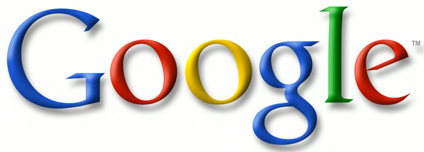

ARCHIV ČESKÝ

ČILI

STARÉ PÍSEMNÉ PAMÁTKY

ČESKÉ I MORAVSKÉ,

SEBRANÉ Z ARCHIVŮ DOMÁCÍCH I CIZÍCH.

NÁKLADEM DOMESTIKÁLNÍHO FONDU KRÁLOVSTVÍ ČESKÉHO

VYDÁVÁ

KOMMISSE K TOMU ZŘÍZENÁ PŘI KRÁLOVSKÉ ČESKÉ SPOLEČNOSTI NÁUK.

REDAKTOR: **JOSEF KALOUSEK.**

DÍL XIX.

Registra soudu komorního 1502—1508, 1511—1519.

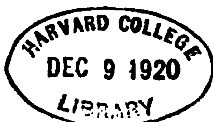
Knížky nálezů soudu zemského a komorního z první polovice 16. věku.

Vydává Jaromír Čelakovský.

V PRAZE 1901.

Tiskem dra Ed. Grégra. — V kommissi knihkupectví: Bursík & Kohout.

HARVARD COLLEGE
DEC 9 1920
LIBRARY

ÚVOD.

Pokračujeme v tomto dílu Archivu Českého v uveřejňování materialií soudu komorního z let 1511—1519, jež se nám zachovaly v registrech tohoto soudu v archivu Českého Musea chovaných. Poněvadž jsme na jiných místech[1]) o složení, působnosti a významu soudu komorního v těchto dobách podrobně pojednali, můžeme zde na stručném opakování jinde sdělených údajů přestati a kromě toho pozornost věnovati zřídlům, z kterých při tomto dílu bylo čerpáno.

Jak známo, staly se v době posledních let panování krále Vladislava první pokusy k obnovení práv moci královské v Čechách, a také projevily se první snahy po urovnání sporů vyšších stavů se stavem městským. Docíleno v obojím směru některých úspěchův; avšak následkem nepřítomnosti krále v zemi, a pak následkem neblahé změny na trůně roku 1516, výsledky dosažené nevedly dlouho k řádnému upokojení země ani k obnově spořádaných poměrů v soudnictví zemském.

Není proto utěšený obraz, který poskytují dějiny a zachované prameny komorního soudu v této době. Následkem platnosti Svatojakubské smlouvy z r. 1508 přešla správa země na správce nebo-li regenty království Českého, v jichž čele stál nejv. purkrabí Zdeněk Lev z Rožmitála. Předseda komorního soudu *nejv. hofmistr Vilém z Pernšteina*, maje se správci zemskými mnohé neshody a jsa často churav i v pokročilém věku, pomýšlel již koncem r. 1513 vzdáti se úřadu svého, neboť také přiostřující se spory stavovské byly na překážku pravidelnému zasedání a úspěšnému působení soudu komorního.

Pan Vilém předsedal soudu, pokud víme, posledně o sv. Martině 1513, načež v dubnu 1514 vzdal úřad do rukou krále a zároveň vymohl sobě na něm, že úřad nejv. hofmistrství byl synu jeho Vojtěchu udělen.

Z posledních let jeho úřadování zachovaly se nám toliko půhony a nálezy k roku sv. Martina (12.—21. listopadu) 1511, jež zde na str. 1—53 uveřejňujeme. Jest při nich poznamenáno, že s nejv. hofmistrem v ten čas na soudě zasedali čtyři pánové a jedenácte vladyků. Z let 1512 a 1513 zachovaly se nám toliko výňatky 56 nálezů, jež byly druhdy zapsány „*v tenkých aksamitových registrech*“;[2]) avšak registra sama se nám nezachovala.

[1]) Srov. Archiv Český XIII. úvod a Právník XXXIV. (1895) str. 1. násl., též moje Povšechné české dějiny právní (1900) str. 337 násl.

[2]) Srov. v tomto díle Archivu Českého str. 480.

Pozůstatky z nich jsou nicméně dokladem, že v těchto dvou letech soud komorní pod předsednictvím pana Viléma pravidelně o Svátosti i o sv. Martinu zasedal, což také potvrzují svědomí jdoucí do 30. září 1513, jež zde na str. 73—231 uveřejňujeme.

Z roku 1514 zachovaly se nám zprávy toliko o jednom nálezu k roku Svátosti (28. dubna) vyneseném, a znění jediného svědomí, dne 7. března 1514 zapsaného (str. 231 a 635 čl. 43); což nezdá se tomu nasvědčovati, žeby soud komorní tehdy valnou činnost byl vyvíjel.

Příčinou toho asi bylo, že král udělil v dubnu 1514 nejv. hofmistrství a tím také předsednictví soudu komorního *p. Vojtěchovi z Pernšteina,* s vědomím sice nejv. kancléře českého Ladslava ze Šternberka a jeho přivrženců ve šlechtě, avšak bez vědomí a proti vůli nejvyššího purkrabí Zdeňka Lva z Rožmitála a jiných regentů strany jeho. Pánové tito považovali propůjčení úřadu zemského bez jich svolení za porušení smlouvy Svatojakubské a privilegií zemských, dle kterých nikdo neměl vyprošovati úřad na králi a podle jichž znění král měl obsaditi úřad zemský kandidátem, kterého mu regenti navrhli, při čemž se tvrdilo, že se má úřadu takového dostati toliko rodilému Čechu. Když v té příčině během léta 1514 mezi nimi a oběma pány Pernšteinskými došlo v Kutné Hoře k jakémus zblížení, tu na sněmě 22. července 1514 odbývaném strana Rožmitálská sice přímo nevystoupila proti „mladému panu hofmistru“ Vojtěchu z Pernšteina, nýbrž žádala na králi toliko nápravu: „pokudž jest v který úřad vkročeno neb děje se v něm překážka“. Král Vladislav zvěděv, že se šíří pověsti, jakoby úřad nejv. hofmistrovství byl neústavním způsobem obsazen, viděl se nucena zvláštním *listem d. na Budíně 28. září 1514* brániti sebe i pány Pernšteinské proti roztrušování takovýchto zpráv.[3]) Osvědčovalť se, že dal úřad nejv. hofmistrovství panu Vojtěchovi z Pernšteina na radu *některých* úředníků zemských stavu panského a rytířského, a také jiných rad královských, jakož i na přímluvu otce jeho p. Viléma, a že má moc úřady zemké dávati Čechům neb Moravanům bez překážky kohokoli. Proto nařizoval, aby každý p. Vojtěcha za nejv. hofmistra království Českého držel, poněvadž *v úřad „řádně a spravedlivě všel“.*

Přes to vše pro spory stavovské nešly soudy, a také asi soud komorní v listopadu 1514 nezasedal. Teprve když král na Budíně 28. prosince 1514 učinil prozatímnou výpověď mezi stranami sněmovními, dle které měli soudové zemští předse jíti, a žádným nikterakž neměli býti přetrhováni a zastavováni, a když podle té výpovědi staná práva proti měšťanům na soudech daná měla pozbýti účinnosti, poněvadž král bral je na sebe a slíbil města v tom zastoupiti: tu během roku 1515 mohly opět jíti soudy zemské, avšak není na to bezpečných dokladů, že by soud komorní byl k roku Svátosti (20. dubna) skutečně svá sezení odbýval.[4])

Teprve když ku konci května r. 1515 o svátcích Svatodušních došlo k první smlouvě mezi vyššími stavy a městy o obapolnou hranici práv hlavně soudů zemských a městských, jež byla základem napotomní smlouvy Svatováclavské z r. 1517, tu mohl soud komorní bez všeliké překážky o sv. Martině téhož roku sezení odbývati pod předsednictvím „mladšího“ nejv. hofmistra p. Vojtěcha z Pernšteina, jenž ve sporech stavovských i v otázce obnovení práv královských zaujímal celkem podobné stanovisko, jako proslulý otec jeho.[5]) Soud komorní, na němž vedle něho zasedalo 6 pánův a 14 vladykův, odbýval tehdy sezení šest dní (12.—17. listopadu) a vynesl 37 nálezů (str. 270—301).

---

[3]) Kop. v rukop. Františkova musea v Brně č. 235 na l. 119.

[4]) V tomto dílu XIX. na str. 610 č. 4 cituje se nález „k Svátosti léta MDXV *vel ad Martini*“, a není tedy jisto, o kterém roku byl vynesen. Mezi nálezy k roku sv. Martina 1515 ovšem nepřichází.

[5]) Srov. na př. Archiv Český XI. str. 19.

Páni a rytíři strany Rožmitálské zasazovali se před tím na sněmích i před králem o to, aby byli jmenováni přísedícími soudu komorního členové vyšších stavů, ku kterým by regenti *radili*. Zejména na sněmě 22. července 1514 na hradě Pražském odbývaném žádali krále, aby při soudu komorním zachoval se týž řád při sázení osob do něho, jako při soudě zemském, totiž kdykoli by se uprázdnilo některé místo po některém *pánu*, aby král s *radou* nejv. úředníkův a soudců soudu zemského a komorního ze stavu panského místo to osobou stavu panského obsadil, a budeli místo prázdné po *osobě stavu rytířského*, aby po krajích se odbývaly sjezdy, a na těch aby rytířstvo hodnou osobu ze sebe vybralo a králi oznámilo. Král pak, když mu ty osoby z krajův budou oznámeny, aby s *radou* úředníků zemských stavu rytířského a těch, kteří v soudech zemském a komorním ze stavu rytířského sedají, nového radu vsadil, a aby „jiný žádný k tomu neradil ani se přimlouval". [6]) Takovým způsobem strana Rožmitálská mínila i soud komorní zcela do svých rukou dostati; když ale o to v prosinci 1514 bylo jednáno před králem na Budíně, a stoupenci strany královské a městské opřeli se tomu, aby král byl takto obmezován při sázení osob do soudů zemských, tu král Vladislav učinil o to oběma stranám odklad a nesvolil k novému takovému obmezování své moci královské. Následkem toho o sv. Martině 1515 zasedli na soudě komorním radové královští, z nichž většina zasedala již na soudě za p. Viléma z Pernšteina, a kteří byli nově dosazeni, ti zajisté jmenováni jsou králem k návrhu nejv. hofmistra a radů soudu komorního.

Když pak král Vladislav 13. března 1516 zemřel, psali 2. dubna t. r. Petr z Rosenberka, nejv. purkrabí Zdeněk Lev z Rožmitála a nejv. kancléř Ladslav ze Šternberka panu Vojtěchovi z Pernšteina, že soud komorní nemůže o Svátosti (4. dubna) 1516 slušně býti držán, poněvadž páni a rytířstvo, radové královští, kteří v tom soudu komorním sedají, králi Ludvíkovi přísahy *neučinili*. [7]).

Skutečně během roku 1516 komorní soud neodbýval žádných sezení, a také r. 1517 — jak letopisec poznamenává — „soudové nešli až do sv. Václava, a při tom času ještě nesoudili, než toliko pře vyhlašovali, a pak o sv. Martině (11. listopadu) soud komorní byl držán a soudili týden. Potom se pohnutí stalo mezi pány a rytířskými lidmi, že králi nechtěli slibovati, i odložili soudu do Svátosti". [8])

Rozumíme-li dobře této zprávě, tedy byly příčinou přerušení činnosti soudu komorního jednak spory stavovské, jež se dotýkaly též kompetence jeho ve věcech městských, jednak otázka, zdali staří radové soudu komorního mohou i nadále na soudě zasedati, třeba nebyli složili přísahu novému králi, anebo zdali soud komorní nově má býti osazen, a sice ve smyslu přání strany Rožmitálské. Otázka ta byla brzo na to ve prospěch strany královské neb Pernšteinské vyřízena.

Pokud se kompetence soudu komorního ve městských věcech týče, zúžena je působnost jeho ovšem značně *smlouvou Svatováclavskou z r. 1517*, kterou došlo k uznání zásady, že měšťané a obyvatelé městští mají býti souzeni z pravidla na právě městském a toliko výjimečně na některém ze soudů zemských. Soudem komorním mohly se ještě rozsuzovati pře o *nezdržení smluv*, uzavřených měšťany neb obyvateli městskými s panskými neb rytířskými osobami neb s lidmi jejich, pokud se dotýkaly zemských a ne šosovních věcí; dále pře o „*kšaftích*

---

[6]) Rukopis arch. Roudnického DC 54 na l. 12.

[7]) Archiv Český XI. str. 193.

[8]) Staří letopisové str. 379 pozn., k tomu Archiv Český VII. str. 173 a Kvatern desk zemských č. 45 na l. B. 29.

a nápadech, kdež by se gruntuov a věcí zemských dotýkalo"; o *„svěření majestátův a listův na peníze"*, když svěření učiněno obyvateli městskému šlechticem; *„o svěření svrchkû*, klenotů od stříbra, zlata, perel, peněz neb zlata", když šlechtic obyvatele městského pro takovou věc před soud městský pohnal a týž soud ve třech měsících o to konec neučinil; a konečně o případy spadající pod pojem *pychu*, když měštěnín neb obyvatel městský „na gruntích zemských" řečí neb skutkem přečinil. V těchto případech mohl ostatně půhon podán býti také k soudu zemskému. Zdali mohla rada městská i nadále býti poháněna neb obesílána k soudu komornímu pro nedopomáhání právu, zůstalo pochybno. Tím vším se vysvětluje, proč od r. 1517 jsou velmi řídkými případy, v kterých měšťané neb obyvatelé městští byli k soudu komornímu poháněni.

Starý letopisec praví, že soud komorní r. 1517 o sv. Martině týden zasedal; avšak z té doby se nám nezachovalo žádných nálezův, a jest pravdě podobno, že zpráva letopiscova spočívá na nějakém omylu.[9]) Naproti tomu k rokům Svátosti a sv. Martina 1518 komorní soud pod předsednictvím nejv. hofmistra Vojtěcha z Pernšteina pravidelné sezení odbýval, a to za přítomnosti kromě předsedy 12 členů, z nichž většina náležela stavu vladyckému.[10]) Byli to vesměs staří radové soudu komorního, kteří zajisté i králi Ludvíkovi přísahu byli složili. Soud komorní pak vynášel nálezy o roku Svátosti 1519; v tomto dílu ale (str. 372—475) mohli jsme uveřejniti toliko půhony k roku tomu dané a do 21. dubna 1519 jdoucí, a to s přípisky, v jaké formě byly vyřízeny.

Prameny pak, z kterých jsme při publikaci půhonů, svědomí a nálezů soudu komorního z let 1511—1519 čerpali, jsou tyto:

1. *Registra černá aksamitová půhonův a nálezův z l. 1500—1511* (= *R. III.),* za nejv. hofmistra Viléma z Pernšteina psaná, jež se v bibliotéce Českého Musea chovají pod sig. 24. A. b. a jež jsme v Archivu Českém X. na stránce 446 a XIII. stránka XXIII popsali. Z tohoto rukopisu uveřejňujeme zde na str. 1—52 (č. 2012—2091) 80 nálezů, vynesených na soudě komorním k roku svatého Martina (12—21. listopadu) 1511. Tím tisk zápisů v těchto registrech obsažených je vesměs ukončen.

2. *Zlomek register nálezů soudu komorního na nečisto psaných z l. 1502—1508* (= *R. IIIa*), jenž v novější době dostal se do archivu Českého Musea a z něhož se zachovalo sedm nesvázaných složek o 205 stránkách. Bylo z tohoto běžného protokolu přepisováno do předcházejících register č. R. III., a nálezy takto na čisto přepsané jsou skoro vesměs v běžném protokolu mřežovány. Litovati sluší, že nebylo možno tohoto pozůstatku užiti při vydávání nálezů z r. 1500—1511 podle rukop. č. R. III. Býval by možno některé chyby přepisovače, jichž se dopustil i v datování nálezů, poopraviti.[11]) Velmi dobře pak dá se sledovati spůsob, jakým

[9]) V soupisu nevyřízených půhonů z let 1513—1518, které zde na str. 372 násl. uveřejňujeme, nalézáme poznámky, že o roku sv. Martina 1518 dány jsou stranám poklidy neb hojemství k roku Svátosti 1519 tak při č. 2674, 2675, 2680, 2681, 2686, 2688, 2689, 2692, 2715, 2718, 2733, 2738, 2740 a 2755). Musil tedy před tímto rokem soupis se státi. O rocích sv. Martina 1517 neb Svátosti 1518 neděje se nikde zmínka.

[10]) O *roku Svátosti* (16.—22. dubna) *1518* seděli na soudě vedle nejv. hofmistra 4 páni a 9 vladyk a vynesli 47 nálezů (č. 2536—2582 na str. 301—333), a *o roku sv. Martina* (*11.—22. listopadu*) *1518* 4 páni a 8 vladyk, kteří 66 nálezů (č. 2583—2648 na str. 333—372) vynesli.

[11]) Tak na př. nález z roku 1504 č. 1320 v Archivu Českém XIII. str. 67 je zapsán v protokole na str. 146 pod datum: *feria II post Briccii* (*17. listopadu*) *anno MDV°*; nález z r. 1506 č. 1385 v Arch. Č. XIII. str. 108 je zapsán na str. 122 pod datum: *feria IV. post Georgii* (*24. dubna*) *anno MDIV°*; nález z roku 1506 č. 1406 v A. Č. XIII. str. 123 je zapsán na str. 33 pod datum: *feria IV crucis invencionis* (*3. května*)

písař komorní při vedení protokolu soudního si počínal. Kdežto k nálezům do rukopisu R. III. přepsaným připisoval půhony, jak je naleznul v současných registrech půhonů; v tomto protokole zapisuje běžně pouze nálezy, jak mu patrně na soudě byly diktovány, anebo jak si je na škartkách byl poznamenal a vypracoval. Při tom po straně opatřuje nálezy mnohými poznámkami, na př. „není vypovědín tento nález", „neque lectum, neque pronuncciatum", když soudcové patrně rozhodnutí odložili neb jiný nález vynesli. V takových případech jsou nálezy mřežovány; u mnohých je poznamenáno: „odklad" nebo „odloženo", a prozatímní nálezy, kterými strany k nejbližšímu roku jsou odkazovány, nebyly přepsány do rukop. č. R. III. a nebyly proto mřežovány; leč že v téže při byl potom při nejbližším roku nález vynesen. Takovýchto nálezů neb jiných zápisů, jež z těch neb oněch příčin nebyly do rukop. č. R. III. přepsány, nalezli jsme 57 a uveřejňujeme je zde dodatečně na str. 53—72 jakožto č. 2094—2150.

3. „*Třetí registra svědomí krále JMti komorní*" (rukop. arch. Česk. Musea sign. 3 G.), z nichž jsme svědomí jdoucí od února 1510 až do listopadu 1511 uveřejnili v dílu XIII. Archivu Českého a v jichž uveřejňování v tomto dílu na str. 73—231 pokračujeme, citujíce je č. *R. IV.* Jdou od 1. prosince 1511 do 30. září 1513, a označena jsou č. 2151—2453. Připsáno je na deskách rukopisu toho ještě jedno svědomí ze 7. března 1514, jež zde na str. 231 jakožto č. 2454 uveřejňujeme.[12])

4. „*Registra nejprvnější nálezová fijalová soudu komorního pána pana Vojtěcha z Pernšteina, nejv. pana hofmistra královstvie Českého*" (rukop. archivu Českého Musea sign. 2 J.), jež obsahují na l. A 1—F 11 v *první* části *půhony a nálezy k roku sv. Martina léta 1515*, uveřejněné zde na str. 270—301 (č. 2499—2535) a *půhony a nálezy k roku Svátosti 1518*, zde na str. 301—333 (č. 2536—2582) vydané. V registrech (= č. *R. VI.*) přicházejí tyto půhony a nálezy z obou let pohromadě v abecedním pořádku podle začátečních písmen křestních jmen původů seřaděny; kdežto my je zde ovšem v chronologickém pořádku uveřejňujeme. Na l. E 2 zapsány jsou dva starší nálezy z r. 1511, jež jsme zde na str. 52 (č. 2092 a 2093) umístili.

5. „*Registra puohonná vejpovědí kožená*" *z l. 1518 až 1525* (rukop. archivu Českého Musea sign. 3 J.). Nápis ten je na hřbetě novější rukou připsán, patrně podle nápisu nějaké starší obálky, kterou novější vazba nahradila. Z rukopisu tohoto (= *R. VII.*) uveřejňujeme na str. 333—372 *půhony a nálezy k roku sv. Martina* (*11—22 listopadu*) *l. 1518* (č. 2583 až 2648), jak jsou v něm v chronologickém pořádku na l. A 1—B XII zapsány. Na l. B XIV až C. XI následují *nálezy soudu komorního k roku Svátosti* (*6. května*) *l. 1519* a na následujících listech i z let potom jdoucích, jež v některém z dalších dílů Archivu Českého dojdou uveřejnění.

6. *Registra nevyřízených půhonů k soudu komornímu z let 1513—1524* (rukop. archivu Českého Musea bez sign.). Citujeme je zde *R. VIII.* a uveřejňujeme z nich na str. 372—473 půhony (č. 2649—2998) od 16. června 1513 až do 20. dubna 1519 jdoucí. Rukopis začíná

---

a. MDIII°; nález č. 1435 v A. Č. XIII. str. 140 je zde datován na str. 159: *feria VI post Marci* (*27. dubna*) *a. MDVI°*; nálezy č. 1776 a 1777 v A. Č. XIII. str. 400 a 401 nemají býti datovány k r. 1510, nýbrž prvnější *feria VI post Marci* (*1. května*) *anno MDVI°*; a druhý *feria VI post Briccii* (*14. listopadu*) *anno MDV°* (str. 136 a 163 protokolu).

[12]) Na str. 232—269 uveřejnili jsme dodatkem některá svědomí k letům 1488—1494 (č. 2455—2498) ze zlomku rukopisu „*Libri testimoniorum*" (= *R. V*), jenž v novější době dostal se do archivu Českého Musea a tam omylem připočtěn byl k registrům soudu komorního. Teprve po opětném pročítání seznali jsme, že tu máme činiti se svědomími soudu *dvorského* a nikoli komorního, a že tedy neprávem do této sbírky přijaty byly. Zajímavý jich obsah snad omluví toto pochybení.

abecedním rejstříkem podle křestních jmén původův a má tři oddíly. *V prvním oddílu* na l. A 1 až B 1 přepsány jsou ze starých register nevyřízené půhony z června 1513 do července 1516 (zde č. 2649—2761 na str. 372—407). Přepsání stalo se, jak už jsme svrchu podotkli, před rokem sv. Martina 1518, neboť nacházejí se při některých přepisech poznámky, že pře byly odloženy k roku Svátosti 1519. Písaři připisovali po stranách *odklady, hojemství a poklidy*, jež strany vzaly, kromě toho jména *poručníků při*, jež si strany jmenovaly, a konečně přičiňovali k půhonům poznámky, kdy byl vynesen na ně *nález*, aneb že strany uzavřely *smlouvu*. Vyřízené takto nálezy jsou pak mřežovány.

V druhém oddílu, jdoucím od l. B I. až F II., jak nadpis (zde str. 407) ukazuje, přichází soupis nevyřízených půhonů od srpna 1516 až do října 1523 jdoucích, o kterých soud komorní za předsednictví Karla knížete Minstrberského o Svátosti r. 1524 rozhodoval. V tomto soupisu připsány jsou nevyřízené půhony, jak byly původně zapsány: *a*) *„v pátých registrách" z let 1516 a 1517* na l. J 1 až M 2 (srov. č. 2762—2770 na str. 408—411); *b*) *„v šestých registrách z let 1517 a 1518* na listě A 4 až E 19 (srov. č. 2771—2809 na str. 411—425); *c*) *„v sedmých registrách úzkých" z roku 1518* na l. A 4 až E 11 (srov. č. 2810—2840 na str. 425—437); a *d*) *„v druhých lvových registrách"* z listopadu 1518 až do října 1519 na l. A 1—C 15 (srov. č. 2841—2844, 2888, 2891, 2915, 2947, 2948, 2982, 2983, 2989, 2993 a 2998 na str. 437—473). V tomto dílu Archivu Českého, jak praveno, jsme otiskli pouze půhony do roku Svátosti (6. května) 1519 jdoucí, ponechávajíce vydání všeho ostatního na pozdější dobu. Konečně jest v rukopise *oddíl třetí* na l. F 3—F 13, kde se nalézají přepsány některé nevyřízené půhony, o nichž na soudě komorním při roku Svátosti l. 1527 bylo rozhodováno. V dvou těchto posledních oddílech setkáváme se pak s podobnými přípisky, jako v oddíle prvním.

7. *Zlomek register půhonných druhých lvových z l. 1518—1519* (rukop. arch. Českého Musea bez sign.), z něhož v předcházejícím rukopisu přepisy nevyřízených půhonů přicházejí. Citujeme jej *R. IX.* Zachovaly se z nich toliko listy A. X až C. XIV, a půhony zde zapsané na l. A X až B XXV uveřejňujeme na str. 438—475 (č. 2845—3010); ovšem tak, že je doplňujeme všemi přípisky, které v předcházejícím rukopise R. VIII. přicházejí. Půhony, které byly vyřízeny vynesením nálezu neb jinak, jsou mřežovány, a pokud nebyly vyřízeny a zůstaly tedy nemřežovány, přepsány jsou do rukop. R. VIII., a tam po stranách písaři dále připisovali, kdy byl na ně nález vynesen atd. Jest tedy zlomek tento velmi zajímavým doplňkem rukopisu R. VIII.

Víme pak z těchto zápisníků, že byla do r. 1518 psána *registra úzká půhonů první až sedmá a první registra lvová*, jež se nám nezachovala, a z knížek nálezů soudu komorního brzy po r. 1519 sestavených, jež na str. 605—644 uveřejňujeme, seznáváme konečně, jak už sme svrchu řekli, že byla *tenká aksamitová registra nálezů soudu komorního z let 1512—1514*, jež se ztratila a z nichž toliko výpisky se zachovaly.

Takovým spůsobem v tomto dílu Archivu Českého dospěli jsme ve vydávání pramenů soudu komorního do dubna 1519.

V Praze dne 6. září 1901.

Vydavatel.

D. XIII.

REGISTRA SOUDU KOMORNÍHO.

Vydává **Jaromír Čelakovský.**

(Čísla 1210—2011 z let 1503—1511 viz v díle XIII. str. 1—545.)

Puohonové a nálezové k roku svatého Martina léta MDXI°.

Tito z pánuov v soudu seděli: *Pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině ꝛc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, pan Jiřík Konopištský z Šternberka, pan Jan z Šternberka, pan Hynek Bořita z Martinic, krále Ludvíka JMti dvoru maršálek a hajtman kraje Slánského, pan Václav Popel z Lobkovic.*

Tito z vladyk v soudu seděli: *Tobiáš z Sulevic, purkrabie Karlšteinský ꝛc, Bohuslav Chrt z Ertína, purkrabie hradu Pražského, Jan Řepa z Neveklova, Václav Vrabský z Vrabí na Stříbřině, Voldřich Malovec z Malovic, Václav Záruba z Hustiřan, Vilém z Vřesovic na Doubravské Hoře, Štěpán Anděl z Ronovce, Václav Litovský z Svinař, Diviš Žeušický z Nestajova, Zigmund z Záp.*

R. III. l. 17. b; 39. b; 63. a; 80. a; 87. a; 176. b; 213. b; 245. a; 262. b; 309. b; 321. a.

2012.

Mezi Blažkem konvářem, měštěnínem Píseckým, a Blažkem Štenrajtarem z Muzlův o propadení základu. — 1511, 12. listopadu.

Blažek konvář, měštěnín Písecký, pohánět Blažka Štenraytara z Muzluov. Vinil ho z šuby kuní základu propadeného, kterúžto šubu on Blažek konvář pětmezcítma kop grošuov českých pokládá.

V té při mezi Blažkem konvářem, měštěnínem města Písku, puovodem s jedné, a Blažkem Štenraytarem z Muzluov pohnaným s strany druhé. Kdež jej týž Blažek konvář vinil z šuby kuní základu propadeného ꝛc, tak jakož puohon plněji svědčí.

A na to ukázal svědomie. Proti tomu on Blažek pohnaný odpíraje pravil, že se to svědomí nesrovnává, a že Jan Šuba nesvědčí podle práva, a že nejsa řádu rytieřského listovnie svědomie dává. A také že o toho člověka, pro kteréhož Písečtí s Adamem Ploskovským se soudí a pro kteréhož ten základ se stal; ještě konce nenie. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, slyševše strany a jich s obú stran pře líčenie, odpor pohnaného i svědomie, nalezli: Poněvadž on Blažek konvář puovod to dostatečně provedl, že se on Blažek pohnaný s ním o tu šubu založil, a také to provedl, že sú oni Písečtí ten pych na něm na Adamovi obdrželi nálezem panským, z té příčiny dává se jemu Blažkovi puovodovi za právo, že jest mu tiem základem Blažek pohnaný vinen, a tu šubu kuní, dobrú, hodnú podle jeho puovodova svědomí aby mu ji dal ve dvú nedělech pořád zběhlých. Dal památné. Stalo se v středu den svatých pět bratruov.

R. III. l. 40. a.

2013.

Mezi Heřmanem a Karlem bratřími z Šumburka a jich bratrem Janem z Šumburka o nepoložení peněz při rozdílu. — 1511, 12. listopadu.

Pan Heřman, pan Karel, vlastní a nedielní bratří z Šumburka a na Trutnově poháněli pana Jana odtudž z Šumburka na Landshutě, bratra svého. Vinili jej z toho, že jest puol třetieho tisíce kop a sedmdesáti dvú kop grošuov vše míšenských statku bratrského společního, když sú se o statek dělili, na diel nepoložil ani co o tom oznámil. Vložen puohon léta MDIX v pátek den svatého Klimenta [23. listopadu].

V té při mezi panem Heřmanem a panem Karlem vlastními a nedielnými bratřími z Šumburka a na Trutnově puovody s jedné, a panem Janem odtudž z Šumburka a na Landshutě pohnaným s strany druhé. Kdež jej týž bratří vinili z toho, že jest puol třetieho tisíce kop a LXXII kopy grošuov míšenských statku bratrského společního, když sou se dělili, na diel nepoložil ani co o tom oznámil ɔc, tak jakož puohon ukazuje; při tom pravíce, že on pan Jan jsa ředitelem statku jich společního jakožto bratr jich najstarší, prodával jest statek gruntovní i svrchky, jmenovitě Březno, Wamberk, Navarov, Vintířov i jiný statek, kam jest ty peníeze děl, toho že jest jim až dosavád neoznámil, kde jest je obrátil, krom o těch sedmi tisících kopách, kteréž on pan Jan k sobě na diel přijal. A na to ukázali svědomie. Proti tomu on pan Jan odpíraje pravil, že mu to svědomie nic ke škodě nenie ižádný z příčiny té, že se nesrovnává, a toho že svědek neseznává, by co za ním peněz viece zuostalo nad tu summu, kterúž na diel svuoj přijal, a sám že jest neprodával, než s vědomím nebožtíka pana Albrechta, bratra svého, a jiných pánuov a přátel svých, a že s nimi o všecko konec, rozdiel a smlouvu má dskami zapsanou a do-

konalú, a poněvadž přes smlouvu pohánějí, že takový puohon jest na zmatek; ale on že k zmatku mluviti nechce. A na to touž smlouvu, rozdiel dskami zapsaný, ukázal. Zase proti tomu puovodové pověděli jsú, že by to věc nová a obtiežná byla, aby on pan Jan jakožto najstarší bratr svuoj diel od mladších vzav, a ne oni od něho, jim dále neměl oznámiti, kam jest ostatek summy nad svuoj diel děl, za jich-li dluhy či kam jinam obrátil, poněvadž oni pozorují, co jest summy bylo, v tom JMtí pánuov žádajíce za opatřenie. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině ꝛc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, slyševše strany a jich s obú stran pře líčenie, svědomí, smlouvu i rozdiel, nalezli: Poněvadž oni nadepsaní bratří puovodové nešli sú vedle řádu zemského a dieluov podle téhož zřiezenie zemského nedokonali, než dali se v smlouvu s ním s panem Janem bratrem svým dobrovolnou, v kteréžto smlouvě znamenitě položeno jest, že oni jej pana Jana oddělují a zejména statku Landshutu i hotových peněz i jiného statku postupují smlúvou a rozdielem konečným, jakož táž smlouva zřetedlně ukazuje, i tudy a z těch příčin dává se jemu panu Janovi za právo tak, že tiem puohonem nadepsaným svým bratřím nic povinovat nenie. Dal památné. Stalo se v středu den svatých pět bratruov.

R. III. l. 121. a.

2014.

Mezi Václavem Litovským ze Svinař a Alšem Berkou z Dubé o základ propadený. 1511, 12. listopadu.

Václav Litovský z Svinař pohánčl pana Alše Berku z Dubé. Vinil ho ze sta kop grošuov a z XXV kop grošuov vše českých základu propadeného dielu jeho naň na pana Alše přišlého, kterýž jest propadl, vyručiv s dobrými lidmi od něho Litovského Jana Synka pod pět seth kop grošuov českých, aby ten Synek postaven byl před pány JMtí a vladykami na soudu zemském na den jmenovitý, tak jakž se jest týž pan Aleš s jinými rukojměmi zavázal. Ale tomu jest na ten jmenovitý den dosti neučinil. Vložen puohon léta MDX° v středu [sic] den svatého Řehoře [12. března].

V té při mezi Václavem Litovským z Svinař puovodem s jedné, a panem Alšem Berkú z Dubé pohnaným s strany druhé. Kdež ho týž Litovský vinil ze sta kop a z XXV kop grošuov vše českých základu propadeného dielu jeho naň na pana Alše přišlého, kterýž jest propadl, vyručiv s dobrými lidmi od něho Litovského Jana Synka pod pěth seth kop grošuov českých, aby ten Synek postaven byl před pány JMtmi a vladykami na soudu zemském na den jmenovitý, tak jakž se jest týž pan Aleš s jinými rukojměmi zavázal; ale tomu jest na ten den jmenovitý dosti neučinil ꝛc, tak jakož puohon plněji svědčí. A na to vajpis z knih města Bělé pod jich města pečetí, svědčící na téhož Jana Synka vyručenie, a k tomu i některá svědomie ukázal. Proti

tomu on pan Aleš odpíraje pravil, že toho on Litovský neprovozuje, by ten člověk od něho vyručen byl, než že jest z práva od konšeluov v Bělé vyručen, a tudy že se puohon jeho s svědomím a svědci jeho že se také sami s sebú nesrovnávají, a on pan Aleš že jest tomu rukojemství učinil dosti a toho člověka postavil před soudem zemským. A na to také svědomie ukázal. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, puohon slyševše, strany a jich s obú stran pře líčenie, odpory, svědomie, i také v ten vajpis z kněh města Bělé nahlédše, nalezli: Poněvadž on Václav puovod v svém položil puohonu, že on pan Aleš toho Jana Synka od něho od Václava vyručil, a vajpis Bělských, kteréhož se on Litovský dokládá, takto ukazuje, že jsú vyručili s práva jich Jana Synka pan Aleš ɔc, a jiní aby jej postavili před soudem zemským, pak-li by nepostavili, aby jemu Litovskému ti rukojmie byli povinni těmi pěti sty kopami grošuov českými: i tudy se ten jeho puohon s tiem vyručením podle téhož svědomie konšeluov Bělských nesrovnává. A také on pan Aleš Berka čtyřmi provedl svědky, že jest toho Jana Synka podle vyručenie svého ten pátek o suchých dnech letničních před pány a vladykami na plném soudu zemském postavil, a on Litovský zase proti těm čtyřem svědkóm dostatečně neodepřel: z těch příčin dává se jemu panu Alšovi za právo, že tu jemu Litovskému podle jeho puohonu nic povinovat nenie. Dal památné. Stalo se v středu den svatých pět bratruov.

R. III. l. 310. a. Srov. svědomí č. 1687 v Arch. Č. XIII. str. 332.

2015.

Mezi Adamem Hložkem z Žampachu a Janem Býchorským z Raškovic o svěření listu a nevydání peněz. — 1511, 13. listopadu.

Adam Hložek z Žampachu poháněl Jana Baychorského z Raškovic, v městě Kolíně obývajícieho. Vinil jej z toho, že jest témuž Baychorskému dal list s dobrú volí na čtyři sta kop grošuov českých svědčící s úrokem na takový zpuosob, aby on Baychorský tu sumu vyupomínal a napřed sobě z nie vzal puol druhého sta kop grošuov českých, kteréž mu týž Adam byl dlužen, a ostatek té summy že jest měl jemu Adamovi navrátiti. Ale toho on Baychorský jsa napomenut učiniti zanedbává. Vložen puohon léta MDX° v neděli po svatém Urbanu [26. května].

V té při mezi Adamem Hložkem z Žampachu puovodem s jedné, a Janem Baychorským z Raškovic pohnaným s strany druhé. Kdež jej Baychorského týž Adam vinil z toho, že jest jemu Baychorskému dal list s dobrú volí na čtyři sta kop grošuov českých svědčící s úrokem na takový zpuosob, aby on Baychorský tu summu vyupomínal a napřed sobě z nie vzal puol druhého sta kop grošuov českých ɔc, tak jakož puohon plněji svědčí. A na to ukázal svědomie. Proti tomu on Baychorský odpíraje pravil, že se to svědomie nesrovnává v tom, že jeden řeč slyšenú svědčí a druhému svědku

naprosto že odpírá, kdež svědčí bratr jeho Adamuov, a že jest to proti zřiezení zemskému; a poněvadž nemá než jednoho svědka, že jeden svědek jest žádný svědek; a poněvadž podle svého puohonu nic neprovozuje, že žádá v tom za opatřenie. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, slyševše strany a jich s obú stran pře líčení i svědectví, nalezli: Poněvadž on Adam poněkud to provodí, že jest jemu Baychorskému ten list v puohonu menovaný dal, a on Baychorský ničímž toho neodvozuje, než toliko řečí, a také se viec dotýče svěřenie: i z té příčiny aby obě strany v kaple všech svatých na hradě Pražském na den Svátosti najprv příštie stály, a tu týž Baychorský na ten den aby to zpravil tak, jakž JMtí pány a vladykami jemu rozkázáno bude. Stalo se léta MDXI° ve čtvrtek den svatého Bryccii.

R. III. l. 18. a.

2016.

Mezi Janem z Libchavy a Jindřichem z Oujezda o podvolení se dáti pokutu pro hru přes deset grošův. — 1511, 13. listopadu.

Jan z Libchavy poháněl Jindřicha z Oujezda. Vinil jej ze sta kop grošuov českých jemu od něho propadených, tu kdež jest se témuž podvolil Janovi pravě, když by koli on Jindřich hrál přes deset grošuov českých, že témuž Janovi sto kop grošuov českých dáti chce. Vložen puohon léta MDX° v pátek o Suchých dnech letničních, jinak před svatým Urbanem [24. května].

V té při mezi Janem z Libchavy puovodem s jedné, a Jindřichem z Oujezda pohnaným s strany druhé. Kdež jej týž Jan vinil ze sta kop grošuov českých jemu od něho propadených ɔc, jakož puohon ukazuje. A na to ukázal svědomie. Proti tomu on Jindřich pohnaný odpíraje pravil, že se ti svědkové nesrovnávají, a také že jest on člověk mladý a ještě nerozomný a že mu XXti leth nenie; a na to že jest zřiezenie zemské, kto by člověka mladého več uvedl. Proti kterýmžto řečem on puovod odpíraje, dal mluviti, že jest mu viece než XXti leth. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, slyševše puohon, odpory i svědomie, nalezli: Poněvadž on Jan puovod to provedl, že jest se odřekl on Jindřich přes X grošuov českých hráti, a bude-li hráti přes deset grošuov českých, že mu chce sto kop grošuov českých dáti, a to také provedl týž Jan, že on Jindřich po tom odřeknutí a ření hrál do několika kop; i z těch příčin dává se jemu Janovi za právo podle jeho puohonu, tak že on Jindřich pohnaný jemu těmi sty kopami grošuov českými vinen, a ty aby jemu dal ve dvú nedělech pořád zběhlých. Dal památné. Stalo se ve čtvrtek den svatého Brykcí.

R. III. l. 176. b.

2017.

Mezi Janem Černčickým z Kácova a Vilémem z Veselice o rukojemství. — 1511, 13. listop.

Pan Jan Černčický z Kácova poháněl Viléma z Veselice na Kalthauze. Vinil ho jakožto jednoho rukojmí z dielu jeho z XXV kop grošuov českých, kdež jest mu rukojmí za někdy Bavora z Veselice za sto kop grošuov a za XXV kop grošuov vše českých, kteréž jest on Bavor urukoval Salomeně z Radovesic, a on pan Jan z Kácova jest příjemce na jejím miestě těch rukojmí. Vložen puohon léta MDX° v pátek o suchých dnech letničních, jinak před svatým Urbanem [24. května].

V té při mezi panem Janem Černčickým z Kácova puovodem s jedné, a Vilémem z Veselice na Kalthauze pohnaným s strany druhé. Kdež jeho týž pan Černčický vinil jakožto jednoho rukojmí z dielu jeho z XXV kop grošuov českých, kdež jest mu rukojmí za někdy Bavora z Veselice za sto kop grošuov a za XXV kop grošuov vše českých ɔc, tak jakož puohon plněji v sobě zavírá. A na to ukázal svědomie. Proti tomu on Vilém pohnaný odpíraje pravil, že se k tomu zná, že jest rukojmí byl podle jiných dobrých lidí za nadepsaného Bavora za věno, kteréhožto věna on pan Černčický byl příjemce; ale že jest jej Viléma i jiné rukojmie týž Bavor vyvadil tudy, že jest jí paní Salomeně list věnní udělal a jemu panu Černčickému ten list v jeho moc jakožto jistotu toho věna dal, a také že jest on pan Černčický před soudem zemským s ní Salomenú se soudiv k tomu znal, což jest po ní jmenováno, že jest on za to věno rukojmie přijal. A na to ten list vyvazený, svědomie a nález z soudu zemského ukázal. Zase proti tomu pan Černčický odpíraje pravil, že toho on Vilém ničímž neodvozuje, by z toho rukojemstvie propuštěn byl, a že žádný list věnný s polúletím nebývá, aby za zdravého života muže svého měla která manželka z věna upomínati, než po smrti manžela svého že tepruv věno na ni přichází; ale tento list že ukazuje, když by ona Salomena neb Bavor, muž její, aneb jeden z nich dali puol léta napřed věděti, aby summa plněna byla. A poněvadž on pan Černčický v tom listu sám jistcem jest, rukojmie zase postavil, své dáti musil, z toho že znáti jest, že vyvazen od těch rukojmí Bavorových nenie. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, slyševše puohon, žalobu, odpory, svědomie, list vyvazený svrchu dotčený a nález z soudu zemského, i nalezli: Poněvadž on Vilém pohnaný to pokázal, že ten list vyvazený, v němž týž pan Černčický jistcem jest, kterýž svědčí jí Salomeně a muži jejímu na tři sta a na XXV kop grošuov vše českých, on pan Černčický při sobě a v své moci jměl, a toho nepokázal, by jej ten list od paní Salomeny neb od nebožtíka manžela jejího vyvazený k sobě přijal, kdež se z toho rozuměti muož, že sú to peníze v témž listu menované nebyly, nežli věnnie; a k tomu také že jest se před pány a vladykami na plném soudu zemském týž pán z Kácova

znal, že jiných jejích Salome[ni]ných peněz u sebe nemá, nežli věnnie, a táž Salomena i jiní tři jeho Vilémovi svědkové to seznávají, že jest jí těch peněz za živnosti téhož někdy muže jejího vydati nechtěl: i z těch ze všech příčin dává se jemu Vilémovi pohnanému za právo, že tu jemu panu Černčickému tiem rukojemstvím podle jeho puohonu nic povinovat nenie. Dal památné. Stalo se ve čtvrtek den svatého Brykcí.

R. III l. 177. a. Srov. svědomí č. 1854 v Archivu Č. XIII. str. 456.

2018.

Mezi Štěpánem z Poutnova a Purkartem Točníkem z Křimic o dluh za koně. — 1511, 13. listop.

Štefan z Poutnova poháněl Purkarta Točníka z Křimic na Křimicích. Vinil jej ze XXti a z jedné kopy grošuov míšenských jemu od něho za kuoň povinných. Vložen puohon léta MCX⁰ v pondělí po svatém Tiburcí [15. dubna.]

V té při mezi Štefanem z Poutnova puovodem s jedné, a Purkartem Točníkem z Křimic a na Křimicích pohnaným s strany druhé. Kdež ho týž Štefan vinil ze XXti a z jedné kopy grošuov míšenských jemu od něho za kuoň povinných ɔc, jakož puohon ukazuje. A na to ukázal svědomie. Proti tomu on Purkarth pohnaný odpíraje pravil, že toho žádný jeho puovoduov svědek neseznává, by mu tu summu v puohonu menovanú povinovat byl, nébrž že pravie, že sú při trhu nebyli; a poněvadž podle svého puohonu nic neprovozuje, že jest ten puohon učinil na zmatek, žádaje v tom JMtí pánuov podle práva za opatřenie. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, slyševše puohon, žalobu, odpory i svědomie, nalezli: Poněvadž on Stefan podle svého puohonu dostatečně toho dluhu naň na Purkarta neprovedl, z té příčiny dává se jemu Purkartovi pohnanému za právo, tak že tu jemu Štefanovi podle tohoto puohonu nic povinovat nenie. Dal památné. Stalo se ve čtvrtek den svatého Brykcí.

R. III. l. 262 b. Srov. svědomí č. 1706 a 1904 v A. Č. XIII. str. 354 a 500.

2019.

Mezi bratřími z Poutnova a Purkartem Točníkem z Křimic o nevrácení koflíku. 1511, 13. listopadu.

Štefan, Jiřík a Beneš vlastní bratří z Poutnova poháněli Purkarta Točníka z Křimic a na Křimicích. Vinili ho z nevrácenie koflíku stříbrného jemu Purkarthovi od něho od Štefana a od Jiříka svěřeného, kterýžto koflík oni bratří pět kop grošuov českých pokládají. Vložen puohon léta MDX⁰ v pondělí po svatém Tiburcí [15. dubna].

V té při mezi Štefanem, Jiříkem a Benešem vlastními bratřími z Poutnova puovody s jedné, a Purkartem Točníkem z Křimic pohnaným s strany druhé. Kdež jej jmenovaní bratří vinili z nevrácenie koflíku stříbrného jemu Purkarthovi od něho od Štefana a od Jiříka svěřeného, kterýžto koflík pět kop grošuov českých pokládají.

A na to ukázal svědomie. Proti tomu on Purkarth pohnaný odpíraje pravil, že toho oni puovodové podle svého puohonu neprovozují, by on Štefan a Jiřík jemu Točníkovi toho koflíku svěřili, a že toho svědek žádný neseznává, než že sú svěřili mateři jeho, a on že po mateři své nedědí a nic po ní nemá a neměl, a nemá co vracovati. A což jest bylo mateři svěřeno, jakožto lžíce stříbrné, že jest ty sestra jeho Točníkova a ne on Točník jim vracovala; ale on že nemá co vracovati. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, slyševše strany a jich s obú stran pře líčenie, odpory i svědomie: Poněvadž oni puovodové toho podle puohonu svého, by on Točník ty věci svěřené k sobě přijal, neprovedli jsú, ani také toho provedli, by on jaký statek po mateři své měl neb držal, z těch příčin ten puohon zdvihli sú. Dal památné. Stalo se ve čtvrtek den svatého Brykcí.

R. III. l. 263. a. Srov. předcházející nález č. 2018 a svědomí č. 1706 v A. Č. XIII. str. 354.

2020.

Mezi Zikmundem Škrhou z Petrovic a Annou z Ryzmburka o nevrácení svrchkův a nábytků.
1511, 13. listopadu.

Zikmund Škrha z Petrovic, mocný poručník sirotkuov a statku nebožtíka Buryana z Plotišť, králem JMtí daný a učiněný, poháněl Annu z Rysmburka, v Pardubicích obývající. Vinil ji z nevrácenie svrchkuov a nábytkuov, kteréž jest v Pravách na tvrzi i také ryby z rybníkuov pobrala, práva k tomu nemajíc, kteréžto tak pobrané svrchky a nábytky i také ryby on Škrha LXXV kop grošuov českých pokládá. Vložen puohon léta MDX⁰ v pondělí po svatém Urbanu [27. května].

V té při mezi Zigmundem Škrhú z Petrovic, mocným poručníkem sirotkuov a statku nebožtíka Buriana z Plotišť, králem JMtí daným a učiněným, puovodem s jedné, a mezi Annú z Rysmburka, pohnanú s strany druhé. Kdež ji týž Zigmund vinil z nevrácenie svrchkuov a nábytkuov, kteréž jest v Pravách na tvrzi i také ryby z rybníkuov pobrala, práva k tomu nemajíc, kterézto tak pobrané svrchky a nábytky i také ryby on Škrha LXXV kop grošuov českých pokládá. Proti tomu Anna pohnaná odpírajíc pravila, že jest to proti zřizenie zemskému, aby ji poháněti měl z svrchkuov a nábytkuov, a těch že nejmenuje zejména, žádajíci v tom JMtí pánuov za opatřenie. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, puohon a odpor vyslyševše: Poněvadž on Škrha z svrchkuov a nábytkuov pohánie a jich zejména nemenuje, z té příčiny JMt ten puohon zdvihli sú. Stalo se ve čtvrtek den svatého Brykcí.

R. III. l. 263. b. Srov. svědomí č. 1686 a 1832 v A. Č. XIII. str. 331 a 443.

2021.

Mezi Zikmundem z Police a Matoušem a Kateřinou z Blánice o vydání svěřených šatův a jiných věcí. — 1511, [13. listopadu].

Zigmund z Police poháněl Mathouše z Blánice a Katheřinu manželku jeho. Vinil je z svěřenie takového, že jest jim on Zigmund svěřil a schovati dal dvě šubě kuní, jednu nepošitú a druhú pošitú suknem lindyšovým brunáthným, sukně dvě, jednu lindyšovú a druhú astradamskú, věnec perlový, čechlík, voštíp rožďalovský, medenici velikú, mísu cínovú velikú a dva sudy; a oni těch věcí svrchu psaných jemu zase vrátiti nedbají; kteréžto věci pokládá sobě XXI kop grošuov českých. Vložen puohon léta MDX° v pátek den svatého Kryspina [25. října].

V té při mezi Zigmundem z Police puovodem s jedné, a Mathoušem z Blanice a Katheřinú, manželkú jeho, pohnanými s strany druhé. Kdež je týž Zigmund vinil z svěřenie takového, že jest jim on Zigmund svěřil a schovati dal dvě šubě kunie, jednu nepošitú a druhú pošitú suknem lindyšovým ꝛc, jakož puohon plněji v sobě zavírá; kteréžto věci on Zigmund pokládá sobě XXI kop grošuov českých. A na to ukázal svědomie. Proti tomu pohnaní pravili, že jest jim nesvěřil nic, než že se k tomu znají, že ty věci, šuby a sukně v puohonu menované u sebe mají v nějakém dluhu. A na to také ukázali svědomie. Tu JMt pán ꝛc, slyševše strany a jich s obú stran pře líčenie, odpory i svědomie, nalezli: Poněvadž on Zigmund puovod to jest dostatečně provedl, že šuby a sukně i jiné věci v puohonu menované on Mathouš a Katheřina, manželka jeho, pohnaní u sebe mají a také že sú se k tomu sami seznali; z těch příčin dává se jemu Zigmundovi puovodovi za právo, tak aby ty věci v puohonu menované jemu Zigmundovi od pohnaných navráceny byly, a to od dnešního dne ve dvú nedělech pořád zběhlých. Pak-li by těch šatuov ꝛc nenavrátili, tehdy jemu tú pokutú v puohonu menovanú, to jest těmi XXI kopami grošuov českými, povinni budou, a tu aby jemu dali též ve dvú nedělí od dnešního dne pořád zběhlých. Dal památné. Než chtie-li on Mathouš a Katheřina manželka jeho jej Zigmunda dále z čeho viniti, právo se jim nezavírá.

R. III. l. 264. a.

2022.

Mezi Václavem Litovským z Svinař a Petrem Haléřem z Jičíněvsi o propadený základ. 1511, 13. listopadu.

Václav Litovský z Svinař pohnal Petra Haléře z Jičíněvsi léta MCX° v úterý den svatého Řehoře [12. března]. Viniti jej chtě ze sta kop grošuov a z XXV kop grošuov vše českých základu propadeného dielu jeho naň přišlého, kterýž jest propadl, vyručiv s jinými od něho Litovského Jana Synka pod pět seth kop grošuov českých, aby týž Synek byl postaven před pány a vladykami na soudu zemském na den me-

novitý ɔc, tak jakož puohon pluěji svědčí. Tu na rok jim položený ve čtvrtek den svatého Brikcí léta ut supra nadepsaný Václav Litovský puovod stál, ale Petr Haléř pohnaný třikrát volán jsa k svému právu nestál jest. Protož JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami krále JMti raddami dali jsú jemu Václavovi Lithovskému proti témuž Petrovi Haléřovi za právo stané. Dal památné.

R. III. l. 321. Za nápisem: *Staná práva k roku sv. Martina MDXI*[0]. Srov. nález čís. 2014 zde na str. 3.

2023.

Mezi Alešem Zručským z Chřenovic a bratřími z Leskovce o zjímání lidí poddaných. 1511, 14. listopadu.

Aleš Zrucký z Chřenovic poháněl Arnošta, Chvala, Mikuláše a Krystofa vlastních a nedielných bratří z Leskovce a na Cerekvici, aby lidi své z městečka Mnichovic, jmenovitě rychtáře, konšely i všicku obec, postavili před najvyšším panem hofmistrem královstvie Českého a raddami krále JMti. Vinil je z toho, že sú lidi jeho ze Zruči městečka, z Jiřic, z Samechova a z Chabřic zjímali, jim koně, vozy, zbroj, saně, šle, váhy a jiné potřeby k vozu a k saniem přislušející pobrali, je ty lidi ctí a věrou zavazovali, je na závazku tu v Mnichovicích dvě neděli držali a potom je svým pánóm napředpsaným vydali na Cerekvici, nechtiece jich vydati na rukojmie; kdež napřed menovaný Aleš to sobě pokládá padesáte kop grošuov českých. Vložen puohon léta MDX ve čtvrtek před svatým Petrem a Pavlem [27. června].

V té při mezi Alšem Zruckým z Chřenovic puovodem s jedné, a mezi rychtářem a konšely i vší obcí městečka Mnichovic, lidmi Arnošta, Chvala, Mikuláše a Krystofa Leskovcuov s strany druhé. Kdež je on Zrucký vinil z toho, že sú lidi jeho ze Zruči městečka, z Jiřic, z Samechova a z Chabřic zjímali, jim koně, vozy, zbroj ɔc, tak jakož puohon ukazuje. Proti tomu oni pohnaní Leskovcové odpírajíce pravili, že nejsú oni a jich lidé v puohonu menovaní povinni k tomuto puohonu odpoviedati, poněvadž on Aleš podle zřiezenie zemského k nim k Leskovcóm neposlal, s jich-li volí se to od jich lidí stalo, čili bez vuole jich, žádajíce v tom podle práva za opatřenie. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, nalezli: Poněvadž se jest on Aleš puovod vedle zřiezení zemského v tom k nim k Leskovcóm nezachoval a k nim prve neposlal a nezvěděl, s jich-li se to volí stalo, z té příčiny ten puohon zdvihli sú. Stalo se léta MDXI[0] v pátek na zajtří svatého Brykcí.

R. III. l. 18. b. Srov. svědomí č. 1701—1703 a 1800 v A. Č. str. 345, 349, 358 a 421.

2024.

Mezi Alešem Zručským z Chřenovic a bratřími z Leskovce o pobrání věcí poddaným jeho. 1511, 14. listopadu.

Aleš Zrucký z Chřenovic pohnal Arnošta, Chvala, Mikuláše a Krystofa vlastnie a nedielné bratří z Leskovce. Vinil je z toho, že drží u sebe lidi jeho Alšovy bez dvú třidceti osob a koní tolikajž počet, bez dvú XXX vozy, sáně i jiné potřeby k vozóm a k saniem příslušejície a zbroj, kteréžto věci jeho Alšovým lidem týchž bratří Leskovcuov lidé z Mnichovic pobrali jsú a na Cerekvici je dovedli se všemi těmi potřebami a věcmi svrchu menovanými, kteréž jim od týchž Mnichovicských lidí pobrány jsú, kteréžto všecky věci on Aleš puol druhého sta kop grošuov českých pokládá. Vložen puohon léta MDX ve čtvrtek před svatým Petrem a Pavlem [27. června].

V té při mezi Alšem Zruckým z Chřenovic puovodem s jedné, a mezi Arnoštem, Chvalem, Mikulášem a Krystofem vlastními a nedielnými bratřími z Leskovce a na Cerekvici pohnanými s strany druhé. Kdež je vinil z toho, že držie u sebe lidi jeho bez dvú třidceti osob a koní tolikajž počet ɔc, tak jakož puohon plnéji v sobě zavierá. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami: Poněvadž on Aleš nezachovav se při prvním puohonu podle zřiezení zemského a k nim k Leskovcóm neposlal, aby zvěděl, s jich-li se to volí od jich lidí stalo, a přes to jich druhým pohnal puohonem, ješto se to obé jedné věci dotýče, z těch příčin ten puohon zdvihli sú. Stalo se léta MDXI v pátek na zajtří svatého Brykcí.

R. III. I. 18. b. Srov. předcházející nález č. 2023 a svědomí při něm uvedená.

2025.

Mezi Kateřinou ze Zásmuk a Jindřichem od Tváři vedle věže ze Starého města Pražského o pych. — 1511, 14. listopadu.

Katheřina z Zásmuk poháněla Jindřicha od Tváři podle věže, měštěnína Starého města Pražského. Vinila ho z pychu a pro ten pych ɔc, protože ji zbil svévolně, příčiny k tomu spravedlivé nemaje ižádné. Vložen puohon léta MDX v pátek po svatém Arnolfu [19. července].

V té při mezi Katheřinú z Zásmuk puovodem s jedné, a Jindřichem od Tváři podle věže, měštěnínem Starého města Pražského, pohnaným s strany druhé. Kdež jej táž Katheřina vinila z pychu a pro ten pych ɔc, jakož puohon ukazuje. A na to ukázala svědomie. Proti tomu on Jindřich pohnaný tu před JMtí pány stoje nic tomu neodepřel. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, puohon a žalobu i svědomie vyslyševše, nalezli: Poněvadž to ona Katheřina dostatečně svým svě-

domím provedla, že jest ji on Jindřich bil, a on toho ničímž neodvedl ani co proti tomu odepřel, z té příčiny dávají jí Katheřině puovodovi za právo, tak že on Jindřich jí tiem pychem a pokutou v něm jmenovanú, to jest těmi desieti kopami groši českými vinen, a ty aby jí dal ve dvú nedělech od dnešního dne pořád zběhlých. Dala památné. Stalo se léta MDXI° v pátek na zajtřie svatého Brykcí.

Létha MDXI° v sobotu den svatého Mikuláše [6. prosince] vydán jest list zatykací Katheřině z Zásmuk na Jindřicha od Tváře podle věže, měštěnína Starého města Pražského, pohnaného pro dosti neučiněnie nálezu tomuto.

R. III. l. 63. b. Srov. svědomí č. 1684 v A. Č. XIII. str. 329.

2026.

Mezi Janem Brunclíkem z Jaroměře a Kateřinou z Dobronína o nevydání peněz po manželce jeho. — 1511, 14. listopadu.

Jan Brunclík, měštěnín města Jaromíře, poháněl Katheřinu z Dobronína, v Starém městě Pražském obývající. Vinil ji jakožto držitele a nápadnici statku někdy Jana Mazouška z Březnice, manžela jejieho, z nedodánie sta kop grošuov a XXXti kop grošuov vše míšenských po Dorothě manželce jeho, kdež jest on Mazoušek jemu Janovi Brunclíkovi měl dáti sto kop grošuov českých po nie po Dorotě bez pěti kop grošuov českých. A týž Jan Mazoušek pověděl tak, aby on Brunclík k žádnému vo ty peníze nehleděl, nežli k němu k Mazouškovi. Vložen puohon léta MDX ve čtvrtek před svatým Vítem [13. června].

V té při mezi Janem Brunclíkem, měštěnínem města Jaromíře, puovodem s jedné, a Katheřinú z Dobronína pohnanú s strany druhé. Kdež ji týž Brunclík vinil jakožto držitele a nápadnici statku někdy Jana Mazouška z Březnice, manžela jejieho, z nedodánie sta kop grošuov a XXXti kop grošuov vše míšenských po Dorotě manželce jeho, kdež jest on Mazoušek jemu Janovi Brunclíkovi měl dáti sto kop grošuov českých po nie po Dorotě bez pěti kop grošuov českých ɔc, jakož puohon ukazuje. A na to ukázal svědomie. Proti tomu ona Kateřina pohnaná odpírajíc pravila, že on Brunclík toho podle puohonu svého neprovozuje ničímž, aby ona jaký statek po témž muži svém Janovi Mazouškovi měla, jej držela aneb nápadnicí byla, a tudy že ona jemu k tomuto puohonu odpoviedati povinna nenie; a což jest koli týž někdy manžel její měl, ješto jest jeho Brunclíkovy ženy bylo, a což vyupomínal, to jest jí vydal a z toho jej ona kvitovala. A na to ukázala kvintancí, vždy tomu odpírajíc, že jest po něm po Mazouškovi nic nevzala, nic nemá a neměla, a že jest k ní nepřinesl nic. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, slyševše puohon, žalobu, odpory a jich s obú stran pře líčenie, svědomie i kvitancí, nalezli: Poněvadž on Brunclík puovod toho neprovedl, aby ona Katheřina pohnaná po Ma-

zouškovi, muži svém, co k sobě přijala nebo měla, z té příčiny jí Katheřině dává se za právo, že jemu Brunclíkovi podle jeho puohonu nic povinna nenie. Dala památné. Stalo se v pátek na zajtří svatého Brykcí.

R. III. l. 177. b. Srov. svědomí č. 1799 v A. Č. XIII. str. 421.

2027.

Mezi Martinem Hošťálkem z Žatce a Jakubem z Vřesovic o rukojemství. — 1511, 14. listop.

Martin Hošťálek, měštěnín města Žatce, pohánėl Jakuba z Vřesovic a na Valči. Vinil ho jakožto rukojmí za Ješka z Strojetic z šedesáti kop a z puol sedmy kopy grošuov a z desieti grošuov vše českých dielu naň příslušejícího, tu kdež jest týž Jakub podle jiných spolurukojmí za téhož Ješka z Strojetic slíbil za dvě stě kop grošuov českých někdy Anežce z Březnice, jeho Hošťálkově manželce, do dojití listu, ale tomu se až dosavad dosti nestalo. K kteréžto summě k těm dvěma stem grošuom českým on Martin Hošťálek právo a spravedlnost má odkázáním a dáním menované Anežky, jakož to její dánie plněji v sobě zavírá. Vložen puohon léta MDX⁰ v sobotu den svaté Markéty [13. července].

V té při mezi Martinem Hošťálkem, měštěnínem města Žatce, puovodem s jedné, a Jakubem z Vřesovic a na Valči pohnaným s strany druhé. Kdež jej týž Hošťálek vinil jakožto rukojmí za Ješka z Strojetic z šedesáti kop a z puol sedmy kopy grošuov a z Xti grošuov vše českých dielu naň příslušejícího, tu kdež jest týž Jakub podle jiných spolurukojmí za téhož Ješka z Strojetic slíbil za dvě stě kop grošuov českých někdy Anežce z Březnice ɔc, jakož puohon plněji svědčí. A na to svědomie a list pod městskú pečetí města Žatce, v němž o kšaftu zřízení a dání statku někdy Anežky z Březnice, jeho Hošťálkovy manželky, seznávají, ukázal. Proti tomu Jan Ješek z Strojetic poručník a na místě jeho Jakuba z Vřesovic odpíraje dal mluviti, že takové její Anežčino jemu Martinovi dánie jest nedostatečné a proti zřízení zemskému, že ona jsúci řádu rytieřského a listu královského mocného nemající, a tyto peníze věnnie a dskami ujištěny byly, neměla jest jich a nemohla kšaftem a právem odkazovati městským, ale právem zemským zřéditi. A poněvadž jest toho právem a řádem nezřídila zemským ani dobrú volí dostatečně, že sú ty penieze podle práva na sirotka a syna po nie po Anežce pozuostalého přišly. A na to zřiezenie zemské a nález králem JMtí mezi Petrem Haléřem z Jičíněvsi a Bohuňkem z Radče učiněný ukázal jest. Zase proti tomu puovod odpíraje pravil, že táž Anežka mohla jest to učiniti dobře a své dáti i odkázati právem městským, komuž chtěla; neb jest byla měštka, měštěnína sobě pojala, městského práva užívala, městským řádem sto kop grošuov na smlúvách svatebních po sobě menovala a na list hlavní, kterýž jí od Ješka z Strojetic na summu věnní na vsi Hořeticích svědčící, jemu Martinovi muži svému dobrú vuoli učinila; ale jsúci měštka, pečeti své nemající,

připrosila jest dobrých lidí, že sú své pečeti k ní přitiskli na svědomie. A na to ceduli smluv svatebních a již dotčenú dobrú vuoli ukázal. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, puohon, žalobu, svědomie, list kšaftovní, zřízení zemské, krále JMti nález, list smlouvy svatebnie i dobrú vuoli vyslyševše nalezli: Poněvadž on Hošťálek puovod to smlúvou svatební pokázal, že ona Anežka, jeho někdy manželka, na týchž smlúvách svatebních jemu sto kop po sobě menovala míšenských, z té příčiny JMt jej Martina při též smlouvě zuostavují, jemu za právo dávajíce, a což jemu v tom on Ješek neučinil dosti, aby ještě učinil ve dvú nedělech od dnešního dne pořád zběhlých. Dal památné. A dále jakož jest on Hošťálek ukázal dobrú vuoli pod pečetmi dobrých lidí, v kteréžto ona Anežka jemu Martinovi dvě stě kop grošuov českých dává, i poněvadž se věci dotýče listovnie, chtie-li sebe strany o to tu hleděti, kdež ta věc ku právu přísluší, ta se jim cesta nezavírá. Stalo se v pátek na zajtřie svatého Brikcí.

R. III. 214. a.

2028.

Mezi Šimkem, Pavlem a Pařízkem z Loun a Jetřichem z Gutšteina o plat za službu u falckrabí Porýnského. — 1511, 14. listopadu.

Šimek, Pavel a Pařízek z Loun poháněli pana Jetřicha z Gutšteina. Vinili ho z puol čtvrta sta zlatých z služby své, kterúž jsúce s ním u kniežete falckrabie JMti zaslúžili každý na deset pacholkuov a na dva vozy [a kteréž] jim zaplatiti zanedbává. Vložen puohon léta MDIX v úterý po svaté Alžbětě [20. listopadu].

V té při mezi Šimkem, Pavlem a Pařízkem z Loun puovody s jedné, a panem Jetřichem z Gutšteina pohnaným s strany druhé. Kdež ho vinili týž Šimek, Pavel a Pařiezek z puol čtvrta sta zlatých z služby své ɔc, jakož puohon ukazuje. A na to ukázali svědomie. Proti tomu Burian Volanče, poručník páně Jetřichuov, odpíraje pravil, že svědkové jich puovoduov s puohonem se nesrovnávají, a to v tom, že svědčie, že jsú měli sto pěší a tři vozy, a v puohonu položeny dva vozy, a že jsú ne u pana Jetřicha, ale u falckrabie JMti slúžili. Tu JMt pán, pan Vilém ɔc puohon, žalobu, odpory i svědomie slyševše, nalezli: Poněvadž oni puovodové to jsú provedli, že pan Jetřich pohnaný vzal od JMti falckrabie peníze za službu, z té příčiny strany, totiž oni Šimek, Pavel a Pařízek puovodové, a on pan Jetřich pohnaný, aby před úředníky Pražskými menšími nazajtří svatého Fabiana Šebestiana najprv příštieho stáli a tu, což oni puovodové před týmiž úředníky na jich zchválenie provedú, co jim té služby podle jich puohonu on pan Jetřich pohnaný povinovat jest, to aby jim týž pan Jetřich dal od próvodu ve dvú nedělech pořád zběhlých. Dali památné. Stalo se v pátek po svatém Brikcí.

R. III. 1. 264. b.

2029.

Mezi Fridrichem Vlčkem z Tetova a Jindřichem Berkou z Násilé, hejtmanem Příbramským, o postavení lidí královských pro únos člověka poddaného. — 1511, 14. listopadu.

Frydrych Vlček z Tetova pohnal Jindřicha Berku z Násilé, hejtmana na Příbrami, aby lidi královské, k úřadu jeho Příbramskému příslušející, postavil před soudem komorním den svatého Martina najprv příštieho ꝛc, zejména Jana a Václava Pulcovy z Rosobud.*) Viniti je chtě z toho, že sú mu člověka jeho Prokopa, Helvišova syna ze Lhoty, s statkem nočně pryč uvedli, kdež on Frydrych to sobě XX kop grošuov českých pokládá. Tu na rok jim položený v pátek po svatém Brykcí léta vt supra Frydrych Vlček puovod stál, ale Jan a Václav nadepsaní, byvše prve od jmenovaného Jindřicha Berky pohnaného postaveni, třikrát voláni jsúce k svému právu nestáli sú. Z té příčiny JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině ꝛc, najvyšší hofmistr královstvie Českého. se pány a vladykami, krále JMti raddami, dali sú jemu Frydrychovi puovodovi proti jmenovaným Janovi a Václavovi z Rosobud za právo stané. Dal památné.

R. III. l. 321. b za nápisem: *Staná práva k roku svatého Martina MDXI°.* — *) z Kosobud?

2030.

Mezi Mikulášem z Hořic a Ladslavem z Šternberka o dosti učinění slibu při postoupení nejv. písařství. — 1511, 15. listopadu.

Mikuláš z Hořic a na Pecce poháněl pana Ladslava z Šternberka a na Bechyni, najv. komorníka královstvie Českého. Vinil ho z toho, že jest mu slíbil za statečného Albrechta Rendle z Aušavy a slovem jeho Rendlovým, že jemu týž Albrecht Rendl má vydávati každý rok sto kop grošuov českých až do jeho smrti a na to jemu jistotu udělati; a tomu všemu žc dosti týž Rendl učiniti má; a to za postúpenie úřadu najvyššieho písařstvie královstvie Českého. A těch sto kop grošuov českých měl počieti jemu dávati on Rendl na svatého Jiří nynie již minulého, a potom vždy při každém svatém Jiří až do jeho Hořického živnosti po stu kopách grošuov českých. I tomu se jest dosti od téhož pana z Šternberka nestalo. A ta summa jemu Hořickému dána nenie ani jistota na to učiněná až do dnešního dne. Vložen puohon léta MDX v středu po svatém Sixtu [7. srpna].

V té při mezi Mikulášem z Hořic a na Pecce puovodem s jedné, a panem Ladslavem z Šternberka, najvyšším komorníkem královstvie Českého, pohnaným s strany druhé. Kdež ho týž Hořický vinil z toho, že mu slíbil za statečného rytieře Albrechta Rendle z Aušavy a slovem jeho Rendlovým, že jemu týž Albrecht Rendl má vydávati každý rok sto kop grošuov českých až do jeho smrti ꝛc, jakož puohon ukazuje. A na to ukázal svědomie. Proti tomu pan Ladslav z Šternberka, nynie najvyšší

kancléř královstvie Českého, před JMtí pány stoje pravil, že se k tomu zná jako ctný pán, že jest jemu Hořickému za to slíbil, že mu on Albrecht Rendl každý rok po sto kopách grošuov až do jeho Hořického smrti vydávati má; ale by za to sliboval, za postúpenie jemu Rendlovi najvyššího písařství královstvie Českého, tomu že odpírá a nezná se. A poněvadž jest ta slova on Hořický v svém puohonu položil, že by týž pan Ladslav sliboval za postúpenie najvyššího písařstvie, to aby podle puohonu svého provedl. A na to také ukázal svědomie. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině ꝛc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, slyševše puohon, žalobu, odpory a jich s obú stran pře líčenie i svědomie, nalezli: Poněvadž on pan Ladslav z Šternberka ꝛc, nynie najvyšší kancléř královstvie Českého, k tomu se znal, že jest jemu Hořickému slíbil, že mu on Rendl každý rok až do jeho Hořického živnosti po stu kopách grošuov českých vydávati má, a on také Hořický to svým pokázal svědomím, k čemuž se jest týž pan kancléř i prve i potom znal: protož dává se jemu Mikulášovi Hořickému puovodovi podle jeho puohonu za právo tak, aby on pan Ladslav tomu slibu učinil dosti, a to od dnešního dne ve dvú nedělech pořád zběhlých. Dal památné. Stalo se v sobotu po svatém Brykcí.

R. III. l. 214. b.

2031.

Mezi Mikulášem z Hořic a Albrechtem Rendlem z Aušavy o nedostiučinění rčení za postoupení nejv. písařství. — 1511, 15. listopadu.

Mikuláš z Hořic a na Pecce pohnal Albrechta Rendle z Aušavy a na Myšlíně. Vinil ho ze rčenie, tu kdež jest mu řekl pěti seth kop grošuov českých při svatém Jiří nynie minulém až za čtyři léta pořád zběhlá pójčiti bez úroka. I tomu svému rčení neučinil dosti. Vložen puohon léta MDX° v středu po svatém Sixtu [7. srpna].

V té při mezi Mikulášem z Hořic a na Pecce puovodem s jedné, a mezi Albrechtem Rendlem z Aušavy a na Myšlíně pohnaným s strany druhé. Kdež jej týž Hořický vinil ze rčenie, tu kdež jest mu řekl pěti seth kop grošuov českých při svatém Jiří nynie minulém za čtyři léta pořád zběhlá pójčiti ꝛc, tak jakož puohon ukazuje. A na to svědomie a k tomu některé soudu komorního nálezy ukázal. Proti tomu on Albrecht pohnaný odpíraje pravil napřed, že se to jeho Hořického svědomie podle jeho puohonu nesrovnává; neb žádný z nich neukazuje na tu summu v puohonu položenú, a někteří vo tisíci kopách grošuov českých, někteří zhola vo tisíci kopách míšenských svědčí, a žádný z nich leth nemenuje ižádných, aniž toho seznávají, by mu za postoupení najvyššího písařstvie královstvie Českého pójčiti řekl. A ačkoli takovému rčení dobře a poctivě obrániti by se mohl, ale jako dobrý a pravdomluvný, pomně na svú dobrú pověsť, toho učiniti nechce, než což komu

die a řekne, že jináč nečiní. A dále pravie, by ten krále JMti nález, kterýž JKMt mezi rytieřstvem a jím Albrechtem Rendlem v Hoře učiniti ráčil, před rukama byl, že by to pokázal, že jest jej on Hořický o ten úřad písařstvie připravil; a že jest mu nepřiříkal za ten úřad nic, než z své dobré svobodné vuole a dle přátelstvie těch peněz pójčiti; a to ne jemu, ale k vuoli najvyššímu panu hofmistru královstvie Českého, panu Vilémovi z Pernšteina, za čtyři léta, když by úřad najvyššího písařstvie držal, ale ne za to písařstvie, a že by za to písařstvie peníze jednoho dáti nechtěl; a on Hořický dokudž jest živ, že by naň toho nepokázal, by mu co za to písařstvie dáti neb pójčiti řekl, těch pěti seth kop grošuov. Než že on Albrecht jako dobrý pro svú poctivosť sám toho tajiti nechce, co jest mu řekl pójčiti, že ne za to písařstvie, ale z dobré vuole a nadepsanému hofmistru k vuoli. A na to ten jmenovaného najvyššího pana hofmistra královstvie Českého list vyznání pod JMtí sekretem ukázal. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině ꝛc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vládykami, krále JMti raddami, slyševše puohon, žalobu, odpory a jich s obú stran pře líčení i svědomí, nalezli: Poněvadž on Albrecht Rendl pohnaný z své dobré svobodné vuole k tomu se znal, a sám dobrovolně napřed menovaného najvyššího pana hofmistra ꝛc list na se a na to své rčenie ukázal, z té příčiny a podle takového svého on Albrecht dobrovolného rčenie a svobodného přiznánie aby tomu rčenie učinil dosti, a to ve dvú nedělech od dnešního dne pořád zběhlých. Dal památné. Než on Mikuláš Hořický aby jemu na tu summu v těch dvú nedělech list udělal dostatečný podle řádu a obyčeje země s rukojmiemi hodnými v zemi usedlými. A jakož týž také Albrecht Rendl na svrchu menovaný krále JMti nález táhl se jest, pravě, že ho ku potřebě své mieti nemohl, i chce-li on Albrecht o ten nález k komu hleděti, právo mu se nezavírá. A chce-li také týž Albrecht neb on Hořický jeden druhému o svú poctivost co mluviti, právo se jim také nezavírá. Stalo se v sobotu po svatém Brykcí.

R. III. l. 215. b. Srovn. svědomí č. 1909 v AČ. XIII. str. 496.

2032.

Mezi Vondráčkem postřihačem z Hory Kutné a starou radou téhož města o pobrání odkázaného statku. — 1511, 15. listopadu.

Vondráček postřihač od Hory Kuthny pohánĕl šefmistruov a raddy i vší obce města na Horách Kutnách, aby postavili před najvyšším panem hofmistrem královstvie Českého a raddami krále JMti raddu svú starú, a to tyto: Jana Bonušiného, Jana Kazlara, Jana Popelku, Mikuláše Houdka, Jana Skřivana, Barthoně mincíře, Mathouše Lorka, Prokopa Prekle, Víta pekaře, Machka Libenického, Jana Joba, Barthoše sedláře, Jana Jahníka, Václava Krásu, Jana Pecku, Jana Žďárského, Jana Cikuli, Jiříka Pabše. Vinil je z pobránie statku jemu od někdy Reginy Vlkové,

tu na Horách Kuthnách obývajície, odkázaného, zejména z svrchkuov, klenotuov a peněz hotových, totižto sto kop grošuov českých a pětmecítma kop grošuov vše českých, pasu stříbrného, pěti loží, šatuov lehacích i šatuov chodících, šub a sukní i jiných věcí po též Regině v jejie komoře pozuostalých a jemu Vondráčkovi odkázaných, kterėžto svrchky a klenoty krom peněz hotových nadepsaných on Vondráček sobě pokládá sto kop grošuov českých. Vložen puohon léta MDX° v středu den svatého Diviše [9. října].

V té při mezi Vondráčkem postřihačem od Hory Kuthny puovodem s jedné, a mezi Janem Bonušiným, Janem Kazlarem, Janem Popelkú, Mikulášem Houdkem, Janem Skřivanem, Barthoněm mincířem, Mathoušem Lorkem, Prokopem Preglem, Vítem pekařem, Machkem Libenickým, Janem Jobem, Václavem Krásou, Janem Peckou, Jiříkem Pabšem od šefmistruov a raddy i vší obce města Hory Kuthny postavenými s strany druhé. Kdež je týž Vondráček vinil z pobránie statku jemu od někdy Reginy Vlkové tu na Horách Kutnách obývajície odkázaného, zejména z svrchkuov, klenotuov a peněz hotových, totižto sto kop grošuov českých a XXV kop grošuov vše českých, pasu stříbrného, pěti loží, šatuov lehacích i šatuov chodících ꝯc; tak jakož puohon plněji v sobě zavírá. Proti tomu napřed menovaní pohnaní odpírajíce pravili, že on Vondráček puovod o ten statek na právě u nich v Hoře jest souzen, slyšán, odpoviedal i ortelem rozsouzen spravedlivým. A na to list šefmistruov a raddy na Horách Kuthnách pod jich městskú pečetí ukázali jsú, JMtí pánuov v tom žádajíce, poněvadž jest věc prve u nich podle jich práva souzena, že té pře JMt k sobě proti jich právóm přijímati neráčie. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině ꝯc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vládykami, krále JMti raddami, puohon, odpor a jich Horníkuov pod jich města pečetí list vyslyševše: Poněvadž on Vondráček puovod o tu věc prve tam v Hoře na jich právě slyšán, k té při odpovídal i ortelem jich o to rozsouzen, a přes to sem k tomuto právu o túž věc pohnal, ježto jest to proti zřízení zemskému; z té příčiny JMt ten puohon zdvihají. Než chtie-li sebe oni, poněvadž jsú obojí tu v Hoře obyvatelé, z čeho na tom jich právě viniti, právo se jim nezavírá. Dali památné. Stalo se v sobotu po svatém Brykcí.

R. III. l. 310 b. Srov. svědomí č. 1818 a 1857 v A. Č. XIII str. 432 a 458.

2033.

Mezi Lukešem, řezníkem z Nového města Pražského, a Jiříkem z Stranec o dluh. — 1511, 15. listopadu.

Lukeš řezník, Nového města Pražského měštěnín, pohnal léta MDX° v neděli den svatého Jiljí [1. září] Jiříka ze Stranec, viniti ho chtě ze XIV kop a ze XXIV grošuov dluhu jemu, kterýž od něho koupil, zuostalého ꝯc. Tu létha ut supra v so-

botu po svatém Brykcí ɔc. dáno jest jemu Lukšovi puovodovi proti témuž Jiříkovi pohnanému za právo stané. Dal památné.

R. III. l. 321. b. za nápisem: *Staná práva k roku svatého Martina MDXI°.* Srov. svědomí č. 1803 v AČ. XIII. str. 424.

2034.

Mezi Marketou Charouzovou z Nového města Pražského a Annou Maternovou z Litohlav o rukojemství. — 1511, 15. listopadu.

Markéta Charauzová, měšťka Nového města Pražského, pohnala Annu Maternovú z Lithohlav léta MDX° v úterý po svatém Jeronymu [1. října], chtieci ji viniti z toho, že jsúci rukojmie k ní k Markétě za Jana Linthmara a za Dorothu, manželku jeho, za XXIII[a] kop grošuov míšenských ɔc, i tomu se od té Anny nestalo dosti. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vládykami, krále JMti raddami, v sobotu po svatém Brykcí léta MDXI° dali sú jí Markétě puovodovi proti nadepsané Anně Maternové pohnané za právo stané. Dala památné.

R. III. l. 321. b. za nápisem: *Staná práva k roku svatého Martina MDXI°.*

2035.

Mezi Zigmundem z Police a Matoušem Blanickým z Blanice o dluh. — 1511, 15. listopadu.

Zigmund z Police pohnal Mathouše Blanicského z Blanice létha MDX° v pátek den svatého Kryšpína [25. října], viniti ho chtě z puol druhé kopy grošuov míšenských, kteréž jest vzal od Thomáše Bílanského z Zahrádky. Tu léta MDXI° v sobotu po sv. Brykcí dali sú jemu Zigmundovi puovodovi proti témuž Blánickému za právo stané. Dal památné.

R. III. l. 322. a. za nápisem: *Staná práva k roku svatého Martina MDXI°.*

2036.

Mezi Annou Knotkovou a Divišem Boharynským z Hrádku o dosti neučinění smlouvě. 1511, 17. listopadu.

Anna Knotková ve Starém městě Pražském obývajície poháněla Diviše Boharynského z Hrádku na Boharyni. Vinila jej z dosti neučiněnie smlouvě mezi nimi učiněné a pečetmi dobrých lidí tvrzené, a to v tom, že jest měl jí Anně zavdati sto kop grošuov za duom, kterýž u též Anny v Hradci Králové koupil ɔc, jakož táž smlouva plněji v sobě zavierá; i tomu neučinil dosti. Vložen puohon léta MDX° v sobotu po svatém Lukáši evangelistu [19. října].

V té při mezi Annú Knotkovú, v Starém městě Pražském obývající, puovodem s jedné, a Divišem Boharynským z Hrádku a na Boharyni pohnaným s strany druhé. Kdež jej táž Anna vinila z dosti neučiněnie smlouvě mezi nimi učiněné a pe-

četmi dobrých lidí tvrzené v tom, že jest měl jí Anně zavdati sto kop grošuov za duom ɔc, tak jakož puohon plněji svědčí. A na to ukázala svědomie. Proti tomu on Diviš pohnaný odpíraje pravil, že jest tomu učinil dosti a jí těch sto kop grošuov na rathouze tu v Hradci Králové položil, a ona že jest při tom byla. Ale ona Anna Knotková jsúci dlužna Bernarthovi, měštěnínu téhož města Hradce, jemu těch sto kop grošuov zapsala, a tudy jí ten závdavek těch sto kop grošuov od téhož Diviše položený s rathouzu puštěn nenie. A na to list týchž Hradeckých pod jich města pečetí i ten rozsudek pokázal. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vládykami, krále JMti raddami, s obú stran pře líčenie, svědomie i ten jich Hradeckých list a rozsudek slyševše: Poněvadž jest on Diviš pohnaný to pokázal a provedl, že jest těch sto kop grošuov toho závdavku jí Anně na rathouze v Hradci Králové položil na právě podle zněnie smlouvy mezi nimi učiněné, a tak jest tomu vedle svého trhu a smlouvy dosti učinil, a to také provedl, že jest se o ten závdavek tam na jich právě v Hradci ona Anna soudila podle dobrovolného svého zapsánie, a ten závdavek tomu Bernarthovi, s kterýmž se o to soudila, jest přisouzen: z těch příčin JMt tento puohon zdvihli sú; než chce-li ona Anna o to k nim Hradeckým dále hleděti, právo se jí nezavierá. Stalo se léta MDXI⁰ v pondělí před svatú Alžbětú.

R. III. l. 19. a.

2037.

Mezi Fabianem z Litoměřic a Eliškou, manželkou Matouška krejčího, o nevydání svěřených peněz. — 1511, 17. listopadu.

Fabian z Lithoměřic, syn nebožtíka Jindřicha Bečváře odtudž z Lithoměřic, poháněl purgmistra a raddy i vší obce města Lithoměřic, aby postavili Elšku, jich spoluobývající, manželku Matouška krayčieho. Vinil ji z svěření takového, tu kdež jest Mandalena, mátie téhož Fabiana, svěřila jí Elšce a spolu s ní Marketě Nadřencové, měštce téhož města Lithoměřic, čtyři sta kop grošuov míšenských. I nestalo se jemu Fabianovi podle téhož jim svěřenie tomu dosti, než dáno jemu z těch čtyř seth kop svěřených nadepsaných od jmenované Nadřencové toliko sto kop puol třetí kopy a XI grošuov vše míšenských. Vložen puohon léta MDX⁰ v pondělí XI tisíc panen [21. října].

V té při mezi Fabianem z Lithoměřic puovodem s jedné, a Elškú manželkú Mathouška krajčieho, v témž městě Lithoměřicích obývající, pohnanú s strany druhé. Kdež týž Fabian vinil ji Elšku z svěřenie takového, tu kdež jest Mandelena, mátie téhož Fabiana, svěřila jí Elšce a spolu s ní Markétě Nadřencové ɔc, jakož puohon plnéji v sobě zavírá. A na to svédomí a nález předešlý mezi ním a Marketú Nadřencovú učiněný ukázal. Proti tomu ona Elška odpírajíc pravila, že ačkoli jí podle

Markéty Nadřencové ten statek byl svěřen, k tomu svěření že se zná; ale těch peněz v své moci neměla nikdy a nemá, a tudy neměla jest a nemá co vracovati, a že jest jí toliko pro vědomie svěřeno bylo, a svědomí Fabianovo že na ni neukazuje, by co k sobě toho svěření přijala. Při tom také znamenitě dotýkajíc, poněvadž v předešlém nálezu mezi jím Fabianem a Nadřencovú učiněném zřetedlně stojí, že jest se to z svědomí dostatečně našlo, že jest jí společně, to jest Elšce a jí Nadřencové, ten statek byl svěřen, zdá se jí, že jest on Fabian společně je pohnati a viniti měl; v tom JMtí pánuov žádajíc za opatřenie. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina ɔc, strany a jich s obú stran pře líčenie i svědomí vyslyševše: poněvadž on Fabian podle nálezu o tuž věc prve učiněného se nezachoval a jich společně podle téhož nálezu zněnie nepohnal, z té příčiny tento puohon zdvihli jsú. Než když on Fabian jich obú dvú, Elšky a Markéty, společně požene, a Elška bude se moci z toho, že jest nic k sobě nepřijala, vyměřiti, v tom se JMt k stranám spravedlivě zachovati ráčí. Stalo se v pondělí před svatú Alžbětú.

R. III. l. 87. a. Srov. nález č. 1660 a svědomí č. 1552, 1582, 1829 a 1850 v Archivu Českém XIII str. 218, 255, 311, 441 a 454.

2038.

Mezi Fabianem z Litoměřic a Markétou Nadřencovou o nevydání svěřených peněz.
1511, 17. listopadu.

Fabian z Lithoměřic týž ut supra poháněl purgmistra a raddy i vší obce města Litoměřic, aby spoluměštku svú Markéthu Nadřencovú postavili před najvyšším panem hofmistrem ɔc. Vinil ji z svěřenie takového, kdež jest jí Markétě Mandelena, mátie téhož Fabiana, svěřila a schovati dala summu peněz čtyři sta kop grošuov míšenských, když by se on Fabian zase navrátil, aby jemu tu summu svrchu psanú ona Markéta vrátila. Ale ona Markéta takovú summu svěřenú k sobě přijavši, tomu dosti neučinila, než toliko sto kop grošuov míšenských a puol třetí kopy grošuov a XI grošuov vše míšenských jemu Fabianovi vrátila, a vostatek té summy svěřené vrátiti odpírá. Vložen puohon léta MDX^{0} v pondělí den XI tisíc panen [21. října].

V té při mezi Fabianem z Lithoměřic puovodem s jedné, a Markétú Nadřencovú, měštkú téhož města Lithoměřic, s strany druhé. Kdež ji týž Fabian vinil z svěřenie takového, kdež jest jí Markétě Mandelena, mátie téhož Fabiana, svěřila a schovati dala summu peněz CCCC kop grošuov míšenských ɔc, jakož puohon plněji v sobě zavírá. A na to svědomí a nález předešlý mezi jím Fabianem a touž Markétú Nadřencovú učiněný ukázal. Proti tomu ona Markétha Nadřencová pohnaná odpírajíc pravila, poněvadž v předešlém mezi týmž Fabianem a Nadřencovú učiněném zřetedlně stojí, že jest se to z svědomie dostatečně našlo, že jest jí společně, to jest

Elšce a jí Nadřencové, ten statek byl svěřen, i zdá se jí, že jest on Fabian společně je pohnati a viniti měl, v tom JMt pánuov žádajíc za opatřenie. Tu JMt pán ɔc, se pány i vládykami ɔc slyševše strany a jich s obú stran pře líčenie, odpory i svědomie: poněvadž on Fabian podle nálezu o tuž věc prve učiněného se nezachoval a jich společně podle téhož nálezu zněnie nepohnal, z té příčiny tento puohon zdvihli sú. Stalo se v pondělí před svatú Alžbětú.

R. III. l. 87. b. Srov. předcházející nález č. 2037.

2039.

Mezi Janem Ryšavým z Třebska a Lidmilou jinak Příbou z Třebska o pobrání peněz a klenotů. 1511, 17. listopadu.

Jan Ryšavý z Třebska poháněl Lidmilu jinak Příbu, manželku někdy Václava Ryšavého odtudž z Třebska, otce téhož Jana. Vinil ji z pobránie zlatých, grošuov starých i nestarých i jiných rozličných peněz hotových a klenotuov, dielu jeho Janova jemu po jmenovaném otci jeho spravedlivě náležícího; kteréžto peníze a klenoty jeho Januov diel táž Lidmila v truhlách, pečetí města Písku zapečetěných, pobrala, svévolně všecko právo v tom opovrhši mimo nadepsaného Václava, otce jeho, jí v tom svěřenie; kterýžto diel svuoj těch zlatých, grošuov, peněz i klenotuov tak od nie pobraných on Jan pokládá sobě puol druhého tisíce kop grošuov českých. Vložen puohon léta MDX⁰ v pátek po svatém Havlu [18. října].

V té při mezi Janem Ryšavým z Třebska puovodem s jedné, a Lidmilú jinak Příbú, manželkú někdy Václava Ryšavého odtudž z Třebska, pohnanú s strany druhé. Kdež ji on Jan Ryšavý vinil z pobránie zlatých, grošuov starých i nestarých, i jiných rozličných peněz hotových a klenotuov, dielu jeho Janova jemu po jmenovaném otci jeho spravedlivě náležícího ɔc, tak jakož puohon plněji o tom zavírá. A na to kšaft někdy Václava Ryšavého, otce svého, a některá svědomie ukázal, žádaje v tom JMtí pánuov podle puohonu a svědkuov svých za opatřenie. Proti tomu ona Lidmila jinak Příba pohnaná odpírajíc pravila, že jí to Janovo puovodovo svědomie nic ke škodě nenie, protože svědčí řeč slyšenú a ne skutečnú, ač sú někteří z nich peníze hotové po otci jeho Janovu zuostalé viděli, ale žádný z nich nemenuje, co jest těch peněz bylo, a s puohonem se nesrovnávají. A také že jest ona prve, nežli jest se témuž Janovu otci dostala, po otci a mateři své statek svuoj měla znamenitý; a což jest jí koli od otce jeho svěřeno, že jest tomu chtěla a ještě chce učiniti dosti, ne jemu Janovi samému toliko, ale i jiným sirotkuom, kterýchž jest ještě dvé. A nad to že jest na puol páta sta kop grošuov míšenských a pět kop grošuov vše peněz hotových a některé klenoty v plachtách zapečetěné poručníkóm sirotčím v moc položila, ruku věrnú jemu otvírajíc; ale že on od ní toho přijíti nechtěl. A na to ukázala svědomie. Co se pak těch dvú pasuov stříbrných dotýče, k tomu pověděla tak, že jest jí je

nadepsaný nebožtík manžel její prve, než ji pojal, frejem dal. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vládykami, krále JMti raddami, kšaft, svědomie a s obú stran pře líčenie slyševše nalezli: Poněvadž ona Lidmila jinak Příba pohnaná svým to pokázala svědomím, že jest jemu Janovi byla těch peněz jí svěřených puol páta sta kop grošuov a pět kop grošuov vše míšenských načtla a klenoty při tom některé jemu okázala: i z té příčiny aby ona Lidmila jinak Příba ty peníze a klenoty jemu Janovi, což jemu na jeho diel podle zněnie otce jeho kšaftu náleží, položila před úředníky Pražskými menšími na jich zchválenie, a to ve dvú nedělech od dnešního dne pořád zběhlých. A chce-li táž Lidmila jinak Příba dále, což by nad to viece bylo, prázdna toho býti, že by k sobě peněz a klenotuov po témž někdy Václavovi Ryšavém, jeho Janovu otci, pozuostalých nepřijala, aby na Svátost najprv příští v kaple Všech Svatých na hradě Pražském obě strany stály, a tu na ten den ona Lidmila jinak Příba aby to zpravila, tak jakž JMtí pány jí rozkázáno bude. Dal památné. Stalo se v pondělí před svatú Alžbětú.

R. III. l. 178. a. Srov. svědomí č. 1827 a 1994 v AČ. XIII str. 439 a 539.

2040.

Mezi Mikulášem z Robous spolu s Anežkou z Nového Dvoru a Janem Smajkalem z Libovice o nevydání peněz. — 1511, 17. listopadu.

Mikuláš z Robús a Anežka z Nového Dvoru, manželka jeho, poháněli Jana Smaykala z Libovice. Vinili ho ze XIII kop grošuov českých, kteréž jsú dali Zuzaně z Říčan úrokuov z summy, kterúž jest on Smaykal při sobě měl a ji držal přes ten čas podle zapsánie též Zuzany z Říčan. A té summy peněz jim svrchupsaným Mikulášovi a Anežce vydati nechtěl až do rozsudku panského. Vložen puohon létha tisícieho pětistého desátého v pondělí den jedenácte tisíc svatých panen [21. října].

V té při mezi Mikulášem z Robús a Anežkú z Nového Dvoru puovody s jedné, a Janem Smaykalem z Libovice pohnaným s strany druhé. Kdež jej Smaykala vinil ze třinácti kop grošuov českých, kteréž sú dali Zuzanně z Říčan úrokuov ɔc, jakož puohon ukazuje. A na to ukázali svědomie. Proti tomu on Jan Smaykal pohnaný odpíraje pravil, že jest těch peněz sám sobě jim nedržel, než že jest je u něho Zuzanna z Říčan zastavila, chtieci k nim lepšie právo mieti, nežli oni Mikuláš a Anežka manželka jeho. A na to ukázal kvitancí Zuzanny z Říčan, kteráž na XIII kop grošuov českých svědčí, a nález předešlý mezi jimi puovody a jím Smaykalem v soudu komorním učiněný. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vládykami, krále JMti raddami, puohon, žalobu, odpor pohnaného, kvitancí, svědomie i nález předešlý slyševše, nalezli: Poněvadž on Jan Smaykal pohnaný tomu jest neodepřel, by těch peněz, kteréž jest jemu Mikulášovi a Anežce po nálezu napřed dotčeném dáti měl, u sebe přes čas

nezadržal, a oni puovodové to jsú pokázali, že jsú jí Zuzanně z Říčan těch XIII kop grošuov českých dali svajch peněz, a on Smaykal maje jim ty peníze zase dáti i nedal, až jej o to poháněti musili, tudy jest jim těmi třinácti kopami grošuov českými podle jich puohonu vinen, a ty aby jim dal ve dvú nedělech od dnešního dne pořád zběhlých. Dali památné. Stalo se v pondělí před svatú Alžbětú.

R. III. l. 216 a. Srov. nález č. 1663 v Arch. Č. XIII str. 313.

2041.

Mezi Barborou z Harasova a Janem Kamajkem z Pokratic o dosti neučinění rčení přitisknouti pečet ku kšaftu. — 1511, 18. listopadu.

Barbora z Harasova, manželka někdy Jindřicha Kamayka z Pokratic, poháněla Jana Kamayka odtudž z Pokratic. Vinila ho z dosti neučinění pečeti přitištěnie tu, kdež jest měl a řekl pečeť svú podle jiných dobrých lidí přitisknúti k kšaftu nadepsaného Jindřicha, bratra svého a manžela jejího, a to na téhož Jindřicha žádost, kdež on Jindřich týmž kšaftem věno jejie oznamuje; tomu až dosavad neučinil a odpírá učiniti dosti. Pro kteréžto pečeti nepřitištěnie ona Barbora pokládá sobě puoldruhého sta kop grošuov českých. Vložen puohon léta MDX° v pátek den svatého Kryspina [25. října].

V té při mezi Barború z Harasova, manželkú někdy Jindřicha Kamayka z Pokratic, puovodem s jedné, a Janem Kamaykem odtudž z Pokratic pohnaným s strany druhé. Kdež jej táž Barbora vinila z dosti neučiněnie pečeti přitištěnie, tu kdež jest měl a řekl pečeť svú podle jiných dobrých lidí přitisknúti k kšaftu nadepsaného Jindřicha, bratra svého a manžela jejího, a to na téhož Jindřicha žádost, kdež on Jindřich týmž kšaftem věno jejie oznamuje; pro kteréžto pečeti nepřitištěnie ona Barbora pokládá sobě puol druhého sta kop grošuov českých ꝛc, jakož puohon plněji v sobě zavírá. A na to téhož někdy manžela kšaft a svědomie ukázala, žádajíc při tom zachována býti. Proti tomu on Jan pohnaný odpíraje pravil napřed, že se ti její Barbořini svědci nesrovnávají; neb jeden o rčení a jiní o slibu seznávají, a že to jest věc ne její, ale někdy Jindřicha, nadepsaného manžela jejího, jí že jest nepřiříkal a nesliboval nic. Sliboval jest nebožtíku Jindřichovi, o to jest on k němu neposílal. A že jest k takovému kšaftu zmatečnému nebyl a nenie povinovat pečeti své přitisknúti, protože sú k němu po smrti téhož Jindřicha pečeti přitiskány, ješto jest to proti řádu; ale jemu se toho učiniti nezdálo. A nad to že jest on již sirotčí poručník a držitel statku jich, kterémuž statek ten nálezem pánuov z plného soudu zemského jest postoupen. A na to také svědomie a nález soudu zemského pokázal. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině ꝛc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vládykami, krále JMti raddami, s obú stran pře líčenie, svědomie, kšaft a nález z soudu zemského vyslyševše, nalezli: Poněvadž jest ona Barbora svě-

domím provedla dostatečným, že jest nebožtík Jindřich, bratr jeho Jana pohnaného, jej za živnosti své prosil za přitištění pečeti k tomu jeho kšaftu, a on Jan řekl jest to učiniti, jakož i jeho svědci Janovi to také seznávají: i z té příčiny dává se jí Barboře puovodovi za právo, a on Jan aby tomu dosti učinil a pečeť svú k tomu kšaftu aby přitiskl do dvú nedělí od dnešního dne pořád zběhlých. Dala památné. Stalo se v úterý před svatú Alžbětú.

R. III. l. 40 a. Srov. svědomí č. 1571. 1812 a 1971 v AČ. XIII str. 242, 430 a 529.

2042.

Mezi Bohuslavem Loským z Rabšteina a Jetřichem z Gutšteina o plat za službu v Bavořích. 1511, 18. listopadu.

Bohuslav Loský z Rabšteina poháněl pana Jetřicha z Gutšteina a na Chýšech. Vinil jej z toho, že jemu jest povinovat čtrmezcítma [sic] zlatých rýnských služby bavorské, kterúž jest jsa při něm u pana falckrabie JMti slúžil, a zaplatiti nechce. Vložen puohon léta MDIX^{o} v úterý po vzetí matky boží na nebe [21. srpna].

V té při mezi Bohuslavem Loským z Rabšteina puovodem s jedné, a panem Jetřichem z Gutšteina a na Chýšech pohnaným s strany druhé. Kdež jej on Loský vinil z toho, že jemu jest povinovat XXIV seth zlatých rýnských služby bavorské ɔc, jakož puohon ukazuje. A na to ukázal svědomie. Proti tomu jeho páně Jetřichuov poručník Buryan Vohanče, stoje na miestě téhož pana Jetřicha, odpíraje pravil, že v záškodním falckrabovu listu stojí, byla-li by o škody aneb o placenie jaká ruoznice, že to mají hejtman falcrabuov a druhý z Čechuov, kterýž by z těch, kteříž v službě byli, vydán byl, rozeznati a mezi nimi vohledati, a že ta věc ne zde, ale před těmi měla by slyšána býti, a že pan Jetřich jemu Loskému zaplatil všecko na na ty tři měsíce, tak jakž list falckrabuov JMti záškodní ukazuje. Zase proti tomu Loský puovod pověděl, že jest to škarta, kterúž pan Jetřich ukázal, při nie, že pečeti falckrabovy nenie, a ta že nemá přijata ani souzena býti; aby pak i s pečetí byla, že se ne Loského a těch drábuov, než toliko falckrabie JMti a jeho pana Jetřicha dotýče; a že pan Jetřich vzav od falckrabie JMti službu na téhož Loského a jeho spolutovařiše, jim nic nedal. Tu JMt pán ɔc puohon, žalobu, odpory i svědomie slyševše, nalezli: Poněvadž on Bohuslav Loský puovod to jest provedl, že pan Jetřich pohnaný vzal od JMti falckrabie penieze za službu, z té příčiny aby strany, totiž on Bohuslav Loský puovod a on pan Jetřich pohnaný, před úředníky Pražskými menšími na zajtřie svatého Fabiana Sebastiana stáli, a tu což on Loský před týmiž úředníky na jich zchválenie provede, co mu té služby on pan Jetřich podle jeho puohonu povinovat jest, to aby mu týž pan Jetřich dal od próvodu ve dvú nedělech pořád zběhlých. Dal památné. Stalo se v úterý před svatú Alžbětú.

R. III. l. 41. b.

2043.

Mezi Dorotou z Stranova a Jiříkem z Cholpic o vydání odkazu. — 1511, 18. listopadu.

Dorotha z Stranova poháněla Jiříka z Cholpic. Vinila ho z sedmi kop míšenských, kteréž jest přijal k sobě z Slaného jí Dorothě od Václava z Cholpic, někdy manžela jejího, na smrtedlné posteli k šesti nedělem odkázaných. I zanedbává týž Jiřík těch sedmi kop též Dorothě vydati až dosavad. Vložen puohon léta MDX° v úterý po XI tisíci svatých pannách [22. října].

V té při mezi Dorothú z Stranova puovodem s jedné, a Jiříkem z Cholpic pohnaným s strany druhé. Kdež jej ona Dorota vinila z sedmi kop míšenských, kteréž jest přijal k sobě z Slaného ɔc, jakož puohon ukazuje. A na to ukázala svědomie. Proti tomu Jiřík pohnaný odpíraje pravil, že jest ten puohon učinila na zmatek, a to tiem, že svědkové jejie seznávají, že jest řekla, když ty penieze k sobě přijmu, že je dám. A ona jeho ze rčenie nežene. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vládykami, krále JMti raddami, strany a jich s obú stran pře líčenie, odpory i svědomie slyševše, nalezli: Poněvadž ona Dorotha puovod to jest dvěma svědky provedla, že jest on Jiřík těch sedm kop přijal a jí jich nevydal, z té příčiny dává se jí Dorotě podle jejieho puohonu za právo, tak aby on Jiřík jí Dorothě těch sedm kop míšenských v puohonu menovaných dal, a to od dnešního dne ve dvú nedělech pořád zběhlých. Dala památné. Stalo se v úterý před svatú Alžbětú.

R. III. l. 80 a.

2044.

Mezi Dorotou z Veletic a Zikmundem Baršem z Kamenice o vrácení půjčeného prstenu. 1511, 18. listopadu.

Dorotha z Veletic poháněla Zigmunda Barše z Kamenice a na Chvalách. Vinila ho z prstenu zlatého s zafírem, kteréhož jest jemu puojčila. A ten sobě pokládá padesáte zlatých uherských. Vložen puohon léta MDX° v sobotu u vigiljí svatého Šimona a Judy [26. října].

V té při mezi Dorothú z Veletic puovodem s jedné, a Zigmundem Baršem z Kamenice a na Chvalách pohnaným s strany druhé. Kdež jej ona Dorota vinila z prstenu zlatého s zafírem, kteréhož jemu puojčila; a ten sobě pokládá padesáte zlatých uherských. A na to ukázala svědomie. Proti tomu on Zigmund pohnaný odpíraje pravil, že toho podle svého puohonu ona Dorotha neprovozuje, by mu toho prstenu puojčila, a toho že řeci nemuož, a toho žádný svědek neukazuje. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vládykami, krále JMti raddami, slyševše puohon, žalobu, odpory i svědomie, nalezli: Poněvadž Dorotha puovod to svědomím provedla dostatečným,

že jest toho prstenu v puohonu menovaného jemu Baršovi puojčila a že jest jí jej řekl navrátiti, a on toho ničímž, by mu nepójčila, neodvedl, z té příčiny dává se jí podle jejího puohonu za právo, tak aby jí on Zigmund ten prsten navrátil od dnešního dne ve dvú nedělí pořád zběhlých; pakli by nevrátil do těch dvú nedělí, tehdy aby strany na zajtřie svatého Fabiana před úředníky Pražskými menšími stály, a tu což ona Dorotha před týmiž provede úředníky, na jich zchválenie, zač jest ten prsten stál, to aby jí on Zigmund dal od pruovodu ve dvú nedělech pořád zběhlých. Dala památné. Stalo se v úterý před svatú Alžbětú.

R. III. l. 80 b.

2045.

Mezi Havlem řezníkem měšťanem Nového města Pražského a starou radou téhož města o nevydání peněz dle rozkazu královského. — 1511, 18. listopadu.

Havel řezník, Nového města Pražského měštěnín, pohánčl purgmistra a konšeluov i vší obce Nového města Pražského, aby postavili před JMKskú starú raddu téhož města zejména tyto: Jana Rozvodu, Jana Velvarského, Jana Charauza, Jindřicha Seraphina, Anthocha soukeníka, Václava Podušku, Duchka Kábu, Klimenta Roudnického a Jakuba konváře. Vinil je z toho, že oni jsúc konšelé a úředníci toho času krále JMti, že jsú se k témuž Havlovi nezachovali podle psaní a rozkázánie krále JMti a jemu těch puol druhého sta kop grošuov míšenských nevydali, kteréž sú vydati měli vedle psanie a rozkázánie JKMti, tak jakož pak JMti list to v sobě šíře a plněji ukazuje; kterýžto list krále JMti oni purgmistr a konšelé Nového města Pražského mají; kdež týž Havel těch puol druhého sta kop míšenských nevydánie pokládá sobě tři sta kop míšenských. Vložen puohon léta MDIX° ve čtvrtek před svatým Šimonem a Judú [25. října].

V té při mezi Havlem řezníkem z Nového města Pražského měštěnínem, puovodem s jedné, a mezi Janem Rozvodú, Janem Velvarským, Janem Charouzem, Jindřichem Serafinem, Anthošem soukeníkem, Václavem Poduškú, Duchkem Kábú, Klimentem Roudnickým a Jakubem konvářem. Kdež je vinil z toho, že jsúce konšelé a úředníci toho času krále JMti, že sú se k témuž Havlovi nezachovali podle psanie a rozkázánie krále JMti a jemu těch puol druhého sta kop míšenských nevydali oc, jakož puohon plněji v sobě zavierá. Proti tomu oni pohnaní napřed zejména položení odpírajíce pravili, že k tomuto puohonu odpoviedati povinovati nejsú z té příčiny, že proti starodávním jich obyčejóm pohání purgmistra a raddu i vší obce, aby starú raddu postavili, ješto k žádnému soudu zemskému ani purkrabskému tak se nepohánějí, aby své spoluměšťany jako své sedláky stavěti měli, a že z těchto pohnaných jsú někteří řádu rytieřského užívajíce a na zemi že statky mají, JMtí pánuov žádajíce, aby při starodavních obyčejích zachováni byli. Tu JMt pán, pan Vilém z Pern-

šteina na Helfenšteině ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vládykami, krále JMti raddami, puohon puovoda i odpor pohnaných slyševše: poněvadž oni Novoměští při tom vždycky zachováváni byli od starodávna, že každý usedlý měštěnín sám by pohánĕn byl a bývají, a ne aby je purgmistr a konšelé stavěti měli, a on Havel tak se k nim nezachoval ani toho čím provedl, aby konšelé jiné spoluměšťany své před soudy stavěti měli: z té příčiny ten puohon zdvihli sú. Stalo se v úterý před svatú Alžbětú.

R. III. l. 122. a.

2046.

Mezi Mikulášem Valchářem z Jindřichova Hradce a Jetřichem z Gutšteina o plat za službu v Bavořích. — 1511, 18. listopadu.

Mikuláš Valchář z Jindřichova Hradce poháněl pana Jetřicha z Gutšteina a na Chýšech. Vinil jej z pěti seth a z XVIIIti zlatých rýnských služby své, kterúž jest s ním jsa v Bavořích zaslúžil na XXXti pacholkuov a na vuoz a na koně u falckrabie JMti, i jemu zaplatiti nechce. Vložen puohon léta MDIX° v středu před svatým Havlem [10. října].

V té při mezi Mikulášem Valchářem z Jindřichova Hradce puovodem s jedné, a panem Jetřichem z Gutšteina a na Chýšech pohnaným s strany druhé. Kdež jej týž Valchář vinil z pěti seth osmnácti zlatých rýnských služby své, kterúž s ním jsa v Bavořích zaslúžil ɔc, tak jakož puohon ukazuje. A na to ukázal svědomie. Proti tomu Buryan Vohanče, poručník páně Jetřichuov, odpíraje pravil, že jemu pan Jetřich povinovat nic nenie, poněvadž jest u něho, u pana Jetřicha, neslúžil, ale u falckrabie JMti, než že jest s ním v rotě byl. Zase proti tomu on Valchář puovod dal mluviti, že jest to v prvním puohonu, kdež Bohuslav Loský pana Jetřicha pohání, dostatečně pokázáno, že jest pan Jetřich peníze k sobě přijal, jim, kteří jsú v rotě s ním byli, nezaplatil, a že jest on sám třidcát s ním v rotě byl. A na to také ukázal svědomí. Při tom také za opatřenie prose, že jest pana Jetřicha pohnal, aby kvitancí položil, žádaje, aby položeno bylo, že v té kvitancí se najde, že jest jemu, z čehož pohání týž Valchář, on pan Jetřich spravedlivě povinovat. Zase on Vohanče pravil jest, že ti svědkové panu Jetřichovi nic ke škodě nejsú, poněvadž podle práva nesvědčie, a z té kvitancí že jest nedohnal, jakož za řád a právo jest. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vládykami, krále JMti raddami, slyševše puohon, odpory, svědomie a jich s obú stran pře líčenie: Poněvadž on Valchář toho jest podle práva neprovedl, by v té službě těch XXXti osob v puohonu položených s sebú měl, a také o tu kvitancí podle práva nedohnal: z těch příčin tento puohon zdvihli jsú. Stalo se v úterý před svatú Alžbětú.

Jakož jest se v té při mezi Mikulášem Valchářem z Jindřichova Hradce puovodem a panem Jetřichem z Gutšteina pohnaným, kdež týž Valchář jej pana Jetřicha před krále JMt z pěti seth zlatých a osmnácti zlatých rýnských služby bavorské ɔc pohnal, zdviženie toho puohonu stalo; ale poněvadž JMt pán, pan Vilém z Pernšteina a na Helfenšteině ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vládykami, krále JMti raddami, to již zřetedlně uznati a skutečně shledati ráčil, že to zdviženie ne jím Valchářem aneb pro něho, ale pro tu příčinu se stalo, že ten aneb ti, kteříž v registra krále JMti puohonní a svědomie zapisovali, svědkuov těch nezregistrovali, a tudy sú se k jeho Valchářově potřebě a soudu najíti nemohli: protož z takové příčiny JMt pán, pan Vilém ɔc se pány a vládykami ɔc té pře mezi týmž Mikulášem Valchářem a jím panem Jetřichem odkládají do Svátosti najprv příštie [23. dubna 1512], a na ten čas aby strany před JMtí stály a sobě tu právy byly, toho napřed dotčeného zdviženie sobě k zisku ani k škodě svým přem a spravedlnostem v ničemž neberúce, aniž co nad to viece ku pomoci nižádných pruovoduov aby neužívali, krom těch svědkuov Valchářových, na kteréž se jest táhl, těch on na ten čas Svátosti má a bude moci potřebovati a užívati a jiného ničehéhož viece. Stalo se v středu den svaté Alžběty [19. listopadu.]

R. III. l. 216. b.

2047.

Mezi Václavem Bezdružickým z Kolovrat a Annou manželkou Prokopa Vinopala z Nového města Pražského o plat ze sladovny. — 1511, 18. listopadu.

Pan Václav Bezdružický z Kolovrat ɔc poháněl Annu z Nového města Pražského, manželku Prokopa Vinopale téhož města Pražského. Vinil ji z nezdrženie smlouvy, z toho, že jest s ním smlúvu učinila, aby jemu a jeho dědicóm platila a dávala každý rok X kop míšenských, a to rozdielně, při svatém Jiří pět kop míšenských a při svatém Havle také pět kop míšenských, z sladovny jeho, kterúž na Bosácké zahradě drží. A tu smlúvu měla jemu a jeho dědicóm ujistiti pod takovú pokutú, kteráž by jemu slušná zdála, když by jemu a jeho dědicóm který úrok dán nebyl, aby ta pokuta propadena byla; a ta jistota a smlúva měla trvati až do tří životuov, napřed do jejího života svrchu psané Anny a muže jejího Prokopa Vinopale a do života schovanice jejie a dále nic, a po těch třech životech má zase na něho a jeho dědice a budúcie hned připadnúti beze všie odpornosti. Vložen puohon léta MDX° v neděli před svatým Šimonem a Judú appoštoly božími [27. října].

V té při mezi Václavem Bezdružickým z Kolovrath ɔc puovodem s jedné, a mezi Annú z Nového města Pražského, manželkú Prokopa Vinopale téhož města Pražského, pohnanú s strany druhé. Kdež je týž pan Václav Bezdružický vinil z nezdrženie smlouvy, z toho, že jest s ním smlouvu učinila, aby jemu a jeho dědicóm

platila a dávala každý rok X kop míšenských ꝯc, tak jakož puohon plněji svědčí. A na to ukázal svědomie. Proti tomu ona Anna pohnaná odpírajíc pravila, poněvadž pan z Kolovrath jí z smlúvy nezdrženie pohnal, a smlouvy nepoukazuje žádné, a že jest to věc, ještoto se grunthu krále JMti dotýče; by pak i smlouvu ukázal, že ta věc sem by nenáležela a nenáleží. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině ꝯc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vládykami krále JMti raddami, puohon, odpor i svědomie slyševše: Poněvadž se ta věc krále JMti gruntuov a s týchž gruntuov platu dotýče, ješto ta věc ne sem, ale k soudu zemskému přísluší; z té příčiny tento puohon zdvihli jsú. Dala památné. Stalo se v úterý před svatú Alžběthú.

R. III. l. 311. a.

2048.

Mezi Václavem Bezdružickým z Kolovrat a Heřmanem z Petrovic o čest a poctivost. 1511, 18. listopadu.

Pan Václav Bezdružický z Kolovrath ꝯc poháněl Heřmana z Petrovic z toho, jakož jest jej pana Bezdružického v předešlém času léta MDIX° on Heřman poháněl z pychu a pro ten pych ꝯc, že by mu týž pan Bezdružický kuoň jeho bez jeho vuole vzal a toho mu zase nevrátil, až jej zkazil ꝯc. A k takovému puohonu on Heřman jsa puovod nestál, aby již před najvyšším panem hofmistrem královstvie Českého a raddami krále JMti na den svatého Martina ꝯc stál a to, což v nadepsaném svém puohonu položil, aby na svrchu psaného pana z Kolovrat provedl. Vložen puohon léta MDX° v neděli před svatým Šimonem a Judú [27. října].

V té při mezi panem Václavem Bezdružickým z Kolovrat ꝯc puovodem s jedné, a Heřmanem z Petrovic pohnaným s strany druhé. Kdež týž pan z Kolovrath poháněl jej Heřmana z toho, jakož jest jej pana Bezdružického v předešlém času létha MDIX° poháněl z pychu a pro ten pych ꝯc, že by mu týž pan Bezdružický kuoň jeho bez jeho vuole vzal ꝯc, jakož puohon plněji v sobě zavírá. A na to předešlý puohon, kdež ho o túž věc týž poháněl Heřman a nestál, ukázal. Při tom týž pan Bezdružický mluvil, žádaje, z čehož jest jej tehdáž poháněl, aby to naň vedle téhož puohonu provedl. Proti tomu on Heřman pohnaný odpíraje pravil, že jest věc toto nová, před tiemto soudem prve nebývalá, aby měl podle prvního puohonu, kdež jest nestál, nynie tepruv k tomuto puohonu odpoviedati a provozovati; než chtěl-li jest pan Václav z jakých škod jej Heřmana pro jeho k takovému puohonu nestánie viniti, to že jest mohl dobře učiniti. Zase proti tomu pan Václav pověděl, že mu v tom nenie o peníze, než o jeho čest a poctivost; že sobě to více nežli peníze váží. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině ꝯc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vládykami, krále JMti raddami, puohon i odpor slyševše: Po-

něvadž jest on pan Václav puovod pověděl, že se mu tu poctivosti a cti dotýče, ješto ty věci sem k tomuto soudu nepřísluší, z té příčiny JMt ten puohon zdvihli jsú. Než chce-li on pan Václav jej Heřmana oč, ješto by se cti a pověsti jeho dotýkalo, tu, kdež taková věc náleží, předse vzieti, právo mu se nezavírá. Dal památné. Stalo se v úterý před svatú Alžbětú.

R. III. l. 312. a. Srov. svědomí č. 1891 v AČ. XIII str. 481.

2049.

Mezi Václavem Bezdružickým z Kolovrat a Mikulášem z Lípy o postavení židů Městeckých. 1511, 18. listopadu.

Pan Václav Bezdružický z Kolovrath ɔc pohánĕl Mikuláše z Lípy na Lipnici, aby postavil Jonáše a Judu, Jakubovy syny z Loun, židy z Městce aneb kdežkoli jsú obydlím na zboží jeho páně Trčkově, tu středu po svatém Václavě. Pakli by jich nepostavil na ten čas pan Trčka, pokládá sobě týž pan Václav toho nestavenie pět seth kop grošuov českých. Vložen puohon léta MDIX° v pondělí po svatém Jiljí [3. září].

V té při mezi panem Václavem Bezdružickým z Kolovrath ɔc, puovodem s jedné, a Mikulášem z Lípy na Lipnici pohnaným s strany druhé. Kdež týž pan Václav pohánĕl jeho Mikuláše Trčku, aby postavil Jonáše a Judu, Jakubovy syny z Loun, židy z Městce aneb kdežkoli jsú obydlím na zbožie jeho Trčkově ɔc, tak jakož puohon ukazuje. Proti tomu Jan Litoborský, poručník pohnaného, pravil, poněvadž ho v svém puohonu neklade Trčkú a také že jej pokládá na Lipnici, že to zmatek jest cizí, a že se píše na Lichtmburce, žádaje v tom JMtí pánuov za opatřenie, že mu se zdá, že nenie povinen k tomuto puohonu odpoviedati. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vládykami, krále JMti raddami, slyševše puohon i odpor pohnaného: Poněvadž on pan Václav puovod nemenuje jeho Mikuláše Trčkou a také klade ho na Lipnici, aniž také pokládá příčiny, z čeho viniti chce, ješto jest to proti zřízení zemskému a právu; z těch příčin JMt tento puohon zdvihli jsú. Stalo se v úterý před svatú Alžbětú.

R. III. l. 312. b.

2050.

Mezi Bohuslavem Kelnarem z Žandova a Krištofem z Gutšteina o vydání peněz sirotčích. 1511, 19. listopadu.

Bohuslav Kelnar z Žandova poháněl pana Krystofa z Gutšteina z osmi seth zlatých uherských, kteréž jest vzal od pana Heynrycha z Plavna a na Andělské Hoře, kdež týž Bohuslav vzal toho škody každý rok LXXXte zlatých uherských. Vložen puohon léta MDIX° v úterý po svaté Alžbětě [20. listopadu].

V té při mezi Bohuslavem Kelnarem z Žandova puovodem s jedné, a panem Krystofem z Gutšteina pohnaným s strany druhé. Kdež jej pana Krystofa vinil z osmi seth zlatých uherských, kteréž jest vzal od pana Heynrycha z Plavna a na Andělské Hoře, kdež týž Bohuslav vzal toho škody každý rok LXXX zlatých uherských. A na to ukázal svědomie. Proti tomu on pan Krystof pohnaný odpíraje pravil, poněvadž on Bohuslav v svém puohonu položil, že by on pan Krystof těch osm seth zlatých uherských od pana z Plavna vzal, aby to pokázal; ale že nevokazuje, ani také toho provozuje, by jemu Bohuslavovi ti zlatí po jeho otci neb strajci příslušeli, že žádá v tom za spravedlivé opatřenie. Tu JMt pán ɔc slyševše strany a jich s obú stran pře líčenie, odpory i svědomie nalezli: Poněvadž on Bohuslav puovod to provedl dostatečně, že jest k němu ku panu Krystofovi o těch osm seth zlatých uherských posílal, a on pan Krystof k tomu se znal, že jest je od pana z Plavna vyzdvihl, a tomu neodepřel, by sirotčí a tohoto Bohuslava puovoda nebyly: i z té příčiny dává se jemu Bohuslavovi za právo podle jeho puohonu, tak aby on pan Krystof jemu těch osm seth zlatých uherských dal ve dvú nedělí od dnešního dne pořád zběhlých. Dal památné. Stalo se v středu den svaté Alžběty.

R. III. l. 42. a.

2051.

Mezi Hanušem z Mulkovic a Kateřinou z Kfeldu o ręní vydati odkázané peníze. — 1511, 19. listopadu.

Hanuš z Mulkovic poháněl paní Katheřinu z Kfeldu, v Praze obývající. Vinil ji ze rčenie, tu kdež jest mu řekla, když se panem Janem Svojanovským z Bozkovic o statek nebožtíka pana Jindřicha, manžela svého, miesto mieti bude, že mu těch XXX kop grošuov českých, kteréž mu týž pan Jindřich manžel jejie kšaftem odkázal, dáti chce; i tomu prodlévá učiniti dosti. Vložen puohon léta MDXI° v sobotu před Hromnicemi [1. února].

V té při mezi Hanušem z Mulkovic puovodem s jedné, a paní Katheřinú z Kfeldu pohnanú s strany druhé. Kdež ji vinil týž Hanuš ze rčenie, tu kdež jest mu řekla, když se panem Janem Svojanovským z Bozkovic o statek nebožtíka pana Jindřicha manžela svého miesto mieti bude, že mu těch XXX kop grošuov českých dáti chce ɔc, jakož puohon plněji v sobě zavírá. A na to někdy pana Jindřicha z Bozkovic manžela jejieho kšaft a k tomu i svědomí a vajpisy z desk ukázal, pravě při tom, poněvadž táž paní Katheřina se panem Janem z Boskovic, bratrem téhož pana Jindřicha, o všecken statek jeho páně Jindřichuov miesto má, že mu se zdá, že jest mu těch XXXti kop grošuov českých dáti povinna, prose v tom JMtí pánuov za spravedlivé opatřenie. Proti tomu ona paní Katheřina odpírajíc pravila, že toho on Hanuš neprovozuje, by o všecko ona se panem Janem miesto měla;

neb ač o něco má, ale snad ne o všecko. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině oc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, slyševše puohon, žalobu, odpory a jich s obú stran pře líčenie, svědomie, kšaft a dsky, nalezli: Poněvadž on Hanuš to provedl dostatečně, že jest ona Katheřina pohnaná jemu řekla, když koli miesto a konec se panem Janem z Bozkovic o statek pana Jindřicha, někdy manžela svého, mieti bude, že mu těch XXXti kop dáti chce, a to také vajpisem z desk pokázal, že přišlo-li by co pro ten kšaft na ni, že ji v tom on pan Jan z Bozkovic zastúpiti má, kdež z toho rozuměti jest, že o ten statek ona s ním se panem Janem miesto má: z těch příčin dává se jemu Hanušovi podle jeho puohonu za právo, že jest jemu táž paní Katheřina pohnaná těmi XXXti kopami grošuov českými vinna, a ty jemu aby dala ve dvú nedělech od dnešního dne pořád zběhlých. Dal památné. Stalo se v středu den svaté Alžběty.

Hanuš puovod poručil Zdenkovi Loučenskému z Kopidlna list zatykací, jestliže by toho potřebie bylo vzieti pro dosti neučiněnie nálezu tomuto, a nic dále, léta MDXI° v pátek na zajtří svatého Mikuláše [5. prosince].

Léta MDXII° v úterý den svatého Fabiána [20. ledna] Hanuš z Mulkovic puovod v tomto nálezu jmenovaný přiznal se, že jest vyzdvihl od paní Katheřiny z Kfeldu pohnané XXXti kop grošuov českých podle nálezu tohoto, z kterýchžto XXXti kop grošuov českých ji paní Katheřinu i její budúcie on Hanuš tiemto zápisem kvituje, propouští, prázdna činí úplně a docela; a slíbil jest a tiemto zápisem slibuje, že ji paní Katheřinu ani jejích budúcích z těch XXXti kop grošuov českých nemá ani moci bude viece napomínati nynie i na časy budúcí věčně; neb jest mu ta summa úplně zaplacena.

R. III. l. 121. b.

2052.

Mezi Markétou ze Štěžova a poručníky bratrů jejich o nevydání odkazu po otci jejím. 1511, 19. listopadu.

Markétha z Stezova poháněla Václava Tluksu z Vrabie a na Stříbřině, Jana Žleba z Střížkova na Tlustovúsích a Zdislava ze Žlunic. Vinila je jakožto poručníky a držitele statku bratruov jejích z toho, že jí drží po otci po jejím, co jest jí dal na smrtedlné posteli, jmenovitě sedm a dvadceti krav, třinácte sviní, do tří leth k užitku k jejímu. A toho sobě užitku pokládá šedesáte kop grošuov českých. Vložen puohon léta MDXI° v úterý po sv. Kedrutě [18. března].

V té při mezi Markethú z Thezova puovodem s jedné, a mezi Václavem Tluksú z Vrabie na Stříbřině, Janem Žlebem z Střížkova a na Tlustovúsích a Zdislavem ze Žlunic pohnanými s strany druhé. Kdež je vinila jakožto poručníky a dr-

žitele statku bratruov jejích z toho, že jie držie po otci po jejím, co jest jí dal na smrtedlné posteli, jmenovitě sedm a dvadceti krav, třinácte sviní ꝛc, jakož puohon plněji svědčí. A na to ukázala svědomie. Proti tomu oni pohnaní odpírajíce pravili, že nebožtík Jindřich, otec její, list mocný od krále JMti maje, kšaft na ten mocný list udělal, v tom kšaftu o tom dání, jakož ona Markétha pohánie, neučinil ižádné, a ti svědci její, že někteří svědomí dávajíce leth ještě spravedlivých nemají a také že se nesrovnávají; tudy že se jim zdá, že jí podle tohoto puohonu jejího nic povinovati nejsú. A na to list mocný a téhož někdy Jindřicha kšaft ukázali, dále pravíce, že ti sirotci mladší nemají leth, a je poručníky otcem zřiezené mají, jestliže by mimo poručenie a nad kšaft otce jich co statku vydali, toho se obávají, aby od sirotkuov, když by k letóm přišli, z toho viněni nebyli, žádajíce v tom JMtí pánuov za spravedlivé opatřenie. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině ꝛc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, slyševše puohon, žalobu, svědomie, krále JMti list mocný a prve menovaného Jindřicha kšaft, nalezli: Poněvadž jsú nadepsaní poručníci pohnaní to jeho Jindřichovým kšaftem pokázali, že on Jindřich v tom svém kšaftu položil, aby dobytek, o kterémž zřídil, utracen nebyl do leth sirotčích, z té příčiny oni poručníci jí Markétě puovodovi těch dobytkuov v puohonu jejím menovaných vydati povinni nejsú. Dali památné. Než kdež on Jan z Tezova, její Markétin bratr, svědčí, že by otec jich poručil jí ten dobytek vydati; i kdyžkoli týž Jan statku otce svého bude v držení, bude-li jie chtieti podle svědomie svého a rozkázánie otcovského ten dobytek vydati, anebo ona Markétha bude-li o to chtieti k němu hleděti, toho mají a mieti budou vuoli. Stalo se v středu den sv. Alžběty.

R. III. l. 217. b.

2053.

Mezi Petrem Gnínským Trachem z Proch a Kateřinou z Rakovníka o nevydání peněz a klenotů. — 1511, 19. listopadu.

Petr Gnínský Trach z Proch poháněl Katheřinu z Rakovníka. Vinil ji jakožto mocnú otcovskú poručnici sirotkuov a statku někdy Jiříka z Násilé, manžela jejího, ze dvú seth kop grošuov českých, z šesti koflíkuov stříbrných pozlacených s přikryvadly, XXIV lžic střiebrných; kteréžto penieze a klenoty svrchupsaný Jiřík k sobě přijal od mistra Jana Outerského, někdy kanovníka kostela svatého Václava na hradě Pražském, kteréžto věci jemu Petrovi náležejí a k nim právo a spravedlnost má po Katheřině Tuchorské z Řešetářova, sestře vlastnie někdy Macka odtudž z Řešetářova, někdy komorníka krále JMti, a to dáním jmenované Katheřiny, jakož dánie jejie to v sobě plněji zavírá. Kteréžto klenoty krom těch dvú seth kop grošuov českých napřed menovaných týž Petr pokládá sobě tři sta kop grošuov českých. Vložen puohon léta MDX° v pondělí den jedenácte tisíc svatých panen [21. října].

V té při mezi Petrem Gnínským Trachem z Proch puovodem s jedné, a Katheřinú z Rakovníka pohnanú s strany druhé. Kdež ji týž Petr vinil jakožto mocnú otcovskú poručnici sirotkuov a statku někdy Jiříka z Násilé, manžela jejího, ze dvú seth kop grošuov českých, z šesti koflíkuov stříbrných pozlacených s přikryvadly, XXIV lžic stříbrných ɔc, jakožto puohon šíře a plněji v sobě zavírá. A na to ukázal nález předešlý. Proti tomu Katheřina z Rakovníka pohnaná odpírajíc pravila, že ku puohonu tomuto odpoviedati povinna nenie z příčiny té, že již statku sirotčího nedrží, než sirotek sám drží, jeho užívá a jej zpravuje a léta spravedlivá má. A na to ukázala svědomie. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami: Poněvadž ona Katheřina to provedla, že jest toho statku synu svému jakožto dědici léta spravedlivá majícímu postoupila, kterýž on již zpravuje, drží a užívá ode dvú leth, z té příčiny JMt páni ten puohon zdvihli jsú. Než chce-li on Petr puovod k témuž Jiříkovi oč hleděti, právo mu se nezavierá. Stalo se v středu den svaté Alžběty.

R. III. l. 245. b. Srov. nález č. 1628 v AČ. XIII. str. 286.

2054.

Mezi Petrem Gnínským Trachem z Proch a Kateřinou z Rakovníka o nevydání peněz.
1511, 19. listopadu.

Petr Gnínský Trach z Proch poháněl Katheřinu z Rakovníka. Vinil ji jakožto mocnú otcovskú poručnici sirotkuov a statku někdy Jiříka z Násilé, manžela jejieho, z nevydánie čtyř seth kop grošuov X[ti] kop grošuov vše českých, kteréž jest týž Jiřík přijal a zdvihl z mince krále JMti na Horách Kuthnách na miestě Macka Tuchorského z Řešetářova, někdy komorníka krále JMti; kterážto summa, to jest ty čtyři sta kop X kop grošuov vše českých, jemu Petrovi náleží a k nim spravedlnost má po Katheřině Tuchorské z Řešetářova, sestře vlastnie svrchu psaného Macka, a to dáním jmenované Katheřiny, jakož dánie její to v sobě plněji zavírá. Vložen puohon léta MDX° v pondělí den jedenácte tisíc svatých panen [21. října].

V té při mezi Petrem Gnínským Trachem z Proch puovodem s jedné, a Katheřinú z Rakovníka pohnanú s strany druhé. Kdež ji vinil jakožto mocnú otcovskú poručnici sirotkuov a statku někdy Jiříka z Násilé, manžela jejího, z nevydánie čtyř seth kop grošuov X[ti] kop grošuov vše českých ɔc, jakož puohon ukazuje. Proti tomu Katheřina z Rakovníka pohnaná odpírajíc pravila, že ku puohonu tomuto odpoviedati povinna nenie z příčiny té, že již statku sirotčího nedrží, než sirotek sám drží, jeho užívá a jej zpravuje a léta spravedlivá má. A na to ukázala svědomie. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami: Poněvadž ona Katheřina to provedla, že jest toho statku po manželu svém Jiříkovi synu svému, jakožto dědici léta spravedlivá

majíciemu, postoupila, kterýž on již zpravuje, drží a užívá ode dvú leth, z té příčiny tento puohon zdvihli sú. Než chce-li on Petr puovod k témuž Jiříkovi oč hleděti, právo mu se nezavírá. Stalo se ut supra.

R. III. l. 146. a. Srov. předcházející nález č. 2053.

2055.

Mezi Václavem z Sulevic a Václavem z Bohuslavic o pych. — 1511, 19. listopadu.

Václav z Sulevic a na Solanech pohánět Václava z Bohuslavic, purkrabí na Ploskovicích. Vinil jej z pychu a pro ten pych ɔc, a to takového, že jest jemu týž Václav držal u vazbě kmetičnu jeho jménem Duoru a Jakuba člověka jeho z Solan přes jeho poddávánie, kdež jest se k tomu poddával, že chce od týchž lidí všecko spravedlivé učiniti, ač je chce z čeho viniti. Vložen puohon léta ɔc IX° v úterý po Narození panny Marie [11. září].

V té při mezi Václavem z Sulevic puovodem s jedné, a Václavem z Bohuslavic pohnaným s strany druhé. Kdež je vinil z pychu a pro ten pych ɔc, že jest mu držal u vazbě kmetičnu jeho Duoru a Jakuba člověka jeho ɔc, jakož puohon ukazuje. A na to ukázal svědomie. Proti tomu pohnaný odpíraje pravil, že své vazby neměl a v své ho vazbě nevězel, než u vazbě pána svého Adama z Ploskovic, a že jest jej kázal u vazbě držeti a on Adam že se k tomu zná. A na to ukázal list téhož Adama. Zase proti tomu Solský pověděl, že jest k němu k Adamovi o to posílal, dotazuje se, s jeho-li Adamovú volí on Václav pohnaný ty lidi jeho vězel; a Adam tomu odepřel pravě, že bez jeho vědomie a vuole. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, slyševše strany a jich s obú stran pře líčenię, odpory i svědomí, nalezli: Poněvadž on Solský puovod to provedl dostatečně, že jest se v tom podle zřiezení zemského zachoval a k němu k Adamovi, pánu jeho Václavovu, posílal, zvěděti chtě v tom vuoli jeho, a on jest pověděl, že ne s jeho volí on Václav ty lidi vězel, z té příčiny jemu Solskému puovodovi dává se za právo, tak že mu on Václav z Bohuslavic pohnaný tiem pychem a pokutou na pych uloženou, to jest těmi X^ti kopami grošuov českými, vinen, a ty aby jemu dal od dnešního dne ve dvú nedělech pořád zběhlých. Dal památné. Než chce-li on Václav pohnaný dále k němu k Adamovi, jakožto v ty časy pánu svému, oč hleděti, právo mu se nezavírá. Stalo se v středu den svaté Alžběty.

R. III. l. 312. b.

2056.

Mezi Václavem Mírkem z Solopisk a Janem Čabelickým z Soutic o nevydání ženy jeho. 1511, 19. listopadu.

Václav Mírek z Solopisk pohánět pana Jana Čabelického z Soutic a na Tayně.

Vinil jej z toho, že jest opět Johanku z Kochanova, ženu téhož Mírka, k sobě na svuoj zámek přes nález panský přijal a tu ji proti témuž nálezu a proti němu chová, kdež jest k němu dobré lidi posílal, aby mu ji vydal, a on toho neučinil. A toho sobě nevydánie pokládá dva tisíce kop grošuov českých. Vložen puohon léta MDIX° v pondělí po svatém Jiljí [3. září].

V té při mezi Václavem Mírkem z Solopisk puovodem s jedné, a mezi Janem Čabelickým z Soutic a na Tayně pohnaným s strany druhé. Kdež jej on Mírek vinil z toho, že jest opět Johanku z Kochanova, ženu téhož Mírka, k sobě na svuoj zámek přes nález panský přijal ɔc, tak jakož puohon ukazuje. A toho nevydánie sobě pokládá dva tisíce kop grošuov českých. A na to nález předešlý mezi ním o touž Johanku učiněný ukázal, pravé při tom, že jest se on Čabelický vedle téhož nálezu prvního nezachoval, ale ji tu Johanku u sebe má, ji přechovává k jeho Mírkově lehkosti a hanbě; a poněvadž tomu, by ji u sebe neměl, neodpírá, že žádá v tom JMtí pánuov za spravedlivé opatřenie, aby toho litovati ráčili. Proti tomu Markvart z Soběbrd, poručník a na miestě Jana Čabelického pohnaného, odpíraje pravil, že se ten předešlý nález naň na Čabelického nevztahuje, než na Mírka a na ženu jeho, a proti nálezu tomu, že jest Čabelický neučinil nic. A poněvadž on Mírek ji Johanku v své moci měl, proč jest jí ujíti dal? Neb jest Čabelický po ni neposílal, a když Mírek k němu po ni posílal, že jest mu jí vzieti nehájil. A na to také ukázal svědomie. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vládykami, krále JMti raddami, slyševše puohon, žalobu, odpory, nález předešlý i svědomie nalezli: Poněvadž on Mírek to dostatečně provedl, že ta Johanka, jeho žena, u něho u Čabelického jest, a on mu jí, když k němu o ni posílal, vydati nechtěl; z té příčiny dává se jemu Mírkovi podle jeho puohonu za právo, tak aby on Čabelický tu Johanku, jeho Mírkovu ženu, jemu Mírkovi zase vrátil a v jeho moc do jeho domu poslal a dal, a to do dvú nedělí od dnešního dne pořád zběhlých. Pakli by jí do těch dvú nedělí té Johanky jemu Mírkovi (jakož již dotčeno) v jeho moc nedal, aby mu tou pokutou v puohonu menovanú, to jest těmi dvěma tisíci kopami grošuov českými, povinovat byl, a ty aby jemu dal ve dvú nedělech pořád zběhlých od dnešního dne; pakli by mu ji dal tu Johanku ženu jeho podle tohoto nálezu, tak jakož se nahoře píše, tehdy aby strany, totiž Mírek a Čabelický, před úředníky Pražskými menšími na zajtří svatého Fabiana stály, a což tu on Mírek podle svého puohonu provede škod, že by pro to nevydánie nadepsané Johanky ženy své vzal, to aby jemu on Čabelický dal od próvodu ve dvú nedělech pořád zběhlých. Dal památné. Stalo se v středu den svaté Alžběty.

R. III. l. 313. a. Srov. nálezy č. 1465 a 1634 a svědomí č. 1560, 1561 a 1614 v Arch. Českém XIII. str. 158, 230, 277 a 291.

2057.

Mezi Annou z Kovaně a obcí Menšího města Pražského o nevyplácení platu ročního.
1511, 20. listopadu.

Paní Anna z Kovaně, vdova pozuostalá po někdy urozeném pánu panu Albrechtovi z Kolovrat, najvyšším kancléři královstvie Českého, poháněla purgmistra a konšeluov i vší obce Menšieho města Pražského. Vinila je z toho, kdež sú se jí podvolili deset kop grošuov dávati každý rok platu do jejie živnosti a že toho zanedbávají a jí vydávati nechtie, kdež sobě toho nedávánie a zadrženie pokládá tři sta kop grošuov českých. Vložen puohon létha MDXI° v středu po jedenácte tisíci pannách [22. října].

V té při mezi paní Annú z Kovaně, vdovú pozuostalú po někdy urozeném pánu panu Albrechtovi z Kolovrath, najvyšším kancléři královstvie Českého, puovodem s jedné, a purgmistrem, konšely i vší obcí Menšieho města Pražského, pohnanými s strany druhé. Kdež je Malostranské táž paní z Kovaně vinila z toho, kdež sú se podvolili jí deset kop grošuov dávati každý rok ɔc, jakož puohon plněji ukazuje. A na to ukázala svědomie, praviec při tom, poněvadž to podle práva dvěma svědky dobrými rytieřskými lidmi provozuje, že jsú jí se podvolili těch X kop grošuov do jejie živnosti za ten majestát, kterýž jim zjednala, dávati, a to že provodí, že jest zjednala, žádajíci podle svého puohonu a pruovodu za opatřenie. Proti tomu Malostranští pohnaní odpírajíce pravili, že se ti dva její paní Anniny z Kovaně puovoda svědkové nesrovnávají v tom, že jeden seznává, že purgmistr a konšelé Malostranští od sebe a ode vší obce jednali, a druhý svědek svědčí, že Kapalín sám třetí ku paní přišed, ten že jest jednal naprosto; že oni tomu svědomí, aby co přiříkali neb se paní o jaké dávánie jednali, odpírají a o tom že nevědie nic; a by co jednati aneb od obce vysélati a porúčeti chtěli, že by věděli se kterak zachovati a list mocný ode všeho města by dali; ale že jsú jí neměli zač dávati. A to svědomí paní že nenie dostatečné podle práva. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, slyševše puohon, žalobu, odpory a s obú stran pře líčení i svědomie, nalezli: Poněvadž ona paní Anna puovod toho podvolenie dostatečně neprovozuje, by se jí v ten plat dávánie podle jejího puohonu podvolili, a to tudy, že se svědci nesrovnávají, také že toho neprovedla, by on Kapalín s jinými, kteříž jsú jednali s ní, mocnost ode všeho města měli, ani také to pokázala, by jí kdy který rok ten plat platiti počeli; i z těch příčin dává se jim Malostranským za právo, tak že jí paní Anně z Kovaně ɔc puovodu tu podle jejího puohonu nic povinni nejsú. Dali památné. Stalo se léta MDXI° ve čtvrtek po svaté Alžbětě.

R. III. l. 19. b.

2058.

Mezi Benešem z Sendražic a obcí Jaroměřskou o postavení souseda předměstského pro pych.
1511, 20. listopadu.

Beneš z Sendražic poháněl purgmistra a konšely i všecku obec města Jaromíře, aby svého spoluobyvatele a souseda Kubu Harovníčka, syna Kulhavého, z předměstie jich postavili před najvyšším panem hofmistrem královstvie Českého a raddami krále JMti. Vinil ho z pychu a pro ten pych z desieti kop grošuov českých, protože jest mu Juona Poláka, služebníka jeho, zbil svévolně, jemu Benešovi naň prve nic nežalovav. Vložen puohon léta MDXI° v pondělí po Zvěstování panně Marii [31. března].

V té při mezi Benešem z Sendražic puovodem s jedné, a Kubou Harovnicským synem Kulhavého z předměstie Jaromířského (pro kteréhož oni Jaromířští, aby jej postavili, pohnáni jsú) s strany druhé. Kdež jej týž Sendražský vinil z pychu a pro ten pych z Xti kop grošuov českých ꝛc tak, jakož puohon ukazuje. A na to ukázal svědomie. Proti tomu on Kuba Harovníček odpíraje dal mluviti, že mu k tomu puohonu odpoviedati povinen nenie z příčiny té, že jest se vedle zřiezenie zemského o napravení pychu on Beneš nezachoval a na něm na Kubovi toho nežádal, než na purgmistru a konšelech Jaromířských, aby oni od něho napravili, jako by on Kuba jich člověk byl. A dále pravie, že ten Juon Polák již jeho Benešuov služebník nenie a již tehdáž nebyl, když jest o napravenie pychu posílal. A také že on Harovníček o to o všecko s týmž Polákem miesto a konec má a s ním srovnán jest. A na to také ukázal svědomie. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině ꝛc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, puohon, žalobu, odpory i svědomie slyševše, nalezli: Poněvadž on Beneš Sendražský puovod to svým svědomím pokázal, že jest o napravenie pychu k nim k Jaromířským o toho Kubu posílal, a ten pych že jemu napraven nebyl a nenie, a ten Kuba Harovník k tomu se jest znal, že jest jej Poláka, jeho Benešova služebníka, zbil: z té příčiny dává se jemu Benešovi puovodovi za právo, tak že jest on Kuba jemu tiem pychem a pokutou na pych uloženou, to jest Xti kopami grošuov českými, vinen, a ty aby mu dal ve dvú nedělech od dnešního dne pořád zběhlých. Dal památné. Stalo se ve čtvrtek po svaté Alžbětě.

R. III. l. 41 a. Srov. svědomí č. 1843 a 1964 v AČ. XIII str. 451 a 523.

2059.

Mezi Burianem Šprychem z Nohořičic a Václavem z Polák o náhradu za stravování sirotka.
1511, 20. listopadu.

Burian Šprych z Nohořičic poháněl Václava Poláčského z Polák na Doupově. Vinil ho jakožto držitele statku někdy Prokopa Piečkovského z Jezvec z toho, že

jest choval u sebe na ztravě za sedm let pořád zběhlých strýce jeho Prokopova Jana z Jezvec, syna bratra jeho Prokopova vlastního; a mělo jemu Burjanovi každý rok za to dáno býti deset kop míšenských. I nenie mu nic dáno, kdež on Burjan to nezaplacenie pokládá sobě LXX kop grošuov míšenských. Vložen puohon léta MDX° v sobotu po svatém Brykcí [16. listopadu].

V té při mezi Burjanem Šprychem z Nohořičic puovodem s jedné, a Václavem z Polák pohnaným s strany druhé. Kdež ho týž Burjan vinil, jakožto držitele statku někdy Prokopa Piečkovského z Jezvec, z toho, že jest choval u sebe na ztravě za sedm leth pořád zběhlých strýce jeho Prokopova. A mělo jemu Burjanovi každý rok za to dáno býti deset kop míšenských ꝛc, tak jakož puohon ukazuje; kdež on Burjan toho nezaplacenie pokládá sobě sedmdesáte kop grošuov míšenských. A na to ukázal svědomie. Proti tomu on pohnaný pravil, že jemu nic dlužen nenie aniž jest kdy dlužen byl, než že se ta věc sirotka dotýče a k tomu i desk, že jest on Václav Polacký v týchž dskách poručníkem. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině ꝛc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, puohon, žalobu, svědomie i odpor pohnaného slyševše, nalezli: Poněvadž on Burjan Šprych puovod to jest provedl, že jest téhož sirotka, kteréhož on Václav Polacký statek zpravuje, u sebe na ztravě choval; z té příčiny aby strany, to jest on Burjan puovod a týž Václav pohnaný, na zajtří svatého Fabiana a Šebestiana před úředníky Pražskýmimenšími stály a tu, což týž Burjan puovod na schválenie týchž úředníkuov provede, co jest na téhož sirotka naložil, to on Polacký pohnaný aby mu dal od próvodu ve dvú nedělech pořád zběhlých. Dal památné. Stalo se ve čtvrtek po svatém Brykcí.

R. III. l. 42. b.

2060.

Mezi bratřími Malovci z Chýnova a Martinem Lichvicí z Tábora o pych. — 1511, 20. listopadu.

Jan, Petr a Zdeněk Malovcové vlastní a nedielní bratří z Chaynova poháněli Martina Lichvici, měštěnína města Hradiště hory Thábor. Vinili ho z pychu a pro ten pych z desieti kop grošuov českých, protože jest jim psa jich vyžle vzal svévolně. Vložen puohon léta MDXI° v pátek den svatého Benedikta [21. března].

V té při mezi Janem, Petrem a Zdenkem Malovci vlastními a nedielnými bratřími z Chaynova puovody s jedné, a Martinem Lichvicí, měštěnínem města Hradiště hory Thábor, pohnaným s strany druhé. Kdežto vinili jsú jej z pychu a pro ten pych z desieti kop grošuov českých, protože jest jim psa jich vyžle vzal svévolně ꝛc, tak jakož puohon ukazuje. Při tom pravíce, že jest se týž Lichvice prve před konšely Tháborskými znal, že jest toho psa vzal a jej měl. A na to ukázali svědomie. Proti tomu on Martin Lichvice pohnaný odpíraje pravil, že jest toho psa nevzal, jeho neměl,

a neměl co zase vracovati, ale že jest jej Petr Petřík řezník vzal. A na to také ukázal svědomie. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině ͻc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, slyševše puohon, žalobu, odpory i svědomie: Poněvadž oni puovodové o napravenie toho pychu k purgmistru a konšeluom Tháborským posielali jsú, na nich žádajíce toho pychu napravenie od toho Martina Lichvice, a potom jej Martina Lichvici samého pohánějí a ne purgmistra a konšeluov i vší obce města Táboru, aby jej jakožto spoluměštěnína svého před soudem postavili: i z té příčiny JMt ten puohon zdvihli sú. Stalo se ve čtvrtek po svaté Alžbětě.

R. III. l. 179. a. Srov. svědomí č. 1831, 1908 a 1974 v AČ. XIII str. 404, 496 a 530.

2061.

Mezi řezníky Píseckými Tobiášem Rysem a Janem Tichavou a radou města Budějovic o prosouzené peníze. — 1511, 20. listopadu.

Thobiáš Rys a Jan Tichava řezníci, měšťané města Písku, poháněli purgmistra a konšeluov i vší obce města Českých Budějovic. Vinili je z toho, jakož jsú týž Tobiáš a Jan rukojmie k nim Budějovským za Davida žida z Písku za dvě stě kop grošuov míšenských, jestliže by je chtěl Budějovské Šimon žid viniti z těch dvú seth kop grošuov míšenských, kteréž zapsány jsú v kniehách Budějovských témuž Šimonovi židu, sirotku Mojžiešovu z Budějovic, že oni Tobiáš a Jan tu věc na se přijíti chtěli a je Budějovské v tom zastúpiti, tak jakož smlouva mezi týmiž Budějovskými a týmž Davidem židem učiněná skrze purgmistra a konšely města Písku ukazuje. Ale oni Budějovští přes to přese všecko soudili se o to a prosoudili svévolně, a z té příčiny oni je Budějovské z těch dvú seth kop grošuov míšenských viniti chtie. Vložen puohon léta MDXI° v pátek před svatým Vavřincem [8. srpna].

V té při mezi Thobiášem Rysem a Janem Tichavú řezníky, měšťany města Písku, puovody s jedné, a purgmistrem a konšely i vší obcí města Českých Budějovic pohnanými s strany druhé. Kdež je Budějovské oni puovodové vinili z toho, jakož jsú týž Thobiáš a Jan rukojmie k nim k Budějovským za Davida žida z Písku za dvě stě kop grošuov míšenských, jestliže by je Budějovské Šimon žid chtěl viniti z těch dvú seth kop grošuov míšenských, kteréž zapsány jsú v knihách jich Budějovských témuž Šimonovi židu, sirotku Mojžíšovu z Budějovic ͻc, tak jakož puohon šíře a plněji ukazuje. A na to smlouvu města Písku mezi Budějovskými a Davidem židem z Písku učiněnú a některá svědomie ukázali, pravíce při tom, že jsú se jim Budějovským v tom opovídali, když jest Šimon žid, téhož Davida pastorek, je Budějovské pohánět a z těch dvú seth kop grošuov míšenských, co se Raumšísle dotýče, viniti chtěl před purkrabským úřadem, že jsú jim to psaním svým oznamovali i ústně, že je Budějovské chtěli v tom zastúpiti ve všem beze všie jich škody, toliko

aby je Thobiáše a Jana puovody té pře mocné učinili poručníky. Ale oni že toho neučinili a přes to se soudili a prosoudili svévolně. A na to psaní své, kteréž k nim k Budějovským učinili, a nález purkrabie Pražského ukázali. Proti tomu oni Budějovští pohnaní odpírajíce pravili, že jsú se ve všem v tom, pokudž se zachovati měli, zachovali, tak jakž smlouvy ukazují, a je puovody a podpuorce své té pře zmocniti chtěli, kdyby byli mocně bez prostředku k sobě přijíti a je ve všem zastúpiti chtěli, že jim to v moc všecko dáti chtěli. Ale oni podpuorce chtěli, aby Budějovští hojemstvie vzali, a potom aby jim tu při k vedení poručili. Ale jim se to Budějovským učiniti nezdálo, poněvadž toho mocně přijíti a v tom jich zastúpiti nechtěli. A že se jest soud stal při přítomnosti jich podpuorcí. A na to také seznánie purkrabie hradu Pražského a některých jeho rad ukázali jsú. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, smlouvu, svědomie, seznánie a nález purkrabský slyševše, nalezli: Poněvadž purkrabie hradu Pražského s raddú svú to jest seznal, že oni Budějovští před soudem purkrabským stojíce, jim Píseckým napřed menovaným puovodóm tu při mezi Šimonem židem a jimi Budějovskými o dvě stě kop grošuov míšenských mocně poručiti a vzdáti chtěli, a oni toho k sobě k mocnosti přijíti ani jich v tom zastúpiti nechtěli: z té příčiny dává se jim Budějovským pohnaným za právo, tak že oni jim puovodóm podle tohoto jich puohonu nic povinni nejsú. Dali památné. Stalo se ve čtvrtek po svaté Alžbětě.

R. III. l. 268 a.

2062.

Mezi Václavem Zimou z Novosedl a Klimentem z Novosedl, erbovním strýcem jeho, o rčení učiniti všecko. — 1511, 20. listopadu.

Václav Zima z Novosedl poháněl Klimenta odtudž z Novosedl, strýce svého. Vinil ho ze rčenie takového, když jest on Václav Zima jej Klimenta, již tomu některé léto minulo, za strajce svého erbovního přijímal, že jest jemu on Kliment řekl, zač by ho koli on Václav žádal k jeho dobrému a poctivému, že pro něho chce učiniti všecko. A potom týž Václav žádal jest téhož Klimenta, aby jemu k jeho dobrému a poctivému dal dvě stě kop grošuov českých. K tomu jest on Kliment řekl, že s to býti nemuož. A tak jemu Václavovi podle svého přirčenie dáti těch CC kop grošuov českých po dnes zanedbává. Vložen puohon léta MDXI° v pátek po Zvěstovánie panně Marii [28. března].

V té při mezi Václavem Zimú z Novosedl puovodem s jedné, a Klimentem odtudž z Novosedl, pohnaným s strany druhé. Kdež jej Klimenta poháněl, viniti chtě ze rčenie ɔc, jakož puohon ukazuje. Tu JMt pán pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti

raddami: Poněvadž on Václav Zima puovod jsa a na svobodných dědinách nemaje, škod podle práva neuručil jest, z té příčiny JMt tento puohon zdvihli sú. Stalo se ve čtvrtek po svatém Brykcí.

R. III. l. 314. a. Srovn. svědomí č. 1924 v AČ. XIII. str. 504.

2063.

Mezi Vávrou krejčím z Litoměřic a radou téhož města spolu s některými obyvateli tamnějšími o ubrmanskou výpověď. — 1511, 20. listopadu.

Vávra krayčí, obývající v městě Lithoměřicích, pohánĕl purgmistra a raddy i vší obce města Lithoměřic, aby své spoluměšťany tyto dole psané postavili před najvyšším panem hofmistrem královstvie Českého a raddami krále JMti, zejména z konšeluov tyto: Řehoře Hrona, Vondráčka, Jana Bílinského, Jana Formánka, Beneše kováře, Mathouše Koutského, Martina bakaláře z Hradce, Šimona Hodaně, Prokopa Sokola, Johanesa Piscatora a Jeronýma Jenivo, item Jiříka krayčího rychtáře, Valentina Javora, Václava Nadřence, Jana Samuele, Jakuba Jelenka a Sylvestra z kmetuov, item Victorina a Jana Chynského soukeníka. Viniti je chce a spolu s nimi duostojného kněze Jana Žáka doktora, probošta Lithoměřického, Václava Souského z Duban a Litvína z Zahrádky, jakožto od nadepsaného Vávry ubrmany k nim vydané, z toho, že vzavše na se mocné a toho se na stranách dožádavše tu při, kteráž jest mezi napřed psaným Vávrú a Martinem Mařenkú, jich spoluobyvateli, o všecken statek po někdy Katheřině Mařenkové, bábě ženy jeho Vávrovy, pozuostalý, na kterýž se Regina, jeho Vávrova manželka, nápadem příbuzenstvie a on Vávra dále právem jmenované manželky své táhne, řekli sú, a on Vávra jim toho dóvěřil a k tomu dobrovolně přistoupil, miesto a konec spravedlivý v pěti nedělech pořád zběhlých učiniti. I tomu se až dosavad od nich nestalo dosti. Kterýžto, jakož se napřed píše, pozuostalý statek on Vávra pět seth kop grošuov českých pokládá. Vložen puohon léta MDXI° ve čtvrtek po Zvěstování panně Marii [27. března].

V té při mezi Vávrú krayčím, obývajícím v městě Lithoměřicích, puovodem s jedné, a mezi Řehořem Hronem, Vondráčkem, Janem Bílinským, Janem Formánkem, Benešem kovářem, Mathoušem Koucským, Martinem bakalářem z Hradce, Šimonem Hodaněm, Prokopem Sokolem, Johanesem Piscatorem a Jeronymem Jenivů, item Jiříkem krayčím rychtářem, Valentinem Javorem, Václavem Nadřencem, Janem Samuelem, Jakubem Jelenkem a Silvestrem z kmetuov, item Victorynem a Janem Chynským soukeníkem s strany druhé. Kdež je vinil a spolu s nimi duostojného kněze Jana Žáka, doktora a probošta Lithoměřicského, Václava Souského z Duban a Litvína z Zahrádky, jakožto od nadepsaného Vávry ubrmany k nim vydané, z toho, že vzavše na se mocně, toho se na stranách dožádavše, tu při, kteráž jest mezi nadepsaným Vávrú a Martinem Mařenkú, jich spoluobyvateli, o všecken statek po

někdy Katheřině Mařenkové, bábě ženy jeho Vávrovy, pozuostalý ɔc, jakož puohon ukazuje; kterýžto, jakož se napřed píše, pozuostalý statek on Vávra pět seth kop grošuov českých pokládá. A na to ukázal svědomie. Proti tomu oni pohnaní měšťané Lithoměřičští sami od sebe odpírajíce dali mluviti, že jest to věc městská, jim a k jich právu příslušejície, že oni mají a jim náleží, poněvadž se jich spoluobyvateluov dotýče, ortel řéci; a také že on Vávra toho, by jemu ta pře příslušela, neprovozuje, a že jest věc ne jeho, ale manželky jeho, a že on, poněvadž ne z své věci, ale z cizí pohánie, učinil jest ten puohon na zmatek, žádajíce v tom JMtí pánuov podle práva za opatřenie. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině ɔc, najvyšší hofmistr, se pány a vladykami, krále JMti raddami, puohon, žalobu, odpory i svědomie slyševše, nalezli: Poněvadž on Vávra puovod svým svědomím provedl, že ti měšťané svrchu menovaní a v puohonu položení tu věc a při mezi ním a týmž Mařenkú mocně na se vzali, aby o ten statek v puohonu dotčený jim miesto a konec na čas menovitý učinili, a ubrmané, jakožto probošt Lithoměřický, Václav Souský a Litvín z Zahrádky, k tomu sú se před JMtí pány seznali, že sú to podle týchž měšťanuov na se mocně vzali, a že jest na nich na ubrmanech nic nesešlo, než na nich na měšťanech: i z té příčiny dává se jemu Vávrovi za právo proti nadepsaným v puohonu menovaným měšťanóm Lithoměřickým podle jeho puohonu, tak aby oni Lithoměřičtí pohnaní tomu učinili dosti, a tu vajpověd, kterúž mezi stranami podle mocného na se vzetí přejali sú, aby udělali spolu s nimi s ubrmany napřed menovanými konečně do dvú nedělí od dnešního dne pořád zběhlých. Dal památné. Pak-li by toho neučinili a té vajpovědi, jakož prvé dotčeno, neudělali a na nich na měšťanech a jimi že by sešlo, tehdy aby jemu Vávrovi oni měšťané tou pokutou v puohonu menovanú, to jest těmi pěti sty kopami grošuov českými, povinni byli, a tu aby jemu dali též ve dvú nedělech od dnešního dne pořád zběhlých. Stalo se ve čtvrtek po svaté Alžbětě.

Létha MDXI° ve čtvrtek před svatým Thomášem apoštolem božím [18. prosince] vydán jest list zatykací Vávrovi krayčíři na měšťany Lithoměřické pohnané v tomto nálezu menované pro dosti neučiněnie nálezu tohoto, a to na žádost a zprávu téhož Vávry krayčíře.

R. III. l. 314. a. Srov. svědomí č. 1826 v AČ. XIII. str. 437.

2064.

Mezi Zuzanou Výškovou a Václavem z Radovesic o dluh. — 1511, 20. listopadu.

Zuzanna Výšková, měštka Starého města Pražského, pohnala Václava z Radovesic léta MDXI° v sobotu po Zvěstování panně Marii [29. března], viniti ho chtieci z sedmi kop grošuov a z X^ti grošuov vše českých dluhu ɔc. Tu na rok jim položený

léta MDXI° ve čtvrtek po svaté Alžbětě dáno jest jí Zuzanně puovodovi proti témuž Václavovi za právo stané. Dala památné.

Létha MDXII° v pondělí před božím křtěním [5. ledna] vydán jest od úřadu list zatykací Zuzanně Výškové na Václava nadepsaného po právu staném.

R. III. l. 322. a. za nápisem: *Stand práva k roku svatého Martina MDXI°.* Za týmž nápisem jsou zapsány též následující nálezy č. 2065—2086.

2065.

Mezi Markvartem z Soběhrd a Markétou z Trušteina o rčení nahraditi náklad na jízdu do Prahy. — 1511, 20. listopadu.

Markvarth z Soběhrd pohnal Markéthu z Trušteina, že mu řekla napraviti, když jest s ní jezdil do Prahy o jejie věno na svuoj náklad, pokládaje sobě to VI kop grošuov českých. Tu dáno Markvartovi puovodovi za právo stané proti též Markétě léta MDXI° ve čtvrtek po svaté Alžbětě. Dal památné.

R. III. l. 322. a.

2066.

Mezi Janem Moravou od Zlatého kola a Václavem Stříbrným z Hořemiřic o nevydání dílu. 1511, 20. listopadu.

Jan Morava od Zlatého kola, Starého města Pražského měštěnín, pohnal Václava Stříbrného z Hořemiřic a v Košířích léta MDXI° v úterý před svatým Ambrožem [1. dubna], viniti jej chtě z puol třetí kopy grošuov a ze dvú grošuov vše míšenských dielu naň dáti příslušejícieho ↄc, tak jakož puohon plněji svědčí. Tu na rok jím položený léta MDXI° ve čtvrtek po svaté Alžbětě dáno Janovi Moravovi puovodovi proti témuž Václavovi Střiebrnému pohnanému za právo stané. Dal památné.

R. III. l. 322. a.

2067.

Mezi Janem Moravou od Zlatého kola a Zdeslavem Ojířem z Očedělic o nevydání dílu. 1511, 20. listopadu.

Jan Morava od Zlatého kola ut supra pohnal Zdeslava Vojíře z Očedělic na Jenšteině léta MDXI°, viniti ho chtě z puol třetí kopy a ze dvú grošuov vše míšenských dielu naň dáti příslušejícieho ↄc. Tu léta a dne ut supra dáno témuž Moravovi za právo stané. Dal památné.

R. III. l. 322. a.

2068.

Mezi Janem Žateckým a Janem Kunátem z Sulevic o dluh za sukna. — 1511, [20. listopadu].

Jan Žatecský, měštěnín Starého města Pražského, pohnal Jana Kunátha z Sulevic léta MDXI° v pondělí den svatého Tiburcí [14. dubna], chtě ho viniti z puol

třetí kopy grošuov a z puol šesta groše vše českých jemu za sukna zuostalých. Tu léta MDXI° dáno témuž Žatecskému za právo stané. Dal památné.

R. III. l. 322. b.

2069.

Mezi Mikulášem Děckým z Liboslavě a Havlem z Bytízu o slova hanlivá. — 1511, 20. listopadu.

Mikuláš Děcský z Liboslavě pohnal Havla z Bytiezu léta MDXI° v středu před svatým Valerianem [9. dubna], viniti ho chtě z slov hanlivých, tu kdež jest pravil, což jest kolivěk on Děcský k Petrovi Doubravskému o Bytízu mluvil, že jest nepravě a nešlechetně mluvil a že lže. Tu na rok jim položený léta MDXI° ve čtvrtek po svaté Alžbětě, poněvadž on Havel pohnaný třikrát volán jsa, k svému právu nestál, JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině ꝯc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, dali sú jemu Děcskému puovodovi proti témuž Havlovi pohnanému za právo stané. Dal památné.

R. III. l. 322. b.

2070.

Mezi Bohuslavem Muchkem z Bukova a Markétou z Rebersrejtu o nevydání statku svěřeného. 1511, [20. listopadu].

Bohuslav Muchek z Bukova pohnal Markethu z Rebersreytu a v Chodové Plané léta MDXI° v sobotu po Zvěstování panně Marii [29. března], viniti ji chtě z nevydání statku svěřeného od nebožce Andresa z Puchu vedle jeho zřiezení ꝯc, pokládaje sobě toho sto kop grošuov českých. Tu léta MDXI° dáno témuž Bohuslavovi za právo stané. Dal památné.

R. III. 322. b.

2071.

Mezi Jindřichem Šťastným z Waldšteina a Pavlem z Jenšteina o rukojemství. — 1511, [20. listopadu.]

Pan Jindřich Šťastný z Walšteina na Rychmburce pohnal pana Pavla z Jenšteina na Vrutici léta MDXI° v pátek den svatého Benedikta [21. března] z toho, kdež jest zaň slíbil podle jiných spolurukojmí ku paní Lidmile, manželce jeho, za pět set kop grošuov míšenských, že on pan Šťastný v tom za něho déle státi nechce ꝯc, jakož puohon plněji svědčí. Tu léta MDXI° dáno jemu panu Jindřichovi proti témuž panu Pavlovi za právo stané.

R. III. l. 322. b.

2072.

Mezi Svatomírem z Miličína a Burjanem z Říčan o rukojemství za věno. — 1511, 20. listopadu.

Svatomír z Miličína pohnal pana Burjana z Říčan na Ledči léta MDXI° v pondělí po Obrácení svatého Pavla na vieru [27. ledna], viniti jej chtě z toho, že jest jemu slíbil podle jiných spolurukojmí za LXII a puol kopy grošuov českých za věno za nebožtíka Zigmunda z Mizkovic, a toho věna jemu Svatomírovi dáti nechce, kdež on sobě to pokládá CC kop grošuov českých. Tu ɔc léta MDXI° ve čtvrtek po svaté Alžbětě dáno jemu Svatomírovi proti témuž panu Burjanovi za právo stané. Dal památné.

R. III. l. 323. a.

2073.

Mezi Johankou z Světí a Gabrielem Lemperceglem z Dvorcův o dluh. — 1511, 20. listopadu.

Johanka z Světí, měštka Menšieho města Pražského, pohnala léta MDXI° v pondělí den svatého Blažeje [3. února] Gabriele Lempercegle z Dvorcuov z LXXX[ti] grošuov míšenských dluhu jí povinného. Tu na rok jim položený ut supra dáno jí Johance proti témuž Gabrielovi za právo stané. Dala památné.

R. III. l. 323. a.

2074.

Mezi bratřími Manvici z Patokryj a Henrychem Krynesem z Červeného Dvoru o dluh. 1511, 20. listopadu.

Hanuš, Václav a Zigmund vlastní a nedielní bratří Manvicové z Patokré pohnali léta MDXI° ve čtvrtek před svatým Benediktem [20. března] Henrycha Krynesa z Červeného Dvoru z XXV[a] kop grošuov míšenských dluhu spravedlivého. Tu na rok jim položený ɔc léta MDXI° ve čtvrtek po svaté Alžbětě dáno jim puovodóm proti témuž Krynesovi za právo stané. Dali památné.

R. III. l. 323 a. Srov. svědomí č. 1990 v AČ. XIII. str. 537.

2075.

Mezi Litvínem z Zahrádky a Kunátem Horou z Sulevic o dluh. — 1511, 20. listopadu.

Litvín z Zahrádky, v Lithoměřicích obývající, pohnal léta MDXI° ve čtvrtek po Zvěstování panně Marii [27. března] Kunátha Horu z Sulevic a v Libochovanech, viniti ho chtě z puol čtvrtý kopy grošuov míšenských. Tu léta a dne ut supra dáno Litvínovi proti témuž Kunáthovi za právo stané.

R. III. l. 323. a.

2076.

Mezi Jiříkem Cebivským z Záduba a Kateřinou z Hostouně spolu s Markétou z Krásného Dvoru o nevydání odkazu. — 1511, 20. listopadu.

Jiřík Cebivský z Záduba pohnal léta MDXI° v pátek po Zvěstování panně Marii [28. března] Katheřinu z Hostúně spolu s Markethú z Krásného Dvoru z nevydání padesáti kop grošuov míšenských, poručnic statku někdy Dorothy z Hostúně, jemu od též Dorothy kšaftem odkázaných ɔc. Tu na rok položený léta MDXI° a dne ut supra dáno témuž Cebivskému proti nadepsané Katheřině z Hostúně pohnané, což na jejie diel přísluší, za právo stané. Dal památné; neb Markethu z Krásného Dvoru (tak pravil) sebú má.

R. III. l. 323. a.

2077.

Mezi Janem z Pernšteina a Bohunkem Černínem z Černína o rukojemství za věno. — 1511, 20. listopadu.

Pan Jan z Pernšteina na Třebíči, najvyšší komorník markrabstvie Moravského, pohnal léta MDXI° v pátek po svatém Stanislavu [9. května] Bohunka Černína z Černína, hejtmana a purkrabí kraje Hradeckého. Viniti ho chce z toho, když týž pan Jan jest rukojmie za věno téhož Černína manželce za puol třetieho tisíce kop grošuov míšenských, kteréhožto věna jest příjemce pan Václav Veverský, že on Černín jej, pana Jana Pernšteinského, vedle práva markrabstvie Moravského v tom zastúpiti aneb jeho z toho vyvaditi zanedbává ɔc. Tu na rok jim položený ve čtvrtek po svaté Alžbětě léta MDXI° dáno nadepsanému panu Janovi z Pernšteina ɔc proti témuž Bohuňkovi Černínovi za právo stané. Dal památné.

R. III. l. 323. b.

2078.

Mezi Ladslavem z Bozkovic a Bohunkem Černínem z Černína o rukojemství za věno. 1511, 20. listopadu.

Pan Ladslav z Bozkovic na Třebové pohnal nadepsaného Bohunka Černína z Černína, hejtmana a purkrabí ut supra. Viniti ho chce z toho, kdež týž pan Ladslav jest rukojmie za věno téhož Černína manželce za puol třetího tisíce kop grošuov míšenských ɔc, na kteréhožto pana Ladslava o to věno právem markrabstvie Moravského přísudek se stal ɔc, jakož puohon plněji svědčí. Tu na rok jim položený léta a dne ut supra dáno jemu panu Ladslavovi proti témuž Bohunkovi za právo stané. Dal památné.

R. III. l. 323. b.

2079.

Mezi Hanušem Trojem kupcem z Hory Kutny a Matiášem Libákem z Radovesic o rčení dopomoci k dluhu královskému. — 1511, 20. listopadu.

Hanuš Troj, kupec od Hory Kuthny, pohnal léta MDXI° v sobotu po svatém Stanislavu [10. května] Mathiáše Libáka z Radovesic na Smrkovech, viniti ho chtě ze rčenie, kdež jest jemu řekl dopomoci ke XIII^ti kopám grošuov českým a VI^ti grošuom českým, kteréž jemu Troyovi pozuostali dlužni za dřevěný volej, za límauny, kteréž vzali do královské kuchyně ɔc. Tu léta a dne ut supra dáno jemu Hontropovi [t. j. Honstrojovi] proti témuž Mathiášovi Libákovi za právo staně. Dal památné.

R. III. l. 323. b.

2080.

Mezi Jindřichem Kulem z Věřic a Zigmundem Pětipeským z Krásného Dvora o krčmáře uschovávajícího uloupené koně. — 1511, 20. listopadu.

Jindřich Kule z Zvěřic [sic] pohnal Zigmunda Pětipeského z Krásného Dvora a na Peruci, viniti ho chtě, že jest se Matějem krčmářem, člověkem svým z Peruce, neujistil, kterýžto krčmář k sobě tři koně Matějovi z Kostelce, člověku jeho Kulovu, na svobodné silnici loupežem vzaté přijal, a ty koně pokládaje XV^te kop grošuov českých. Tu na rok jim položený léta a dne ut supra dáno jemu Kulovi proti témuž Zigmundovi Pětipeskému za právo staně. Dal památné.

R. III. l. 323. b.

2081.

Mezi Mikulášem postřihačem z Budějovic a Jindřichem Sudlicem z Jivovice o dluh. 1511, 20. listopadu.

Mikuláš postřihač, měštěnín města Českých Budějovic, pohnal Jindřicha Sudlice z Jivovice, viniti ho chtě z sedmi kop grošuov a ze XXti grošuov vše míšenských dluhu jemu povinného ɔc. Tu léta a dne ut supra dáno témuž Mikulášovi postřihači proti témuž Sudlicovi za právo staně. Dal památné.

R. III. l. 323. b.

2082.

Mezi Jiříkem z Puchova a Kuncem Šertyngrem z Šertynge o nevrácení koně půjčeného. 1511, 20. listopadu.

Jiřík z Puchova pohnal Kunce Šertyngera z Šertinge, viniti ho chtě, že mu koně nevrátil, kteréhož mu puojčil. A ten sobě pokládá VI kop grošuov českých. Tu léta a dne ut supra dáno jemu Jiříkovi puovodovi proti témuž Kuncovi pohnanému za právo staně. Dal památné.

R. III. l. 324. a.

2083.

Mezi Krištofem Talkenberkem z Talkenšteina a Janem Blektou z Útěchovic o vložení věna do desk. — 1511, 20. listopadu.

Krystof Talkenberk z Talkenšteina pohnal Jana Blektu z Outěchovic a na Valtinově, aby paní Katheřině, manželce své a sestře téhož Krystofa, vložil ve dsky zemské puol třetího sta kop grošuov českých věna jejieho podle obyčeje země České na všem statku svém, a puol vovec, krav, sviní, jakož smlúva šíře ukazuje ɔc. Tu na rok položený ɔc léta a dne ut supra Krystofovi puovodovi dáno proti témuž Blektovi pohnanému za právo stané. Dal památné.

R. III. l. 324. a.

2084.

Mezi Jiříkem ze Stranec a Kateřinou Kozlovou o základ propadený. — 1511, 20. listopadu.

Jiřík z Stranec pohnal Kateřinu Kozlovu, měštku města Žatce, léta MDXI⁰ v úterý den svatého Jeronyma [30. září], viniti ji chtě z liščí šuby podbříškové, základu propadeného, kterúžto šubu pokládá sobě devět kop grošuov míšenských. Tu léta a dne ut supra dáno jemu Jiříkovi proti též Katheřině za právo stané. Dal památné.

R. III. l. 324. a.

2085.

Mezi Arnoštem z Drasova a Linhartem Nekšem z Landeku o summu jistinnou. 1511, 20. listopadu.

Arnošt z Drasova, krále JMti probieř, léta MDXI⁰ ve čtvrtek před sv. Františkem [2. října] pohnal Linharta Nekše z Landecku, ve Chbě obývajícieho, viniti ho chtě ze XLti a osmi kop grošuov českých summy jistinné i s zisku za ním za Arnoštem pozuostalé ɔc. Tu léta a dne ut supra dáno témuž Arnoštovi proti jmenovanému Linhartovi za právo stané. Dal památné.

R. III. l. 324. a.

2086.

Mezi Mikulášem Kouhou a Václavem z Dědibab o dluh. — 1511, 20. listopadu.

Mikuláš Kouha, Nového města Pražského měštěnín, pohnal léta ut supra a dne Václava z Dědibab, purkrabí na Běškovicích, z puol třetí kopy grošuov míšenských jemu od něho povinných. Tu na rok položený léta a dne ut supra dáno jemu Mikulášovi puovodovi proti témuž Václavovi za právo stané. Dal památné.

R. III. l. 324. a.

2087.

Mezi Mikulášem Děcským z Liboslavě a Havlem z Bytízu o slova hanlivá. — 1511, 21. listop.

Mikuláš Děcský z Liboslavě poháněl Havla z Bytízu. Vinil ho z slov hanlivých, tu kdež jest pravil, co jest kolivěk on Děcský k Petrovi Doubravskému o Bytízu mluvil, že jest neprávě a nešlechetně mluvil a že lže. Vložen puohon létha MDXI⁰ v středu po květné neděli, jinak před svatým Valerianem [16. dubna.]

Vedle té pře, kdež Mikuláš Děcský z Liboslavě poháněl jest Havla z Bytízu z slov hanlivých ꝛc, tak jakož puohon ukazuje, tu na rok jim položený v pátek po svaté Alžbětě: Poněvadž on Havel třikrát volán jsa k svému právu nestál jest, z té příčiny JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině ꝛc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, dali sú jemu Děcskému proti témuž Havlovi za právo stané, poněvadž on Mikuláš Děcský po své dobré pověsti stojí, že jemu ta slova hanlivá, jimiž ho týž Havel haněl, k ujmě a k lehkosti na jeho dobré pověsti nejsú ani býti mají nynie i na budúcí časy. A jemu Děcskému má na to list obselací na téhož Havla dán býti, aby na den Svátosti najprv příští [23. dubna 1512] před JMtí stál.

R. III. l. 218. a.

2088.

Mezi Petrem z Mlýnec a Janem z Gutšteina o plat za službu. — 1511, 21. listopadu.

Petr z Mlaynec pohnal pana Jana z Gutšteina a na Chýšech léta MDXI⁰ v sobotu den svatého Františka [4. října], chtě téhož pana Jana viniti z desieti kop grošuov českých jemu od něho za službu povinných ꝛc. Tu léta ut supra v pátek den Obětování panny Marie dáno témuž Petrovi proti panu Janovi za právo stané. Dal památné.

R. III. l. 324. b. za nápisem: *Staná práva k roku svatého Martina MDXI⁰.* Za týmže nadpisem jsou zapsány následující nálezy č. 2089—2091. Srov. svědomí č. 1873 v AČ. XIII. str. 468.

2089.

Mezi Václavem Předborem z Radešína a Janem Ofem z Bernštorfu o neoprávněné kvitování ze služby u císaře. — 1511, 21. listopadu.

Václav Předbor z Radešína pohnal léta MDXI⁰ v neděli po svatém Františku [5. října] Jana Ofa z Bernštorfu, viniti ho chtě z toho, že jest kvitoval na miestě jeho Václavově a z služby jeho, kterúž jest u ciesaře JMti týž Václav měl, a to Fictuma u Vídni Honzmodra, a tou kvitancí jej Václava ke škodě o čtyři sta kop grošuov připravil. Tu léta ut supra v pátek den Obětování panny Marie dáno nadepsanému Václavovi puovodovi proti témuž Janovi Offovi za právo stané. Dal památné.

R. III. l. 324. b.

2090.

Mezi Heřmanem z Vojislavic a Mikulášem z Leskovce o zranění člověka. — 1511, 21. listop.

Heřman z Vojislavic pohnal Mikuláše z Leskovce z pychu a pro ten pych ꝛc, že mu člověka jeho Klímu z Višňového zranil ꝛc. Tu léta a dne ut supra dáno Heřmanovi puovodovi proti témuž Mikulášovi pohnanému za právo stané. Dal památné.

R. III. l. 324. b.

2091.

Mezi Martinem Radikovským z Hrádku a Markvartem Svadbou z Otradovic o dluh za kůň. 1511, 21. listopadu.

Martin Radikovský z Hrádku pohnal léta MDXI° v sobotu po svatém Diviši [11. října] Markvarta Svadbu z Otradovic z XVIII^ti^ kop grošuov českých dluhu zaň za kuoň daného ꝛc. Tu léta MDXI° v pátek den panny Marie Obětování ꝛc JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině ꝛc, najvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, dali sú jmenovanému Martinovi puovodovi proti témuž Markvartovi pohnanému za právo stané. Dal památné.

R. III. l. 324. b.

2092.

Mezi Bartošem od Červené Růže z domu Rožmberského v Starém městě Pražském a Antošem Soukeníkem z Nového města Pražského o nevrácení klenotů. — (1511, 21. listopadu.)

Barthoš od Ruože Červené z domu někdy pánuov z Rožmberka v Starém městě Pražském pohání Anthoše Soukeníka, z Nového města Pražského měštěnína. Viniti ho chce z nevrácenie páteře korálového, z XVI prstenuov některých zlatých a některých střiebrných pozlacených, dvú křížkuov, jednoho stříbrného nepozlaceného a druhého stříbrného pozlaceného, a z řetiezku stříbrného, kteréžto klenoty jmenované on Anthoš po smrti někdy Markéty jeho Barthošovy manželky k sobě přijal, práva k nim nemaje ižádného, kteréžto klenoty on Barthoš LXX kop gr. českých pokládá.

[Připsáno r. 1518:] Létha ꝛc XI° Anthoš Soukeník na ty oba puohony vzal jest poklid miesto hojemství.

R. V. na l. E 2. Srov. svědomí č. 1887 v AČ. XIII. str. 477, z něhož zároveň patrno, že poklid mohl býti dán teprve o roku sv. Martina 1511.

2093.

Mezi týmž Bartošem od Červené Růže a Antošem Soukeníkem o nevrácení peněz. (1511, 21. listopadu.)

Barthoš od Červené Ruože z domu někdy pánuov z Rožmbergka v Starém městě Pražském pohání Anthoše Soukeníka, Nového města Pražského měštěnína.

Viniti ho [chce] z toho, že mu peněz grošuov širokých, kteréž v domě jeho Barthošově vykopav, k sobě vzav, pryč odnesl ve dvú pytlech, zase navrátiti nechce, kteréžto tak od něho k sobě ve dvú pytlech vzaté groše on Barthoš CL kop gr. českých pokládá.

[Připsáno r. 1518:] Létha XI⁰ v registřích nebožtíka Johannysa nalezena jsou tato dva puohony ut supra, při kterýchž jest napsáno, že jest puovod svrchupsaný stál a pohnaný nestál, a já jsem je do těchto registr vepsal pro snadší nalezení ku potřebě puovoda Bartoše.

R. V. na l. E 2.

Dodatky k nálezům soudu komorního z let 1502—1508.

K roku Svátosti léta MDII⁰.

2094.

Mezi Václavem Šlotréřem z Tachova a Ctiborem z Bukovky o zbití a schromení. 1502, 15. dubna.

MDII⁰, feria VI post Tyburcii. Mezi Václavem Šlotréřem z Tachova s jedné, a Ctiborem z Bukuovky s strany druhé, kdež on Šlotréř viní jeho Ctibora, že jest v mierné a pokojné zemi pod řádem a právem v Starém městě Pražském přišed do domu Jindřicha Loučenského, příčiny žádné spravedlivé k němu nemaje, svévolně jej bil, mordoval a zchromil, své cti nikdy proti němu neohradiv, ješto on Václav žádné péče neměl a tak, jakož ɔc. A na to vedl jest svědomí. Ty všecky pře mezi Šlotréřem ɔc vodloženy sú z rozkázání pánuov JMtí na smlouvu až do svatého Martina najprv příštího ɔc.

R. III. a. str. 7. Zápis je mřežován.

2095.

Mezi Ctiborem Bukovkou a Martou Hladičkou o nářek cti. — 1502, 15. dubna.

MDII⁰, feria VI post Tiburcii. Mezi Ctiborem Bukovkú s jedné, a Marthú Hladičkú s strany druhé; kdež JMti páni té pře odkládají až do svatého Martina najprv příštího z příčiny té, poněvadž se cti dotýče, a také že ona Hladička listu póhonieho (jakož on Ctibor praví) přijéti nechtěla, i má jemu Ctiborόvi ještě jeden list od úřadu vydán býti na tuž Hladičku, aby obeslána byla k svatému Martinu, a jestliže by v tom času jeho Ctibora Buoh smrti neuchoval, že ten nářk jemu na jeho cti a dobré pověsti k žádné škodě ani újmě býti nemá.

Létha MV^{C}II⁰ v úterý den svatého Františka [4. října] obeslána jest Hladička podruhé podle pánuov rozkázánie.

R. III. a. str. 14. Zápis jest mřežován.

MDIII⁰, o Svátosti nálezové.

2096.

Mezi Jiříkem z Běšin, král. komorníkem, a Lvíkem z Hrádku o nářek cti. — 1503, 28. dubna.

V stranních [nálezích]. Jiřík z Běšin, komorník krále JMti, žádal jest pana hofmistra JMti a pánuov a vladyk krále JMti rad v soudu komorniem, aby jej slyšeti ráčili, vznášeje na ně, že jest puohon vzal na Lvíka z Hrádku z nářku cti, a že tiem póhonem slal dobré i urozené lidi k tomu i komorníka přísežného na ta místa, kdež se ho nadál najíti, a že sú ho nikdy nenašli, žádaje v tom na své cti opatřen býti, poněvadž ho jest s puohonem beze lsti nadjíti nemohl, jestliže by jeho Buoh neuchoval, aby on tiem na své cti nehynul, a že on ho proto předse puohonem podle práva hleděti chce, a k konci a k místu jej sobě právem přivésti, že jest jej slovy na jeho cti neduovodnými a křivými bohdá dotýkal. Tu JMt pán pan Vilém ɔc se pány a vladykami krále JMti radami, znajíce slušnú žádost nadepsaného Jiříka, takto jej na jeho cti opatřují: Poněvadž jest ho puohonem nadjíti nemohl, jestliže by ho ještě bezelstně nadjíti nemohl a v tom by on Lvík aneb týž Jiřík umřel, že témuž Jiříkovi nemá na jeho cti ani dobré pověsti žádná škoda býti, poněvadž on právem své cti hájiti chce a po právu jde, a proto témuž Jiříkovi právo se nezavierá, aby ho on právem hleděti mohl.

R. III. a. str. 20.

2097.

Mezi Václavem Veselíkem a Novoměstskými o nedopomožení právu. — 1503, 2. května.

MDIII⁰, feria tertia Zygismundi. Odklad Veselíkuov. Mezi Václavem Veselíkem s jedné, a mezi Štěpánem Huncladarem, Václavem Selíkem z Podskalé, Jílkem Rybú, Vítem Hájkem a Zygmundem Huolkú, měšťany Nového Města Pražského, se strany druhé. Kdež on Veselík viní je, poháněje, že jsúce na úřadě konšelském, jemu práva dopomoci nechtěli na Mikuláše Farkaše jich spoluměšťana na summu CLX kop gr. čes. ɔc, a tak ɔc. JMt páni odkládají této pře až do svatého Martina najprv příštího z příčiny té, aby ti, kteří pohnáni sú, sami osobně na ten čas sv. Martina před JMtmi stáli.

R. III. a. str. 27. Srov. nálezy č. 1095, 1175, 1251 a 1384 v Archivu Českém XII. na str. 483, 537, též XIII. na str. 28 a 107.

2098.

Mezi Mikulášem Žehrovským z Kolovrat a Henrichem z Gutšteina o nářek cti. 1503, 2. května.

MDIII⁰, feria III^a Zygismundi. V té při, kteráž jest mezi panem Mikulášem Žehrovským z Kolovrath a panem Henrichem z Gutštaina na Tachově, s povolením panským a s povolením obojí strany, poklid místo hojemství druhého až do svatého

Martina najprv příštího skrze pana Petra z Rožmberka a pana Albrechta z Kolovrath, najvyššího kancléře královstvie Českého, učinili sú; a v tom času o svatém Václavě najprv příštím v Praze mají je páni nadepsaní pan Petr z Rožmberka a pan kancléř o to smlúvati. Pakli by jich nesmluvili, tehdy beze všech odtahuov, ničímž se nezastierajíc, mají strany o tu při sobě odpoviedati a právi býti o svatém Martině najprv příštím; a k té jich při mají svědkové jich obojí strany o to dostatečně obesláni býti, aby svědčili, pokudž by jich v tom která strana potřebovala, aby ta svědomí k tomu času svatého Martina najprv příštího k své potřebě mieti mohli. A také jestliže by ti páni svrchupsaní jich nesmluvili, tehdy každá strana svých přátel muož potřebovati a vedle sebe mieti, buďto svrchupsané pány neb kterékoli jiné přátely, že budú moci dobře vedle nich státi. A také svrchupsaný pan Mikuláš Žehrovský a pan Henrich z Gutšteina přiřkli jsú svrchupsaným panu Petrovi z Rožmberka a panu kancléři, že v tom času do svatého Martina najprv příštího mají proti sobě v skutku i v řeči pokoj zachovati.

R. III. a. str. 32. Zápis je mřežován. Srov. nálezy č. 1150 a 1256 v AČ. XII. str. 520 a XIII. str. 31

2099.

Mezi Janem Dubským a Staroměstskými o nezdržení smlouvy. — 1503, 3. května.

MDIII°, feria IV crucis inventionis. Odklad Dubečského. Co se té pře mezi Janem Dubečským a pány Pražany Staroměstskými o nezdržení smlouvy dotýče, ta se pře až do svatého Martina najprv příštího odkládá z příčiny takové, že purkrabí hradu Pražského, kterýž na ohledání těch věcí je z rozkázání panského jezdil, přítomen nenie, a také že JMt v tom času do svatého Martina ještě jednú na ohledání těch věcí purkrabí a s ním pana Špetli a pana prokurátora vyslati ráčí, ti aby to dostatečněji ohledali a o to se pokusili, zda by strany o to srovnati mohli; a jestliže by který z těch tří k tomu býti nemohl, dva proto aby jeli. A purkrabí nic dáti nemají.

R. III. a. str. 32. Srov. nález č. 1260 v Archivu Č. XIII. str. 33.

2100.

Mezi Mikulášem z Kolovrat a Hendrichem z Gutšteina o nářek cti. — 1503, 3. května.

Odklad o čest Gutšteina. Pán JMt s raddami krále JMti kázal toto zapsati: Což se pana Mikuláše z Kolovrath a pana Hendrycha z Gutšteina a té jich pře, kteráž o čest jest, dotýče, které kolivěk jest on pan Hendrych listy puohončí na svědky vzal, pravě, že by mu nesvědčili, žádaje, aby mu ještě druzí listové na ně dány byly vedle práva, i toho jest mu dopuštěno podle práva. Ale pan Hendrych aby to provedl na svatý Martin najprv příští, že jsú ty listy první dodány těm svědkóm, na kteréž jest prve od úřadu puohony bral.

R. III. a. str. 36. Srov. nálezy č. 1150, 1256 a 2098 v AČ. XII. str. 520, XIII. str. 31 a XIX. str. 54.

2101.

Mezi Michalem opatem kláštera Oseckého a bratřími ze Sulevic o obtěžování kláštera robotami, lovy a jinými věcmi. — 1503, 4. května.

MDIII°, feria IV. Crucis. Opat Osecký. Odklad. Jakož z rozkázánie krále JMti pohnáni sú Václav, Bušek, Purkarth, Petr, Jan bratří z Sulevic, a to na žádost kněze Michala opata i s konventem kláštera Oseckého, chtiece je bratry viniti, že je a klášter jich obtěžují robotami, lovy a jinými věcmi oc, tak oc. Při tom týž opat pravie, že by oni pohnaní toho chtěli užívati, práva k tomu ani spravedlnosti nemajíce. Proti tomu oni pohnaní odpierajíc, pravili sú, že by na to měli některé majestáty staré; ale těch sú neukázali, bráníce se tím, že ti majestátové nemají zde souzeni býti. Zasě proti tomu opat mluvil, že oni k tomu žádných spravedlností nemají, než že jemu, co jeho vlastní, vkračují, žádné k tomu nemajíce spravedlnosti. Tu oc rozkazují, aby oni Sulevští na den svatého Martina najprv příštího se všemi potřebami a spravedlnostmi svými, kteréž by k tomu mieti chtěli, před Jich Mtí stáli, je okázali. Tu páni tomu vyrozumějíce, stranám povědí, jak se v tom budú míti zachovati.

R. III. a. str. 38. Srov. nález č. 1257 v AČ. XIII. str. 32.

2102.

Mezi Janem Šenkem a Hanušem Pehmem o učinění počtu. — 1503, 4. května.

Ssenck, Pehem. Odklad. Mezi Janem Šenkem s jedné, a Hanušem Pehmem, kdež ho viniti chce pro počet z XV set oc, a z něčeho viece oc, tak jakož oc. A proti tomu strana odpierajíc, pravila, že by o to konec králem JMtí s týmž Janem Šenkem Jan Pehm měl, táhna na JMKské vyznání. Tu oc té pře odkládají do svatého Martina najprv příštího z příčiny té: Poněvadž se on Pehm táhne na pamět krále JMti, aby obojí v tom času JMti hledali, pokudž JMt ráčí o té při dáti znáti aneb rozkázati, aby zase strany stály na čas svrchu dotčený, a list od JKMti vyznánie paměti aby okázali.

R. III. a. str. 50.

2103.

Mezi Peterkovou a měšťany Hradeckými o vinění jejího muže. — 1503, 4. května.

MDIII°, feria V Floriani. Hradeckých odklad. V té při, což se Peterkové a Hradeckých dotýče, kdež se oni Hradečtí volají na krále JMt, praviece, že ta věc JMKské najviec náleží, z čehož ona Peterková je pro svého muže viniti chce, že oni Hradečtí za to prosie, aby jim jich pána bylo dopuštieno, že se s JMtí nechtie súditi, a že JMti svú nevinnu oznámiti chtie, a JMKské hledati chtie jako pána svého milostivého. Tu pan oc odkládá této pře až do svatého Martina najprv

příštieho, a to z té příčiny: poněvadž ta pře nenie puohonná, než ona Peterková že jest se k králi JMti utekla, a JMt na její zprávu ráčil jest je před se obeslati. I poněvadž oni Hradečští také se na svého pána volají, že se jim toho dopouští, aby oni svého pána hledali, poněvadž se s JMtí súditi nechtie. Než což se Peterkové dotýče, aby oni Hradečští beze všech výmluv stáli na den svatého Martina najprv příštího a jí právi byli, což se jejieho viněnie dotýče, kteréž by jí tu přileželo pro jejieho muže tak podle prvnieho odložení. A také jestliže Peterková se o to k králi JMti utéci oč chce, ta cesta se jí nezavierá.

R. III. a. str. 50.

2104.

Mezi Zdeňkem Malovcem z Chýnova a Janem Dívčickým z Sudomíře o postavení lidí poddaných pro zavraždění člověka poddaného. — 1503, 4. května.

Mezi Zdenkem Malovcem z Chajnova s jedné, a Janem Dievčickým z Sudomíře s strany druhé. Jakož týž Zdeněk pohnal jest jeho Jana z toho, aby postavil před pány lidi své z Předslavic, a zejména tyto: Kvěcha a syna jeho Jana, kdež je on Zdeněk viniti chce z toho, že sú mu člověka jeho Martince z Zeveřic [?] zamordovali. A na to jest ukázal svědomie. Proti tomu oni pohnaní odpierajíc, pravili, že sú k tomu oni náhodú přiběhli a našli, an leží syn téhož Kvěcha, a na to ukázali také svědomí. Tu ɔc takto o tom nalézají: Poněvadž jest on Zdeněk Malovec to dostatečně provedl, že sú oni pohnaní Kvěch a syn jeho jemu Zdenkovi téhož Martince zamordovali, i pro takový nešlechetný mord páni JMti je pohnané ku právu berú. A chce-li on Zdeněk Malovec na ně právem sáhnúti, že mu má purkrabie hradu Pražského na ně právo pustiti.

R. III. a. str. 51. Zápis je mřežován. Nad ním připsáno: „Non transscribatur".

2105.

Mezi Mikulášem purkrabím z Donína a Sigmundem z Wartenberka. — 1503, 4. května.

P a n D o n í n s k ý. O d k l a d. Mezi panem Mikulášem purghrabím z Donína s jedné, a p. Zigmundem z Wartmberka s strany druhé. Kdež týž puovod jest stál, a pohnaný nestál, i tu sú někteří přede pány pravili, že by týž pan Mikuláš tam o to konec měl před pány, když sú Němci slyšáni byli. I z té příčiny se to odkládá až do svatého Martina najprv příštího, a aby na to vyptáno bylo, má-li o to tam on pan Mikuláš konec; pakli by neměl, aby jemu při tom času právo stané dáno bylo, to jest při svatém Martině.

R. III. a. str. 56.

2106.

Mezi Litvínem ze Zahrádky a lidmi Adama z Drahonic o mord a vzatek. — 1503, 4. května.

Zdviženo Litvínovi. Mezi Litvínem z Zahrádky s jedné, a lidmi páně Adamovými, kteréž on Litvín chtěl viniti z mordu a druhým póhonem z vzatku ɔc, s strany druhé. Tu pán JMt ɔc ten póhon zdvihají proto, že nemaje na svobodných dědinách, nepostavil rukojmie za škody.

R. III. a. str. 57. Zápis je mřežován. Srov. nálezy č. 1325 a 1332 v AČ. XIII. str. 70 a 75.

Nálezové o svatém Martině MD třetieho léta.

2107.

Mezi Janem Špetlí z Prudic a Havlem mlynářem o pomožení vězňům z vazby. 1503, 13. listopadu.

Feria II sancti Bricci. Mezi Janem Špetlí z Prudic a na Žlebiech s jedné, a Havlem mlynářem, kterýž nynie pod Opočnem bytem jest ve mlýně, s strany druhé. Kdež on Špetle [jej viní], že on Špetle maje jej u vězení s jinými vězni, odtud z vazby věžňóm zločincóm pomohl a s nimi pryč ušel, a tudy jemu Špetli i statek v nebezpečenství uvedl ɔc. Tu JMt pán ɔc takto o tom rozkázati ráčil: aby Zdeněk Trčka z Lípy jemu panu Janovi Špetlovi od téhož Havla pravé učinil, a to konečně od tohoto času až do Svátosti najprv příští.

R. III. a. str. 57. Zápis je mřežován.

2108.

Mezi Janem Součkem měšťanem Táborským a Václavem Vencelíkem z Vrchovišť o obstavení peněz. — 1503, 13. listopadu.

V té při mezi Janem Součkem, měštěnínem z Tábora, s jedné, a Václavem Vencelíkem z Vrchovišť se strany druhé. Kdežto JMt páni sú ráčili stranám odložiti až do času tohoto, aby strany zase stály i sirotci, tak jakož to odloženie prve svědčí, tu ɔc.

R. III. a. str. 58. Zápis je přeškrnut. Srov. nález č. 1184 v AČ. XII. str. 542.

2109.

Mezi Oldřichem Satanéřem a bratrem jeho Václavem o pokažení luk. — 1503, 16. listopadu.

MDIII°, feria V post Briccii. Zdviženo Satanéři. Mezi Voldřichem Satanéřem s jedné, a Václavem odtudž bratrem jeho s strany druhé. Kdež jej on Voldřich viní, že by mu on Václav louky pokazil za komnatou. Tu ɔc takto: Poněvadž se grunthuov dotýče, že páni ten puohon z té příčiny zdvihají, aby sebe zemským právem hleděli.

R. III. a. str. 70. Srov. nálezy č. 1286—1289 v AČ. XIII. str. 47.

2110.

Mezi Prokopem Mlejnkem z Heštětic a Vilémem Mračským z Dubé o dluh. — 1503, 16. listop.

MDIII°, feria V post Briccii. Mlajnek — zdvižen. Mezi Prokopem Mlajnkem z Ještětic s jedné, a panem Vilémem Mračským z Dubé s druhé, o padesáte zlatých uherských. Tu ꝛc: Poněvadž on Prokop puovod na svobodných dědinách nic nemá a rukojmí za škody nepostavil, ten puohon zdvihli sú.

R. III. a. str. 75.

2111.

Mezi Jetřichem z Gutšteina a Jindřichem z Gutšteina o nezdržení smlouvy. — 1503, 17. listop.

MDIII°, feria sexta post Briccii. Odklad Gutšteinům. Mezi panem Jetřichem z Gutšteina na Chýšech s jedné, a panem Henrichem odtud z Gutšteina s druhé strany. Kdež týž p. Jetřich pohání jeho p. Henricha, vině jeho z nezdrženie smlúvy o Tachov, v druhém kusu o ujištění Petršpurku, třetím kusu o očištění Strhař, ꝛc. A na to jest ukázal tu smlúvu. Tu Jich Mti té pře odkládají až do Svátosti najprv příštie, a tu strany na ten čas aby zase stály s těmi dobrými lidmi, kteří sú je o to smlúvali.

R. III. a. str. 68.

2112.

Mezi Václavem Sataněřem a bratrem jeho Oldřichem o rušení držby. — 1503, 17. listopadu.

Feria VI post Briccii. Zdviženo Sataněři. Mezi Václavem Sataněřem z Drahovic s jedné, a Voldřichem bratrem jeho odtudž s druhé ꝛc. Kdež ho Voldřicha viní ꝛc puohonem, že mu dal hajným les sekati, a druhým, že v louky, lesy a v štěpnice mu sahá ꝛc. Tu ꝛc: Poněvadž se gruntuov dotýče, z té příčiny JMt ten puohon zdvihají.

R. III. a. str. 81 s poznámkou: „Relacio škod na každú (stranu?) V kop gr. č.“ Zápis je mřežován. Srov. nálezy č. 1285—1289 v Archivu Č. XIII. str. 47 a předcházející nález č. 2109.

2113.

Mezi Johankou z Mečkova a Markétou odtudž o svěření statku po otci pozůstalého. 1503, 17. listopadu.

Zdviženo. Z Mečkova. Mezi Johankú z Mečkova s jedné, a Margethú odtudž s druhé strany. Kdež ji Markethu viní, že jest jí někdy nebožtík Jeník otec její statku svěřil, za kterýžto statek ona Margeta penieze pobrala, ješto ona Johanka pokládá sobě těch peněz tisíc kop gr. českých, ku kterémužto statku ona Johanka právo má ꝛc. Tu ꝛc: Poněvadž ona Johanka praví, že k statku právo má, a poněvadž se statku dotýče, z té příčiny JMti ten puohon zdvihají, a strany aby se o to hleděly právem zemským.

R. III. a. str. 84. Srov. nález č. 1411 v Arch. Č. XIII. str. 126.

2114.

Mezi Jindřichem Kro z Rukerswaldu a Mikulášem z Rachmberka o dostineučinění právu.
1503, 17. listopadu.

Mezi Henrichem Kro z Rukerswaldu s jedné, a Mikulášem z Rachmberka s druhé strany. Kdež jeho Rachmberka viní z toho, když jest týž Henrich stané právo na Vilémovi Kro strýci svém při soudě komorním obdržal na dvě stě zlatých rejnských, a po právu jda podle svolenie zemského po témž Vilémovi až na toho nadepsaného Rachmberka, tu jest se panu Henrichovi podle práva tomu dosti nestalo ɔc, tak ɔc.

R. III. a. str. 84 s poznámkou po straně: „*Smlúva*". Srov. nálezy č. 1167, 1277 a 1278 v Arch. Č. XII. str. 531 a XIII. str. 42 a 43.

2115.

Mezi Andresem Waincirlem z Tachova a Alžbětou ze Starých Chodův o nevrácení peněz.
1503, 18. listopadu.

MDIII°, sabbato ante Elizabet. Zdviženo. Weinczyrle. Mezi Andresem Waynczrlem z Tachova s jedné, a Alžbětú z Starých Choduov, kmetičnú panie Zigunny z Ortmberka, s druhé strany. Kdež ji viní z nevrácenie peněz hotových zlatých a grošuov okolo CC kop gr. mieš. ɔc. Tu ɔc: Poněvadž jest on Andres summy zejména a zřetedlně v svém puohonu nepoložil, než toliko okolo summy CC kop gr. mieš., z té příčiny JMt ten puohon zdvihají.

R. III. a. str. 89.

2116.

Mezi Barborou z Vrchlabí a Janem Tychtou z Ještětic o vrácení svrchkův a šatů.
1503, 18. listopadu.

Mezi Barború z Vrchlabí s jedné a Janem Tychtú z Ještětic s druhé strany. Kdež jeho viní z svrchkuo a šatuo, kterých jest nechala u sestry své a u něho na tvrzi ɔc. A na to ukázala svědomí. Proti tomu Jan odpieraje pravil, že nic podle práva neprovozuje, by co jejieho tam u něho bylo. Tu JMt ɔc: Poněvadž ona Barbora toho ničímž podle puohonu svého jest neprovedla, by co na Hrádek k Tychtovi vezla, i z té příčiny on Jan Tychta jí Barbořе tiem povinovat nemá.

R. III. a. str. 89 s nadpisem: „Smlouva. Non transcribatur, neque lectum neque pronuncciatum." Nález je mřežován.

2117.

Mezi Barborou z Vrchlabí a Janem Tychtou z Ještětic o vrácení svrchků mateře.
1503, 18. listopadu.

Mezi touž Barború z Vrchlabí s jedné, a týmž Janem Tychtú s druhé. Kdež ho viní z svrchkuo mateře své, z šatuov chodicích i lehacích i z nádobí cínového i mědě-

ného ɔc. A na to jest ukázala svědomie. Tu JMt pán ɔc: Poněvadž jest tomu on Jan Tychta neodpieral, by to za těch XXX kop gr. českých nestálo, ani by to u něho nezuostalo, a ona Barbora to jest dostatečně provedla, že jest to u něho zuostalo, z té příčiny aby on Jan Tychta jí Barboře těch XXX kop gr. čes. dal, a to od dnešního dne ve dvú nedělích pořád zběhlých.

R. V. str. 90. Zápis mřežován.

2118.

Mezi Barborou z Vrchlabí a Janem Tychtou z Ještětic o věno. — 1503, 18. listopadu.

Mezi túž Barború z Vrchlabí s jedné, a týmž Janem Tychtú s druhé. Kdež ho viní ze dvú set kop grošuov českých věna mateře jejie, kteréž měla na Klenicích ɔc. A na to jest táž Barbora ukázala svědomí. Proti tomu on Jan pohnaný odpieraje, pravil ɔc.

R. III. a. str. 90. Zápis mřežován.

2119.

Mezi farářem Janem z Sepekov a Jindřichem z Hodějova. — 1503, 20. listopadu.

MDIII°, v pondělí po sv. Alžbětě. Zdviženo. Mezi knězem Janem farářem z Sepekov a Jindřichem z Hodějova. Neměl na dědinách svobodných a rukojmie neměl týž farář, zdvižen puohon.

R. III. a. str. 93.

2120.

Mezi Dorotou a Kateřinou z Košině o věno. — 1503, 20. listopadu.

Odloženo. Košinka. Mezi Dorothú z Košině s jedné, a Katheřinú z Košině s strany druhé. Kdež ji viní z L kop gr. čes., kteréž jest vzala od nebožtíka Jiříka z Přievor na věno své, kteréž jest měla na Sendražicích ɔc. A na to ukázala svědomí. Proti tomu ona Katheřina odpierajíc pravila, že nad věno své viece jest nic nevzala; a na to ukázala vejpis z desk též věna svého. Tu JMt ɔc té pře odkládají až do Svátosti najprv příští, poněvadž se ona Katheřina táhne na dsky, z té příčiny aby tu strany stály na ten čas svrchu dotčený se všemi potřebami.

R. III. a. str. 94. Srov. nález č. 1321 v Arch. Č. XIII. str. 68.

2121.

Mezi Mikulášem purkrabím z Donína a Sigmundem z Wartmberka o rčení. — 1503, 24. listopadu.

MDIII°, feria VI post Elizabet. Odklad. Mikuláš Donínský. Mezi p. Mikulášem purkrabí z Donína na Kravšteině s jedné, a Zigmundem z Wartmberka na Děčíně, fojtem Šesti Měst, s druhé. Kdež ho viní z dosti neučiněnie rčení vedle rozkázanie královského, tu kdež jest řekl týž Zigmund ɔc. Tu ɔc té pře od-

kládají do Svátosti ꝛc, aby strany stály a ty sobě svědky zpuosobily od těch pánuov a soudcí, puovod a pohnaný, kteříž sú je o tu věc rozeznávali.

R. III. a. str. 90.

2122.

Mezi Šebestianem Šlikem z Holejče a Janem i Wolfem bratřími z Gutšteina o mord. 1503, 24. listopadu.

Odklad: Schlück, Gutšteinové. Mezi panem Sebestyanem Šlikem z Holajče s jedné, a pány Gutšteiny, panem Janem a p. Wolfem bratřími z Gutšteina, o mord. Páni JMt té pře odkládají až do Svátosti najprv příští; a jestli že by v tom času kterého z pánuov Gutšteinuov svrchu dotčených pán Buoh neuchoval, že jim na jich ctech a dobrých pověstech tento puohon ke škodě býti nemá, poněvadž ta věc k soudu nepřišla, a k tomu že oni po své cti stojie.

R. III. a. str. 91.

Nálezové o Svátosti léta M°D° čtvrtého.

2123.

Mezi Janem z Vesce a Jiříkem knězem ze Starého Knína o nářek cti. — 1504, 20. dubna.

Sabbato post Reliquiarum et ante Georgii. Odloženo o čest. Mezi Janem z Vesec s jedné, a Jiříkem knězem z Starého Knína s druhé. Kdež ho pohání z nářku cti týž Jan. Páni té pře odkládají do sv. Martina najprv příštího, a v tom času mohú-li se strany smluviti; pakli by se nesmluvily, tehdy aby strany na svrchu psaný čas svatého Martina stály. A v tom času neuchoval-li by které strany Buoh smrti, že jemu Janovi, poněvadž po své cti stojí, ten nárok k žádné škodě cti ani dobré pověsti býti nemá. Dal památné.

R. III. a. str. 97. Zápis je mřežován.

2124.

Mezi Bartolomějem Bubnou ze Všebořic a Jiříkem Berkou z Dubé o propadení peněz. 1504, 20. dubna.

Buben ꝛc. Odklad. Mezi Bartholomějem Bubnem ze Všebořic s jedné, a panem Jiřím Berkú z Dubé s strany druhé. Kdežto on Bartholoměj Buben pohání jej pana Jiřího, vině jej z propadenie XXV kop gr. čes., protože jest se jemu Bubnovi nezachoval vedle smlúvy dobrými lidmi učiněné ꝛc. A na to jest ukázal túž smlúvu a svědomí, kteříž seznávají, že jest mu strouha zasuta byla, kterúž měla voda téci do jeho Bubnova rybníku. Proti tomu on pan Jiří pohnaný pravil, že jest proti té smlouvě nic neučinil, a že jest se vždy k tomu podával, že jest chtěl dobrými lidmi napraven býti. Tu ꝛc vypovídají: aby strany žádaly smlúvcí těch, kteříž sú je o to smlúvali, a tíž smlúvce aby k tomu vyjeli a to ohledali, které by se straně podle

též smlúvy dosti nedálo, a ohledajíce to, aby to před pány JMti při času svatého Martina najprv příštího oznámili. A k tomu času strany aby zase před JMtí pány stály, že tu JMti vyslyšiece též smlúvce, jim o to konec učinitiráčie.

R. III. a. str. 98.

2125.

Mezi Mikulášem Heroltem z Trnče a Janem ze Skalice o dluh za Ovčáry. — 1504, 20. dubna.

Mezi Mikulášem Heroltem z Trnče s jedné, a Janem z Skalice s strany druhé. Kdež týž Mikuláš pohání jeho Jana, vině jej z LXXX kop gr. čes. dluhu spravedlivého jemu Mikulášovi zadržalého ɔc. Tu JMt pán ɔc té pře odkládají do svatého Martina najprv příštího, a strany aby při tom času zase stály před JMtí.

R. III. a. str. 99. Zápis je mřežován. Srov. nález č. 1353 v Arch. Č. XIII. str. 89.

2126.

Mezi Janem Kordulí ze Sloupna a Alžbětou z Chodče o vydání sester. — 1504, 20. dubna.

Odklad. Mezi Janem Kordulí z Sloupna s jedné, a Alžbětú z Chodče s strany druhé. Kdež ji viní, že mu sester jich panny Kunky a panny Anny vydati nechce. Tu JMt pán ɔc té pře odkládají až do svatého Martina najprv příštího, a to z té příčiny, že jest poručník jí Alžběty ukázal nález, v kterémžto nálezu stojí, aby též sestry při mateři zuostaly paní Alžbětě, ale čas se nejmenuje dokud; strana druhá také ukázala zřiezení zemské, že sestry mají při bratru najstarším a nedielném zuostati. A protož JMt ráčí to na soud zemský vznésti, a to na suché dni letničné najprv přiští; a na čem tu s JMtmi zuostanú, že o to konec stranám při svatém Martině svrchu dotčeném učiniti ráčí, a strany aby k tomu času zase stály.

R. III. a. str. 102.

2127.

Mezi Janem Malikovským z Bysně a Bořivojem z Donína o postavení lidí poddaných. 1504, 24. dubna.

MDIV°, feria V post Georgii. Smlúva. Mezi Janem Malikovským z Bysně s jedné, a lidmi p. Bořivoje z Donína: z Přelice Václavem Beránkem, Martincem krčmářem, Václavem rychtářem, Pavlem Obrúčkú, Václavem Bakovcem, Súdniem Matějem a Janem Hoblíkem, pro kteréž jest nahoře jmenovaný p. Bořivoj pohnán, aby je před soudem komorním postavil, s strany druhé, kdež to svrchu dotčený Jan Malikovský viní též lidi, že sú člověku jeho Duchkovi ɔc.

R. III. a. str. 124. Zápis je neukončen a mřežován.

2128.

Mezi Vilémem Zubem z Landšteina a Oldřichem hrabím z Kladska o postavení měšťanů Kladských pro nedopomožení práva. — 1504, 25. dubna.

MDIV°, feria V die Marci. V té při mezi p. Vilémem Zubem z Lanšteina s jedné, a p. Voldřichem hrabí z Machlanthu a z Kladska, s strany [druhé], aby měšťany své Kladské postavili před ɔc, že je viniti chce z nedopomožení práva. Tu Sokolík hajtman jeho stoje pověděl jest před JMtmi pány, že oni své právo zvláštní mají, aby stáli, že jim práva dopomoci chtí. Tu pán JMt ɔc té pře odkládají do svatého Martina, a ony strany aby tu zase stály a Kladští aby jim práva dopomohli.

R. III. a. str. 111. Zápis je mřežován.

2129.

Mezi Vilémem Zubem z Landšteina a Oldřichem hrabí Kladským o postavení manů pro nedopomožení práva. — 1504, 25. dubna.

Odloženo panu Zubovi. V té při mezi p. Vilémem Zubem z Lanšteina s jedné, a panem Voldřichem hrabí z Hardeku a z Kladska s strany druhé. Kdež jej pohání, aby postavil poddané a měštěníny [sic] své z Kladska, že je viniti chce z nedopomoženie práva ɔc. Proti tomu poručník nadepsaného p. Voldřicha pověděl, že ti manové, na kteréž ti listové zatykací od pana Zuba svědčí, mají své zvláštnie právo v tom kraji Kladském, a že pan Voldřich témuž panu Zubovi tu na tom právě chce práva dopomoci. Tu ɔc: Poněvadž se on p. Voldřich skrze poručníka svého k tomu poddává, že chce na tom právě týchž manuov panu Zubovi práva dopomoci na ty many podle týchž listuov zatykacích, i z té příčiny JMt té pře odkládají do svatého Martina najprv příštího, a v tom času aby tam na tom právě on pan Zub stál aneb na místě svém poslal, a tíž manové tam aby jemu právi byli a práva také na též many aby jemu panu Zubovi dopomohli. Pakli by jemu p. Zubovi tam práva nedopomohli, tehdy aby strany zase stály na zajtřie svatého Martina najprv příštího, že JMt stranám o to konec učiniti ráčí; a že JMt páni ráčí to na pány JMt znésti do soudu zemského o suchých dnech letničních najprv příštích. Dal památné.

R. III. a. str. 114.

2130.

Mezi Dorotou a Janem z Velhartic o nedržení smlouvy. — 1504, 25. dubna.

Mezi Dorothú z Velhartic s jedné, a Janem odtudž z Velhartic s druhé strany. Kdež ho viní z nedrženie smlúvy, že jest jí měl dáti XL kop gr. miešenských, i nedal jí než X kop mieš. ɔc. Proti tomu on Jan z Velhartic pravil, že jest též smlúvě jí Dorotě dosti učinil a jí těch XL kop mieš. dal. A na to jest ukázal kvitancí pod pe-

četmi dobrých lidí, kdež ona Dorotha jeho z těch XL kop miešenských quituje. Proti tomu ona Dorotha pravila, že jest kvitancí na tu summu udělala, ale že jest těch XL kop mieš. nevzala, než toliko X kop miešenských. Tu JMt: Poněvadž jest toho on Jan ničímž neprovedl, by jí Dorothě před kým těch XL kop groš. míš. dal, a také quitancí, kterúž jest ukázal, dokonalá nenie, i z té příčiny JMt páni dávají jí Dorothě za právo, aby on Jan pohnaný jí Dorothě těch XXX kop mieš. dodal a dal od dnešnieho dne ve dvú nedělí pořád zběhlých. Dal památné.

R. III. a. str. 115. Nález je mřežován.

2131.

Mezi Václavem Tvochem z Nedvídkova a Hanušem Glacem ze Starého Dvora o rčení. 1504, 25. dubna.

Mezi Václavem Tvochem z Nedviedkova s jedné, a Hanušem Glacem z Starého Dvora s druhé, kdež ho viní ze rčení. Kdež jest řekl Albrechtovi, synu svému, Hlíňany statek svój dáti, a že jich při něm nechati chce až do smrti své ɔc, tak. A na to ukázal svědomí. Proti tomu on Hanuš pravil, že týž Václav Tvoch pohnal jest z cizie věci a ne z své, a že puohon ɔc.

R. III. a. str. 121. Nález je nedokončen a mřežován.

2132.

Mezi Janem Šenkem od Hory Kutny a Janem Chrysostomem z Hostouně o poručenství. 1504, 25. dubna.

MDIV^{0}, feria V Marcii. Mezi Janem Šenkem od Hory Kuthny s jedné, a Janem Kryzostomem z Hostúně s strany druhé, kdež jej viní jakožto poručníka a držitele statku někdy Hanuše Pehma z XV set a XXX zlatých XI šilinkuov a III$^{1}/_{2}$ haléře ɔc tak ɔc. Proti tomu pohnaný pravil, aby to provedl, že jest poručníkem téhož Pehma, při tom žádajíc JMtí za vopatřenie, poněvadž ničímž toho neprovádí, že jest ten puohon učinil na zmatek. Tu nalezli: Poněvadž toho on Jan Šenk puovod ničímž neprovodí, by týž Jan Krysostom pohnaný jakým poručníkem téhož Pehma byl, i z té příčiny ten puohon učinil on Jan Šenk na zmatek, a protož páni JMti jej poručníka [sic] v svú kázeň berú. Dal památné.

R. III. a. str. 129.

Nálezové při svatém Martině léta MDV^{0}.

2133.

Mezi Mikulášem Děcským ze Žlutic a Delfínem z Chrastu o nářek cti. — 1505, 12. listopadu.

Feria IV quinque fratrum. Mezi Mikulášem Děcským ze Žlutic puovodem s jedné, a Delfínem z Chrastu pohnaným s strany druhé. Kdež týž Děcský

jeho Delfína pohnal a viní z nářku cti ɔc. JMt pán ɔc vypověděli: Poněvadž se cti dotýče, že JMt takovú při i jiné, kteréž se cti dotýkají, odkládají do úterého najprv příštího na sněm obecní, a tu že JMt se pány z soudu zemského i s jinými stavy raditi ráčí, jakž ty věci předešlé sem poháněné mají předsevzaty býti, a tu potom JMt stranám to ráčí dále oznámiti, jak se budú mieti zachovati.

R. III. a. str. 130. Srov. obecný nález č. 1378 v Arch. Č. XIII. str. 104.

2134.

Mezi bratřími z Widršperka a obcí městečka Stráže a v jiných třech přech dáno původům právo stané proti pohnaným. — 1505, 14. listopadu.

MDV°, feria VI. post Briccii. Mezi Kašparem, Lorenzem a Balthazarem z Wideršperku s jedné, a mezi purgmistrem, konšely a vší obcí městečka Stráže s strany druhé. Tu JMt pán ɔc: Poněvadž oni purgmistr, konšelé i všecka obec po třikrát jsúc voláni i nestáli, i dáno jim za právo stané. Dal památné.

Mezi Ondřejem Předborem z Radešína puovodem, a Řehořem z Drahomyšle pohnaným. Dáno puovodovi za právo stané.

Mezi Jiříkem Vlkem z Kvietkova puovodem, a Václavem Donátem z Těchlovic pohnaným. Dáno puovodovi za právo stané.

Mezi p. Jiříkem z Šternberka puovodem, a Šimonem z Nynychova pohnaným. Dáno puovodovi za právo stané.

R. III. a. str. 137.

2135.

Mezi Jindřichem z Jistebna a Jetřichem z Gutšteina o postavení lidí ze Sosny. — 1505, 19. list.

MDV°, feria IV. die Elizabeth. V té při, kteráž jest mezi Jindřichem z Eystebna puovodem s jedné, a panem Jetřichem z Gutšteina pohnaným s strany druhé. Kdež on Jindřich pohnal téhož Jetřicha, aby postavil ɔc lidi své Řéhu z Sosny s synem jeho a sousedy jich. Tu pán JMt ɔc: Poněvadž on pan Jetřich pohnaný volán jsa k soudu, aby stál a ty lidi v puohonu jmenované postavil, i nestál jest ani týchž lidí postavil; z té příčiny, aby on p. Jetřich listem ještě jednú obeslán byl, aby sám stál a ty lidi v puohonu jmenované postavil a to na Svátost najprv příští. A tu bude povědieno, co za právo bude.

R. III. a. str. 149 s poznámkou: „MDV° podle tohoto nálezu vydán jest list na pana Jetřicha f. IV. quatuor temporum adventus“ [18. prosince].

Nálezové o Svátosti léta MD šestého.

2136.

Mezi Pavlem Malovcem z Pacova a Janem z Březí o pych. — 1506, 27. dubna.

MDVI°, feria II. post Marci. Mezi Pavlem Malovcem z Pacova s jedné,

a Janem z Březí se strany druhé. Kdež ho viní z pychu a pro ten ꝯc, protože jest vzal člověku jeho Janovi Užidilovi vuoz a koně na svobodné silnici, a ty že jest u sebe držal sobě k vuoli, pokud se mu zdálo ꝯc, tak ꝯc.

R. III. a. str. 160. Zápis je neukončen a mřežován.

2137.

Mezi Václavem Veselíkem spolu s Uršilou manželkou jeho a třemi měšťany Novoměstskými o pobrání peněz. — 1506, 27. dubna.

Odklad. Mezi Václavem Veselíkem, v Starém městě Pražském obývajícím, a Uršilú, manželkú jeho, s jedné, a Štěpánem Huncledrem, Václavem Selíkem Podskalským, Zigmundem Huolkú, měšťany Nového města Pražského, z strany druhé, kdež je on Veselík viní nadepsané osoby z šest set zlatých uherských bez XI zlatých uherských ztracených a jim jich v domu, v kterémž na Novém městě bydleli, pobraných, a to skrze nadepsané měšťany Novoměstské; tudy, že oni jsúce toho času konšelé a na radě v témž Novém městě Pražském, jej Veselíka i manželku jeho na rathúze beze vší hodné a spravedlivé příčiny vězeli, a v tom vězení jim jich komora a truhla v jich domě vylámána a nadepsaných šest set zlatých bez XI zlatých vše uherských jim pobráno ꝯc, tak. Tu JMt této pře odkládají do svatého Martina, a že o to ráčí se pány soudu zemského rozmluviti, má-li taková věc zde čili v městě súzena býti, poněvadž toho Novoměstští žádají, aby k nim bylo podáno, a že jest se ta věc v jich městě stala; neb vytáhnú-li to z komornieho soudu, snad by to aneb k tomu podobné věci chtěli i [ze] zemského soudu vytahovati.

R. III. a. str. 163.

2138.

Mezi Kateřinou z Veležic a Jiříkem Vlkem z Kvítkova o shon na cizích gruntech. 1506, 27. dubna.

MDVI°, feria II post Marci. Mezi Katheřinú z Veležic puovodem s jedné, a Jiříkem Vlkem z Kvietkova se strany druhé. Kdež ho viní pro shon a pro ten shon z L kop groš. českých, že jest na jejiem nočně sháněl bez jejieho povolenie ꝯc, tak. A na to ukázala svědomí, při tom pravieci, že se ten shon na jejiem grunthu stal. Na to také ukázala vajpis z desk. Proti tomu odpieraje pravil Jiřík pohnaný, že ona paní Katheřina neprovozuje, by se to na jejiech gruntiech stalo, než toliko že svědci seznávají, že jest sháněl; a také že ona s ním smlouvu má takovú, jestliže by kdy jaká ruoznice mezi nimi oč znikla, že toho na přátely podati a přátelsky srovnati mají prve, nežli by se právem hleděli; ale ona toho nezachovavši, přes to jej pohnala.

R. III. a. str. 164 s poznámkou: „Odloženo do zajtřie“. Zápis je mřežován.

2139.

Mezi bratřími ze Žďáru a Bohuslavy Chotky z Vojnína o pych. — 1506, 27. dubna.

Odklad. Mezi Žibřidem a Mikulášem bratřími vlastními a nedielnými ze Žďáru s jedné, a mezi Bohuslavem Chotkem starším a Bouslavem Chotkem mladším, vlastních a nedielných strýcuov z Vojnína, s strany druhé. Kdež je viní z pychu a pro ten pych z X kop gr. českých ɔc, že sú člověka jich dědičného a nevyhostěného ɔc. Tu JMt pán ɔc této pře z té příčiny, poněvadž pohnaný Bouslav mladší položen jest za nemocného, odkládají až do svatého Martina najprv příštieho.

R. III. a. str. 166. Srov. nález č. 1410 v Arch. Č. XIII. str. 125.

2140.

Mezi Přibíkem Kocem z Dobrše a Sigmundem Stachem z Hrádku o vrácení peněz a svrchků. 1506, 27. dubna.

Mezi Přibíkem Kocem z Dobrše s jedné, a Zygmundem Stachem z Hrádku [se strany druhé]. Kdež ho viní z půl pátý kopy gr. míšenských, ze dvú koží kuních, ze tří kbelcuov sladu ɔc. Tu: poněvadž on puovod jedním puohonem ze trojí věci pohání proti zřiezení zemskému, z té příčiny zdvihají puohon ɔc. Dal památné.

R. III. a. str. 171 s poznámkou: Zdviženo.

2141.

Mezi bratřími Janem a Sigmundem z Čáslavě a Matoušem Kavkou ze Semína o přiřčení. 1506, 28. dubna.

Stané právo. Feria III. Vitalis. V té při mezi Janem a Zygmundem z Čáslavě, bratřími vlastními a nedielnými, s jedné, a Mathúšem Kavkú z Semína měštěnínem města Čáslavě s strany druhé. Kdež téhož Mathúše Kavku viní z toho, že jim podle přiřčenie z jich statku otcovského, kteréhož byl na Se ɔc. •

R. III. a. str. 172. Nález je nedopsán a mřežován.

2142.

Mezi Janem Šnoblem z Varu a Jiříkem Ježíškem perkmistrem hor viničných o pych. 1506, 28. dubna.

Právo stané. V té při mezi Janem Šnoblem z Varu s jedné, a Jiříkem Ježíškem perkmajstrem hor viničných, měštěnínem Starého města Pražského, s strany druhé. Kdež téhož Jiříka Ježíška viní z pychu a pro ten pych z Xti kop gr. českých, že jest puol kopy gr. českých peněz jeho, které jest on Šnobl za vinici prodanú u něho nechal, stavil svévolně a vydati jemu jich nechtěl ɔc, jakož póhon plněji svědčí.

R. III. a. str. 172. Zápis je nedokončen a mřežován.

Nálezové o sv. Martině léta MD šestého.

2143.

Mezi Václavem Veselíkem spolu s manželkou Uršilou a některými měšťany Novoměstskými o nedopomožení práva. — 1506, 12. listopadu.

Mezi Václavem Veselíkem v Starém městě Pražském obývajícím a Uršilú manželkú jeho, puovody s jedné, a Štěpánem Huncladrem, Václavem Selikem Podskalským a Zygmundem Huolkú, měšťany Nového města Pražského, pohnanými s strany druhé. Kdež oni puovodové je pohnané viní z šest set zlatých uherských bez XIti zlatých uherských ztracených a jim v jich domu pobraných, a to skrze nadepsané měšťany Novoměstské ꝯc tak, jakož póhon plněji v sobě svědčí. Tu pán ꝯc toho vodkládají do Svátosti najprv příští, a to na takový zpuosob: Poněvadž on Václav Veselík a Uršila, manželka jeho, prve sou žalovali na starú radu před purgmistrem a konšely, že by jim práva nedopomohli, a potom nálezem konec a místo ta pře zde jest vzala; i z té příčiny, poněvadž on Veselík a manželka jeho viní, že by jim těch šest set zlatých bez XIti zlatých uherských v jeho domu vzali ty časy, když sou je nadepsaní pohnaní vsaditi kázali, aby oni purgmistr a konšelé Nového města Pražského, nová rada, jemu Veselíkovi a Uršile manželce jeho rok složili, a jim o to vedle jich pruovodu spravedlivý konec a rozsudek o těch šest set zlatých bez XIti zlatých s svrchupsanými pohnanými konečně učinili, a to do Svátosti najprv příští. A protož udělajte již jmenovaným stranám konec v tom času, a zase s rozsudkem, jakýž mezi nimi udělají, s tím obě strany stuojte. Pakli by toho rozsudku neudělali, tehdy obě straně zde zase týž stůjte, a to na Svátost najprv příští. Actum feria V^a^ quinque fratrum anno M^C^D^O^VI^O^.

R. III. a. str. 177 za nadpisem: „Podáno na Nové město“. Srov. nálezy č. 1251 a 1384 v Arch. Č. XIII. str. 28 a 108 a předcházející č. 2137 na str. 67.

2144.

Mezi Bořivojem purkrabím z Donína a proboštem a mistry veliké koleje Starého města o pych poddaného člověka. — 1506, 13. listopadu.

MDVI^O^, feria VI^a^ Briccii. Mezi panem Bořivojem purkhrabí z Donína, a mezi proboštem a jinými mistry veliké koleje Starého města Pražského, kterýchž pohnal, aby postavili před námi člověka svého Pechu z Nenačovic, s strany druhé. Kdež téhož člověka on Bořivoj chce viniti z pychu a pro ten ꝯc, že mu v lese jeho dříví sekal ꝯc. Proti tomu oni mistři pohnaní pravili, že to jest zřiezenie zemské, ktož by chtěl koho z pychu viniti, že prve má k němu dva dobrá člověky poslati, aby jemu ten pych napravil podle téhož zřiezenie zemského; ale pan Bořivoj puovod, že jest toho neučinil a při takovém zemském zřízenie jest se nezachoval; z příčiny

té člověk ten že není povinen odpovídati ɔc. Tu JMt pán ɔc takto o tom nalezli: Poněvadž on pan Bořivoj puovod toho ničímž neprovedl, by k nim k mistruom posílal, aby jemu rozkázali člověku svému ten pych napraviti, a v tom se podle zřízenie zemského, což se pychu dotýče, nezachoval, z té příčiny JMt ten póhon zdvihají. Dal památné.

R. III. a. str. 179.

2145.

Mezi Petrem Mračským z Dubé a Pavlem Bedrovským o pych. — 1506, 13. listopadu.

V té při mezi panem Petrem Mraczskem z Dubé s jedné, a Pavlem Bedrským z Junovic (?) s strany druhé. Kdež týž pan Petr Mratczký jej Pavla Bedrovského viní z pychu a pro ten pych z deseti kop gr. českých ɔc. Tu on Pavel Bedrský pohnaný k tomu pravil, že jest se on p. Petr Mracký puovod podle zřízenie zemského nezachoval, maje k němu poslati dva dobrá člověky, aby jemu ten pych napravil; toho že jest neučinil. Tu JMt pán ɔc takto o tom nalézají: Poněvadž pan Petr povuod [sic] ničímž toho neprovozuje, aby k němu pro koho posílal podle zřízenie zemského, i z té příčiny ten póhon se zvihá. Dal památné.

R. III. a. str. 180. Za nadpisem: Zdviženo.

2146.

Mezi Benešem krajčířem z Prahy a Havlem Kuželí o nedoplacení peněz. — 1506, 16. listopadu.

MDVI°, feria II. ante Elizabeth. Mezi Benešem krajčířem z Prahy od bílého medvěda s jedné, a mezi Havlem Kuželí, pro kteréhož pohnal pana Jiříka Ople z Fictum, aby jej postavil, s strany druhé. Kdež téhož Havla Kuželi vinil z nedoplacení XXI kopy gr. čes. jemu po jeho otci spravedlivě povinných za grunth, na němž týž Havel sedí ɔc, tak ɔc.

R. III. a. str. 192. Zápis nedopsán.

2147.

Mezi Dorotou z Jíkve a Kateřinou Smiřickou z Kolovrat o nevydání listu věnného. 1506, 16. listopadu.

MDVI°, feria II. ante Elizabeth. Mezi Dorothú z Jíkve a paní Katheřinú Smiřicskú z Kolovrat s druhé strany. Kdež ji viní, že jí listu jejieho věnného na L[ti] kop gr. míš. svědčícího vydati nechce. Tu pan Jiřík Klášterský na miestě paní Smiřicské stoje s listem, kterýž ona pánóm do soudu píše, pravil z poručení jejieho, že jí póhon ani úředníkóm jejím list póhonní dodán nenie, a že o něm nic nevie, jakož i v témž listu svém též psal. Proti tomu Dorotha puovod pravila, že

jest úředníku jejiemu na Liblice dodán, a že jest tam přijat, kdež tomu on pan Jiřík odpieral. I JMt pán ɔc: z té příčiny té pře odkládá až do Svátosti najprv příští, a tu aby obě strany zde stály, a ona Dorotha puovod aby provedla, že jest ten puohon, tak jakož napřed povědieno, dodán.

R. III. a. str. 194 s poznámkou po straně: Odklad.

Nálezové při Svátosti léta MDVIII°.

2148.

Mezi Dorotou z Veletic a Markétou z Slavíkova o dluh. — 1508, 6. května.

Sabato Johannis v oleji sázení, alias post Floriani. Mezi Dorothú z Veletic puovodem s jedné, a Markéthu z Slavíkova pohnanú s strany druhé. Kdež ji Markétu viní z osmdesáti pět a puol kopy gr. čes., kteréž jest jí vydávati měla po XXX[ti] míš. kopách po puol kopě VIII gr. čes. na každý rok ɔc, za to, že jest jí pójčila na její živnost IIɟ sta kop gr. čes. Tomu jest jí Dorotě dosti učiniti nechtěla, těch IIɟ sta kop gr. čes. puol třetího létha užívajíc ɔc, tak. Na to svědomí ɔc. Proti tomu Markétha pohnaná odpírajíc pravila, že se to svědomí jejie Dorotino nesrovnává. K tomu že toho ničímž neprovozuje, by jí Markétě té summy peněz kdy pójčila, než že jest jich pójčila Honz Troyovi, nynějšiemu manželu jejiemu, ještо toho času ještě manžel její nebyl, a chce-li jej Honztroya z těch peněz viniti, že on jí práv z toho býti chce. A na to také některá ukázala svědomí. Tu JMt pán ɔc, slyševše strany ɔc, odpory i svědomie, nalezli: Poněvadž jest ona Dorotha puovod to dostatečně provedla svým svědomím, že jest jí Markétě nadepsané summy dvě a puol sta pójčila, a ona Markétha že jest pravila, že jí Dorotě z té summy užitek lepší dáti chce, nežli by jich na lichvu těch peněz pójčila, a ona Dorota většieho užitku od ni nežádala, než obyčejný, jakož země za právo má; z té příčiny jí Dorotě dává se za právo, a ona Markétha že jest jí tím užitkem z té summy vedle póhonu, to jest těmi LXXX[ti] kopami a puol šestou kopou gr. čes. povinna, a ty aby jí Dorotě dala od dnešnieho dne ve dvú nedělích pořád zběhlých.

R. III. a. str. 198. Zápis je přeškrtnut a po straně poznámky: „Non transcribatur. — Není vypovědín tento nález.“

2149.

Mezi Dorotou z Veletic a Markétou z Slavíkova o rčení. — 1508, 6. května.

Mezi Dorothú z Veletic puovodem s jedné, a Markéthú z Slavíkova pohnanú s strany druhé. Kdež ji Markéthu viní ze sta zlatých uherských jí Dorotě propadených. Kdež se jest jí Dorotě zavázala po prvém muži se nevdávati dřéve dvaceti eth ɔc, tak ɔc. A na to ukázala svědomí. Proti tomu ona Markétha odpírajíc pravila,

že se to svědomí s póhonem nesrovnává, a té Anně z Kostelce že jejiemu svědomí i jejie pečeti odpírá, a že tomu nevěří, by ta Anna aneb jejie otec takové pečeti užívali, prošéci, aby ta pečet schována byla, a to aby provedeno bylo, že jest pečet jejie, a že ona Anna erbovní jest. Dále že Peštalčinému svědomí také odpierá, by mělo přijato býti. A což se Žďárského a Doubka dotýče, ti že toliko řeč slyšenú svědčí. Zase proti tomu Dorotha puovod pověděla, že vedle svého puohonu dostatečným svědomím provozuje, že ona Markétha tím propadeným základem jí povinna jest, a že táž Markétha odpory [klade] toliko slovy jí beze všech pruvoduov, žádajíc v tom opatřena býti. [Opětováno:] Proti tomu ona Markétha odpierajíc pravila, že jí to svědomí ke škodě nenie, napřed tudy, že Anna z Kostelce, kteráž svědomí dává, že nevěří tomu ona Markétha, by se táž Anna k tomu svědomí seznala, a také že tomu nevěří, by při tom svědomí jejie pečet byla, aby ona Anna toho erbu na takové pečeti užívala neb otec jejie; druhé že Peštalčino svědomí nenie hodné, by mělo přijato býti; a což svědomí Žďárského a Doubkovy dotýče, ti že řeč slyšenú svědčí. Tu JMt pán ꝛc nalezli ꝛc.

R. III. a. str. 199. Zápis neukončen a mřežován. Za tím následuje kopie listu p. Viléma z Pernšteina d. na hradě Pražském v pondělí před sv. Alžběthú [16. listopadu] l. 1506, uveřejněného v A. Č. XVII. str. 544 č. 131.

2150.

Mezi Václavem Mírkem ze Solopisk a Janem Čabelickým ze Soutic o nevydání manželky.
1508, 6. května.

MDVIII°, sabbato ante Stanislai. Mezi Václavem Mírkem z Solopisk puovodem s jedné, a Janem Čabelickým z Sutic pohnaným s strany druhé. Kdež ho viní, aby Johankou, manželkou jeho Mírkovú, dobře se ujistě, ji postavil před ꝛc, viniti ho chce, že mu též manželky jeho vydati nechtěl svévolně, kdež jest o to dobré lidi k němu posielal, pro kteréžto též manželky nevydání on Mírek tisiec kop gr. čes. sobě pokládá ꝛc, tak. Tu JMt pán ꝛc: Poněvadž on Mírek pohnal jej Čabelicského, aby manželku jeho Mírkovu postavil zde před pány, a on Čabelicský tak se podle póhonu zachoval a ji Johanku postavil: kdežto ona před pány JMtí stojéci pravila jest, z kterých příčin s ním s Mírkem, manželem svým, nenie. Proti kterýmžto jejím příčinám on Mírek některá slova také pověděl. I aby se žádné straně v tom nic neukrátilo, a také JMt aby obojím stranám dostatečně vyrozoměti mohli, z té příčiny tato pře odkládá se až do svatého Martina najprv příštího; a na ten den aby strany oboje zase stály před JMtí se všemi potřebami a spravedlnostmi svými, a tu JMt ráčí stranám pověděti, co budú mieti činiti a jak se zachovati.

R. III. a. str. 202. s poznámkou po straně: „Odloženo“. Srov. zápisy č. 1465, 1560, 1561, 1614 a 1634 v Arch. Č. XIII. str. 158, 230, 277 a 291.

Svědomí k roku Svátosti léta MD dvanáctého (23.—30. dubna 1512).

2151.

Mezi purgmistrem a konšely i vší obcí města Čáslavě s jedné, a panem Janem Špetlí z Janovic s strany druhé. — 1511, 1. prosince.

Feria II. post Andree apostoli. *Havel lazebník z Čáslavě,* učiniv přísahu na kříži, svědčil takto: Když sem byl příchozí ve Skuči, zvěděl jest Chvojka vo mně i žádal mne, abych k němu přišel do šatlavy. A já sem to učinil, že sem šel k němu s rychtářem nebožtíkem Skuteckým. Tu jest sě ho týž nebožtík rychtář votázal, koho má za pána. A on Chvojka pověděl: že žádného nemá, než pány Čáslavské, a věřím Bohu a JMtem, že o mne stanú.

Martin Muláček kotlář, měštěnín města Čáslavě, u. p. n. k. s. t.: To jest mi v paměti, že když Chvojka ve Skuči seděl v vězení, že páni Čáslavští psali sú voň do Skuče a z toho vězení jej vypravili. Potom on Chvojka, když z toho vězenie vypraven byl, přišed do Čáslavě, žádal mne, abych s ním šel před pány Čáslavské na rathouz. Tu já k žádosti jeho šel sem s ním na rathouz do rady před pány. Tehdy on Chvojka děkoval pánóm Čáslavským, že mu pomohli z toho vězenie, pravě tak, že jim pánóm Čáslavským chce slúžiti a žádného jiného za pána sobě nebrati nežli je, pány Čáslavské.

Matouš Hospodář, švec z Čáslavě, u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že sem od toho Chvojky, pro kteréhož pan Špetle pánuov Čáslavských pohnal, slajchal, že jest sě týž Chvojka k tomu znal, že jest sě pánóm Čáslavským přikázal a že žádného jiného za pána nemá, nežli pány Čáslavské.

Kouba, měštěnín města Čáslavě, u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, že sem slajchal od toho Chvojky, pro kterého páni Čáslavští jsú pohnáni od pana Špetle, že jest týž Chvojka říkal, že žádného nechce míti za pána, než pány Čáslavské, neb jsú mi dobře udělali jako páni moji. A znal sě k nim, že jsú jeho páni.

R. IV. l. M. 20. a. Srov. svědomí č. 1929, 1931 a 1949 v A. Č. XIII. str. 507, 509 a 517.

2152.

Mezi Buzkem z Semtína s jedné, a Alžbětú z Olbramovic s strany druhé. — 1511, 5. pros.

Feria VI. ante Nicolai. *Jan Žáček z Svatého Pole* u. p. n. k. s. t.: To mi dobře v paměti, že jest paní Alžběta, manželka páně Buzkova, šla od něho od pana Buzka preč. Potom její bratří a mátě přivezli ji do vsi Svatého Pole. I tu sú tíž bratří její udělali smlouvu mezi ní a panem Buzkem. A tu jest potom byla s ním s panem Buzkem v Svatém Poli. A když pan Buzek do Prahy odjel, tehdy ona, paní Alžběta, šla jest pryč s Jindřichem řezníkem a s jeho Jindřichovú ženou, pobravši mu statek jeho.

Jan Novák Zákostelský z Svatého Pole u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že jest paní Alžběta, manželka páně Buzkova, chodila pryč od pana Buzka, a mátě její s bratřími jejími paní Alžbětinými, s panem Voldřichem a panem Štítným a panem Přechem, přivezli ji do Svatého Pole ku panu Buzkovi. I byla jest s ním. Zase pak potom s Jindřichem, s jakýms řezníkem, šla pryč, pobravši jemu panu Buzkovi statek jeho.

Jan mlynář z Tůškova u. p. n. k. s. t.: Paní Alžběta, manželka páně Buzkova, šla od něho od pana Buzka pryč. I přivezli ji potom zasě ku panu Buzkovi mátě její a bratří, pan Heřman a pan Přech. Pak po druhé od pana Buzka šla pryč, pobravši mu statek jeho.

Marta vdova z Svatého Pole u. p. n. k. s. t.: To jest mi v paměti, že paní Alžběta šla pryč od pana Buzka. Potom přivezli ji zasě mátě a bratří její ku panu Buzkovi, a pan Štítný, ujec její, s nimi byl. Tehdy opět pobyla s ním něco tu v Svatém Poli. I šla pak s Jindřichem řezníkem opět od něho pryč. A potom on pan Buzek nepřijímal jí zasě až po dnes.

R. IV. l. M. 21. b.

2153.

Mezi Bartošem od Ruože červené z domu někdy pánuov z Rožmberka v Starém městě Pražském s jedné, a Antošem soukeníkem, měštěnínem z Nového města Pražského, s strany druhé o zlaté.
1511, 22. prosince.

Feria II. post Thome apostoli. *Šimon Mařík Knap od Hracha na Novém městě Pražském* u. p. n. k. s. t.: Když sem seděl v dobré vuoli se paní Marketú, Bartošovú ženú nebožkú, v jejím domě na Novém městě Pražském, bylo to k Středopostí v puostě, tehdy ona paní Markéta, nebožka Bartošova žena, učinila zmínku o zlatých, že má tři sta zlatých uherských u Antoše soukeníka, měštěnína Nového města Pražského. A já sem jí řekl, aby je k sobě vzala domuov a dala je, komuž by sě jí zdálo, chudému řemeslníku, aby sě jimi živil; a že ten chudý spíše za tebe pána Boha bude prositi, nežli bohatý. A ona pověděla tak, že sem je chtěla vzíti, ale nechce mi jich on Antoš dáti proto, abych jich nezmrhala, pravě mi, že mne nemíní opustiti; dále pravě: Přiď tam ke mně a ohledáš, žeť sú v cele též jako prve; pohledě na ně, muožeš odjíti pryč, kdy chceš. I k tomu sem přivolal Pavla, který u ní šenkoval, a Pavel pověděl tak, že já jí dobře radím. A potom hned třetí den umřela. A nechodila z domu nikdy.

Pavel Pavliš Knap, měštěnín Nového města Pražského, u. p. n. k. s. t.: Ten pondělí před Středopostím před samým večerem Mařík Knap ptal sě nebožky paní Markéty Johanesky, ženy Bartošovy, kde má peníze a zlaté. I pověděla táž nebožka Johaneska, že mám tři sta zlatých uherských u pana Antoše soukeníka. K tomu jest

mne Mařík přivolal, a já sem to od ní od též nebožky Markéthy slyšel. A Mařík jí pověděl: Proč jich nevezmeš a nerozdáš mezi řemeslníky? Tehdy ona pověděla tak: Když tam k němu ku panu Antošovi přijdu, tak mi dí: Nevěříš-li, vohledaj, žeť jsú v cele. Tu jest hned ten pondělí večer složila sě a nechodila z domu, až umřela třetí den ve štvrtek před večerem. Tomu bude rok o Středopostí. Toto jest mi také v paměti, že přišel k ní, k též paní Markéthě, pan Antoš v nemoci, když ležela. Ptal sě jí: Máš-li u mne peníze nebo zlaté. A ona řekla: Pane, na zlaté sě neptajte; ty mají místo, vonde jich pít, vonde šest.

[Později připsáno:] MDXII°, v sobotu den svatého Anthonína [17. ledna]. *Petr, mlynář z Šeriinkových mlajnuov s Nového města Pražského,* u. p. n. k. s. t.: Jest mi to vědomo a v paměti, že zavolavši mě k sobě nebožka Markétha Johaneska, žena Bartoše tohoto, který jest v domě pánuov z Rožmberka v Starém městě, i pověděla mi tak ona nebožka: Dala sem schovati panu Antochovi soukeníku tři sta zlatých; i nechce mi jich vrátiti. A po té řeči dlúho živa nebyla, bodaj čtyři neděle nebo pít živa byla.

Vondráček řemesla mlynářského, Nového města Pražského měštěnín, u. p. n. k. s. t.: Když jsme šli mimo duom nebožky ženy Barthošovy s Petrem mlynářem, tehdy ona zavolala nás k sobě. I seděli jsme u nie chvíli, a menovala jest tři sta zlatých, ale nepomním komu.

[Později připsáno:] MDXII°, dominico die [post festum] Marci evangeliste [10. říj.]. *Kvítek Knap, obývající v Podskalí u Matěje plavce,* u. p. n. k. s. t.: To pamatuji: Některý čas štiku jsme jedli s Pavlišem a jinými tovaryši na Novém městě u nebožky Johanesky. Tu jsem já k ní k nebožce Johanesce mluvil: Vy dlouho živi nebudete, jakž kořen vozívati bude, vy zhynete. A ona řekla: A já na sobě to dobře znám. Po druhé opět řekl sem jí: Paní, mohli byšte někomu dobře učiniti, máte čím. A ona zase řekla: Shledala bych toho asi za tři sta kop, ale nemám jich doma, má je pan Antoš. — Já sem jí řekl: Milá paní, má-liť, dáť tobě zase. — Tehdy ona opět mi tak řekla: Dáť mi, a já se pro ně div nezblázním. Hned po té řeči tu noc roznemohla se a nevstávala, až umřela.

R. IV. l. M. 24. a. Srov. svědomí č. 1887, 1892 a 1901 v AČ. XIII. str. 477, 482 a 491.

2154.

Mezi Václavem Sokolem z Mor s jedné, a Vilémem z Vřesovic na Doubravské Hoře s strany druhé. — 1512, 1. března.

MD dvanáctého létha, v pondělí po svatém Matěji apoštolu božím. *Pavel z Dobroměřic, člověk páně Sokoluov,* u. p. n. k. s. t.: To jest mi v paměti, když páni Lounští nám kázali hledati Vaňka Dlouhého, i hledali sme ho v Chrabercích v jeho Vaňkově domě. I tu sme jej Vaňka Dlouhého doma nalezli. Ale jeho syn

Jíra zapřel jest téhož Vaňka Dlouhého, otce svého, pravě, že ho doma nenie, a lál tajž Jíra, syn jeho, panu Sokolovi škaredě. A pan Sokol pro takové jeho lánie dal mu pohlavek a udeřil jím vo zemi.

R. IV. l. L. 17. b.

2155.

Mezi Johankú z Kopidlna s jedné, a Mikulášem Rohovladem z Bělé s strany druhé. 1512, 2. března.

V úterý před přenesením svatého Václava. *Petr, služebník pánuov Třevačských,* u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že po panu Černínovi paní Johanka, když vdovou byla, měla jest měděné nádobie a cínové. Pak když se jest vdala za pana Jana Vohništko, že jest měla potřeb se dva vozy formanská, truhel a šatuov. S tím jela ze Třevače a přibrala se ku panu Vohništkovi vod votce svého nebožtíka pana Petra Třevačského. A sama seděla na třetím voze komorním.

Urban ze Třevače, člověk pánuov Třevačských, u. p. n. k. s. t.: Jest mi to v paměti, když se paní Johanka, páně Žlebova manželka, vdávala za nebožtíka pana Vohništko, že jest se dvěma vozy formanskými jela k němu ku panu Vohništkovi a sama na třetím komorním voze na Mateřov. A na těch formanských vozích bylo nakladeno šatuov, truhel a nádobie. V obou vozích pět koní.

Beneš, služebník pánuov Třevačských, u. p. n. k. s. t.: Když paní Johanka paní Žlebová vdávala se za nebožtíka Vohništko, nabrala jest na dva vozy formanská truhel, šatuov a kotlíkuov i jiných nádob. A měli po pěti koních v každém voze. A jeli s tím na Mateřov.

Feria III. post Ambrosii [6. dubna]. Markétha z Rožďalovic svědčila takto: Když pan Jan Vohništko pojímal paní Johanku, dceru páně Petrovu na Třevači, a když po skládání bylo, dal jí paní Johance týž pan Jan Vohništko kuní šubu, šamlatem lvové barvy pošitou. A když od téhož pana Petra, otce svého, stěhovala sě k němu, ku panu Vohništkovi, na Krchleby, vzala s sebú dva vozy formanská truhel, šatuov, nádob. Toho sem já jí pomáhala skládati všeho. Beru to k své víře a k své duši, že jinak nenie.

R. IV. l. M. 22. b.

2156.

Mezi Johankú z Kopidlna s jedné, a Mikulášem z Medonos s strany druhé. — 1512, 2. března.

V úterý před přenesením svatého Václava. *Petr služebník pánuov Třevačských* u. p. n. k. s. t.: Paní Johanka, když jest byla vdovou po panu Janovi Černínovi, toho sem svědom, že jest měla nádobí měděné a cínové; když jest sę vdala za pana Jana Vohništko, že jest měla potřeb svých, šatuov a truhel se dva vozy formanská,

a s tím že jest jela ku panu Vohništkovi ze Třevače od nebožtíka pana Petra otce svého na Krchleby, a sama seděla na třetím komorním voze.

Urban ze Třevače, člověk pánuov Třevačských [sv. podobně].
Beneš služebník pánuov Třevačských [sv. p.].

V úterý po svatém Ambroži [6. dubna]. *Markétha z Rožďalovic* [sv. p.].

R. IV. l. M. 26. a. Srov. předcházející svědomí č. 2155 a č. 1978 a 1979 v AČ. XIII. str. 531 a 532.

2157.

Mezi Johankú z Kopidlna puovodem s jedné, a Mikulášem Rohovladem z Bělé pohnaným s strany druhé o pás. — 1512, 2. března.

V úterý před přenesením svatého Václava. *Petr služebník pánuov Třevačských* u. p. n. k. s. t.: Když jest byla paní Johanka vdovou po panu Janovi Černínovi, jsúci na Třevači u nebožtíka pana Petra, votce svého, jest mi to dobře svědomo, že jest sobě dala dělati pás stříbrný pozlacený na hedvábné tkanici. V tom jest se vdala za nebožtíka pana Jana Vohništko.

Feria III. post Ambrosii [6. dubna]. *Markétha z Rožďalovic* takto svědčila: Toho sem já svědoma, že paní Johanka z Kopidlna měla jest pas stříbrný pozlacený na černé tkanici, prve nežli jest se za nebožtíka Jana Vohništku vdala. A beru to k své víře a k své duši, že jinak nenie.

R. IV. l. M. 27. a. Srov. svědomí č. 1978, 1979, 2155 a 2156.

2158.

Mezi Petrem Sudú z Řenec puovodem s jedné, a lidmi pana Jindřicha Švihovského Mikulášem příjmím Suchý, Duchkem Fučíkem synem Leksovým, a Nyklem Němcem ꝯc s strany druhé o Michala ovčáka. — 1512, 4. března.

Feria V. die translacionis sancti Venceslai. *Martin z Plevňova, člověk páně Suduov,* u. p. n. k. s. t.: Jest mi to vědomo, že Kucinští lidé, Mikuláš Suchý, Duchek Fučík a Nykl Němec, který na Buškově místě, zbili sú Michala vovčáka páně Petrova Sudova na drahách proboštských z Přeštic, když on Michal na těch gruntích proboštských pásl, ješto tu pásti nehájili, jakž já pamatuji, vode čtyrydcíti leth.

Šimon Rys z Plevňova, páně Petruov Suduov člověk, u. p. n. k. s. t.: Jest mi to svědomo, že Kucinští Duchek Fučík, Mikuláš Suchý a Nykl Němec, který na Buškově místě, zbili Michala vovčáka páně Sudova, když pásl vovce na gruntích probošta Přestického. Pomním já, vod pěti a vode štyrydcíti leth že sú tu pásali na těch gruntích, a od žádného nikdy hájeno nebylo. A prve, než jej Michala zbili, pásli na tom pastvišti jiní. A to pastviště jest prve vypaseno, než jest Michal vovčák od Kucinských zbit.

Jan Martinec z Plevňova u. p. n. k. s. t.: Jest mi svědomo, že Kucinští zbili panu Sudovi Michala vovčáka, Duchek Fučík, Mikuláš Suchý a Nykl Němec; zbili jej na drahách proboštských, ješto na těch drahách prve vždycky paseno a žádný pásti nehájil. Já pomním, že vod šedesáti leth tu pásli, a nebylo hájeno nikdy, až oni zbili toho Michala, vovčáka páně Sudova.

Václav z Plevňova u. p. n. k. s. t.: Svědom sem toho, že zbili Michala vovčáka panu Sudovi Kucinští Mikuláš Suchý a Nykl Němec, který na Buškově místě, a Duchek Fučík na drahách probošta Přestického. A oni Kucinští žádné sú škody nevzali skrze pasenie toho Michala vovčáka, kteréhož sú zbili. A to pastviště, na kterémž týž Michal vovčák zbit, prve jest vypaseno jinými stády; neb tu žádnému nikdy hájeno nebylo, ale každý pás svobodně chudý i bohatý.

R. IV. 1. M. 28. a. Srov. svědomí č. 1965 v AČ. XIII. str. 524.

2159.

Mezi Voldřichem Malovcem z Malovic a na Borotíně s jedné, a mezi lidmi Záhorkuov Vávrú a Matějem Peckú z Truskovic s strany druhé. — 1512, 4. března.

MDXII°, feria V. die Translacionis sancti Wenceslai. *Anna Němečková z Nestanic* u. p. n. k. s. t.: Jest mi to vědomo, že Truskovští chodili ku panu Voldřichovi Malovcovi ti, kteří vyručili od něho od pana Malovce člověka Havla, Svachova syna, Vávra a Matěj Pecka, i prosili pana Malovce, aby jim přidal roku. I přidal jim pán přiročí do svatého Jiří, aby toho člověka postavili na Borotíně před ním. Již teď rok bude o svatém Jiří, když jej stavěti měli, i nepostavili.

Mikuláš z Malovic, člověk páně Malovcuov, u. p. n. k. s. t.: Jest mi to svědomo, že Vávra a Matěj Pecka z Truskovic vyručili od pana Malovce Havla, Svachova syna, z Vrabnice na postavenie pod XXXti kopami, že jej měli stavěti před ním před panem Malovcem na Borotíně na svatý Jiří, který minul. I nepostavili.

R. IV. 1. M. 29. a.

2160.

Mezi Janem Jindou z Řevnova, člověkem paní Kateřiny z Pacova, s jedné, a purgmistrem a konšely i vší obcí města Hradiště hory Tábor s strany druhé. — 1512, 5. března.

MDXII°, feria VI. post Translacionem sancti Wenceslai. *Jan Jech z Řevnova* u. p. n. k. s. t.: Dorotha z Klokot vodkázala svuoj statek, což měla, málo nebo mnoho, Kačce své schovanici, ženě Wachmanově z Mitrovic, a k tomu na sídle vodkázala jí vosmnáct kop též schovanici. A potom hned snad štvrtaj den umřela.

Havel z Řevnova u. p. n. k. s. t.: Jest mi to svědomo, že nebožka Dorotha z Klokot vodkázala statek svuoj, což ho měla kolivěk, Kateřině schovanici své, manželce Martina z Mitrovic, Wachmanova syna, a nad to na sídle ještě vosmnást kop

Michal z Hoštic u. p. n. k. s. t.: Když sme byli na smluvách svatebních v Řevnově, když se vdávala Kateřina, schovanice nebožky Doroty z Klokot, za Martina z Mitrovic, tu jest táž Dorotha nebožka mluvila na týchž smluvách, že jí Kateřině všecken statek svuoj, což ho měla, málo nebo mnoho, dává mocně po smrti její Dorotině, a ještě osmnást kop na dědině, kterúž prodala, za pány Táborskými, tak mluvieci: Milá Kateřino, toběť já je mocně po smrti mé dávám; nebť sem nezaplatila, cos u mne byla a schovala se z mladosti.

Vondráček z Hoštic u. p. n. k. s. t.: Jest mi to v paměti, že na smluvách svatebních, když Dorotha nebožka z Klokot vdávala svú schovanici Kateřinu za Martina, Wachmanova syna, do Mitrovic, tu na těch smluvách táž nebožka Dorota odkázala statek svuoj všecken, což ho koli měla, málo nebo mnoho, též Kateřině schovanici své, aby žádnému jinému nebylo, než jí Kateřině všecko po její Dorotině smrti, i těch osmnást kop, kteréž měla na dědině, kterouž prodala.

R. IV. 1. M. 30. a.

2161.

Mezi Michalem Strachotú z Kralovic s jedné, a Benešem Vranovským z Vranova s strany druhé. — 1512, 5. března.

Feria VI. post Translacionem sancti Wenceslai. *Vaněk, služebník páně z Pernšteina JMti,* u. p. n. k. s. t.: Stalo sě v Králové Hradci u Šiškuov, že prosil pan Beneš Vranovský pana Michala Strachoty, aby mu on pan Strachota ponechal Matěje, sirotka svého, do nového létha. A pan Michal Strachota toho se zdaloval. I páně Michaluov bratr přimlouval se, aby témuž panu Vranovskému on pan Michal Strachota nechal do nového léta toho, a na nové létho když pošle, že mu jej zase vydati chce.

Jan služebník páně Michaluov Strachotuov u. p. n. k. s. t.: Byl sem při tom, když pan Beneš Vranovský v Hradci Kralové u Šiškuov prosil pána mého, pana Strachoty, aby mu muoj pán ponechal Matěje, sirotka svého, do nového léta, a vo novém létě, když poň pošle, že mu jej zase dáti chce. A pán muoj se zdráhal. Tehdy pan Jan, bratr pána mého, přimlúval se k tomu, aby mu ho nechal do nového léta.

Feria VI. ante Benedicti (19. března). *Jan Žiška z Králové Hradce* u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že upomínal pan Michal Strachota pana Beneše Vranovského, aby on pan Beneš zaplatil za službu Matějovi, sirotku jeho páně Strachotovu. Tehdy pan Beneš Vranovský k tomu řekl: Upomínáš mě, a já tě zaň neprosil. A pan Strachota řekl: Deť vo sto zlatých, že to na tě provedu, žes mě zaň prosil. A pan Vranovský řekl: Neprovedeš. Dali sobě na tom ruce. I pověděl pan Strachota, že provedu na tě bratrem svým, a pan Beneš řekl: Co země za právo má. Pan Strachota proti tomu zase řekl: To potom zvíme.

R, IV. 1. N. 1. a.

2162.

Mezi panem Jaroslavem z Kolovrat s jedné, a mezi Voldřichem z Hostouně, hejtmanem na Točníku, s strany druhé. — 1512, 6. března.

Sabbato post Translacionis sancti Venceslai. *Vít z Příbramě* u. p. n. k. s. t.: To mi v paměti, že sem viďal pana Václava, syna páně Pešíkova, an honí s jestřábem u Příbramě za samým městem pod Březovým vrchem na těch polích. Viděl sem, že ptáka sehnal pod rybník jednoho; potom ho vodňal jestřábu, a kuoň mu utek do města do domu mého.

Feria VI. die Reliquiarum (23. dubna) anno ut supra. *Johannes písař s Točníku* u. p. n. k. s. t.: Když přijeli na zámek Točník pan Pešík a pan Bohuslav Chrt, tu jest prosil páně Pešíkuov syn, pan Václav, mne, abych s ním šel a někde ho dovedl, aby mohl pták uhoniti s jestřábem. A já sem šel; a to bylo po zápovědi.

R. IV. l. M. 19. a.

2163.

Mezi Janem z Klenového a na Klenovém s jedné, a panem Janem Heršteinským z Vilhartic na Lomci s strany druhé. — 1512, 8. března.

MDXII°, feria II. post Reminiscere. *Jan krčmář pod Klenovem*)* u. p. n. k. s. t.: To mi jest vědomo, byl sem poslán k němu, panu Janovi Heršteinskému sám třetí, aby přiložil pečeť k listu tomu, kterýž mezi nimi učiněn jest smlouvný; a pan Heršteinský jest pověděl, že nepřiloží, jeliž mój list také hotov bude, až by sě s tiem zrovnal, tehdy já přiložím.

Řehoř rychtář starý pod Klenovem u. p. n. k. s. t.: Kdež jest mne pán mój pan Klenovský poslal se dvěma konšely s listem ku panu Janovi Heršteinskému, aby pečeť k listu přiložil. A on pan Heršteinský jest řekl, že nepřiloží, až jeho list také hotov bude, a když sě mój list zrovná z jeho listem, tehdy já teprv přiložím.

Ambrož z Klenového u. p. n. k. s. t.: Jakož jest mne pán mój poslal pan Jan Klenovský samo třetieho ku panu Heršteinskému s listem smlouvním, aby pečeť svú přiložil, tehdy pan Heršteinský jest řekl, že jeho list ještě hotov není; a když bude hotov a zrovná sě s tiem listem druhým slova od slova, tehdy potom přiložím.

R. IV. l. R. 12. b. — *) Rozumí se Klenové u Klatov, nikoli Klenov.

2164.

Mezi Janem Klenovským z Klenového s jedné, a Jiříkem Šikle z Pulrajtu v Kralovicích obývajícím s strany druhé. — 1512, [8. března].

Jan krčmář pod Klenovem u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, že Šiklové holomci z Janovic sou honili zaječími tenaty v uobecný hoře nad panským mlýnem u Klenového.

R. IV. l. R. 13. a.

2165.

Mezi Petrem z Čeradic s jedné, a Kateřinou Rohovcovou z Stroupce s strany druhé. 1512, 13. března.

Sabbato post Gregorii. *Lorenc z Kadaně* u. p. n. k. s. t.: Když sem byl v Lounech při tom, když sú jednali dobří lidé mezi nebožtíkem Mikšem z Loun a mezi paní Kateřinou Rohovcovú o pana Ramše v Lounech, i tu jest vyšel pan Petr Čeradský za paní Kateřinú Rohovcovou do síni, a já za nimi vyšel. Tu jest jí prosil: Milá paní sestro, daj mi ten kožich, brunátným damaškem pošitý, kuní; nebť jest již zuostal. A ona paní Rohovcová zase mu řekla: Milý pane bratře, dalať sem i ještě dávám; jedné mě neopouštěj, milý pane bratře.

R. IV. 1. N. 2. a.

2166.

Mezi Honstrojem, měštěnínem na Horách Kuthnách, puovodem s jedné, a panem Janem a panem Bernarthem vlastními a nedílnými bratřími z Walšteina a na Krupce oc, pohnanými s strany druhé. — 1512, 24. března.

Feria IV. profesto anuncciacionis virginis sancte. *Jan Niczl z Zyntršpihel a v Normberce* svědčil takto: Létha nepomním, než to mi jest vědomo, že pan Jan Horštorfor nebožtík dal jest udělati zbroj panu Janovi Klášterskému na padesát pěších a na dvacet jízných. Tu jest on pan Jan Horštorfor zaplatil za ni dvě stě zlatých a sedmdesáte zlatých vše rýnských a některý groš; toho nepomním, kolik grošuov. A tu summu jest týž pan Horštorfor nebožtík Honstrojovi srazil, když jest s ním počet učinil. A to beru k své víře a k své duši, že jest tak v pravdě.

R. IV. 1. N. 2. b.

2167.

Mezi Zdislavem ze Žlunic s jedné, a Voldřichem Popelem z Vesce s strany druhé. 1512, [24. března].

Anna z Třebešnic u. p. n. k. s. t.: Byla sem při tom v Mlejkovicích, když pan Voldřich Popel Malotický pójčil nebožtíku panu Voldřichovi, bratru pana Zdislava ze Žlunic, peněz. I mluvil jest s panem Voldřichem Popelem nebožtík pan Matěj, votec téhož nebožtíka pana Voldřicha: Proč mu puojčuješ peněz a potom s ním hráš? A pan Voldřich Popel řekl: Proč bych mu nepuojčil, an mi na ně jistotu udělal listovní pod svú pečetí; a lepšíť sem já na něm vyhraje, než kto jiný. I hrál s ním opět a vyhrál je na něm on pan Voldřich Popel zase.

R. IV. 1. N. 3. a.

2168.

Mezi knězem Janem Stanislavem z Domažlic puovodem s jedné, a Janem Kozlem, měšťěnínem Starého města Pražského, pohnaným s strany druhé. — 1512, 24. března.

Feria IV. profesto anunctiacionis virginis Marie. *Adam pekařského řemesla tovaryš u Holuba pekaře* u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, když sem jel do Starého města Pražského s chlebem s kárami s druhým tovaryšem Martinem mlynářského řemesla, tu jest Jan Kozel, měštěnín Starého města Pražského, jel z Starého města z Nové brány, a kněz Jan, který byl u pana z Pernšteina JMti na Pardubicích, jel za námi za károu. I vyhnul se kněz Jan na levú stranu, a Kozel na pravú. Tehdy on Kozel přibodl k němu k témuž knězi Janovi s koněm, až kněze Januov kuoň skuoro na zadku sedl, a chytil jeho kněze Jana za nohu Kozluov kuoň. Kozel byl sám třetí, a kněz sám. Ale ti, kteří jsú s ním s Kozlem byli, k tomu se nic nepřičinili, než dívali se z daleka.

Martin řemesla mlynářského tovaryš u Holuba u. p. n. k. s. t.: Když sme jeli do Starého města Pražského s chlebem s károu, jel proti nám z Nové brány sám třetí Jan Kozel, měštěnín Starého města Pražského, a kněz Jan jel podle káry s námi, ten, který byl v Pardubicích. I vyhnul se Kozlovi s cesty na levú stranu. Tu jest on Kozel naň na kněze Jana dobodl svým koněm, a kuoň Kozluov uchvátil kněze Jana za nohu, až skuoro kněze Januov kuoň na zadku sedl. Ti dva, kteří s Kozlem byli, stáli, oba nepomáhali nic žádnému. A s tím kněz Jan vytočil se jemu Kozlovi i vosvědčil.

Feria IV. post Urbani [26. května]. *Václav pekařského řemesla tovaryš u Holuba pekaře* u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že některý čas v půstě přišel jest kněz Jan k Janovi Holubovi, pekaři na Novém městě Pražském, a ukazuje nám nohu pravú. Tu sem viděl místo krve [sic] zalité na dlani šíře; a pověděl, že mu to kuoň Kozluov udělal. Ale já jsem to neviděl, když mu to s koněm udělal. Než to místo na tom stehně krví zalité to jsem viděl, a jest to v pravdě tak.

Jan pekařského řemesla tovaryš u Václava pekaře na Poříčí u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že některého času v půstě přišel jest k nám kněz Jan k Holubovi pekaři, a vokázal jest nám pravú nohu a rozprávěl nám, že by jej Kozluov kuoň uchytil. A ta noha byla krví zalita na dlani šíře na stehně. A to jest v pravdě tak.

R. IV. 1. N. 4. a.

2169.

Mezi knězem Izaiášem, farářem v Ouněticích, puovodem s jedné, a panem Václavem Roupovským z Roupova pohnaným s strany druhé. — 1512, 31. března.

Feria IV. ante Ambrosii. *Jan Nosal, v Starém městě Pražském obývající v domě páně podkomořího,* u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že sem vzal od kněze

Izaiáše deset suduov vína po puol páté kopě, prve než byl vsazen na Mělníce. Pak potom, když vsazen byl, prosil mne, abych já tu vinici, s kteréž to víno bylo, zpravoval, kteráž leží u Žitenic. I znamenal sem to, že pán JMt pan Roupovský sám dělal tu vinici. I nechal sem tak.

Kateřina Nosalka z domu páně podkomořího v Starém městě Pražském u. p. n. k. s. t.: To mi v paměti, že sme vzali já s svým mužem deset suduov vína po puol páté kopě míšenské od kněze Izaiáše s té vinice, která jest za panem Roupovským, před tím rokem, než pan Roupovský užitek s ní sebral.

R. IV. l. N. 4. b.

2170.

Mezi Jakubem z Solšic s jedné, a Janem Černým též z Solšic s strany druhé. — 1512, [31. března].

Martin z Houšic seděním tudíž: To mi jest svědomo, kdež jsem byl povolán k tomu trhu a smlouvě, který sě jest stal mezi ním Jakubem z Solšic a Janem Černým týž z Solšic, strajcem jeho, o dvuor tu v Solšicích, kdež Jan Černý, strajc jeho, jest prodal jemu Jakubovi ten dvuor za pět a za LX[te] kop grošuov českých, a tu sě stalo; smlouva jest konečná o to mezi nimi. A to beru k své víře a k své duši, což sem teď svědčil, a toho bych chtěl ústně zeznati, kdež by bylo potřebie.

Václav z Střechova, služebník páně Zdenků Trčky z Vlašimě, u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, když jest mlouvil [sic] přede mnú Jakub z Solšic s Janem Černým též [z] Solšic: Znáš-li sě k té smlouvě a k trhu, kteráž mezi námi jest učiněna? A on Jan jest řekl: Znám sě k tomu, ale že tobě v tom státi nechci.

Vít rychtář starý z Střechova, člověk páně Petrův Holicského, u. p. n. k. s. t.: To pomním, že sem šel s Jakubem [z] Solšic a s Václavem z Střechova k Janovi Černému, a on Jakub jest k němu mluvil k Janovi: Znáš-li sě k tomu trhu a k té smlouvě, kteráž sě jest stala mezi námi o ten dvuor? A on Jan Černý jest řekl: Znám sě k tomu; ale já tobě dodati nechci ani v tom státi.

R. IV. l. N. 5. a.

2171.

Mezi doktorem Rackem z Doubravý s jedné, a Janem Moravou bakalářem, měštěnínem Starého města Pražského, s strany druhé. — 1512, 1. dubna.

MDXII°, feria V. ante Ambrosii. *Jíra z Nového města Pražského vod barvíře z Široké ulice* u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že jda bakalář Jan ten veliký, když sme dříví dělali v Tajně, proti panu doktorovi Rackovi, i udeřil jej pana doktora sekerou, a potom počel meče dobývati, a paní manželka páně doktorova strčila jím, a on tak nechal.

Feria II. in crastino Marci evangeliste [26. dubna]. *Jakub, písař u pánuov Horníkuov na Horách Kutnách,* u. p. n. k. s. t.: Toto mi jest svědomo, že tomu

Johanesovi, kterýž byl u pana Václava Švihovského pedagogus a nyní v Tajně jest, jemu všecko říkali Johannes Moravus.

R. IV. l. L. 2. b. Srov. svědomí č. 1991 v Arch. Č. XIII. str. 537.

2172.

Mezi Janem bakalářem z Tajna, kramářem z Tajna, měšťenínem Starého města Pražského, s jedné, a doktorem Rackem z Doubravy s strany druhé. — 1512, 5. dubna.

Feria II. post Ambrosii. *Mandalena, kuchařka vod Kropáčkové s Nového města Pražského,* u. p. n. k. s. t.: Když sem byla kuchařkou u pana bakaláře, kramáře v Tajně, to mi v paměti, že ten pondělí před svatým Václavem poslal pan doktor Racek děvečku ku panu bakaláři, aby to dřívie votnositi kázal, které bylo pod jeho páně doktorovú pavlačí. A pana bakaláře doma nebylo. Pak na zajtří sama paní doktorka s pacholaty a s děvečkou vobořily to jeho bakalářovo dřívie, do louže, do bláta jej házely. Tu sem byla a neviděla sem, by on bakalář doktora bil aneb kordu naň dobyl.

Kateřina od bakaláře, kramáře z Tajna, u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že ten pondělí před svatým Václavem poslal pan doktor Racek děvečku k našemu pánu, ku panu bakalářovi, aby dříví, kteréž pod jeho páně doktorovú pavlačí bylo, kázal odkliditi. Pak hned na zajtří v úterý před svatým Václavem sama paní doktorka s pacholaty a s děvečkou vobořily to jeho bakalářovo dřívie, a do louže a do bláta jej metaly. Tu sem byla noséci třísky, a neviděla sem, by jej pana doktora Racka on pán náš, pan bakalář, udeřil aneb by naň kordu dobyl.

Feria V. in crastino Tyburcii [15. dubna]. *Jakub, Jiříkuov syn od svatého Petra s Poříčí,* u. p. n. k. s. t.: Když poslal doktor Racek pana Šnoble a Mandelíka k Janovi bakaláři z Tajna k Vopicovuom, tu sem já byl; tu sou mu mluvili, aby jemu panu doktorovi podle práva napravil. A bakalář jim pověděl: Co mu mám napraviti a vedle jakého práva? A oni odpověděli: Myť nevíme. A to sú po dvakrát mluvili, a také mu nemenovali ani pychu ani času.

Václav, Hekrlíkuov syn z Starého města Pražského, u. p. n. k. s. t.: Když poslal doktor Racek pana Šnoble a pana Mandelíka k Janovi bakaláři z Tajna k Vopicovuom o nápravu, aby jemu panu doktorovi Rackovi napravil podle práva, a bakalář řekl: Co mu mám napraviti, podle jakého práva? A oni řekli: Myť nevíme. A to bylo po dvakrát. Tu sem já byl a stál, tu sou mu nemenovali ani pychu ani času.

Feria VI. post Tyburcii [16. dubna.] *Dorota kuchařka od Fabiana, nožíře z Starého města Pražského,* u. p. n. k. s. t.: To mi v paměti, že jest mluvil pan doktor Racek doma o Janovi bakaláři z Tajna takto: Mluvil sem s ním, aby mi

to dříví prodal, a on nechtěl, ale prodal jej jinému; a já rozhněvav se, kázal sem jej vobořiti.

R. IV. l. N. 6. a. Srov. svědomí č. 1991 a 2171 v Arch. Č. XIII. str. 537 a tuto str. 83.

2173.

Mezi Šimonem sukna barvířem, měštěnínem Starého města Pražského, s jedné, a purgmistrem a konšely Novoměstskými, kteří prvního roku byli ɔc, jakož v puohonu sú menováni. — 1512, 8. dubna.

Feria V. magna alias post Ambrosii. *Jiřík jirchář, měštěnín Nového města Pražského,* u. p. n. k. s. t.: Když sem Šimona Řitku, měštěnína Starého města Pražského, jsa rychtářem vzal do vězenie na Novém městě Pražském, že sem to učinil z rozkázánie pana purgmistra a pánuov.

R. IV. l. N. 7. b.

2174.

Mezi Janem Čabelickým z Soutic ɔc s jedné, a Barború Šteflovú, měštkú města Českých Budějovic, s strany druhé. — 1512, 8. dubna.

Feria V. magna alias post Ambrosii: *Johannes Auff, měštěnín města Českých Budějovic,* u. p. n. k. s. t.: To mi vědomo jest, že mě bratr muoj nebožtík Štefl prosil, abych jel ku panu Tajnskému s ním, že mu má on pan Tajnský padesáte kop grošuov českých pójčiti na klenoty, kteréž mu on Štefl bratr muoj zastavil, zejména dva koflíky stříbrná pozlacená s přikryvadly, a druhá dva koflíky stříbrná také s přikryvadly, okolo obroučky pozlacené, čéši stříbrnú, šál stříbrný pozlacený, pás stříbrný pozlacený. Na to jest témuž nebožtíku Šteflovi, bratru mému, on pan Tajnský pójčil padesáte kop grošuov českých. Tu jest mu týž bratr muoj děkoval. A pan Tajnský řekl tak: Proč nic, milý Štefli, slyším od služebníkuov svých, že mi rád sloužíš? To mi jest vědomo a v paměti, a nic jiného. Toto mi jest také v paměti, že jest pan Tajnský bratru mému řekl: Daj mi ty peníze, když budeš míti. A bratr muoj řekl: Pane milostivý, jestliže těch klenotuov nebudu moci zachovati, tehdy já VMti chci je prodati mimo jiné.

Feria VI. die Reliquiarum alias die Georgii [23. dubna]. *Vaněk, který byl klíčníkem u pana Tajnského vinným,* u. p. n. k. s. t.: To jest mi v paměti, že jest se mnú mluvil Štefl nebožtík, abych mu zjednal, budu-li moci, aby mu pan Jan Tajnský pójčil padesáte kop grošuov českých. I puojčil jest mu, a on zastavil základ pasy, koflíky, čéše stříbrné. Potom když sem šel do Budějovic na jarmark, podle jiných poručil nám pán, abychme s Šteflem mluvili, že pán se hněvá: Dlouho svých věcí nevyplácíš, že jest rok přešel, jestliže toho neopatříš v brzkém času, že pán bude věděti, kam to díti. Tu jest Štefl týž nebožtík mluvil ke mně a k Martinovi, který se mnú byl: Prosím vás, ať se pán nehněvá, že já v brzkém času tam budu u pána. I nebyl a v tom umřel.

R. IV. l. N. 8. b.

2175.

Mezi Barború Šteflovou, měštkou města Českých Budějovic, s jedné, a Janem Čabelickým z Soutic a na Tayně s strany druhé. — 1512, [8. dubna].

Johannes Auff, měštěnín města Českých Budějovic, u. p. n. k. s. t.: Že nevím nic jiného svědčiti než to, což sem svědčil panu Janovi Tajnskému, že jest v pravdě tak; a jináč nemohu se pamatovati.

R. IV. l. N. 9. b.

2176.

Mezi knězem Izaiášem, farářem v Ouněticích, s jedné, a Janem Mrázem z Radimovic s strany druhé. — 1512, 15. dubna.

MDXII°, feria V. in crastino Tyburcii. *Arnošt, měštěnín Nového města Pražského,* u. p. n. k. s. t.: Když sem byl poslán od kněze Izaiáše k Janovi Mrázovi vo ten majestát, kteréhož mu svěřil on kněz Izaiáš, chce-li on Mráz jemu to napraviti, že on chce s ním o to smlouvu učiniti. Pakli by nechtěl, že chce právem živ býti. A Jan Mráz pověděl: Jaké chce nápravě? I pověděl sem podle svého spolutovaryše, že o těch sto zlatých, které v majestátu tom položeny jsú. A Jan Mráz pověděl: Chce-li mi kněz Izaiáš dáti sto zlatých, že já mu majestát vrátím. I pověděli sme my tak: To by bylo zpět; von chce míti na vás sto zlatých, a vy na něm. A my sme řekli, že mu tak povíme. I řekl jest Jan Mráz: Povězte! nechť jest právem živ. A Kříž, manžel nebožky té ženy, která knězi Izaiášovi ten majestát dala, pověděl leže v nemoci, že ten majestát jemu knězi Izaiášovi dala manželka má, i já dávám mocně.

Václav Horažďovský, měštěnín Starého města Pražského, u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti dobře, když jest mne kněz Izaiáš prosil, abych šel k Mrázovi a mluvil mu tato slova, chce-li mu tu škodu napraviti a za ten majestát, kteréhož mu svěřil, sto zlatých dáti. A Mráz pověděl: Když mi on sto zlatých dá. A já sem mu řekl: Tehdy se to nazpátek vobrátilo; von chce sto zlatých míti od tebe, a ty pak chceš od něho; tehdy mu nechceš nic dáti. A Mráz pověděl: Však má právo před sebou. A muž té ženy, kteráž mu ten majestát dala, Kříž mocně jemu knězi Izaiášovi dal ten majestát s svou nebožkou manželkou.

Feria III. ante Georgii [20. dubna]. *Anna vdova v Novém městě Pražském obývající* u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, že nebožka Kateřina Hronova dala knězi Izaiášovi na smrtedlné posteli majestát královský, a se mnou jest on kněz Izaiáš chodil poň do truhlice, a ona tu hned přede mnou dala mu jej.

Martha od Křížka s Nového města Pražského u. p. n. k. s. t.: To jest mi v paměti, že tohoto roku na boží křtěnie nebožka Kateřina Hronova knězi Izaiášovi dala dobrou vuoli na majestát královský. Při tom byl pan Jan Šatný a nějaký pan

Pavel. Toho neznám. Za to jest jich ona nebožka Hronova žádala, aby pečeti své přitiskli k té dobré vuoli. A ten majestát od krále JMti svědčil na sto zlatých uherských.

Dorotha od Křížka s Nového města Pražského u. p. n. k. s. t.: To mi jest vědomo, že na boží křtěnie letos dán jest královský majestát knězi Izaiášovi od nebožky Kateřiny Hronové. Tu byli při tom pan Jan Šatný a pan Pavel. I žádal jich kněz Izaiáš, aby pečeti své přitiskli k dobré vuoli na ten majestát svědčící.

Havel doktuorek z Nového města Pražského u. p. n. k. s. t.: Poslala mne nebožka paní Kateřina Hronová ku panu Janovi Mrázovi, že by mu chtěla dobrou vuoli udělati na majestát jí daný od krále JMti na sto zlatých uherských. I přišel sem zase s panem Mrázem k ní k nebožce Hronové s jinými lidmi rytířskými, a ona jest udělala dobrou vuoli na ten majestát panu Mrázovi. I šli sme pryč od nie. Potkali sme se s knězem Izaiášem. Votázal téhož kněze Izaiáše Mráz: Máš-li ten majestát, daj mi jej. A knéz Izaiáš pověděl: Mám jej v komoře své. I dal jest jej on kněz Izaiáš jemu Mrázovi, vynesl jej před duom.

R. IV. l. N. 10. a.

2177.

Mezi Bořivojem Šicem z Drahenic s jedné, a Anežkú Lešanskú z Čečelic s strany druhé. 1512, 15. dubna.

MDXII°, feria V. in crastino Tyburcii. *Duchek z Žepuov* u. p. n. k. s. t.: Slyšel jsem od Kyrše, souseda našeho, i od jiných lidí, že jest týž Kyreš prostřelen od Řéhy Božího ze vsi Zlayčiny.

Jan Telek z Žepuov u. p. n. k. s. t.: Jest mi to v paměti, že sem slyšel od člověka páně Bořivojova Kyrše z Žepuov i od jiných lidí, že jest týž Kyreš prostřelen od Řéhy Božího ze Zlayčiny; ale já sem při tom nebyl, kdy jest on prostřelen; než co sem slyšel, to pravím.

Pavel z Žepuov u. p. n. k. s. t.: To mi v paměti, že slyšal sem od Kyrše z Žepuov, člověka páně Bořivojova, i od jiných lidí pamatuji slyšenú řeč, že jsú pravili, že týž Kyreš jest prostřelen z ručnice od Řehy Božího ze Zlayčiny.

R. IV. l. N. 11. b.

2178.

Mezi Marketú Školovou s jedné, a Matějem Kyckou z Chyc s strany druhé. — 1512, [15. dubna].

Pavel Jochnšteinský z Lochlamu s. t.: Před kterýms letem, když sem ležel v Tayně u nebožtíka Michala Školy, tu také v ty chvíle Matěj Kycka trávil u téhož nebožtíka Michala Školy. Udělali počet s nebožtíkem Michalem. I tu jest mu on Kycka zuostal puol šestý kopy grošuov českých; a prosil mne nebožtík Michal Škola, abych vepsal mu ten dluh puol šestý kopy grošuov českých do jeho Michalových

register. A já sem psal. Potom týž Michal, když ležel na smrtedlné posteli, poslal jest po mne a prosil mne, abych mu vypsal z register, komu co dlužen zuostává, aby dědicové jeho věděli, komu co platiti. A také mne prosil, abych mu vypsal z register, kto jemu co dlužen zuostává, aby dědicové jeho věděli, koho z čeho upomínati. Mezi tím přišlo na Matěje Kycku. Ptal sem se jeho Michala, dal-li jest on Kycka co na to. Pravil tak, že mu nic nedal, a kázal mi to napsati. A potom brzo umřel. A to beru k své víře a k své duši, že jinak nenie.

R. IV. l. N. 12. a.

2179.

Mezi Janem a Lidmilú, sirotky nebožtíka Václava Kožmína, puovody s jedné, a Václavem Selíkem z Podskalé na Novém městě Pražském pohnaným s strany druhé. — 1512, 16. dubna.

MDXII°, feria VI. post Tyburcii. *Havel doktuorek v Novém městě Pražském obývající* u. p. n. k. s. t.: To mi jest dobře vědomo, že přišel sem k Václavovi Selíkovi do Podskalé, pojav s sebou druhého. I učinili sme zmínku o nebožtíkovi Václavovi Kožmínovi. I pověděl tak on Václav Selík:. Já sem poručník sirotkuov jeho Kožmínových, a mám jich statku tisíc kop grošuov českých, a za to míním jim plat nějaký kúpiti na zemi.

Jan Lanta, měštěnín Nového města Pražského, u. p. n. k. s. t.: Jest mi to dobře svědomo, že sem šel s Havlem doktuorkem k Václavovi Selíkovi do Podskalé. I učinil on Havel s ním s Selíkem zmínku vo Kožmínovi nebožtíkovi, že mám jeho tisíc kop grošuov, chtěl bych rád kúpiti na zemi, aby tomu jeho sirotku neubývalo.

R. IV. l. N. 12. b.

2180.

Mezi Bohuslavem z Červeného Újezdce puovodem s jedné, a Jiříkem z Násilé pohnaným s strany druhé. — 1512, 16. dubna.

MDXII°, feria VI. post Tyburcii. *Jiřík Černý z Ounhoště* u. p. n. k. s. t.: To mi jest vědomo, že po nebožtíkovi panu Janovi, bratru pana Bohuslava Oujezdeckého, zuostalo ve dvoře v Ounhošti vobilé, koně, krávy, vovce, svině, vozy a jiné hospodářstvie plné. A to všecko nebožtík pan Jiřík, hejtman na Hrádku Křivoklátu, pobral a odvezl.

Smil z Ounhoště u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, že zuostalo celé hospodářstvie do konce po nebožtíkovi panu Janovi, bratru pana Bohuslava Oujezdeckého, ve dvoře v Ounhošti, štyři koně, dva vozy a k tomu dobytek, svině, vovce, krávy; ale nepamatuji, co jest bylo v summu všeho vobilé, pšenice, voves, žito, hrách. A to jest všecko pobráno a vodvezeno od nebožtíka pana Jiříka, hejtmana na Hrádku. Prkna byly a dříví, ty sme my koupili tři, a dali sme za to dříví i za prkna pět kop míšenských témuž nebožtíkovi panu hejtmanu panu Jiříkovi.

Jíra Staraj z Ounhoště u. p. n. k. s. t.: Zuostalo plné hospodářstvie v Ounhošti ve dvoře po nebožtíkovi panu Janovi, bratru pana Bohuslava Oujezdeckého, štyry koně, šestery šle, nábedrnie dvoje, dva vozy vokovaná, třetí nevokovaný, kola nová nevokovávaná štyry, řetězy tři, jeden přesvozní a druhý zavierací, třetí klaničník, malý plouh, dvoje kolečka plužnie, jedny vokované, druhé nevokované, dvoje brány, vobilé, pšenice, žito, ječmen, hrách a voves, dva vozy, krav sedmnást, svině byly, vovce; to jest všecko pobral nebožtík pan Jiřík, hejtman s Hrádku Křivoklátu.

Šimon z Ounhoště [sv. p.].

Markétha z Ounhoště u. p. n. k. s. t.: To mi jest vědomo, že po nebožtíkovi panu Janovi, bratru pana Bohuslava Oujezdeckého, zuostalo všeho hospodářstvie dosti, másla, sajruov, vlny, vobilé, žita, pšenice, vovsa, hrachu, ječmena, koury, vozy, koně štyry, krávy, vovce, svině, vozy dva, plouh, brány dvoje, třetí vuoz malý, kola nová; prken bylo drahně, tři řetězy. Toho já nevím, kam jest se dělo to všecko.

Feria IV. profesto Martini [10. listopadu]. *Brykcí lovčí z Hrádku Křivoklátu* u. p. n. k. s. t.: To jest mi vědomo a v paměti, když nebožtík pan Jiřík z Násilé, toho času hejtman Hrádku Křivoklátu, poslal mne ku panu Bohuslavovi z Červeného Újezdce, abych na témž panu Bohuslavovi učinil votázku, co chce míti za to, což jest pobráno v Ounhošti po jeho nebožtíku bratru, les-li chce míti čili peníze. K tomu jest pan Bohuslav, když sem mu to pověděl, tak odpověděl: Když se s ním sejdu, že mu nebo povím aneb s ním o to se umluvím. Tak nějak na to odpověď dal.

R. IV. l. N. 13. b.

2181.

Purkmistr a rada m. Litoměřic dávají k půhonu Lidmily Polencové listovní svědomí do soudu komorního o snesení obecním o povinnostech sousedů, zejména, aby se toliko k soudu městskému poháněli. — 1512, 19. dubna.

My purgmistr a radda i všecka obec města Lithoměřic oc, že jsme žádáni od slovutné paní Lidmily Polencové, abychom jí svědomie dali, jakož nás táž paní Lidmila toho zpravila. Kdež slušné žádosti i podle puohonu na nás toho jí nemohúce odepříti, to což nám jest dobře vědomo a v paměti máme, takto seznáváme: Item že každý súsed ve vší obci slibuje právo naše podniknúti, a úředníci přísahají to právo množiti a v témž právě každému spravedlnost činiti, i pan Valentin Kuneš z Lukovec, jsa v stolici kmetskej prvním, od toho se odtrhl. Item druhé, že žádné paměti není, aby který súsed v městckej vohradě druhého súseda kterým jiným právem rozsudkem obvinil, než svým právem jsme se spravovali. Item když sme svolenie učiniti chtěli obecné, obeslali sme starší obecnie přísežné a tu s nimi spolu na tom zuostali sme, aby žádný jeden druhého mimo právo své poháněti nemoh

k soudu jinému. Potom jsme obec sezvonili a jim to oznámili sme; a starší i všecka obec žádali sú potazu, a vzavše potaz pověděli sú, že jim se to dobře líbí kromě pří předešlých anebo těch, kteří sú své pře z moci své dali, jako jest pře paní Markethy Nadřencové a pana Valentina Kunše z Lukovec. Také jest pan Valentin Kuneš z Lukovec prve, nežli se jest to svolenie stalo, se ohrazoval, že k tomu svolení přistúpiti nemuož a nemíní, protože jest svú při dal z moci své, jediné že sám poháněti musí. A to svolenie stalo se na den svaté Anežky [21. ledna] léta tisícého DXI°. Tomu na svědomí ɔc. Annorum XII° feria II post conductum Paschatis.

[Za tím následuje poznámka:] Panu Javorovi též svědomie dáno kromě těchto dvú artykuluov: Item že každý súsed ve vší obci slibuje právo naše podniknúti ɔc ut supra, item že žádné paměti není, aby který súsed v městský vohradě druhého súseda ɔc ut supra.

Litoměřický kopiář z r. 1512—1517 na l. 20 b. za nápisem „Polencové svědomie do soudu komornieho.“ Srov. svědomí č. 1808 a 1911 v A. Č. XIII. str. 427 a 498.

2182.

Mezi Janem Penízkem, měštěnínem Starého města Pražského od Kohoutuov, s jedné, a Václavem Varhaníkem z Prahy s strany druhé. — 1512, 20. dubna.

MDXII°, feria tercia ante Georgii. *Marta Mulačka, podruhyně z domu páně Pernšteinského JMti v Starém městě Pražském,* u. p. n. k. s. t.: Když sem byla kuchařkou u Jana Penízka, stal se počet s Kateřinou, kterú má Věžickaj. Tu jest při tom počtu znala se ke všemu táž Kateřina, co jest od něho od téhož Penízka brala. Po kterémžto počtu zuostal jí týž Penízek sedm kop; ale potom jí je vydal. I chtěl jest on Penízek a mluvil s touž Kateřinou, aby ona to dala zapsati na rathouze před pány; ale ona odmlouvala pravieci: Však mám duši v prsech; komuž by ty měl po druhé platiti? Utratila-li sem, utratila sem jako své. A potom jest muž její Věžický poháněl z toho Jana Penízka, ale nemohl na něm nic vzíti. A sama Kateřina prosila Penízkovy manželky, aby se přimluvila ku Penízkovi, že měl týž Věžický vsazen býti do vazby, aby naň toho nedopouštěl. I také sám Věžický prosil pláče, aby toho zbaven byl.

Alžběta od bílých křížuov, v Starém městě Pražském obývající, u. p. n. k. s. t.: To mi v paměti, že jest Penízková koupila dvě mísky a konvičku cínovú Kateřině, která jest za panem Věžickým. A to jest táž Kateřina zastavila v Židech. Než plášť, kterýž jí táž Penízková koupila, ten má i podnes.

Dorota Špikova nožířka, podruhyně u Martina pláteníka v Starém městě Pražském, u. p. n. k. s. t.: To jest mi v paměti, že jest paní Penízková Kateřině, která se vdala za Jakuba Věžického, koupila samítku a na tu samítku spinadlka stříbrná pozlacená; a potom koupila jí nádobíčko, cínové mísky nějaké, nevím, dvě-li či co, a konvici; potom blány podbřiškové králíkové a pávový klobouk. A když táž

Kateřina poslala sestru svou aneb babu, že jí dávala peníze po málu, sedm peněz, bílý groš, druhdy méň, druhdy víc.

Feria IV. ante Georgii [21. dubna]. *Petr Plzeňský, měštěnín Starého města Pražského,* u. p. n. k. s. t.: Když Leska ležel v ležení, přišla Kateřina k Janovi Penízkovi, přistoupila k stolu, řekla: Pane Jene, ráda bych penězóm. A on k tomu řekl: Však dobře víš, žes měla u mne devadesát kop, a vybralas je, berúc někdy víc, někdy méň, tak že již nezuostávámť nic než sedm kop míšenských. A ona řekla: Tak jest. I řekl Penízek: Já tobě těch sedm kop dám, ale vím, že je utratíš jako prvnějšie; a snad ještě od některých pomluvu míti budu. A ona řekla: Ty se v tom žádného neboj; utratila-li sem, utratila sem své.

Feria V. profesto Georgii [22. dubna]. *Michal Zalczpurger z Normberka kupec* u. p. n. k. s. t.: Žádal mne pan Jan Penízek, abych kladl počet, když činil týž Penízek s Kateřinú Tvářskou, a já kladl sem ten počet, což mi pověděl a četl pan Penízek z register. A byla při tom táž Kateřina, zdá mi se, i muž její; ale já nepamatuji, co jest summy bylo, ani času nepamatuji. Také nevím, v čem sou se potom rozešli.

Feria VI. die Reliquiarum [23. dubna]. *Havel Leska z Přerova* u. p. n. k. s. t.: Ten čas, když sem ležal v ležení na pana Jana Waitmillara u Jana Penízka v Starém městě Pražském, i přišla jest Kateřina od věžuov [sic], žádajíc na něm, aby jí on Penízek peněz dal. I řekl jí pan Jan Penízek: Často vode mne bereš a velmi utrácíš; není dobře. A ona řekla: Utrácím jako své. Penízek jí řekl: Což, že ty utrácíš, a já kvitancí nemám. A ona Kateřina řekla: Nestaraj se; však já tě kvitancí opatřím.

R. IV. l. N. 14. b. Srov. svědomí č. 1947 v A. Č. XIII. str. 516.

2183.

Mezi Michalem z Krucmburka puovodem s jedné, a Vítem z Radslavic a Janem Nábožným, měštěnínem z Nového města Pražského, pohnanými s strany druhé. — 1512, 20. dubna.

Feria III. ante Georgii. *Jindřich Bebta z Mayta* u. p. n. k. s. t.: Paměť má tato jest: Žádal mne pan Michal, abych s ním šel k Samsonovi na Nové město Pražské. I šel s námi Vít také. A když jsme k témuž Samsonovi přišli do jeho domu, tehdy Michal učinil řeč k Vítovi a k Nábožnému, menuje je: Pane Víte a pane Nábožný, víte dobře, co se Bazíka dotýče a puohonu jeho, že jste tu věc na se vzali a že tu věc chcete přátelsky smluviti, jak jest to. Já teď škodu sem vzal, a právo ustané na mne Bazík obdržal, a já spolehaje na vás a na vaše řeči, v to sem se dopustil. Muožete znáti, že jest to podvod. Odpověděl mu pan Vít zase: Nemluv toho, pane Michale; mohl by tak mluviti, že bych na tě puohon vzal. Michal mu zase odpověděl: Máš vuoli; všakť pravdu mluvím. Potom v těch řečech pověděl jest

Vít: Že jsme tu věc na se vzali, milý pane Michale, pravím tak, bych měl své peníze, žeť bych je dal; ale Buoh zná, že jich nemám. Potom mluvil týž Vít k Nábožnému: Víš ty dobře, pane Nábožný, když sem měl já pryč jeti, že sem já tobě mluvil: Prosím tebe, neobmeškávaj té věci; neb bych neměl tak pilné potřeby doma, pomohť bych rád toho jednati. A Nábožný mu pověděl: Již se vo to nestaraj, chci já to jednati, jako by tu sám byl; musí Bazík učiniti, co já mu rozkáži.

Vávra, měštěnín Nového města Pražského, u. p. n. k. s. t.: Když sem šel s Vítem kmotrem svým k Janovi Nábožnému, i votázku sme na něm učinili: Pane Jene, tak-li jest, že ty a Vít máte smlúvati Bazíka s Michalem? A on pověděl, že sme to na se vzali, bude-li jich vuole, abychme je smluvili.

Vít příjmím Smrt, měštěnín Nového města Pražského, u. p. n. k. s. t.: Když sem šel s Vávrou z Betánii, Nového města Pražského měštěnínem, k Janovi Nábožnému, i našli jsme jej Nábožného před domem. A votázku učinil na něm on Vávra: Tak-li jest, že ty s Vítem vzal jsi to na se, abyšte smluvili Bazíka s Michalem? A Jan Nábožný pověděl: Ano, jest tak, že sme to na se vzali, abychme je smluvili, bude-li jich vuole.

R. IV. l. N. 16. a.

2184.

Mezi Markétou z Leskovce ꝯc s jedné, a Dorotou Peštalkou s strany druhé. — 1512, 21. dubna.

Feria IV. ante Georgii. *Alžběta svíčnice, měštka Starého města Pražského,* u. p. n. k. s. t.: Jakož na mne žádá svědomí paní Markéta Zlatníkova, měštka Nového města Pražského, že jí nevím nic jiného svědčiti než to, co sem prve svědčila. A to pravím na tu přísahu, kterúž sem teď učinila; nechť sobě káže čísti. D. XXIII°.

Kateřina, podruhyně od Šimona Sekery v Starém městě Pražském [sv. pod.].

Anna vdova, podruhyně u Křížka Sliváka na Novém městě Pražském, [sv. pod.].

R. IV. l. N. 16. b. Srov. svědomí č. 1694 v Arch. Č. XIII. str. 339.

2185.

Mezi Zachařem z Plotišť, registrátorem desk zemských, s jedné, a mezi Kateřinou Sirotkovú z Hradce Králové s strany druhé. — 1512, 22. dubna.

Feria V. ante Georgii alias ante Reliquiarum. *Bartoň z Radostova, člověk páně Zachařuov,* u. p. n. k. s. t.: Když votec páně Zachařuov nebožtík umřel, po jeho smrti zuostalo ve dvoře v Radostově svrškuov dosti: dvě klisice a dvé hříbat a jedenácte voluov dobrých, deset krav paní Kateřina Sirotková vodehnala tehdáž, když se pan Zachař uvazovati měl v Radostov, i všeho hospodářstvie bylo dosti: sviní vokolo dvadcíti; vovec bylo drahně, těch nevím počtu; dva vozy, dva plouhy, dvoje brány, dva háky, zvonec na tvrzi, šle s koní, rozličné nádobie, plné hospodářstvie. A ona

paní Kateřina Sirotková děla to, kam chtěla, že toho nic nezuostalo při uvazování panu Zachařovi.

Markétha z Radostova, kmetična páně Zachařova, u. p. n. k. s. t.: Když nebožtík votec páně Zachařuov koupil s nebožtíkem Sirotkem ves Radostov, že ve dvoře tu v Radostově bylo všeho dosti, hospodářstvie plné. Pak brzo jeden po druhém umřel, umřel najprv páně Zachařuov votec, pak potom pan Sirotek. Pak teď, když pan Zachař měl se uvazovati v svou polovici, tehdy paní Kateřina Sirotková rozehnala ze dvora dobytek, jedenáct voluov a krav deset, dvě jalovice, vovec dvadceti a sviní dvadceti, koně čtyři, hříbat dvé, klisně dvě, s tvrze zvonec vzala, a teneta pobrala, jako na zajíce chodí, pluhy dva, brány dvoje a vozy dva. Vobilé dosti rozvezla a jiného rozličného hospodářstvie.

Matěj z Radostova, člověk páně Zachařuov, u. p. n. k. s. t.: Koupil nebožtík votec páně Zachařuov s nebožtíkem Sirotkem Radostov. Bylo jest ve dvoře tu v Radostově plné hospodářství po smrti otce páně Zachařova: čtyři koňové, dva vozy, dva plouhy a dvoje brány, vovec dvadceti, sviní dvadceti, krav deset, voluov jedenáct, sedm tenat zaječích, vokov u studnice, háky dva. A bylo sité vobilé jeř, ale vozim nebylo. A paní Kateřina to pobrala a rozvezla, kam se jí zdálo.

Beneš z Radostova, člověk páně Zachařuov, u. p. n. k. s. t.: To mám v paměti; jsem já tu nedávno. V Radostově ve dvoře panském byly dva vozy vokovaná. To jest paní Kateřina Sirotková vzala, kam chtěla. Byly dva plouhy, dvoje brány. dva háky a zvonec na tvrzi, vědro vod studnice, sedm tenat zaječích, to všecko ona děla, kam chtěla. Teď vo svatém Kříži budou dvě létě, jakž paní Kateřina Sirotková postupovala panu Zachařovi toho dvoru: tu sem já na místě páně Zachařově ujal, co jest ona paní Sirotková sama vybrala a odmísila, třidceti kravského pohlaví; a mezi těmi třidceti mělo býti pět voluov dobrých, i nenie; sviň třidceti, mezi kterýmižto sviněmi mělo býti pět vepřuov dobrých, i nenie; koní devatero, sedm klisen tiežných a dvé hříbat, jedno ročnie a druhé u klisny ještě; měla mu vosíti vobory: vosila jedinaj, a druhého nevosila; jaraj vosila, ale vozimého nic. Postoupila mi sedmi slepic a kohoutu vosmého, a z těch slepic od čeledi její zabity mi tři slepice.

Jíra z Radostova, člověk páně Zachařuov, u. p. n. k. s. t.: Nedávno sem já tu v Radostově. Pamatuji, když paní Kateřina Sirotková postoupila panu Zachařovi dvoru, zuostaly dva háky, dva pluhy, dva vozy, dvoje brány, devatero koní. To jest mi v paměti, že jest dobytek paní Sirotková hnala ze dvora kradí. Honili jsme jej a nemohli sme ho dohoniti se. Vokov u studnice, petlice vytahovali, zvonec s tvrze vzali.

Sabbato die Bonifacii anno ut supra [5. června]. *Jan rychtář z Stěžer, člověk pánuov Hradeckých,* u. p. n. k. s. t.: To jest mi vědomo, že Kateřina Sirotková vyhnala z Radostova ze dvora, kterýž spolu držie s Zachařem, krávy a vovce; počtu

jim dobře nevím. I přihnala to čeleď její ke mně. A to bylo prve, než se rozdělili s ním s Zachařem o svrchky z téhož dvoru. Ale já sem toho u sebe míti nechtěl, abych měl ten dobytek u sebe přechovávati. Za to mám, že jest krav bylo sedm a vovec patnáct. Při tom také z téhož dvoru čeleď též Sirotkové přivezla ke mně pět korcuov ječmene, večer vše před rozdílem.

R. IV. 1. N. 18. a.

2186.

Mezi Burianem a Janem vlastními a nedílnými bratřími z Votic s jedné, a Jindřichem z Hodějova s strany druhé. — 1512, 22. dubna

MDXII°, feria V. profesto sancti Georgii. *Janek z Sedlce* u. p. n. k. s. t.: Stalo se tak: Rok nyní minul, přihodil sem se pro svú potřebu do Votic k Klatovcové na hospodu. V tom páně Jindřichuov člověk Vaněk z Křešic Bohušuov přišed řekl: Tak měly ty Votice na popele býti; ještě než mine malá chvíle, budou na popele. A s tím hned prch s světnice i z města běžel.

Martha Míková z Votic u. p. n. k. s. t.: To mi v paměti: Stalo se, teď v úterý rok minul, v Voticích pana Jindřicha Křešického člověk jménem Vaněk, Bohuškuov syn, činil pohruožky tak pravě: Pánu Bohu přísahám, než malá chvíle mine, že musí ty Votice na popele býti. A s tím z města šel pryč.

Jan ze Lhoty u. p. n. k. s. t.: Přihodil sem se do Votic k Jírové. Tehdy jest Vaněk Bohuškuov z Křešic, páně Jindřichuov člověk, hrozil jest tak, že pánu Bohu přísahám, než málo mine, že musí ty Votice na popele býti.

Martin ze Lhoty [sv. p.]. *Jan z Jestřebic* [sv. p.].

Mikuláš z Votic u. p. n. k. s. t.: Páně Hodějovského člověk z Křešic Vaněk jménem, když v Voticích byl naň pokřik, že by vohněm hrozil, tehdy jest utekl; a my navrátivše se zase, nalezli sme jej v stodole v Voticích u Němce.

Jakub z Votic u. p. n. k. s. t.: Přihodil sem se k tomu, když páně Hodějovského člověk Vaněk v Voticích hrozil vohněm, že jest utekl: tu sme ho honili, nemohúce ho najíti, vrátili sme se zase, hledali sme ho v stodolách, i našli sme jej v Němcově stodole.

Matouš, starý rychtář z Votic, u. p. n. k. s. t.: To mi v paměti, když pan Jindřich Hodějovský lidi pana Přecha Podolského poslal ku panu Burianovi Votickému, Václava Řezníčkova, druhého Václava Vachkova syna, a třetího Nedoruošťova zetě Popa, tehdy jest pan Burian nás obeslal. Když sme přišli ku pánu svému ku panu Burianovi, mluvil jest k nám pán: Poslyštež této řeči, co tito lidé budou mluviti. I řekl těm poslaným lidem: Pověztež, ať tito lidé moji také slyšie! Tedy sú oni pravili: Poslal nás pan Křešický, abyšte mu propustili člověka jeho Vaňka Bohuškova. Pana Jana tu nebylo, páně Burianova bratra, k samému mluvili panu Buri-

anovi před námi. Řekl jest pan Burian: „Kterak jest se brzo zapomněl pan Jindřich na to, na čem sme zuostali před pány hejtmany v Sedlčanech. Já sem hotov to učiniti na ten zpuosob, že chci já jej pustiti, jediné abych byl bezpečen statky i hrdly poddaných svých i sám sebou vod něho. Pakli vy chcete za to řéci, i po vás já to chci učiniti a pustiti jej hned.“ Voni jsú řekli tak: Neposlal nás s tím.

Tuoma, sladovník z Votic, u. p. n. k. s. t.: Poslal pan Jindřich Hodějovský ku pánu našemu, panu Burianovi, lidi páně Přechovy Podolského, Václava Řezníčkova z Semtína. Václava Vachkova syna též ze Semtína, z Mokřan zetě Nedoruošťova Popa, aby mu vydal člověka jeho jménem Vaňka, Bohuškova syna. A on jest poslal po nás, a když sme přišli, tehdy řekl těm lidem: Mluvte, co vám potřebie. A oni sú mluvili tak: Poslal nás pan Jindřich Hodějovský, aby mu vydal člověka jeho, a to hned. Po nás pan Burian jim tak mluvil: „Jak se jest brzy pan Jindřich zapomenul! I to já chci udělati, jestliže mi přidí, jakož jest zuostal před hejtmany v Vltavském lamfreydě. Pakli vy chcete přiřéci, že budu bezpečen hrdlem svým i statkem s poddanými svými, že já po vás hned chci jej pustiti.“ A oni řekli, že jest nás s tím pan Jindřich Hodějovský neposlal.

Bartoš z Votic u. p. n. k. s. t.: Poslal pan Jindřich Hodějovský páně Přechovy lidi: Václava Řezníčkova z Semtína, Vacka z Semtína Váchova syna, a Popa Nedorůšťova zetě z Mokřan, ku panu Burianovi, pánu našemu, (pana Jana jest při tom nebylo), aby jemu propustil člověka Vaňka Bohuškova. Odepřel mu pan Burian řka: Jak jest se to brzo zapomněl pan Hodějovský, zač jsem žádal před pány hejtmany kraje Vltavského. Na ten zpuosob chci to učiniti, abych já mohl bezpečen býti hrdlem svým i statkem i moji poddaní; pakli vy mi chcete za to přiřéci, chci to učiniti po vás hned.

Jiřík Němec z Votic u. p. n. k. s. t.: Poslal jest pan Jindřich Hodějovský tři lidi páně Přechovy, Václava Řezníka, Vacka druhého a Popa třetího k našemu pánu, panu Burianovi: Tu jsú k němu mluvili přede mnú, neb jsem byl zavolán k tomu, aby člověka jemu panu Jindřichovi vydal Vaňka Bohuškova. Pán jim pověděl, že chce to učiniti, jediné aby byl vedle práva vopatřen, aby naň na téhož Vaňka péče neměl s svými chudými lidmi. Pakli vy chcete za to slíbiti, já jej vám hned vydám. A oni jsú pověděli, že nejsú s tím posláni.

Jíra z Votic u. p. n. k. s. t.: Jest mi to dobře v paměti, když sme hrabali seno na louce u pana Votického, tu jest přijel pan Jindřich Křešický s paní Podolské bratrem. Mluvili ku panu Votickému panu Burianovi: Pane Buriane, poslal nás pan Přech Podolský, chceš-li mu ten pych napraviti, kdež jsi mu zbil Voldřicha, služebníka jeho. Pan Votický jim řekl: Což bych já mu napravoval, ano by bylo hodněji, aby on mi napravil. Byl jest pan Burian na třešni, lámaje třešně synu sestry své. Pan Jindřich Křešický podlúbav se v váčku, dobyl jest list a řekl: Pane Votický, přineslť

sem teď lístek, přečti jej sobě. Pan Votický řekl: Podaj mi ho sem. Pan Jindřich řekl: Nepodám a nechci. Opět pan Burian řekl mu: Když mi ho nechceš podati, ale nech mi ho tu. Ale pan Jindřich řekl: Nenechám. Řekl mu pan Votický: Když ho nechceš nechati, ale nes mi jej, kde sem bytem; však víš, kde sem bytem, tu já jej od tebe přijmu. Řekl jest pan Jindřich: Neponesu. A s tím jest jel pryč a nepověděl, vod koho jest ten list.

Václav z Votic u. p. n. k. s. t.: Jest mi to dobře v paměti, když sme hrabali seno na louce u svého pána, pana Votického, pan Votický byl na třešni, lámaje třešně synu sestry své; přijel jest pan Jindřich Křešický s bratrem paní Přechové, mluvili ku panu Votickému, že jsú posláni, aby napravil pych panu Přechovi, kdež mu Voldřicha služebníka jeho zbil. Pan Votický řekl, že hodněji jest, aby on mně napravil, nežli já jemu. Řekl jest pan Jindřich Hodějovský: Poněvadž toho nechceš učiniti, na, teď máš lístek, přečti jej sobě! Pan Votický řekl: Podaj mi ho sem. Neb byl na třešni pan Votický. A pan Křešický řekl, že nechce. Pan Votický mu opět řekl: Nechaj mi ho tu! A on nechtěl. A pan Votický zase mu řekl: Víš, kde bydlím, nes mi jej tam, tu já jej od tebe přijmu. A pan Jindřich řekl: Neponesu. A s tím jel pryč nepověděv, vod koho jest ten list.

Martin, rychtář z Votic, u. p. n. k. s. t.: Jest mi to dobře svědomo, že jest páně Hodějovského člověk Vaněk vzat v kraji Vltavském; i tu jest nám hrozil. Neb sem já berni zbíral páně rozkázáním, a poslal sem ji na Chlumec do kraje Vltavského po sousedích, po Bartošovi a po Tomášovi sládkovi.

Feria VI. die Reliquiarum alias Georgii [23. dubna]. *Tuoma z Votic* u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že Vaněk z Křešic, syn Bohuškuov, pohrůžky činil pálením v kraji Vltavském. A berni sme nosili panu Václavovi Chlumeckému tam do kraje Vltavského.

Bartoš z Votic u. p. n. k. s. t.: To mi jest dobře vědomo, že jest ten člověk páně Hodějovského pohruožku činil v kraji Vltavském, a tu vzat; neb sme z toho kraje nosili berni panu Václavovi na Chlumec, panu Popelovi.

R. IV. l. N. 19. b.

2187.

Mezi panem Jiříkem z Walšteina a na Bradlci puovodem s jedné, a Petrem Škorní s Stranova pohnaným s strany druhé. — 1512, 22. dubna.

MDXII°, feria V. profesto Georgii. *Jiřík ze Lhoty* u. p. n. k. s. t.: Jest mi to dobře svědomo, že jest s námi člověčenstvie sliboval panu Jiříkovi Bradleckému Jiřík mlynář, a grunt má za panem Jiříkem Bradleckým.

Václav ze Lhoty, člověk páně Jiříkuov Bradleckého, u. p. n. k. s. t.: Jest mi to dobře vědomo, že Jiřík mlynář jest soused náš a též slíbil pánu našemu, panu

Jiříkovi Bradleckému člověčenstvie jako i my. Též pod pánem grunt má i za jiných pánuov na tom gruntu byl.

Blažek ze Lhoty, člověk pana Jiříka Bradleckého, u. p. n. k. s. t.: Jest mi to dobře vědomo, že Jiřík mlynář má dědinu pod pánem naším, panem Jiříkem, a jest jeho pána našeho člověk; sliboval mu člověčenství též jako i my.

R. IV. l. N. 22. b.

2188.

Mezi panem Jiříkem z Walšteina a na Bradlci puovodem s jedné, a Petrem Škorní z Stranova pohnaným s strany druhé. — 1512, 22. dubna.

MDXII°, feria V. profesto Georgii. *Jan Švehliččin z Železnice* u. p. n. k. s. t.: Jsem já toho dobře svědom, že pan Petr Škorně člověka páně Jiříkova Bradleckého kázal vsaditi do věže na Velíši, a držal ho tam dvě neděli a dva dni.

Václav ze Lhoty, člověk pana Jiříka Bradleckého, u. p. n. k. s. t.: Jest mi to dobře vědomo, že jest Viktorin z Železnice, páně Jiříkuov Bradleckého člověk, slíbil mu též člověčenství jako jiní jeho lidé, kteréhož jest jal pan Petr Škorně na Velíš a vsadil do vazby.

R. IV. l. N. 23. a. Srov. předcházející svědomí č. 2187.

2189.

Mezi panem Janem Lickem z Rismburka puovodem s jedné, a Janem Kapříkem z Lesonic pohnaným s strany druhé. — 1512, 22. dubna.

MDXII°, feria V. profesto Georgii. *Ambrož z Konecchlumie, člověk páně Jindřichuov Kamenického,* u. p. n. k. s. t.: Jest mi svědomo, že pan Kapřík zbil Václava Holoubka z Lužan, protože jest týž Holoubek za pasy chodil a nechtěl do vazby jíti. A byl sem já tu, slyšel sem, že jest jemu panu Kapříkovi nevodpovídal, než řekl mu: Tepeš chudé pacholky bez viny, žeť toho líto bude.

Ambrož Bruoža z Kamenice u. p. n. k. s. t.: Byl sem při tom, když pan Kapřík bil Václava Holoubka z Lužan, kdež praví, že by týž Holoubek vodpovídal jemu panu Kapříkovi, když se rval s jiným pacholkem. Jest mi to dobře svědomo, že jest panu Kapříkovi on Holoubek neodpovídal, než řekl mu: Tepeš chudé pacholky bez viny, žeť toho bude líto.

R. IV. l. N. 23. b.

2190.

Mezi panem Janem Lickem z Rismburka puovodem s jedné, a Janem Kapříkem z Lesonic pohnaným s strany druhé. — 1512, 22. dubna.

MDXII°, feria V. profesto Georgii. *Pavel mlynář z Oulibic, člověk páně Lickuov,* u. p. n. k. s. t.: Jest mi v paměti, když sem s druhým vyručil Václava

Holoubka z Lužan pod pětmezcítma kop grošuov od pana Kapříka do svatého Jiří jmenovitě; neb tak řekl pan Kapřík: Dám-liť napřed tajden věděti, aby mi jej postavil. Postavil sem ho s druhým, když mi dal tajden napřed věděti před vraty na Konecchlumí. Tu jest jej on pan Kapřík odtud kázal kuchaři vésti nahoru, a nás z rukojemstvie propustil. Potom sem mu dal od pana Jana Licka list a votázal sem se ho, puojde-li s námi Holoubek domuov; a on řekl: Holoubekť někam jinam pobrčí, když již list přečetl.

Jan Vlášek z Oulibic, člověk páně Januov Lickuov, u. p. n. k. s. t.: Vyručil sem spolu s Pavlem mlynářem od pana Jana Kapříka člověka páně Lickova Vaňka Holoubka z Lužan pod pětmezcítma kop grošuov. Měli sme jej stavěti vo svatém Jiří, když nám dá tajden napřed věděti. Když sme ho postavili na Konecchlumí, přijal jest pan Kapřík Vaňka Holoubka, a nás z rukojemstvie propustil. I když nás propustil, dal jest tovaryš muoj panu Kapříkovi list, a když přečetl on pan Kapřík list, řekl: Bude-li mi se zdáti na ten list odpověď dáti, dám; pakli nebude, nechám. I promluvil jest Pavel tovaryš muoj ku panu Kapříkovi: Puojde-li s námi Vaněk Holoubek? A on řekl: Nepuojde, musíť Holoubek jinam brčeti.

R. IV. 1. N. 24. a. Srov. předcházející svědomí č. 2189.

2191.

Mezi Alžbětou Maškovou, měštkú Nového města Pražského, puovodem s jedné, a Zigmundem Chaberským z Baště pohnaným s strany druhé. — 1512, 22. dubna.

MDXII°, feria V. profesto Georgii. *Jan Žamberský, měštěnín Starého města Pražského,* u. p. n. k. s. t.: Přišel Syrovátka s Chaberským do mého domu vo nějaké rukojemství. Tu jest Syrovátka k němu k Chaberskému mluvil, žes zadržal Maškové pít a sedmdesáte kop na míšensko, kteréž mi ona Mašková poručila. K tomu se jest on Chaberský znal a toho neodpíral. Syrovátka mu řekl: Dajž mi pětmezcítma kop, ať já tyto dobré lidi z rukojemstvie vyvadím. A on řekl: že nemám; prosím tebe, počkaj mi.

Václav Hašek, měštěnín Starého města Pražského, u. p. n. k. s. t.: Když po mne poslal pan Žamberský, přišel sem do domu páně Žamberského, i prosil jest pan Zigmund Chaberský za pana Pardubského, aby mu posečkal. A Martin Syrovátka jest jemu řekl: Víš dobře, pane Zigmunde, že jste mi dlužni pít a sedmdesáte kop; prosím tebe, dajž mi těch pětmezcítma kop, kteréž mně mají býti, ty napřed, ať já tyto dobré lidi vyvadím. A pan Zigmund jest jemu řekl: Prosím tebe, počekaj mi; chci dáti rád.

R. IV. 1. N. 28. a.

2192.

Mezi Elškou Jandovú na Toušeni, vdovú zuostalú po někdy Jandovi erckaféři na Horách Kuthnách, s strany jedné, a Václavem Kučerú na Horách Kuthnách obývajícím s strany druhé. 1512, 23. dubna.

MDXII°, feria VI. die Reliquiarum alias die Georgii. *Jakub, služebník paní Elišky Jandové,* u. p. n. k. s. t.: Jest mi to dobře vědomo, že jest paní Jandová při dobré vuoli učinila zmínku takovú, že těmto svým služebníkóm chci dáti po své smrti po tisíci zlatých, budou-li mne poslúchati.

Marta Wimberková, měštka města Hory Kutny, u. p. n. k. s. t.: Když sem byla se paní Jandovou na Toušeni, tedy v dobré vuoli sedíce za stolem, řekla sem paní Jandové: Milá paní, VMt, co byšte mi poručili po smrti? A ona řekla: Poručilať bych sobolové blány a k tomu něco víc; toť by bylo boží a tvé. A ukázavši na služebníky, řekla těmto také svým: Neuchová-li mě pán Buoh smrti, budou-li mou vůli činit, dala bych jim po tisíci zlatých.

R. IV. 1. N. 24. b.

2193.

Mezi Václavem Kučerou na Horách Kuthnách puovodem s jedné, a Elškú Jandovú pohnanú s strany druhé. — 1512, 23. dubna.

MDXII°, feria VI. die Reliquiarum alias die Georgii. *Jakub, služebník paní Elšky Jandové,* u. p. n. k. s. t.: Jest mi to dobře vědomo, že jest paní Jandová při dobré vuoli řekla těmto svým služebníkóm: Dám jim po tisíci zlatých po své smrti, budou-li mě poslúchati. A nebyl při tom Samuel Lavička.

Sabbato in crastino Georgii [24. dubna]. *Jan Varhaníček havéř* u. p. n. k. s. t.: Když jest byla paní Eliška Jandová na Toušimi, že jest řekla dáti Václavovi Kučerovi tisíc zlatých, když jest pán živ byl, a tak řekla: Neuchová-li pán Buoh pana Jandy, a on mne bude poslúchati.

Václav šafář z Kolína u. p. n. k. s. t.: To jest mi dobře svědomo, že jesti řekla paní Jandová Václavovi Kučerovi dáti tisíc zlatých, jestliže pán Buoh neuchová prve Jana Jandy smrti nežli mne, když sou na Toušimi byli.

R. IV. 1. N. 25. b. Srov. předcházející svědomí č. 2192.

2194.

Mezi Řehořem Hronem, Vondráčkem, Janem Bílinským, Janem Formánkem, Benešem kovářem, Matoušem Kouckým, Martinem bakalářem, Šimonem Hodaněm, Prokopem Sokolem, Johanesem Piscatorem, Jeronymem Jenivo, Jiříkem krajčím, Valentinem Javorem, Václavem Nadřencem, Janem Samuelem, Jakubem Jelenkem, Sylvestrem Victorinem, Janem Vchynským, měšťany města Lithoměřic s jedné, a Vávrú krajčím v městě Roudnici obývajícím s strany druhé. — 1512, 23. dubna.

MDXII°, feria VI. die Georgii alias die Reliquiarum. *Johanes Koštéř,*

měštěnín města Lithoměřic, u. p. n. k. s. t.: Jest mi to dobře v paměti, když sem byl písařem u pánuov Lithoměřických, když se jest měla vajpověď státi skrze nález pánuov JMtí mezi Martinem Mařenkú a Vávrú krajčím, tehdy radda aneb měšťané Lithoměřičtí udělali sú výpověď, aby Martin Mařenka Vávrovi krajčímu dal puol druhého sta kop na míšenské groše počítajíc, a to s vyhražením vyššího práva. Jestliže by se nezdálo Vávrovi na tom přestati, že má vyšší právo. A Václav Souský, jeden z ubrmanuov, nechtěl jest vajpovědi slyšeti, ušel jest pryč a řekl: Nebudeť po vaší vuoli. A při tom také jest řekl: Co bych mohl Martinovi Mařenkovi v té při najhoršího učiniti, že bych učinil, a že se jest radda s jedněmi ubrmany srovnala, a že jest jimi nic nesešlo, než ubrmany Václavovými. A k té vajpovědi Vávra ani ubrmané nechtěli přistúpiti.

R. IV. 1. N. 26. b.

2195.

Mezi paní Annú z Kovaně s jedné, a knězem Izaiášem z Kojetína ꝛc s strany druhé.
1512, 23. dubna.

MDXII⁰, feria VI. die Reliquiarum alias die Georgii. *Thuoma ze Štětí, z městečka,* u. p. n. k. s. t.: To mi jest dobře svědomo, když nás poslal pan Zachař, ty časy hajtman na Mělníce, po kněze Izaiáše, i jelo nás šest: neb již bylo k večeru. I když smy ho kněze Isaiáše ku pánu přinesli, potom smy jeli zase asi ve dvě hodiny na noc. I když sme jeli k městečku, tehdy stal se křik v městečku volající: Hoňte, hoňte! A my řekli: Co máme honiti? A oni pověděli: Krade se čeleď kněžská z fary. A my potom, když jsmy do městečka jeli, potkali smy je, ani je již zase vedou ti, kteříž je honili; a vzali sme je i s vozem i s tiem, což na voze bylo našpihováno, a dali sme to do rychty. I poslali sme ku panu hajtmanovi, co máme s tiem dělati. A on k nám poslal, abychme mu to na Mělník vydali. A my sme mu to panu hajtmanovi na zajtří i s tou čeledí vydali. Tehdy pan hajtman obeslal tři konšely Mělnické, aby také při tom byli. I poslal po zámečníka a kázal truhlice kněze Izaiášovy odmykati. I nalezli sme tu tři kalichy naše, a čtvrtého sme tu neviděli. I zeptali sme se na knězi Izaiášovi, kde jest kalich čtvrtý; a on pověděl, že jest doma, že se najde. Ale my sme ho doma po jednom rozkázánie nalézti nemohli, až po druhé, a ten jest nám zkažen.

Vaněk Zabranský ze Štětí u. p. n. k. s. t.: To mi jest dobře svědomo, když byl kněz Izaiáš od pana Zachaře, ty časy hajtmana na Mělníce, obeslán, i provodili sú jej súsedé, šest osob; neb již bylo k večeru. Tehdy jakž oni s knězem Izaiášem ušli, tehdy se kuchařky jeho kněze Izaiášovy hned pryč kradly. Tehdy sú súsedé na mne zvolali: Vaňku, chutně stroj se a hoň! Krade se čeleď farářova pryč! A já sem běžel k rychtáři, nemaje koně svého, i vsedl sem na rychtářuo kuoň i honil

sem s jinými sousedy. A když sme je dohonili, pojali sme je zase i s vozy do městečka do rychty; a tu sme truhlice s vozu do rychty složili, a hned bez meškání dali sme panu hajtmanovi věděti, co máme s tiem činiti. A on poslal, abychme mu je vydali. A my hned na zajtřie sme mu je i s vozem na Mělník vydali, a tu sme truhlice do malé světničky vnesli. I obeslal pan hajtman konšely Mělnické, aby také při tom byli, i poslal po zámečníka a kázal truhlice odvierati. I nalezli sme tu tři naše kalichy, a čtvrtého tu nebylo. I optali sme se kněze Izaiáše, kde jest kalich čtvrtý; a on pověděl, že jest doma v loži, že se najde. A my smy šli, a doma sme kalichu v loži nenalezli ponejprv, až po druhé.

Mikuláš Hulán ze Štětí u. p. n. k. s. t.: To mi jest dobře svědomo, když se kradly kuchařky farářovy kněze Izaiášovy pryč, i zvolali sousedé, abychme je honili; tehdy sem já také vyšel za městečko, i potkal sem je, ani je již vedú ti, kteříž je uhonili, i s vozem. I přivedli sme je do rychty i s tiem vozem i se vším, což na voze bylo, a dali sme znáti hned panu Zachařovi hajtmanovi na Mělník, co máme s tiem činiti. A on nám zkázal, abychme mu je přivezli. A my sme hned na zajtřie jemu je i s vozem i s tiem, což na voze bylo, dovezli.

Šimon, kostelník ze Štětí, u. p. n. k. s. t.: To mi jest dobře vědomo, když se kradly kuchařky kněze Izaiášovy z městečka, a já ty časy doma nebyl, tehdy sú je súsedé uhonili a zase je do městečka i s vozem i s tiem, což na voze bylo, do rychty přivedli. Tehdy sem já na zajtřie domuov přišel, a pan Zachař, hajtman ty časy na Mělníce, poslal, abychme mu je na Mělník přivezli. A my sme hned k rozkázánie pana hajtmana jemu je i s vozem i se vším, což na voze bylo, na Mělník přivezli, a truhlice sme do malé světničky na zámek Mělnický snesli. Tehdy pan hajtman obeslal tři sousedy Mělnické z úřadu a zámečníka, i kázal jest ty truhlice kněze Izaiášovy odmykati. I nalezli sme v těch truhlicech tři kalichy naše, a na čtvrtý sme se ptali. A kněz Izaiáš pověděl, že jest doma v loži. A my sme hned domů šli a kalicha sme v loži nalézti nemohli. A hned sme k němu zase šli, praviece, že ho nenie v loži. A on pověděl: Máť býti. A když smy zase přišli, hned smy jej tu, kde sme ho prve naleznúti nemohli, nalezli, ale zkažený.

Mikuláš Charvath ze Štětí u. p. n. k. s. t.: Když obeslal pan Zachař, hajtman ty časy na Mělníce, kněze Izaiáše, tehdy někteří súsedé vyprovázeli kněze Izaiáše, neb již bylo k víčeru. Tehdy procházeli se dva súsedé okolo městečka i uhlédali, ano se kuchařky knězovy kradú s vozem, i zvolali na súsedy, aby je honili. A já již byl lehl, i vstal sem také, a vzav voštíp, honil sem s jinými oc.

Valentin ze Štětí [sv. p.]. *Havel sladovník ze Štětí* [sv. p.].
Zigmund Vokáč ze Štětí [sv. p.]. *Staněk ze Štětí* [sv. p.].

R. IV. 1. N. 28. b. Srov. svědomí č. 1768 a 1946 v AČ. XIII. str. 417 a 540.

2196.

Mezi Jindřichem z Medonos puovodem s jedné, a Janem a Václavem odtudž z Medonos pohnanými s strany druhé o dluh puojčený. — 1512, 23. dubna.

MDXII°, feria VI. die Georgii alias Reliquiarum. *Jan Jenka z Barchova* u. p. n. k. s. t.: Když nás prosil pan Jindřich, abychme šli ku panu Janovi a ku panu Václavovi na Něnkovice pro puol jedenácty kopy grošuov a V grošuov vše českých jim od pana Jindřicha puojčených, a tak nás poslal, abychme jim pověděli: Teď nás pan Jindřich poslal k vám, abyšte mu těch puol jedenácty kopy grošuov a V grošuov českých vám od něho puojčených poslali, že jest vám čekal, dokudž jest mohl najdéle; i již nemuož viece čekati; a nechcete-li jemu dáti, že chce právem živ býti a právem toho hleděti. A oni pověděli: Známe se k dluhu. ale summy nevieme, a vie pan Jindřich dobře, jakú úmluvu spolu máme. Pakli nechce, ale nechť jest právem živ.

Jíra, rychtář z Barchova, u. p. n. k. s. t.: Když nás poslal pan Jindřich ku panu Janovi a ku panu Václavovi, aby mu dali puol jedenácty kopy grošuov V grošuov vše českých dluhu puojčeného. A oni pověděli: Známe se k dluhu, ale summy nevieme, co nám jest puojčil. A vie pan Jindřich, jakú s ním úmluvu máme; a co nás jest pan Jindřich zhaněl pomlouvaje nás, nevzal by toho za té puol jedenácty kopy grošuov a za pět grošuov alb. A když sme jim pověděli, že nedáte-li panu Jindřichovi těch peněz, že chce pan Jindřich právem živ býti. A oni pověděli: Nechť jest.

R. IV. l. N. 30. b.

2197.

Mezi Jindřichem z Medonos puovodem s jedné, a Janem a Václavem bratřími z Medonos pohnanými s strany druhé o kuoň. — 1512, 23. dubna.

MDXII°, feria VI. die Georgii alias Reliquiarum. *Jan Jenka z Barchova* u. p. n. k. s. t.: Když nás prosil pan Jindřich, abychme šli ku panu Janovi a ku panu Václavovi na Něnkovice, aby jemu dali za kuoň plesnivý, jabkobitý, jim od pana Jindřicha prodaný, VI kop grošuov českých, kteréž jsú mu měli dáti na svatého Valentina; a oni pověděli, že mu nemáme co dáti, než chce-li pan Jindřich, že mu ten kuoň zase vrátíme tak zdravý, tak hodný, jako prve. A my řekli, že pan Jindřich nechce koně, ale chce té summě, zač jest kuoň prodal.

Jíra, rychtář z Barchova, u. p. n. k. s. t.: Když nás poslal pan Jindřich ku panu Janovi a ku panu Václavovi, aby mu dali za kuoň plesnivý, jabkobitý, jim od pana Jindřicha prodaný, VI kop grošuov českých, kteréž sú mu měli dáti na svatého Valentina; a oni pověděli: Měli sme s ním úmluvu, prodáme-li ten kuoň do svatého Valentina, že sme mu měli penieze dáti; i neprodali sme, protož mu nemáme co dáti.

Než chce-li pan Jindřich, vrátíme mu zase ten kuoň tak zdravý a tak hodný jako prve. A my řekli: Nejsme s tiem posláni, abyšte mu kuoň poslali, ale penieze.

R. IV. 1. O. 1. a.

2198.

Mezi Janem Štrosem z Kněževsi a Mikulášem Hrádkem odtudž s jedné, a Markéthú Mažlovú z Rakovníka z strany druhé. — 1512, 23. dubna.

MDXII°, feria VI. Reliquiarum. *Jan Bulas z Kněževsi* u. p. n. k. s. t.: Když bylo osazeno právo v Kněžovsi, i přineslo jí Markétě právo a přisoudilo ten statek. I dožádala se jest Markétha na právu, že jsú jí řekli poruční́ci věrnú ruku ukázati a počet učiniti. A ona řekla, že já vám toho věřím, že mi v tom právě učiníte.

Pavel z Kněžovsi u. p. n. k. s. t.: Když bylo právo osazeno v Kněžovsi po smrti sirotka, tehdy Markétha Mazlova, kteráž se jest na ten statek potahovala, před právo jest předstoupila. I přineslo jí Markétě a vyřklo právo ten statek. I žádala jest Markétha poručníkuov tu před právem, aby jí věrnú ruku okázali a počet učinili. A oni poručníci jsú jí řekli v tom věrně a právě učiniti. A ona za to přijala a řekla tak, že já vám toho dobře věřím.

Jan Batěk z Kněžovsi u. p. n. k. s. t.: Když byl soud osazen v Kněžovsi, tehdy co jest právo Markétě přisoudilo, ona jest za to ujala, a prosila poručníkuov, aby jí věrnú ruku okázali. A oni sú jí řekli, že jie chtie v tom věrně a právě učiniti, a jestliže by se v čem zapomněli, že jí chtie i počet učiniti. A ona za to ujala a řekla, že vám toho dobře věřím.

Jan Jinda z Kněžovsi [sv. p.]. *Martin Kunšík z Kněžovsi* [sv. p.]

R. IV. 1. O. 1. b.

2199.

Mezi Bernarthem z Rachmberka ɔc s jedné, a Wolfem z Rachmberka ɔc z strany druhé. 1512, [23. dubna].

Jan Kotva z Přeštic u. p. n. k. s. t.: Když jest po mne poslal pan Bernarth Rachmberk, tehdy jest byl u něho pan Wolf Rachmberk. Tu jest mne pan Wolf prosil, abych psal list ku panu Václavovi Košáteckému prose ho, aby přitiskl pečeť svú k té kvitancí bez škody, kdež já teď strýce svého kvituji z toho šacunku. A od toho psanie dal mi jest II groše bílé.

R. IV. 1. O. 2. a

2200.

Mezi Jindřichem, který v Roudnici v vazbě seděl, Prokopem Hřebíčkovým bratrem z Veltrus, a Matějem přívozníkem z Miřiviček, lidmi páně Firšicovými, s jedné, a Jiříkem Zelníkem v Praze obývajícím s strany druhé. — 1512, 23. dubna.

MDXII°, feria VI. die Reliquiarum alias Georgii. *Matěj bakalář, rychtář*

a měštěnín města Roudnice, u. p. n. k. s. t.: Jest mi to v paměti, když sem poslán byl od pana hejtmana pana Jana Byšického s Blažkem, ty časy rychtářem, k Jindřichovi, člověku páně Firšicovu, do vazby, aby pověděl, kto jsú s ním byli, když jsú Jiříka Zelníka oblúpili. I byl při tom týž Jiřík Zelník s Vyklickým. A Vyklický k Jindřichovi pověděl s volí téhož Jiříka Zelníka, že tobě o hrdlo nestojíme, jediné by mé navráceno bylo, a to pro tu příčinu, žes mého hrdla obránce byl.

Blažek řezník, starý rychtář a měštěnín města Roudnice, u. p. n. k. s. t.: Když sem sám štvrt šel do šatlavy k Jindřichovi člověku páně Firšicovu z rozkázánie páně hejtmanova, abychme na něm votázku učinili, kteří sou pomocníci vzatku toho Zelníkova. I pověděl k němu Vyklický, k tomu Jindřichovi, s volí Jiříka Zelníka, že my tobě vo hrdlo nestojíme, když nám naše navráceno bude, skrze tu příčinu, žes mu jeho hrdlo zachoval.

Šimon, písař s hradu Roudnického, u. p. n. k. s. t.: Toto jest mi v paměti: Když jest přišel Jiřík, bratr Zelníkuov, na zámek Roudnický, s Janem Vyklickým, přítelem svým, oznamuje panu hejtmanovi, panu Janovi Byšickému, že jest týž Jiřík člověk páně Vilémuov Švihovského, a že se pánu JMti za člověka dává a vosaditi se chce tu v Roudnici, a že jest řemesla soukenického. Při tom témuž panu hejtmanovi oznámil, že jest mu se škoda stala, že jest vobloupen na gruntích páně Firšicových od lidí jeho, a že jest jednoho poznal tu v Roudnici, kterýž jest ho loupil, a v tom žádal pana hejtmana za raddu. A pan hejtman jemu odpověděl: Jsi-li tím jist, že jest ten, chop se ho a kaž ho vsaditi. A on Jiřík tak učinil, že se ho chopil a kázal ho vsaditi. Potom přišel ku panu hejtmanovi, žádal ho za raddu, co má s tím učiniti, že se zná. Pan hejtman mu řekl: Kterak mu říkají? A on řekl: Jindřich. Tu jest mu řekl pan hejtman: Co chceš s ním činiti? Chceš-li k němu právem přistúpiti, v tom máš vuoli; já tobě káži naň právo pustiti. Potom týž Jiřík přišel zase ku panu hejtmanu, pověděl jemu tak: Milý pane hejtmane, raďte mi k tomu; jáť vo jiné nestojím, jediné abych k svému zase přišel; já vo jeho hrdlo nestojím. Pan hejtman mu pověděl: Chceš-li naň právo pustiti, máš muže popravné tu, neb jsú proto zdržáni. Potom jest těm mužóm popravným týž Jiřík nějaké potravné dal, když práva na ně žádati nechtěl.

Jakub Špaček, měštěnín města Roudnice, u. p. n. k. s. t.: To jest mi v paměti: Byl sem toho času na úřadě, že měli sme muže popravné, a v tom Jindřich, páně Firšicuov člověk, byl jat a vsazen z rozkázánie páně hejtmanova pro loupež, že jest Jiříka obloupil, Zelníkova bratra. Potom poslal pan hejtman k nám, abychom popravcuov pryč neposílali do zajtří, bude-li chtíti Jiřík bratr Zelníkuov žádati práva na Jindřicha, abyšte po ně po druhé neposílali. My sme tomu odepřeli, že nám ho kusa nenie třeba, než chce-li Jiřík jemu platiti, tehdy my ho zde necháme. I nechali sme. Jiřík mu zaplatil, než práva na Jindřicha nežádal, a my popravce pryč poslali.

Řehoř kramář, měštěnín města Roudnice, u. p. n. k. s. t.: Když jest pan hejtman náš kázal vsaditi Jindřicha, člověka páně Firšicova, do vazby pro loupež, kterúž učinil Jiříkovi, který má bratra zde — Zelník mu říkají, — a v tom času byl jest u nás popravce pro jinú potřebu. Tu jest pan hejtman zdržal toho popravce přes noc, naděje se, že by týž Jiřík žádal práva na téhož Jindřicha, člověka páně Firšicova. I nežádal jest jeho za nic, ani nás konšeluov.

Jan Chytrý, měštěnín města Roudnice, u. p. n. k. s. t.: Když jest byl Jindřich, člověk páně Firšicuov, v kázni, kterýž jest Jiříkovi Zelníkovi statek pobral loupežem, toho času držel sem ouřad. Jsem toho dobře vědom, že jest nežádal týž Jiřík naň práva.

R. IV. l. O. 2. b. a 5 b.

2201.

Mezi Petrem Škorní z Stranova s jedné, a pannou Elškou z Míkovic s strany druhé. 1512 [23. dubna.]

Matěj Hruška, holomek z Velíše, u. p. n. k. s. t.: Když sem se trefil do Prahy ku pánu svému, přijev s listy, nalezl jest mne pan Jiřík Bruona, prosil jest mne: Puojmi mi, milý Hruško, kuoň nahoru, že sem jej sobě koupil vod paní Anny z Míkovic, a pohlédaj mi ho, a já tobě zaplatím. Já sem to učinil, že sem ten kuoň pojal na Velíš; a on Jiřík Bruona, když svou chvíli uhlédal, vzal ten kuoň zase. To jest se stalo po smrti nebožtíka pana Petra z Míkovic.

R. IV. l. O. 4. b.

2202.

Mezi Annú z Kácovce s jedné, a Janem Snětským z Snětu s strany druhé. — 1512, 23. dubna.

MDXII⁰, feria VI. Reliquiarum alias Georgii. *Mikuláš z Kácovce* u. p. n. k. s. t.: To jest mi v paměti, že jest pan Snětský mocí chtěl připraviti Annu z Kácovce, aby se soudila s panem Dvoreckým.

Feria III. post Marci evangeliste [27. dubna]. *Bartoň z Radonic* u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že jest prosila Anna z Kácovce pana Snětského, aby ji opatřil, že se jí Anně křivda děje od páně Dvoreckého člověka, od Huolka. A pan Snětský jí pověděl: Milá Anna, já tě jináč neumím opatřiti, než musím býti právem živ. A tak jí pan Snětský pověděl: Milá Anna, budeš-li mi v tom státi, že za to nic nedáš.

Martin z Radonic u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, když sem se trefil do Stebuzevsi k rychtáři, že jest pan Snětský řekl Anně z Kácovce: Anna, budeš-li mě poslúchati a v tom státi, což ke mně nynie mluvíš, nedáš za to bohdá nic.

R. IV. l. O. 13. a. Srov. svědomí č. 1930 v AČ. XIII str. 507.

2203.

Mezi paní Annú a paní Markétú vlastními sestrami z Postupic s jedné, a panem Vilémem Kostkú odtudž z Postupic s strany druhé. — 1512, 23. dubna.

MDXII°, feria sexta die Georgii alias die Reliquiarum. *Vondráček písař z Litomyšle* s povolením obú stran bez přísahy svědčil takto: To jest mi vědomo, že jest nebožtík pan Jan Kostka vypuojčil sta kop grošuov u lidí v Třebové České a v Oustí, a ten dluh že jim těm lidem není zaplacen ještě.

Jakub písař z Lithomyšle s povolením obú stran bez přísahy svědčil takto: Jest mi dobře svědomo, že lidé z České Třebové puojčili sú nebožtíku panu Janovi Kostkovi padesát kop grošuov, a z Oustí padesát kop grošuov. A ty sem já sám přijímal od nich od těch lidí.

Jakub, mlynář z Litomyšle, s povolením obú stran bez přísahy svědčil takto: To mi jest v paměti, že sem puojčil panu Bohušovi a panu Janovi Kostkovi sto zlatých. Po smrti páně Janově a páně Bohušově zaplaceno mi od pana Zdeňka nebožtíka.

Pavel z Lithomyšle s povolením obú stran bez přísahy svědčil takto: Žádala mne paní Anna a paní Markéta, sem-li já toho svědom, platil-li jest pan Zdeněk jaké dluhy. Sem toho svědom, že jest platil. Puojčil sem panu Janovi a panu Bohušovi sto zlatých a třidceti, a řekl mi je dáti nebožtík pan Zdeněk. Pak umřel; nedal mi nic.

Pavel Klenovský z Litomyšle bez přísahy s povolením obú stran svědčil takto: že sem puojčil jsa poručníkem s jinými poručníky s Vondráčkem písařem a Benešem soukeníkem sto kop grošuov českých někdy urozenému pánu, panu Janovi Kostkovi z Postupic. I byly to peníze mého bratra Prokopa Klenovského. Kdež těch sto kop grošuov oplatil jest nebožtík pan Zdeněk Kostka z Postupic za pana Jana.

R. IV. l. O. 14. b. Srov. svědomí č. 1809 a 1958 v AČ. XIII. str. 428 a 521.

2204.

Mezi Mikulášem z Medonos s jedné, a Jindřichem odtudž z Medonos s strany druhé. 1512, 23, dubna.

Feria VI. die Reliquiarum alias die Georgii. *Anežka z Nĕnkovic a v Chrudimi* svědčila takto: Jest mi v paměti, jakýž jest kolivěk statek zuostal po panně Kateřině, sestře Mikulášově z Medonos, i Jindřichově z Medonos, že jest on Jindřich pobral ten všecken statek po též nebožce panně Kateřině. Von ví dobře, jaký statek. A mně týž Jindřich prodal sukni modrú jednu, a panie Brložčině dceři jednu zelenou. To beru k své víře a k své duši, že jest tak.

R. IV. l. O. 15 a. Srov. svědomí č. 2197.

2205.

Mezi Janem Kapříkem z Lesonic s jedné, a panem Janem Lickem z Rismburka s strany druhé k prvnímu pychu, že zbil Václava Holoubka oc. — 1512, 23. dubna.

MDXII°, f. VI. die Reliquiarum alias die Georgii. *Jan Husovec z Konecchlumí, člověk páně Kapříkuov,* u. p. n. k. s. t.: Když sem přišel do krčmy tu v Konecchlumí, a Holoubek hrá s jakýms neznámým pacholíkem, i prohrál několik peněz k tomu pacholíkovi. V tom podá mu píti ten pacholík, a on mu je vlil mezi voči. V tom se chopili za pasy, a pán muoj se k tomu trefil i řekl jim, aby toho nechali, že já tomu nechci. A s tím, když je rozvadil, šel pán ven, a oni také ven šli a vně se rvali. V tom přišel zase Holoubek do jízby i přísahal, že toho pacholka zabí. I kázal jest pán rychtáři, aby jej vsadil. A on Holoubek nechtěl do vězenie jíti. Pán jej chytil za vrch, aby šel do vězení, i udeřil ho kyjíkem jakýms pán. I řekl mu Holoubek: Shledáš to, žeť toho musí líto býti, že chudé pacholky tepeš. Pak jej přihnal k sudu, aby jej rychtář vsadil. A on Holoubek mu opět odpověděl: Shledáš, pane Kapříku, žeť toho musí líto býti, že nás chudé pacholky tepeš. A pán vopět udeřil jej tím kyjíkem dvakrát nebo třikrát. V tom pán šel pryč, a rychtář jej vsadil. Ale v vězení ho pán nebil.

Feria II. die Valentini [14. února 1513]. *Jiřík rychtář z Konec[c]hlumí* u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že když jest přijel Bartoš, purgkrabí páně Licko[v], s puohoními listy tu sobotu před Svátostí, a on pan Jan Kapřík přijíti je nechtěl, pravě, že to podle práva není.

Jakub z Konecchlumí [sv. p.].

Jakub kuchař z Konecchlumí u. p. n. k. s. t.: To pomním, že když jest přijel Bartoš purgkrabí páně Lickó[v], tu sem se k tomu přitrefil, an listy chce dáti puohonní panu Janovi Kapříkovi a tu sobotu před pruovodní nedělí; a on je pan Jan přijíti nechtěl; neb to podle práva není; neb já vím dobře, kterak sě vedle práva zachovati mám. V tom jest řekl Barthoš purkrabie ku panu Janovi Kapříkovi: Vezmete-li ty listy? Tehdy řekl pan Jan: Nevezmu. A Bartoš jest řekl: A já je tu nechám. A pan Jan Kapřík jest řekl: Jakž chceš.

Vaněk z Kone[c]chlumí u. p. n. k. s. t.: Tu sem byl při tom, když jest přijel úředník páně Lickó[v] Bartoš a chtěl dáti listy panu Janovi Kapříkovi puohonní. A pan Jan je přijíti nechtěl pravě, že nejsú mu podle práva dáni. A to jest bylo tu sobothu před pruovodní nedělí. A tu jest sě seznal Bartoš úředník, že panu Janovi odpovieda Vácslav Holoubek.

Duchek z Konecchlumí u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že přede mnú jest pověděl Václav Holoubek, že panu Janovi Kapříkovi odpovieda.

Kouba z Soběras u. p. n. k. s. t.: To pomním, když sem stál před krčmú

s panem Janem Kapříkem, tehdy vešel Vaněk Holoubek s druhém pacholkem, a tu jsou sě rvali a jeden na druhého vsedl. A někteří počeli na ně sypati snieh. A v tom přišel jest pan Jan Kapřík, i řekl jim: Nechta se! A v tom vstal jest Vaněk Holoubek i přisáhl pánu Bohu, že toho pacholka zabím dnešní den. Tehdy pan Kapřík jest řekl k rychtáři: Rychtáři, vsaď je! A v tom Vaněk Holoubek řekl jest a zapřisáhl se: Zhledáš to, pane Jene Kapříku, že muší tobě toho líto býti.

Duchek Holej z Konecchlumí [sv. p.].

Ambrož z Konecchlumí u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti a při tom sem byl, že se jest rval Holoubek Vácslav s jakýms pacholkem tu na vsi. Potom jest to uhlédal pan Jan Kapřík i kázal je rozvaditi. A když jest vstal Holoubek, i zapřisáhl se pravě: Já tebe dnešní den zabím. To tomu pacholku jest řekl. A to uslyšel pan Jan, i otázal se rychtáře, což praví? Praví, žc toho pacholka dnešní den chce zabíti. I rozkázal pan Jan rychtáři, aby Holoubka vsadil. A rychtář je vzal a chtěl je vsaditi do sudu. A on Holoubek nechtěl jíti. A pan Jan mu velel jíti, a on vždy nechtěl. I dal mu kyjem za krk. A on Holoubek pověděl: Tepeš mne, pane, bez viny. Zhledáš to, že tobě to muší líto býti. I šel jest pak do vazby. I řekl jest pak po druhé pánu: Zhledáš to, že tobě to muší líto býti. A on pan Jan ho bil přes nos jeho Holoubka.

Jiřík rychtář z Konecchlumu u. p. n. k. s. t.: To mi vědomo, když sou se počeli vaditi u mne v jizbě Vácslav Holoubek s tiem pacholkem, i pobízeli sě ven. Řekl sem pánu: Pane, dám-li se jim rváti? A pan Jan řekl: Nech jich. A potom šli ven, a tu sou sě rvali a jeden na druhého jest vsedl, a bili sě pěstí a kousali sou sě. I to uhlédav pan Jan, i rozvedl je. A v tom sě zapřisá[h]l vstav Holoubek i řekl: Přísahám dnešní den, že tebe zabím, točižto pacholka. A to uslyšev pan Jan, řekl jest ke mně: Což praví? Praví, že ho dnešní den chce zabíti. I rozkázal je vsaditi. A já sem ho vsa[di]ti [chtěl], a on nechtěl jíti do vazby. A pan Jan mu dal kyjem ažsě dvakrát za krk. A potom sem je vsadil do sudu. A když jest seděl v sudu, i řekl ku panu Janovi: Tepež chudy pacholky, zhledáš to, že tobě to muší líto býti.

Jakub z Konecchlumí u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že když jest Holoubek počel hráti s tiem pacholkem, a ten pacholek vyhrá na Holoubkovi groš, a Holoubek počel sě hněvati, a ten pacholek podává Holoubkovi píti, a Holoubek mu pivo tomu pacholku mezi voči vlil; a potom sě pobídili ven, i rvali sou sě vně na cestě. A pan Jan sě k tomu trefil i řekl jest jim: Však ste sobě na mne dvuor nevyprosili. A oni v tom je rozunděli. A Holoubek vstav i přisáhl pánu Bohu, že ho zabí toho pacholka. A pan Jan to uslyšav, kázal jest je vsaditi. A on Holoubek do vazbie jíti nechtěl. A pan Jan ujav je za vrch i pojel je od stolu. A v tom řekl jest Holoubek: Pane, tepež mne; zhledáš to, že tobě to muší líto býti. To uslyšav pan Jan i šel jest k sudu i udeřil jest ho. Potom ho rychtář vsadil. I řekl jest po druhé:

Pane Kapříku, tepež chudy pacholky; zhledáš to, že tobě to muší líto býti. I chytiv se ještě z sekerku i chtěl toho pacholka udeřiti. A soused mu jeden tu sekerku vydřel.

R. IV. l. O. 16. a S. 3. a. Srov. svědomí č. 2189 a 2190.

2206.

Mezi Janem Kapříkem z Lesonic s jedné, a panem Janem Lickem z Rismburka s strany druhé k druhému o vazbu Václava Holoubka. — 1512, [23. dubna.]

Jan Husovec z Kunecchlumí u. p. n. k. s. t.: To co sem k první při pravil a svědčil o Václava Holoubka proti panu Lickovi, pravím to na tu přísahu, kterúž sem teď po druhé učinil k této při, že viece svědom nejsem přes to, než tolik jako prvý.

Kouba z Soběraz u. p. n. k. s. t.: Což sě Václava Holoubka dotýče proti panu Lickovi z Rysmburka, to, což sem prvý pravil a svědčil k první při, to na tu přísahu beru, kterúž sem po druhé učinil k této při, že viece nejsem svědom, než tolik jako prvý.

Duchek Holej z Konecchlumí [sv. p.]. *Ambrož z Konecchlumu* [sv. p.].
Jiřík rychtář z Konecchlumu [sv. p.]. *Jakub z Konecchlumu* [sv. p.].

Feria II. Ambrosii [4. dubna 1513]. *Jakub kuchař z Konecchlumí* u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti a k tomu sem se trefil, že jest přinesl Barthoš písař tři listy puohonné ku panu Janovi Kapříkovi tu sobotu před provodní nedělí. Tehdy jich pan Kapřík vzieti nechtěl, neb nejsú dány vedle práva. Tehdy jest pan Jan Kapřík řekl: Já vím, jak se mám podle práva zachovati. Tehdy mu Barthoš písař řekl: Vezmete-li je? A pan Jan Kapřík řekl: Nevezmu. A Barthoš řekl: Já jich tu nechám. A pan Kapřík: Nech aneb udělaj, jak chceš. I jel Barthoš preč a listy položil.

R. IV. l. S. 3. Srov. svědomí č. 2189, 2190 a 2205.

2207.

Mezi panem Václavem z Říčan ꝯc s jedné, a panem Michalem Slavatou z Chlumu ꝯc z strany druhé. — 1512, 24. dubna.

MDXII°, sabbato post Georgii. *Jan kněz, z Štěstína kostela*) farář,* na svú kněžskú přísahu, kterúž učinil biskupu na své kněžstvie, svědčil takto: Ptal se mne pan Václav z Říčan, dávají-li mi páně Michalovi sedláci ourok čili nic; a já sem pověděl, že dávají, a kteří mi ten čas dáti nemohú, umlúvají se se mnú a potom mi dadie, pokudž jim roku přidám s páně Mti rozkázáním.

R. IV. l. N. 26. a. — *) To jest z Čestina Kostela.

2208.

Mezi Vilémem z Vřesovic na Doubravské Hoře s jedné, a purgmistrem a konšely i vší obcí města Bieliny z strany druhé. — 1512, 24. dubna.

MDXII°, sabbato post Georgii. *Jakub z Libešovic, páně Vilémuov člověk,*

u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že Jiřík a Jakub z Libešovic, lidé páně Vilémovi, musili dáti po kopě míšenské pánóm Bielinským beze všeho prodlenie.

Matěj Chudý z Libešovic, páně Vilémuov člověk, u. p. n. k. s. t.: Toho sem dobře svědom, že Jiřík a Jakub z Libešovic, páně Vilémovi lidé, musili dáti po kopě míšenské pánóm Bielinským měštěnínóm.

R. IV. l. O. 5. b.

2209.

Mezi Vilémem z Vřesovic na Doubravské Hoře s jedné, a panem Děpoltem z Lobkovic na Bielině s strany druhé. — 1512, 24. dubna.

MDXII°, sabbato post Georgii. *Jíra s Věnčic* u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že pan Popel rozkázal staviti úředníkóm svým v městě Bielině lidi páně Vilémovy a vsázeti. A potom se sám pan Popel k tomu seznal.

Kliment s Věnčic u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že jest pan Popel rozkázal obstaviti súsedy naše, lidi páně Vilémovy, v městě Bielině a vsázeti.

Prokop s Věnčic [sv. p.].

R. IV. l. O. 6. a.

2210.

Mezi Vilémem z Vřesovic a na Doubravské Hoře s jedné, a Václavem Sokolem z Mor s strany druhé. — 1512, 24. dubna.

MDXII°, sabbato post Georgii. *Řehoř z Chrabřec* u. p. n. k. s. t.: To mi jest dobře vědomo, že jest pan Sokol bil člověka páně Vilémova.

Mařík z Chrabřec u. p. n. k. s. t.: Toho sem dobře svědom, že jest pan Sokol bil člověka páně Vilémova Jiříka, Vaňkového syna.

Linharth z Chrabřec u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že pan Sokol bil člověka páně Vilémova, když Vaňka jímali.

Jan z Chrabřec [sv. p.] *Řieha rychtářuov zeť z Chrabřec* [sv. p.]

R. IV. l. O. O. 6. a.

2211.

Mezi Vilémem z Vřesovic na Doubravské Hoře s jedné, a panem Děpoltem z Lobkovic na Bielině s strany druhé. — 1512, 24. dubna.

MDXII°, sabbato post Georgii. *Křištan rychtář z Lahovic* u. p. n. k. s. t.: To mi jest dobře vědomo, že jest pan Popel nás neobsielal k žádnému soudu od polouletí i od roku, a že o tom nic neviem, ani by koho k nám posielal.

Jan Košírek z Lahovic u. p. n. k. s. t.: že o ničemž nic neviem, aby k nám pan Popel kdy posielal, abychme stáli k jakému soudu, jak sem živ.

Václav z Lahovic [sv. p.] *Jan Kopáč z Lahovic* [sv. p.]

R. IV. l. O. 6. b. Srov. svědomí č. 2209.

2212.

Mezi Jiříkem kolářem měštěnínem z Vodňan s jedné, a Levú z Libějovic oc s strany druhé. 1512, 24. dubna.

MDXII°, sabbato post Georgii. *Jan Špitálský z Vodňan* u. p. n. k. s. t.: To mi jest dobře vědomo, když jsem byl u Kredausa nebožtíka, že v tom grunthu a v té strouze že je svobodně kladl vrš Kredaus beze všie překážky, a že jest mu na tom žádný nepřekážel až do jeho smrti.

Matěj, thovaryš mlynářský z Vodňan, u. p. n. k. s. t.: To mi jest dobře vědomo, když sem se učil řemeslu u nebožtíka Viléma, mlynáře ve mlýně nad Vodňany, tehdy Vilém nemaje sobě kde ryb chovati, i kopal sobě jámu na struze nebožtíka Kredausa. A Kredaus přišed bránil mu toho. A sám Kredaus v té struze kladl vrši beze všie překážky do smrti.

R. IV. l. O. 6. b.

2213.

Mezi Petrem z Pohnánie s jedné, a Maršem člověkem páně Čabelického mlynářem pod Skalkú s strany druhé. — 1512, 24. dubna.

MDXII°, sabbato post Georgii. *Kašpar z Brna* u. p. n. k. s. t.: To mi jest dobře vědomo, když nás poslal pan Petr na ryby, i vyběhl na nás mlynář s kuší napatú, a my utekli od nevodu. I poslal nás pán zase, a my šli, a nevodu již nebylo.

Vaněk, služebník páně Petruov Chvalů, u. p. n. k. s. t.: Poslal nás pán na ryby, a když sme šli, vyběhl na nás Mareš mlynář s kuší napatú a odehnal nás od nevodu. I poslal nás pán zase, a my šli, a nevodu již tu nebylo.

Havlík rychtář z Protivína u. p. n. k. s. t.: Poslal nás pán k Maršovi mlynáři po nevod, aby mu jej vrátil. A on mlynář nám nic nevrátil. I šli jsme před se a pověděli jsme pánu.

Jan Vacek z Protivína u. p. n. k. s. t.: Poslal nás pán k Martinovi Maršovi mlynáři, aby mu nevod vrátil. A on nám nic nevrátil. I šli sme zase a pověděli sme pánu.

R. IV. l. O. 7. a.

2214.

Mezi Janem Lickem z Rysmburka s jedné, a Janem Kapříkem z Lesonic s strany druhé. 1512, 24. dubna.

MDXII°, sabbato post Georgii. *Ambrož z Konecchlumí* u. p. n. k. s. t.: To mi jest dobře vědomo, že pan Jan Kapřík kázal vsaditi člověka z Lužan páně Lickova Václava Holoubka do sudu a tu jej bil. A tu sem já při tom byl a to sem viděl.

Ambrož z Kamenice u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, když pan Kapřík

kázal vsaditi člověka páně Lickova, Václava Holoubka z Lužan, tu jest jej bil v té vazbě; a pravie pan Kapřík, že by mu Václav odpoviedal. A Václav pověděl, že sem neodpoviedal, a že mě bijete bez viny; bude vám toho líto.

R. IV. l. O. 7. b. Srov. svědomí č. 2189, 2190, 2205 a 2206.

2215.

Mezi paní Annú z Kovaně oc s jedné, a knězem Isaiášem z Kojetína farářem v Ouněticích z strany druhé. — 1512, 24. dubna.

MDXII°, sabbato post Georgii. *Tuoma ze Štětí z městečka* u. p. n. k. s. t.: Toto mí dobře vědomo jest v držení pana kancléře, když držel Mělník, a kněz Izaiáš byl u nás v Štětech farářem, i nejsa od pána ani od fary vyhoštěn, a kuchařky jeho nabravše na vuoz i kradly se od nás nočně. A sousedé uslyšavše i honili je, a zhonivše je i přivedli je do městečka do rychty i s tiem vozem. I řekly kuchařky: Proč nás honíte? Však sme vašeho nic nevzaly! A zlá k nám slova mluvily. A my sme poslali ku panu hajtmanovi na Mělník, co máme s tiem činiti. A pan hajtman rozkázal, abychme je na zajtřie k němu dovezli. I když sme přijeli na Mělník, poslal pan hajtman po tři konšely Mělnické, aby byli při odvíránie truhlic, a kázal zámečníku truhlice odmykati. I nalezli tu tři kalichy naše. I uzřevše to konšelé, nepochválili toho a řekli: Zlé znamenie! By byl jedně těch kalichuo nebral! I ptali sme se na čtvrtý kalich; a kněz Izaiáš pověděl, že jest doma v kuchařčinaj komoře v loži. A my šli, hledali sme a nenalezli sme. I ptali sme se kněze Izaiáše po druhé, a on pověděl, že má tam vždy býti. A my sme přihrozili pacholkóm jeho, nemohše naleznúti. I šli smy, nalezli smy, ale ztlučený a zkažený. I otázal pan hajtman kuchařek: Pročs ste to učinily a to pobraly? Kto vám to kázal učiniti? A oný pověděly, že farář nám kázal.

Šimon kostelník ze Štětí u. p. n. k. s. t.: To mi jest dobře vědomo: Když sme byli v držení pana kancléře, tehdy byl kněz Izaiáš u nás farářem ve Štětí, a nemaje od nás ani od pána odpuštěnie, a jeho čeleď nočně kradla se jest od nás s vozem. Tehdy sú je sousedé honili, a uhonivše přivedli je zase do městečka do rychty. A kuchařky nám řekly: Proč nás honíte? Však sme vašeho nic nevzaly. A my sme poslali ku panu hajtmanovi, co máme s tiem činiti. A on nám rozkázal, abychme je na Mělník přivezli. A když sme na Mělník přijeli, obeslal pan hajtman tři konšely Mělnické i kázal zámečníku truhlice odvierati. I nalezli smy v těch truhlicech tři kalichy naše. I uzřevše to konšelé, zeptali se nás, čí jsú to kalichy. A my řekli: Naše. A oni řekli: Zlé znamenie! I ptali sme se na kněžì Izaiášovi na čtvrtý kalich. A on pověděl, že by měl býti v kuchařčinaj komoře v loži. I šli sme a nenalezli sme. I šli sme zase [k] knězi Izaiášovi po druhé, a on pověděl, že má vždy tu býti.

I nalezli sme jej v těch šatech škaredých v loži, ale zkaženaj. A ptali se na kuchařkách, proč sú to braly a kradly se; a ony pověděly, že nám kázal farář.

Vaněk Zabranský ze Štětí [sv. p.]. *Zigmund Vokas ze Štětí* [sv. p.].
Mikuláš Hulán ze Štětí [sv. p.]. *Havel sladovník ze Štětí* [sv. p.].
Jan rychtář ze Štětí [sv. p.]. *Valentin ze Štětí* [sv. p.].

R. IV. 1. O. 8. a. Srov. svědomí č. 1768, 1946 a 2195. — Při tom jest lístek, na kterém se čte: „Pan Jan. Nálezu hledati od XXII leth, kdež se stal mezi panem Janem Strakonickým a panem Jakubem Kyšperským o zboží Předlidské. — Registřík, kdež pohnala paní Anna z Kovani proti knězi Izaiášovi od VIII leth. Konšelé ze Štětí a Václav z Radovesic a Zachařík Malý."

2216.

Mezi Levou Malovcem z Libějovic s jedné, a Jiříkem kolářem měštěnínem města Vodňan s strany druhé. — 1512, 24. dubna.

MDXII°, sabbato in crastino Georgii. *Mikuláš soukeník, měštěnín města Vodňan,* u. p. n. k. s. t.: Václav Kredous nebožtík, leže na smrtedlné posteli, odkázal mi rybníček s tím se vším, což k tomu přísluší, jakž jest sám užíval. Chytila se vostrovce Řehořová mlynářka pravieci, že by jí nedodal bez něčeho tří kop nebožtík Kredous za ty grumty, kteréž vod nie koupil. Toho já neviem, dodal-li jest, čili nedodal. Potom sem já ten rybníček prodal Jiříkovi kolářovi tak, jakž v kšaftu stojí. Když sem mu prodal, při tom sem oznámil témuž Jiříkovi, že mi Kredous pravil, že jest ten vostrovec k tomu rybníčku.

Jakub Boubín, pekař z Vodňan, u. p. n. k. s. t.: Dokud sem byl u Viléma mlynáře tovaryšem, že sme nosili z toho vostrovu, který k tomu Vilémovu mlajnu přísluší, seno, a žádný nám nepřekážel. Vrši sme kladli dvě beze vší překážky, než Kredousovic nad námi vajše vrše kladli. Já nevím, čí jest to vostrovec, gruntovně.

Kubík z Lidmovic, člověk páně Levuov, u. p. n. k. s. t.: Dal mi nebožtík pan Diviš páně Levuov votec ten mlajn nad Vodňany, v kterém sedí Michal, páně Levuov člověk; držel sem ten mlajn tři léta beze všie překážky, a náměstek muoj Vilém držel týž mlajn sedm let také beze vší překážky. Ten rok se stěhoval do něho Vilém, když k Horažďovicóm přiléhali.

Jan hajný z Bavorova u. p. n. k. s. t.: Vode štyrydcíti let, pomním, držala má sestra a švagr Řehoř ten mlajn nad Vodňany, a nebylo jim ani žádnému překáženo na té louce, a v stoce vrše kladli; nebylo jim překáženo. Potom když prodali sme Michalovi, teprův Jiřík kolář z Vodňan zsekal témuž Michalovi vrše.

Anička Rábova z Svinětic u. p. n. k. s. t.: Byla sem já v tom mlajně nad Vodňany rodička, a žádný nám nikdy překážky nečinil na ničemž. Užívali sme toho vostrovu, který k tomu mlajnu přísluší, svobodně.

R. IV. 1. O. 17. b. Srov. svědomí č. 2212.

2217.

Mezi Janem Kunátem z Sulevic, úředníkem na Lýčkově, s jedné, Zigmundem Čelechovcem z Kralovic s strany druhé. — 1512, 24. dubna.

MDXII°, sabbato in crastino Georgij. *Jan Hešt z Libičic, člověk paní Kerovské,* u. p. n. k. s. t.: Byli sme povoláni od nebožtíka pana Václava, votce paní Kerovské, na meze, aby věděli, čí sou které grumty hájovské. I jsou ty grumty hájovské všecky paní Kerovské. I na těch grumtích kázal sekati dříví pan Čelechovec. A pan Kunát úředník kázal jej pobrati.

Mikeš z Klučku, člověk paní Mandeleny Kerovské, u. p. n. k. s. t.: Když nebožtík starý pán pan Vlk povolal lidí starých na grumty hájovské, aby mu vokázali, pokud jsú jeho grumty, pověděl jeden člověk, který byl na tom dědictví, kdež pan Čelechovec dříví posekal, že jest to muoj krumt nad jezérky. A to pan Kunát, ouředník paní Mandeleny, kázal pobrati dřívie posekané nad jezérky. A ten grumt nad jezérky jest paní Mandeleny Kerovské.

Vavřinec z Libičic, člověk paní Kerovské, u. p. n. k. s. t.: To mi vědomo, že vyslal pan Vlček, nebožtík votec paní naší, lidi staré na svuoj grumt za Klučkem nad jezérkem. Tu jest jeden starý člověk ukázal na to místo, kdež potom pan Čelechovec pomajtil dříví. A řekl týž člověk: Toto jest grumt byl muoj vlastní. A byl to člověk nebožtíkuov páně Vlkuov.

R. IV. l. O. 18. a.

2218.

Mezi panem Janem a panem Purkartem bratřími z Kolovrat a na Novém Hradě puovody s jedné, a mezi Vilémem z Vřesovic pohnaným s strany druhé. — 1512, [24. dubna.]

Tuoma Tuša z Želkovic u. p. n. k. s. t.: že nevím vo ničem svědčiti.

Václav Minczer z Lewšteina svědčil takto: Jest mi v paměti, že jest mne žádal pan Vilém s Doubravské Hory, abych s jeho ženou jel na pouť do Němec, a poslal mi koník rayzí do mého domu na Krupku. Potom když sem se zase vrátil s té pouti, poslal sem mu ten kuoň zase na Doubravskú Horu po jeho páně Vilémovu krajčíři. Po některém času přijel sem ku panu Vilémovi na Doubravskú Horu pro některú svú potřebu, mluvil sem k němu z kumštu: Milý pane, puojčili ste mi koně, když sem s vaší paní jel na pouť; slyším, že jest kradený. Kdyby mě tam s ním v Němcích postihli, kázali by mě snad voběsiti. A pan Vilém řekl proti mé řeči, že jest ten kuoň mému židu zastavený. Pomním také, že jest byla zmínka před panem Popelem také vo ten koník, ale nepomním na čem jest zavříno. A to beru k své víře a k své duši, že jinak nenie.

R. IV. l. O. 19. a.

2219.

Mezi Jindřichem Škopkem z Bílých Otradovic s jedné, a Burianem z Votic s strany druhé. 1512, 24. dubna.

MDXII°, sabbato in crastino Georgii. *Václav páně kancléřuov písař na Bechyni* u. p. n. k. s. t.: Jest mi v paměti, že jest pán JMt pan kancléř nechal u pana Buriana Votického z Votic summu peněz sto kop puol třetí kopy na míšensko na ten zpuosob, aby byly vydány panu Škopkovi. I mluvil sem s Votickým vo to páně slovem, proč té summy nedodá Škopkovi, kterúž mu JMt pán ráčil svěřiti. Tu jest mi on Votický pověděl, že jest všecko, což mu pán svěřil, poslal po ženě své Regině témuž Škopkovi a že mu nic dlužen nenie. Než on Škopek pravil jest, že by mu XVI^ti^ kop nedodal grošuov českých. A to mi jest v paměti, že toho času, když sem mluvil o ty peníze s Votickým, že jest žena téhož Votického byla u mateře na Zvěstově pro nějakú ruoznici.

R. IV. l. O. 20. a.

2220.

Mezi Janem a Rytkéřem Kozelky, vlastními a nedílnými bratřími z Hřivic, s jedné, a mezi Jakoubkem člověkem Mikuláše z Vřesovic s strany druhé. — 1512, [24. dubna].

Jiřík Čihař z Vuohnice, člověk páně Mikulášuov Kostomlatského, u. p. n. k. s. t.: Jest mi vědomo, že ta pastušina, pro kterouž pán muoj jest pohnán, nebyla jest jich Kozelkuov tehdáž, když ji Jakoubek člověk páně zbil, než potom, než měla pachole u toho Jakoubka, člověka pánova; pak ona ta pastušina, když to její pachole páslo na poli, pojala jej s sebou, chtieci jej vzíti do Křemže. A on Jakoubek jí jej vodjal, tak že jí něco přitloukl, proto že mu pachole pojala vod stáda.

R. IV. l. O. 20. a.

2221.

Mezi Jakoubkem z Němeček, člověkem páně Kostomlatského, s jedné, a mezi Janem a Rytkéřem Kozelky bratřími z Hřivic oc s strany druhé. — 1512, 24. dubna.

MDXII°, sabbato in crastino Georgii. *Jiřík Čihař z Vohnice, člověk páně Kostomlatského,* u. p. n. k. s. t.: To jest mi v paměti, že ta pastušina, pro kterou jest pán muoj pohnán, byla jest u Jakoubka z Němeček a tu se jest u něho zléhala, a vod něho vodšedši, měla jest pankharta, a jest kurva.

R. IV. l. O. 21. a. Srov. předcházející svědomí č. 2220.

2222.

Mezi Janem Jindou z Řevňova s jedné, a mezi purgmistrem a konšely i vší obcí města Hradiště hory Tábor s strany druhé. — 1512, 24. dubna.

MDXII°, sabbato in crastino Georgii. *Václav, měštěnín z Tábora,* na tu

přísahu, kterú učinil k úřadu konšelskému králi JMti, svědčil takto: že čehož na mne žádá paní Kateřina, že já toho nic nejsem vědom ani co v paměti mám.

Jiřík konvář, měštěnín z Tábora, u. p. n. k. s. t.: Žádal mne pan Voldřich za svědomie, že bych byl svědom, že by mu páni moji propustili osmnást kop; i toho já v paměti nemám, by mu propustili. Když přišel úředník Táborských, tehdy mu pověděl: Pane Voldřiše, byla by to veliká odměna za dvě kopě vosmnást kop propustiti.

Zuzka z Tábora u. p. n. k. s. t.: To jest mi v paměti, že jest Jinda dal vod pohřebu čtyři peníze a činže tři groše rychtáři Klokotskému, ješto pochovávali nebožku Jechovou.

R. IV. 1. O. 21. b.

2223.

Mezi Václavem z Polák s jedné, a panem Heinrichem z Plavna oc s strany druhé. 1512, 24. dubna.

MDXII°, sabbato in crastino sancti Georgii. *Jíra z Polák, člověk pana Maštovského,* u. p. n. k. s. t.: Co se dotýče té rži, slyšel sem od lidí, že by měl pójčiti nebožtík pan Polácký panu z Plavna. Ale při tom sem nebyl, jest-li pójčeno čili nenie.

R. IV. 1. O. 22. a.

2224.

Mezi Jiříkem Sklenářem z Rakovníka s jedné, a panem Jindřichem jinak panem Albrechtem z Kolovrat a na Krakovci s strany druhé. — 1512, 24. dubna.

MDXII°, sabbato in crastino Georgii. *Dobeš z Svinařova, člověk páně Krakovského,* u. p. n. k. s. t.: Tak jest, že jest rychtář nebožtík Jan z Slabec vzal štyrydceti kop míšenských od Kateřiny sestry své, kteréž mu k věrné ruce dala schovati, aby synu jejímu Matějovi choval. Když jest byl nemocen, tehdy ty peníze Jiřík Sklenář s někajm více vykopal, a tu sú je čtli on Jiřík a Kokořovec; načtli jich bez puol třetí kopy sedmdesát kop míšenských. Tehdy Jan rychtář nebožtík leže v nemoci, dal jest Jiříkovi sklenáři těch sedmdesát kop bez puol třetí kopy k věrné ruce schovati na ten zpuosob, aby sestrám jeho Janovým je dal, pravě tak týž Jan rychtář nebožtík, že jsú to peníze sestr mých.

R. IV. 1. O. 22. b.

2225.

Mezi knězem Izaiášem z Kojetína s jedné, a paní Annú z Kovaně s strany druhé. 1512, 24. dubna.

MDXII°, feria II. [sic] in crastino Georgii. *Beneš ze Štětie* u. p. n. k. s. t.: To jest mi v paměti, že z rozkázánie páně hejtmanova, který toho času na Mělníce

hejtmanem byl u pana kancléře nebožtíka, doprovodili sme kněze Izaiáše na Mělník do hradu. Potom když sme jej provodili, a kuchařky se jeho kněze Izaiášovy kradly s fary ze Štětie, jely na voze, vezouce tři truhlice; v těch truhlicech nalezli naše tři kalichy. Potom tajž hejtman rozkázal nám to všecko i s vozem na Mělník vézti. Když sme to dovezli na Mělník, tu jest hejtman kázal měšťanuov povolati z konšeluov; tu před těmi měšťany votevřeli ty truhlice, a měšťané uhlédavše tam tři naše kalichy, řekli: To zlé znamenie! Vo štvrtém kněz Izaiáš pověděl, že jest štvrtý kalich v kuchařčině posteli. Tehdy sousedé Štětští hledali ho v posteli i nenalezli. A on kněz Izaiáš pověděl: Máť býti. I když po druhé šli hledat, nalezli probodený. Potom když ty kuchařky vsázeli na zámku na Mělníce, byla jest ta kuchařka jedna břichatá; a hejtman pan Zachař ptal se jí, s kajm jest břichatá, a ona pověděla, že s knězem. Potom vzali sú knězi Izaiášovi na zámek koně s vozem, a tak jiné věci všecky z rozkázánie páně hejtmanova, krávy, vovce, svini některú, slepice ze dvora kněžského ve Štětí. A což vobilé bylo na poli, sžali sme jej tak zespolku i svezli. A když sme svezli, tehdy z rozkázánie páně hejtmanova vymlátili sme ho něco k semenu a dovezli na zámek. Tu vostatek stál v stodole a v stozích, až jej myši snědly. I vyprosili sme jej na nebožtíku panu kancléři k záduší.

R. IV. l. P. 1. b. Srov. předcházející svědomí č. 1768, 1946, 2195 a 2215.

2226.

Mezi Bartošem od Ruože červené z domu někdy pánuov z Rozmberka v Starém městě Pražském s jedné, a mezi Jiříkem Vlkem, měštěnínem Nového města Pražského, s strany druhé. 1512, 25. dubna.

MDXII°, dominico die Marci evangeliste. *Jiřík tesař z Starého města Pražského* u. p. n. k. s. t.: To jest mi v paměti, když se mnú stál Bartoš, který jest v domě páně z Rozmberka v Starém městě, na Novoměstském rathouze, a mluvil vode mne, tu jest mi [mu] pan Jiřík Vlk řekl: „Vymluvíš jemu tolikéž, jakos sobě vymluvil v Starém městě.“ A Bartoš mu odpověděl: ‚Co sem sobě vymluvil?‘ „Tos sobě vymluvil, žes se z Starého města vyprodati musil.“

Jíra z Starého města Pražského u. p. n. k. s. t.: To mi v paměti, když Bartoš, který v domě Rozmberském bydlí, byl na rathouze Novoměstckém s Jírou tesařem a mluvil od téhož Jíry tesaře, tu jest mu Jiřík Vlk, měštěnín Novoměstcký, řekl: Vymluvíš Jírovi tesaři tolik, jakos sobě vymluvil, žes se musil z Starého města vyprodati.

Feria V. ante Philipi et Jacobi [29. dubna]. *Duchek z Nového města Pražského* u. p. n. k. s. t.: To mi jest dobře v paměti, když Barthoš, kterýž bydlí v domu páně Rozmberského, vstúpil na rathouz Novoměstský s pacholkem, tu sú se potkli s Jiříkem Vlkem, sousedem Novoměstským. I řekl Jiřík Vlk Barthošovi: Vymluvíš

tomu pacholku, jakožs sobě vymluvil. A Barthoš řekl: Co sem vymluvil? A Jiřík pověděl: To, žeť sú se kázali vyprodati páni. A Barthoš pověděl: Buď vám to svědomo.

R. IV. 1. O. 10. a.

2227.

Mezi Fabianem z Lithoměřic puovodem s jedné, a mezi Markétú Nadřencovú, měštkú města Lithoměřic, a Elškú manželkou Matouška krajčího, pohnanými s strany druhé. — 1512, [25. dubna].

Martin Krajek z Lithoměřic u. p. n. k. s. t.: Co sem prve svědčil paní Markétě Nadřencové, že nevím nic jiného svědčiti Fabianovi. Co sem prve svědčil paní Nadřencové, to jest v pravdě tak; beru to na tu přísahu, kterú sem nyní učinil.

Jan Hloušek z Lithoměřic u. p. n. k. s. t.: Co sem prve svědčil paní Markéthě Nadřencové, že Fabianovi nic jiného nevím svědčiti. To beru na tu přísahu, kterú sem učinil nynie.

Lidmila, manželka Jana řezníka, podruhyně od paní Markéty Nadřencové [sv. p.].

Marta podruhyně od paní Markéty Nadřencové z Lithoměřic [sv. p.].

R. IV. 1. O. 11. a.

2228.

Mezi Markétú Nadřencovú s jedné a Fabianem z Lithoměřic s strany druhé. — 1512, [25. dubna].

Martin Krajek; Jan Hloušek; Martha podruhyně z Lithoměřic; Lidmila řezníková Janova, podruhyně od Markéty Nadřencové z Lithoměřic [sv. p. jako při předcházejícím č. 2227].

R. IV. 1. O. 12. a.

2229.

Mezi Stanislavem truhlářem z Vratislavě s jedné, a mezi Václavem Adamem z Drahonic s strany druhé. — 1512, 25. dubna.

MDXII°, dominico die Marci evangeliste. *Linhart Šváb v Svinech obývající* u. p. n. k. s. t.: Jako hrabie, který jest u pana Adama Ploskovského, ležel v domě truhlářově na franskú nemoc, přišel pan Adam k němu. Potom viděl sem, že vedli Stanislava truhláře na řetěze před panem Adamem krvavého na tvrz Drahonice. Tu jest ho on pan Adam kázal vsaditi. Potom žena jeho Stanislavova přišla ke mně, abych ho vyručil. A já sem ku panu Adamovi šel sám třetí, prosil sem za něho. Ale on pan Adam nechtěl jest ho vydati na rukojmie žádné, leč by mu slíbil svou čest, víru, že jeho bude do smrti. A on musil mu slíbiti.

Andres, služebník páně Kavkuov, u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, když sem byl u pana Adama Ploskovského na Drahonicích, viděl sem, že jest pan Adam šel do domu k truhláři Stanislavovi. A hrabie prve tam byl. A já šel sem za nimi.

Když sem tam přišel, truhlář seděl v světnici pod postelí, a hrabie stál před týmž truhlářem, maje meč v rukú. Tu jest on Adam lál truhlářovi, a poslal nahoru po sedláky, aby přišli s řetězem. A oni přišli, vuondali Stanislavovi truhláři řetěz na hrdlo a vedli do vězenie na tvrz Drahonice pod most z rozkázánie páně Adamova. A já šel sem se panem Adamem za nimi. Přísahal se pan Adam, že jej dá stíti neb voběsiti. I seděl jest tam pod mostem tajden neb dvě neděli. Potom jeho služebník jménem Konšík pustil se k němu do vězení doluov. Toho já nevím, co jest s ním mluvil. A když zase vyšel od něho, tázal sem se ho: Co si u truhláře dělal? A on řekl: Nesmím pověděti. A já řku: Proč by nepověděl, však to žádná škoda nenie? A on řekl: Však jest tak; já tobě povím. Pán mi kázal, abych já se k němu pustil, abych s ním mluvil, že nechce ho jinak pustiti, než aby jemu slíbil čest a víru, člověčenství, že chce býti jeho dědičný a pod ním býti. A potom pustil ho z vězení v sobotu na noc; musil mu týž truhlář slíbiti čest a víru, člověčenstvie, a že chce jeho dědičný býti.

R. IV. l. O. 23. a.

2230.

Mezi Janem a Rytkéřem Kozelky vlastními a nedílnými bratřími z Hřivic s jedné, a mezi Mikulášem z Vřesovic a v Uohnici s strany druhé. — 1512, 25. dubna.

MDXII°, dominico die Marci evangeliste. *Jan z Křemže* u. p. n. k. s. t.: Co sem prve svědčil, pravil sem pravdu, a jiného nic nevím svědčiti.

R. IV. l. O. 24. b. Srov. svědomí č. 2220.

2231.

Mezi Jirsú Václavem, Prasátkové zetěm, Janem Šoldíkovým synem a Pavlem Knotem s jedné, a mezi panem Zděnkem z Klinšteina a na Škvorci s strany druhé. — 1512, 26. dubna.

Feria II. in crastino Marci. *Jakub z Brodu Českého* u. p. n. k. s. t.: Toho sem dobře svědom, když pan Zdeněk Škvořecký dobytek zajal pánóm Brodským, že najprv: přijel Jirsa u Límuze ku panu Škvořeckému i mluvil k němu tak: že sem poslán od pana purgmistra a ode pánuov, jestliže jest ten dobytek jakú škodu udělal jemu panu Škvořeckému, aby tu škodu obvedl, že mu chtí páni všecko napraviti. A on nechtěl, než před se hnal dobytek. A Knot přimluvil se také k tomu, aby pan Zdeněk neráčil dobytka hnáti, že mu páni Brodští všecky nahraditi chtí škody. I lál jest pan Škvořecký Knotovi a dával mu zrádce. A když se dohonil zase dobytka, předběh dobytek a vystřelil na nás z ručnice; i jeho služebníci z ručnic stříleli, vystřlevše prchli pryč. A oni Brodští po dobytek běželi a zajali jej zase.

Martin řezník z Brodu Českého u. p. n. k. s. t.: Trefil sem se k tomu, když pan Jirsa přijel ku panu Škvořeckému, když stádo zajímal jich Brodských.

Pověděl jest jemu: Pane Škvořecký, sem od pana purgmistra poslán, abyšte neráčili toho dobytka pryč hnáti, než abyšte ráčili tu škodu obvésti vedle řádu a země svolenie, že o tu škodu páni Brodští chtí se s vámi umluviti. Přišel k tomu Knot jménem Pavel, mluvil také panu Škvořeckému: Milý pane, neračte toho dobytka hnáti, račte škodu obvésti vedle řádu a země svolenie. A on pan Škvořecký pověděl Knotovi tak: I ty Knote, zrádče, nevostupuj mne. Potom jest vodjel, i střílel na nás z ručnice i služebníci jeho. A vystřílevše ujeli pryč. A vyšli jsme k dobytku a zajali sme jej.

Zigmund z Prahy u. p. n. k. s. t.: Co sem prve pravil, že nevím co jiného praviti, než co sem prve svědčil, že jest tak v pravdě.

Vaněk krajčí z Starého města Pražského u. p. n. k. s. t.: Byl sem v Brodě u Košťála. Přitrefil sem se k tomu mezi Knota a mezi Jirsu a mezi Šoldíkovic Jana a mezi pana Škvořeckého, jakož sem prve o té příhodě svědčil, že sem pravdu pověděl, a jiného nevím co svědčiti.

R. IV. l. O. 25. a. Srov. svědomí č. 1889, 1890, 1898, 1941, 1942, 1969 a 1970 v AČ. XIII. na str. 479, 481, 491, 513, 514 a 528.

2232.

Mezi Vondřejem z Křekovic na Šebířově s jedné, a knězem Janem Koralem, kaplanem kostela svatého Michala v Starém městě Pražském, s strany druhé. — 1512, 26. dubna.

MDXII°, feria II. in crastino Marci. *Jan Šan z Tvoršovic, člověk páně Chobotského*, u. p. n. k. s. t.: Byl sem z rozkázánie páně Vondřejova v Tvoršovicích ve dvoře panském po smrti nebožtíka pana Sazemy. To jest mi v paměti, že jest kněz Jan Koral po témž panu Sazemovi tu ve dvoře všecko pobral, klenoty i jiné všecko.

R. IV. l. O. 26. b.

2233.

Mezi Jiříkem z Údrče s jedné, a Jakubem z Vřesovic na Valči s strany druhé. — 1512, 26. dubna.

MDXII°, feria II. in crastino Marci evangeliste. *Havel zedník ze Vroutku* u. p. n. k. s. t.: Když sem byl sám třetí poslán ku panu Jakubovi Valeckému vo toho formana, který panu Oudrckému clo projel, k tomu se jest pan Jakub přiznal, že z rozkázánie jeho toho formana jsú odjali.

Jan Zajíc ze Vroutku, páně Oudrckého člověk, u. p. n. k. s. t.: Když sme byli posláni od úředníkuov páně Oudrckého ku panu Jakubovi na Valeč vo toho formana, který jest pánu našemu clo projel, pověděl tak pan Jakub: že mým rozkázáním toho formana jsú vodjali.

Jakub ze Vroutku, člověk páně Oudrckého, u. p. n. k. s. t.: Když sme byli posláni ku panu Jakubovi na Valeč vo toho formana tři, kterýž jest clo projel pánu

JMti, k tomu se jest pan Jakub seznal, že z jeho rozkázánie jsú nám toho formana odjali lidé jeho.

R. IV. l. O. 27. b.

2234.

Mezi panem Jindřichem jinak panem Albrechtem z Kolovrat a na Krakovci s jedné, a mezi Jiříkem Sklenářem z Rakovníka s strany druhé. — 1512, 26. dubna.

MDXII°, feria II. in crastino Marci. *Matouš z Tajnce a v Slabcích* svědčil takto: Žádá na mně pan Krakovský, abych mu seznal, že by mi dán byl statek nebožtíka rychtáře z Slabec i peníze hotové: že já vo tom nic nevím, by Sklenář z Rakovníka co ode mne bral. A toho také na mne žádá, abych mu osoby menoval, kto sú při kšaftu byli toho nebožtíka rychtáře. I byl jest při témž kšaftu pan Petr Kokořovec, Jiřík Sklenář, kněz Šimon a já i muoj syn. Také na mně žádá, abych mu seznal, kto jest ten kšaft psal. I psal jest jej pan Petr Kokořovec. Také mi to jest svědomo, že jest ten rychtář nebožtík dal k věrné ruce schovati Jiříkovi Sklenáři za živnosti své sirotčích peněz bez puol třetí kopy sedmdesát kop, tak mi se zdá, aby to sirotkóm dal, sestrám jeho rychtářovým, Kačce a Barboře. A to beru k své víře a k své duši, že tak jest a ne jinak.

Matouš mladý z Taynce svědčil takto: Žádal jest na mně pan Krakovský, abych mu seznal, dal-li jest mi schovati peníze hotové a jiný statek Jiřík Sklenář z Rakovníka: že já vo tom nic nevím. Než při kšaftu nebožtíka rychtáře Slabeckého sem byl. Při tom byl votec muoj, Petr Kokořovský, Jiřík Sklenář, kněz Šimon, který byl farářem v Slabcích. A vodneseno ode mne také nic není. Než jest jemu Sklenáři dáno od téhož nebožtíka rychtáře za zdravého života bez puol třetí sedmdesáte kop, tak se pamatuji, k věrné ruce schovati, sirotčích peněz. Jedné sestře má dáti XXX[ti] kop bez něčeho, a druhé štyrydceti bez něčeho. A to beru k své víře a k své duši, že tak v pravdě jest.

Matěj z Slabec u. p. n. k. s. t.: Byl sem zavolán k nebožtíku rychtáři Slabeckému jménem Janovi, když ležel on rychtář v nemoci. Tu jest pan Kokořovec pověděl, že se nehodí před námi toho kšaftu činiti. A on nebožtík rychtář řekl: Proč? A já jich proto zavolal pro lepší paměť. Potom pan Kokořovec kázal nám pryč jíti. Potom čteny byly peníze. Všech peněz bylo sedmdesát kop míšenských bez puol třetí kopy. Dány jsú Sklenáři Jiříkovi z Rakovníka k věrné ruce. A prosil ten nebožtík rychtář, aby sestrám jeho Barboře třidceti kop míšenských dáno bylo bez puol druhé kopy, a druhé Kateřině štyrydceti kop bez jedné, vše na míšensko. A když sme my vodešli, tu sou oni kšaftovali a psali. Toho my nevíme, kterak.

Havel z Slabec krčmář, člověk páně Krakovského, u. p. n. k. s. t.: Nebožtík rychtář Jan Slabecký žádal nás ku potřebě své, abychme při kšaftu byli pro lepší

paměť. Pak Kokořovec s Jiříkem Sklenářem když sme se pospolku sešli, pověděl Kokořovec k nebožtíku rychtáři: Před námi-li přede všemi chceš ten kšaft činiti? I pošebtavše sobě, pověděl jest Kokořovec s Sklenářem: že se nám nehodí toho kšaftu přede všemi činiti. I kázali nám pryč, a my sme šli pryč. Potom když po kšaftu bylo, zavolali mě tam. I dal jest on nebožtík Jan k věrné ruce schovati Jiříkovi Sklenáři bez puol třetí kopy sedmdesát kop míšenských, a Sklenář má dáti sestrám jeho nebožtíka Jana rychtáře Kačce a Barboře bez puol druhé kopy XXX[ti] kop míšenských, a Matějovi sirotku bez jedné štyrydceti kop míšenských.

Bártha Nosek z Svinařova, Hankuov pacholek, u. p. n. k. s. t.: Zuostal mi povinovat nebožtík pan rychtář Slabecký puol druhé kopy za mou věrnou službu, co sem u něho byl. I poručeno jest bylo Jiříkovi Sklenáři z Rakovníka, aby on mi zaplatil. A já žaloval sem naň rychtáři Rakovnickému. Tehdy on Sklenář před tím rychtářem pověděl tak: Až mi dá Hanek a Dobeš. A rychtář mu pověděl: Pročež by mu nedal z těch, jakos vzal, dvě stě kop grošuov?

Martin rychtář z Modřovic, páně Krakovského člověk, u. p. n. k. s. t.: To jest mi v paměti, když sem stál před rychtářem v Rakovníce s Bártou Noskem, i žalovali sme na Jiříka Sklenáře, že témuž Noskovi nechtěl zaplatiti za nebožtíka rychtáře Jana z Slabec, kdež mu týž nebožtík rychtář za službu byl dlužen. Odpověděl k tomu Sklenář tak, že mu nemá co dáti; když mu páně lidé Dobeš a Hanek dadí, že mu rád chce dáti. Proti tomu rychtář řekl tak: Pane Jiříku, proč by mu nedal z těch peněz, kterýmis sě pochloubal, žes vzal po nebožtíku Janovi rychtáři dvě stě kop grošuov? Ale Sklenář jest proti tomu nic nevodpověděl.

Feria II. profesto Margarethe (12. července) anno ut supra XII°. *Martin hokynář z města Rakovníka, usedlý soused,* u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo: Seděl sem někderého času u nás v Rakovníce na pivě s Jiříkem Sklenářem, naším sousedem. Tu mi jest týž Jiřík pravil, že jest naň přišlo půl druhého sta kop hotových po rychtáři Slabeckém. A já sem pověděl: Kterak? Však jest nebyl žádný tvuoj přirozený přítel. A on pověděl: Proto mi vodkázal, abych z toho všecky jeho dluhy zaplatil.

Jakub Bečvář rychtář, měštěnín města Rakovníka, u. p. n. k. s. t.: Sem toho svědom, že jest někderú chvíli okolo vánoc minulých obeslal před mě Jiříka Sklenáře, našeho souseda, nějaký pacholík, kterýž byl u nebožtíka rychtáře Slabeckého, a vinil téhož Sklenáře z dluhu, kterýž mu byl povinovat týž rychtář Slabecký. Tu se jest tomu dluhu Sklenář zbraňoval, a já mu řekl: Proč se zbraňuješ? A ty vzal po něm po týmž rychtáři sto kop nebo dvě. A on pověděl: A ty jich neviděl. Ale to sem k Sklenáři o těch penězích mluvil kunštem; neb já svědom nejsem, vzal-li je on jaké peníze po tom rychtáři čili nevzal, málo neb mnoho, toho já nevím.

R. IV. l. O. 28. b. Srov. svědomí č. 2224.

2235.

Mezi Jindřichem z Hodějova s jedné, a mezi Burianem a Janem z Votic s strany druhé. 1512, 26. dubna.

MDXII° feria II. in crastino Marci. *Martin Kostěný z Votic* u. p. n. k. s. t.: Co se dotýče toho Vaňka Bohuškova, člověka páně Jindřichova Křešického, tak jest, že jest pomáhal sena sušiti a voziti našim pánóm z Trávníka pod městečkem.

Bartoš z Votic u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že Vaněk Bohuškuov, člověk páně Jindřichuov, pomáhal sena zvihati s vozem panským pánuov našich, když převrátili.

R. IV. l. P. 5. a. Srov. svědomí č. 2186 str. 94.

2236.

Mezi Benešem starším z Sendražic s jedné, a Janem z Koloděj na Skaličce s strany druhé. 1512, 26. dubna.

MDXII° feria II. in crastino Marci evangeliste. *Václav rychtář z Jesenice* u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že jest pan Jan z Koloděj se panem Benešem mluvil, aby mu prodlenie učinil vo ty slady do Hromnic, že já chci se k tomu mieti, že tobě zaplaceno tvé má býti. A bylo těch sladuov jedenácte.

R. IV. l. P. 5. b.

2237.

Mezi Natanaelem Černínem z Černína s jedné, a Bohunkem Černínem z Černína, hajtmanem a purkrabí kraje Hradeckého, s strany druhé o meč. — 1512, 26. dubna.

MDXII° feria II. in crastino Marci evangeliste. *Jan Hnízdo z Lomnice* u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, když sem sloužil u pana Věňka Černína, že sem nosil ten meč, o kterýž se oni pohánějí, za panem Věňkem. A pan Věněk pravil, že jest to meč byl otce mého, a cožkoli mám, že jest toho všeho muoj otec dobyl tiem mečem.

Duchek z Lomnice u. p. n. k. s. t.: To mi jest dobře v paměti, když sem byl u pana Věňka Černína, že pravíval pan Věněk, že jest to meč byl otce mého, a tiem mečem že jest toho všeho dobyl, což já koli mám.

R. IV. l. P. 5. b.

2238.

Mezi Natanaelem Černínem z Černína s jedné, a Bohuňkem Černínem z Černína, hajtmanem a purkrabí kraje Hradeckého, s strany druhé o bibli. — 1512, 26. dubna.

MDXII° feria II. in crastino Marci evangeliste. *Duchek z Lomnice* u. p. n. k. s. t.: To mi jest dobře vědomo, když sem byl u pana Věňka Černína, že jest týž pan Věněk pravieval, že jest ta biblí byla otce mého.

Jan Hnízdo z Lomnice [sv. p.].

R. IV. l. P. 5. b.

2239.

Mezi Jindřichem z Hodějova s jedné, a Burianem a Janem, vlastními a nedielnými bratřími z Votic, s strany druhé. — 1512, 26. dubna.

MDXII⁰ feria II. post Marci evangeliste. *Thuoma z Semtína* u. p. n. k. s. t.: že mi jest to dobře vědomo, že jest Vaněk z Křešic, člověk páně Jindřichuov, nehrozil panu Burianovi ani panu Janovi žádným ohněm tu před námi.

Jan Čech z Semtínka u. p. n. k. s. t.: To mi jest dobře vědomo, že je Vaněk z Křešic, člověk páně Hodějovského, nemluvil nic takového proti panu Burianovi a Janovi tu před námi, ani jim vohněm hrozil.

R. IV. 1. P. 17. a. Srov. svědomí č. 2235

2240.

Mezi panem Jindřichem Kornauzským z Kolovrat s jedné, a mezi panem Jiříkem z Kolovrat na Buštěhradě, najvyšším sudím královstvie Českého, s strany druhé. — 1512, 26. dubna.

MDXII⁰ feria II. in crastino Marci evangeliste. *Vaněk z Kvíce Velikého* u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že jest dal hájek pan Mikeš nebožtík Žehrovský pánu mému, panu Jindřichovi Kornauzskému, na smejcenie. I maytili jej již teď na čtyři létha bez překážky. I dal mi ho muoj pán šest vozuov nabrati, abych sobě ploty dělal. A když sem chtěl bráti, vzal mě pan Jiřík hajtman na Kornauz s koňmi i s vozem. Tehdy sem já žádal, aby mě propustil. A on toho učiniti nechtěl, až sem se musil vyručiti. I sem na rukojmiech i podnes.

Václav Šerý z Hrliva u. p. n. k. s. t.: To mi jest dobře vědomo, když jest jel Vaněk, člověk páně Jindřichuo Kornauzského, do háje po dřívie, tu jest vzat od pana Jiříka hajtmana na Kornauz s vozem i s koňmi, a odtud sme jej musili vyručiti s Maršem od pana hajtmana na postavenie pod L kopami míšenskými.

Mareš z Velikého Kvíce u. p. n. k. s. t.: Toho jsem svědom, že jest panu Jindřichovi hájek dán od pana Mikše z Žehrovic na smeycenie. A držel jej na čtyři létha bez překážky. Potom dal člověku svému, aby sobě nabral šest vozův dřievie. I tu ho člověka jeho pan Jiřík jal na Kornauz s vozem i s koňmi, a já sem ho vyručil sám druhý na postavení.

MDXII⁰ feria II. in crastino Marci evangeliste. *Klíma šafář z Kornauz* u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, když sem byl šafářem u pana Mikše Žehrovského na Kornauze, že sem slyšel od pana Žehrovského, že jest dal ten hájek panu Jindřichovi Kornauzskému na smýcenie.

R. IV. 1. P. 17. a. a 18. b.

2241.

Mezi panem Jindřichem Kornauzským z Kolovrath s jedné, a panem Jiříkem z Kolovrath na Buštěhradě, najvyšším sudím královstvie Českého, s strany druhé. — 1512, 26. dubna.

MDXII° feria II. in crastino Marci evangeliste. *Klíma, šafář z Kornauz*, u. p. n. k. s. t.: To mi jest dobře vědomo, když sem byl šafářem u pana Mikuláše Žehrovského nebožtíka, že jest zuostalo na Kornauze třinádcte tenat zaječích páně Jindřichových Kornauzského, a chmele že jest zuostalo, tak lidé pravie, na puol druhého sta strychuov. Ale já sem toho svědom, že ho jest mnoho bylo.

Vaněk z Velikého Kvíce u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že pan Jindřich Kornauzský posílal po třinádct tenat zaječích a po chmel na Kornauz, kteréhož chmele, tak pravie lidé, bylo na puol druhého sta strychuov. A posélal se dvěma vozy, a tu mu nenie nic dáno.

Václav z Hrliva u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že pan Jindřich Kornauzský posielal se dvěma vozy na Kornauz po chmel a po třináct tenat zaječích. A tu mu nenie nic dáno.

Mareš z Velikého Kvíce u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, když pan Jindřich nás posélal na Kornauz po chmel a po třinádct tenat se dvěma vozy po dvakrát, tu nám nenie nic dáno.

R. IV. 1. P. 17. b.

2242.

Mezi panem Jindřichem Kornauzským z Kolovrath s jedné, a panem Jiříkem z Kolovrath na Buštěhradě, najvyšším sudím královstvie Českého, s strany druhé. — 1512, 26. dubna.

MDXII°, feria II. in crastino Marci evangeliste. *Vaněk z Kvíce Velikého* u. p. n. k. s. t.: To mi jest dobře vědomo, když sem byl vzat s koňmi i s vozem na Kornauz, i vyručil sem se na postavení zase do štyř neděl; tu sem já se ve čtyřech nedělech zase stavěl s koňmi i s vozem i s rukojmiemi těmi, kteříž mě vyručili. I chtěli mě zase vyručiti, a hajthman mě na rukojmie nechtěl dáti, než kázal mě vsaditi v takovú ukrutnú hrubú zimu. Seděl sem pět dní. Tu sem se musil zase vyručiti pode sto kopami míšenskými. A koni tam také byli i s vozem, dokud sem já seděl.

Václav z Hrliva u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, když sme stavěli Vaňka páně Kornauzského s vozem, s koňmi, i nechtěl nám ho zase pan hajtman na rukojmie dáti, a vsadil jej v tak velikú zimu a držal jej tam i s koňmi i s vozem pět dní. Potom sme jej vyručili, a dal nám jej na rukojmie pod L kopami grošuov českých. A ještě stojíme za něho v rukojemstvie do svatého Ducha na postavenie.

Mareš z Kvíce u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že sme páně Jindřichova člověka stavěli ve štyřech nedělech. Tu nám ho pan hajthman nechtěl zase na rukojmie

dáti. Dal jej do vazby, a bylo v zimní čas. Tu jest seděl pět dní a měl tam vuoz i koně. A když sme po druhé přišli, tehdy smy jej vyručili pod L kopami grošuov českých na postavenie až do Svatodušských svátkuov.

R. IV. l. P. 18. a. Srov. předcházející svědomí č. 2240.

2243.

Mezi panem Jiříkem Samuelem z Hrádku, Janem z Křivé Vsi, Janem Duhelem z Pustovět, Zigmundem z Baště s jedné, a Dorothú z Blahotic s strany druhé. — 1512, 26. dubna.

MDXII°, feria II. in crastino Marci evangeliste. *Martin Nosataj, Nového města Pražského měštěnín*, u. p. n. k. s. t.: To mi jest dobře vědomo: Byl sem v Čachovicích při postupovánie dvoru, když postupoval pan Petr s rukojmiemi paní Dorotě Míkovské, i tu sú jí ukazovali koně i krávy i svině, a pověděli tak, že což kolivěk jest nádobie, svrchků, že toho postupují. A pověděli tak rukojmie, čehož by se koli nedostalo, že chcme všecko napraviti penězi. A ona při tom jela pryč a nepřijala nic toho svrchku.

Martin Šindelář z Čachovic u. p. n. k. s. t.: Jest mi to dobře v paměti, když sem byl při postupovánie dvoru v Čachovicích, Petr z Křivé Vsi s rukojmiemi postupovali téhož dvoru paní Dorothě Míkovské, koní, krav, sviní i všech svrchkuov, a jestliže by čeho nebylo, pověděli, že chtie zaplatiti a všemu dosti činiti. A ona jest přijieti nechtěla a jela pryč.

R. IV. l. P. 18. b.

2244.

Mezi Václavem Donátem Přímským a Donátem mladším, vlastními a nedílnými bratřími z Těchlevic, s jedné, a Jindřichem starším Donátem z Těchlevic s strany druhé. — 1512, 26. dubna.

Feria II. in crastino Marci evangeliste. Já *Voldřich Nechanský z Rychmberka* svědčím takto: Co mi jest dal vypsaného Václav Donáth na ceduli, žádaje mne, abych mu seznal podle práva: toho já nic svědom nejsem, čehož na mne žádá; než toho sem svědom, že jest jich bratr nebožtík Jindřich bral penieze od pana Diviše Boharynského i od pana Beneše Vranovského. A tu jest on Jindřich o ně hrával a utrácel. I já sem s ním o ně hrával. A dieval, kam se jemu zdálo. To beru k své duši, k své vieře, že jest to v pravdě tak, což sem tuto svědčil.

R. IV. l. P. 19. a.

2245.

Mezi panem Krystofem z Gutšteina s jedné, a Abrahamem z Strojetic z strany druhé. 1512, 26. dubna.

MDXII° feria II. in crastino Marci. *Michal ze Všerub písař* u. p. n. k. s. t.:

Toho sem svědom, že sme s Jiříkem ouředníkem s nebožtíkem přijímali ourok ze vsi z Mradic panu Jindřichovi z Gutšteina nebožtíkovi. A já sem příjmy a vydánie psal. A ten ourok vydali sme na páně Jiříkovy nebožtíka potřeby. A z toho sme počet učinili i z jiných peněz ouročních panu Krystofovi. A pan Krystof po počtu zuostal [dlužen] Jiříkovi nebožtíkovi XXXV kop míšenských.

R. IV. l. P. 19. b.

2246.

Mezi Janem Žákovým synem z Koliměřic s jedné, a Janem a Vondřejem bratřími ze Rzavého s strany druhé, o herku. — 1512. 26. dubna.

Feria II. in crastino Marci evangeliste. *Petr Nemastiluo syn z Rathaj* u. p. n. k. s. t.: To mi jest dobře vědomo, že jest Svatoň, páně Víthuo člověk, dal herku zeti svému, páně Taynského člověku, Žákovu synu Janovi v Koliměřicích, a tu jest mu kázal pojieti ještě před kšaftem, kterúž jest pojal před kšaftem; a potom při kšaftu ještě tu herku připomenul, že mu ji odkazuje i s hřiebětem i s zahradú za práci za tu, co jest tu u něho dělal. A pověděl, aby ta herka vdy při něm zuostala za práci jeho a zahrada, nemoh-li by statku obdržeti.

Thuoma z Rathaj u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že Svatoň dal herku zeti svému Janovi, Žákovu synu. páně Taynského člověku v Koliměřicích. A pojal ji Jan před kšaftem. A když potom Svatoň kšaft dělal, připomenul tu herku a pověděl tak: Jene, odkazujiť všecko své hospodářstvie, jestliže tu při něm zuostati budeš moci, a páni tě vyjednají. Pakli by tě páni nemohli vyjednati, ale ta herka s hřiebětem a s zahradú aby od tebe nikoli nebyla odtržena. To já tobě mocně odkazuji za práci, kterúžs u mne činil.

Prokop Prošek z Rathaj u. p. n. k. s. t.: To mi jest dobře v paměti, že je Svatoň dal Janovi zeti svému, Žákovu synu z Koliměřic, herku. A potom když se roznemohl, na smrtelné posteli leže, přivolal nás k [k]šaftu a ukazoval zeti svému Janovi všecko hospodářstvie své a pověděl: Jene, všecko hospodářstvie své tobě odkazuji, jestliže budeš moci při něm zuostati, a páni tě budú moci od pana Taynského vyjednati. Pakli by při tom hospodářstvie nemohl zuostati, ale ta herka s hřiebětem a s zahradú aby od tebe odtržena nebyla, nebť to odkazuji mocně za tu práci, kterúžs u mne vedl.

Feria V. die Simonis et Jude [28. října]. *Matúš Benešů z Koliměřic* u. p. n. k. s. t.: že mi jest to svědomo, že jest ta herka byla přivedena před svatým Bartholomějem do Koliměřic. A on Svatoň nebožtík z Rataje ještě živ byl.

Petr švec z Koliměřic u. p. n. k. s. t.: To mi vědomo jest, že ta klisna byla přivedena do Koliměřic, a on Svatoň ještě živ byl.

Vaněk z Koliměřic [sv. p.]. *Martin Vansar z Koliměřic* [sv. p.].

Petr z Koliměřic u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo jest, že ta klisna byla přivedena do Koliměřic k Bártovi rychtáři před svatým Bartholomějem, a on Svatoň ještě živ byl.

Jakub šafář nebo krčmář z Rataje u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, že Svatoň jest dal jemu Janovi Žákovému synu [h]říbě, aby sobě choval. A když jest tu hříbě Jan choval, přišlo jest na Svatoňa taková potřeba, že mu jest je Jan zasě dal. A on Svatoň to hříbě prodal ku potřebě své. Za to hříbě on Svatoň jest mu Janovi herku dal. I pak tu herku on Jan jest je tu choval a jí tu dělal. A když pak on Svatoň sě roznemohl, i odvedl tu herku pryč od něho Jan před svatým Bartholomějem. A potom on Svatoň brzo umřel jest.

Petr z Rataje aneb rychtář u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědomo, že já o tom nevím, by mu on Svatoň tu herku odkázal. Než kdy jest Svatoň umřel, potom jsem já ten statek opatřil. A ta herka tu nebyla. I nevím, když jest on Jan je vzal bez vuole mé.

R. IV. 1. P. 20. a. a Q. 1. a.

2247.

Mezi Janem Žákovým synem z Koliměřic s jedné, a Janem a Vondřejem bratřími ze Rzavého z strany druhé, vo les. — 1512, 26. dubna.

MDXII°, feria II. in crastino Marci evangeliste. *Petr Nemastiluo syn z Rathaj* u. p. n. k. s. t.: Co se toho lesu dotýče, že sú jej spolu roubali s pařezů Svatoň s Janem zetěm svým, s Žákovým synem, až Svatoň umřel. A poroubavše s pařezů, viec sú na něm nedělali spolu, což Jan sám dělal až do vostatku.

Thuoma rychtář z Rataj u. p. n. k. s. t.: To mi jest vědomo, že jest Jan Žákuov syn koupil les u Brauma v Podboří. I sroubal jej s pařezů spolu s Svatoněm. A v tom Svatoň umřel, a Jan potom sám dělal na tom až do vostatku.

Prokop Prošek z Rathaj u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, že jest Jan Žákuov syn z Koliměřic koupil les, a ten spolu roubali s Svatoněm, s zetěm svým, s pařezů. A v tom Svatoň umřel, a viec sú spolu neroubali, než Jan Žákuov syn sám ten les roubal a nakládal i odsmajčil všecken i splavil až do konce.

Feria VI. in crastino Simonis et Jude [29. října]. *Mikuláš Braum z Podboří* u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že on Jan, Žákuov syn z Koliměřic, koupil ode mne les i zaplatil mi.

Václav z Rataje u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, že Jan Žákuov syn koupil od Mikuláše Brauma z Podboří les, to jest jemu Braumovi zaplatil. Sekali s pařezů spolu s otcem Svatoněm nebožtíkem. V tom umřel Svatoň, a ten les Jan Žákuov syn sám potom sdělal a vozil. V tom času sě k tomu lesu žádný neohlásil; teprv když je prodal Jan, tehdy pan Vondřej Vítha sě k tomu teprv ohlásil.

Petr z Rataje u. p. n. k. s. t.: To pomním, že poslal jest tesť jeho Svatoň z Rataje Jana Žákova syna k Braumovi do Podboří, aby les koupil a spolu aby je dělali. Když jsú pak ten les spolu zsekali z pařezů, tehdy Svatoň v tom umřel. Potom pak sám Jan Žákuov syn zdělal je v lese i vyvláčil k vodě. V tom je páni Víthové nemohli jsou vyjednati od pana Tejnského. Tehdy mu kázali z grunthu jich pryč, aby sě opatřil, jakž můž. Potom jest mne prosil, abych mu je trhal na vořiny. Za to mi dal LXXX[te] grošuov. Potom pak ten les prodal bez tří po LXX[te] groších, těch XXIV[a] voruov.

Jakub šafář z Rataje nebo krčmář u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že jest ten les koupil Jan Žákuov syn sám, a z pařezů sou s Svatoněm spolu sekali. A potom když jest Svatoň umřel, dělal a vláčil sám Jan Žákuov syn. Když sou mu pak páni Víthovi kázali z grunthu pryč, pak jest u mne trávil a dělníci jeho též [v] Janovech. Když ten les dovláčili, i neohlásil se k tomu lesu žádný, až je prodal, teprv jsou páni Víthové sě k tomu ohlásili. Chtějí v tom lesu polovice mieti.

R. IV. l. P. 20. b.

2248.

Mezi Alenú z Radonic s jedné, a Janem Maštálkovým synem, člověkem pánuov Karlíkuov z Drachkova, z strany druhé. — 1512, 26. dubna.

MDXII° feria II. in crastino Marci evangeliste. *Václav z Rudoltic, páně Barchancuov člověk*, u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že jest zajal krávy Jan, páně Karlíkuo člověk, Maštálkovu synu na Huorce s páně Barchancových gruntuo, když sme byli na diele páně Barchancově.

Jan z Rudoltic u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že jest zajal Jan, páně Karlíkuo člověk, krávy dvě s teletem Maštálkovu synu s Huorky na grunthu páně Barchancově, když sme my byli na diele páně Barchancově.

R. IV. l. P. 21. a.

2249.

Mezi Alenú z Radonic s jedné, a Katheřinú z Koutuov s strany druhé. — 1512, 27. dubna.

MDXII° feria III. post Marci evangeliste. *Beneš z Vrchotic* u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že jsú rukojmie paní Aleny prosili, aby za paní Katheřinu z Kouthuov, dceru svú, za věno slíbila; a ona jest slíbiti paní Alena nechtěla, než pověděla paní Alena: Má paní Katheřina strajce pány Koutské; nechť za ni slíbí. A páni Koutští za ni za paní Katheřinu slíbili, a prosili páni Koutští paní Aleny, aby paní Alena paní Katheřině sto kop puojčila nebo dala. A paní Alena dáti nechtěla a pověděla, že mám s sebú sama dosti činiti; nemohu puojčiti ani dáti.

R. IV. l. O. 13. a.

2250.

Mezi Janem z Lužné s jedné, a Burianem Chodaurem s strany druhé. — 1512, [27. dubna].

Jan z Loun u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že Jan Luženský žádal jest Buriana Chodaura, strýce svého, za váček. A on jest Chodaur řekl témuž Janovi jej dáti; a nedal jest, dal jej jinému.

R. IV. 1. O. 14. a.

2251.

Mezi Hynkem Baderským z Újezda puovodem s jedné, a Mikulášem Trčkou z Lípy pohnaným s strany druhé. — 1512, 28. dubna.

MDXII° feria IV. ante Filipi et Jacobi. *Kuba rychtář z Církvice, člověk pana Diviše Žeušického*, u. p. n. k. s. t.: To jest mi v paměti, že nebožtík kněz Nikodem prodal u Církvice zadní dvuor Martinovi Vituoskovi za pět set a za pět kop grošuov. A měl týž Martin zavdati štyrydceti kop grošuov a potom po deseti kopách grošícll za dvě létě platiti, potom po dvou letech po vosmi kopách groších každý rok až do zaplacenie. Vzal na to pan Mikuláš Trčka bez poloukopie dvadceti kop grošuov. A na to sme litkup pili.

Jiřík z Církvice, člověk páně Žeušického páně Divišuov, u. p. n. k. s. t.: To mi jest dobře vědomo, že nebožtík kněz Nikodem prodal zadní dvuor u Cierkvice mezi Čáslaví a Horú Martinovi Vituoškovi za pět seth a za pět kop grošuov. A měl týž Martin zavdati štyrydceti kop grošuov a za dvě létě po X^ti kopách grošuov platiti, po těch dvou léthech potom po osmi kopách groších každý rok až do vyplněnie té summy. A po smrti kněze Nikodemově vyzdvihl puol dvatcáty kopy grošuov pán jeho Martinuo, pan Mikuláš Trčka.

R. IV. 1. P. 2. a.

2252.

Mezi Martinem z Voráčova člověkem páně Wolfovým z Guthšteina s jedné, a Václavem z Polák s strany druhé. — 1512, 28. dubna.

MDXII° feria IV. ante Philipi et Jacobi. *Matěj z Voráčova* u. p. n. k. s. t.: To mi jest dobře v paměti, když sme jeli s Martinem sousedem z Rakovníka skrze Pšovlky a já seděl na voze, koval pacholek Poláckého kuoň u kováře. A když se ten kuoň utrhl, pacholek mu nedal z vrath, a on přeskočil přes zídku i vrazil nám se mezi klichny. A my ho vodehnali. A on opět se zase vrátil a zporážel nám přednie klichny, až cuchtu zlámaly, že sobě div noh nevylámaly. A tak vždy ten kuoň vskakoval až do čtyrykrát, a po čtvrté Martin hodil naň a vyrazil tomu koni voko dřevem.

R. IV. 1. P. 2. b. Srov. svědomí č. 1910 v AČ. XIII. str. 497.

2253.

Mezi Janem Vajhákem z Koutuov s strany jedné, a Ctiborem Martinickým z Chřenovic s strany druhé. — 1512, 28. dubna.

Feria IV. ante Philipi et Jacobi. *Jan Řídlo z Mokřan* svědčil takto: To jest mi v paměti, že při svatém Václavě nynie minulém byl sem při tom v soudné světnici, když jest mluvil pan Jan Koutský k panu Ctiborovi vo nějaký dluh o dvě kopě grošuov a o deset grošuov českých, napomínaje pana Ctibora, aby mu je dal. A pan Ctibor se k tomu dluhu znal a také jest ku panu Janovi mluvil, že jest mu nějaké zbroje puojčil, a když mu on tu zbroj vrátí, že mu chce také penieze dáti. A pan Jan řekl, že mi jest ta zbroj shořela a že mu chce dáti jinú aneb mu ji zaplatiti. A pan Ctibor řekl, že mu také chce penieze dáti v týmdni anebo ve dvú nedělí. A to beru k své vieře, k své duši, že jest to v pravdě tak, což tuto svědčím.

Feria V. ante Filipi et Jacobi [29. dubna]. *Václav z Olbramovic* svědčil takto: Některý čas byl sem na hradě Pražském se panem Ctiborem Martinickým, i učinil k němu řeč pan Jan Koucský: Kéž mi vrátíš ty peníze, kteréžť sem dal, aby brnie vyplatil. Odpověděl pan Ctibor: Dámť je, což budu moci najspíš. Toho nepomním, jaká jest summa. Také pan Ctibor řekl mu: Vrať mi zase mou zbroj, kterouť sem pójčil. A pan Jan Koucský řekl: Játť ji rád vrátím, ale jestiť vyhořalá; pošli po ni, kdy chceš; pakli ji nechceš přijíti, chciť ji zaplatiti. A to beru k své víře a k své duši, že tak jest.

R. IV. l. P. 2. b. a 6. b.

2254.

Mezi Janem a Vondřejem bratřími ze Rzavého s jedné, a Janem Žákovým synem z Koliměřic, člověkem Jana Čabelického, s strany druhé. — 1512, 28. dubna.

Feria IV. ante Philipi et Jacobi. *Petr Biček z Rathaj* u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že jest Jan Žákuov syn koupil les od pánuov Bechyňských na jich gruntích s Svathoněm z Rathaj, člověkem páně Vítovým, a spolu jej s tiem Svathoněm rúbali s pařezů. A v tom Svathoň umřel, a Jan potom sám dodělal, a svezl a prodal lidem páně Bechyňkovým z Štermberka XXIV voruov po LXX groších bez tří.

Mikuláš z Rathaj [sv. p.].

Dušek z Rataj u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že jest měl Jan Žákuov syn les s sousedem naším Svatoněm, a roubali jej spolu z pařezů. A v tom Svatoň umřel, a Jan jej ten les sám dodělával a před se odvezl na břeh. A potom jej prodal lidem pana Bechyňského bez tří po LXXti groších XXIV voruov.

R. IV. l. P. 3. a. Srov. svědomí č. 2247.

2255.

Mezi Chvalem z Leskovce a v Kamenici s jedné, a Alžbětú ze Strpí z strany druhé. 1512, 28. dubna.

MDXII°, feria IV. ante Philipi et Jacobi. *Jan z Cerkvice* u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, když jsú se páni Leskovcové dělili o svrchky, že jest tu paní byla na Cerkvici od svatého Ducha, až sem já ji odvezl na Dohalice ten týden před svatým Martinem; neb sem byl tu chvíli u panie vozkou.

Jan Postřihač z Cerkvice u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, když se páni Leskovcové dělili o svrchek na Cerkvici při Božím vstoupení, a paní Alžběta byla při tom, a trvala tam na Cerkvici paní od toho času, až odjela při svatém Martině na týden na Dohalice.

R. IV. 1. P. 4. a.

2256.

Mezi panem Zděnkem z Klinšteina s jedné, a Jirsú, Janem Prasátkovým zetěm, Janem Šoldíkovým synem, a Kuotou z strany druhé. — 1512, 28. dubna.

MDXII°, feria IV. ante Philipi et Jacobi. *Matěj z Chroustoklat od kněze Martina* u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že na Tismických polích zajal dobytek pan Škvořecký Brodským.

R. IV. 1. P. 4. b. Srov. svědomí č. 2231.

2257.

Mezi panem Zdeňkem z Klinšteina s jedné, a purgmistrem a radú i vší obcí města Českého Brodu s strany druhé. — 1512, 29. dubna.

MDXII°, feria V. ante Philipi et Jacobi. *Matěj z Chroustoklat od kněze Martina* u. p. n. k. s. t.: To mi jest dobře v paměti, že jest pan Zdeněk Škvořecký zajal dobytek na Tismických polích Brodským. A to léto sem já byl u pana Viléma na Tismicích.

R. IV. 1. P. 4. b. Srov. svědomí č. 2231 a 2256.

2258.

Mezi Jiříkem Zelníkem, v Praze obývajícím, s jedné, a mezi páně Firšicovými lidmi, Jindřichem, kterýž v Roudnici v vazbě seděl, Prokopem Hřebíčkovým bratrem z Veltrus, a Matějem přívozníkem z Miřiviček, s strany druhé. — 1512, 30. dubna.

MDXII°, feria VI. ante Filipi et Jacobi. *Jan Bradáč z Malé Strany* u. p. n. k. s. t.: Když mne žádal Jiřík Zelník, abych šel ku panu Byšickému do domu jeho s listem puohonným, i našel sem jej tu v domě a dal sem mu ten list. Tu jest on strhal ten list, a dával mi zrádce a z kurvy syny. A v tom naláv se i běžel k stolu, a já šel pryč z domu.

Mikuláš dráb z Starého města Pražského u. p. n. k. s. t.: To jest mi v paměti, když sem šel k žádosti Jiříka Zelníka do Roudnice s listem i když sem přišel před hrad, jakýs mladaj pacholek kadeřavaj pohleděv na nápis i řekl, že ho žádný nepřijme, když hejtmana nenie, a žádný ho odvierati nebude. I ukázal mi ten pacholek kadeřavý, kudy mám jíti, a já šel sem. I když sem šel zase, potkal sem tři pacholky. I když mě minuli, navrátil se na mne jeden, udeřil na mne sekerkú, a já zamítal sem se sudlicí; a on udeřil na mne voštípem, uhodil mě v hlavu, až sem se zvrhl. I vzal mi tobolku a vodtrhl se vším vod pasu, i ten list mi vzal, a ještě mě za ňádry voběma rukami vohledával, mám-li co víc.

Feria VI. post Simonis et Jude [29. října]. *Mikuláš holomek z hradu Pražského* u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že dal mi jest Jiřík Zelnář puohon, abych jej dal panu Janovi Biešickému. I nebyl[o] jeho doma, nežli sama paní. I tázal sem sě paní: Kdež jest pán váš? I řekla, že jeho doma není. Milá paní, teď sem poslán od úřadu; prosím vás, dajtež ten list pánu vašému. Milý pane, já ho vzieti nesmím. I řekl sem paní jeho: Milá paní, já učiniti muším; neb sem s ním poslán. A nechal sem ho na stole před ní. Počela sě na mne hněvati: Kdyby byl pán doma, strhal by ho, jakož jest první strhal. I řekl jsem jí: V tom mi za zlé neměj. I šel sem s tím pryč.

R. IV. 1. P. 21. b. Srov. svědomí č. 2200.

2259.

Mezi Bohuňkem Černínem z Černína s jedné, a mezi Natanaelem odtudž z Černína s strany druhé. 1512, 30. dubna.

MDXII°, feria VI. ante Filipi et Jacobi. *Vít písař v kraji Hradeckém* u. p. n. k. s. t.: Toho sem já svědom, když sem byl u pana Nathanaele v Jesenici, tu jest mi on pan Nathanael kázal napsati dvě cedule řezané, položiv v nich, pravě, že jest dával za pana Bohunka Černína. Ty sem já cedule k rozkázání téhož pana Natanaele napsal, což on mi pravil. Ale pana Bohunka Černína jest při tom nebylo.

R. IV. 1. P. 22. a. Srov. svědomí č. 2337 a 2338.

2260.

Mezi panem Děpoltem z Lobkovic s jedné, a mezi Voldřichem z Liběšovic, člověkem pana Viléma z Vřesovic, s strany druhé. — 1512, 30. dubna.

MDXII°, feria VI. ante Filipi et Jacobi. *Mikuláš Kolda z Lužic, člověk páně Děpoltuov,* u. p. n. k. s. t.: Jest mi to v paměti, když sem šel s Martinem z Lužic, sousedem svým, a s Klimentem k Voldřichovi z Libešovic, ptali sme se ho: Voldřiše, kdes našeho tohoto souseda Martina jal? A on pověděl: Vzal sem jej i s koňmi i s vozem i s vobilím na královské silnici v Libešovicích.

Kliment z Lužic, člověk páně Děpoltuov, u. p. n. k. s. t.: To mi v paměti, když sem šel s Mikulášem Koldou k Voldřichovi do Libešovic ku páně Vilémovu člověku, ptajíce se, kdež jest člověk páně Děpoltuov Martin z Lužic jat, tu jest se Voldřich poznal, že jest jej vzal ve vsi v Libešovicích na svobodné královské silnici s vozem se třmi koňmi a s vobilím. A byl při tom, když sme s Voldřichem mluvili, i ten člověk páně Děpoltuov Martin.

R. IV. l. P. 22. a.

Svědomí k roku svatého Martina létha MD dvanáctého (11.—29. listopadu 1512).

2261.

Mezi panem Jindřichem Kornhauzským z Kolovrat puovodem s jedné, a mezi panem Jiříkem Bezdružickým z Kolovrat a na Buštěhradě, najvyšším sudím královstvie Českého, mocným otcovským poručníkem sirotkuov a statku někdy pana Mikuláše Žehrovského odtudž z Kolovrat ꝛc, pohnaným s strany druhé. — 1512, 3. května.

MDXII°, feria II. die invencionis sancte crucis. *Jan příjmím Jakeš, služebník pana Viléma Kornhauzského,* u. p. n. k. s. t.: To jest mi v paměti, že nebožtík pan Zbyněk, starý pán Kornhauzský, zastavil nebožtíkovi panu Mikulášovi Žehrovskému tři čéšky stříbrné a koflík stříbrný pozlacený. Na to sem já vzal od téhož nebožtíka pana Žehrovského k ruce nebožtíka pana Zbyňka, starého pána Kornauzského, osm kop grošuov. Ale dávány sú témuž panu Zbyňkovi dvakrát peníze od pana Žehrovského. Toho já nevím, co jest pan Zbyněk nebožtík sám vzal od něho od pana Žehrovského, než všeho tak vzato jest na ty klenoty vokolo desíti kop grošuov.

R. IV. l. P. 23. a. Srov. svědomí č. 2240—2242.

2262.

Purkmistr a rada m. Litoměřic dávají listovní svědomí do soudu komorního ve při Lidmily Polencové s Valentinem Kunšem z Lukovec. — 1512, 6. května.

My purgmistr a radda ꝛc. Jakož jsme pohnáni od slovutné p. Lidmily Polencové, abychom jí seznání dali, stalo-li se v městě našem kdy takové svolenie ode vší obce, jakož sme urozenému vladyce Valentinovi Kunšovi z Lukovec povolenie dali, aby ji, ty časy sirú vdovu, k jinému právu poháněti mohl, kdež my takto seznáváme: že takové svolenie nikdá prve před tím jest od starších a obce naší nebylo, než vždycky sme se svým právem zpravovali ꝛc. A na druhý artykul táže se, mohla-li jest to obec učiniti proti právóm svým a povinnostem ꝛc; a na třetí, jestliže by kto komu statek svuoj dal pod listem a pod pečetí města našeho a nad tím nade vším plnú moc sobě pozuostavil, a chtěl někde něco někomu dáti a ne-

vyzdvihl té moci k sobě před zahájeným soudem a čtyři lavy [sic] práva našeho: mělo-li by takové dání moc, toho svědomie našeho na nás žádajíc. Což se pak těch dvú artykuluov posledních dotýče, ty dva artykule že se na práva ztahují, jestliže komu jich bude potřebí, ať se v práviech na to ptá. Tomu na svědomie pečeť oc. Datum feria V. post festum Philippi et Jacobi.

Kopiář Litoměřický z r. 1512—1517 na l. 21. a. za nápisem „Polencové svědomie do soudu komornieho." Srov. listovní svědomí č. 2181 str. 89.

2263.

Mezi Václavem Číňovským z Číňova s jedné, a Jiříkem Hášou z Újezda s strany druhé. 1512, 4. června.

MDXII⁰, feria VI. ante Bonifacii. *Václav služebník pánuov šefmistruov* u. p. n. k. s. t.: Když byl šefmistrem pan Bartoš z Prachňan, pověděl mi tak, že včera již sem byl ležel, přišel ke mně pan Jiřík Háša, prose mne, abych vstal pro jeho pilnú potřebu. Tu sem vstal i otázal sem se jeho, jaká jest toho potřeba tak pilná. A on mi pověděl: Milý pane Bartoši! Chce mi poručiti Pyšnice statek svuoj. I šel sem s ním hned. A když sme přišli k němu k Pyšnicovi, tu jest týž Pyšnice řekl panu Bartošovi, že tě rád vidím s pravú věrú, milý pane Bartoši. Teď vám s panem Jiříkem Hášou poroučím spolu statek svuoj všecken. Potom mne jest nebožtík pan Bartoš posílal, umřel-li jest. A já sem u něho u téhož Pyšnice byl, ještě byl neumřel. I přišel k němu hned pan Bartoš a nalezl tam pana Jiříka Hášu u něho, u nebožtíka Pyšnice. I otázal se pan Bartoš jeho Pyšnice: Poněvadž sme poručníci, aby nám pověděl o těch zlatých, kde sú, abychme nemnieli, ale věděli. A on pověděl: Nevím. Pak potom je nalezli a vzali je oba dva spolu po smrti jeho Pyšnicově, i také groše a klenoty pobrali proto, aby se co neztratilo. Při tom jich nebožtík Pyšnice prosil, aby manželky jeho Pyšnicovy Duora, mátě Václava Číňovského, hlédala a jí opatrovala do smrti a křivdy jí nečinila, a za hospodyni ona Duora aby tu byla.

Jiřík Ways, konšel a měštěnín na Horách Kuthnách, na tu přísahu, kterú učinil králi JMti k úřadu konšelskému, svědčil takto: Když sem byl městským písařem, byl sem u toho kšaftu Pyšnice kováře nebožtíka. Tu jest sepsánie jakéžkoli na rathouze v kniehách městckých zapsáno. Při tom také byl nebožtík Bartoš z Prachňan. Než Jiříka Háši při tom já nepamatuji, by byl. Item to mi jest v paměti, že se o duom Vaněk Číňovský soudil s Bartošem z Prachňan. Jakž jest kolivěk konec ta věc vzala, tak jest na rathouze znamenána. Toto se také na mně Vaněk tázal, což kto řídí před jedním dobrým člověkem, že má býti pevné a stálé? Já k tomu tak pravím, že sem já toho práva u nás ještě nikda neviďal, aby to mělo za právo státi.

R. IV. l. P. 7. a.

2264.

Mezi purgmistrem a konšely i vší obcí města Loun s jedné, a Jiříkem Vostrským z Sulevic oc s strany druhé, o vokrajie. — 1512, 4. června.

MDXII°, feria VI. ante Bonifacii. *Mikuláš příjmí Rebíka z Smolnice, člověk pánuov Lounských,* u. p. n. k. s. t.: To jest mi vědomo a pomním tu pány tři neb štyry na Divicích, žádný jest nikdy pánóm Lounským nepřekážel v tom lese Smolnickém, až teď pan Jiřík Vostrský jim pánóm Lounským posekal v témž lese dřívie s několik vozuov hrubého dubie a vodvezl.

Řeha z Taynce, člověk Panenský, u. p. n. k. s. t.: Byl sem hajným u pánuov Lounských, dokudž sem za nimi byl, jest tomu již patnást let, jakž sem dříví majtil v lese jich pánuov Lounských nad rybníkem. Tu jest pan Jiřík Vostrský posekal a pobral jim pánóm Lounským dřívie. Když sem se tázával pánuov Lounských, káží-li mi to dříví mýtiti, a oni mi řekli: Nech ty nám dříví ke mlajnóm neb ke dvoru.

Jan Šach z Smolnice, člověk pánuov Lounských, u. p. n. k. s. t.: Jest mi to vědomo, že pan Jiřík Vostrský sekal pánóm Lounským dřívie, neb kázal sekati v lese Smolnickém přes mezníky, ješto toho nikdy žádný nečinil. Bylo tu na Divicích pánuov za mé paměti, vyčetl bych jich na pít.

Jan příjmím Lankaš z Nové Vsi, člověk pánuov Lounských, u. p. n. k. s. t.: To jest mi v paměti, když pan Kerunk byl na Divicích, že jest pánóm Lounským lesu Smolnického nikterakž nenaříkal a v ničemž jim v tom lesu překážky nečinil. Pak pan Vilém koupil u pana Kerunka a též jim v to nevkročoval. Potom přišel ten statek Divice panu Zigmundovi, synu páně Vilémovu, a žádný jim v ty lesy jich Smolnické nevkračoval. Potom opět ty Divice držal pan Chmelický. Též od něho překážky neměli žádné. Až teď pan Jiřík Vostrský, ten v ten les Smolnický sahá, posekati kázal a pobrati dřívie, dubie, ješto pánóm Lounským prve se toho nedálo.

Jan Sladovník příjmím z Nové Vsi, člověk pánuov Lounských, u. p. n. k. s. t.: To jest mi vědomo vod mnoha let, že pánóm Lounským překáženo není v lese jich od žádného, až teď od pana Jiříka Vostrského, že rozkázal smýtiti a pobrati jim pánóm Lounským v tom lese Smolnickém dubie.

Blažek rychtář z Nové Vsi u. p. n. k. s. t.: Tu sem rodil se v Nové Vsi a nikdy sem neslýchal, aby pány Lounské vo to vokrajie Smolnického lesu kto naříkal, ani kto jim v to sahal, až pan Vostrský teď to vokrají kázal jim posekati a pobrati svým lidem do Divic.

Jíra příjmím Čech z Smolnice u. p. n. k. s. t.: Co sem já tu v Smolnici, v těch letech za pana Viléma, a za pana Zikmunda syna jeho, a za pana Chmelického, žádný toho vokrají v lese Smolnickém pánóm Lounským nenaříkal ani sekal,

až teď pan Jiřík Vostrský na tom vokrají dubie veliké, některé skuoro v vobjetí, kázal lidem svým posekati a vézti na Divice.

Mikuláš Kroupa, starý hajný z Smolnice, u. p. n. k. s. t.: To jest mi svědomo za mladých leth za pana Viléma a za pana Zigmunda, který na Peruci, a za pana Chmelického, že nikdy žádné překážky nebylo v lese Smolnickém pánóm Lounským, až za tohoto pana Jiříka Vostrského, že jest jim on pan Jiřík kázal pomýtiti to vokrají Smolnické a na Divice vézti.

Jan hajný z Nové Vsi, člověk pánuov Lounských, u. p. n. k. s. t.: Co se dotýče toho vokrajie v lese Smolnickém, že jest jej pánóm Lounským pan Jiřík pomajtil; neb rozkázal mýtiti lidem svým a vézti do Divic, ješto já tu pomním tři pány, a žádný jim toho nesekal.

Matěj Fidron z Smolnice u. p. n. k. s. t.: Pamatuji od nebožtíka pana Viléma až do pana Jiříka Vostrského, že jim pánóm Lounským není překáženo v vokrají Smolnickém; než on pan Jiřík v tom vokrají kázal posekati dubí lidem svým i pobrati.

Šimon z Smolnice u. p. n. k. s. t.: Sem já tu v Smolnici vod štyrydcíti leth, a žádného hadrunku nebylo vo ty vokrají Smolnické — již teď štvrtý pán na Divicích —, až teď pan Jiřík Vostrský kázal svým lidem v tom vokrají dubí posekati a vodvésti do Divic, ješto sobě to dubí páni Lounští chovali ke dvoru a ke mlajnu a ku potřebě své.

Jíra příjmí Pacek z Smolnice [sv. p.].

Jakub Vaník z Smolnice u. p. n. k. s. t.: Já pomním třetího pána již, pana Jiříka Vostrského. A prve žádný překážky nečinil páuóm Lounským na tom vokrají Smolnickém, až tento třetí pan Jiřík Vostrský posekal jim dříví v tom vokrají.

Jíra Konvrš z Smolnice, pánuov Lounských člověk, u. p. n. k. s. t.: Jest mi to vědomo, že žádný pán, který byl na Divicích — pomním před panem Jiříkem Vostrským štyry pány — a žádný pánóm Lounským nečinil překážky v tom vokrají Smolnickém, až on pan Jiřík Vostrský kázal posekati a pobrati lidem svým dříví s toho vokrajie Smolnického.

Jíra Koza z Smolnice, pánuov Lounských člověk, u. p. n. k. s. t.: Tu sem já se v Smolnicích zrodil, a žádný pánóm Lounským nepřekážel v tom kusu Smolnickém, kdež pan Jiřík Vostrský kázal lidem svým posekati a vodvézti dříví.

Václav Skalík z Smolnice [sv. p.].

Jan Hořalský z Smolnice [sv. p.].

Vaněk z Smolnice [sv. p.].

MDXII°, feria VI. post Bonifacii [11. června]. *Jan příjmím Koudele z Smolnice* u. p. n. k. s. t.: Jest mi to vědomo a v paměti, že páni Lounští kázali sobě nechávati velikého i malého dubie v lese svém Smolnickém podle kraje. Potom to

dřívie, kteréžto oni sobě k svým potřebám chovali tu v lese Smolnickém na kraji, kázal pan Jiřík Vostrský pomýtiti a vodvésti.

R. IV l. P.. 8. a. a 12. b.

2265.

Mezi purgmistrem a konšely i vší obcí města Loun s jedné, a mezi Jiříkem Vostrským z Sulevic oc s strany druhé, o převorání. — 1512, 4. června.

MDXII°, feria VI. ante Bonifacii. *Jan Hajný z Nové Vsi* u. p. n. k. s. t.: Jest mi to svědomo, že pacholci pana Jiříka Vostrského převorali do gruntuov Jana Sladovníka, člověka jich pánův Lounských.

Vaněk z Smolnice u. p. n. k. s. t.: Jest mi to vědomo, že na gruntích pánuov Lounských člověku jich příjmím Sladovníku převoráno jest přes mezníky z rozkázánie pana Jiříka Vostrského.

Jíra příjmím Čech u. p. n. k. s. t.: Když sme byli vedeni na meze, ukázáno jest, kterak jest převoráno na gruntích pánuov Lounských z rozkázánie pana Jiříka Vostrského Janovi Sladovníku, člověku jich pánuov Lounských. Byl při vohledání těch mezí i sám pan Jiřík Vostrský. A druhému také Koubovi převoráno jest do luk.

Matěj Fidron z Smolnice u. p. n. k. s. t.: Jest mi to vědomo, že pan Jiřík Vostrský kázal převorati v dědině Jana Sladovníka a v Koubově louce.

Jan Hořanský z Smolnice u. p. n. k. s. t.: Jest mi vědomo, že na gruntích pánuov Lounských převoráno jest v dědině Jana Sladovníka z rozkázánie pana Jiříka Vostrského přes mezníky daleko.

Mikuláš z Smolnice u. p. n. k. s. t.: To mi vědomo, že pan Jiřík Vostrský kázal svým pacholkóm převorati člověku pánuov Lounských v dědině Janovi Sladovníku a Koubovi v louce dále, než mělo voráno býti.

Jíra Koza z Smolnice u. p. u. k. s. t.: To sem viděl, že jest převoráno Janovi Sladovníku a Koubovi, Sladovníku do dědiny a Koubovi do louky, lidem pánuov Lounských z Nové Vsi z rozkázánie pana Jiříka Vostrského. A viděl to sám pan Vostrský a neodpíral tomu.

Jíra Pacek z Smolnice [sv. p.]. *Jan Lankaš z Nové Vsi* [sv. p.].
Jakub z Smolnice [sv. p.]. *Jíra Konvrš z Smolnice* [sv. p.].

Blažek rychtář z Nové Vsi u. p. n. k. s. t.: Jest mi to vědomo, že, když vinili pana Jiříka Vostrského páni Lounští z toho, že by převoráno bylo lidem jich Janovi Sladovníku a Koubovi, k tomu pan Vostrský odpověděl, že sem já nevoral. A páni Lounští řekli: Ale čeleď tvá vorala. Tehdy jest pan Jiřík mlčel.

Václav Skalík z Smolnice [sv. p.].

MDXII°, feria VI. post Bonifacii [11. června]. *Jan příjmím Koudele z Smolnice* u. p. n. k. s. t.: Jest mi to vědomo, když sem byl na poli Novoveském se pány Lounskými,

že jsú tu smlúvali pány Lounské se panem Jiříkem Vostrským vo rolí, a zákopy učinili, pokud by mělo voráno býti. Potom pacholci páně Vostrského převorali sú přes ty zákopy aneb přes to, pokudž ukázáno bylo a vyměřeno.

R. IV. P. 10. a. a 12 b.

2266.

Mezi purgmistrem a konšely i vší obcí města Loun s jedné, a Jiříkem Vostrským z Sulevic s strany druhé, o Balcara. — 1512, 4. června.

MDXII[o], feria VI. ante Bonifacii. *Václav Skalík z Smolnice* u. p. n. k. s. t.: Jest mi to v paměti, když sem chodil ku panu Jiříkovi Vostrskému s panem Příbramem, mluvili k němu ku panu Jiříkovi, že jest člověk tvůj Balcar sekal dříví v háji jich Lounských Smolnickém v Vuostrovci. A on pan Jiřík k tomu se znal. I učinili sú na něm votázku: S tvou-li volí jest to dříví týž Balcar sekal? A on se k tomu znal. Ptajíce se dále, béře-li tu při Balcarovu na se nebo zastává-li ho v tom, a on pan Jiřík řekl, že béře to na se.

Šimon z Smolnice u. p. n. k. s. t.: To mi v paměti, že jest člověk páně Jiříkuov Vostrského Balcar sekal dříví v háji pánuov Lounských Smolnickém s jeho páně Jiříkovú volí. A tu při on pan Jiřík na se vzal.

Mikuláš Řebika z Smolnice [sv. p.]. *Vaněk z Smolnice* [sv. p.].
Jakub Vaník z Smolnice [sv. p.].

Blažek rychtář z Nové Vsi u. p. n. k. s. t.: Jest mi to vědomo, když páni Lounští vinili pana Jiříka Vostrského z toho, že Balcar z Divic, člověk jeho, sekal v lese jich Smolnickém dříví, že on pan Jiřík tu Balcarovu při na se vzal.

Matěj Fidron z Smolnice u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že Balcar z Divic, člověk páně Jiříkuov Vostrského, sekal dříví v tom vokrají Smolnickém pánóm Lounským, a pan Jiřík tu při Balcarovu na se vzal.

Jíra Čech z Smolnice [sv. p.]. *Jan Lankaš z Nové Vsi* [sv. p.].
Jíra Konvrš z Smolnice [sv. p.]. *Jíra Koza z Smolnice* [sv. p.].
Jan Šach z Smolnice [sv. p.].

Jíra Pacek z Smolnice u. p. n. k. s. t.: Když sem chodil se panem Příbramem ku panu Jiříkovi Vostrskému na Divice, mluvil k témuž panu Jiříkovi pan Příbram: S jeho-li volí lidé jeho dříví sekali pánóm Lounským v vokrají Smolnickém. A pan Jiřík se k tomu seznal, že s jeho volí. V témž kusu málo vajše sekal Balcar z Divic, člověk téhož pana Jiříka.

Mikuláš Kroupa [sv. p.]. *Jan Hořanský z Smolnice* [sv. p.].
Jan Hajný z Nové Vsi [sv. p.].

Feria III. post Bonifacii [8. června]. *Jan příjmím Koudele z Smolnice* u. p.

n. k. s. t.: To mi jest vědomo, že Balcar z Divic, člověk pana Jiříka Vostrského, sekal s povolením pána svého dřívie v lese pánuov Lounských Smolnickém. I pobral jej a vodvezl.

R. IV. l. P. 11. a. Srov. svědomí č. 2264 a 2265.

2267.

Mezi Janem Hochhauzarem z Hochhauzu puovodem s jedné, a mezi Zigmundem Smolíkem z Slavic pohnaným s strany druhé. — 1512, 12. června.

MDXII⁰, sabbato ante Viti. *Bartoš Turek z Brna* u. p. n. k. s. t.: Jsem toho svědom, že pan Zigmund Smolík panu Hanušovi Hochhauzarovi řekl vydati Longhonza a Niklšnaidara. A řekl týž pan Smolík ku panu Hochhauzarovi: Prve-li po ně pošlete, tím lép. A toho sem svědom, když jest on pan Hochhauzar po ně k němu ku panu Smolíkovi poslal, že jest mu jich týž pan Smolík vydati nechtěl.

Brož řečený Král z Freiberku u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že sem šel na svobodné silnici z Jiřetína na Ayzenbergk. Jdúce tehdy, přišel jest Lang Hanuš sám druhý a voblúpil mě. A kdybych se jim byl nevydřel, byli by mě zabili.

Feria II. profesto sancti Wenceslai [27. září]. *Brykcí řečený Brychek, rychtář z Konobrž,* u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, když jsú tyto vězně jali dva, Mikuláše a Honsa, na cestě pan Jan Hochhauser a pan Zigmundt švagr jeho, přitrefil sem [se] k tomu, když jsú je přivedli na Kopist. Mluvil jest ku panu Zigmundovi pan Jan Hochauzer takto: Já jsem tyto dva sjímal na miestě švagra mého Zigmunda Eisenberského. A tu vás prosím, že mi opatříte [je] až do jitra, a zítra buoh dá pošli po ně.

R. IV. l. P. 23. b.

2268.

Mezi Janem Vajhákem z Koutuov s jedné, a Johankou z Chřenovic s strany druhé. 1512, 14. června.

Feria II. profesto Viti: *Jakub z Štěkně, Kubeluov syn, člověk páně Kavkuov,* u. p. n. k. s. t.: To jest mi vědomo, že jest se přimlouval Václav Donát ku panu Koutskému za pana Ctibora Martinického, aby mu on pan Koutský roku přidal, že byl on Martinický panu Jarohněvovi Koutskému dlužen něco za rukojemstvie. I pověděl k tomu Donát: Což to bude, že paní Johanka bude se uvazovati pro šest set v ten statek? Tehdy jest pan Jan Koucký pověděl: Nechť se uvazuje, brž dá panu komorníkovi padesát kop. Ale pan Jan Koutský jest pravil, že pro štyry sta, ale ne pro šest seth. A bylo to při úřadu páně purkrabovu, když paní Johanka prosila pana Donáta za přímluvu. Pověděl také pan Jan Koucký, že to má věc nenie, ale bratrova.

R. IV. l. P. 13. a. Srov. svědomí č. 2253.

2269.

Mezi panem Petrem z Šternberka a na Leštně, najvyšším komorníkem královstvie Českého, s jedné, a mezi panem Lévou z Říčan a na Beztahově s strany druhé. — 1512, 16. června.

MDXII°, feria IV. in crastino Viti. *Mikuláš z Komářic* svědčil takto: To mi svědomo, že jest se panem Petrem z Šternberka pan Léva Beztahovský jel do Prahy, již tomu některé létho, kdež sem já tehdáž u téhož pána v službě byl. Tu jest týž pan Léva jel na cestě jednak bokem jednak z zadu a kdež mu se zdálo. A v Praze v městě i ještě u vinicích okolo Prahy tak jel jest v houfě, tak jakž přiležalo, se pánem. To beru k své víře a k své duši, jiného já svědom nejsem.

R. IV. l. H. 9. b.

2270.

Mezi panem Jindřichem jinak Albrechtem z Kolovrat ɔc s jedné, a purgmistrem a konšely i vší obcí města Rakovníka s druhé, o pych Jiříka rychtáře z Šípuov. — 1512, 12. července.

Feria II. ante Margarethe virginis. *Jan Naxera z Rakovníka soused* u. p. n. k. s. t.: To mi jest vědomo, že se jest u mne stala bitva, ale já nevím, aby kto zbit byl z jich lidí, a také neviem, od koho jest muoj přietel zabit. Neb sem toho nemohl viděti. A ta sváda se u mne stala vo posviecenie od páně Krakovského člověka a od druhého člověka královského.

Jan Jahodka z Rakovníka soused u. p. n. k. s. t.: že nic o žádné bitvě neviem; neb jsem ty časy byl nemocen. Než toliko rozprávku viem o té bitvě; ale neviem, kto jest koho bil; neb jsem při tom nebyl.

Feria VI. post undecim milia virginum [22. září]. *Řieha ze Zhoře* u. p. n. k. s. t.: To mi jest vědomo, že jsú sě svolali na nebožtíka Vaňka krčmáře a na rychtáře Jiříka ti jistí, Rubín, Roule, Kostka, Fridl, Uher, a bili jsú je. A Roule popadl sochor, bil Jiříka rychtáře.

Vaněk z Svinařova u. p. n. k. s. t.: To mi vědomo jest, že jsú bili Jiříka rychtáře a nebožtíka krčmáře.

R. IV. l. P. 27. a.

2271.

Mezi týmž panem Jindřichem ɔc z Kolovrath a týmiž Rakovnickými ut supra o Koubka z Šípuov. — 1512, 12. července.

MDXII°, feria II. ante Margarethe virginis. *Jan Naxera, měštěnín z Rakovníka*, u. p. k. s. t.: že viem, kto jest Koubka udeřil, že Krahule; ale já sem toho neviděl, neb jsem při tom nebyl, než že se sám k tomu Krahule zná.

Jan Jahodka z Rakovníka měštěnín u. p. n. k. s. t.: že o tom nic neviem, neb jsem při tom nebyl.

R. IV. l. P. 27. b.

2272.

Mezi týmž panem Jindřichem Krakovským ꝛc s jedné, a mezi Rakovnicskými ut supra s druhé, o Vondru ze Zhoře. — 1512, 12. července.

MDXII°, feria II. ante Margarethe virginis. *Jan Naxera z Rakovníka* u. p. n. k. s. t.: že neviem, kto jest Vondru udeřil, aniž viem, jest-li bit čili nenie.

Jan Jahodka z Rakovníka u. p. n. k. s. t.: že o ničemž nic neviem, neb jsem při tom nebyl.

Feria VI. post Ursule virginis [22. října]. *Řieha ze Zhoře* u. p. n. k. s. t.: To mi vědomo, že Malý Jíra dal Vondrovi políček.

R. IV. l. P. 28. a.

2273.

Mezi panem Jindřichem z Kolovrat ꝛc s jedné, a purgmistrem a konšely i vší obcí města Rakovníka s druhé, o Jiříka Dála. — 1512, 12. července.

MDXII°, feria II. ante Margarethe virginis. *Jan Naxera z Rakovníka měštěnín* u. p. n. k. s. t.: že neviem, udeřil-li je kto Jiříka Dálu, aniž jsem toho viděl.

Jan Jahodka z Rakovníka soused u. p. n. k. s. t.: že nic neviem o ničemž; neb jsem tu nebyl.

R. IV. l. 28. b.

2274.

Mezi týmž panem Jindřichem z Kolovrat s jedné, a Rakovnickými s druhé, o Jana Votepkova syna. — 1512, 12. července.

MDXII°, feria II. ante Margarethe virginis. *Jan Naxera z Rakovníka* u. p. n. k. s. t.: že sem neviděl, aby kto Jana Votepkova syna zbil.

Jan Jahodka z Rakovníka u. p. n. k. s. t.: že o ničemž nic neviem; neb jsem při tom nebyl.

R. IV. l. P. 29. a.

2275.

Mezi panem Jindřichem Krakovským s jedné, a Rakovnickými ut supra, o Prokopa z Svinařova. – 1512, 12. července.

MDXII°, feria II. ante Margarethe virginis. *Jan Naxera, měštěnín z Rakovníka,* u. p. n. k. s. t.: že já toho neviem, aby Prokop od koho zbit byl, aniž jsem toho viděl, aniž toho Prokopa dobře znám.

Jan Jahodka z Rakovníka soused u. p. n. k. s. t.: že já o tom nic neviem, aniž sem při tom byl.

R. IV. l. P. 29. b.

2276.

Mezi týmž panem Krakovským a týmiž Rakovnickými o Kubu z Modřovic. — 1512, 12. července.

MDXII°, feria II. ante Margarethe virginis. *Jan Naxera z Rakovníka* u. p. n. k. s. t.: že jsem neviděl, by Kubu kto udeřil, než že jest týž Kuba ke mně přišel již po bitvě zpravuje mě toho, že by Bártha Patinec k témuž Kubovi přišel a řekl mu: Milý Kubo, daj mi ten voštíp, neboj se nic. A Kuba že by mu jej dal, a týž Bártha že by na Kubu voštípem tiem udeřil. A Kuba mu se zavrhl tesákem. Ale toho jsem já neviděl, než že mě toho Kuba tak zpravoval.

Jan Jahodka z Rakovníka u. p. n. k. s. t.: že o tom nic neviem, neb sem při tom nebyl.

R. IV. l. P. 30. a.

2277.

Mezi Johankú z Chřenovic s jedné, a mezi Voldřichem z Cholopic s strany druhé. — 1512, 27. září.

MDXII°, feria II. ante Wenceslai. *Jan Divný [ze] Znojma* u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo: Byl jsem poslán od paní Johanky z Chřenovic ku panu Voldřichovi z Cholopic vo deset zlatých. Prosil jsem ho, žě jest mu má paní puojčila, že jeho prosí, aby je voplatil, že jest jí pilná potřeba těch deseti zlatých uherských. I odpověděl jest pan Voldřich: Proš paní ode mne, žě jich nynie nemám, i pověz paní, muožli sě kde vobjíti, žě já sě sám jitcem učiním. A paní sě nezdálo učiniti. Poslala jest mne k němu po druhé. Prosil jsem jeho: Milý pane Voldřiše, žě vás paní prosí, abyšte je dali; neb jich jest veliká potřeba. Znáte to, žeť jí jest bratr velmi nemocen. I pověz paní tak, že mi mají kupci přijieti o kuoň. Jakž kuoň prodám, ihned já poslati chci ty zlatý.

Anna z Bejkova u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, když jsme šly do páně Maršárkového domu [s] svú paní některú chvíli, tu jest má paní mluvila ku panu Voldřichovi: Milý pane Oldřiše, prosím vás, oplaťte mi těch deset zlatých, kteréž sem vám puočila. I řekl jest pan Oldřich: Milá paní Johanko, chci rád dáti, jedny což kuoň prodám. Pakli sě viete kde vobjíti, chci se sám jistcem učiniti a za vás je dáti.

R. IV. l. P. 24. a.

2278.

Mezi Johanem Niklem z Lipska s jedné, a mezi Zigmundem Smolíkem z Slavic [a jinými] s strany druhé. — 1512, 13. října.

MDXII°, feria IV. ante Galli. Item *Hanz Lozar z Šlakenber* u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo jest, žě sem je upomínal z toho dluhu, a on Smolík jest sě k tomu dluhu přiznal, však tak, až počet mezi sebú učiní.

Též *mezi Johanem a mezi Thymen* [sic] *z Pošky, hejtmanem na Rebenšteině.*

Též *Hans Lozar* ut supra u. p. n. k. s. t.: že mu to svědomo jest, že pana Thyma upomínal; a seznal sě k tomu dluhu k puol devátý kopě.

Též *Johannem Niklem a mezi Janem Bornie ze Lhoty.*

Též *Hanz* ut supra u. p. n. k. s. t.: To svědomo jest, kdež jsem je upomínal z těch XII kop; i znal sě jest k tomu dluhu.

Též *Johannem Niklem a Wolfem z Sulevic na Duchcově.*

Též *Hans* ut supra u. p. n. k. s. t.: že mi to svědomo jest, že sem téhož Wolfa z Sulevic upomínal, a on sě jest k tomu seznal ke IV kopám.

Též *Nikl Johan ut supra a Václavem Solského z Sulevic na Dolanech* [Solanech?].

Též *Hans Lozar z Šlakenberd* u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo jest, že sem s ním počet učinil, že zůstal témuž Johanovi Niklovi osm kop.

Též *Nikl Johan ut supra a mezi Janem Slachem z Hřivic.*

Též *Hans* ut supra: To mi svědomo, že když jsem jeho pana Jana Slacha z Hřivic upomínal, seznal sě jest přede mnú, žě jest dlužen témuž Johanovi Niklovi XXV kop.

Též *Niklem ut supra a Albrechtem Hyserlí z Choduov.*

Hans Lozar ut supra u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, kdež sem jeho Albrechta Hyserli z Choduov upomínal z dluhu jeho Niklovu, znal sě jest k tomu dluhu, avšak až počet mezi sebú učiní, a to X kop grošuov míšenských a XLVI" grošuov též míšenských.

Též *Niklem ut supra a Jiříkem Želenským z Sebuzína.*

Též *Hans Lozar* u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo jest, když jsem jej upomínal, pravil: Až počet mezi sebú učiníme.

Též *Niklem ut supra a Václavem Horú z Ocelovic.*

Též *Hans Lozar* ut supra: To mi svědomo, kdež sem jej upomínal pana Václava Horu, byl jest dlužen bez jedné padesáte kop. Na to dal XX kop grošuov míšenských, a k ostatku sě jest přiznal, že jest dlužen.

Též *Niklem ut supra a Kasparem z Jhan a Kadaně.*

Též *Hans Lozar* ut supra: To mi svědomo, kdež jeho upomínal Kaspara z Jhan a Kadaně, pravil jest, žě nyní jich nemá, než když je budu jmieti, žě rád dám, a to když mezi [sebú] počet učiníme.

Johan Nikl ɔc a mezi Václavem Zimú z Novesl.

Též *Hans Lozar* ut supra: To mi svědomo, když jsem pana Václava Zimu upomínal, seznal sě jest [k] V kopám a XV grošům, a žě chce rád dáti, jakž bude jmieti.

Johan Nikl ut supra a Jekomašem Strojetickým z Strojetic.

Týž *Hans Lozar* ut supra: To mi svědomo, kdež jsem jeho upomínal ze XVI kop a z XL" osmi grošuov míšenských, pravil jest, že chce rád dáti, jedny jmieti bude.

Johan Nykl ut supra a Janem Ješkem z Solopisk.

Též *Hans Lozar* ut supra: To mi svědomo, seznal sě jest též pan Jan Ješek z Solopisk k tomu dluhu, k šesti kopám a ke XL[ti] grošuom míšenským, že chce rád dáti.

R. IV. l. P. 24. b.

2279.

Mezi Mikulášem Hyserlí z Choduov s jedné, a Fridrichem Sekyrkú z Sedčic s strany druhé o pych. — 1512, 28. října.

MDXII[o], feria V. die Simonis et Jude. *Jan z Tvršic* u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že sem viděl, že Jiřík Sláma nesa za sebú na konie Jiříka Tědka, a pan Fridrich z Sedčic uhlédal toho Tědku a téhož Slámu na konie i ztrhl ho z koně doluov. A Sláma měl šefelinec v ruce, a pan Fridrich mu jej vzal a udeřil jest Slámu přes hřbet, až sě šefelinec přelomil. I vedl páně Fridrichů pacholek toho Tědka nahoru na tvrz na Chmelice. I potom přijev Sláma nahoru, jěl k tvrzi. Tehdy s panem Fridrichem něco mluvil, až mu vrátil zasě šefelinec. I potom jel pryč Sláma ze vsi i kejval na pana Fridricha, jako by mu hrozil.

R. IV. l. P. 14. a.

2280.

Mezi Mikulášem Hyserlí z Choduov s jedné, a Fridrichem Sekyrkú z Sedčic s strany druhé o Tětka. — 1512, [28. října].

Jan z Tvršic u. p. n. k. s. t.: Pravím to na tu přísahu, kterúž sem učinil, že v této při viece svědom nejsem a neviem, co viece svědčiti, než to, což sem prvé svědčil panu Hyserlovi o Jiříka Slámu.

R. IV. l. P. 15. a.

2281.

Mezi Alžbětú z Vícemilic s jedné, a Matějem a Davidem [z] Škrovaduov s druhé o pachole. 1512, 29. října.

Feria III. post Luce [19. října]. *Panna Martha z Střežetic* vzavši k své víře a k své duši: To mi dobře svědomo, žě sem viděla to, že jest Vondráček šafář, čeledín jich Škrovaduov, zbil Jana pachole, čeledína jejieho paní Alžbětiného, sekerkú.

MDXII[o], feria VI. post Simonis et Jude. *Anežka z Vícemilic:* To mi vědomo jest a při tom sem byla, že Vondráček šafář, jich Škrovaduov čeledín, zbil Jana pachole, čeledína jejieho paní Alžbětiného, sekerkú a ranil je. A při tom jest byl David Škrovad, když ten Vondráček to pachole zbil, a lál zlým jazykem tu David sám všem pro to, aby pásl sám tu na jejím, kdež mu sě zdá. A to beru k své vieře a k své duši, co tuto svědčím, že pravda jest.

[Později připsáno:] Anno oc XIII. feria VI. ante Ambrosii [1. dubna]. *Matěj Uher,*

služebník Jiříka Roha z Dlúhé Středy, u. p. n. k. s. t.: Toho jsem svědom, že jest Vondráček šafář pacholetem čeledínem panny Alžběty strčil, až jest upadl.

R. IV. 1. K. 32. b.

2282.

Mezi Alžbětú z Vícemilic s jedné, a Matějem a Davidem Škrovady z Škrovaduov s druhé strany o dievku Anežku. 1512, 2. listopadu.

Feria III. post Luce [19. října]. *Panna Dorotha z Střežetic* vzavši k své víře a k své duši: To mi dobře svědomo a to sem viděla, že jest Jan vovčák, Škrovaduov čeledín, zbil paní Alžběty z Vícemilic Anežku dívku a čeledína jejieho.

MDXII°, feria tercia post Omnium sanctorum. *Panna Martha z Střežetic* vzavši k své víře a k své duši: Toho jsem viděla, že jest ji Anežku dívku panny Alžbětinu Jan vovčák zbil; dal jí palicí, až jest k zemi upadla i až do krvi.

Anežka z Vícemilic: Toho sem svědoma, že sem viděla, že jest Škrovaduov čeledín Jan vovčák zbil Anežku palicí až do krvi, dívku a čeledína panny Alžbětiny z Vícemilic. A tu sem stála při tom. A to beru k své vieře a k své duši, co tuto svědčím, že pravda jest.

[Později připsáno:] Létha ɔc XIII° feria V. die Tyburcii [14. dubna]. *Vavřinec měštěnín Starého města Pražského* u. p. n. k. s. t.: Když sem přijel od ouřadu, ješto sem byl komorníkem desk zemských, i prosila mne panna Alžběta, abych mluvil s pacholkem s páně Matějovým a Davidovým Škrovaduov, s svou-li volí čili s panskou, aby pověděl, bil dievku panny Alžběty. A on pověděl, že s panskou volí.

R. IV. 1. L. 1. a. Srov. svědomí č. 2281.

2283.

Mezi panem Samsonem z Fulšteina ɔc s jedné, a mezi Václavem Loreckého z Elkouše s druhé, z slov dótklivých. — 1512, 3. listopadu.

Feria quarta post Omnium sanctorum. *Mikuláš Vrchole* u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo a v paměti, když sem sě s Loreckým podtkal, napomínal jsem ho z dluhu svého, a ty sě za žádnú lež nestydíš. I řekl ke mně zasě Lorecký: Však víš dobře, že sem řekl, když mi Samson dá, že já tobě dám. Když on mnú lže, já také tebú lháti muším. Neb jsem ty penieze na tebe odložil.

R. IV. 1. Q. 1. b.

2284.

Mezi Jiříkem Zelníkem v Praze obývajícím s jedné, a mezi lidmi páně Firšicovými, Jindřichem, Prokopem Hřebíčkovým bratrem z Veltrus, a Matějem přívozníkem z Miřiviček s strany druhé. 1512, 5. listopadu.

MDXII°, feria VI. profesto Leonardi. *Jan Vyklický z Roudnice* u. p. n. k. s. t.:

To mi jest vědomo, když v Roudnici v vazbě seděl Jindřich páně Firšicuov člověk, přišli sme k němu do vazby, abychme se ho ptali, zná-li se k tomu, že sú Jiříka Zelníka obloupili. Byl při tom bakalář, rychtář nynější, a Blažek, starý rychtář; když se ho starý rychtář optal, zná-li se k tomu, že jest jej Jiříka loupil, tehdy Jindřich prve přel, potom když k němu sám Jiřík mluvil, kterak se jemu od něho dálo, i také příti mu počal. Ale potom se seznal. Potom když sem já k němu mluvil předkládaje mu, nepoví-li, že bude tázán katem, dal se vinen a poddával se k tomu, že zase navráceno Jiříkovi bude všecko. Potom před rychtářem starým a před jinými, kteří při tom byli, pravil na své tovaryše, na Prokopa Hřebíčka a na Jana Vilémkova syna z Beškovic.

R. IV. l. P. 16. b. Srov. svědomí č. 2200 a 2258.

2285.

Mezi Matějem a Davidem Škrovady z Škrovady [sic] s jedné, a mezi Alžbětú z Vícemilic a na Pakoměřicích s strany druhé o krávy. — 1512, 7. listopadu.

MDXII⁰, dominico in crastino Leonardi. *Václav z Popovic, páně Dřevčického člověk*, u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, když panna Alžbětha Pakomiřická zajala krávy pánuov Škrovaduov do dvora svého a zavřela v chlévě, že sem já sám je z chléva toho i ze dvora vyhnal zase ku pánóm Škrovadóm na dvuor bez vuole a vědomie jich. To mi také vědomo, že zajavši panna Alžběta ty krávy, neoznámila žádné škody, by jí se stala v též zahradě, kdež ty krávy vešly.

R. IV. l. Q. 2. a. Srov. č. 2281 a 2282.

2286.

Mezi Bernartem z Rachmberka s jedné, a Burianem Stupem z Chramec s strany druhé. 1512, 8. listopadu.

MDXII⁰, feria II. ante Martini. *Šimon, služebník páně Rachmberkuov*, u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, když přijel pan Stup ku panu Rachmberkovi do Jenče, tržili sú spolu o kuoň. Tu jest pan Rachmberk panu Stupovi pověděl: Pane švagře, toho koně za zdravý neprodávám já, neb jest kuoň nemocný.

Kuba, kterýž byl někdy služebník pana Bernartha z Rachmberka, u. p. n. k. s. t.: Když přijel pan Stup ku panu Bernarthovi, i koupil u něho pan Stup u pana Bernartha kuoň za patnáct kop míšenských, a potom ten kuoň zase jemu panu Bernarthovi pan Stup dovedl.

Káča, pana Bernartha z Rachmberka kuchařka, u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědoma, když jest pan Stup přivedl kuoň zase ku panu Bernarthovi, i řekl mu pan Stup: Pane švagře, chcete-li ten kuoň zase přijieti. A pan Bernarth řekl: Nechci; měj jej tam, poněvadž jsem já jej tobě prodal.

R. IV. l. Q. 3. a.

2287.

Mezi Zigmundem z Božec s jedné, a Hedvikú z Dřenic s strany druhé. — 1512, 8. listopadu.

MDXII°, feria II. ante Martini. *Jan z Štítar v Hoře obývající* u. p. n. k. s. t. To mi jest vědomo, žě pan Korček vyplnil jest paní Hedvice z Dřenic XX kop grošuov českých k věnu, a přinesli sme je do jejího domu do Kolína. Tomu sú minula štyři létha ve štvrtek po svatém Havle.

Jan z Vohař, bydlející na Horách Kutnách, u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že jest pan Korček dal paní Hedvice z Dřenic XL kop míšenských k věnu, a klad jí je v Kolíně v jejím domě. Tomu minuly štyři létha ten štvrtek po svatém Havle.

R. IV. l. Q. 3. b.

2288.

Mezi Zachařem z Pašiněvsi s jedné, a mezi Matějem a Davidem Škrovady s strany druhé. 1512, [8. listopadu.]

Šimek z Toušeně u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že pan Matěj Škrovad mluvil jest se panem Zachařem o kuoň z plava rayzí, aby mu ho on pan Zachař pójčil. I pójčil jest mu ho. A byl jest kuoň zdravý, když mu ho pójčil.

Jan, služebník páně Zachařuov, u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, kterého koně puojčil pan Zachař panu Škrovadovi panu Matějovi, že ten kuoň byl zdravý na obě oči. A u pana Škrovada voko mu vyraženo. A byl to kuoň z rayza plavý.

R. IV. l. Q. 5. a.

2289.

Mezi Šimonem Mikulášovým Žluticským synem v Cerbolech s jedné, a Katheřinú Kojníkovú měštkú [z] Starého města Pražského ɔc s strany druhé. — 1512, 8. listopadu.

MDXII°, feria II. post Leonardi. *Mikuláš, podruh u Valenty na Novém městě Pražském,* u. p. n. k. s. t.: Když jest bylo některú chvíli, dělal sem na zdi u Mikuláše Žluticského tu v Cerbolech. I šěl jest Šimon, Mikulášů syn, po vodu k louži, kteráž jest na vobci. A ona Katheřina Kojníkova sě tomu trefí, i chtěla mu ge [sic] hájiti, aby ge on Šimon nebral. A Šimon tu vodu proto vždy vzal. A Katheřina Kojníkova vosopivši sě na něho, i řekla mu jest Šimonovi: Což mi chceš bíti? Budeš zrácí, jestliže mne neudržíš. A v tom jie Šimon udeří húlkú, a ona Katheřina po udeření počela mu láti. A v tom mu řekla: Falešníče a zráci, vyveď sě z té zrady a falši jemu panu Malešickému. A potom vyšel k němu Jakub Kojník k Mikulášovi i mluvil jest k němu k Mikulášovi: Opatři svůj statek, já tobě za nic neslibuji.

Jíra nádeník, podruh u Jechnátkové na Konským trhu v Praze, u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, kdež sem u pana Mikuláše dělal tu v Cerbolech na zdi,

i šel jest Šimon po vodu, a ona Kojníkova chtěla mu tu vodu hájiti, a Šimon vždy jie vzal. A ona sobě pro ni horlila pro tu vodu, a on Šimon jest jí řekl: Aj, ženo, daj mi pokoj. A ona mu zpurně odpověděla: Což mne chceš bíti? I jestliže mě nebudeš bíti, nemám tě nežli za zráci. A v tom gey [sic] udeřil tú huolkú, kterúž jest tu u sebe měl. Potom jest mu řekla ona Kojníkova: Zráci, j[d]i ku panu Malešickému, a vyveď mu sě [z] zrády a z falši; a zhledáš to, že sě na tobě pomstím i na statku tvým, a nežli minú tři neděle, že ten dvuor váš muší popelem ležeti. Potom po všem jest vyšel sám Kojník k Mikulášovi i řekl jest jemu: Opatři statek svůj, kterak najlépe umíš, já tobě za nic neslibuji.

R. IV. l. R. 9. a.

2290.

Mezi Hanušem Mošvice[m] z Robshau s jedné, a Nyklem Geryngnmuet, kupcem v Praze obývajícím, s strany druhé. — 1512, 8. listopadu.

MDXII°, feria II. post Leonardi. *Michel Karig v Praze obývající* svědčil: To mi jest vědomo, že když sem jěl od Hory Kuthen s některými tovaryši svými, a tu v Úvalích krčmě uhlédal jest Nykl dva jěti na koniech. I řekl jest před námi, i pravili nám: Dva židi jedú, pojedu napřed a kunštem je přestraším. I jel jest před námi daleko. I pochytil jednoho za kuklu i strhal mu jie, a v tom je poznal potom, že žid nejní. I prosil jest jeho Hanuše Mošvice, aby mu to odpustil, že jest konečně měl, že žid jest. I zapřisáhl sě, že jest to tak. I my všickni jsme jeho za to prosili; a že mu kuklu jinú chce kúpiti aneb sě s ním smluviti chce o tu kuklu. A to beru k své vieře a k své duši, že jest to tak, což sem teď svědčil.

R. IV. l. R. 14. b.

2291.

Mezi Barború z Harasova s jedné, a Zigmundem z Police s strany druhé vo duom. 1512, 9. listopadu.

MDXII°, feria III. ante Martini. *Kateřina z Nového města Pražského, manželka Jakuba Věžického,* u. p. n. k. s. t.: Jest mi to dobře svědomo a v paměti mám, když sem byla v domě Štrabochově Ješkově proti rathouzu s paní Barború z Harasova, kterýž měl Zigmund z Police od téhož Ješka a od jeho rukojmí, že jest tu přišel k nám Zigmund z Police do světnice; učinila jest zmínku paní Barbora přede mnú i před jinými, že jest mi dal teď pan Zigmund duom tento, ukázavši na Zigmunda z Police; a mínila ten duom od Ješka Štrabocha a od rukojmí jeho. Pan Zigmund se jest k tomu přiznal, že sem dal a ještě dávám. A ona paní Barbora jest jemu poděkovala a námi sobě to osvědčila. To bylo ten masopust, když JMt král ráčil do Hory jeti.

Jakub Věžický z Věžky vzav to k své víře a k své duši takto svědčil: Jest

mi to dobře svědomo a v paměti mám, kdež sem se paní Barborou z Harasova a s Kateřinou, svú manželkú, byl v domě proti rathouzu, Štrabochovském, v Starém městě Pražském, kterýž jest Zigmund z Police koupil od Ješka Štrabocha a od rukojmí jeho, i přišel k nám nahoru do pokoje. Tehdy jest paní Barbora pověděla, že sem darována od pana Zigmunda tímto domem. Tehdy pan Zigmund z Police k tomu se vozval, že sem dal a ještě dávám. Tehda jest paní Barbora jemu poděkovala a námi osvědčila. To se stalo, když král odjel do Hory o masopustě v první středu postní.

Duora z Nedvědice u. p. n. k. s. t.: Jest mi vědomo a v paměti, když sem byla kuchařkou u paní Barbory z Harasova v domě Štrabochovském v Starém městě Pražském proti rathouzu, i přišel jest do světnice k nám pan Zigmund z Police. I učinila votázku paní Barbora na něm: Pane Zigmunde, dali-li ste mi duom? A pan Zigmund jí odpověděl: Dal jsem a ještě dávám. Kterýžto duom koupil jest od pana Ješka Štrabocha v Staré Praze. A paní Barbora mu poděkovala a námi to osvědčila.

R. IV. 1. Q. 5. b.

2292.

Mezi Barború z Harasova s jedné, a Zigmundem z Police s strany druhé o biblí. 1512, [9. listopadu.]

Jakub Věžický z Věžky: Jest mi to dobře v paměti i svědomo, když sem přijel s paní Barború z Pokratic, že Zigmund z Police vzal biblí a ručnici a knížky malý a jakýs pátěř. To beru k své víře a k své duši.

Katheřina z Nového města Pražského, manželka Jakuba Věžického, u. p. n. k. s. t.: Toho mi jest svědomo, když paní Barbora přijela z Pokratic, tehdy jest vzal Zigmund z Police paní Barboře ručnici, biblí, jakýs knížky neveliký a pátěř černý. A to vzal pan Zigmund.

Duora z Nevědice u. p. n. k. s. t.: To sem viděla, že jest vzal pan Zigmund z Police paní Barboře z Harasova biblí, knížky a páteř axšteinový černý a ručnici.

R. IV. 1. Q. 6. a.

2293.

Mezi panem Jiříkem Samuelem z Hrádku, Janem z Křivé Vsi, Janem Duhelem z Pustovět, Zigmundem z Baště s jedné, a mezi Dorothú z Blahotic s strany druhé. — 1512, 10. listopadu.

V středu před svatým Martinem MDXII^{0}. *Daniel příjmím Daněk ze Kbela* u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo a v paměti, když přijel ke mně pan Zigmund Chaberský, žádal mne, abych s ním jel do Čachovic. I jel sem. Tu jsú chtěli paní Mikovské postupovati koní, svrchkuov a jiných nábytkuov a věcí, kteréž tu v Čachovicích ve dvoře byly, a jestliže by čeho nebylo, že oni to chtí napraviti a všecko podle smlouvy učiniti. A ona jest toho přijíti nechtěla. Byli při tom všickni tři

rukojmie; kromě pana Jiříka nebylo. Ale dal jim v tom plnú moc, jakoby sám při tom byl podle nich. Tak jsú oni mluvili přede mnú.

R. IV. l. H. 12. b. Srov. svědomí č. 2243.

2294.

Mezi purgmistrem a raddú i vší obcí města Hradiště hory Thábor s jedné, a panem Jindou z Řevňova, člověkem paní Kateřiny z Pacova, s strany druhé. — 1512, 11. listopadu.

MDXII°, feria V. die sancti Martini episcopi. *Mikuláš Ráz z Kraychova, člověk pánuov Táborských,* u. p. n. k. s. t.: To jest mi vědomo, že nebožka Dorotha Jechova byla jest u nás v Skrajchově ode štyrydcíti leth, a tu bez přinucenie prodala jest grunt Tomášovi z Vopaře a pánóm vosadila grunt.

Jan Miha z Kraychova, člověk pánuov Táborských, u. p. n. k. s. t.: To mi jest vědomo, že nebožka Dorotha Jechova byla za našimi pány vode štyrydcíti leth, a prodala grunt po nebožtíku hospodáři svém svobodně bez přinucenie jednomu sousedu z Vopařan.

Kouba Černay z Kraychova, člověk pánuov Táborských, [sv. p.].

Matěj z Skraychova, pánuov Táborských člověk, u. p. n. k. s. t.: To mám v paměti, že Dorotha Jechova, nebožka kmetična pánuov Táborských, byla za pány Táborskými víc než vod štyrydcíti let tu v Skrajchově mezi námi. Potom dobrovolně po nebožtíku svém hospodáři prodala grunt Tomášovi z Vopařan, a ještě pánuov prosila, nemohúci hospodářovati, aby páni jí přáli prodati.

R. IV. l. K. 11. b.

2295.

Mezi purgmistrem a konšely i vší obcí města Hradiště hory Tábor s jedné, a člověkem paní Kateřiny z Pacova Martinem z Mitrovic zetěm Jindovým s strany druhé. — 1512, [11. listopadu].

Mikuláš Ráz z Kraychova, člověk pánuov Táborských [sv. p. jako při č. 2294].
Jan Miha z Kraychova, člověk pánuov Táborských [sv. p.].
Kouba Černý z Skraychova, pánuov Táborských člověk [sv. p.].
Matěj z Skraychova, pánuov Táborských člověk [sv. p.].

R. IV. l. K. 12. a.

2296.

Mezi Janem z Kamenné Lhoty s jedné, a Janem Kácovským s Olbramovic s strany druhé. 1512, 11. listopadu.

MDXII°, feria V. die sancti Martini. *Karel z Vesce seděním v Krasenovicích,* u. p. n. k. s. t.: To jest mi v paměti, když nás poslal pan Jan Kácovský ku panu Janovi Vonšovi, chce-li mu týž Voneš pustiti člověka jeho Kulhánka z Krasoňovic. Potom on Voneš vyšel sám k němu ku panu Kácovskému na ves tu u nás v Krasoňovicích, chtě s ním o to rozmluviti. I udeřil jej týž Kácovský rukou v líce. Po tom udeření ujal jej Vonše za rukáv i trhl jím, a on se mu vydřel.

Anthonín z Krasenovic u. p. n. k. s. t.: To sem svědom, že udeřil pan Jan Kácovský rukou jeho pana Jana z Kamenné Lhoty tu v Krasenovicích ve vsi. A při tom sem stál.

Thůma z Kasanic u. p. n. k. s. t.: Toho pomním dobře a v paměti mi jest, když sem přišel do Krasenovic, tu jsú k sobě řeč učinili pan Jan z Kamenné Lhoty ku panu Janovi Kácovskému o člověka jeho Matěje Kulhánka, když mu jest měl dáti odpověď na psaní jeho. Tehdy k němu mluvil pan Jan Kácovský: Proč mi člověka držíš v moci své? Já na tě mocí také sáhnu. Tehdy mu také odpověděl pan Jan z Kamenné Lhoty: Nedržím ho než z povinnosti, což mi jest dlužen, aby mi z toho práv byl. Tehdy pan Jan pověděl: Vždy mi pak z moci držíš. A v tom jej udeřil a utrhl mu rukáv. Tehdy pan Jan z Kamenné Lhoty odpověděl: Tepeš mne, maje právo.

R. IV. l. Q. 6. b.

2297.

Mezi Alšem Zruckým z Chřenovic s jedné, a mezi Janem Podveckým mladším s strany druhé. 1512, 11. listopadu.

MDXII°, feria V. die Martini. *Jan Znamenáč, rychtář ze Zruče,* u. p. n. k. s. t.: Toho sem vědom, že jsme obstavili člověka páně Švamberkova na právě našem ve Zruči pro dluh spravedlivý, Janáka z Želevce. I nemajíce vazby své dole, i prosili sme pána, aby nám vazby pójčil. A pán jest puojčil nám vazby, a my sme jej vsadili do věže, ač jest týž Janák dlužen nebyl, ale jiný člověk páně Švamberkuov.

Pavel ze Zruče, člověk páně Zruckého, u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že byl obstaven člověk páně Švamberkuov Jonák pro dluh spravedlivý ve Zruči na našem právě. My rychtář a konšelé prosili jsme pána za vazbu, i kázali sme jej vsaditi. A pán nám pójčil vazby.

Šimon ze Zruče, konšel a člověk páně Zruckého, u. p. n. k. s. t.: To mi jest vědomo, že sme obstavili člověka páně Švamberkova Jonáka ve Zruči na svém právě pro dluh spravedlivý. I neměli sme vězenie, prosili sme pána svého, aby nám pójčil vazby. I pójčil nám, my jej vsadili.

Feria V. in die Katherine [25. listopadu]. *Jan Janák z Želevce, páně Krystofovů z Švamberka člověk,* u. p. n. k. s. t.: Když sem byl obstaven tu v městečku ve Zdručky [sic] a tu v městečku vazbie nejměli, a já sem sě vyručiti nechtěl, a rychtář tu ve Zdruči prosil pana Alše, aby jim nahoře vazbu popřél. A pan Aleš jim puočil. A tu mne rychtář vsadil. A ten dluh, pro kterýž mne vsadil, provedený jest.

R. IV. l. Q. 7. b.

2298.

Mezi Alšem Zruckým z Chřenovic s jedné, a Janem mladším Podveckým s strany druhé.
1512, [11. listopadu.]

Jan Znamenáč, rychtář ze Zruče, člověk páně Zruckého, u. p. n. k. s. t.: že jsem nikdy neslýchal ani vím vo tom, aby kdy koho kázal pán muoj umořiti v vazbě.

Pavel ze Zruče, konšel a člověk páně Zruckého, u. p. n. k. s. t.: že já nevím, by pán muoj koho hladem umořil v vazbě.

Šimon ze Zruče, člověk a konšel páně Zruckého, u. p. n. k. s. t.: Co se dotýče té pře mezi panem Janem Podveckým a panem Alšem, toho sem dobře jist, že jest žádného hladem neumořil.

Václav ze Zruče, konšel a člověk páně Zruckého, u. p. n. k. s. t.: že sem neslyšel od žádného, by koho pan Aleš kázal umořiti, a sám sem sedával v věži, že jsú mi dosti dávali do věže jísti.

Havel ze Zruče, člověk páně Zruckého, u. p. n. k. s. t.: že sem vo tom já nikdy neslyšal vo pánu svém, aby koho hladem umořil, a sem tu chvíli.

Michek ze Zruče, člověk páně Alšuov, u. p. n. k. s. t.: Toho sem neslyšal, jak sem živ, aby pan Zrucký koho kázal hladem umořiti.

Václav ze Zruče, páně Zruckého člověk, u. p. n. k. s. t.: Kdež jest pře mezi Podveckým mladším a panem Zruckým, že sem já neslýchal od pána svého nikdy a často sem při něm býval, aby on koho kázal umořiti.

Beneš ze Zruče, páně Zruckého člověk, u. p. n. k. s. t.: Já sem dobře svědom, že pan Zrucký nekázal žádného hladem umořiti z těch, kteří sú koli seděli v vazbě.

Ješek z Borovska, člověk páně Zruckého, u. p. n. k. s. t.: že jsem neslýchal nikdy vod žádného, aby pan Zrucký koho kázal umořiti hladem. A také sem sedával s jinými, též jim jísti dávali jako i mně.

Jan Kovář ze Zruče u. p. n. k. s. t.: že já nevím vo tom nic, by pan Zrucký koho kázal umořiti hladem. Seděl sem s jinými vězni v věži, též sou dávali jim jísti jako mně jednostajně.

Mikuláš ze Zruče, člověk páně Zruckého, u. p. n. k. s. t.: že když pán muoj odjede, bývám nahoře na hradě a jsem jako za čeledína u pána. Jist jsem, že žádného hladem vězně pán neumořil.

R. IV. l. Q. 8. a. Srov. svědomí č. 2297.

2299.

Mezi Jiříkem Zelníkem z Prahy s jedné, a lidmi páně Firšicovými zejména Jindřichem.
1512, 11. listopadu.

MDXII⁰, feria V. die sancti Martini. *Šimon písař z Roudnice* u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, že jest Jiřík Zelnář dal vsaditi Jindřicha Firšicova člověka

v Roudnici. A on se seznal, že jest ho loupil, a že jsú mu pomáhali Jan Vilémuov a Prokop Hřebíček. Potom jest žádal Jiřík týž hejtmana pana Byšického, aby psal ku panu Firšicovi, aby se ujistil tím jistým Janem a Hřebíčkem. A hejtman jest psal. Potom, když mladý pan Firšic přijel do města Roudnice k Špačkovi s týmž Janem, a Jindřich byl vypuštěn z vazby a mluvil Janovi v uoči, žes také pomáhal lúpiti ty a Hřebíček; a Jan mu odpíral pravě, že lže, a že jest tu nikda nebyl. A mluvil to u Špačka v světnici.

Řeha Kuřátko, vráthný na Roudnici, u. p. n. k. s. t.: To jest mi v paměti, že jest Mates, služebník páně Firšicuov, pravil Vyklickému, že jest se pan Firšic ujistil těmi jistými služebníky svými, kteří Jiříka Zelníka bili.

R. IV. 1. Q. 8. b. Srov. svědomí č. 2284.

2300.

Mezi Janem Moravú z Králic s jedné, a mezi panem Bohuslavem z Kunwaldu s strany druhé. 1512, 11. listopadu.

MDXII°, feria V. die sancti Martini. *Jan Molek z Mečeříř [sic], paní Boleslavské člověk,* u. p. n. k. s. t.: To jest mi vědomo, když Václavovi Chudomelovi, mlynáři, vypálili, i přišel ku panu Moravovi, radě se s ním vo to, kterak má dělati; i radil mu pan Morava, aby došel ku panu Bohuslavovi, aby ho žádal, aby mu úroku ulevil. Potom sám pan Morava se mnú šel ku panu Bohuslavovi. Tu jest žádal pan Bohuslav, aby pan Morava přidržel toho mlynáře k tomu, aby se stavěl zase, že mu chce uleviti úroka, aby sto korcuov platil jednou v rok. To mu týž pan Bohuslav slíbil panu Moravovi rukou dáním pod svým panstvím dosti učiniti a list na to udělati. A tu vo to konec a místo vzali. Při té smlouvě sem já dokonce byl.

Jan Šilhan z Slivenka, člověk páně Kudrvaluov, u. p. n. k. s. t.: Byl sem při té smlouvě, kterúž učinil pan Bohuslav Dražický a pan Morava, že měl pan Dražický a slíbil panu Moravovi rukou dáním udělati Václavovi Chudomelovi mlynáři list na to, aby on Chudomel jednou v roce jemu panu Dražickému každý rok platíval sto strychuov obilé. I neučinil toho listu.

R. IV. 1. Q. 9. a.

2301.

Mezi Matějem z Doubranova s jedné, a Bartolomějem Hyršpergerem z Kynygshaymu s strany druhé. — 1512, 11. listopadu.

MDXII°, feria V. die Martini. *Jiřík Dlouhý z Wartmberka, člověk páně Bartholomějuov,* u. p. n. k. s. t.: Chce pan Matěj, abych já mu svědčil, že mu pan Bartoloměj řekl dáti a slíbil L kop: i já vo tom nic nevím, než což sem slyšal od samého pana Matesa. To sem slyšal od pana Bartholoměje, že jest tak mluvil:

Což mi pan Mates činí, nečiní toho darmo; vseji já mu každý rok na svém štyry korce pšenice, a ještě k tomu dávám mu žencuov XII nebo víc a plouhuov několik a vozuov několik, aby mu svezli vobilé nebo seno.

R. IV. 1. Q 9. b.

2302.

Mezi Václavem a Adamem vlastními a nedielnými strýci z Slavkova s jedné, a Václavem Vlčkovským s strany druhé. — 1512, 11. listopadu.

MDXII°, feria V. die Martini. *Václav vod mlýna za Miličínem, člověk páně z Rozmberka,* u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, když sem byl při smrti nebožtíka pana Jana, strajce páně Václavova a páně Adamova, jakož se pohánějí vo ten sekrét, že sem neslyšal ani viďal, by jemu Vlčkovskému ten sekrét dal nebožtík pan Jan.

Václav z Božetína, páně Radimského člověk, u. p. n. k. s. t.: Jakož pohánějí pan Václav s panem Adamem, co se tkne sekrétu toho, že praví pan Václav Vlčkovský, že by mu dán byl od nebožtíka pana Jana N[e]ustupovského: já sem byl při smrti nebožtíka pana Jana a neslyšel sem, by mu jej dal, ani viděl. Byl sem při něm, až i umřel.

Feria II. post Martini [15. listopadu]. *Pavel z Neostupova* u. p. n. k. s. t.: Jakož jsem dělal na chmelnici u pana Jiříka Vlčkovského, pravil mi pan Jiřík, že má sudlici nebožčtíka páně Janovu z Slavkova, že mu je*) puočil a že je*) zasě dáti chce jemu; a také že jest byl puočil tovarystvo jeho ceři Markethě, že také to tovarystvo mu zasě vrátím.

Jan Metelka u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že mi jest ukázal purkrabie Jan Damírovský registra nebožtíka pana Jana z Slavkova. Jeho vlastní rukú bylo napsáno, že puočil tovarystvo panu Václavovi Vlčkovskému. A sekrét téhož pana Jana z Slavkova měl pan Václav Vlčkovský; to jsem u něho viděl několikrát.

R. IV. 1. Q. 10. a. — *) Psáno: ge.

2303.

Mezi panem Janem z Rožmberka a na Strakonicích ꝛc s jedné, a Kasparem Romhappem z Suché a paní Annú Benešovú z Jivovice s strany druhé. — 1512, 11. listopadu.

MDXII°, feria V. die sancti Martini. *Václav z Ledenic* u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že jest nebožčík pan Beneš z Klaric přede mnú a farářem z Ledenic učinil smlouvu s Petrem Uhrem, služebníkem svým, že mu jest měl dáti XXX[ti] kop grošuov míšenských za první službu. A potom po té smlouvě sjednal ho každý rok na štyrech kopách grošuov míšenských.

Mikuláš rychtář z Ledenic [sv. p.].

Sixt z Mysletína u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že jest pan Beneš z Klaric nebožčík za službu první jemu Petrovi, služebníku jeho, měl dáti XXX[ti] kop

20*

grošuov míšenských, a potom což déle u něho bude, má mu na každý rok dáti po IV kopách grošuov míšenských. A při té smlouvě byl kněz Matěj farář z Ledenic.

R. IV. l. Q. 15. a.

2304.

Mezi Mikulášem Hysrlí z Chodau s jedné, a Fridrichem Sekyrkou z Sedčic s strany druhé. 1512, 11. listopadu.

MDXII°, feria V. die sancti Martini. *Blažek Sýrovic* u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, když sem s Slámú do Dobšova jel, i nesl Sláma za sebú Jana Dětka. I uhlédal je pan Fridrich Sekyrka z Sedčic i řekl jest jemu Slámovi: Počekaj. I odpověděl jest jemu panu Fridrichovi: Proč bych čekal; mám čas pryč jeti? I rozkázal svým sedlákuom: Nedajtež jemu pryč jeti, strhnětež jemu toho vězně Jana Dětka doluov s koně. A když mu je*) ztrhli dolů s koně, řekl jest Sláma: Prosím vás, milý pane Fridriše, vraťtež mi je*) zasě; neb sě jím mám vypraviti. I vytrhl mu šefelinec i udeřil Slámu, až hrotek spadl doluov z toho šefelínu, pan Fridrich.

Matěj z Hejban, páně Opplů člověk, u. p. n. k. s. t.: To sem svědom, že sem nesl za sebú Jana Dětka. I uhlédal toho pan Fridrich z Sedčic i mluvil jest k němu k Slámovi tak: Kohož to neseš? I řekl jest jemu panu Fridrichovi: Jana Dětka nesu. I rozkázal pan Fridrich: Strhnětež je*) doluov s koně. I vzali jsú ho Jana Dětka. I rozkázal ho vsaditi do vězení pan Fridrich. I prosil ho Sláma: Milý pane Fridrichu, prosím vás, dajtež mi ho zasě; neb sě jím mám vypraviti. A v tom vzav mu šefelinec i udeřil Slámu, až rotec z šefelínu spadl.

Václav přímí Vančera u. p. n. k. s. t.: To pomním, když sem tu na vsi stál a pan Fridrich mimo mne šěl, i uhlédal, že jede Sláma a někteří s ním. I nesli Jana Dětka [s] sebú na konie. I řekl jest pan Fridrich: Kohož to nesete? A vy Jana Détka nesete. I rozkázal ho strhnúti z koně doluov. A v tom sě Sláma potrhl za šavli i lál jemu panu Fridrichovi. A v tom mu pan Fridrich vytrhl dřevce i udeřil Slámu, až rotec z toho dřevce spadl. Potom Sláma jel ke dvoru nahoru i mluvil jest k němu. Tohoť sem nemohl dobře slyšěti, což jest mluvil ku panu Fridrichovi.

R. IV. l. Q. 15. b. Srov. svědomí č. 2279 a 2280. — *) Psáno: ge.

2305.

Mezi Hanušem Lyzmanem s jedné, a Hanušem Knošem [sic] s strany druhé. — 1512, [11. list.]

MDXII°. *Petr holomek z hradu Pražského* u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že jest mne prosil Hanuš Lyzman, abych šěl vedle jiných k němu, k Hanušovi Knopfovi zlatníkovi a upomínal jeho, aby mu těch XII kop dal, kterýž mu dlužen jest. I řekl Hanuš Knopf: Kdež sě konec vezme o jedno, tu sě vezme i o druhé.

Ambrozy zlatník, měštěnín Menšieho města Pražského: To mi jest v paměti,

že jsem toho slyšel od Hanuše Lista, že jest jemu puočil tovaryš jeho Hans Lysi na puol osmé kopy grošuov míšenských a bílý groš. To beru k své vieře a k své duši.

Andres krajčí Terpa, měštěnín Menšieho města Pražského, u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, kdež sem byl poslán vedle jiných od Hanuše Lyzmana k Hanušovi Listovi to, což mu povinen jest Hanns List jemú Hanušovi, i odpověděl nám Hans List: Poněvadž mne pohnal, kdež jedno vezme konec, tu i druhé.

R. IV. l. Q. 16. b.

2306.

Mezi paní Mandelenú Jerovskú s jedné, a Janem Kunáthem z Sulevic s strany druhé. 1512, [11. listopadu.]

Pecha z Stekníku u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že ten úterý před svatým Janem křtitelem božím poslala jest mne paní Mandelena Jerovská ku panu Janovi Kunátovi dávajíc jemu dvě neděli napřed věděti, aby k ní přijel na Líčkov a počet jí učinil, jakož jest jí řekl.

Václav písař na Líčkově u. p. n. k. s. t.: Toho mám v paměti, že jest mne poslala s Pechú paní Mandelena Jerovská ku panu Kunátovi do Libochovan, dávajíc jemu panu Kunátovi dvě neděli napřed věděti, aby k ní přijel na Líčkov a počet jí učinil. I řekl jest, že přijede; i nepřijel jest.

Feria II. ante Gregorii anno XIII [7. března 1513]. *Vácslav týž ut supra* u. p. n. k. s. t.: že jest pan Jan hajtman Kunatha při stupování z zámku Líčkova mluvil paní Mandeleně, že jí chce platiti, pokud jeho statku stávati bude, a když se statku jeho nedostane, že jí chce hrdlem zaplatiti.

Feria II. ante Gregorii anno XIII [7. března 1513]. *Pecha z Stekníka* u. p. n. k. s. t.: Toho jsem svědom, že jest řekl pan Jan Kunatha hajtman, když jest měl sstúpiti z zámku Líčkova, paní Mandeleně, že paní chci práv býti, pokud mého statku stává; a když se mého statku nedostane, chci vám hrdlem zaplatiti.

Jakub ze Blšan u. p. n. k. s. t.: Když pan Jan Kunatha sstupoval paní Mandeleně z zámku Líčkova, slíbil jest jí paní Mandeleně počet učiniti a na počet přijeti, když by mu panu Kunathovi dvě neděli napřed věděti dala. I nepřijel jest. A při tom mluvil, že vám, paní Mandeleno, chci počet učiniti a platiti, dokud mého statku stává; a když se mého statku nedostane, že vám chci hrdlem zaplatiti.

R. IV. l. Q. 17. a.

2307.

Mezi Katheřinú Kordelovú z Zásmuk s jedné, Vítem [z] Š[...]berka, rychtářem Starého města Pražského, s strany druhé. — 1512, [... listopadu].

Katheřina, řezníkova Karedova žena z Menšieh[o] [m]ěsta Pražského, u. p. n.

k. s. t.: To sem svědoma, že sem šla do pivovaru do Mocskového. Tu sem ho Jindřicha od tváři viděla státi v pivovaře. I řekla jsem mu, aby mi mláto prodal. I řekl jest, že ho nemají.

Štěpán z Prahy u. p. n. k. s. t.: To sem svědom, že přišel písař Staroměstských ku paní Kordelové, i položil' jí, paní Katheřině Kordulové, ty penieze a ten list zatykací na stuol; a řekl jí písař: Teď poslal Vít rychtář Starého města Pražského ty peníze a ten list, a praví rychtář, že jeho Jindřicha od tváři nalézsti nemuož. I k tomu jest odpověděla Kordulová: Já těm penězuom nechci ani tomu listu; nechť ho sobě tam má, ty penieze a ten list. A v tom Kordulová šla pryč od něho.

Katheřina Štěpánova z Prahy u. p. n. k. s. t.: To v paměti mám, že přinesl písař pánuov Staroměstských Pražských ku paní Katheřině Kordulové i list zatykací a penieze pravě, že jest je poslal Vít rychtář Starého města Pražského. A ona Kordulová vzíti těch peněz nechtěla ani listu toho, i šla pryč od něho.

R. IV. 1. Q. 17. b. a 18. a.

2308.

Mezi paní Mandelenú Jerovskú z Minic s jedné, a Janem Kunathú z Sulevic s strany druhé. 1512, [11. listopadu].

Václav písař na Líčkově u. p. n. k. s. t.: Toho jsem svědom, když jest měl pan hejtman sstúpiti dolů z zámku Líčkova, pan Kunatha, i řekl, že chce jí počet učiniti paní Mandeleni, když mu kolivěk dá dvě neděli napřed věděti, a ze všeho práv býti. A v tom jest poslala k němu paní Mandelena i dala jemu dvě neděli napřed věděti. A on pan Kunatha v tom jest nepřijel.

Pecha z Stekníku u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, když pan Kunatha jest sstupoval z zámku Líčkov paní Mandeleny, tehdy řekl paní Mandeleni: Kdyžkolivěk mi dáte dvě neděli napřed věděti, tehdy já k vám přijedu, a počet vám učiním ze všeho.

R. IV. 1. Q. 17. a. Srov. svědomí č. 2306.

2309.

Mezi Martinem řezníkem z Borku, měštěnínem města Menšího Pražského, s jedné, a Janem Lapačkú z Sukorad strany druhé. — 1512, 12. listopadu.

MDXII°, in die quinque fratrum. *Mikuláš vinař* u. p. n. k. s. t.: Toho jsem svědom, že jsou seděli u Martina řezníka na Malé Straně pan Jan Lapačka a pan Vaněk Karlík. Tu sou sě svadili spolu o plnú; neb pan Vaněk řekl: Pane Jene, pí ke mně o plnú, jakož máš píti. I prosil ho pan Jan Lapačka pro pána Boha, že nemohu píti, a když pak jináč nemuož býti, ale vypím to ve jménu sto čertů. Potom hned vstal pan Karlík a voblékl se v brnění, kabát; a v tom sě chytil hned za tesák. A pan Jan Lapáček chodil po světnici jedny v suknie, také se držel za tesák. A potom

sě schytil pan Karlík za stolem i šel k němu panu Janovi Lapáčkovi, chtěje ho bíti. A pan Jan před ním vždy ustupoval po světnici. I v tom vytrhne pan Karlík tesák a bil na pana Jana. A pan Jan mu sě zavrhl tesákem. Tehdy jsou přiskočili páně Kopitlanského služebníci a roztrhli je ruozno. A v tom šěl hospodář Martin mezi ny i řekl jim: Nechte a jmíte pokoj, milí páni. A potom vytrhl Jan Lapačka tesák a kynul jím. V tom byl hospodář raněn. Potom hned také sě ohlásil pan Jan Lapačka: Já jsem také proboden. V tom šel hned pan Jan Lapačka pryč.

Matouš z Čištech u. p. n. k. s. t.: To mi jest vědomo, že sou sě svadili spolu pan Jan Lapačka a pan Václav Karlík o sklenici malvazí. Najprv počel pan Václav Karlík, vytrhl tesák a udeřil na pana Jana Lapáčka, a v tom jest hospodář raněn. Pak když byl hospodář raněn, hned šel z domu jeho pryč pan Jan Lapačka.

R. IV. 1. Q. 10. b.

2310.

Mezi Petrem, Janem a Arnoštem Karlíky z Nežetic s jedné, a mezi Alenú z Radonic s strany druhé. — 1512, 12. listopadu.

MDXII°, feria VI. in crastino sancti Martini. *Jakub z Zahořan, páně Vrbského člověk,* u. p. n. k. s. t.: Přitrefili sme se k Vaňkovi do Rudoltic. Jan Fučík, bratr jeho Vaňkuo, učinil k němu k Vaňkovi řeč a k Jírovi takovú o ty krávy, kteréž v nájmu držal týž Jíra bratr jeho Fučíkuov. Těmito k němu mluvil slovy: Činíte mi křivdu, že bych já ty krávy zajal a vy doma nebyli; však jste doma byli. A oni se k tomu seznali, že jsú doma byli, Vaněk i Jíra, oba.

Pavel z Radošovic, člověk páně Karlíkuov, u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že Václav bratr Fučíkuov seznal se, že jest doma byl i s Jírú, druhým bratrem svým, tehdáž když Jan Fučík s hospodyní svou k nim po krávy přišel.

Václav z Drachkova u. p. n. k. s. t.: To jest mi v paměti, že Václav bratr Jana Fučíka seznal se k tomu, že jest doma byl tehdáž, když týž Jan Fučík s hospodyní svou krávy od něho zajímal, a že byl i Jíra druhý bratr doma.

Jan z Tvoršovic, páně Karlíkuov člověk, u. p. n. k. s. t.: Jest mi to v paměti, že Jiřík z Huorky, Maštálkuov syn, seznal se, že jest i s Vaňkem bratrem svým doma byl, když od nich Jan Fučík zajímal krávy své, tak pravě, že sem nesměl pro pana Barchance jemu se vokázati.

Jakub rychtář z Drachkova u. p. n. k. s. t.: Jiřík z Huorky, Martinuov syn, přišel k Janovi Fučíkovi s tou řečí, aby on Jan zajal krávy své; nezajme-li, že je vyžene a že jich nechce chovati. A on šel i zajal je.

Jiřík z Drachkova u. p. n. k. s. t.: Když přišel do Drachkova k nám Jiřík, Martinů syn, tehdy bratru svému Janovi řekl jest, aby krávu svú domů zajal, že já o ni viece pracovati nechci; a jestliže ge [sic] nezajmeš, že já ji vyženu ze dvora.

Martin Šesták z Zoubinc, u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, že Jan přišěl k otci svému k Martinovi a mluvě k němu: Užíváš mého. A Martin mu řekl zasě: Ožeň sě a zajmi své; já tvého nedržím.

Petr z Drachkova u. p. n. k. s. t.: Pomním to a v paměti mám, že sem přišěl k Martinovi do Huorky, a on Martin jest ke mně mluvil: Ty krávy, kteréž tu sou, sou Janovy, syna mého. Na to sem vzal od něho V kop grošuov míšenských za ty krávy od Jana syna svého. I při tom jest řekl Martin: Jene, zajmi krávy své; neb já jich viece chovati nechci.

Jiřík z Drachkova u podruhé u. p. n. k. s. t.: To vím, že Martin Maštálka velel synu svému Janovi krávy své zajímati. I řekl mu: Vezmi své a užívaj své; já tobě rád přeji, neb jsi mi za ni dal V kop grošuov míšenských.

Jan Vozka z Drachkova u. p. n. k. s. t.: To pomním, když jest přišel ke mně Jiřík Martinů syn, proše mne, abych přišel k němu, že se má s bratem svým Vaňkem děliti o dobytek, i vymísili dvě krávě, kteréž sou Jana Fučíka byly. I řekli sou, že ty dvě krávy sou Jana Fučíka z Drachkova.

Jan Kavín z Drachkova u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že Jiřík, Martinů syn, přišel jest ke mně a proše mne, abych při tom byl, že se má děliti s bratrem svým Václavem o dobytek. I při tom sou dvě krávy od toho dobytka odunděli na stranu a pravili, že ty dvě krávy sou Janovy Fučíkovy.

Sabbato post Martini [13. listopadu]. *Jan z Bystřici* u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, když nás poslal jest pan Petr Holicský; abychme dobytek zajímali paní Hůrecský, tehdy běžíl páně Karlíků člověk za námi, Fučík, proše, abychme těch krav nezajímali, že z těch krav dal berně, i otec jeho Maštalka, pravě, že sou jeho ty krávy. I kázali sme jich omísiti od toho dobytka jejieho paní Hůrecský, ty dvě krávy.

Vít z Bystřici u. p. n. k. s. t.: Jakož jest nám kázal zajímati pan Petr Holicský krávy paní Hůrecský pro berni, i běžel za námi Fučík z Drachkova a otec jeho proše, abychme ty dvě krávy pustili, že jsou z nich berně dali.

Jan Ševček z Bystřici u. p. n. k. s. t.: Když sme ten dobytek zajali paní Hůrecský pro berně z rozkázání pána našěho, pana Petra Holicského, i prosil nás Fučík a otec jeho, lidi páně Karlíků, že dvě krávě sou tu mezi tím dobytkem jeho Fučíkovu [sic], aby mu je odmísili, že z nich dal berně.

R. IV. 1. Q. 11. a.

2311.

Mezi purgmistrem a konšely i vší obcí města Bíliny s jedné, a mezi Vilémem z Vřesovic a na Doubravské Hoře s strany druhé. — 1512, 12. listopadu.

MDXII°, feria VI. die sanctorum quinque fratrum. *Václav Koník z Bíliny, člověk páně Děpoltuov,* u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, že Jakub a Jiřík,

páně Vilémovi lidé, počeli sú svádu u Kepky v Bílině, a dobyli tesákuov a bíti sú chtěli v té svádě, s kýmž se svadili.

Jan Hutan z Bíliny, člověk páně Děpoltuov, u. p. n. k. s. t.: To jest mi v paměti, když sem byl u Petra Kepky tu v Bílině na pití, že začali svádu Jiřík a Jakoubek, páně Vilémovi lidé, a v tom tesákuov dobyli. I pobrali jim ty tesáky, nedajíce, aby se zle nestalo.

Petr z Bíliny, páně Děpoltuov člověk, u. p. n. k. s. t.: Přišli ke mně lidé pana Viléma z Doubravské Hory, Jiřík a Jakoubek, oba z Libešovic, na pitie, dobyli tesákuov a bíti chtěli. Já sem jim kázal od sebe zbroj dáti, a oni nechtěli. Mluvil sem k nim, že mám od svého pána přikázánie, ktož tesáku dobude, aby XXX[ti] grošuov českých položil.

Vaněk z Mnichového Dvoru, šafář páně vopatuov, u. p. n. k. s. t.: Tak se stalo před některým časem v Bílině, dobyl sem kordu, jsa na pití v domě hejtmanově, i musil sem dáti XXX[ti] grošuov českých měšťanóm Bílinským.

Andres z Mělnic pastucha u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti a svědomo, že sem seděl u Gregora řezníka na Bílině s ovčákem páně Děpoltovým. Tu sme spolu pili. A když jsme měli pryč jíti a za pivo dáti, i neměl co dáti. V tom sme sě poříkala, až sem tesák svuoj vytrhl a udeřil jsem to Šteffle, ovčáka páně Děpoltova; a proto jsem mušil dáti panu Děpoltovi kopu míšenskú.

R. IV. l. Q. 18. b.

2312.

Mezi panem Děpoltem z Lobkovic s jedné, a mezi Voldřichem z Libešovic, rychtářem a člověkem páně Vilémovým, s strany druhé. — 1512, 12. listopadu.

MDXII[o], feria VI. die sanctorum quinque fratrum. *Havel z Bíliny, člověk páně Děpoltuov,* u. p. n. k. s. t.: To jest mi v paměti, když sem byl poslán s jinými k Voldřichovi do Libešovic, mluveno jest k Voldřichovi těmito slovy: Voldřiše, teď posílá nás pán, žes jal člověka páně Martina z Lužic s koňmi, s vozem; vobved-lis tu škodu, teď pán posílá IV groše české, aby mu člověka propustil se vším. I nechtěl ho propustiti. A s tím sme šli pryč. Také jest mi vědomo, že jest silnice pravá z Bíliny do Žatce skrze Libešovice.

Jiřík z Bíliny, páně Děpoltuov člověk, u. p. n. k. s. t.: Když sem byl poslán od svého pána pana Děpolta s jinými k Voldřichovi do Libešovic, bylo mu mluveno: Voldřiše, jals člověka páně Martina z Lužic s koňmi, s vozem a s vobilím; vobved-lis tu škodu, teď pán poslal IV groše české, aby páně člověka s koňmi, s vozem i se vším nákladem propustil. A on ho propustiti nechtěl. A s tím jsme šli pryč. Toho sem vědom, že jest silnice svobodná skrze Libešovice od Bíliny k Žatci.

Jíra z Bíliny, člověk páně Děpoltuov, u. p. n. k. s. t.: Když sem byl poslán od pana Děpolta, pána našeho, s jinými sousedy k Voldřichovi rychtáři do Libešovic, tak sem k němu mluvil: Rychtáři, jals člověka pána našeho Martina z Lužic s vozem, s koňmi a s vobilím. Vobved-lis škodu, jakúť jest udělal? Paklis neobvedl, aby obvedl. A teď máš za to IV česká groše. A pán žádá, aby člověka jeho propustil s vozem, s koňmi i s vobilím, jakž jsi ho jal. A on přes to přese všecko jeho jest nepropustil, a my sme šli pryč. A také sem byl poslán v druhé chuozi s ouředníkem pána našeho a s jinými k témuž rychtáři Voldřichovi. I mluvil k němu úředník pána našeho: Rychtáři, poslal nás pán, aby pověděl, kdes jal člověka pána našeho Martina z Lužic. A on jest řekl, že ve vsi, to jest v Libešovicích. A s tím sme šli pryč. A také sem já toho dobře svědom, že jest silnice svobodná od Bíliny skrze Libešovice k Žatci.

R. IV. l. Q. 19. a. Srov. svědomí č. 2260.

2313.

Mezi panem Děpoltem z Lobkovic s jedné, a mezi Vilémem z Vřesovic a na Doubravské Hoře s strany druhé o Matouše Horkého. — 1512, [12. listopadu].

Prokop rychtář z Bíliny u. p. n. k. s. t.: To jest mi v paměti neb vědomo, že Matouš Horký, člověk páně Vilémuov, stavěl se před námi před rychtářem a konšely. Tu sme k němu mluvili, chceš-li se vyručiti, že tě chcem na rukojmě dáti. Týž Matouš jest pověděl, že se vyručiti nesmie, že má od svého pána přikázánie, aby se nevyrukoval, aby se raději vsaditi dal. I kázali sme jej i s jeho tovaryši vsaditi. Potom sú se vyručili. A když se vyručili, oznámili sme jim, že chcme soud vosaditi ve dvú nedělech a ten stavunk slyšeti podle práva. I nepostavili sú se. Ale Jan Tichopad, ten jest stál před námi s přáteli svými žádaje za opatřenie podle práva. A od toho Jana Tichopada já sem stavné právo vzal podle práva na Matouše Horkého a tovaryše jeho Vondráčka z Chouč a Vavřince z Svinčic.

Jan Myška z Bíliny konšel u. p. n. k. s. t.: Toho sem já vědom, když jest před nás přišel Matouš Horký, podali sme mu my rychtář a konšelé této cesty, aby se vyručil. A on nám tak pověděl, že muoj pán rozkázal, abych se nevyručil, abych raději seděl. I rozkázali sme jej vsaditi; a při tom pověděli sme, že ve dvú nedělech soud budem držeti a ten stavunk tobě oznámíme. Tehdy se jest vyručil, a ke dni jemu od nás menovanému nestál. Ale Tichý Jan, který stavunk učinil, ten s svými přáteli stál a nás za to žádal, aby byl vopatřen podle práva.

Václav Koník z Bíliny konšel u. p. n. k. s. t.: Toto mi jest v paměti, když jest byl obstaven Matouš Horký, člověk páně Vilémuov, na našem právě v Bílině, podali jsme jemu toho, chce-li se vyručiti, že jej chcme na rukojmie dáti vedle práva. A on pověděl, že nechci; muoj pán mi jest rozkázal, abych se nevyrukoval, než abych se dal vsaditi. I potom dali sme jej vsaditi; potom se jest vyručil. Při tom sme jemu

oznámili, že chcme soud ve dvú nedělech držeti. I nestál jest ke dni položenému jemu od nás; ale Jan Tichý stál jest s přáteli svými, žádaje nás za opatřenie vedle práva.

Jan Tichý z Markyštorfu, v Bílině bydlející, u. p. n. k. s. t.: že sem toho dobře vědom a v paměti mi jest, že sem páně Vilémovy lidi vobstavil před časy, Vavřince z Svinčic, Matouše Horkého a Vondřeje z Chouč tu v městě Bílině, a rychtáři sem stavné dal pro Jana Kunatovic z Lahovic; neb mi jest propadl L kopami mečových grošuov. A jest týž Jan Kunatovic člověk páně Vilémuov.

R. IV. l. Q. 19. b.

2314.

Mezi panem Děpoltem z Lobkovic s jedné, a Vilémem z Vřesovic na Doubravské Hoře s strany druhé o Vondřeje z Chouč. — 1512, [12. listopadu].

Prokop rychtář z Bíliny u. p. n. k. s. t.: Co sem svědčil o Matoušovi Horkém z Svinčic, že jiného nevím co svědčiti, než tolikéž o Vondřejovi z Chouč. A to na tu přísahu beru, kterú sem nyní učinil.

Jan Myška z Bíliny u. p. n. k. s. t.: Co sem svědčil na Matouše Horkého, že jest to tak v pravdě, a že tolikéž vyznávám na Vondřeje z Chouč, a nic jiného. To pravím pod tou přísahou, kterúž sem učinil.

Václav Koník z Bíliny [sv. p.]. *Jan Tichaj z Merkyštorfu* [sv. p.].

R. IV. l. Q. 20. b.

2315.

Mezi panem Děpoltem z Lobkovic s jedné, a Vilémem z Vřesovic s strany druhé o Vavřince z Svinčic. — 1512, [12. listopadu].

Prokop rychtář z Bíliny u. p. n. k. s. t.: Co sem svědčil o Matoušovi a Vondráčkovi, že jest tak [v] pravdě, a jiného nevím co svědčiti více. A to pravím pod tou přísahú, kterú sem učinil.

Jan Myška z Bíliny [sv. p.]. *Václav Koník z Bíliny* [sv. p.].
Jan Tichaj [sv. p.].

R. IV. l. Q 21. a.

2316.

Mezi Vaňkem rychtářem, Jiříkem, Martinem, Pruošou, Valkem, lidmi páně Kunšovými z Tloskova s jedné, a mezi Zigmundem a Kristofem z Vřesovic s strany druhé. — 1512, 12. listop.

MDXII⁰, feria VI. die quinque fratrum. *Šimek krčmář z Senocze* u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, že sem slíbil podle jiných za Balšana, který utracen u Duchcova, na postavenie ku panu Zikmundovi z Vřesovic Kostomlatskému. I postavili sme jej na Kostomlatech témuž panu Zikmundovi ve dvoře.

Jíra ze Mnichova u. p. n. k. s. t.: Jakož sem podle jiných spolurukojmí slíbil na postavenie za Balšana, který utracen u Duchcova, že sme ho stavěli a postavili tu, kdež jsme ho měli stavěti, v Kostomlatech ve dvoře před panem Zikmundem Kostomlatským.

R. IV. 1. Q. 21. b.

2317.

Mezi Kunšem z Tloskova s jedné, a Zigmundem a Krystofem z Vřesovic s strany druhé. 1512, 12. listopadu.

MDXII°, feria VI. die quinque fratrum. *Václav rychtář z Jablonnice* u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že jest pan Holý z Jablonce utekl prve, než puohon přišel pro něho na pana Kunše z Tloskova.

Valek z Jablonce u. p. n. k. s. t.: Jest mi dobře svědomo, že Holý z Jablonce utekl po svatém Jakubě ten tajden toho roku.

Martin z Jablonce, člověk páně Kunšuov, u. p. n. k. s. t.: Jest mi to vědomo, že Jan Holý utekl prve, nežli od pánuov Kostomlatských puohon proň pro téhož Holého přišel na pana Kunše.

Pruoša z Jablonce u. p. n. k. s. t.: Jest mi to vědomo, že Jan Holaj z Jablonce utekl, nežli páni Kostomlatští pohnali pana Kunše pro něho.

Jiřík z Jablonce [sv. p.].

R. IV. 1. Q. 22. a. Srv. předcházející svědomí č. 2316.

2318.

Mezi panem Janem z Rožmberka na Strakonicích ꝯc s jedné, a Kašparem Romhappem z Suché na Sudoměři a Annú Benešovú z Jivovice s strany druhé. — 1512, [12. listopadu].

Matěj rychtář ze Zborova u. p. n. k. s. t.: Toho mi jest svědomo, že sem přišel ku panu Benešovi z Klaric do Mysletína z rozkázání jeho; i při tom jest mi pověděl pan Beneš, že smlouvu učinil s služebníkem svým, s Petrem Uhrem, za službu jeho že mu dáti má XXX^{ti} kop míšenských, což u něho byl před ohněm.

Thůma Šílený z Německého Ohrazení u. p. n. k. s. t.: To mám v paměti, že přijel ke mně pan Beneš z Klaric do mého dvoru i řekl jest mi: Již mám Petra Uhra, svého služebníka, zasě, a učinil sem s ním smlouvu. Mám mu dáti za první službu XXX^{ti} kop grošuov míšenských.

Řehoř kovář ze Zborova u. p. n. k. s. t.: Byl jsem rychtářem toho času, když pan Beneš učinil smlouvu s Petrem Uhrem, služebníkem svým, že mu má dáti za první službu XXX^{ti} kop. A to sě stala ta smlouva v Mysletíně na tvrzi.

R. IV. 1. Q. 23. a. Srv. svědomí č. 2303.

2319.

Mezi panem Janem z Rožmberka na Strakonicích oc s jedné, a Kašparem Romhappem z Suché a Annú Benešovú z Jivovice s strany druhé. 1512, [12. listopadu].

Matěj rychtář ze Zborova u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že jest mi pravil pan Beneš z Klaric, že sjednal Petra Uhra, služebníka svého, po první smlouvě, že mu má dáti každý rok po čtyrech kopách grošuov míšenských a šaty chodicí.

Thůma Šílený z Německého Ohrazení u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, že mi pravil pan Beneš z Klaric, že má smlouvu s Petrem Uhrem a že mu má dáti po první smlouvě každý rok po IV kopách míšenských a šaty chodicí. Než nemenoval, jaký mají býti, dobrý-li čili zlý.

Thůma Šílený z Německého Ohrazení u. p. n. k. s. t.: Že to pomním, když jsem přišěl ku panu Benešovi do Buďovic, již leže nemocen i řekl jest přede mnú ku paní Anně, manželce své: Tak ženo, prosím tebe, nezapomínaj na služebníka mého Petra Uhra.

Řehoř kovář ze Zborova u. p. n. k. s. t.: Učinil jest smlouvu pan Beneš z Klaric v Mysletíně s Petrem Uhrem, že mu má dáti pan Beneš po první smlouvě každý rok po IV kopách míšenských a šaty chodicí.

R. IV. l. Q. 23. b. Srv. předcházejí svědomí č. 2303 a 2318.

2320.

Mezi Burjanem Apolonem z Křivan s jedné, a Divišem z Kněžiček s strany druhé. 1512, 12. listopadu.

MDXII⁰, in die quinque fratrum. *Jan z Běronic* u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že jsou jeho lidí páně Hynkových tu byli při té vádě, ale nepočínali nic ve vsi v Loučicích na královské silnici tu Jan ani Kouba.

Havel Hašek z Běronic u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, že sem sě zvadil s Vávrú tu v krčmě v Loučicích, a lidí jeho páně Hynkových také sou tu byli, ale nepočínali nic ani se který k tomu měl, Jan a Kouba Peterkovi syni.

Petr z Běronic u. p. n. k. s. t.: To pomním, že se stala váda tu v Loučicích ve vsi tu před krčmú Vávrovú. A při tom sou byli ťak lidi jeho páně Hynkovi, Peterků Jan a Kuba; ale nepočínali nic.

Mikuláš z Běronic u. p. n. k. s. t.: Jest mi to svědomo, když sě ta váda dála mezi Haškem a Vávrú krčmářem tu v Loučicích; při tom sou byli jeho lidi páně Divišovi Jan a Kouba vlastní bratří, ale neučinili nic aniž co počínali.

Dušek z Vyklek [sv. p.]. *Jíra z Malých Běroniček* [sv. p.].

Jíra z Běronic Velikých [sv. p.].

R. IV. l. Q. 30. a.

2321.

* Mezi Divišem z Kněžiček s jedné a Burjanem Apolonem z Křivan s strany druhé. 1512, [12. listopadu].

Jan Kulhánek z Kněžiček u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že mu zapověděl pan Diviš panu Burianovi z Křivan, aby mu nehonil na panství jeho. A on toho nezachoval i přes to honil na kruntech jeho v Tečmeně i na gruntích, co sě dotýče od Kněžiček.

R. IV. l. Q. 30. a. Srov. předcházející svědomí č. 2320.

2322.

Mezi paní Alenú z Radonic s jedné, a Karlíky bratřími nedílnými s strany druhé. 1512, [12. listopadu].

Vít z Hůrky u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že Jan Marštalka zajel bratru svému Jírovi dvě krávě a tele; a jeho doma nebylo aniž z nás kto.

R. IV. l. Q. 30. b. Srov. svědomí č. 2218 a 2310.

2323.

Mezi Bořibojem z Drahenic s jedné, a paní Elžšků Mrštnú s strany druhé. — 1512, [12. list.].

Matěj z Žěpnes u. p. n. k. s. t.: To mám v paměti, že jest prostřelen páně Bořibojů člověk Kyrian z ručnice. I když sem to zvěděl, i šěl k němu k lékaři, i tázal sem sě ho, ktož by mu to učinil. A on pověděl, že paní Mrštný člověk to učinil mi.

R. IV. l. Q. 30. b.

2324.

Mezi Janem Lapačkú z Sukorad s jedné, a Martinem řezníkem z Borku na Malé Straně s druhé strany. — 1512, 12. listopadu.

MDXII°, in die quinque fratrum. *Matúš z Čistéch* u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že sě stala váda mezi panem Karlíkem a panem Janem Lapačkú o sklenici malvasie. Tehdy vytrhl jest pan Václav Karlík tesák a udeřil na pana Jana Lapačku, a hospodář v to skočil. I v tom jest hospodář Martin řezník raněn.

R. IV. l. R. 1. a.

2325.

Mezi knězem Janem Víthou farářem v Chejnově s jedné, a Závišem Cynadrem z Újezdce s strany druhé. — 1512, [12. listopadu].

Jakub Švechla z Chejnova u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že Záviš Cynadr zranil člověka jeho páně Oldřichova z Malovic a na Chejnově, Jakuba Vojta. Tehdy učinil Záviš Cynadr smlouvu s knězem Janem, farářem na Chejnově, aby jeho hojil, točižto Jakuba Vojta, a za to aby mu dal XIV kop grošuov míšenských. A když je počneš hojiti, jedny ať živ ostane, hned zaplatím vám.

Jiřík krajčí z Chejnova u. p. n. k. s. t.: To v paměti mám, že Záviš Cynadr panu Oldřichovi z Malovic a na Chejnově ranil člověka jeho Jakuba Vojty, a tu sám toho Jakuba raněného vedli k knězi Janovi faráři tu v Chejnově. Prosil jest Záviš Cynadr jeho kněze Jana, aby ho hojil, aby živ zuostal, že mu vedle smlouvie učiněné těch XIV kop grošuov míšenských dáti chce. A za to prosil, jakž počne ho hojiti, že mu chce hned dáti ty penieze. A za to mu jest sliboval Záviš Cynadr. A toho mi jest dobře svědom.

Jiřík z Chejnova u. p. n. k. s. t: Toho sem svědom, že pánu ménu, panu Oldřichovi na Chejnově, Záviš Cynadr zranil člověka Jakuba Vojta. I přivedli ho knězi Janovi farářovi i smlouvu učinili, aby mu Záviš Cynadr knězi Janovi za to dal VII kop grošuov českých. A prosil, aby ho hojil, aby jedny mohl živ zuostati; jakž by sě kolivěk počel hojiti, že chce hned zaplatiti mu o toho člověka raněného Jakuba Vojtu. A tu vysoce mluvil, že chce od něho zaplatiti rád.

R. IV. l. R. 1. a.

2326.

Mezi Janem z Libodržic s jedné, a Křížem z Puchře s strany druhé. — 1512, [12. listopadu].

Kněz Jan, kaplan u svatého Mikuláše v Starém městě Pražském, na tu přísahu, kterú učinil biskupu na přijímání svatého kněžstvie, svědčil takto: Mi jest dobře svědomo, když sem byl farářem u pana Jana v Klucích, žě pan Jan Klucský posielal k Křížovi do Puchře své lidi žádaje toho, aby mi dali desátek, menovitě sedm korcûv žita a sedm ovsa. A on jest pověděl, že dáti nechce. A to sě dálo některú chvíli před Svátostí. A pan Jan je pohnal k Svátosti k soudu komornímu. A Kříž teprv po tom puohonu dal mi za ten desátek LXXX[te] grošuov českých ten úterý před svatým Havlem není minulým.

R. IV. l. R. 2. a.

2327.

Mezi Petrem, Janem a Arnoštem Karlíky z Nežetic s jedné, a Alenú z Radonic s strany druhé. — 1512, 12. listopadu.

MDXII^{0}, feria VI. in die quinque fratrum. *Šimon z Drachkova* u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, když jsou mne páni moji, pan Petr a pan Jan a pan Arnošt, poslali ku paní Aleně vo krávu, kterúž kázala zajíti na škodě, jakož jest pravila. Ale škody žádné neviděl sem, by jí učinily, a přes to sme jí chtěli ty škody zaplati[ti], kterýž by nám pokázala s těmi, kteréž sou páni moji se mnú poslali, Duška a Jana Petra, Jana Temperka. A přes to naše podávání nechtěla nám tu krávu vydati; řekla, aby jí žádný v tom nerozkazoval. Při tom sme jí prosili: Račtež s námi na tu škodu vyjíti a tu škodu pokázati; chcem vám ty škody rádi zaplatiti. I nechtěla.

Jan Jancera z Drachkova u. p. k. n. s. t.: To sem svědom, že poslali jsou nás páni naši ku paní Aleně z Radonic ten pondělí před Matkú boží, aby jim tu krávu vydala, kterúž jest ona zajela, a vydala dva člověky, aby tu škodu ohledali; a což oni praviti budú, že ta škoda jí paní Aleně se od té krávy stala, že chtí jie rádi zaplatiti. Pakli by nechtěla, ale že muší. A v tom paní Alena nechtěla na ty škody žádného vyslati ani krávu vrátiti. V tom sme šli od ní pryč.

Petr z Drachkova u. p. n. k. s. t.: To v paměti mám, že sou nás pět páni naši poslali ku paní Aleně: Šimona a Jancera a Jana Temporka a Duška, aby pánuom našim vrátila krávu, kterúž jest jim zajěla. A ona paní Alena řekla, že nevrátí. A my jí řekli, aby na škodu vyslala dva člověky, a my také dva vydáme, aby tu škodu ohledali. Ale paní Alena toho jest nechtěla učiniti, ani vyslati ani krávu vráti[ti], aby jí v tom žádný nerozkazoval.

Jan z Drachkova u. p. n. k. s. t.: To pomním, že ten den před Matkú boží semennú v pondělí poslali sou nás páni naši mne, Šimona, Jana a Petra a Duška ku paní Aleně, jakož jest krávu zajěla; pravila, že na lukách sě pásla; aby někoho s námi vyslala, aby ta škoda byla ohledána. Ale ona toho učiniti nechtěla ani vyslati, aniž nám tu krávu vrátiti.

Dušek z Drachkova u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že nás páni naši jsou poslali ku paní Aleně ten ponjelí před Matkú boží semennú, aby ta škoda byla ohledána, paní Alena aby dva člověky vyslala, a my také dva vydati chtěli o tu škodu, což by za slušné bylo. A ona to učiniti nechtěla, aniž učiním, tak jest řekla. A krávy nám také vydati nechtěla. I řekla, aby jí v tom žádný nerozkazoval.

R. IV. l. R. 2. b. Srv. svědomí č. 2248, 2310 a 2322.

2328.

Mezi Wolfgankem z Rachmberka s jedné, a Bernartem odtudž z Rachmberka s strany druhé. 1512, 13. listopadu.

Sabbato die Brikcii. *Pan Václav Bezdružický z Kolovrat na Košátkách ꝛc, krále JMti najvyšší sudí dvorský v království Českém,* svědčil takto: Jakož sem smlouval a smluvil Rachmberky oba dva, totiž Bernartha a Wolfganga, kdež jest byla mezi nimi ruoznice o dvě stě zlatých rýnských. To mi jest dobře v paměti, že jest Bernarth z Rachmberka řekl udělati list ve čtyřech nedělech Wolfgangovi z Rachmberka s rukojmiemi na dvě stě zlatých rýnských do roka bez úroku do svatého Jiří toho času v roce přišlého. A tomu jest minul rok některý čas před svatým Jiřím nynějším minulým. Než při tom, kdež na mně dále žádali svědomie o těch dvě stě zlatých rýnských, že by je Bernarth Rachmberk od pana Lva vzal, při tom sem já nebyl ani sem toho viděl, by on jaké zlaté neb peníze od pana Lva bral.

Toto svědomí zapsáno jest z povolenie najvyššího pana hofmistra JMti, pánuov a vladyk z plného soudu.

R. IV. l. G. 15. a. Vročeno do r. 1512, poněvadž toho roku Brikcí připadal na sobotu, kdežto r. 1511, kamž dle zápisu v knize svědomí to spíše by se hodilo, připadal Brikcí na čtvrtek.

2329.

Mezi Jindřichem z Hodějova s jedné, a mezi Burianem a Janem bratřími z Votic s strany druhé. — 1512, 13. listopadu.

Anno 1512, sabbato die sancti Bricci. *Vaněk Bohuška z Křešic* u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že pan Jindřich Hodějovský s panem Vilémem Kolmanem jezdil ku panu Burianovi a Janovi Votickým s listem od pana Lva. I nebylo jich doma. Potom našel pan Jindřich s týmž panem Kolmanem pana Buriana u hrabáčóv na louce, an seděl na třešni. I mluvil tu k němu pan Jindřich, aby sešel s třešně doluov a vzal list od pana Lva s hradu Pražského. Odpověděl k tomu pan Burian: Však víš, kde bydlím. A pan Jindřich řekl: Pojď i domuov; já jej tobě ponesu. A on nechtěl. Tehdy načekav se pan Jindřich, když nechtěl s třešně sjíti pan Burian a vzíti listu nechtěl, i jel pryč pan Jindřich.

R. IV. l. Q. 15. a. Srv. svědomí č. 2235 a 2239.

2330.

Mezi panem Václavem z Roupova s jedné, a knězem Izaiášem z Ounětic s strany druhé. 1512, 13. listopadu.

MDXII°, sabbato in die Briccii. *Vojtěch z Žitenic* u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, že kněz Izaiáš měl vinici za panem Václavem z Roupova na jeho kruntech. I v tom kázal ho vsaditi pan Albrecht kancléř z Kolovrat ɔc neboštík. I pan Vácslav kázal tu vinici dělati, aby neležela ladem. A na té vinici puol čtvrta sudu vína bylo.

Václav Kavín [z] Žitenic u. p. n. k. s. t.: To jsem svědom, jakož jest měl na kruntech páně Václavových z Roupova kněz Isaiáš vinici a tu vinici žádný nedělal za některý čas; jakož ten čas jest seděl kněz Izaiáš u vězení, v tom kázal jest tu vinici pan Václav dělati. I urodilo sě na té vinici puol čvrta sudu vína.

R. IV. l. R. 20. b.

2331.

Mezi Janem Jindou z Řevnova člověkem paní Katheřinie [sic] z Pacova s jedné, a purgmistrem a konšely i vší obcí města Hradiště hory Tábor s strany druhé. — 1512, 13. listopadu.

MDXII°, sabbato in die Brikcii. *Kouba z Řevnova* u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti a při tom sem byl, když jest Dorotha z Klokot vdávala Katheřinu schovanici svú za Martina do Mitrovic. Při té smlouvě řekla těm smlouvcóm Do-

rotha z Klokot, že po své smrti všecko tobě to dávám, Katheřino, mocně, buď málo nebo mnoho, i těch devět kop grošuov českých, kterýž mám na kruntech v Krejchově.

Petr Váchů z Řevnova u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, když sem byl pozván od Jana Jindau*) z Řevnova, když sě Katheřina zchovanice Dorothiny [sic] vdávala za Martina z Mitrovic, tu jest Dorotha z Klokot řekla před námi, že po své smrti tobě, Katheřino, a Martinovi všecko dávám, buď málo nebo mnoho, což mého jest, i těch devět kop grošuov českých, kterýž mám v Krejchově na kruntech pánův Táborských.

R. IV. l. R. 21. a. Srov. svědomí č. 2294. *) Mezi *d* a *a* vyškrabáno *r*.

2332.

Mezi Martinem z Mitrovic, člověkem paní Kateřiny z Pacova, s jedné, a purgmistrem a konšely i vší obcí města Hradiště hory Tábor s strany druhé. — 1512, 13. listopadu.

MDXII°, sabbato die Briccii. *Kouba z Řevnova* u. p. n. k. s. t.: Což sem kolivěk svědčil Janovi Jindovi, to též Martinovi z Mitrovic; nech sobě káže čísti; neb jiného nevím co svědčiti. Beru to na tu přísahu, kterúž sem učinil.

Petr Váchův z Řevnova u. p. n. k. s. t.: že jiného nevím, co svědčiti Martinovi z Mitrovic než to, což sem Janovi Jindovi svědčil; nechť káže sobě čísti.

R. IV. l. R. 21. a. Srov. svědomí č. 2295.

2333.

Mezi Vácslavem Drahonicským z Drahonic s jedné, a Stanislavem Truchlářem s strany druhé. 1512, 13. listopadu.

MDXII°, sabbato post Martini. *Bártha z Drahonic* u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo a v paměti mám, žě jest Stanislav Truchlář slíbil panu Václavovi Drahonicskému člověčenství tu na Drahonicích z dobré vuole. A při tom sem byl.

Jan Zákon z Drahonic u. p. n. k. s. t.: Byl sem při tom a to dobře pomním, že Stanislav Truchlář dal sě panu Václavovi z Drahonic za člověka dědičného dobrovolně.

Kříž z Drahonic [sv. p.].

Matěj Kuos z Drahonic u. p. n. k. s. t.: To jest mi svědomo, že dobrovolně se dal panu Václavovi z Drahonic Stanislav Truchlář za dědičného člověka, a při tom slíbil jest mu člověčenství rukú dáním.

Jan Med z Drahonic [sv. p.]. *Mareš z Drahonic* [sv. p.].
Kouba z Drahonic [sv. p.]. *Václav Bena z Drahonic* [sv. p.].
Matěj Kuneš z Drahonic [sv. p.].

R. IV. l. R. 21. b.

2334.

Mezi Václavem Drahonicským z Drahonic s jedné, a Stanislavem Truchlářem s strany druhé. 1512, 14. listopadu.

MDXII°, dominica post Martini. *Barták z Drahonic, člověk páně Adamuov Ploskovského,* u. p. n. k. s. t.: To mi jest vědomo, že Stanislav Truhlář měl pánu mému dělati, komory táflovati prkny. A pán k takovému dílu prken nakoupil. A on Stanislav zuostav na tom se pánem, že bude dělati, i nedělal, než prkna rozšikoval, kamž se jemu zdálo. A pán se naň rozhněval proto i kázal jej do vazby vsaditi. Potom jest se Stanislav Truhlář týž ctí a věrou pánu zavázal, že chce mu zaplatiti prkna anebo voddělati; i nevoddělal, ale šel pryč a ženy tu u pána na Drahonicích nechal. A to se jest dálo potom, když již on Stanislav člověčenstvie pánu mému slíbil.

Jan Zákon z Drahonic, člověk páně Adamuov Ploskovského, u. p. n. k. s. t.: To mi jest vědomo, že Stanislav Truhlář po slibování člověčenstvie panu Adamovi měl jest jemu panu Adamovi komory táflovati prkny; i netáfloval, ale prkna, kteráž pan Adam k tomu koupil, rozšikoval, kamž chtěl. A pán kázal jej vsaditi do vazby. Potom on Stanislav slíbil jemu panu Adamovi nebo prkna zaplati[ti] neb toho se vodslúžiti. I šel pryč, nechav tu na Drahonicích pánu ženy.

Kříž z Drahonic, páně Adamuov člověk, [sv. p.].

Matěj Kuos z Drahonic [sv. p.].

Martin z Drahonic u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, žě Stanislav Truchlář měl táflovati panu Vácslavovi komory nějaký tu na Drahonicích. I dal mu prkna k těm komorám a aby tu dělal. A Stanislav rozšikoval ta prkna, kamž mu se zdálo. Z toho sě jest pan Vácslav rozhněval i kázal ho vsaditi, neb aby mu těch komor dotáfloval anebo aby mu ta prkna zaplatil. Ale Stanislav toho neudělal, ani mu prkna zaplatil ani oddělal. I vodšel pryč od ženy z Drahonic. A to sě dálo po některém času, když mu jest člověčenstvie slíbil. I k tomu slíbil čest, vieru panu Václavovi, že tomu chce dosti učiniti.

Václav Bena z Drahonic [sv. p.]. *Jan Med z Drahonic* [sv. p.]
Kouba z Drahonic [sv. p.]. *Matěj Kuneš z Drahonic* [sv. p.].

R. IV. l. R. 22. a. Srov. předcházející svědomí č. 2333.

2335.

Mezi Bohuslavem Hvězdářem z Nového města Pražského s jedné, a Vojieřem z Očeledic [sic] s strany druhé. — 1512, 15. listopadu.

MDXII°, feria II. post Martini. *Jiřík z Tábora* sladovník u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, když sě pan Vojieř strojil pryč, chtě jieti domů se paní svú, i kázal paní Mandeleni, manželce své, z hospodaření sě počísti, co jest tu za stravu

zuostal. I počtli, žě pan Vojieř zuostal jemu Bohuslavovi Hvězdářovi XXI kop grošuov na míšensko.

R. IV. l. Q. 12. b.

2336.

Mezi panem Janem ze Žďáru na Doupově s jedné, a Žibřidem ze Žďáru s strany druhé.
1512, 15. listopadu.

MDXII°, feria II. post Martini. *Hanuš z Toppa**) u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že sem viděl, že vezli dělo na voze taraznici. I vyšěl sem z krčmy ven tu ve vsi Voleškách. I dal sem těm pacholkóm píti a řekl sem: S těžkem ta taraznice více bude jmieti pan Jan, aneb viece s těžkem tu [v] Voleškách je uhlédám. A potom sem šěl ku panu Žibřidovi a donesl sem mu hákovnici, kterúž sem mu připravil; při tom sem mu řekl: Vrátíte-liž tu tareznici pánu mému zasě, měl je také připraviti. A pan Žibřid řekl jest: Tvój pán má zlú hlavu; nerad slyší z těch děl střéleti.

Erhart Reychl z Voleškách u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, že sem při tom stál, když pacholci jeho páně Žibřidových vezli taraznici tu do vsi. I stáli jsou s ní před krčmú [v] Voleškách pacholci jeho páně Žibřidovi, zejména Štefl, Paur a druhý Reit Hans.

Heinrich z Khotovic u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že sem byl pacholkem nádvorním u pana Jana ze Žďáru, že pacholci jeho páně Žibřidů vložili tu tarasnici na sáně a vezli je pryč od nás z Tuppa.*) A paní Barbora, jakož má pana Jindřicha ze Žďáru, řekla: Z těžkem tu tarasnici více zde uhlédám; bude na tom dvoře.

R. IV. l. Q. 13. a. — *) Rozuměj z Doupova.

2337.

Mezi paní Otilí z Hozle s jedné, a mezi Žibřidem ze Žďáru s strany druhé.
1512, 15. listopadu.

MDXII°, feria II. post Martini. *Jakub z Dubranic* u. p. n. k. s. t.: To mám v paměti, že sem do Oleškách a ptal sem žencuov; tu jest ke mně přišel Hosl, člověk páně Janů ze Žďáru. I otázal sě jest mne, viděl-li sem, že ho páni*) Žibřidů pacholek zavolal tam do dvora jeho. I řekl sem jemu, že sem toho neviděl, by ho do dvora zavolal jeho Hozla, aniž sem viděl, by ho také bil pan Žibřid.

R. IV. l. Q. 13. a. — *) To jest páně.

2338.

Mezi Jindřichem a Přibíkem, vlastními a nedielnými bratřími Koci z Dobrše, s jedné, a Janem z Dešenic s strany druhé o vápno. — 1512, 15. listopadu.

MDXII° feria II. post Martini. *Bartoš zedník z Nejřzka**) u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že sem mu odměřil puol druhé kopy kbelcuov vápna a jeden

gbelec panu Janovi z Dešenic. A od deseti let sem při tom úřadě byl a měřil vápna vždy gbelec za V grošuov míšenských.

Linhart Edlbek z Dolejšieho Nejřzka u. p. n. k. s. t.: To mi jest vědomo, že od deseti leth jsme brávali vápno od pánuov svých, od pana Jindřicha a pana Přibíka Kocí, gbelec po VI groších aneb po V groších míšenských. A vozili sme je do Domašlic.

Vlček z Nejřska z Dolejšieho u. p. n. k. s. t.: To pomním, že sem kupoval vápna od deseti leth po V groších míšenských a II penieze od míry od pánuov svých, od pana Jindřicha a pana Přibíka Kocí.

R. IV. l. Q. 14. a. — *) T. j. z Nýrska.

2339.

Mezi Jindřichem a Příbíkem, vlastními a nedielnými bratřími Koci z Dobrše, s jedné, a Janem z Dešenic s strany druhé o vejmetky. — 1512, 15. listopadu.

MDXII°, feria II^a post Martini. *Petr pacholek páni*) Přibíků Koců* u. p. n. k. s. t.: To sem svědom, že sem mu odčetl padesáte kop vejmetků panu Janovi z Dešenic, a vždy kopu za XX grošuov míšenských.

Wolf pacholek páni) Přibíků Kotců* u. p. n. k. s. t.: To vím a v paměti mám, že sem pomáhal odčísti panu Janovi Dešenicskému padesáte kop vejmetkuov. A vzal vždy kopu za XX grošuov míšenských. A na to jsem mu přidal puol kopy vejmetků. Řekl jest mi dáti na pivo i nedal.

R. IV. l. Q. 14. a. Srov. předcházející svědomí č. 2339. — *) To jest páně.

2340.

Mezi Zigmundem Baršem z Kamenice s jedné, a Vácslavem Mutrplosem s strany druhé. 1512, 15. listopadu.

MDXII°, feria II. post diem sancti Brikcii. *Řieha Sýkora* u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že pan Johannes Mutrplos dal jest statek Hřiehovský Křtienovi, Havlovu synu, nebožtíkovi Ktřienovi, a ten Ktřien byl mocným hospodářem tu v tom statku, i konšelem učiněn byl při tom statku. A když jest pan Johannes umřěl, tehdy jest paní Mutrplasová jemu Ktřienovi statek obstavila. Toho já nevím, proč jest ona Mutrplasová toho učinila.

R. IV. l. R. 8. a.

2341.

Mezi pannú Alžběthú z Vícemilic s jedné, a Matějem a Davidem Škrovady s strany druhé. 1512, 15. listopadu.

MDXII°, feria II. post diem sancti Brikcii. *Anežka z Vícemilic*: To mi jest v paměti a svědom[o], že sou panně Alžběthě z Vícemilic dveří vybili a vysekali

Matěj a David Škrovadi, a vyhnali dobytek ze dvora jejího, dobytek ten, kteréhož ona panna Alžbětha jest na škodě své zajěla jim. A David lál jí panně Alžběthě zlým jazykem. To beru k své víře a k své duši, což teď svědčím; neb sem při tom byl[a].

R. IV. l. R. 8. a. Srov. svědomí č. 2281, 2282 a 2285.

2342.

Mezi Alžběthú z Vícemilic s jedné, a Matějem a Davidem vlastními bratřími Škrovady s strany druhé, o Anežku dievku. — 1512, [15. listopadu].

Wolf z Perg: Když sem šěl s Vávrú komorníkem a s pannú Alžběthú z Vícemilic na pole, aby komorník škodu ohledal, tehdy mi pravil Jan ovčák: Pán muoj pan Matěj Škrovad kázal mi, abych ji Anežku bil, dievku panny Alžbětinu To beru k své vieře a k své duši, žě sem to slyšel.

R. IV. l. R. 8. a. Srov. svědomí č. 2281, 2282, 2285 a 2341.

2343.

Mezi Janem z Sudomiře a na Řepici s jedné, a mezi purgmistrem a konšely i vší obcí města Witmberka s strany druhé. — 1512, [15. listopadu].

Jan Dlesk rychtář z Volyně, páně Januov z Rožmberka člověk, u. p. n. k. s t.: Kdež sem byl z rozkázánie pána svého JMti na Witmberce s panem Řepickým na svatú Maří Magdalenu rok minul, tu kdež jest pře byla mezi panem Voldřichem Malovcem a mezi lidmi páně Řepického Vondrou a Petříkem, tu jest pan Václav Robmhap mluvil před purgmistrem a konšely Witmberskými, právě-li sú lidé jeho Řepického usedlí pro neusedlého člověka Hanuše Pokaunara, který jest pod právem pánuov Budějovských a šosem, obstaveni čili nic. Tu jest Hanzl Fizar od téhož práva vypověděl, že se jim zdá, že stávka ta před se jíti má. Žádal jest pan Václav Robmhap od lidí páně Řepicského, aby ortel byl psán ku právu vyššímu jakožto na Písek. Tu jest Fišar opět od téhož práva vypověděl, že se chtie vedle práva ve dvú nedělech zachovati na den Matky boží Sněžné. Tu sem byl s páně Řepického lidmi, tu sou tíž lidé žádali, aby ten ortel jim čten byl. Týž Fišar opět od práva vypověděl, že toho za právo nenie. Tu jest pan Václav Robmhap pověděl od lidí páně Řepického, že jest to všudy za právo v královských městech, když strany žádají, že jim má ortel čten býti. Tu jest Fišar týž pověděl, že nás nenie potřebí učiti, že my vieme, kterak se podle práva zachovati. Zdá-li se, pane Řepický, polož kopu grošuov. My ortel časem svým spíšíc a zapečetíc, jako na dobré přísluší, ku právu vyššímu pošleme ten ortel, a když nám zase odeslán bude, tu my vám dáme po poslu svým znáti, abyšte přijeli k slyšení toho ortele. Tu pan Václav Romhap od lidí páně Řepického pověděl, že se jim zdá, že má čteno býti. Tu žádal, aby ortel

psán byl ku právu vyššímu, že oni doložiti chtějí, má-li jim ten ortel čten býti čili nic. Tu jest Fišar od téhož práva vypověděl, že toho za právo není. Tu jest pan Václav Romhapp od lidí páně Řepicského žádal, aby ale slyšeli, čím chtí ty lidi ku právu doložiti. Tu jest Hansl Fišar od práva odpověděl, že toho za právo není. Tu jest pan Václav Romhapp od lidí páně Řepického žádal, aby to svědomí listovní, který jsou měli prvý před sebú, aby je do listu ortelného vložili. Toho jsou k sobě příti nechtěli konšelé Vitmberští. Tu jest pan Řepický kopu grošuov na důklad položil. Potom po některý neděli purgmistr a konšeli Vitrmberžští psaní jsou učinili panu Řepickému. Tu mu jest vyrozuměti nemohl, i prosil jest pana Václava Romhappa a mne. A my jsme tam jěli. Tu jest pan Václav Romhapp pověděl konšeluom Vitmberským: Psaní, kterýž jste učinili panu Řepicskému, že mu vyrozuměti nemuože, k tomu-li ortelu vyslyšení, který jest od pánuov Píseckých. Tu jest Janek řezník od práva pověděl: Ne k tomu. Pan Václav Romhapp též pověděl, že mi není od pana Řepického nic víc poručeno; než teď list máte od něho, jímž sě zpravíte.

R. IV. l. R. 10. a.

2344.

Mezi panem Kristofem z Gutšteina s jedné, a Abrahamem Strojetickým z Strojetic s strany druhé. — 1512, 15. listopadu.

MDXII° feria IIª post Martini. *Mikuláš ze Škrdl* u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, když jel pan Jiřík k králi Římskému, tehdy jest pozuostavil úředníka tu po sobě na Škrdlech; a když jest svatý Havel přišel, tehdy jest ten úředník ze vsi Mradic vybral úrok, vosep i jiný důchody, kterýž na ten čas přijíti měly, a zasě jest vydal z těch důchoduov čeledi páně Jiříkově a na hospodářstvie. A pan Kryštof jest toho nic neužil. A potom jest úředník žádal pana Kryštofa, aby od něho počet přijal. A když jest počet učinil, tehdy jest více vydal pět a třidceti kop míšenských, nežli jest přímů bylo. A pan Kryštof jest jemu Jiříkovi úředníku tomu dal těch pět a třidceti kop míšenských.

R. IV. l. R. 23. a. Srv. svědomí č. 2245.

2345.

Mezi Wolfem z Rachmberka s jedné, a Bernhartem Rachmberským z Rachmberk s strany druhé. — 1512, 15. listopadu.

MDXII°, feria II. post Martini. *Václav Polatský z Polák a na Vezderazi:* To mi jest vědomo, že jsem přišel s panem Bernhartem z Rachmberk ku panu Václavovi Kožátecskému z Kolovrat a na Košátkách oc, že jest řekl pan Kožátecký: Pane Bernharte, udělaj panu Wolfovi strýci svému list na dvě stě zlatých rejnských. Ale Berhart jest mlčel. Jakož mne žádal Wolf z Rachmberk o ty penieze, abych

mu svědčil, kterýž vzal Wolf od pana Lva, já vo tom nic neviem. To mi jest vědomo a to beru k své duši a k své vieře.

R. IV. l. R. 23. b. Srv. svědomí č. 2328.

2346.

Mezi Zewaldem Guldenmundt z Graffczuov s jedné, a panem Břetislavem z Zvyhova s strany druhé. — 1512, 15. listopadu.

MDXII°, feria II. post sancti Briccii. *Michal krajčí z Horažďovic* u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, když pan Břetislav z Zvyhova chtěl jeti z Prahy pryč, tehdy uhlédav mne, zavolal jest na mne: Michale, teď mne prosila paní Elžška z Kolovrat, aby jí i pannám jejím dělal sukni, a jí votěž sě, jaký prýmy chce jmieti sobě i pannám na ta sukna, a di pak dolův k Guldenmundovi a vezmi paní Elšce z Kolovrat axsamit na premování a pannám poloatlasy také na prejmování. A diž k ní ku paní Elšce z Kolovrat a votěž se jí, jaký barvy chce jmieti axsamit na to premování. I chtěl sem sám vzieti tak, jakž mi pan Břetislav ráčil rozkázati. A paní Elška z Kolovrat jest mi řekla: Nechoď, pojedeš se mnú na voze doluov. I jěli sme do Prahy k Sewaldovi Guldenmundovi. Tu sem mu pověděl, že mi jest pán poručil, abyšte té paní Elžšce z Kolovrat dali axsamit na premování, jaký barvy bude chtíti, a pannám poloatlasy také na premování. A tu jest paní z Kolovrat vzala na to premování sobě axsamit a pannám polúatlas. A přitom jest paní Elžška vzala víc domašku s čubú (?) a zlatohlav na premování a zlato uncové a jiné potřeby mnohé. Vo tom mi jest pan Břetislav neporučil, abych Guldenmundovi to jí té paní Elžšce kázal dáti. I toho jsem jemu Zewaldovi pověděl, chce-li jí dáti to, to při tom stuoj; neb mi pán JMt neporučil vo ničemž víc, ať bych od něho vzal, než na premování.

R. IV. l. R. 24. a.

2347.

Mezi Matějem a Davidem vlastními a nedílnými bratří[mi] Škrovaduov z Škrovad s jedné, a pannú Alžběthú z Vícemilic s strany druhé. — 1512, 15. listopadu.

MDXII°, feria II. post sancti Briccii. *Petr z Bořanovic* u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že jest mne poslala panna Alžbětha z Vícemilic s sousedem svým s Zigmundem ku panu Matějovi z Škrovaduov o tu škodu, kterúžto škodu učinil jest dobytek jeho pánuov Škrovaduov, chce-li jí tu škodu napraviti. A on pan Matěj řekl: Divím sě tomu, že o to panna Alžbětha se mnú sama nemluví, jsúce tak blízko v sousedctví. Povězte jí, žě já o tu škodu sě s ní chci rád smluviti.

Zigmunt z Bořanovic u. p. n. k. s. t.: To vím, že jest mne žádala panna Alžbětha z Vícemilic, abych šel s Petrem sousedem svým ku panu Matějovi z Škrovad, chce-li jí tu škodu napraviti, což jest jí dobytek jeho Škrovaduov učinil. A pan Matěj

řekl: Divím sě tomu, že to sama panna Alžběta se mnú nemluví; avšak chci o to sám s ní mluviti.

Matúš z Bořanovic n. p. n. k. s. t.: To mám v paměti, když sem slúžil u pana Matěje z Škrovad, i jest byla hráz uprostřed dvora, a ta hráz zlá byla, že dobytek přěcházel přes ni. I zajímali sme dobytek náš u panny Alžběthy z Vícemilic, a panna u nás také zasě zajímala dobytek svój.

Jakub z Žab, někda služebník Matěje z Škrovad, u. p. n. k. s. t.: že to pomním, žě panna Alžbětha zajímala dobytek svój u pana Matěje Škrovada, a pan Matěj u panny zasě, nebo hráz zlá byla, kteráž mezi nimi byla.

Vácslav z Popovic u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, ž[e] mi panna Alžbětha z Vícemilic najěla krávu na XIII grošuov českých. I přišel sem k ní o tu krávu, a panna nechtěla mi ten nájem držeti, než abych jí dal XV grošuov českých, a k tomu abych ji uručil.

R. IV. l. R. 24. b. Srv. svědomí č. 2341 a 2342.

2348.

Mezi Jindřichem a Přibíkem Koci vlastními bratřími z Dobrše s jedné, a Hendrychem z Vřesovic s strany druhé. — 1512, 15. listopadu.

MDXII°, feria II. post diem sancti Briccii. *Linhart Edlbekh z Nejřska* u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že jest nás poslal pan Přibík Koc do lesa všecku obec z Dolejšieho Nejřska, abychme les sekali u Vysokých Lhotech; i sekali sme tak, jakž jest nám pan Přibík poručil. A ten les jest vzal pan Hendrich Kostomlacský.

Vlček z Nejrska u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, že nás všecku obec jest poslal z Dolejšieho Nejřska pan Přibík Koc, abychme les loupili k uobci u Vysokéch Lhotech. A ten les jest nám pobral pan Hendrich Kostomlackých.

Jan Pekař z Nejrska u. p. n. k. s. t.: To sem svědom, že nás jest poslal z Dolejšieho Nejřska všecku obec pan Přibík Koc, abychme les sekali a lúpili u Vysokých Lhotech; ten jest les nám pobral pan Hendrich Poryk.

R. IV. l. R. 25. a. Srov. svědomí č. 2338 a 2339.

2349.

Mezi Zigmundem a Krystofem vlastními bratřími z Vřesovic s jedné, a lidmi páně Kunšovými z Tloskova s strany druhé. — 1512, 15. listopadu.

MDXII°, feria II. post Brikci. *Vávra z Bukovice* u. p. n. k. s. t.: To mám v paměti, že pan Zigmund a pan Kristof z Vřesovic čekali ten pondělí po svatém Duchu až do západu slunce na hradě Kostomlat lidí páně Kunšových. I nestáli sou.

Pavel rychtář z Mošnova u. p. n. k. s. t.: To sem svědom, že jsou čekali celý den páni z Vřesovic, pan Zigmund a pan Krystof, tu na hradě Kostomlatech

ten pondělí po svatém Duchu až do západu slunce, kdež jest měl postaviti pan Kuneš těch lidí svých, i nepostavil.

Lukeš krčmář z Kostomlat u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, že celý den čakali pan Zigmund a pan Kryštof až do západu slunce ten pondělí po svatém Duchu, kdež jsou měli člověka páně Kunšovy postaviti na hradě Kostomlat, tak jakž sou jej vyručili na ten den. I toho sou neučinili, Balšana rychtáře nepostavili.

Pabian z Kostomlat u. p. n. k. s. t.: Toho pomním, když sou vyručili z věže Balšana rychtáře z Jablonic na hradě Kostomlaty pod puol druha stými kopami míšenskými lidi páně Kunšovi na postavení na témž miestě, i nepostavili ho na ten den v pondělí po svatém Duše.

Matúš z Kostomlat [sv. p.]

Řieha z Svě[t]ce u. p. n. k. s. t.: To jest mi svědomo, kdež jest mluvil pan Krištof z Vřesovic k těm lidem páně Kunšovým, a tak jest řekl: Znáte-li sě k té cedule? A oni pověděli: Známe sě k ní, co jest v ní psáno.

Václav z Kostomlat u. p. n. k. s. t.: To mám v paměti, že sou sě ptali páni z Vřesovic pan Zigmund a pan Krištof lidí páně Kunšových: Znáteli sě k slibu podle té cedule, kterúž teď mám? A oni řekli: Známe sě k tomu; kterak by to mohlo jináč býti.

Jíra z Kostomlat u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že sou sě znali, což jest v té ceduli napsáno, lidi páně Kunšovi před panem Zigmundem a panem Kryštofem z Vřesovic, což sě dotýče rukojemstvie za Balšána rychtáře, kdež sou ho z věže vyručili a měli ho postaviti zase.

Staněk z Kostomlat [sv. p.] *Jiřík Šak z Kostomlat* [sv. p.]

Mikuláš z Kostomlat [sv. p.]

R. IV. l. R. 26. a. Srov. svědomí č. 2316 a 2317.

2350.

Mezi Janem a Rytkyeřem Kozelkovým z Hřivic s jedné; a Mikulášem Kostomlackem z Vřesovic s strany druhé. — 1512, 15. listopadu.

MDXII°, feria II. post diem sancti Brikcii. *Paul z Křemuze* u. p. n. k. s. t.: To, co sem prvý svědčil panu Janovi a Rydkýři Kozelkóm z Hřivic, že to jest věrná pravda. A to beru na svú vieru, takž jakž jsem přísahu učinil prvý.

R. IV. l. R. 26. b.

2351.

Mezi panem Janem z Koutuov s jedné, a Johankú z Křenovic s strany druhé. — 1512, [15. listopadu].

Petr ze mléna Mráčkova u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, když bylo některého času, šel jest pan Jan z Koutů do páně Trčkova domu v Caletný ulici tu v Praze

ku paní Johance. Tu jest pan Jan mluvil ku paní Johance vo svú některú potřebu. Mezi tými řečmi řekl: Milá paní Johanka, proč mne poháníte a ke škodám mne připravujete? Však víte, že sem vám nikda nepřiřekl nic dáti. Tu jest paní Johanka řekla: Toho já nepravím, byšte mi co řekli dáti, toho sem od vás neslyšela; než dobří lidi mi to pravili. Tehdy řekl jest pan Jan: Kteří jsou ti dobří lidi, kteříž sou to vám pravili? To pak zvíte, když toho potřeba bude.

R. IV. l. R. 26. b. Srov. svědomí č. 2268.

2352.

Mezi Janem Zichovcem z Duban s jedné, a Zigmundem Pašinkú s strany druhé. — 1512, [15. listopadu.]

Janek Krabec z Malova u. p. n. k. s. t.: To mi jest vědomo, že Blažek myslivec šel od pana Jana Zychovce pryč bez vuole a vědomí jeho.

Vaněk z Bučiny u. p. n. k. s. t.: To mám v paméti, žě jest byl Blažek myslivec u pana Jana Zychovce, i šel pryč od něho bez vuole jeho a vědomí. A ten čas sem u pana Jana byl za čeledína.

Jan Cabicar z Cebic: To mi svědomo, že sem sě k tomu přitrefil, že jest Zikmund Pašinka řekl Blažkovi: Jdi přece. A pan Jan Zychovec řekl jest ke mně: Buď tobě to, pane Jene, svědomo. To beru k své vieře a k své duši, že jest to tak, což teď svědčím.

Heync Seydlic z Šenfeldu: že poslal mne a pana Jana Kekule k Zikmundovi Pašinkovi, žádaje toho na něm, aby mu ten pych napravil, kteréhož mu jest učinil, což sě Blažka dotýče. Tu jest pověděl Zigmund Pašinka, že má právo před sebú. To beru k své vieře a k své duši, že mi jest to svědomo.

Jan Kekule z Stradomic: to mi svědomo, že poslal nás Jan Zichovec, abychme šli s Janem Seydlicem k Zigmundovi Pašinkovi a s ním o to mluvili, aby mu ten pych napravil, což sě dotýče Blaska, čeledína jeho páně Zichovce. To beru k své víře a k své duši, že to tak, což sem teď svědčil.

R. IV. l. R. 27. a.

2353.

Mezi Jindřichem a Přibíkem vlastními a nedielnými bratřími Koci z Dobrše s jedné, a Janem z Dešenic s strany druhé. — 1512, 15. listopadu.

MDXII°, feria II. post Brykcii. *Jan pekař z Dolejšího městečka Nayrska, člověk pánuov Kocuov,* u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, že sem byl poslán od pana Jindřicha a od pana Přibíka Kocuov s listy puohončími dvěma k Janovi Dešenskému na Dešenice na tvrz. I dali jsme mu je ty listy oba dva; a byl při tom pan Jindřich Peyryk v světnici.

Vlček konšel z Dolejšího Nayrska, člověk pánuov Kocuov, u. p. n. k. s. t.: Nosil sem s Janem pekařem listy dva puohončie panu Janovi na Dešenice na tvrz. Dali jsme mu je tu na tvrzi v světnici. Byl při tom pan Jindřich Peyryk.

R. IV. l. R. 30. a. Srov. svědomí č. 2338 a 2339.

2354.

Mezi panem Hynkem Bořitou z Martinic, krále Ludvíka JMti maršálkem, s jedné, a mezi purgmistrem a konšely i vší obcí města Slaného s strany druhé. — 1512, 15. listopadu.

MDXII⁰, feria II. post Brykcii. *Mikuláš z Vinařic, páně Hynkuov Smečenského člověk,* u. p. n. k. s. t.: Když jest pan Smečanský pohnal pánuov Slánských, že páni Slánští po tom puohonu měli lov v Starém háji, kterýž na nich na Slánských pan Smečanský vysoudil.

Jan kuchař z Vinařic, člověk páně Hynkuov Smečenského, u. p. n. k. s. t.: Soudil se pán muoj pan Hynek se pány Slánskými vo čtyry vsi, a potom jich pohnal: a potom puohonu oni Slánští honili v Starém háji, který pan Hynek nyní drží u Slaného.

Matěj rychtář ze Pchr, páně Hynkuov Smečenského člověk, u. p. n. k. s. t.: Soudil se pán muoj pan Hynek Smečenský se pány Slánskými a pohnal jich. Pak po tom puohonu oni páni Slánští lovili s tenaty zajíce v háji Starém tu nedaleko od Smečna.

Pavel ze Pehr, člověk páně Hynkuov Smečenského, [sv. p.].

Pavel z Jemník příjmím Laysek u. p. n. k. s. t.: Dokudž páni Slánští ještě nás v držení byli, pohnal jich pan Hynek Smečenský, a páni Slánští kázali nám honiti v Starém háji již po tom puohonu.

Pavel příjmím Hanuš z Jemník u. p. k. n. s. t.: Když pan Hynek Smečenský pohnal pánuov Slánských ze štyř vsí, tehdy oni mezi tím kázali nám s tenaty honiti v Starém háji, kterýž příleží k těm vsem, z kterýchž jich pohnal.

Petr Chmelík z Uven,) člověk páně Hynkuov Smečenského,* [sv. p.].

Martin z Uven, člověk páně Hynkuov, [sv. p.].

R. IV. l. R. 30. a. — *) Ta ves slove nyní Ovny nebo Humny.

2355.

Mezi paní Barború z Kouč s jedné, a paní Marianú z Nedvídkova strany druhé. — 1512, 16. listopadu.

MDXII⁰, feria III. post diem sancti Briccii. *Thůma z Strmic* u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, když sou měli vésti k ouvodu paní Barboru, té chvíle měl sem kuní kožich černým suknem pošitý na své ruce, a pan Václav Tvoch vzal jest jeho ode mně a paní Barboře dal: Tu já čubu tobě dávám, boží jest a tvá, a liščí čubu, kterúž sem prvý dal, také jest ta boží a tvá.

Jiřík z Strmic u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti a svědomo, když jest Thůma z Strmic držal kuní čubu v své ruce černým suknem pošitú, vzal jest je od něho pan Václav Tvoch z Nedvídkova i dal je paní Barboře, manželce své, tu čubu kuní a liščí, [pravě]: obě dvě boží a tvé jsou.

Andres kovář z Kostové u. p. n. k. s. t.: To pomním, že mi jest pravil Valentin, nebožtík služebník páně Kašparů: To sem od něho slyšel, že Thůma z Strmic držel kuní čubu, a pan Václav Tvoch nebožtík vzal tu čubu černým suknem pošitú i dal tu čubu paní Barboře, manželce, své i druhú lisčí, [pravě:] ty čubě dávám, obě boží a tvé sou.

R. IV. l. R. 27. b.

2356.

Mezi Václavem Kučerú na Horách Kuthnách s jedné, a paní Elškú Jandovú z Toušeně s strany druhé. — 1512, 16. listopadu.

Feria III. post Martini. *Jan havieř od Hory* u. p. n. k. s. t.: To sem slyšel od Kubíčka, paní Elšky služebníka, že jest paní Elžška řekla po smrti muže svého Jandy dáti tisíce zlatých jemu Václavovi Kučerovi.

Feria IV. post Briccii [17. listopadu]. *Mikuláš z Vysoké:* To mi svědomo, že sem to slyšel od služebníka Kouba jejieho paní Elžky Jandovy, že jemu Václavovi Kučerovi chce dáti tisíce zlatých po smrti muže jejieho. To beru k své cti a k své duši, že sem to slyšel od toho Kouby.

R. IV. l. R. 28. a.

2357.

Mezi Janem z Sudoměři a na Řepici s jedné, a Janem Touškem rychtářem Witmberzským s strany druhé. — 1512, 17. listopadu.

MDXII°, feria IV. ante Elisabeth. *Jan Dlesk, rychtář Volyňský,* u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, na den svaté Maří Mandeleny po zdání vejpovědi konšelský tu jest pan Řepický mluvil k rychtáři Witmberskému: Chceš-liž ty lidi dáti na rukojmie? A on pověděl: A já dám. Tu jest je dal rychtář na rukojmie do té pře skonání.

Petr z Štítkova u. p. n. k. s. t.: To mi vědomo, že nás rychtář Witmberský dal na rukojmie do té pře skonání, a potom přes to poslal ke mně rychtář Witmberský, ať bych sě postavil. I šěl jsem k němu hned a řekl sem mu: Pane rychtáři, však víte, že ste mne dali na rukojmie až do té pře skonání. A rychtář pověděl: Stuoj teď ten pondělí najprv příští, a tu zvíš, aby pře nepropadl. A já stál ten pondělí. A on rychtář jest mne hned vsadil, a té pře ještě konec nebylo. Tu sem sě skrze dobrý lidi vyručil znova zasě.

Vondra od svatý Máří u. p. n. k. s. t.: To pomním, že jest rychtář Witmberský po mne poslal, ať bych sě postavil, kdež sem byl vyručen až do té pře skonání. I pověděl sem mu to rychtáři, když sem k němu přišel a postavil sě: Proč chceš nás vsaditi? Však sme sě vyručili do té pře skonání. A on přes to jest mne a tovaryše mého vsadil. Tu jsem sě zasě znova vyručil do hospody, a tu sem seděl až do svatého Jakuba.

R. IV. l. R. 10. b. Srov. svědomí č. 2343.

2358.

Mezi Janem Nuczlem z Normberka s jedné, a paní Annú z Kováni s strany druhé. 1512, 17. listopadu.

MDXII⁰, feria IV. post sancti Brikcii. *Jan posel z Prahy, obyvající tudíž u Čepuov,* u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že sem byl poslán od Jana Nuczle z Normberka kupce s puohončím listem ku paní Anně z Kováň na Mělník. A paní nebyla doma, i čekal sem je, až přijela z Boží Vsi zasě na Mělník, a tu jsem dal paní jí samý paní Anně. A paní jest dala ten list jakémuž pánu, a ten pán řekl mi: J[d]i předse, netřeba odpovědi.

R. IV. l. R. 25. a.

2359.

Mezi Matějem a Davidem Škrovaduov s jedné, a pannú Alžběthú [z] Vícemilic s strany druhé. 1512, 17. listopadu.

MDXII⁰, feria IV. post Briccii. *Petr z Bořanovic* u. p. n. k. s. t.: To sem svědom, že jest pan Matěj Škrovad jí panně Alžběthě z Vícemilic dal za tu škodu, kterúž jí učinil dobytek v vovsě páně Matějů [z] Škrovad, deset strychů ovsa vedle smlouvie [sic] mezi nimi učiněné.

Matúš z Bořanovic u. p. n. k. s. t.: To pomním, že za tu škodu panně Alžběthě, kterúž tu škodu učinil dobytek Matějů Škrovaduov, jí dal za to X strychů ovsa vedle smlouvy.

R. IV. l. R. 25. b. Srov. svědomí č. 2341, 2342 a 2347.

2360.

Mezi panem Janem z Koutóv s jedné, a paní Johankú z Chřenovic s strany druhé. — 1512, 17. listopadu.

Feria IV. post Brykcii. *Jan Tychto z Ještětic:* To což sem svědčil paní Johance z Chřenovic, tak jemu panu Janovi z Koutuov též svědčím v ta slova, že jiného nic nevím. A to beru k své cti a k své duši.

R. IV. l. R. 28. a. Po straně: Non dedit. Srov. svědomí č. 2268 a 2351.

2361.

Mezi Jakubem ze Zhudovic s jedné, a Maříkem též ze Zhudovic s strany druhé. — 1512, 17. listopadu.

MDXII^{0}, feria IV. post Briccii. *Vondřej Háral z Knína* u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, když sem byl povolán od Jakuba a Maříka ze Zhudovic k té smlouvě, žě jest měl Mařík vydati synu svému dvě stě kop míšenských bez X kop míšenských, a to rozdielně, počnúc na svatého Jiří vždy v roce najprv přištího až do té summy vyplnění po XV^{ti} kopách grošuov míšenských. A na to jest mu dal V a padesáte kop grošuov míšenských.

Zigmund z Knína u. p. n. k. s. t.: To mám v paměti, jakož sě jest stala smlouva mezi Jakubem a Maříkem ze Zhudovic, žě jemu Mařík otec jeho měl Jakubovi synu svému vydati bez X kop grošuov míšenských dvě stě kop grošuov míšenských, a to na roky, při svatém Jiří najprv přištím XV kop grošuov míšenských a potom vždy na svatého Jiří po XV kopách grošuov míšenských až do summy vyplnění. A na tu summu dal Mařík jemu Jakubovi padesáte kop grošuov míšenských.

Vácslav Šak z Knína u. p. n. k. s. t.: Jakož sě jest stal trh a smlouva mezi Jakubem a Maříkem ze Zhudovic konečný, tehdy hned mu Mařík zavdal pět a padesáte kop grošuov míšenských, a potom jest jemu Jakubovi měl Mařík každý rok dáti na svatého Jiří po XV kopách grošuov míšenských až do té summy vyplnění těch dvě stě kop grošuov míšenských bez X kop grošuov míšenských. A na to sme litkup pili.

Pavlíček švec z Knína u. p. n. k. s. t.: To pomním, kdež sem byl povolán k té smlouvě, která sě stala mezi Jakubem a Maříkem ze Zhudovic o dvě stě kop bez X kop grošuov míšenských. Tu jest jemu Jakubovi řekl vydati na svatého Jiří najprv přištího Mařík po XV kopách grošuov míšenských až do vyplnění těch dvú set kop bez X kop grošuov vše míšenských, a padesáte kop těch jest mu zavdal na tu summu.

Jan Pykaus z Knína u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že sem s jinými sousedy byl povolán k té smlouvě, která sě stala mezi Jakubem a Maříkem ze Zhudovic, že má Mařík jemu Jakubovi dáti na každý svatého Jiřího najprv přištího po XV kopách grošuov míšenských až do vyplnění těch dvú set kop grošuov míšenských bez X kop grošuov míšenských. Na to jest jemu dal Mařík pět a padesáte kop grošuov míš.

Jan Chlupatě z Knína u. p. n. k. s. t.: Při tom sem byl, že Mařík učinil smlouvu s Jakubem, synem svým, kdež mu jest měl dáti bez X kop grošuov míšenských dvě stě kop grošuov míšenských, a to rozdielně, počnúc na svatého Jiřího najprv přištího XV kop grošuov míšenských a hned potom na každý svatého Jiřího

po XV kopách grošuov míšenských až do té summy vyplnění, a pět a padesáte kop grošuov míšenských jemu Jakubovi zavdal na tu summu.

R. IV. l. R. 28. b.

2362.

Mezi Jiříkem Zelníkem s jedné, a Janem Firšicem s strany druhé. — 1512, 17. listopadu.

MDXII°, feria IV. ante Elizabeth. *Jan Vyklicský z Roudnice* u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že jest přijel na Roudnici Mathes služebník páně Firšicû a mluvil jest ku panu hejtmanovi a konšelóm, že sě ujistil pán mój dobře Janem Vilémkovým synem a Prokopem Řebíčkem; kdež jest mne poslal pán mój pan Jan na Vlčí háj, abych ho jal, aby ho žádný nevystříhal, aby neutekl Prokop Řebíček. A potom mluvil ku panu hejtmanovi ten jistý Mathes, aby pánu jeho, panu Janovi Firšicovi, vydali Jindřicha člověka jeho, a ktožkolivěk co na něm žádati bude, že dosti spravedlivé od nich učiniti chce, a témuž Jiříkovi Zelnařovi škody jeho všecky navrátí a napraveny býti mají. To jest mluvil Mathes služebník páně Firšicû ku panu hejtmanovi i konšelóm. A když jest šel se mnú Mathes doluov z zámku Roudnice a chtěl jeti pryč, i volal jest na mne, abych k němu zasě vyšel. I vyšel sem k němu. I prosil mne, abych od pána jeho prosil přítele svého, aby více nepřivyšoval, než to, co mu vzato jest, a že má mu všecko napraveno býti, což a které škody koli vzal od nich.

Jan Byšický z Byšic vzav to k své víře a k své duši, seznal jest toto: že jiného nevím co seznati, než co sem dal svědomí lidem páně Janovým Firšicovým z Nabdína.

R. IV. l. S. 1. a. Srov. č. 2200, 2258, 2284 a 2299.

2363.

Mezi Janem Vayhákem z Koutuov s jedné, a mezi Johankou z Chřenovic s strany druhé. 1512, 19. listopadu.

MDXII°, feria VI. die Elisabeth. *Petr komorník desk zemských* na tu přísahu, kterúž učinil k úřadu komorničímu, svědčil takto: Já jiného nevím co pověděti než to, což sem prve svědčil paní Johance z Chřenovic, to jest v pravdě tak.

R. IV. l. R. 3. b. Srov. svědomí č. 2268, 2351 a 2360.

2364.

Mezi Zigmundem Baršem z Kamenice s jedné, a mezi Václavem Mutrplosem z Tedražic s strany druhé. — 1512, 19. listopadu.

MDXII°, feria VI. die Elisabeth. *Zigmund z Baště* vzav to k své víře a k své duši, svědčil takto: Když sem slyšal od Jana vladyky ze Vkličan, že jest pravil týž

Vladyka tak, že Havel z Hoštic nesliboval člověčenství Mutrplosovi nebožtíku nikda; než syn jeho Havluov Křtěn ten jest sliboval a potom i konšelem tu byl. A též sem slyšal od Šimona řezníka, že jest také pravil, že Havel z Hoštic nikdá nesliboval člověčenstvie Mutrplosovi, než syn jeho Křtěn. A tu sama paní Mutrplosová jeho Křtěnuov statek obstavila po smrti nebožtíka Mutrplosa starého.

Tomáš z Dobrošovic svědčil takto: že jest pravil Šimon řezník a Jan Vladyka ze Vklíčan takto, že Havel z Hoštic nesliboval člověčenstvie nebožtíku Mutrplosovi starému ani mladému; než syn jeho Křtěn ten jest seděl na gruntě jeho Mutrplosově, a tu potom sama paní Mutrplosová po smrti starého Mutrplosa statek téhož Křtěna obstavila všecken. Potom jest tu i konšelem byl ten jistý Křtěn. Potom se stěhoval do Prahy, a tu koupiv sobě domek, potom umřel. A to beru k své víře a k své duši, že tak v pravdě jest, což sem tuto svědčil.

R. IV. l. R. 4. a.

Svědomí k roku Svátosti *) létha MD třináctého.

2365.

Mezi Janem Sedláčkem z Čelakovic s jedné, a mezi Jiříkem Bezdružickým z Kolovrat oc, najvyšším sudím královstvie Českého, s strany druhé. — 1512, [19. listopadu].

Thůma Tuša u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, když sem šel [s] Sedláčkem do Lysý, i šel s námi Pabeška, páně Smiřicského člověk, i mluvil o tom, že na tomto miestě — tu ukazoval — že jsou vobloupeni páně sudího člověk a páně Myškuov také člověk jeho, a zejména jich menoval: Havla z přívozu z Litole a Levu z Lysý, Mikeš z Lysý, Hložek také z Lysý.

Kouba z Sedčanek u. p. n. k. s. t.: Toho sem vědom, když sme sě sešli spolu s Pabeškú, i rozprávil mi to, stojíc na louce se mnú, žě ví, ktož jest pobral těm lidem páně sudího a páně Myšků, i jmenoval je zejména: Havla na Litolský přívozu a Levu z Lysý a Hložka z Lysý, též Mikše z Lysý.

Pecha z Sedtčanek u. p. n. k. s. t.: To pomním, že páně Smiřicského člověk oznamoval mi, ktož jest pobral těm lidem páně sudího a páně Myšků člověku: Mikeš z Lysý, Havel z Litole, Leva z Lysý, Hložek tak[é] odtudž.

Matúš rybář z Lysý u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, když jest šěl Sedláček do Limburka na trh, zastavil se u mne s člověkem páně sudího a druhým páně Myškovém (sic) člověkem. A ti dva nechtěli sou sě zastaviti. I Sedláček řekl jest jim: Čekajte málo, hned s vámi půdu. Šli předse, nechtěli jsú sě zastaviti. A on Sedláček šel za nimi, až sě honu podal od nich. A jakž jsú oni brzo vešli do borku, tak hned na ně vystoupili. A Sedláček uhlédal to, odstúpil na spátek; neb by byli

*) 8.—15. dubna.

šli s Sedláčkem, bylo by sě jim toho nepřihodilo; neb chtěl z teskú jíti. A v tom Sedláček učinil pokřik, i honili, ale nemohli nic najíti.

R. IV. 1. R. 6. b.

2366.

Mezi Jindřichem Škopkem z Bieléch Otrabovec s jedné, a Burianem z Votic s strany druhé. 1512, [19. listopadu].

MDXII°. *Jan z Utic* u. p. n. k. s. t.: Toho mi jest svědomo, když sem byl u pana Buriana Voticského pacholkem, tehdy přijěl k němu pan Jindřich Škopek, a pan Burian mu dal XXXII^{ti} kop grošuov na míšensko za pana Ladslava z Štemberka a na Bechyni. A pan Jindřich Škopek jest jemu řekl Burianovi: Dajtež tu mé sestře ty penieze, a když pojede k nám, ať je sebú vezme ty penieze. A pan Burian ty penieze XXXII^{ti} kop grošuov míšenských dal sestře jeho paní Regině.

Václav z Votic. u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, byl jsem pacholkem ten čas u pana Buriana Voticského. I přijel jest k němu pan Jindřich Škopek, aby mu dal pan Burian XXXII^{ti} kop grošuov míšenských za pana Ladslava z Štemberka a na Bechyni ɔc. I přinesl jest jemu panu Jindřichovi ty penieze, a pan Burian dal jest je sestře jeho; neb řekl jest pan Jindřich: Kamž bych já je děl? Když sestra má k nám pojede, ať mi sebú je přinese.

R. IV. 1. R. 7. b.

2367.

Mezi Janem Nuczlem z Normberka s jedné, a panem Bernhartem z Walšteina s strany druhé. 1512, 19. listopadu.

MDXII°, feria VI. die Elizabeth. *Michal Karásek v Praze obývající* u. p. n. k. s. t.: To mi vědomo, žě jsem byl poslán od Jana Nuczle z Normberka s listem puohončím ku panu Bernhartovi z Walšteina na Mělník; i myl sě pán v svědnici, že sem sám k němu nemohl. I dal sem list písaři jednomu, a ten písař dal druhému, i přečetl nápis a donesl je pánu do druhý svědnice. Přišěl zasě ten písař, řekl ke mně: Netřeba odpovědi. A v tom sem šěl pryč.

R. IV. 1. R. 25. a.

2368.

Mezi Zigmundem Baršem z Kamenice s jedné, a mezi Václavem Polacským z Polák s strany druhé. — 1512, 22. listopadu.

MDXII°, feria II. post Elisabeth. *Andres z Keblan* u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že pan Zigmund Bareš řekl čber ryb dáti Václavovi Polacskému z toho rybníka Keblanského na prvnie spuštěnie. I dal jest mu.

R. IV. 1. R. 7. b.

2369.

Mezi Benešem Mírkem z Solopisk s jedné, a Janem Kralicským mladším z Krsovic s strany druhé. — 1512, 24. listopadu.

MDXII°, feria IV. post Clementis. *Zigmund Bielek z Kouřim měštěnín* u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo: Přišěl sem jednoho času ku panu Benešovi Mírkovi z Solopisk, a u něho sedí pan Jan Kralicský. I řekl mu pan Beneš: Milý pane Jene, učiňme mezi sebú počet. Tehdy mu odpověděl pan Jan: Dobře. I seděl při tom pan Matúš. I řekl k němu pan Beneš: Milý pane Matúši, piš. I psal jest. I jest-li toho jedenáste kop grošuov českých a XX grošuov českých. A k tomu sě jest přiznal pan Jan dlužen jemu býti a zaplatiti.

R. IV. l. S. 2. a.

2370.

Mezi panem Jiříkem z Kolovrat a na Buštěhradě, najvyššiem sudiem královstvie Českého ɔc, s jedné, a panem Jindřichem Kornnovským z Kolovrath na Velikém Kvíci s strany druhé. — 1512, 1. prosince.

MDXII°, feria IV. post Andree apostoli. *Prokop z Přerubenic, člověk Albrechtuov Horešovicuov z Přerubenic,* u. p. n. k. s. t.: To mi jest vědomo, že jest poslal pan Jindřich Kornhauvský Motla ku panu hajtmanovi panu Jiříkovi po tenata, aby mu ta tenata poslal. A pan Jiřík kázal jest jim vzieti: Která sou vaše, vezmete. A oni jsou nevzali.

Duchek z Kornhauzu, člověk páně Jiříků z Kolovrath, u. p. n. k. s. t.: Když jest poslal pan Jindřich Kornhauvský ku panu Jiříkovi, najvyššiemu sudiemu ɔc, Motla služebníka svého, aby mu jeho tenata vrátil, tu jest pan Jiřík rozkázal jemu Motlovi, aby je vzal, kteří jemu panu Jindřichovi přísluší; a oni nevzali.

Duchek Hlaváč z Kornhauzu, člověk páně Bezdružicského, u. p. n. k. s. t.: To pomním, že poslal jest Motle, služebníka svého, pan Jindřich Kornhauvský ku panu Jiříkovi Bezdružicskému, chce-li mu dáti ta tenata. A pan Jiřík jest řekl, že mu je vrátiti chce.

R. IV. l. R. 11. b. Srov. svědomí č. 2240—2242 a 2261.

2371.

Mezi panem Jiříkem Bezdružicským z Kolovrath ɔc ut supra s jedné, a panem Jindřichem Kornhauvským z Kolovrath na Velikém Kvíci s strany druhé. — 1512, [1. prosince].

Thoman z Kornhausu khračmar, člověk páně Bezdružicského páně Jiříkuov, u. p. n. k. s. t.: To mi jest vědomo, když jest pan Jan Kornhauvský umřel, tehdy pan Jindřich, bratr jeho, přišel do páně Zdierovského domu na Račanech a tu spolu mluvili. A když pan Jindřich šěl pryč, tu jest nám všem služebníkóm svým pan Mikuláš Zierovský pověděl, že mu pravil pan Jindřich Kornhauský, že bratr jeho

umřel jest, pan Jan Kornhauvský, a že jemu sto kop grošuov míšenských odpustil. A při tom jest viece pověděl, že pan Mikuláš Zdierovský jest jemu Jindřichovi dal za dvě létě ten páně hájek, aby sobě mejtil v něm.

R. IV. l. R. 11. b. Srov. svědomí č. 2240—2242, 2261 a 2370.

2372.

Mezi Maršem, synem Matějovým mlynářovým pod Skalkú, s jedné, a mezi Petrem z Pohnání oc strany druhé. — 1513, 16. února.

MDXIII°, feria IV. quatuor temporum quadragesimae et post Valentini. *Mareš Prcek z Milonovic* u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že když jest nás poslal Mareš mlynář ku panu Petrovi z Pohnání, abychme sě otázali, s jeho-li vuolí čeledín jeho vrší mu sekal čili nic, a pan Petr jest pověděl, že jest s mú vuolí i nevuolí aneb mém vědomím anebo nevědomím mým. A s tiem sme šli pryč s tovaryšem svým a sousedem. Potom jest po nás zasě poslal pan Petr, abychme k němu šli. I šli sme, a pan Petr jest pověděl: Sekali jsú mu a viece ještě mu sekati budou vrší, a to proto, že mi nedá loviti pod jezem.

Mikuláš Milota z Milonovic, páně Pernšteinského člověk, u. p. n. k. s. t.: To jest mi v paměti, že Mareš mlynář jest nás prosil, abychme [s] spolusousedem svým šli ku panu Petrovi z Pohnání a jeho sě otázali, proč mu čeledín jeho Maršovi mlynáři vrší sekají. I pověděl jest pan Petr a mluvě k nám: O něčem vím a o čemž nic neviem. Potom poslal za námi, abychme k němu zase šli. I šli jsme k němu. I řekl jest k nám: Sekal sem a sekati káži a svého hájiti chci.

R. IV. l. S. 4. b.

2373.

Mezi Alšem Zruckým z Chřenovic s jedné, a Janem mladšího z Podvek s strany druhé. 1513, 21. února.

MDXIII°, feria II. post Reminiscere. *Vaněk krčmář pod Leštnie* u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že sú ti vězňové hladem nemřeli, že sě jim jednú za den jísti dávalo, než [v] vazbě jsú dosti jměli. Pak neviem, kterak jsú umřěli.

R. IV. l. Q. 4. a. Srov. svědomí č. 2297.

2374.

Mezi Jiříkem z Násilé pohnaným s jedné, a Bohuslavem z Červeného Újezdce puovodem s strany druhé. — 1513, 7. března.

MDXIII°, feria II. post Letare. *Jiřík z Ounhoště* u. p. n. k. s. t.: Toho sám od sebe neviem, než což od lidí slyším, že bude sedmnácte leth, jakž jest umřel pan Jan z Červeného Oujezdce ten den před Semennou Matkou boží.

Smil z Ounhoště [sv. p.].

Matěj z Ounhoště [sv. p.].

Václav hrnčíř z Ounhoště u. p. n. k. s. t.: To pomním, že jakž jest umřel pan Jan z Oujezdce Červeného, bude sedmnácte leth tomu před Semennou Matkou boží. A řekl sem Votíkovi, že sem slyšel od Jindřicha a od Hubáčka, že by bylo dáno panu Bohuslavovi čtvrt lesa.

Švehla z Ounhoště u. p. n. k. s. t.: že to v paměti mám, že jakž jest umřel pan Jan z Oujezdce, bude sedmnáct leth ten den před Semennou Matkou Boží.

Mucha z Ounhoště [sv. p.].

R. IV. 1. R. 4. b.

2375.

Mezi Bohuslavem z Červeného Oujezdce s jedné, a Jiříkem z Násilé s strany druhé. 1513, 7. března.

MDXIII°, feria II. post Letare. *Smil z Ounhoště* u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, že jsme my z rozkázání pana Jiříka z Násilé a s jeho volí služebníkóm páně Bohuslavovým pryč ze dvora kázali, v kterémž jest pan Jan byl nebožtík bratr Bohuslavuov.

Jiřík z Ounhoště u. p. n. k. s. t.: To mi jest vědomo, že sme kázali služebníkóm páně Bohuslavovým ze dvora s volí pana hajtmana, a že jest pan hajtman všecko, což v tom dvoře bylo, pobral a rozdal některým lidem.

Švehla z Ounhoště u. p. n. k. s. t.: To v paměti mám, že sú mlatci mlátili několik nedělí ve dvoře i na faře, ale neviem, čtvrt-li létha čili viec anebo méně, a že jest poslal pan Jiřík čtyři mlatce do dvora, a potom jiní mlatci mlátili na strychy na faře.

Jíra Staraj z Ounhoště u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, že sem vozil vobilé ze dvora kněžova, ale neviem, mnoho-li nebo kolik strychuov bylo, z rozkázánie páně hajtmanova.

Markétha z Ounhoště vdova u. p. n. k. s. t.: že já toho nic v paměti nemám, než viem, že jest dosti v tom dvoře bylo, ale neviem, kam se jest to dělo.

Šimon Švec z Ounhoště u. p. n. k. s. t.: To pomním, že jsú mlátili, ale neviem, kolik nedělí, a také že jest ten statek pobral pan Jiřík a něco rozdal.

R. IV. 1. R. 5. a. Srov. předcházející svědomí č. 2374.

2376.

Mezi Bernarthem z Rachmberka s jedné, a Wolfem odtudž z Rachmberka s druhé. 1513, 16. března.

MDXIII°, feria IV. post Longini. *Martin služebník páně Bernarthuov Želenského,* u. p. n. k. s. t.: Toho jsem svědom, když se jest stala smlúva mezi panem Bernarthem

z Rachmberka a panem Wolfem odtudž z Rachmberka o tu summu těch šest seth zlatých rajnských, kteréž mu měl král dáti šacunku toho. I měl jest pan Bernarth při sobě nechati dvú seth zlatých rýnských za svú práci a útratu, a panu Wolfovi vydati měl čtyři sta zlatých rýnských.

Kuba, služebník pana Bernartha z Rachmberka, u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že jest pan Wolf nechal panu Bernarthovi dvú seth zlatých rýnských toho šacunku za jeho práci a za útratu. A pan Wolf měl vzieti u pana Limburka čtyři sta zlatých rýnských.

R. IV. l. P. 25. b. Srov. svědomí č. 2328.

2377.

Mezi pannú Alžbětú z Vícemilic a z Pakoměřic s jedné, a Matějem a Davidem Škrovady vlastními a nedielnými bratřími z Škrovadů a na Pakoměřicích s strany druhé ɔc. O dobytek nová pře. — 1513, 16. března.

MDXIII°, feria IV. post Longini. *Panna Martha z Střežetic, služebnice panny Alžběty z Vícemilic:* To mi jest vědomo, že jsú páni Škrovadové poslali čeleď svú a vzali jsú krávy z gruntuov jejích panny Alžběty a z dědictvie jejího ze dvora v Pakoměřicích. I hnali je na grunthy jich pánuov Škrovaduov, a oni jsú je přijali na grunty své; a potom je hnali do dvoru do Přeboje. I mají je tam do dnešního dne i s užitky; a vzali je na svatého Šimoniše ve čtvrtek večier, pět krav a vola. A to beru k své vieře, k své duši, což tuto svědčím, že jest to v pravdě tak.

Panna Dorotha z Střežetic, služebnice panny Alžběty z Vícemilic, svědčila takto: To mi jest dobře v paměti, že jsú páni Škrovadové poslali na grunty panny Alžběty. I vzali jsú jí panně Alžbětě na jich gruntích a na jejím dědicstvie ze dvora v Pakoměřicích pět krav a vuol, a hnali je na grunthy své; a potom je hnali do dvora do Přeboje, i mají je tam do dnešního dne i s užitky. A vzali je na svatého Šimoniše ve čtvrtek večier. A to beru k své vieře, k své duši, což tuto svědčím, že jest to v pravdě tak.

Anežka, služebnice panny Alžběty z Vícemilic, u. p. n. k. s. t.: Toho jsem svědoma, že jsú páni Škrovadové poslali čeleď svú na grunty panny Alžběty, a vzali jsú jí pět krav a vuol na gruntích jejich a na dědictví jejím ve dvoře v Pakoměřicích, i hnali je na grunthy své na svatého Šimoniše Judy ve čtvrtek večěr. A potom je hnali třetí den do Přeboje do svého dvora, i mají je tam i s užitkem až do dnešnieho dne.

R. IV. l. S. 5. a. Při tom lístek s přípisem: „V třetích svědomí létha XIII° mezi pannú Alžbětú z Vícemilic a Matějem a Davidem Škrovady o dobytek nová pře. S. 5.“ Srov. svědomí č. 2341, 2342, 2347 a 2359.

2378.

Mezi Janem Hochhauzerem z Hochhauzu s jedné, a Zikmundem Smolíkem z Slavic s strany druhé. — 1513, 22. března.

MDXIII°, feria III. post Benedicti. *Loys z Alberštorfu, člověk Zigmunduov z Aysmberku,* u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, že mě jest obeslal pan Jan Hochhauzer s jinými sousedy žádaje mne, abych s ním a s jinými sousedy ku panu Zigmundovi Smolíkovi došel po ty dva vězně, kteréž mu Smolíkovi Jan Hochhauzer svěřil. A když sme přišli, žádal Jan Hochhauzer, aby mu ty vězně on pan Smolík vydal. A on nechtěl pravě, že mu jest odrazeno.

Pavel Šmid z Alberštorfu, člověk Zigmunduov z Aysmberku, u. p. n. k. s. t.: Když sem byl obeslán od pana Jana Hochhauzera vedle jiných souseduov, k žádosti jeho, šel jsem s jinými sousedy se panem Janem Hochhauzerem ku panu Zigmundovi Smolíkovi po ty dva vězně, kteréž jest Jan Hochhauzer jemu Smolíkovi svěřil. I žádal jest Jan Houchhauzer Zigmunda Smolíka, aby mu ty dva vězně vydal. A on Smolík pověděl, že toho neučiním a nehodí mi se, neb mi jest odrazeno. A bylo nás sedlákuov na čtyřidceti s panem Janem Hochhauzarem při té věci.

Andres Philip z Alberštorfu, člověk Zigmunduov z Aysmberku, u. p. n. k. s. t.: Když mě obeslal pan Jan Hochhauzer, žádal jest mne, abych s ním a s jinými sousedy ku panu Zigmundovi Smolíkovi šel po ty dva vězně, kteréž jest Jan Hochhauzer Smolíkovi svěřil. I když sme přišli, žádal jest Jan Hochhauzer Smolíka, aby mu ta dva vězně, kteréž mu jest svěřil, vydal. A on pověděl, že toho neučiním, že jest mi odrazeno. A Jan Hochhauzer pověděl: Bych toho byl věděl, že máš tak se mnú vuokol jíti, byl bych já je dobře sám opatřil a dal je donésti včera na Aysmberk. Potom na zajtřie poslal jest nás pan Hochhauzer do vsi Dolejšieho Litvínova. Tu přišedše k rychtáři Langhonzovi, u kteréhož mrtvý zabitý ležal, otázali sme se ho: Medle, rychtáři, kto je toho zabitého Jakofa Mincera u tebe zabil? Pověděl, že Krystof Grushons, Nykl Šnaydar a jakýs havíř cizozemec. A my vzavše toho zabitého tělo, vrátili sme se zase domuov.

Michal Šmid z Alberštorfu, člověk Zigmunduov z Aysmberku, u. p. n. k. s. t.: Když jest pánu mému z Aysmberku člověk jeho krajčí Jakof Mincar zamordován byl, tehdy pan Jan Hochhauzer jakožto v ty časy úředník a správce statku Aysmberku — neb toho času pán muoj byl v Frayberce na lékařstvie, sa nemocen — poslal jest mne a jiných asi deset sedlákuov k rychtáři do Dolejšieho Litvínova, abychom zvěděli, kto jest toho člověka zamordoval. Tu jest nám rychtář pověděl, u kteréhož ten člověk zamordován byl, že jsú ten mord učinili Krystof Grushons, Nikl Šnaydar a jakýs havíř cizozemec. A my vzavše toho zabitého tělo, vrátili sme se zase domuov.

R. IV. l. R. 5. b.

2379.

Mezi Janem Leydychem z Čečelic s jedné, a Havlem ze Všetat člověkem Hrušovských, s strany druhé. — 1513, 24. března.

MDXIII°, feria V. Magna. *Thomáš z Čečelic, páně Leydychuov člověk,* u. p. n. k. s. t.: Když jsem šel s Jiříkem Liškou z Čečelic do Bešic, tehdy se nás Havel, pánuov Hrušovských člověk, dohonil, i zbil páně Laydychova člověka Jiříka Lišku, neřekev mu nic.

Jiřík Liška z Čečelic, páně Laydychuov člověk, u. p. n. k. s. t.: Když jsem jšel s Thomášem z Čečelic do Bešic, tehdy dohonil se nás Havel, pánuov Hrušovských člověk, i zbil mne z buoh a zdarma na cestě svobodné, na královské silnici.

Feria II^a Pasche [28. března]. *Barthoš z Čečelic, páně Laydychuov člověk,* u. p. n. k. s. t.: Když jsme chodili s Lukšem z Čečelic s listem od pána našeho ku panu Janovi Hrušovskému, tehdy on přečetl sobě list i pověděl: Dobře! Vezmeť sobě i s tebú.

Lukeš z Čečelic, páně Laydychuov člověk, u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, když jsem jšel s svým thovařišem s listem od pána svého ku panu Janovi Hrušovskému, tehdy on přečetl sobě list i pověděl: Dobře! Nechť sobě to schová pan Laydych i s tebú.

R. IV. 1. Q. 29. a.

2380.

Mezi Jiříkem Vostrským z Sulevic s jedné, a purgmistrem, konšely i vší obcí města Loun z strany druhé. Proti Lounským. — 1513, 30. března.

MDXIII° feria IV. Pasche. *Kúbek mlynář pod Divici, člověk pana Jana Kaučuov,* u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, že sme z těch břehuov dřievie vozili z těch vostrovcuov, a zpravoval mne otec mé ženy, že sú ty cesty vždycky svobodné byly; a pravil týž otec mé ženy, že jsú se o to prve soudievali.

Mathouš z Divic rychtář u. p. n. k. s. t.: Jakž já mohu pamatovati, že jsú tou cestú jezdili a těch břehuov požívali, a že jim toho nikdy nebylo hájeno; až teď tepruv chtí, aby cesta byla po našich polích. A toho hájí, což prve požívali lesu.

Jiřík Touchovský z Nevězenic, člověk pana Jana Míčana, u. p. n. k. s. t.: To pomním, když jsem najprv byl v Nevězenicích, že jsem nesl ze mlýna pod Divici mouku podle té cesty. I když mi bylo těžko, odpočíval sem. I zeptal sem se Barthoše, kterýžto les sekal: Což tu sekáš? co jest to tvé? A on pověděl, že jest mé; potud moji předkové požívali.

Jakub z Divic, pana Jana Kaučuov člověk, u. p. n. k. s. t.: To pomním a byl sem tu, když na ty meze vyjeli, že znamenali sobě ty miesta, kde by měli kameny saditi. Naši jsú chtěli saditi, a Lounští nechtěli.

Feria VI. die Reliquiarum [8. dubna]. *Jan z Vinařic, člověk páně Děpoltuov z Lobkovic,* u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že ode XL[ti] leth z těch břehuov od Dievic užívali jsú vždycky Divičští toho lesu k své potřebě, a žádný nikda jim toho nehájil, až tepruov páni Lounští nedávno počeli jsú hájiti.

Šimon z Brloha, člověk páně Míčanuov z Klinštejna, u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že sem koupil háj od Hubaře hajného proti pánóv Lounských rybníkóm. A ten sem zaplatil, a pokudž mi ten háj ukázali, potudž sem jej sekal a dále nic.

Jan z Brloha rychtář, člověk páně Míčanuov, u. p. n. k. s. t.: To mi v paměti, žě Jan příjmí Král koupil jest kus lesu za čtyři kopy míšenské od Hubaře, hajného pánuov Lounských, a mne k tomu lesu s Hurtem, kmotrem svým, připásali na posekání toho lesu jedno smejcenie. A což jsú nám ukázali, potud toho jsme užívali, a čehož nám neukázali, toho jsme nechali a toho nesekali.

Jiřík z Třeboce), člověk páně hajtmana Hradeckého,* u. p. n. k. s. t.: To v paměti mám, žě jsem trávu sekal na louce pod Divici a žě sem Kubu, člověka pánuov Lounských, zavolal, aby mi vokázal, pokudž mám tu trávu sekati. A on se mnú šěl a vokázal mi mezník jeden v trní a cestu přes louku. Dále sem nesekal, než pokudž mi ukázal. A také Hubař, pánuov Slánských hajný, chodil jest k nebožtíkovi Prokopovi mlynáři pod Divic, aby mu ukázal, pokudž má ten luh sekati. A von mu jej pokázal, a pokudž mu vokázal, potudž jest mejtil a dále nic. A nebožtík nějaký Balcar, ten vokrají nějaké sekal na tom luhu. A žádný mu toho nebránil a nehájil naprosto.

R. IV. l. S. 5. b. Srov. svědomí č. 2264—2266. — *) Jinak Třebouc.

2381.

Mezi Jiříkem Vostrským z Sulevic s jedné, a Janem Ledvickým z Chanova z strany druhé. Proti Ledvickému. 1513, 30. března.

MDXIII° feria IV. Pasche. *Jakub, služebník pana Jiříka Vostrského,* u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, když jsú se sešli u Kašpara Rayzych v Duchcově, i sediec za stolem řekl jest pan Jan Ledvický: Pane Jiříku, když v našem kraji budeš, koupil sem sobě člověka jednoho za padesát kop a za dvě, dámť jej anebo padesát kop na pomoc. A po druhé, když jest přijel na Divice pan Jan Ledvický ku panu Jiříkovi, a pan Jiřík jej vedl do špižierny, tu mu jest přiřekl pan Ledvický, a byl sem při tom: Pane kmotře, když v našem kraji budeš, dámť padesát kop.

Jakub z Divic, pana Jana Kaučuov člověk, u. p. n. k. s. t.: že jsem tu byl při tom, když řekl pan Jiřík panu Janovi, že já zde budu v vašem kraji zase někde. A on pan Jan řekl: By to bylo možné, dalť bych padesát kop na pomoc aneb člověka, kterého sem koupil teď nedávno ve Bžanech. A dal sem zaň dvě a padesát kop.

R. IV. l. S. 5. b. Srov. předcházející svědomí č. 2380.

2382.

Mezi Jiříkem Lantšperským z Libchavy s jedné, a Jiříkem Halarem z strany druhé. 1513, 1. dubna.

MDXIII° feria VI. ante divi Ambrosii. *Havel truhlář, člověk převořství kláštera Matky boží u mostu,* u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, když po mne poslal pan Jiřík Lantšperský, i přišel jest za mnú Halar po malé chvíli i sedl jest za stuol. I řekl jest Lantšperský: Přines-lis mi list, který máš na JMt pana Lva na čtyři sta kop míšenských? Odpověděl Halar: Nepřinesl. I řekl Lantšperský: Proč? Zdaž mi opět v tom státi nechceš, žes mi řekl, že mi těch CCCC kop míšenských puojčuješ do šesti let bez úroka? Nebo pěkněť by mi se stalo, když bych já statek koupil, i neměl jeho čím platiti, zpodepřev se na tu tvú puojčku. Tu jest Halar neodpověděl, než jinajm to zamlouval. I řekl jest Lantšperský: Jestliže mi pak nemíníš v tom státi, vieš dobře, žeť sem to prve před panem Řehořem Hrubým pravil, žádáš-li mne za to, ať tě z toho propustím. Tu jest Halar mlčel. I řek jest Lantšperský: Proč zamlúváš a jiným zakrýváš? Pověz, příš-li mi toho čili nic, ať asi viem. Řekl jest Halar: Milý pane Jiříku, proč bych přel? Nepřím; játť sem se nadál, když ste mi pověděli, že ten statek tak draho chtějí, a to koupenie se tak dlouho prodlévá, že to jest již minulo. Řekl jest Lantšperský: Však si ty sobě toho nevymieňoval, nekoupím-li já sobě jednoho statku, aby ty mi nebyl povinen na jiný tou puojčkou. A mnohé jiné řeči byly mezi nimi, ješto já jich v paměti nemám.

R. IV. l. S. 6. b.

2383.

Mezi Zdislavem ze Žlunic s jedné, a Janem odtudž ze Žlunic z strany druhé. — 1513, 4. dubna.

MDXIII° feria II. die Ambrosii. *Martin Šach z Zátvora* u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, že jest pan Jan řekl dáti panu Zdislavovi sto kop grošuov, když svým vlásti bude. I když vládl na svém, ještě sem to slyšel, že mu jest řekl dáti.

Feria IV. post Ambrosii [6. dubna]. *Markétha z Žirovnice, panie Anežky z Roudnice služebnice,* u. p. n. k. s. t.: Toho jsem svědoma, když jest přišel pan Jan k mé paní do domu, tehdy se pan Zdislav pana Jana optal: Pane strýče, dáš-li mi těch sto kop grošuov, když svým vlásti budeš? A on řekl: Dám, když svým statkem vlásti budu. A tý chvíle jest svým statkem vládl pan Jan.

R. IV. l. S. 7. b.

2384.

Mezi Janem Žlebem z Střiežkova s jedné, a knězem Jírú z Tuklak, kaplanem páně Škvoretského, s strany druhé. — 1513, 5. dubna.

MDXIII° feria III. post Ambrosii. *Jan služebník pana Jana Žleba* u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, když sem byl v Brodě, tehdy kněz Jíra mluvil o mém

pánu Janovi Žlebovi, že mu řekl kohoutha dáti a čtvrt zajiece, a což muoj pán kdy řekl, že jest tomu nikdy dosti neudělal a že v hrdlo selhal. A když sem [s] svú paní byl na kázání, tu jest na pána mého vyhlásil, co mu se jest muoj pán vyznal na zpovědi, a pravě: Ptal se mne, muož-li s ženú v advent léhati, a že se jest mne ptal jako blázen; a coť já viem, muož-li on léhati čili nemuož. A též na kázání pověděl přede všemi, že když mu jest muoj pán co řekl, že jest tomu nikda dosti neudělal.

R. IV. l. R. 8. b.

2385.

Mezi Vítem Vorudkou z Oujezdce, měšťanínem Starého města Pražského, s jedné, a Petrem Malovcem z Chejnova s strany druhé. — 1513, 5. dubna.

MDXIII° feria III. post Ambrosii. *Petr z Rakovníka* u. p. n. k. s. t.: Přišel sem ku panu Vítovi Vorudkovi, měšťanínu Starého města Pražského, teď již tomu dvě létě budou, a on jest mne prosil, abych s ním šel ku panu Petrovi na Votice. I napomínal pan Vít pana Petra z dluhu a ptaje se ho: Milý pane Petře, který jest dluh mezi námi, pomníte-li, co jest toho? A on pověděl: Puol patnáctý kopy bez čtyř peněz. I pověděl pan Vít panu Petrovi: Milý pane Petře, brzy-li byšte mi ráčili dáti? A on pověděl pan Petr: Milý pane Víte, račte ote mne kuoň kúpiti a v slušných penězích vzieti. A pan Vít pověděl: Čemu mi ten kuoň? A pan Petr pověděl, že já budu v Praze ve dvú nedělí, a že já, sem-li dobrý, chci vám rád práv býti.

Mikuláš Vavák, obývající v Praze, u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, že jest mne prosil Vít Vorudka a Pan Petr z Křivé Vsi, abychme s ním šli. I šli sme s ním s Vorudkou až k Zvonovuom na Nové město Pražské. Tehdy byl jest tu pan Petr Malovec z Chejnova v sieni. I napomínal jest ho Vít Vorudka z toho dluhu, kterýž jest mu dlužen byl; a on jest ho prosil, aby mu počkal, že chci rád dáti. I řekl jest jemu Vít Vorudka: Co jest toho dluhu, pane Petře, pamatujete-li? A pan Petr řekl, že XIV kop a XXIX grošuov a III penieze. A na tom jsú se rozešli.

R. IV. l. R. 18. b.

2386.

Mezi Vítem Vorudkou z Oujezdce, měšťanínem Starého města Pražského, s jedné, a Janem Malovcem z Chejnova s strany druhé. — 1513, 5. dubna.

MDXIII° feria III. post Ambrozii. *Petr z Rakovníka* u. p. n. k. s. t.: Prosil mne pan Vít Vorudka, abych s ním šel k Táboru. I přišli sme ku panu Janovi Malovcovi z Chejnova i nalezli sme téhož pana Jana doma. I napomínal ho týž Vít z dluhu spravedlivého. Tehdy pan Jan pověděl tak: Co jest toho dluhu? A pan Vít

pověděl: Však viete dobře; máte ceduli. A pan Jan nalezl ceduli i pověděl: Puol šestnáctý kopy. A pan Vít Vorudka pověděl, že jest tak, a napomínal: Račte mi dáti. A pan Jan Malovec pověděl, že já v brzkém času, pane Víte Vorudko, chci vám zapraviti a dáti, jsem-li dobrý, a to chci pomnieti.

R. IV. l. R. 19. b. Srov. předcházející svědomí č. 2385.

2387.

Mezi Pavlem Cholticským z Újezda s jedné, a Václavem Angelem z Ronovce s strany druhé. 1513, [5. dubna.]

Mikuláš z Poběžovic u. p. n. k. s. t.: Tó mi jest v paměti, že Diviš Tuněchořský [sic] vzal člověku jeho Ronovcovu Václavovi kalousek a lep i ptáky. To sem mu pomáhal nésti jemu do vsi Cholce. A tu sě ptal pan Pavel jeho Václava: Čí si? A on odpověděl: Jsem tu ze vsi z Benešovic; ale menoval žádného, číž by byl člověk. Ale jsi-li páně Václavů z Ronovce člověk? A on pověděl: Byl sem, ale již nejsem; sem tu ve vsi do své vuole.

R. IV. l. R. 20. a.

2388.

Mezi Jindřichem z Vřesovic a na Brozanech s jedné, a mezi Mikulášem z Vřesovic a na Vohniči s strany druhé. — 1513, 7. dubna.

MDXIII° feria in profesto Reliquiarum. *Pavel ze Lhynic**) u. p. n. k. s. t.: Toho jsem svědom, že jest pan Mikuláš z Vřesovic s lidmi svými honil na gruntích páně Jindřichových z Vřesovic s tenaty i s vyžlaty.

Petr Peša ze Lhynic u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že jest pan Mikuláš Vohnický honil s lidmi svými ve Lhynicích v huorce páně Jindřichově s tenaty i s vyžlaty na gruntích téhož pana Jindřicha z Vřesovic, pána mého.

Mikuláš Kraysa ze Lhynic u. p. n. k. s. t.: že mi to jest vědomo, že pan Mikuláš z Vřesovic honil s lidmi svými v hoře Lhyňské na gruntích pána mého Jindřicha z Vřesovic s tenaty a s vyžlaty.

R. IV. l. S. 8. b. *) Rozumějí se Lhenice u Kostomlat blíže Bíliny.

2389.

Mezi Bohuslavem z Červeného Oujezdce s jedné, a Jírú z Jenče, člověkem paní Johanky z Tajné oc, s strany druhé. — 1513, 7. dubna.

MDXIII°, feria V. in profesto Reliquiarum. *Matěj Macura z Jenče, člověk pana Chrustenského,* u. p. n. k. s. t.: Když bylo před některým časem, jel jest člověk paní Jenčové do lesa zadnějšieho páně Bohuslavova. I jel sem také do téhož lesa i setkal sem se s tím člověkem. A on ten člověk jel již zase, i sekali sme spolu v chvoji v přednějším lese beze vědomie páně Bohuslavova. A když sme počali

sekati, hned v tom pan Bohuslav přišel s člověkem svým i řekl nám: Proč tu sekáte? I řekli sme: Pane, nemohli sme tam na zad pro sníh. Pane, račte nám zde prodati. A pan Bohuslav řekl: I dobře; ale nemám nynie provazce. Potom vám odměřím, co budete chtieti, po nějakém kusu. A v tom šel s tím člověkem hned domů, a my nasekavše i jeli sme.

Jan Viera z Oujezdce, páně Bohuslavuov člověk, u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, že když sem šel s panem Bohuslavem z Oujezdce, s pánem svým, nalezli sme člověka paní Jenčové Jíru Vosmíka s člověkem páně Chrustenského, ani sekají v předním lese páně Bohuslavovém v chvoji. I řekl jim pan Bohuslav: Proč tu sekáte? A oni pověděli: Pane, smluvíme se o to s vámi. Tehdy potom mne poslal pán k Jírovi Vosmíkovi. I přišel sem k němu a řekl sem mu: Poslal mne pán po penieze za ten les. A Jíra řekl: Chci se s pánem smluviti. A po druhé opět týž řekl, když sem k němu od pána přišel. A po třetí když sem byl od pana Bohuslava k témuž Jírovi poslán, řekl sem mu: Poslal mne pán, aby mu dal za ten les XX[ti] grošuov českých. A on pověděl: Nejsem mu dlužen nic, a nedám, a nemám se s ním voč smlúvati. A já jel před se.

R. IV. l. S. 8. b.

2390.

Mezi Bohuslavem Strachotú z Kralovic s jedné, a Václavem Polackým z Polák s strany druhé. 1513, 7. dubna.

MDXIII° ve čtvrtek po svatém Ambroži. *Pavel ze vsi Dormle tak řečené* u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, žě jsem úroku dával nebožtíkovi panu Chotkovi z Vojnína z svého sídla ve vsi Dormle tak řečené X grošuov českých úroka svatojirského a svatohavelského též X grošuov českých. A potom když pan Jan Ždárský splatil ten plath svrchu jmenovanajmu od téhož Chotka, i týž jsem při svatém Jiří ouroku dával X grošuov českých a při svatém Havle tolikéž. Potom když pan Jan Žďárský zastavil nás panu Bohuslavovi Strachotovi z Kralovic, tehdy musil jsem jemu dvénásobní úrok dávati, totiž při svatém Jiří XX grošuov českých a při svatém Havle tolikéž. Tehdy sem to znesl na pana Václava Polackého, kterýž na nás člověčenstvie a panstvie má, že z nás béře dvonásobní úrok. I pověděl nám, abychom jej jemu panu Bohuslavovi nedávali. A já jej dávati nechtěl. A on nám dobytek všecken zajal, malý i veliký. Chtěli-li sme my chudí lidé dobytek svuoj zase jmieti, musili jsme dvonásobní úrok dáti. A řekl nám pan Bohuslav: Pověztež panu Václavovi Polackému, že sem já vás k tomu přinutil. A my zajavše dobytek svuoj, zase jsme jej domuov hnali a úrok dvojnásobní dali.

Beneš ze vsi Dormle tak řečené u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, žě sem za několik leth ourok dával nebožtíkovi panu Chotkovi z Vojnína při sv. Jiří po X gr. českých a při sv. Havle tolikéž z sídla svého. Potom když pan Jan Žďárský

splatil tu svrchu psanú ves od téhož Chotka, tehdy jsme týž ourok dávali každý z nás při svatém Jiří po X groších českých a při svatém Havle tolikéž. Potom když jest svrchupsaný plath zastaven panu Bohuslavovi Strachotovi, tehdy přijel jest ke mně do mého dvora sám čtvrtej i mluvil jest ke mně, proč já mu jeho ouroku nedávám. I pověděl sem mu: Milý pane, neb jest mi pan Václav Polacký zapověděl, abych vám toho úroku nedával, poněvadž dvénásobní úrok bráti chcete, totiž XX grošuov českých při svatém Jiří a při svatém Havle tolikéž. A viece jemu nedávejte, než jakož ste prvním pánóm dávali. Potom když jsem jej dávati nechtěl, tehdy řekl pan Bohuslav, abych se u něho stavil. I stavil sem se u něho, a na kráce, chtěj já neb nechtěj, musil sem mu dáti dvojnásobní úrok, totiž při svatém Jiří XX grošuov českých a při svatém Havle tolikéž, kdež sem jej pak prve nikda nedával. I pověděl mi: Pověz panu Václavovi Polackému, žě sem já vás k tomu přinutil, žěs ty mi jej dvénásob ourok dáti musil; neb ač já plath mám na vás a on panstvie, toho netbám nic.

R. IV. I. S. 10. a.

2391.

Mezi Zdenkem z Švamberka a na Třebli s jedné, a Jindřichem Purkarthem mladšiem z Hořejšovic oc s strany druhé. — 1513, 7. dubna.

MDXIII⁰ feria V. post Ambrosii. *Vondřej z Bezděkova* u. p. n. k. s. t.: Toho jsem svědom, že sem najath byl s vozem a s pětmi koňmi od Petra Piksa z Nového městečka páně Třeblského. I když jsem jel s Plzně z jarmarku, tu jsem nakladl jemu plný vuoz másla a sieruov. To jest mi pobráno mezi Střiebrem a Novejm městečkem od zločincuov na svobodné silnici královské. A to jsem musil vésti na jeho tvrz řečená Vidlice. A tu jsú snesli všecko z vozu do té tvrzi. A potom jsem s prázdným vozem pryč jel. A toho sem svědom a při tom sem byl, že jest mu puočeno v Plzni na to XX zlatých rejnských, zač je to máslo a sejr koupil. A ty mu puočil Jan kramář z Tayna Dobrohostova. A ty mu jměl zase zaplati[ti] v Nornberce. A jeden tkadlec v Plzni ten mu také za deset kop másla uvěřil. To mi jest dobře svědomo.

Jakub z Přindy u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, žě jsem najat byl s vozem a se čtyřmi koňmi od Petra Piksy z Nového Městečka páně Třeblského. I vezl jsem XIII soudkuov másla z jarmarku z města Plzně. A to mi jest pobráno zlodějsky od loupežníkuov na svobodné královské silnici mezi Střiebrem a Novejm Městečkem. A to jsem musil vésti spolu [se] svejm tovaryšem na tvrz Vidlice páně Jindřichova Purkartova z Hořejšovic. A to máslo všecko do tvrze nesli, a s prázdnými vozy pryč jsme zase jeli. A také jsem to svědom, že jest mu něký Jan kramář z Tayna na to máslo puočil XX zlatých reynských. Ty pomohl sem sám čísti. A jeden měštěnín

v Plzni také mu uvěřil za to máslo X kop a XV grošuov míšenských. A žádnému jinému jsem to máslo nevezl, než svrchu psanému Petrovi Piksovi. A to jest v pravdě tak.

R. IV. l. S. 11. a.

2392.

Mezi Václavem z Ouberovic s jedné, a Michalem Slavatú z Chlumu a z Košmbergka s strany druhé. — 1513, 8. dubna.

MDXIII⁰, feria VI. die Reliquiarum. *Kříž ze Střmelic* u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že když se Václav Franěk s Prefátem mladým uvázali od paní Konvové, měštky Starého města Pražského, v tvrz jménem Háčkách s komorníkem pražským; a potom jemu Václavovi z Ouberovic zase tu tvrz postúpili se vším, což k tomu přísluší. A potom svrchky ty, které jsú vráceny, totižto XV teneth se klíči a V bez klíčuov, pobrány jsú od lidí páně Slavatových, a to z rozkázánie páně Slavatova; a k tomu rukávník, pavézu, dva stoly, dvě almaře, XX^{ti} suduov prázdných pivových a čtyři postele prázdné. To jest v pravdě tak, žě jest to pobráno.

Říha ze Střmelic u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, když se paní Konvová, měštka Starého města Pražského, s Václavem Frankem uvázali s komorníkem pražským v tvrz jménem Háčkách, tehdy jest svrchky vrátila: najprve XX teneth, a potom rukávník a pavézku a čtyři postele prázdné bez šatuov, dva stoly, dvě almaře a XX^{ti} suduov prázdných. A potom pan Michal Slavata poslal lidi své na tvrz Háčky. Ty jsú všecky svrchu jmenované svrchky pobrali a pryč vezli. A odtudž žena jeho Václava i s dětmi svými šla pryč, nemajíc tu při čem býti.

R. IV. l. S. 9. a.

2393.

Mezi Janem mladším z Podvek a ve Zbizubech s jedné, a Alšem Zručským z Chřenovic a na Zručech s strany druhé. — 1513, 8. dubna.

MDXIII⁰, feria VI. die Reliquiarum. *Řieha ze Zbraslavic* u. p. n. k. s. t.: Toho sem dobře svědom, že jest Ješek rychtář v vazbě umřel u pana Alše Zručského.

Valeš z Hranic u. p. n. k. s. t.: To mi jest vědomo, že jest pan Aleš Zrucký umořil Ješka rychtáře v vazbě své.

Mach rychtář z Štipoklas u. p. n. k. s. t.: Dobře sem toho svědom, že jest pan Aleš Zručský umořil Jana Ješka rychtáře v vazbě své.

Pavel rychtář z Štěpánova u. p. n. k. s. t.: že mi jest to dobře svědomo, že pan Zručský umořil v vazbě své Jana, Chelcova syna z Štěpánova, člověka páně Zdeňkova Trčky.

Vojtěch z Štěpánova u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že jest pan Zručský umořil Jana, Chelcova syna z Štěpánova, člověka páně Zdeňka Trčky, v vazbě své.

Martin z Štěpánova [sv. p.].

R. IV. l. S. 11. b. Srov. svědomí č. 2373.

2394.

Mezi Janem Kapříkem z Lesonic s jedné, a panem Janem Lickem z Risınburka s strany druhé. K prvnímu, že Holoubka zbil. — 1513, 8. dubna.

MDXIII°, feria VI. Reliquiarum. *Barthoň z Konecchlumí* u. p. n. k. s. t.: Když se jest svadil Holúbek s nějakým pacholíkem a pobídila se bít, tehda když sta se rvala, i řekl jim pan Kapřík: Proč se tepete? Však ste sobě u mne dvoru neuprosili. Tehdy Holoubek pověděl, že toho pacholka zabím. A pan Kapřík řekl: Lotře, nehroz, vsaď jej rychtáři do sudu. A Holoubek vzav sekyrku mou i řekl, přísahou zavázav, že jej zabím tou sekyrkou. A já sem mu řekl: Sekyrkať jest má; nebí ty mou sekyrkou. A pan Kapřík přišel i řekl: Lotře, což ty nechceš do vazby? I vzav pan Kapřík prut, mrštil ho asi třikrát. I řekl mu Holoubek: Pane Kapříku, tepeš mě, ještoť nic vinen nejsem. Shledáš to, žeť toho líto bude. I potom pan Kapřík řekl mu: Lotře, ještě hrozíš? A hnal ho k tomu sudu a mrštil ho asi dvakrát nebo třikrát.

Sabbato post Reliquiarum [9. dubna]. *Matěj z Kováč* u. p. n. k. s. t.: Když sem se přitrefil na grunt páně Kapříkuov, a byl tu Holoubek s nějakým pacholíkem a pobiedila se za pasy. I dal ten pacholík Holoubkem o zemi. I řekl mu Holoubek: Poď se se mnú rvát. A on šel na cestu před krčmu. Potom se zervali, i řekl mu Holoubek: Bohu přisám, že tě zabím! A pan Kapřík řekl: Však ste se z dobré vuole pobiedila, proč by jej bil? Já toho nedopustím. Rychtáři, vsaď jej! A v tom Holoubka do světnice vedli. I seděl za stolem. Pan Kapřík mu řekl: Di do sudu! A on řekl: Pane, dobře tu sedím. A on řekl: Jdiž! Potom jím strčil. A Holoubek pověděl: Pane, sáziete mne a nemáte ke mně žádného práva. Potom řekl Holoubek: Pane, musíte toho zlým požiti. A pan Kapřík řekl: Co mi odpoviedáš? I mrštil ho pan Kapřík přes hubu prutem.

R. IV. l. S. 12. a. Srv. svědomí č. 2189, 2190, 2205, 2206 a 2214.

2395.

Mezi Janem Kapříkem ut supra s jedné, a panem Janem Líckem ut supra s strany druhé. K druhému, že jej kázal vsaditi. — 1513, 8. dubna.

MDXIII°, feria VI. Reliquiarum. *Jiřík z Konecchlumí* u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, když přinesl listy Barthoš, ouředník páně Lickuov, ku panu Kapříkovi tu sobotu před Provodní nedělí, i pověděl pan Kapřík: Rozumiem já, že sú to listy puohonní, ale že nejsú dodány podle práva. Já jich přijieti nechci. A Barthoš je povrhl.

Kuba z Konecchlumí u. p. n. k. s. t.: Když pan Licek poslal ouředníka svého Barthoše s listy ku panu Kapříkovi, a pan Kapřík jich přijíti nechtěl, a bylo

v sobotu před Provodní nedělí, pravě pan Kapřík, že podle práva vydány nejsú. A Barthoš ty listy povrhl, a pan Kapřík jich nevzal. A pan Kapřík pověděl: Rád vás tu mám; bude-li mi potřebie, že mi to seznáte.

Barthoň z Konecchlumí u. p. n. k. s. t.: Což sem prve pravil k prvnímu, na to sem přísahu zpravil, že nic jiného nevím, než to ut supra.

MDXIII°, sabbato post Reliquiarum [9. dubna]. *Matěj z Kováče* u. p. n. k. s. t.: Co sem prve svědčil, na to zpravuji svú přísahú, že nic jiného neviem, než to.

Vaněk z Konecchlumí [sv. p.]. *Zikeš z Konecchlumí* [sv. p.].

R. IV. l. S. 12. a. Srov. předcházející svědomí č. 2394.

2396.

Mezi Janem Kapříkem z Lesonic s jedné, a panem Janem Lickem z Rismburka s strany druhé K třetímu, že jej na rukojmie dal a do kola jej kázal vsaditi. — 1513, 8. dubna.

MDXIII°, feria VI. Reliquiarum. *Jiřík z Konecchlumí* u. p. n. k. s. t.: To mám v paměti, že pan Licek poslal Barthoše, úředníka svého, s listy ku panu Kapříkovi, a pan Kapřík jich přijieti nechtěl. To bylo tu sobotu před Provodní nedělí; pravě pan Kapřík, že nejsú podle práva dodány. A Barthoš ty listy povrhl.

Kuba z Konecchlumí [sv. p.].

Barthoň z Konecchlumí u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, jakož pravie lidé Oulibští, že by Holoubka pan Kapřík kázal do kola vsaditi, toho nenie.

Vaněk z Konecchlumí u. p. n. k. s. t.: Přinesl Barthoň purkrabie páně Lickuov listy ku panu Kapříkovi, a pan Kapřík jich přijieti nechtěl a pověděl, že nejsú podle práva dodána. A purkrabie pověděl: Já jich tu nechám. A pan Kapřík pověděl: Co já dbám?

Zikeš z Konecchlumí u. p. n. k. s. t.: že sem list nosil od pana Kapříka ku panu Lickovi vo Holoubka, a pana Licka doma nebylo, než ouředník jeho.

Jan Husovec z Konecchlumí u. p. n. k. s. t.: To, což se té pře dotýče Holúbka, pravím na tu přísahu, kterúž sem po třetí učinil, že jiného nic neviem, než to, což sem prvý pravil na svatého Jiří minulého létha MDXII.

Kouba z Soběras [sv. p.].

Jakub kuchař z Konecchlumí u. p. k. n. s. t.: To mi jest dobře vědomo, že pan Jan Kapřík jeho Holoubka do kola vsaditi nekázal, než že jsme jeho do Hradce vedli k hejtmanovi, v moc dali; a potom ho pan Jan Kapřík viec neměl, než panu Janovi Kapříkovi odpověděl jest.

Vaněk z Konecchlumí u. p. n. k. s. t.: Když sú panu Janovi Kapříkovi páně Janovi Lickovi lidi rukojmie postavili jeho Holoubka, ihned sme jeho vedli do Hradce, dali sme hajtmanovi tu v Hradci v moc.

Duchek z Konecchlumí u. p. n. k. s. t.: Když jsou lidi páně Janovi Lickovi

postavili jeho Holoubka, ihned kázal jest nám jeho vésti do Hradce k hajtmanovi. I nekázal ho vsaditi pan Jan Kapřík do kola.

MDXIII°, feria II. Ambrosii [4. dubna 1513]. *Jakub kuchař z Konecchlumí* u. p. n. k. s. t.: Nic jiného neviem než to, jakož jsem prve svědčil, o listy tři, kteréž jest přinesl Barthoš písař od pana Licka ku panu Kapříkovi tu sobotu před Provodní nedělí. De verbo ad verbum ut supra.

R. IV. l. S. 3. b. a 13. a. Srov. předcházející svědomí č. 2394 a 2395.

2397.

Mezi panem Janem Lickem z Rysmberka s jedné a Janem Kapříkem z Lesonic s strany druhé. — 1513, 8. dubna.

MDXIII°, feria VI. die Reliquiarum. *Jiřík z Konecchlumí rychtář* u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, když se jest svadil Holoubek, páně Licků člověk, s nějakým pacholíkem, tehda se pobiedila rvát i vyšla ven před sieň. A pan Kapřík tu byl. Tehdy sem já řekl: Pane, já se jim nedám rváti. A pan Kapřík řekl: Nech jich. A oni davše sobě po pohlavku, nuž se za vrch. A já vida, že již oba krvavila, i rozundali jsme je, a ona se pustila. Tehdy Holoubek pověděl: Teď přísahám pánu Bohu, že tě dnes zabím. Tehdy pan Kapřík pověděl: Rychtáři, vsaď jej. A já jej chtěl do sudu vsaditi, a on jíti nechtěl a sedl za stuol. A pověděl Holoubek: Pane, chci já se s ním smířiti. A pan Kapřík pověděl: Nemněte, byšte sobě tak počínali jako za jiných pánuov. A pan Kapřík vytrhl ho z zástolí a udeřil jej Holoubka a strčil jím až k sudu. Tehdy jsem já jej vzal za ruce a vsadil sem ho do sudu. A Holoubek pověděl: O pane, tepeš chudé pacholky; shledáš to, pane; musíť toho líto býti. A pán mu řekl: Mlč! A udeřil jej v hubu asi třikrát neb čtyřikrát, až krvavil.

R. IV. l. S. 13. b. Srov. svědomí č. 2394—2396.

2398.

Mezi Petrem Mlajneckým z Mlajnice s jedné, a Blažkem purkrabí z Dobříše páně Popelovým s strany druhé, o nevydání člověka. — 1513, 8. dubna.

MDXIII°, feria VI. Reliquiarum. *Mikuláš ze Lhotky, páně Mlajneckého člověk,* u. p. n. k. s. t.: To mi jest vědomo, že jest Blažek purkrabie z Dobříše slíbil vydati člověka Boušku pánu mému rukou dáním. I tomu jest neučinil dosti.

Jan z Svatého Pole, páně Mlajneckého člověk, u. p. n. k. s. t.: To pomním, když nás poslal pán náš ku panu Blažkovi purkrabí na Dobříš, aby mu Boušku, člověka jeho páně Mlajneckého, vydal. A on pověděl, že já nesmím toho učiniti bez vuole pána mého, a neviem, jest-li člověk jeho čili nenie. A potom nám zaň slíbil, že chce o něj prve s pánem naším rozmluviti.

Jan Žáček, rychtář z Svatého Pole, u. p. n. k. s. t: Když jest nás poslal

pan Mlajnecký na Dobříš k Blažkovi purkrabí, žádaje jeho podle řádu a zřiezenie zemského, aby mu vydal Bohuška, člověka jeho. A Blažek pověděl, že jest ještě nedosloužil. I řekl nám Blažek: Přiďtež, když doslouží, tu slyšeti budete, co já s ním mluviti budu. I když sme přišli, i řekl Blažek Bohuškovi: Chceš-li mi slíbiti aneb uručiti, že mi z zámku bez mé vuole nikam neujdeš? Tebeť já pánu Mlajneckému nevydám. A mně rychtářovi Blažek slíbil rukou dáním, že Boušku stavěti bude, když pan Mlajnecký doma bude.

Jiřík Piškule z Svatého Pole u. p. n. k. s. t.: Poslal nás pan Mlajnecký s rychtářem k Blažkovi na Dobříš, aby mu vydal Boušku, člověka jeho; a Blažek rychtáři slíbil za Boušku, že jeho Boušku postaví, když pan Mlajnecký doma bude. I nepostavil.

R. IV. 1. S. 14. a.

2399.

Mezi Petrem Mlajneckým z Mlajnice s jedné, a Blažkem purkrabí z Dobříše páně Popelovým s strany druhé, o pych. — 1513, 8. dubna.

MDXIII°, feria VI. Reliquiarum. *Duchek ze Lhotky, páně Mlajneckého člověk,* u. p. n. k. s. t.: Poslal nás pán ku panu Blažkovi purkrabí na Dobříš, aby mu pych napravil proto, že mu jest zbil člověka jeho páně Mlajneckého; pakli by mu nenapravil, že chce k němu o to právem hleděti. A pan Blažek pověděl: Nevím, učinil sem to čili nic; co bych přel? Však sú tu byli jiní lidé.

Mikuláš ze Lhotky, páně Mlajneckého člověk, u. p. n. k. s. t.: Když nás pan Mlajnecký poslal ku panu Blažkovi purkrabí na Dobříš, chce-li mu ten pych napraviti čili nic. A on pověděl: Jestliže mi to bude za pych položeno, což sem učinil? Však toho přieti nemohu.

Jan Žáček, rychtář z Svatého Pole, u. p. n. k. s. t.: Poslal nás pan Mlajnecký k purkrabí Blažkovi na Dobříš, aby mu pych napravil, kdež jest mu člověka zbil; pakli by mu toho napraviti sám od sebe nechtěl, že ho chce při tom právem hleděti. Blažek nám zase odpověděl, že sem pychu neučinil, že sem se s ním ve hře svadil; nech to vezme pan Mlajnecký sám před se, jestliže to za pych má býti. Pakli při tom budu v pychu nalezen, že mu za pych chci odbývati.

R. IV. 1. S. 14. b. Srov. předcházející svědomí č. 2398.

2400.

Mezi Břetislavem Švihovským z Rižmberka s jedné, a Zevoldem Guldentmundt, obyvajícím v Starém městě Pražském, s strany druhé. — 1513, 8. dubna.

Feria VI. post Ambrozii. *Michal krejčí z Horažďovic* u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, když pan Břetislav Švihovský z Ryžmbergka z Prahy jel, tu jest mne k sobě zavolal i pověděl: Teď mne paní Elška Žehrovská z Kolovrat prosila, aby

tebe k ní odpustil na některú chvíli, aby jí sukni udělal i panám jejím; a řekl mi, abych šel ku Zevoldovi Guldenmandlovi, abych axamita vzal na premování paní, a panám puol atlasu, a di ku paní, voptaj se, jaké barvy chce jmieti. Potom sem šěl ku paní i voptal sem se jí, i řekl sem jí za vás: Pán tieže, jaké barvy chcete jmieti; neb mám to vzieti od Zewolda Guldenmundle. I řekla mi: Nechoď, pojedeš se mnú na voze k němu. A když jsme k němu přijeli, tehdy vzala ona paní sobě sama na svú sukni aksamita červeného k premování a panám puol atlasu; přes to viece vzala jest damašku k čubě a zlatohlav na premování a uncuov zlata několik, a tak i jiné věci. Tu se mne ptal Zewolth Guldenmunt: káza[l]-li jest to pán vzieti? Tehdy sem já jemu řekl, že já nic neviem než vo prýmích na ty tři sukni. Chcete-li jí to všecko dáti, to při vás buď!

R. IV. l. S. 20. a.

2401.

Mezi Janem z Olbramovic s jedné, a Janem Vonšovým synem z Kamené Lhoty s strany druhé. — 1513, [8. dubna].

Václav rychtář z Kácova u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že jest mne pan Jan Volbramovský poslal k Janovi Vonšovi z Kamené Lhoty; i řekl sem mu: Poněvadž nechceš dáti právu strpenie páně člověku Kulhánkovi, že on také mocí na tě sáhnúti chce. A on Jan jest proti tomu řekl: Bych byl věděl, že jest pán na rybníce, byl bych k němu šěl sám. I já sem mu pověděl, že jest v Krasoňovicích. A on jest hned šěl ku pánu. I sešli se na vsi i mluvili spolu. I řekl Voneš ku pánu: Pane Jene, což se dotejče Kulhánka, člověka vašeho, já jej z toho nepropustím, leč mi tomu dosti učiní, což jest mi dlužen, aby mi to zaplatil; proto jej držím. A pan Jan jemu zase řekl: Poněvadž tak hrdě mluvíš a žě každému chceš roven býti, poďmeš sama dva od lidí zvláště. I ujal jej za rukáv; a on se Voneš od něho trhl a řekl jest: Jeb svú mateř! Co mne trháš? A on pan Jan jej pěstí udeřil. A já sem jej za tesák uchytil. A on se v tom sám uřezal, a v tom se rozešli. A to, což jest on Voneš mluvil ku pánu, hned to námi osvědčil, že jest mu mateř jebal.

Mašata z Kácova u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že sem byl poslán s Václavem rychtářem ku Janovi Vonšovi z Kamené Lhoty. I řekli jsme jemu, aby panu Janovi člověka jeho Kulhánka s pokojem nechal a žě pan Jan chce od něho spravedlivě udělati. A on Voneš pověděl: Bych věděl, žě jest pán na rybníce, mluvil bych s ním sám. A my pověděli, žě jest zde v Krasoňovicích na vsi. A on Voneš šěl k němu a hrdě ku panu Janovi mluvil. A pan Jan ujal jej za rukáv i řekl mu: Nemluv hrdě. Poď sem se mnú na stranu! A on trh se a řekl jemu Voneš: Jeb svú mátr! Co mnú trháš? A pan Jan řekl: Buď vám to svědomo, žě mi mateř jebe. A v tom se ot něho trh, jako by chtěl k tesáku. A rychtář tu stoje vytrhl mu tesák, a on se v ruku obřezal sám. A v tom se rozešli. R. IV. l. S. 20. a.

2402.

Mezi Michalem Slavatú z Chlumu a s Košmbergka s jedné, a Václavem z Slavkova s strany druhé. — 1513, 8. dubna.

Feria VI. post Ambrozii. *Martin rychtář z Hořan* u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že sem rukojmie ku panu Václavovi Radimskému za dva bratry do roka. A týmž bratřím řekl pan Václav, aby se varovali páně Slavatových gruntuov a na nich nebývali; než když by vám jaká potřeba byla, utecte se ke mně, a dokudž já vás rukou dáním nepropustím, vždycky ste moji.

Jan z Belan u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že sem chodil s Martinem rychtářem na Radimi ku panu Václavovi Radimskému vyrukovat dva bratry. I vyručili jsme jě pod CCCC kop grošuov českých do Matky božie na nebe vzetí na postavení. I kázal nám jě vypustiti. A když jsme s nimi do světnice přišli, tu jest k nim pan Václav mluvil: Nuže, bratří, teď vás přátelé vaši vyručili, a dětež, buďtež třeba ve čtyřech aneb v pěti mílech, a dělati a svú robotou živi buďte a znajte se ke mně, že sem já váš pán, a vystřahajte se páně Slavatova zbožie; a byšte byli v desieti mílích, a vás co zašlo, žě vo vás státi chci, jako váš pán. A vás z mé moci nevezme, dokudž vás nepropustím. A když vás propustím, buďte, kdež chcete.

Matěj mlynář z Pořičan u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, žě sem slyšel od pana Václava Radimského, žě jesti těm dvěma bratróm Tuomovi a Mikšovi grunthuov páně Slavatových zapovídal, aby jich prázdni byli i všeho jeho zboží.

R. IV. l. S. 20. b.

2403.

Mezi Fabianem Šponmilnarem z Mostu s jedné, a Václavem Zimú z Novosedl z strany druhé. 1513, [8. dubna].

Hendrych kupec, měštěnín Menšieho města Pražského, u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, žě jest přišel ke mně Fabian Šponmilner z Mostu a prosil jest mne: Milý pane Hendrych, jest mi dlužen Václav Zima puol šesté kopy grošuov míšenských a VI grošuov míšenských, a řekl ji [sic] vám dáti. Prosím vás, vezmete ty penieze k sobě. Potom sem šel s týmž Fabianem na palác. Tú se s námi potkal Václav Zima, i řekl Fabian k němu: Teď pan Henrych, pane Václave, prosím vás, dajte jemu! A on řekl, žě dám. Potom sem jej napomínal některý čas na Malé Straně vo ty penieze. A on Václav Zima odpověděl panu Hendrychovi: Co je vám do těch peněz? Však vaše nejsú. I nedal podnes nic.

R. IV. l. S. 20. b.

2404.

Mezi Bohuslavem z Oujezdce s jedné, a Jiříkem, Janem a Václavem bratřími z Násilé s strany druhé. — 1513, 9. dubna.

MDXIII°, sabbato post Reliquiarum. *Smil z Ounhoště* u. p. n. k. s. t.: Požádal mne nebožtík pan Jan z Červeného Oujezdce, abychme k němu přišli do jeho dvora, kdež kšaft dělal. I stál sem tam v domu jeho. I vyšli sú ti dobří lidé, při kterýchž sú psali, i pravili Bohuslavovi, bratru jeho nebožtíka, neb tu také byl, jestliže Buoh dětí neuchová, aby se o ten statek s Zdenkem bratrem podělili. Ale já sem tam při nich nebyl, než co sú ti dobří lidé pověděli, vyšedše ven od něho do sieně.

Martin z Římovic u. p. n. k. s. t.: Když sem byl volen od hajtmana pana Jiříka z Hrádku, jsa ty časy písařem toho dvoru, obilé, které se mlátilo i což se vymlátilo i mlatcóm platilo, to sem já registra ty na Hrádku panu hajtmanovi položil, počet udělavše o všecko; ale nemohu toho v paměti mieti, co jest toho obilé bylo, a pomním, že sú to obilé na Hrádek vozili.

R. IV. l. S. 10. b. Srov. svědomí č. 2374 a 2375.

2405.

Mezi Janem z Koloděj s jedné, a Janem z Kácova s strany druhé. — 1513, 9. dubna.

MDXIII°, sabbato post Reliquiarum. *Jan Skalickej z Skalici* u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, když se Mikuláš služebník páně Jana Černčického soudil v Skalici na páně Jana z Koloděj gruntích, tu jsú mně zuostali za stravu puol třinácté kopy míšenské. I stával s ním pan Černčický jakožto s svejm služebníkem. Pak sem já jim počet činil. I nedal mi ten Mikuláš nic. I řekl pan Jan Černčický ke mně: Což se na mój diel dotejče, když o to místo a konec vezmem, žě tobě dáno bude tvé. A podnes mi nic dáno.

R. IV. l. S. 11. a.

2406.

Mezi Janem Nikodemem měšténínem města Klatov s jedné, a Václavem a Marquartem bratřími z Jilmanic s strany druhé. — 1513, 9. dubna.

MDXIII°, sabbato post Reliquiarum. *Matyáš, písař páně Albrechtuov z Šternbergk[a]*, u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, když nebožtík Jindřich, bratr Václavuov a Marquartuov, jeda do Klatov, i umřel tam v Klatovech náhlú smrtí. A když jest umřel, tehdy jest Jan Nykodem pánu mému JMti panu Albrechtovi z Šternbergka oznámil, i pán jest jemu psal, aby téhož nebožtíka Jindřicha do Nepomuka se vším vypravil, cožkolivěk při sobě má anebo co při něm nalezeno bylo. A on Jan Nykodem jest tak učinil a jej se vším vypravil do Nepomuka. Při tom jest dluh svój

pánu JMti oznámil a na ceduli zejména, zač mu co dlužen zuostal, oznámil. Při tom pána žádaje, aby ráčil jej v tom opatřiti, aby od bratří téhož nebožtíka Jindřicha zaplaceno bylo jemu. Při tom jesti poslal XII zlatých uherských, které jsú u něho nebožtíka v váčku nalezené, a ty jest ode mne Václav, bratr téhož nebožtíka Jindřicha, vzal, i jiné věci skrze rozkázánie pána mého JMti. A dluhu jeho bylo XIII kop míšenských a XV grošuov míšenských.

Kněz Petr, děkan a farář z Nepomuka, na tu přísahu, kterúž jest učinil biskupu při vzětí kněžstvie svého, svědčil takto: To mi svědomo, že pan Albrecht z Šternberka JMt vypravil mne do Klatov, abych to tělo mrtvé nebožtíka Jindřicha vyprovodil do Nepomuka. A když sem přišel sám třetí do domu Jana Nykodema, tu jest jemu podal listu. A v tom listu psáno bylo, aby ty všecky věci, kteréž při něm jsú, s ním poslány byly do Nepomuka. A tu jest Jan Nykodem vydal Janovi Pedalovi jeho váček a jiné kupované věci. A s tím sem jej do Nepomuka vyprovodil. A také sem slyšel, žě by v tom váčku jeho bylo XII zlatých uherských. To mi sám Pedal jest pověděl, že jsú u váčku.

R. IV. l. S. 12. b.

2407.

Mezi Burjanem a Janem bratřími z Votic s jedné, a Petrem a Janem a Arnoštem bratřími Karlíky z Nežetic s strany druhé. — 1513, 9. dubna.

MDXIII°, sabbato post Reliquiarum. *Linharth z Votic* u. p. n. k. s. t.: To sem svědom, že jest mne pan Burjan a pan Jan, bratr jeho, poslal na Drachkov ku pánóm Karlíkóm s jinými sousedy, abychom Jiříka Hoška vyručili. A oni ho nechtěli dáti na rukojmie, než na hotové penieze, a to pod XX^ti^ kopami míšenskými. Tu jsme jim dali těch XX^ti^ kop míšenských, a nám jej vypustili; a ty penieze nám Jiřík Hošek dal z Votic, a sami jsme je donesli na Drachkov.

Matěj z Votic u. p. n. k. s. t.: Jest mi to dobře svědomo, když jest Jiřík Hošek z Votic seděl u vězenie na Drachkově u pánuov Karlíkuov, tehdy mne poslali s několika sousedy na Drachkov, abychom jej vyručili. A oni ho nechtěli dáti na rukojmie, než na hotové penieze pod XX kopami grošuov míšenských. A když ten čas přišel, tehdy Jiřík Hošek z Votic dal ty penieze, a my je pánóm Karlíkóm na Drachkov donesli, a oni od nás je vzali.

Jan Novák z Votic u. p. n. k. s. t.: Mám to dobře v paměti, když jest Jiřík Hošek z Votic seděl u vazbě na Drachkově u pánuov Karlíkuov, tu jest mne pan Burjan a pan Jan Votický s jinými sousedy poslal ku pánóm Karlíkóm, abychom jej vyručili. A oni jej nám nechtěli dáti na rukojmie, než na hotové penieze, a to pod XX^ti^ kopami míšenskými. A my jej vyručili. A když ten čas přišel, tehdy Jiřík Hošek dal nám ty penieze, a my jsme je donesli pánóm Karlíkóm na Drachkov, a oni jsú je od nás vzali. R. IV. l. S. 15. a.

2408.

Mezi Jindřichem [z] Kornic s jedné, a Jindřichem Šťastným z Walšteina s strany druhé. 1513, 9. dubna.

Sabbato post Reliquiarum. *Jiřík kovář z Rychmburgka* u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že pan Jindřich z Kornic zajal jest u mne sirotčích peněz VII kop míšenských bez XVIII grošuov míšenských; a konšelóm Rychmburským jsem položil XLII grošuov míšenských za téhož Jindřicha z Kornic. A ještě chtie, abych zaň položil VI kop míšenských.

Matěj příjmí Nedvěd z Radimě u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, když pan Jindřich z Kornic úředníkem byl u pána pana Jindřicha Šťastného na Rychmburce, i dal sem na štědrý večer za ryby tři kopy míšenské, a bečkovnieho jsem dal panu Jindřichovi Šťastnému II kopy míšenské a XLVI grošuov vše míšenských, a také rychtáři Jiříkovi z Radimě bečkovnieho I kopu míšenskú. Tu neviem, komu-li ji dal, pánu-li či úředníku.

Jiřík rychtář z Radimě u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že ty ouroky všecky, které jsem vybieral od lidí, dával jsem je ouředníku; a komuž je pán JMt který úrok vodpustil, ten mi dal na ceduli vypsáno a pověděl mi, abych neupomínal ho. A nějaký Matějek jměl dáti XVI a puol groše českého úroka, i ty je odmlátil a nedal nic. A nějaký Vaněk příjmí Ušal, který nějakú poustku koupil, i měl zavdati I kopu grošuov XIV grošuov českých; ten také nic nedal. A řekl jemu Jindřich z Kornic k tomu Vaňkovi: Muožeš to na pánu hleděti, žeť to promine a ten úrok vodpustí.

Martin Vlček z Úřečic u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že některý čas konšelé a poručníci Úřečští sirotčí penieze jemu Jindřichovi z Kornic vydali. Tehdy tíž poručníci chodili ku panu Jindřichovi Šťastnému radíce se s ním, kterak by jim ty penieze zase vráceny měly býti. Tu jest jim pan Jindřich Šťastný pověděl: Má-li on kde jaké penieze, držte se jich. Pak když jest Jindřich Lipeckej přijel ke mně na soud, tu je napomínal člověka jednoho panského jménem Prdata z ouroku, který je zaseděl, IX kop míšenských a X grošuov míšenských. Tu jej napomínal z těch, aby mu je tu hned uručil aneb se mnú nahoru šěl. Tu jest jiný žádný zaň slíbiti nechtěl, a on jest mne za to žádal, abych zaň slíbil do jarmarku Chrudimského. I slíbil jsem zaň, jestliže by mi na ten čas ty penieze nedal, tehdy abych já jeho rolí předse užíval, dokudž by mi nedal; a jestliže bych v tom času prodal, žě já tobě chci po jednú všecky penieze dáti. A ten člověk, které ty penieze položil, totiž IV kopy, ty je propustil konšelóm, ale neviem, čí jsou penieze byly.

Jiřík Hazuka ze Skuče u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že jsem byl povinovat puol čtvrté kopy grošuov českých a XIX grošuov českých za kůže Jindřichovi úředníku. Na to sem já dělal pánu JMti a paní jeho i dětem jeho i komor-

níkóm, kteříž na milosti u něho byli. To je se dálo za pana Jana úředníka, kterýž je byl po panu Jindřichovi. Ten jest pak se mnú počet udělal s Martinem písařem.

Jan Tykvice z Hlinského u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že za ouřadu Jindřichova z Kornic byl jsem za tři kamene posvětu*) dlužen, kámen po puol třináctém groši českém; a pán mi JMt ten dluh vyrazil.

Jan příjmí Sokol z Bělé u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, žě za ouřadu Jindřichova z Kornic pán JMt ráčil mi vodpustiti puol ouroka, a polovici sem dával. A když sem se s gruntu svého hnul, musil sem všecken dáti.

Jan příjmí Janček z Radimě u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že z[a] ouřadu Jindřichova platíval sem ouroku prvnieho puol druhé kopy míšenské a VI grošuov a druhého tolikéž. A když mne Jindřich úředník upomínal, tehdy sem já šěl ku pánu JMti a prosil sem, aby mi jej odpustil, a žě nemám co dáti. A on vida pán JMt, že poustku stavím, i vodpustil mi jej, a to za ouřadu Jindřichova.

R. IV. l. S. 15. b. *) Posvět = loj.

2409.

Mezi Mikulášem starším z Hořic s jedné a Mejnušem z Hustiřan s strany druhé.
1513, 9. dubna.

Sabbato post Reliquiarum. *Jan mlynář z Nové Vsi* u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že jesti přišel nějaký Machek do Nové Vsi k krčmáři do vsi, i vyloupal nějakú truhlici a penieze s ní vybral a meč k tomu vzal. A my po něm šlakovali po sněhu. I šli jsme ku panu Čeňkovi na Poličany prosíce jej za radu. A on jako dobrý člověk šěl s námi do vsi Zábřeží; i ptal se pan Čeněk Matěje Husáka v též vsi, vie-li co vo Machkovi. A on počel přieti, že o něm nic neví. I po druhý se jej ptal; také přel. Po třetí se naň ptal a pověděl pan Čeněk, že se jest krádež stala ot něho, vie-li o něm co, aby pověděl. Když to uslyšel týž Matěj, tehdy o něm pověděl, že jest v světnici na pavlači. A Matěj Husák i s synem svejm ty penieze i ten meč k sobě přijali. A toho Machka pan Čeněk jest vzal do svého vězenie. A chtěli nám něco vrátiti, totiž I kopu grošuov a VI grošuov českých. A my jedno bez druhého nechtěli vzieti, a s tím jsme šli pryč a těch peněz u něho nechali, neb bylo viece pobráno.

R. IV. l. S. 16. b.

2410.

Mezi panem Janem z Walšteina s jedné, a Honz Trojem od Hory Guthny s strany druhé.
1513, 9. dubna.

Sabbato post Reliquiarum. *Pavel písař mince krále JMti na Horách Gutnách* u. p. n. k. s. t.: Toto mi jest svědomo, když pan Bernarth z Walšteina JMt držal úřad mincmejstrstvie, ráčil mi rozkázati to střiebro, kteréž král JMt témuž pánu dáti ráčil, kteréž uděláno bylo z prengrece létha MDIX°, abych je Hons Trojovi dal;

kdež sem já tak učinil a vzav to stříebro prengrecové od Arnošta probéře krále JMti, kteréhož byla jest summa LXII hřivně a věrdungk, donesl sem je témuž Hons Trojovi do jeho domu a jemu sem je dal. A on Hons Troj jest je ode mne přijal. Potom téhož létha vydáno témuž Hons Trojovi mědi páně Bernartové, kteráž udělána byla z grece VIII centnéřuov a v ní stříebra bylo podle pruby XX a puol hřivny. K tomu také vydáno témuž Honstrojovi jiné mědi páně Bernartové, udělané z votruskuov měděných, II centnéře a puol druhého kamene, a v ní stříebra bylo podle pruby VII hřieven tři lothy. A při tom sem já byl, když jsú ty mědi z váhy Hons Trojovy nosili a do sudu ji jemu kladli. A to sem já vše hned při tom času podle poručenie a rozkázánie téhož pana mincmejstra sepsal a pánu sem ten spis poslal. Také toto mi jest v paměti, když některého času pan Jan z Walšteina u Hory byl, poručil jest mi, abych s Hons Trojem rozmluvil o stříebro prengrecové, kteréž spuštěno bylo s mědí létha MDVIII°, pamatoval-li by se Hons Troje v tom, žě jest to stříebro z mědi přijal. I když sem já mluvil s Hons Trojem vo to, tomu jest Honstroje neodepřel, než seznal se, žě jest jie vzal, ale že jest páuóm za to penieze dal a žě jest jim všecko zaplatil.

R. IV. l. S. 17. a.

2411.

Mezi Matějem a Davidem Škrovady s jedné, a Alžbětú z Vícemilic s strany druhé.
1513, 9. dubna.

MDXIII°, sabbato post Reliquiarum. *Jan [z] Zvieřetic, člověk páně Václava Zvieřetického,* u. p. n. k. s. t.: Když sem byl služebníkem u pana Matěje a Davida bratří na Pakoměřicích, viděl sem, žě jsú krávy panny Alžběty šly do stohu žitného páně Davidova, a jej vytahovaly a jedly a škodu činily, kdež jest bylo od ní zahrazeno, a vona odhrazovala. A když tu škodu činily, tehdy jsme je zajali z rozkázání paní Davidové, neb pána doma nebylo. Ale ona panna Alžběta pravila, že jsme jě na jejím dvořc zajali; ale toho nebylo v pravdě tak, abychom jě s jejieho dvora hnali.

Feria II. ante Tiburcii [11. dubna]. *Anna šenkéřka z Chabr* u. p. n. k. s. t.: Toho sem toliko svědoma, že sme krávy zajali panny Alžbětiny z Vícemilic ty, kteréž sú byly na škodě pánuov Škrovaduov, a že sú páně Škrovaduov čeledínové lysou zastavili, a panniena čeleď ji vyházela, a tudy vešly jim pánóm Škrovadóm krávy na škodu. A jakož panna praví, že ten dobytek brannou rukou pobrali: to pravím, že jest žádný toho neviděl, až sme my krávy do dvora panuov Škrovaduov přihnaly, tepruv panna zkřikla.

Anna ze Žďáru, Petra Broumova žena, vzavši to k své víře a k své duši vyznala jest toto: Když jsem byla na Pakoměřicích, že panniny krávy bývaly v žitném

stohu, z její hrázi chodily. A paní vida to, žě jse veliká škoda děje, kážě mně je zajíti s Annú a s Janem. A pána žádného doma nebylo. A byly IV krávy a II jalovath.

R. IV. l. S. 18. a. Srov. svědomí č. 2341, 2342, 2347, 2359 a 2377.

2412.

Mezi Vondrú šafářem, služebníkem Matěje a Davida bratří z Škrovady, s jedné, a Alžbětú z Vícemilic s strany druhé. — 1513, 9. dubna.

Sabbato post Reliquiarum. *Jan [z] Zvieřetic, člověk páně Václava Zvieřetického*, u. p. n. k. s. t.: Byl sem při tom, když Vondra šafář páně Matějuov a Daviduov pacholetem strčil, až upad, ale nebil ho, protože jest ženě jeho Vondry kurvy dával. A tu chvíli jej strčil, když dobytek zajímali; a z žádné příčiny jiné ho nestrčil, než proto, žě ženě jeho Vondry kurvy dával, a že jměl tu příčinu k němu a ne jinú.

R. IV. l. S. 18. b.

2413.

Mezi Zikmundem z Pitkovic s jedné, a Vítem sladovníkem a Jírú Vavřincovým synem z Kostelce-oc s strany druhé. — 1513, [9. dubna].

Valentin z Herynka u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, žě sem byl v Kostelci se panem Zikmundem Pitkovským, tu jsme vzeli jednoho vězně jménem Železného; a když jsme s Kostelce s týmž Železným šli, tu jsú nás honili, jeden na nás sekerkú udeřil a uhodil pana Zikmunda Pitkovského.

R. IV. l. S. 18. b.

2414.

Mezi Jakubem z Vřesovic a na Valči s jedné, a Jiříkem z Oudrče a na Vroutku z strany druhé. — 1513, 9. dubna.

MDXIII°, sabbato post Reliquiarum. *Mikuláš Nikl z Valče* u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, když jsme lámali kámen v hoře, tehdy pan Jakub přišel k nám, seděl vedle nás na kamení. Tehdy sme uslyšeli křik veliký na louce. I běželi sme z hory, a oni volají nahoru. I uhlédali sme, an se okolo vozu jízní točí. I kázal mi pan Jakub, abych zvěděl, co se to děje, a abych volal nahoru a kázal jeho lidem honiti. I když sem přiběhl k vozu, forman prosil pro pána Boha, aby ho z toho práva nepropúštěli, a že jim nenie nic vinen. A oni ho tu nechali v Skytali.

Hanuš z Valče u. p. n. k. s. t.: Táhli sme kámen, a pan Jakub přišel k nám; uslyšev křik, i poslal Nikle, aby zvěděl, co se to děje; neb sú se jiezní okolu vozu točili. A Nikl běžel i dohonil se jich v Skytalích, a vokřik udělal z rozkázání pana Jakuba, kterýž pravil, že jest mu rozkázáno, aby honil, a kdyby nehonil, že by sám za to vinu trpěl.

Muška Jan ze Skytal u. p. n. k. s. t.: To pomním, že do Skytal přiběhl Nikl, páně Jakubuov člověk, a já mlátil. I řekl mi: Poběhni, Muško, a nedáme toho vozu vzieti, neb jej vezú pryč, a neviem, co se to děje. Tehdy sme tomu vozu nedali ujeti a zastavili sme jej ve vsi. A ten forman pro Buoh prosil, abychme ho z toho práva nepropúštěli. A my sme ten vuoz z rozkázání pana Jakuba stavili.

Martin Tupaj z Skytal u. p. n. k. s. t.: Toho sem vědom, když sem slyšel vokřik ve vsi, vyběhl sem ven. I zastavili sme vuoz, kterýž pán kázal staviti z té příčiny, že chtěl zvěděti, co se to děje.

Vondřej z Maršova, služebník páně Jakubuov z Vřesovic, u. p. n. k. s. t.: Poslal mne pán muoj s cedulí a rozkázal, abych s sebú pojal Bárthu z Skytal, a abychme tu ceduli dali panu Jiříkovi Oudrcskému a pověděli, že mu v té ceduli dává jemu panu Oudrcskému odpověď na jeho páně Oudrcského vzkázánie.

Bártha z Skytal u. p. n. k. s. t.: List sem nosil s Vondřejem od pana Jakuba panu Jiříkovi Oudrckému.

Jan rychtář z Vidhostic u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, že jest mne pan Jakub poslal do Bochova k rukojmiem o toho formana, kteréhož jest pan Jakub v Skytalech stavil, dávaje jim na vědomie, aby se stavěli na tom právě; tehdy se forman s koňmi i s vozem postavil. Tehdy poslal nás tři osoby pan Jakub s cedulí řezanú ku panu Jiříkovi Oudrckému na Vroutek, že jsú již koni, vuoz i forman pohotově na právě, to mu oznamuje, má-li k tomu formanu jakú spravedlnost pan Jiřík, že mu ho pan Jakub nehájí.

Šimon Tvrd z Skytal u. p. n. k. s. t.: Zkázal mi rychtář, abych s ním šel s cedulí z rozkázání pana Jakuba z Vřesovic ku panu Jiříkovi Oudrckému o toho formana, má-li on pan Jiřík jakú spravedlnost k tomu formanu, že mu ho pan Jakub nehájí a že stojí na právě.

Štěpán Štiecha z Skytal u. p. n. k. s. t.: že sme nesli ceduli od pana Jakuba z Vřesovic panu Jiříkovi Oudrcskému z rozkázání téhož pana Jakuba, že jsú ti koni postaveni, má-li on, pan Jiřík, k tomu jaké právo, že mu toho on, pan Jakub, nehájí.

R. IV l. S. 21. b.

2415.

Mezi Jakubem z Vřesovic a na Valči s jedné, a Jiříkem z Oudrče a na Vroutku s strany druhé. — 1513, 9. dubna.

Sabbato post Reliquiarum. *Mikuláš Nikl z Valče* u. p. n. k. s. t.: Což sem prve seznal zpravuje přísahú, že sem bohdá věrně a právě seznal, a nic viec neviem, než to.

Bártha z Skytal [sv. p.]. *Hanuš z Valče* [sv. p.].
Jan Muška z Skytal [sv. p.]. *Martin Tupaj z Skytal* [sv. p.].

Jan rychtář z Vidhoštic [sv. p.]. *Šimon Tvrd z Skytal* [sv. p.].
Štěpán Štiecha z Skytal [sv. p.].

Vondřej z Maršova, služebník páně Jakubuov z Vřesovic, u. p. n. k. s. t.: Tu, což jsem prve vyznával věrně a právě pod tú přísahú, kterúž sem dnes učinil, i k druhé přísaze též vyznávám, a jiného já neviem co.

R. IV. l. S. 22. a. Srov. předcházející svědomí č. 2414.

2416.

Mezi Čeňkem Míčanem z Klinšteina a z Roztok s jedné, a Zachařem z Loun s strany druhé. 1513, 9. dubna.

MDXIII⁰, sabbato post Reliquiarum. *Jan písař z Žirotína* u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, když jsme dřieví prodali Zachařovi z Loun s tovařišem svejm, tu jsme k němu mluvili: Zachaři, teď jsme dřieví prodali, ješto jsme žádnému prodati nechtěli aniž prodáme. I řekl sem mu, aby se v této věci zachoval i své čeledi přikázal, aby se žádná škoda nestala; pak-li by se jaká škoda stala, že vo to k žádnému hleděti nechcme, než k tobě. Tu sú nám tři dřeva sťali, a my jsme jim kuoň vypřáhli právem lesním a na Žirotín jsme jej vedli ku pánu.

Vondráček z Žirotína u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že jsme prodali tři provazce dřieví Zachařovi z Loun. Tehda jsme k němu mluvili s tovaršem svejm: Zachaři, teď jsme tobě dřieví prodali, ješto jsme žádnému prodati nechtěli. I řekli jsme mu, aby se v té věci zachoval i své čeledi přikázal, aby se žádná škoda pánu našemu nestala. A v tom jsú nám tři dřeva sťali, a tu jsme jemu lesním právem kuoň vypřáhli pro tu příčinu, a ten jsme vedli ku pánu na Žirotín.

R. IV. l. S. 23. b.

2417.

Mezi Heyndrychem Eynsyglem z Eynsydle a na Tayřově s jedné, a Jindřichem Tuchorským z Tuchořic s strany druhé. — 1513, 9. dubna.

Sabbato post Reliquiarum. *Vondra ze Zhoří* u. p. n. k. s. t.: Šli jsme z Jesenice, i byl pan Jindřich Tuchorský s námi na koni; tehdy Rovnej z Zavidova, člověk páně Tajřovského, přijel mezi nás na klisně. Tehdy se panu Tuchorskému zbouřil kuoň. I prosil jest týž Tuchorský téhož Rovného: Milý Rovný, jeď napřed nebo na zad; vidíš, že mi se kuoň bouří. I prosil ho po druhé tajmiž slovy. A on Rovný poodjel asi hony. I postihl jej pan Tuchorský zase. I řekl mu pan Tuchorský: Již sem tebe prosil jednú, druhé i teď třetí, vidíš, že mi se kuoň bouří. Jebiž se předse napřed nebo nazad, vyjebený chlape! Vidíš, že koni nemohu odolati. Pověděl mu Rovný: Co ty mi chceš rozkazovati, ano mi jest tak svobodno jeti královskou silnicí jako tobě? A pan Tuchorský dobyv meče, prchl po něm, a on také tesáku

dobyl; i postihl Tuchorský Rovného a uhodil jej mečem přes hlavu. A po ráně upadl Tuchorskému meč, i nebil ho viec.

Havel krčmář z Slabec u. p. n. k. s. t.: Když sme jeli z Jesenice, tehdy Tuchorský přihnal Rovného mezi nás a tak mu Tuchorský řekl: Řeklť sem, Rovný, aby jel napřed nebo nazad, že mi se kuoň bouří. I dobyl Tuchorský kordu a Rovný tesáku, i běžel Tuchorský po Rovným i doběhev ho, mrštil jej kordem přes hlavu.

Dobeš z Svinařova u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, když sme jeli z Jesenice, šel sem já napřed s některými; tu sem slyšel, že jest řekl pan Tuchorský Rovnému, člověku páně Tajřovského: Již sem tebe prosil jednú, druhé i třetí, aby jel napřed před se, že já nemohu koni odolati. I nedoslyšel sem, co mu jest Rovný odpověděl. I dobyl Tuchorský meče a Rovný tesáku. I udeřil Tuchorský Rovného mečem přes hlavu. A toho sem neviděl, kto jest prve brani dobyl.

Matěj z Krakova u. p. n. k. s. t.: Čehož na mně žádá pan Tajřovský, že nic neviem, a tu sem nebyl.

Kuba z Modřovic rychtářův syn u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, když sme z Jesenice jeli s toho roku, tehda poslal s námi pan Krakovský Jindřicha Tuchorského, a s druhé strany k nám přijel Rovnaj, páně Tajřovského člověk, a jel na kobyle. I prosil ho Jindřich Tuchorský, aby jel napřed nebo nazad, že mu se kuoň velmi bouří; prosil ho po druhé, aby jel napřed nebo nazad; prosil až po třetí, aby jel napřed nebo nazad, že nemohu koni odolati. Tehda mu Rovný řekl: Co mi rozkazuješ? Jeb svú mater! Ano mi tak svobodno silnicí jeti jako tobě. Tehdy mu Tuchorský řekl: Zvyjebený chlape! I dobyv kordu a Rovný tesáku, i prchl po něm po Rovným Tuchorský a ranil jej Rovného drobet v hlavu.

Václav rychtář z Oujezdce u. p. n. k. s. t.: Když sme byli od pana Tajřovského do Jesenice posláni na rok, když sme zase jeli, čtyři na koních sme byli, i řechtal kuoň páně Tuchorského. I řekl Tuchorský Rovnému: Což ty, pane hajtmane Tajřovský, s tou kobylou? A řekl mu: Jebiž se s ní napřed nebo nazad! A Rovný pověděl: Pojedu, pane Jindřiše, kde kážete. A Tuchorský pověděl: Jediž s ní nazad! I jel jest nazad asi za čtvery hony aneb za patery, až nás zase s tou herkou uhonil. A tu mu Rovnému pověděl Tuchorský, neb mu kuoň řechtal: Co se s tú kobylú jebeš? Jediž napřed nebo nazad! A Rovný pověděl: Milý pane Jindřiše, a já již i nazad i napřed jel. A Tuchorský pověděl: Jebiž se před se! A Rovný pověděl: Pane Jindřiše, jebete mi mateř! Ano mi tak svobodno po silnici královské jeti jako vám. I řekl pan Tuchorský Rovnému: V hrdlo lžeš. A v tom dobyv konšíře prchl po Rovným asi za hony, i chytil se Rovný k tesáku. I uhodil Rovného konšířem Tuchorský přes hlavu, až jej krev polila. Tehdy mu konšíř z ruky vypadl, a Rovný jel před se a my také.

R. IV. l. S. 24. a.

2418.

Mezi Jindřichem Tuchorským z Tuchořic s jedné, a Hendrychem Eynsyglem z Eynsygle a na Tayřově s strany druhé. — 1513, 9. dubna.

Sabbato post Reliquiarum. *Řieha ze Zhoře* u. p. n. k. s. t.: Když sme jeli z Jesenice s roku, jel s námi pan Tuchorský na koni a Rovný na kobyle. I počal se kuoň bůřiti panu Tuchorskému. I řekl Tuchorský Rovnému: Prosím tebe, jeď za mnú aneb přede mnú! A Rovný pověděl: Jest mi tak silnice svobodna jako tobě. A Tuchorský řekl: Jeď před se, vyjebený chlape! I prchl po něm, i dobyv meče dal Rovnému mečem přes hlavu.

Vaněk z Rousinova u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že jest řekl Tuchorský Rovnému: Milý brachu, prosím tebe, jeď s tou kobylou napřed; vidíš, že mi se kuoň bouří. Prosil ho tak jednú, druhé, a po třetí mu řekl: Ujebiž se s tou kobylou před se! A on Rovný pověděl: Ano mi tak svobodno jeti cestou svobodnou jako tobě.

Jan rychtář z Slabec u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že jest Tuchorský řekl Rovnému: Již sem tebe dvakrát prosil, aby s tou kobylou jel před se vida, že mi se kuoň bouří a že mu nemohu odolati! A Rovný pověděl: Co mi rozkazuješ? Ano mi tak svobodno po svobodné cestě jeti jako tobě. A pan Tuchorský dobyv kordu i řekl: Zvyjebený chlape, řeklť sem, aby se s tou kobylou jebal před se! I prchl po něm, a Rovný také dobyl tesáku. I uhodil jej Rovného Tuchorský kordem přes hlavu.

Jan Šamek z Rousínova [sv. p.]. *Jan Maršuo z Skupý* [sv. p.].

Vácslav Laysek ze mlayna z Radobytce u. p. n. k. s. t.: Když sme šli z toho roku z Jesenice, dostihl nás Rovný, a Tuchorskému se kuoň bouřil. I prosil Tuchorský Rovného: Milý Rovný, jeď nebo napřed nebo nazad! A Rovný pověděl: Milý pane Tuchorský, pojedu rád. Potom až sme se sjeli zase po druhé, tehdy jemu Tuchorský řekl: Již sem tebe pěkně prosil, a ty jeti nechceš nebo nazad nebo napřed. A Rovný pověděl: Jeb svú mater! Velíš mi pryč jeti, ana mi tak svobodna cesta jako tobě. A Tuchorský se z toho rozhněval, i dobyl naň na Rovného meče a Rovný tesáku. I doběhev ho Tuchorský dal mu Rovnému mečem přes hlavu, až mu meč z ruky vypadl, a on před Tuchorským prchl. A my sme se k nim spěšně shlukli a rozstrčili sme je preč, aby se nehadrovali.

Jan Vácovic z Modřovic [sv. p.]. *Havel krčmář z Slabec* [sv. p.].
Dobeš z Svinařova [sv. p.]. *Kuba z Modřovic* [sv. p.].
Vondra ze Zhoři [sv. p.].

R. IV. l. S. 25. a. Srov. předcházející svědomí č. 2417.

2419.

Mezi Janem Lapačkú z Sukorad s jedné, a Martinem řezníkem z Malé Strany s strany druhé. 1513, 9. dubna.

Sabbato post Reliquiarum. *Jan z Jičína* u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že sem se k tomu přitrefil v domě Martina řezníka na Malé Straně, i učinil sem votázku na Martinovi: Kdo tě zranil? I pově[dě]l mi, že Jan Lapačka; ale žě mi to nechtě učinil, když měl tu puotku s Vaňkem Karlíkem, chtě jej Karlíka udeřiti, i trefil mne. To sem od téhož Martina slyšel i od ženy jeho.

R. IV. 1. S. 21. a.

2420.

Mezi Burjanem Stupem z Chrámec s jedné, a Vilémem z Ilburka a na Ronově s strany druhé. — 1513, [9. dubna].

Jan z Mrskles, člověk páně Kristofa Nedvědického, u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, žě sem slúžil u nebožtíka Pavla Stupa z Chrámec na Svoleněvsi; tu týž Pavel prodal kuoň, šval z rajza plesnivej, panu Vilémovi Ilburgovi za XX kop grošuov českých. I položil mu den toho placenie. A v tom se na cestě týž Pavel roznemohl i umřel. I nenie mu nic dáno, ani toho dne dočekal, kterýž mu jest položen toho placenie za ten kuoň. Neb sem s ním jezdil po ty penieze za ten kuoň.

R. IV. 1. S. 21. a.

2421.

Mezi Janem Řepú z Neveklova s jedné, a Zigmundem Pitkovským z Pitkovic s strany druhé. 1513, 11. dubna.

MDXIII°, feria II. ante Tiburcii. *Petr z Neveklova* u. p. n. k. s. t.: že mi to v paměti jest, když sem byl poslán s Matějem od pána JMti Řepy ku panu Pitkovskému s cedulí řezanou, aby jemu byl napraven pych podle zřiezení zemského, kdež jest držel vazbou on Pitkovský člověka páně Řepova pro nějaký dluh, i nedal jest nám Pitkovský na to odpovědi žádné, než řekl sám poslati.

Matěj z Neveklova u. p. n. k. s. t.: To mi jest dobře v paměti, když sem byl poslán s Petrem rychtářem od pana Řepy na Pitkovice s cedulí řezanú, aby jemu byl panu Řepovi pych napraven, kdež jest držel on Pitkovský člověka páně Řepova v vazbě Mikuláše Kupečku pro nějaký dluh, a pan Pitkovský žádné nám na to odpovědi nedal, než řekl sám poslati.

R. IV. 1. S. 18. a.

2422.

Mezi panem Michalem Slavatú z Chlumu a z Košmberka s jedné, a Zigmundem z Pitkovic s strany druhé. — 1513, 11. dubna.

Feria II. ante Tiburcii. *Duchek z Štěpánova* u. p. n. k. s. t.: Čehož na mne žádá pan Michal Slavata, že o tom nic neviem, a nebyl sem doma.

Barthoň z Pitkovic u. p. n. k. s. t.: Kusa nic neviem, co jest s ním počínal pán.

R. IV. l. S. 19. a.

2423.

Mezi Vítem sladovníkem a Jírú Vavřincovým synem z Kostelce, člověkem (oba) páně Slavaty z Chlumu oc, s jedné, a Zigmundem z Pitkovic s strany druhé. — 1513, [11. dubna].

Duchek z Štěpánova u. p. n. k. s. t.: Když sme jeli se panem Zigmundem z Pitkovic, tehdy dohonili se nás, a Vít sladovník udeřil na pana Pitkovského sekyrou, podle něho Vavřincuov syn Jíra, a tak jiní, kteřížkoli byli při tom.

Vít Ješkuov syn z Bienic)* u. p. n. k. s. t.: Toho jsem svědom, když jsem chodil se panem Zikmundem Pitkovským na Kostelec, tu když sem s ním zase šěl s nějakým vězněm, a on Pitkovský za námi pozuostal, toho já neviem, co je tam dělal aneb co s ním počínali. A ten vězeň, kteréhož jsme vedli, že nesl své šaty [s] sebú; a ty šaty jinej vzal, který za námi jel. A kdež praví pan Pitkovský, žě nám toho vězně chtěli otjíti, toho nebylo, a žádného sem nevieděl, kdo by za námi šěl neb jěl.

R. IV. l. S. 19. a. — Srv. svědomí č. 2413 a 2422. — *) Benice ves jest u Říčan, též u Neveklova.

2424.

Mezi Markusem Dyršvamem měštěnínem z Mostu, a panem Janem a panem Bernarthem bratří[mi] oc z Walšteina a na Krupce s strany druhé. — 1513, 11. dubna.

Feria II. ante Tiburcii. *Matěj Rosa z Chrudimě* u. p. n. k. s. t.: že mi jest to dobře v paměti, když sem byl písařem na horách Hrobskajch u pánuov z Walšteina, že jsú JMt ráčili mi dáti list k Markusovi Dyršvamovi, aby zakládal na hory Hrobské penězi. I zakládal jest. I když sme s ním Markušem počet učinili Dobřenský a já na miestě pánuov JMtí, zuostáno jest dluhu Markusovi puol páta sta kop míšenských a II kopy míšenské a XL grošuov míšenských. A toho sem udělal cedule řezané dvě svou rukú, k kterýmžto cedulem přitiskl jest pan Jan Dobřenský sekret svuoj a Markus též. A ten se počet stal, dvě létě minuly ten pátek před svatým Anthonínem, v Mostě.

R. IV. l. S. 22. b.

2425.

Mezi Fridrichem z Sedčic na Milešově s jedné, a Mikulášem Hiserlem z Choduov s strany druhé. — 1513, 11. dubna.

Feria II. ante Tiburcii. *Vávra rybář z Chmelic* u. p. n. k. s. t.: Když pan Frydrych zjednal pacholka Těťka, i odšel ten pacholek Tětěk pryč od pana Frydrycha, i jel Sláma skrze Chmelice sám třetí, i přitrefil se k tomu pan Frydrych i strhl s koně svého pacholka Těťka za Slámovým švagrem. I Sláma jest nežádal

ty časy, aby mu pan Frydrych toho pacholka nechal, ani prosil. A pan Frydrych jest Těťka, pacholka svého, vzal.

Jíra z Chmelic u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že Tětěk sloužil u pana Frydrycha i utekl od něho. I jel Sláma skrze ves Chmelice, i nesl švagr Slámuov toho Těťka na koni za sebú. Tehdy pan Frydrych přišel, strhl ho s koně doluov. A Sláma tehdáž nežádal pana Frydrycha, by mu ho nechal, a pan Frydrych jej Těťka vzal.

Jan Janček z Tvršic u. p. n. k. s. t.: Sloužil jest Tětěk u pana Frydrycha i utekl od něho pryč. I po některých časech jel Sláma, a švagr Slámů nesl Těťka na koni za sebú. I přitrefil se k tomu pan Frydrych, strhl Těťka s koně doluov a kázal ho vésti nahoru. A Sláma jel před se a nežádal pana Frydrycha, aby mu toho pacholka zase dal.

R. IV. l. S. 23. a. Srov. svědomí č. 2304.

2426.

Mezi Petrem Škorní z Stranova s jedné, a panem Jiříkem z Walšteina na Bradlci s strany druhé. — 1513, 11. dubna.

Feria II. ante Tiburcii. *Jiřík, pana Mikuláše Trčky služebník,* u. p. n. k. s. t.: Toto jest mi dobře v paměti, když jest byl pan Hynek úředníkem na Velíši, i přišel k němu Viktorin, kterýž seděl na grunthu v Zámezí pod panem Trčkou Mikulášem, i žádal jest pana Hynka, aby jemu Viktorinovi přál prodati. A pan Hynek se ho optal: Kdež pak chceš býti? A on pověděl: Kdež bych jinde než pod pánem JMtí? Však sem pak páně Mikulášuov Trčkuov. A pan Hynek mu pověděl: Hlediž, aby zase sobě grunt koupil pod pánem JMtí. A on: Ba, milí pane purkrabie, neráčíte-li mi toho věřiti, já dobrovolně VMti slibuji svú česť, vieru, že se tak stane, pokudž ráčíte rozkázati.

R. IV. l. S. 23. a.

2427.

Mezi panem Jiříkem z Walšteina na Bradlci s strany jedné, a Petrem Škorní z Stranova purkrabím na Velíši s strany druhé. — 1513, 11. dubna.

MDXIII°, feria II. ante Tiburcii. *Řehoř z Vichový* u. p. n. k. s. t.: že sem toho dobře svědom, že jest Viktorin tkadlec vosedlaj za panem Jiříkem v Železnici. To jest známo i jiným dobrým lidem.

Jiřík z Jiiemnice u. p. k. n. s. t.: Jest mi to dobře svědomo, že jest Viktorin tu v Železnici vosedlaj na gruntích páně Jiříkových. A tu má ženu i dietky.

R. IV. l. S. 26. b. Srv. předcházející svědomí č. 2426.

2428.

Mezi panem Jiříkem Bezdružickým z Kolovrat najvyšším sudím královstvie Českého s jedné, a panem Jindřichem Kornauským ɔc s strany druhé. — 1513, 12. dubna.

MDXIII°, feria III. ante Tiburcii. *Pan Hynek Bořita z Martinic* ɔc: Jakož mě poháníe pan Jiřík Bezdružicský z Kolovrat ɔc do soudu komornieho, abych jemu svědomí dal, jehož bych svědom byl, proti panu Jindřichovi Kornhauzskému, i takto se pamatuji: Když některú chvíli přijel ke mně na Smečno Jiřík, úředník páně Kornhauzského, z Kornhauzu, i přišel sem k tomu, an se se panem Jindřichem Kornhauzským hádá o nějaký les, mluvě ku panu Kornhauzskému, aby ho sekati nedal, a budou-li v tom lese sekati lidé páně Kornhauzského, že má vode pána svého rozkázánie, aby toho nedopouštěl. A káže-li přes to sekati, že má od svého pána to poručenie, aby pobral těm, kdo by sekali, koně i vozy. A to pan Kornhauzský proti tomu pravil, že má k tomu lesu spravedlivost. A ptal se úředníka Kornhauzského, odpoviedá-li mu, poněvadž mu chce koně, vozy pobrati. A to beru na tu přísahu, kterúž jsem králi JMti do soudu komornieho učinil, že to, což svědčím, v pravdě tak jest.

R. IV. l. S. 2. b. Srv. svědomí č. 2240—42, 2261, 2370 a 2371.

2429.

Mezi Mikulášem z Robous [s] jedné, a panem Václavem Bezdružickým z Kolovrat ɔc s strany druhé. — 1513, 12. dubna.

Feria III. ante Tiburci. *Jan Holej, posel z Nového města Pražského,* u. p. n. k. s. t.: Když sem chodil v poselstvie s listy od Mikuláše z Robous ku panu Košáteckému do jeho domu, i když sem přišěl do světnici, i voptal se, jaké mám listy. I pověděl sem, žě jsú od pana Pernšteinského. A on řekl: Ktož je dal? I pověděl sem, žě ten, kterýž byl písařem u pana Dubeckého. A on řekl: Což nemuož sám přijíti jako ku pánu svému? A nebuď potom tak všetečný, aby ke mně šěl, až by prve byl opověděn, aby kyjem nebyl provozen. A listuov vzieti nechtěl. A potom sem šěl z světnice mimo kuchyni, i uhlédal sem Matiáše i chtěl sem mu ty listy dáti. A on žádného vzieti nechtěl a pověděl: K čemu jsú mi? I po druhé sem s nimi chodil. Také jich žádný přijíti nechtěl těch listuov ode mne.

R. IV. l. S. 19. a.

2430.

Mezi panem Jiříkem Bezdružickým z Kolovrath ɔc najvyšším sudím královstvie Českého s jedné, a Nyklem z Reychl s strany druhé. — 1513, 12. dubna.

Feria III. ante Tiburci. *Václav písař ze Zemšena*) páně sudieho JMti* u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, když jest Nykl z Reychl činil počet panu Jiří-

kovi, pánu mému JMti, i tu jesti zuostal na počtu některá a XL kop grošuov českých. I ty je jměl pánu JMti uručiti, a jezdil do Prahy rukojmie sobě jednat. I nezednal nic. Potom jest zase ku pánu JMti přijel a pověděl, žě rukojmie nemuož mieti. I slíbil jest pánu JMti rukú dáním ty penieze dáti na čas jmenovitý, a žě k svejm přátelóm do Sleska pojede, žě mu tam nějaké penieze mají dány býti. A když se vrátí, žě je pánu JMti chce dáti. I již jest ten čas dávno minul, na kterýž jest dáti jměl, i po dnes nedal nic, a také se dávno s Sleska od přátel vrátil.

*Bartoš z Zemšena,**) *komorník páně sudieho najvyššího JMti* ꝛc, u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, když jest udělal Nykl z Reychl počet panu Jiříkovi, pánu mému JMti, tu jesti zuostal na počtu pánu JMti některú a XL kop grošuov českých. Ty je měl pánu JMti ujistiti neb uručiti. I nemaje rukojmie i slíbil jest pánu JMti rukú dáním, když se od přátel vrátí, žě je pánu dáti chce. A to jest v pravdě tak.

R. IV. l. S. 19. b. — *) Nepochybně ze Mšena.

2431.

Mezi Markvartem Kocem z Dobrše s jedné, a Kateřinú odtudž z Dobrše, manželkú Hendrycha Kostomlatského z Vřesovic, s strany druhé. — 1513, 12. dubna.

Feria III. ante Tiburcii. *Vávra rychtář z Hodějova* u. p. n. k. s. t.: Když se stěhovala paní Katheřina s Vorlíku, přijela na Kotouň, vezla šaty své a klenoty své, sedieci s panem Markvartem Kocem, bratrem svým, za stolem na Kothouni, i řekla mu: Milý pane bratře, co se věna tkne, když na bratřích bráti budu, že já tobě tvuoj diel odpouštím pro tu dobrú vuoli, kterúžs mi činil. A ty časy sem byl šafářem na Kotouni.

Jan rychtář z Chvalšovic u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že paní Katheřina z Dobrše před vdáním svým řekla odpustiti věno panu Markvarthovi Kocovi, bratru svému.

R. IV. l. S. 23. b.

2432.

Mezi panem Jiříkem Vosterským z Sulejovic s jedné, a purgmistrem a konšely i všie obcí města Loun s strany druhé. — 1513, 12. dubna.

Feria III. ante Tiburc[i]. *Vavřinec Březina, služebník pánuov Lounských,* u. p. n. k. s. t.: Když sem byl poslán ku panu Jiříkovi Vostrskému na Divice od purgmistra a konšel i všie obce města Loun, s jeho-li volí a vědomím Balcar poddaný jeho v háji Smolnickým pánuov Lounských dřieví sekal, druhé také, s jeho-li volí rychtář s jinými lidmi v témž háji Smolnickým sekali a pobrali, a on jest pověděl, žě se znám a znáti chci, žě s volí mou a vědomím mejm. Potom jest k němu hned mluveno, žě jsme posláni od téhož pana purgmistra a konšeluov i ode všie obce

města Lúna, žě se jim zdá, žě jsú to pychové, abyšte jim je napravili vedle zřiezenie zemského.

R. IV. 1. S. 27. a. Srov. svědomí č. 2264—66, 2280 a 2281.

2433.

Mezi Zevoldem Guldenmunthem z Graffczoff s jedné, a panem Břetislavem z Rizmbergka a na Švihově s strany druhé. — 1513, [12. dubna].

Michal Frangk z Kyczyngka u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že paní Elška z Kolovrath a paní Bernartová z Walšteina a mistr Michal krajčí přišli jsú ku pánu mému Zevoldovi. Tu sem já s ním byl, i vzali jsú nějaký damašek, cendelín, zlatohlav i uncové zlato, a k tomu něco atlasu i jiné věci, a to jest panu Břetislavovi Švihovskému napsáno. To jsem já sám napsal svú rukú; neb jest jeho dluhu viece bylo. To jest v pravdě tak. Jiného neviem.

R. IV. 1. S. 27. a. Srov. svědomí č. 2346 a 2400.

2434.

Mezi Jiřikem z Oudrče s jedné, a Jakubem z Vřesovic ꝛc s strany druhé. — 1513, 12. dubna.

Feria III. ante Tiburcii. *Jan Pimpuška ze Vroutka* u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že jest projel člověk forman, člověk páně Plavenského, Hauzer se dvěma sudy vína a s sudem zamčitým a s pytlem vořechuov. A tu sme ho vzali, když sme ho dohonili, i jeli sme s ním zase skrze Skytaly, a tu nám ho mocí vzali páně Jakubovi sedláci pode vsí pod samú.

Jan Jieša ze Vroutka u. p. n. k. s. t.: Toho sem vědom, že jest Hauczinar forman, člověk páně Plavenského, projel clo se čtyřmi koňmi a s vozem a se dvěma sudy vína a s pytlem vořechů a s soudkem zamčeným. A když sme jej postihli, jali sme ho nad Skytaly, nad páně Jakubovou vsí. A když sme skrze páně Jakubovu ves jeli, odjali nám ho mocí páně Jakubovi sedláci.

R. IV. 1. S. 28. a. Srov. svědomí č. 2414 a 2415.

2435.

Mezi Václavem Zimú z Novosedl s jedné, a mezi Klimentem z Novosedl s strany druhé. 1513, 13. dubna.

MDXIII°, feria IV. ante Tiburcii. *Florian, obyvatel města Loun,* u. p. n. k. s. t.: Žádal mne pan Václav Zima, abych jel s Frydrychem Strupeckým do Žatce k Klímovi, jeho páně Zimovu strýci, a jeli sme i vo to sme s ním mluvili, voč nás pan Václav Zima žádal, a to těmito slovy: že ho za strýce on pan Zima míti nechce, aby mu pečeť vrátil, že jest jemu on Klíma tomu nikda dosti nečinil, co mu sliboval. A on Klíma zase k nám mluvil: Mluvte k strýci mému panu Václavovi, ať ke mně

do domu mého přijede, a zač mě kolivěk bude žádati, buďto za sto kop grošuov nebo za dvě stě kop grošuov, že já chci mu je dáti k jeho potřebě. A my sme to jemu pověděli.

R. IV. l. O. 26. b.

2436.

Mezi Samsonem z Hyršperku s jedné, a paní Annú z Kovaně, kancléřovú ženú oc, a panem Janem a panem Bernarthem vlastními bratřími z Walšteina a na Krupce s strany druhé. — 1513, 13. dubna.

MDXIII°, feria IV. ante Tiburcii. *Já Jiřík z Pulrantu* vyznávám, že nebožtík pan kancléř ve Hbě mne k sobě zavolal i poručil mi, abych mu jakéhos rytieře smluvil, a v tom mne se voptal, znám-li Kuthnaurova přietele Hišpergara Samsona. Pověděl sem, že ho znám, ale nejsem s ním v uobyčeji. Ptal se mne pán, co jest za člověka. Pověděl sem, že jest urozený dost, a by co vyhlášeného zvláštnieho bylo, o tom neviem. I pověděl mi pán, že mu ho Kutnaur smluvil, že mu má dáti na čtyři koně do roka šedesát zlatých, a kdy ho obešle, že mu má dáti potřeby, a že pro Kutnaura sem ho přijal. To beru k své vieře, k své duši, což tuto nahoře svědčím, že jest to v pravdě tak.

R. IV. l. S. 27. b.

2437.

Mezi paní Marianú z Nedviedkova s jedné, a paní Barborou z Kaucz s strany druhé. 1513, 13. dubna.

Feria IV. ante Tiburcii. *Jan Jelito forman* u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, když jest mne žádal pan Václav Toch, abych ho dovezl do Ústí k paní Maryaně, ke dceři téhož Tocha, a když sme přijeli, tehdy pan Toch řekl: Milá paní Maryano dcero, jižť sem tomu dosti učinil, coť sem řekl, jižť sem se teď k tobě přistěhoval, a buď málo nebo mnoho, buď ložní šaty nebo šuby, cožkoli, všecko tobě poroučím, neb manželky nemám.

R. IV. l. S. 30. a. Srov. svědomí č. 2355.

2438.

Mezi Janem Rašínem z Rizmburka s jedné, a Bohuslavem, Matějem a Prokopem vlastními bratřími z Toušic s strany druhé. — 1513, 13. dubna.

Feria IV. ante Tiburcii. *Tomáš z Toušic rychtář, člověk páně Janů Rašínů z Rismburka* u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, že jsú pan Bohuslav a pan Matěj a pan Prokop z Toušic honili před zápovědí a po zápovědi zajíce v Toušických lesích v těch vochosích.

Jíra Červenka z Toušic u. p. n. k. s. t.: To mi jest vědomo, že jsou honili zajíce pan Bohuslav a pan Matěj a pan Prokop v To[u]šických lesích s tenaty v uobchosích tlučí po zápovědi i před zápovědí.

Duchek Houska z Toušic u. p. n. k. s. t.: To pomním, žě jest pan Prokop a pan Matěj a pan Bohuslav honili u Toušic s tenaty zajíce tlučí, a to před zápovědí a po zápovědi.

Jíra Kmoch z Toušic u. p. n. k. s. t.: Toho mi vědomo, žě honili zajíce s tenaty u Toušic v páně Rašínových lesích pan Matěj a pan Bohuslav a pan Prokop, a to sě jest stalo před zápovědí, i potom honili i po zápovědi a bili zajíce.

Duchek Měkota z Toušic u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že pan Bohuslav a pan Prokop a pan Matěj v těch lesích u Toušic honili zajíce v uochosích a všemi obyčeji, a to před zápovědí i po zápovědi.

Petr z Toušic [sv. p.]. *Matěj Michalička* [sv. p.].
Křtěn z Toušic [sv. p.]. *Martin z Toušic* [sv. p.].

R. IV. l. S. 30. a.

2439.

Mezi Burjanem a Janem vlastními bratřími z Votic s jedné, a Petrem, Janem a Alexandrem jinak Arnoštem Karlíci [sic] bratřími z Nežetic s strany druhé. — 1513, 13. dubna.

Feria IV. ante Tiburcii. *Václav z Votic, člověk páně Burjanuov,* u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že jest pan Karlík starý z Drachkova přijel ku panu Burjanovi do Votic a proše jeho, aby mu puočil pěti a padesáte šberuov vovsa anebo prodal. A já tobě ho zaplatím anebo oplatím. A já sem mu odměřil s tovaryšem svým Ondráčkem těch V a padesáte šberuov vovsa. A těch jest mu zasě neoplatil ani starý pan Karlík ani tito páni Karlíci.

R. IV. l. T. 1. a.

2440.

Mezi Dorothú Selikovou měštkou Nového města Pražského s jedné, a Janem pozuostalým synem po někdy Václavovi Kožmínovi odtudž s strany druhé. — 1513. 13. dubna.

Feria IV. ante Tiburcii. *Martha Jiříkova Selíkova z Podskalí* u. p. n. k. s. t.: Když sem přišla k Selíkovi, tehda přišli k němu dva člověky. I řekli mu: Pane Václave, poslal nás k vám Jan Kožmín a Lidmila sestra jeho, aby jim dal tisíc kop grošuov, kteréť jest dal otec jich k věrné ruce schovati. A pan Selík jim odpověděl: Kto ste vy? A oni pověděli: My sme dobří lidé. Odpověděl Selík: Milí přietelé, já vás v tom nehaním; již sem já jim dal viece, než sem měl dáti, a přes to však mají kniehy na rathauze, tyť nás o to smířie. A to sem také slajchala od Selíka, že jest řiekával mně: Milá Martha, to Buoh vie, že sem jim žádné křivdy neučinil a že sem jim ještě viece učinil, než sem učiniti měl. Však mám, děkuje Bohu, svého dosti. Buoh mi toho nedaj, bych jim měl jakú křivdu učiniti.

Mandalena vdova z vápenice z Podvyšehradí u. p. n. k. s. t.: To mám v paměti: Poslal po mne Selík Václav leže v nemoci; sepnuv ruce pověděl mi tak, že

sem jednoho penieze nevzal Kožmínových, a na tom umierám a svou duši zapečeťuji, a což sem byl poručníkem, že sem tomu dosti učinil.

Václav z Podvyšehradské vápenice u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že jest Václav Selík pověděl přede mnú, když sem byl s ním, že nemám penieze Kožmínových jednoho a že sem tomu dosti učinil, co sem učiniti měl. A to mluvíval nejednou, ale mnohokrát ne daleko před smrtí svú.

R. IV. 1. T. 2. a.

2441.

Mezi paní Elškou z Krsovic s jedné, a Adamem Stolinským z Kopist s strany druhé. 1513, 13. dubna.

MDXIII⁰, feria IV. ante Tiburcii. *Jiřík řezník, z Hradčan konšel,* u. p. n. k. s. t.: Když přišel pan Mathiáš ke mně vo potřebu o svú, tehdy jest takto řekl mu pan Stolinský: Vítaj, pane Královický! Tehdy Mathiáš mu řekl: Jáť nejsem Královický, než semť, jakoť na mě přísluší. Tehdy mu řekl pan Stolinský, že velmi velikú kurvu pojmeš. Tehdy Matiáš řekl: Co jest tobě do toho, bych já pak sobě z domku pojal? Však se sobě k vuoli vožením, ne komus.

R. IV. 1. T. 2. b.

2442.

Mezi Zigmundem z Police s jedné, a Barború z Harasova s strany druhé. — 1513, 13. dubna.

Feria IV. ante Tiburcii. *Markétha podruhyně u Bohuslava zedníka v Starém městě Pražském* u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, když sem byla u pana Zikmunda z Police podružích, a paní Barbora z Harasova tu také byla podružích, i najěla duom od pana Zigmunda paní Barbora na dvú a na XXX kop grošuov míšenských, a k tomu jest mu měla dáti stravu do roka panu Zigmundovi paní Barbora z Harasova.

Lidmila Bláhová, podruhyně u Holúbka v Starém městě Pražském, u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, jakož sem byla u pana Zigmunda podružích rok, tu také paní Barbora z Harasova pokoje měla u něho. A táž paní Barbora pravila mi jest, že jest najěla duom od pana Zigmunda z Police na XXXII kop grošuov míšenských, a také že mu má dáti k tomu stravu. A ona sě jest paní Barbora vystěhovala dříve roku.

Feria V. die Tiburcii [14. dubna]. *Mikuláš šenkéř od Sochora* u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, když sem najprv u Zigmunda komoru najal, i od toho polouletí sem já mu od podruží zaplatil; i chtěl sem sobě zase komoru u něho na druhé polúletie najieti, a Zigmund mi pověděl: Mluv se paní Barború, neb sem já jí duom najal.

R. IV. 1. T. 3. a.

2443.

Mezi Barthošem zvonařem z Nového města Pražského s jedné, a Janem Boharynským z Hrádku s strany druhé. — 1513, 14. dubna.

MDXIII°, feria V. die Tiburcii. *Vondřej ze Lhotky* u. p. n. k. s. t.: Při tom sem byl a to mám dobře v paměti, když jest Bartoš zvonař napomínal pana Jana Boharynského z puol třinácty kopy míšenské, tu ho pan Jan prosil za malé strpenie pravě, že jemu Barthošovi chce dáti. A to bylo v světnici soudné na hradě Pražském. R. IV. l. S. 30. b.

2444.

Mezi Vácslavem a Voldřichem vlastními a nedielnými bratřími ze Žďáru a na Slatině s jedné, a panem Děpoltem z Lobkovic a na Bielině s strany druhé. — 1513, 14. dubna.

Feria V. die Tiburcii. *Jindřich rychtář z Měcholup* u. p. n. k. s. t.: Svědom sem toho, že jest nebožtík Daniel, Vítuov otec, byl za panem Václavem a za panem Voldřichem i za otcem jejich ze Žďáru až do smrti. Pak Vít, syn jeho, kterýž jest byl na nájmě v Bielině ve mlęjně, přišel do té vobce do Měcholup prose za zachovací list. A tu sú s ním šli sousedé do Žatče prosiece pana purgmistra a pánuov, aby pečeť ráčili přitisknúti na to svědomie, kteréž sú vyznali Vítovo zachování od mladosti jeho mezi nimi. A já Jindřich rychtář a Jakubec a Tuoma tu sme byli od obce Měcholupské vysláni a při tom sme byli. A což vyznávám, to jest skutečně tak. A že jest ještě týž Vít za pány ze Žďáru i s svým bratrem až dosavad.

Martin mlynář z Měcholup u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že jest Vítuov otec Daniel byl za pány Zďárskými až do smrti. A tohę sem svědom, že jest Vít rodilý pod panem Vácslavem a panem Voldřichem Žďárským, a že jest přišel mezi nás týž Vít do Měcholup po list zachovací, a že sme my vyslali s ním některé lidi do Žatče, že sú jemu Vítovi v Žatči k tomu listu zachovacímu pečeť přitiskli. A byli s ním vysláni tito: Tuoma veliký, Jindřich rychtář a Jakubec nebožtík, všickni tři z Měcholup. A že jest on Vít nikda sobě pána jiného nehledal, než toliko byl u pana Popela v nájmu, a že jest pánuov ze Žďáru dědičnaj.

Havel Sloup z Měcholup u. p. n. k. s. t.: To mi jest vědomo, že jest Vítuov otec Daniel byl za pány Žďárskými až do smrti. A Vít, syn téhož nebožtíka Daniele, jest rozený pod panem Václavem a panem Voldřichem bratřími Žďárskými, a že jest týchž pánuov Žďárských on Vít člověk dědičný. A co teď vyznávám, že jest to v pravdě tak. R. IV. l. T. 4. a.

2445.

Mezi Zewaldem Guldenmundem z Graffzof s jedné, a paní Dorothú Peštalkú z Košině s strany druhé. — 1513, 15. dubna.

MDXIII°, feria VI. in crastino Tiburcii. *Vávra posel Limburský* u. p. n. k. s. t.:

Když mne poslal Guldenmundt s listem puohonním ku paní Dorotě Peštalce, toho listu sem jí dodal, když slunce za horu zapadlo. I vyšla proti mně z pokoje svého a zeptala se mne: Starý, což tu chceš? A já jí pověděl: Paní, jdu k vám. A ona zase vešla do pokoje. A když sem všel k jejímu pokoji, vyšla proti mně z pokoje na pavlač, a tu sem jí dal list v její ruku, a ona vzavši list šla s ním do světnice. A já šel pryč, a ona vyběhši volala na mne: Muži starý, počkaj, poď zase nahoru. A já jí pověděl: Paní, máte-li co praviti, pravte, já zde uslyším. A ona šla zase a já také před se. A znamenie sem uřezal u mřieže u schodů, kdež ona chodí do pokoje. A to sem znamenie přinesl Guldenmundovi.

R. IV. 1. T. 4. b. Srov. svědomí č. 2346, 2400 a 2433.

Svědomí k roku svatého Martina létha MD třináctého [11. listopadu 1513].

2446.

Mezi paní Annou z Postupic oc s jedné, a panem Vilémem odtudž z Postupic oc s strany druhé. — 1513, 23. dubna.

MDXIII°, sabbato die Georgii. *Jindřich Žižka z Kostelce* u. p. n. k. s. t.: To v paměti mám, že sem dával listy puohonní panu Burjanovi Špetlovi v Litomyšli v jeho domě, a on je pověděl tak, že jich nechce vzieti, a ptal se mne, odkud jsú ty listy. A já pověděl, že sú z Prahy od úřadu pana z Peršteina JMti. A pan Špetle pověděl: Nenie mi to poručeno, bych já panské listy přijímal, a pána doma nenie. A když jich vzieti nechtěl, šel sem s nimi zase na Pardubice i dal sem je Thomáškovi písaři páně. A pan Běškovec, hejtman páně na Pardubicích, ten mě poslal s těmi listy póhonními po druhé do Litomyšle ku panu Jindřichovi Špetlovi, a nebylo-li by ho doma, abych je dal úředníkovi na Litomyšli. A když sem je tam přinesl, nebylo pana Jindřicha hajtmana doma, a já dal sem ty listy ouředníkovi panu Ondřejovi, a on jich přijieti nechtěl a pověděl: Najdeš pana hajtmana na Chlumci. A já šel sem na Chlumec, a tam sem našel pana Jindřicha Špetli i dal sem mu ty listy. A on vzav list, který mu psal pan Běškovec, ale listu puohonnieho vzieti nechtěl a pověděl tak: Tohoto já listu nevezmu, poněvadž pánu svědčí, a pána doma nenie. A na to dal odpověď panu Běškovcovi listem psanú.

R. IV. 1. S. 28. b.

2447.

Mezi Janem Moravou s Kralic s jedné, a panem Bohuslavem Dražicským z Kunwaldu s strany druhé. — 1513, 23. dubna.

V sobothu den svatého Jiří. *Jan Molek z Mečežieře* u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že jest poslal pan Bohuslav Dražický pana Moravu k mlynáři Chudomelovi, aby se zase stavěl na tom mlajně pod Benádky, že mu chce úroku sleviti,

aby viece neplatil, než šedesáte strychuov vobilé. A pan Dražický slíbil jemu Moravovi tomu dosti učiniti rukú dáním a list jemu mlynářovi na to udělati, aby on i dědici jeho viece neplatili, než těch LX strychuov. A při té při vší řeči jsem byl osobně.

Jan Šilhan z Slivenka u. p. n. k. s. t.: Byl sem s panem Moravou u pana Dražického, i žádal jest pan Dražický pana Moravy, aby mluvil s Chudomelem mlynářem, aby se zase stavěl na tom mlajně pod Benátky, a že mu chci všemu dosti učiniti, co jest v tom starém listu psáno. A tobě, pane Jene Moravo, slibuji teď rúkú dáním, že tomu všemu dosti učiním, jakž ty koli zjednáš. I měl mlynář platiti úroka sto strychuov obilé, a pan Dražický měl na to udělati mlynářovi list, aby on ani dědici jeho viece neplatili, než těch sto strychuov. I toho listu jest pan Dražický jemu mlynářovi neudělal, a slíbil svou panskou věrú, že tomu dosti učiní. I neučinil. A což by k tomu mlejnu dřievie potřebie bylo, měl pan Dražický jemu mlynářovi všecko dáti, a to též sliboval.

R. IV. 1. T. 5. a.

2448.

Mezi Matesem Hyserlí z Choduov s jedné, a Janem z Vřesovic a na Žluticích s strany druhé. 1513, 28. dubna.

MDXIII^{0}, ve štvrtek den svatého Vitališe. *Jan Ohman z Žandova, Vácslavuov Hyserluov služebník,* u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, když sem přijel k rychtáři do Přov,*) tehdy sem se ptal, kde je ten rychtář, jako clo béře. Pověděl mi jeho soused, že ho doma není, že hrabe seno na louce. Tehdy sem vypřáhl koně i jel sem k němu. A ten sedlák se mnú jel. Ptal sem se ho: „Medle rychtáři ty-li béřeš clo?“ ‚A já beru medle.‘ „Rychtáři, co mám dáti, teď jedu s vozem skrze ves?“ Tehdy jest mi řekl: ‚Co vezeš?‘ I pověděl sem mu, že vezu vosmnácte centnéřů panu Hyserlovi. Tehdy jest mi pověděl: ‚Nevím, co mám bráti; puojdu do města, do Žlutic, zajtra a poptám se, co mám vod vozu vzíti; pojedeš-li na město nebo zase na tu ves, tehdy aby tam clo dal.‘ „Milý rychtáři, nechceš-li mi věřiti, teď mám list vod mého pána.“ ‚I jeď ty před se; neumím já čísti.‘ Když sem přijel do Chýš, tehdy mi zastavili vuoz s cínem. I šil sem s rychtářem na zajtří ráno před pány Žlutický; i mluvil rychtář ku pánuom, aby mne pustili, neb sem já mu řekl, aby jel před se.

Feria III. post sancti Francisci [11. října]. *Řieha Rait z Zebšova,**) *čověk páně Švamberků,* u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že otec mój jest vzal majto Mikuláš Rayt z rozkázání páně Jana Žluticského, a já sem vzal také as dvakrát anebo třikrát k prosbě formanuov, kteří u mě stávali, ale bez vuole páně Žluticského. I v tom jel doluov forman s cejnem páně Hyserlóv, a pacholek přijel ke mně na louku, kdež sem hrabal seno na louce s čeledí svú, prosil mě, abych mejto od něho

vzal. A já sem vzieti nechtěl a nevzal; neb sem přikázání měl od celnieho, abych viece nevzal. I prosil mne, abych ho vopověděl ku pánu, že chce dáti, když zasě pojede. A já tobě dnes to nemohu učiniti; neb již pozdě jest. A bylo to v sobotu. Než chci tebe rád opověděti v pondělí neb v neděli, když půdu k svému pánu. I v tom chtěl mi list ukázati. A já sem řekl: Mně netřeba ho ukázati, než ukaž tomu, komuž to náleží. A za nic sem mu neslíbal; budu-li moci co sjednati, to buď, pak-li nic, ty sě na mně neubezpeč a ty svú věc v tom opatři, aby k škodě nepřišel pán tvój. I při tom sem mu výstrahu dal, že pan Žluticský jiným formanóm vzal pro to projetí cla, aby vám na též nepřišlo.

R. IV. l. T. 5. b. — *) Rozumí se *Pšov* ves u Žlutic.

2449.

Mezi týmž Žďárským a panem Popelem Dépoltem. — 1513, 26. srpna.

MDXIII°, feria VI. post Bartholomei. *Pavel z Slaného* u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, když sú páni Žďárští jakožto po člověka svého poslali po Víta mlynáře, aby k nim přišel, a v tom ouředník páně Děpoltuov šěl za ním a kázal mu na hrad na Bielinu nahoru, a tu jej kázal pán vsaditi do věže. A také sem viděl, že jsú jemu s mlýna, kterýž leží v Bielině mezi branami, řezníci XX vepřuov krmných a s páně volí zajali. Pak jest-li jemu co dáno za ně či nic, toho já neviem; než jediný jest zabil vepř, a to s páně volí. A ty vepře měli na třetinu se pánem, těch totižto XXI. A k tomu mu v tom mlejně pobrali jeden vuoz se dvěma koňmi i s nádobím i s jinými nápravami, a k tomu mu vzali čtyři voškrdy a sochor železný a palici železnú, dva šiebřičky, jako jimi krupici dělají ve mlejně, a řešeto veliké, dvě pilky a tři klamry a dvě hlavatce, širokú sekeru, pobiejačku a vosný nůž a dvě řičice, jako obilé podzívají, a dvě lopaty železné. A k tomu jeho mlynářově byly jsú dvě hazuce, a manželky jeho jedna sukně byla, druhá červená, třetí černá, a dvě postele šatuov a třetí prázdná; a k tomu čtyři truhly, dvě zamčité a dvě nic; almaru jednu, hrnec měděný a jeden stůl; a k tomu tři kopy sladuov na hrad pobrali a všecky sudy, což jest jich bylo, to pobrali. A to všecko, což sě svrchu jmenuje, pobrali na hrad Bielinu, a to s páně volí. A to jest v pravdě tak, a po dnes mu není nic vráceno ani dáno.

R. IV. l. T. 3. b. Srv. svědomí č. 2444.

2450.

Mezi Václavem Robnhappem z Suché s jedné, a Vilémem Duhelem z Pustovět z strany druhé. 1513, 12. září.

Feria II. post Natiuitatis Marie. *Andre Plaš z Šwemdorfu* u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, když některú chvíli pan Václav Robnhapp mluvil s panem

Vilémem Duhelem o ten kuoň, kterýž mu puočil, tehdy pan Vilém řekl panu Vácslavovi Robnhappovi, bez čieho býti nechcete, žě vám chci práv býti.

R. IV. 1. T. 6. a.

2451.

Mezi Mathesem Hyserlí z Choduov s jedné, a Janem z Vřesovic a na Žluticích [s strany] druhé. — 1513, [12. září].

Wolf forman z Teplé Jundra u. p. n. k. s., t.: To mi jest svědomo, že když sem vezl z nájmu ten cejn jemu panu Mathešovi Hyserlovi, i jěl sem do vsi jménem Dobšova, a tu sem šěl k rychtáři k Raytovi, a jeho doma nebylo, byl na louce a bral seno. Tehdy soused jeho ukázal mi, na které louce jest. I posadil jsem pacholka páně Hyserluova na mój kuoň špiční, aby jemu Raytu zpravil mejto. I mluvil jest k němu k Raytovi rychtáři: Ty-li si rychtářem? Chtěl sem rád mejto zpraviti, neb to vezu teď panu Hyserlovi panu Mathesovi XX^ti^ centnieřuov cejnu. Tehdy řekl jest k němu rychtář k pacholku Hyserlovu: Neviem co vzieti z toho statku; než chci jíti do Žlutic a chci sě vyptati, což mám z něho vzieti, a teď abyšte mi slíbili, když zase pojedete, abyšte sě u mně stavili. A tu mu slíbil pacholek páně Hyserlů rukú dání[m], že kdy zasě pojede, žě mu to clo chce zpraviti. A což sme prvý mnohá léta ode třidcieti let tudy jiezdili, nikdy žádnému nepřekáželi ani jiným formanóm ani mně; neb sme tu vždy mejto u toho rychtáře Raytu zpravili. A kdy sou nás obstavěli tu v Chýšech, tehdy jsme sě zasě vrátili k němu k Raytovi; a Rayt s námi šěl vedle nás sám druhý do Žlutic ku pánu i řekl jest přede pánem: Milý pane, toto jsú moji hosti a jeli doluov, Wolf z Teplé, a opověděli sú sě u mně chtiece dáti clo, a já sem nevěděl vzieti co; kázal sem jim jěti před se, nezavázal*) sem je, kdy zase pojedú, aby to clo zpravi[li]. I prosím VMti, račte jim dáti před se jěti, neb sem jich na tom ubezpečil.

Řěha Rayth z Zebšova u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, co se cla dotýče mezi panem Hysrlí a panem Janem Žlutickým, že jest muoj votec vybíral clo od těch, kteří u něho stávali, s povolením páně Burjanovým. I když muoj votec umřel, vzal sem já také asa pěthkráth po smrti otci mého. I když sem celnému nesl, přikázal mi celný, abych více nevybíral. Pak potom přijel ke mně páně Hysrluov pacholek na louku, abych od něho clo vzal. A já sem jemu řekl, žě já jeho nevezmu; neb jest mi přikázal celný, abych ho více nevybíral. I když nemohl toho na mně míti, prosil mne zase, abych ho vopověďal k celnému. A já sem se toho bránil, že toho vždy učiniti nechci; neb bych já nevěďal z takového statku co zpraviti; než pro tvého pána učiniti chci; než nebudu moci hned ten den, než na zajtří nebo po zajtří. A řekl sem jemu: Umíš-li, vopatř svú věc lépe; neb já tobě za to neslibuji. I v tom jel před se; a ten den jej vzali v Chýšech právem.

R. IV. 1. T. 6. a. Srov. svědomí č. 2448. — *) Čti: než zavázal jsem.

2452.

Mezi Annú a Lidmilú sestrami z Třebska s jedné, a mezi knězem Václavem z Hradešína, najvyšším mistrem špitálským v Starém městě Pražském ɔc, i vším téhož špitála konventem, s strany druhé. — 1513, 22. září.

MDXIII°, in crastino Mathei apostoli et evangeliste. *Šimon z Račan, hospodář v páně Ladslavově*) kancléřovém domě,* u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že sem žádán a prošen vod paní Lidmily a paní Anny sestr vlastních z Třebska, abych s nimi šěl do špitála k nebožtíkovi mistrovi Mathiášovi a toho, což svrchu psaných osob tázán jest mistr špitalský, aby jim pověděl vo jich statku a zvláště o svr[ch]cích, kterýchž pobral po otci jejich. I pověděl na svú věrou, na svú čest a pod věčným zatracením: Znaje, že mám umříti, že jest to tak, jakož tu sem kázal psáti. A já svrchu psaný Šimon sem svú vlastní rukú napsal ty cedule obě vyřezaný před těmi dobrými lidmi a pannú převořiší od svaté Annie.

R. IV. l. T. 6. b. — *) ze Šternberka.

2453.

Mezi Wolfem kramářem z Volyni s jedné, a Jańem Drahenicským z Raštel s strany druhé. 1513, 30. září.

Feria VI. in die Jeronimi anno ɔc XIII°. *Jan Dlesk rychtář z Volyni* u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, k žádosti k páně Janovu Drahenicského obeslal sem Wolfa kramáře před se k počtu. Tu Wolf položil summy své puol osmé a padesáte kop. K tomu sě jest pan Drahenicský sěznal. Tu Wolf pověděl, že na tu summu má od pana Drahenicského bez jedné dvadcíti kop bílých den., že mu dal, a X kop gorlicských. Tu pan Jan Drahenicský pověděl, že mu dal v Praze v hospodě třicet čtyry kop bílých denárů a X kop gorlicských. Tu mu jest Wolf odpíral, že mu nedal viece než tu summu, což sě svrchu pieše, XIX^{ti} kop bílých denarů a X kop gorlicských, a k tomu za hlavně že jest vzal pan Drahenicský od pana Romhapa LXX grošuov. K tomu sě také jest seznal. A k tomu pan Drahenicský kladl počet svój proti Wolfovi, že by mu nepozuostal, než dvě kopě bez II grošuov, a to všecko na miešenskú. Tu sě nemohli zrovnati na počtu, oba šli pryč ode mne.

Franc Šváb z Volyně kramář u. p. n. k. s. t.: Kdež sem byl žádán od pana Jana Drahenicského, abych s ním šel k rychtáři Volyňskému, že Wolfem kramářem sě sečisti se chce, i položil jest Wolf summy své puol osm a padesáti kop grošuov míšenských, a k té summě se jest seznal pan Jan Drahenicský. Proti té summě Wolfový on Jan Drahenicský položil, že jest mu dal Wolfovi XXXIV kop bílých peněz, a to v Praze v hospodě, a deset kop grošuov gorlických. Té mu jest Wolf odpíral, že mu jest nedal on Jan Drahenicský, než bez jedné dvadcieti kop

grošuov míšenských bílých peněz a X kop grošuov gorlicských. Viec jest pověděl Wolf, že jest mu puojčil dvě kopě grošuov míšenských bílých den. A tomu odpíral on Jan Drahenicský, že mu jich jest nepuojčil, než že mu jest za ni groše dal. Do Cáhlova ještě položil Wolf LXX grošuov za tesáky. I k těm sě seznal on Jan Drahenicský po prvním počtu. I podle jeho počtu Janově zuostal by mu byl jedné II kopě grošuov míšenských, a těch mu chtěl dáti hned.

Jan Kobeš z Volyně kramář u. p. n. k. s. t.: Kdež jest mě rychtář Volyňský obeslal, abych k němu šěl, a to z rozkázánie pána JMti, abychme ten počet mezi nimi zrovnali, tu jest on Wolf kramář summu svú položil puol osmé a L[ti] kop grošuov míšenských. K tomu se jest pan Drahenicský seznal. Viec jest pověděl, že jest mu jedné dal bez jedné XX[ti] kop grošuov míšenských bílých peněz a X kop gorlicských. A pan Jan Drahenicský jest pověděl, že jest mu dal XXXIV kop grošuov míšenských bílých peněz a deset kop gorlicských, a to v Praze že jest mu to dal v hospodě. Viec jest pověděl Wolf, že mu puočil II kopy grošuov bílých peněz doma. A pan Jan Drahenicský pověděl, že mu jest jich proměnil a groše za ni dal. Viece pověděl Wolf, že jest mu on Drahenicský za hlavně zuostal LXX[te] grošuov; a k tomu se jest seznal Jan Drahenicský, že jest to vzal od Rombnhoppa. A tak položil Drahenicský počet svůj proti Wolfovi, maje na své cedule sepsáno, že by mu po svém počtu zuostal II kopy grošuov míšenských bez II grošuov míšenských. A Wolf pravil, že jest mu zuostal XX a puol kopy grošuov míšenských. A já vzav křídu početl sem a napsal sem na stole, že by mu byl zuostal pan Jan XVIII kop a X grošuov vše míšenských. A tu sem řekl, že by se počet mezi nimi nesrovnal. A k tomu Wolf ještě kopu míšenskú jakúž jmenoval, že by mu on Jan Drahenicský zuostal. A v tom se počeli hádati sami, a my se v tom rozešli.

R. IV. 1. R. 13. b.

2454.

Mezi panem Benešem starším z Sendražic s jedné, a Petrem Viečkem z Slivna s strany druhé. 1514, 7. března.

Feria III. post Translacionis sancti Wenceslai anno ͻc XIV. *Jiřík z Kamenice:* To mi jest vědomo a dobře v paměti, ten čas, když se psalo MDXI°, přijel jest Petr Vieček na Sendražice pro úrok svatohavelský. Tu sem mu je dal sám, a páně Sendražského syn pan Jan pomáhl mi je jemu Viečkovi vyčísti. Item po druhé, když sě psalo MDXIII, též přijěl jest Petr Vieček ku panu Benešovi Sendražskému na Městec pro ourok Svatohavelský, a pan Beneš jest mu je dal, a já je jemu Viečkovi vyčítal. To beru k své vieře a k své duši, že jest to tak, což sem teď svědčil.

R. IV. 1. T. 7. a.

Některá svědomí k létům 1488—1494.

2455.

Mezi Jindřichem z Plavna a Joštem Failcerem. — 1488, 22. září.

Pro Henrico de Plawna, ubi citat ipsum Jodocus Failcz. — *Georgius de Hersfeld clientalis*, annorum circa annos LXX vel ultra, ut dixit, juravit elevatis duobus digitis et dixit: To mi svědomo, když sem byl úředníkem na Plavně léta LXIII v ten týden po Matce Boží v podzim, jie u nich řiekají poslední a zde narození, že v ty časy manové, kteříž slušejí ku Plavnu, pozdvihli sú se proti pánu svému, panu z Plavna starému, a tu také podle nich zejména Fridrich z Failce, a škodili sú panu z Plavna a jeho lidem z Plavna braním i jinými věcmi tak dlúho, až králova Mt král Jiří jest se dal sě uvázati kniežatóm Saským. Potom Fridrich Failcer žaloval jest na pana starého z Plavna před králem Jiřím; a v tom pan Henrich starý Plavenský poslal mne a Polomce a Ozvalda Bosa k JMti králi Jiřímu, abychom JMti prosili, aby JKMt našeho pána pana Plavenského ráčil zuostaviti při právu desk dvorských, jako jiné dobré lidi, jakož obyčej jest. A žádali sme na JMKské glajtu před mocí aneb kvaltel, ale ne před právem. A toho sme dosieci na JMti nemohli. Přes to potom pán náš poslal jest opět Ozvalda Poza a Vanka Broma, a ti také žádali toho téhož, aby při právu desk zuostaven byl a aby glejtován byl před mocí; a ti opět sú toho dosieci nemohli. Actum feria II post Mathei apostoli anno domini ɔc LXXXVIII°.

Zlomek Librorum testimoniorum z r. 1488—1494 (R. V.) na l. A. III. b. v archivu Českého Musea nově nalezený.

2456.

Svědomí Kunšovi z Hájku. — 1488, 25. září.

Pro Kunssone de Gemnika defendente in Hagek. — *Genik censita domini Johannis Zagiecz de Hazmburg de villa Przeperz*, annorum prope LXX, juravit elevatis duobus digitis et dixit: To mi svědomo, že nebožtík Rameš byl člověk dvorný. Pravil, že má plat na Kunšovi z Hájku, a pro ten plat nedal mu pásti. Zajímal mu koně, a těch mu nevrátil a tudy jeho připravuje mocí, aby jemu platil ten plat, kterýž na něm mieti chtěl. Potom po druhé pobral jemu krávy, a on jich tam nechal několik dní. A Kuneš z Hájku jezdil k dobrým lidem, túže jim toho, a zvláště Janovi Valečovskému švagru Ramšovu. A on řekl jemu: Nenechávaj jich tam, onť jest člověk dvorný; kážeť některú krávu zabiti, i budeš mieti větší škodu než za ten úrok. Potom Kuneš přikázav se panu Michalcovi nebožtíku i túžil jemu toho; a sročiv je oba spolu i mluvil k Ramšovi: Jakým právem na něho sahá se? Máš-li nějaké listy nebo dsky, okaž to, nebť jest on tak svobodný svým statkem, jako i ty. Potom

nesměl na něho sáhati až do své smrti. Actum feria V. ante Wenceslai anno ɔc LXXXVIII.

R. V. l. A. III. b.

2457.

Svědomí Elené z Kateřinic. — 1488, 2. října.

Pro Elena de Katherzinicz ad silvam Zlatty. — *Johannes de Harasowa a z Domahosticz* annorum LX, ut solus dixit, juravit elevatis duobus digitis dicens: To mi svědomo, že sem slyšal od Jana Vlčepolského, když Loskot umřel, že jest řekl, že mu zaplacen nějaký háj, ale já neviem jaký, a měl sem ve dsky klásti, ale neviem komu, poněvadž on Loskot umřel. Actum feria V. ante Francisci anno ɔc LXXXVIII.

R. V. l. A. IV. a.

2458.

Svědomí Jehnědnovi. — 1488, 2. října.

Ad Gehniedno ad defensam. — *Johannes Radkowecz de Mirowicz clientalis* annorum LII, ut solus dixit, juravit elevatis duobus digitis et dixit: To mi jest dobře svědomo, že Barbora z Brloha sestra Jana Voseckého jest vnesena za Petra syna Otíkova na dvuor poplužní svobodný tu v Jehnědně Hořejším, a věno, které jest mi po ni dáno, tu jest utratila s mužem svým, a přebyla muže i děti své.

Item *Petrus senior de Dobrohosstie clientalis* annorum prope LXX, ut solus dixit, juravit elevatis duobus digitis et dixit: To mi svědomo, že paní Barbora z Brloha, sestra Jana Voseckého, jest vznesena s statkem svým za Petra syna Otíkova na dvuor poplužní [v] Hořejším Jehnědně, a věno to, kteréž jest bylo po ni dáno, utratila tu s mužem svým, a přebyvši muže svého i děti a tu na tom dvoře jest věnem svým osákla. Actum feria V. ante Francisci anno ɔc LXXXVIII°.

R. V. l. A. IV. a.

2459.

Mezi Jeronymem Šlikem a Joštem Failcarem. — 1488, 4. října.

Pro Jeronimo Sslick ad causam, que inter ipsum et Jodocum Faylczar vertitur. — *Dittrych Mayngolt v Loktě obývající,* annorum XL vel ultra, ut solus dixit, juravit elevatis duobus digitis dicens: To mi svědomo, jakož Jošt Faylcer před králem JMtí pána mého pana Jeronyma Šlika vinil jest, pravě, že bych já od téhož pána svého, abych Faylcara zabil, šikován byl: k tomu já pravím, že v tom panu Jeronymovi křivdu činí a že lživě a neprávě mluví, nebť jest o to se mnú nikdy zmínky nečinil ani mluvil týž Jeronym Šlik pán muoj. Actum sabbato die beati Francisci anno domini ɔc LXXXVIII.

R. V. l. A. IV. b.

2460.

Mezi Jeronymem Šlikem a Joštem Failcarem. — 1488, 9. října.

Ad idem pro Jeronimo. — *Mathess Hissrl de Drochwicz clientalis*, annorum XXVIII, ut solus dixit, juravit elevatis duobus digitis: quod audivit od Hertmbegeruo ode dvú bratruov, zejmé[na] Kristofa a Henricha, že Jošt z Faylce*) bez jiných poručníkuov a přátel dal se potvrditi za poručníka bez jich vuole a vědomí. Actum feria V. post Francisci anno ut supra. [Připsáno:] Vide ulterius post vertendo V fol. Virgo Margaretha.

R. V. l. A. IV. a. Srov. předcházející svědomí č. 2459. — *) Tvrz, po které měl jmeno, stála ve Frankách u Hofu v nynějších Bavořích ve vsi, která nyní se píše Feilitsch nebo Veylz.

2461.

Mezi Benešem Gdulincem z Ostromíře a Alšem Lomnickým. — 1488, [9. října].

Inter Benessium Gdulinecz de Ostromirze ex una et inter Alssonem Lomniczky parte ex altera. — *Vávra Černý z Semil* učiniv přiesahu na kříži svědčil jest takto: Tak se stalo, když poslal pan Beneš služebníka svého do Semil, i žádal jest purkrabie páně Hořického, aby poslal s ním do Jeseného rychtáře a dva konšely k vyslyšení řečí, co budú mluviti ti sedláci. Pak když sme přijeli do Jeseného i svolali sú se spolu. I otázal jest jich služebník páně Benešuov, kterak se jest stalo postúpenie Navarova s těmi lidmi. I vyznali sú najprv Slivka, odtud že sme my táhli s panem Jiříkem k Navarovu, a čekali sú pan Jan Dobrýden pana Jiříka Štosa. I nemohli ho dočekati i jeli preč. A potkali se s panem Jiříkem nad Hedwikovic i jeli sú spolu k Navarovu. A když přijeli k zámku do Březí, tehdy kázal pan Jan Dobrýden jeti na Navarov napřed. A když tam přijel, tehdy pan Zbyněk postúpil zámku Navarovu panu Janovi Dobrémudni i lidí také. A pan Jan Dobrýden tu hned postúpil také zámku toho i lidí panu Jiříkovi Štosovi. A tu sú hned slibovali lidé ti poslušenstvie a věrnost rukú dániem, jakož sú i jiným pánóm slibovali.

Jan rychtář z Semil u. p. n. k. s. t.: Když sem přišel do Jaseného se dvěma konšely k žádosti páně Benešově Gdulincově, a když sem tam přišel, tehdy prosil sem od pana Beneše těch lidí z Jeseného, aby pověděli pravdu, kterak se stalo při postúpenie, když pan Jan Dobrýden, úředník páně Alšuov, sstupoval panu Jiříkovi Štosovi hradu Navarovu i lidí těch. Tehdy ti lidé z toho zbožie poradivše se i pověděli takto, že sme slibovali panu Jiříkovi Štosovi věrnost a poslušenstvie rukú dániem tak, jakož sme i jiným pánuom slibovali.

Jiřík řečený Jiranec z Bozkova u. p. n. k. s. t.: Tak se stalo, že prosil mné pan Beneš Gdulinec, abych s niem šel do Jaseného k těm lidem, kteříž sú k Navarovu. A když sme tam přišli, tehdy pan Beneš Gdulinec prosil jest těch lidí, aby seznali, kterak sú slibovali panu Jiříkovi Štosovi, když jest pan Jan Dobrýden

nás od pana Alše propúštěl panu Jiříkovi, tehdý my všickni súsedé poradivše se, abychme tak pověděli, jakž jest v pravdě stalo. Tehdy súsedé jiní prosili sú mne, abych od nich pověděl tak, jakž se stalo. I pověděl sem jménem všech a ode všech, že sme slibovali poslušenstvie a věrnost i člověčenství rukú dániem jemu panu Štosovi tak, jakož sme jiným pánóm slibovali. A potom také když pan Štos prodal nás panu Hynkovi Vinařskému, tehdy také když nás pan Jiřík Štos propúštěl, přijímal nás pan Sčastný na miestě páně Hynkově, i slibovali sme také panu Hynkovi věrnost a poslušenstvie i člověčenstvie také rukú dániem, jako i jiným pánóm sme slibovali.

Jakub rychtář z Bozkova u. p. n. k. s. t.: Stalo se tak, že prosil mne pan Beneš Gdulinec, abych s niem šel k té obci Bozkovské, aby seznali, kterak sú slibovali při postupovánie, když je pan Aleš propúštěl panu Jiříkovi Štosovi. I pověděli sú, že sú slibovali člověčenstvie panu Štosovi, věrnost a poslušenstvie rukú dániem, a také když pan Štos prodal nás panu Hynkovi Vinařskému, tehdy sme také slibovali člověčenstvie panu Hynkovi, věrnost a poslušenstvie rukú dániem, a pan Šťastný na mostě přijímal nás na miestě páně Hynkově.

Kundráth Štos z Kunic učiniv přiesahu svědčil jest takto: To sem slyšal od nebožtíka bratra svého od Jiříka, že jest panu Alšovi za Navarov nic nezuostal a že jest mu všecko zaplatil; a také byl zuostal pan Aleš bratru mému puol druhého sta kop, a ty jest mně sražoval na věně u pana Hořického na Pecce, a tu sem mu list vrátil, kterýž sem na něho měl.

R. V. l. A. IV. b. a V. a. Nad zápisem poznamenáno: *Libro testimoniorum G VIII.*

2462.

Svědomí Litvínovi z Todně. — 1488, [9. října].

Pro Litwino de Todnie ad defensam in Rzewnowiczich. — *Girzik de Nedabyle servilis*, annorum prope XXX vel citra, ut solus dixit, juravit elevatis duobus digitis et dixit: To mi svědomo, že sem to slyšel od lidí z Řevnovic, že jim pan Aleš přikázal, aby žádného svědomí ani listuov vydávali ani s ním do Prahy jezdili· Pakli to přes to učiníte, že vás budu kázati jako váš pán dědičný. Také to mi jest svědomo, že jest jemu ty lidi z Řevnovic jímal mocí, a to jest svědomo jednak tomu všemu kraji. A také když jest Barthon komorník nebo služebník purkrabuov nosil listy zvodicí, a Litvína z Todně zvodil na Řevněvice, při tom sem byl i jeho zasě provázel až na Tábor a ztravu za něho platil.

R. V. l. A. V. a. Na l. A. X. a. pak zapsána jest následující příslušná smlouva:

Pro Litwino de Todnie ad Rzewnowicze Piescenses. Léta od narození syna božího MCCCC osmdesátého prvního ten pátek po sv. Valentinu [16. února 1481] stala sě jest smlúva urozenými pány, panem Vokem z Rozberka ɔc a panem Bur-

janem z Gutštýna a na Nečtinách, najvyším kamermajstrem království Českého a hajtmanem krajev Žateckého a Rakovnického, mezi slovutnými panošemi Petrem Kozákem z Hlavatec s jedné, a Alšem z Hlavatec strany druhé, o statek nebožtíka Jana Kozáka z Hlavatec, jakož sú to pak na ceduli mezi sebú sepsali, což má komu přijíti. Item Petrovi Kozákovi má se dostati a přijíti na jeho diel ves Řevňovice s tiem se vším, což k té vsi přísluší, s lidmi zejména dole psanými, což kto platí a platiti má: Najprve Šimek LXXV gr., Holeš XIII gr. a dvé kur, XL vajec a dva sýry, Trs XXVI gr., IV kur, LXXX vajec a IV sýry, Mrda XIV gr., II kur, XL vajec a II sýry, Sikeš XLV gr., patero kur, LXXX vajec a čtyry sýry a Želézko mlynář XIII gr. a dvé kur. A Alšovi z Hlavatec má se dostati a přijíti na jeho diel v Hřímově dvuor poplužní,.s rybníčky, s řekú i se vším příslušenstvím, což k tomu dvoru přísluší, také s lidmi zejména dole psanými, což kto co platí a platiti má: Najprve Lovík puol kopy a dvé kur, Havel XX gr., Pavel XX gr., Havel XL gr., Petr z sedění XX gr., Pecha XX gr., Vítek mlynář XX gr., z zahrady pusté VIII gr. A což se robot dotýče ve vsi Řevňovicích, těch robot všech spravedlivých má Aleš z Hlavatec užívati bez překazy Petra Kozáka svrchupsaného, a ty roboty mají Alšovi dělati. A Aleš nahoře psaný má Petrovi Kozákovi z Hlavatec za každý den roboty sedm peněz vydávati, kteříž nynie jdú anebo potom pojdú. A což se řeky a stavuov dotýče, toho má Aleš nahoře psaný užívati, než Petrovi Kozákovi svrchupsanému jednoho stavu postúpiti. A což se lesuov dotýče, těch mají spolu užívati, a když by který chtěl sobě les k stavení a ku potřebě své sekati, nemá jeden druhému toho hájiti. A jestli že by komu co lesuov prodali, o to se mají věrně a právě rozděliti. A což se lúky dotýče, kteráž leží pode vsí Řevnovicích, té má Petr z Hlavatec požívati bez překazy Alše svrchu psaného. A kteráž leží lúka pod Hřímovem, té má také Aleš požívati bez překazy Petra Kozáka z Hlavatec. Také Petr a Aleš Rúbíci vlastní bratře z Hlavatec sú poděleni o statek Jana Rúbíka z Hlavatec a z Hřímova, jich bratra vlastního, kteréhož jest on v držení byl až do smrti jeho. A toto jest mezi nimi znamenitě pozuostaveno: jestliže by se kdy chtěli oč právem hleděti, tehdá tato smlúva žádné moci proti právu nemá mieti. A což se lidí dotýče, že Petr Kozák a Aleš svrchu psaní nemají těm lidem ničímž zlým zpomínati, ani jich hyndrovati, jestliže sú kdy co proti nim učinili. Na svědomí toho a lepší jistotu i pevnost té smlúvy a věcí svrchu psaných my Vok z Rožmberka ɔc a Burjan z Gutštýna ɔc svrchupsaní jakožto smlúvce rozkázali sme své pečeti vlastnie s naším dobrým vědomím přivěsiti k tomuto listu dobrovolně; a pro dalšie toho svědomie my Petr Kozák a Aleš z Hlavatec prosili sme oba spolu urozeného pána, pana Petra z Rožmberka, že jest ráčil rozkázati svú pečeť před našimi pečeťmi přivěsiti k tomuto listu na svědomie, sobě a svým erbóm bez škody. A my také Petr Kozák a Aleš svrchupsaní vedle pánuov svrchu psaných Jich Mtí své jsme pečeti vlastnie kázali přivěsiti

na svědomie k věcem svrchupsaným. Jenž jest psán a dán na Krumlově léta a dne, jakož svrchu psáno stojí.

Za tím připsáno: „Item ad idem Henricus Czinsspan A. XV.“, kterýžto list A. XV. však se nezachoval.

2463.

Mezi Fridrichem ze Šumburka a Felixem z Fictum. — 1488, 14. listopadu.

Pro Friderico de Ssumburg ad citacionem, ubi citat Felicem Ficztum. — *Johannes de Lobkowicz et de Hasistina baro* super suo juramento, quod fecit ad jus curie domino regi et toti regno, fassus est: quod nad jezerem pod haltéřem řečeným Volaur udělal byl dva ploty, a mezi ty dal kamení nametati, aby ryby nahoru do toho haltéře jíti nemohly. Actum feria VI. post Briccii anno domini M°CCCC°LXXXVIII°.

R. V. l. A. V. a.

2464.

Mezi Jindřichem z Kostelce a Janem Čabelickým. — 1488, 17. listopadu.

Pro Henrico de Costelcze ad citacionem, ubi citat Johannem Czabeliczky. — *Paulus secretarius de Kostelcze in Nigra silva clientalis* juravit elevatis duobus digitis et dixit: Když bylo po smrti bratra mého nebožtíka Jana, prosil sem bratra svého Oldřicha, aby se mnú šel ku panu Janovi Čabelickému, že s ním chci mluviti, co sě dotýče synuov Jana bratra mého o ves Nučice a les Bělohov. I šel jest se mnú do toho domu, který slove Drdákuov. Tu sem s ním mluvil s bratrem svým Oldřichem, aby učinil spravedlivé těm sirotkóm bez škod a dalších nákladuov. A on jest řekl: Chceš-li se mnú na kom přestati? A já jemu odpověděl: Neviem na kom. A on mi odpověděl: Chceš-li na panu Alšovi Holickém? A já odpověděl: Nechci. A on mi řekl: Ale chceš-li na panu Zdenkovi Kostkovi? A já opět řekl: Nechci. A on mi řekl třetí: Ale chceš-li na panu správcovi JMti? A já řekl: Chci. A on mi řekl: Chceš-li přestati mocně? A já řekl: Chci, poďmež a prosmež JMti, ať to ráčí na se přijieti. I šli sme. A JMt to na se vzal a konce žádného neudělal, než vždy JMt odtahoval, až smrt všecko rozdělila. To mi jest svědomo.

Oldřich z Mirovic seděním na Chotěticích panoský, annorum LX, juravit elevatis duobus digitis et dixit: To mi jest v paměti a svědomo, když sem byl přijel do Prahy, tu Pavel sekretář bratr muoj prosil mne, abych s ním šel ku panu Janovi Čabelickému. I učinil sem to. A mluvil ke mně, abych mluvil ku panu Janovi, aby mu vsi postúpil Nučice a lesu Běluhovu. A v tom sem k němu mluvil, na kom by toho přestati chtěl. A on podal mi toho na panu Alšovi Holickém, nebo na panu Zdenkovi Kostkovi aneb na panu správcovi JMti. I šli sme ku panu správcovi, a on

jest to na se vzal; a tak to stálo, až jeho Buoh neuchoval. Actum feria II. post Otmari anno ɔc LXXXVIII.

R. V. I. A. V. b. S poznámkou po straně: Item ad idem A. XVII. Johannes Awas.

2465.

Svědomí Janu Čabelickému. — 1488, 10. prosince.

Pro Johanne Czabeliczky. — *Johannes dictus Hrdina de Chotoczicz orphanorum de Chotoczicz rozený v Oplanech,* annorum LXXX, ut solus dixit, juravit elevatis duobus digitis et dixit: To mi svědomo a pomním, že sú toho lesu Běluhova čtyřie bítové, jeden páně Zajímačuov a druhý Zlenického a třetí páně Jindřichuov z Kostelce a čtvrtey mniský, kterýž drží pan Jan Čabelický, a ten jest slušel k Komorcuom.

Thuoma Hajný starý z Komořec, czensita Johannis Czabeliczkeho, annorum prope LX, juravit ɔc et dixit: To mi svědomo, že lesu toho Běluhova jsú čtyřie dielové; jeden klášterský k svatému Prokopu, druhý pana Jindřicha Kosteláka a třetí Zlenický, kterýž také drží týž pan Jindřich; toho já neviem, kterak se jemu dostal; a čtvrtý pana Jana Čabelického, pána našeho, a to jest cestami a mezemi rozděleno. A jakž pomnieti mohu, nikda sem neslýchal, by ten les slušal k Kostelci, než že jest to bylo někaké kněžství. Ad idem in alia parte.

Duchek Vlk z Vežeret) censita Johannis Czabeliczky,* annorum L et aliquorum ultra, ut solus dixit, juravit ɔc et dixit: To sem slýchal od otce svého, že sú toho lesu Bělúhova čtyřie dielové, jeden páně Zajímačuo k svatému Prokopu, druhý Zlenického, kterýž již drží pan Jindřich Kostelecký, toho neviem, kterak se jemu dostal; a třetí k Kostelci, a čtvrtý že jest byl někdy kněží některých sem do Prahy, kterýž drží již pan Jan Čabelický muoj pán, a nikdy sem neslýchal, by kdy ten diel byl k Kostelci.

Johannes dictus Geslen de Komorzicz, Johannis Czabeliczky censita, annorum ultra LX, ut dixit solus, juravit ɔc et dixit: Rodil sem se [v] Vežertiech*) v druhé vsi odtud i otec muoj, a neslýchal sem nikda, by ten diel toho lesu Běluhova, kterýž drží pan Jan Čabelický, byl k Kostelci; a byl ten les čtyr pánuov, a on chce všecko mieti. Actum feria IV. ante Luczie anno domini M°CCCC°LXXXVIII°.

R. V. I. A. VI. a. Srov. předcházející svědomí č. 2464. — *) Vežerty, nyní Výžerky, jsou ves jižně od Černého Kostelce.

2466.

Svědomí Jaroslavu Zmrzlíkovi ze Svojšína. — 1488, 11. prosince.

Pro Jaroslao Zmrzlik ad Ondrzegowicze a Girowicze defendente. — *Gissa de Brzeznicz censita Zdenkonys Zmrzlikonys,* annorum LX, ut solus dixit, juravit

elevatis duobus digittis dicens: To mi svědomo, že paní Anna z Štemberka, těchto nynějších pánuov Zmrzlíkuov mátě, jsúc vdovú, že sú ji oni páni Zmrzlíkové synové jejie u sebe na chlebě chovali a tu v Březnici duom jie kúpili, a ze všech svých tří zámkuov, kteréž mají, potřebu jie dávali. Potom když jela ku paní Katheřině Smiřicské, dceři své, na Jestřebí, tu na Jestřebie umřela jest.

Ad idem. *Jan Zelený z Březnice, censita pánuov Zmrzlíkuov*, annorum quasi L, ut solus dixit, facto solito juramento testatus est in hec verba: Svědomo mi toto, že paní Anna mátě těchto nynějších pánuov Zmrzlíkuov, když nechtěla býti na Lnářích, přistěhovala se do Březnice; tu jie synové jejie páni Zmrzlíci dali duom, na chlebě ji chovavše, potřeby jie všecky dávali. A když jela ku paní Katheřině Smiřické, své dceři, v tom umřela jest, nikdy se od svých synóv neodstěhovavši, než s jich povolením k své dceři jie navštěvovat jela jest, a tam na Jestřebie druhá dcera jejie také umřela v té jízdě. A nebožtík pan Jan Zmrzlík služebnieky své mateře po jejie smrti některé smrti dochoval.

Ad idem. *Václav z Březnice, censita pánuov Zmrzlíkuov*, annorum quasi L, ut solus dixit, facto juramento testatus est dicens: To mi svědomo, že paní Anna pánuov Zmrzlíkuov mátě bydlila v Březnici některé léto, jsúc na chlebě synuov svých, od nich majíc všecky potřeby, a oni jie i duom kúpili blízko u kostela. A když jela na Jestřebí k své dceři jie navštěvovat, tam jie smrt zachvátila.

Ad idem. *Johannes řečený Jeník alias podvorník de Brzeznicze*, annorum ultra L, ut solus dixit, facto solito juramento testatus est in hec verba: To mi svědomo, že paní Anna z Štemberka, mátě pánuov Zmrzlíkuov, přistěhovala se ze Lnář do Březnice po smrti pána svého, tu v Březnici bydlevši, chléb, pivo i jiné všecky potřeby od svých synuov měla, až potom jevši k své dceři na Jestřebí, tam jie smrt zachvátila.

Ad idem. *Petr Kot z Březnice*, annorum LX, ut solus dixit, facto solito juramento testatus est dicens: To mi svědomo, že páni Zmrzlíkové páni moji, když paní Anna mátě jich ovdověla, dali jie tu v Březnici duom, dávajíce jie ze všech svých zámkuov všeliké potřeby, a když s povolením týchž synuov svých na Jestřebí k své dceři jela, tam ji smrt zachvátila. A oni služebníky jejie některé smrti dochovali.

Ad idem. *Petr Ludrdal z Březnice*, annorum ultra LXX, facto solito juramento testatus est dicens: Svědom sem toho jistotně, když ovdověla paní Anna z Štemberka po páně Petrově Zmrzlíkově smrti, i za jeho zdraví, že sú jie synové jejie duom v Březnici proti kostelu dali, a já sem v ty časy kuchmistrem na Březnici byl; k tomu všecky potřeby bez nedostatku dávali jie ze všech zámkuov, což jie koli potřebie bylo. V tom jest odjela ku paní Katheřině na Jestřebie, dceři své; tam umřela.

Ad idem. *Šimon Radda de Brzeznicze*, annorum ultra LX, juravit dicens: To mi svědomo, že páni Zmrzlíkové, moji páni, panie Anně mateři své dávali všecky potřeby z svých zámkuov a duom jie tu v Březnici dali, poctivě jie chovavše až do toho času, když s jich povolením k své dceři na Jestřebie jela; tam ji pak smrt zachvátila.

Pro Jaroslao Zmrzlik ut supra. — *Jan Peczka de Brzeznicze, Zdenkonis Zmrzlik homo*, annorum prope L, ut solus dixit, juravit ɔc et dixit: To mi svědomo, že páni Zmrzlíci koupili duom panie mateři své, paní Anně z Štemberka, a všichni potřeby jie dávali; a v tom tu byvši některú chvíli odjela jest ke dceři své na Jestřebí s jich volí, a roznemohši se tam umřela jest.

Ad idem. *Jan Babinecz de Breznicze, homo Zdenkonys Zmrzlik de Sweyssina*, annorum secundum suam existimacionem LX, juravit facto solito juramento et dixit: To mi jest svědomo, že páni Zmrzlíci synové paní Anny z Štemberka kúpili jí matce své duom tu v Březnici blíž kostela, aby tu pánu Bohu slúžila, a všechny potřeby jie s huory z Březnice i z jiných všech zámkuov dávali sú. A to mi také svědomo, že táž paní Anna jela jest ke dceři své paní Katheřině na Jestřebie a tam ji smrt zachvátila.

Ad idem. *Wenceslaus Hubka de Rowneho et Dobrzenicze, homo Zdenkonis predicti*, annorum LX, ut solus dixit, juravit ɔc et dixit: To mi svědomo, že pan Jan Zmrzlík kúpil jest paní mateři své paní Anně duom v Březnici blíž kostela, a všechny potřeby k živnosti sú jie s huory i s jiných zámkuov zpuosobili, aby jie dávány byly; a já sem dělal pánu obuv ke dvoru i paní matce jeho na týž vrub; a něký doby odjela jest ku paní Katheřině Smiřické na Jestřebí ke dceři své, a tam jest umřela s dcerú svú pannú Anežkú.

Ad idem. *Jan Koza z Březnice, homo domini Zdenkonys de Brzeznicze*, annorum XL vel ultra, juravit facto solito juramento dicens: To mi svědomo, že páni Zmrzlíci panie Anně z Štemberka kúpili duom tu v Březnici proti kostelu, a všechny potřeby jie dávali ze všech svých tří zámkuov, a v tom ještě páni dielní sú nebyli. A v tom odjevši ke dceři své nemocné na Jestřebí, tam jest umřela. Actum feria V. ante Lucie anno domini MCCCCLXXXVIII.

R. V. A. VI. a. a VII. b.

2467.

Svědomí Oldřichovi Sataněři z Hanšteinu. — 1488, 15. prosince.

Pro Satanerio extraordinarie. — *Dytrych Apl z Egrberka* juravit elevatis duobus digitis et dixit: O těchto kusiech, což mi jest vědomo, chci svědčiti, kteréž níže psány sú; než což mi jest k vieře a k tajnosti pověděno, toho praviti nechci,

leč mi bude právem to nalezeno. Toto mi jest svědomo, že se jest Hibrant Šatanéř s svými dvěma synoma Václavem a Oldřichem několikokrát smlúval a vždy zasě v různici přišli. Item též také s svú macechú tak několikokrát smluveni jsú a zasě v nejednotu přišli. Také mi jest svědomo, že jest paní svým pastorkóm lála a pravila o Václavovi a Oldřichovi praviti, že by své děti s židy a padúchy měla a ne s jich otcem, a na to jest je lotry a zlosyny a zrádce nazvala své cti. Item ten kšaft, kterýž Hilbrant Šatanéř udělal, a když jest on ten kšaft psáti dal, i ukázal mi jej a prosil mne, abych s ním jel k dobrým lidem, že jest zapečecen. Item panna Magdalena nebožička sestra má starému Satanéři odkázala jest padesát zlatých rýnských, a mé sestře Markétě padesáte zlatých, kteříž pak jie vydáni sú. Item jest mi svědomo, že mi jest Oldřich Šatanéř žaloval na mú sestru, že jemu laje a haní; takéž mi jest i sestra má túžila; tu sem já na obě straně odpověděl, že mi jest toho líto. Item také mi jest svědomo, že mi má sestra pravila, že by měla XIV kop starých gr., že by ty její muž na kostely odkázal, ježto pak jeho synové sú dáti nechtěli, že jest ty s nimi musila rozděliti takéž, jako jiný statek. Item také jest měla grošuo i peněz, kterých jest nebylo tolik, ješto by jimi mohla čeledi zaplatiti a jeho ku pohřebu připraviti, musila jest na to peněz zajieti. Také jest měla XXX prstenuov, ty jest s svými syny rozdělila podle cedule; výpovědí těch sú oni vzieti nechtěli. Item také mi jest svědomo, že jest sestra má jednu truhlici doluov svezla, a ta jest jedné chudé dívky byla, a tu jest jie byla k věrné ruce dala schovati, jmě péči, že by jie mohli ji vzieti, jakož jiným jejím dievkám pobrali sú. A to vše, což v nie jest bylo, nestálo jest za jednu kopu i s truhlicí. Item také jest Oldřich dal se paní mluviti, aby jemu jeho služebných pacholkuov nedržela i také dievek; a paní řekla, že nemá žádných, ježto by jeho byli. Item také mi jest svědomo, že Oldřich prosil jest otce svého, aby jemu dal stříbra k jeho svatbě; i dal mu stříbra, a poslal po zlatníka a dal střiebra k jednomu kalichu a vece: „Zuostane-li mi co přes to, toť po mé smrti dobře najdú“. Item paní dva súdky zvěřiny před dělením dala jest panu Janovi, kterýž vace [sic], jest-li vuole Václavova, že by jemu je také dal. Item také mi jest svědomo, že to vše, což jest bylo před rukama, že to všechno právě jest rozděleno podle zvuku výpovědi, krom jednoho voza visutého nechtěla jest paní dáti děliti a dvú ženských sedel, a mínila, že jest to neslušné neb nepodobné, by to děliti měla, podle toho že její synové pušky, prach, samostřiely, voděnie a hevery i vše, což k brani přísluší, schovali sú, a těch sedel jest nahoře nechala a pěš jest pryč šla. Tu sú se dobří lidé přimlúvali, že sú jie zasě to dali, a to sú jie dobře na čtvrt míle za ní poslali. Item také sú před paní zachovali dva vozy a všechno nádobie a všechny kury a krávy, kteréž sú v nájmě, žádná z těch jest na diel nepřišla. Item paní jest také jednu krávu viec zachovala, nežli se jim na dielu dostalo, chtěla jim té polovici zaplatiti; toho sú přijieti nechtěli. Item také jest

paní řekla, že by jie líto bylo, by její dcera měla sě Jamníku dostati. — Actum feria II quatuor temporum adventus anno domini M°CCCC°LXXXVIII°.

R. V. l. A. XI. b.

2468.

Svědomí Janu Kapounovi ze Svojkova. — 1488, 16. prosince.

Pro Johanne Kapun ad Czabelicze. — *Czeniek judex de Janowitz*, annorum LX vel ultra, juravit elevatis duobus digitis et dixit: To mi svědomo a byl sem jeden smlúvce, když se jest Katheřina a Martha z Boštic vdávaly, že sú se s volí bratří svých a poručnickú volí vdávaly; a tak se stala smlúva, že což sú poručníci statku nachovali, že jich tiem všech podělili, ale dědictvím nic, a věna každé uručili do dne a do roka po XLV kopách gr. miešenských, a Pešík měl vydati synu svému Jakubovi XX kop gr. českých a Matěj synu svému Václavovi tolikéž.

Johannes Scriptor de Janowicz Uhlérských, annorum minime LX, ut solus dixit, juravit ɔc et dixit: Marta z Boštic když se jest vdávala, že se jest vdávala s přátelskú volí i Jana bratra svého volí. Já sem byl smlúvce jeden s jinými smlúvcemi, tak že Václav syn Matějuov z Žandova pojal Martu za pravú manželku a Martha také Václava za pravého manžela, tak jakož záleží vedle křesťanského řádu. A otec Matěj z Žandova po synu svém Václavovi měl vydati XX kop gr. českých Martě nevěstě své a k tomu věna ročního uručili XLV kop gr. miešenských, a to sú uručili do dne a do roka; a poručníci Jan Mařan a Martin jsúce v držení toho sirotka ta léta, což po niech nachovali, jednostajně všech sirotkuov podělili těmi penězi, což nachovali ta léta; než což sě dědictví tkne v Tlučeni a Božticích, tu nápadem předkuov svých plný diel měli s bratrem svým Janem. A při té smlúvě Jan bratr jich také byl.

Martin z Janovic Uhlérských, annorum ut estimavit L, juravit elevatis ɔc et dixit: To mi svědomo, když sem byl poručníkem sirotkuov Vankových z Boštic, že sem ty sirotky Katheřinu a Marthu vdal poctivě s volí přátelskú i bratra jich Jana volí; a což sem nachoval statku jich s druhým spoluporučníkem svým, což nám toho pozuostalo po jich na oděv vynaložení, že sme jich všech ostatkem na rovný diel podělili a kruntu nic nedotýkali a k čemuž ony viece práva mají k kruntu; a otcové jich manželuov měli jim vydati po XX kopách gr. českých; a což sě dotýče věna, to sú uručili jim Katheřině a Martě dáti každé po XLV zlatých anebo kopách miešenských gr., a to do dne a do roka.

Jan řečený Mařan z pod Petrovici ze mlýna, czensita domini Slawate de Chlumu, annorum ultra XL, juravit elevatis ɔc et dixit: To mi svědomo, když sem byl poručníkem sirotkuov nebožce Vanka z Boštic Katheřiny a Marty s Martinem z Janovic a nebožce Vacka z Tlučeně Vacka, že což sme peněz ta léta nachovali,

že sme jě na to vodievali, a což potom zuostalo, tiem sme jich všech čtvero podělili. A když sú dospěly, tehdá sú se obě dvě vdaly s přátelskú volí i s volí Jana bratra svého. I pojal Jakub syn Pešíkuov z Černého Blata Katheřinu a Václav Macháčkuov syn z Žandova Marthu. Pak Pešík po svém synu měl vydati XX kop gr. českých a Matěj po svém synu tolikéž, a uručeno jest každé věna po XLV zl. uherských do dne a do roka. A bratr jich sedě řekl: K čemuž pak viec právo mieti budú. Actum feria III post Luczie anno domini M°CCCC°LXXXVIII°. Item ad idem pro Johanne Kapun B IV. Mathuss de Budkowicz. [List ten chybí.]

R. V. l. A VI. b.

2469.

Mezi Fridrichem ze Šumburka a Felixem z Fictum. — 1488, 19. prosince.

Pro Felicze Ficztum ad citacionem, ubi citatur a Frydrychone Ssumburg. — *Andreas Gebhart dictus de Pronersdorf, czensita Felicis Ficztum de Noweho Ssumburg,* annorum quasi LXX, facto solito juramento testatus est in hec verba: Toto mi svědomo, že před dávními časy, když někaká ruoznice vznikla mezi panem Mikulášem Hašisteinským a panem Ilburkem, kterýž Nového Šumburku v držení a pán byl, ale já neviem oč, v ty časy byl jest rybník řečený Wolauer ještě nezkazaný [sic], ale potom spustl a prázden za dlúhý čas, až jej nynější pan Felix zase napustil; a ten rybník za mé paměti vždy slušel k Novému Šumburku. Já sem byl z Brunéřova postúpiti musil do Chomútova pro překážky, kteréž mně a jiným súsedóm Kadanští učinili. A v tom rybníce nikdy žádný jiný nelovil, než pan Felix a držitelé Nového Šumburgka.

Ad idem. *Hans Wolauer de Brunerzsdorf, homo Felicis predicti,* annorum L vel ultra, facto juramento testatus est dicens: Svědom sem toho, když sú v nepřiezni a v ruoznici byli starý pan Hašisteinský pan Mikuláš a pan Ilburg, kterýž držitel Nového Šumburga byl, v těch časích takových musili sme postúpiti všickni z Brunéřova, neb nám všecko pobráno bylo. V tom zkažen byl rybník řečený Wolauer příslušející k Novému Šumburku, a úředník páně Hašisteinského udělati kázal plot mezi tiem rybníkem a mezi jezerem páně Hašisteinského; a tak pust stál ten rybník, až nynějšie pan Felix odundav toho plotu, kterýž byl učiněn, aby z jezera páně Hašisteinského ryby do něho nešly, napustil jej a užívá ho k Novému Šumburku, jakož vždycky držitelé Nového Šumburku užívali ho a lovili v něm.

Ad idem. *Bartholomeus dictus Merwunder, homo Felicis predicti,* annorum ultra LX, juravit dicens: To mi svědomo, že za pana Viléma z Ilburka, když jest byl držitel hradu Nového Šumburka i byl jest v ruoznici se panem Mikulášem Hasisteinským, v té ruoznici skopán jest rybník řečený Wolawer, kterýž leží nad jezeřem pánuov Hasisteinských, než kto jest to učinil, toho já neviem. Pak potom

za pana Ople starého pan Jan Hasisteinský dal jest byl zaplésti hrázi u toho rybníka a kamením zametati, aby ryby nemohly nahoru jieti. Pak za pana Feliksa nynějšieho pána našeho kázal jest týž pan Felix zkaziti, a kázal loviti v tom rybníce a ještě loví až dodnes bez překážky.

Ad idem. *Mates Ortel, censita Felicis predicti z Pruněřova,* maje let vedle domněnie XL a pět, juravit ͻc dicens: To mi svědomo, že když pan Vilém z Ilburka držal hrad Šumburg Nový, že jest byl ve zlé vuoli se panem Mikulášem starým Hašisteinským a s Kadanskými, tak že sú spolu váleli; a v tom času skopán jest rybník Wolawer řečený, ale já toho neviem od koho, neb sme se byli rozběhli a doma sme býti nesměli. A tak ten rybník několiko let pust stál. Pak za pana Ople starého kázal jej týž pán Opl zase zadělati a lovil jest v tom rybníce. Pak tomuto nynějšiemu pánu Janovi Hasisteinskému bylo to proti mysli, kázal jest podhrázie zaplésti a kamením zametati, aby ryby nemohly nahoru jieti. Potom za pana Feliksa nynějšieho našeho pána kázal jest to týž pan Felix zkaziti a zbořiti, a tak to stojí bez překážky až do dnešního dne. Actum feria VI. quatuor temporum adventus et ante Thome apostoli anno domini MCCCCLXXXVIII.

R. V. 1. A. VII. a. Srov. svědomí č. 2463.

2470.

Mezi Hynkem Štěpanickým a Alšem ze Šanova. — 1488, 19. prosince.

Pro Alssone citato, ubi citatur a Sstiepaniczskeho. — *Nickel hammermeystr de Langnowa, censita Alssonys de Ssanowa,* annorum ultra XXX, juravit elevatis duobus digittis dicens: To mi svědomo, že jest test muoj jménem Jiřík pana Štěpanického, bratra tohoto pana Hynka, žádal byl, aby na horách u Langnovu štuolu začal; a to se s jeho volí páně Štěpanického stalo. A když měl do Uher jeti pan Štěpanický, prosil ho, aby na čas nechal za penieze vuoz rudy jeho hamerníkóm, aby z toho dělal. A potom sem já také na těch horách dělal. A řekl, když by se z Uher vrátil zase, že by s námi o to chtěl slušně naložiti.

Ad idem. *Hans z Lagnova hořejšího hamru, censita Alssonis de Ssanowa,* annorum ultra XL, facto juramento testatus est dicens: Svědom sem toho a v paměti mám, že s starého pana Štěpanického volí na gruntu jeho Štěpanického založili sme stolu já s mistrem Jirkem na horách železných, a to se stalo vše s jeho volí a přiezní. Potom týž pan Štěpanický, když chtěl do Uher jeti, prosil nás, abychom druhdy na čas jeho hamerníkóm přáli vuoz rudy železné, aby se mohli vydržeti, doniž by tam stoly nevehnali; a pravil, když by se zase z Uher vrátil, že by s námi o to chtěl naložiti slušně. Actum feria VI. quatuor temporum adventus anno ut supra.

R. V. 1. A. VIII. a.

2471.
Mezi Jeronymem Šlikem a Joštem Failcarem. — 1488, [19. prosince].

Concernit Jeronimum Sslick. — *Virgo Margaretha, filia olim Caspari Stanpach,* habens annos per beneficiarios conspectos, revocat Jodocum Failcz a testamento, nolens ipsum habere pro testamentario, quia minus juste egit de bonis suis, prout sibi a patre ejus creditum fuerat; et retinet pro testamentario pro se et pro sorore sua virgine Katherina juniore Nicolaum Sslik. Et committit causam suam Andree Hozlauer z Varuov, listuov svých dobývati a z nich upomínati, kteříž jemu svěřeni sú a jie a sestře její přislušejí, téhož Jošta Faycera i všechny věci vésti před právem dvorským i jinak, kdež by toho jie potřebie bylo, na zisk i na ztrátu.

R. V. l. A VIII b. — Srov. svědomí č. 2455, 2459 a 2460.

2472.
Svědomí Jeronymovi Šlikovi. — 1488, 20. prosince.

Pro Jeronimo Sslick. — *Hanuss Fleyssman et Engelhart dictus Otta, consules jurati civitatis Konigspergk,* missi a consulibus et tota comunitate ejusdem civitatis, facto solito juramento testati sunt in hec verba dicentes: To nám svědomo, že Kašpar Šteynpach nebožtík měl zápis na hrad a město Konigsperk, a pozuostavil po sobě dcery dvě, jednu, jenž slove Markéta, a druhú Katheřinu, dědičky, jichžto poručníky sdělá Jošta Faylcera i jiné dobré lidi. Také nám toto svědomo, že týž Šteynpach držitel toho zámku nadepsaného byl a spravoval ten zámek, a my poddáni sme byli na miestě KJMti jemu jakožto úředníku, a ktož koli zámku toho držitel jest, jakožto nynie páni Šlikové, těm sme na miestě sirotkuov slíbili věrni býti; a když sme kdy s kým oč činiti měli, vždycky sme utiekali v svých potřebách ku pánóm Šlikóm na miestě KJMti jakožto držitelóm toho zámku, a také v čemž nedostatek máme ortele, běřem z Lokte. Svědomo nám také, že když sú spolu váleli, páni Šlikové s pánem z Plavna váleli, my sme pánóm Šlikóm pomáhali, a oni u nás svú kuchyni měli v městě. Také sme svědomi toho, že Ditrich, kterýž nynie hajtman na Konigsperku jest, že jest některé sirotci*) sedláky obeslal do raddy naší v městě, a ti sedláci vyznali sú v plné raddě, že Jošt Faylcer zavázal je k své ruce, že sú mu člověčenstvie musili slibovati, ale o sirotcích zmienky neučinil. Také když falckraf se pány Šliky válel, v tom zjímal jest falckraf některé spolusúsedy naše a šacoval. Potom sú se smluvili a tak zpuosobili, že již ti naši súsedé neměli těch peněz šacovných dáti. Tehdy Falcar vzal jest ty penieze našim súsedóm, a těch jim ještě nevrátil. Má také Faylcar některé listy naše, ježto městu našemu slúží; těch nemuožem zase od něho mieti, ač sme ho za to často prosili.

Ad idem. *Wir bürgermeister und rat der stat Konspergk* bekennen in diesem offen brief für allermenigklichen, als wir von edelen wolgeporenen herren Jeronim

Slick, herr zur Weyssenkirchen und Elpogen ɔc, unserm gnedigen herren, ettlicher sage halben angelangt, seiner genaden müntliche kuntschafft der worheit zu geben, auf sülch seiner genaden begeren diese gegenwurtige Hansz Fleyschman und Engelhart Ott, unsere ratsfrunde, zugeschickt in voller macht an unser stat, wo sie als für befragt würden, dye warheyt, so viel und uns bewust ist, zu sagen, bittend demütiglichen denselben unsern frunden iren sagen, in massen wir selbst personlich in gegenwert erschinen, auf ditzmal gantzen glauben geben und gnedigklichen verhören, wann was sie sagen, ist unser bewust. Sprechen wir auf den eyd zum rechten gethan. Zu urkund haben wir unser stat insigel unten an diesem brief gedruckt und gegeben nach Cristi gepurt der weniger tzol im acht und achtzigisten jar, dinstag nach Lucie [16. prosince 1488].

Ad idem. *Michel Raub de Konigspergk, censita Jeronimi Sslick*, annorum ultra XXX, facto juramento testatus est dicens: Svědom sem toho, že Jošt Feylcar tři pacholky měl, a ještě jednoho má, slove Laphans. Ti všichni tři podkopavše jeden duom v městě Konigsperku pokradli sukně, pláště, a tu všicku krádež nesli na hrad Konigsperk, a v ty časy byl zámku toho držitel týž Jošt Faylcer. Jiní také dva, jeden slul Hans Šmid, druhý Eckerkuch, ti ukradli panu Mikulášovi Šlikovi na Folcknau tenato rybí, a to přinesli do jedné stodoly. A já sem v ty časy na tom zámku u Faylcara byl, a když sú mi pověděli o tom tenatu, tehdy já vzav je v stodole, kdež je byli schovali, i nesl sem je sám na zámek Konigsperk; a to tenato rozřezavše na dvé, tu jednu polovici z Konigsperku zámku vezli ji na Faylc na tvrz. Také měl jiné pacholky, jednomu říkali Fogelhans, druhý Henzl. Ti, když jeden kramář přijev do Konigsperku tu trávil, vzavše mu nočně ten krám i se vším kořením a což v něm bylo, to všecko na hrad Konigsperk nesli, a ten krám ještě podnes tam jest. Jeden také rybář v Laybiczi**) vsi byl a ještě jest, tomu také pacholci Faylcarovi ukradli tenato a vyšikovali je do Chba. Actum sabbato quatuor temporum adventus et in vigilia Thome apostoli anno domini MCCCCLXXXVIII. — Vide ad idem in alia parte Gregorius Ssponmülner.

Gregorius Sponmülner, pro tunc temporis notarius juris dictrictus Cubitensis, annorum circa XXXIV, ut solus dixit, juravit elevatis duobus digitis, quod literam, qua se Jost Faylczer [excusat]: že týž list beze lsti a nerozmyslně, bez rozkázání a poručení pánuov Šlikuov jemu jest psal, než toliko bylo jemu rozkázáno psáti manuom vuobec, aby přijeli, ale žádného zvláštního poručení Faylcerovi psáti od pána jest nebylo. Neb se jest mne pan Kašpar tázal, také-li sem psal Faylcerovi; a já sem pověděl: Také. A pan Kašpar mi řekl: „proč to učinil“. A já sem řekl: „co sem já věděl, já sem to učinil nerozmysliv se, beze lsti“. Než dva listy mi byl poručil pán témuž Faylcerovi psáti, aby přijel pod tiem závazkem a slibem, kterýž jest pánu mému

učinil; a on jest toho zanetbal a nepřijel. I doufám pánu Bohu, že jemu ta dva listy mají viece ke škodě býti, nežli pánóm milostivým a mně první.

Georgius Ssirntynger, capitaneus in Ssawensstayn, ut se estimabat XXXVIII vel circa, juravit ꝯc et dixit: Slyším praviti, že Jošt z Faylce pří toho a řka, že jest pánuom Šlikóm nic nesliboval. To mi jest svědomo, že muoj nebožtík otec Jošt Širntynger Hohenberče a Kristof Hertmberger a Jošt z Faylce všichni třie poručníci sú uděláni od Kašpara Štaypacha nebožtíka, a tak otec muoj pro zaneprázdnění službú a věcmi pána svého milostivého markrabie Bramburského JMti, jakož JMt hauptman byl, i učinil mě miesto sebe jednati a pósobiti s statkem sirotčím k jich lepšímu. I nechtěli sú páni Šlikové nás ve zboží vpustiti, než abychom přísahu a slib učinili, takto znící: že Jošt Faylcer a já panu Jeronymovi jemu na miestě a jeho bratřím slíbili sme pod věrú na miestě přísahy s zámkem Kynygsberg a tvrzí Štanhof a s zbožím hleděti ku pánóm Šlikóm, a žádného nahoru nepúštěti bez jich vuole a vědomie, a jestliže bych já a Faylcer na zámku osobně a na tom zboží býti nemohli, tehdy abychom urozeného člověka se dvěma nebo třmi koňmi na tom zámku a zboží mieti mohli. Pak potom sě stalo, že jsem já polovici zboží toho držel a Jošt Faylcer polovici; pak já pro zaneprázdnění a pósobení věcí svých nemohl sem na tom zboží býti, i postavil sem miesto sebe svého strýce jednoho v to zboží. A také já a Faylcer přijali sme léno na to na miestě sirotkuov. Také mi jest svědomo, že jest Faycer od Nikle Širntingera rytieře žádal, jestliže by manželstvie jeho syna se dcerú Kašpara Šteinpacha předse se nesešlo, aby jemu toho zboží samému postúpil a platy nebo úroky spustiti a jich od sirotkuov neupomínati. I řekl pan Nykl, že toho učiniti nemuože, leč by pánóm a přátelóm bylo zapsáno. Také viece že Jošt Faylcer a já někaké jednání s Kynygspergskými měli sme. I odpověděli sú, že toho učiniti nemohú, leč by to prve na pány Šliky jakožto na svrchnie pány vznesli.

Ad idem. *Georgius Ssyrntinger senior*, annorum XL, ut solus dixit, juravit ꝯc et dixit: Já sem zámek Kynygsberg od tří poručníkuov držel; tu sú mě páni Šlikové na zámek svrchu pověděný dopustiti nechtěli, leč bych jim slíbil na miestě přísahy s tiem zámkem po nich se spravovati, a žádného naň nepúštěti, leč s volí a vědomím Jich Mtí. A při tom byl Jošt Feycer.

Ad idem. *Fogelhans de Falknaw, Nicolai Sslik famulus*, annorum 30 vel ultra, ut solus dixit, juravit ꝯc: To mi svědomo, že byl jeden kramář v Kynigsberce a měl kuoš s krámnými věcmi, a ten kuoš s těmi věcmi Faylcerovi pacholci, zejména Klaus a druhý Hanuš, ukradli sú; a ten kuoš jest ještě na zámku Kynygsberce. Item také téhož Faylcera Michal ukradl nevod rybný. Ale to viem, že Faylcer o tom jest nic nevěděl o žádném. Actum sabbato quatuor temporum adventus anno domini MCCCCLXXXVIII°.

R. V. l. A. VIII. b. a X. b. Srov. svědomí č. 2455, 2459, 2460 a 2471. — *) Slovo *sirotci* dostalo se na to místo nejspíš omylem. — **) Rozumí se ves u Ohře Liboč, ném. Leibitsch.

K tomu ještě na l. A XII b. tento zápis patří:

Pro Faylczarone ad testimonium ad illud jus, verte ad idem A VIII pro eodem. *Wenceslaus Polaczky de Polak clientalis,* annorum XXXIII, juravit oc et dixit: To mi svědomo, když Failcer rokoval se paném Jeronymem v Mašťově a když Faicer někaké listy ukazoval, tu pan Šlik řekl, že jest ty listy pokradl. Actum feria V. post annunciacionem beate Marie virginis [26. března] anno domini MCCCCLXXXIX°.

2473.

Svědomí Jiříka Samuele z Hrádku. — 1489, 2. února.

Pro Georgio de Hradku ad impetracionem Hagek. — *Marzik Hosstialek, censita olim domini Samuel de Hradku, nunc vero filiorum ejus,* annorum XL, ut solus dixit, juravit dicens: To mi svědomo, že já jsa pacholetem nevelikým, to mi ještě vždy v paměti, že Kuneš z Hájku Ramšovi, kterýž byl na Chlubíně, platil jest jemu úroku ročnieho půl druhé kopy, ale zač jest mu dával toho, já neviem. Actum feria II. die purificacionis Marie, LXXXIX anno.

R. V. l. A XI b. Na konci jest připsáno: „Vide post III folia Gira Wssewieda“; avšak list ten schází.

2474.

Svědomí Janu Kamencovi. — 1489, [2. února.]

Pro Johanne Kamenecz defendente in Zelegewiczych contra inductum. — *Johannes Drbolt de Zelechowicz, censita Dobiassuow de Sulewicz,* annorum quasi XC, ut solus dixit, juravit elevatis duobus digitis et dixit: To mi svědomo, že Václavec nebožtík děd muoj a Havel Drbolt otec muoj byli sú za panem Vilémem dědem nynějšieho pána Jana Kamence i za jeho otcem, a já také byl sem, a jim úrok platili sme; a Jindříšek v Želejevicích vždycky také páně Januov Kamencuov byl, jeho otce i jeho předkuov, a jim úročil; a nikdy, což pamatovati mohu, nebyl týž Jindříšek nařikán. A Vavřínek bratr téhož Jindříška též úrok panu Kamencovi platil.

Ad idem. *Wenceslaus Hlauczal de Zelegewicz, censita Henrici residentis ibidem in Zelegewiczych,* annorum ultra LX, ut solus dixit, facto solito juramento testatus est dicens: Svědom sem toho, že nebožtík Václav nynějšieho Jana Kamence otec měl jest plat v Želejevicích na Zíchovi Vavřínkovi a na Jindříškovi, a vždy bez překážek úroky jemu i nynějšiemu pánu Janovi Kamencovi platili, neb sú jich páni byli dědiční až do nynější chvíle.

Ad idem. *Jetřich z Telec, clientalis,* annorum XL, ut solus dixit, juravit elevatis duobus digittis et dixit: Svědom sem toho, že před některú chvílí, což pamatovati mohu, Jan Kamenec byl v drženie s bratřími svými, dokudž se neděli, jednoho lánu dědiny ve vsi Želejevicích; potom když sú se rozdělili, dostal se ten lán i s Jindříškem, kterýž z toho lánu úrok platil, Janovi Kamencovi.

Pro Johanne Kamenecz. *Matěj z Vranieho, censita Dubeczskeho,* annorum prope centum, ut solus dixit, juravit solito juramento et dixit: To mi svědomo, že sem byl z mladosti u otce páně Zdislavova, páně Milotova a páně Kamencova, zejména pana Vaňka a paní Markéthy jich mateře, že sú mě posielali po úrok do Vojnic a do Lukohořan, že sú přišli tíž lidé z těch vesnic a úrok přinesli anebo po mně poslali.

Ad idem. *Hawel de Lukohorzan, censita Zdislai de Kosstialow,* annorum ut dixit ultra LX, facto solito juramento testatus est dicens: Svědom sem toho, že pan Vaněk otec páně Kamencuov seděl jest v Lukohořanech a bral úrok z lidí v Želevicích se tří člověkuov, a to má paměť jest od let L^{a}.

Ad idem. *Bussek de Msseneho, censita domini Wilhemi de Ilburgk,* annorum L, ut solus dixit, juravit ꝛc: To mi svědomo, že ten statek v Želevicích byl jest otce mého i mých strýcuov, na něž se panu Kamencovi táhnú, a že strýci moji platili sú úrok vždy panu Kamencovi a na nich jest měl panstvie, to já pamatuji. Vide ad idem Jacobi Kule A XVI. [Chybí.]

R. V. 1. A. XI. b. a A. XII. a.

2475.

Svědomí Květušovi. — 1489, 12. března.

Ad Kwietusy circa. *Blazek de Malkowicz, censita Getrzichonis de Getrzichowicz,* annorum ut putabat XL, juravit elevatis duobus digitis et dixit: To mi svědomo, že nebožtík Hron z Květuše zjednal mě, jakož byl člověk nemocný, abych ho nesl do Prahy mezi dvèma koňoma ke dckám; a když sme ho ke dckám přinesli, a on chtěl ten statek svuoj, mlýn a dvuor v Květuši a sídlo tudiež v Květuši a v Čáchorcích také dvuor i jinde, ve dcky klásti Bohuslavovi a Janovi synu jeho z Koutuov, a když přede pány úředníky stáli, a páni úředníci pochtěvše klásti, a když pan Čeněk přišel, i [s]chukše se spolu v radu řekli, že nesmějí klásti, leč KMt k tomu povolí, neb jest toto člověk mdlý, když státi nemuož. A nevyjiežděv z Prahy i umřel. Actum feria V. die sancti Gregorii anno ꝛc LXXXIX°.

R. V. 1. A. XII. a.

2476.

Svědomí Alšovi Roubíkovi z Hlavatec. — 1489, 14. března.

Pro Alssone Rubik ad Rzewnowiczich. — *Odolen z Komářic,* annorum ut putabat XL, juravit elevatis duobus digitis et dixit: Slyšel sem od lidí z Řevnovic, že sú přišedše ke mně i pravili, že by Litvín z Todně je uručil pod kopú gr., aby Alšovi robot nevypravili, a Cinšpan na Vidově musil je vyručiti. Actum feria sabato post Gregorii anno ꝛc LXXXIX°. [Na okraji připsáno:] Ad idem Johannes Czinspan post A XIV. [Chybí.]

R. V. 1. A XII a.

2477.

Svědomí Pakostovi z Průchoda. — 1489, [14. března.]

Pro Pakosta ad Prochod. — *Martinus řečený Mareš de Welechwina, czensita domini regis ad castrum Hluboka*, annorum některé a šedesát let maje, juravit ɔc: To mi svědomo, nebo sme my tu blízko od Prochodu, že jsta tu v Prochodě byla dva bratry, jeden slul Jiřík a druhý Matěj, a ta se často vadievala i zabiti se chtěla, tak že nejednú sme i já z našie vsi přibiehali a rozvazovali je. I radili jim dobří lidé i já, abyšta se o svuoj statek rozdělila; i tak sta udělala krom rybníka velikého, toho aby ze spolka užívala. Tu já jim sem losy kladl na jich zboží diely, jimiž sú se rozdělila, při tom jiný žádný nebyl jediné já; a ten podiel stal se prve, než sta se oba oženila. Než o městiště dvora tu je nebožtík pan Hruoza podělil, a při tom sú byli Kratoš a Jan lovčí nebožtík z Purkarce i já, a šacovali to ve XIV kopách gr.; a když se v to mladší uvázati nechtěl, uvázal se jest starší pan Jiřík a dal mladšímu VII kop.

[Na okraji připsáno:] A týž Martin znal, že jest Pakosta byl poručil svuoj diel jemu i Janovi z Velechvína a Jiříkovi, že sú oni anižto on Pakosta ničímž nesáhal na paní Kateřiny z Prochoda diel.

Johannes de Welechwina, oficialis domini regis ad castrum Hluboka, annorum ultra LXX, ut dixit, juravit elevatis duobus digitis et dixit: To mi svědomo, že jsta byla dva bratry Čelistkové, a ta sta se o vešken svuoj statek rozdělila prve, než sta se oženila, kromě rybníka velikého, toho sta spolu užívala, jeden aby jej držel tři léta a druhý tolikéž, anebo spolu nasadiec, i potom se rybami děli; pak ještě bylo pozuostaveno dvořiště, o to je pan Hruoze nebožtík dodělil tak, že starší mladšímu dal VII kop za jeho diel, a při tom byl Kratoš a Jan z Purkarce, ale při prvním dielu žádný z nich nebyl. [Na okraji připsáno:] Týž Jan z Velechvína znal také na túž přísahu: že jakož Rynhart Pakosta poručil byl jemu s jinými tovařiši prodávati lesy a jiné věci jeho dielu, kteréhož KMt nerozkázala jest byla paní Katheřině postúpiti, že on Pakosta anižto oni nikdy sú nesáhali na stranu paní Kateřiny, aniž jie v čem překáželi.

Ad idem. *Jan Ploczek de Lissowa, censita domini regis ad castrum Hluboka*, annorum ultra LX, ut dixit, juravit ɔc: To mi v pravdě svědomo, neb sme od Pruochodu oblíž, že ta dva panoše Čelístkové podělila sta o svuoj ten statek u Prochodě prve, než jsta se oženila, krom rybníku velikého, toho sta měla spolu požívati, anebo aby jeden jej nasadil jeden čas a druhý druhý.

Item ad idem. *Martinus z Velechvína, censita domini regis ad castrum Hluboka*, annorum prope XL, juravit ɔc et dixit: To mi svědomo, že ta bratry dva řečení Čelístkové podíla sta se byli prve. [Následující listy chybí.]

R. V. I. A XII b. — Les na severovýchod od vsi Velechvína slove *Prochod;* tam nepochybně stál statek nebo snad i ves Prochod či Průchod.

2478.

Svědomí Bohuslavovi z Dobrovítova. — 1489, 17. září.

Pro Bohuslao de Dobrowitowa ad defensam in Pomieniczich. — *Nicolaus Strzela de Rokycz,* juravit elevatis duobus digitis et dixit: že sú se ty věci v pravdě tak dály i před těmi osobami, jakož v této ceduli zapsáno stojie, kteráž tuto vepsána stojí, jenž zní takto: Léta božího tisícieho čtyrstého sedmdesatého ve čtvrtek před svatým Štěpánem [2. srpna?] přišli sú před mě na Konopiště urozený Jan z Poměnic a opatrní mužie rychtář a Hladký Jan Krapet z Benešova a prosiece mne, Mikuláše Střely z Rokyc, najvyššího hajtmana najjasnějššího krále Českého JMti dvora, za přímluvu, jakož najjasnější knieže a pán pan Jiří král Český a markrabie Moravský, pán náš najmilostivější, dal urozenému panoši Petrovi z Dobrovítova dvuor v Poměnicích nebožce Míkuov, kterýž držal Martin z Poměnic. I mluvil jest svrchupsaný Petr z Dobrovítova k tomu, aby jemu ten dvuor postúpen byl. Pak já svrchupsaný Mikuláš chtě to k dobrému konci přivésti, přijal sem k sobě urozené panoše Kunše z N. a Jana z Poměnic, a opatrné muže rychtáře z Benešova a Hladkého; s jich radú v to sme uhodili, aby svrchupsanému Petrovi z Dobrovítova ten dvuor v Poměnicích postúpen byl. A když jest svrchupsaný Martin z Poměnic měl postúpiti dvoru svrchupsaného s příslušenstvím, umluvil se jest s Petrem z Dobrovítova tak, že Martin z Poměnic má toho dvoru tři léta požívati a v těch třech letech má svrchupsanému Petrovi z Dobrovítova VI kop gr. čes. dáti a v tom svú věc opatřiti, mohl-li by to od svrchupsaného Petra z Dobrovítova zase odkúpiti. Pakli by se Martinovi z Poměnic toho učiniti nezdálo, tehda Petr svrchupsaný z Dobrovítova má dáti Martinovi neb jeho ženě z Poměnic X kop peněz dobrých, jakž v ty časy pojdú, a Martin svrchupsaný má Petrovi toho dvoru s příslušenstvím postúpiti a XII čebruov žita jemu osieti v tom dvoře.

Valentinus olim judex de Benessow juravit ɔc elevatis duobus digitis super illo eodem modo, ut Nicolaus Strzela: quod ita se habuit res inter Petrum de Dobrowitowa et a Martinem z Pomenic, jakož cedule vykazuje, a jináč nic. Actum feria V. post Ludmille anno ɔc LXXXIX.

R. V. l. A. X. a.

2479.

Mezi Kateřinou a Elškou sestrami z Mansdorfu a Jindřichem z Mansdorfu. — 1490, 27. ledna.

Pro Katherina et Elsska sororibus de Mansdorfa ad defensam circa obligacionem Henrici de Mansdorfa. — *Anna de Mansdorfa in Zelenkach* facto juramento super literam infrascripta testata est, ut infra sequitur: Já Anna z Mansdorfa vyznávám tiemto listem obecně přede všemi lidmi, ktož jej uzřie anebo čtúc slyšeti budú, že přijev ke mně Jindřich z Mansdorfa bratr muoj i prosil mne, abych jela

ku paní Katheřině a ku panně Elšce, abych jim pověděla, aby se uvázaly v statek svuoj po svém otci; a já sem jemu řekla, že jim toho potřebie nenie tu starost na sě bráti, snad by ty se potom k tomu statku držal a chtě jej mieti, když by pán Buoh z té starosti pomohl. I řekl mi to: Kdyby bylo jinú měrú, ale túto měrú nedaj mi toho milý pán Buoh, kterúž sem učinil, abych o to na věky státi chtěl, aniž by byl muoj přietel, kto by mi k tomu radil. A řekl mi: Však vieš, kterak jest žena jeho na mě křičela. A já sem jemu řekla, že křičela, žes ho pro statek zamordoval, aby jeho statek měl. A on mi řekl: Nuže, radila-li by mi k tomu, již bych já musil na věky v té věci zuostati. I řekla sem jemu: Již já to chci pro tě učiniti, slibuješ-liž jim to zdržeti? A on řekl: že slibuji, a pověz jim ote mne, že jim ten statek mocně dávám, že oň, dokud sem živ, státi nechci, a doufám pánu Bohu, že jim míním svého přidati. A sem to k jeho prosbě učinila a jela sem k nim, a ty věci všecky sem jim ot něho pověděla, zač mne jest svrchupsaný Jindřich prosil, bratr muoj. A potom sú ony své přátely obeslaly, a Jindřich tu také byl, a tu věc mezi nimi dokonali; a to já chci ústně seznati, kdež by jim toho potřebie bylo. A nemajíci pečeti své prosila sem urozeného panoši Pavla z Sulevic a na Duchcově, že jesti k tomu mému vyznání na svědomie pečeť svú přitiskl, sobě bez škody. Jenž jest dán léta božího MCCCCXC° v středu po svatém Pavlu na vieru obrácenie.
R. V. 1. A. XIX. b.

2480.

Svědomí Albustinovi Švihovskému. — 1490, 8. března.

Pro domino de Sswihow ɔc ad impetracionem in Gininie. — *Katherina de Sswihow, relicta olim Zdislai de Ginina, nunc vero conthoralis Albustini de Sswihow,* annorum ultra XXX, facto solito juramento testata est in hec verba dicens: že s nebožtíkem Zdislavem z Jinína několiko let jsúci s ním sem obývala, a sedmero sme dětí spolu měli, z nichžto ještě tré živo jest, děvečka a dva pacholíkové, oddána s týmž Zdislavem nejsúci. Potom pak po smrti syna svého, když jedné s pochovávánie přišel, tu já vzavši děti pod plášť a jedno na ruce drževši, oddáni sme spolu, a potom po oddavcích ižádného sme dietěte spolu neměli; a on Zdislav nebyv potom roku živ i umřel, a já s těmito tré dětmi po něm sem zuostala. Ale než co činiti se mnú měl, prve měl se mnú slib; a když oddati se se mnú chtěl, odrazovali mu někteří. A on Zdislav řekl: Cožť jsem jí slíbil, tomu chci dosti učiniti, a več sem ji uvedl, z toho ji chci vyvésti.

Ad idem. *Jan Horsyczky z Horsycz, clientalis,* annorum ultra XL, facto solito juramento testatus est dicens: Já jiného svědom nejsem, co se dětí nebožce Zdislava dotýče, než že jest s ní měl tyto syny, kteříž sú prve, než se s ní voddal. Než co se dcery dotýče, toho já neviem a svědom nejsem.

Ad idem. *Petr Hora z Lužan,* annorum quasi LX, facto solito juramento testatus est in hec verba dicens: To mi svědomo a jiného nic, že nebožtík Zdislav s Katheřinú ze Švihova děti prve měl, než se s ní oddal. Než co se dcery jeho dotýče, o tom já neviem, prve-li ji před oddáváním čili po oddávánie měla. — Actum feria II. ante Gregorii anno domini ɔc 90. — Vide post B. IV. Toto také týž Hora. [List ten není zachován.]

R. V. 1. A. XVII. a.

2481.

Svědomí Blektovi. — 1490, [8. března].

Pro Blekta. — *Melichar Kaucz, clientalis,* annorum LX, ut dixit, juravit elevatis duobus digitis et dixit: To mi svědomo, že Ješek Komoň držel některé lidi v Brníši, ale toho neviem které.

R. V. 1. A. XVII. a.

2482.

Svědomí Pakostovi z Průchoda. — 1490, 10. března.

Zigismundus de Petrowicz clientalis, annorum solus nescivit quot, facto solito juramento testatus est dicens: To mi svědomo, že jest Hroznata nebožtík bratr muoj v Pruochodě žádného dědicstvie neměl, než puojčil na to; a jiný k tomu ižádný žádné spravedlnosti neměl, než já po bratru svém, nebo byl nedielný. Actum feria IV ante Gregorii 1490. [Po straně:] Ad idem A XX Bohuslaus de Ugezda.

Ad defensam in Pruochod. — *Bohuslaus de Ugezdcze bytem tudiež, clientalis,* annorum quasi L, elevatis duobus digittis testatus est in hec verba dicens: To mi svědomo, že pan Jíra a pan Matěj Próchodští dielní sebe nebyli, než podělili se toliko takto, když se jich ženy spolu sbýti nemohli, rozdělili se bytem, každý s svú ženú zvláště obývaje, ale rybníkuov spolu užívali, a jiným žádným zbožím se nerozdělili; a když by kterého z nich byl Buoh smrti neuchoval, že diel na druhého jakožto na nedielného bratra spadnúti měl. Tohoto sem také svědom, že Hroznata nadepsaným bratřím byl XXIV zlatých rýnských pójčil na jich jeden rybníček a na dva člověky, na Jeníka a Kupečka, a těch a toho všeho užívati měl až do výplaty, jakož se již pak tak stalo, že splacen jest. Stalo se feria VI. quatuor temporum penthecostes et post Urbani [27. května] anno domini ɔc XC primo.

R. V. 1. A. XVII. a. a A. XIX. b. Srov. svědomí č. 2477.

2483.

Svědomí Dětřichovi z Lungvic. — 1490, 14. května.

Pro Theodrico de Lungwicz ad defensam in Chuderow. — *Theodrykus alias Getrzich de Wsseborzicz, clientalis,* annorum ultra LX, ut solus dixit, juravit elevatis

duobus digitis et dixit: To jest mi svědomo dobře, že Baruše z Chuderova chlebila jest s dětmi svými v Chuderově až do své smrti, a odtud blízko v Žežicejch pochována leží.

Tiema Lungwicz clientalis, annorum ultra quinquaginta, ut solus dixit, juravit elevatis duobus digitis et dixit: To mi jest svědomo, že paní Baruše z Chuderova Šestákova pozuostalá vdova chlebila jest s dětmi svými tu v Chuderově a tu umřela. A když umřela, já sem jie nedal v kostele pochovati, protože otec její byl odkázal dáti pole jedno k kostelu, ale oni nedali jeho, ale sami ho požívali až do té chvíle. Tehdá synové její, když slíbili dáti to pole k kostelu tomu do Žežic, tehdá sem toho dopustil, a tu leží. Actum feria VI. in profesto Sophie anno domini ɔc XC.

R. V. l. A. XVII. b.

2484.

Svědomí Janu Bašínovi. — 1491, 25. února.

Pro Johanne Bassin ad Studenany. — *Petrus Makusska, clientalis de Nemyczewsy,* juravit elevatis duobus digitis et dixit: To mi svědomo, že Zikmund z Hořešovic řekl přede pány k řeči Kunáthově z Dobřenic, že na ten plat, kterýž držela Anna Kamarethová z Žirovnice, nesahá. Actum feria VI. post Mathie anno ut supra.

R. V. l. A. XVIII. a.

2485.

Svědomí Kozlovi z Kladrub. — 1491, 1. března.

Pro Kozlone de Kladrub in Letow. — *Hawlecz czensita domini Jaroslai Zmrzlikonis de Stareho Sedla,* annorum XC vel ultra, ut dixit, juravit elevatis duobus digitis et dixit: To mi jest svědomo, že doniž sem byl [v] Probylově, neb sem se tu rodil, to mi jest dobře památno, že ve vsi Malči byla jsta dva dvory kmecí, z nichž úrok platili pánóm do Letóv. Na jednom seděl někaký švec a druhého nepomním, jak sú mu řiekali. Pak když Táboři spálili, nemoha tu osésti, stěhoval se do Čimelec a pak tu umřel. A když to pusto bylo těch let, tehdá súsedé Probylovští otcové nynějších orali tu na těch pústkách a platili z toho, jakž kto přijal, onen pět gr., onen šest a tak dále pánóm do Letuov do dvora. Potom nechali toho těžení, že porostlo lesem, a Probylovští se toho chytili a mýtili za pana Švamberka; a já jim řiekal, aby nechali a nemýtili, že jich nenie a že sluší do Letuov těm pánóm; a oni mě proto chtěli zabiti. A já jim řekl, játť to praviti budu, doniž sem živ, nebo jest pravda. Také jest jedna dědina, jenž slula Novina, ale již jest les veliký na ní zrostl, kteráž leží jdúc do Nevěřic na levé ruce podle obce Probylovských; to byla má, z kteréžto já sem platil panu Buškovi do Letóv.

Ad idem. *Johannes Beran de Letow, censita Kozluov de Cladrub et in Letow,* juravit elevatis duobus digitis et dixit: To mi jest dobře svědomo a mám paměť od

let LX[ti] a rodil sem se v Probylově, že ta dědina na Malči slušela jest do Letuov k tomu dvoru, a plat sú tam platili, doniž sú ji dělali, ale již jest na nie les veliký zrostl. A muoj nebožtík otec ji také držal a do Letuov z ní plat platil, a i jiní súsedé z Probylova drželi ji po kusu a z nie do Letuov platili, by chtěli pravdu praviti. Potom když sme tomu učiniti nemohli i pustili sme, a tak jest porostla. A také jest jedna niva, jiež řiekají Novina, ta jest také slušela k Letovu, a Probylovští sú se v ni uvázali a vysekávají ji. Actum anno domini MCCCCXCI° feria III ante translacionem sancti Wenceslai.

R. V. l. A. XVII. b.

2486.

Svědomí Jindřichu z Mansdorfu na Trmicích. — 1491, 28. května.

Pro Henrico de Manstorfa in Trimiczich ɔc. — *Girzik de Sebuzina et in Zelenkach, clientalis,* facto solito juramento testatus est in hunc modum: Toto mi jest svědomo, před časem mluveno jest od nás ku panně Katheřině v ty časy, doniž pannú byla, a ku panně Elšce sestře její z Manstorfa: Chcete-li státi o hrdlo Jindřichovi Trmickému z Mansdorfa pro účinek otce vašeho, kterýž se jest jemu stal? A ony sú takto pověděly: že toho nechtie učiniti, by Jindřichovi stály o hrdlo, že vieme, kterak se jest stalo. Tu já s jinými šli sme k Jindřichovi Trmickému, kterak by sě chtěl mieti ku pannám bratranám svým, jestliže by měl kterú spravedlnost po otci jich k statku, kterýž po nebožtíkovi Janovi Trmickém zuostal, chtěl-li by jim toho při nich nechati a nestáti o ten, či co jiného máš před sebú, daj nám to znáti a pověz nám úmysl svůj. A on Jindřich řek nám: Raďte mi, kterak učiniti mám? A my sme řekli: Myť tobě raditi neumieme, ty vieš, co činiti máš. Tu jest Jindřich Trmický pověděl a žádal jest odtahu, aby se na to poradil s svými přátely, a poradě se, že by nám chtěl odpověď dáti. Tu jest Jindřichovi pověděno, že jest čas krátký, aby nám hned dal odpověď; a on pomysliv chvíli pověděl, že sem jak sem živ o ten statek nestál a že oň nestojím, aniž státi chci; než že slyším, že by někdo chtěl mieti a pojieti pannu Katheřinu, a že by mi o čest i o hrdlo stáli i o statek, než kterýž by měl z nich kterú z nich, aby mi ten o hrdlo nestál, a pakli by stál, aby v ničemž nic nebylo. A tu já s jinými dali sme to znáti panně Katheřině a panně Elšce, že Jindřich tak praví, že o ten statek otce vašeho nestál a že oň nestojí, aniž státi chce. Potom po času po některé neděli přijel jest Jindřich Trmický do Želenek a tu jest ke mně mluvil i k jiným: že slyším, že pravie, že bych já dal statek za to panně Katheřině a panně Elšce, aby mi oni o hrdlo nestáli; a v tom se vám opoviedám, že v tom státi nechci v té smlúvě, poněvadž tak pravie, stůjte mi o hrdlo nebo nestůjte, ktož koli chce. A my sme jemu pověděli: Tať věc v naší moci nenie, než v jejich.

Jan de Wchinicz a v Ražicích clientalis, facto solito juramento testatus est

in hunc modum et dixit: Stalo se před časem některým; já s jinými přátely mluvil sem a otázku sme učinili na panně Katheřině a panně Elšce z Manstorfa, chtie-li státi Jindřichovi Trmickému o hrdlo; a ony sú pověděly, že nechtie, neb vieme, kterak se jest stalo. I šli jsme dolů k Trmickému, učinili sme na něm otázku, měl-li by jakú spravedlnost neb chtěl-li by mieti po nebožtíku Janovi Trmickém, aby nám to pověděl. I chtěl, abychom jemu k tomu radili, a my sme jemu pověděli, že my k tomu raditi neumieme, neb sme přijeli pro potřebu jich; a on jest k nám mluvil, že se o to chce s přátely raditi; a my sme jemu pověděli, že jest čas krátký, aby nám to hned pověděl, co v úmysle má. A on pomysliv i řekl nám, že sem o ten statek jak sem živ nestál a nestojím ani státi chci, než pověděl nám, že by některý chtěl pojieti z těch některú, kterýž by mu o jeho hrdlo i o čest státi chtěl, totiž pannu Katheřinu nebo pannu Elšku, jestliže by kterú pojal nebo měl a stál jemu o jeho hrdlo aneb o čest i o statek, aby z té smlúvy mezi nimi nic nebylo. A my sme šli ku panně Katheřině a panně Elšce, pověděli sme jim to; a ony sú nám slíbily, která by se koli z nich vdala, že muž její nemá Jindřichovi Trmickému o hrdlo ani o čest ani o statek státi, a tak sme mezi nimi smluvili. Potom Jindřich Trmický po některé neděli nalezl jest nás v Želenkách, totiž Jiříka Želenského a mě Jana Ražického a Jana Údrckého, pravě nám, že jim v té smlúvě státi nechce, že někteří mluvie, že sem jim proto statek dal, aby mi o hrdlo nestály; stuojte mi nebo nestuojte, že já toho nic netbám. A my sme jemu pověděli, že to již v naší moci nenie, než chtie-li tě panny propustiti, že naše vuole k tomu jest.

Ad idem infra. *Slawibor de Wssechlap clientalis,* juramento prestito solito testatus est in hunc modum: Před časy některými poslali po nás do Bieliny po mě, po Jiříka z Želenek, po Ražického a po Jana a Václava bratřie z Třebivlic Katheřina a Elška sestry z Manstorfa. I učinili sme na nich otázku, chtie-li Jindřichovi Trmickému o hrdlo státi pro účinek otci jich. I pověděly sú, že nechtie, neb vieme, kterak se stalo. Tu sme šli k Jindřichovi a otázali sme se jeho, chce-li o ten statek státi po bratru svém, či co jiného před sebú má. Tu nás Jindřich prosil, abychom jemu radili; a my sme pověděli, že se nám to učiniti nehodí, neb sme jim ku potřebě přijeli. Tu Jindřich žádal, aby se na to s přátely potázal; a my sme pověděli, že jest čas krátký, aby nám pověděl, co v úmysle má. Tehda Jindřich pomysliv chvíli i pověděl, že sem o ten statek nestál a nestojím aniž státi chci. Při tom jest pověděl, že slyším, že by někdo pannu Katheřinu chtěl pojieti, ježto by mně chtěl o hrdlo státi i o statek i o čest. Jestliže by kto měl pannu Katheřinu aneb pannu Elšku a mně o hrdlo stál anebo o statek anebo o čest, aby v ničemž nic nebylo. To my od Jindřicha slyšiec šli sme ku pannám a pověděli sme jim to, což sme od Jindřicha slyšeli, a tak sme tu smlúvu mezi nimi učinili.

Waczlaw Vdrczky de Vdrcze et in Trzebiwliczich, clientalis, facto solito

juramento testatus est in hec verba: že před časem šel sem s jinými dobrými lidmi žádán sa ku panně Katheřině a ku panně Elšce z Manstorfa. Tu sme jich tázali, chtěly-li by Jindřichovi Trmickému o hrdlo státi o ten účinek, kterýž jest učinil otci jich Janovi Trmickému. Tu sú ony pověděly, že nechtie, neb dobře vědie, kterak se jest stalo. Tu sme my šli k Jindřichovi Trmickému a mluvili sme k němu, jestliže by kdy měl jakú spravedlnost k statku nebožce Jana bratra svého, chtěl-li by oň státi či nic. Tu jest Jindřich pověděl, že se chce na tu věc s přátely svými poraditi; tu sme my pověděli, že jest čas krátký. Tehda on pomysliv i řekl takto: Milí páni, kterak mi radíte k tomu? Tu sme jemu pověděli, že nám se to nehodí učiniti, neb sme my k jich potřebě přijeli. Tehda on pomysliv i řekl, že sem jak sem živ o ten statek nestál aniž stojím aniž státi mienim, než slyším, že by někteří chtěli, to jest pannu Katheřinu, mieti neb pojieti, a ti jistí že by mi chtěli státi o hrdlo i o čest i o statek; i jestliže by mi stáli o hrdlo, aby v ničemž nic nebylo. Tu já vedle jiných dobrých lidí šel ku panně Katheřině a ku panně Elšce a dali sme jim tu věc znáti, kterak Jindřich praví. Při jiné řeči já sem pak dále nebyl.

Johannes Vdrczky de Vdrcze, clientalis, capitaneus in castro Pontensi, annorum XL minus I⁰ aut duobus, facto solito juramento testatus est in hec verba: Stalo se před lety čtyrmi neb pěti, že mi psaly panna Katheřina a panna Elška sestry a dcery nebožtíka Jana Trmického žádajíc mne, abych k nim přijel na Bielinu. Tu sem já přijel a nalezl sem tu týchž panen jiné přátely. I šli sme nahoru na zámek k týmž pannám, i pověděli sme zespolka, jaká by toho potřeba byla. I pověděla jest panna Katheřina: Milí přietelé! Jakož za to mám, že vás některých tajno nenie, že jest muoj otec sšel neb zabit; kterak mi k tomu radíte? Tu my všichni odstúpivše a poradivše se, takto sme učinili na panně Katheřině otázku, chce-li státi Jindřichovi Trmickému o hrdlo? A ona jest pověděla, že nechce, že viem dobře, kterak se jest stalo. Tu sme jie při tom nechali a šli sme s zámku doluov, nalezli sme Jindřicha Trmického v hospodě u Chluby, i mluvili sme k němu takto: Kterak se chceš ku pannám mieti o statek, kterýž jest ostal po Janovi bratru tvém Trmickém? A on jest pověděl a řka: Milí přietelé! Raďte mi, neb muožte rozuměti, že někteří, kteříž by mieti chtěli pannu Katheřinu, stojí mi o statek, o čest i o hrdlo, ježto bych jim toho nerad přál. My sme pověděli, že my k tomu raditi neumieme, my mluvíme od panen. Pověděl Jindřich Trmický: Milí přietelé! Nechť se o to poradím s přátely svými, chci vám toho odpověď dáti ve třech dnech. A my sme pověděli, že toho sčakati nemuožem, než pověz nám hned, neb bychom pospolku býti nemohli, co chceš činiti. I pověděl: Milí přietelé! Když jináč býti nemuože, Buoh vie, že sem o ten statek nestál, jak sem živ, aniž stojím ani státi chci, než jestliže by kto z nich kterú měl, aby mi o hrdlo nestál; pakli by stál, aby z této smlúvy nic nebylo. Tu sme poslali po panny a pověděli sme, že Jindřich o ten statek nestojí, který jest pozuostal po otci vašem. A zase

sme Jindřichovi pověděli, že také tobě panny o hrdlo nestojie. A tu sme mezi nimi smlúvu udělali. Potom přijel Jindřich Trmický do Želenek po té smlúvě po dvú nebo třech nedělech anebo viec, tohoť beze lsti nepomním; tu jest byl pan Jiřík Želenský a pan Jan Ražický a já; i mluvil k nám Jindřich takto: Milí přietelé! Teď se vám opoviedám, že někteří pravie, že bych já za to pannám statek dal, aby mi o hrdlo nestály, a to by mně k hanbě bylo; stuoj mi kto chce na světě nebo nestuoj, teď se vám opoviedám, že v té smlúvě státi nechci. A my sme pověděli, že naše věc nenie, než že ta věc jest při pannách. Actum sabato in vigilia sancte Trinitatis et post Urbani anno XCI.

R. V. l. A. XVIII. a. Srov. svědomí č. 2479 a též nález č. 605 v Archivu Českém IX. str. 474.

2487.

Svědomí Jiříkovi Samuelovi z Hrádku. — 1491, 25. dubna.

Pro Girzikone Samuelis. — *Paulus civis Pragensis,* annorum XL vel citra, ut solus dixit, juravit elevatis duobus digitis et dixit: Hoc mihi in veritate constat, quod cum fui notarius in Waleczow circa annum domini LXXII, quod Cunsso de Hagek solvebat censum ad Waleczow circa festum Galli per XLV gr. et circa festum sancti Georgi totidem sine omni renitencia, et super illo adhuc registrum habeo. Actum anno domini MCCCCXCI feria II die sancti Marci ewangeliste [25. dubna].

Ad idem pro eodem. *Mathias filius Peterkonis de Zanthowa, czensita Pauli de Hradek, filii Samuelis de Hradek,* annorum prope L, ut solus dixit, juravit elevatis duobus digitis et dixit: To mi svědomo, když sem byl v službě u pana Ramše nebožtíka IV leta, že Kuneš z Hájku přinášel panu Ramšovi nebožci na však rok o svatém Havle po třech věrduncích a o světím Jiří tolikéž. Actum feria IV. die sancti Urbani et quatuor temporum Penthecostes [25. května].

R. V. l. A. XIX. a. Srov. svědomí č. 2473.

2488.

Svědomí Pakostovi z Prúchoda. — 1491, 30. května.

Pro Pakosta impetrante in Prochodie. — *My Jiřík a Matěj, spolubratří z Próchoda* vyznáváme listem tiemto obecně přede všemi, ktož jej uzřie nebo čtúc slyšeti budú, že sme dali lán dědiny věnné zástavú s lesy, lukami, s rybníčkem, s hájkem i s tím se vším, což k tomu lánu přísluší, slovutnému panoši Petrovi z Kratoše a sestře našie paní Anně v Xti kopách gr.; a tak, když jest svrchupsaný Petřík toho lánu zachovati nemohl, tehda prodal jest jej opatrnému Thomanovi z Velechvína i jeho budúcím za pět kop se vším, jakož svrchupsáno stojí, nic sobě tu práva ani svým dědicóm a budúcím nepozuostavuje. Než svrchupsaný Jiřík a Matěj spolubratří, jich dědici a budúcí plnú vuoli mají ten lán se vším příslušenstvím

vyplatiti od svrchupsaného Thuomy a jeho budúcích, když by jim kop X dali, tehdy oni mají jim ten lán i se vším právem sstúpiti, tak jakož jest sám Thomášek držel bez odpory všelikaké. A ta úmluva stala se jest mezi nimi před dobrými lidmi, jakož svrchu psáno stojí. A ktož by tento list měl s dobrú volí Thuomy svrchupsaného, ten má i mieti bude túž plnú moc i též plné právo ke všemu, což tento list svědčí, jako on sám. Tomu všemu na svédomie a pro lepší jistotu věcí svrchu psaných my Jiřík z Pruochodu a Petr z Kratoš jsme své vlastnie pečeti přivěsili k tomuto listu; a také sme k tomu prosili slovutného panoši Jeronyma rychtáře Lišovského, že jest svú pečeť na svědomie přivěsil k tomuto listu, avšak bez škody jeho dědicuov a budúcích. Jenž jest dán a psán léta od narozenie syna božieho MCCCC padesátého prvnieho v úterý ten den svatých Petra a Pavla apoštoluov božích [29. června 1451].

Ad idem. *Girzik de Wysskowicz clientalis,* annorum XL vel ultra, ut solus dixit, facto solito juramento in hunc testatus est modum dicens: To mi svědomo jest, když paní Machna z Suché s Hroznatú Rynhartovi Pakostovi na list dobrú vuoli učiniti nebo udělati měla, tu sem od nie prošen byl, abych pečeť zlatníkovi kázal udělati. I učinil sem to k jejie prosbě, tak že se mnú k zlatníku šla, a já kázal sem pečeť s jejie volí zlatníku udělati. Actum feria II post Urbani anno ͻc XC primo.

R. V. l. A. XX. a. Srov. svědomí č. 2477 a 2482.

2489.

Svědomí nástupcům Jana Plzáka v Nebovidech. — 1491, 29. listopadu — 13. března 1492.

Pro impetrantibus in Nebowidech. — *Nicolaus de Welinie, mansione in Kolonia,* annorum XL, ut solus dixit, facto solito juramento dixit: To mi svědomo, že pan Jindřich Bazek prodal jest právo své a diel svuoj v Nebovidech panu Plzákovi nebožtíkovi, než bratrova dielu jest neprodával, neb jest jeho dielen byl, a na rozdiele vzal sobě pan Jindřich tvrz Okrúhlú a polovici všech dědin, ale bratru se dostala pustá tvrz a polovice dědin i luk i všeho a kostelní podání celého, kteréhožto polovici přidal jest pan Bohuslav bratru Jindřichovi z dobré vuole. A přibrav se z Perštýnce i vytiskl mě ze dvora panského, v kterém sem seděl, teď nynie na svatú pannu Přisku dvě létě budú, jakož mě vytiskl z toho dvora.

Ad idem ad Nebowidy. — *Wenczeslaus de Podhorzan mansione Prage* annorum prope XL, ut solus dixit, juravit elevatis duobus digitis et dixit: To mi jest svědomo, neb sem v ty časy byl u pana Jindřicha Bazka v Nebovidech, když pan Jindřich Bazek svuoj diel, kterýž mu se dostal na rozdiele s bratrem Bohuslavem, když se dělil, prodal byl Janovi Plzákovi, to jest tvrz Okrúhlú a což se jemu dědin dostalo a luk i jiných příslušností na rozdiele, a polovici kostelního podání, kterúž

byl jemu pan Bohuslav bratr jeho z dobré vuole přidal, ale dielu pana Bohuslava jest neprodával. Actum feria III ante Nicolai [29. listopadu] anno ↄc XCI.

Ad idem. *Johannes de Broda Bohemicali,* annorum prope L, ut solus dixit, facto solito juramento testatus est in hunc modum: To mi svědomo, že nebožtík Bohuslav z Nebovid, bratr muoj ujčený, pravil mi, že již se jest rozdělil s bratrem Jindřichem o ten statek v Nebovidech, a že se jest Jindřichovi na jeho diel dostala tvrz Okrúhlá a polovice dvoruov kmecích, luk, dědin i jiných věcí; což jest pak týž Jindřich prodal byl nebožci Plzákovi. A Bohuslavovi na jeho diel dostala se tvrz pustá s polovicí dvoruov kmecích, luk a kostelní podánie celé, kteréhožto pak Bohuslav z dobré vuole polovici toho podánie přidal bratru svému Jindřichovi; a tak řka, že již on z své polovice muož učiniti, což chce, prodati, anebo dáti, komuž chce, než já jemu svého nedám, — nebo sú v dobré vuole nikdy nebyli a vždy se bíti chtěli, že sem já mnohokrát měl dosti činiti krotě je s jich mateří. Actum feria V ante Lucie. [8. prosince 1491].

Ad idem. *Margaretha de Chrzenowicz, relicta olim Johannis Plzak de Nebrzezin,* facto solito juramento testata est in hunc modum: To mi svědomo, že když sem s nebožtíkem mužem svým přijela do Nebovid k Jindřichovi Bazkovi, chtiec ten statek u něho kúpiti, a když sme tu byli, tehda nebožtík muž muoj tázal se Jindřicha Bazka, které by ceny byl, a on sobě jej vysoce pokládal a procenil jej dva tisíce. Tu se jeho muž můj tázal, kterak by mu se toho tak mnoho dostalo na jeho diel? A on řekl, že on má otbývati sestr svých a bratru Janovi že ještě má něco dodati, toho nepomním, co jest pověděl. A dále řka: A z té příčiny bratr muoj Bohuslav přijal jest tvrz pustú a sedm lánuov dědiny bez dluhuov a polovici platu v Nebovidech a lesu polovici za Labem. A když nebožtík Bohuslav bratr jeho přijel na Nebovidy, tehdá se jeho muž muoj tázal: Jest-li tvá vuole pane Bohuslave k tomu, že sem Nebovidy kúpil? A on mu řekl: Milý pane Jene! Co mi jest do toho; on jest prodal své, komu jest chtěl, však když bych já byl chtěl tomu, však by mi se bylo to dostalo, ale přijal sem radše tvrz pustú a polovici dědiny a platu bez dluhuov, než bych měl ty dluhy platiti, však bych to musil potom prodati, nemaje odkud platiti, a protoť tobě toho radše přeji pane Jene, než komu jinému. A muž muoj pověděl: Vieš-li o tom, pane Bohuslave, že mi máš spravovati podle bratra svého, neb mi se jest tak bratr tvuoj zavázal? A on vysoce přísáhl, že toho učiniti nechce pro svého bratra. A muž muoj nebožtík prosil jeho, aby učinil, což mu jest bez škody. On vece: Učiním-li co pane Jene, učiním tobě k vóli a pro tě, pro bratra svého toho bych neučinil. A tu Bohuslav své lidi hned poručil mému muži a přikázal jim, aby s bratrem nic neměli činiti, než což by jim potřebie bylo, aby se k muži mému utiekali. Také mi to svědomo, že nebožtík muž můj listy dielčie mezi Jindřichem Bazkem a Bohuslavem bratrem jeho s pečetmi dobrých lidí na

svědomí do smrti své u sebe jest měl, jeliž já po jeho smrti vydala sem je Bohuslavovi z Nebovid, jsúc v pokoji u Slonuov.

Bartoss de Polep, clientalis, annorum XL, ut solus dixit, facto solito juramento testatus est in hunc modum: To mi svědomo, že Jindřich Bazek po smrti Bohuslava bratra svého přistěhoval se tu do Nebovid do farhofa, nevieme odkud, neb jakž jest prodal svuoj diel nebožci Plzákovi, nevieme, kde jest byl; potom sme ho odtud vytiskli, jakož také k té faře sluším, neb sme pro něho faráře mieti nemohli, vytiskla jej obec, a to skrze rozkázání pana Švihovského a pana Kostku od JKMti, a on odtud stěhoval se do Perštýnce. Pak se potom zase přistěhoval do Nebovid do chalupy jednoho člověka, toho neviem, kúpil-li jest to od toho člověka, čili jest ho mocí vytiskl.

Ad idem. *Procopius de Dolan clientalis*, annorum XXX minus uno aut XXX, ut solus dixit, facto solito juramento testatus est in hunc modum: To mi svědomo, že Jindřich Bazek z Nebovid po smrti svého bratra Bohuslava z Nebovid přistěhoval se do Nebovid do farhofa, nevieme odkud, neb jakž jest byl prodal nebožci Slezákovi [sic] svuoj diel, neviem, kam se jest byl vybral, a tu byl některý čas. A potom skrze rozkázání KMti po panu Švihovském a panu Kostkovi, že sme proň kněze mieti nemohli, vytiskla ho odtud osada, a on se stěhoval do Perštýnce. Potom se zasě přistěhoval do Nebovid do chalupy jednoho člověka; kúpil-li jest to od něho, čili ho mocí odtud vytiskl, toho neviem. Actum feria II. die sancte Dorothee virginis [6. února] anno ͻc XCII⁰.

Ad idem. *Jacobus clientalis de Dolan*, annorum ultra L, ut solus dixit, juravit elevatis duobus digitis et dixit: To mi svědomo, že nebožtík Bohuslav Bazek z Nebovid dielen jest byl s bratrem svým Jindřichem Bazkem o ten statek v Nebovidech, nebo sú i meze vorány, pokud má býti Bohuslavovo a pokud Jindřichovo; a potom také Jindřich prodal byl ten diel svuoj nebožtíkovi Plzákovi a Plzák Rezkovi, a Rezek sfrajmarčil s Hamerníkem od Čáslavě, a Hamerník také sfrajmarčil s panem kancléřem o Chvojnu, a pan kancléř prodal Bohuslavovi, kterýž to drží. A to také jest mi svědomo, že to kostelní podání celé příslušelo jest k té tvrzi pusté, kteráž se jest dostala nebožci Bohuslavovi na rozdiele. Actum feria III. in die sancti Valentini [14. února] anno domini MCCCCXCII⁰.

Ad idem. *Johannes Dobessowsky de Malenowicz et in Dobessowicz clientalis*, prope L annorum, juravit elevatis duobus digitis et dixit: To mi svědomo, že Bohuslav Bazek z Nebovid, když otjel v službu na Moravu, poručil jest lidi své a statek svuoj tu v Nebovidech nebožci bratru mému Majnušovi z Dobešovic, aby úroky vybieral s těch lidí k jeho nebožtíka Bohuslava ruce, a ty jest jemu posílal, a druhdy sám přijeda i vzal. Actum feria V. ante translacionem sancti Wenceslai anno ut supra [1. března 1492].

Ad idem. *Gindrzich de Malenowicz et in Dobessowiczich clientalis*, annorum L, prout solus dixit, facto solito juramento testatus est in hunc modum: To mi svědomo, že nebožtík Majnus bratr muoj vybieraje úroky tu v Nebovidech z toho dielu tvrze pusté, i dával jest je nebožtíkovi Bohuslavovi Bazkovi, ano i já jednú také od těch lidí jeden vzav, i dal sem jej také témuž Bohuslavovi. — Actum feria III. post Translacionem sancti Wenceslai [6. března] anno ↄc XCII°.

Ad idem. *Witus de Nebowid, judex et censita Bohuslai Hrdibor*, annorum prope LXX, ut solus dixit, facto solito juramento testatus est in hunc modum: To mi svědomo, že Jindřich Bazek z Nebovid a Bohuslav bratr jeho odtudž dělila sta se tiem zbožím v Nebovidech, tvrzemi, lidmi i dědinami, a já pomáhal sem vyčítati záhonuov na dědině, a z nich každý držal a požíval jest dielu svého bez příkazy druhého; a potom Jindřich prodal svuoj diel, totiž tvrz Okrúhlú s jejím příslušenstvím nebožci panu Janovi Plzákovi.

Ad idem. *Nicolaus de Nebovid, juratus consul, censita predicti Bohuslai Hrdibor*, annorum prope LX, ut solus dixit, facto solito juramento testatus est dicens: To mi svědomo, že Jindřich Bazek z Nebovid rozdělil se jest o ten statek v Nebovidech s Bohuslavem bratrem svým, dědinú i lidmi, tak že Bohuslavovi bratru Jidřichovu dostala se jest na jeho diel tvrz pustá a polovice lidí i dědin, a Jindřichovi tvrz Okrúhlá a polovice lidí, také i dědin. Actum feria II. die sancti Gregori pape [12. března] anno domini MCCCCXCII°.

Ad idem. *Blazek censita bone memorie hereditarius Bohuslai de Nebowid*, annorum prope LX, ut solus dixit, juravit elevatis duobus digitis et dixit: To mi svědomo, že sem byl při té věci, když sú se nebožtík Bohuslav Bazek z Nebovid s Jindřichem bratrem dělili o ten statek v Nebovidech tak, že pustá tvrze s sedmi lány dědiny a se čtyrmi člověky, krom zádušních, Bohuslavovi jsú se dostali, a druhá tvrz Okrúhlá ta se jest dostala Jindřichovi také s sedmi lány dědiny a tolikéž lidí jako Bohuslavovi, kterúžto polovici svú on Jindřich potom jest prodal nebožtíkovi Plzákovi, a každý jest své polovice požíval bez druhého překážky; ano já doniž jest pan Bohuslav byl u pana Kuny na Ratajích po několik let, já sem jej jemu sám nosil tam na Rataje; a když nebožtík pan Bohuslav pán náš umřel, tu přijev pan Jindřich bratr jeho, připravil nás mocí, že sme jemu musili slíbiti člověčenstvie. Actum feria III. post Gregorii anno ut supra [13. března 1492]. Vide post vertendo folium: Petrus Sak. [List ten není zachován.]

[Před tím tyto výpisy z desk jsou zapsány:] *Pro impetrantibus in Nebowidech.* — In flaveo majorum obligacionum B XVII juxta obligacionem, ubi Johannes Plzak de Nebrzezin obligavit MCC flor. hungaricales Henrico Bazek de Nebowid.

Anno domini MCCCCLXXIV° sabato post XI millia virginum [22. října] Henricus Bazek, in obligacione contentus, protestatus est coram beneficiariis Pragensibus,

quod Andre de Tyssnow ingrossatori tabularum dat plenam potestatem, ut ipsius nomine possit presentem obligacionem de tabulis dimittere seu quietare summam in obligacione contentam et omnia facere, tamquam ipsemet facere possit.

Anno domini MCCCCLXXIV° feria III. ante Sixti [2. srpna]. Andreas de Tyssnow nomine Henriczi Bazek de Nebowid quittat et presentibus dimittit de presenti obligacione quingentos fl. hung. zawdawku, quos ei dare debuit in festo sancti Galli preteriti, et cum hoc C fl. hung., quos ei dare debuit super festo sancti Galli proxime venturi ex eo, quia Johannes Plzak ei dictos sexingentos florenos hung. plene explevit. Relacio omnium beneficiariorum.

Anno domini MCCCCLXXV° feria II. in die Leonardi [6. listopadu]. Henricus Bazek a Johanne Plzak super presenti obligacione tulit et recepit ducentos octuaginta fl. hung., de quibus ipsum quittat et dimittit pariter et absolvit. Relacio omnium beneficiariorum.

Anno domini MCCCCLXXVII° feria V. ante Ambrosii [3. dubna]. Henricus Bazek recognovit, quod a Johanne Plzak super presenti obligacione recepit LX fl. hung., de quibus ipsum quietat et dimittit plene et in toto. Relacio omnium beneficiariorum.

Anno domini MCCCCLXXVIII° feria IV. ante Elizabet [18. listopadu]. Henricus Bazek de Nebowid recognovit, quod a Johanne Plzak super presenti obligacione recepit centum XL fl. ung., de quibus ipsum quittat et dimittit plene et in toto. Relacio omnium beneficiariorum. In qua summa computati sunt XXX floreni, quos Bohuslaus Bazek recepit super presenti obligacione ab ipso Johanne Plzak.

Anno domini MCCCCLXXX° feria VI. post Thome apostoli [22. prosince]. Henricus Bazek recognovit, quod a Johanne Plzak super presenti obligacione recepit tres fl. ung. et tres gr. pragenses, de quibus ipsum quittat plene et in toto. Relacio omnium beneficiariorum.

Henricus Bazek de Nebowid protestatus est coram beneficiariis Pragensibus, quod de omni jure suo, quodcumque habet virtute presentis obligacionis ad centum septemdecim fl. hung. in hereditatibus in Nebowidech in obligacione contento ita et in eo jure pleno, prout sibi obligacio a Johanne Plzak de Nebrzezin plenius testatur, plene et in toto statim condescendit Johanni de Sselnberg, cancellario regni Bohemie, et suis heredibus ad habendum, tenendum, vendendum, alienandum, obligandum et faciendum, sicut de propriis quitquid sibi placet, nullum sibi jus ibidem virtute ejusdem obligacionis ad eosdem centum septemdecim fl. hung. amplius reservando. Actum anno ↄc LXXXV° feria IV. post Jacobi [26. července].

Anno domini MCCCCLXXXV° feria II post Leonardy [13. listopadu]. Johannes de Sselnberg, cancellarius regni Bohemie, p. e. c. b. P.: quia prefatos centum decem et septem fl. ung. recepit et tulit a Wenceslao Hamernik de Bozejowa, quos centum

fl. tamen olim Franko de Milewicz aput se reservavit ob indisbrigacionem hereditatum in Zelewczi, quas Margaretha de Chrzenowicz vendidit Petro Janowsky de Suchotlesk, et easdem hereditates vendidit ulterius prefato Frankoni, ita prout tabule testantur; ideo prefatos Venceslaum Hamernik disbrigatorem suum et Margaretam de Chrzenowicz disbrigatricem hereditatum in Zelewicz de eisdem centum et decem septem fl. ung. quittat et dimittit plene et in toto. Relacio omnium beneficiariorum. Et adhuc prefati XVII fl. ung. pozuostavují se orphanis olim Nicolai Rezek de Wesele, quos tenetur eis dare et persolvere prefata Margaretha a data presencium infra duas septimanas continue decurrentes sine ulteriori dilacione.

In viridi minorum obligacionum S. XX. — Henricus Bazek de Nebowid p. e. c. b. P.: se teneri quinquaginta cum media septimą sex. gr. pr. boh. veri et justi debiti illustri Henrico alias Hynkoni juniori principi Minstrbergensi commiti Glacensi ɔc, tutori et commissario orphani olim Johannis Bazek de Nebowid, et eidem orfano solvendum a festo sancti Galli nunc preteriti infra tres annos continue decurentes abque omni dilacione; in casu si non solveret, extunc ipsi aut unus ex eis poterit et poterint se intromittere de hereditatibus suis in Nebowidech municione, curia arature et araturis, curiis rusticalibus cum censu, agris, silvis, rivis, piscinis et omni libertate ad ea pertinente, ita et in eo jure pleno, prout sibi tabule majorum obligacionum a Johanne Plzak de Nebrzezin testantur, easque tenere et eis uti tam diu, donec eis prefatum debitum non fuerit persolutum cum omnibus dampnis et impensis. Et quando dictum debitum fuerit persolutum, extunc prefati ambo aut unus ex eis poterit presentem obligacionem sibi Henrico de tabulis dimittere vice versa sine omni contradictione. Actum anno ɔc LXXV feria IV. post Epiphaniam domini [11. ledna].

2490.

Svědomí Václavu z Tmáně. — 1492, 4. února.

Pro Wenceslao de Tmanie ad impetracionem in Praskolesych. — *Anna de Odierad, relicta olim Benessii Gdulinecz de Ostromirze,* elevatis duobus digitis testata est in hec verba dicens: Sem toho svědoma, když sem jednoho času u nebožtíka otce svého byla, tu jest byla zmienka s panem Petrovským o věno Václava z Tmáně, řka: Starám se o věno Václavovo, ale postúpím mu platu v Žehouni. Ale pan Petrovský tomu odepřel řka: Však jest Žehouň má, pravě, že by mu ji dal. Odepřel jest tomu pan Kuneš otec muoj, pravě: Já sem tobě Žehouně nikdy nedal, aniž je toho kto kdy slyšal, bych já ji tobě dal. I řekl jest pan Petrovský: A lidé mi již člověčenstvie slibovali. Odpověděl otec muoj: Jáť sem jim toho nekázal, byť slibovali. A pan Petrovský řekl: Ale mně's řekl, abych já lidem řekl, aby mi slibovali. A tak toho nechavše, v tom se rozešli, a nebožtík otec muoj brzo potom umřel. Actum

sabato post Blazi anno ɔc XCII°. Ad idem vide post folia III, ubi Dorothea de Wodierad. [Svědomí to není zachováno.]

R. V. 1. B. I. a.

2491.

Svědomí měšťanům Sušickým. — 1493, 18. prosince.

Pro civibus de Sussicz ad defensam circa in civitate Sussicz. — *Diwissius de Dluhewsi,* clientalis, facto solito juramento testatus est in hunc modum: To mi svědomo, nebo páni Sušičtí poslali mě ku paní Dorothě vdově někdy Sigmunda Zajiečka z Horaždějovic, aby jim něco odkázala k obci. A ona odpověděla: Ostane-li co po mně, chci jim to dáti k záduší na kostel.

Ad idem. *Václav písař města Sušice* učiniv obyčejnú přísahu, svědčil jest v tato slova: To mi svědomo, a byl sem při tom, že paní Dorotha nebožce Sigmunda Zajiečka z Horaždějevic pozuostalá vdova řekla jest, že ten statek, kterýž by po nie pozuostal, že jej chce dáti pánóm Sušickým na záduší do Sušice.

Ad idem. *Jan de Bytiezu,* clientalis, facto solito juramento testatus est in hunc modum: Toto mi svědomo, nebo když sem žádán byl od pánuov Sušických podle jiných dobrých lidí, abych došel ku paní Dorotě nebožce Zigmunda Zajiečka pozuostalé vdově, abychom k nie pánuov Sušický[ch] prosbu vnesli, aby jim po smrti své k jich obci něco odkázala, a ona nám odpověděla: Neviem, co na mě pán Buoh dopustí, než zuostane-li co po mé smrti, chci jim to dáti k jich záduší. Actum feria IV. quatuor temporum adventus et ante Thome apostoli anno ɔc XCIII°.

R. V. 1. B. VI. a.

2492.

Svědomí Němčickému. — 1493, [18. prosince].

Girziko de Lukonos prestito juramento testatus est ɔc: Byl sem také na těch smlúvách, když Thoman svú dceru vdával za Němčického; i jmenoval jest po nie sto kop, a Němčický proti tomu jest uručil, a my sme zaň slíbili. A dále takto řekl Thoman: že tiem své dcery neotděluje, a učiní-li co viec, aby proti tomu také ujištěno bylo.

R. V. 1. B. VI. a.

2493.

Svědomí Ctiborovi z Bukovky. — 1493, [18. prosince].

Pro Ctibor de Bukowky. — *Jiřík Hertvík ze Mnětic a z Nové Vsi,* clientalis, facto solito juramento testatus est in hunc modum: že sú se uvázali komorníkem Pražským v dvory, v rybníky v Nové Vsi, kteréž jest kněz Mrzák držal, kterýž slove dvuor Dědinkovský, a v to sme se uvázali komorníkem třie: Václav z Mečkova, Markvart z Rychmberka a já svrchupsaný Hertvík ze Mnětic a z Nové Vsi.

R. V. 1. B. VI. a.

2494.

Svědomí Baltazaru z Miletína. — 1493, [18. prosince].

[Pro] domino [Ba]ltazar [d]e Miletin[a]. — *Bavor z Žichova a na Dobřejovicích* clientalis, facto solito juramento testatus est in hec verba: že pan Jaroslav Plichta z Žirotína dal svú dceru panu Mrzákovi k svatému manželství a menovali po ní dvě stě kop.

R. V. l. A. VI. a.

2495.

Svědomí Dorotě z Lukonos. — 1494, 23. května.

Pro domina Dorothea defendente in Lukonosiech et Bludech. — *Svatoš z Bludu*, censita domini regis ad Hradisstko, habens annos LX, prout solus dixit, facto solito juramento testatus est in hunc modum: Při tom sem já byl, když nám pan Jan Hlupatý purkrabie na Hradištku kázal slibovati pánóm mladým, panu Janovi a panu Bernartovi, pánóm z Hradištka, a paní paní Anně Albrechtové člověčenstvie.

Ad idem. *Jan z Blud*, censita domini regis ad Hradisstko, annos habens prout solus est fassus ultra L, facto solito juramento testatus est in hec verba: Při tom sem byl, když jest nám pan Jan Chlupatý purkrabie na Hradištku pánóm mladým, panu Janovi a panu Bernartovi a paní paní Anně Albrechtové člověčenstvie slibovati kázal, a my sme to musili učiniti k jeho rozkázání.

Ad idem. *Vítek Sviták z Blud*, censita domini regis ad Hradisstko, annos habens XL vel citra, ɔc [sv. p.]

Ad idem. *Kubík z Blud*, censita domini regis ad castrum Hradisstko, annos habens circa XXX, prout solus dixit, facto solito juramento testatus est in hec verba: Při tom sem byl, když jest nám pan Jan Chlupatý, purkrabie na Hradištku, rozkázal slibovati člověčenstvie panu Janovi a panu Bernartovi a paní Albrechtové; a já sem to učinil, k rozkázání páně purkrabovu podle jiných, ale ruky sem nepodal.

Ad idem. *Jan Sedlák z Blud*, censita domini regis ad castrum Hradisstko, annos habens ultra XL, facto solito juramento testatus est in hec verba: Při tom sem byl podle jiných, když jest nám pan Jan Chlupatý purkrabie na Hradištku rozkázal slibovati člověčenstvie panu Janovi a panu Bernartovi a paní Albrechtové, a já sem to vedle jiných učiniti musil k jeho rozkázání.

Ad idem. *Jiřík Nedoma z Blud*, censita domini regis ad Hradisstko, annos habens XXVIII [sv. p.].

Ad idem. *Kauba dictus Kubatka z Blud,* censita domini regis ad castrum Hradisstko, annos habens XL minus tribus, prout solus dixit [sv. p.]

Waczlaw dictus Wassek de Blud, censita domini regis ad castrum Hradisstko, annos habens ultra XL [sv. p.].

Ad idem. *Barton de Blud,* censita domini regis ad castrum Hradisstko, annos habens prope XL [sv. p.].

Ad idem. *Beneš de Lukonos,* censita domini regis ad castrum Hradisstko, annos habens circa XL facto solito juramento testatus est in hec verba: Přitiskl nás k tomu mocí pan Jan Chlupatý, purkrabie toho času na Hradištku, že sme musili člověčenstvie slibovati panu Janovi a panu Bernartovi a paní, neb JMt nám mluvil: Nechcete-li z dobré vuole toho učiniti, připravím vás k tomu, že musíte.

Ad idem. *Girzik dictus Wicencz de Lukonos,* censita domini regis ad castrum Hradisstko, annos habens L minus duobus [sv. p.].

Ad idem. *Prokop de Lukonos*, annos habens prope XXX, censita domini regis ad castrum Hradisstko [sv. p.].

Ad idem. *Paulus dictus Barchowsky de Lukonos,* censita domini regis ad castrum Hradisstko, annos habens ultra XL, facto solito juramento testatus est in hec verba: Toho sem svědom, byli sme páně Tomanovi, a když jest pan Toman umřel, tehdá nás přitiskli mocí, abychom slíbili člověčenstvie pánóm panu Janovi a panu Bernartovi a paní, a k tomu nás přinutil pan Jan Chlupatý, toho času purkrabie na Hradištku. Actum feria VI. quatuor temporum pentecostes, ante Urbani anno ɔc XCIV⁰.

Pro domina Dorothea defendente in Bludech et Lukonosech. *Jan z Byšic,* facto solito juramento testatus est in hec verba: Když jest pan Toman umřel, tehdy paní JMt paní Anna z Kováně i pán JMt pan Albrecht ráčili mi rozkázati lidi obeslati Bludské i Lukonosské, a já sem to učinil. A když sú lidé přišli pod Hradištko, tu sem šel k Jich Mtem ku paní i ku pánu; pověděl sem Jich Mtem, že sú již lidé přišli, a co jim ráčie, a mají-li nahoru jíti. Tu mi ráčili pověděti, že jich nahoře potřebie nenie, než abych šel doluov a přijal je, aby slibovali člověčenstvie napřed paní JMti a JMti synóm, panu Janovi a panu Bernartovi bratřím z Waldštaina. A já zšel, mluvil sem k lidem, a oni sú mi otpověď dali, že se jim toho učiniti nezdá a nehodí, a žádajíce, abych je dopustil ku paní nebožce Tomanové. A já, nesměje toho učiniti, šel sem zase nahoru k Jich Mtem a pověděl sem, čeho ti lidé žádají. Jich Mt ráčili k tomu vuoli dáti. A když sem k nim sšel, dal sem jim toho vuoli. I šli sú někteří z nich, ale ne všickni; vrátivše se zase pravili sú, že paní Tomanová nebožce jim k tomu vuoli dala, když to jináč nemuož býti; a já sem je ihned přijímal k JMti paní k ruce i pánóm, panu Janovi a panu Bernartovi. A když sem nahoru přišel, pověděl sem to Jich Mtem, že sem již lidi přijel, pokud Jich Mt ráčili rozkázati. Tu při tom paní JMt, JMt pán pan Albrecht ráčil řéci, že spravedlnosti a právu jejiemu to ke škodě nebude, jestliže ji k čemu má.

R. V. l. B. VII. b, B. VIII. a. a B. IX. a.

2496.

Svědomí Albrechtovi z Kolovrat. — 1494, [23. května].

Pro Alberto de Colowrat ad inpetracionem in Bludech 2c. — *Wylem Helmus dictus Zub de Lansstain baro* facto solito juramento testatus est in hec verba: že mi to svědomo, když sem byl na Hradištku, když Toman Huml dceru vdával, menoval po ní sto kop, a při tom řekl sám: těmi já jie neotděluji.

Ad idem. *Girzik Teczensky de Blud,* censita domini regis ad castrum Hradisstko, annorum fere XLV, facto solito juramento testatus est in hec verba: Toho sem svědom, že sem sliboval člověčenstvie podle jiných pánóm panu Janovi a panu Bernarthovi a paní, a to sme učinili k rozkázání Jana Chlupatého ty časy purkrabie na Hradištku.

Ad idem. *Stanislaus de Blud,* censita domini regis ad castrum Hradisstko, annorum circa XL, facto solito juramento testatus est in hec verba: Seznal, že sme slibovali člověčenstvie panu Janovi a panu Bernartovi a paní, a k tomu nás purkrabie přitiskl mocí a tak k nám mluvil: Byste pak nechtěli, musíte to učiniti.

Ad idem. *Rzehorz dictus Rzehel de Blud,* censita domini regis ad castrum Hradisstko, annorum LXX, prout solus dixit, facto solito juramento testatus est in hec verba: [sv. p.]

Ad idem. *Georgius dictus Nedoma prenotatus* non aliter quam prius pro domina Dorothea defendente testatus est, ut patet ante folio primo vide B VII.

Ad idem omnes: *Witek Switak de Blud, Svatoš z Bludu, Jan de Blud, Kubík z Blud, Jan Sedlák z Blud, Kauba dictus Kubatka z Blud, Václav řečený Vašek z Blud, Barton de Blud, Beness de Lukonos, Girzik Wicens de Lukonos, Prokop de Lukonos, Pawel Barchowsky de Lukonos,* tito všichni seznávali to k póhonu páně Albrechtovu, jakž sú prve seznávali paní Dorotě otpierajíc, a nic jiného. Totum notatum est ante folio primo B VII. Tenetur jus ab omnibus prenotatis, et sunt XVII in numero.

R. V. B. VIII. a. Srov. svědomí č. 2495.

2497.

Svědomí Janovi z Údrče. — 1494, [23. května].

Pro Johanne de Udrcze defendente. — *Wylem de Przestawlk clientalis,* facto solito juramento testatus est in hec verba: Přijela jest ke mně paní Kateřina, vdova po panu Albrechtovi Novohradském, s Janem synem svým; z Křečova přijela. Toho sem svědom, že jest ona tu s ním na Křečově chlebila.

R. V. I. B. IX. a.

2498.

Mezi Jiříkem s Násilé spolu s jinými a Janem z Údrče. — 1494, [23. května].

V té při mezi Jiříkem z Násilé, hajtmanem na Hrádku, Janem z Údrče, hajtmanem Mostským, Jiříkem z Údrče s jedné, a Janem z Údrče s strany druhé.

Wilhelmus de Przestawlk prestito juramento testatus est in hec verba: Když Jan Údrcký přijel ke mně s mateří svú z Klatov na Buben, a ona byla nemocna, i nechal jie tu u mně a sám jel pryč. Tehdy byla velmi nemocna. K prosbě jejie poslal sem po voba Ulická a po Rousa. Tehdy tu před nimi udělala kšaft a rozkázánie, a Jiřík Ulický sám to spisoval. Potom když ten spis udělal i otázal se jie: Tak milá paní, jestliže chceš co přičiniti neb ujieti, muožeš dobře. A ona tak řekla: Nechte mne tak, milí páni, již nechci nic přičiniti ani ujieti, než prosím vás přitiskněte k tomu své pečeti k dobré vuoli i k kšaftu a tomu rozkázání, sobě bez škody. A než sme my pečeti přitiskli, že jest ona umřela. Potom po její smrti radili sme se o to, máme-li své pečeti k tomu přitisknúti, když jest již umřela; i poněvadž jest nás za své živnosti prosila, přitiskli sme a tak sme řekli: Nechť to páni pak obrátie, več ráčie. A také jest nám pověděla, že dvě stě kop hotových Janovi synu svému dává. A to zřiezenie jest s dobrú pamětí učinila a byla mi svú pečeť dala, abych já ji přitiskl.

Ad idem. *Girziko de Plesnicz et de Ulicz* prestito juramento ɔc: Když poslal po mně pan Vilém od panie Kateřiny Novohradské, abychom přijeli na Buben s strýcem svým, tehdy když sme přijeli, vedl nás ku paní Kateřině, ana byla velmi nemocná; i řekl jí pan Vilém: Teď máš ty dobré lidi; prosiž jich za pečeti. A ona prosila. A já jí řekl: K čemuž máme přitiskati pečeti? A ona řekla: K kšaftu a k dobré vuoli. A tu jest panu Vilémovi poručila, aby to s námi dokonal. I otázal sem jie: Chceš-li co ujieti aneb přičiniti, že máš toho dobrú vóli. A ona řekla: Nechte mne pro Buoh již při tom. I šli sme i dokonali sme ty věci podle žádosti jejie; a než sme dokonali, že jest umřela, i radili sme se o to, kterak máme činiti. I tak sme na tom zuostali: poněvadž jest nás prosila, abychom to dokonali, i přitiskli sme k tomu vedle jejie žádosti pečeti podle jejie pečeti. A tak sme řekli: přijde-li to před pány Jich Mt, že seznáme v pravdě, kterak se jest stalo; nechť to obrátie, več ráčie. A v tom sme se rozjeli.

Ad idem. *Johannes Uliczky de Plesnicz* prestito juramento ɔc: Když poslal po nás pan Vilém k žádosti panie Kateřiny, a ona byla nemocná velmi. I když sme k ní přišli, řekl jest jí pan Vilém: Teď máš ty dobré lidi; prosiž jich za pečeti. A ona jest nás prosila, abychom pečeti přitiskali [k] kšaftu jejiemu a k dobré vuoli. A tu sú hned psali kšaft, i nedokonal se, tak že pečetí při něm nebylo. A také se jie tu byl Jiřík otázal: Chceš-li co přičiniti neb . . . . [zde zlomek končí].

R. V. l. B. IX. a.

Půhony a nálezy k roku sv. Martina létha MDXV°.

Létha patnáctistého patnáctého při svatém Martině (11. listopadu 1515) páni a vladyky v soudu seděli komorním tito dolepsaní:

Pan *Vojtěch z Pernšteina na Hluboké* oc, království Českého najvyšší hofmistr.

Tito z pánuov: Pan Frydrich purghrabie z Donína a na Valečově.
Pan Kundrat z Krajku na Mladém Boleslavi.
Pan Slavata z Chlumu a z Košmbergka a na Košmberce.
Pan Jan Křinecký z Ronova a na Kuncberce.
Pan Václav Popel z Lobkovic a na Chlumci.
Pan Jan Ledecký z Říčan a na Ledči.

Tito z vladyk: Bohuslav Chrt z Ertína, purkrabie hradu Pražského.
Jan Svadba z Otradovic na Zbraslavicích.
Václav z Vrabí a na Stříbříně.
Václav Záruba z Hustiřan a na Třebověticích.
Jan Kordule z Sloupna a na Vřeštově.
Štěpán Anděl z Ronovce a na Přeloučí.
Vilém Doubravský z Vřesovic a na Doubravské Hoře.
Voldřich Malovec z Malovic a na Borotíně.
Václav Litovský z Svinař a na Lúkovci.
Zikmund Zápský z Záp a na Dubči.
Stráník z Kopydlna a na Třevatči.
Diviš Žcušický z Nestajova a na Žlebích.
Pavel Choltický z Újezda a na Svojčicích.
Mikuláš Vančura z Řehnic a na Krnště.

Registra nejprvnější nálezová fijalovaná soudu komorního sign. 2. J. v archivu musea Českého (= R. VI.) list A. 1. a.

2499.

Mezi Hanušem Trojem a Janem a Bernardem z Waldšteina a na Krupce o dluh. — 1515, 12. listopadu.

Hanuš Troj, měštěnín na Horách Kutnách, pohání pana Jana a pana Bernartha vlastních a nedielných bratří z Walšteina a na Krupce. Viniti je chce ze dvú seth a sedmdesáti zlatých vše rýnských a osmi grošuov českých, tu kdež jest za téhož pana Jana z Walšteina on Hanuš již menovanú summu dal nebožtíkovi Hanušovi Hermštorfovi v Nomberce za zbroj, kterúž jest týž Herštorf koupil jemu panu Janovi na padesáte pěších a na dvadceti jízných; i té summy, to jest těch dvú seth a sedm-

desáte zlatých rýnských a osmi grošuov českých za něho za pana Jana daných on pan Jan jemu Hanstrojovi zase navrátiti nedbá. Vložen puohon léta oc MDXI° v pondělí po svatém Thomáši apoštolu [22. prosince].

V té při, kteráž jest mezi Hanuš Trojem, měštěnínem na Horách Kutnách, puovodem s jedné, a panem Janem a panem Bernartem vlastními a nedielními bratřími z Walšteina, pohnanými s strany druhé, kdež je viní ze dvú seth a z sedmdesáti zlatých vše rejnských a z osmi grošuov českých, tu kdež jest za téhož pana Jana z Walšteina on Hanuš již jmenovaný summu dal nebožtíkovi Hanušovi Horštorforovi v Normberce za zbroj, kterúž jest týž Horštorfor koupil oc, jakož puohon ukazuje. Při tom týž Hanuš puovod dal mluviti, že jest pana Jana nadepsaného, aby mu ceduli, kterúž panu Bernartovi na Kolíně dal, pohnal, aby ji před Jich Mtmi položil k svědomí, a že jest nepoložil; žádaje Jich Mtí v tom za opatřenie. Proti tomu pan Jan pohnaný na místě svém i také na místě pana Bernartha bratra svého spolupohnaného odpieraje pravil, že jest to věc neobyčejná a nepodobná, aby on tou cedulí páně Bernartovú měl pana Jana poháněti, a že o té ceduli nic neví ani kdy věděl, ač sú kolivěk bratří nedielní, ale že on ne všecko věděti muož, kdo co jeho bratru dává neb nedává, a také že pan Bernarth jest v Budíně, a prve že jest on Hanuš Troj měl k tomu času dosti. Tu on Hanustroj ukázal na to registra kupecká, a při tom dal mluviti, že kupci všickni všecky své věci za největší pamět i svědomí registra kupecká svá mají. A na to nález mezi Duchkem z Vlkánova a Dorothú z Košíně ukázal, i žádal vedle toho nálezu zachován býti, a na taková registra že sú se v tomto soudu rozsudkové dáli; a také svědomí od Jana z Obertnice, Šoltysa a soudcí města Normberka, i jiná svědomí ukázal. Proti tomu Kundrath z Grymhaynu poručník pánuov z Walšteina mluvil: Poněvadž on Hans Troj pohání, že jest dal Horštorforovi za pány, aby on to provedl, ale že toho neprovodí, a že z cizí věci pohání, a vobú pánú že pohání a ne jednoho, a svědky vede, a tudy jest ten puohon zmatečný. A ten nález, kterýž jest ukázal, že se k této při a puohonu netreff. Proti tomu od Hanustroje povědíno, že Honstroj dobře pohání, poněvadž sú páni z Walšteina bratři nedielní, ač jest jeden pán Jan tu zbroji přijal, a tudy ten puohon na zmatek nenie aniž býti muož. A dále pravě, že on poručník pánuov z Walšteina toho, by pan Bernarth cedule druhé, z kteréž pohnán a dohnán o tu zbroji, sepsané neodpírá, poněvadž on Kundrat praví, že on Hans Troj druhú má a naň o to ukazuje; a poněvadž sou páni z Walšteina tu zbroji přijali, jest rozuměti, že sou jeho Hanstroje, aby jim ji zjednal, za to žádali, a on Hanstroj že jest Horštorforovi za túž zbroj záplatu učiniti musil, a na místě pánuov z Walšteina toho že ničímž nepokazuje, aby tu zbroj zaplatili. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké oc, najvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, vyslyšeti ráčili puohon, registra kupecká, svědomí, odpory jich s obú stran, pře líčení, takto o tom

nalezají: Poněvadž on Hanustroj puovod na to jest ukázal svědomí a registra, že jest tu zbroj za pány z Walšteina pohnané zaplatil; a on Kunrath z Grymhaynu, poručník pánuov z Walšteina, toho jest neodepřel, ani té cedule podle puohonu nepoložil ani odvedl, aby ty cedule podle registr páni z Walšteina pohnaní k sobě nepřijeli, ani také týž poručník toho jest ničímž nepokázal, by jemu Hanstrojovi ta zbroje zaplacena byla; z těch příčin páni Jich Mt jemu Hanustrojovi puovodovi dávají podle jeho puohonu za právo, tak aby oni pan Jan a pan Bernarth bratři z Walšteina tu summu v puohonu jmenovanú, to jest dvě sthě zlatých a sedmdesáte zlatých vše rynských a osm grošuov českých, jemu Honstrojovi puovodovi dali od dnešního dne ve dvú nedělích pořád zběhlých. Dal památné. Stalo se léta ɔc MDXV° v pondělí den svatých pěti bratrů.

R. VI. l. A. 23 a.

2500.

Mezi Janem Braumem z Chomutovic a Janem Bořitou z Martinic na Smečně o pych.
1515, 12. listopadu.

Jan Braum z Chomutovic pohání pana Jana Bořitu z Martinic na Smečně. Viniti jej chce z pychu a pro ten pych z desíti kop grošuov českých proto, že jej zbil, ranil na svém zámku Smečně, příčiny k tomu slušné nemaje. Stalo se létha etc M°D°X° [sic] v úterý den svaté panny Barbory [4. prosince].

V té při mezi Janem Braumem z Chomutovic puovodem s jedné, a panem Janem Bořitú z Martinic na Smečně pohnaným s strany druhé, kdež týž Braum jej pana Bořitu vinil z pychu a pro ten pych z desíti kop grošuov českých proto, že jej zbil, zranil na svém zámku na Smečně, příčiny k němu nemaje slušné ɔc, jakož puohon ukazuje. Tu pan Hynek Bořita z Martinic a na Smečně etc, poručník pana Bořity, pověděl, že se k tomu zná, že jest jej pan Jan bratr jeho zbil, ale neranil, jakož on z toho pohání, že jest jej zranil, a že jest to dobře učiniti mohl a jej zbíti jako pachole své, poněvadž jest u něho pacholetem byl. A tu týž poručník žádal pánuov Jich Mtí za opatření v tom, kdyby který pán pachole své zbil, měl-li by o to pohánčn býti z pychu, a že by byla věc veliká a rytířstvu škodna, kdyby o takovú věc poháněni měli býti; a že jest toho prve nikda nebývalo, a že jest to věc nová, v tom Jich Mtí také žádajíc za opatření, aby toho na něm se nezačínalo, poněvadž toho prve nebývalo. A na to ukázal svědomí. Proti tomu od Jana Brauma pověděno, že jest u pana Jana služebníkem nebyl, a že jest od něho pana Jana nebožtík Braum otec jeho jemu odpuštění vzel. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hlubokě ɔc, najvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, vyslyševše puohon, odpor i svědomí nalezli: Poněvadž Jan Braum puovod podle svého puohonu toho jest neprovedl, aby u pana Jana Smečanského na ten čas, když jest zbit, za čeledína

nebyl, ani také tu žádného pychu podle práva neprovedl; z té příčiny Jich Mt jemu panu Janovi pohnanému dávají proti jemu Janovi Braumovi za právo tak, že on pan Jan z Martinic pohnaný jemu Janovi Braumovi tiem pychem povinovat nenie. Dal památné. Stalo se létha ɔc MDXV^{0} v pondělí na den pěti bratrů.

R. VI. l. B 1 a.

2501.

Mezi Johankou z Krajku a Jiříkem Bezdružickým, poručníkem Jetřicha Bezdružického z Kolovrat, o postavení člověka pro přijetí kradených koní. — 1515, 12. listopadu.

Johanka z Krajku v Mladém Boleslavi pohání pana Jiříka Bezdružického z Kolovrath na Buštěhradě, najvyššího sudího království Českého, mocného otcovského poručníka sirotka a statku někdy pana Jetřicha Bezdružického odtudž z Kolovrath, aby člověka sirotčího Kakrli [sic] tak řečeného z Ředhoště postavil před ɔc. Viniti ho chce z toho, že jest přijal k sobě koně kradené čtyři, věda o tom, že jsou kradené od Jiříka Hruoněte zločince, kteřížto ukradeni sou Pavlovi měštěnínu již jmenované paní z Boleslavě Mladého, ale v ty čase že jest byl rychtářem v Luštěnicích pod touž paní, kterýžto účinek o těch koních pokládá sobě třidceti kop grošuov českých. Vložen puohon léta M^{0}DXI^{0}, v sobotu po Zvěstování Panny Marie [29. března].

V té při mezi paní Johankú z Krajku na Mladém Boleslavi puovodem s jedné, a mezi Bakrlí z Ředhoště, člověkem sirotčím páně Jiříkovým z Kolovrath ɔc, najvyšším sudím království Českého, postaveným s strany druhé, kdež téhož člověka vinila z toho, že jest přijal k sobě koně kradené čtyři, věda o tom, že sou kradeni od Jiříka Hruoněte zločince, kteřížto ukradeni sou Pavlovi měštěnínu již menované paní z Boleslavě Mladého, kterýžto účinek pokládá třidceti kop grošuov českých ɔc, jakož puohon ukazuje. A na to svědomie ukázala jest. Proti tomu poručník páně sudího na místě téhož pana sudího i také člověka toho Bakrle pravil, že on pan sudí toho člověka Bakrli sirotčího, kdyby vinen byl, nechtěl by zastávati v ničemž, ani kdy zastával, a že jsou byli obě straně i pan sudí i nadepsaná paní Boleslavská na panu Lvovi ɔc přestali k přátelskému srovnání, ale že pan Lev tehdáž v Praze býti nemoha, tu jest věc místopurkrabí svému k jednání poručil. Kterýžto místopurkrabie Pražský pan Bohuslav Chrt z Ertína před Jich Mtmi pány v soudu komorním stoje, to seznal, že na ten čas vyslyšev svědomie i tu všecku při, nemohl jest na ten čas i s radou svú nic nalézti, aby ten Bakrle co učinil, ješto by mělo naň právo puštěno býti. Zase proti tomu paní Boleslavské poručník pověděl, ačkolivěk bylo jest o tu při na panu Lvovi přestáno, však přátelsky toliko a ne mocně, a že proto tu dále paní cesta zavřena nebyla, aby proto ten člověk neměl právem vinen býti. Tu pan purkrabie najvyšší Pražský dal svědomí, že jest toho na se mocně nevzel, a pan sudí jest k tomu přistúpil. Tu poručník paní Johanky podle toho pruovodu,

kterýž jest před Jich Mtmi okázal, žádal podle práva za opatřenie. Tu pan Jiřík Bezdružický z Kolovrath, najvyšší sudí království Českého, od člověka sirotčího dal mluviti, že jest se vdy [sic] k slušnému poddával a ještě že se poddává, a že nemá co ukazovati, než Jich Mti prosí podle práva za spravedlivé opatřenie; a že ufá Pánu Bohu, že ten člověk sirotčí nic vinen nenie, poněvadž jeden zločinec toliko naň vyznává, a že ten zločinec nepodobnú věc seznává, že jest mnoho koní pobral, ješto nenie podobná věc, kdyby jiného nic nečinil, než ty koně, vo kterýchž jest vyznal, vodil, že by jich ten zločinec to v mnoho letech tolik odvésti nemohl, a že jest pravil z trápenie; v tom také Jich Mti žádaje za opatřenie. A na to svědomí od soudu purkrabského ukázal. Zase proti tomu poručník paní Johanky pověděl, že to svědomí jí paní Johance ke škodě nenie z příčin těchto: že jedno ti svědkové podle práva vedeni nejsú k tomuto soudu a že sou prve k purkrabskému soudu před tiemto puohonem [svědomí] vedena; a na to i by přijato mělo to svědomí býti, že jí paní nenie ke škodě, poněvadž nic jiného neseznávají než o jakéms Pavlovi; a z čehož jest paní pohnala, že to podle práva na toho Bakrli dostatečně provozuje, a podle toho pruovodu Jich Mti pánuov žádá za spravedlivé opatřenie. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami krále JMti radami vyslyševše jich s obú stran pře líčenie, odpor i svědomí, takto o tom nalézti ráčili: Poněvadž ona paní Johanka to jest podle práva dostatečně provedla, že jest on Bakrle pohnaný ty čtyři koně, kteréž sú Pavlovi z Luštěnic člověku jejímu kradeny, k sobě přijal, a on Bakrle pohnaný podle práva jest toho neodvedl, by těch koní Pavlovi ukradených k sobě nepřijal; z té příčiny Jich Mt páni jí paní Johance puovodovi dávají za právo tak, aby strany před úředníky Pražskými menšími na zajtří svatého Fabiana najprv příštího stáli, a tu což ona paní Johanka před týmiž úředníky, zač jsú ti koni stáli, provede, aby jí on Bakrle pohnaný od toho pruovodu ve dvú nedělích pořád zběhlých dal. Dal památné. Stalo se létha ɔc M⁰D⁰XV⁰ v pondělí den svatých pěti bratruov.

R. VI. l. B. 2 a.

2502.

Mezi farářem Janem Víthou a Albrechtem a Závišem Cinadry z Újezdce o rčení.
1515, 13. listopadu.

Kněz Jan Vítha, farář z Chajnově, pohání Albrechta a Záviše Cinadry, vlastní a nedielné bratří z Újezdce. Viniti je chce z čtrnácti kop grošuov míšenských povinných, tu kdež on Záviš řekl a zavázal se témuž knězi Janovi, aby Fojta z Chajnova, člověka Voldřicha Malovcova, na jeho ranění hojil, aby jedné živ zuostal, že témuž knězi těch čtrnácte kop míšenských dáti chce, ale již tomu dosti učiniti odpírá ɔc. Vložen puohon létha M⁰D⁰XV⁰ v pondělí po svatém Valentinu [19. února].

V té při mezi knězem Janem Víthú, farářem v Chajnově, puovodem s jedné, a Albrechtem a Závišem Cinadry, vlastními a nedielními bratřími z Újezdce, pohnanými strany druhé, kdežto týž kněz Jan viní je bratří z čtrnácti kop grošuov míšenských jemu povinných, tu kdež on Záviš řekl a zavázal se témuž knězi Janovi, aby Fojta z Chajnova, člověka Voldřicha Malovcova, na jeho ranění hojil, aby jedně živ zuostal, že témuž knězi těch čtrnácte kop míšenských dáti chce, ale již tomu dosti učiniti odpierá ꝛc, jakož puohon ukazuje. A na to ukázal svědomí. Proti tomu od Albrechta a Záviše bratří Cinadruov pohnaných pověděno, že dvú bratří pohání, a že jeden jest přiřekl, v tom Jich Mti žádajíce za opatřenie. Zase proti tomu od kněze Jana puovoda pověděno, že jest to kněz Jan dobře učiniti mohl a jich obú dvú bratří, poněvadž jsú ty časy nedielnie byli, oba pohnati. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké ꝛc, najvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, vyslyševše puohon, žalobu, odpory i svědomí, nalezli: Poněvadž on kněz Jan Vítha puovod vedle práva to dostatečně provedl, že jest on Záviš jemu knězi Janovi řekl od hojení Fojta z Chajnova, člověka Voldřichova Malovcova, čtrnácte kop grošuov míšenských dáti, i protož dává se jemu knězi Janovi proti témuž Závišovi pohnanému za právo, tak aby on Záviš pohnaný jemu knězi Janovi puovodovi těch čtrnácte kop grošuov míšenských dal od dneška ve dvú nedělích pořád zběhlých. Dal památné. Stalo se létha etc. M°D°XV° v úterý den svatého Brikcí.

R. VI. l. B 1 b.

2503.

Mezi nejv. kancléřem Ladslavem z Šternberka a na Bechyni a nejv. mincmistrem Vilémem Kostkou z Postupic o dluh do mince po Bohušovi Kostkovi z Postupic pozůstalý. — 1515, 13. listopadu.

Pan Ladslav z Šternberka a na Bechyni, najvyšší kancléř království Českého ꝛc, pohání pana Viléma Kostku z Postupic a na Litomyšli, najvyššího mincmajstra království Českého ꝛc. Viniti ho chce jakožto držitele [statku] někdy pana Bohuše Kostky z Postupic z devíti seth kop ze čtyřidcíti čtyř kop a padesáte osm grošuov vše českých, dluhu králi JMti do mince od téhož někdy pana Bohuše pozuostalého, kteréžto summě peněz a dluhu již dotčeného týž pan Ladslav z Šternbergka ꝛc právo a spravedlnost má dáním JKMti, jakož JKMti dání to v sobě plněji a dostatečněji zavierá ꝛc. Stalo se létha ꝛc. M°D°XII° v pondělí po svatém Benediktu [22. březňa 1512].

V té při mezi panem Ladslavem z Šternberka a na Bechyni, najvyšším kancléřem království Českého ꝛc, puovodem s jedné, a panem Vilémem Kostkú z Postupic a na Lithomyšli, najvyšším mincmajstrem království Českého ꝛc, pohnaným strany druhé, kdež jej viní jakožto držitele [statku] někdy pana Bohuše Kostky

z Postupic z devíti seth kop ze čtyřidcíti čtyř kop a padesáte osm grošuov vše českých, dluhu králi JMti do mince od téhož někdy pana Bohuše pozuostalého, k kterěžto summě peněz a dluhu již dotčeného týž pan Ladslav z Šternbergka ɔc právo a spravedlnost má dáním JKMti, tak jakož JKMti dání to v sobě plněji a dostatečněji zavierá ɔc, jakož puohon ukazuje. A na to JKMti dání pod majestátem pokázal. Proti tomu Zikmund Bareš z Kamenice od pana Viléma pohnaného pověděl: Poněvadž puohon jakožto držitele statku, aby to on pan kancléř podle práva to, že jest držitelem statku po panu Boušovi, provedl, a aby byl pan Vilém tak zachován, jako jiní páni a dobří lidé v tomto království zachováni bývají, a že před soudem zemským i před každým jiným soudem zachováni bývají, z čehož kolivěk kto požene, že to podle svého puohonu provozovati musí; a že on žádný držitel statku po panu Boušovi není, a že toho pan kancléř ničím neprovozuje; a že sú páni z Walšteina také poháněni byli jakožto držitelé statku po nebožtíkovi panu kancléři, a poněvadž toho na ně neprovedli, by držitelé statku byli, že jest ten puohon hned konec vzel. Též Jich Mti pánuov takéž žádají za spravedlivé opatřenie. A že držitel žádný, jakž prve pravil, po panu Boušovi není a nápadem že žádného statku nedrží, než drží zboží koupené, kteréž jeho otec koupil. A na to týž listy trhové ukázal. A tu nález zřízenie zemského ukázal, kdyby kto držitele statku pohnati chtěl, jakým pořádkem má neb mají poháněni býti; ale že jest pan kancléř toho nálezu chybil, v tom Jich Mti žádaje za spravedlivé rozvážení podle téhož zřízenie zemského. A svědomí že ukazují, že podle práva nesvědčí a že toho neberú na svú duši a víru, jakož právo ukazuje; a tak ani puohonu svého ani dluhu a prostě zhola nic neprovozuje. A při tom také zřízenie zemské ukázal, že syn za otce, ani bratr za bratra po smrti počtu učiniti nemá a nenie povinen, a též on pan Vilém nenie povinen za pana strýce svého dílného počtu činiti. A k tomu také list krále JMti pod JMti sekretem, kterýmž JMt oznamuje, že jest pana Bouši z počtu a z dluhuov ze všech propustiti ráčil, i také svědomí ukázal. Také že jest věc vědomá mnohým těm, kteříž blízko Hory sedí, že jest on pan Bouše do mince krále JMti zakládal; a že jest věc nepodobná, poněvadž jest sám do mince zakládal, aby měl do mince dlužen býti. A na to také některé svědomí ukázal. Tu Bohuslav Chrt z Ertína, purgrabie hradu Pražského, od pana kancléře mluvil, že Bareš na jedné řeči stojí a na tom tu při zavěšuje, tiem trhem toho brání, kterýž vokázal, a v tom trhu že má pan Zdeněk dluhy zastúpiti; a poněvadž měl pan Zdeněk, otec jeho páně Viléma, dluhy platiti, že i tento on pan Vilém po otci svém panu Zdeňkovi povinen platiti jest; a že zřízenie zemské, kteréž jest sám okázal, ukazuje, že jest každý společník anebo strýc nedielný závady po smrti platiti povinen; a že to oznámení krále JMti jemu panu kancléřovi ke škodě nenie, poněvadž dluh registry v minci spravedlivý a nepřetržený ani vymazaný jest. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr

království Českébo, se pány a vladykami krále JMti radami, vyslyševše strany, jich s obú stran pře líčení, majestát i vyznání krále JMti, takto o tom nalézti ráčili: Poněvadž on pan Vilém Kostka z Postupic, najvyšší mincmajstr království Českého, pohnaný tomu dluhu, kterýž jest pan Ladslav z Šternbergka puovod dáním pod majestátem krále JMti před soudem ukázal, odpírá, ješto takoví majestáti před tímto soudem súditi nenáležejí; z takové příčiny páni Jich Mt tento puohon zdvihají. Než chce-li tajž pan Ladslav z Šternbergka pana Viléma Kostku aneb koho jiného z toho dluhu viniti, tu kdež ta věc k soudu náleží, právo se jemu nezavierá. Dal památné. Stalo se létha ɔc M⁰D⁰XV⁰ v úterý den svatého Brikcí.

R. VI. l. B. 13 a.

2504.

Mezi Michalem z Krucemburku a Vítem z Radslavic s Janem Nábožným o nedodržení úmluvy 1515, 13. listopadu.

Michal z Krucmburgka pohání Víta z Radslavic a Jana Nábožného kováře, měštěnína Nového města Pražského. Viniti je chce z toho, že vzavše na se mocně tu při mezi týmž Michalem a Václavem Bazykem nožieřem, kdež jej Michala týž Blažek [sic] pohnal z pěti kop grošuov míšenských před úřad purgrabský, i měli je o to smluviti, ale zanechali toho, a týž Bazyk na něm na Michalovi přes to právo ustál, kdež pokládá sobě toho nadepsaný Michal osm kop grošuov míšenských. Vložen puohon léta ɔc tisícého pětistého dvanáctého v pondělí po svatém Matěji apoštolu [29. února 1512].

V té při mezi Michalem z Krucmburgka puovodem s jedné, a Vítem z Radslavic, Janem Nábožným kovářem, Nového města Pražského měštěnínem, pohnanými strany druhé, kdež týž Michal je pohnané vinil z toho, že vzavše na se mocně tu při mezi týmž Michalem a Václavem Bazykem nožieřem, kdež jej Michala týž Bazyk pohnal z pěti kop grošuov míšenských před úřad purgrabský, i měli je o to smlúvati, ale že zanechali toho, a týž Bazyk na něm na Michalovi přes to právo ustál, kdež pokládá sobě toho osm kop grošuov míšenských ɔc, jakož puohon ukazuje. A na to ukázal svědomí. Proti tomu oni pohnaní pravili, že ti svědci, kteří sú čtěni, jim ke škodě nejsú, a že jest on Michal ku právu a k hodině se před úřadem purkrabským k tomu puohonu opovídal, a opověděv se, ušel odtud preč a dal tudy na se právo ustáti, při tom se táhna na pana Bohuslava Chrta, purkrabí hradu Pražského. Dále pravie, že svědkové, kteréž puovod ukazuje, jináč a jináč svědčí a že se nesrovnávají. Zase proti tomu od Michala puovoda jest povědíno, což od pohnaných se mluví, že toho ničímž nepokazují, k hodině aby se on Míchal opovídal; a poněvadž nepokazují, že on Michal žádá vedle práva za opatřenie. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké etc, najvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami,

krále JMti radami, vyslyševše puohon, svědomí, též také od pohnaných řeč, takto o tom nalézají: Poněvadž on Michal puovod v tom se jest podle práva a zřízenie nezachoval a těch smluvcí z toho, že sú na se mocně tu při jeho s Bazykem vzeli, a pod tiem, že jest naň právo stané dáno, pohnal, maje z toho a z takového ustaného práva jiného hnáti, i z té příčiny JMt páni tento puohon zdvihají, než chce-li on Michal puovod o to právo ustálé k komu jinému právem hleděti, právo se jemu nezavierá. Dal památné. Stalo se létha ɔc M°D°XV° v úterý den svatého Brikcí.

R. VI. l. B. 17 a.

2505.

Mezi Ondřejem Krejčím, měšťanem Nového města Pražského, a Jiřím Hallarem o dluh za dům. — 1515, 13. listopadu.

Vondřej Krajčí, měštěnín Nového města Pražského, pohání Jiříka Hallara, obývajícího na Újezdě pod Petřínskú horú na místě Komárovském. Viniti ho chce ze třinácti kop grošuov českých, kteréž jest jemu on Jiřík pozuostal dlužen za duom. Vložen puohon léta ɔc M°D°XII° feria quinta Salus populi [18. března].

V té při mezi Vondřejem Krajčím, měštěnínem Nového města Pražského, puovodem s jedné, a Jiříkem Hallarem, obývajícím na Újezdě pod Petřínskú horú na místě Komárovským, pohnaným s strany druhé, kdež týž Vondřej jej viní ze třinácti kop grošuov českých, kteréž jest on Jiřík pozuostal dlužen za duom etc, jakož puohon ukazuje. A na to ukázal quitancí. Proti tomu pohnaný dal mluviti, že k tomu puohonu nenie povinen odpoviedati, poněvadž on Ondřej nezachoval se jest podle pokuty v té quitancí dotčené, v kteréž quitancí zřetedlně stojí: nedal-li by mu té summy on Haller na rok jmenovitý Hromnic, aby se zase v ten duom uvázal; žádaje JMtí pánuov za spravedlivé opatřenie, tak že jest přes pokutu poháněti neměl, ale při ní se měl zachovati. Zase na místě puovoda jest povědieno: poněvadž on pohnaný k tomu dluhu se zná a jemu neodpierá, žádaje v tom také opatřen býti, při tom též druhá quitancí ukázána, ktož se k čemu zná, že jest povinen dáti. Zase od pohnaného povědíno: poněvadž jemu prodal za svobodné, že jest jemu povinen osvoboditi, chce-li peníze míti. Zase od puovoda proti tomu povědíno: že jemu toho potřebí nenie, čehož on Hallar žádá; pakli chce co míti, učině tomuto, z čehož ho on žene, dosti, že má právo před sebú. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké etc, najvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, vyslyšavše puohon, quitancí k témuž pokázání, odpor i jich s obú stran pře líčenie váživše, takto o tom nalézají: Poněvadž on Ondřej puovod ukázal quitancí, v kteréžto quitancí pokuta i jistota položena jest; z té příčiny se ten puohon zdvihá, než chce-li on Vondřej puovod podle též pokuty v té quitanci položené

k tomu domu, jakž ta pokuta ukazuje, hleděti, právo mu se nezavierá. Dal památné. Stalo se létha ɔc M⁰D⁰XV⁰ v úterý den svatého Brikcí.

R. VI. 1. D 7 a.

2506.

Mezi Bohuslavem Vrchotou z Slatiny a Janem Tichtou z Ještětic o dluh. — 1515, 14. listopadu.

Bohuslav Vrchota z Slatiny pohání Jana Tychtu z Ještětic. Viniti ho chce z jedenácti kop grošuov českých pozuostalých podle smlúvy učiněné, kdež týž Jan Tychta maje jemu jedenácte kop grošuov na čas minulý dáti a vyplniti, tomu nedbá dosti učiniti témuž Bohuslavovi. Vložen puohon léta ɔc MDXII⁰ v pondělí po zvěstování panny Marie [29. března 1512].

V té při mezi Bohuslavem Vrchotú z Slatiny puovodem s jedné, a Janem Tichtú z Ještětic pohnaným strany druhé, kdež jej on Bohuslav viní z jedenácti kop grošuov českých pozuostalých podle smlúvy učiněné, kdež týž Jan Tichta maje jemu jedenácte kop grošuov na čas minulý dáti a vyplniti, tomu nedbá dosti učiniti jemu Bohuslavovi ɔc, jakož puohon ukazuje. A na to ukázal svědomí a ceduli sepsanú někdy Janem Sulkem z Hrádku. Proti tomu Jindřich Loučenský od Tychty pověděl, že jest cedule nepečetěná a bez pečeti, a že ta nemá přijata za svědomí býti. Zase Bohuslav Vrchota puovod pověděl, že jest mezi nimi smlúva sepsána dokonalá řádná a v jeho Janově Sulkově truhlici po smrti jeho nalezena, a že jest on Jan tu smlúvu sepsal svú duší, ji zapečetil, při kteréž jest páně Hartmanova otce jeho pečet, na kterúž smlúvu on Tychta jemu Vrchotovi čtyři kopy grošuov dal a jedenácte pozuostal, tak jakž z těch z jedenácti kop jeho Tychtu pohání. A při tom nález od soudu purgkrabského vokázal, že jest při té při s ním proti Josefovi židu stál a dostál i toho vobránil, že jest od žida zatčen nebyl; a z čehož pohání, že to dostatečně podle svého puohonu a podle práva provozuje. Zase proti tomu od Tychty žádáno, aby jeho nález mezi Zachařem z Plotišť s jedné a Katheřinú Sirotkovú z Hradce Králové strany druhé čten byl, žádaje na pánuov Jich Mti za naučení, má-li té škartě odpierati, jakož jest táž Katheřina odpierala. Dále pravie, že každá smlúva podle zřízenie zemského má býti pečetěna, žádaje podle téhož zřízenie zemského za opatření; a že jest jemu Tychtovi on Bohuslav od téhož žida, jakož toho nález ukázal, nepomohl, a že on Tychta pro tu věc Josefovi padesáte kop grošuov českých dlužen, a jemu Josefovi zapsati se pro tu věc registry purgkrabskými ctí a věrú musil. A poněvadž jest tomu dosti neučinil a nemohl učiniti, neb jest ty časy on Bohuslav na věži seděl, a tudy jej opustil, a on Tychta musil jest se s Josefem židem o to smluviti, že jemu Bohuslavovi ničímž povinen nenie, a že toho, by s ním k tomu nálezu, kterýž vokázal, stával, ničímž neprovozuje. A on Tychta pohnaný že to dostatečně registry [provodí], že jest jemu Tychtovi on Bohuslav z toho, nač smlúva ukazuje,

nedopomohl, při tom žádaje zachován býti. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké ꝛc, najvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, vyslyševše puohon, odpory a smlúvu takto o tom nalézti ráčili: Poněvadž on Jan Tychta puovod skrze Zdenka Loučenského k tomu se jest seznal v své při líčenie a to těmito slovy, že jest témuž Bohuslavovi Vrchotovi na to, aby s ním proti židu dostál, čtyři kopy dal, že by bylo podobněji, aby jemu on Bohuslav ty čtyři kopy zase vrátil; a on Bohuslav na to jest registry purgkrabskými ukázal, že jest ta pře konec vzala, poněvadž jest Josef žid tak, jakž jemu nalezeno, nepřísahal; protož zřetedlně znáti jest, že on Jan Tychta jemu Bohuslavovi Vrchotovi ty čtyři kopy na těch patnácti kopách groších jest dal; z té příčiny dává se jemu Bohuslavovi puovodovi za právo, tak aby on Jan Tychta témuž Bohuslavovi Vrchotovi těch jedenácte kop grošuov v puohonu jmenovaných dal od dneška ve dvú nedělích pořád zběhlých. Dal památné. Stalo se létha ꝛc M°D°XV° v středu po svatém Brikcí.

R. VI. 1. A. 11. a.

2507.

Mezi Janem Nyclem z Normberka a Annou z Kováně spolu s Janem a Bernardem z Waldšteina o dluh. — 1515, 14. listopadu.

Jan Nyczl z Normbergka pohání paní Annu z Kováně na Lovosicích, manželku někdy pana Albrechta z Kolovrath ꝛc, najvyššího kancléře království Českého, a pana Jana a pana Bernartha vlastních a nedielných bratří z Walšteina a na Krupce. Viniti je chce jakožto držiteluov statku téhož někdy pana Albrechta z Kolovrath ze dvadcíti kop grošuov českých, kteréž jemu Nyclovi na čas menovitý a již minulý měly dány býti podle zapsání nadepsaného pana z Kolovrath, tak jakož to zapsání pod téhož pana Albrechta pečetí šíře v sobě zavierá, i tomu se až posavád nestalo dosti. Vložen puohon létha ꝛc M°D°XV° v pondělí před svatým Šimonišem a Judú [22. října].

V té při mezi Janem Nyclem z Normbergka puovodem s jedné, a paní Annú z Kováně na Lovosicích, manželkú někdy pana Albrechta z Kolovrath ꝛc, najvyššího kancléře království Českého, a panem Janem a panem Bernarthem vlastními a nedielnými bratřími z Walšteina a na Krupce, pohnanými s strany druhé, kdež je viní jakožto držiteluo statku téhož někdy pana Albrechta z Kolovrath ze dvadcíti kop grošuov českých, kteréž jemu Nyclovi na čas menovitý a již minulý měly dány býti podle zapsání nadepsaného pana z Kolovrath, tak jakož to zapsání pod téhož pana Albrechta pečetí šíře v sobě zavírá, i tomu se až posavád nestalo dosti ꝛc, jakož puohon ukazuje. A na to ukázal též zapsání. Proti tomu od pohnaných povědíno, že takový list před tiemto soudem souzen býti nemá, a že jest prve o takovúž věc před tento soud pohnáno bylo od Henricha z Šlenic, a že ta pře podána jest k úřadu purkrabství Pražského. A na to ukázali nález, kterýmž ta věc se odkládá. Zase proti tomu

puovod pověděl, že ten list, ku kterémuž jest bylo prve poháněno, na kteréž se ten nález ztahuje, že jest byl s pokutami, ale tento list že nenie s pokutami, a že má zde souzen býti, a že jest prve jemu Nyclovi na tento list tiemto soudem přisouzeno deset kop grošuov českých na paní Anně z Kováně. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, slyševše jich s obú stran pře líčenie, puohon, a v list, v kterýmž se někdy pan Albrecht z Kolovrath ɔc Nyclovi a manželce jeho zapsal, pilně nahledše, takto o tom vypověděti ráčili: Poněvadž on Jan Nycl na to jest ukázal z registr komorních nález, v kterémž jest jemu Nyclovi na ten list deset kop grošuov českých přisúzeno, tu kdež jest byl pohnal paní Annu z Kováně, jakožto v ty časy držitele statku po někdy panu Albrechtovi z Kolovrath ɔc, i z té příčiny dává se jemu Janovi Nyclovi puovodovi za právo, tak aby oni pohnaní, paní Anna z Kováně, pan Jan a pan Bernarth bratří z Walšteina, jemu Janovi Nyclovi těch dvadceti kop grošuov českých v puohonu jmenovaných dali konečně ve dvú nedělích od dnešního dne pořád zběhlých. Dal památné. Stalo se létha ɔc M°D°XV° v středu po svatém Brikcí.

R. VI. l. B. 3 a. Srov. svědomí č. 2367.

2508.

Mezi Markétou z Leskovce a Dorotou Peštalkou z Košíně o nevrácení klenotů svěřených. 1515, 14. listopadu.

Markétha z Leskovce, měšťka Nového města Pražského, pohání Dorothu Peštalku z Košíně. Viniti ji chce z nevrácenie klenotuov jí od ní svěřených, zejména věnce perlového s korunú a dvú páteřuov korálových, kteréžto klenoty ona Markétha pokládá šedesáte kop grošuov míšenských. Vložen puohon létha ɔc M°DXV° ve čtvrtek před květnú nedělí [29. března].

V té při mezi Markéthu z Leskovce, měštkú Nového města Pražského, puovodú s jedné, a Dorothú Peštalkú z Košíně, pohnanú s strany druhé. Kdež táž Markétha viní ji z nevrácenie klenotuov jí od ní svěřených, zejména věnce perlového s korunú a dvú páteřuov korálových, kteréžto klenoty ona Markétha pokládá šedesáte kop grošuov míšenských ɔc, jakož puohon ukazuje. A na to ukázal svědomí, žádaje při tom svém pruovodu, poněvadž dostatečně provozuje, zachována býti. Proti tomu ona Dorotha pohnaná žádala za opatření, poněvadž z svěření pohání, aby to svěření provedla, a že toho svého puohonu ničímž neprovozuje a že jest jí nic nesvěřila. A při tom také pověděla, že jest ta věc sama v sobě, vo kteréž chce zprávu JMti dáti, že jest ona Markétha jí to, aby jí na to patnácte kop zjednala, dala, a jestliže by jí nezjednala, že by k znamenité škodě přijíti musila, a že jest ona to na její žádost učinila a těch patnácte kop jí zednala, a že jí Dorothě ona jestě do dnes žádného peníze zase nedala. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké ɔc,

najvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, vyslyševše puohon s obú stran, pře líčení, odpory i svědomí, takto o tom nalézají: Poněvadž ona Markétha puovod podle práva to jest provedla, a také ona Dorotha v řeči své jest se seznala, že jest od ní Markéthy z Leskovce klenoty přijala, i z té příčiny dává se jí Markéthě puovodovi za právo, tak aby ona Dorotha jí Markéthě ty klenoty v puohonu jmenované od dnešního dne ve dvú nedělích pořád zběhlých dala; pakli by jí jich nedala, aby strany na zajtří svatého Fabiána najprv příštího před úředníky menšími stály, a tu což táž Markétha před týmiž úředníky, zač by ty klenoty stály, provede, aby jí dala od toho pruovodu ve dvú nedělích pořád zběhlých. A chce-li ona Dorotha Peštalka k ní Markéthě o těch patnácte kop, kteréž praví, že by ona Markétha na ty klenoty od ní přijala, hleděti, právo se jí nezavierá. Dala památné. Stalo se létha ɔc M°D°XV° v středu po svatém Brikcí.

R. VI. l. B. 17. b.

2509.

Mezi obcí Menšího města Pražského a Vilémem Mrackým z Dubé o nevydávání platu ročního ze zboží Hradištského. — 1515, 14. listopadu.

Purgmistr a konšelé i všecka obec Menšího města Pražského pohánějí pana Viléma Mrackého z Dubé. Chtie ho viniti jakožto držitele tvrze Hradištka i všeho zboží k té tvrzi příslušejícího z toho, že jim nevydává jedné kopy grošuov platu ročního k jich městu příslušejícího z též tvrze a zboží, a toho nevydání pokládají sobě padesáte kop grošuov českých. Vložen puohon léta ɔc M°D°XII° ve čtvrtek před svatým Filipem a Jakubem [29. dubna 1512].

V té při mezi purgmistrem a konšely i vší obcí Menšího města Pražského puovody s jedné, a panem Vilémem Mrackým z Dubé pohnaným strany druhé, kdežto oni purgmistr a konšelé i všecka obec Menšího města Pražského viní jej jakožto držitele tvrze Hradištka i všeho zboží k té tvrzi příslušejícího z toho, že jim nevydává jedné kopy grošuov platu ročního k jich městu příslušejícího z též tvrze a zboží, a toho nevydání pokládají sobě padesáte kop grošuov českých ɔc, jakož puohon ukazuje. Tu pan Vilém Mracký pohnaný žádal JMti pánuov za opatřenie, poněvadž tento puohon a tato pře dotýká se gruntuov, že by v tomto soudu taková věc souzena neměla býti. Tu JMt pán pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, takto nalezají: Poněvadž se grunthuov tento puohon dotýče, a gruntové že v tomto soudě komorním se nesoudí, z té příčiny Jich Mt tento puohon zdvihají. Než chtí-li se strany tu z toho, kdež ta věc k soudu náleží, viniti, právo se jim nezavierá. Dali památné. Stalo se létha ɔc tisícého pětistého patnáctého v středu po svatém Brikcí.

R. VI. l. C. 11. a.

2510.

Mezi Václavem Budovcem z Budova a Albrechtem Rendlem z Oušavy o nevydání dobré vůle na majestáty. — 1515, 14. listopadu.

Václav Budovec z Budova na Roztokách pohání Albrechta Rendle z Aušavy a na Myšlíně ꝛc. Viniti ho chce z toho, že mu majestátuov královských na clo u Roztok a na vsi Hradec, Husinec a na Řeří*) svědčící[ch] s dobrými volemi, kteréž mu týž Rendl na ty majestáty udělati měl, vydati nedbá, podle trhu mezi nimi učiněného, kterýchžto majestátuov a na ně dobrých volí nevydánie on Budovec tisíc kop grošuov českých pokládá. Vložen puohon léta ꝛc M⁰D⁰XII⁰ v sobotu den svatého Bonifáci [5. června 1512].

V té při mezi Václavem Budovcem z Budova na Roztokách puovodem s jedné, a Albrechtem Rendlem z Aušavy a na Myšlíně pohnaným s strany druhé, kdežto on Václav viní Albrechta Rendle z toho, že mu majestátuov královských na clo u Roztok a na vsi Hradec, Husinec a na Řeří*) svědčících s dobrými volemi, kteréž mu týž Rendl na ty majestáty udělati měl, vydati nedbá podle trhu mezi nimi učiněného, kterýchžto majestátuov a na ně dobrých volí nevydání on Budovec sobě tisíc kop grošuov českých pokládá ꝛc, jakož puohon ukazuje. A na to ukázal svědomí. A na to podle toho svého pruovodu za spravedlivý rozsudek. Proti tomu Bohuslav Vrchota z Slatiny, poručník Albrechta Rendle, pravil: Jestliže on Budovec jakú smlúvu s ním panem Rendlem má, že se jest měl k němu takto zachovati a k němu, aby té smlúvě dosti učinil, poslati a žádati toho, aby jemu takové majestáty vydal; a poněvadž on Budovec jest toho neučinil a k němu o to prve, nežli jest pohnal, neposlal ani na něm toho, aby mu takoví majestátové vydáni byli, nežádal, že žádá za opatřenie. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké ꝛc, najvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, takto nalézají: Poněvadž on Václav Budovec puovod podle práva jest to provedl, že jest on Rendl jemu Václavovi Budovcovi řekl majestát na Hradec dáti dobrú vuolí, z té příčiny se jemu Václavovi Budovcovi dává za právo, tak aby on Albrecht Rendl jemu Václavovi Budovcovi ten majestát na Hradec svědčící i s dobrú vuolí dal, a to konečně ve dvú nedělích od dnešního dne pořád zběhlých. Dal památné. Stalo se létha ꝛc M⁰D⁰XV⁰ v středu po svatém Brikcí.

R. VI. l. D 7 b. — *) Čti: na Řeží.

2511.

Mezi Janem z Koloděj na Skalici a Janem Černčickým z Kácova o nedostiučinění rčení. 1515, 15. listopadu.

Jan z Koloděj na Skalici pohání pana Jana Černčického z Kácova na Novém městě. Viniti ho chce z toho, že jest žádal jeho Jana z Koloděj, aby dopustil Mikulášovi písaři jeho obstaviti na svém právě Jaroměřské, a připsal se cedulí svú pod

sekretem svým jemu Janovi z Koloděj, aby se tajž Jan nic nebál, by mu to k jakým nákladuom přijíti mělo, a že to chce vše zastati, jakož táž cedule pod sekretem téhož pana Jana Černčického to v sobě šíře ukazuje, i tomu připsání od něho se dosti nestalo, kdež pokládá sobě to tajž Jan z Koloděj dvadceti kop grošuov českých. Vložen puohon léta oc M^{0}D^{0}XII^{0} v sobotu den svatého Havla [16. října 1512].

V té při mezi Janem z Koloděj na Skalici puovodem s jedné, a panem Janem Černčickým z Kácova na Novém Městě pohnaným s strany druhé. Viniti ho chce z toho, že jest žádal jeho Jana z Koloděj, aby dopustil Mikulášovi, písaři jeho, obstaviti na svém právě Jaroměřské, a připsal se cedulí svou pod sekretem svým jemu Janovi z Koloděj, aby se tajž Jan nic nebál, by mu to k jakým nákladuom přijíti mělo, a že to chce vše zastati, jakož táž cedule pod sekretem téhož pana Jana Černčického to v sobě šíře ukazuje, i tomu připsání od něho se dosti nestalo, kdež pokládá sobě to tajž Jan z Koloděj dvadceti kop grošuov českých oc, jakož puohon ukazuje. A na to ty cedule poselací ukázal i svědomí, při tom Jich Mtí pánuov proše podle toho připsání a svědomí, kterýmž provozuje, za spravedlivé opatření. Proti tomu poručník pana Jana z Kácova také žádal v tomto za opatřenie, že on Jan z Koloděj sám právo osadil a sám soudil, sám výpověď učinil, a že by tomu svému připsání dosti pan Jan rád i podnes učinil, a kdyby byli oni jedině o to konec služebníku jeho páně Janově učinili, ale že sú toho soudu nedokonali. A na to také ukázal svědomí. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké oc, najvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, vyslyševše jich s obú stran pře líčenie, cedule poselací i svědomí, takto o tom nalézají: Poněvadž on Jan Koloděj puovod dvěma cedulemi, kteréž jest jemu Janovi Kolodějovi on pan Jan z Kácova pod sekrety svými psal, pokázal, v kterýchžto cedulích to zřetedlně stojí, že takové obstavení Jaroměřských jemu Janovi Kolodějovi k žádným nákladuom a k škodám přijíti nemá, i z té příčiny Jich Mt páni dávají jemu Janovi z Koloděj puovodovi za právo, tak aby strany na zajtří svatého Fabiána najprv příštího před úředníky menšími Pražskými stáli, a tu což on Jan Koloděj před týmiž úředníky na schválenie jich to, což jest pro tu při v puohonu jmenovanú svých peněz vynaložil a dal, do té summy v pruovodu jmenované provede, to aby jemu Janovi Kolodějovi on pan Jan z Kácova dal a to konečně od toho pruovodu ve dvú nedělích pořád zběhlých. Dal památné. Stalo se léta oc M^{0}D^{0}XV^{0} ve čtvrtek po svatém Brikcí.

R. VI. l. B. 4. a. Srov. svědomí č. 2405.

2512.

Mezi Asmanem Khewingem z Mostu a Jindřichem Vencelíkem z Vrchovišť o dluh. 1515, 16. listopadu.

Asman Khewing z Mostu pohání Jindřicha Vencelíka z Vrchovišť. Viniti ho

chce z dluhu spravedlivého devíti kop míšenských a ze čtyřidcíti grošuov míšenských. Vložen puohon létha ɔc M°D°XIII° feria III. in cathedra Petri [22. února 1513].

V té při, kteráž jest mezi Azmanem Kowynkem z Mostu puovodem s jedné, a Jindřichem Vencelíkem z Vrchovišť pohnaným s strany druhé. Kdež ho viní z dluhu spravedlivého devíti kop míšenských a ze čtyřidcíti grošuov míšenských ɔc, jakož týž puohon to v sobě šíře zavierá. A na to ukázal svědomí a žádal pánuov Jich Mtí za spravedlivé opatřenie. K tomu jest poručník pohnaného pověděl, že tomu svědomí neotpierá a že mu věří. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, o tom nalézti ráčili: Poněvadž jest tomu dluhu poručník pohnaného neodepřel, z té příčiny se jemu Azmanovi puovodovi dává za právo, tak aby on Jindřich Vencelík pohnaný jemu Azmanovi puovodovi dal těch devět kop míšenských a čtyřidceti grošuov míšenských, a to ve dvú nedělích od dnešního dne pořád zběhlých. Dal památné. Stalo se létha ɔc MDXV° v pátek po svatém Brikcí.

R. VI. l. A. 1. b.

2513.

Mezi Heřmanem z Rychnova a Janem Zahrádkou z Černé o nedání přijatých peněz.
1515, 16. listopadu.

Pan Heřman z Rychnova pohání Jana Zahrádku z Černé. Viniti jej chce z toho, kdež jest on pan Heřman témuž Janovi poručil na miestě svém deset kop grošuov českých svých vzíti od Thomáše z Prostiboře, písaře menších desk zemských, ale on Jan přijav těch deset kop grošuov českých tak k sobě, jemu panu Heřmanovi jich dáti nechce. Vložen puohon léta tisícého pětistého patnáctého ve čtvrtek před svatým Ambrožem [29. března].

V té při mezi panem Heřmanem z Rychnova puovodem s jedné, a Janem Zahrádkú z Černé pohnaným s strany druhé, kdež jej vinil z toho, kdež jest on pan Heřman témuž Janovi poručil na místě svém deset kop grošuov českých vzieti od Thomáše z Prostiboře, písaře menších desk zemských, tak k sobě, jemu panu Heřmanovi jich dáti nechce ɔc, jakož puohon ukazuje. A na to ukázal svědomí a při tom žádal za spravedlivé opatření. Proti tomu Jan Zahrádka odpieraje pravil, že jest od Thomáše z Prostiboře jeho páně Heřmanových peněz jak živ nevzal ani jednoho peníze, než k tomu že se zná, že jest těch deset kop grošuov vzel od Šerlinga jeho páně Heřmanových, a ty že jest z jeho páně Heřmanova rozkázání, kdež jest rozkázal, dal. A na to ukázal Thomáše z Prostiboře svědomí. I zase proti tomu poručník páně Heřmanuov mluvil, že jest on Zahrádka od kohož kolivěk, jakož se sám zná, že jest je od Šerlinka jeho páně Heřmanových peněz k sobě přijal, jakož Šerlink to také vyznává; a poněvadž se k tomu zná, že jest jeho peníze páně Heřmanovy

vzel, že mu jest povinen je dáti. Proti tomu zase Jan Zahrádka pověděl, že jest on od Thomáše žádných peněz tak, jakž pohání, nevzal, než že je vzal deset kop grošuov od Šerlinka na Zderaze, a kdyby byl z těch a tak pohnán, že by chtěl před Jich Mtí to oznámiti a pokázati, kam jest je děl. A také pravil, že toliko jeden svědek seznává, že jest je od Tomáše bráti měl, a druhý že toho neseznává; a poněvadž toho podle práva dostatečně neprovozuje, že Jich Mtí žádá v tom za opatření. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, takto o tom nalézti ráčili: Poněvadž on to pan Heřman Rychnovský podle práva provedl, že jest on Zahrádka pohnaný těch deset kop grošuov českých v puohonu jmenovaných, kteréž jest jemu Šerlingk u Thomáška položil, vyzdvihl a přijal, a on Zahrádka se k tomu seznal, že jest těch deset kop grošuov českých, kteréž jest on Šerlingk jemu panu Heřmanovi dlužen byl, k sobě přijal; z té příčiny dává se jemu panu Heřmanovi puovodovi za právo, tak aby on Zahrádka pohnaný těch deset kop grošuov českých jemu panu Heřmanovi puovodovi dal od dnešního dne ve dvú nedělích pořád zběhlých. A chce-li on Jan Zahrádka z toho, což jest zaň za pana Heřmana vydal, anebo jestliže jest co pan Heřman jemu Zahrádkovi dlužen zuostal, k němu panu Heřmanovi o to hleděti, právo se jemu nezavierá. Dal památné. Stalo se létha ɔc MDXV° v pátek po svatém Brikcí.

R. VI. list A. 24. a.

2514.

Mezi Heřmanem z Rychnova a Janem Zahrádkou z Černé o rčení. — 1515, 16. listopadu.

Pan Heřman z Rychnova pohání Jana Zahrádku z Černé. Viniti ho chce ze rčenie takového, že když jest on pan Heřman Sobčice prodal Janovi Krupému z Probluze, on Jan Zahrádka prosil téhož pana Heřmana, aby peněz lesních a loučních v smlouvu nekladl, že jemu panu Heřmanovi on Jan Zahrádka ty peníze sám dáti chce, řekl, to jest puol páty kopy grošuov a vosmnácte grošuov vše českých, a tomu svému rčenie týž Jan Zahrádka dosti učiniti zanedbává. Vložen puohon léta ɔc M°D°XII° ve čtvrtek před svatým Ambrožem [1. dubna 1512].

V té při mezi panem Heřmanem z Rychnova puovodem s jedné, a Janem Zahrádkú z Černé pohnaným s strany druhé, kdež ho viní ze rčenie, kdež jest on pan Heřman Sobčice prodal Janovi Krupému z Probluze, on Jan Zahrádka prosil téhož pana Heřmana, aby peněz lesních a loučních ve smlúvu nekladl, že jemu panu Heřmanovi on Jan Zahrádka ty peníze sám dáti chce, řekl, to jest puol páty kopy grošuov a vosmnácte grošuov vše českých, a tomu svému rčenie týž Jan Zahrádka dosti učiniti zanedbává ɔc, jakož puohon ukazuje. A na to ukázal svědomí. Proti tomu pohnaný pravil, že proti tomu nenie, kdyby jedno věděl, co těch peněz v pravdě

jest, by jich dáti nechtěl, než že by je chtěl dáti. A k tomu dále pravě, zdá-li mu se toto učiniti, aby to, což těch peněz býti má, před svými přátely provedl anebo před úředníky menšími, a cožkoli provede, že mu chce dáti; než by mu měl dáti, an toho neprovozuje, co jich býti má, aby Krupý řekl, že jest dal, ješto mu nenáleželo dáti, že mu se to nezdá učiniti. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, takto o tom nalézti ráčili: Poněvadž on Jan Zahrádka pohnaný před soudem stoje dobrovolně se jest v to podvolil, že jemu panu Heřmanovi dáti chce, což provede před přátely jich s obú stran anebo před úředníky menšími desk zemských, protož aby on Zahrádka tomu dosti učinil, a což on pan Heřman před těmi přátely s obú stran vydanými mezi tiemto časem a svatým Fabiánem najprv příštím provede do té summy, to aby jemu panu Heřmanovi Jan Zahrádka dal od pruovodu ve dvú nedělích pořád zběhlých; pakli by jich o to přátelé v tom času srovnati nemohli, anebo že by přátel nevydali, tehdy aby strany stály před úředníky menšími na zajtří svatého Fabiána najprv příštího, a tu což on pan Heřman na schválenie týchž úředníkuov provede do té summy v puohonu jmenované, aby jemu panu Heřmanovi on Jan Zahrádka dal od téhož pruovodu ve dvú nedělích pořád zběhlých. Dal památné. Stalo se létha ɔc tisícého pětistého patnáctého v pátek po svatém Brikcí.

R. VI. list A. 24. b.

2515.

Mezi Ladislavem Malešickým z Černožic a Kryštofem z Hermsdorfu o postavení služebníka pro nářek cti. — 1515, 16. listopadu.

Ladslav Malešický z Černožic na Malešicích pohání Krystofa z Hermsdorfu, aby Hanuše z Mošvice, služebníka svého, postavil před ɔc. Viniti ho chce z toho, že jest k němu mluvil pravě, že jest všudy tak dobrý jako on Malešický, i to aby týž Hanuš provedl, že jest tak dobrý všudy. Vložen puohon léta ɔc M⁰D⁰XV⁰ v středu před božím křtěním [3. ledna 1515].

V té při mezi Ladslavem Malešickým z Černožic na Malešicích puovodem s jedné, a Krystofem z Hermsdorfu pohnaným s strany druhé. Kdež jej on Ladislav pohnal pro postavení služebníka jeho Hanuše z Mošvice, že ho viniti chce z toho, že jest k němu mluvil, pravě, že jest všudy tak dobrý jako on Malešický, i to aby týž Hanuš provedl, že jest tak dobrý všudy ɔc, tak jakž puohon to v sobě zavierá. Tu Krystof z Hermsdorfu dal mluviti, že ta pře jest podána na přátely, a z té příčiny on Hanuš nestojí a jel preč. Proti tomu on Malešický pověděl: Poněvadž on Krystof toho ničímž neprovozuje, že žádá za opatřenie podle práva. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, takto o tom nalézti ráčili: Poněvadž on

Krystof jest toho nepokázal, aby na přátely ta pře podána byla, a on Hanuš postaven nenie, i z té příčiny podle toho puohonu dává se Ladslavovi Malešickému puovodovi za právo stané. Dal památné. Stalo se létha ↄc M°D°XV° v pátek po svatém Brikcí.

R. VI. list B. 14. a.

2516.

Mezi Markétou z Fejlce a Fridrichem purkrabím z Donína o nevydání pozůstalých peněz po bratru. — 1515, 16. listopadu.

Markétha z Feylcze pohání pana Frydrycha purkhrabí z Donína a na Dražicích Viniti ho chce ze dvú seth kop grošuov českých, kteréž týž pan Frydrich při sobě má někdy Enolfovy Feilcarovy z Feylce, bratra jejího vlastního, kterýžto Enolf Feylcar bratr její vlastní bez zřízenie a kšaftu umřel jest, a těch dvě stě kop grošuov českých nadepsaných vedle obdarování krále JMti na ni na Markéthu jakožto na vlastní sestru příbuzenstvím vedle téhož obdarování královského připadlo jest. Vložen puohon léta ↄc tisícého pětistého třináctého v sobotu po sv. Matěji [26. února 1513].

V té při mezi Markethú z Feylcze puovodem s jedné, a panem Frydrichem purkhrabí z Donína a na Dražicích pohnaným s strany druhé. Kdež jej pana Frydrycha viní ze dvú seth kop grošuov českých, kteréž týž pan Frydrich při sobě má někdy Enolfovy Feylcarovy z Feylce bratra jejieho vlastního, kterýžto Enolf Feylcar bratr její vlastní bez zřízenie a kšaftu umřel jest, a těch dvě sthě kop grošuov českých nadepsaných vedle obdarování krále JMti na ni na Markéthu jakožto na vlastní sestru příbuzenstvím vedle téhož obdarování královského připadlo jest. Proti tomu pan Frydrich Donínský dal pověděti, že jest o touž věc a z těch peněz pohnán od bratří též paní Markéthy, pak že on těch peněz při sobě na jiný spuosob nedrží, než poněvadž jest pohnán od nich od obojiech, že se jemu nezdálo a nezdá bez rozeznání spravedlivého těch peněz vydávati, než komuž spravedlivě náležeti budú, že je on ṛád vydati chce, když se ti, ktož jsú z nich pohnali, o to srovnají. Zase proti tomu táž Markéta puovod dala jest povědíti: Poněvadž jest její pře přišla s panem Frydrichem, že za to prosí, aby při právu zachována byla, poněvadž pan Frydrich Donický se k tomu zná, že má ty peníze při sobě, z kterýchž jest pohnán. Proti tomu skrze poručníka od bratří též Markéthy povědíno jest, že za to pánuov Jich Mtí prosí, aby ty peníze, kteréž sú oni také puohonem u pana Donického zastihli, vydávány nebyly, že oni k těm penězóm lepší právo a spravedlnost ukázati chtí, když na jejich při přide. Zase proti tomu Mikuláš Dětský poručník od též Markéthy pověděl jest: Chtí-li oni bratří její hned se súditi, že poručník jejie před Jich Mtmi to dostatečně pokázati chce, že ne oni bratří, ale ona Markétha k těm penězóm právo a spravedlnost má. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Hluboké ↄc,

najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, těch pří a puohonuov, kdež Markétha z Feylce a bratří její pohánějí pana Frydrycha z Donína, odkládají do Svátosti najprv příští, aby strany, totižto Markétha z Feylce puovod i také pan Frydrych Donínský pohnaný i také bratří jmenované Markéthy, na ten den před Jich Mtí zase stáli se všemi spravedlnostmi, a to z té příčiny, poněvadž se v těch obú puohonech jedné věci dotýče a obojí k těm penězuom spravedlnost míti chtí, a tu aby Markétha a bratří její sobě odpověděli, a kteráž strana k těm penězóm, z kterých obojí pohánějí, lepší spravedlivost okáže, Jich Mt páni vyslyšíce strany v tom se spravedlivě zachovati ráčí. Stalo se létha ɔc M⁰D⁰XV⁰ v pátek po svatém Brikcí.

R. VI. list B. 18. a. S poznámkou: „Nález ex altera parte verte tria folia.“

2517.

Mezi Opplem z Fictum a Vilémem z Vřesovic o nedodržení smlouvy. — 1515, 16. listopadu.

Oppl z Fictum a na Novém Šumburce pohání Viléma z Vřesovic a na Doubravské Hoře. Viniti ho chce z toho, kdež jest týž Oppl smlúvu učinil o statek a zboží své Teplické a Střekovské s nebožtíkem panem Albrechtem z Kolovrath ɔc, najvyšším kancléřem království Českého, a on Vilém podle jiných urozených dobrých lidí jsa rukojmie, že se té vší smlouvě od téhož pana Albrechta dosti státi má, i zuostal mu jest nebožtík pan Albrecht z Kolovrath [dlužen] na touž smlouvu za vobilé dvě stě kop puol třetí kopy devět grošuov míšenských, a on Vilém jsa za to rukojmí také, jakož svrchu stojí, plniti jemu zanedbává. Vložen puohon létha ɔc M⁰D⁰XV⁰ [sic] v sobothu den svatého Filipa a Jakuba [1. května].

V té při mezi Opplem z Fictum a na Novém Šumburce puovodem s jedné, a Vilémem z Vřesovic a na Doubravské Hoře pohnaným s strany druhé, kdež jej viní z toho, kdež jest týž Oppl smlúvu učinil o statek a zboží své Teplické a Střekovské s nebožtíkem panem Albrechtem z Kolovrath ɔc, najvyšším kancléřem království Českého, a on Vilém podle jiných urozených dobrých lidí jsa rukojmí, že se té vší smlúvě od téhož pana Albrechta dosti státi má, i zuostal mu jest on nebožtík pan Albrecht z Kolovrath na touž smlouvu za obilé dvě stě kop puol třetie kopy devět grošuov míšenských, a on Vilém jsa za to rukojmí tak, jakž svrchu stojí, plniti jemu zanedbává ɔc, tak jakož puohon šíře ukazuje. A na to smlúvu, kterúž s panem kancléřem má, ukázal a při tom pověděl, že ta smlúva ukazuje, když by jaká ruoznice o to mezi panem kancléřem a jím Opplem vznikla, kým má o to rovnáno býti, a oč jest srovnáno a oč nenie. Tu ceduli smluvní na to pod pečetmi smlúvcí i také ceduli řezanú, co jest toho obílé ɔc a zač, ukázal. Tu poručník Viléma pohnaného žádal Jich Mtí za opatření, že on Oppl z Fictum má bratří nedielné, a sám toliko pohání. Proti

tomu Oppl z Fictum puovod dal mluviti, že se ta smlúva nestahuje, než na samú osobu páně Opplovu, neztahuje se na jiné bratří jeho Opplovy, a že se toliko svrchkuov a obilé dotýče, a že tu nenie jiným bratřím potřebí poháněti. Proti tomu Kundrat z Grymhainu, poručník Viléma z Vřesovic pohnaného, pověděl, že v té ceduli řezané pečetěné zřetedlně sečtěno jest, co za ty svrchky jest a jak se k sobě o ně zachovati mají, a že by se tak on Oppl zachovati měl. Zase proti tomu od Opple z Fictum povědieno, že on z toho, což jest zaplaceno, jakož v té smlúvě stojí, nepohání ani viní, než že v té smlúvě stojí, že obilé není vymláceno, a když by bylo vymláceno, že mají o to rovnáni býti, jakož jest se tak stalo, že jsú ti, na kterýchž sú přestali, to obilé sečtli, pošacovali a toho cedule řezané mezi panem kancléřem a jím Opplem učinili, a že z toho Oppl pohání, a oni toho ti rukojmie tu stojíce neodpírají a někteří se znají, žádaje Jich Mtí, poněvadž neodpierají, za spravedlivé opatření. Proti tomu pan Bernarth z Walšteina mluvil, že ti rukojmie z toho rukojemství jsú vyšli a tou druhou smlúvou, kterúž jsú mezi sebú učinili, nad první smlúvu je z toho vytáhli, a tudy že jemu Opplovi tiem rukojemstvím povinni nejsú. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, slyševše jich s obú stran pře líčenie, odpor, ceduli řezanú, svědomie, a v smlúvu mezi někdy panem Albrechtem z Kolovrath ɔc, najvyšším kancléřem království Českého, a jím Opplem z Fictum učiněnú pilně nahledše, takto o tom nalézti ráčili: Poněvadž ta dotčená smlúva to v sobě drží, byl-li by jaký rozdíl mezi stranami o svrchky, že Jiřík Želenský a Lorenc Glac to dále srovnati mají, tak jakž cedule řezaná ukazuje, o ty svrchky obilné jsú je srovnali, a také někteří z těch smluvcí a rukojmí k tomu sú se seznali, že sú za to slíbili, že se té vší smlúvě napřed dotčené od pana Albrechta z Kolovrath ɔc dosti státi má; z těch příčin dávají Jich Mt Opplovi z· Fictum puovodovi za právo, tak aby on Vilém z Vřesovic jemu Opplovi z Fictum díl svuoj, což naň přijde, dal, a to konečně ve dvú nedělích od dnešního dne pořád zběhlých. Dal památné. Stalo se léta ɔc M⁰D⁰XV⁰ v pátek po svatém Brikcí.

R. VI. list C. 9. a.

2518.

Mezi Opplem z Fictum a Vavřincem Glacem ze Starého Dvora o rukojemství. — 1515, [16. listopadu].

Oppl z Fictum a na Novém Šumburce pohání Lorence Glacza z Starého Dvora a na Červeném Hrádku. Viniti ho chce z toho, kdež jest týž Oppl smlouvu učinil o statek a zboží své Teplické a Střekovské s nebožtíkem panem Albrechtem z Kolovrath ɔc, najvyšším kancléřem království Českého. A on Lorenc podle jiných urozených dobrých lidí sa rukojmí, že se té vší smlouvě od téhož pana Albrechta

dosti státi má, i zuostal mu jest nebožtík pan Albrecht z Kolovrath na touž smlouvu za vobilé dvě stě kop puol třetie kopy devět grošuov míšenských, a on Lorenc jsa za to rukojmí taky, jakož svrchu stojí, plniti jemu zanedbává. Vložen puohon létha ɔc M°D°XII° v sobothu den svatého Filipa a Jakuba [1. května 1512].

K tomuto puohonu puovod i pohnaný přistúpili sú, aby jakž kolivěk nález k první při jest, aby na tento puohon takovajž byl.

[Po straně:] Léta ɔc D°XVII° v sobotu den svatého Jana Evangelisty *) nadepsaný Oppl z Fictum přiznal se jest, že jest podle nálezu tohoto panského vyzdvihl a přijal diel od Lorence Glaca z Starého Dvoru LXVIII kop gr. vše míšenských, a slibuje sám za se i za své dědice, naň pro tu sumu že se víc navracovati nemá nynie ani na budúcí časy.

R. VI. list C. 10. a. — *) Sv. Jana Evang. 27. prosince padlo roku 1517 na neděli, 1516 na sobotu.

2519.

Mezi Oplem z Fictum a Purkartem ze Sulevic o rukojemství. — 1515, [16. listopadu].

Oppl z Fictum a na Novém Šumburce pohání Purkartha z Sulevic na Duchcově. Viniti ho chce z toho, kdež jest týž Oppl smlouvu učinil o statek a zboží své Teplické a Střekovské s nebožtíkem panem Albrechtem z Kolovrath ɔc, najvyšším kancléřem království Českého. A on Purkart podle jiných urozených dobrých lidí sa rukojmí, že se té vší smlouvě od téhož pana Albrechta dosti státi má, i zuostal mu jest nebožtík pan Albrecht z Kolovrath na touž smlouvu za vobilé dvě stě kop puol třetí kopy devět grošuov míšenských, a on Purkarth jsa za to rukojmí také, jakož svrchu stojí, plniti jemu zanedbává. Vložen puohon léta ɔc M°D°XII° v sobotu den svatého Filipa a Jakuba [1. května 1512].

K tomuto puohonu puovod i pohnaný přistúpili sú, aby, jakžkolivěk nález k první a druhé při jest, na tento puohon takovajž byl.

R. VI. list C. 10. a.

2520.

Mezi Zdislavem ze Žlunic a Janem ze Žlunic o rčení. — 1515, 16. listopadu.

Zdislav ze Žlunic pohání Jana ze Žlunic a na Přemyšlení, strajce svého. Viniti ho chce z dosti neučiněnie rčenie v tom, že jest mu řekl sto kop grošuov českých dáti, když statkem svým vladnúti bude, a tomu dosti učiniti zanedbává. Vložen puohon létha ɔc M°D°XII° ve čtvrtek před božím narozením [23. prosince].

V té při mezi Zdislavem ze Žlunic puovodem s jedné, a Janem ze Žlunic a na Přemyšlení, strajcem jeho, pohnaným s strany druhé, kdež ho viní z dosti neučinění rčenie v tom, že mu jest řekl sto kop grošuov českých dáti, když statkem svým vládnúti bude, a tomu dosti učiniti zanedbává ɔc, jakož puohon ukazuje. A na

to ukázal svědomí, pravě, že to dostatečně provozuje, žádaje vedle toho pruovodu za spravedlivé opatření. Proti tomu on Jan pohnaný dal mluviti, že ti svědkové nesrovnávají se a že někteří svědčí, že jest mu to rčenie u Anežky z Radiče v jejím domě učinil, ješto on tak praví, že jest v tom domě nikda za své paměti nebyl, leč kdy v svém dětinství, a že se v tom rčenie nepamatuje, by jemu co přiříkal, a jestliže jest mu kdy co řekl, že jest jemu za svého dětinství řekl, a že takové rčenie nemá váženo býti, a aby Jich Mt pro jiné strýce a bratry takového rčenie neráčili vážiti, a že takové rčenie proti právu jest. A na to zřízenie zemské ukázal i také mnoho svědomí, že jest on sám Zdislav puovod to rozprávěl, že jemu za svého dětinství to rčenie učinil, a že je pacholetem byl, kdež jest proto byl k panu písaři přiveden, že jest pan písař řekl, že by byl hoden pro to rčenie šilinku. Proti tomu puovod dal zase mluviti, že netoliko to, že jemu za dětinství svého tak, jakž on praví, přiřekl, provozuje, ale že i to provozuje, kdež jest již léta měl a svým vládl, že jemu toho otporen nebyl ani otpieral, by mu tomu dosti učiniti nechtěl, ale pravil, že chce tomu dosti učiniti a jemu tu summu dáti. A také pravil, že se jeho svědkové nesrovnávají, a to v tom, že někteří svědčí, že je tomu třinácte let, někteří že dvanácte a někteří že vosm, a tak že jemu takoví svědkové ke škodě nejsú. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, . krále JMti radami, tu při pilně váživše a v svědomí pilně nahlédše, takto o tom nalézti ráčili: Poněvadž on Zdislav to jest dostatečně podle puohonu svého provedl, že on Jan sa v držení statku svého k tomu se jest přirčenie znal a mladostí svú tu při týmž znání nic neodepřel, a také mátě i někteří jiní svědkové vyznávají, že mu již dvadceti pět léth minulo, a ve při vedení on sám Jan pověděl, že jest tomu tři létha, jak svuoj statek drží; i z toho jest znáti, že jest jemu již bylo dvamescítma léth, když jest v držení statku svého všel; a z takových příčin dává se jemu Zdislavovi puovodovi za právo, tak aby on Jan pohnaný jemu Zdislavovi puovodovi podle takového svého rčenie dal těch sto kop grošuov českých v puohonu jmenovaných, a to ve dvú nedělích od dnešního dne pořád zběhlých. Dal památné. Stalo se létha ɔc $M^oD^oXV^o$ v pátek po svatém Brikcí.

R. VI. list C. 15. a.

2521.

Mezi Markvartem Kocem z Dobrše a Kateřinou z Dobrše o rčení nevzíti věna.
1515, 17. listopadu.

Markvart Koc z Dorše [sic] pohání Katheřinu z Dobrše, manželku Heinricha z Vřesovic a na Peyricze. Viniti ji chce ze rčenie, tu kdež jest mu řekla po smrti Alše z Vidhostic, někdy manžela jejieho, že od něho Markvarta Koce bratra svého, což by na jeho díl přišlo věna jejieho, nic vzíti od něho nechce, by pak to věno

na něm právem vysoudila, a přes takové své rčenie že jest od téhož Markvarta, bratra svého, vzala sto zlatých rýnských dílu jeho podle nálezu pánuov a vladyk z soudu komorního. Vložen puohon léta ɔc M⁰D⁰XII⁰ v neděli po sv. Brikcí [14. listopadu 1512].

V té při mezi Markvartem Kocem z Dobrše puovodem s jedné, a Katheřinú z Dobrše, manželkú Heinricha z Vřesovic a na Peyricze, pohnanú s strany druhé, kdež ji viní ze rčenie, tu kdež jest mu řekla po smrti Alše z Vidhostic, někdy manžela jejieho, že od něho od Markvarta Koce bratra svého, což by na jeho díl přišlo věna jejieho, nic vzieti nechce, by pak to věno na něm právem vysoudila, a přes takové své rčenie že jest od téhož Markvarta bratra svého, což by na jeho díl přišlo, vzala sto zlatých rýnských dielu jeho podle nálezu pánuov a vladyk z soudu komorního ɔc, jakož puohon plněji v sobě zavierá a ukazuje. A na to ukázal svědomí. A při tom žádal podle svého pruovodu za spravedlivé opatření. Proti tomu poručník pohnané pravil, že toho rčenie neprovozuje, a to tudy, že svědkové svědčí, že sú od pohnané slyšeli, že jest pravila, že jest mu řekla, ale nesvědčí, by jemu tehdáž řekla, než svědčí, že je řekla, ale nesvědčí, kdy, a tudy že jest znáti, že jest to rčenie muselo někdy prve dávno býti a ne tehdáž; a že jest promlčené, a kdyby to rčenie mělo býti stálé, jakož není, poněvadž jest promlčené podle projití let, že by se byl tím bránil tehdáž, když jest ona Katheřina jej Markvarta i jiné bratří poháněla z toho věna, ale že se jest tím tehdáž nebránil, ani tím kdy zastíral; a také pravil, že jest on Markvart vedle jiných bratří pohánčl pana Strakonického, aby ho z toho rukojemství vyvadil, a kdyby byl měl takové rčenie na ni, že by pana Strakonického nebyl vedle jiných bratří pohnal, ale nemaje takového rčenie na ni, že jest pohánčl. Proti tomu zase puovod dal pověděti, že jí jest on Markvart nad jiné bratří činil, ji u sebe choval, penězi, šaty i jinými věcmi zakládal, kdež pro takové věci a dobrodiní že jest jemu mohla dobře přiřéci a přiřekla; a že to rčenie promlčené nenie, poněvadž od toho rozsudku teprv dvě létě jsú. A kdež jest pana Strakonického vedle jiných bratří pohánčl, že jest to učinil, chtěje jí i v tom jejího dopomoci, že to tomu jeho rčenie ke škodě nenie, ale poněvadž jest to rčenie dostatečně provedl, že žádá Jich Mti za opatření. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, tu při váživše a v svědomí pilně nahledše, takto o tom nalézti ráčili: Poněvadž on Markvart to jest dostatečně provedl, že jest ona Katheřina k tomu se znala, že jest mu řekla dielu jeho od něho nebrati, i z té příčiny dává se jemu Markvartovi Kocovi za právo, tak aby ona Katheřina pohnaná jemu Markvartovi těch sto zlatých rýnských dielu jeho, kteréž jest od něho vzala, ješto jich podle toho rčenie vzieti neměla, dala a navrátila, a to ve dvú nedělích od dnešního dne pořád zběhlých. Dal památné. Stalo se létha ɔc M⁰D⁰XV⁰ v sobotu po svatém Brikcí.

R. VI. list B. 19. a. Srov. svědomí č. 2431.

2522.

Mezi Sevaldem Guldenmundem z Grafcofu a Janem Čejkou z Olbramovic o dluh. 1515, 17. listopadu.

Sewold Guldemund z Grafczof pohání Jana Čejky z Olbramovic. Viniti ho chce ze čtyř kop grošuov a ze čtyřidcíti jednoho groše vše českých dluhu jemu od něho dávno za kupecké věci zuostalého. Vložen puohon léta ɔc M⁰D⁰XII⁰ v úterý před svatým Šimonišem a Judú [26. října 1512].

V té při mezi Zewoldem Guldemundem z Grafczof puovodem s jedné, a Janem Čejkú z Olbramovic pohnaným s strany druhé, kdež jej viní ze čtyř kop grošuov a ze čtyřidcíti jednoho groše vše českých dluhu jemu od něho dávno za kupecké věci zuostalého ɔc, jakož puohon šíře a plněji v sobě zavierá a ukazuje. A na to ukázal registra kupecká, žádaje Jich Mti v tom za opatření, a že kupci nemají čím provozovati jiným než registry. Proti tomu Bohuslav Vrchota, poručník Jana Čejky, pověděl, že se k dluhu ke všemu zná, krom kopy grošuov, kterúž jest bratru jeho Zewoldovu dal. Proti tomu zase od Zewolda povědieno, že jest všecko zapsáno, což jest kdy na ten dluh, což jest jemu dal, a přes to že jestli to pokáže kajm, že jest mu tu kopu grošuov dal, že chce na tom přestati. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, nalezli: Poněvadž Bohuslav Vrchota, poručník Jana Čejky z Olbramovic pohnaného, dluhu neodpírá, ale k dluhu krom k jedné kopě grošuov se zná, kterúž praví, že by jemu bratru Zewoldovu na tu summu dal, ale toho ničímž neprovozuje, by jemu Zewoldovu bratru tu kopu na ten dluh dal, i z té příčiny páni Jich Mt jemu Zewoldovi puovodovi dávají podle jeho puohonu za právo, tak aby jemu on Jan Čejka pohnaný tu summu v puohonu jmenovanú, to jest čtyři kopy grošuov a čtyřidceti jeden groš vše českých, dal od dneška ve dvú nedělích pořád zběhlých. Dal památné. Stalo se létha ɔc M⁰D⁰XV⁰ v sobotu po svatém Brikcí.

R. VI. 1. C. 15. b. Sv. č. 2346, 2400 a 2433.

2523.

Mezi Sevaldem Guldenmundem z Grafcofu a Janem Čejkou z Olbramovic o lání pro upomínání z dluhu. — 1515, 17. listopadu.

Sewold Guldemund z Grafczof pohání Jana Čejku z Olbramovic. Viniti ho chce z toho, kdež jest týž Sewold jej Čejku z dluhu jemu od něho spravedlivě a dávno povinného pokojně upomínal. Tu on Čejka beze vší jeho Zewoldovy příčiny zpurná posmívalá slova k témuž Zewoldovi mluvil, jemu lál, lži dával, pohrůžky při tom činil, pravě, kdyby na hradě Pražském nebylo, že by jej i bíti chtěl. Vložen puohon léta ɔc M⁰D⁰XII⁰ v úterý den [sic] svatého Šimoniše a Judy.*)

V té při mezi Zewoldem Guldemundem z Grafczof puovodem s jedné, a Janem

Čejků z Olbramovic pohnaným s strany druhé, kdež jej viní z toho, kdež jest týž Zewold jej Čejku z dluhu jemu spravedlivě a dávno povinného pokojně upomínal, tu on Čejka beze vší jeho Zewoldovy příčiny zpurná posmívavá slova k témuž Zewoldovi mluvil, jemu lál, lži dával, pohrůžky při tom činil, pravě, kdyby na hradě Pražském nebylo, že by jej i bíti chtěl ɔc, jakož puohon to v sobě šíře zavierá a ukazuje. Proti tomu Bohuslav Vrchota, poručník Jana Čejky, pravil, že on Zewold pohání ze trojí věci, z jedné že k němu slova posměšná mluvil, druhé že jemu lál, třetí že by ho bíti chtěl, a že jest to věc vědomá, ktož ze trojí věci pohání jedním puohonem, že podle zřízenie zemského takový puohon zdvižen býti má. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, o tom takto nalézti ráčili: Poněvadž on Zewold Guldemund pohání jedním puohonem ze trojí věci, že z té příčiny páni JMti tento puohon zdvihají. Dal památné. Stalo se létha ɔc M⁰D⁰XV⁰ v sobotu po svatém Brikcí.

R. VI. list C. 16. a. — *) Památka sv. Šimona a Judy 28. října padla roku 1512 na čtvrtek.

Práva staná pořád psaná.

2524.

Mezi Ladislavem ze Šternberka a Jeronymem měšťanem města Mostu o dluh do mince zůstalý. 1515, 14. listopadu.

Pan Ladslav z Šternbergka na Bechyni, najvyšší kancléř království Českého, pohnal Jeronima měštěnína města Mosta létha ɔc M⁰D⁰XII⁰ v pondělí na zajtří sv. Benedikta [22. března 1512]. Viniti ho chtěl ze dvadceti osmi kop a puol osma groše vše českých dluhu králi JMti od něho do mince zuostalého, k kteréžto summě peněz a dluhu již jmenovanému týž pan Ladslav z Šternbergka právo a spravedlnost má dáním JKMti tak, jakož JKMti dání to v sobě plněji zavierá ɔc, jakož puohon plněji v sobě zavierá. Tu na rok jim položený Václav Roztocký z Teplé, ofrychtýř království Českého, poručník pana Ladslava z Šternbergka puovoda, stál jest, ale Jeronim měštěnín z Mostu pohnaný třikrát volán sa k svému právu, nestál jest. Protož JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, létha ɔc M⁰D⁰XV⁰ v středu po svatém Brikcí dali sú nadepsanému panu Ladslavovi z Šternberga puovodovi za právo stané. Dal památné.

R. VI. list D. 19. a.

2525.

Mezi Ladislavem ze Šternberka na Bechyni a Václavem Zlatníkem na Horách Kutných o dluh do mince zůstalý. — 1515, 14. listopadu.

Ladslav z Šternbergka na Bechyni ɔc, najvyšší kancléř království Českého, pohnal Václava Zlatníka, erckaféře na Horách Kutnách, létha ɔc MDXII⁰ v pondělí

na zajtří sv. Benedikta [22. března 1512]. Viniti ho chtěl ze třidcíti čtyř kop grošuov vše českých dluhu králi JMti od něho do mince zuostalého, k kteréžto summě a dluhu již jmenovanému týž pan Ladslav z Šternbergka právo a spravedlnost má dáním JKMti tak, jakož JKMti dání to v sobě plněji zavierá ɔc, jakož puohon šíře ukazuje. Tu na rok jim položený Václav Roztocký z Teplé, ofrychtýř království Českého, poručník pana Ladslava z Šternbergka puovoda, stál jest, ale Václav Zlatník, erckaféř na Horách Kutnách pohnaný, třikrát volán jsa k svému právu, nestál jest; protož JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, létha ɔc MD°XV° v středu po svatém Brikcí dali sú panu Ladslavovi z Šternbergka puovodovi proti témuž Václavovi Zlatníkovi pohnanému za právo stané.

R. VI. list D. 19. a.

2526.

Mezi Václavem Bradáčem z Toušině a Janem Konárovským z Konárovic o dostineučinění slibu. — 1515, 14. listopadu.

Václav Bradáč z Toušině pohnal Jana Konárovského z Konárovic létha ɔc M°D°XII° v středu po sv. Bonifáci [19. května 1512]. Viniti ho chtěl z dosti neučiněnie slibu, tu kdež jest mu slíbil za někdy nějakého Syrového zločince, kterýž témuž Bradáčovi kuoň valach ukradl, že jemu Bradáčovi ten kuoň i s tím, s čímž jest vzat, zase vrácen bude na čas menovitý aneb to, co jest týž Bradáč za ten kuoň dal, i tomu se nestalo dosti, kterýžto kuoň nadepsaný Bradáč i s tím, s čímž jest vzat, devět kop grošuov míšenských pokládá ɔc, jakož puohon plněji v sobě zavierá. Tu na rok jim položený Václav Bradáč z Toušině puovod stál jest, ale Jan Konárovský z Konárovic pohnaný třikrát volán sa k svému právu, nestál jest; protož JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, létha ɔc M°D°XV° v středu po svatém Brikcí dali sú nadepsanému Václavovi Bradáčovi z Toušině puovodovi proti témuž Janovi Konárovskému pohnanému za právo stané. Dal památné.

R. VI. list D. 19. b.

2527.

Mezi Václavem z Božejova a Pavlem Samuelem z Hrádku o pobrané věci. — 1515, 14. list.

Václav z Božejova pohnal pana Pavla Samuele z Hrádku létha ɔc M°D°XII° v úterý den sv. Vavřince [10. srpna 1512]. Viniti ho chtěl z toho, jakož se jest témuž Václavovi v domě pana z Pernšteina ɔc, najvyššího hofmistra království Českého ɔc JMti, v Starém městě Pražském ztráta stala, kdež mu pobráno kuní šuba, šafrán a jiné věci. Tu jest nadepsaný pan Pavel mluvil, že on Václav na té

ztrátě nemá nic škodovati, a že on chce tu věc k miestu a k konci vésti a dokonati, že týž Václav své zase míti bude, jedné aby strpenie měl; ale tomu se od něho od pana Pavla Samuele neděje dosti, kdež sobě to svrchu menovaný Václav sto kop grošuov českých pokládá ɔc, jakož puohon šíře ukazuje. Tu na rok jim položený Václav z Božejova puovod stál jest, ale pan Pavel Samuel z Hrádku pohnaný třikrát volán jsa k svému právu, nestál jest. Protož JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, v středu po svatém Brikcí léta ɔc XV° dali sú nadepsanému Václavovi z Božejova proti jmenovanému panu Pavlovi Samuelovi za právo stané Dal památné.

R. VI. list D. 19. b.

2528.

Mezi Janem z Rožmberka a Annou z Jivovice spolu s Kašparem Robnhappem ze Suché o plat za službu poddanému. — 1515, 15. listopadu.

Pan Jan z Rozmbergka a na Strakonicích, mistr převorství Českého, pohnal Annu z Jivovice, manželku někdy Beneše z Klarzicz v Buděovicích, a Kašpara Robnhappa z Suché na Sudoměři létha M°D°XII° v pondělí den nalezenie sv. kříže [3. května 1512], držitelóv statku téhož někdy Beneše z Klaric. Viniti je chtěl ze třidcíti kop grošuov míšenských, kteréž jest on Beneš Petrovi Uhrovi, jeho páně z Rozmbergka poddanému, měštěnínu z Strakonic, smlouvú dáti měl za první službu, co jest týž Petr u něho u Beneše byl ɔc, jakož puohon plněji v sobě zavierá. Tu na rok jim položený pan Jan z Rozmbergka na Strakonicích puovod stál jest, ale Anna z Jivovice, manželka někdy Beneše z Klaric v Buděovicích, a Kašpar Robnhapp z Suché na Sudoměři pohnaní, třikrát voláni súc k svému právu, nestáli jsú. Protož JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, léta ɔc M°D°XV° ve čtvrtek po svatém Brikcí dali sú nadepsanému panu Janovi z Rozmbergka puovodovi proti taymž jmenovaným Anně z Jivovice, manželce někdy Beneše z Klaric v Buděovicích, a Kašparovi Robnhappovi z Suché na Sudoměři, pohnaným, za právo stané. Dal památné.

R. VI. list D. 20. a.

2529.

Mezi Janem z Rožmberka a Annou z Jivovice spolu s Kašparem Robnhappem ze Suché o službu zadržalou poddanému. — 1515, 15. listopadu.

Pan Jan z Rozmbergka a na Strakonicích, mistr převorství Českého, pohnal Annu z Jivovice, manželku někdy Beneše z Klaric v Buděovicích, a Kašpara Robnhappa z Suché na Sudoměři, létha ɔc M°D°XII° v pondělí den nalezenie sv. Kříže

[3. května 1512], držiteluov statku téhož někdy Beneše z Klaric. Viniti je chtěl z služby zadržalé Petrovi Uhrovi, jeho páně z Rozmbergka poddanému, měštěnínu z Strakonic, kdež jest mu týž někdy Beneš zadržal za šest leth každý rok po čtyřech kopách groších míšenských a šaty, kteréžto šaty krom hotových peněz již psaných on pan z Rozmbergka dvanácte kop grošuov českých pokládá ɔc, jakož puohon to v sobě šíře zavierá. Tu na rok jim položený pan Jan z Rozmbergka na Strakonicích puovod stál jest; ale Anna z Jivovice, manželka někdy Beneše z Klaric v Buděovicích, a Kašpar Robnhap z Suché na Sudoměři, pohnaní, třikrát voláni jsúc k svému právu, nestáli jsú; protož JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, léta ɔc MD°XV° ve čtvrtek po svatém Brikcí dali sú nadepsanému panu Janovi z Rozmbergka, puovodovi, proti jmenovaným Anně z Jivovice, manželce někdy Beneše z Klaric v Buděovicích, a Kašparovi Robnhappovi z Suché na Sudoměři, pohnaným, za právo stané. Dal památné.

R. VI. list D. 20. a.

2530.

Mezi Vávrou krejčím a radou města Litoměřic o pokutu pro dostineučinění nálezu soudu komorního. — 1515, 15. listopadu.

Vávra krajčí nyní v městě Roudnici obývajície pohnal purgmistra a konšeluov i vší obce města Lithoměřic, aby tyto dole psané své spoluměšťany, menovitě Řehoře Hrona, Vondráčka, Jana Bílinského, Beneše kováře, Mathúše Kaucského, Martina baccaláře z Hradce, Šimona Hodáně, Prokopa Sokola, Joannesa Piscatora a Jeronyma Jenivo, item Jiříka krajčího starého, starého rychtáře, Valentina Javora, Václava Nadřence, Jana Samuele, Jakuba Jelenka a Silvestra, item Viktoryna a Jana Chynského soukeníka, postavili před ɔc létha ɔc M°D°XII° v pondělí na zajtří sv. Benedikta [22. března 1512] na Svátost najprv příští. Viniti je chtěl z pěti seth kop grošuov českých pokuty jemu od nich povinné tudy, že sú se podle nálezu najvyšším panem hofmistrem království Českého, JMtí, pány a vladykami, krále JMti radami soudu komorního, mezi ním Vávrú a jimi měšťany Lithoměřickými o svatém Martině minulém učiněného nezachovali a jemu Vávrovi vajpovědi, kterúž mezi týmž Vávrú a Martinem Manželkú, jich spolu měštěnínem, mocně na se přijali, [dosti] sú neudělali spolu s ubrmany tak, jakož ten soudu komorního nález to v sobě plněji a dostatečněji zavierá ɔc, jakož puohon šíře ukazuje. Tu na rok jim položený Vávra krajčí puovod stál jest; ale Řehoř Hron, Vondráček, Jan Bílinský, Beneš kovář, Matúš Kaucský, Martin baccalář z Hradce, Šimon Hodáně, Prokop Sokol, Joannes Piscator a Jeronim Jenivo, item Jiřík krajčí starý, starý rychtář, Valentin Javor, Václav Nadřenec, Jan Samuel, Jakub Jelenek a Silvestr, item Viktoryn a Jan Chynský soukeník, pohnaní, třikrát voláni jsúc k svému právu nestáli sú. Protož

JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, léta ɔc M⁰D⁰XV⁰ ve čtvrtek po svatém Brikcí dali sú nadepsanému Vávrovi krajčímu puovodovi proti jmenovaným Řehořovi Hronovi, Vondráčkovi, Janovi Bílinskému, Janovi Formánkovi, Benešovi kováři, Matoušovi Kaucskému, Martinovi baccalářovi z Hradce, Šimonovi Hodáňovi, Prokopovi Sokolovi, Joanesovi Piscatorovi a Jeronimovi Jenivovi, item Jiříkovi krajčímu starému, starému rychtáři, Valentinovi Javorovi, Václavovi Nadřencovi, Janovi Samuelovi, Jakubovi Jelenkovi a Silvestrovi, item Viktorinovi a Janovi Chynskému soukeníku, pohnaným, za právo stané. Dal památné.

R. VI. list D. 20. b. Srov. nález č. 2063.

2531.

Mezi Mikulášem z Robous a Václavem Bezdružickým z Kolovrat o dluh. — 1515, 16. listop.

Mikuláš z Robous pohnal pana Václava Bezdružického z Kolovrath a na Košátkách, krále JMti najvyššího sudího dvorského království Českého ɔc, létha ɔc M⁰D⁰XIII⁰ ve čtvrtek na ochtáb tří králuov [13. ledna]. Viniti ho chtěl z puol druhé kopy grošuov českých, kteréž zaň dal za pět beček soli, kterúž mu týž Mikuláš zednal a vyvěřil na žádost jeho, i tomu on pan Václav nedbá učiniti dosti, jemu zase té puol druhé kopy grošuov českých dáti až do dnešního dne ɔc, jakož puohon plněji v sobě zavierá. Tu na rok jim položený Mikuláš z Robous puovod stál jest, ale pan Václav Bezdružický z Kolovrath a na Košátkách, krále JMti najvyšší sudí království Českého ɔc, pohnaný, třikrát volán sa k svému právu, nestál jest. Protož JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké etc, najvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, léta etc M⁰D⁰XV⁰ v pátek po svatém Brikcí dali sú nadepsanému Mikulášovi z Robous puovodovi proti jmenovanému panu Václavovi Bezdružickému z Kolovrath a na Košátkách, najvyššímu sudímu krále JMti království Českého, pohnanému, za právo stané. Dal památné.

R. IV. list E. 1. a. Srov. svědomí č. 2429.

2532.

Mezi Oldřichem z Předenic a Mikulášem z Tisové o nedodržení smlouvy. — 1515, 16. listop.

Voldřich z Předenic pohnal Mikuláše z Tisové a v Trubciech léta ɔc M⁰D⁰XIII⁰ v sobotu před stolováním sv. Petra [19. února 1513]. Viniti ho chtěl z dosti neučiněnie smlúvy dobrými lidmi učiněné o železa s vozu visutého, kteréžto železo on Voldřich čtyry kopy grošuov českých pokládá ɔc, jakož puohon plněji a šíře ukazuje. Tu na rok jim položený Voldřich z Předenic puovod stál jest, ale Mikuláš z Tisové v Trubciech pohnaný třikrát volán sa k svému právu, nestál jest; protož JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr království Českého, se

pány a vladykami, krále JMti radami, léta oc $M^0D^0XV^0$ v pátek po svatém Brikcí dali sú nadepsanému Voldřichovi z Předenic, puovodovi, proti jmenovanému Mikulášovi z Tisové, pohnanému, za právo stané. Dal památné.

R. VI. list E. 1. b.

2533.

Mezi Oldřichem z Předenic a Wolfem z Tisové o dluh. — 1515, 16. listopadu.

Voldřich z Předenic pohnal Wolfa z Tisové a v Trubciech léta $M^0D^0XIII^0$ v sobotu před stolováním sv. Petra [19. února 1513]. Viniti ho chtěl ze dvú kop a ze třinácti groších [sic] míšenských jemu od něho za sud piva zuostalých oc, jakož puohon šíře ukazuje. Tu na rok jim položený Voldřich z Předenic puovod stál jest, ale Wolf z Tisové a v Trubcích pohnaný třikrát volán jsa, k svému právu nestál jest; protož JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké oc, najvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, léta oc $M^0D^0XV^0$ v pátek po svatém Brikcí dali sú nadepsanému Voldřichovi z Předenic proti jmenovanému Wolfovi z Tisové a v Trubciech, pohnanému, za právo stané. Dal památné.

R. VI. list E. 1. b.

2534.

Mezi Janem Zruckým z Chřenovic a Václavem Zubem z Lanšteina o rukojemství. 1515, 16. listopadu.

Jan Zrutský z Chřenovic pohnal pana Václava Zuba z Lanšteina léta oc $M^0D^0XIII^0$ v pondělí před sv. Řehořem [7. března 1513]. Viniti ho chtěl z pěti kop grošuov českých, kdež mu jest rukojmí za Václava Zimu oc, jakož puohon plněji zavierá. Tu na rok jim položený Jan Zrutský z Chřenovic puovod stál jest, ale pan Václav Zub z Lanšteina pohnaný třikrát volán sa k svému právu, nestál jest; protož JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké oc, najvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, léta oc $M^0D^0XV^0$ v pátek po svatém Brikcí dali sú nadepsanému Janovi Zrutskému z Chřenovic puovodovi proti jmenovanému panu Václavovi Zubovi z Lanšteina pohnanému za právo stané. Dal památné.

R. VI. list E. 1. b.

2535.

Mezi Janem Zruckým z Chřenovic a Přibíkem Řesanským z Řesanic o rukojemství. 1515, 16. listopadu.

Jan Zrutský z Chřenovic pohnal Přibíka Řesanského z Řesanic léta oc $M^0D^0XIII^0$ v pondělí před sv. Řehořem [7. března 1513]. Viniti ho chtěl z pěti kop grošuov českých, kdež mu jest rukojmí za Václava Zimu oc, jakož puohon ukazuje. Tu na rok jim položený Jan Zrutský z Chřenovic puovod stál jest, ale Přibík Řesanský

z Řesanic pohnaný, třikrát volán jsa k svému právu, nestál jest; protož JMt pán, pan Vojtěch Pernšteina na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, léta ɔc M°D°XV° v pátek po svatém Brikcí dali sú nadepsanému Janovi Zrutskému z Chřenovic puovodovi proti jmenovanému Přibíkovi Řesanskému z Řesanic pohnanému za právo stané. Dal památné.

R. VI. list E. 2. a.

Půhony a nálezy k roku Svátosti l. 1518.

Létha MDXVIII° při Svátosti (16. dubna). Tito páni a z rytířstva dolepsaní při tom času soud komorní zasedli:

Pan *Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké* ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého.

Tito z pánuov: Pan Frydrych purgkrabie z Donína a na Dražiciech.
Pan Kundrath z Krajku na Mladém Boleslavi.
Pan Jan Křinecký z Ronova a na Kuncberce.

Tito z vladyk: Bohuslav Chrth z Ertína, purkrabie hradu Pražského.
Jan Svadba z Otradovic a na Zbraslaviciech.
Jan Kordule z Sloupna a na Vřeštově.
Václav Lithovský z Svinař a na Lukovci.
Stráník z Kopydlna a na Třevatči.
Diviš Žcušický z Nestajova a na Žlebiech.
Pavel Choltický z Újezda a na Svojčiciech.
Štěpán Anděl z Ronovce a na Přelouči.
Mikuláš Vančura z Řehnic a na Krnště.

R. VI. fol. A. 2. b.

2536.

Mezi Jindřichem z Kolovrat a obcí města Rakovníka o postavení souseda pro pobrání peněz. — 1518, 17. dubna.

Pan Jindřich jinak Albrecht z Kolovrath a na Krakovci ɔc pohání purgmistra a konšeluov i vší obce města Rakovníka, aby postavili před ɔc spolusouseda svého Jiříka Sklenáře. Viniti jej chce z pobrání peněz po někdy Janovi rychtáři z Slabčic *), člověka téhož pana Jindřicha jinak pana Albrechta, kteréhožto pobrání peněz pokládá sobě sto padesát kop groš. čes. Vložen puohon v středu den svaté panny Alžběty létha ɔc DXI° [19. listopadu 1511].

V té při, kteráž jest mezi panem Jindřichem jinak panem Albrechtem z Kolovrath na Krakovci puovodem s jedné, a Jiříkem Sklenářem z Rakovníka pohnaným s strany druhé, kdež týž pan Jindřich vinil jeho Jiříka z pobrání peněz po někdy Janovi rychtáři v Slabcích, člověka jeho páně Jindřichova, a toho pobrání sobě po-

kládaje CL kop gr. čes., tak jakož týž puohon šíře v sobě ukazuje a zavierá. A na to ukázal poručník pana Jindřicha puovoda některá svědomí, žádaje Jich Mti podle toho za opatření. Proti tomu týž Jiřík Sklenář pohnaný dal jest pověděti, jakož jej Jiříka viní, že jest ty peníze pobral, ale že svědci někteří svědčí, že jest dal k věrné ruce schovati, a puohon ukazuje z pobrání, a tak že se puohon s svědky nesrovnává; a poněvadž toho pobrání, jakož pohání, dostatečně neprovozuje, též žádaje Jich Mt za opatření. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, nahlédše v puohon a v svědomí a jich s obú stran pře líčení, takto o tom nalézti ráčili: Poněvadž on pan Jindřich jinak pan Albrecht z Kolovrath puovod pohnal jest z pobrání, a takového pobrání podle práva dostatečně jest neprovedl, z té příčiny dává se jemu Jiříkovi Sklenáři za právo, tak že on Jiřík panu Jindřichovi jinak panu Albrechtovi z Kolovrath podle toho puohonu tiem pobráním povinovat není. Než chtie-li se strany z jakého svěření, o kterémž v svědcích zmínka jest, viniti, právo se jim nezavírá. Dal památné. Stalo se v sobotu po Svátosti.

R. VI. list A. 20. b. Srov. svědomí č. 2224 a 2234. — *) Čti: ze Slabec.

2537.

Mezi Markétou z Fajlce a Fridrichem purkrabím z Donína o vydání pozůstalých peněz po bratru. — 1518, 17. dubna.

Vedle té pře odložené, jakož jest Markétha z Felce puovod pana Frydrycha purgkrabí z Donína na Dražicích ze dvú seth kop groš. českých, chtíc k nim spravedlnost mieti po někdy Enolfovi, bratru jejím vlastním, pohnala ɔc, tak jakož týž puohon šíře ukazuje. Kdež Jich Mtmi jest odloženo, poněvadž téhož někdy Enolfa bratří chtíc k dotčené summě spravedlnost také mieti, téhož pána Donínského pohánějí, tak aby táž Markétha a bratři její před Jich Mtí sobě, kto k těm penězóm z nich lepší spravedlnost má, odpovídali, jakož též odložení šíře to ukazuje. Tu oni bratří z Felce před Jich Mtmi skrze poručníka pověděti dali, že jest ona Markétha byla vdána a odbyta, také že oni svrchupsaní bratři k té summě v puohonu položené po meči lepší spravedlnost mají nežli ona, táhnúce se při tom na nález při soudu purkrabském mezi stranami učiněný o list hlavní témuž někdy Enolfovi bratru jich svědčící, též také při tom i zřiezení zemské čtěné pokazujíc. Zase proti tomu mocný poručník její Markéty pověděl: Ač jest se táž Markéta vdala, že jest skrze to svého práva nepotratila, táhna se také při tom na zřiezení zemské, jak jest na touž Markéthu podle obdarování krále JMti to připadlo, jakožto na obývající v tomto královstvie, a to zřiezení zemské že se nevztahuje na cizozemce, kdež oni bratří též Markéthy cizozemci a neobyvatelé této země jsou, a práva že této země užiti nemohou. A ač jest nálezem jemu Janovi při úřadé purkrabstvie Pražského přisouzeno, že jest to

věc proměnná, tak že jest ten list hlavní Enolfovu Janovi zřetedlně svědčil a tak ke škodě býti nemohl. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ͻc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, s jinými pány a vladykami, krále JMti radami, slyševše puohon i s obú stran pře líčení, nahlédše v nález z úřadu purkrabského, i také zřiezení zemského pilně váživše, takto o tom nalézají: Poněvadž v zřiezení zemském a v milosti královské zjevně se stahuje, že z kniežetství Slezského a margkrabstvie Moravského a z Lužické země té milosti užiti mají, a cizozemci nic, a také v nálezu purkrabském zevně to stojí; i z té příčiny dáno mu za právo Hanušovi, poněvadž jemu podle bratra spolu list svědčil, tak jakž týž nález to dále v sobě zavírá, a oni bratři Felcarové toho jsú nepokázali, aby jim v tom dluhu, kterýž povinen jest pan Frydrych z Donína, zejména co svědčilo vedle již dotčeného bratra Enolfa, po kterémž spravedlnost míti chtí, a také jsou toho nepokázali, aby z těch zemí obyvatelé byli, na kteréž se to obdarování a milost královská stahuje. A ona Markétha jest obyvatelkyně královstvie tohoto; a z těch příčin té milosti královské a téhož zřiezenie zemského užiti má, a dává se též Markétě svrchupsané za právo, tak aby jí on pan Frydrych z Donína tu summu dal v puohonu položenú ve dvú nedělech pořád zběhlých. Dala památné. Actum sabato post Reliquiarum anno ͻc D⁰XVIII⁰.

R. VI. list C. 2. a. Srov. nález č. 2516.

2538.

Mezi Markem Dyršvamem a Janem a Bernardem bratřími z Walšteina o dluh. — 1518, 17. dubna.

Markus Dyršvam, měštěnín města Mostu, pohání pana Jana a pana Bernartha vlastních a nedílných bratří z Walšteina na Krupce. Viniti je chce ze čtyř seth kop groš. LII kop a XL gr. vše míšenských, kterúžto summu týž Markus na již jmenovaných pánuov žádost a pod jich sekretem psanie, kteréž jemu o to učinili, na dole Hrobském týchž pánuov tály půjčil a vydal jest; ale oni páni z Walšteina nadepsaní že jemu Markusovi nahoře psanému summy tak jim na jich psanie od něho puojčené a vydané zase dáti a navrátiti až po dnes zanedbávají. Vložen puohon sabato post Mathie anno ͻc D⁰XIII⁰ [26. února 1513].

V té při, kteráž jest mezi Markusem Dyršvamem z Mostu puovodem s jedné, a panem Janem z Walšteina a na Krupce pohnaným s strany druhé. Kdež týž Markus jej pana z Walšteina pohání podle někdy pana Bernartha odtudž z Walšteina, bratra jeho, jakožto vlastních a nedílných bratří, vině je ze CCCC kop grošuov LII kop XL groš. vše míšenských, kterúžto summu týž Markus na týchž pánuov žádost a pod jich sekretem psanie, kteréž jemu o to učinili, na dole Hrobském týchž pánuov tále puojčil a vydal jest; ale oni páni nadepsaní že jemu Markusovi nahoře psané summy tak jim na jich psaní od něho puojčené a vydané zase dáti a navrátiti podnes zanedbávají. Proti tomu od pana Jana pohnaného ukázán jest vajpis zdvižení puohonu

mezi Janem z Sobotky s jedné, a Jandú erckaféřem na Horách Guttnách s strany druhé, a pravě, že jest tato věc k tomu zdviženému puohonu podobna, poněvadž se zvláště věci horní dotýče, a má-li přes to k tomuto puohonu odpoviedati, žádal v tom za opatření. Proti tomu Markus zase dal pověděti, že jest tato věc nehorní, ale jest dluh puojčený a spravedlivý, na to připsání téhož pana Jana a někdy pana Bernartha pohnaných listem poselacím pod jich sekréty pokázal jest, v kterémžto připsání připříkají, v čemž by je koli založil na ty hory, že jemu všecko zaplatí, a také že jest on Markus s pány žádných táluov v tom neměl. A na to ukázal ceduli po zavření počtu pod sekrety Jana z Dobřenic na místě týchž pánuov pohnaných a téhož Markusa puovoda na tu summu v puohonu položenú, podle toho žádaje Jich Mti za opatření. Zase proti tomu na místě pana pohnaného povědíno, že se to neprovozuje, aby on Jan z Dobřenic ten početh s týmž Markusem z poručenství jich činil, a že o tom pán neví. A on Markus zase proti tomu ukázal svědomí téhož Jana z Dobřenic a jiných, pravě, že jest se ten počet s jich pánuov volí stal. Dále proti tomu od pana pohnaného povědíno, že se svědomí s puohonem nesrovnává, tak že svědci o žádných groších, než toliko o kopách seznávají. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ɔc, slyševše puohon, připsání pánuov bratří pohnaných, v svědomí a v ceduli počtovú pilně nahledše, též obojí strany odpor i pře líčení pilně váživše, takto o tom nalézti ráčili: Poněvadž on Markus Dyršvam to podle puohonu svého dostatečně podle práva pokázal, že jest to dluh puojčený jim pánóm bratřím pohnaným, z té příčiny on pan Jan z Walšteina, poněvadž jest pan Bernarth jeho páně Januov bratr nedielný umřel, tou summou v puohonu jmenovanú jest povinen, a dává se jemu Markusovi za právo, tak aby jemu on pan Jan dal od dnešního dne ve dvú nedělí pořád zběhlých. Dal památné. Actum sabato post Reliquiarum anno ɔc D^{0}XVIII^{0}.

R. VI. list C. 3. a. Srov. svědomí č. 2424.

2539.

Mezi Zikmundem Barešem z Kamenice a Albrechtem Ciplou z Kravska o svěření peněz. 1518, 19. dubna.

Zygmund Bareš z Kamenice pohání Albrechta Ciplu z Kravska. Viniti ho chce z toho, že jakož jest týž Zygmund nebožtíkovi Janovi Ciplovi z Kravska, jeho Albrechtovu vlastniemu otci, puol druhého sta kop a pět kop grošuov vše česk. svěřil, aby jich těch peněz osvíceným kniežathuom a pánóm, někdy panu Albrechtovi kniežeti Minstrberskému a panu Karlovi též kniežeti Minstrberskému, hrabí Kladskému ɔc, puojčil, kterúžto summu peněz již dotčených týž někdy Cipla jmenovaným kniežathuom pójčiv, list od nich na touž summu jemu a jeho dědicóm svědčící přijal, a jemu Zygmundovi Baršovi té summy těch CLV kop gr. od nadepsa-

ných kniežath zase v jeho Zygmundovu moc dobýti a navrátiti zanedbal. Vložen puohon sabbato post Urbani anno 2c M⁰D⁰XIII⁰ [28. května].

V té při, kteráž jest mezi Zygmundem Baršem z Kamenice puovodem s jedné, a Albrechtem Ciplou z Kravska pohnaným z strany druhé, kdež jej viní, že jest týž Zygmund někdy Janovi Ciplovi z Kravska, jeho Albrechtovu vlastnímu nedílnému otci, puol druhého sta pět kop groš. česk. svěřil, aby jich těch peněz osvíceným knížathuom a pánuom, někdy panu Albrechtovi knieželi Minsterberskému, panu Karlovi též knieželi Minstrberskému, hrabí Kladskému 2c, puojčil, a že týž někdy Cipla jmenovaným knížathuom puojčiv, vzal od nich listy na touž summu jemu a dědicóm jeho svědčící [a] přijal, a jemu Baršovi že té summy půl druhého sta kop a pět kop gr. česk. od týchž knížath zase v jeho Zygmundovu moc dobýti a navrátiti zanedbává, tak jakož týž puohon šíře ukazuje a zavierá. A na to svědomí některá i listy poselací ukázal. Proti tomu poručník Albrechta Ciply odpíraje, pravil, že toho týž Bareš podle svého puohonu neprovozuje a že se svědkové s puohonem nesrovnávají, ani toho také, by ty peníze k němu kterak přiležely ani jeho byly, a že jest nikda on jich Bareš knížathuom JMtem nepuojčoval, nébrž ani jich jak živ viděl. A na to ukázal JMti kněze Karla svědomí. Při tom žádaje JMtí, poněvadž toho dostatečně nepokazuje, za opatření. Zase proti tomu on Zygmund Bareš puovod mluvil, že jsú ti peníze jeho byli, kterýchž jest někdy Janovi Ciplovi svěřil, a on že jest jich svrchu jmenovaným kniežathuom JMtem na ten spuosob tak, jakž pohání, puojčil, a podle svého puohonu že se to pokazuje, i listem někdy Jana Ciply jeho vlastní rukú psaným, též při tom žádaje JMtí za opatření. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké 2c, najvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, slyševše puohon, svědomí i jich s obú stran pře líčení, odpor a také v listy poselací pilně nahledše, takto o tom nalézti ráčili: Poněvadž on Zygmund Bareš puovod svědky svými i také listy poselacími, kteréž jest jemu Jan Cipla psal, podle práva provedl, že jest té summy v puohonu položené jemu Janovi Ciplovi k puojčení a k vyupomínání svěřil, a on Albrecht Cipla pohnaný toho jest ničímž neodvedl, aby to jeho Janovy Ciplovy a ne Baršovy peníze byly; z té příčiny dává se jemu Zygmundovi Baršovi za právo tak, aby on Albrecht Cipla jemu tu summu v puohonu položenú dal od dnešního dne ve dvú nedělí pořád zběhlých. Dal památné. Actum feria II. post Reliquiarum anno 2c D⁰XVIII⁰.

Létha 2c D⁰XVIII⁰ v sobotu den svaté Žofie [15. května] dána jest relací na Albrechta Ciplu z škod nákladních a útratních podle svolenie zemského.

R. VI. list C. 16. b.

2540.

Mezi Václavem Sazemou z Ústí a Janem Svojanovským z Boskovic o pych. — 1518, 19. května.

Václav Sazema z Oustí na Zvieřeticích pohnal pana Jana Svojanovského z Bozkovic a na Skalách. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z X kop grošů českých, a to takového, kdež jest obstavil člověka jeho páně Sazimova Jana Hrnčieře z Bakova Jiřík Makový člověk jeho páně Svojanovského z Hradiště na právě Hradištském, kteréhož jest tu i do vězení dal; a on Jan Hrnčieř chtěl se jest vyručiti na hotové peníze do dvú neděl podle práva, ale on Jiřík Makový člověk jeho páně Svojanovského přijíti jest rukojmí hodných nechtěl, než jej Jana Hrnčieře předse u vazbě žádal držeti; kterúžto věc on pan Václav Sazima naň na pana Svojanovského vznesl jest, psaním svým žádaje věděti, s jeho-li volí jest to ten Jiřík Makový člověk jeho učinil, ale že on pan Svojanovský jemu panu Sazimovi na to, jakž jest on žádal a jemu panu Svojanovskému psal, rozumné odpovědi, s jeho-li páně Svojanovského volí jest to, nedal. Vložen puohon v středu [sic] den svatého Vitališe oc D°XIII° [28. dubna 1513].

V té při, kteráž jest mezi panem Václavem Sazemú z Oustí na Zvieřeticích puovodem s jedné, a panem Janem Svojanovským z Bozkovic pohnaným s strany druhé, kdež téhož pana Svojanovského on pan Sazema pohání z pychu a pro ten pych z X kop groš. česk., že jest obstavil člověka jeho páně Sazemova Jana Hrnčieře z Bakova Jiřík Makový člověk páně Svojanovského z Hradiště na právě Hradištském, a že jest jeho i do vězení dal; a on Jan Hrnčieř že jest se chtěl vyručiti na hotové peníze do dvú nedělí podle práva a toho jest užiti nemohl, jakož týž puohon to v sobě šíře ukazuje. A na to ukázal svědomí i list, kterýž k témuž panu Svojanovskému pohnanému podle zřiezenie zemského o vydání téhož člověka poslal, i list, aby jemu ten pych napravil. Proti tomu poručník pana pohnaného mluvil, že list, kterýž pan Svojanovský témuž Sazimovi píše, to v sobě zavierá, že věc jeho není, a pych aby jemu napravovati měl, že toho nikterakž neuznává, aby jej napravovati měl, poněvadž svévolně on i lidé jeho k tomu nikterakž jsú příčiny nedali. A na to ukázal svědomí. Proti tomu na místě puovoda povědíno, že se to ničímž nepokazuje, aby tíž lidé páně Sazemovi za touž sladovnici, o kterúž se stavuňk stal, snad jakaj základ slibovali, a poněvadž nic nepokazují, žádaje v tom JMtí za opatření. Též zase od poručníka na místě pohnaného povědíno, že jest ta sladovnice byla kmetična páně Sazemova, jsúci na gruntiech jeho, a mající se stavěti, že jest tomu dosti neučinila a tudy že jest ten základ propadla. A na to ukázal listy, kteréž jest psal Bohuněk ze Ctiněvsi, úředník z Hradiště, témuž panu Sazemovi, žádaje téhož pána, aby ta pokuta od též sladovnice propadená dána a zaplacena byla, ale že jest se to

nestalo, žádaje JMtí v tom ve všem za spravedlivé opatření. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, vyslyševše puohon, svědomí a v listy poselací pilně nahledše, i jich s obú stran pře líčení pilně váživše, takto o tom nalézti ráčili: Poněvadž se to z svědomí dostatečně našlo, že lidé páně Václavovi Sazemovi chtěli jeho Hrnčieře člověka páně Václavova vyručiti na hotový groš, a oni toho lidé pana Svojanovského přijíti nechtěli, a přes to jej v vazbě drželi, a také pan Jan Svojanovský toho jest rozumně v své odpovědi nepostavil, s volí-li jest se to jeho pana Svojanovského stalo, že jest ten člověk páně Sezemů v vazbě držán; z takové příčiny mohl jest dobře on pan Václav puovod pana Jana z pychu hnáti, a dává se jemu panu Sezimovi za právo tak, že jest mu tiem pychem povinovat, a to aby jemu dal, to jest X kop gr. čes., tak jakž na pych jest vloženo, ve dvú nedělích pořád zběhlých. Dal pamätné. Actum feria II. post Reliquiarum anno ɔc D°XVIII°.

R. VI. list D. 9. a.

2541.

Mezi Alžbětou z Vícemilic a Matějem a Davidem bratřími Škrovady o postavení čeledína pro pych. — 1518, 20. dubna.

Panna Alžběta z Vícemilic pohání Matěje a Davida Škrovady, vlastní a nedílné bratří z Škrovadu, aby postavili před najvyšším panem hofmistrem JMtí a před pány a vladykami, krále JMti radami, v soudu komorniem Jana čeledína svého, kterémuž prve řiekali Ovčák, že ho viniti chce z pychu, a pro ten pych z desieti kop grošuov českých, že jest nadepsané Alžbětě Anežku děvečku čeledína jejieho zbil, prve na ni nic nežalovav. Vložen puohon léta ɔc MDXII°, v středu před sv. Františkem [29. září 1512].

V té při, kteráž jest mezi pannú Alžbětú z Vícemilic puovodem s jedné, a Janem, kterémuž prve řiekali Ovčák, čeledínem Matěje a Davida Škrovaduov vlastních bratří postaveným s strany druhé, kdež táž Alžběta vinila jej z pychu, a pro ten pych z Xti kop gr. českých, že jest jí Anežku děvečku čeledína jejího zbil, nic též panně Alžbětě na touž Anežku prve nežalovavši. A na to ukázala svědomí i také to, že podle zřiezení zemského jest k nim vo napravení téhož pychu posílala. Při tom vedle téhož puohonu ona panna Alžběta puovod dala pověděti, že oni pohnaní bratří z Škrovadu téhož Jana Ovčáka jsú před pány Jich Mtí nepostavili, a že ho tuto nevidí. Při tom žádaje Jich Mti za spravedlivé opatření, poněvadž jsú se podle puohonu nezachovali. Proti tomu na místě pohnaných pověděno, že jsú oni svrchu jmenovaní bratří tím povinni nebyli, aby jej nyní stavěti měli, poněvadž jeho tak dlúho u sebe držeti nemohli, neb každý čeledín do roka se jedná, a po roce že má vuoli býti, kde chce. A tak k tomuto času, poněvadž jest

puohon dávní, jsú jeho držeti nemohli, než že jsou jej prve stavěli, a hojemství že jest bráno; a panna Alžběta že jest měla tu na ten čas žádati, by se jím ujistili, a poněvadž jest to obmeškala, že oni bratří Škrovadové nejsú a nebyli povinni jí ho více držeti a stavěti, podle toho žádaje Jich Mti za opatření. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké ꝛc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, vyslyševše puohon, svědomí i jich s obú stran pře líčení váživše, takto o tom nalézti ráčili: Poněvadž ona panna Alžběta puovod napřed to jest dostatečně provedla, že jest k nim Škrovaduom posílala, žádajíci, aby se jím Janem Ovčákem čeledínem ujistili, a oni nadepsaní bratří pohnaní, jsúce pohnáni, aby téhož Jana postavili, toho jsú neučinili, a jeho jsú podle práva nepostavili, z té příčiny dává se jí panně Alžbětě puovodovi za právo, tak že oni Škrovadové pohnaní jí panně Alžbětě puovodovi tím pychem a pokutou na pych uloženou povinni jsou, a to X kopami gr. českých, ty aby jí dali od dnešního dne ve dvú nedělí pořád zběhlých. Dala památné. Actum feria III. ante Georgii anno ꝛc DXVIII°.

Léta ꝛc DXVIII° v středu den sv. Floriána [5. května] dána jest relací ke dskám z summy neplnění podle nálezu panského X kop gr. českých. A při tom dána relací i ze škod útratních a nákladních.

R. VI. list A. 3. a. Srov. svědomí č. 2282 a 2342.

2542.

Mezi Alžbětou z Vícemilic a Matějem a Davidem bratry Škrovady o postavení šafáře pro pych. — 1518, 20. dubna.

Táž panna Alžběta z Vícemilic pohání týchž bratří z Škrovadu, aby postavili před ꝛc Vondráčka šafáře čeledína svého. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z Xti kop gr. českých, že jest nadepsané panně Alžbětě Jana pachole čeledína jejieho zbil, též panně Alžbětě jie prve nic nežalovav. Vložen puohon léta ꝛc DXII° v středu po sv. Františku [5. října 1512].

V té při, kteráž jest mezi pannú Alžbětú z Vícemilic puovodem s jedné, a Matějem a Davidem vlastními bratřími z Škrovadu s strany druhé, kdež táž panna Alžběta pohnala je bratří, aby postavili Vondráčka šafáře čeledína svého, kteréhož viní z pychu, a pro ten pych z Xti kop gr. českých, že jest nadepsané panně Alžbětě Jana pachole a čeledína jejího zbil, též panně Alžbětě prve nic na též pachole nežalovav, tak jakož týž puohon to v sobě šíře ukazuje a zavierá ꝛc. A na to táž panna Alžběta ukázala jest některá svědomí mezi touž pannú Alžbětú a nadepsanými Škrovady. Proti tomu oni Škrovadové dali jsou pověděti, že téhož Vondráčka podle puohonu stavějí, chce-li jej ona panna Alžběta z čeho viniti, že to má před sebú. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ꝛc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány, vladykami, krále JMti radami, slyševše puohon

a v svědky nahledše a jich s obú stran pře líčení vyslyševše, takto o tom nalézti ráčili: Poněvadž panna Alžběta podle práva, jakž na pych přísluší, toho nepokázala jest proti témuž Vondráčkovi šafáři, a pychu jest neprovedla; z té příčiny dává se jemu Vondráčkovi za právo, tak že jí on Vondráček tou pokutou na pych položenou povinovat není. Dal památné. Actum ut supra.

Feria VI. ante Viti [11. června] dána relací ke dskám léta ɔc XVIII° na Alžbětu ɔc.

R. VI. list A. 4. b. Srov. svědomí č. 2281 a 2412.

2543.

Mezi Alžbětou z Vícemilic a Matějem a Davidem bratry Škrovady o zajetí dobytka. 1518, 20. dubna.

Táž panna Alžběta z Vícemilic pohání týchž bratří z Škrovadu. Viniti je chce z toho, že jsú jí dobytek její, totižto pět krav a vuol jeden, na grunthy její do dvora jejieho dědičného poslavšě, zajieti a ven ze dvora jejieho k sobě na grunthy své do Předboj hnáti kázali, a to na den svatého Šimoniše a Judy ve čtvrtek večer nyní minulého; a ten dobytek její zajavše z grunthuov jejích mají a drží v svém dvoře v Předbojích až do dnešního dne, jeho užívajíce, a toho dobytku jejího jí jsú zase vrátiti nechtěli, kteréhožto zajetí téhož dobytka pokládá sobě ona panna Alžběta puovod padesáte kop groš. českých. Vložen puohon létha MDXIII° v středu před svatým Řehořem papežem [9. března 1513].

V té při, kteráž jest mezi pannú Alžbětú z Vícemilic puovodem s jedné, a Matějem a Davidem Škrovady bratřími vlastními z Škrovadu pohnanými s strany druhé, kdež je vinila, že jsú jie dobytek jejie, totižto pět krav a vuol jeden, na grunthy jejie do dvora jejieho dědičného poslavše, zajieti a ven ze dvora jejieho k sobě na grunthy své do Předboj hnáti kázali, a to na den svatého Šimoniše a Judy ve čtvrtek večier již minulý; a ten dobytek její zajavše s gruntuov jejích mají a drží v svém dvoře v Předbojích až do dnešního dne, jeho užívajíce, a toho dobytku jejího jie jsú zase vrátiti nechtěli, kteréhožto zajetí téhož dobytka ona panna Alžběta puovod sobě pokládajíc L kop groš. čes. A na to ukázala svědomí, při tom i list od najvyššího pana purkrabie Pražského poslaný, aby jí Alžbětě ten dobytek zase vrátili, poněvadž jest jí mocí ze dvora jejího zajat. Podle toho žádaje Jich Mtí za opatření. Proti tomu od pohnaných povědíno jest, že se k tomu znají, že jsou ten dobytek zajali, ale že jsou to z té příčiny učinili, neb jsou jej v svých škodách zastihli, a tím spuosobem že jsou to dobře učiniti mohli, poněvadž se jim od něho škoda dála. A na to ukázali některá svědomí. A při tom pověděti dali: chtěla-li jest panna Alžběta svuoj dobytek zase mietí, měla jest jej podle práva vyručiti, ale že jest toho neučinila, z té příčiny oni Škrovadové jí dále povinovati, čím je v tom puohonu viní, nejsou, žádaje Jich Mtí v tom za opatření. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina

a na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, slyševše puohon, svědomí a s obú stran pře líčení, takto o tom nalézti ráčí: Poněvadž ona panna Alžběta puovod to jest svědky svými provedla, že jest ten dobytek ze dvora jejího zajat, a oni bratři Škrovádové pohnaní po jejím poselství, kteréž jest k nim táž panna Alžběta učinila, jí toho dobytku vrátiti nechtěli, ani na psanie najvyššího pana purkrabie Pražského, a k tomu toho podle práva dostatečně neodvedli, aby takový dobytek ve škodě své zajíti dali; z té příčiny dává se jí panně Alžbětě puovodovi za právo tak, aby oboje strany před úředníky menšími desk zemských na zajtří svaté panny Markéthy najprv příští [14. července] stály, a tu což táž panna Alžběta provede na týchž úředníkuov schválení do té summy, kteráž v puohonu položena jest, to aby jí panně Alžbětě oni Škrovadové dali ve dvú nedělí od toho pruovodu pořád zběhlých. Dala památné. Actum feria III. ante Georgii anno ɔc DXVIII°.

R. VI. list A. 5. a. Srov. svědomí č. 2341, 2342, 2347, 2359, 2377 a 2411.

2544.

Mezi Burjanem Haléřem z Volšan a Zikmundem Baršem z Kamenice o rukojemství.
1518, 20. dubna.

Burjan Haléř z Volšan pohání Zikmunda Barše z Kamenice a na Chvalách. Viniti ho chce ze XXXIII kop XX gr. vše čes., kteréž jest týž Burjan Haléř dáti musel Zikmundovi Vaníčkovi, pergmeistru hor viničných, jsa rukojmí vedle jiných dobrých lidí za Mikuláše Karlíka z Nežetic za postavení Václava člověka od téhož Mikuláše před pány v radě na Novém městě Pražském na čas jim jmenovaný pod sto kop grošuov českých, za kteréhožto Mikuláše Karlíka v summě dotčené v škodách, kteréž by na to vzešly, jestliže by týž Václav člověk jeho Mikulášuov postaven tak, jakož jest od pánuov Novoměstských vyručen, nebyl, nadepsaný Zikmund Bareš podpůrcí se jest témuž Burjanovi a jiným rukojmiem listem pod svú pečetí učinil. Vložen puohon feria II. ante Gregorii anno ɔc DXIII° [7. března 1513].

V té při, kteráž jest mezi Burjanem Haléřem z Volšan puovodem s jedné, a Zikmundem Baršem z Kamenice pohnaným s strany druhé, kdež jej vinil ze XXXIII kop dvaceti grošuov vše českých, kteréž jest týž Burjan Haléř dáti musel Zikmundovi Vaníčkovi, pergmeistru hor viničných, jsa rukojmí vedle jiných dobrých lidí za Mikuláše Karlíka z Nežetic ɔc, jakož týž puohon šieře ukazuje. Proti tomu on Zikmund Bareš pověděl, že se k tomu zná a že jest se učinil k vuoli a k žádosti Mikuláše Karlíka z Nežetic za podpůrci. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, slyševše puohon, i s obú stran pře líčení, takto o tom nalézti ráčili: Poněvadž on Bareš k tomu se zná, z té příčiny dává se jemu Burjanovi za právo, tak aby jemu

tu summu v puohonu položenú dal, a to konečně od dnešního dne ve dvú nedělech pořád zběhlých. Chce-li pak on Bareš k komu o to dále hleděti, právo mu se nezavierá. Dal památné. Actum feria III ante Georgii anno ɔc DXVIII°.

R. VI. list A. 12. a.

2545.

Mezi Děpoltem z Lobkovic a Zikmundem Pětipeským z Krásného Dvora spolu s Prokopem Kunšem z Lukovec o neplnění ubrmanství. — 1518, [20. dubna].

Pan Děpolt z Lobkovic a na Bílině pohání Zikmunda Pětipeského z Krásného Dvora a Prokopa Kunše z Lukovec. Viniti je chce z toho, že jsú na se vzali k mocnému rozeznání mezi ním panem Děpoltem a panem Janem Míčanem z Roztok a z Klinšteina a na Toužetíně, kdež jest on pan Děpolth pana Míčana vinil z těchto věcí: Item Burjan z Vinař odpírá jednoho dne roboty, Heršová z Vinařic odpírá v poselství choditi, lidé Vinařští odpierají, by měli beze stravy robotovati, než že se jim má strava dávati; item Kozojedští lidé odpírají ke dvoru votavy voziti, a též Kozojedští lidé odpírají ovec stříci, a též opět Kozojedští lidé praví, když žnou na popluží panském, že se jim má dáti piva, co mohou vypiti, a v registřích o tom pivu položeno není. Item pan Míčan vezl pryč vuoz pšenice mlácené po smlouvě. Item týž pan Míčan fasuňku mu nepostoupil, a týž pan Míčan položil mu dvě lože v registřích, ale šatuov jest na nich žádných nenalezl. A oni tú věcí prodlévají a konce jemu panu Děpoltovi o to učiniti nechtí, kdež on sobě toho pokládá sto kop grošuov českých.

V té při, kteráž jest mezi panem Děpoltem z Lobkovic puovodem s jedné, a Zikmundem Pětipeským z Krásného dvoru a Prokopem Kunšem z Lukovec pohnanými s strany druhé, kdež je on puovod viní z toho, že jsú na se vzali k mocnému rozeznání mezi ním panem Děpoltem a panem Janem Míčanem z Roztok a z Klinšteina z těch věcí, že Burjan z Vinař odpírá jednoho dne roboty, a Heršová z Vinař odpírá v poselství choditi, lidé Vinarští odpierají, by měli beze stravy robotovati, než že se jim má strava dávati, a Kozojedští že odpírají ke dvoru votavy voziti ɔc, tak jakož týž puohon to v sobě šíře ukazuje a zavierá, a toho sobě pokládaje sto kop groš. čes. A na to ukázal ceduli řezanú smlúvčí mezi nimi panem Děpoltem a panem Míčanem pod pečethmi týchž pánuov a téhož někdy Zikmunda z Krásného Dvora a Prokopa Kunše z Lukovce učiněnú, při tom i listy, kteréž jest jim jakožto mocným ubrmanóm psal, napomínaje je, chtě rád o to místo a konec s nimi mieti. Proti tomu on Prokop Kuneš z Lukovec pohnaný odpíraje pravil, že jest jimi v tom nic nescházelo a že jsú oni podle téhož mocného přestání na nich tomu chtěli dosti rádi učiniti, ale že jsú páni podle smlúvy svrchu jmenované v tom se k sobě nezachovali, kdež jsú někdy s Zikmundem Pětipeským spolu pohnaným i roky jim pokládali

nejednú ale několikráth. A na to ukázal jest cedule, kteréž někdy on Zikmund Pětipeský též také i on Kuneš pohnaní jemu panu Děpoltovi psali. Proti tomu on puovod dal povědieti, že jsú oni jemu tepruov po puohonu roky skládali a před puohonem že sú se k tomu neměli, abý jim svrchupsaným pánuom o to konec, což jsú na se mocně vzali, učinili, při tom se i ještě poddávaje, chtíc samým Prokopem Kunšem o to rozeznán býti, a i to chce-li k sobě koho k takové mocné vajpovědi přijíti. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ͻc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, přeslyševše puohon, žalobu, otpor i s obú stran pře líčení, nahledše v svědomí, v smlouvu mezi týmiž panem Děpoltem a panem Janem Míčanem učiněnú, takto o tom Jich Mt nalezají: Poněvadž to v smlouvě zřetedlně stojí, jestliže by těch dvou smlouvcí jeden umřel, tehdy že strany mají jiného miesto umrlého sobě voliti, i z takové příčiny aby strany jiného sobě volili, a to vod tohoto času ve čtyřech nedělech pořád zběhlých, tak jakž táž smlúva to v sobě ukazuje, a ten, když tak bude volen a přidán Prokopovi Kunšovi, mají jim o to rok hned složiti a od toho roku složení ve čtyřech nedělích hned konec učiniti. I z takové příčiny, poněvadž se žádné straně za právo nedává, škody mezi nimi se zdvihají.

R. VI. list A. 14. a.

2546.

Mezi měšťanem Staroměstským Jiříkem Rambouzkem a Zikmundem Baršem z Kamenice o rukojemství. — 1518, 20. dubna.

Jiřík Rambouzek, Starého města Pražského měštěnín, pohání Zikmunda Barše z Kamenice a na Chvalách. Viniti ho chce ze XXXIII kop gr. a XX grošů vše českých, kteréž jest týž Rambouzek dáti musel Zikmundovi Vaníčkovi, pergmeistru hor viničných, jsa rukojmie vedle jiných dobrých lidí za Mikuláše Karlíka z Nežetic za postavení Václava člověka téhož Mikuláše před pány v radě na Novém městě Pražském na čas již jmenovaný pod sto kop grošuov českých, za kteréhožto Mikuláše Karlíka v summě dotčené a v škodách, kteréž by na to vzešly, jestliže by týž Václav člověk jeho Mikulášuov postaven, tak jakž jest od pánuov Novoměstských vyručen, nebyl, nadepsaný Zikmund Bareš podpůrcí jest se témuž Rambouzkovi a jiným rukojmiem listem pod svú pečetí účinil. Vložen puohon feria II. post Gedrudis anno ͻc XIII° [21. března 1513].

V té při, kteráž jest mezi Jiříkem Rambouzkem, Starého města Pražského měštěnínem, puovodem s jedné, a Zikmundem Baršem z Kamenice pohnaným s strany druhé, kdež jej vinil ze XXXIII kop a dvaceti gr. čes., kteréž jest týž Jiřík Rambouzek dáti musel Zikmundovi Vaníčkovi, pergmeistru hor viničných, jsa rukojmí vedle jiných dobrých lidí za Mikuláše Karlíka z Nežetic ͻc, tak jakož týž puohon

to šíře ukazuje. Proti tomu Zikmund Bareš pověděl, že se k tomu zná, a že jest se učinil k vuoli a k žádosti Mikuláše Karlíka z Nežetic za podpůrci. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, takto o tom nalézti ráčili: Poněvadž on Bareš k tomu se zná, z té příčiny dává se jemu Jiříkovi Rambouzkovi za právo, tak aby jemu tu summu v puohonu položenou dal, a to konečně ve dvú nedělech pořád zběhlých. Chce-li pak on Bareš k k mu dále o to hleděti, právo mu se nezavierá. Dal památné. Actum feria III. ante Georgii anno ɔc DXVIII°.

R. VI. list A. 21. b. Srov. nález č. 2544.

2547.

Mezi Václavem Štrabochem, měšťanem Nového města Pražského, a Zikmundem Barešem z Kamenice o rukojemství. — 1518, 20. dubna.

Václav Štraboch, měštěnín Nového města Pražského, pohání Zygmunda Barše z Kamenice a na Chvalách. Viniti ho chce ze XXXIII kop XX gr. vše českých, kteréž jest týž Štraboch dáti musel Zygmundovi Vaníčkovi, pergmeistru hor viničných, jsa rukojmí vedle jiných dobrých lidí za Mikuláše Karlíka z Nežetic za postavení Václava člověka od téhož Mikuláše před pány v radě na Novém městě Pražském na čas jim jmenovaný pod sto kop grošuov českých, za kteréhožto Mikuláše Karlíka v summě dotčené v škodách, které by na to vzešly, jestliže by týž Václav člověk jeho Mikulášuov postaven tak, jakož jest od pánuov Novoměstských vyručen, nebyl, nadepsaný Zygmund Bareš podpůrcí se jest témuž Štrabochovi a jiným rukojmiem listem pod svú pečetí učinil. Vložen puohon feria II. ante Gregorii anno ɔc M°D°XIII° [7. března 1513].

V té při, kteráž jest mezi Václavem Štrabochem, Nového města Pražského měštěnínem, puovodem s jedné, a Zygmundem Baršem z Kamenice pohnaným s strany druhé, kdež jej vinil ze XXXIII kop XX gr. vše českých, kteréž jest týž Štraboch dáti musel Zygmundovi Vaníčkovi, pergmeistru hor viničných, jsa rukojmí vedle jiných dobrých lidí ɔc za Mikuláše Karlíka z Nežetic ɔc, jakož týž puohon to šíře ukazuje a zavierá. Proti tomu on Zygmund Bareš pověděl, že se k tomu zná a že jest se učinil k vuoli a k žádosti Mikuláše Karlíka z Nežetic za podpůrci. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, slyševše puohon i s obú stran pře líčení, takto o tom nalézti ráčili: Poněvadž on Bareš k tomu se zná, z té příčiny dává se jemu Václavovi Štrabochovi za právo, tak aby jemu tu summu v puohonu položenú dal, a to konečně od dnešního dne ve dvú nedělích pořád zběhlých. Chce-li pak on Bareš k komu dále o to hleděti, právo mu se nezavierá. Dal památné. Actum feria III. ante Georgii anno ɔc D°XVIII°.

R. VI. list D. 8. a. Srov. nálezy č. 2544 a 2546.

2548.

Mezi Dorotou z Elkouše a Václavem a Bohuslavem z Elkouše spolu s Divišem z Elkouše a na Libenicích o věno. — 1518, 21. dubna.

Dorotha z Elkouše pohání Václava a Bohuslava bratří vlastních, a Diviše strajce jich vlastního, všech z Elkouše a na Libenicích, vše nedílných. Viniti je chce z osmi set zlatých uherských a z sedmdesáti kop groš. čes., tu kdež po ní dáno toliko padesáte kop groš. čes. Jakubovi Sakovi, manželu jejiemu, a jí těch osmi set zlatých uherských a sedmdesáti kop groš. českých nedodali, a majíce je jí spravedlivě dodati podle zřízení zemského, poněvadž nebožce Anně z Elkouše, sestře její vlastní, když jest za muže svého vdávána, dáno jest osm set zlatých uherských a sto a XX kop gr. českých. Vložen puohon feria V. ante undecim millia virginum anno ɔc DXIII⁰ [20. října 1513].

V té při, kteráž jest mezi Dorothou z Elkouše puovodem s jedné, a Václavem a Bohuslavem bratřími vlastními, a Divišem strajcem jich vlastním, všech z Elkouše s strany druhé, kdež vinila je z DCCC zlatých uherských a LXX kop groš. čes. Tu kdež po ní toliko dáno L kop groš. čes. Jakubovi Sakovi, manželu jejiemu, a jí těch DCCC zlatých a LXX kop groš. čes. nedodali, a majíce je jí spravedlivě dodati podle zřízení zemského, poněvadž někdy Anně, sestře její, když jest za muže vdávána, dáno jest DCCC zlatých uherských a CXX kop groš. českých, jakož týž puohon šíře ukazuje a zavírá. Proti tomu poručník pohnaných mluvil, že jest o to smlúva s ní s Dorothú, kteráž pohání, a že on poručník její mohl jest býti před některým léthem poručníkem k tomu puohonu před smlúvou, a že o tom dobře ví, že jest smlúva, a přes takovú věc že ku puohonu stojí. A na to ukázal jest svědomí, že jest se smlúva o ten puohon stala, žádaje Jich Mtí v tom za spravedlivé opatření. Zase proti tomu poručník puovoda dal jest pověděti, že jest ona Dorotha jemu tu spravedlnost dala před smlúvou, a davši, že jest se již o to smlúvati nemohla. A na to též ukázala některá svědomí. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, slyševše puohon i svědomí a jich s obú stran pře líčení váživše, takto o tom nalézti ráčili: Poněvadž oni pohnaní to jsú dostatečně pokázali, že táž Dorotha puovod v tom puohonu s nimi s pohnanými smlúvu jest učinila, z té příčiny dává se jim svrchu jmenovaným bratřím a strajci jejich pohnaným za právo, tak že to při té smlúvě mezi nimi učiněné zuostavují. Dali památné. A poněvadž jest poručník nadepsaných bratří a strajce jich k zmatku nemluvil, že Jich Mt také při tom toho nechávají; než kdyby byl k zmatku mluvil, Jich Mt věděli by se v tom proti nadepsané Dorothy poručníku kterak podle práva zachovati. Actum feria IV. ante Georgii anno ɔc DXVIII⁰.

R. VI. list A. 15. b.

2549.

Mezi Václavem Čiňovským z Čiňova a Janem Mikulášem a Petrem z Prachňan o neplacení platu týdenního. — 1518, 21. dubna.

Týž Václav Čiňovský z Čiňova pohání Jana Mikuláše a Petra bratří nedílné, syny někdy Barthošovy z Prachňan, dědice a držitele statku téhož Bartoše z Prachňan otce jich, kterýž jest poručníkem kšaftem učiněným Duory, manželky někdy Duchka Písnice, a statku téhož Písnice neplacenie desieti grošuov česk., kteréž jest měl platiti v každý týden týž Barthoš, otec jich, Dorothě matheři svrchupsaného Václava puovoda, až do smrti Duory, Písnicovy manželky, podle poručení na smrtedlné posteli oustního téhož Ducha Písnice, kterýchžto deset grošuov česk. týž Barthoš, otec pohnaných, platil jest za několiko neděl podle téhož poručenie Písnicova oustního svrchupsané Dorothě, mateři Václava puovoda, a potom jest platiti nechtěl; a toho neplacenie on Václav puovod pokládá sobě dvě stě kop grošuov českých. Vložen puohon feria V. post Jacobi anno M⁰D⁰XIII⁰ [28. července 1513].

V té při, kteráž jest mezi Václavem Čiňovským z Čiňova puovodem s jedné, a Janem Mikulášem a Petrem bratřími nedílnými, syny někdy Barthošovými z Prachňan, dědici a držiteli statku téhož Barthoše otce jich, pohnanými s strany druhé, kdež je vinil jakožto poručníky kšaftem učiněnými Duory, manželky někdy Duchka Písnice, z neplacení X grošuov česk. každý týden Dorothě, mateři svrchupsaného Václava puovoda, a toho neplacení pokládaje sobě dvě stě kop grošuov česk., jakož týž puohon to šíře ukazuje a zavierá. A na to ukázal některá svědomí i list Dorothy mateře své, jímž dává jemu Čiňovskému puovodovi spravedlnost, kterúž má na Barthošovi z Prachňan a na Jiříkovi Hášovi i na témž Duchkovi Písnicovi. Proti tomu bratří nahoře jmenovaní odpírajíce, mluviti dali, že táž Dorotha, kteréž jest odkázáno, jakož praví, těch X grošuov, byla jest z města a podnes v městě jest, a on, ktož jí odkázal, též člověk městský že jest byl; a tak že ku právu městskému ta věc náleží, žádajíce JMti při tom zachováni podle svých svobod býti. A na to ukázali list od JMti pána, pana Viléma z Pernšteina ɔc, najvyššího hofmistra královstvie Českého, kdež jim Horníkóm psáti ráčí, zuostavuje tu při mezi týmž Čiňovským a Jiříkem Hášú z Oujezda při právě týchž Horníkuov, a tam aby konec o spravedlnost svú brali. A dále ukázali jsou kvitancí vypsanú z knih městských též Dorothy, mateře puovoda, proti témuž Čiňovskému, jakú summu přijala za to. Zase proti tomu na místě puovoda povědíno, že to, což ukazují, málo nebo nic k této při náleží, neb to, což jest jim Horníkuom ukázáno k jich právu o Hášu a téhož Václava o spravedlivost jich, málo jest toho užil, a že jest tam neslušný konec bral, při tom pravě, že věc městská není, že on dobrý svobodný a rytieřský člověk jest. A na to ukázal list krále JMti, kdež psáti ráčí JMtem do soudu komory své, aby témuž puovodovi

s stranou druhou při právě tom spravedlivý konec učinili; při tom žádaje Jich Mti za opatření. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina ɔc, se pány a vladykami, krále JMti radami, slyševše puohon, svědomí i také v listy jich s obú stran a pře líčení váživše, takto o tom nalézti ráčili: Poněvadž to zřetedlně se našlo, že taková věc, o kterúž on Václav z Čiňova puovod pohání, ku právu městskému náleží; z té příčiny se tento puohon zdvihá. Než chce-li on Václav puovod svrchu jmenované bratří z Prachňan pohnané z toho viniti, kdež taková věc příleží, právo se jemu nezavierá. Dal památné. Actum feria IV. ante Georgii anno ɔc XVIII°.

R. VI. list D. 13. a. Srov. nález č. 2554.

2550.

Mezi Ondřejem hodinářem a Janem a Bernardem bratřími z Waldšteina o propuštění vraha z vazby. — 1518, 21. dubna.

Vondřej hodinář, měštěnín Menšího města Pražského, pohání pana Jana a pana Bernartha vlastních a nedílných bratří z Walšteina a na Krupce. Viniti je chce z D kop gr. česk., protože jsú jemu pustili z vazby France zámečníka, kteréhož on u nich na Krupce dal do vazby; z příčiny té, že ho vyručil téhož France od purgmistra a konšeluov Malostranských na postavení, kdež týž Franc seděl narčen jsa mordem, i maje se stavěti týž Franc na čas vedle vyručení svého, tomu jest dosti neučinil, než ušel preč, a on Vondřej jda po něm, postihl ho tu na Krupce, dal jej ku právu; neb purgmistr a konšelé Malostranští k tomu téhož Vondřeje vedle práva napomínali sou a napomínají, aby téhož France vedle vyručení svého postavil. Vložen puohon v outerý po svatém Víthu létha ɔc XIII° [21. června 1513].

V té při, kteráž jest mezi Vondřejem hodinářem puovodem s jedné, a panem Janem a panem Bernarthem vlastními a nedílnými bratřími z Walšteina pohnanými z strany druhé, kdež je viní z D kop groš. česk., proto že jsú jemu pustili z vazby France zámečníka, kteréhož na Krupce dal do vazby vsaditi, z příčiny té, že ho vyručil od purgmistra a konšeluov Malostranských na postavení, kdež týž Franc seděl, narčen jsa mordem, i maje se stavěti na čas vedle svého vyručení, tomu jest dosti neučinil, než ušel preč, jakož týž puohon v sobě šíře ukazuje a zavírá. A na to Malostranských i jiná některá svědomí ukázal. Proti tomu od pohnaných povědíno, že ti svědkové se s puohonem nesrovnávají, že žádný neseznává, aby pánuov od téhož Vondřeje puovoda žádáno bylo, aby se jím ujistili a do vězení vzali, a že pány pohání a purgmistra a konšeluov Krupských, žádavše o téhož France ujištění. A tak že by měli poháněni býti purgmistr a konšelé, ne páni svrchu jmenovaní. Při tom i to pravíce, že jsú jeho téhož France tak, jakž pohánějí, nevypustili, ale že jsú jej v své vazbě drželi, než on Vondráček měvše ve dvou nedělí podle práva stavěti, i tomu jest dosti neučinil; a také že jsú jeho najvyššiemu panu purkrabí

Pražskému podle zřiezení země postavili, a jemu puovodovi to oznámili, a že jest i vně několik nedělí prost z vazby byl, ale že jest on svévolně po něm nestál, až v tom ušel. A na to ukázali oni puohnaní svědomí, při tom žádajíce Jich Mtí za opatření. Zase proti tomu od puovoda povědíno, že jsú páni svrchu jmenovaní téhož France v své vazbě a u věži drželi, a že jsú jeho jemu puovodovi jakožto toho, za kteréhož jest rukojmí, vydati nechtěli, než tam právo naň tak pravíce, bude-li jej chtieti z čeho viniti, že chtí pustiti, a tudy jeho odbývajíce, až jej v tom i upustili. A na to ukázali pod pečetí Malostranských některá svědomí, žádajíce Jich Mtí podle téhož puohonu, svědomí i pruovodu vedle práva za opatření. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina ɔc, se pány a vladykami ɔc, slyševše puohon, a jejich s obú stran pře líčení a svědomí pilně váživše, takto o tom nalézti ráčili: Poněvadž pan Jan a pan Bernarth bratří z Walšteina to jsú podle práva provedli, že jest on Vondřej hodinář puovod, dav ku právu a do vazby na Krupku France, zase k té při a ku právu na Krupku měl se jest postaviti; a také i svědkové téhož Vondřeje seznávají, že jmenovaný Franc dán jest ku právu tu na Krupce od Vondřeje hodináře, jak vajš dotčeno jest, a on Ondřej podle toho maje tam a při tom právě zase se postaviti, toho jest neučinil; i z takových příčin dává se jim pohnaným pánuom za právo, tak že oni jemu Ondřejovi tou summou v puohonu jmenovanú podle práva povinovati nejsou. Dal památné. Actum feria IV. ante Georgii anno ɔc D°XVIII°.

R. VI. list D. 14. b.

2551.

Mezi Janem Přemyšlenským ze Žlunic a Oldřichem Myškou ze Žlunic o nedodržení smlouvy.
1518, 22. dubna.

Jan Přemyšlenský ze Žlunic a na Přemyšlení pohnal Voldřicha Myšku ze Žlunic, v Novém městě Pražském obývajícieho, strejce svého. Viniti ho chce z dosti neučinění smlouvě, kteráž jest mezi nimi učiněna, a to v tom, v kteréžto smlouvě stojí, že dluhy všecky ze spolka platiti mají, kdež pak týž Jan k němu k Voldřichovi posielal, toho na něm žádaje, aby se k němu k Janovi podle též smlouvy zachoval, a Jan polovici dluhuov zaplatil, jakož jest pak těch dluhuov oznámil v svém poselství, že témuž Voldřichovi dostane se zaň za Jana dáti sto kop grošuov českých XLIV kopy gr. vše čes. na jeho Voldřichuov diel; ale že on Voldřich jsa od téhož Jana napomenut, toho učiniti nechce. Vložen puohon feria V. die gloriose virginis nativitatis [8. září 1513] anno M°D°XIII°.

V té při, kteráž jest mezi Janem Přemyšlenským ze Žlunic puovodem s jedné, a Voldřichem Myškú strýcem jeho též ze Žlunic, pohnaným s strany druhé, kdež jej vinil z dosti neučinění smlouvy, kteráž jest mezi nimi učiněna, a to v tom, kdež v té smlouvě stojí, že dluhy všecky ze spolka platiti mají, jakož pak týž Jan puovod

k němu Voldřichovi posílal, toho na něm žádaje, aby se k němu podle té smlouvy zachoval a zaň polovici dluhu zaplatil, to jest sto XLIV kopy groš. čes. na jeho Voldřichuov diel, a že tomu dosti učiniti zanedbává, i jakož týž puohon to v sobě šíře ukazuje a zavierá. A na to smlúvu mezi nimi oběma společně učiněnú, též i jiná některá svědomí, při tom i listy hlavní, v kterýchž jest se pro ty dluhy jistcem zdělal, ukázal. Proti tomu pohnaný odpíraje, dal pověděti, že smlouva ta učiněná proto jest se mezi nimi stala, že nemohúce se spolu snésti, statek ten v díly jsou rozdělili, kdež jest se Janovi puovodovi téhož Oldřicha strýci pravý diel všeho statku i každé obzvláště věci dostal, a při témž dielu že jest se nenacházelo dluhuov takových žádných, než toliko to, co jest některé čeledi zjednané se pozuostalo, a ti jsou v tu smlouvu pojati; anébrž že se tomu diví, kde jsou se ti dluhové po smlouvě tepruov ve třech letech zjevili, neb kdyby byli jací jiní a takoví dluzi tehdáž, byli by se před smlouvou jmenovali. A na to ceduli téhož Jana puovoda, jeho pravíce býti vlastní rukú psanú, pokázal na ty dluhy k též smlúvě. Při tom také i rozsudek pány a vladykami, radami krále JMti soudu komornieho, učiněný o cedule dílčí, též také i zřiezení zemské, kdyby se bratr mladší co vdlužil bez vuole staršího, že toho není povinen vyvazovati, ukázal. A poněvadž jest se on Jan bez vuole jeho dlužil, že jest to sám k své škodě činil; při tom žádaje Jich Mti, poněvadž toho podle svého puohonu dostatečně neprovozuje, za opatření. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, slyševše puohon, svědomí, listy hlavní a v smlouvu pilně nahlédše, takto o tom nalézti ráčili: Poněvadž on Jan ze Žlunic puovod pohnav z nezdržení smlouvy, toho jest v té smlouvě nepokázal, aby ti dluhové, v kteréž jest se on Jan vdlužil, zejména k společnému zaplacení postaveni byli, ani toho nepokázal jest, aby při rozdielu anebo při smlouvě o takových dluzích jemu Voldřichovi co oznamoval; a také to se jest nalezlo, že jest on Jan některé listy obnovoval i vyvazoval sám po té smlouvě a po rozdielu bez vědomí jeho Voldřichova; z takových příčin dává se jemu Voldřichovi pohnanému za právo, tak že on Voldřich jemu Janovi puovodovi tou sumou v puohonu postavenú povinovat není. Dal památhné. Actum feria V. ante Georgii anno M°D°XVIII°.

R. VI. list B. 5. a.

2552.

Mezi Mikulášem Malovcem z Pacova a Mikulášem z Říčan o slib zaplatiti útratu vyslaným na sněm. — 1518, 22. dubna.

Mikuláš Malovec z Pacova a na Sedlci pohání pana Mikuláše z Říčan a na Štěkně. Viniti ho chce jakožto rukojmí z XI kop gr. a XV gr. vše míšenských dielu naň dáti příslušejícího, tu kdež jest slíbil podle Lévy Malovce z Liběјovic se-

děním tudíž tehdáž, když sou létha ɔc XII° sjeli se z kraje Prachenského na den svaté Katheřiny [25. listopadu] v Strakoniciech, kdež jsou některé osoby vyslali od téhož kraje Prachenského do Prahy na sněm, a což by koli ty osoby vyslané utratily tou jiezdou do Prahy, aby on Mikuláš Malovec to za ty osoby zaplatil. I to jest učinil a XXII kop gr. míšenských za útratu dal jest, ale takové peníze jemu nejsú od téhož pana z Říčan a pana Lévy i podnes zase dány. Vložen puohon feria V. post Thome apostoli anno ɔc XIII° [22. prosince].

V té při, kteráž jest mezi Mikulášem Malovcem z Pacova puovodem s jedné, a panem Mikulášem z Říčan na Štěkni s strany druhé, kdež jej vinil jakožto rukojmí z XI kop gr. a XV gr. vše míšenských dílu naň dáti příslušejícieho, tu kdež jest slíbil podle Lévy Malovce z Libějovic ɔc, jakož týž puohon šíře ukazuje a zavierá. Proti tomu poručník pana Mikuláše z Říčan pohnaného pověděl, že se k tomu, že jest slíbil, zná. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, takto o tom nalézti ráčili: Poněvadž on pan Mikuláš skrze poručníka svého k tomu se slibu zná, protož aby jemu Mikulášovi Malovcovi puovodovi dal tu summu v puohonu jmenovanú od dnešního dne ve dvú nedělech pořád zběhlých. Dal památné. Actum feria V. ante Georgii anno ɔc D°XVIII°.

R. VI. list B. 20. a.

2553.

Mezi Mikulášem Malovcem a Lévou Malovcem z Libějovic o slib zaplatiti útratu vyslaným na sněm. — 1518, 22. dubna.

Mikuláš Malovec pohání Lévu Malovce z Libějovic. Viniti ho chce jakožto rukojmie z XI kop a XV gr. vše míšenských dielu naň dáti příslušejícieho, tu kdež jest slíbil podle pana Mikuláše z Říčan na Štěkně, tehdáž když jsou létha ɔc XII° sjeli se z kraje Prachenského na den svaté panny Katheřiny [25. listopadu] v Strakoniciech, kdež jsou některé osoby vyslali od téhož kraje Prachenského do Prahy na sněm, a což by koli ty osoby vyslané utratily tou jiezdou do Prahy, aby on Mikuláš Malovec to za ty osoby zaplatil, i toho jest učinil, a XXII kop groš. míšenských za útratu dal jest, ale takové peníze jemu nejsú od téhož Lévy Malovce a pana Mikuláše z Říčan zase dány i podnes. Vložen puohon ɔc uts..

V té při, kteráž jest mezi Mikulášem Malovcem z Pacova puovodem s jedné, a Lévú Malovcem z Libějovic pohnaným s strany druhé, kdež jej vinil jakožto rukojmí z XI kop a XV gr. vše míšenských dílu naň dáti příslušejícieho, tu kdež jest slíbil podle pana Mikuláše z Říčan ɔc, tak jakož puohon šíře ukazuje a zavierá. Proti tomu poručník pohnaného pověděl, že se k tomu, že jest slíbil, zná. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého,

se pány a vladykami, krále JMti radami, takto o tom vypovědieti ráčili: Poněvadž on Léva Malovec skrze poručníka k tomu dluhu se zná, i z té příčiny aby jemu Mikulášovi puovodovi dal tu summu v puohonu položenú, a to od dnešního dne ve dvú nedělích pořád zběhlých. Dal památné. Actum uts.

R. VI. list C. 1. a.

2554.

Mezi Václavem Čiňovským z Čiňova a Janem Hanikéřem ze Semína o rčení. — 1518, 23. dubna.

Václav Čiňovský z Čiňova pohání Jana Hanykéře z Semína na Nebovidech. Viniti jeho chce ze rčení, tu kdež jest řekl témuž Václavovi tisíc kop groš. českých dáti, jestliže Jan Zelený na Jandu erckaféře provede, že jest byl on Janda poručníkem od Václavka Prennara, Floryana syna, a statku téhož Prenara. Vložen puohon feria IV. in die Thome apostoli anno ↄc D^{0}XIII^{0} [21. prosince 1513].

V té při, kteráž jest mezi Václavem Čiňovským z Čiňova puovodem s jedné, a Janem Hanykéřem z Semína na Nebovidech pohnaným s strany druhé, kdež jej vinil ze rčení, že jest řekl témuž Čiňovskému dáti tisíc kop grošuov česk., jestliže Jan Zelený na Jandu erckaféře provede, že jest byl on Janda poručníkem od Václava Preynara, Floryana syna, a statku téhož Prennara, jakož týž puohon šíře ukazuje a zavírá. A na to některá svědomí i vajpis svědků z desk zemských jemu Janovi Zelenému, když o to spolu někdy soud s Jandú měli, ukázal. Proti tomu od Jana Hanykéře, od pohnaného, povědíno, že svědci, kteréž on vede, neseznávají, by týž Jan Hanykéř jemu co dáti řekl a kde, než toliko svědčí, že jsú od něho a od osoby jiné slyšeli, a ti že i v tom se nesrovnávají, jiní pravíce, že tisíc kop, a někteří že tisíc kop groš. česk., a že i svědci několika léthy prve, než jest puohon vyšel, svědčí; a tak že se s puohonem nesrovnávají; a o poručenství tom, kdež vyznávají, ti jemu Janovi Zelenému že jsú žádní nesvědčili. A té věci se jeho Zeleného dotýče, a on že již dávno i Janda zemřeli jsou; a na to ortel, kterýž jest se mezi nimi o to poručenstvie u Hory stal, pokázal, a že přes ten ortel jsa živ, když jemu i to podáno bylo, jest jiného nepřinesl. A také ten Václavek Preynnar žádného kšaftu jest neučinil, a poněvadž jest neučinil, že nemohl jest poručníkem býti. A na to svědomí pod pečetí Horníků ukázal. Proti tomu od puovoda povědíno, že to svědomím dostatečně provozuje, a že on Hanykéř sám se jest k tomu rčení seznal, a také že Janda k poručenství se znal a je vzdával u Hory na rathouze, při tom pravè, že žádný nemuož toho vzdávati, čehož nemá; a soud také že o to nemuož býti, když kdo čeho nedrží; a co se ortele dotýče, který se u Hory stal, že ten přijatý není, poněvadž na vyšší jest se on Zelený odvolával. A na to na všecko svědomí i vzdání to poručenství na rathouze Jandovo pokázal. Zase proti tomu on pohnaný dal po-

věděti, že se ta svědomí na Horníky vztahují a že k této při nic nepřileží; a má-li to bajti, aby na soudce, kteříž na své přísahy soudí, taková svědomí šla; a že ne oni Horníci sami ten ortel jsou učinili, ale že jest prej Jan z Pottnšteina v ty časy mincmaistr při tom seděl, a by oni chtěli co neslušného učiniti, jakož jsou neučinili, že by toho nedopustil, než že jsú podle těch svědkuov, kteříž na ten čas vedeni byli, takový ortel spravedlivě udělali; a že jest on Hanykéř i v tom se neobmeškal, že ty svědky, kteříž jsú i na ten čas vedeni byli, všecky vypsané tuto má, kdyby ta pře vedena býti měla mezi Zeleným a Jandú, ale že tuto jest pře mezi Hanykéřem a Václavem Čiňovským; a také že jest ta pře již minula, kteráž jest byla mezi Janem Zeleným a Jandou, neb když jest ortel mezi nimi učiněn o to poručenství, že Jan Zelený odvolav se jinam a k orteli složil, a potom žádného ortele v času, jakž za právo jest, jiného nepřinesl, a Jandy dále z toho nevinil, kterýž jest byl některé létho živ po tom; a poněvadž jest již se tomu konec všemu stal, žádaje Jich Mtí v tom za opatření. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ꝛc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, slyševše puohon, odpory, svědomí i ortel jich Horníkuov a jejich s obú stran pře líčení, takto o tom nalézti ráčili: Poněvadž mezi panem Zeleným z Sobotky a mezi Jandou erckaféřem ortel na Horách Guttnách učiněn jest o poručenství Václava Prennara, a on Zelený toho ortele nepřijav a k němu složiv, jinam se jest odvolal, jakož z svědkuov jich a z pře vedení to se jest našlo, a odvolav se, jiného ortele jest nepřinesl a dále o takovou věc k Jandovi právem nehleděl; z té příčiny dává se jemu Janovi Hanykéřovi za právo, tak že on Jan Hanykéř jemu Václavovi z Čiňova tou summou v puohonu jmenovanú, totiž těmi M kopami gr., povinovat není. Dal památhné. Actum feria VI. die Georgii anno ꝛc XVIII°.

R. VI. list D. 11. a.

Létha ꝛc DXVIII° v sobotu po Svátosti (17. dubna), když byl soud komorní držán, jakož napřed v nálezích psáno stojí, kajm jest byl osazen ꝛc, těmto osobám dolepsaným dáno jest za právo stané:

2555.

Mezi Jindřichem a Přibíkem bratřími Koci z Dobrše a Hendrychem z Vřesovic o pych. 1518, 17. dubna.

Jindřich a Přibík Kocové vlastní a nedílní bratří z Dobrše a na Bystřici pohnali Hendrycha z Vřesovic a na Peyryku létha ꝛc D°XI° v středu den svaté panny Alžběty [19. list. 1511]. Viniti ho chtěli z pychu a pro ten pych z Xti kop gr. česk., tak jakož týž puohon šíře ukazuje a zavírá. Tu na rok jim položený Přibík Koc z Dobrše puovod stál jest, ale Hendrych z Vřesovic pohnaný třikrát volán jsa k svému

právu nestál jest. Protož JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, létha ɔc M⁰D⁰XVIII⁰ v sobotu po Svátosti nadepsanému Přibíkovi Kocovi z Dobrše proti jmenovanému Hendrychovi z Vřesovic pohnanému dali jsou za právo stané. Dal památné.

R. VI. list E. 3. b.

2556.

Mezi týmiž o pych. — 1518, 17. dubna.

Týž Jindřich a Přibík svrchu psaní bratří z Dobrše pohnali téhož Hendrycha z Vřesovic ɔc létha ɔc XI⁰ v středu den svaté panny Alžběty [19. list. 1511]. Viniti ho chtěli z pychu a pro ten pych z Xti kop gr. čes., tak jakož týž puohon šíře ukazuje a zavírá. Tu na rok jim položený Přibík Koc z Dobrše puovod stál jest, ale tajž Hendrych z Vřesovic pohnaný třikrát volán jsa k svému právu, nestál jest. Protož JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, létha ɔc M⁰D⁰XVIII⁰ v sobotu po Svátosti nadepsanému Přibíkovi z Dobrše puovodovi dali jsou proti jmenovanému Hendrychovi z Vřesovic pohnanému za právo stané. Dal památné.

Dána relací z pokuty svrchu psané a ze škod útratních a nákladních podle svolení zemského v uoterý po svatém Kříži [4. května] létha ɔc XVIII⁰.

R. VI. list E. 3. b.

2557.

Mezi Matoušem z Andělovy zahrady na Novém městě Pražském a Jaroslavem Hrabaní z Přerubenic o nedodržení smlouvy. — 1518, 17. dubna.

Mathúš z Andělovy zahrady na Novém městě Pražském pohnal Jaroslava Hrabani z Přerubenic létha ɔc DXII⁰ v pondělí po Zvěstování Panny Marie [29. bř. 1512]. Viniti ho chtěl z toho, že týž Jaroslav vzav od téhož Mathúše dvě hřivně stříbra za sedm kop gr. českých a osmnácti zlatých uherských na to, aby z toho stříbra a zlata z obojieho spolu on Jaroslav, což to oboje váhy mělo, všecko zlato udělal témuž Mathoušovi k ruce, a za to jemu měl on Mathúš X kop groš. českých dáti, a již mu pět kop gr. čes. zavdal. I toho jest on Jaroslav neučinil, ani toho stříbra ani zlata témuž Mathoušovi vrátil, tak jakož týž puohon šíře ukazuje a zavírá. Tu na rok jim položený Mathouš z Andělovy zahrady puovod stál jest, ale Jaroslav z Přerubenic pohnaný, třikráth volán jsa k svému právu, nestál jest, protož JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, létha ɔc D⁰XVIII⁰ v sobotu po Svátosti dali jsou nadepsanému Mathúšovi Andělovi puovodovi proti jmenovanému Jaroslavovi pohnanému za právo stané.

R. VI. list E. 4. a.

2558

Mezi Kateřinou z Bukoviny a sestrami jejími Annou a Barborou o dluh. — 1518, 17. dubna.

Katheřina z Bukoviny pohání Anny a Barbory z Bukoviny, sestr vlastních a nedílných, létha ɔc D°XIII° v pátek den svatého Řehoře [12. března 1513?].*) Viniti je chtěla z LXXV kop grošů českých, kteréž ona Katheřina puojčila Jindřichovi z Bukoviny, otci jich a bratru svému, a ty jí i podnes dány nejsú, tak jakož týž puohon šíře ukazuje a zavírá. Tu na rok jim položený Katheřina z Bukoviny puovod stála jest, ale ony Anna a Barbora též z Bukoviny pohnané třikrát volány jsúc k svému právu nestály jsou, protož JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, létha ɔc D°XVIII° v sobotu po Svátosti dali jsou nadepsané Katheřině z Bukoviny puovodu proti jmenovaným Anně a Barboře pohnaným za právo stané. Dala památné.

Létha ɔc D°XVIII° v pondělí před Božím vstoupením [10. května] vydána jest relací ke dskám na Annu a Barboru po právu staném pro LXXV kop gr. českých.

R. VI. list E. 4. b. — *) Památka sv. Řehoře 12. března připadla r. 1513 na sobotu, r. 1512 na pátek.

2559.

Mezi Martinem Dačickým, sukna kraječem a měšťanem Starého města Pražského, a Johankou Malovcovou z Chřenovic o dluh. — 1518, 20. dubna.

Martin Dačický, sukna kraječ a měštěnín Starého města Pražského, pohání Johanku Malovcovú z Chřenovic létha ɔc D°XIII° v středu den svatého mistra Jana Husi [6. čce 1513]. Viniti ho [sic] chtěl z IIj kopy gr. míšenských jemu Dačickému od někdy Ctibora Martinického, bratra jejieho, za sukno zuostalých, tak jakož týž puohon šíře ukazuje a zavierá. Tu na rok jim položený Martin Dačický puovod stál jest, ale Johanka Malovcová pohnaná třikrát volána jsúc k svému právu nestála jest, protož JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ɔc, se pány a vladykami, krále JMti radami, létha ɔc D°XVIII° v uoterý před svatým Jiřím dali jsou nadepsanému Martinovi puovodovi proti jmenované Johance pohnané za právo stané. Dal památné.

R. VI. list E. 5. a.

2560.

Mezi Petrem Lvem z Vidžína a Janem Převozeckým z Vopálky o dluh. — 1518, 22. dubna.

Petr Lev z Vidžína pohání Jana Převozecského z Vopálky létha ɔc XIII° v pátek den sv. Jeronyma [30. září 1513]. Viniti ho chtěl z sedmi kop groš. českých dluhu jemu od něho za kuoň, kterýž mu prodal, zuostalého, tak jakož týž puohon šíře ukazuje a zavírá. Tu na rok jim položený Petr Lev puovod stál jest, ale Jan

Převozecský pohnaný třikrát volán jsa ku právu svému, nestál jest, protož JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ͻc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, létha ͻc XVIII° ve čtvrtek před svatým Jiřím dali jsou nadepsanému puovodovi proti jmenovanému Janovi pohnanému za právo stané. Dal památné.

R. VI. list E. 5. a.

2561.

Mezi Anežkou z Žíberka a bratry jejími Arnoštem a Šebestiánem z Žíberka o nevydání věna. — 1518, 22. dubna.

Paní Anežka z Žíberka pohání pana Arnošta a pana Šebestiana vlastních a nedílných bratří z Žíberka a na Plané létha ͻc XIII° feria VI. post Mauricii [23. září 1513]. Viniti je chtěla z nevydání CL kop grošuov českých, kteréž jsú po ní jakožto bratří jejie vlastní podle smluv svatebních, když ona za nebožtíka Jana Klučovského ze Lstiboře za manželku vdávána byla, vydati měli, i nevydali, kterúžto summu těch CL kop grošuov českých věnniech po ní jmenovaných nadepsaný někdy manžel její Jan Klučovský jí paní Anežce za svého zdravého života dal, tak jakož to dání samo v sobě plněji zavírá ͻc, tak jakož týž puohon šíře ukazuje a zavírá. Tu na rok jim položený paní Anežka z Žíberka puovod stála jest, ale oni pan Arnošt a pan Šebestian pohnaní třikrát voláni jsúc ku právu svému nestáli jsou. Protož JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ͻc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, létha ͻc D°XVIII° ve čtvrtek před svatým Jiřím dali jsou nadepsané paní Anežce puovodovi proti jmenovaným panu Arnoštovi a panu Šebestianovi pohnaným za právo stané. Dala památné.

Létha ͻc XVIII° feria III. ante Spiritus Sancti [18. května] dána relací ke dskám na pana Arnošta a na pana Šebestiana po právu staném.

S. VI. list E. 5. b.

2562.

Mezi Žibřidem Žďárským ze Žďáru a Nyklem Šteinpachem ze Šteinpachu spolu s jinými o nedodržení smlouvy. — 1518, 22. dubna.

Žibřid Žďárský ze Žďáru pohání Nykle Šteinpacha z Šteinpachu a v Lukách a Linharta Šteipacha z Šteinpachu, Jana z Strojetic tudiež seděním, Voldřicha z Čichalova seděním tudiež a Jana Čížovce z Čížova. Viniti je chtěl z toho v léthu ͻc XIII° [sic] sabato in die Dionisi [9. října 1512?]*), že jsú učinili smlouvu a mocnou přestanou vajpověď mezi ním Žibřidem a Janem ze Žďáru a v Doupově a ženou jeho, a tu smlouvu mocnou a vajpověď měli sepsati a dva listy smluvní udělati pod jich všech pečethmi a každé straně jeden list dáti, i toho jsú oni učiniti zanedbali až do sie chvíle, a nadepsaný Žibřid skrze to že jest na svém statku újmy veliké bral, a ty sobě pokládá sto kop grošuov českých, tak jakož týž puohon šíře ukazuje a zavírá. Tu na rok jim

položený Žibřid Žďárský puovod stál jest, ale nadepsaní Nykl Šteinpach, Linhart Šteinpach, Jan z Strojetic, Voldřich z Čichova**) a Jan Číčovec, pohnaní, jsúc třikrát voláni ku právu svému, nestáli jsou. Protož JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, létha ɔc XVIII° ve čtvrtek před svatým Jiřím dali jsou nadepsanému Žibřidovi Žďárskému puovodovi proti nadepsaným pohnaným za právo stané. Dal památné. — Dána relací ke dckám feria III. ante Spiritus Sancti [18. května] na Linharta z Šteinpachu a na Jana z Strojetic a na Voldřicha z Čichalova a na Jana Číčovce po právu staném létha ɔc XVIII°, též z škod útratních a nákladních.

R. VI. list E. 5. b. — *) Památka sv. Diviše 9. října připadla r. 1512 na sobotu, r. 1513 na neděli. — **) Čti: z Čichalova.

2563.

Mezi Žibřidem Žďárským a Jiříkem Kfeléřem ze Zakšova, hejtmanem na Hrádku, o nedodržení smlouvy. — 1518, 22. dubna.

Týž Žibřid Žďárský pohání Jiříka Kfeléře z Zakšova, hajthmana na Hrádku, létha ɔc XIII° [sic] v sobotu den svatého Dionisi [9. října 1512?]. Viniti ho chtěl z toho, že jest před některým léthem minulým mezi ním Žibřidem a Ditrichem z Fictum na Ehrberce učinil smlouvu a mocně přestanou výpověd vo ruoznice a meze, kteréž jsou mezi nimi toho času byly, a po tom jmenovitém času vedle té smlouvy a vajpovědi měl jest nadepsaný Jiřík v těch místech mezníky saditi, i toho jest učiniti zanedbával až do sí chvíle; a skrze to zanedbání jeho již jmenovaný Žibřid na svém statku veliké a znamenité ujmy vzal, a těch sobě pokládá puol třetieho sta kop groš. česk., tak jakož týž puohon šíře ukazuje a zavierá. Tu na rok jim položený Žibřid Žďárský puovod stál jest, ale Jiřík Kfeléř z Sakšova pohnaný třikrát jsa volán k svému právu nestál jest. Protož JMt pán pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, létha ɔc XVIII° ve čtvrtek po [sic] svatém Jiří dali jsou nadepsanému Žibřidovi Žďárskému puovodovi proti Jiříkovi Kfeléři pohnanému za právo stané. Dal památné.

Dána relací ke dckám létha ɔc XVIII° feria III. ante Spiritus Sancti [18. května] na Jiříka Kfeléře z Sakšova po staném právu, též z škod útratních a nákladních.

R. VI. list E. 6. a.

2564.

Mezi Kateřinou manželkou Nykle Majzle, měšťankou města Mostu, a Janem Slachem z Hřivic o dluh. — 1518, 22. dubna.

Katheřina manželka někdy Nykle Mayzle, měštka města Mostu, pohání Jana Slacha z Hřivic létha ɔc XIII° feria VI. Calixti [14. října 1513]. Viniti ho chtěla z XXV kop gr. a X gr. vše míšenských dluhu od něho nadepsanému

někdy manželu jejiemu za kupecké věci zuostalého, tak jakož týž puohon šíře ukazuje a zavírá. Tu na rok jim položený Katheřina puovod stála jest, ale Jan Slach z Hřivic pohnaný třikrát volán jsa ku právu svému, nestál jest. Protož JMt pán pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ꝛc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, létha ꝛc DXVIII° ve čtvrtek před svatým Jiřím dali jsou nadepsané Katheřině puovodovi proti jmenovanému Janovi Slachovi z Hřivic pohnanému za právo stané. Dala paméthné.

Dána relací anno ꝛc XVIII° feria III. ante festum Spiritus Sancti [18. května].

R. VI. list E. 6. b.

2565.

Mezi Kateřinou Maizlovou a Jiříkem Valeckým z Doupova o dluh. — 1518, 22. dubna.

Táž Katheřina pohnala Jiříka Valeckého z Doupova a v Libědicích létha ꝛc XIII° v pátek den svatého Calixta [14. října 1513]. Viniti ho chtěla z VI kop a XXVI gr. vše míšenských dluhu nadepsanému někdy manželu jejiemu za kupecké věci od něho zuostalého, tak jakož týž puohon šíře ukazuje a zavírá. Tu na rok jim položený Katheřina puovod stála jest, ale on Jiřík Valecký třikrát volán jsa k svému právu nestál jest. Protož JMt pán pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ꝛc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, létha ꝛc XVIII° ve čtvrtek před svatým Jiřím dali jsou nadepsané Katheřině puovodovi proti jmenovanému Jiříkovi Valeckému pohnanému za právo stané. Dala památné.

Dána relací eodem anno et die ut supra et infra [18. května 1518].

R. VI. list E. 7. a.

2566.

Mezi Kateřinou Maizlovou a Thymem z Pošky, hejtmanem na Rabšteině, o dluh. 1518, 22. dubna.

Táž Katheřina pohání Thyma z Pošky, hajthmana na Rabšteině, létha ꝛc D°XIII° v pátek den svatého Calixta [14. října 1513]. Viniti ho chtěla z osmi kop groš. XXX groš. vše míšenských [dluhu] od něho nadepsanému někdy manželu jejiemu za kupecké věci zuostalého, tak jakož týž puohon šíře ukazuje a zavírá ꝛc. Tu na rok jim položený Katheřina nadepsaná puovod stála jest, ale Thym z Pošky pohnaný třikráth volán jsa k svému právu, nestál jest. Protož JMt pán pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ꝛc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, létha ꝛc D°XVIII° ve čtvrtek před svatým Jiřím dali jsú nadepsané Katheřině puovodovi proti jmenovanému Thymovi z Pošky hajtmanu, pohnanému, za právo stané. Dala památné.

Dána relací feria III. ante festum Spiritus Sancti [18. května] anno ꝛc 18 po staném právu. R. VI. list E. 7. b.

2567.

Mezi Kateřinou Maizlovou a Jiříkem Henygarem ze Žíberka o dluh. — 1518, 22. dubna.

Táž Katheřina pohání Jiříka Henygara z Žíberka létha ɔc XIII° v pátek den svatého Calixta [14. října 1513]. Viniti ho chtěla z VI kop a ze XXIX groš. vše míšenských dluhu od něho někdy manželu jejiemu nadepsanému za kupecké věci zuostalého ɔc, tak jakož týž puohon šíře ukazuje a zavírá. Tu na rok jim položený Katheřina puovod stála jest, ale Jiřík Henygar pohnaný třikráth volán jsa k svému právu, nestál jest. Protož JMt pán pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, létha ɔc XVIII° ve čtvrtek před svatým Jiřím dali jsou nadepsané Katheřině puovodovi proti témuž Jiříkovi Henygarovi pohnanému za právo stané. Dala památné.

Dána relací eodem anno et die ut supra.

R. VI. list E. 7. b.

2568.

Mezi Kateřinou Maizlovou a Kunešem Hokovským z Hokova o dluh. — 1518, 22. dubna.

Táž Katheřina pohání Kunše Hokovského z Hokova seděním tudíž létha ɔc XIII° v pátek den svatého Calixta [14. října]. Viniti ho chtěla z X kop a ze XXII gr. vše míšenských dluhu nadepsanému někdy manželu jejiemu za kupecké věci zuostalého, tak jakož týž puohon šíře ukazuje a zavierá. Tu na rok jim položený Katheřina puovod stála jest, ale Kuneš Hokovský pohnaný třikrát volán jsa k svému právu, nestál jest. Protož JMt pán pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, létha ɔc XVIII° ve čtvrtek před svatým Jiřím dali jsú nadepsané Katheřině puovodovi proti témuž Kunšovi Hokovskému za právo stané. Dala památné.

R. VI. list E. 8. a.

2569.

Mezi Kateřinou Maizlovou a Mikulášem Kostomlatským o dluh. — 1518, 22. dubna.

Táž Katheřina manželka někdy Nykle Mayzle, měštka města Mostu, pohání Mikuláše Kostomlatského z Vřesovic létha ɔc XIII° v pátek den svatého Calixta [14. října]. Viniti ho chtěla ze XIII kop a ze XLVII gr. vše míšenských dluhu od něho někdy manželu jejiemu nadepsanému za kupecké věci zuostalého, tak jakož týž puohon šíře ukazuje a zavírá. Tu na rok jim položený Katheřina puovod stála jest, ale Mikuláš Kostomlatský pohnaný třikrát volán jsa k svému právu, nestál jest. Protož JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, létha ɔc XVIII° ve čtvrtek

před svatým Jiřím dali jsú nadepsané Katheřině puovodovi proti témuž Mikulášovi Kostomlatskému pohnanému za právo stané. Dala památné.

R. VI. list E. 8. a.

2570.

Mezi Kateřinou Maizlovou a Janem z Kolovrat na Mašťově o dluh. — 1518, 22. dubna.

Táž Katheřina pohání pana Jana z Kolovrath na Maštově létha ɔc XIII° v pátek den svatého Calixta [14. října 1513]. Viniti ho chtěla z XVI kop XXVIII grošuov vše míšenských dluhu téhož pána Maštovského nadepsanému někdy manželu jejiemu za kupecké věci zuostalého, tak jakož týž puohon šíře ukazuje a zavírá. Tu na rok jim položený Katheřina puovod stála jest, ale pan Jan z Kolovrath, pohnaný, třikráth volán jsa k svému právu, nestál jest. Protož JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, létha ɔc D°XVIII° ve čtvrtek před svatým Jiřím dali jsú nadepsané Katheřině puovodovi proti témuž panu Janovi z Kolovrat pohnanému za právo stané. Dala památné.

Dána relací eodem anno et die ut supra.

R. VI. list E. 8. b.

2571.

Mezi touž Kateřinou a Anežkou z Doupova o dluh. — 1518, 22. dubna

Táž Katheřina pohání pannu Anežku z Doupova, v Žluticiech obývající, létha ɔc XIII° v pátek den svatého Calixta [14. října]. Viniti ji chtěla ze III kop a XXIV groš. vše míšenských dluhu od ní manželu jejiemu nadepsanému za kupecké věci zuostalého, tak jakož týž puohon šíře ukazuje a zavírá. Tu na rok jim položený Katheřina puovod stála jest, ale panna Anežka z Doupova pohnaná třikráth jsúc volána k svému právu, nestála jest. Protož JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, létha ɔc XVIII° ve čtvrtek před svatým Jiřím dali jsou nadepsané Katheřině puovodovi proti též panně Anežce pohnané za právo stané. Dala památhné.

R. VI. list E. 9. a.

2572.

Mezi touž Kateřinou a Jiříkem Želenským ze Sebuzína o dluh. — 1518, 22. dubna.

Katheřina manželka někdy Nykle Mayzle, měštka města Mostu, pohání Jiříka Želenského z Sebuzína létha ɔc XIII° v pátek den svatého Calixta [14. října]. Viniti ho chtěla z VII kop a XII groš. vše míšenských dluhu od něho nadepsanému někdy manželu jejiemu za kupecké věci zuostalého, tak jakož týž puohon šíře ukazuje a zavírá. Tu na rok jim položený Katheřina puovod stála jest, ale Jiřík Želenský

z Sebuzína pohnaný třikrát volán jsúc k právu svému, nestál jest. Protož JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, létha ɔc XVIII⁰ ve čtvrtek před svatým Jiřím dali jsú nadepsané Katheřině puovodovi proti témuž Jiříkovi Želenskému pohnanému za právo stané. Dala památné.

Dána relací anno et die ut supra po staném právu.

R. VI. list E. 9. a.

2573.

Mezi Mikulášem z Pitkovic a bratrem jeho Zikmundem o základ propadený. — 1518, 22. dubna.

Mikuláš z Pitkovic pohnal Zygmunda odtudž z Pitkovic, bratra svého, létha ɔc D⁰XIII⁰ sabbato in die Galli [15. října 1513?].*) Viniti ho chtěl ze sta kop groš. českých základu propadeného, tu kdež jest týž Zygmund pravil, že jest vozim sito k Stiřínskému dvoru, a to bylo luoni létha M⁰D⁰XII⁰ ɔc, tak jakož týž puohon šíře ukazuje a zavírá. Tu na rok jim položený Mikuláš z Pitkovic puovod stál jest, ale Zygmund odtudž z Pitkovic, bratr jeho, pohnaný třikrát volán jsa k svému právu, nestál jest. Protož JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, létha ɔc XVIII⁰ ve čtvrtek před svatým Jiřím dali jsú nadepsanému Mikulášovi puovodovi proti témuž Zygmundovi bratru jeho, pohnanému, za právo stané. Dal památné.

[Po straně:] Létha ɔc D⁰XVIII⁰ v pondělí před svatým Petrem a Pavlem [28. června] Mikuláš z Pitkovic puovod svrchupsaný osobně stoje před registry komory krále JMti přiznal se, že jest vzdal mocně a mocí zapsání tohoto vzdává, tu sobě nic nepozuostavuje ani svým dědicům a budúcím, to stané právo svrchu psané, kteréž má na Zygmundovi z Pitkovic bratru svém, na summu C kop gr. čes., a to Markvartovi z Soběhrd a jeho dědicuom, tak aby on jmenovaný Markvarth s tou spravedlností a právem staným všecko učiniti mohl, buď po právu jíti, summu přijieti, z toho kvitovati, a to všelikterak jakžto on Mikuláš sám bez překážky všech lidí.

[Na lístku:] Eodem anno feria IV post Petri et Pavli apostolorum [30. června 1518] dána relací Markvarthovi z Soběhrd, kterýž má danou moc a zapsanou registry komory krále JMti od Mikuláše z Pitkovic puovoda, k tomu stanému právu a k té summě v puohonu jmenované, aby on jmenovaný Markvart s tou spravedlností a s tiem právem staným mohl všecko učiniti, buď po právu jieti, summu přijieti, svú pečetí z toho kvitovati tak všelikterak, jakožto on sám Mikuláš, bez překážky všech lidí, tak jakož toto dání a zapsání v týchž registřích komorních šíře ukazuje a zavírá.

R. VI. list E. 9. b. — *) Památka sv. Havla 16. října připadla r. 1513 na sobotu, r. 1512 na neděli. Jest tedy v starém datování nějaký omyl, nejspíš ten, že má státi ante diem místo in die. To platí také o neshodách, jež vyskytují se v starém datování čís. 2558, 2562 a 2563.

2574.

Mezi Janem Merklínským z Merklína a Janem z Gutšteina o dluh. — 1518, 22. dubna.

Jan Merklínský z Merklína pohnal pana Jana z Guttšteina a na Chyšech létha ꝯc XIII° [sic] feria II. in die sancti Severini [24. října 1514?]. Viniti ho chtěl z V kop gr. českých dluhu jemu od něho za službu pozuostalého, tak jakož týž puohon šíře ukazuje a zavírá. Tu na rok jim položený Jan Merklínský z Merklína puovod stál jest, ale pan Jan z Guttšteina pohnaný třikráth volán jsa k svému právu nestál jest. Protož JMt pán pan Vojtěch Pernšteina a na Hluboké ꝯc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, létha ꝯc XVIII° ve čtvrtek před svatým Jiřím dali jsou nadepsanému Janovi z Merklína puovodovi proti témuž panu Janovi z Guttšteina za právo stané. Dal památné.

R. VI. list E. 9. b.

2575.

Mezi měšťanem Mosteckým Mikulášem Fryuwanem a Janem Kunátem z Sulevic o dluh. 1518, 22. dubna.

Mikuláš Fryuwan krajčí, městěnín města Mostu, pohání Jana Kunáta z Sulevic a na Libochovanech létha ꝯc XIII° [sic] feria II. in die Severini [24. října 1514?]. Viniti ho chtěl z XIj kop gr. míšenských jemu od něho povinných podle smlouvy mezi nimi učiněné, kteréž mu na čas jmenovitý již dávno minulý dáti měl, toho se dosti nestalo až dosavád, tak jakož týž puohon šíře ukazuje a zavírá. Tu na rok jim položený Mikuláš Fruwayn puovod stál jest, ale Jan Kunatha z Sulevic pohnaný třikráth volán jsa k svému právu nestál jest. Protož JMt pán pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ꝯc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, létha ꝯc XVIII° ve čtvrtek před svatým Jiřím dali jsou nadepsanému Mikulášovi krajčiemu puovodu proti témuž Janovi pohnanému za právo stané. Dal památné.

R. VI. list E. 10. a.

2576.

Mezi Fabiánem Špomilarem a Janem Kunátem ze Sulevic o dluh. — 1518, 22. dubna.

Fabian Špomilar, měštěnín města Mostu, pohání Jana Kunátha z Sulevic létha ꝯc XIII° [sic] feria II. in die Severini [24. října 1514?]. Viniti ho chtěl z VII kop groš. a XLV gr. vše míšenských dluhu jemu od něho za sukna zuostalého, tak jakož týž puohon šíře ukazuje a zavírá ꝯc. Tu na rok jim položený Fabian Špomilar puovod stál jest, ale Jan Kunatha pohnaný třikráth volán jsa k svému právu, nestál jest. Protož JMt pán pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ꝯc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, létha ꝯc XVIII° ve

čtvrtek před svatým Jiřím dali jsou nadepsanému Fabianovi puovodu proti témuž Janovi Kunáthovi pohnanému za právo stané. Dal památné.

R. VI. list E. 10. b.

2577.

Mezi Janem Žateckým a Vilémem Dobřanským z Dobřenic o dluh. — 1518, 22. dubna.

Jan Žatecký, Starého města Pražského měštěnín, pohání Viléma Dobřanského z Dobřenic létha ɔc DXIII⁰ feria III. post Dyonisi [11. října]. Viniti ho chtěl ze IV kop gr. a ze XXIV gr. vše českých dluhu jemu od něho za sukna zuostalého, tak jakož týž puohon šíře ukazuje a zavírá. Tu na rok jim položený Jan Žatecký puovod stál jest, ale Vilém Dobřanský pohnaný třikrát volán jsa k svému právu, nestál jest. Protož JMt pán pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, létha ɔc XVIII⁰ ve čtvrtek před svatým Jiřím dali jsou nadepsanému Janovi Žateckému puovodu proti témuž Vilémovi pohnanému za právo stané. Dal památné.

Dána relací feria III. ante Spiritus sancti [18. kv.] anno ɔc XVIII⁰ po staném právu.

R. VI. list E. 10. b.

2578.

Mezi Janem Žateckým a Janem Sendražským ze Sendražic o dluh. — 1518, 22. dubna.

Týž Jan Žatecký ɔc pohnal Jana Sendražského z Sendražic létha ɔc XIII⁰ feria III. ut supra [11. října 1513]. Viniti ho chtěl z III½ kop gr. čes. dluhu jemu od něho za sukna zuostalého ɔc, tak jakož týž puohon šíře ukazuje a zavírá. Tu na rok jim položený Jan Žatecký puovod stál jest, ale Jan Sendražský pohnaný třikráth jsa volán k svému právu nestál jest. Protož JMt pán pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, létha ɔc XVIII⁰ ve čtvrtek před svatým Jiřím dali jsú nadepsanému Janovi Žateckému puovodu proti témuž Janovi Sendražskému pohnanému za právo stané. Dal památné.

R. VI. list E. 11. a.

2579.

Mezi Janem Žateckým a Václavem Elpognarem o dluh. — 1518, 22. dubna.

Jan Žatecký ɔc pohnal Wencle Elpognara z Elpogen létha ɔc XIII⁰ [sic] sabato in die Galli [16. října 1512?]. Viniti ho chtěl z V kop gr. českých dluhu jemu od něho za sukna zuostalého, tak jakož týž puohon šíře ukazuje a zavierá. Tu na rok jim položený Jan Žatecký puovod stál jest, ale Wencel Elpognar třikrát volán jsa k svému právu, nestál jest. Protož JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, létha ɔc

XVIII° ve čtvrtek před Jiřím dali jsou nadepsanému Žateckému puovodu proti témuž Wenclovi Elpognarovi pohnanému za právo stané. Dal památné.

[Po straně:] Anno 1520 feria V. post Marcelli [19. ledna] vyšel list zatykací na Wencle Elpognara z Elpogen. Janovi Žateckému vydán.

R. VI. list E. 11. b.

2580.

Mezi měštanem Brněnským Františkem Freisingerem a Janem Svojanovským z Boskovic o dluh za kupecké věci. — 1518, 22. dubna.

Franc Freysinger, měštěnín města Brna, pohnal pana Jana Svojanovského z Boskovic na Skalách létha ɔc XIII° [sic] feria VI. in die Blasii [3. února 1514?]. Viniti ho chtěl zc XXXVII kop a LII gr. vše míšenských dluhu jemu od něho za kupecké věci zuostalého, tak jakož týž puohon šíře ukazuje a zavírá. Tu na rok jim položený Franc Freysinger puovod stál jest, ale pan Jan Svojanovský z Boskovic pohnaný třikrát volán jsa k svému právu nestál jest. Protož JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, létha ɔc DXVIII° ve čtvrtek před svatým Jiřím dali jsou nadepsanému Francovi puovodu proti témuž panu Janovi Svojanovskému za právo stané. Dal památné.

Létha ɔc DXVIII° ve čtvrtek před Matky boží navštívením [1. července] vydán jest list zatykací na pana Jana Svojanovského z Boskovic po právu staném.

[Po straně:] Anno 1520 sabbato post sanctorum Petri et Pauli [30. června] položeny peníze od pana Jana Svojanovského panu Francovi z Brna podle tohoto práva staného a listu zatykacieho vzatého, to jest puol devatenáctý kopy grošuov českých, a vyzdvihl je Petr Albrecht, služebník téhož pana France, a list vrátil také k ouřadu.

Anno 1521 feria V. sancti Ambrozi [4. dubna] Franz Freysinger, měštěnín města Brna, stoje osobně před úřadem vedle tohoto staného práva pana Jana Svojanovského z Bozkovic z summy v témž právě staném položené kvituje, prázdna činí, i z toho staného práva propouští, neb jest tu summu od něho zúplna vyzdvihl.

R. VI. list E. 11. b.

2581.

Mezi Magdalenou z Radkovic a Jindřichem Běšínem z Běšin o rukojemství za věno. 1518, 22. dubna.

Mandalena z Radkovic pohnala Jindřicha Běšína z Běšin a na Bělčiciech létha ɔc XIV° feria V. post Longini [16. března]. Viniti ho chtěla jakožto rukojmí za někdy Petra z Podhoří prvnějšího manžela jejieho z LXII½ kop gr. vše míšenských

věnných dílu na téhož Jindřicha dáti příslušejícieho, tu kdež jest týž Jindřich Běšin jí rukojmie podle jiných spolurukojmí za CCL kop gr. míšenských věnných někdy Petra z Podhoří i těch LXII½ kop gr. míšenských dílu svého jí Mandaleně dáti prodlévá ꝛc, tak jakož týž puohon šíře ukazuje a zavírá. Tu na rok jim položený Magdalena z Radkovic puovod stála jest, ale Jindřich Běšin pohnaný třikrát volán jsa k svému právu, nestál jest. Protož JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ꝛc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, létha ꝛc XVIII° ve čtvrtek před svatým Jiřím dali jsou nadepsané Magdaleně puovodovi proti témuž Jindřichovi Běšinovi pohnanému za právo stané. Dala památné.

R. VI. list E. 12. a.

2582.

Mezi Kateřinou Majzlovou, měštkou města Mostu, a Janem z Vřesovic o dluh za kupecké věci. — [1518, 22. dubna].

Kateřina manželka někdy Nykle Mayzle, měštka města Mostu, pohnala Jana z Vřesovic a na Žluticích. Viniti ho chtěla ze XXXI kop XXVIII gr. vše míšenských dluhu od něho napřed psanému někdy manželu jejiemu za kupecké věci zuostalého, tak jakož puohon šíře ukazuje a zavírá. Tu na rok jim položený ꝛc.*)

R. VI. list E. 12. b. — *) Zde se zápis končí.

Půhony a nálezy k roku sv. Martina (11.—22. listopadu) létha MDXVIII°.

Létha od narozenie syna božieho tisícího pětistého vosmnáctého při svatém Martině páni a vladyky v soudu seděli komorniem tito dolepsaní:

Tito z pánuov:

Pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ꝛc, najvyšší hofmistr království Českého, pan Frydrych Donínský z Donína, pan Kundráth z Krajku, pan Burjan Ledecký z Říčan, pan Hynek Bořita z Martinic a na Smečně, krále Ludvíka JMti dvoru maršálek, hajthman kraje Slánského.

Tito z vladyk:

Pan Jan Svadba z Otradovic, pan Vančura z Řehnic, pan Diviš z Nestajova, pan Straník z Kopydlna na Třevači, pan Pavel Choltický z Újezda, pan Bohuslav Chrth z Ertína, purkrabie hradu Pražského, pan Anděl Štěpán z Ronovce, pan Václav Záruba z Hustiřan.

Rukopis archivu Českého musea sign. 3 J. s pozdějším nápisem: „Registra půhonná vejpovědí kožená létha 1518 až do 1525“ (= R. VII) na l. 1.

2583.

Mezi Mathesem Hysrlí z Chodův a Janem z Vřesovic o stavování cínu v Chyšech.
1518, 12. listopadu.

V té při, kteráž jest mezi Mathesem Hysrlí z Choduov puovodem s jedné, a Janem z Vřesovic a na Žluticích pohnaným s strany druhé, kdež týž Mathes pohnal jeho Jana. Viniti ho chce z toho, že jest mu statek jeho, puol páta centnéře cejnu, v Chyšech hyndroval, nemaje k tomu ižádných slušných příčin, a toho sobě on pokládá L kop grošuov českých, tak jakož puohon ukazuje. A na to jest ukázal svědomí; a při tom pravil, že jemu toho cejnu až podnes zase nevrátil. Proti tomu on Jan pohnaný pravil, že tomu nerozumie, co jest to hyndrovati, a pravě, že jest forman ten cejn veza, clo projel, a to že jest zstaveno bylo, a k tomu stavuňku jest byl rok složen. A také puohon s svědky že se v ničemž nesrovnává, zvlášť v tom, že svědkové vyznávají, že jest ten cín staven, a v puohonu stojí, že jest týž cín hyndrován. A na to jest také ukázal svědomí. Proti tomu on Mathes zase pravil, že by věc byla nebývalá, aby o projetí cla od formana jeho statek měl hyndrován býti, a také že jest jiným cín propuštěn byl, než jemu nic. A na to ukázal ortel města Chyš. Při tom pravě, že jest toliko vuoz a koně odsúzený, ale cín nic. Proti tomu zase týž Jan pravil, že jest týž forman clo projel, a poněvadž jest je projel, že žádá o to právem rozeznán býti, žádaje Jich Mtí v tom za opatřenie. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány Jich Mtmi a vladykami, krále JMti radami, slyševše puohon, svědomie a ortel měšťan Chyšských, jich pře líčení a odpory i nalezli: Poněvadž on Jan Žlutický toho cejnu tak jest nepobral, jakž jeho vajsady na to ukazují, než staviv jej v Chyšech, o to se tu na témž právě soudil: a ortel jich Chyšských v sobě drží a zavierá, že sou přisoudili vuoz a koně toliko, a o cejnu v témž orteli zmienka žádná nenie, aby jej témuž Janovi přisoudili; i z těch příčin dávají jemu Mathesovi Hysrlovi za právo, tak jakož jest sobě týž Mathes toho L kop grošuov českých v témž puohonu položil. Protož aby strany před úředníky Pražskými menšími na zajtřie svatého Fabiana najprv příštího stály, a což tu koli on Mathes před týmiž úředníky na jich schválenie do té summy v puohonu jmenované provede, to aby on Jan jemu Mathesovi od téhož pruovodu dal ve dvú nedělí pořád zběhlých. Dal památhné. Stalo se v pátek po svatém Martinu.

[Po straně:] Vložen puohon léta ɔc MDXIII⁰ v pátek po Hromnicech [4. února 1513].

Mates Hysrle vzal relací tohoto nálezu před úředníky menší.

R. VII. list A. I. a. Srov. svědomí č. 2418 a 2451.

2584.

Mezi Samsonem z Hyršperku a Annou z Kováně spolu s bratřími z Waldšteina o dluh za službu. — 1518, 12. listopadu.

V té při, kteráž jest mezi Samsonem z Hyršperku puovodem s jedné, a paní Annú z Kováně ꝛc a panem Janem a někdy panem Bernarthem bratřími z Walšteina pohnanými s strany druhé, kdež týž Samson poháněl je pohnané jakožto držitele zbuoží a statku někdy pana Albrechta z Kolowrath, najvyššího kancléře královstvie Českého. Viniti je chce jakožto držitele nadepsaného zboží a statku jeho pana Albrechta z devadesáti rýnských zlatých jemu Samsonovi za službu jeho od téhož pana Albrechta spravedlivě zuostalých, tak jakož puohon ukazuje. A na to jest týž Samson ukázal svědomí a smlúvu o to mezi týmž pánem a jím učiněnú. Proti tomu poručník pohnaných odpíraje, pravil, že žádný z nich pohnaných nenie pohnán pro svú věc, ale pro cizí, než jakožto držitelé statku, žádaje toho, aby to pokázal on Samson. A on Samson jest zase na to ukázal kšaft někdy téhož pana Albrechta z Kolovrath. Dále poručník pohnaných na týž kšaft odpíraje pravil, že se týž kšaft s puohonem nesrovnává. A nebožtík pan kancléř že jest nekšaftoval žádnému jinému, než též paní Anně, než toliko on pan Jan že jest toho statku nápadníkem, a že nápadníkem jest i pan Krakovský, a podle toho že by i on měl z tohoto dluhu poháněti. A také táž paní Anna jest ještě živa, a pan Jan ještě toho všeho statku v držení nenie. Proti tomu on Samson zase pravil, že týž pan Jan téhož statku jest držitelem. A na to ukázal list, kterýž týž pan Jan s panem Bernarthem psali měšťanóm Oustským, a puohon, kterýmžto listem jako dědici toho statku napomínají. Proti tomu poručník zase pohnaných pravil, že tiem kšaftem nic podle práva nepokazuje týž Samson, aby jakým držitelem oni pohnaní téhož statku byli. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, vyslyševše jich s obú stran pře líčení, odpory, kšaft, list, puohon a svědomí, takto o tom nalezli: Poněvadž on Samson pohánie též panie Anny z Kováně a pana Jana a pana Bernartha všech tří spolu, a toho jest podle práva nepokázal, aby oni držitelé téhož statku byli, i z té příčiny se ten puohon zdvihá. Stalo se v pátek po svatém Martinu.

[Po straně:] Vložen puohon létha ꝛc MDXIII° v středu po svatém Benediktu [23. března 1513].

R. VII. na l. A. II. a. Srov. svědomí č. 2436.

2585.

Mezi Annou a Lidmilou z Třebska a mistrem špitálským knězem Václavem z Hradešína o dluh předchůdce jeho. — 1518, 12. listopadu.

V té při mezi Annú a Lidmilú sestrami z Třebska, puovody s jedné, a knězem

Václavem z Hradešína, mistra špitálského, i vším konventem téhož špitálu u mostu, pohnanými s strany druhé. Kdež též sestry pohnaly téhož kněze Václava s jeho spolu konventem z toho, že jest povinen týž kněz Václav platiti dluhy a závady po nebožtíkovi knězi Mathyášovi z Třebska, mistru špitálském, kterýžto kněz Matyáš též Anně a Lidmile na tvrzi i ze dvora Nihošovicích, když ještě ony sestry leth neměly, pobral a na Talinu vzíti rozkázal některé svrchky a nábytky, zejména třicet pět krav, dvě kopy vovcí, koní dvanácte, tři vozy hospodářské a jeden komorní s šperlochem, hakovnic velikých vosm, moždiřek s palicí, hrnec měděný veliký, mis deset velikých cínových, čtyři mísky malé cínové, dvanácte taléřuov normberských šaluov, osm konví cínových, dva kotly měděná, umyvadlo měděné normberské; ale že toho on kněz Václav všeho jmenovaným sestrám navrátiti zanedbává, pokládají sobě ony to CL kop grošuov českých, tak jakož puohon šíře ukazuje. A na to sú též sestry ukázaly svědomí. A při tom praviece, že do téhož záduší jest jich statku i jiného drahně vzneseno. Proti tomu kněz Václav s týmž konventem odpíraje pravil, aby to předkem ony sestry pokázaly, že jest kněz Václav povinen za nebožtíka kněze Mathyáše to, z čehož pohánějí, platiti; a k tomu že pohánějíce jeho s konventem a potom dostavují, že jest on kněz Václav sám jim povinen platiti; a že k tomu puohonu odpoviedati povinen nenie, leč mu nalezeno bude. Zase proti tomu ony sestry pravily, že jsú takový puohon dobře učiniti mohly, a že o takové věci sú prve rozsudkové se stali. A na to ukázaly smlúvu, které dluhy by byl povinen týž někdy kněz Mathyáš platiti, a nález v soudu témž komorniem mezi Bohuslavem z Červeného Újezdce a Jiříkem z Násilé učiněný. Proti tomu on kněz Václav s svým konventem pravil, že jsú též sestry nikda z toho nebožtíka kněze Mathyáše za jeho zdravie nevinily, neb jest ještě devět leth živ byl, v kterých sú jeho dobře viniti mohly, než po smrti jeho po pěti letech tepruov kněze Václava téhož pohánějí. A na to jest ukázal vejpověď mezi týmž někdy Mathyášem a jím knězem Václavem učiněnú administrátorem kostela Pražského na místě najvyššího pana purkrabie Pražského, a zápis, kdež týž kněz Mathyáš s týmiž sestrami zapisují dluhem ve čtyřech stech kopách grošuov českých dskami dědictvie v Nihošoviciech. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, slyševše puohon, jich s obú stran pře líčení, odpory, vejpis z desk, smlúvu a svědomí nalezli: Poněvadž jest se smlúvou tou, kteráž jest [se mezi] týmž Mathyášem a knězem Václavem i vším konventem stala, shledalo, že týž kněz Václav všecky dluhy spravedlivě po něm Mathyášovi zaplatiti má, a ony sestry to sú provedly, že jich svrchky spravedlivé a v puohonu i v ceduli řezané jmenované pobral týž kněz Mathyáš po jich otci, a k tomu dobytky i jiné svrchky, a dal hnáti a vézti do Taliny dvoru, kterýž přileží témuž špitálu i jeho konventhu, a nad to že jest to týž Mathyáš před dobrými lidmi duchovními

i světskými vysoce k své duši seznal a vzal, že jest to všecko pobral, a toho cedule vyřezané sepsány jsú; a z té příčiny dávají jim sestrám za právo, tak aby strany, poněvadž sú sobě toho též sestry summu v puohonu jmenovanú, to jest CL kop gr. čes., položily, před úředníky Pražskými menší[mi] na zajtřie svatého Fabiana najprv příštího stály. A což tu koli též sestry do též summy v témž v puohonu jmenované před týmiž úředníky na jich schválenie provedú, to on kněz Václav s svým konventem aby jim od toho pruovodu dal ve dvú nedělí pořád zběhlých. Daly paméthné. Stalo se v pátek po svatém Martinu.

[Po straně:] Vložen puohon léta ɔc D°XIII° v sobotu po XI^{M} pannách [22. října 1513].

Táž Anna a Lidmila vzaly relací o škody útratní a nákladní na téhož mistra a jeho konventh po tomto nálezu.

R. VII. na l. A. III. a. Srov. svědomí č. 2452.

2586.

Mezi Jindřichem Voděradským z Hrušova a Janem z Waldšteina o rčení. — 1518, 13. listop.

V té při, kteráž jest mezi Jindřichem Voděradským z Hrušova puovodem s jedné, a panem Janem z Walšteina pohnaným s strany druhé, kdež jej vinil ze rčení, tu kdež on Jindřich vedl jest právo od úřadu desk zemských na statek jeho páně Januov a pana bratra jeho na Třebešice. I žádal jest týž pan Jan, aby on Jindřich práva dále nevedl, že mu jeho všecky náklady, škody a útraty, kteréž na to právo vedenie naložil, navrátiti chce na svatého Jana tehdáž příštího. I tomu pan Jan že prodlévá učiniti dosti; kdež on Jindřich pokládá sobě to CCC kop gr. čes., tak jakož puohon ukazuje. A na to ukázal svědomí. Proti tomu týž pan Jan zase odpíraje pravil, že, by pak bylo to a takové přirčenie od něho Jana, že z takového rčenie neměl před soud komorní hnáti a že ten soud tu nenáleží, a že k takovému puohonu nenie povinen odpoviedati, poněvadž se vedenie práva dotýče. A k některým svědomí pravie, že o žádném rčení nesvědčí, než toliko že žádal, aby týž Jindřich práva toho nevedl. A na to také ukázal i vejpis z desk. A dále i k tomu mluvil, by pak ten puohon i k tomu soudu příslušel, že ho ničímž neprovodí. A při tom pravě, že kdy se tomu dosti nestalo, že jest právo předse měl vésti, jakož jest se pak stalo. Zase proti tomu on Jindřich pravil, že jest on v tom puohonu práva nic nechybil, neb jest z práva vedenie nepohnal, ale ze rčení, a ze rčení k tomu soudu že jest dobře pohnati mohl, a k tomu že když mu to rčení učinil, že jest dále ihned žádného práva nevedl. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, slyšeti ráčil puohon, jich s obú stran pře líčení, odpory a svědomie, i takto o tom nalezli: Poněvadž toho svědkové jeho Jindřichovi nevyznávají, aby na tu žádost jeho

Janovu přes to dále práva toho týž Jindřich nevedl na téhož Jana, ani také žádný svědek toho nevyznává, ani času nejmenuje, kdy a dokad jest jeho Jindřicha týž Jan prosil, aby naň škod nevedl, a ve dskách zemských se nalezlo zvod a panovánie troje a nad to odpor; i z těch příčin se ten puohon zdvihá. A poněvadž ta pře stála jest na puohonu, z té příčiny právo vedenie prvnie jeho Jindřichovo a promlčenie leth jemu Jindřichovi ke škodě nenie a nemá býti. A zdá-li mu se po právu po svém před se jíti, při dskách právo mu se nezavierá. Stalo se v sobotu po sv. Martinu.

[Po straně:] Vložen puohon létha ɔc DXIII [sic] v pátek den sv. Řehoře [12. března 1512?].

R. VII. na l. A. IV. b.

2587.

Mezi Janem Kapříkem z Lesonic a Matyášem Libákem z Radovesic o nezdržení smlouvy. 1518, 13. listopadu.

V té při, kteráž jest mezi Janem Kapříkem z Lesonic puovodem s jedné, a Mathyášem Libákem z Radovesic, krále JMti prokurátorem, pohnaným s strany druhé, kdež ho pohnal z nedodržení smlúvy, a to v tom, jakož jest smlúva učiněna dobrými lidmi mezi někdy Václavem Čiečem, maršálkem krále JMti, a mezi Alšem z Konecchlumí, kterážto smlúva ukazuje na jich obú dědice a budoucí, kdež v též smlúvě stojí, když by strana straně dala šest nedělí napřed věděti před suchými dny, kdež týž Jan Kapřík dal věděti témuž Mathyášovi Libákovi jakožto držiteli toho zboží Kovářského šest nedělí napřed, aby sobě touž smlúvu dskami zapsali podle znění též smlúvy jakožto držitel zboží Konecchlumského; a toho sobě on Jan Kapřík pokládá CL kop gr. čes., tak jakož týž puohon ukazuje. A na to jest ukázal túž smlúvu; a při tom pravil, že poněvadž se ta smlúva ztahuje i na budúcí, aby on Mathiáš jakožto budúcí též smlúvy a túž smlúvu ve dsky zemské vložiti dal. Proti tomu zase poručník jeho Mathiáše pravil, že se ta smlúva vztahuje na Konecchlumského a na pana Čieče nebožtíka, a ti jsou již zemřeli, a táž smlúva jest již mrtva, a že jest jí na třicet leth; a také že se dotýče táž smlúva grunthuo dědičných, a o to že jest pohnal prve k soudu zemskému. A na to ukázal vejpis z desk z téhož puohonu, a při tom druhý vejpis z týchž desk, kdež Jindřich Konecchlumský prodávaje dědictví v Konecchlumu, že tu žádné zmienky o té smlúvě neučinil. Dále mluvie, že by sobě někdo mohl takovú i jinú smlúvu sepsati a potom z toho pohnal, aby jemu ve dsky vešla. Proti tomu zase týž Jan pravil, že ač sú týž Konecchlumský a on Čieč zemřeli, poněvadž se táž smlúva vztahuje na budúcí, tudy-li by měl té smlúvy užiti nemieti? A na to cedule, kterúž jemu týž Mathiáš psal v ten rozum, aby se týž Jan promlčení též smlúvy nebál, i aby svědomie, kteříž vyznávají o tvrzení též smlúvy, ukázal. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké

ꝯc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány Jich Mtí a vladykami, krále JMti radami, slyševše jich s obú stran pře líčení, odpory, listy, cedule, vejpisy z desk, smlúvu a svědomí, nalezli: Poněvadž jest vajpis ukázán puohonu předešlejšího k soudu zemskému, kdež týž Jan hnal z nezdržení též smlúvy o týž grunthy, kteréž jsú v též ceduli smluvní jeho Mathyáše, a také tam konce nevzav, a přes to k tomuto soudu z též cedule pohnal, aby jemu ve dsky vložena byla; i z té příčiny ten se puohon zdvihá. Stalo se v sobotu po svatém Martinu.

[Po straně:] Vložen puohon létha ꝯc DXIII⁰ v pátek před svatým Dionysym [7. října 1513].

R. VII. na l. A. V. a.

2588.

Mezi Vilémem ze Šebířova a Janem Svojanovským z Bozkovic o peníze kšaftem odkázané. 1518, 13. listopadu.

V té při, kteráž jest mezi Vilémem z Šebířova, majícím létha spravedlivá, králem JMti daná a vyplněná, puovodem s jedné, a panem Janem Svojanovským z Bozkovic pohnaným s strany druhé. Kdežto on Vilém pohánie jeho pana Jana jakožto držitele zboží a statku po někdy panu Jindřichovi Svojanovském z Bozkovic, bratru jeho, z D kop grošuov českých témuž Vilémovi od svrchu psaného pana Jindřicha kšaftem odkázaných, tak jakož týž puohon ukazuje. A na to jest ukázal týž Vilém kšaft někdy téhož pana Jindřicha Svojanovského; a dále on Vilém pokáza nález, kterýmžto nálezem jest byla prve Zikmundovi Beřkovskému i jiným bratřím jeho také taková summa každému z nich a týmž panem Jindřichem jednostajným kšaftem odkázaná přisouzena. Proti tomu poručník téhož pana Jana zase pravil, že již toho statku, z kteréhož by měl tu summu jemu Vilémovi dávati, v držení nenie, ale že jest jeho již rukojmiem postúpil, a tíž rukojmové že by z toho poháněni měli býti a ne on pan Jan Svojanovský. A na to ukázal list, kterýž týž pan Jan Svojanovský poručníku svému psal. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ꝯc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány Jich Mtí a vladykami, krále JMti radami, slyševše strany a jich s obú stran pře líčenie, odpory a nálezy na takovú věc prve učiněné, a kšaft někdy téhož pana Jindřicha Svojanovského, nalezli: Poněvadž kšaft někdy téhož pana Jindřicha Svojanovského to v sobě zřetedlně ukazuje, že témuž Vilémovi týmž kšaftem odkazuje D kop gr. čes., a také že nálezem soudu zemského i soudu komornieho jest přisouzeno Zikmundovi Beřkovskému a jiným bratřím jeho též po D kopách gr. čes. na týž kšaft, a on pan Jan Svojanovský toho nepokázal, aby téhož statku prve jim rukojmiem postúpil, nežli jest od téhož Viléma z těch D kop gr. českých pohnán; a také se to v prvniech náleziech o to učiněných shledalo, že on pan Jan Svojanovský měl paní Katheřinu z Kfeldu v těch všech

summách týmž kšaftem odkázaných zastúpiti; i z těch příčin dává se jemu Vilémovi za právo, tak aby on pan Jan Svojanovský těch D kop grošuov českých jemu Vilémovi dal od dneška ve dvú nedělích pořád zběhlých. Dal památhné. Stalo se v sobotu po svatém Martinu.

[Po straně:] Vložen puohon létha ɔc D^0XIII^0 ve čtvrtek před svatým Divišem [6. října 1513].

Vilémovi z Šebířova dána relací tohoto nálezu toliko ke dskám zemským.

R. VII. na l. A. VI. b.

2589.

Mezi Jindřichem Radimovským z Pálče a hejtmanem Poděbradským Janem Bílským z Kařišova o slova důtklivá. — 1518, 13. listopadu.

V té při, kteráž jest mezi Jindřichem Radimovským z Pálče puovodem s jedné, a Janem Bílským z Kařišova, hajtmanem na Poděbradech, pohnaným s strany druhé. Kdež jej poháněl týž Jindřich z slov duotklivých, tu kdež jest k němu k Jindřichovi mluvil tato slova: „Nehraj s těmito dobrými lidmi tak lotrovsky, jako si se mnú hrál", tak jakž puohon ukazuje. A na to ukázal svědomie. Proti tomu od téhož Bílského pohnaného povědieno, že k tomu puohonu on Bílský odpovídati povinen nenie, poněvadž se tu cti dotýče, a že taková věc k tomuto soudu nepříleží. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, slyševše puohon, svědomie i jich s obú stran pře líčení, nalezli: Poněvadž se tu světle v puohonu cti dotýče, a taková věc že k tomuto soudu nenáleží, z té příčiny páni Jich Mt ten puohon zdvihají. Stalo se v sobotu po svatém Martině.

[Po straně:] Vložen puohon léta ɔc D^0XIV^0 v sobotu před svatú Žofií [13. května 1514].

R. VII. na l. A. VIII. b.

2590.

Mezi Václavem Zimou z Novosedl a Václavem Šlechtou z Pomberka o pokutu propadenou pro nezdržení smlouvy. — 1518, 15. listopadu.

V té při, kteráž jest mezi Václavem Zimú z Novosedl puovodem s jedné, a Václavem z Pomberka pohnaným s strany druhé. Kdež jej pohnal z L kop gr. čes. pokuty propadené pro nezdržení smlúvy mezi nimi učiněné, a to v tom, kdež se jest týž Václav jemu Zimovi dobrovolně touž smlúvou svolil, zapsal a zavázal, od něho Zimy jeho pře vésti a mluviti, před kterým by koli soudem on Zima činiti měl ɔc, tak jakož táž smlúva mezi nimi učiněná jich a jiných dobrých lidí pečethmi tvrzená to v sobě všecko plněji zavierá, tak jakož puohon ukazuje. A na to ukázal túž smlúvu o to mezi nimi učiněnú pod pečethmi dobrých lidí a svědomí. Proti tomu

Václav Šlechta zase odpieraje, pravil, že on Zima jeho z pokuty pohánie, a že svědky vede, že by pro svuoj odjezd s ním státi nemohl, ale toho neprovozuje, s kým jest jakú při měl, ani proti komu, a proti komu praví, že by tu při měl, na toho jest právo stanné měl, a k tomu že jesť jeho Václava Šlechty potřebí nebylo. A na to ukázal svědka Mikuláše Dětského. A dále pravě, aby to pokázal, nevedl-li jest od něho právě a křesťansky jaké pře, aneb nebránil-li jest které pře, aby to též pokázal, tak jakž táž smlúva ukazuje. Zase proti tomu on Zima pravil, že tak, jakž se jest zapsal, že jest se z toho nikterakž vynieti nemohl, aby s ním pro každú při státi neměl, a také že se k tomu sám seznal, že jest pro svú potřebu s ním státi nemohl. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány Jich Mtmi a vladykami, krále JMti radami, slyševše jich s obú stran pře líčenie, odpory, smlúvu a svědomie, nalezli: Poněvadž on Václav Zima toho jest neprovedl, aby koho k té při na místě jeho Šlechty potřeboval k mluvení, ani také aby kdo k ní mluvil, než toliko že mu ta pře přišla právem staným, že jest k ní potřebie nebylo mluviti, a také skrze jeho Šlechtovo nestánie žádné škody týž Zima jest nepokázal, aby ji vzal; i z té příčiny dávají jemu Šlechtovi v tom za právo, tak že on Václav Šlechta jemu Zimovi tou summou v puohonu jmenovanú povinovat nenie. Dal památné. Stalo se v pondělí po svatém Brikcí.

[Po straně:] Vložen puohon létha ɔc DXIII⁰ v pátek před svatým Divišem [7. října 1513].

R. VII. na l. A. VII. b.

2591.

Mezi Bernardem z Rachmberka a Wolfem z Rachmberka o rčení. — 1518. 15. listopadu.

V té při, kteráž jest mezi Bernarthem Rachmberkem z Rachmberka puovodem s jedné, a Wolfem z Rachmberka s strany druhé. Kdež týž Bernarth pohnal jeho Wolfa ze rčení, tu kdež jest mu CC zlatých rýnských dáti [řekl] z těch šacovních peněz ostatních, kteréž pan Lev JMt na místě krále JMti jemu Bernarthovi dal, kteréžto šacovnie penieze JKMt dáti ráčil za šacunk někdy Nykle z Rachmbergka, otce jeho Wolfova; i tomu rčení on Wolf neučinil dosti, tak jakož puohon ukazuje. A na to ukázal svědomie, a podle toho žádal za spravedlivé opatření, poněvadž to rčení dostatečně provozuje. Proti tomu on Wolf pravil, že toho rčení ničímž dostatečně neprovozuje, a svědkové jeho Bernarthovi seznávají, že jest jemu již těch CC zlatých v puohonu jmenovaných dal; a poněvadž jest jemu dal, že ho nemá z čeho viniti. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány Jich Mtmi a vladykami, krále JMti radami, slyševše jich pře líčení, odpory a svědomie, nalezli: Poněvadž on Bernarth toho rčení podle práva ničímž neprovedl, i z té příčiny dávají jemu Wolfovi Rachmberkovi za právo, tak

že on Wolf jemu Bernartovi těmi CC zlatými rýnskými povinovat nenie. Dal památné. Stalo se v pondělí po svatém Briccii.

[Po straně:] Vložen puohon létha ꝯc DXIV⁰ v sobotu před svatú Žofií [13. května 1514].

R. VII. na l. A. IX. a. Srov. svědomí č. 2328 a 2376.

2592.

Mezi Oldřichem z Cholupic a Eliškou z Míkovic o nevrácení zlatého prstenu. — 1518, 15. listopadu.

V té při, kteráž jest mezi Voldřichem z Cholpic [sic] s jedné, a Elškú z Míkovic s strany druhé. Kdežto týž Oldřich pohánie jie Elšky z nevrácenie prstenu zlatého s kamenem turkusem, ježto jemu Voldřichovi za ten prsten dáváno pět kop gr. českých, tak jakož puohon ukazuje. A na to ukázal svědomí. A podle toho poručník téhož Oldřicha prosil za opatřenie. Proti tomu poručník jie Elšky pravil, že toho on Voldřich ničímž neprovozuje, aby ona Elška jakým prstenem jemu Oldřichovi povinna byla, neb toliko jedniem svědkem o témž prstenu provozuje, a že jeden svědek ku právu za dosti nenie. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ꝯc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, slyševše jich pře líčení, odpory a svědomie, nalezli: Poněvadž on Oldřich toho jest dostatečně neprovedl podle puohonu svého, aby jie Elšce téhož prstenu pójčil, ani také toho provedl, aby ona jaký prsten jeho u sebe měla, ješto by mu jej byla povinna vrátiti; z té příčiny dávají jí Elšce za právo, tak že táž Elška jemu Oldřichovi toho prstenu, z kteréhož ji poháněl, povinna nenie vrátiti. Dala památhné. Stalo se létha a dne ut supra.

[Po straně:] Vložen puohon létha ꝯc DXIII⁰ v pátek před svatým Calixtem [7. října 1513].

R. VII. na l. A. IX. b.

2593.

Mezi Václavem a Bohuslavem bratřími Loreckými z Elkouše a bratřími z Prachňan o dluh. 1518, 15. listopadu.

V té při, kteráž jest mezi Václavem a Bohuslavem bratřími Loreckými z Elkouše puovody s jedné, a Janem, Mikulášem a Petrem bratřími z Prachňan pohnanými s strany druhé. Kdež je pohánějí ze CC kop gr. čes., kteréž jest k sobě přijal nadepsaný Jan od Jiříka Háši z Újezda, kterýchžto CC kop grošuov českých týž Jiřík Háša byl jest dlužen někdy Jiříkovi Jirkovi z Elkouše, otci jich, a oni Václav a Bohuslav bratří k těm k dvěma stům kopám gr. českým po nadepsaným Jiříkovi, otci svém, právo a spravedlnost mají, tak jakož puohon ukazuje. Proti tomu poručník

pohnaných pravil, že Diviš strýc ještě jeden jich nedílný jest, a že podle nich také poháněti by měl, a poněvadž nepohání, že by ten puohon zdvižen měl býti. A na to ukázal nález soudu komorního mezi Dorothú z Elkouše a týmiž bratřími Loreckými učiněný, jímžto Jich Mt puohon zdvihají. Zase proti tomu poručník svrchu psaných bratří Loreckých pravil, že ač jest se nález prve mezi nimi stal o zdvižení, to jest býti mohlo, a pravie, proč sú se dali oklamati a na létha se neptali, na jaký spuosob sú mu dána; z té příčiny že jest potřebí nebylo, aby jménem jeho Diviše poháníno mělo býti, žádaje v tom za opatření. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, slyševše puohon a jich pře líčení, a nález soudu komornieho pilně váživše, nalezli: Poněvadž v nálezu předešlém mezi Dorotú z Elkouše a týmiž bratřími tato slova v sobě drží, poněvadž toliko dva bratry Václava a Bohuslava táž Dorotha pohánie, a tohoto Diviše jakožto společníka a strýce jich nedielného nepohnala ɔc, tak jakož týž nález v sobě ukazuje, a na to jest téhož nálezu předešlého zdvižení, a oni zase Václav a Bohuslav s ním s Divišem spolu nepohánějí, i z těch příčin se tento puohon zdvihá. Stalo se v pondělí po svatém Brikcí.

[Po straně:] Vložen puohon léta ɔc D⁰XIII⁰ den sv. panny Doroty [6. února 1513].*)

R. VII. na l. A. X. a. Srov. nález č. 2548. — *) To bylo v neděli.

2594.

Mezi Martinem Nejedlým z Brodu a Janem Žlebem z Střížkova o nezaplacení dluhu.
1518, 15. listopadu.

V té při, kteráž jest mezi Martinem Nejedlým z Brodu puovodem s jedné, a Janem Žlebem z Střížkova, pohnaným s strany druhé. Kdež jej pohnal z nezaplacenie XI kop míšenských dluhu jemu Martinovi od něho povinného, kterýchžto XI kop gr. on Nejedlý jemu Žlebovi na jeho žádost puojčil, a on mu jich zase oplatiti zanedbává, tak jakož puohon ukazuje. A na to ukázal svědomie některá, a dále pravie, že jest rychtáře z Brodu Českého pohnal i dohnal, a že mu nesvědčil. Proti tomu on Jan Žleb pravil, že se jeho Martina svědkové s puohonem v ničemž nesrovnávají, a také že jemu nic dlužen nenie. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány Jich Mtí a vladykami, krále JMti radami, slyševše jich pře líčení, puohon a svědomí, nalezli: Poněvadž jest toho dluhu týž Martin, z kteréhož pohnal jeho Jana Žleba, neprovedl podle práva, z té příčiny dávají jemu Janovi Žlebovi za právo, tak že on Jan jemu Martinovi tiem dluhem v puohonu jmenovaným povinen nenie. Dal památhné.

A jakož jest týž Martin dále pravil, že jest některých svědkuov k této při pohnal i dohnal, a že jsú mu nesvědčili, žádaje v tom za opatření: i zdá-li se jemu

Martinovi podle zřiezenie zemského k komu o to hleděti, právo mu se nezavierá. Stalo se v pondělí po svatém Briccii.

[Po straně:] Vložen puohon v středu po sv. Lukáši [19. října] létha ɔc D⁰XIII⁰. Jan Žleb z Střížkova vzal relací pro škody útratní a nákladní po tomto nálezu.

R. VII. na l. A. XI. a.

2595.

Mezi Fridrichem Sekyrkou ze Sedčic a Zikmundem Baršem z Kamenice spolu se zemřelým Hynkem Baderským z Újezda o věc listovní. — 1518, 16. listopadu.

V té při, kteráž jest mezi Frydrychem Sekerkú z Sečic, puovodem s jedné, a Zikmundem Baršem z Kamenice a někdy Hynkem Baderským z Újezda, pohnanými s strany druhé. Kdežto on Frydrych poháněl je jakožto společní rukojmie za pana Jana a pana Bernartha bratří z Walšteina a na Krupce, a na to že jsú mu slíbili a rukojmie jsú, že list na summu CCXXXIII kop gr. vše českých Janovi Žateckému sukna kraječi, měštěnínu Starého města Pražského, svědčící, v němž on Frydrych Sekerka a týž Zikmund Bareš jistci jsou, vyvazen a jemu Frydrychovi Sekerkovi v jeho moc při svatém Havle nynie najposlez minulém vrácen a dán bude, i toho až dosavad se nestalo, tak jakož puohon ukazuje. Proti tomu on Zikmund Bareš odpíraje pravil, že se k slibu zná, jestliže z toho slibu vyvazen nenie. A dále jest ukázal nález před úřadem purkrabstvie Pražského mezi týmiž stranami učiněný, a svědomie vopata a konventu kláštera Plaského, a pravie, že z toho jest již vyvazen, a toho že by užiti chtěl, v tom žádaje Jich Mtí za opatřenie. Proti tomu zase on Frydrych pravil, že z toho, ač prve konec s nimi týž Frydrych má, nepohánie, než že vždy z toho, z čeho vinie, jeho viní, žádá za spravedlivé opatření, neb toho, aby z toho vyvazen byl, on Zikmund ničímž neprovozuje, a bude-li kto chtieti jeho potom z čeho viniti, to bude mieti před sebú. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, slyševše puohon, nález před úřadem purkrabství Pražského učiněný a svědomie, nalezli: Poněvadž se v tomto puohonu shledalo, že se listu na penieze dotýče, a taková věc listovnie že k tomuto soudu nenáleží, i z té příčiny se ten puohon zdvihá. Stalo se v úterý před svatú Alžbětú.

[Po straně:] Vložen puohon v středu [sic] svatého Petra v vokovách [1. srpna] léta ɔc DXIII⁰.

R. VII. na l. A. XI. b.

2596.

Mezi Vilémem Buzickým z Buzic a opatem kláštera Slovanského Martinem o zmučení poddaného. — 1518, 16. listopadu.

V té při, kteráž jest mezi Vilémem Buzickým z Buzic puovodem s jedné,

a mistrem Martinem, tehdáž opatem kláštera Slovanského oc, pohnaným s strany druhé. Kdež ho pohnal z toho, že člověka jeho Pavla příjmí Mlynář beze všeho téhož Pavla proviněnie dal zmučiti ukrutně tak, že jest jej o jeho zdraví připravil, pokládá sobě toho on Vilém sto kop gr. čes., tak jakož puohon ukazuje. A na to jest ukázal svědomie. Zase proti tomu mistr Martin pravil, že z čeho jeho žene, toho ničímž neprovozuje, ani toho, aby dal téhož Mlynáře beze vší příčiny zmučiti, tak jakž puohon ukazuje; a také že jeho Vilémovo svědomie jemu mistru Martinovi nic ke škodě nenie; a také že týž svědkové se jménem křestným nejmenují a k tomu v ničemž se nesrovnávají; a že k tomu puohonu nenie povinen odpoviedati, leč jemu to nalezeno bude. Proti tomu zase on Vilém pravil, že se tíž svědkové jeho srovnávají, a že to pokazuje, že jest týž Mlynář na žádost téhož mistra Martina zmučen, a že se jest v ničemž neseznal. A na to také ukázal svědomie Novoměstských Pražan. Proti tomu mistr Martin zase pravil, že to svědomie Novoměstských podle práva nenie, a že se v něm jmenuje stará rada, ale nejmenuje se která, a také že to svědomie na přísahu nevyznává; a že jest to divná věc, proč jsú oni Novoměštští takové svědomie dali, neb na žádného právo puštěno býti nemá, leč by kdo v čem uznán byl, a že týž Mlynář jest byl prve psanec a dán byl na rukojmie. A na to jest vajpis z registr purkrabských, i to, že jsú téhož mistra Martina mučiti chtěli, i také některých zločincuov vyznánie i jiná svědomie a k tomu i zřiezenie zemské ukázal. A také ani toho pokazuje on Vilém, aby člověkem jeho Viléma týž Mlynář tehdáž [byl], když jest zmučen byl. A podle toho všeho že Jich Mti prosí za vopatření. Proti tomu zase týž Vilém pravil, že to svědomie Novoměstských jest podle práva, táhna se v tom na to zřiezenie zemské o tom učiněné, že taková svědomie mohú dávána býti. A také ukázal svědomie, že tehdáž Mlynář jinde byl túž noc, kterú jsú jemu mistru Martinovi tu škodu chtěli učiniti, a čímž naň týž mistr Martin koli provozuje, že to nic podle práva nenie, žádaje toho, aby téhož Mlynáře jakožto nevinného spravedlivě opatřiti ráčili. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány Jich Mtí a vladykami, JMKské radami, slyševše puohon jich, s obú stran pře líčení, zřiezení zemské a svědomie, nalezli: Poněvadž on mistr Martin to dostatečně provedl, že Zikmund kloboučník na trápení svém to seznal, že týž Pavel Mlynář měl jest s jinými jemu mistru Martinovi škodu učiniti, a že jest s nimi byl i tu také v tom místě, kdež sú strojili to, čímž jest měl týž mistr Martin mučen býti, a potom týž Zikmund na tom i umřel; i z té příčiny dává se témuž mistru Martinovi za právo, tak že on mistr Martin pro to mučenie summú tou v tomto puohonu jmenovanú, to jest těmi sty kopami gr. českými, jemu Vilémovi povinovat nenie. Dal památhné. Actum feria III. ante Elizabet.

[Po straně]: Vložen puohon v středu u vigilií sv. Petra a Pavla [28. června] létha oc D⁰XIV⁰.

Mistru Martinovi dána relací pro škody útratní a nákladní ke dskám oc.

R. VII. na l. A. XII. b.

2597.

Mezi Jindřichem Radimovským z Pálče a Janem Bílským z Kařišova o kvalt. — 1518, 16. listopadu.

V té při, kteráž jest mezi Jindřichem Radimovským z Pálče puovodem s jedné, a Janem Bílským z Kařišova pohnaným s strany druhé. Kdež jej pohnal z kvaltu od téhož Jana jemu učiněného, a to v tom, že týž Jan v mírném a pokojném městě královském pod řádem a právem na něho na Jindřicha tesáku dobyv, naň jest bil a jej zamordovati chtěl, tak jakož puohon ukazuje. Proti tomu poručník Bílského pravil, že poněvadž se mordu dotýče, že taková věc k tomuto soudu nenáleží. A zase poručník od téhož Jindřicha pravil, že ho z toho nepohání, aby ho zamordoval, než že jest naň tesáku dobyv bil a jej zamordovati chtěl, a že jiné jest chtieti a jiné učiniti. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány Jich Mtí a vladykami, krále JMti radami, slyševše puohon a jich pře líčení, nalezli: Poněvadž se v tomto puohonu zřetedlně mordu dotýče, z té příčiny ten se puohon zdvihá. Stalo se v úterý před svatú Alžbětú.

[Po straně:] Vložen puohon v sobotu před svatú Žofií [13. května] léta oc D⁰XIV⁰.

R. VII. na l. A. XIV. a. Po druhé zapsáno na l. A. XIV. b.

2598.

Mezi Jindřichem Radimovským z Pálče a Jiříkem Bílským z Kařišova o kvalt. — 1518, 16. listopadu.

V té při, kteráž jest mezi Jindřichem Radimovským z Pálče puovodem s jedné, a Jiříkem Bílským z Kařišova pohnaným s strany druhé. Kdež jej pohnal z kvaltu od téhož Jiříka jemu učiněného, a to v tom, že týž Jiřík v mírném a pokojném městě královském pod řádem a právem na něho na Jindřicha tesáku dobyv, naň jest bil a jej zamordovati chtěl, tak jakož puohon ukazuje. Proti tomu poručník Bílského pravil, že poněvadž se mordu dotýče, že taková věc k tomuto soudu nenáleží. A zase poručník od téhož Jindřicha pravil, že ho z toho nepohánie, aby ho zamordoval, než že jest naň tesáku dobyv, bil a jej zamordovati chtěl, a že jiné jest chtieti a jiné učiniti. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, slyševše puohon a jich pře líčení, nalezli: Poněvadž se v tomto puohonu zřetedlně mordu dotýče, z té příčiny ten se puohon zdvihá. Stalo se v úterý před svatú Alžbětú.

[Po straně:] Vložen puohon v sobotu před svatú Žofií [13. května] léta oc D⁰XIV⁰.

R. VII. na l. A. XIV. b.

2599.

Mezi Jindřichem Radimovským z Pálče a Mikulášem mladším Karlíkem z Nežetic o kvalt. 1518, 16. listopadu.

V té při, kteráž jest mezi Jindřichem Radimovským z Pálče a Mikulášem mladšiem Karlíkem z Nežetic pohnaným s strany druhé. Kdež jej pohnal z kvaltu od téhož Mikuláše jemu učiněného, a to v tom, že týž Mikuláš v mírném a pokojném městě královském pod řádem a právem na něho na Jindřicha tesáku dobyv, naň jest bil a jej zamordovati chtěl, tak jakož puohon ukazuje. Proti tomu poručník Mikuláše Karlíka pravil, že poněvadž se mordu dotýče, že taková věc k tomuto soudu nenáleží. A zase poručník od téhož Jindřicha pravil, že ho z toho nepohánie, aby ho zamordoval, než že jest naň tesáku dobyv, bil a jej zamordovati chtěl, a že jiné jest chtieti a jiné učiniti. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, slyševše puohon a jich pře líčení, nalezli: Poněvadž se v tomto puohonu zřetedlně mordu dotýče, z té příčiny ten se puohon zdvihá. Actum feria III. ut supra.

[Po straně:] Vložen puohon v sobotu před svatú Žofií [13. května] léta ɔc DXIV°.

Mikulášovi Karlíkovi dána relací ke dskám zemským pro škody útratní a nákladní.

R. VII. na l. A. XV. a.

2600.

Mezi Jindřichem Radimovským z Pálče a Pavlem z Adršpachu o kvalt. — 1518, 16. listopadu.

V té při, kteráž jest mezi Jindřichem Radimovským z Pálče puovodem s jedné, a Pavlem z Adršpachu pohnaným s strany druhé. Kdež ho pohnal z kvaltu od téhož Pavla jemu učiněného, a to v tom, že týž Pavel v mierném a pokojném městě královském pod řádem a právem na něho na Jindřicha tesáku dobyv, naň jest bil a jej zamordovati chtěl, tak jakož puohon ukazuje. Proti tomu poručník pohnaného pravil, že poněvadž se mordu dotýče, že taková věc k tomuto soudu nenáleží. A zase poručník od téhož Jindřicha pravil, že ho z toho nepohánie, aby ho zamordoval, než že jest naň tesáku dobyv, bil a jej zamordovati chtěl, a že jiné jest chtieti a jiné učiniti. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány Jich Mtí a vladykami, JMKské radami, slyševše puohon a jich pře líčenie, nalezli: Poněvadž se v tomto puohonu zřetedlně mordu dotýče, z té příčiny ten se puohon zdvihá. Stalo se v úterý před sv. Alžbětú létha ut supra.

[Po straně:] Vložen puohon v sobotu před svatú Žofií [13. května] létha ɔc XIV°.

R. VII. na l. A. XV. b.

2601.

Mezi Kryštofem z Hermsdorfu a Bohuslavem Vrchotou ze Slatiny o nářek cti. — 1518, 16. listopadu.

V té při, kteráž jest mezi Kryštofem z Hermsdorfu puovodem s jedné, a Bohuslavem Vrchotú z Slatiny pohnaným s strany druhé. Jakož jest o něm a k němu psal, že on Kryštof chtěl některé o čest i o hrdla připraviti, a to vše pro penieze, tak jakož puohon ukazuje.' Tu žádal Vrchota podle téhož puohonu za opatření, má-li k tomuto puohonu odpoviedati, poněvadž se cti i hrdla dotýče. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány Jich Mti a vladykami, krále JMti radami, slyševše puohon, nalezli: Poněvadž se z slov v tomto puohonu položených zřetedlně našlo, že se tu cti i hrdla dotýče, z té příčiny ten puohon zdvihají. Stalo se v úterý před svatú Alžbětú.

[Po straně:] Vložen puohon v středu po svatém Bonifáci [7. června] léta ↄc XIV°.

2602.

Mezi Václavem z Polák a Janem z Gutšteina o vzetí sirotčích peněz člověku dědičnému. 1518, 17. listopadu.

V té při, kteráž jest mezi Václavem z Polák puovodem s jedné, a panem Janem z Guthšteina pohnaným s strany druhé. Kdež jej pohání, že člověku jeho dědičnému Janovi z Podhořan vzieti kázal úředníku svému z Chyš Zykmundovi Přestanskému bez VI gr. XX kop gr. míšenských, ježto týž pan z Guttšteina spravedlivě toho učiniti neměl, a těch peněz témuž člověku zase vrátiti nechce, tak jakož puohon ukazuje. A na to ukázal svědomie. Proti tomu poručník pana Jana pravil, že se svědomie s puohonem nesrovnává, neb žene o člověka dědičného, a svědek jeden vyznává, že jest vyzdvihl penieze sirotčí, a také toho ničímž nepokazuje, aby jeho člověk dědičný byl. A zase týž Václav: že ten člověk jeho jest, a že jest sirotek, a že nemá otce ani mateře, a že Zykmund týž Přestanský jsa tehdáž úředníkem u svého pána těch XX kop gr. míšenských bez VI grošuov jest z rozkázánie pána svého vzal. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, slyševše puohon a jich pře líčenie, a v svědomie nahlédše, nalezli: Poněvadž list vajhostní od téhož pana Jana to ukazuje, kterýž se ztahuje na téhož Jana z Podhořan, že téhož Jana týmž listem výhostným on pan Jan z Guthšteina dává Burjanovi Vahancovi, a on Burjan dávaje svědomie nevyznává, aby jeho komu dále dal, a také týž Václav Polacký toho jest podle puohonu svého neprovedl, aby týž Jan člověk jeho Václava byl; i z těch příčin dávají jemu Janovi z Guttšteina za právo, tak že týž Jan

z Guttšteina těmi XX kopami míš. bez VI gr. povinovat jemu Václavovi nenie. Dal památné. Stalo se v středu před svatú Alžbětú.

[Po straně:] Vložen puohon v sobotu před svatým Abdonem [29. července] léta ɔc XIV°.

R. VII. na l. A. XVI. a.

2603.

Mezi Vilémem z Šumburka a Václavem ze Šumburka o nezdržení smlouvy. — 1518, 17. listop.

V té při, kteráž jest mezi panem Viliemem z Šumburka puovodem s jedné, a mezi panem Václavem odtudž z Šumburka pohnaným s strany druhé. Kdež týž pan Viliem pohánie jeho pana Václava z nezdržení smlúvy, kdež táž smlúva někdy panem Janem z Šumburka, strýcem téhož pana Viliema, mezi týmž panem Viliemem a panem Arnoštem bratřími učiněná o nápad dieluo jejich v sobě držících podle znění též smlúvy, a to v tòm, že on pan Viliem má děliti a on pan Václav voliti, ale že on pan Václav jej pana Viliema v týž podiel někdy pana Arnošta, bratra jeho, vpustiti nechce; a toho nedopuštění pokládá sobě XVIII^{M} kop gr. čes., tak jakož puohon ukazuje. Proti tomu poručník téhož Václava pravil, že ten statek, kteréhož v tomto puohonu dotýče, k tomuto královstvie nepřísluší. A na to jest ukázal list od téhož pana Václava. A potom týž poručník jeho pana Václava žádal, aby této pře Jich Mti k sobě přijímati neráčili. Proti tomu zase poručník od něho pana Viliema pravil, aby to pokázal, že týž statek k souduom v tomto královstvie nepřileží. A potom poručník téhož pana Václava žádal hojemstvie; a strana druhá pověděla, že poněvadž se dal v odpoviedání k této při, že hojemstvie bráti nemuož. A potom dále pokázal smlúvu o diely týchž pánuo. Při tom poručník pana Václava pohnaného pravil, že jakož pohánie z smlúvy, a ta se ztahuje na grunthy svobodné, a taková věc že k tomuto soudu nenáleží, a že se zřetedlně tuto grunthuo dotýče, v té smlúvě žádaje od téhož pana Václava při tom za spravedlivé opatření. Proti tomu zase týž poručník téhož pana Viliema pravil, že nepohánie z grunthuov, ale z nezdržení smlúvy, a že o takovú věc prve při tomto soudu souzeno jest. A na to jest ukázal nález mezi Barthošem od modré ruože a Jiřím Berkú z Dubé v soudu tomto, a druhý nález králem JMtí mezi týmž panem Václavem a panem Arnoštem bratřími odtudž z Šumburka učiněný. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, slyševše puohon a jich pře líčení, odpory a svědomie, nalezli: Poněvadž z té smlúvy mezi panem Viliemem, panem Václavem a panem Arnoštem bratřími z Šumburka učiněné i také z puohonu tohoto, kdež týž pan Viliem tiemto puohonem pohánie jeho pana Václava bratra svého, to se jest zřetedlně seznalo, že ten statek Hošverský v tomto královstvie neleží. A on pan Viliem toho jest nepokázal, aby to

prve na krále JMt vznesl, poněvadž jest ten statek pod léno, a JMKská k tomuto soudu o tom nic neráčil poručiti; i z té příčiny ten se puohon zdvihá. Stalo se v středu před svatú Alžbětú.

[Po straně:] Vložen puohon v pátek po svatém Lukáši [20. října] létha oc DXIV°.

R. VII. na l. A. XVII. a.

2604.

Mezi Henrichem Kutnauerem z Kutnova a Janem a Bernardem bratřími z Waldšteina o ztrátu pře pro nestání před úmluvci. — 1518, 17. listopadu.

V té při, kteráž jest mezi Henrychem Kuthnaurem z Kutnova puovodem s jedné, a panem Janem a panem Bernarthem bratřími z Walšteina, pohnanými s strany druhé. Kdež je pohnal, že mu dáti zanedbávají CC kop gr. čes., které jest na nich on Hendrych svým stáním a jich nestáním obdržal, přestavše oboje strany mocně, to jest on Henrych strana jedna, a pan Jan a pan Bernarth strana druhá, na panu Jindřichovi Tunklovi z Brníčka, najvyšším mincmajstru královstvie Českého, a na statečným rytieři panu Mikulášovi Pecingarovi z Bydžína a na Kokoříně, o tu různici, která jest mezi týmiž stranami vznikla o těch CC kop gr. čes. jemu Henrychovi od někdy pana Albrechta z Kolovrath, najvyššieho kancléře královstvie Českého, odkázaných, kdež nadepsané strany na den jmenovitý měly sú státi neb s mocným listem k stání vyslati před nadepsané pány ubrmany, a která by strana nestála před nimi neb s mocným listem nevyslala, aby svú při nestáním neb s mocí nevysláním ztratila, jakož pak nadepsaní páni z Walšteina jsú sami nestáli ani s mocným listem nevyslali před nadepsané pány ubrmany, a tím nestáním těch CC kop gr. čes. jemu Henrychovi propadli, tak jakož puohon ukazuje. A na takové mocné přestánie týž Henrych Guttnaur jest ukázal smluvní řezanú ceduli a svědomie týchž mocných ubrmanuov, v kterémžto jemu Guttnaurovi dávají, poněvadž tíž páni pohnaní nestáli, za právo stané. Proti tomu od pohnaných poručník odpíraje pravil, že týž Guttnaur ceduli měv jednu řezanú, a druhé páni pohnaní že sú neměli a že jim dána nenie. A také v puohonu se pokládá, že o to mělo býti mocné přestání, ale v též smlúvě toho nestojí. A pan Pecingar kdež seznává, že jest dáno jemu Guttnaurovi právo stané, a že by již po tom právu staném nebylo potřebí dále z toho před soud tento poháněti; a to se při každém soudu děje, že kdež se rozsudek neb právo stané dává, že při tom soudu o takovú věc každý má hleděti o to. A na to sú ukázali zřízenie zemské. Zase proti tomu on Guttnaur pravil, že jináč toho práva staného nebránie, než zřiezením zemským, a že když by to právo stané měl, aby ta relací o to ke dskám dána býti mohla, že by to byl učinil, a v tom by se byl neomýlil, ale že od žádných mocných ubrmanuov žádné právo se nevede ani relací dává, a že jest byl o to i s úředníky od desk mluvil, aby jemu po tom právu staném právo pustili. A když

toho býti nemohlo, že jest jináč učiniti nemohl, než z toho poháněti. A na to také jest ukázal některá svědomie. Zase od pánuov pohnaných týž poručník pravil, že jestliže jest jemu Guttnaurovi co tu v tom jimi ubrmany sešlo, aneb jestliže jest v čem obmeškán, že by o to k týmž ubrmanóm hleděti měl, táhna se v tom na týchž ubrmanův seznánie. A dále pravie, že takovú výpověď chtěli-li jsú dobře opatřiti, měli sú ji tíž ubrmané dáti ve dsky vložiti; a také že sú páni z Walšteina proto k tomu roku týmiž ubrmany uloženému nestáli, že sú cedulemi jim to měli k témuž stání oznámiti, ale že sú toho neučinili. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány Jich Mtí a vladykami, krále JMti radami, slyševše puohon a jich s obú stran pře líčenie, odpory, ceduli řezanú, výpověď týchž ubrmanuov a svědomie, nalezli: Poněvadž jest týž Henrych Guttnaur to dostatečně pokázal, že jsú mocně toho na těch ubrmanech, tak jakž cedule řezaná toho ukazuje, přestali, i také to jest pokázal, že s obú stran dobrovolným podvolením, kteráž by strana na týž den jimi ubrmany uložený nestála, aneb s mocným listem neposlala, aby mohli dáti straně té, kteráž by stála, proti té straně, kteráž by nestála, za právo stané. A tíž ubrmané to seznávají, že sú dali témuž Henrychovi Guttnaurovi proti týmž pánuom z Walšteina za právo stané. I z těch příčin dávají jemu Henrychovi proti němu panu Janovi pohnanému za právo, tak aby týž pan Jan z Walšteina témuž právu stanému týmiž ubrmany danému dosti učinil, a to od dneška ve dvú nedělí pořád zběhlých. Dal památné. Stalo se v středu před svatú Alžbětú.

[Po straně:] Vložen puohon v středu den svatého Benedicta [21. března] léta ɔc DXV°.

Hendrychovi Guttnaurovi dána relací ke dskám tohoto nálezu, toliko ke dskám zemským.

R. VII. na l. A. XVIII. a.

2605.

Mezi Magdalenou z Klinšteina a Janem z Karlatu o slib. — 1518, 18. listopadu.

V té při, kteráž jest mezi paní Mandalenú z Klinšteina puovodem s jedné, a Janem z Karlatu pohnaným s strany druhé. Kdež ho pohánie z slibu, kterýž jest jí učinil na to, že jí listy na D kop gr. míšenských Jiříkovi služebníkovi jejiemu svědčící po smrti nadepsaného Jiříka vydati chce, a tomu že dosti učiniti zanedbává, tak jakož puohon ukazuje. Proti tomu poručník pohnaného pravil, že listové ti, z kterýchž jest od paní Mandaleny pohnán, že jsú mu, když u vězení byl, pobráni, a že kdyby se jemu toho nestalo, že by tomu slibu rád učinil dosti a ty listy navrátil. Proti tomu od paní Mandaleny puovoda poručník pověděl, že jí do toho nic není, jsú-li jemu tíž listové pobráni, a poněvadž se k tomu týž Karlatský zná, aby tomu dosti učinil. Při tom žádaje Jich Mtí za opatření. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pern-

šteina a na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, slyševše puohon a jich s obú stran pře líčení, nalezli: Poněvadž toho poručníci jí paní Magdaleny neprovedli, aby ti listové u téhož Karlatského puohonem tím zastíženi byli, a k tomu Heřman Petrovský poručník její jest se seznal, že jest jemu to vědomo, že Pražané k tomu sú tehdáž téhož Karlatského vazbú přinutili, aby jim ty listy vydal; z té příčiny ten se puohon zdvihá, než chce-li ona paní Magdalena k komu o to hleděti, právo se jie nezavierá. Dal památné. Stalo se ve čtvrtek před svatú Alžbětú.

[Po straně:] Vložen puohon v pátek u vigiljí svatého Matěje [23. února] léta ɔc DXV°.

R. VII. na l. A. XX. a.

2606.

Mezi Jindřichem z Hodějova a Petrem z Doudleb o postavení poddaného člověka pro pych. 1518, 18. listopadu.

V té při, kteráž jest mezi Jindřichem z Hodějova puovodem s jedné, a Šimkem Vilanovým synem, člověkem Petra z Doudleb, pohuaným s strany druhé. Kdež jeho Petra pohnal, aby postavil před soudem komorniem téhož Šimka, Vilanova syna, že ho viniti chce z pychu, a pro ten pych z desieti kop gr. č. proto, že jest mu člověka jeho Jindřichova, Vondřeje Pištka, který jest v Čičevicích, zbil, přišed do obydlí jeho, tak jakož puohon ukazuje. A na to ukázal svědomie, a při tom žádaje za opatření. Proti tomu pohnaný pravil, měl-li jest on Jindřich po odložení této pře svědky na to již vésti čili nic, neb se jemu zdá, že jest již toho učiniti nemohl. A také toho žádal, aby to pokázal týž Jindřich, že jest k němu podle práva o ten pych posielal. A dále pravil, že jest jemu ten pych rád chtěl napraviti, ale on toho od něho přijíti jináč nechtěl, než aby jemu X kop gr. čes. za týž pych dal. A na to také ukázal svědomie. A při tom pravil, že jest věc, z čehož týž Hodějovský pohánie, krčemnie. Proti tomu týž Jindřich zase pravil, že jest se k němu Petrovi i k jeho člověku podle zřiezenie zemského zachoval a že jest k němu o napravení téhož pychu posélal. A na to ukázal svědomie. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, slyševše puohon a jich pře líčení a svědomie, nalezli: Poněvadž on Jindřich Hodějovský to jest provedl, i také se jest to našlo z přiznánie téhož Petra i z svědka jeho, že jest člověk téhož Hodějovského zraněn, a také to věc nenie krčemnie, než přišed týž Šimek do domu téhož Ondřeje i tu jej zbil; i z té příčiny dává se jemu Jindřichovi za právo, tak aby týž Šimek jemu Jindřichovi tu pokutu na pych uloženú, to jest X kop gr. č., dal, a to ode dneška ve dvú nedělí pořád zběhlých. Dal památné. Stalo se ve čtvrtek před svatú Alžbětú.

[Po straně:] Vložen puohon v pátek [sic] den svatého Řehoře [12. března] léta ꝯc DXV°.

R. VII. na l. A. XXI. a.

2607.

Mezi týmiž Jindřichem z Hodějova a Petrem z Doudleb o postavení jiného člověka poddaného pro pych. — 1518, 18. listopadu.

V té při, kteráž jest mezi týmž Jindřichem Hodějovským z Hodějova puovodem s jedné, a Matějem Kurkú, člověkem Petra z Doudleb, pohnaným s strany druhé. Kdež jej pohnal, aby postavil téhož člověka svého ze vsi Kaliště Matěje Kurku ꝯc, kteréhož chce viniti z pychu, a pro ten pych z X[ti] kop gr. č. proto, že jest mu člověka jeho Marše Blahoutova ze vsi Větrova zranil, přišed do obydlé jeho, tak jakž ten puohon ukazuje. A dále při tom poručník od téhož Jindřicha mluvie, že jest se k témuž Petrovi podle zřiezení zemského zachoval a k němu o napravení téhož pychu posílal. A na to pokázal svědomie. Proti tomu zase poručník od téhož Matěje pravil, že svadivše se lidé Hodějovského, že sú též bili, a jeho Petrovi lidé též, a má-li pro takovú věc z pychu pohnati, poněvadž jsú též jeho Hodějovského lidé také bili, a jeho Petrovi lidé že sú toliko v rozvadcích bíti musili, a tu že jest týž Matěj žádného pychu neučinil, prose v tom za spravedlivé vopatření. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina ꝯc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, slyševše puohon i jich pře líčení, odpory a svědomie, nalezli: Poněvadž toho on Hodějovský nepokázal, aby týž Matěj člověk téhož Petra všel do obydlé téhož Marše člověka jeho Hodějovského proto, aby jej Marše zbil, kdež se pak to z svědkuo obojích stran našlo, že jest to zbití nepřišlo zúmyslně, než v rozvadcích, i z té příčiny dává se témuž Matějovi, člověku jeho Petra, za právo, tak že týž Matěj jemu Jindřichovi tiem pychem povinovat nenie. Dal památné. Stalo se ve čtvrtek před svatú Alžbětú.

[Po straně:] Vložen puohon v pátek [sic] den sv. Řehoře [12. března] léta ꝯc DXV°.

R. VII. na l. A. XXII. a.

2608.

Mezi Jiříkem Rychnovským z Jablonice a Hanušem z Říčan o slib. — 1518, 18. listopadu.

V té při, kteráž jest mezi Jiříkem Rychnovským z Jablonice puovodem s jedné, a panem Hanušem z Říčan pohnaným s strany druhé. Jakož jest jej pohnal z [XX kop] grošuov čes., kdež jest jemu slíbil rukú dáním s nebožtíkem Janem Ciplú z Kravska za týchž XX kop gr. čes. za Petra Gdulince z Ostromíře, a to rukú společní, tak jakož puohon ukazuje. A na to ukázal týž Jiřík svědomie. A dále k tomu pravě . . .

R. VII. na l. A. XXII. b. Zápis je mřežován a po straně připsáno: Tento jest odložen a nemá ingrosován býti.

2609.

Mezi Mauricem Šerntingarem z Šerntinku a Janem z Gutnšteina o dluh. — 1518, 19. listop.

V té při, kteráž jest mezi Moricem Šerntingarem z Šerntingku puovodem s jedné, a panem Janem z Guttšteina pohnaným s strany druhé. Kdež ho pohnal z LXXX zlatých rýnských dluhu spravedlivého, kteréž jest jemu Šerntingarovi řekl dáti na čas určitý, ale že jest se tomu dosti nestalo až dosavad, tak jakož puohon ukazuje. A na to jest ukázal týž Mauric svědomie, a při tom podle téhož svědomie žádal za spravedlivé opatřenie. Proti tomu poručník od téhož pana Jana pravil, že ten puohon ukazuje, že by ty zlaté jemu Mauricovi řekl dáti, LXXX zlatých, a těch ničímž neprovozuje; neb svědkové jeho vyznávají, že jest jemu dal XX zlatých, a toho neseznávají, na těch-li LXXX zlatých čili nač jiného, a také že toho rčenie ničímž neprovozuje, aby jemu co dáti řekl, a že by spíše měl z LX zlatých pohnati, a také že jeho svědkové i to dání jeho bratra s puohonem se v ničemž nesrovnává. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina ꝛc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány Jich Mtí a vladykami, krále JMti raddami, slyševše puohon a jich pře líčení i svědomie, nalezli: Poněvadž on Maurec to jest dostatečně svědomiem svým provedl, že jest jemu týž pan Jan těch LXXX zlatých rýnských dlužen, a poručník téhož pana Jana zase toho, aby jemu jich dlužen nebyl, neodvedl, i z těch příčin dávají jemu Maurecovi za právo, tak aby týž pan Jan z Guttšteina jemu Maurecovi těch LXXX zlatých rýnských dal, a to od dneška ve dvú nedělí pořád zběhlých. Dal památné. Stalo se v pátek den svaté Alžběty.

[Po straně:] Vložen puohon v úterý po sv. Jeronymu [2. října] léta ꝛc DXV°.

Létha ꝛc XXII° v úterý po sv. Julianě [18. února] dána relací nálezu tohoto ke dskám zemským Maurecovi z Šertingku na pana Jana z Guttšteina.

R. VII. na l. A. XXIII. a.

2610.

Mezi Jiříkem Rychnovským z Jablonice a Hanušem z Říčan o slib. — 1518, 19. listopadu.

V té při, kteráž jest mezi Jiříkem Rychnovským z Jablonice puovodem s jedné, a panem Hanušem z Říčan pohnaným s strany druhé. Kdež jej pohnal ze XX kop gr. č., tu kdež jest jemu slíbil rukú dáním s nebožtiekem Janem Ciplú z Kravska za týchž XX kop gr. č. za Petra Gdulince z Ostromíře, a to rukú společní, tak jakož puohon ukazuje. A na to ukázal týž Jiřík svědomí. A dále k tomu pravě, že jest týž Hanuš téhož slibu nikda neodpíral. Proti tomu poručník pana Hanuše pravil, že tíž svědkové toho neseznávají, za jakých kop XX jest pan Hanuš Říčanský slíbil, než že jse zná týž pan Hanuš k tomu, že jest jemu panu Rychnovskému za X kop gr. č. slíbil, a o to již že panem Gdulincem konec má. A na to také svědomí ukázal.

A poněvadž toho podle svého puohonu ničímž podle práva neprovozuje, že jest ten puohon učinil na zmatek. A dále ukázal nález při purkrabském soudu učiněný, a při tom podle svědomie svého a téhož nálezu žádal za opatření. Proti tomu zase poručník od téhož Jiříka pravil, že to dostatečně těmi svědky provozuje, a že svědkové vyznávají o XX kopách gr., a kdež tak stojí, že všudy na česko rozuměno má býti; a což se toho, že by s Gdulincem o to konec měl, dotýče, tu neprovozuje, o jaký dluh s ním konec má; a že z toho, z čeho jest prve poháněl a rozsudek, kterýž jest vokázán, měl, že to dobře vie, že tam jest pohnal pro nedokonání listu, ale že tuto z toho nepohání tak, než z slibu rukú dániem, a tudy ten puohon že nenie na zmatek. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, slyševše jich s obú stran přelíčenie, puohon i svědomí, nalezli: Poněvadž týž Hanuš to jest dostatečně pokázal, že on Jiřík Rychnovský z té pře jest poháněl, o kterúž jest konec před úřadem purkrabským rozsudek vzal, i z té příčiny dává se témuž Hanušovi za právo, tak že on Hanuš témuž Jiříkovi tou summou v tom puohonu položenú povinovat nenie. Dal památné. A poněvadž jest se to zřetedlně shledalo, že jest týž Jiřík z té pře, o kterú rozsudkem konec má, poháněl po druhé, i z té příčiny ten puohon jest učinil na zmatek, a protož jej Jiříka Jich Mt v svú kázeň vzieti ráčí, a protož aby on Jiřík před týmž soudem komorniem stál o Svátosti najprv příští a tu pokutu zřiezeniem zemským na to uloženú trpěl. Stalo se v pátek den svaté Alžběty.

[Po straně:] Vložen puohon feria V. [ante] Wenceslai [27. září] anno oc DXV^{o}.

Anno oc XIX^{0} feria VI. post Ambrosii [8. dubna] obeslán Jiřík Rychnovský od úřadu, aby stál a dostál před soudem komorním na hradě Pražském v pátek na Svátosti najprvé.

R. VII. na l. XIII. a. Srov. zápis č. 2608.

2611.

Mezi Václavem Haugvicem z Biskupic a Jindřichem Špetlí z Prudic o nezdržení smlouvy. 1518, 20. listopadu.

V té při, která jest mezi Václavem Húgvicem z Biskupic a na Janovičkách puovodem s jedné, a Jindřichem Špetlí z Prudic pohnaným s strany druhé. Kdež jeho pohnal z nezdržení smlúvy mezi nimi učiněné o rybník nový pánuov Čáslavských na Krajnaře, a to v tom, když se jest týž rybník za držení jeho Václava strhl, že jest jej on Jindřich hned všse beze všech odtahuov zadělati měl, aby on Václav skrze to žádné újmy ani překážky neměl, než aby jej mohl hned zase zastaviti a nasaditi k svému užitku. Ale že on Jindřich toho jest neučinil a toho rybníka vedle smlúvy nezadělal, i skrze to on Václav k újmě a překážce jest na svém užitku přišel, a toho sobě on Václav D kop gr. č. pokládá, tak jakož puohon ukazuje. Proti

tomu poručník jeho Jindřicha pravil, že se to, z čeho jest on Jindřich pohnán, grunthuov dotýče, a že z toho nenie povinen odpoviedati, neb k tomuto soudu to nenáleží. Zase proti tomu on Václav pravil, že z grunthuov nepoháníe, než z nezdržení smlúvy, a že o takovú věc prve při tomto soudu souzeno jest. A na to jest ukázal nálezy v témž soudu komorniem učiněný mezi panem z Plavna a pány Šliky, a druhý mezi Janem Dubeckým a Staroměstskými Pražany, při tom pravě, že poněvadž z takové věci prve k tomuto soudu poháněno i souzeno bylo, že žádá, aby při tomto též zachován byl. A na to smlúvu mezi sebú o týž rybník učiněnú pokázal a při tom při všem žádal za vopatření. Proti tomu on Jindřich zase pravil, že podle téhož puohonu nevokazuje žádné smlúvy, než toliko škartu nezapečetěnú. Zase proti tomu týž Václa pravil, že by se byl nenadál toho, aby týž Jindřich měl té smlúvě odpierati, neb obojí žádali Jana Janovského, aby jim túž smlúvu sepsal, a na to jsú téhož Janského svědomí i jiné pokázali. A pravě, že kdyby sobě té smlúvy nedrželi, že by týž Jindřich byl téhož rybníku nezadělával, a také byl by jemu na to týž Václav kop gr. nedával, a také že jest se týž Jindřich prve k též smlúvě znal a jie nik neodpíral, a že by pak i na to svědkuov nebylo, že smlúva se vokazuje dokonalá. Dále pravie, že týž Jindřich zase jeho Václava z též smlúvy pohánie a ty že ji sám tvrdí. A na to ukázal týž puohon. Proti tomu zase týž Jindřich prav že jest k tomu vuole, aby taková škarta spisovaná za smlúvu byla, nedával, a také ani dokonána jest, a že v též smlúvě stojí, že z dopuštění božieho kdyby s týž rybník strhl, že by on Jindřich túž strž zahrazovati měl, a že jest se ta škod jeho neopatřením stala. Proti tomu ještě dále týž Václav pravil, že jest vajše t vody nedržel, než držeti měl, a táž strž že jest jím nepřišla, než jím Jindřichem, to proto, že jest měl dubovým lesem tu strž zahraditi, a toho že jest neučinil. A na to ukázal Čáslavských i jiná svědomie, a že podle toho všeho žádá za spravlivé opatření. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, slyševše puohon a jich obú stran pře líčenie, smlúvu a svědomie, nalezli: Poněvadž to v smlúvě zřetedlně se našlo, že týž Václav Húgvic měl sobě týž rybník opravovati svým nákladem až do kopy gr., a což by nad to vajše naložil, to on Jindřich měl témuž Húgvicovi zase navrátiti, a také v též smlúvě zřetedlně stojí, jestliže by se týž rybník strhl z dopuštění božieho, a on Húgvic toho jest ničímž nepokázal, aby na co naložil ani také aby toho stržení bránil, aby se mohlo z toho bráněnie vyroběti, že jest se týž rybník z dopuštěnie božieho strhl; i z těch příčin dávají témuž Jindřichovi Špetlovi za právo, tak že on Jindřich jemu Václavovi tou summou v puohonu jmenovanú povinovat nenie. Dal památné. Stalo se v sobotu po svaté Alžbětě.

[Po straně:] Vložen puohon v úterý den sv. Severyna [23. října] létha oc DXV°.

R. VII. na l. A. XXIII. b.

2612.

Mezi Václavem Haugvicem z Biskupic a Jindřichem Špetlí z Prudic o užitek valchy. 1518, 20. listopadu.

V té při, kteráž jest mezi Václavem Húgvicem z Biskupic a na Janovičkách puovodem s jedné, a Jindřichem Špetlí z Prudic pohnaným s strany druhé. Kdež jej pohnal z toho, že jest týž Jindřich udělal valchu novou pod rybníkem novým pánuov Čáslavských na Krajnaře, i smlúvú mezi jím Jindřichem a týmž Václavem učiněnú on Jindřich jemu Václavovi touž valchu jest pustil pod plath roční jim Čáslavským pod IV kopy gr. č., a potom mimo tu smlúvu tu valchu zase jest jemu Václavovi odjal, a jim Čáslavským ji pustil jemu Václavovi ke škodě, a toho sobě týž Václav CC kop gr. č. pokládá, tak jakož ten puohon ukazuje. A na to ukázal svědomie i smlúvu. Proti tomu on Jindřich Špetle pravil, že podle tohoto puohonu žádné smlúvy nepokazuje, než škartu, a že Janovský v svém svědomie vyznává, že klade ceduli, a tudy se táž cedule s puohonem nesrovnává. Proti tomu on Václav pravil, že jest to ta smlúva, kterúž sám svú rukú týž Jindřich sepsal, a že to svědomie najjistčí jest, kteréž kto sám spíše rukú svú, k kteréž se jest sám seznal. A na to jest ukázal svědomie Čáslavských, a pravě, že se s ním o tu valchu nesoudí, než o užitek též valchy. Proti tomu on Jindřich Špetle zase pravil, že se tu zřetedlně dědictvie a platu dotýče, a že taková věc k tomuto soudu nenáleží. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, slyševše puohon a jich pře líčení, odpory, ceduli a svědomie, nalezli: Poněvadž on Jindřich Špetle požádav, aby jemu byla ta cedule, kterúž strana druhá pravila za smlúvní, ukázána, kterúž on ohledav jí neodepřel jest, aby jeho rukú psána nebyla, a Jan Janovský z Soutic to jest seznal podle práva, že jest to ta cedula, kteráž jest jemu byla dána k věrné ruce schovati, a Čáslavští seznávají, že on Jindřich ukázal naň na Václava Húgvici, že jim ten plath těch IV kop gr. čes. z též valchy místo téhož Jindřicha platiti má, a že jest i platil, a dále seznávají, že túž valchu po stržení týchž Čáslavských rybníka nového jim jí týž Jindřich prodal s mlýnem, a to že jest se stalo prve, nežli jest týž Václav těch VI leth vydržel; i z té příčiny dávají jemu Václavovi Húgvicovi za právo, tak aby strany stály před úředníky menšími na zajtří svatého Fabiana najprv příštího, a tu on Václav Húgvic, poněvadž jest sobě toho summu peněžitú v tomto puohonu položil, aby před týmiž úředníky na týž den do té summy v puohonu jmenované na schválení týchž úředníkuov provedl, a což tu koli na schválení jich provede, to on Jindřich Špetle aby jemu Václavovi od toho pruovodu dal ve dvú nedělí pořád zběhlých. Dal památné. Stalo se v sobotu po svaté Alžbětě.

[Po straně:] Vložen puohon v úterý den sv. Severina [23. října] léta ɔc DXV⁰. Václav Húgvic vzal relací tohoto nálezu před úředníky menšími.

R. VII. na l. A. XXVI. b.

2613.

Mezi Jiříkem Slovákem z Jílavy a král. prokurátorem Matyášem Libákem z Radovesic o nevydání peněz na dráby. — 1518, 22. listopadu.

V té při, kteráž jest mezi Jiříkem Slovákem z Jílavy puovodem s jedné, a Mathyášem Libákem z Radovesic a na Smrkovicích, krále JMti prokurátorem, pohnaným s strany druhé. Kdež ho pohnal, že jest k sobě přijal sto IV zlaté rýnské od rad osvíceného kniežete pana falckrabie JMti, na něj Jiříka a dráby jeho služby jich spravedlivě náležíciech [sic], a jemu jich vydati nechtěl, tak jakož týž puohon ukazuje. A při tom další zprávu toho dluhu v puohonu jmenovaného sepsanú pokázal a, aby čtena byla, žádal. A potom svědomie některá ukázal, a při tom dále pravil, že jest ty dráby, poněvadž jest jich žádný přijíti nechtěl, on k sobě přijal, a ty zlaté týž Mathyáš naň k sobě přijal, kteréž jinému vydal, a potom že sú pobrány na cestě. Zase proti tomu poručník téhož Mathyáše pravil, že tu nic nezná, aby týž Jiřík jakú k tomu, z čeho pohání, spravedlnost měl, neb jest žádných roth týž Libák z této země nevedl, než že jest byl hajthmanem v poli, a k tomu pravě, že se jeho puohon ani s jeho svědky ani s těmi cedulemi zprávnými nesrovnává, ani také ty cedule podle práva jsú, v tom žádaje za opatřenie. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, slyševše puohon a jich s obú stran pře líčení a svědomie a cedule zprávní, nalezli: Poněvadž týž Jiřík toho jest ničímž podle práva neprovedl, aby týž Mathiáš Libák těch sto a IV zlatých rýnských od rad osvíceného kniežete pana falckrabí JMti k sobě přijal, ješto by témuž Jiříkovi a jeho drábuom náležaly, i z té příčiny dávají témuž Mathiášovi Libákovi za právo, tak že on Mathiáš Libák jemu Jiříkovi tou summou zlatých v puohonu jmenovaných povinovat nenie. Dal památné. Stalo se v pondělí před svatým Klimentem.

[Po straně:] Vložen puohon v pondělí po božím křtění [7. ledna] léta ɔc D⁰XVI⁰.

R. VII. na l. A. XXVIII. b.

2614.

Mezi Václavem Sazemou z Oustí a Bohunkem ze Ctiněvsi o pych. — 1518, 22. listopadu.

V té při, kteráž jest mezi panem Václavem Sazemú z Oustí puovodem s jedné, a Bohunkem ze Ctiněvsi pohnaným s strany druhé. Kdež ho poháníe z pychu a pro ten pych z X kop gr. č., proto že jest jemu panu Sazemovi Abrahama žida pod-

daného jeho pychem zbil, tak jakož puohon ukazuje. A na to jest týž pan Václav ukázal svědomie, a podle toho za spravedlivé opatřenie prosil. Proti tomu on Bohuněk pravil, že jest se týž Václav k němu podle zřiezenie zemského nezachoval, a že jest k němu o napravení toho pychu neposélal. A zase týž Václav pravil, že se k tomu sám on Bohuněk zná, že jest téhož žida zbil, a poněvadž se k tomu zná, že jest nebylo třeba k němu o ten pych posélati. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, slyševše puohon a jich pře líčení a svědomie, nalezli: Poněvadž se týž pan Václav k němu Bohunkovi podle zřiezení zemského nezachoval a k němu o ten pych podle zřiezenie zemského neposlal, i z té příčiny se ten puohon zdvihá. Stalo se v pondělí před svatým Klimentem.

[Po straně:] Vložen puohon v úterý po sv. Severinu [30. října] léta ꝯc XV°.

R. VII. na l. A. XXVI. b.

2615.

Mezi Markétou z Franšteina a Jindřichem z Kolovrat spolu s Mikulášem ze Švamberka o věno. — 1518, 22. listopadu.

V té při, kteráž jest mezi Marketú z Franšteina puovodem s jedné, a panem Jindřichem z Kolovrath a na Krakovci a podle něho pana Mikuláše z Švamberka a na Třebli pohnanými s strany druhé. Kdež je pohánie z D kop gr. míš. proto, že sú dali po též Markétě Linhartovi Drdéřovi z Hrádku, někdy manželu jejiemu, dvě stě kop gr. míš. z vodkázání kšaftem nebožce pana Ctibora z Wolšteina a na Třebli, a jie Markéty proti tomu sou vènem neopatřili podle zřiezenie zemského, tak jakož puohon ukazuje. A na to kšaft táž Markétha někdy téhož Ctibora a svědomie pokázala. Proti tomu pohnaní zase odpierajíce pravili, že ona Markétha toho ničímž podle puohonu svého neprovozuje, a praviece, že což sú jí dáti měli, že sú již jí dali, a že jí nic dlužni nejsú. A na to ukázali kvitancí. Zase proti tomu ona Markétha pravila, že poněvadž jest jinak svého věna jmieti nemohla, než že z něho pohnati musila, a také že to dostatečně provozuje, z čeho pohání, při tom žádajiec za spravedlivé opatřenie. Zase proti tomu oni pohnaní odpírajíce pravili, že jest též Markéty týž pan Jindřich nevdával, a to z čeho pohánie ona Markéta, že jsú jí dali, obzvláštní každý z nich po stu kopách míš. A na to jsú ukázali svědomie. Dále praviece, že jest se sama táž Markétha vdávala proti kšaftu téhož Ctibora, a potom ty penieze že jest sobě sama brala. Zase táž Markétha pravila, že svědkové jich pohnaných jí nic ke škodě nejsú; a kde toho dotýčí, že jest se sama vdávala a slibovala, k tomu tak pravieci, že z toho jich nepohánie ani k tomu co mluví, než o své věno pro neopatřenie jich pohnaných že je viní, při tom vždy žádajíci za spravedlivé vopatřenie. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ꝯc,

najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, puohon, kšaft, svédomie i jich s obú stran pře líčení a kvitancí slyševše, nalezli: Poněvadž táž Markétha toho jest neprovedla, aby tíž páni pohnaní ji Markéthu vdávali ani také toho, aby tu summu CC kop gr. míš. po ní v věně dali, a také to se jest poznalo z kšaftu téhož někdy Ctibora, že jest jí týž Ctibor odkázal, aby tíž páni pohnaní jí tu summu vydali, a to také pokázali, že sú jí Markétě podle kšaftu tu summu dali; i z té příčiny dávají jim pánuom pohnaným za právo, tak že tíž pohnaní tiem věnem, z kteréhož je táž Markétha pohnala, jí povinovati nejsú, než chce-li ona Markéta o to k komu právem hleděti, právo se jie nezavierá. Dali památné. Stalo se v pondělí před svatým Klimentem.

[Po straně:] Vložen puohon v pondělí před obřezováním [31. pros.] léta oc DXV°.

R. VII. na l. A. XXVII. a.

Staná práva.

2616.

Mezi Zewaldem Guldenmundem z Grafcof a Jiříkem z Puchova o dluh. — 1518, 12. listopadu.

Zewald Guldemund z Graffczow, v Praze obývající, pohnal Jiříka z Puchova, purkrabí na Chyšech, létha MDXIII° v pátek [sic] den sv. Jiří [23. dubna] ze sta zlatých ze XLIIj zlatého vše rýnských dluhu jemu Zewaldovi od téhož Jiříka spravedlivě povinného a pozuostalého, kterúžto summu zlatých již jmenovaných on Jiřík jemu Zewaldovi na čas jmenovitý a již minulý dáti a zaplatiti měl v Normberce, i toho se od něho nestalo až podnes, tak jakož ten puohon ukazuje. Tu JMt pán pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, soudíce stání i nestání, poněvadž on Jiřík po třikrát k soudu jsa volán i nestál, i z té příčiny dali jsou jemu Zewoldovi puovodovi proti němu Jiříkovi pohnanému za právo stané. Dal památhné. Stalo se létha MDXVIII° v pátek po sv. Martině.

[Po straně:] Zewoldovi dána relací ke dskám zemským práva staného, toliko tohoto.

Vyšel list zatykací na Jiříka z Puchova podle tohoto práva staného, a vzal jej Pavel Klenovský ze Ptení, pravě se býti někdy Zewalda Guldemunda i jeho statku mocným poručníkem, a vydán mu ve čtvrtek před svatú Lucií [12. pros.] létha MDXXI°.

R. VII. na l. A. XXIX. b.

2617.

Mezi Václavem Sovkou z Liboslavě a Kateřinou z Hradiště o nedodání půjčených peněz. 1518, 13. listopadu.

Václav Sovka z Liboslavě, měštěnín Starého města Pražského, pohnal Katheřinu z Hradiště létha MDXIII° v sobotu po XI^{M} pannách [22.října] z nedodání X kop gr. č.,

jí od něho puojčených, tak jakož puohon ukazuje. Tu JMt pán pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami ɔc: Poněvadž ona Katheřina po třikrát k soudu jsa volána i nestála, i z té příčiny dali jsou jemu Václavovi puovodovi proti ní Katheřině pohnané za právo stané. Dal památné. Stalo se v sobotu den sv. Brikcí.

[Po straně:] Václav Sovka vzal relací po tomto právu staném i pro škody útratní a nákladní ke dskám zemským.

R. VI. na l. B. I. a.

2618.

Mezi Ctiborem z Bukovky a Janem z Gutšteina o dluh za službu. — 1518, 15. listopadu.

Ctibor z Bukovky pohnal pana Jana z Guttšteina létha MDXIII° v středu po sv. Mikuláši [7. pros. 1513] z VIII kop gr. č. dluhu jemu od něho za službu zuostalého, tak jakož puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké, najvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami ɔc: Poněvadž on pan Jan po třikrát k soudu jsa volán i nestál, i z té příčiny dali jsou jemu Ctiborovi puovodovi proti němu panu Janovi za právo stané. Dal památné. Stalo se v pondělí po svatém Brikcí.

[Po straně:] Ctibor z Bukovky vzal relací v pondělí na den sv. Prokopa [4. července 1519] létha MDXIX° ke dskám zemským toliko po právu staném.

R. VII. na l. B. I. a.

2619.

Mezi krajským hejtmanem Lévou Malovcem z Libějovic a Janem z Křekovic o dosti neučinění smlouvě. — 1518, 16. listopadu.

Léva Malovec z Libějovic, hajthman kraje Prácheňského, pohnal Jana z Křekovic a na Šebířově létha MDXIV° v sobotu po sv. Prymu [10. června 1514] z dosti neučinění smlouvy, dobrými lidmi mezi nimi učiněné a pečethmi jich tvrzené, co se prodaje vsi Noskova dotýče, kterýžto statek týž Jan jemu panu Lévovi za puol osma sta kop gr. míš. prodal, tak jakož táž smlúva to v sobě plněji zavírá, i té smlouvě on Jan z Křekovic v ničemž neučinil dosti, tak jakož puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami ɔc: Poněvadž on Jan po třikrát k soudu jsa volán i nestál, i z té příčiny dali jsou jemu Lévovi puovodovi proti němu Janovi pohnanému za právo stané. Dal památné. Stalo se v úterý po svatém Brikcí.

R. VII. na l. B. I. b.

2620.

Mezi opatem Slovanským mistrem Martinem a Johankou z Chřenovic o nesplacení dluhu. 1518, 16. listopadu.

Mistr Martin, opat kláštera Slovanského na Novém městě Pražském, pohnal

Johanku z Chřenovic, někdy Ctibora Martinicského z Chřenovic manželku, létha MDXIV⁰ v středu den svatého Víta*) z neoplacenie osmi kop gr. č. dluhu od téhož mistra Martina jí Johance na její žádost pójčeného, tak jakož týž puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina ꝯc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami ꝯc: Poněvadž ona Johanka po třikrát k soudu jsa volána i nestála, i z té příčiny dali jsou jemu mistru Martinovi puovodovi proti ní Johance pohnané za právo stané. Dal památné. Stalo se v úterý po svatém Brikcí.

R. VI. na l. B. II. a. — *) Památka sv. Víta 15. června padla r. 1514 na čtvrtek.

2621.

Mezi Pavlem Klenovským ze Ptení a Václavem z Pašiněvsi o nevrácení vypůjčeného koně. 1518, 16. listopadu.

Pavel Klenovský ze Ptení pohnal Václava z Pašiněvsi létha ꝯc DXIV⁰ v pátek den svaté Maří Magdaleny*) z toho, že jest vymluvil na něm kuoň jeho plesnivý, za kterýž jemu Pavlovi dávali XIV kop gr. míš., aby mu ho pójčil do leženie, a on pak Václav na témž koni jezdil při svém otci, kdež chtěl, i do Moravy, až jej i okulhavěl, a s týmž koněm i jeho Pavlovo sedlo vzal, a toho koně ani sedla jemu zase nevrátil, tak jakož puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ꝯc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami ꝯc: Poněvadž on Václav po třikráth k soudu jsa volán i nestál, i z té příčiny dali jsou jemu Pavlovi puovodovi proti němu Václavovi pohnanému za právo stané. Dal památhné. Stalo se v úterý po svatém Brikcí.

R. VII. na l. B. II. a. — *) Památka sv. Maří Magd. 22. července padla r. 1514 na sobotu.

2622.

Mezi Václavem Poláckým z Polák a Wolfem z Gutšteina o pych. — 1518, 17. listopadu.

Václav Polácký z Polák a ve Zderazi pohnal pana Wolfa z Guttšteina a na Petršpurce létha ꝯc DXIV⁰ v pondělí den sv. Severina [23. října] z pychu, a pro ten pych z desieti kop gr. č., protože jest vzel ve Zderazi krčmě jeho čepné bez vuole a vědomie jeho, nemaje k tomu spravedlnosti ižádné, tak jakož ten puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ꝯc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami ꝯc: Poněvadž on pan Wolf po třikrát k soudu jsa volán i nestál, i z té příčiny dali jsou jemu Václavovi puovodovi proti němu panu Wolfovi pohnanému za právo stané. Dal památné. Stalo se v středu před svatú Alžbětú.

[Po straně:] Léta ꝯc DXIX⁰ v pátek před svatým Ambrožem [1. dubna] vydána relací od úřadu toho práva staného ke dskám zemským Václavovi z Polák na pana Wolfa z Guttšteina.

R. VII. na l. B. II. b.

2623.

Mezi Václavem z Polák a Henrichem z Bildenfenzu o zápověd peněz. — 1518, 17. listopadu.

Václav z Polák pohnal pana Hendrycha z Bildenfenzu a na Hanštaině létha ꝯc DXIV° v pondělí den sv. Severina [23. října] z toho, že jest jemu u pana Frydrycha markrabie z Promberku XII^{C} zlatých rýnských, nemaje k nim žádné spravedlnosti, zapověděl, pokládá sobě takového jeho zapovídání D kop gr. č., tak jakož puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami ꝯc: Poněvadž on pan Hendrych po třikrát k soudu jsa volán i nestál, i z té příčiny dali jsou jemu Václavovi puovodovi proti němu panu Hendrychovi pohnanému za právo stané. Dal památné. Stalo se v středu před svatú Alžbětú.

R. VII. n l. B. III. a.

2624.

Mezi Albrechtem Šlikem z Holejče a Pankrácem Šlikem z Holejče o nevyplacení klenotů. 1518, 18. listopadu.

Pan Albrecht Šlik z Holajče a na Lokti pohnal pana Pangráce Šlika z Holajče a na Hertmberce létha ꝯc DXV° v pondělí po sv. Marcellu [4. června] z toho, že jest klenoty své na jeho Pangrácovu žádost zastavil Magerovi židu s jeho tovaryšem ve dvú stú kopách gr. č. a lichvú s nich, a on pan Pangrác nedbá jemu panu Albrechtovi těch klenotuov podle svého přiřčení vyplatiti, kteréhožto takového nevyplacenie M kop gr. č. pokládá, tak jako ten puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ꝯc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, ꝯc: Poněvadž on pan Pangrác po třikrát k soudu jsa volán i nestál, i z té příčiny dali jsou jemu panu Albrechtovi puovodovi proti němu panu Pangraciemu pohnanému za právo stané. Dal památné. Stalo se ve čtvrtek před sv. Alžbětú.

R. VII. na l. B. III. a.

2625.

Mezi Janem a Bernardem bratřími z Waldšteina a Janem Prokšem z Doubravice o rčení. 1518, 18. listopadu.

Pan Jan a pan Bernarth bratří vlastní a nedielní z Walšteina a na Krupce pohnali Jana Prokše z Doubravice létha ꝯc DXV° v úterý po rozeslání apoštoluov božích [17. července] ze rčení takového, kdež jest řekl k faře Teplické dáti na monstrancí XXX kop gr., a tomu svému rčení učiniti dosti zanedbává, tak jakož puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ꝯc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, ꝯc: Poněvadž on Jan po třikrát k soudu jsa volán i nestál, i z té příčiny dali jsou jemu panu Janovi puovodovi

proti němu Janovi Prokšovi pohnanému za právo stané. Dal památné. Stalo se ve čtvrtek před svatú Alžbětú.

R. VII. na l. B. III. b.

2626.

Mezi Benešem z Vranova a Hynkem z Police o rukojemství. — 1518, 18. listopadu.

Beneš z Vranova pohnal Hynka z Police letha ꝯc DXV° v pondělí den sv. Jiří [23. dubna] z toho: Jakož jest Zygmund Přech z Police otec jeho byl před úřad purkrabstvie Pražského jeho Beneše pohnal jakožto rukojmí za Jana Škrhu z Petrovic ze XIII kop gr. č., a tím soudem nalezeno jest jemu Benešovi, aby tu summu dal; pak on Hynek jménem otce svého jeho Vranovského prosil, aby na tu summu Mathoušovi Jičínskému list udělal, a že jest jeho Zygmundova Přechova, otce téhož Hynka, vuole, a že otec jeho témuž Jičínskému proležaného tu summu XIII kop gr. č. dlužen; a on Beneš na jeho Hynkovu řeč jemu věře, udělal list jmenovanému Jičínskému, a podle toho listu učiněného těch XIII kop gr. č. dáti musil; a potom že jest jemu Zygmundovi Přechovi druhých XIII kop gr. č. dáti musil, neb jest on Zygmund toho, by jemu Hynkovi synu svému o tom to poručil, odpíral, tak jakož puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ꝯc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami ꝯc: Poněvadž on Hynek po třikrát k soudu jsa volán i nestál, i z té příčiny dali jsou jemu Benešovi puovodovi proti němu Hynkovi pohnanému za právo stané. Dal památhné. Stalo se ve čtvrtek před svatú Alžbětú.

[Po straně:] Létha ꝯc XIX° v středu před přenesením sv. Václava [2. března] vyšel list zatykací od úřadu a dán jest Benešovi Vranovskému z Vranova na Hynka z Police pro XIII kop gr. č. po tomto právu staném.

Benešovi z Vranova dána relací po tomto právu staném toliko pro škody útratní a nákladní ke dskám zemským.

R. VII. na l. B. IV. a.

2627.

Mezi Děpoltem z Lobkovic a Mikulášem z Vřesovic o postavení soukupův, od nichž koupil kradené ptáky čižebné. — 1518, 19. listopadu.

Pan Děpolth z Lobkovic a na Bílině pohnal Mikuláše z Vřesovic a na Vohnici létha ꝯc DXV° v úterý před sv. Mathoušem [18. září] z toho, aby soukupy ty, od kterýchž jest ptáky ty čižebné, kteréž jsú člověku jeho Vávrovi z předměstí Bíliny na čihadle loupežem pobrány, a kteréž jsú na jeho Mikulášově čihadle nalezeny, jakož jest pravil, že jest je koupil, postavil před najvyšším panem hofmistrem JMtí, chtě je viniti z loupeže; pakli by jich nepostavil, že on pan Děpolth takového ne-

postavenie pokládá sobě L kop gr. č., tak jakož ten puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, ɔc: Poněvadž on Mikuláš po třikráth k soudu jsa volán i nestál, a těch soukupuov před týmž soudem nepostavil, i z té příčiny dali jsou jemu panu Děpoltovi puovodovi proti němu Mikulášovi pohnanému za právo stané. Dal památhné. Stalo se v pátek den svaté Alžběty.

[Po straně:] Létha ɔc DXXI° v úterý před sv. Linharthem [5. listopadu] dána relací tohoto práva staného k ouřadu desk zemských.

R. VII. na l. B. IV. b.

2628.

Mezi Jindřichem Kouskem z Kousku a Petrem Zmrzlíkem ze Svojšína o dluh. — 1518, 19. listopadu.

Jindřich Kousek z Kousku pohnal pana Petra Zmrzlíka z Svojšína léta ɔc DXV° v úterý před sv. Mathoušem [18. září] z puol patnácty kopy gr. míš. dluhu spravedlivě povinného, tak jakož puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami ɔc: Poněvadž on pan Petr po třikrát k soudu jsa volán i nestál, i z té příčiny dali jsou jemu Jindřichovi puovodovi proti němu panu Petrovi pohnanému za právo stané. Dal památné. Stalo se v pátek den svaté Alžběty.

R. VII. na l. B. V. a.

2629.

Mezi Bernardem Želenským z Sebuzína a Radslavem ze Šebířova spolu s Prokopem ze Solopisk a jinými o rukojemství za věno. — 1518, 19. listopadu.

Bernarth Želenský z Sebuzína a na Želinkách pohnal statečného Radslava z Šebieřova a na Liběchově, najvyššieho piesaře královstvie Českého, a spolu s ním Prokopa z Solopisk a na Libři, Hynka z Solopisk a Kryštofa z Račiněvsi, podle nich Jana Kozelku z Hřivic, hajthmana na Točníku, létha ɔc DXV° v úterý před sv. Mathoušem [18. září] z CL kop gr. míš. jakožto společné rukojmie za věno, za kteréž jsú slíbili dáti po Johance z Solopisk, manželce téhož Želenského, na čas určený, ale že tomu prodlévají učiniti dosti, tak jakož puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, ɔc: Poněvadž oni Radslav, Prokop, Hynek, Jan po třikrát k soudu jsúc voláni i nestáli, i z té příčiny dali jsou jemu Bernartovi puovodovi proti nim Radslavovi, Prokopovi, Hynkovi a Janovi pohnaným za právo stané. Dal památné. Stalo se v pátek den svaté Alžběty.

R. VII. na l. B. V. b.

2630.

Mezi Hanzlem kramářem z Klatov a Vilémem Podmokelským z Prostiboře o dluh.
1518, 19. listopadu

Hanzl kramář z Klatov pohnal Viléma Podmoklského z Prostiboře létha ɔc DXV⁰ ve čtvrtek před sv. Václavem [27. září] z Xti kop a ze XLII gr. vše míš. dluhu jemu za kmenth a za samit spravedlivě povinného, tak jakož puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, ɔc: Poněvadž on Viliem po třikráth k soudu jsa volán i nestál, i z té příčiny dali jsou jemu Hanzlovi puovodovi proti němu Vilémovi pohnanému za právo stané. Dal památhné. Stalo se v pátek den svaté Alžběty.

[Po straně:] Hanzlovi kramářovi dána relací ke dskám zemským tohoto práva staného toliko.

R. VII. na l. B. VI. a.

2631.

Mezi Katheřinou z Cítova a Václavem Přechem z Olbramovic o nezdržení smlouvy.
1518, 19. listopadu.

Katheřina z Citova pohnala Václava Přecha z Olbramovic létha ɔc DXV⁰ v úterý po sv. Jeronymu [2. října] z nezdržení smlúvy, a to v tom, že jest on Přech měl dávati jí Katheřině od chování Přecha syna jejieho a strýce jeho každý rok dvě kopě gr. č., na svatého Havla I kopu gr. č. a na svatého Jiřie též I kopu gr. č., zadržal jest jí XIII kop gr. č., a vod školy zaň platiti a šaty naň dělati měl, ale že jest toho všeho nečinil; kteréžto nezdržení smlúvy pokládá sobě sto kop gr. č., tak jakož puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, ɔc: Poněvadž on Václav po třikrát k soudu jsa volán i nestál, i z té příčiny dali jsou jí Katheřině puovodovi proti němu Václavovi pohnanému za právo stané. Dal památné. Stalo se v pátek den svaté Alžběty.

R. VII. na l. B. VI. a.

2632.

Mezi Mikulášem Vančurou z Řehnic a Janem z Kácova o postavení lidí jeho z Nového Města pro dluh. — 1518, 19. listopadu.

Mikuláš Vančura z Řehnic pohnal pana Jana z Kácova a na Novém Městě, hajthmana kraje Hradeckého, létha ɔc DXV⁰ v pátek po sv. Františku [5. října] pro postavení lidí jeho z Nového Města, jmenovitě těchto: Petra řezníka, Koutka, Jakuba řezníka, že je viniti chtěl z dluhu IV kop gr. č. bez IV*j* gr. českého, jmenovitě

Petra ze II kop gr., Koutka z jedné kopy gr. bez IV $\frac{1}{2}$ gr., a Jakuba z jedné kopy gr. vše č., kterýchžto peněz puojčil jest jim Petr Srb jednooký, a tenž Petr na poslední hodinu smrti své odkázal jest ten dluh Janovi Vlachému z Vince, člověku jeho Mikulášovu, a z té příčiny jest mu je odkázal, že jest jemu je pokradl i drahně jiných věcí při tom, tak jakož puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami ꝛc: Poněvadž on pan Jan po třikrát k soudu jsa volán i nestál, ani nadepsaných lidí postavil, i z té příčiny dali jsou jemu Mikulášovi puovodovi proti němu panu Janovi za právo stané. Dal památhné. Stalo se v pátek den svaté Alžběty.

R. VII. na l. B. VI. b.

2633.

Mezi Blažejem Štenreitarem z Muzlův a Jindřichem z Blatna o nevrácení koně. — 1518, 19. listopadu.

Blažej Štenreythar z Muzluo pohnal Jindřicha z Blatna a na Libenkách létha ꝛc DXV⁰ v pátek po sv. Františku [5. října] z nevrácení koně z rýza plesnivého, kteréhož jest jemu Jindřichovi puojčil, kteréhožto nevrácení pokládá sobě XXV kop gr. č., tak jakož puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ꝛc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, ꝛc: Poněvadž on Jindřich po třikrát k soudu jsa volán i nestál, i z té příčiny dali jsou jemu Blažejovi puovodovi proti němu Jindřichovi pohnanému za právo stané. Dal památhné. Stalo se v pátek den svaté Alžběty.

[Po straně:] Blažkovi Štenreytarovi dány relací ke dskám ꝛc na tyto staná práva obě toliko.

R. VII. na l. B. VII. b.

2634.

Mezi Blažejem Štenreitarem z Muzlův a Jindřichem z Blatna o neoplacení půjčených peněz 1518, 19. listopadu.

Blažej Štenreytar z Muzluo pohnal Jindřicha z Blatna ꝛc létha ꝛc DXV⁰ v pátek po sv. Františku [5. října] z neoplacení dvú kop gr. č., kterýchž jemu jest puojčil, tak jakož puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ꝛc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami ꝛc: Poněvadž on Jindřich po třikrát k soudu jsa volán i nestál, i z té příčiny dali jsou jemu Blažejovi puovodovi proti němu Jindřichovi pohnanému za právo stané. Dal památhné. Stalo se v pátek den svaté Alžběty.

R. VII. na l. B. VI. b.

2635.

Mezi Prokopem Kunešem z Lukovec a Václavem z Vřesovic o nevyvazení z rukojemství za věno. — 1518, 19. listopadu.

Prokop Kuneš z Lukovec pohnal Václava z Vřesovic létha ɔc DXV° v pondělí po sv. Františku [8. října] z toho, že jest zaň za věno D kop gr. č. podle jiných dobrých lidí slíbil ku paní Katheřině z Říčan a podle ní Václavovi Sakovi ze Znančic, ale již zaň v tom rukojemstvie státi nechce, aby on Václav jej Prokopa z toho rukojemstvie vyvadil; pakli by nevyvadil, pokládá sobě toho nevyvazení D kop gr. č., tak jakož puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami ɔc: Poněvadž on Václav po třikráth k soudu jsa volán i nestál, i z té příčiny dali jsou jemu Prokopovi puovodovi proti němu Václavovi pohnanému za právo stané. Dal památné. Stalo se v pátek den svaté Alžběty.

[Po straně:] Anno M°DXXV° feria IV. die sancti Luce ewangeliste dei [18. října] vydán zatykač Prokopovi Kunšovi z Lukovec na Václava z Vřesovic.

R. VII. na l. B. VIII. a.

2636.

Mezi Janem z Vřesovic a Václavem z Vřesovic o nevyvazení z rukojemství za věno. 1518, 19. listopadu.

Jan z Vřesovic pohnal Václava z Vřesovic létha ɔc DXV° v pondělí po sv. Františku [8. října] z toho, že jest zaň za věno za D kop gr. č. podle jiných dobrých lidí slíbil ku paní Katheřině z Říčan a podle ní Václavovi Sakovi ze Znančic, ale již zaň v tom rukojemstvie státi nechce, aby on Václav jej Jana z toho rukojemstvie vyvadil; pakli by nevyvadil, pokládá sobě toho nevyvazení D kop gr. č., tak jakož puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami ɔc: Poněvadž on Václav po třikrát k soudu jsa volán i nestál, i z té příčiny dali jsou jemu Janovi puovodovi proti němu Václavovi pohnanému za právo stané. Dal památné. Stalo se v pátek den svaté Alžběty.

R. VII. na l. B. VIII. b.

2637.

Mezi Ctiborem z Bukovky a Janem Žibřidem z Mostku o dluh. — 1519, 20. listopadu.

Ctibor z Bukovky a na Vyšehradě pohnal Jana Žibřida z Mostku létha ɔc DXV° v středu po sv. Dyonisi [10. října] ze XXIX gr. č. jemu od puohonu zuostalých, tak jakož puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, ɔc: Poněvadž on

Žibřid po třikrát k soudu jsa volán i nestál, i z té příčiny dali jsou jemu Ctiborovi puovodovi proti němu Janovi pohnanému za právo stané. Dal památné. Stalo se v sobotu po svaté Alžbětě.

R. VII. na l. B. IX. a.

2638.

Mezi Petrem Haléřem z Jičiněvsi a Bohuslavem Loreckým z Elkouše o dluh. — 1518, 20. listop.

Petr Haléř z Jitčiněvsi pohnal Bohuslava Lorecského z Elkouše létha ɔc DXV⁰ v sobotu po sv. Diviši [13. října] ze čtyř kop gr. č. jemu Bohuslavovi od něho Václava puojčených, tak jakož puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, ɔc: Poněvadž on Bohuslav po třikrát k soudu jsa volán i nestál, i z té příčiny dávají jemu Petrovi puovodovi proti němu Bohuslavovi pohnanému za právo stané. Dal památné. Stalo se v sobotu po svaté Alžbětě.

R. VII. na l. B. IX. a.

2639.

Mezi Zewoldem Guldenmundem z Grafcův a Jindřichem Kordulí ze Sloupna o dluh. 1518, 20. listopadu.

Zewold Guldemund z Graffcuov pohnal Jindřicha Korduli z Sloupna létha ɔc DXV⁰ ve čtvrtek den sv. Kryspina [25. října] z VIII kop gr. č. dluhu spravedlivého, tak jakož puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami ɔc: Poněvadž on Jindřich po třikrát k soudu jsa volán i nestál, i z té příčiny dávají jemu Zewoldovi puovodovi proti němu Jindřichovi pohnanému za právo stané. Dal památné. Stalo se v sobotu po sv. Alžbětě.

[Po straně:] Dány relací ke dskám zemským těchto práv staných sedm pořád toliko Zewoldovi.

R. VII. na l. B. IX. b.

2640.

Mezi Zewoldem Guldenmundem a Václavem Přechem z Olbramovic o dluh za štuk kmentu. 1518, 20. listopadu.

Zewold Guldemund z Graffcuov pohnal Václava Přecha z Olbramovic a na Podolí létha ɔc DXV⁰ ve čtvrtek den sv. Kryspina [25. října] ze XLIII gr. č. jemu za štuk kmentu povinných, tak jakož puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, ɔc: Poněvadž on Václav po třikrát k soudu jsa volán i nestál, i z té příčiny dávají jemu Zewoldovi puovodovi proti němu Václavovi pohnanému za právo stané. Dal památné. Stalo se v sobotu ut supra.

R. VII. na l. B. X. a.

2641.

Mezi Zewoldem Guldenmundem a Bohuší ze Šaškova o dluh. — 1518, 20. listopadu.

Zewold Guldemund z Graffcuov pohnal Bohuši z Šaškova létha ɔc DXV° ve čtvrtek den sv. Kryspina [25. října] ze III kop XVIII gr. vše míš. dluhu spravedlivého, tak jakož puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami ɔc: Poněvadž on Bohuše po třikrát k soudu jsa volán i nestál, i z té příčiny dávají jemu Zewoldovi puovodovi proti němu Bohušovi pohnanému za právo stané. Dal památné. Stalo se v sobotu po svaté Alžbětě.

R. VII. na l. B. X. a.

2642.

Mezi Zewoldem Guldenmundem a Jiříkem Kfeléřem ze Zakšova o dluh za kupecké věci. 1518, 20. listopadu.

Zewold Guldemund z Grafcuov pohnal statečného Jiřieka Kfeléře z Zakšova, hajthmana na Hrádku, létha ɔc DXV° ve čtvrtek den sv. Kryspina [25. října] z IX kop VIII gr. vše míš. za kupecké věci jemu Zewoldovi od něho Jiříka zuostalých, tak jakož puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, ɔc: Poněvadž on Jiřík po třikrát k soudu jsa volán i nestál, i z té příčiny dávají jemu Zewoldovi puovodovi proti němu Jiříkovi pohnanému za právo stané. Dal památné. Stalo se v sobotu ut supra.

R. VII. na l. B. X. b.

2643.

Mezi Zewoldem Guldenmundem a Jiříkem Kfeléřem ze Zakšova o dluh za prsteny. 1518, 20. listopadu.

Zewold Guldemund z Graffcuov pohnal statečného Jiříka Kfeléře z Zakšova, hajthmana na Hrádku, létha ɔc DXV° ve čtvrtek den sv. Kryspina [25. října] ze dvú kop gr. č. jemu Zewoldovi za prsteny pozuostalých, tak jakož puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, ɔc: Poněvadž on Jiřík po třikrát k soudu jsa volán i nestál, i z té příčiny dávají jemu Zewoldovi puovodovi proti němu Jiříkovi pohnanému za právo stané. Dal památné. Stalo se v sobotu po svaté Alžbětě.

R. VII. na l. B. X. b.

2644.

Mezi Zewoldem Guldenmundem a Jeronymem ze Skuhrova o dluh. — 1518, 20. listopadu.

Zewold Guldemund z Graffcuov pohnal Jeronyma z Skuhrova a na Chotaj-

šanech léta ͻc DXV° ve čtvrtek den sv. Kryspina [25. října] ze II kop gr. č. bez Vj gr. českého dluhu spravedlivého, tak jakož puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ͻc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami ͻc: Poněvadž on Jeronym po třikrát k soudu jsa volán i nestál, i z té příčiny dávají jemu Zewoldovi puovodovi proti němu Jiříkovi pohnanému za právo stané. Dal památné. Stalo se v sobotu po svaté Alžbětě.

R. VII. na l. B. XI. a.

2645.

Mezi Janem Stolenským z Kopist a Janem Kaučem z Kauč o nevyvazení rukojemství. 1518, 22. listopadu.

Jan Stolenský z Kopist pohnal Jana Kauczie z Kaucz létha ͻc DXV° v sobotu den početí panny Marie [8. prosin.] z nevyvazení rukojemstvie, tu kdež jest zaň podle jiných dobrých lidí k Hedvice z Duban, manželce jeho Kaucziowie, za věno CCCL kop a XXV kop gr. vše míš. slíbil; kteréhožto takového nevyvazení pokládá sobě CCC kop gr. č., tak jakož puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ͻc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami ͻc: Poněvadž on Jan po třikráth k soudu jsa volán i nestál, i z té příčiny dávají jemu Janovi puovodovi proti témuž Janovi Kauczovi pohnanému za právo stané. Dal památné. Stalo se v pondělí před svatým Klimentem.

[Po straně:] Janovi Stolinskému dána relací ke dskám ͻc toliko staného práva.

R. VII. na l. B. XI. b.

2646.

Mezi Jiříkem Rychnovským z Jablonice a Janem Čechem z Jemína o nářek cti. — 1518, 22. listopadu.

Jiřík Rychňovský z Jablonice pohnal Jana Čecha z Jemína létha ͻc DXV° ve čtvrtek den sv. Valentina [14. února 1516?] z toho, že týž Jan Čech pravil, že jest lepší, než on Jiřík, to aby pokázal, tak jakož puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami ͻc: Poněvadž on Jan po třikrát k soudu jsa volán i nestál, i z té příčiny dávají jemu Jiříkovi puovodovi proti němu Janovi pohnanému za právo stané. Dal památné. Stalo se v pondělí před svatým Klimentem.

R. VII. na l. B. XI. b.

2647.

Mezi Divišem Boharynským z Hrádku a Jindřichem Donátem z Těchlovic o dluh. 1518, 22. listopadu.

Diviš Boharynský z Hrádku pohnal Jindřicha Donátha staršieho z Těchlovic

a v Libčanech létha ɔc DXV⁰ ve čtvrtek po sv. Valentinu [15. února] z toho, že jest jemu týž Diviš Boharynský puojčil pěti zlatých uherských dobrých vážných k žádosti a k potřebě jeho, i těch jemu dáti a zaplatiti zanedbává, tak jakož puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami ɔc: Poněvadž on Jindřich po třikrát k soudu jsa volán i nestál, i z té příčiny dávají jemu Divišovi puovodovi proti němu Jindřichovi pohnanému za právo stané. Dal památné. Stalo se v pondělí před svatým Klimentem.

R. VII. na l. B. XII. a.

2648.

Mezi děkanem Karlšteinským Janem ze Stradomě a Václavem Frydlem z Touškova o nevrácení kamchy. — 1518, 22. listopadu.

Kněz Jan z Stradomě, děkan Karlšteinský, pohnal Václava Frydle z Touškova létha ɔc DXVI⁰ v úterý po sv. Matěji apoštolu božím [26. února] z nevrácení kamchy, kterážto kamcha koupena za deset kop grošuov míš. z rozkázánie krále JMti, kterúžto kamchu on kněz Jan jemu Václavovi k věrné ruce dal schovati, ale že on Václav nedbá jemu zase jí navrátiti, tak jakož puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké ɔc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami ɔc: Poněvadž on Václav po třikrát k soudu jsa volán i nestál, i z té příčiny dávají jemu knězi Janovi puovodovi proti němu Václavovi pohnanému za právo stané. Dal památné. Stalo se v pondělí před svatým Klimentem.

[Po straně:] Kněz Jan vzal relací tohoto práva staného i pro škody útratní a nákladní ke dskám zemským.

R. VII. na l. B. XII. b.

Soupis nevyřízených půhonů k soudu komornímu z let 1513—1518.

Půhony k roku sv. Martina l. MDXIII⁰.

2649. *Michal Slavata z Chlumu a z Košmberka* pohání statečného Burjana Trčku z Líppy a na Lipnici, podkomořieho království Českého. Viniti jej chce ze sta a IIIȷ kop ze XXVII gr. a z puol druhého penieze vše českých berně s uhléřuov jeho páně Michalových u něho u pana podkomořieho položených, kterúžto summu on pan podkomoří vydal jest od sebe a neměv ji vydati, poněvadž jiní s uhléřuov svých berně jsú nedali. A on pan Michal u něho u pana podkomořieho předepsanú summu berně na ten zpuosob položil, jestliže by jiní všichni s uhléřuo berni dali, aby on pan podkomořie tu berni s jeho páně Michalových uhléřuov také vydal.

Pakli by jí jiní nedávali, aby mu ji zase vrátil. Actum feria V. in crastino Viti anno ↄc DXIII° [16. června 1513].

[Juxta:] Léta ↄc XIII° k roku Svátosti [8. dubna]. Tato pře jest na panu purkrabí JMti.

Registra půhonů k soudu komornímu z l. 1513—1524. (= R. VIII.) na l. A. I. a. Půhon mřežován.

2650. *Hanuš Mušvic z Robschau* pohání Ladislava Malešického z Černožic a na Malešicích. Viniti ho chce z toho, že jest on Ladislav jej Hanuše nařekl chlapstvím, pravě, že jest chlap. Actum sabbato post Johannis baptiste anno ↄc DXIII° [25. června 1513].

[Juxta:] Ladislav Malešický pohnaný poroučí při svú Václavovi Šlechtovi na zisk i na ztrátu. Poklid na smlúvu do Svátosti [6. května] k létu ↄc XIX°.

Smlúva. R. VIII. na l. A. II. a. — Půhon mřežován.

2651. *Hanuš Mušvic z Robschau* pohání Ladislava Malešického z Černožic. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z desieti kop groš. českých, protože on Ladislav jej Hanuše v městě královském zbil, kdež jest on Hanuš s ním činiti neměl. Actum ut supra anno ↄc DXIII° [25. června 1513].

[Juxta:] Pohnaný činí poručníka téhož ut supra na zisk i na ztrátu. Poklid do Svátosti [6. května] k létu XIX°.

Smlúva. R. VIII. na l. A. II. a. — Půhon mřežován.

2652. *Katheřina manželka někdy Nykle Mayzle,* měštka města Mostu, pohání pana Viléma Ilburka z Ilburku na Ronově, hajthmana kraje Lithoměřického. Viniti ho chce ze XL kop a z XVIII gr. vše míšenských dluhu od něho někdy manželu jejiemu nadepsanému za kupecké věci zuostalého. Actum feria VI. Calixti anno ↄc DXIII° [14. října 1513].

[Juxta:] Jan Hora z Ocelovic slibuje za škody Katheřiny.

Pan Ilburk činí poručníka pana Bohuslava Chrta na zisk i na ztrátu.

Anno ↄc 18 feria II. post Briccii [15. listopadu 1518] této pře odloženo do Svátosti [6. května 1519] z příčiny, jakož mezi nálezy napsána.

1519. Nález k Svátosti v sobotu před sv. Stanislavem [7. května].

R. VIII. na l. A. II. b. — Půhon mřežován.

2653. *Pan Jindřich z Žiberka na Plané* pohání pana Hyncíka Fluka z Rabšteina na Bečově. Viniti ho chce jakožto jistce a rukojmie za Kunráda Šleyzingara, písaře jeho, z osmi centnéřuov cínu dobrého litého šonfeldské váhy, kteréž jemu panu Jindřichovi na čas jmenovitý již minulý zaplatiti měl, tak jakož jeho páně Hyncíkuov list pod jeho pečetí na to učiněný to v sobě plněji zavierá, a každý

centnéř po XV½ zlatém rýnském. Actum feria IV. in crastino Luce anno ꝛc DXIII⁰ [19. října 1513].

[Juxta:] Pan Hyncík Flug pohnaný činí poručníka na místě svém urozeného vladyku Mikuláše Dědckého z Liboslavě na zisk i na ztrátu.

Strany vzaly poklid do Svátosti najprv příští k létu ꝛc XIX⁰ [6. května 1519]. Na tuto zavolati v pondělí.

Anno ꝛc 1519 nález v pondělí po sv. Stanislavu [9. května].

R. VIII. na l. A. III. a. — Půhon mřežován.

2654. *Týž pan Jindřich* pohání téhož pana Hyncíka ꝛc. Viniti ho chce z Xti centnéřuov dobrého litého cínu šonfeldské váhy, dluhu spravedlivého, kteréž mu na čas jmenovitý již minulý zaplatiti měl, tak jakož list jeho páně Hyncíkuov pod jeho pečetí na to učiněný to v sobě dostatečněji zavierá, každý centnéř po XV zlatých rýnských. Actum ut supra anno ꝛc DXIII⁰ [19. října 1513].

[Juxta:] Pan Hyncík Fluk činí poručníka téhož Mikuláše Děckého na zisk i na ztrátu.

Strany vzaly poklid do Svátosti najprv příští [6. května] k létu XIX⁰.

Anno ꝛc 1519 nález v pátek po sv. Stanislavu [13. května].

Po této při mají státi Štěpánovi Andělovi a potom Jiřík z Říčan.

R. VIII. na l. A. III. a. — Půhon mřežován.

2655. *Štěpán Anděl z Ronovce,* hajthman kraje Chrudimského, pohánie Pavla Cholticského z Oujezda. Viniti ho chce z toho, že jest mluvil jemu k lehkosti před pány a dobrými lidmi těmito slovy: že nejsi hoden toho, aby hajthmanem byl; i aby to on Pavel, co jest mluvil, vedl. Actum feria IV. ut supra anno ꝛc DXIII⁰ [19. října 1513].

[Juxta:] Poklid do Svátosti k létu XIX⁰ [6. května 1519].

Léta MDXIX⁰ v sobotu po sv. Florianu [7. května] poklid zhola do sv. Martina najprv přištieho [11. listop.] s povolením obojí strany.

Anno 1523 feria II. ante Georgii [20. dubna] obě straně svolily se poklid zhola na smlúvu do sv. Martina najprv příštieho.

R. VIII. na l. A. III. b. — Půhon mřežován.

2656. *Štěpán týž* ꝛc pohánie Pavla téhož ꝛc ut supra. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z desieti kop groš. českých, že jest člověku jeho Petrovi Šemerkovi z Přeloučí ručnici vzal, kterémuž on Anděl kázal, aby z ní vystřelil a zase aby ji schoval a ku potřebě vojenské aby s ní hotov byl. Actum feria IV. in crastino Luce ewangeliste anno ꝛc DXIII⁰ [19. října 1513].

[Juxta:] Poklid do Svátosti k létu XIX⁰ [6. května 1519].

Léta MDXIX⁰ v sobotu po sv. Florianu [7. května] s povolením stran poklid zhola do sv. Martina najprv přieštieho.

Anno 1523 feria II. ante Georgii [20. dubna] svolily se obě straně poklid zhola na smlúvu do sv. Martina najprv přieštieho.

R. VIII. n. l. A. III. a. — Půhon mřežován.

2657. *Pan Jiřík z Říčan* pohánie pana Jana Svojanovského z Bozkovic a na Skalách. Viniti ho chce jakožto držietele zboží a statku po někdy panu Jindřichovi Svojanovském z Bozkovic, bratru jeho, ze sta kop groš. českých, jemu panu Jiříkovi z Říčan od nadepsaného někdy pana Jindřicha kšaftem odkázaných. Actum fer. IV. ut supra anno ɔc DXIII⁰ [19. října 1513].

[Juxta:] Anno ɔc XVIII⁰ feria II. post Bricci [15. listop. 1518] této pře JMt odložili do Svátosti najprv příští [6. května 1519] z příčiny, jakož mezi nálezy; neb jest týž pan Jan Svojanovský k soudu nestál.

Nález k Svátosti sabbato ante Stanislai [7. května] anno 1519.

R. VIII. na l. A. III. b. — Půhon mřežován.

Půhony k roku Svátosti léta MDXIV⁰.

2658. *Bernarth z Rachmberka a v Jenči* pohání pana Václava Bezdružického z Kolovrath na Košátkách, najvyššieho sudieho dvorského království Českého. A to z toho, kdež jest týž pan z Kolovrath jej Rachmbergka žádal, aby za paní Annu Maternovú z Litohlav slíbil k nebožtíkovi Václavovi z Vranova vedle něho pana z Kolovrath a vedle jiných dobrých lidí za sto kop groš. českých, a že on pan z Kolovrath jemu Rachmberkovi slibuje, pravě, že on Rachmbergk za to nic nedá a nic škodovati nebude. Na kterážto jeho pana Václava z Kolovrath slova on Rachmberk slíbil jest za nadepsanú Maternovú podle téhož pana z Kolovrath a vedle jiných dobrých lidí za sto kop groš. českých, a diel svuoj, totiž XXVIII kop a XLV gr. vše českých, jistiny i úrokuov, a IV gr. české od listuov obselacích za touž Maternovú dáti musil, jakož pak kvitancí jemu Rachmberkovi na to učiněná plněji v sobě zavierá. Protož jej pana z Kolovrath svrchu psaného ɔc on Bernarth z Rachmberka z těch XXVIII kop gr., ze XLV gr. vše českých jistiny i úrokuov, a od listuo obselacích ze IV gr. č. viniti chce. Actum feria III. ante purificacionis virginis anno ɔc DXIII⁰ (sic) [31. ledna 1514?].

[Juxta:] Bernarth Rachmberk a v Jenči poroučí při svú Heřmanovi z Petrovic a Janovi z Doupova neb jednomu z nich na zisk i na ztrátu.

Pan Václav z Kolovrath poroučí při svú Václavovi z Payru na zisk i na ztrátu.

Pan Václav Bezdružický z Kolovrath ɔc činí poručníka mocného Ctibora z Bukovky na zisk i na ztrátu.

Hojemstvie do Svátosti [6. května] k létu XIX⁰.

Léta oc 19 sabbato ante Stanislai [7. května 1519] poklid zhola do úterého najprv přieštieho [10. května] s povolením stran.

Anno oc feria III. post Stanislai [10. května 1519] nález.

R. VIII. na l. A. III. a. — Půhon mřežován.

2659. *Jan Búbinský z Újezda* pohání Smila Ražického ze Vchynic. Viniti ho chce z toho, kdež jest sto kop gr. míšenských od něho od Jana Búbinského na tu smlúvu, kterúž mezi nimi pan Vilém Mračský z Dubé učinil, k sobě přijal, a potom tepruov túž smlúvu on Smil Ražický po vyzdvižení těch sto kop gr. míšenských od něho Jana Búbinského svým psaním v těch sloviech: že mu v ní státi nechce, jest vypověděl, že těch sta kop groš. míšenských on Smil tu položiti nedbá, kdež jest on Jan Búbinský osm seth zlatých rýnských vyzdvihl. A maje to učiniti podle připsání svého svrchu dotčeného, k kterémuž se jest seznal před lidmi dobrými. Actum feria IV. die cathedra Petri anno oc DXIII⁰ [sic] [22. února 1514].

[Juxta:] Po druhé poklid zhola do Svátosti, osobně stoje, vzali na oba puohony k léthu XIX⁰ [6. května 1519].

Anno oc XIX⁰ sabbato ante Stanislai [7. května] těchto obou pří odložili JMt páni Janovi Boubinskému, dokud nynie tohoto soudu nezdadie, z příčiny, aby týž Jan Boubinský vokázal, že má na dědinách svobodných, neb toho pohnaný žádal.

Létha oc XIX⁰ feria V. ante Sophie [12. května 1519] poklid zhola k smlúvě do sv. Martina najprv přieštieho s povolením stran. A k druhé této [při] hned po ní též do sv. Martina téhož.

Léta oc 23 feria II. ante Georgii [20. dubna 1523] poklid do zajtří k oběma přem.

R. VIII. na l. A. IV. a. — Půhon mřežován.

2660. *Jan tajž Búbinský* pohání téhož Smila ze Vchynic a Magdalenu z Czerkendorfu, manželky jeho Smilovy. Viniti je chce z toho, že jsú oni Smil a Magdalena rukojmie jeho Jana Boubinského, totižto Jana Řepického z Sudomíře [a] Diviše z Újezda z Ssayby před úřad purkrabstvie poháněli, každého z nich ze XXXIII zlatých rýnských a z VIII gr. českých za rok svatého Jakuba minulého jistiných, z proležaných škod z jedné kopy ze III gr. a II den. vše míšenských, a k tomu z škod a z nákladuov dielu jeho oc, tak jakž ti puohonové v sobě šíře zní a ukazují. Tu kdež jsú rukojmie byli v listu hlavním za Jana Búbinského na CC zlatých rýnských placení rozdielně svědčícím. A toho učiniti nemohše, poněvadž smlúva ta, na kterúž ten list hlavní byl udělán, zrušena jest, o kterémžto listu on Smil sám pověděl, že mu do něho nic není. A nad to že jest potom jinú smlúvu s ním s Janem Búbinským skrze pana Viléma Mračského z Dubé učinil, a potom i tu druhú smlúvu též svým psaním on Smil že jest jemu Janovi Búbinskému vypověděl, těmi slovy pravě: že mu Janovi v ní státi nechce; kdež on sobě Jan

Búbinský pokládá toho CC kop gr. českých. Actum feria IV. ut supra anno ɔc DXIII⁰ [sic] (22. února 1514?).

[Juxta:] Poklid zhola do Svátosti [6. května] k létu XIX⁰.

R. VIII. na l. A. IV. b. — Půhon mřežován.

2661. *Statečný Pavel Choltický z Újezda* pohánie statečného Štěpána Anděla z Ronovce a v Přelouči. Viniti ho chce ze řčení a to z takového, kdež jest před dobrými lidmi řekl, že jemu Pavlovi X kop gr. dáti chce, a tomu řčení dosti učiniti prodlévá. Actum feria IV. die katedra Petri anno ɔc DXIII⁰ [sic, 22. února 1514?].

[Juxta:] Léta MDXIX⁰ v sobotu po sv. Florianu [7. května] s povolením stran poklid zhola do sv. Martina najprv přieštieho.

Poklid do Svátosti [6. května] k létu XIX⁰.

Anno 1523 feria II. ante Georgii [20. dubna] svolily se obě straně poklid zhola na smlúvu do sv. Martina najprv přieštieho.

R. VIII. na l. A. V. a. — Půhon mřežován.

2662. *Statečný Pavel tajž* pohání téhož Anděla ut supra. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z desieti kop groš. českých, proto, kdež jest Petr Šimerka z Přeloučí, celný jeho Štěpánuov, pychem jemu Pavlovi jeti bránil přes ten most, kterýž jest přes Labe tu u Přeloučí udělán, k kterémužto pychu on Štěpán Anděl se jest seznal, pravě, že jest to s povolením jeho týž celný jeho jemu Pavlovi učinil. Actum ut supra feria IV. anno ɔc DXIII⁰ [sic, 22. února 1514?].

[Juxta:] Poklid do Svátosti [6. května] k létu XIX⁰.

Létha MDXIX⁰ v sobotu po sv. Florianu [7. května] s povolením stran poklid zhola do sv. Martina najprv přieštieho.

Anno 1523 feria II. ante Georgii [20. dubna 1523] svolily se obě straně poklid zhola na smlúvu do sv. Martina najprv přieštieho.

R. VIII. na l. A. V. a. — Půhon mřežován.

2663. *Jiřík z Kosíkova v Novém Městě Pražském obývající* pohání Jana z Bezdědic z toho, jakož týž Jiřík spolu s Mikulášem z Bezdědic rukojmí jest zaň za LXXX kop gr. č. věnných k manželce jeho Janově, že on Jiřík v tom rukojemstvie, což se XLti kop gr. českých dielu naň příslušejícieho dotýče, státi nechce, a protož aby jej z toho rukojemstvie podle práva vypravil. Actum feria III. ante Georgii anno ɔc DXIII⁰ [sic, 18. dubna 1514?].

[Juxta:] Poklid místo hojemstvie do Svátosti [6. května] k léthu XIX⁰.

Létha ɔc XIX⁰ sabbato ante Stanislai [7. května] poklid zhola s povolením stran do sv. Martina najprv přieštího.

R. VIII. na l. A. V. b. — Půhon mřežován.

Půhony k roku sv. Martina l. MDXIV°.

2664. *Krystof z Hermsdorfu* pohánie Bohuslava Vrchotu z Slatiny. Viniti ho chce z slov hanlivých, a to takových, kdež jest o něm a k němu psal, že jest on Krystof jím Bohuslavem selhal o penieze ɔc, tak jakž jeho psanie to v sobě šíře ukazuje. Actum feria VI. Marcelli anno ɔc DXIV° [2. června 1514].

[Juxta:] Zachař z Plotišť slibuje za Krystofa z Hermsdorfu za škody, jak země za právo má.

Páni Jich Mt dali hojemstvie do Svátosti [6. května] k létu XIX° na všecky tyto puohony.

Nález sabbato ante Stanislai anno ɔc 19 [7. května 1519].

R. VIII. na l. A. V. b. — **Půhon mřežován.**

2665. *Krystof tajž* pohánie téhož Bohuslava. Viniti ho chce z slov hanlivých ut supra, že jest on Krystof jeho Bohuslava podvedl ɔc, tak ɔc. Actum feria VI. die Marcelli anno ɔc DXIV° [2. června 1514].

[Juxta:] Anno ɔc 1519 feria II. post Stanislai [9. května] všech IV těchto pří odloženo do středy najprv příští.

Zachař z Plotišť slibuje za Krystofa z Hermsdorfu za škody, jak země za právo má.

Hojemstvie do Svátosti k létu XIX° [6. května 1519].

Anno ɔc 19. feria IV. ante Sophie [11. května 1519] na tyto všecky puohony nálezy jsú.

R. VIII. na l. A. VI. a. — **Půhon mřežován.**

2666. *Krystof týž* téhož pohání ut supra. Viniti ut supra, že on Krystof se všeho odvážil a za nic se nestydí ɔc, tak jakož psaní jeho ɔc. Actum feria VI. ut supra anno ɔc DXIV° [2. června 1514].

[Juxta:] Zachař z Plotišť slibuje za Krystofa z Hermsdorfu za škody, jak země za právo má.

Hojemstvie do Svátosti k létu XIX° [6. května 1519].

R. VIII. na l. A. VI. a. — **Půhon mřežován.**

2667. *Krystof tajž* pohání téhož. Viniti ho ut supra, že jest jemu Krystofovi Tomš mohl dobře řéci a katem hroziti pro jeho účinek, tak ɔc. Actum feria VI. ut supra anno DXIV° [2. června 1514].

[Juxta:] Zachař z Plotišť slibuje za Krystofa z Hermsdorfu za škody, jak země za právo má.

Hojemstvie do Svátosti k létu ɔc XIX° [6. května 1519].

R. VIII. na l. A. VI. a. — **Půhon mřežován.**

2668. *Krystof z Hermsdorfu* pohání téhož Bohuslava ɔc. Viniti ho chce z slov hanlivých, a to takových, kdež jest o něm a k němu psal, že on Krystof se odvážil všemohúcieho pána Boha i duše své, a přikázal se čertu a čertu slouží, a že jest jeho pacholek, a že viece sobě on Krystof váží ty lichevní penieze a zle dobyté, nežli duši svú ɔc, tak jakož jeho Bohuslavovo psaní to v sobě šíře zavierá. Actum feria VI. ut supra anno ɔc DXIV° [2. června 1514].

[Juxta:] Zachař z Plotišť slibuje za Krystofa z Hermsdorfu za škody, jak země za právo má.

Hojemstvie do Svátosti k létu ɔc XIX° [6. května 1519].

R. VIII. na l. A. VI. a. — Půhon mřežován.

2669. *Markvarth z Soběhrd* pohání Katheřinu z Červených Otradovic v Benešově obývající. Viniti ji chce z pychu a pro ten pych z desieti kop grošuov čes., protože poslavši na grunthy jeho v Bukovanech po Markéthu služebnici jeho, i kázala ji vsaditi, a potom po psaní jeho, kteréž jí Katheřině o túž Markéthu psal, kázala ji uručiti. Actum feria II. vigilia Jacobi appostoli anno ɔc DXIV° [24. čce 1514].

[Juxta:] Poklid s povoleniem pánóv a póvoda samého bez pohnané toliko do Svátosti k létu XIX° [6. května 1519].

Létha ɔc XIX° v pondělí po svatém Stanislavu [9. května] poklid zhola do pátku najprv příštieho [13. května] na smlouvu, obě straně svolily se.

Létha MDXIX° feria VI. ante Sophie [13. května] hojemstvie na soudu do sv. Martina najprv příštieho [11. listopadu].

Anno ɔc 23. feria III. ante Georgii [21. dub. 1523] poklid do pátku najprv přieštieho.

R. VIII. na l. A. VI. b. — Půhon mřežován.

2670. *Mikuláš z Medonos* pohání Alžběty z Pašiněvsi. Viniti ji chce, že jest táž Alžběta k sobě přijala po někdy Jindřichovi z Medonos, bratru téhož Mikuláše vlastniem a nedielným, zejména tyto věci: trojí zbroj na tři osoby, plechová i brněná, meče dva, dvě kuše a hever jeden, toul s šípy, kuoň plesnivý jablky bitý, kterýž měl od pana Vraždy, hřebec myšatý tříletaj, vosm klisen dobrých, dvé hříbat při těch klisnách, selat, šaty jeho chodicí, kožich dobrý liščí podbříškový pošitaj suknem dobrým, kabát a nohavice sukna dobrého i jiné věci, kteréžto věci svrchupsané pokládá sobě puol třetího sta kop gr. českých, kterýmžto věcem ke všem již jmenovaný Mikuláš praví se právo a spravedlnost mieti po nadepsaným Jindřichovi z Medonos, bratru svém vlastniem a nedielným. Actum feria II. post nativitatis beate Marie anno ɔc DXIV° [11. září 1514].

[Juxta:] Poklid na smlúvu po třetí do Svátosti [6. května] k létu ɔc XIX°. Actum feria IV. ante Elisabeth [16. listopadu 1519]. — Smlúva.

R. VIII. na l. A. VII. a. — Půhon mřežován.

2671. *Alžběta z Pašiněvsi a na Veselí* pohání Jindřicha Voděradského z Hrušova na Mlékoviciech. Viniti ho chce z dluhu pěti kop groš. českých a zlatého uherského, kteréž byl Jindřichovi z Medonos, manželu jejiemu, spravedlivě dlužen, k kterýmžto pěti kopám gr. českých a zlatému uherskému ona právo a spravedlnost má. Actum feria II. in die Severini anno ɔc DXIV⁰ [23. října 1514].

[Juxta:] Poklid do Svátosti [6. května] k létu XIX⁰.

R. VIII. na l. A. VII. b. — Půhon mřežován.

2672. *Alžběta táž* pohánie téhož Jindřicha. Viniti ho chce ze XII kop groš. českých, kteréž byl Jindřichovi z Medonos, manželu jejímu, za kuoň spravedlivě dlužen, k kterýmto XIIti kopám gr. českých ona právo a spravedlnost má. Actum ut supra anno ɔc XIV⁰ [23. října 1514].

[Juxta:] Poklid do Svátosti [6. května] k létu XIX⁰.

R. VIII. na l. A. VII. b. — Půhon mřežován.

Půhony k roku Svátosti létha MDXV⁰.

2673. *Markéta z Fraušteina* pohání Markvarta Chlumčanského z Přestavlk. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z Xti kop gr. českých, protože jest jí voves pobral s popluží kněze probošta Chotěšovského, ležící u městečka Dobřan, kteréžto popluží ona Markéta držala v nájmu od téhož probošta. Actum feria VI. post Lucie anno ɔc DXIV⁰ [15. prosince 1514].

[Juxta:] Markéta z Fraušteina poručila Jindřichovi z Dražkovic manželu svému na zisk i na ztrátu. Markvarth pohnaný poroučí Heřmanovi z Petrovic a Bohuslavovi Vrchotovi z Slatiny na zisk i na ztrátu. — Smlúva.

R. VIII. na přiloženém lístku při A. VII. b. – Půhon mřežován.

2674. *Pan Děpolth z Lobkovic a na Bílině* pohánie Zigmunda Předbora z Radešína. Viniti jeho chce z L kop gr. českých pokuty podle zřiezenie zemského jemu panu Děpoltovi propadených, tu kdež jest lécel tenata na srny v uoborách na lesích jeho páně Děpoltových, kteříž příslušejí k Dobříši. Actum feria VI. post Lucie anno ɔc DXIV⁰ [15. prosince 1514].

[Juxta:] Hojemstvie na soudu do Svátosti k létu XIX⁰ [6. května 1519]. Actum feria IV. ante Elisabeth anno ɔc XVIII⁰ [17. listopadu 1518].

Anno ɔc 1519 feria II. post Stanislai [9. května 1519] odloženo do středy najprv příští [11. května].

Anno ɔc 19 feria IV. ante Sophie [11. května 1519] páně Děpoltova [pře] odložena do sv. Martina [11. listop.].

R. VIII. na l. A. VII. b. — Půhon mřežován.

2675. *Martin Pehm, měštěnín na Vyšehradě,* pohánie Jana Marii z Luky a s Sevezu, měštěnína města Mediolánu. Viniti jeho chce z nezdrženie smlúvy v tom, jakož jest na něm před soudem komorniem právo ustál a o to stané právo s ním smlúvu učinil jest. A on Maria přes tu smlúvu jeho zatykačem hledá, chtěje jeho zatknúti. Kteréžto znezdrženie smlúvy pokládá sobě tři sta kop groš. českých. Actum feria V. Thome apostoli anno ɔc DXIV° [21. prosince 1514].

[Juxta:] Martin puovod poroučí při svú Bohuslavovi Vrchotovi z Slatiny a Zdeňkovi Loučenskému, oběma neb jednomu z nich, na zisk i na ztrátu.

Jan Maria pohnaný poroučí při svú Bartošovi od Ruože červené ɔc a Mikolášovi z Mediolánu, oběma spolu neb jednomu z nich.

Hojemstvie do Svátosti [6. května] k létu XIX° na soudu. Actum feria V. ante Elizabeth anno ɔc 18 [18. listopadu 1518].

Létha MDXIX° v úterý po sv. Stanislavu [10. května] poklid k smlúvě do sv. Martina najprv příštieho.

Má státi a nemá přetrženo býti.

R. VIII. na l. A. VIII. a. — Půhon mřežován.

2676. *Panna Benigna převora kláštera Svaté Anny a jináč svatého Vavřince,* jméňem svým i také téhož kláštera všeho konventu jménem, pohánie Mikuláše z Pitkovic a Zdenka strajce jeho nedielného odtudž z Pitkovic. Viniti je chtí z příčiny té, že jim člověka jich jménem Štěpána z Djězděbrad vězí, kterýž jest slíbil za člověka jich Pitkovských Zigmunda z Předboře podle jiných zejména těchto: s Maceškú z Popovic, Janem a Vondráškem Malíčkem z Nopak a Benešem z Benic, kteříž jsú slíbili rukú společní a nerozdielnú; kdež oni Pitkovští nadepsaní opustivše jiné všecky spolurukojmie, nadepsaného Štěpána člověka klášterského u vazbě mají a drží, základ na něm jmieti chtíc, kdež pak bratr jich Pitkovských nedielný Zigmund toho člověka Zigmunda z Předboře, za kteréhož jsú slíbili, v moci své má a jej drží jakožto spoluclověka svého; kteréžto téhož člověka tak mimo spravedlnost v takové vazbě držení ona převora i konventh pokládají sobě sto kop groš. českých. Actum feria VI. die divi Thome Canturiensis anno ɔc DXIV° [29. prosince 1514].

[Juxta:] Hojemstvie do Svátosti k létu XIX° [6. května 1519]. — Smlúva.

R. VIII. na l. A. VIII. b. — Půhon mřežován.

2677. *Markéta z Chlumu* pohánie Katheřiny ze Lhoty a Mikuláše z Robous, mocné poručníky statku někdy panny Lidmily Chvalovské z Ledeč. Viniti je chce z patnácti kop groš. čes., kteréž jí Markétě táž nebožka panna Lidmila Chvalovská, teta její, dala a odkázala kšaftem, i tomu oni dosti učiniti zanedbávají do dnešního dne. Actum in vigilia Mathei anno ɔc DXV° [23. února 1515].

[Juxta:] Puovod non astitit.

Hojemstvie do Svátosti k létu XIX° na soudu [6. května 1519].

R. VIII. na l. A. IX. a. — Půhon mřežován.

2678. *Statečný Zigmund Bareš z Kamenice* pohání Buzka z Semtína. Viniti ho chce z toho, že jest mu slíbil za paní Annu Škopkovú z Unšova za jedenácte seth kop groš. českých, tu kdež jest též paní Anně Kambergk prodal, a on Buzek slíbil mu rukou dání[m] za tu summu, i pozuostaly mu na tu summu LXX a V kop gr. českých. Actum sancti Longini anno ɔc DXV° [15. března 1515].

[Juxta:] Hojemstvie do Svátosti k létu ɔc XIX° [6. května 1519].

Léta ɔc XIX° v pondělí po sv. Stanislavu [9. května 1519] s povolením stran poklid zhola do sv. Martina najprv příštího [11. listopadu].

R. VIII. na l. A. IX. a. — Půhon mřežován.

2679. *Mikuláš z Robous* pohánie Václava Mirovského z Recze z pychu a pro ten pych z desieti kop groš. českých, protože jest mu děvečku zbil Aničku, nic mu na ní nežalovav. Actum feria IV. post annuncciacionis Marie anno ɔc DXV° [28. března 1515].

[Juxta:] Mikuláš z Pitkovic slíbil za škody, jak země za právo má, za Mikuláše z Robous.

Létha ɔc 19. feria II. post Stanislai [9. května 1519] dáno stané právo.

Hojemstvie na soudu k létu XIX°.

R. VIII. na l. A. IX. b. — Půhon mřežován.

2680. *Elška z Míkovic* pohání Petra Škorni z Stranova, purkrabí na Žlebích. Viniti ho chce z L kop groš. českých, kterých mu jest nebožtík Petr z Míkovic bratr její puojčil, [k] kterýmžto L kopám gr. českým ona Elška právo a spravedlnost má jakožto dědička po svrchu psaném Petrovi bratru svém. Actum sabbato ante domine ne longe anno ɔc DXV° [31. března 1515].

[Juxta:] Elška z Míkovic puovod poroučí při svú Markvartovi z Soběhrd k zisku i k ztrátě.

Anno ɔc 18. feria V. ante Elizabeth [18. listopadu 1518] s povoleniem stran poklid zhola do Svátosti najprv příští k létu XIX°.

Této pře odložili páni do Svátosti [6. května 1519]. Anno 18 feria VI. Elizabeth [19. listopadu 1518].

R. VIII. na l. A. IX. b. — Půhon mřežován.

2681. *Kašpar z Kauczie a v Trmicích* pohánie Karla z Miliny a v Trmicích. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z desieti kop gr. českých, protože jest jemu

vzel nádobí z koní, řetězy, sáně s dřívím i jinými potřebami pychem. Actum sabbato ut supra ano ɔc DXV⁰ [31. března 1515].

[Juxta:] Feria V. ante Elizabet [18. listopadu 1518] s povolením stran poklid zhola do Svátosti [6. května] k létu XIX⁰.

Anno 1519 nález feria III. post Stanislai [10. května 1519].

R. VIII. na l. A. X. a. — Půhon mřežován.

2682. *Bohuslav z Červeného Oujezdce* pohání Jiříka, Václava a Jana bratří vlastních a nedielných z Násilé, jakožto držieteluov statku po nebožtíkovi Jiříkovi z Násilé, otci jich nedielném, z tisíc kop groš. českých. Tu kdež jest týž Jiřík z Násilé otec jich zajal krav dojných osm, ovcí XXX též dojných a IV koně dělné ze dvora svobodného z Ounhoště po nebožtíkovi Janovi z Červeného Oujezdce, bratru vlastniem jeho Bohuslava, proti svolenie zemskému, a ty jest za sebou měl a držal sedmnácte leth, ježto v těch letech sedmnácti on Bohuslav toho dobytka, právo k němu maje, po bratru svém nadepsaném mohl jest užiti za těch M kop gr. čes. Actum feria II. post Palmarum anno ɔc DXV⁰ [2. dubna 1515].

[Juxta:] Strany oboje vzaly poklid do Svátosti [6. května] k létu XIX⁰.

Léta ɔc DXIX⁰ v úterý před svatým Tiburcím [9. srpna 1519] strany oboje vzaly sobě po druhé poklid do svatého Martina najprv přieštieho.

Anno 1522 sabato post Phillipi et Jacobi apostolorum [3. května 1522] poklid místo hojemstvie do sv. Martina, svolily se obě straně.

Nález na tuto při stal se jest.

R. VIII. na l. A. X. b. — Půhon mřežován.

2683. *Havel z Bytiezu* pohání Jíru Mladoše, měštěnína Nového města Pražského. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z Xti kop groš. českých, protože jemu louku jeho pod Pintovským rybníkem dal poséci a seno s ní pychem pobrati, kterážto louka k Dubenci k manstvie jeho od starodávna přísluší. Actum feria V. post Ambrozi anno ɔc DXV⁰ [5. dubna 1515].

[Juxta:] Havel z Bytiezu učinil poručníka této pře Víta z Radslavic na zisk i na ztrátu.

Hojemstvie na soudu do Svátosti k létu XIX⁰ [6. května 1519].

Anno ɔc XIX⁰ v pondělí po sv. Stanislavu [9. května 1519] dáno právo stané na téhož Jíru.

R. VIII. na l. A. X. b. — Půhon mřežován.

Půhony k roku sv. Martina I. MDXV⁰.

2684. *Karel a Václav bratří vlastní a nedielní z Miliny a v Trmicích* pohání Kašpara Kaucze z Kaucz a v Trmicích. Viniti ho chtí ze řečení takového, že

jest jim a Jiříkovi Vosterskému Kapléři z Sulevic přiřekl, že lidé jeho z Kostovy*) neměli ani jiní žádní lidé, a aby každému toho spolu bránili, přes obec u vsi Kostovy jezditi až do rozeznání toho, kteří k té vobci anebo lidé jich právo a spravedlnost mají; ale on Kaucz nečekav toho ani o to, kdo by to rozeznati měl, s ním se o to srovnal, lidem svým z Trmic přes tu obec jezditi dopustil; kteréhožto takového nezdržení rčení pokládají sobě sto kop gr. č. Actum feria II. Georgii anno ɔc DXV⁰ [23. dubna 1515].

[Juxta:] Karel a Václav bratří ɔc z Miliny činí poručníka na zisk a na ztrátu Jiříka Vosterského z Sulevic. — Puovodové nestáli.

Poklid zhola do Svátosti k létu XIX⁰ [6. května 1519] na smlúvu svolily se obě straně. R. VIII. na l. A. XI. a. — Půhon mřežován. — *) Ves Koštov u Trmic.

2685. *Jiřík Vosterský Kapléř z Sulevic* pohánie Kašpara Kaucze z Kaucz. Viniti ho chce ze rčení takového, že jest jemu Karlovi a Václavovi bratřím vlastním a nedielným z Miliny přiřekl, že lidé jeho z Kostovy neměli ani žádní lidé, a aby každému toho spolu bránili, přes obec u vsi Kostovy jezditi až do rozeznání toho, kteří k té vobci aneb lidé jich právo a spravedlnost mají; ale on Kaucz nesečkav toho ani o to, kdo by to rozeznati měl, s ním se o to srovnal, lidem svým z Trmic přes tu obec jezditi dopustil; kteréhožto takového nezdrženie rčení pokládá sobě sto kop gr. českých. Actum feria II. ut supra anno ɔc DXV⁰ [23. dubna 1515].

[Juxta:] Poklid místo hojemstvie do Svátosti k létu XIX⁰ [6. května 1519]. Smlúva. R. VIII. na l. A. XI. a. — Půhon mřežován.

2686. *Jan Svadba z Otradovic* pohání Alše Zruckého z Chřenovic. Viniti ho chce z toho, že jemu vozu a tří koní s nádobím vrátiti nechce, kteréž jest rozkázal vzíti s člověkem jeho Svadbovým Jakubem ze Zbraslavic; kteréhož takového nevrácení pokládá sobě XXX kop gr. č. Actum feria VI. ante Marcelli anno ɔc DXV⁰ [1. června 1515].

[Juxta:] Jan Svadba z Otradovic poroučí tuto při Markvartovi z Soběhrd na zisk i na ztrátu. Aleš Zrucký poroučí Václavovi Donátovi z Těchlovic na zisk i na ztrátu.

Anno ɔc XVIII⁰ feria V. ante Elizabeth [18. listopadu 1518] hojemstvie do Svátosti [6. května] k létu XIX⁰.

Anno ɔc 19. feria II. post Stanislai odložily sobě strany do zajtří [9. kv. 1519].

Nález anno ɔc 19. feria III. post Stanislai [10. května 1519].

R. VIII. na l. A. XI. b. — Půhon mřežován.

2687. *Kaspar z Kauczie a v Trmicích* pohánie Mariannu z Nedvídkova jakožto tu, kteráž jest pobrala po někdy Václavovi Tvochovi z Nedvídkova otci svém svrchky, klenoty, šaty chodicí i ložní. Viniti ji chce z LXXV kop gr. míš. dielu

naň přišlého, kterýž jest dal Barboře z Kaucze, sestře své a někdy manželce již jmenovaného Václava Tvocha, otce jejieho, pro neopatření věna, poněvadž otec její jí Barbory manželky své podle svého přirčení věnem neopatřil, až umřel. Actum feria II. post Marcelli anno ɔc DXV⁰ [4. června 1515].

[Juxta.] Poklid místo hojemství do Svátosti k létu XIX⁰ [6. května 1519]. Nález anno ɔc 19. feria II. post Stanislai [9. května 1519].

R. VIII. na l. A. XII. a. — Půhon mřežován.

2688. *Blažej Štenreytar z Muzlu, příjmí Hrabie,* pohání Jindřicha z Blatna a na Libenkách. Viniti ho chce z toho, že jest se podle svolení zemského nezachoval, když jest jemu Blažejovi statek jeho, zbroj, šaty chodicí a některé klenoty z Libenek zlodějsky nočně jíznými [a] pěšími pobrán, a on dívaje se na to a mluvě s nimi vokřiku neučinil jest; kteréhožto takového pobrání on Blažej pokládá sobě CCC kop gr. č. Actum feria III. ante Prokopi anno ɔc DXV⁰ [3. července 1515].

[Juxta:] Jindřich z Blathné činí poručníka této pře Jana z Weykrštorfu na zisk i na ztrátu.

Anno ɔc XVIII⁰ feria V. ante Elizabeth [18. listopadu 1518] hojemstvie do Svátosti k létu XIX⁰ [6. května 1519].

Odkládá sě do středy příští.

Anno ɔc 19. feria IV. ante Sophie nález na tento puohon [11. května 1519].

R. VIII. na l. A. XII. a. Půhon mřežován.

2689. *Sobín z Jindřichovic* pohání Petra Sudy z Řenec a na Janovicích. Viniti jej chce z toho, že jest podle kšaftu a zřiezenie někdy Jana z Čachrova učiněného jej Sobína nezachoval a v to poručenství podle sebe nevpustil, kdež on Sobín na něm Petrovi toho jest žádal, aby se k němu podle téhož kšaftu a zřiezenie zachoval a jej Sobína podle sebe v to poručenství vpustil, i toho jest neučinil až podnes; kteréhožto nevpuštění v to poručenství on Sobín pokládá sobě M kop gr. č. Actum feria VI. Margerete anno ɔc DXV⁰ [13. července 1515].

[Juxta:] Anno ɔc 18. feria VI. Elizabeth [19. listopadu 1518] nález učiněn na odloženie do Svátosti k soudu k létu ɔc XIX⁰ [6. května 1519].

Anno ɔc XIX⁰ sabbato ante Stanislai [7. května 1519] odložili této pře pro Petra Sudu, že jede za Janovským odpovědníkem, poněvadž jest po královské a zemské potřebě týž Petr, až do sv. Martina najprv příštieho [11. listopadu 1519].

Nález feria III. ante Georgii.

R. VIII. na vložce při listu A. XII. b. — Půhon mřežován.

2690. *Jan Peniezek, měštěnín Starého města Pražského,* pohání Jindřicha Loučenského z Kopidlna. Viniti ho chce z XIV kop gr. českých a z X gr. če-

ských jemu spravedlivé povinných. Actum feria III. Augustini anno oc DXV° [28. srpna 1519].

[Juxta:] Jan Peniezek, měštěnín Starého města Pražského, stoje osobně učinil poručníka Václava Donáta z Těchlovic na zisk i na ztrátu.

Puovod non astitit. R. VIII. na l. A. XII. b. — Půhon mřežován.

2691. *Pan Voldřich Hombergk z Hombergka, krále JMti vrátný,* pohání Jindřicha, Petra, Krystofa, Jana a Zigmunda bratří vlastních a nedielných Vencelíků z Vrchovišť. Viniti je chce ze dvú seth kop grošuov českých dluhu králi JMti od někdy Václava Vencelíka z Vrchovišť, otce jich vlastnieho, do mince zuostalého a od JKMti jemu panu Homberkovi na témž Vencelíkovi daného, k kterémžto summě peněz a dluhu, těm dvěma stem kopám gr. českým, právo a spravedlnost má dáním JKMti oc, tak jakož JMKské dání to v sobě dostatečněji zavírá. Actum feria IV. in die decollacionis sancti Johannis anno oc DXV° [29. srpna 1515].

[Juxta:] Nález. Páni odložili této pře do Svátosti k léthu XIX° [6. května 1519], jakož mezi nálezy.

Nález oc 19. sabbato ante Stanislai [7. května 1419].

R. VIII. na l. A. XII. b. — Půhon mřežován.

2692. *Bernarth Želenský z Sebuzína a na Želinkách* pohání statečného pana Radslava z Šebířova a na Liběchově, najvyššího písaře královstvie Českého, a spolu s ním Prokopa z Solopisk a na Libři, Hynka z Solopisk, Krystofa z Račiněvsi a v Nedvědici a Jana Kozelku z Hřivic, hajthmana na Točníku. Viniti je chce z CL kop gr. míš. jakožto společné rukojmie za věno, za kteréž jsú slíbili dáti po Johance z Solopisk, manželce téhož Želenského, na čas určený, ale že tomu prodlévají učiniti dosti. Actum feria III. ante Wenceslai anno oc DXV° [25. září 1515].

[Juxta:] Bernarth Želenský z Sebuzína a na Želinkách puovod poroučí tuto při Janovi z Waykrštorfu na zisk i na ztrátu.

Anno oc XVIII° hojemstvie do Svátosti k léthu oc XIX° [6. května 1519]. Actum feria VI. post [sic] Elizabeth [19. listopadu 1518?]. Toliko Krystof.

Právo stané prve dané o sv. Martině nemá státi.

R. VIII. na l. A. XIII. a. — Půhon mřežován.

2693. *Pan Jindřich z Kolovrath a z Kornhauzu* oc pohánie pana Viléma Kornhauského z Kolovrath, bratra svého. Viniti jej chce z toho, že poddav se s ním, s panem Jindřichem, na přátely, aby je spolu o diel smlouvali, i neučinil tomu dosti, a skrze to on pan Jindřich z Kolovrath oc újmu na svém statku vzel, kteréž sobě tisíc kop grošuov českých pokládá. Actum feria IV. post Dionisi anno oc DXV° [10. října 1515].

[Juxta:] Tajž pán činí mocného poručníka Motle z Kornperku, služebníka svého, na zisk i na ztrátu.

Poklid s obú stran vzali do Svátosti na smlouvu o všecky puohony tyto k létu XIX° [6. května 1519]. R. VIII. na l. A. XIII. b. — Půhon mřežován.

2694. *Pan Jindřich z Kolovrath a z Kornhauzu* ɔc pohání pana Viléma Kornhauzského z Kolovrath, bratra svého. Viniti ho chce z toho, že přijav k sobě dielčí cedule na pánuov Jich Mtí a vladyk výpověď, i neučinil jest jí dosti, a to v tom, že jest jemu panu Jindřichovi peněz úročních, knih drahně, koní jízných i vozníkuov, šatuov ložních, ryb, vobilí, krav, vovec, sviní i jiných rozličných svrchkuov a nábytkuov na ten čas, když měl postúpiti, nepostoupil, a skrze to nepostoupení on pan Jindřich újmy na svém statku vzel, kteréž sobě tisíc kop grošuov českých pokládá. Actum feria IV. post Dyonisi anno ɔc DXV° [10. října 1515].

[Juxta:] Tajž pán téhož Motle z Kornperku, služebníka svého, činí mocného poručníka na zisk i na ztrátu.

Poklid s obú stran vzali do Svátosti k létu XIX° [6. května 1519].

R. VIII. na l. A. XIV. a. — Půhon mřežován.

2695. *Pan Jindřich tajž* pohání téhož pana Viléma bratra svého. Viniti ho chce z toho, že přijav od něho pana Jindřicha cedule dielčí a vrátiv jemu jednu zase, a maje jemu panu Jindřichovi toho všeho podle pánuov Jich Mtí a vladyk vajpovědi postúpiti, dopustil jest s jeho páně Jindřichova dielu světnici nově sroubenú pryč odvésti, kterúž on pan Jindřich sto kop grošuov českých pokládá. Actum feria IV. ut supra anno ɔc DXV° [10. října 1515].

[Juxta:] Tajž pán činí mocného poručníka Motle z Kornperku, služebníka svého, na zisk i na ztrátu.

R. VIII. na l. A. XIV. a. — Půhon mřežován.

2696. *Paní Elška z Kolovrath a na Kinžberce* pohání pana Jiříka Bezdružického z Kolovrath a na Buštěhradě, najvyššího sudího královstvie Českého, mocného poručníka statku a dětí někdy pana Jetřicha Bezdružického z Kolovrath. Viniti ho chce z šatuov ložních dobrých se čtyři postele, které jí paní Elšce kšaftem dal a poručil nebožtík pan Jetřich otec její, jakož týž kšaft v sobě šíře ukazuje, kterýchžto šatuov pan Jiřík jí paní Elšce vydati zanedbává až do dnešního dne; kteréhožto takového nevydánie sobě sto kop grošuov českých pokládá. Actum feria VI. post Dionisi anno ɔc DXV° [12. října 1515].

[Juxta:] Paní činí poručníka Václava Šlechtu z Pomberka na zisk i na ztrátu.

Léta téhož pan Jiřík Bezdružický z Kolovrath pohnaný činí poručníka k té při Heřmana Petrovského z Petrovic na zisk i na ztrátu.

Hojemstvie do Svátosti k létu ꝯc XIX° [6. května 1519].

Nález anno ꝯc 19. feria II. post Stanislai [9. května 1519].

R. VIII. na l. A. XIV. b. — Půhon mřežován.

2697. *Paní Magdalena z Vrtba a na Hořovicích, mocná otcovská poručnice dětí a statku někdy pana Litvína z Klinšteina* ꝯc, pohání mistra Jiříka z Plané, kanovníka kostela hradu Pražského, kustoše Vyšehradského, a podle něho kněze Krystofa z Kladska, kanovníka kostela hradu Pražského, poručníky statku někdy nebožtíka mistra Jana Outerského. Viniti je chce ze čtyř tisíc kop grošuov českých, protože jsú přijali k sobě majestáty a dobré vuole, kteréžto ona paní Mandalena nebožtíkem Václavem z Doubravice, spolu někdy poručníkem týchž dětí a statku, dala k věrné ruce schovati s truhlicí jemu nebožtíku mistru Janovi Outerskému, zejména tyto: majestát latinský ciesaře Zigmunda, kterýmž zapisuje Vlaštkovi z Kladna vsi Černiechov a Děčovice, majestát krále Vladislava, kterýmž zapisuje Vilémovi z Konic a na Kamýku Hrdelské zbožie, ves Hrdle a jiné vesnice, jako tíž majestáti to v sobě šíře a plněji vokazují, a dobré vuole na též majestáty a jiné dobré vuole, kteréž sú byly v též truhlici, že jí Mandaleně vrátiti nechtie až posavad. Actum feria VI. ut supra anno ꝯc DXV° [12. října 1515].

[Juxta:] Anno 1518 v středu před Svátostí [14. dubna] táž paní učinila té pře mocné poručníky na zisk i na ztrátu Jindřicha z Poměnic, Markvarta z Soběhrd a Václava Šlechtu, všem třem neb jednomu z nich aneb dvěma ꝯc.

Mistr Jiřík ꝯc pohnaný činí té pře poručníka Jana Leydycha z Čečelic na zisk i na ztrátu, a Jana Žateckého z Waykrštorfu též na zisk i na ztrátu, oba neb jednoho z nich.

Hojemstvie do Svátosti k létu ꝯc XIX° [6. května 1519].

Anno ꝯc 19. feria III. post Stanislai [10. května 1519] této pře odložili do sv. Martina, jakož v pře líčení stojí sepsáno.

R. VIII. na l. A. XV. a. — Půhon mřežován.

2698. *Paní Mandalena táž* pohání týchž ut supra ze sta kop gr. českých, kteréž sú k sobě přijali, kteréžto spravedlivě jie i týmž sirotkuom náleží a jie jakožto mocné otcovské poručnici jich vydati nechtie. Actum feria VI. post Dyonisi anno ꝯc DXV° [12. října 1515].

[Juxta:] Anno ꝯc 18. v středu před Svátostí [14. dubna 1518] táž paní Mandalena z Vrtba učinila té pře mocné poručníky na zisk i na ztrátu Jindřicha z Poměnic, Markvarta z Soběhrd a Václava Šlechtu z Pomberka, všem třem aneb jednomu z nich aneb dvěma.

Hojemstvie do Svátosti k létu ꝯc XIX° [6. května 1519].

Anno ⁊c 19. feria III. post Stanislai [10. května 1519] této pře odložili do sv. Martina [11. listopadu], jakož sepsáno přelíčení.

R. VIII. na l. A. XVI. a. — Půhon mřežován.

2699. *Petr Haléř z Jičiněvsi* pohánie Bohuslava Loreckého z Elkouše. Viniti ho chce ze čtyř kop grošuov českých jemu Bohuslavovi od něho Petra pójčených. Actum feria VI. ut supra anno ⁊c DXV° [12. října 1515].

[Juxta :] Nemá státi.

R. VIII. na l. A. XVI. a. — Půhon mřežován.

2700. *Pan Jan Beztahovský z Říčan* pohání Jana Běloucha z Radvanova. Viniti ho chce ze řčení takového, že jest jemu řekl dáti otec jeho kožich liščí podbřiškový za to, že jest Mikulášovi z Radvanova, otci jeho, dopomohl vsi od Václava Radimovského, tak že jest ji koupil, ale že tomu svému řčení netbá učiniti dosti, kterémužto řčení on Jan Bělouch řekl učiniti dosti. Actum feria III. Galli anno ⁊c DXV° [16. října 1515].

[Juxta:] Poklid místo hojemstvie do Svátosti k létu ⁊c XIX° [6. kv. 1519]. Na tuto zavolati zítra, to jest v středu [škrtnuto].

Anno ⁊c 19. feria IV. ante Sophie [11. května 1519] dáno právo stané Janovi Beztahovskému na Běloucha.

R. VIII. na l. A. XVI. b. — Půhon mřežován.

2701. *Šťastný, Ladislav a Fabian, vlastní a nedielní bratří Sekerkové z Sedčic,* pohání Václava a Viléma, bratří vlastních a nedielných Hořických z Hořic a na Pecce. Viniti je chtie ze IV kop gr. č. dluhu jemu za čtyři dčbery ryb spravedlivě povinného. Actum feria IV. post Galli anno ⁊c DXV° [17. října 1515].

[Juxta:] Léta ⁊c 19. feria III. post Stanislai [10. května 1519] hojemstvie do sv. Martina najprv příštieho [škrtnuto].

Anno ⁊c 19° feria III. post Stanislai nález [10. května 1519].

R. VIII. na l. A. XVI. b. — Půhon mřežován.

2702. *Jan z Hradešína,* maje léta spravedlivá pány Jich Mtí s plného soudu vyplněná, pohání statečného pana Radslava z Šebířova na Liběchově, najvyššího písaře království Českého. Viniti jej chce z toho, když jest otec téhož Jana na žádost a psaní jeho Janovi Nykodemovi, měštěnínu z Klatov, zaň za pana písaře sto uherských zlatých na zlatě na váze dobrých dal, kteréž jemu Jeronymovi otci nadepsaného Jana nadepsaný pan písař vedle připsání svého ve dvú nedělí zase dáti a oplatiti měl, ale že až dosavad zanedbává tomu učiniti dosti. Actum sabbato post Luce anno ⁊c DXV° [20. října 1515].

[Juxta:] Pan písař zemský činí poručníka mocného Jana Žateckého z Weykrštorfu ɔc, a Ambrože ingrosatora menších desk zemských, neb jednoho z nich, na zisk i na ztrátu.

Hojemstvie do Svátosti k létu ɔc XIX⁰ [6. května 1519].

Anno ɔc 19. feria III. post Stanislai [10. května 1519] nález.

R. VIII. na l. A. XVII. a. — Půhon mřežován.

2703. *Jan Beckovský z Jezvec* pohání Václava Poláckého z Polák a ve Zderaze. Viniti ho chce z nezdržení smlúvy, a to v tom, že maje s ním smlúvu, aby jemu Janovi svršky všecky po nebožce mateři jeho vydal, kteréž jest přijal od Jana a od Žibřida Žďárského, zejména tyto: prsteny zlaté, čuby dvě liščí, pečet stříbrnú, ložnie šaty, tenata, cínové nádobí, konve, mísy a dvě krávě i jiné všecky, kteréž jsú v registrách sepsány, jakož táž registra to v sobě šíře ukazují, [k] kterýmž se praví týž Jan právo a spravedlnost mieti; kdež sobě toho nevydánie pokládá CC kop gr. českých. Actum feria II. ante Severini anno ɔc DXV⁰ [22. října 1515].

[Juxta:] Poklid místo hojemstvie do Svátosti k létu ɔc XIX⁰ [6. kv. 1519].

Anno 1519 feria III. post Stanislai [10. května 1519] poklid zhola berú obě straně na smlúvu do sv. Martina najprv příštieho [11. listopadu].

R. VIII. na l. A. XVII. b. — Půhon mřežován.

2704. *Jan týž* pohání téhož Václava. Viniti ho chce ze sta kop gr. českých, tu kdež jest je k sobě přijal, pravě, že má dluhy za nebožku mateř jeho Janovi platiti, i nedal jest a nezaplatil žádných, kdež týž Jan praví se právo a spravedlnost k těm sto kopám groším míti. Actum feria II. ante Severini anno ɔc DXV⁰ [22. října 1515].

[Juxta:] Poklid místo hojemství do Svátosti k létu ɔc XIX⁰ [6. kv. 1519].

Anno 1519 feria III. post Stanislai [10. května 1519] poklid zhola svolily se obě straně do sv. Martina najprv příštieho [11. listopadu] na smlúvu.

R. VIII. na l. A. XVII. b. — Půhon mřežován.

2705. *Pan Wolf z Gutthšteina na Petršpurce* pohání Ambrože Chodaura z Lokte. Viniti ho chce ze XXVII½ kopy gr. míš. dluhu jemu za patnácte dčberuov ryb povinného, každý dčber za I½ kopy XX gr. míš., tu kdež jest rukojmí listem za Václava Polívku, jakož týž list šíře ukazuje. [Actum] feria II. [ante] Severini anno ɔc DXV⁰ [22. října 1515].

[Juxta:] Hojemstvie do Svátosti k létu ɔc XIX⁰ [6. května 1519].

Anno ɔc 19. feria III. post Stanislai [10. května 1519] dáno právo stané Wolfovi z Gušteina na Ambrože Chodaura.

R. VIII. na l. A. XVIII. a. — Půhon mřežován.

2706. *Pan Krystofor z Švamberka* ɔc pohání Fridricha Šelndorfa z Hornšperku, hofrychtéře na Buncli. Viniti ho chce z nevydánie svrškuov, kteréž sú zuostaly na zámku Hradišti nad Labem po někdy nebožtíkovi panu Burjanovi Labutovi z Švamberka ɔc, zejména těchto: dvanácte peřin o dvú ciechách kromě jedné, šest svrchních a šest zpodních, a jedna jest kožená, polštáře tři perné o jedné cieše, šest polštářuov kožených, deset podušek o jedné cieše, item koberec starý, XXI plechuo k pobíjení makoviciem, šperloch starý červený, plíšek labutí, jedny nohavice papúškové, plášť bílý plstěný, tlumok kožený, dvoje škorně, košile plátěná tlustá, dvě kuní kuože, sieť rybářská, vláček malý, čtyři obrve lýčené, tesák, meč, sudlice, kocperkar, čtyři kuše, dva hevery, čtyři oštípy, kliky jedny, dva túly, pilka, maličká pavézka, tři konve puclaté a dvě menší, osm panthů železných na dvéře; item v sklepě u veliké truhle dva čelouny, dva kusy plátna tlustého, v druhé truhle vornát damaškový červený se všemi duostroji, kalich stříbrný i patena též stříbrná, monstrancí mosazná, truhlice železná, čtyři truhlice malé, koblúk s kunami, tři flašky s pouzdrem; item dole v sklepě putna cínová, síti husté a kačice, šípuo čtyři kopy, kus volova, sieť ptačie a dva rukávníky, truhla prázná, dva vozy krytá, jeden nový a druhý starý, jakož cedule řezaná to v sobě šíře ukazuje a zavierá; kdež on pan Krystofor ɔc pokládá sobě toho tisíc kop gr. českých. Actum feria IV. ante Kryspini anno ɔc DXV⁰ [24. října 1515].

[Juxta:] Hojemstvie do Svátosti k létu ɔc XIX⁰ [6. května 1519].
Anno ɔc XIX⁰ feria III. post Stanislai [10. května 1519] nález.

R. VIII. na l. A. XVIII. a. — Půhon mřežován.

2707. *Pan Václav starší z Lobkovic a na Chlumci, pan Jan a pan Václav mladší bratří též z Lobkovic, strajci téhož pana Václava staršího nedielní,* pohání Jana z Paběnic a na Voračicích. Viniti ho chtí z nedodání tří kop a pětmezcítma grošuov míšenských, tu kdež jest byl slíbil listem svým za Václava Nohu mlynáře za sedm čberuov ryb, každý dčber po I½ kopě XXV gr., jakož ten jeho list pod pečetí jeho šíře ukazuje. Actum feria IV. ut supra anno ɔc DXV⁰ [24. října 1515].

[Juxta:] Poklid místo hojemstvie do Svátosti k létu ɔc XIX⁰ [6. kv. 1519].
Anno ɔc 19. feria III. post Stanislai [10. května 1519] nález.

R. VIII. na l. A. XIX. a. — Půhon mřežován.

2708. *Barbora z Kolína* pohání pana Jana a pana Bernartha bratří vlastních z Walšteina a na Krupce. Viniti je chce jakožto držietele statku někdy pana Albrechta z Kolovrath, najvyššího kancléře královstvie Českého, ze XXVIII kop gr. XVII gr. vše českých jí za kupecké věci od téhož pana Albrechta spravedlivě povinných. Actum feria V. die Crispini anno ɔc DXV⁰ [25. října 1515].

[Juxta:] Anno ɔc XIX⁰ feria III. post Stanislai [10. května 1519] pan Břetislav Švihovský ɔc, hofmistr dvoru krále JMti, slíbil za Barboru z Kolína za škody útratní a nákladní.

Hojemstvie do Svátosti k létu ɔc XIX⁰ [6. května 1519].

Anno ɔc 19. feria III. post Stanislai [10. května 1519] nález.

R. VIII. na l. A. XIX. b. — Půhon mřežován.

2709. *Zewold Guldemund z Grafczuof* pohání Jaroslava Sekerku z Sedčic a na Bezděkově. Viniti ho chce z VIII kop gr. č. dluhu jemu za damašek spravedlivě zuostalého. Actum feria V. Crispini anno ɔc DXV⁰ [25. října 1515].

[Juxta:] Anno ɔc XIX⁰ feria II. post Stanislai [9. května 1519] Petr Haléř z Jitčiněvsi slíbil za Zewolda Guldemunda za škody útratní a nákladní.

Hojemstvie do Svátosti k létu ɔc XIX⁰ [6. května 1519].

Přiznal sě týž Jaroslav k dluhu. Anno ɔc 19. feria III. post Stanislai [10. května 1519] nález.

R. VIII. na l. A. XX. a. — Půhon mřežován.

2710. *Ladislav Malešický z Černožic a na Malešicích* pohání Zigmunda Holce z Květnice, Starého města Pražského měštěnína, pro postavenie Říhy z městečka Úvala před ɔc. Viniti ho chce toho člověka jeho, že jest on Řéha les jeho Malešického, kterýž jest jemu zlodějsky od čeledi jeho Říhovy ukraden a koňmi jeho a čeledí do dvora jeho Říhova uvezen. Actum feria VI. ante Simonis et Jude anno ɔc DXV⁰ [26. října 1515].

[Juxta:] Zigmund Holec z Květnice poroučí při svú Václavovi Šlechtovi z Pomberka. Týž Malešický činí poručníka Jana z Doupova.

Poklid do Svátosti k létu ɔc XIX⁰ [6. května 1519].

Anno ɔc 19. odložena [pře], dokud sě soud nezdá [škrtnuto].

Léta MDXIX⁰ feria IV. ante Sophie [11. května 1519] hojemstvie na soudu do sv. Martina najprv příštieho [11. listopadu] dáno.

R. VIII. na l. A. XX. a. — Půhon mřežován.

2711. *Petr Haléř z Jičiněvsi* pohání Zigmunda z Pitkovic. Viniti ho chce z D kop gr. č. dluhu jemu Haléřovi od téhož Zigmunda povinného. Actum fer. VI. ut supra anno ɔc DXV⁰ [26. října 1515].

[Juxta:] Hojemstvie do Svátosti k létu ɔc XIX⁰ [6. května 1519].

Anno ɔc 19. feria IV. post Stanislai [11. května 1519] této pře odloženo do sv. Martina najprv příštieho na naučení pánů Jich Mtí plného soudu zemského.

R. VIII. na l. A. XX. b. — Půhon mřežován.

2712. *Petr tajž* pohání téhož ze CCC kop gr. českých dluhu jemu Haléřovi od téhož Zigmunda povinného. Actum ut supra anno ꝛc DXV° [26. října 1515].

(Juxta:] Též hojemství do Svátosti k létu ꝛc XIX° [6. května 1519].

Pustil od puohonu Halieř.

R. VIII. na l. A. XX. b. — Půhon mřežován.

2713. *Petr Haléř tajž* pohání téhož z LXV kop gr. č. dluhu jemu Haléřovi od téhož Zigmunda povinného. Actum ut supra anno ꝛc DXV° [26. října 1515]

[Juxta:] Též hojemství k létu XIX k Svátosti [6. května 1519].

Pustil od druhého též Halieř.

R. VIII. na l. A. XX. b. — Půhon mřežován.

2714. *Václav z Gbelska* pohánie pana Václava Zuba z Lanšteina. Viniti ho chce z V½ kopy gr. míš. dluhu jemu za vápno a cihly povinného. Actum ut supra anno ꝛc DXV° [26. října 1515].

[Juxta:] Václav z Gbelska puovod poručí při svú Janovi Leydychovi z Čečelic na zisk i na ztrátu.

Létha MDXIX° feria IV. ante Sophie [11. května 1519] hojemstvie na soudu do sv. Martina najprv příštieho [11. listopadu].

R. VIII. na l. A. XX. b. — Půhon mřežován.

2715. *Erazim Frey* pohání pana Václava Zuba z Lanšteina. Viniti ho chce z V kop gr. míš. dluhu jemu za nebožtíka Mrštného povinného. Actum feria VI. ante Simonis et Jude anno ꝛc DXV° [26. října 1515].

[Juxta:] Erazim Frey poručí [při svú] Ambrožovi strýci svému na zisk i na ztrátu.

Anno ꝛc XVIII. v sobotu po sv. Alžbětě [20. listopadu 1518] hojemství do Svátosti k létu ꝛc XIX [6. května 1519].

Anno ꝛc 19. feria IV. post Stanislai [11. května 1519] nález.

R. VIII. na l. A. XXI. a. — Půhon mřežován.

Půhony k roku Svátosti léta MDXVI°.

2716. *Bohuslav Strachota z Královic* pohání pana Jana z Kolovrath a na Mašťově. Viniti ho chce z toho, že jest kázal vyzdvihnúti od kostelníkuo od svatého Wolfganka v Doupově IIII½ kopy XXI gr. č. k jeho dielu příslušejícieho, kdež týž Bohuslav praví, že on na témž kostelu polovici podacího má, a on pan Jan nahoře psané summy zase položiti nechce; kdež on Bohuslav sobě toho vyzdvižení těch peněz ujmy pokládá na též kaple na svém dielu XXV kop gr. č. Actum feria VI. ante Elizabeth anno ꝛc DXV° [16. listopadu 1515].

[Juxta:] Hojemstvie do Svátosti k létu ɔc XIX. [6. května 1519].
Na tuto zavolati zítra, to jest ve čtvrtek.
Anno ɔc 19. feria V. ante Zofie [12. května 1519] dáno právo stané.
R. VIII. na l. A. XXI. a. — Půhon mřežován.

2717. *Markéta hokyně s Malé Strany, u Jiříka kožišníka bydlející,* pohání Erazima Šnoble z Pliknšteina. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z desieti kop grošuov českých, protože jest ji zbil, toho učiniti nemaje. Actum feria II. ante Lucie anno ɔc DXV° [10. prosince 1515].

[Juxta:] Hojemstvie do Svátosti k létu ɔc XIX [6. května 1519].

Anno ɔc 19. feria V. ante Sophie [12. května 1519] Václav z Vrchlabí slíbil za túž Markétu pro škody útratnie.

Nález feria V. ante Zofie anno ɔc 19. [12. května 1519].
R. VIII. na l. A. XXI. b. — Půhon mřežován.

2718. *Václav z Polák* pohání Bernarta z Rachmberka a na Jenči. Viniti ho chce z toho, že jest s ním Václavem chodil ku panu Václavovi Bezdružickému z Kolovrath a na Košátkách, najvyššiemu sudiemu dvorskému královstvie Českého, a Janovi Piečkovskému, sestřenci jeho Václavovu, s ním spolu od téhož pana Bezdružického vodpuštěnie bral, a potom jej od něho Václava uloudil a jej při sobě má proti poručení krále JMti, a pod tím jej Piečkovského o jeho statek připravuje, kteréhožto takového jej Jana o statek připravování pokládá sobě on Václav z Polák CL kop gr. č. Actum feria VI. post Lucie anno ɔc DXV° [14. prosince 1515].

[Juxta:] Poklid místo hojemství obě straně berú létha ɔc XVIII. v středu před svatú Alžbětú [17. listopadu 1518] k Svátosti k létu ɔc XIX° [6. května 1519].

Anno 1519 feria III. post Stanislai [10. května 1519] poklid zhola obě straně se svolily do sv. Martina najprv příštieho [11. listopadu].
R. VIII. na l. A. XXI. b. — Půhon mřežován.

2719. *Pavel Klenovský ze Ptenie* pohání Jana Kozelku z Hřivic, hajthmana na Točníce. Viniti jeho chce z pěti kop grošuov českých, kteréž jemu zadržal, maje vydati jemu na placení dluhuov královských, tak jakž je u vydání na počtu již ukázal těmto čtyřem zprávcím. Actum feria VI. post Lucie [14. prosince 1515].

[Juxta:] Hojemství do Svátosti k létu XIX [6. května 1519]. Smlúva.
R. VIII. na l. A. XXII. a. — Půhon mřežován.

2720. *Pavel Klenovský ze Ptenie* pohánie Hynka z Police. Viniti ho chce z nezdržení smlúvy mezi nimi Zigmundem Baršem učiněné a to v tom, že rukojmie jeho Pavlovy pohánēl z škod proležaných, tak jakož puohon jeho to v sobě šíře uka-

zuje, o kteréžto smlúvu Zigmundem Baršem z Kamenice učiněnú měl jest prve, než z těch škod poháněl jest, kteréžto nezdrženie smlúvy on Pavel pokládá sobě L kop gr. č. Actum feria IV. post circumcisionem domini anno ɔc DXVI⁰ [9. ledna 1516].

[Juxta:] Hojemství do Svátosti k létu XIX [6. května 1519].

R. VIII. na l. A. XXII. b. — Půhon mřežován.

2721. *Katheřina Kostelákorá, Nového města Pražského měštka*, pohání Zigmunda Pitkovského z Pitkovic. Viniti ho chce z X kop gr. jí Katheřině od něho propadených, tu kdež jest se jí podvolil, aby jemu kuoň jeho z práva propustila, že jí kopu grošuov a pět grošuov bílajch ve třech dnech pořád zběhlých dá; pakli by jí nedal, že jí těch X kop gr. propadnúti chce; i toho jest týž Zigmund neučinil a jí té kopy a V gr. bílých nedal až podnes, a tudy jest těch X kop gr. jí propadl. Actum feria VI. die Prisce anno ɔc DXVI [18 ledna 1516].

[Juxta:] Kateřina činí poručníka Víta z Radslavic na zisk i na ztrátu. Jiřík ž Kovanína v Oujezdě slibuje za škody za túž Katheřinu.

Puovod non astitit.

Hojemstvie do Svátosti k létu ɔc XIX⁰ [6. května 1519].

R. VIII. na l. A. XXII b. — Půhon mřežován.

2722. *Pan Albrecht z Gutthšteina* pohání Adama Stolinského z Kopist. Viniti ho chce z toho, že jest jemu ceduli pod svú pečetí svú vlastní rukú psav, k němu se nezachoval, jako na pána sluší, že jest jemu nepsal dvakrát pánu, jako jiní páni a dobří lidé k témuž panu Albrechtovi se zachovávají. Actum feria IV. ante Thymotei apostoli minoris anno ɔc DXVI [23. ledna 1516].

[Juxta:] Jan Stolinský činí poručníka Jana Žateckého z Weykrštorfu na zisk i na ztrátu. Pan Albrecht činí poručníka Václava Šlechtu z Pomberka na zisk i na ztrátu.

Poklid do Svátosti k létu ɔc XIX^u [6. května 1519].

Anno ɔc 19. feria IV. ante Sophie [11. května 1519] dáno hojemstvie na soudu do sv. Martina najprv příštieho [11. listopadu].

R. VIII. na l. A. XXIII. a. — Půhon mřežován.

2723. *Pavel z Adršpachu* pohání Václava Fraňka z Liběchova, měštěnína Starého města Pražského. Viniti ho chce z toho, že jest na něm právo v soudu komorniem ustál, puohonu jemu nedodav, a po tom staném právu jej zatekl, ješto on Pavel pro to zatčenie jemu Fraňkovi VI½ kop IV gr. míš. dáti musil. Actum feria V. die Valentini anno ɔc DXVI⁰ [14. února 1516].

[Juxta:] Pan Franěk činí poručníka Mikuláše Dětského z Liboslavě a Václava Šlechtu z Pomberka neb jednomu z nich na zisk i na ztrátu.

Hojemstvie k Svátosti k létu ꝯc XIX [6. května 1519].
Anno ꝯc 19. feria V. ante Zofie [12. května 1519] nález.
R. VIII. na l. A. XXIII. b. — Půhon mřežován.

2724. *Václav Donáth Přínskej z Těchlovic* pohání Jana Kamenického z Pitkovic. Viniti ho chce z toho, že jest zaň za Jana z viery slíbil k Regině Lukšově z Mladého Bydžova za VII kop a XX gr. míš., z kteréhožto slibu jeho Václava on Jan Kamenický vypraviti zanedbává, kteréhožto nevyvazenie pokládá sobě deseth kop gr. č. Actum feria V. die Valentini anno ꝯc DVI° [14. února 1516].

[Juxta:] Jan Kamenický z Pitkovic činí poručníka Václava z Vrchlabí na zisk i na ztrátu.

Hojemství k Svátosti k létu ꝯc XIX[u] [6. května 1519].

Mělo stané právo dáno býti feria V. ante Sophie anno ꝯc 19. [12. května 1519], i nestál Václav Donát k tomu, když bylo po soudu na týž den.
R. VIII. na l. A. XXIV. a. — Půhon mřežován.

2725. *Zuzanna z Sulic* pohání Kunky Vranovské z Sulic. Viniti ji chce z nedodání LXXV kop gr. č., jakož jest byla dala jí schovati CL kop českých, ale že jí na to dala LXXV kop gr. č., a ostatku, to jest LXXV kop gr. č., těch jí prodlévá dodati a navrátiti. Actum feria V. ut supra [14. února 1516].

[Juxta:] Poklid místo hojemství do Svátosti k létu XIX s povolením obú stran [6. května 1519].

Smlúva.
R. VIII. na l. A. XXIV. a. — Půhon mřežován.

2726. *Zuzana týž* pohání též Kunky ꝯc. Viniti ji chce z nedodání XI kop gr. č., jakož jest jí schovati C kop gr. č. dala, ale že jí na to dala LXXXIX kop gr. č., a ostatku, to jest XI kop gr. č., těch jí prodlévá dodati a navrátiti. Actum feria V. ut supra [14. února 1519].

[Juxta:] Poklid místo hojemství do Svátosti k létu ꝯc XIX[u] [6. května 1519].
R. VIII. na l. A. XXIV. b. — Půhon mřežován.

2727. *Václav Chřepitský z Modlíštkovic sám od sebe a jménem Ctibora, bratra svého vlastnieho a nedielného, leth nemajícieho*, pohání Viléma Buzického z Buzic a v Mileňovicích. Viniti jej chce z toho, kdež jest on Vilém po smrti někdy Martina Chřepitského z Modlíškovic, otce týchž bratří, vyzdvihl z listuo hlavních od pana Jana Hroznaty z Vrtba, Petra z Mladějovic a Jiříka Robmhappa s Suché CL kop gr. č. peněz jim bratřím po smrti téhož Martina otce jich náležící[ch], a jsa po smrti téhož Martina od najbližšieho přietele téhož Martina otce jich od Katheřiny z Modlíškovic žádán, aby i statek všecken jim bratřím náležící vydal a postúpil, že

on Vilém jest toho učiniti nechtěl jim ke škodě za L kop gr. č. Actum feria V. die Valentini anno oc DXVI⁰ [14. února 1516].

[Juxta:] Hojemství k Svátosti k létu oc XIX [6. května 1519].

Smlúva.

R. VIII. na l. A. XXIV. b. — Půhon mřežován.

2728. *Pan Heřman z Rychnova* pohání Jana Krupého z Probluze a na Lomnici ze řčení, a to takového, kdež týž Krupý měl jest dáti úroku při sv. Jiří minulém LXII½ kopy gr. míš. jemu panu Heřmanovi z summy hlavní věnné, kterú jest mu zapsal dskami na statku svém na Břišťanech a na Bašnicích, jakož to dsky zemské šíře ukazují, i žádal jest téhož Heřmana, aby mu toho úroku čekal, a komorníka na uvázánie bral, přiřiekaje mu jej dáti a zaplatiti, a toho mu dodnes učiniti zanedbává. Actum sabbato post s. Valentini anno oc DXVI⁰ [16. února 1516].

[Juxta:] Hojemství k Svátosti k létu oc XIX [6. května 1519].

Léta oc XIX. sabbato ante Stanislai [7. května 1519] s povolením stran poklid zhola do sv. Martina najprv příštieho [11. listopadu].

R. VIII. na l. A. XXV. a. — Půhon mřežován.

2729. *Václav, Matěj, Jan a Bohuslav bratři vlastní a nedielní z Oudoleně* pohánějí purgmistra, konšeluov i všie obce města Chrudimě. Viniti je chtějí ze tří seth kop gr. č., kteréž jsú k sobě přijali od Petra Haléře z Jičiněvsi, Mikšovi z Oudoleně, otci jich, příslušejících, [k] kterýmžto tři stem kopám groším českým právo a spravedlnost mají po jmenovaným Mikšovi, otci svém vlastním. Actum feria II. post Valentini anno oc DXVI⁰ [18. února 1516].

[Juxta:] Hojemstvie k Svátosti k létu oc XIX. [6. května 1519].

Anno oc 19. feria V. ante Zofie [12. května 1519] nález.

R. VIII. na l. A. XXV. b. — Půhon mřežován.

2730. *Jan Bechyně z Lažan a na Pičíně a Šimon příjmí Markrabie* poháněji Purkartha z Sulevic a na Duchcově z toho, jakož někdy urozený a statečný rytieř pan Kunáth Pešík z Komárova puojčil jest nadepsanému Purkartovi CL kop gr. českých, na kteréž jest mu na se list hlavní na pargameně s visutými pečetmi a rukojmiemi udělal, kterýžto list předepsaný pan Pešík dal jest s dobrú volí svrchupsaným Janovi Bechyňovi a Šimonovi Markrabí, kterýžto Jan a Šimon z téhož dluhu napomínali jsú nadepsaného Purkartha, ale na žádost jeho i přátel, aby jemu čekali, to jsú oni činili a čekali, až se týž list promlčel, a přes to promlčenie týž Purkarth jim Janovi a Šimonovi summu nadepsanú CL kop gr. č. přiřekl dáti a zaplatiti, a toho dodnes učiniti zanedbává; z kterýchžto CL kop gr. č. oni Jan a Šimon vedle téhož přirčenie jej Purkartha viniti chtie. Actum feria VI. post Mathie appostoli [29. února 1516].

[Juxta:] Létha MDXVI⁰ feria VI. die Ambrozi [4. dubna 1516] Jan Bechyně z Lažan a na Pičíně činí poručníka k té při Mikuláše Děckého z Liboslavě na zisk i na ztrátu.

Purkarth z Sulevic činí poručníka Jana Žateckého z Weykrštorfu na zisk i na ztrátu.

Létha MDXIX⁰ v pátek před svatú Žofií [13. května 1519] hojemství na soudu do sv. Martina najprv příštieho [11. listopadu].

Tato pře má státi, neb byl při napravování práv Jan Bechyně.

Anno ɔc 23. sabbato sancti Marci [25. dubna 1523] právo stané na Purkarta dáno.

R. VIII. na l. A. XXVI. b. — **Půhon mřežován.**

2731. *Jan Žamberský zlatotepec, Jiřík Ježíšek měšťané Starého města Pražského, a Václav obývající u Stanislava Tletle* pohánějí pana Viléma Mrackého z Dubé a na Prčici jakožto držitele statku někdy Katheřiny z Pakoměřic. Viniti ho chtí ze třidcíti kop gr. míš., kterýchžto XXX kop gr. míš. ona Katheřina z Pakoměřic dala a odkázala kšaftem někdy Anně Maternové, jakož ten jejie Katheřinin kšaft šíře ukazuje, k kterýmžto XXX kopám gr. míš. oni Jan, Jiřík a Václav právo a spravedlnost mají dáním Anny Maternové. Actum sabbato post Mathie appostoli [1. března 1516].

[Juxta:] Pan Vilém Mracký činí poručníka této pře Markvartha z Soběhrd na zisk i na ztrátu.

Anno 1519 feria VI. ante Žofie [13. května 1519] hojemstvie do sv. Martina najprv přieštieho [11. listopadu].

Puovod non astitit.

R. VIII. na l. A. XXVI. b. — **Půhon mřežován.**

2732. *Antonín a Krystof bratři vlastní a nedielní z Urleych* pohánějí Jana Kantora, kterýž se píše z Urleych, měštěnína města Nového Plzně. Viniti ho chtí z nevydání majestátu ciesařského ciesaře Fridricha slavné paměti JMti, kterýž jest k sobě přijal po smrti Václava z Urleych, obyvajícého v městě Novém Plzni, kterýžto majestát svědčí Filipovi z Urleych, dědu jmenovaných Antonie a Krystofa, k kterémužto majestátu oni Anton a Krystof právo a spravedlnost mají po již jmenovaném někdy Václavovi strýci svém vlastním přirozeným a nedielným; kteréhožto majestátu nevydání oni Anton a Krystof pokládají sobě tisíc kop grošuov českých. Actum sabbato post Mathie appostoli [1. března 1516].

[Juxta:] Anthonín a Krystof puovodové stojíc osobně poroučejí svú při na zisk i na ztrátu panu Bernarthovi Rachmberkovi z Rachmbergka a na Jenči a Bohuslavovi Vrchotovi z Slatiny, oběma neb jednomu z nich.

Anno 1519, feria VI. ante Sophie [13. května 1519] hojemstvie do sv. Martina najprv přieštieho [11. listopadu].

R. VIII. na l. A. XXVII. a. — Půhon mřežován.

2733. *Václav Štítný z Štítného a na Proseči* pohání pana Ladslava z Šternbergka a na Bechyni, najvyššieho kancléře království Českého, a spolu s ním mistra Jana z Vrathu a Jiříka Hášu z Oujezda, držitele statku někdy Elšky Jandové od Hory Kuthny. Viniti je chce z toho, že jest ona Elška Jandová řekla Václavovi Kučerovi tisíc zlatých uherských dáti, ale že tomu svému řčení neučinila dosti, z kterýchžto tisíce zlatých uherských je viniti chce, k kterýmžto tisíci zlatým uherským on Václav Štítný právo a spravedlnost má dáním téhož Václava Kučery, jakož to dání jeho šíře ukazuje. Actum sabbato post Mathie appostoli [1. března 1516].

[Juxta:] Háša z Újezda činí poručníka své pře mistra Jana z Vrathu na zisk i na ztrátu. Václav Štítný činí poručníky Jana Hlasa z Kamenice, Mikuláše Dětského z Liboslavě, neb jednoho z nich na zisk i na ztrátu.

Má státi až do Svátosti.

Anno 1518 feria IV. post Martini [17. listopadu 1518] Václav Roztocký z Teplé na miestě pana Ladslava z Šternbergka s povolením druhé strany vzal poklid zhola do Svátosti k léthu MDXIX [6. května 1519].

Létha MDXIX° feria VI. ante Sofie [13. května 1519] hojemstvie do sv. Martina najprv přieštieho [11. listopadu].

Anno 1523 feria VI. post Georgii [24. dubna 1523] na naučení panském tato pře Václava Štietného jest a odložena do sv. Martina.

Anno 1523 sabbato post Galli [17. října 1523] Jich Mt páni z plného soudu zemského a vladyky Václavovi Štietnému odkládají do Svátosti najprve příští [9. dubna 1524].

R. VIII. na l. A. XXVII. a. — Půhon mřežován.

2734. *Markétha z Malovic, manželka někdy Jana Čabelicského z Soutic,* pohání Ctibora Arnošta z Kestřan a v Umbrechticích. Viniti ho chce z nevrácení řetěza zlatého, kteréhož jest mu puojčila, v kterémžto řetězu devět lothů zlata dukátového jest, kterýžto řetěz za CL zlatých uherských stojí. Actum feria II. ante translacionis sancti Wenceslai [3. března 1516].

[Juxta:] Létha MDXIX° feria VI. ante Zophie [13. května 1519] hojemství do sv. Martina najprv příštieho [11. listopadu].

R. VIII. na l. A. XXVII. b. — Půhon mřežován.

2735. *Ofka z Kunsdorfu, manželka Václava Donáta Přínského z Těchlovic,* pohání Markéthu z Šertingku, manželku někdy Lukáše Doubka z Rybňan. Viniti ji

chce z toho, kdež jest jí řekla pas vrátiti stříbrný, kterýž jest jí též Ofce stál XII kop gr. míš. Actum feria III. in die s. Wenceslai translacionis [4. března 1516].

[Juxta:] Markétha z Šertingku pohnaná činí poručníka té pře Markvartha z Soběhrd na zisk i na ztrátu.

Létha ɔc 19. feria VI. ante Sophie [13. května 1519] hojemstvie do sv. Martina najprv příštího [11. listopadu].

Puovod non astitit. R. VIII. na l. A. XXVII. b. — Půhon mřežován.

2736. *Zewolt Guldemundt z Grafczof* pohání Jana Krupého z Probluze. Viniti jej chce z VI½ kopy gr. a z XVII gr. vše českých, za kteréž jest jemu slíbil za Viléma Hořického z Hořic a na Pecce. Actum ut supra [4. března 1516]

[Juxta:] Anno ɔc XIX. feria III. post Stanislai [10. května 1519] Petr Halíř z Jičiněvsi slíbil za téhož Ziwalda pro škody útratnie na tyto dva puohony pořád.

Létha ɔc 19. feria VI. ante Sophie [13. května 1519] hojemstvie do sv. Martina najprv přieštieho.

R. VIII. na l. A. XXVII. b. — Půhon mřežován.

2737. *Zewolt Guldemundt z Grafczof* pohání Viléma a Václava bratří vlastních a nedielných z Hořic a na Pecce. Viniti je chce z IV kop gr. minus jednoho groše českých dluhu jemu za kupecké věci od někdy pana Mikuláše z Hořic otce jich zuostalého.

[Juxta:] Létha ɔc 19. feria VI. ante Sophie [13. května 1519] hojemstvie do sv. Martina najprv příštieho [11. listopadu].

R. VIII. na l. A. XXVIII. a. — Půhon mřežován.

2738. *Pan Jan Berka Drahobuský z Dubé, krále JMti dvoru maršálek,* pohání paní Anny z Kováně, někdy pana Albrechta z Kolovrat, najvyššieho kancléře královstvie Českého, manželky. Viniti ji chce ze rčenie takového, že jest řekla kšaftu posledniemu někdy pana Albrechta z Kolovrath ɔc a tomu jeho odkázání týmž kšaftem dosti učiniti, v kterémžto kšaftu někdy on pan Albrecht z Kolovrat ɔc témuž panu Janovi Berkovi MCCC kop gr. mieš. odkázal, z kterýchž MCCC kop on pan Jan ji paní Annu viniti chce. Actum feria IV. post translacionis sancti Wenceslai [5. března 1516].

[Juxta:] Póvod létha ɔc. 16. feria IV. post translacionis s. Wenceslai [5. března 1516] činí poručníka k té při vedení Václava Šlechtu z Pomberku na zisk i na ztrátu.

Paní Anna z Kováně vzela poklid místo hojemství létha ɔc XVIII. na tento zpuosob, bude-li ta pře vyhlášena při tom času, tehdy při času sv. Martina [11. listopadu] bude moci poklid místo hojemstvie ɔc, než přišla-li by nyníčko, tehdy o sv. Martině nebude moci hojemstvie vzíti.

Anno ꝯc XIX° feria III. post Stanislai [10. května 1519] Karel z Duban slíbil za škody útratní a nákladní za pana Jana Berku ꝯc.

Pan Albrecht ze Šternberka slibuje za škody za pana Berku z Dubé. Létha ꝯc 19. feria VI. ante Sophie [13. května 1519] hojemstvie do sv. Martina najprv příštieho [11. listopadu].

R. VIII. na l. A. XXVIII. a. — Půhon mřežován.

2739. *Katheřina z Říček* pohání Jana Tychtu z Ještětic, manžela svého. Viniti jeho chce ze řčenie takového, že jest jí řekl k živnosti její XXti kop gr. č. každý rok dávati, ale tomu svému řčení nedbá učiniti dosti. Sabbato post translacionis s. Wenceslai [8. března 1516].

[Juxta:] Katheřina táž poručníky činí té pře pana Jindřicha Loučenského z Kopidlna na zisk a na ztrátu a Jana Žateckého z Weykrštorfu, jednomu nebo oběma té pře vedení.

Anno 1519 feria IV. ante Zofie [11. května 1519] poklid místo hojemstvie, přijde-li ta pře do sv. Martina najprv příštieho [11. listopadu], obě straně se svolily; pakli nepřijde, tehdy nic.

R. VIII. na l. A. XXVIII. a. — Půhon mřežován.

2740. *Pan Pavel Samoel z Hrádku* pohání paní Annu z Kováně a na Lovosicích, vdovu po někdy panu Albrechtovi z Kolovrath, najvyšším kancléři královstvie Českého. Viniti ji chce ze řčení takového, kdež jest týž Albrecht z Kolovrat, najvyšší kancléř královstvie Českého, leže v nemoci své před některými pány a dobrými lidmi jemu Pavlovi Samuhelovi z Hrádku tisíc zlatých rejnských jí paní Anně po smrti téhož Albrechta dáti rozkázal, a ona paní Anna hned na táž slova pana Albrechta z Kolovrath, manžela svého, před těmi dobrými pány a dobrými lidmi řekla tomu dosti učiniti a těch tisíc zlatých rejnských jemu panu Pavlovi Samuhelovi po smrti svrchu psaného Albrechta z Kolovrath dáti, i toho jest neučinila i podnes. Feria II. ante Gregorii [10. března 1516].

[Juxta:] Létha ꝯc XVII° v sobotu po sv. Jakubě [1. srpna 1517] pan Pavel Samuel z Hrádku učinil té pře mocného poručníka na zisk i na ztrátu pana Jiříka Samuele bratra svého.

Pan Jan činí poručníka na místě paní Jana Byšického na zisk i na ztrátu.

Paní Anna z Kováni vzela poklid místo hojemstvie létha ꝯc XVIII° na tento zpuosob, nebude-li ta pře vyhlášena při tomto času, tehdy při času sv. Martina bude moci poklid vzíti miesto hojemstvie; pakli by byla vyhlášena nyníčko, tehdy při sv. Martině nebude moci hojemstvie vzíti.

Anno 1519 feria III. post Stanislai [10. května 1519] pan Zikmund Smiřický z Smiřic slíbil za pana Pavla Samoele z Hrádku za škody útratní a nákladní.

Anno 1519 feria VI. ante Zofie [13. května 1519] hojemstvie do sv. Martina najprv příštieho [11. listopadu].

R. VIII. na l. A. XXVIII. b. — Půhon mřežován.

2741. *Pan Jan z Rabšteina a na Hostúni* pohání Jindřicha Purkartha z Hořešovic a na Vidicích. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z Xti kop gr. českých, protože jest mu zbil člověka jeho jménem Honza ze vsi Čes [Žes?] pychem.

[Juxta:] Anno ꝯc 19. feria VI. ante Zofie [13. května 1519] hojemstvie do sv. Martina najprv příštieho [11. listopadu].

R. VIII. na l. A. XXVIII. b. — Půhon mřežován.

2742. *Dorotha Šmejdířka, Menšieho města Pražského měštka,* pohání pana Jindřicha z Kolovrat a na Krakovci. Viniti jeho chce ze XXXIIIj kopy gr. vše českých jí za kupecké věci spravedlivě povinných. Actum feria IV. die Gregorii [12. března 1516].

[Juxta:] Dorotha puovod poroučí při svú Erazimovi Fregovi z Fregunku, synu svému, na zisk i na ztrátu.

Anno 1519 feria VI. ante Zofie [13. května 1519] hojemství do sv. Martina najprv příštieho [11. listopadu].

Na naučení panské. Má státi, nemá přetržena býti.

R. VIII. na l. A. XXVIII. b. — Půhon mřežován.

2743. *Maynuš z Hustiřan* pohání Hynka Doubka z Lautrbachu. Viniti jej chce z L kop gr. českých pokuty jemu od téhož Hynka podle svolenie zemského propadených, protože jest tenata zaječí lécel na lesích jeho Dubenecských bez povolení jeho.

[Juxta:] Maynuš z Hustiřan činí poručníka těch pří Markvarta z Soběhrd na zisk i na ztrátu.

Anno ꝯc 19. feria VI. ante Zofie [13. května 1519] hojemstvie do sv. Martina najprv příštieho [11. listopadu].

Anno 1523 feria V. post Martini [12. listopadu 1523] Matěj služebník páně Atrzpachů položil za nemocného Hynka Doubka. Zpraviti má na zajtří Svátosti najprv přieští [9. dubna 1524].

Anno ꝯc 1524 sabbato ante Tiburcii [6. srpna 1524] stané právo.

R. VIII. na l. A. XXIX. a. — Půhon mřežován.

2744. *Týž* téhož ut supra proto, že jest rozkázal lidem svým z Dubence na shon jíti a jim sháněti nočně rozkázal.

[Juxta:] Anno ꝯc 19. feria VI. ante Zofie [13. května 1519] hojemstvie do sv. Martina najprv příštieho [11. listopadu].

Za nemoc pokládá ut supra.

Anno 1524. sabbato ante Tiburcii [6. srpna 1524] stané právo.
R. VIII. na l. A. XXIX. a. — Půhon mřežován.

2745. *Tejž* pohání Annu Doubkovu z Sloupna. Viniti [ji] chce z pychu a pro ten oc proto, že jest lidem Dubeneckým rozkázala, aby jemu Maynušovi vrata plotem zapletli, kteráž má z svého dvoru v Dubenci.

[Juxta:] Anno oc 19. feria VI. ante Zofie [13. května 1519] hojemstvie do sv. Martina najprv příštieho [11. listopadu].

Stané právo dáno feria V. post Martini anno 1523 [12. listopadu 1523].
R. VIII. na l. A. XXIX. a. — Půhon mřežován.

2746. *Havel z Bytiezu* pohání Jana, Václava, Petra a Jindřicha bratří vlastních a nedielných z Komárova a Jana Pešíka mladšieho odtudž z Komárova, strejce jich nedielného, pro postavení Petra Háje, purkrabí jich v Příbrami. Viniti jej chce z pychu a pro ten oc, protože jest jemu Havlovi na lesích jeho bez vědomí jeho les sekal a ssekaný sobě odvezl. Actum feria IV. die s. Gregorii [12. března 1516].

[Juxta:] Poklid místo hojemstvie do sv. Martina. Na mocném přestání.
R. VIII. na l. B. 1. a. — Půhon mřežován.

2747. *Jindřich Śpetle z Prudic* pohání Václava Haugvice z Biskupic. Viniti jej chce z nezdrženíe smlúvy mezi jím Jindřichem a jím Václavem učiněné, a to v tom, že jest měl panu Burjanovi z Říčan a na Ledči zaň za Jindřicha C kop grošuov českých dáti, i nedal jest, než L kop gr. českých, a padesáte kop gr. nedodal, kteréžto nezdržení smlúvy on Jindřich pokládá sobě C kop grošuov českých. Actum feria VI. post Gregori [14. března 1516].

[Juxta:] Václav Húgvic pohnaný poroučí Janovi Žateckému oc na zisk i na ztrátu k uběma puohonóm.

Anno oc 19. feria VI. ante Zofie [13. května 1519] hojemstvie do sv. Martina najprv příštieho [11. listopadu].

Anno 1523 feria V. post Martini [12. listopadu 1523] nález.
R. VIII. na l. A. XXIX. a. — Půhon mřežován.

2748. *Týž* téhož viniti chce z toho, že koupiv od něho právo jeho, kteréž měl od Čáslavských na rybníku Krajnaru, i držel jest tajž rybník vajš, než držeti jměl, a tím rybníkem dále topil, než topiti jměl, a tudy ten rybník k stržení přivedl, ježto jest toho učiniti neměl; i pokládá sobě to stržení rybníka D kop gr. českých. Feria II. die sancte Gedrutis [17. března 1516].

[Juxta:] Anno oc 19. feria VI. ante Zofie [13. května 1519] hojemstvie do sv. Martina najprv příštieho [11. listopadu].

Anno 1523 feria V. post Martini [12. listopadu 1523] nález.
R. VIII. na l. A. XXIX. b. — Půhon mřežován.

2749. *Jan Boreň ze Lhoty a v Holedči* pohání Zikmunda Čelechovce z Královic a v Holedči, aby postavil lidi své Jana Hucle pastuchu a Henzle z Velikého Holedče a Henzle, kterýž někdy u nebožtíka Bohuslava Chotka marštaléřem byl, před ɔc. Viniti je chce z pychu a pro ten ɔc proto, že jsú jemu vzali Duoru schovanici jeho proti vuoli jeho.

[Juxta:] Jan Hucl činí poručníky té pře mocné Zikmunda Čelechovce z Královic a Václava Bazka z Nebovid na zisk i na ztrátu, oba dva nebo jednoho z nich.

Anno ɔc 19. feria VI. ante Zofie [13. května 1519] na tuto při právo stané dáno na Zikmunda Čelechovce pro nepostavení dvú Hanzluov, ani sám stál.

Anno ɔc 19. feria VI. ante Sophie [13. května 1519] dáno hojemstvie Janovi Huclovi toliko, neb jiní postaveni nebyli k soudu, ani sám Zikmund Čelechovec stál, než poručník téhož Hucle stál Václav Bazek.

R. VIII. na l. A. XXIX. b. — Půhon mřežován.

2750. *Pan Jan purgkhrabie z Donína a na Vokoři* pohání Katheřiny z Zahořan, manželky někdy Jana Pytlíka ze Zvoleněvsi. Viniti ji chce z pychu a pro ten ɔc, protože Markéthu, Krystle kováře dceru z Hostouně, kmetičnu jeho, na rukojmiech má, a jemu panu Janovi Donínskému na jeho slušnú žádost, an chtěl od ní všecko spravedlivé učiniti, jí spustiti s rukojemstvie nechtěla. Actum feria IV. post Gedrutis [19. března 1516].

[Juxta:] Anno ɔc 19. sabbato ante Sophie [14. května 1519] hojemstvie do sv. Martina najprv příštieho [11. listopadu].

Anno 1523 feria VI. post Martini [13. listopadu 1523] nález.

R. VIII. na l. A. XXIX. b. — Půhon mřežován.

2751. *Pan Václav starší z Lobkovic a na Chlumci, pan Jan a pan Václav mladší bratří též z Lobkovic, strejci téhož pana Václava staršieho nedílní,* pohánějí Lidmily z Nové Vsi a v Mrači. Viniti ji chtie na miestě Řízka a Anny lidí svých z nedodánie devieti kop grošuov míšenských dielu jejieho podle smlúvy, mezi jí a Appolonú sestru její z Nové Vsi s jedné a někdy Václavem Měsíčkem strany druhé Prokopem Liberským učiněné, jakož táž smlúva šíře ukazuje, k kterýmžto devíti kopám oni Řízek a Anna, sestra Měsíčkova, lidé jmenovaných pánuov, právo a spravedlivost mají dáním a odkázáním téhož Václava Měsíčka létha ɔc XVI° feria IV. post Gedrutis [19. března 1516].

[Juxta:] Pustil od puohonu Václav z Lobkovic.

R. VIII. na vložce k l. A. III. a. — Půhon mřežován.

Půhony k roku sv. Martina l. MDXVI°.

2752. *Kuneš, Jan, Přech a Jindřich vlastní a nedielní bratři z Olbramovic a ve Dvorcích* pohánějí Jana Hrušku z Trkova. Viniti jej chtie ze XXX kop gr.

míš., kterýchž jest jemu puojčil nebožtík někdy Václav Dvořecký z Olbramovic otec jich, a z té summy z pěti ourokuov zadržalých, kteréž jest měl dáti témuž někdy Václavovi otci jich při svatém Havle již minulém, i tomu prodlévá učiniti dosti. Actum sabbato post Ambrozii [5. dubna 1516].

[Juxta:] Anno ɔc 19. sabbato ante Zofie [14. května 1519] hojemstvie do sv. Martina najprv příštieho [11. listopadu].

Anno 1523 feria VI. post Martini [13. listopadu 1523] nález.

R. VIII. na l. A. XXX. a. — Půhon mřežován.

2753. *Kašpar Ebrzwin z Hradiště* pohání Jana Kantora z Urleych, měštěnína Nového města Plzně. Viniti jej chce z CCL zlatých rejnských, kteréž jest k sobě přijal od nebožtíka Petra Ebrzwina z Hradiště, strejce svrchu psaného Kašpara vlastnieho, k kterýmžto CCL zlatým rýnským právo a spravedlivost má po témž někdy Petrovi Ebrzwinovi jakožto po strejci svém po příbuzenství.

[Juxta:] Anno ɔc 19. sabbato ante Zofie [14. května 1519] hojemstvie do sv. Martina najprv příštieho [11. listopadu].

R. VIII. na l. A. XXX. a. — Půhon mřežován.

2754. *Jíra Remiáš, z Glatov měštěnín,* pohání Jana Dešenského z Dešenic. Viniti ho chce, že jest pravil, že jest jemu Janovi dlužen Dešenskému z Dešenic LX kop gr. m., a pro tu summu že jest stavil v Přešticích šest souseduov města Glatov, zejména tyto: Víta, Bárthu truhláře, konváře Hořákovského švagra, mydláře z předměstí, formana z předměstí a Najrsku formana, a toho stavunku ničímž jest neprovedl Jan svrchu psaný; a Jíra Remiáš jezdě pro sousedy ty, kteříž obstaveni byli, přetrh' sobě kuoň, který sobě pokládá XL kop gr. míš.

[Juxta:] Létha MDXVI^{0} sabbato post Ambrozi [5. dubna 1516] Jíra Remiáš z Klatov činí poručníka k té při Víta z Ratslavic na zisk i na ztrátu.

Anno ɔc 19. sabbato ante Zofie [14. května 1519] hojemstvie do svatého Martina najprv příštieho [11. listopadu].

R. VIII. na l. A. XXX. b. — Půhon mřežován.

2755. *Statečný Mikuláš z Dražovic a na Cerhenicích* pohání statečného Albrechta Rendle z Aušavy. Viniti ho chce ze řečenie, a to z takového, že jest jemu řekl, jakož jemu jest král Vladislav slavné paměti dlužen byl dva tisíce kop grošuov českých, že jemu při každém svatém Havle má dáváno býti po pěti stech kopách gr. českých až do vyplnění těch dvú tisíc kop gr. českých, i tomu jest se od něho dosti nestalo; kdež on Mikuláš praví, že jsú jemu již zadržány dvojí peniezi, to jest tisíc kop gr. českých, kdež on Mikuláš sobě toho zadrženie pokládá tři tisíce kop grošuov českých.

[Juxta:] Albrecht Rendl ɔc činí poručníka té pře Duchka z Přestic, písaře svého, na zisk i na ztrátu.

Poklid miesto hojemství do sv. Martina najprv příštieho obě straně vzaly.

Létha XVIII^{0} obě straně vzaly poklid miesto hojemstvie, po druhé svolily se obě straně.

Anno ɔc XIX^{0} feria II. post Stanislai [9. května 1519] poklid zhola vzaly obě straně do sv. Martina najprv příštieho k létu témuž [11. listopadu 1519].

R. VIII. na l. A. XXX. b. — Půhon mřežován.

2756. *Katheřina z Dobrše* pohání Hendrycha Kostomlatského z Vřesovic a na Peyryku, muže svého. Viniti ho chce z toho, že jest po ní vzal CC kop gr. českých věnným právem, a jí věnem vedle práva a řádu zemského nevopatřil, kteréhožto nevopatření věna ona Katheřina sobě pokládá CCCC kop gr. českých. Actum feria VI. post Corporis Christi [23. května 1516].

[Juxta:] Táž Katheřina non astitit. Odloženy.

Anno 1519 sabbato ante Zofie [14. května 1519] tyto obě pře Jich Mt odložiti ráčili na naučení pánů Jich Mtí plného soudu zemského do sv. Martina najprv příštieho [11. listopadu].

Naučení: Poněvadž Hendrych z světa jest zšel pro ty příčiny, kteréž sú vuobec vědomy: jestliže ona Katheřina o své věno chce k komu hleděti, právo se jí nezavierá.

R. VIII. na l. A. XXX. b. — Půhon mřežován.

2757. *Katheřina táž* pohání téhož Hendrycha muže svého. Viniti ho chce, že ji vod sebe vytiskl a jie živností nevopatřil, kdež ona takového neopatření živnosti Katheřina sobě pokládá CC kop gr. českých. Feria VI. post Corporis Christi [23. května 1516].

[Juxta:] Puovod non astitit. Odloženy.

R. VIII. na l. B. I. a. — Půhon mřežován.

2758. *Jindřich Donáth starší z Těchlovic* pohání Bohunka z Labouně a na Kosicích. Viniti ho chce z toho, že jest slíbil za věno za Stibora Kunšického z Libodržic za CL kop gr. českých, kdež též paní Elšce z Rychmbergka to věno ukázáno a ujištěno nenie až dosavad. Actum feria V. post Urbani [29. května 1516].

[Juxta:] Anno ɔc 19 sabbato ante Zofie [14. května 1519] hojemství do sv. Martina najprv příštieho [11. listopadu].

R. VIII. na l. B. I. a. — Půhon mřežován.

2759. *Jan Dešenský z Dešenic* seděním tudiež pohání Petra Sudy z Řenec a na Janovicích. Viniti ho chce z nevydání člověka jeho dědičného Štefle kramáře

ze vsi z Starého Bydla, kteréhožto nevydánie pokládá sobě on Jan Dešenský padesáte kop grošuov českých. Actum feria V. post Procopi [10. července 1516].

[Juxta:] Tato pře nemá přetržena býti, ale má státi, neb témuž Petrovi Sudovi odloženo, že pro zemskú potřebu po odpovědnících jel a honil. Actum sabbato ante Zofie anno ɔc 19 [14. května 1519].

Anno 1523 feria V. post Martini [12. listopadu 1523] stané právo dáno.

R. VIII. na l. B. I. a. — Půhon mřežován.

2760. *Ambrož Chodaur z Lokte* pohání Staňka z Pavlovic, hajthmana Hrádeckého, aby postavil před pány Jich Mtí a vladykami soudu komornieho Jiříka z Sklenáře, měštěnína města Rakovníka. Viniti ho chce z toho, že jest mu řekl C kop gr. míš. dáti, když jemu to zjedná, aby jemu paní Katheřina vdova, manželka někdy pana Jiříka z Násilé, chalupu prodala, kdež jest to týž Chodaur od ní zjednal, že jemu chce prodati, a on tomu dosti učiniti zanedbává nadepsaný Jiřík z Sklenář. Toho sobě pokládá C kop gr. českých.

[Juxta:] Jiřík Sklenář učinil poručníka Václava Šlechtu z Pomberku na zisk i na ztrátu.

Anno 1519 sabbato ante Zofie [14. května 1519] hojemství do sv. Martina najprv příštieho [11. listopadu].

R. VIII. na l. B. I. a. — Půhon mřežován.

2761. *Ambrož týž* pohání téhož Staňka ɔc, aby postavil před ɔc Jiříka Sklenáře ɔc, že jeho viniti chce, že jest řekl kostelík ustavěti na tom miestě strany římské, kdež ta chalupa paní Katheřiny, a k tomu řekl XXX kop vozuov kamene přivézti a zahradu svú dědičnú k tomu kostelíku dáti a VI kop platu dědičného, a to na takový zpuosob, když jemu nadepsaný Chodaur majestát od krále JMti zjedná, aby mohl volně stavěti, kterýžto majestát jest svrchu psanému Jiříkovi Sklenáři zjednán od nadepsaného Chodaura, a on tomu dosti učiniti zanedbává. Actum feria IV. post Marie Magdalene [23. července 1516].

[Juxta:] Anno 1519 sabbato ante Zofie [14. května 1519] hojemstvie do sv. Martina najprv příštieho [11. listopadu].

R. III. na l. B. I. a. — Půhon mřežován.

Léta páně tisícieho pětistého třímezdcítmého JMt kníže a pán, pan Karel z božie milosti kníže Minstrberské ɔc se pány a vladykami, JKské Mti raddami, soud komorní při svatém Martině Jich Mt držíce, všecky pře od XVI[o] *až do XXIII*[o] *léta přeslyšeti jsú ráčili. A co při starých na hojemstvích a poklidiech zuostalo od léta XVI*[o] *až do léta XXIII*[o]*, k roku Svátosti tuto pořádně v tato registra vypsáno jest k létu MDXXIV*[o] [8. dubna 1524].

A najprve z pátých registr úzkých. R. VIII. na l. B. 1. b.

V pátých registrách.

2762. [J. primo.] *Jan z Puchova* pohání Václava Chmátala z Jablonné, Martina jináč Mertle, Komaraura z Komárova a Václava Hysrle z Choduov. Viniti je chce ze CCCC kop gr. míš. z základu propadeného jakožto společné rukojmie, tu kdež jsú za Wolfa formana z Teplé slíbili za dostání ku právu proti Janovi z Vřesovic a na Žluticích na právě v městě Chýšech, ale že jest týž Wolf právu nedostál a tudy jsú oni rukojmie panu Janovi z Gutšteina základ uručený, za kterýž sú slíbili, propadli, k kterémuožto základu on Jan právo a spravedlivost praví se mieti dáním jmenovaného pana Jana z Gutšteina ꝯc, jakož to jeho dání šíře ukazuje. Actum die Marie nivis anno 1516 [5. srpna 1516].

[Juxta:] Slíbil za škody útratní a nákladní pan Hanuš Flug za kněze Jana z Puchova listem pod pečetí svú, kterýžto list schován jest v truhlici.

Anno ꝯc 23. feria VI. post s. Martini [13. listopadu 1523] poklid místo hojemství svolily se obě straně do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Anno ꝯc 24. ꝯc nález sabbato ante Tiburcii [9. dubna 1524].

R. VIII. na l. B. II. a. — Půhon mřežován.

2763. [J. III.] *Šťastný a Ladislav a Fabian bratří vlastní a nedielní Sekerkové z Sedčic a na Lobkovicích* pohání Jiříka a Burjana bratří vlastních a nedielných Valkounuov z Adlaru. Viniti je chtí ze III čberuov kapruov, dva dčbery po LVIII gr. českých a 1 čber za XLVII gr. českých, summa II½ kopy XIII gr. českých, a toho jim zaplatiti zanedbávají až dosavad. Actum feria III. post sancti Laurencii anno 1516 [12. srpna 1516].

[Juxta:] Na naučení panské této pře odloženo z té příčiny, že póvodové dali list mocný poručníku Václavovi Čiňovskému pod sekréty feria VI. post s. Martini anno ꝯc 23. [13. listopadu 1523].

List mocný v registrách pátých při puohonu najde se. Nalezli, aby přetržen byl, poněvadž poručník pozdě se ohlásil. Má přetržen býti.

R. VIII na l. B. II. a. — Půhon mřežován.

2764. [J. VIII.] *Salomena ze Všebořic* pohání purgmistra a raddu i všicku obec Starého města Pražského. Viniti je chce z toho, že jsú jí Salomenu z statku jejieho, kterýž jest táž Salomena přinesla k manželu svému Janovi Žatecskému, vytiskli a jej zamkli, poslavše z sebe dva z konšeluov a rychtáře, kteréhožto statku bylo jest za D kop gr. českých. Actum feria V. post Lamperti anno 1516 [18. září 1516].

[Juxta:] Petr Holý z Chrástu slíbil za túž Salomenu za škody útratní ꝯc.

Anno ꝯc 23. feria V. post s. Martini [12. listopadu 1523] této pře z vuole knížete JMti odloženo do Svátosti najprv přieští [8. dubna 1524], nesmluví-li se strany, aby stály zase k soudu.

JMt knieže odkládá této pře na smlúvu do sv. Martina najprv přieštieho [11. listopadu] v sobotu před sv. Tiburcím létha ꝯc XXIV° [9. dubna 1524].

Anno 1524 sabbato post Martini [12. listopadu 1524] poklid zhola na smlúvu do Svátosti [28. dubna 1525]. R. VIII. na l. B. II. a. — Půhon mřežován.

2765. [J. X.] *Pan Děpolt z Lobkovic a na Bílině* pohání Václava z Polensk. Viniti ho chce z toho, kdež jest zuostal dlužen Urbanovi Rektorovi v Bílině, poddanému nadepsaného pána, 1 kopu grošuov českých, kteréž mu zanedbává až podnes zaplatiti. Actum feria V. post Remigii [2. října] anno 1516.

[Juxta:] Poklid místo hojemstvie do Svátosti k léthu XIX [6. května 1519].

Anno ꝯc 23. sabbato post Martini [14. listopadu 1523] poklid zhola na smlúvu do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Sabbato ante Tiburcii [9. dubna 1524] stané právo.

R. VIII. na l. B. II. a. — Půhon mřežován.

2766. [K. VI.] *Pan Zigmund Kaffunk z Chlumu* pohání Lva Žákovce z Žákavy jakožto držitele statku nebožtíka Jana Haugvice z Biskupic. Viniti ho chce z M zlatých uherských, kteréž jest Kylfridovi z Húgvic podle slibu toho, kdež se jest témuož Kylfridovi za nebožtíka Jana Haugvice zavadil, dáti musil. Actum sabato die s. Francisci anno 1516 [4. října 1516].

[Juxta:] Pan Zigmund Kaffunk činí mocné poručníky k této při Jana Zahrádku z Černé a pana Sixta Kaffunka z Chlumu a Václava Vrchlabského z Vrchlabí, všem třem spolu, dvěma nebo jednomu z nich, na zisk i na ztrátu poroučí.

Anno ꝯc 23. sabbato post Martini [14. listopadu 1523] hojemství do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Anno 1524 na naučení panské sabbato post Reliquiarum [9. dubna].

Nález sabbato post Reliquiarum [9. dubna 1524].

R. VIII. na l. B. II. b. — Půhon mřežován.

2767. [K. VI.] *Pan Zigmund Kaffunk z Chlumu* pohání Lva Žákovce z Žákavy jakožto držitele statku nebožtíka Jana Haugvice. Viniti ho chce z CCL zlatých uherských úročních, kteréž jest z tisíce zlatých též uherských Kylfridovi z Húgvic dáti musil podle slibu toho, kdež se jest témuož Gilfridovi zavadil. Actum sabato die s. Francisci anno 1516 [4. října 1516].

[Juxta:] Pan Zigmund Kaffunk činí mocné poručníky k této při Jana Zahrádku z Černé, pana Sixta Kaffunka z Chlumu a Václava Vrchlabského z Vrchlabí, všecky tři spolu, dva neb jednomu z nich, na zisk i na ztrátu.

Aano ɔc 23. sabbato post Martini [14. lislopadu 1523] hojemství do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Anno 1524 na naučení panské sabato post Reliquiarum [9. dubna].

Nález sabbato post Reliquiarum [9. dubna 1524].

R. VIII. na l. B. II. b. — Půhon mřežován.

2768. [K. VIII.] *Matěj Rosa z Chrudimě* pohání pana Albrechta z Šternbergka a na Zelené hoře, hajtmana krále JMti v kraji Plzenském, a na Tachově. Viniti jej chce z CCCLXXXIV zlatých vše rajnských služby bavorské, kterúž jest jsa při něm u pana falckrabie JMti slúžil, [že] zaplatiti nechce. Actum sabbato die sancti Francisci anno 1516 [4. října 1516].

[Juxta:] Matěj Rosa z Chrudimě puovod stoje osobně poroučí svou při Václavovi Vrchlabskému z Vrchlabí na zisk i na ztrátu.

Anno ɔc 19. hojemstvie do sv. Martina najprv přieštieho [11. listopadu].

Anno 1523 sabato post Martini [14. listopadu 1523] obě straně svolily se poklid na smlúvu do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Anno 1524 sabato post Reliquiarum [9. dubna 1524] obě strany svolily se poklid na smlúvu do sv. Martina najprv příštieho.

Anno 1524 sabbato post Martini [12. listopadu] poklid zhola na smlúvu do Svátosti najprve příští [28. dubna 1525].

Anno ɔc 25. sabbato post Reliquiarum [29. dubna 1525] poklid na smlúvu obě straně svolily se do sv. Martina najprv příštího [11. listopadu].

Anno ɔc XXVII° feria II. post Floriani [6. května 1527] odložena do sv. Martina [11. listopadu]. — Transcriptum.

R. VIII. na l. B. II. b. — Půhon mřežován.

2769. [K. VII.] *Pan Zigmund Kaffunk z Chlumu* pohání Lva Žákovce z Žákavy jakožto držitele statku po nebožtíkovi Janovi Húgvicovi z Biskupic. Viniti ho chce z CL zlatých uherských úročních, kteréž jest z tisíce zlatých též uherských Gylfrydovi z Húgvic dáti musil podle slibu toho, kdež se jest témuož Gylfridovi zavadil. Actum feria VI. post s. Galli anno 1516 [17. října 1516].

[Juxta:] Pan Zigmund Kaffunk z Chlumu činí mocné poručníky k této při Jana Zahrádku z Černé, pana Sixta Kaffunka z Chlumu a Václava Vrchlabského z Vrchlabí všecky tři spolu, dva neb jednoho z nich, na zisk i na ztrátu.

Anno ɔc 23. sabbato post Martini [14. listopadu 1523] hojemství do Svátosti najprve příští [8. dubna 1524].

Anno 1524 sabbato post Reliquiarum [9. dubna] na naučení panské.

Nález sabbato post Reliquiarum [9. dubna 1524].

R. VIII. na l. B. II. b. — Půhon mřežován.

Půhony k roku Svátosti létha MDXVII°.

2770. [M. II.] *Jan Nikodem z Šentálu obývající v městě Glatovách* pohání Jindřicha Peyryka z Janovic. Viniti jej chce z IX kop grošuov českých, kteréž jest zuostal za sukna Havlovi Kocmarovi, měštěnínu města Klatov, [dlužen], na kterúžto summu on Havel Kocmar dal jest dobrú vuoli svrchu psanému Nikodemovi, kdež po častém napomínání od nadepsaného Nikodema prodlévá toho zaplatiti až posavad. Actum feria III. die Epiphanie domini anno 1517 [6. ledna].

[Juxta:] Na tuto ráno v pondělí zavolaj.

Jan Nikodem činí poručníka k této při Thobiáše Rybského z Rybího na zisk i na ztrátu.

Anno ꝯc 23. sabbato post Martini [14. listopadu 1523] hojemství do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Anno 24. feria II. ante Tiburcii [11. dubna 1524] nález.

R. VIII. na l. B. III. a. — Půhon mřežován.

V šestých registrách. — Půhony k roku sv. Martina l. MDXVII°.

2771. [A. IV.] Pan *Krystofor z Švamberka na Boru* pohání pana Petra Adršpacha z Náchodu a z Dubé z nezdržení dílu smlúvy, a to v tom artikuli: jakož jest týž p. Petr měl na lidech Krystoforových zbuoží Litoborskému ke vsi Chlistovu a k Hořičkám a k tomu, jakož ta smlúva vokazuje, příslušejících, kteréž jemu p. Petrovi týž pán prodal, úrok Svatojirský nyní minulý podle též smlúvy rozkázati vybrati i jiné všecky duochody, kteréž sú tíž lidé témuož panu Krystoforovi za držení jeho jich zaseděli a zadrželi, a to na nich on p. Petr vybrati měl do svatého Václava již také minulého a thémuož pánu je dáti měl podle smlúvy v Kolíně neb u Hory, kdež by mu týž p. Krystofor oznámil položiti, a tomu všemu týž p. Petr dosti učiniti až podnes zanedbává; kdež sobě týž p. Krystofor nezdržení dílu též smlúvy v tom artikuli, co se těch úrokuov a jiných duochoduov, kteréž sú témuož p. Krystoforovi tíž lidé zadrželi, pokládá CCC kop grošuov českých. Actum sabbato post conductum Pasche anno 1517 [25. dubna].

[Juxta:] Anno ꝯc 23. sabbato post Martini [14. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprve příští [8. dubna 1524].

R. VIII. na l. B. III. a. — Půhon mřežován.

2772. [A. XIII.] Paní *Anna z Starého Dvoru, manželka pana Šebestiana z Waythmille a na Chomútově* pohání pana Jana a pana Bernartha bratří vlastních a nedielných z Walštaina a na Krupce. Viniti je chce jakožto držitele statku po někdy panu Albrechtovi z Kolovrath, najvyšším kancléři královstvie Českého, z LXVIII

kop gr. míš., tu kdež jest někdy Lorenc Glacz z Starého Dvoru otec její slíbil za téhož pana Albrechta k panu Oplovi z Ficztum, a své jest dáti musil po nálezu a rozsudku v soudu komorniem, k kteréžto summě ona paní Anna praví se právo a spravedlivost jmíti jakožto nápadnice a dědička po témž Lorencovi Glaczovi otci svém, a oni svrchu psaní páni zanedbávají jí paní Anně nadepsané té summy zase navrátiti až posavad. Actum feria III. post sanctorum Petri et Pauli appostolorum anno 1517 [30. června].

[Juxta:] Poklid místo hojemstvie do sv. Martina.

Anno ɔc 23. sabbato post Martini [14 listopadu 1523] poklid zhola na smlúvu do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Sabbato post Reliquiarum [9. dubna 1524] na naučení panském. — Nález.

R. VIII. na l. B. III. a. — Půhon mřežován.

2773. [A. XX.] Pan *Děpolth z Lobkovic a na Bílině* pohání pana Sixta Kaffunka z Chlumu a v Smolotelech. Viniti jeho chce z L kop gr. českých pokuty jemu od téhož pana Sixta Kaffunka podle zřízení zemského propadených, protože jest honil bez vuole jeho zvěř s tenaty zvířecími na lesích jeho k Dobříši příslušejících v uochozech těch, kteréž slovou Chlumy, na kterémžto lovu zabil jest kolouch zvíře. Actum feria VI. post Bartholomei anno 1517 [28. srpna].

[Juxta:] Pan Sixt Kaffunk činí poručníka Václava Donáta Přínského na zisk i na ztrátu.

Anno ɔc 23. sabbato post Martini [14. listopadu 1523] hojemství do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Anno 1524 sabbato ante Tiburcii [9. dubna] nález.

R. VIII. na l. B. III. b. — Půhon mřežován.

2774. [B. IV°.] *Mikuláš z Medonos* pohání Bohuňka z Jenišovic a na Šnakově. Viniti jej chce z pychu a pro ten pych z Xti kop gr. českých z příčiny té, kdež jest on Bohuněk najav dvuor svuoj tu v Šnakově jemu Mikulášovi z Medonos do tří leth pořád zběhlých, tak jakž smlúva sepsaná pod pečetmi jich obou to v sobě plněji svědčí, a vedle té smlúvy toho dvoru jemu Mikulášovi on Bohouněk postoupiv, a potom pychem svým týž Bohuněk proti vóli jeho Mikulášově chová dobytky své v témž dvoře jeho i obilé v stodole, toho učiniti nemaje, tím pychem. Actum feria V. post Jeronimi [1. října] anno 1517.

[Juxta:] Mikuláš z Medonos činí poručníka mocného k této při Markvartha z Soběhrd na zisk i na ztrátu.

Bohuněk z Jenišovic pohnaný poroučí tuto při Václavovi Šlechtovi a Václavovi Donátovi z Těchlovic na zisk i na ztrátu.

Maynuš z Hustiřan slibuje za škody útratní za Mikuláše z Medonos. Za Mi-

kuláše z Medonos za škody, jak země za právo má, slibuje Petr Haléř z Jičiněvsi feria II. post Stanislai [9. května 1519].

Anno ꝛc 23. sabbato post Martini [14. listopadu 1523] hojemství do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Na tuto zavolaj v pondělí.

Feria II. ante Tiburcii anno 1524 [11. dubna 1524] nález.

R. VIII. na l. B. III. b. — Půhon mřežován.

2775. [B. IV°.] *Týž Mikuláš z Medonos* pohání Bohuňka z Jenišovic a na Šnakově. Viniti jej chce z pychu a pro ten pych z Xti kop gr. českých, protože jest on Bohuněk najav dvě hřebice dvouletthé podle jiných dobytkuov jemu Mikulášovi a týchž hřebic jemu postoupiv obou, a potom pychem svým vzal jemu je zase a drží jemu je po dnešní den tiem pychem, toho učiniti nemaje. Actum feria V. post Jeronimi [1. října] anno MDXVII°.

[Juxta:] Mikuláš z Medonos poroučí tuto při Markvartovi z Soběhrd na zisk i na ztrátu. Bohuněk z Jenišovic pohnaný poroučí tuto při Václavovi Donátovi z Těchlovic na zisk i na ztrátu.

Za Mikuláše z Medonos za škody, jak země za právo má, slibuje Petr Haléř z Jičiněvsi anno 1519.

Maynuš z Hustiřan slibuje za škody útratní za Mikuláše z Medonos.

Anno ꝛc 23. sabbato post Martini [14. listopadu 1523] hojemství do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Puovod pustil osobně stoje od póhonu.

Relací dána tohoto puohonu Bohuňkovi z Jenišovic pro škody ꝛc.

R. VIII. na l. B. III. b. — Půhon mřežován.

2776. [B. XVIII.] *Pan Děpolt z Lobkovic a na Bílině* pohání Václava z Polensk. Viniti jej chce z toho, že jest pobral u Radonic obilé s polí téhož pana Děpolta v summu sečteného CXIV kop snopuov, zejména žita, pšenice, ječmene, ovsa, hrachu, toho učiniti nemaje ꝛc, kteréhožto pobrání pokládá sobě on Děpolt LXXX kop grošuov českých. Actum feria III. ante Galli anno MDXVII° [13. října 1517].

[Juxta:] Na tuto zavolaj ráno.

Poklid místo hojemství do Svátosti k léthu ꝛc XIX° [6. května 1519].

Anno ꝛc 23. sabbato post Martini [14. listopadu 1523] hojemství do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Anno 1524 feria II. ante Tiburcii [11. dubna 1524] nález.

R. VIII. na l. B. IV. a. — Půhon mřežován.

2777. [B. XXIII°.] *Paní Mandalena z Vrtby a na Hořovicích* pohání pana Děpolta z Lobkovic a na Bílině. Viniti ho chce z toho, že rychtář a konšelé Dobříští jeho páně Děpoltovi, obstavivše lidi jejie a sirotky zejména tyto: Havelku, Jana Sušku, Doubka, Brychtu z Číšovic, a tyto z Kytína: Slámu, Kubíka Šilhanova, Jíru Pechova a Hospodu, je jsou vydali na Chlumec panu Václavovi, toho učiniti neměvše, kdež ona svrchu psaná paní pokládá sobě toho CCC kop grošuov českých. Actum feria III. post sancti Luce anno MDXVII° [20. října 1517].

[Juxta:] Paní Mandalena póvod činí poručníky Václava Šlechtu z Pomberku, Markvartha z Soběhrd, Jindřicha z Poměnic, všem aneb jednomu z nich, na zisk i na ztrátu.

Anno ɔc 23. ante Elizabet [19. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv přieští [8. dubna 1524].

Poklid do úterého najprv přieštieho. Actum feria II. ante Tiburcii [11. dubna 1524].

Póvod pouští od póhonuov feria III. ante Tiburcii anno 1524 [12. dubna].

R. VIII. na l. B. IV. a. — Půhon mřežován.

2778. [B. XXIII°] *Táž paní* pohání téhož pana Děpolta. Viniti ho chce z toho, že rychtář a konšelé jeho páně Děpoltovi z Dobříše, obstavivše lidi též paní Mandaleny a sirotky zejména tyto: z Číšovic Havelku, Jana Sušku, Doubka, Brychtu, a z Kytína Slámu, Kubíka Šilhanova, Jíru Pechova a Hospodu, k nim jsú se vedle práva stavného nezachovali, kdež ona paní pokládá sobě toho CC kop grošuov českých. Actum die et anno ut supra [20. října 1517].

[Juxta:] Anno ɔc 23. ante Elizabet [19. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv přieští [8. dubna 1524].

Poklid do zajtří. Zajtra zavolaj.

Póvod pouští od tohoto póhonu feria III. ante Tiburcii [12. dubna] anno 1524.

R. VIII. na l. B. IV. a. — Půhon mřežován.

2779. [B. XXIII°] *Táž paní Mandalena* pohání téhož pana Děpolta z Lobkovic. Viniti ho chce z toho, že drží na rukojmiech Vondráčka z Kytína člověka jejieho a sirotčieho, nemaje k němu žádné příčiny, a toho sobě pokládá C kop grošuov českých. Actum die et anno ut supra [20. října 1517].

[Juxta:] Anno ɔc 23. ante Elizabet [19. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Poklid do zajtří.

Anno 1524 feria III. ante Tiburcii [12. dubna] póvod pouští od tohoto póhonu.

R. VIII. na l. B. IV. a. — Půhon mřežován.

2780. [B. XXIV°] *Pan Hynek Špetle z Janovic a na Hostinném* pohání pana Petra Adrzspacha z Dubé a z Náchodu ɔc. Viniti jej chce z nezdržení smlúvy, a to

v tom, kdež jest s ním smlúvu pod pečetmi jich obú a jiných na svědomí učinil, že mu má tisíc kop grošuov a L kop gr. českých položiti ve dvú nedělí po sv. Havle již rok minulým, a když by mu položil, tehda týž pan Hynek měl mu zámku Skal postúpiti, tak jakž táž smlúva sama v sobě šíře zavírá a ukazuje, i toho jest pan Petr Adrzspach neučinil; a toho nezdržení pokládá sobě on pan Hynek dva tisíce kop grošuov českých. Actum feria III. post Luce euwangeliste 1517 [20. října].

[Juxta:] Anno ɔc 23. feria II. ante Elizabet [16. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Feria III. ante Tiburcii anno 1524 [12. dubna] nález.

R. VIII. na l. B. IV. b. — Půhon mřežován.

Půhony k roku Svátosti létha MDXVIII°.

2781. [C. IV.] *Elška manželka Michala maléře z Hory Kuthny* pohání Václava z Chvojence, miestopísaře království Českého, a podle něho Mandalenu z Perutce, vdovu po nebožtíkovi Janovi Krejsovi z Křečovic. Viniti je chce jakožto mocné otcovské poručníky po témž nebožtíkovi Janovi Krajsovi z Křečovic z L kop gr. českých, tu kdež on nebožtík Jan Krajsa ɔc jie Elšce z statku svého po své smrti dáti rozkázal. Actum feria VI. in die Barbare anno MDXVII° [4. prosince 1517].

[Juxta:] Elška puovod poroučí tuto při Václavovi Šlechtovi a Markvartovi z Soběhrd na zisk i na ztrátu.

Mandalena z Perutce pohnaná poroučí tuto při Janovi Žateckému z Waykrštorfu na zisk i na ztrátu a též mistru Václavovi z Ourazu.

Anno ɔc 23. feria II. ante Elizabet [16. listopadu 1523] hojemství do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Feria II. ante Tiburcii anno 1524 [11. dubna] nález.

R. VIII. na l. B. IV. b. — Půhon mřežován.

2782. [C. IX.] *Pan Děpolt z Lobkovic a na Bílině* pohání pana Sixta Kaffunka z Chlumu a v Smolotelech. Viniti jeho chce z L kop gr. českých pokuty jemu od téhož pana Siksta Kaffunka podle zřízení zemského propadených, protože jest honil bez vuole jeho zvěř s tenaty zvířecími na lesích jeho k Dobříši příslušejících v uochozech těch, kdež slove v Tisku. Actum sabato ante Lucie [12. prosince] anno 1517.

[Juxta:] Pan Sixt Kaffunk pohnaný činí poručníka k té při Václava Donáta Přínského na zisk i na ztrátu.

Anno ɔc 23. feria II. ante Elizabet [16. listopadu 1523] hojemství do Svátosti najprve příští [8. dubna 1524].

Na smlúvě.

Do zajtří obú dvú odkládají, ráno zavolaj.
Odkládají na naučení panské. Nález.
R. VIII. na l. B. IV. b. — Půhon mřežován.

2783. [C. IX.] *Pan Děpolt z Lobkovic a na Bílině* pohání pana Siksta Kaffunka z Chlumu a v Smolotelech. Viniti jeho chce z L kop gr. českých pokuty jemu od téhož pana Siksta Kaffunka podle zřízení zemského propadených, protože jest honil bez vuole jeho srny s tenaty srními na lesích jeho k Dobříši příslušejících v uochozech těch, kdež slove Na jelencích, na kterémžto lovu zabil jest tři srny. Actum sabato ante Lucie anno MDXVII° [12. prosince 1517].

[Juxta:] Pan Sixt Kaffunk činí poručníka k této při Václava Donáta Přínského na zisk i na ztrátu.

Anno 2c 23. feria II. ante Elizabet [16. listopadu 1523] hojemství do Svátosti najprve příští [8. dubna 1524].

Odkládají na naučení panské. — Nález.
R. VIII. na l. B. IV. b. — Půhon mřežován.

2784. [C. IX.] *Adam Rouzim ze Bzie* pohání Markvartha Chlumčanského z Přestavlk. Viniti jej chce z XXV kop gr. českých, kdež jest mu dlužen za kuoň, kdež jest mu měl dáti na čas menovitý a již minulý, i toho zanedbává až posavad dáti a zaplatiti. Actum sabbato ante Lucie anno 2c MDXVII° [12. prosince 1517].

[Juxta:] Adam Rouzim póvod činí mocného poručníka k této při Markvartha Soběhrda na zisk i na ztrátu.

Anno 2c 23. feria II. ante Elizabet [16. listopadu 1523] hojemství do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Anno 1524 feria II. ante Tiburcii [11. dubna] nález.
R. VIII. na l. B. V. a. — Půhon mřežován.

2785. [C. XII.] *Martin sukna kraječ, měštěnín Starého města Pražského od zlatých křížuov,* pohání Martina Radikovského z Hrádku. Viniti jeho chce z V kop XI gr. vše českých dluhu spravedlivého jemu za sukna pozuostalého. Actum feria VI. post circumcisionis domini [8. ledna] anno 1518.

[Juxta:] Martin od zlatých křížuov póvod činí k této při mocného poručníka Václava Donátha z Těchlovic na zisk i na ztrátu, a Pavla Klenovského ze Ptin a Markvarta z Soběhrd, oba neb jednoho z nich.

Anno 2c 23. feria II. ante Elizabet [16. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Stané právo feria II. ante Tiburcii [11. dubna] anno 24 2c. — Relací.
R. VIII. na l. B. V. a. — Půhon mřežován.

2786. [C. XIII.] *Týž Martin sukna kraječ* ut supra pohání Viléma Hořického z Hořic. Viniti jeho chce z V kop XVII gr. českých dluhu spravedlivého, jemu za sukna pozuostalého, kteréhož podnes zaplatiti zanedbává. Actum die et anno ut supra [8. ledna 1518].

[Juxta:] Martin od Zlatých křížuov póvod činí k této při mocného poručníka Václava Donátha z Těchlovic na zisk i na ztrátu a Pavla Klenovského ze Ptiní a Markvarta z Soběhrd, oba neb jednoho z nich.

Anno ꝯc 23. feria II. ante Elizabet [16. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Stané právo. Relací. Všudy pro škody i po právě chce jíti.

R. VIII. na l. B. V. a. — Půhon mřežován.

2787. [C. XIII.] *Týž Martin sukna kraječ* pohání statečného Jana z Hustiřan a na Chvalkovicích. Viniti ho chce z X kop gr. z XLIII gr. vše českých dluhu spravedlivého za sukna pozuostalého. Actum anno et die ut supra [8. ledna 1518].

[Juxta:] Martin od Zlatých křížuov póvod činí mocného poručníka k této při Václava Donátha z Těchlovic na zisk i na ztrátu, a Pavla Klenovského ze Ptiní, Markvarta z Soběhrd, oba neb jednoho z nich.

Anno ꝯc 23. feria II. ante Elizabet [16. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Stané právo. Relací.

R. VIII. na l. B. V. a. — Půhon mřežován.

2788. [C. XIV.] *Martin sukna kraječ, měštěnín Starého města Pražského od Zlatých křížuov,* pohání pana Zdeňka z Klinšteina a na Škvorci. Viniti ho chce z VIIȷ̶ kopy z Xȷ̶ gr. vše českých dluhu spravedlivého za sukna pozuostalého. Actum v pátek po Novém létě anno MDXVIII° [8. ledna 1518].

[Juxta:] Martin od Zlatých křížuov činí k této při mocného poručníka Václava Donátha z Těchlovic na zisk i na ztrátu a Pavla Klenovského ze Ptiní.

Anno ꝯc 23. feria II. ante Elizabet [16. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv přieští [8. dubna 1524].

Anno 1524 feria II. ante Tiburcii [11. dubna] nález. — Relací.

R. VIII. na l. B. V. b. — Půhon mřežován.

2789. [D. I.] *Bohuslav Vrchota z Slatiny* pohání statečného Zigmunda Barše z Kamenice. Viniti jeho chce z M kop gr. českých, kteréž jest měl někdy na Bohuňkovi z Adršpachu, kdež týž Bohuněk řekl jest jemu a zapsal se listem svým pod svú pečetí a jiných dobrých lidí pečetmi na svědomí M kop gr. českých dáti anebo zapsati dskami na statku svém na Heřmanicích i na tom na všem, což k Heřma-

nicím přísluší ⁊c, a v tom zavazuje statek po smrti své i dědice své i toho každého, kdož by statkem jeho po jeho smrti vládl nebo v držení byl, aby tomu všemu jeho rčení a zapsání povinen byl dosti učiniti témuož Bohuslavovi, jako on sám živ jsa ⁊c, jakož pak týž list nebožtíka Bohuňka v sobě to dále a šíře ukazuje a zavírá. Kdež pak nadepsaný Bohuslav Vrchota hleděl jest toho právem po smrti Bohuňkově podle rčení a zapsání jeho Bohuňkova k držiteli statku téhož Bohuňka, jakožto k nebožtíkovi panu Janovi Kostkovi z Postupic, a toho jest pohnal před soud komorní ⁊c; tu Zigmund Bareš stoje před týmž soudem komorniem, mluvil jest od téhož pana Jana Kostky na místě jeho, že jest pan Jan Kostka ten statek koupil a zaplatil ⁊c, jakož pak nález toho pánuov a vladyk Jich Mtí soudu komornieho šieře v sobě ukazuje. Kdež jest tudy jeho Bohuslava svou řečí takovú z jeho spravedlivosti vyvedl nadepsaný Bareš, toho učiniti nemaje, a protož aby týž Bareš stál před najvyšším panem hofmistrem JMtí a pány a vladykami, krále JMti raddami, v soudu komorniem, ten trh takový předešlý aby ukázal, tak jakož jest pověděl na ten čas před týmž soudem komorniem, že jest pan Jan Kostka Heřmanice s jeho příslušenstvím koupil a zaplatil; pakli by toho neukázal on Bareš, tehdy aby jemu Bohuslavovi Vrchotovi sám z těch M kop gr. českých práv byl. Kdež jest týž Bohuslav jeho Barše nadepsaného prve také z toho vinil a jeho obeslal před krále JMt slavné paměti a před JMti raddy do komory, kdež pak ta pře a to obeslání bylo vzato k soudu zemskému, a týž Bareš před tím soudem zemským vzal jest k té při dvoje hojemstvie; a když potom ta pře měla přijíti k slyšení, tu je se Bareš s ním Bohuslavem poddal na smlúvu přátelskú. I poddali jsú se mocně k mocné výpovědi na urozeného pána, pana Bernartha z Walšteina dobré paměti, a ten ctný pán jest to mocně k sobě a na se přijal, maje jemu Bohuslavovi s ním Baršem konec a místo učiniti o těch M kop gr., v tom jest umřel, kdež pak on nadepsaný Bohuslav k té své spravedlnosti takové a k těm M kopám gr. přijíti nemuož až podnes. Actum sabato ante purificacionem beate Marie virginis anno MDXVIII° [30. ledna 1518].

[Juxta:] Za Bohuslava z Slatiny za škody slíbil, jak země za právo má, Fridrich Sekerka z Sedčic feria II. post Stanislai anno ⁊c XIX° [9. května 1519].

Anno ⁊c 23. feria II. post Elizabet [23. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Anno 1524 feria II. ante Tiburcii [11. dubna 1524] nález.

R. VIII. na l. B. V. b. — Půhon mřežován.

2790. [D. IX.] *Matěj Samec z Slavína*, seděním na Čečkově, pohání Přibíka Vitanovského z Vlčkovic. Viniti jeho chce z pychu a pro ten pych z X kop gr. českých, protože jest témuož Matějovi čtyři tenata zaječí na Vávrově poli pod Slavínem na grunthu Jana z Tábora, úředníka Táborských, pobral, toho učiniti nemaje. Actum sabato post s. Matie apostoli Dei [27. února] anno 1518.

[Juxta:] Matěj Samec činí poručníka Markvartha z Sobéhrd na zisk ɔc i k druhému póhonu potom.

Přibík Vitanovský skrze poručníka vzal s póvodem poklid místo hojemství do Svátosti [6. května 1519].

Anno 1519 feria III. post Stanislai [10. května] poklid místo hojemství obě straně svolily do sv. Martina najprv příštího [11. listopadu].

Anno ɔc 23. feria VI. post Martini [13. listopadu 1523] poklid na smlúvu svolily se obě straně do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Puovod non astitit.

Anno 1524 feria VI. ante Philipi et Jacobi apostolorum Dei [29. dubna 1524] relací dána Přibíkovi na Matěje Samce.

R. VIII. na l. B. VI. a. — Půhon mřežován.

2791. [D. IX.] *Václav Donát Přínský z Těchlovic* pohání pana Zdeňka Škvořecského z Klinšteina a na Škvorci. Viniti ho chce z V kop gr. českých, kteréž jest řekl týž pan Škvorecký před časy dávními a dávno minulými dáti témuož Václavovi Donáthovi, a tomu prodlévá dosti učiniti až podnes. Actum sabato post Mathei appostoli anno MDXVIII° [27. února 1518].

[Juxta:] Anno ɔc 23. feria II. ante Elizabet [16. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Feria II. ante Tiburcii nález anno 24 [11. dubna 1524].

R. VIII. na l. B. VI. a. — Půhon mřežován.

2792. [D. XIII.] *Jan z Radkovic a v Skočicích* pohání Ctibora Arnošta z Kestřan a v Oumbrechticích. Viniti ho chce z pychu a pro ɔc, protože jest mu zbil Markéthu, ženu Jarošovu z Kočic, kmetičnu jeho, toho učiniti nemaje. Actum feria VI. post translacionis s. Wenceslai anno ɔc XVIII° [5. března 1518].

[Juxta:] Jan z Radkovic poroučí tuto při Václavovi Čiňovskému na zisk i na ztrátu.

Byla přetržena i napsáno proti ní, že nemá přetržena býti, ale má státi.

R. VIII. na l. B. V. b. — Půhon mřežován.

2793. [D. XIX.] *Anežka a Hedvika sestry vlastní a nedielné z Nemyšle* pohánějí Viléma Hořického z Hořic a na Pecce. Viniti ho chtí jakožto nápadnice po nebožtíkovi Janovi z Nemyšle bratru jich ze XXX zlatých uherských, kterýchž jest pan Petr starší z Rozmberka JMt puojčil témuž Vilémovi Hořicskému, když byl dvořenínem u krále JMti v Budíně, kterýchžto XXX zlatých dal jest týž pan Petr z Rozmberka nebožtíkovi Janovi z Nemyšle bratru jich, k kterýmžto XXX zlatým ony svrchu psané Anežka a Hedvika praví se právo a spravedlivost míti po témž Janovi

z Nemyšle bratru jich vlastniem a nedielném. Actum feria IV. die s. Gedrudis anno MDXVIII° [17. března 1518].

[Juxta:] Anno ɔc 23. feria III. ante Elizabet [17. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Anno 1524 feria II. ante Tiburcii [11. dubna 1524] stané právo.

R. VIII. na l. B. VI. a. — Půhon mřežován.

2794. [E. VII.] *Pan Děpolth z Lobkovic a na Bílině* pohání pana Sixta Kaffunka z Chlumu a v Smolotelech. Viniti jeho chce z L kop gr. českých pokuty jemu od téhož pana Sixta Kaffunka podle zřízení zemského propadených proto, že jest honil bez vuole jeho zvěř s tenaty s zvířecími na lesích jeho k Dobříši příslušejících v uochozech těch při té hoře nad Zdechovici, na kterémž lovu zabil jest lani. Actum sabato post festum Gedrudis anno 1518 [20. března 1518].

[Juxta:] Pan Sixt Kaffunk činí poručníka k této při Václava Donáta Přínského na zisk i na ztrátu anno 1518 feria II. ante Clementis [22. listopadu 1518].

Anno ɔc 23. feria III. ante Elizabet [17. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Odkládají na naučení panské. — Nález.

R. VIII. na l. B. VI. b. — Půhon mřežován.

2795. [E. VIII.] *Hynek a Vilém bratří vlastní a nedielní z Oujezda* pohánějí pana Viléma Kostku, najvyšieho mincmajstra královstvie Českého, pana Zdeňka, pana Jana a pana Bohuši leth nemajícieho, bratří vlastních a nedielných z Postupic. Viniti je chtí z svrchkuov a nábytkuo, kteréž jest k sobě přijel nebožtík pan Zdeněk Kostka z Postupic otec jich po nebožtíkovi Janovi Šrámkovi z Oujezda, otci nadepsaných bratří Hynka a Viléma, zejména těchto: tři klisny, vozy dva vokovaná, pluh s železy, brány nabité železnými hřeby, sekera kladní, vidly dvoje železné, sviní XII, husí VIII, vovsa XII korcuo, pšenice XII korcuo, žita XII korcuo, hrachu VII½ korce, krav VIII, kotel veliký, kotlíky dva kuchařská, pánve tři rybám vařiti, vše měděnné, mís cínových VII, talěřuov cínových VIII, konvice dvě cínové, hákovnice dvě, ručnice jedna, kuše s heverem, kotrgal, meč končíř, medenice II, hoblíkuov V, štospan, pilníky II, flaška cínová, moždíř měděný, šatuov ložních z VIII loží, kdež sobě toho všeho nadepsaní bratří Hynek a Vilém pokládají CL kop gr. českých. Actum feria II. post festum Benedicti anno 1518 [22. března].

[Juxta:] Hynek a Vilém činí poručníka Markvartha z Soběhrd na zisk i na ztrátu.

Pohnaní činí mocné poručníky na zisk i na ztrátu Zigmunda Barše z Kamenice a Jindřicha Špetli z Prudic, oběma spolu aneb jednomu z nich.

Anno ɔc 23. feria III. ante Elizabet [17. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Feria II. ante Tiburcii [11. dubna] **nález létha ɔc XXIV°.**

R. VIII. na l. B. VI. b. — Půhon mřežován.

2796. [E. IX.] *Matěj Samec z Slavína, seděním na Čečkově,* pohání Přibíka Vitanovského z Vlčkovic. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z X kop gr. českých proto, že jest témuož Matějovi sudlici jeho vzal na Vávrově poli pod Slavínem na gruntu Jana z Tábora, úředníka Táborských. Actum feria III. post festum Benedicti anno 1518 [23. března 1518].

[Juxta:] Matěj Samec ɔc činí poručníka této pře Markvartha z Soběhrd na zisk i na ztrátu.

Poklid místo hojemství do Svátosti [6. května 1519].

Anno 1519 feria III. post Stanislai [10. května] poklid místo hojemstvie do sv. Martina najprv přieštího [11. listopadu] obě straně se svolily.

Anno 1523 feria VI. post Martini [13. listopadu] obě straně svolily se poklid zhola do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Puovod non astitit.

Relací dána Přibíkovi pro škody, ut in registro.

R. VIII. na l. B. VII. a. — Půhon mřežován.

2797. [E. IX]. *Dorotha z Dubenek a na Dobřeni,* mocná otcovská poručnice sirotka někdy Michala z Vrchovišť, manžela jejieho, pohání Jindřicha, Petra, Krystofa, Jana a Zigmunda Vencelíkuov bratří vlastních a nedielných z Vrchovišť jakožto dědicuov a držiteluov statku někdy Václava Vencelíka z Vrchovišť otce jich. Viniti je chce ze CCC kop grošuov českých, ze II kuší, z koně, kterýž stál za LXX zlatých, a z LXXI kopy grošuov českých za měď, kdež jest to všecko týž Václav Vencelík otec jich vzal od téhož Michala z Vrchovišť na to, že jest měl to zjednati na ciesaři JMti jemu Michalovi a Smíškovi od Hory Guttny a sobě, aby je páni královstvie Českého k sobě za pány přijali, a toho jest týž Václav z Vrchovišť témuož Michalovi nezjednal, a což jest od něho na to vzal, zase jest jemu nevrátil. K kterýmžto věcem svrchu psaným ona Dorotha praví se právo míti k ruce téhož sirotka syna svého. Actum fer. III. ante annunctiacionis beate Marie virginis anno 1518 [23. března].

[Juxta:] Anno 1519 feria VI. ante Zofie [13. května] poklid místo hojemstvie, jestliže ta pře přijde; pakli nepřijde, tehda poklid zhola do sv. Martina najprv příštího [11. listopadu] obě straně svolily se.

Anno ɔc 23 feria III. ante Elizabet [17. listopadu 1523] hojemství do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Stané právo na některé a nález toliko na Zikmunda feria IV. ante Tiburcii [13. dubna 1524].

Stané právo na Jindřicha, Petra, Krystofa, Jana.
Dána relací po staném právě i pro škody Dorotě z Dubenek.
R. VIII. na l. B. VII. a. — Půhon mřežován.

2798. [E. X.] *Jan Skalecký z Skalky* pohání statečných rytířuov Zdeňka, Jana, Viléma, Mikuláše bratří vlastních a nedielných Trčkuov z Lípy a na Lichmburce, držiteluov statku někdy Mikuláše mladšieho Trčky z Lípy. Viniti je chce z CL kop gr. českých summy hotových peněz u někdy Mikuláše Trčky mladšieho z Lípy strýce jich, poručníka téhož Jana z Skalky, zuostalé, kterúž jest jsa poručníkem téhož Jana z statku jeho zachoval, a též summy jest jemu Janovi puovodu vydati nechtěl. Actum anno et die ut supra [23. března 1518].

[Juxta:] Anno ꝯc 23. feria III. ante Elizabet [17. listopadu 1523] hojemství do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Anno ꝯc 24. feria IV. ante Tiburcii [13. dubna 1524] Dobeš z Bezděkova slibuje za škody útratní za Jana Skaleckého.

Feria IV. ante Tiburcii [13. dubna 1524] nález.
R. VIII. na l. B. VII. b. — Půhon mřežován.

2799. [E. X.] *Týž Jan Skalecký* pohání týchž Trčkuov z Lípy, držiteluov statku někdy Mikuláše mladšieho Trčky z Lípy. Viniti je chce z nevydání svrchkuov svých, kteréž jest jemu svrchu psaný někdy Mikuláš mladší Trčka z Lípy strajc jich, jsa poručníkem jeho, z gruntuov a z dědictví jeho v Skalce pobral a jemu jest jich vydati nechtěl, kterýchž jest bylo za CCC kop gr. českých. Actum die et anno ut supra [23. března 1518].

[Juxta:] Anno ꝯc 23. feria III. ante Elizabet [17. listopadu 1523] hojemství do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Anno 1524 feria IV. ante Tiburcii [13. dubna] Dobeš z Bezděkova slibuje za škody útratní za Jana Skaleckého.

Feria IV. ante Tiburcii [13. dubna 1524] nález.
R. VIII. na l. B. VII. b. — Půhon mřežován.

2800. [E. XI.] *Zdeněk Loučenský z Kopidlna* pohání Ctibora z Bukuovky. Viniti ho chce, že mu knih zase vrátiti nechce, kterýchž mu puojčil, v kterýchž jsú popsána čtení roční, klavikordium a moždíř; toho nevrácení pokládá sobě XX kop gr. českých. Actum feria III. ante annunctiacionis beate Marie virginis [23. března] anno 1518.

[Juxta:] Anno ꝯc 23. feria III. ante Elizabet [17. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].
R. VIII. na l. B. VII. b. — Půhon mřežován.

2801. [E. III.] *Jan Žatecký z Weykrštorfu* pohání pana Zdeňka z Klinšteina a na Škvorci z V kop XX gr. vše českých dluhu spravedlivého. Actum feria VI. post sancti Benedicti anno MDXVIII° [26. března 1518].

[Juxta:] Anno ɔc 23. feria III. ante Elizabet [17. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Feria II. ante Tiburcii [11. dubna 1524] nález.

Relací dána po nálezu i pro škody na pana Zdeňka z Klinkšteina, ut in registro.

R. VIII. na l. B. VI. b. — Půhon mřežován.

2802. [E. XIX]. *Pan Děpolt z Lobkovic a na Bílině* pohání Hynka Šice z Drahenic a na Zbynicích. Viniti jeho chce z L kop gr. českých pokuty vedle zřízení zemského témuož pánu propadených proto, že jest honil srny s tenaty na lesích téhož pána svrchu psaného k Dobříši příslušejících bez vuole jeho v té vochozi v Kuzím, jakož jest pak tu V srny zbil. Actum feria II. post dominicam Palmarum [29. března] anno 1518.

[Juxta:] Hynek Šic pohnaný činí poručníka k této při Markvartha z Soběhrd na zisk i na ztrátu.

Poklid místo hojemstvie do sv. Martina.

Anno ɔc 23. feria VI. post Martini [13. listopadu 1523] poklid zhola svolily se obě straně do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Anno 1524 feria IV. ante Tiburcii [13. dubna] odkládají na naučení panské, příčiny hledaj v registříku. — Nález.

R. VIII. na l. B. VIII. b. — Půhon mřežován.

2803. [E. XIX.] *Jan Truhlář z Nového města Pražského* pohání kněze Jindřicha faráře města Loun. Viniti jej chce z V kop zlatých a ze dvú zlatých vše uherských, kterúžto summu zlatých týž kněz Jindřich k sobě jest přijal od někdy Barbory Volkové, thety jeho vlastní a přirozené téhož Jana, k věrné ruce, k kteréžto summě zlatých nadepsaných týž Jan praví se právo a spravedlivost míti nápadem po příbuzenství po též někdy Barboře Volkové, thetě své vlastní a přirozené, lepší nežli kto jiný. Actum die et anno ut supra [29. března 1518].

[Juxta:] Kněz Jindřich pohnaný činí poručníky této pře Václava Šlechtu z Pomberka, Mikuláše Dětského z Liboslavě, Jiříka bakkaláře z Hořejšieho města Pražského, mistra Jeronyma protonotáře pánuov Pražan, všecky spolu, dva neb jednoho z nich, na zisk i na ztrátu.

Anno ɔc 23 feria III. ante Elizabet [17. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Odkládají na naučení panské. — Nález.

R. VIII. na l. B. VIII. b. — Půhon mřežován.

2804. [E. XXIII.] *Václav Královský z Želetavy* pohání Jindřicha, Petra, Krystofa, Jana a Zigmunda bratří vlastních a nedielných Vencelíkuov z Vrchovišť. Viniti je chce z nedosti učinění smlúvy té mezi týmž Václavem Královským s jedné, a mezi nebožtíkem Václavem Vencelíkem z Vrchovišť otcem jich nedielným s strany druhé, nebožtíkem panem Jindřichem z Hradce, najvyšším purkrabí Pražským, a jinými dobrými lidmi v též smlúvě jmenovanými učiněné, a to v tom, že jest on nebožtík Václav Vencelík poddal jemu Václavovi Královskému, aby štejgéř kúpil jemu za puol hřivny každý prodaj, a k tomu přidati třidcátou nad Žežhulí na linšaftě, a toho se jest nic jemu Václavovi Královskému dosti nestalo; kdež on Václav Královský pokládá sobě to M kop gr. českých. Actum feria III. post dominicam Palmarum [30. března] anno 1518.

[Juxta:] Anno ɔc 23 feria III. ante Elizabet [17. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Nález feria IV. ante Tiburcii anno 1524 [13. dubna] na Zigmunda toliko; a na jiné všecky, to jest Jindřicha, Petra, Krystofa, Jana stané právo feria IV. ante Tiburcii [13. dubna].

R. VIII na l. B. VIII. b. — Půhon mřežován.

2805. [E. XVII.] *Pan Vilém Kostka z Postupic a na Lithomyšli, najvyšší mincmeistr královstvie Českého, pan Zdeněk a pan Jan vlastní bratří a nedielní odtudž z Postupic a na místě bratra svého mladšieho Bohuše leth nemajícieho* pohánějí Hynka a Viléma bratří vlastních a nedielných z Oujezda. Viniti je chtějí ze sta kop grošuov českých věnných, kteréž jest otec týchž bratří pana Viléma, pana Zdeňka, pana Jana a pana Bohuše Kostkuov z Postupic jakožto poručník ty časy již jmenovaných bratří Hynka a Viléma za ně dal Markétě z Bělé mateři jich a svými vlastními penězi zaplatil, a oni Hynek a Vilém zanedbávají zase toho až posavad navrátiti. Actum feria VI. ante Georgii [16. dubna] anno 1518.

[Juxta:] Puovodové činí mocné poručníky na zisk i na ztrátu Zigmunda Barše z Kamenice, Jindřicha Špetli z Prudic, oba spolu neb jednoho z nich.

Anno ɔc 23. feria III. ante Elizabet [17. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Anno ɔc 24 feria IV. ante Tiburcii [13. dubna 1524] nález.

R. VIII. na l. B. VII. b. — Půhon mřežován.

Půhony k roku sv. Martina I. MDXVIII°.

2806. [E. XVIII.] *Žofka z Poličan* pohání pana Jiříka z Walštýna a v Železnici. Viniti jeho chce z XII½ kopy gr. míš. dílu jeho jakožto příjemce za věno

jejie podle jiných pánuov a lidí dobrých za L kop gr. míšenských za nebožtíka Jana Všejamského z Chlumu, manžela jejieho. Actum feria VI. Georgii [23. dubna] anno 1518.

[Juxta:] Anno ɔc 23 feria III. ante Elizabet [17. listopadu 1523] hojemství do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Bohuslav Chrt ze Rtína slibuje za škody za Žofku z Poličan.

Nález feria IV. ante Tiburcii [13. dubna] anno 1524.

R. VIII. na l. B. VIII. a. — Původ mřežován.

2807. [E. XVIII.] *Táž* pohání pana Zdenka z Walštýna a v Hořicích z téhož, jako pana Jiříka, z dílu jeho z XIIȷ̶ kopy gr. míš. Actum die et anno ut supra [23. dubna 1518].

[Juxta:] Anno ɔc 23 feria III. ante Elizabet [17. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Bohuslav týž slibuje ut supra.

Nález. Přiznává se k prvniemu nálezu ut supra.

R. VIII. na l. B. VIII. a. — Půhon mřežován.

2808. [E. XIX.] *Žofka z Poličan* pohání Jana Strachoty z Kralovic a na Vostrově. Viniti jeho chce z XIIȷ̶ kopy gr. míšenských dílu jeho jakožto příjemce za věno její podle jiných pánuov a dobrých lidí za L kop gr. míš. za nebožtíka Jana Všejamského z Chlumu, manžela jejieho. Actum die et anno ut supra [23. dubna 1518].

[Juxta:] Anno ɔc 23 feria III. ante Elizabet [17. listopadu 1523] hojemství do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Bohuslav týž slibuje ut supra.

Nález. Přiznává se k prvniemu nálezu ut supra.

R. VIII. na l. B. VIII. a. — Půhon mřežován.

2809. [E. XIX.] *Táž* pohání Haška Kuli z Chotče a na Chotči. Viniti jeho chce z XIIȷ̶ kopy gr. míš. dílu jeho ut supra slovo od slova. Actum eodem anno et die Georgii [23. dubna 1518].

[Juxta:] Anno ɔc 23 feria III. ante Elizabet [17. listopadu 1523] hojemství do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Bohuslav týž slibuje ut supra. — Nález přiznává.

R. VIII. na l. B. VIII. a. — Půhon mřežován.

V sedmých registrách úzkých.

2810. [A. IV.] *Jiřík Stroupecký z Stroupče* pohání Jana jinak Ješka z Strojetic. Viniti ho chce ze CCCC kop gr. českých, kteréž jemu dáti přiřekl smlúvou, kdyby

Jan z Hořetic, syn Januov jinak Hrzkuov, umřel, i tomu přirčení prodlévá dosti učiniti až dosavad. Actum feria IV. ante Georgii MDXVIII° [21. dubna 1518].

[Juxta:] Svolily se obě straně poklid místo hojemství, jestliže by pře nyní přišla; pakli by nepřišla, aby byl poklid zhola.

Anno ɔc 23. feria VI. post Martini [13. listopadu 1523] poklid místo hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Na tuto zavolati ve čtvrtek ráno den sv. Tiburcia.

Nález feria V. die Tiburcii [14. dubna 1524].

R. VIII. na l. B. IX. a. — Půhon mřežován.

2811. [A. V.] *Jaroslav Kostomlatský z Vřesovic a na Dlažimi* pohání Bartholoměje z Velebudic a v Červeném Dvoře. Viniti ho chce z toho, že jest Janovi příjmí Henzlovi člověku jeho pobral v Vrbici koně, krávy, ovce, svině, a komory vylámati dal, a při tom mnohé svršky z těch komor člověku jeho jsú pobrány, kteréhožto pobrání on Jaroslav pokládá sobě CC kop grošuov českých. Actum feria V. ante Georgii [22. dubna] anno 1518.

[Juxta:] Jaroslav Kostomlatský puovod poroučí Bohuslavovi Vrchotovi z Slatiny na zisk i na ztrátu.

Anno ɔc 23. feria III. ante Elizabet [17. listopadu 1523] hojemství do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Anno ɔc 24. feria II. ante Tiburcii [11. dubna 1524] poklid zhola do sv. Martina najprv příštího [11. listopadu].

R. VIII. na l. B. IX. a. — Půhon mřežován.

2812. [A. VII.] *Zigmund Bareš z Kamenice* pohání Václava Mutrplosa z Tedražic. Viniti jej chce z pychu a pro ten pych ɔc, tu kdež jest jemu týž Václav člověka jeho Petra do věže na hrad Pražský vsaditi dal a tu jej tak dlúho v tom vězení držel, že až skoro tam umřel, svévolně bez viny. Actum feria III. post invencionis s. Crucis [4. května] anno 1518.

[Juxta:] Anno ɔc 23. feria III. ante Elizabet [17. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

R. VIII. na l. B. IX. a. — Půhon mřežován.

2813. [A. VIII.] *Statečný Zigmund Bareš z Kamenice* pohání Albrechta Ciplu z Kravska a na Šemberce. Viniti jej chce z neužívání CLV kop gr. vše českých těch, kterýchžto summy peněz CLV kop gr. českých jistinných nadepsaných on Zigmund byl svěřil někdy Janovi Ciplovi z Kravska, otci jeho téhož Albrechta vlastnímu a nedílnému, jakož nález v komoře krále JMti mezi týmž Baršem puovodem a jím Albrechtem Ciplou pohnaným o tom svěření plněji svědčí, kteréhožto neužívání on

Zigmund Bareš CCL kop gr. českých sobě pokládá. Actum sabato post ascensionis domini anno MDXVIII° [15. května 1518].

[Juxta:] Albrecht Cipla z Kravska poroučí tuto při Janovi Žateckému z Weykrštorfu na zisk i na ztrátu.

Anno ꝯc 23. feria III. ante Elizabet [17. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Anno 1524 feria V. die Tiburcii [14. dubna] odkládají do pátku před sv. Jiřím najprv přieštím [22. dubna 1524]. Poklid na smlúvu.

Anno 1524 feria II. ante Georgii [18. dubna] vzali poklid zhola na smlúvu do sv. Martina [11. listopadu] najprv přieštieho.

Anno 1524 sabbato post Martini [12. listopadu 1524] poklid na smlúvu do Svátosti najprve přieští [28. dubna 1525].

R. VIII. na l. B. IX. b. — Půhon mřežován.

2814. [A. XI.] *Panna Alžběta z Vícemielic* pohání Matěje Škrovada z Škrovadu. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z X kop gr. českých proto, že jest jí vysekal dvéře ve dvoře jejím v Pakoměřicích, toho učiniti nemaje. Actum feria III. ante Corporis Cristi [1. června] anno 1518.

[Juxta:] Matěj Škrovad pohnaný činí poručníky k této při Jana Žateckého z Waykrštorfu a Václava z Čiňova, oba spolu neb jednoho z nich, na zisk i na ztrátu.

Anno ꝯc 23. feria III. ante Elizabet [17. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Feria V. die Tiburcii [14. dubna 1524] nález.

R. VIII. na l. B. IX. b. — Půhon mřežován.

2815. [A. XIII.] *Strachota starší z Kralovic* pohání Markétu z Chřenovic v Praze obývající. Viniti ji chce ze XLV kop gr. českých jemu od ní povinných podle smlúvy mezi nimi učiněné a cedulemi řezanými tvrzené, kterúžto summu těch XLV kop gr. českých táž Markéta jemu Strachotovi ve IV nedělích po sv. Martině létha ꝯc XIV° minulém dáti měla, tak jakož táž smlúva plněji v sobě zavírá, i tomu se od ní Margéthy témuož Strachotovi dosti nestalo. Actum feria V. die Corporis Cristi [3. června] anno 1518.

[Juxta:] Markéta z Chřenovic činí poručníka Václava Vrchlabského na zisk i na ztrátu. Strachota z Kralovic poroučí Václavovi z Ourazu, kancléři Pražskému, na zisk i na ztrátu.

Anno ꝯc 23. feria III. ante Elizabet [17. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Anno ꝯc 24. feria V. die Tiburcii [14. dubna 1524] stané právo.

R. VIII. na l. B. IX. b. — Půhon mřežován.

2816. [A. XIV.] *Strachota týž* pohání též Markéty. Viniti ji chce z nevrácení kožichu kunieho suknem tělné barvy pošitého, kabátu červeného aksamitového, nohavic červených šarlatových, kabátu damaškového lvové barvy, nohavic vlaského sukna též lvové barvy a sukně flandrské hřebíčkové barvy, kteréžto věci on Strachota jí Markétě schovati dal, a pokládá je sobě L kop grošuov českých. Actum die et anno ut supra [3. června 1518].

[Juxta:] Markéta pohnaná poroučí tuto při Václavovi Vrchlabskému na zisk ꝛc. Strachota póvod poroučí Václavovi z Ourazu na zisk ꝛc.

Anno ꝛc 23. feria III. ante Elizabet [17. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Stané právo ut supra.

R. VIII. na l. B. IX. b. — Půhon mřežován.

2817. [A. XIV.] *Strachota týž* pohání též Markéty z nevydání blan hřbetových králíkových, šubky černé harasové podšité, pláště šerého soukenného, kteréž u též Markéty po nebožce Anně z Bezděkova, tetě jeho Strachotově, zuostaly, kteréžto šaty on Strachota V kop grošuov českých pokládá. Actum die et anno ut supra [3. června 1518].

[Juxta:] Strachota póvod poroučí tuto při Václavovi z Ourazu, kancléři Pražskému, na zisk ꝛc. Markétha pohnaná poroučí tuto při Václavovi Vrchlabskému na zisk i na ztrátu.

Anno ꝛc 23. feria III. ante Elizabet [17. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Stané právo ut supra.

R. VIII. na l. B. X. a. — Půhon mřežován.

2818. [A. XIV.] *Strachota týž* pohání též Markéty z LVI gr. českých, kteréž jest jí on Strachota dal, aby je Frankové kramářce v Starém městě Pražském od něho od Strachoty dala, i toho jest táž Markétha neučinila, ale ty peníze sobě schovala. Actum die et anno ut supra [3. června 1518].

[Juxta:] Strachota póvod poroučí tuto při Václavovi z Ourazu, kancléři Pražskému, na zisk ꝛc.

Markéta pohnaná poroučí tuto při Václavovi Vrchlabskému na zisk a na ztrátu.

Anno ꝛc 23. feria III. ante Elizabet [17. listopadu 1523] hojemství do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Stané právo ut supra.

R. VIII. na l. B. X. a. — Půhon mřežován.

2819. [A. XIV.] *Panna Alžběta z Vícemilic* pohání Matěje Škrovada z Škrovadu. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z Xti kop gr. českých proto, že jí

Nykle služebníka jejího na stupniech u hradu Pražského vzal, když též panně Alžbětě svědomí dávati měl, a tu jej na Malé Straně do šatlavy vsaditi dal. Actum feria V. die Corporis Cristi [3. června] anno MDXVIII°.

[Juxta:] Matěj Škrovad činí poručníky této pře Jana Žateckého z Waykrštorfu a Václava z Čiňova, oba spolu neb jednoho z nich.

Anno ɔc 23. feria III. ante Elizabet [17. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Feria VI. post Tiburcii [15. dubna 1524] nález.

R. VIII. na l. B. X. b. — Půhon mřežován.

2820. [B. II.] *Adam Zilvar z Pilníkova a na Břečtaině* pohání pana Jindřicha Bergku z Dubé a na Kumburce, hajtmana kraje Hradeckého. Viniti ho chce ze rčení takového, že jest mu řekl dáti VI kop grošuov českých na pomoc, aby sobě kuoň koupil, i těch mu až dodnes vedle rčení svého dáti zanedbává. Actum feria VI. ante Viti [11. června] anno MDXVIII°.

[Juxta:] Anno ɔc 23. feria V. die Elizabet [19. listopadu 1523] hojemství do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Nález. R. VIII. na l. B. X. a. — Půhon mřežován.

2821. [B. V.] *Petr a Beneš bratří vlastní z Hustieřan* pohání Zdislava, Marše, Adama bratří vlastních a nedielných z Dobřenic. Viniti je chtí z XXVIIIj kopy a X gr. vše českých dielu jejich, tu kdež jest Bohuslav z Dobřenic otec jich nebožtík k sobě přijal poručenstvím XLIII kopy gr. českých od někdy Margkéty z Dobřenic, tety jich Petra a Beneše bratří, kteréžto jest odkázala Maynušovi bratru jich nedielnému, k kterýmžto XXVIIIj kopám a X grošuom českým oni bratří praví se právo a spravedlivost mieti. Actum sabato ante Viti [12. června] anno 1518.

[Juxta:] Zdislav, Mareš a Adam bratří vlastní a nedílní činí poručníka k této při Jana Žateckého z Waykrštorfu na zisk i na ztrátu.

Anno ɔc 23. feria V. die Elizabet [19. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Slibuje za škody útratní Václav Vrchlabský za Petra a Beneše bratří z Hustiřan.

Feria V. die Tiburcii [14. dubna] nález anno ɔc 24.

R. VIII. na l. B. X. b. — Půhon mřežován.

2822. [B. V.] *Krystof Kule z Komárova* pohání pana Jindřicha Berku z Dubé a na Kumburce, hajtmana kraje Hradeckého. Viniti ho chce z XV kop grošuov českých vedle zapsání téhož pána listem na papíře pod sekretem jeho dluhu jemu Kulovi od téhož pána spravedlivě povinného. Actum feria II. ante s. Viti [14. června] anno 1518.

[Juxta:] Krystof póvod činí poručníky pana Heřmana z Šumburka ꝛc, pana Hynka Špetli z Janovic, Václava Vrchlabského z Vrchlabí, všecky nebo dva neb jednoho z nich, na zisk i na ztrátu.

Pan Jindřich Berka činí poručníka Jana Žateckého z Waykrštorfu na zisk i na ztrátu k té při.

Anno ꝛc 23. feria V. die Elizabet [19. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Nález ut supra [14. dubna 1524].

R. VIII. na l. B. X. b. — Půhon mřežován.

2823. [B. XIV.] *Zuzanna z Sulic* pohání Markvartha z Sulic na Zámrsku. Viniti ho chce ze sta kop grošuov českých, kteréž jest jie po smrti nebožtíka Heřmana z Sulic otce svého i jejieho vzal. Actum feria II. post asumpcionis beate Marie virginis [16. srpna] anno 1518.

[Juxta:] Markvart z Sulic pohnaný činí poručníky této pře Bohuslava Chrta ze Rtína a Jana z Příbramě, oba neb jednoho, na zisk i na ztrátu.

Anno ꝛc 23. feria IV. ante Elizabet [18. listopadu 1523] poklid obě straně svolily se místo hojemstvie do Svátosti najprve příští [8. dubna 1524].

Nález ut supra [14. dubna 1524].

R. VIII. na l. B. X. b. — Půhon mřežován.

2824. [B. XVII.] *Jan Petrovský z Uoděrad* pohání Mikuláše Karlíka mladšieho z Nežetic. Viniti jej chce z toho, že jest s týmž Mikulášem udělal smlouvu trhem o listy hlavní a o summy v nich zapsané na takový zpuosob, aby týž Mikuláš témuož Janovi každý rok vydával sto kop grošuov míšenských do summy dvú tisíc kop grošuov míš., a že týž Mikuláš tomu dosti podle té smlúvy trhové nečiní a témuož Janovi Petrovskému neplatí, kdež týž Jan Petrovský té smlúvě trhové dosti nečinění pokládá sobě tisíc kop grošuov českých. Actum feria V. post sancti Egidii anno MDXVIII⁰ [2. září 1518].

[Juxta:] Mikuláš Karlík pohnaný poroučí tuto při Janovi Žateckému z Waykrštorfu a Duchkovi z Přeštic, Václavovi Šlechtovi z Pomberka, oběma neb jednomu, na zisk i na ztrátu.

Jiřík Svadba z Uotradovic slibuje za škody za Jana Petrovského.

Anno ꝛc 23. feria V. die Elizabet [19. listopadu] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Ráno zavolaj. — Na naučení panské odkládají. — Nález.

R. VIII. na l. B. X. b. — Půhon mřežován.

2825. [B. XVII.] *Jan Petrovský týž* pohání téhož Mikuláše Karlíka. Viniti ho chce z toho, že jest týž Mikuláš řekl před dobrými lidmi téhož Jana Petrov-

ského ve všech jeho súdích zastati a zastúpiti, a týž Petrovský na taková jeho slova a rčení s ním smlúvu udělal o svuoj statek, a tomu všemu týž Karlík dosti nečiní, kdež sobě týž Jan Petrovský Karlíkova takového rčení dosti nečinění pokládá tři tisíce kop grošuov českých. Actum die et anno ut supra [2. září 1518].

[Juxta:] Mikuláš Karlík z Nežetic pohnaný poroučí Janovi Žateckému z Waykrštorfu a Duchkovi z Přeštic, oběma neb jednomu z nich, na zisk i na ztrátu, Václava Vrchlabského [sic], všecky tři ɔc.

Jiřík Svadba z Otradovic slibuje za škody za Jana Petrovského.

Anno ɔc 23. feria V. die Elizabet [19. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Feria VI. post Tiburcii [15. dubna 1524] nález.

R. VIII. na l. C. primo a. — Půhon mřežován.

2826. [B. XVII.] *Václav Jaroš z Oustí* pohání Alžběty Bavorovské z Třebska. Viniti ji chce z V kop gr. českých, kteréž jest někdy Jan Bavorovský z Třebska manžel jejie jemu Václavovi za službu dlužen zuostal. Actum die et anno ut supra [2. září 1518].

[Juxta:] Václav Jaroš póvod činí poručníka Jiříka bakaláře z Prahy, Ctibora Voznického z Bukuovky, na zisk i na ztrátu. Alžběta Bavorovská činí poručníka této pře Václava Donáta z Těchlovic na zisk i na ztrátu.

Anno 1519 feria V. ante Zofie [12. května] za Václava Jaroše z Oustí slibuje za škody útratní Jiřík Sádovský z Sloupna.

Anno ɔc 23. feria V. die Elizabeth [19. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Nález ut supra [15. dubna 1524].

R. VIII. na l. C. primo a. — Půhon mřežován.

2827. [B. XIX.] *Erazim Frey z Freyunku* pohání Lidmily Gdulencové z Ryzmberka. Viniti ji chce z IIIȷ̶ kop XVIII grošuov vše českých dluhu za kupecké věci pozuostalých. Actum feria VI. post Egidii [3. září] anno 1518.

[Juxta:] Anno ɔc 23. feria VI. post Martini [13. listopadu 1523] poklid místo hojemstvie obě straně svolily se do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Erazim po královské potřebě znamenité jezdil jest.

R. VIII. na l. C. primo a. — Půhon mřežován.

2828. [B. XX.] *Wolf kramář v Volyni městečku obývající* pohání Jana Drahynicského z Rasstel a na Drahynicích. Viniti ho chce z toho, jakož jest jemu Wolfovi summy sečtené jmenovitě LVIIIȷ̶ kopy gr. míšenských povinovat zuostal, že jest témuož Wolfovi již jmenované sečtené summy ještě XXȷ̶ kop gr. vše míšenských

nedodal, kterúž na čas již dávno minulý dáti měl. Actum feria II. ante Mathei evangeliste [20. září] anno 1518.

[Juxta:] Wolf kramář poroučí Václavovi Chrudimskému na zisk i na ztrátu. Za Wolfa kramáře slíbil za škody, jakž země za právo má, Jan Boubínský z Oujezda.

Anno ꝯc 23. feria VI. post Elizabeth [20. listopadu 1523] odloženo této pře do Svátosti najprve příští [8. dubna 1524].

Feria VI. post Tiburcii [15. dubna 1524] nález.

R. VIII. na l. C. primo a. — Půhon mřežován.

2829. *Statečný Jan Bajchorský z Raškovic* pohání statečného Jana Tetaura z Tetova. Viniti jej chce z toho, že jest o něm mluvil před dobrými lidmi jemu k lehkosti, že on Jan Bajchorský rodu svého nepokáže od XXXti leth. Actum feria III. sancti Mathei evangeliste anno ꝯc XVIII° [21. září 1518].

[Juxta:] Jan Bajchorský tuto při poroučí Jaroslavovi Konárovskému z Libanic na zisk ꝯc.

Anno ꝯc 19. feria IV. post Stanislai [11. května 1519] poklid místo hojemství do sv. Martina najprv příštího [11. listopadu] obě strany svolily se.

Anno ꝯc 23. feria V. post Martini [12. listopadu 1523] obě straně svolily poklid na smlúvu do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Anno 1524 sabato post Reliquiarum [9. dubna] obě straně svolily se zhola na smlúvu do sv. Martina najprv příštího [11. listopadu].

R. VIII. na l. B. X. b. — Půhon mřežován.

2830. *Statečný Jan Bajchorský z Raškovic* pohání statečného Jana Tetaura z Tetova z toho, kdež jest před pány Jich Mtí úředníky a soudci zemskými i jinými dobrými lidmi v sněmu obecním na hradě Pražském mluvil, že on Jan Bajchorský tře se nad starší rody, než jest sám, i aby to on Jan Tetaur pokázal. Actum ut supra [21. září 1518].

[Juxta:] Jan Bajchorský poroučí tuto při Jaroslavovi Konárovskému z Libanic na zisk i na ztrátu.

Anno ꝯc 19. feria IV. post Stanislai [11. května 1519] poklid místo hojemství do sv. Martina najprv příštího [11. listopadu] obě strany svolily se.

Anno ꝯc 23. feria V. post Martini [12. listopadu 1523] obě straně svolily poklid na smlúvu do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Anno 1524 sabato post Reliquiarum [9. dubna] obě straně svolily se poklid zhola na smlúvu do sv. Martina najprv příštího [11. listopadu 1524].

R. VIII. na l. C. I. a. — Půhon mřežován.

2831. [C. VII.] *Dorotha Šmajděřka, měštka Menšieho města Pražského,* pohání pana Zikmunda Smiřického z Smiřic. Viniti jeho chce jakožto držitele statku

na penězích hotových a na svrščích po nebožtíkovi panu Jaroslavovi jinak panu Jindřichovi Smiřickém z Smiřic z IX kop VI½ gr. vše českých dluhu spravedlivého za krámské věci pozuostalého. Actum feria II. die Francisci anno 1518 [4. října].

[Juxta:] Dorotha puovod činí poručníka této pře Erazima Frey z Freyunku na zisk i na ztrátu a Jindřicha Loučenského z Kopidlna, oběma neb jednomu z nich.

Anno ɔc 23. feria V. die Elizabet [19. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Feria VI. post Tiburcii [15. dubna 1524] nález.

Relací dána pro škody toliko na pana Zigmunda Smiřického jí Dorotě Šmajdéřce.

R. VIII. na l. C. I. b. — Půhon mřežován.

2832. [C. XIII.] *Václav Záruba z Hustiřan a na Třebověticích* pohání Jana a Othmara bratří vlastních a nedielných z Holohlav a na Jeřicích. Viniti je chce z nedržení smlúvy někdy předky jich učiněné, a to v tom, že držie vodutok, kterýžto jde na mlýn téhož Václava z Hustiřan od staradávna, jakož táž smlúva to v sobě všecko šíře a světleji ukazuje; a té smlúvy nezdržení týž Václav pokládá sobě CC kop grošuov českých. Actum feria quarta post Francisci [6. října] anno 1518.

[Juxta:] Othmar pohnaný poroučí tuto při Janovi Žateckému z Waykrštorfu na zisk i na ztrátu.

Anno 1523 feria II. ante Elizabet [16. listopadu] poklid místo hojemství svolily se obě straně do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Feria VI. post Tiburcii [15. dubna] nález anno 1524.

R. VIII. na l. C. I. b. — Půhon mřežován.

2833. [C. XIII.] *Pan Krystofor z Švambergka a na Boru* pohání pana Petra Adtrzpacha z Náchodu na Rysmburce. Viniti ho chce z toho, že jemu dáti zanedbává podle sněmovnieho zuostání úroku Svatojiřského již minuléhó z D kop grošuov českých, kteréhož se dostane z té summy XXV kop gr. českých, pravě týž pán, že jest jeho i k tomu napomínal. Actum die et anno ut supra [6. října 1518].

[Juxta:] Anno ɔc 23. feria V. die Elizabet [19. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Anno 1524. feria VI. post Tiburcii [15. dubna] nález.

R. VIII. na l. C. I. b. — Půhon mřežován.

2834. [D. VII.] *Endres Šindel z Blumnova* pohání Václava Húgvice z Biskupic jakožto nápadníka a držitele statku po někdy Janovi Húgvicovi z Biskupic, strýci jeho. Viniti ho chce ze CC zlatých uherských, kterých jest zuostal byl dlužen někdy pan Petr Húgvic z Biskupic, otec nadepsaného Jana Húgvice, někdy Nyklovi Pretvicovi, dědu nadepsaného Endresa, a potom ten dluh přišel jest na Jana z Blumnova, syna Nyklova a otce Endresova, a on Jan vzdal jest jej jemu Endresovi synu svému,

kterýžto dluh on Václav Húgvic jako nápadník a držitel statku Janova Húgvicova, maje jemu Endresovi dáti a zaplatiti, i toho učiniti zanedbává. Actum feria III. post Galli [19. října] 1518.

[Juxta:] Václav Húgvic pohnaný činí poručníka mocného Jana Žateckého z Weykrštorfu na zisk i na ztrátu k této při.

Anno ɔc 23. feria V. die Elizabet [19. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Anno 1524 sabbato post Martini [12. listopadu] poklid zhola do úterého proxima [15. listopadu].

Na tuto zavolaj ráno.

Nález feria III. post Martini [15. listopadu 1524].

Za Endresa Šindela rukojmie za škody útratní a nákladní slibují p. Vilém Ilburk a Jan jinak Ješek z Strojetic.

R. VIII. na l. C. I. b. — Půhon mřežován.

2835. [D. VII.] *Endres týž* pohání téhož Václava Húgvice. Viniti ho chce z koně, kteréhož puojčil Nykl Pretvic nadepsaného Endresa děd Petrovi Húgvicovi, otci nebožtíka Jana Húgvice strýce jeho, když do Říma jel. Actum die et anno ut supra [19. října 1518].

[Juxta:] Václav Húgvic pohnaný poroučí tuto při Janovi Žateckému z Waykrštorfu na zisk ɔc.

Anno ɔc 23. feria V. die Elizabet [19. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Za Endresa Šindela za škody útratní a nákladní slíbili jsú pan Vilém Ilburk z Ilburka *) a Jan jinak Ješek z Strojetic.

Poklid do úterého. Pouští.

R. VIII. na l. C. II. a. — Půhon mřežován. — *) Pan Vilém Ilburk z Ilburka škrtnuto.

2836. [D. VII.] *Endres týž* pohání téhož Václava ze XIII zlatých rýnských od Nykle Pretvice nadepsaného Endresa děda Petrovi Húgvicovi, otci nebožtíka Jana Húgvice strýce jeho, puojčených. Actum die et anno ut supra [19. října 1518].

[Juxta:] Václav Húgvic pohnaný poroučí tuto při Janovi Žateckému z Waykrštorfu na zisk i na ztrátu.

Anno ɔc 23. feria V. die Elizabet [19. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Poklid do úterého. Pouští.

Za Endresa Šindela za škody útratní a nákladní slibují p. Vilém Ilburk z Ilburka *) a Jan jinak Ješek z Strojetic.

R. VIII. na l. C. II. a. — Půhon mřežován. — *) p. Vilém ɔc škrtnuto.

2837. [D. VII.] *Endres tajž* pohání téhož Václava z XXV zlatých rýnských, které za službu Petr Húgvic, otec nebožtíka Jana Húgvice strýce jeho, Nyklovi Pretvicovi nadepsaného Endresa dědu zuostal. Actum die et anno ut supra [19. října 1518].

[Juxta:] Václav Húgvic pohnaný poroučí tuto při Janovi Žateckému z Waykrštorfu na zisk i na ztrátu.

Anno ↄc 23. feria V. die Elizabet [19. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Poklid do úterého Poušti.

Za Endresa Šindela za škody útratní a nákladní slibují p. Vilém Ilburk z Ilburka *) a Jan jinak Ješek z Strojetic.

R. VIII. na l. C. II. a. — Půhon mřežován. — *) Škrtnuto.

2838. [D. XV.] *Pan Petr Atrzpach z Náchodu a na Rysmburce* pohání Mikuláše mladšieho Karlíka z Nežetic. Viniti ho chce z dosti neučinění cedule řezané, kterúž jednu týž Mikuláš při sobě má a druhú témuož panu Petrovi Adrzpachovi dal v těchto artykulech dole psaných, kdež jest napsati dal v té řezané ceduli XIIIj kopy gr. českých proležaného na najvyššieho pana purkgrabie Pražského, a jestliže by nedobyl na témž pánu, aby to téhož pana Petra škoda nebyla; při tom též v té ceduli řezané jest napsati dal na pana Hynka Špetli z Janovic XLII kop gr. českých, a to rozdielně, v jednom miestě XXX kop gr. českých a v druhém XII kop gr. českých, a na ně jest jistotu témuož panu Petrovi udělati měl, tomu jest dosti neučinil; kteréžto ceduli řezané dosti neučinění on pan Petr Atrzpach pokládá sobě CC kop grošuov českých. Actum sabato ante Crispini anno MDXVIII° [23. října 1518].

[Juxta:] Mikuláš Karlík mladší z Nežetic poroučí tuto při Václavovi Šlechtovi z Pomberka, Janovi Žatecskému z Waykrštorfu a Duchkovi z Přeštic, dvěma neb jednomu z nich, na zisk i na ztrátu.

Anno ↄc 23. die Elizabet [19. listopadu 1523] hojemství do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Anno 1524 feria IV. ante Tiburcii [13. dubna] svolily se obě straně poklid zhola do sv. Martina najprv příštího [11. listopadu].

Anno 1524 sabbatho post Martini [12. listopadu] svolily se obě straně, učinily poklid zhola do Svátosti najprv příští [28. dubna 1525.]*) Neměl listu mocného k té při.

Hojemství do Svátosti ut ante.

R. VIII. na l. C. II. a. — Půhon mřežován. — *) Věta ta škrtnuta.

2839. [D. XVIII.] *Jiřík a Petr bratří vlastní a nedielní Zigelové z Chocemic a na Horách Gutnách* pohánějí Jiříka Hášu z Oujezda na Malešově, Jana Paška z Vrathu, poručníky a držitele statku někdy Elšky z Toušeně, manželky někdy Jana

Jandy erckaféře na Horách Gutnách. Viniti je chtí z nedodání DCC kop grošuov českých, tu kdež jest táž Elška ústním poručením svým na smrtedlné posteli rozkázala dáti nadepsaným poručníkóm svým jim Jiříkovi a Petrovi bratřím Zygeluom po D kop gr. českých; i dáno jim na to CCC kop gr. českých, a ostatních VII seth kop grošuov českých oni poručníci napřed psaní majíce jim bratřím dodati, i nedodali sú a podnes dáti zanedbávají. Actum feria II. ante festum Simonis et Jude appostolorum [25. října] anno 1518.

[Juxta:] Jiřík Zygel z Chocemic poroučí tuto při Janovi Žateckému z Waykrštorfu na zisk i na ztrátu.

Anno ↄc 23. feria IV. ante Elizabet [18. listopadu 1523] poklid místo hojemství svolily se obě straně do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Anno 1524 feria VI. post Tiburcii [15. dubna] poklid do zajtří. Na tuto ráno zavolaj.

Sabbato post Tiburcii [16. dubna 1524] nález.

Jan Žatecký z Weykrštorfu slibuje za škody útratní.*)

Markvarth z Soběhrd slibuje za škody útratní a nákladní za Jiříka a Petra bratří z Chocemic.

R. VIII. na l. C. II. b. — Půhon mřežován. — *) Věta ta škrtnuta.

2840. [E. II.] *Mikuláš Karlík z Nežetic* pohání pana Petra Adršpacha z Náchodu a z Dubé. Viniti ho chce z padesáti a sedmi kop grošuov a XLV gr. vše českých úročních, kteréž jest jemu za čtvrt létha zuostal z té summy, to jest II^M^DCCXXX kop gr. českých, a kterúž jest jemu dskami zemskými byl zapsal, a kterýžto zápis dskami učiněný na túž summu on Mikuláš jest panu Janovi Špetlovi z Janovic propustil, a týž úrok témuož Mikulášovi on pan Petr jest jemu dlužen zuostal, kteréhož jemu zanedbává až do dnes dáti. Actum feria IV. in vigilia Simonis et Jude appostolorum Dei anno MDXVIII° [27. října 1518].

[Juxta:] Mikuláš Karlík puovod poroučí tuto při Václavovi Šlechtovi z Pomberku, Janovi Žateckému z Waykrštorfu a Duchkovi z Přeštic, oběma neb jednomu z nich, na zisk i na ztrátu.

Anno ↄc 19. feria VI. ante Zophie [13. května 1519] poklid zhola na smlúvu do sv. Martina najprv příštího [11. listopadu t. r.] obě straně svolily se.

Anno ↄc 23. feria V. die Elizabet [19. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Anno 1524 feria IV. ante Tiburcii [13. dubna] svolily se obě straně, učinily poklid zhola do sv. Martina najprv příštího [11. listopadu 1524].

Anno 1524 sabato post s. Martini [12. listopadu] svolily se obě straně, učinily poklid zhola do Svátosti najprv příští [28. dubna 1525].

Anno 1525 sabato post Reliquiarum [29. dubna] svolily se obě strané, vzaly poklid na smlúvu do sv. Martina najprv přieštieho [11. listopadu].

Anno ꝯc XXVII. sabato post Reliquiarum [4. května 1527] svolily se obě strané, učinily poklid do sv. Martina najprv příštího [11. listopadu].

R. VIII. na l. C. II. b. — Půhon mřežován.

Půhony k roku Svátosti [6. května] léta MDXIX°. — V druhých lvových registrách.

2841. [A. I.] *Arnošt kostela Pražského probošt, Wolf, Krystof, Hanuš a Jiřie bratřie vlastní, synové někdy Hendrycha Šlegnice z Talšteina,**) pohánějí Blažeje Štenraytara z Muozlu. Viniti jej chtí z XXVIII kop grošuov míšenských, tu kdež jest dlužen tu summu Mikulášovi Reysingostovi z Šlaknova, poddanému tajchž bratří, za XIII centnéřuov vitriollum, jakož list pod pečetí téhož Blažeje a dvú jiných dobrých lidí ukazuje, ale že tomu prodlévá učiniti dosti. Actum feria IV. ante Elizabet [17. listopadu] anno 1518.

[Juxta:] Anno ꝯc 23. feria V. die Elizabet [19. listopadu] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Feria VI. post Tiburcii [15. dubna 1524] nález.

R. VIII. na l. C. III. a. — Půhon mřežován. — *) Šlejnic z Tollšteina.

2842. [A. VI.] *Markéta z Fraušteina* pohání Václava Drzdéře z Hrádku. Viniti ho chce jakožto držitele statku a zprávci dětí po někdy Linhartovi Drzdéřovi odtudž z Hrádku bratru svém z toho, kdež týž někdy Linharth, bratr jeho a manžel nadepsané Markéty, vzel jest a vyzdvihl od pana Jindřicha z Kolovrath na Krakovci a od pana Mikuláše z Švamberka na Třebli CC kop groš. míšenských, jí Markéthě podle kšaftu někdy panem Ctiborem z Wolšteina ꝯc odkázaných, kdež pak jie Markéthě těch CC kop míš. věnným právem ani žádnú jistotú též někdy manžel její neujistil, a jmenovaný Václav jie Markéthě dotčené summy CC kop grošuov míšenských z téhož statku někdy Linhartha, nadepsaného bratra svého, dáti a navrátiti zanedbává. Actum feria IV. ante Katherine [24. listopadu] anno 1518.

[Juxta:] Markéta z Fraušteina činí poručníka této pře Jindřicha Strajčkovského z Dražkovic manžela svého na zisk i na ztrátu.

Anno ꝯc 23. feria V. post Martini [12. listopadu 1523] poklid svolily se obě strané do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524] místo hojemství.

Za Markétu z Fraušteina za škody útratní slibuje Hynek Šic z Drahenic ve Zbenicích, jakž země za právo má.

Sabato post Tiburcii [16. dubna] nález anno ꝯc 24.

R. VIII. na l. C. III. a. — Půhon mřežován.

2843. [A. VI.] *Statečný Jan Tetaur z Tetova na Hostinném* pohání statečného Jana Bajchorského z Raškovic. Viniti ho chce z toho, že jest pravil před dobrými lidmi, že otci téhož Bajchorského říkali Bartoš, to aby pokázal. Actum feria IV. ante Katherine [24. listopadu] anno 1518.

[Juxta:] Jan Bajchorský z Raškovic poroučí Jaroslavovi Konárovskému z Libanic na zisk ꝛc.

Anno ꝛc 23. feria V. post Martini [12. listopadu 1523] poklid místo hojemství do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524] svolily se obě straně ꝛc. O všecky póhony, očkoli pohánějí se Jan Tetaur s statečným Janem Bajchorským z Raškovic, podaly se a svolily obě straně na přátely feria V. post Martini [12. list.] anno ꝛc 23.

Anno 1524 sabato post Reliquiarum [9. dubna] obě straně svolily se poklid do sv. Martina najprv příštího [11. listopadu].

R. VIII. na l. C. III. b. — Půhon mřežován.

2844. [A. XI.] *Purgmistr a konšelé i všecka obec města Čáslavě* pohánějí Jindřicha Špetli z Prudic. Viniti jej chtie z nedosti učinění tomu jeho Jindřichovu zjednání a zastavení, kteréž s nimi sjednal on Jindřich a učinil jim na rybníce jich novém strženém, na Krajnaře, kdež oni Čáslavští pokládají sobě toho tisíc kop gr. českých. Actum feria II. in vigilia sancti Thome [20. prosince] anno 1518.

[Juxta:] Purgmistr a konšelé i všecka obec města Čáslavě, vyslavše se sebe s plnú mocí opatrné muže Šimona soukeníka z konšeluov a Filipa sladovníka z obecních, davše jim plnú moc listem svým, aby oni mohli poručníka k té při učiniti na zisk i na ztrátu, a též osoby činí mocného poručníka Václava Šlechtu z Pomberku na zisk i na ztrátu. Actum feria IV. ante Zophie [11. května] anno 1519.

Anno ꝛc 23. feria V. die Elizabet [19. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Sabato post Tiburcii [16. dubna 1524] nález.

R. VIII. na l. C. III. b. — Půhon mřežován.

2845. *Purgmistr a rada i všecka obec města Stříbra* pohánějí Jiříka z Záduba a v Cebivě. Viniti jej chtí a vedle něho Bohuslava z Nalžov a na Svojšíně, že s člověka jich Stříbrských, Mathouše rychtáře z Bítkova, kop padesáte a VIII míšenských jest s týmž Bohuslavem vzal, opustiv řád a právo. Actum feria II. ut supra [20. prosince 1518].

Zlomek orig. register půhonů (druhých lvových) z l. 1518—1519 (= IX) list A. XII. a. v archivu Českého musea. — Půhon mřežován.

2846. *Markwarth z Roseče a v Dožiciech* pohánie Přecha z Čestic. Viniti jej chce z toho, že jest jemu kuoň prodal za XVIII kop míšenských, a že jest jemu zaň

ty penieze měl dávno dáti a toho se nestalo. Actum feria III. sanctorum Innocentum [28. prosince 1518].

R. IX. l. A. XII. a. — Půhon mřežován.

2847. *Přech mladší z Češtic* pohánie Hynka Lhotu z Dlouhé Vsi. Viniti ho chce z IX kop gr. čes., kteréž jest týž Hynek za něho Přecha dáti měl a řekl Markvartovi z Roseče, a těch jest podnes nedal. Actum feria IV. post Innocentum [29. prosince 1518].

R. IX. l. A. XII. b. — Půhon mřežován.

2848. *Adam Sádovský z Sloupna* pohánie Jana Litoborského z Chlumu a na Milčevsi. Viniti ho chce z toho a podle něho Jana Třebešovského z Chlen, tu kdež jest slíbil s týmž Janem Třebešovským za Jana Kapříka z Lesonic za to, že jest týž Jan Kapřík měl ve dsky klásti Prokopa z Sadoví, kteréhož jest týž Adam od něho Jana Kapříka koupil za XLVIII½ kop gr. čes., kteréhožto člověka ve dsky nekladení pokládá sobě týž Adam CC kop gr. čes. Actum feria IV. ante Epiphaniam domini [5. ledna 1519].

R. IX. l. A. XII. b. — Půhon mřežován.

2849. *Adam Sadovský z Sloupna* pohánie Jana Třebošovského z Chlen. Viniti ho chce z toho a podle něho Jana Litoborského z Chlumu a na Milečevsi, tu kdež jest slíbil s týmž Janem Litoborským za Jana Kapříka z Lesonic za to, že jest týž Jan Kapřík měl ve dsky klásti Prokopa z Sadoví, kteréhož jest týž Adam od něho Jana Kapříka koupil za XLVIII½ kop gr. českých, kteréhožto člověka ve dsky nekladení pokládá sobě týž Adam CC kop gr. českých. Actum feria IV. ut supra [5. ledna].

R. IX. l. A. XIII. a. — Půhon mřežován.

2850. *Jan Ježovský z Lub* pohání pana Viléma Švihovského z Ryzmberka a na Rabí. Viniti ho chce jakožto rukojmí za Beneše Vintíře z Vlčkovic a podle něho pana Jana z Štermberka a na Bechyni, kdež jest byl slíbil s týmž panem Janem za dvanáct kop míšenských, a zuostal ještě s týmž panem Janem pět kop míšenských, a těch mu dáti zanedbává s týmž panem Janem až podnes. Actum sabato post Epiphaniam domini [8. ledna].

R. IX. l. A. XIII. b. — Půhon mřežován.

2851. *Jan týž* pohání pana Jana z Štermberka a na Bechyni. Viniti ho chce jakožto rukojmí za Beneše Vintíře z Vlčkovic a podle něho pana Viléma Švihovského z Ryzmberka a na Rabí, kdež jest byl slíbil s týmž panem Vilémem za XII kop míšenských, a zuostal ještě s týmž panem Vilémem V kop míšenských, a těch mu dáti zanedbává s týmž panem Vilémem až podnes. Actum sabato ut supra [8. ledna].

R. IX. l. A. XIII. b. — Půhon mřežován.

2852. *Břeněk z Lub a v Střeziměři* pohání Chvala z Lub a na Lubech. Viniti ho chce z Vj kop XX groš. vše míšenských, kteréž jemu jest za plod zuostal. Actum sabato ut supra [8. ledna].

R. IX. l. A. XIV. a. — Půhon mřežován.

2853. *Pan Wolf z Guttšteina a na Petršpurce* pohání Václava z Polák. Viniti ho chce z toho, kdež jest na něm právo ustál při soudu komorniem, ješto ustáti neměl, a to proto, neb jest ta věc byla na přátelích k smlouvě; a toho sobě ustání pokládá C kop groš. českých. Actum feria IV. post Epifaniam domini [12. ledna].

R. IX. l. A. XIV. b. — Půhon mřežován.

2854. *Pan Wolf Dobrohost z Ronšperka na Tajně* pohání Jana Kozelky z Hřivic a v Nové Huti. Viniti ho chce ze čtyrydcieti kop grošů českých, kteréž jest jemu slíbil dáti rukú dáním, to k sobě přijav, a to z rozkázánie najvyššího pana purkrabí Pražského na místě JMKské, s zámku a se zboží Točníku, na kterémž zámku tehdáž jest byl týž Kozelka úředníkem. Actum feria V. ante Antoni [13. ledna].

[Juxta:] Léta MDXIX feria IV. ante Sophie [11. května] s povolením stran poklid místo hojemství do svatého Martina najprv příštího.

Stané právo feria V. die Elizabet anno 1523 [19. listopadu].

R. IX. l. A. XIV. b.

2855. *Lidmila Polencová* pohání Mikuláše Hochauzara z Hochauzu. Viniti jeho chce z LX zlatých uherských svěřených na zlatě a jiné mince žádné, kterýchž jest jemu k víře puojčil, naň svědomie nehledaje, nebožtík Polenc manžel též Lidmily, totiž v jeho domu LIV zlatých a potom na hradě Pražském VI zlatých též uherských, kteréžto zlaté on Mikuláš měl oplatiti na svatého Jiří dávno minulého, a tomu dosti učiniti zanedbává až dosavad vedle téhož svěřenie jeho nebožtíka, k kterýmžto zlatým ona Polencová jakožto i k jinému statku spravedlivost mieti se praví. Actum feria VI. ante Antoni [14. ledna].

[Juxta:] Lidmila Polencová činí mocného poručníka té pře Wolfa Žďárského z Chrástu na Žďářích na zisk i na ztrátu.

Tento půhon jest přetržen z této příčiny, že týž Hochauzar pravil na svú vieru, že mu dodán není, že o něm nic neví; a z té příčiny z rozkázání najvyššieho pana hofmistra JMti jest jiný potom v táž slova jí Lidmile vydán.

R. IX. na l. A. XV. a. — Půhon mřežován.

2756. *Mikuláš Lhotský z Brloha* pohánie Viléma Buzického z Buzic a v Milonovicích. Viniti ho chce ze řčení, a to takového, že když jest svrchu psaný Mikuláš u téhož Viléma dům koupil za sto kop míšenských, i řekl jest týž Vilém témuž

Mikulášovi zase navrátiti třidceti kop grošů míšenských, i toho učiniti zanedbává až dosavad. Actum feria II. Antoni [17. ledna 1519].

R. IX. l. A. XV. b. — **Půhon mřežován.**

2857. Pan *Václav Zmrzlík z Svojšína na Lnářích* pohánie Jindřicha Jeptišku z Běšin. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z desieti kop grošů českých, protože jest Kubu, Jana Poláka, Vacka a Řehoře ze vsi z Předmíře, lidi téhož pána, urukoval, na ně prve témuž pánu nežalovav. Actum feria II. ut supra [17. ledna].

R. IX. l. A. XVI. a. — **Půhon mřežován.**

2858. Pan *Václav týž* pohání Jindřicha téhož. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z deseti kop gr. čes., protože když jsú lidé téhož pána podruhé Vacek a Řehoř voba ze vsi z Předmíře do městečka Bělčic téhož Jindřicha přišli, tu jest je kázal vsázeti, maje je prve na rukojmích. Actum feria II. ut supra [17. ledna].

R. IX. l. A. XVI. a. — **Půhon mřežován.**

2859. Pan *Václav Zmrzlík z Svojšína na Lnářích* pohánie Jindřicha Jeptišku z Běšin. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z desieti kop grošuov českých, protože jest Pitku z Budislavic, člověka téhož pána, vsadil a u vězení svém jměl, pánu naň nic nežalovav. Actum feria II. Anthoni [17. ledna].

R. IX. l. A. XVI. b. — **Půhon mřežován.**

2860. Pan *Václav týž* pohání Jindřicha téhož. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z desieti kop grošů českých, protože jest Pavla holomka téhož pána v Kocelovicích koněm porazil a jej zranil. Actum feria II. ut supra [17. ledna].

R. IX. l. A. XVI. b. — **Půhon mřežován.**

2861. *Prokop z Polkovic na Skalici* pohání Martina Lichvici na Tháboře z nezdrženie smlouvy, a to v tom, kdež jest od něho Martina týž Prokop koupil člověka jménem Jana Boháčka i s dvorem kmeciem a s platem v Čekanicích za XX kop gr. českých, kteréhož jest měl jemu ve dsky dávno klásti i jeho postúpiti, a toho jest neučinil až podnes. Actum feria II. ɔc ut supra [17. ledna].

R. IX. l. A. XVII. a. — **Půhon mřežován.**

2862. *Prokop týž* pohání téhož Martina. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z desieti kop grošuov českých, protože jest jemu sirotky Formanovy a mateř jich, lidí téhož Prokopa v Čekanicích, vybíjel a na ně do dvora i skoby vynímaje svévolně vcházel a jim krb a truhlu ztloukl, jemu Prokopovi prve na ně nic nežalovav. Actum feria II. ut supra [17. ledna].

R. VIII. l. A. XVII. a. — **Půhon mřežován.**

2863. *Arnošt z Chrastovic* pohání statečného Zdeňka Trčku z Lípy oc. Viniti ho chce z toho, tu kdež jest slíbil rukou dániem za Jana Skaleckého témuž Arnoštovi, že tomu všemu má dosti učiniti, jakú jest smlúvu někdy pan Mikuláš Trčka z Lípy s týmž Arnoštem o paní Kunku, manželku téhož Arnošta, učinil, podle kteréžto smlúvy má jemu po též paní Kunce dáno býti CCL kop grošuov českých, jakož táž cedule řezaná smluvčí to šíře v sobě ukazuje a zavírá, ale že tomu svému slibu prodlévá on pan Zdeněk dosti učiniti až podnes. Actum feria IV. ante Fabiani [19. ledna 1519].

R. IX. l. A. XVII. b. — Půhon mřežován.

2864. *Jitka z Černé* pohánie statečného Petra Rašína z Rysmburku a na Staré jakožto držitele statku po někdy Janovi Rašínovi z Rysmburka otci jeho. Viniti ho chce z XXV kop grošuov českých, kterýchž jest témuž Janovi Rašínovi puojčila, ale že on Petr jí dáti a zaplatiti zanedbává až podnes. Actum feria V. Fabiani [20. ledna].

[Juxta:] Puovod non astitit. Petr Rašín z Rysmburgka pohnaný poroučí Jindřichovi Loučenskému z Kopidlna k zisku i k ztrátě.

R. IX. l. A. XVIII. a. — Půhon mřežován.

2865. *Statečný Jan Leytolt z Ebrnic na Ošelině, ty časy šultys v Nornberce,* pohánie pana Mikuláše Šlika z Holejče oc. Viniti ho chce ze XLVIII zlatých rýnských za téhož pana Mikuláše Šlika kupcóm v Normberce daných. Actum feria II. ante conversionis Pauli [24. ledna].

R. IX. l. A. XVIII. a. — Půhon mřežován.

2866. *Statečný Zikmund Bareš z Kamenice a na Tuchořicích* pohánie pana Viléma Ilburka z Ilburka a na Ronově, lanfojta Hořejší Lužické země, aby se ujistil Jakubem Bechem, Matějem Vaňurou, Janem Havranovajm synèm, Říhou Holajm a Jírou Belechovajm zetěm, lidmi svými z Kamenie Mostu, že jsú jemu člověka jeho Blažka krčmáře z Nauměřic zsekali a zamordovati chtěli v domě jeho, a při tom jednoho zabili, pod řádem a právem, při tom žádaje, aby se těmi lidmi dostatečně ujistili a je před najvyšším panem hofmistrem JMtí a radami KJMti postavili, že on Zikmund týž lidi viniti chce z skutku z takového, jakož se nahoře píše. Actum feria IV. post conversionis Pauli [26. ledna].

[Juxta:] Anno 23. feria V. die Elizabeth [19. listopadu] hojemstvie do Svátosti najprv přieští. Z rozkázání knížete JMti do zajtřka odložena.

Anno 23. feria VI. post Elizabet [20. listopadu] nález.

R. IX. l. na A. XVIII. b. — Půhon mřežován.

2867. *Václav Litochleb z Strachotína* pohánie Jana Malovce z Malovic na Bělči. Viniti ho chce a podle něho Linharta Výška z Dražovic, Vaňka z Čejkov

a Brikcího z Tedražic jakožto rukojmí z neujištění sta kop gr. českých věnných Anny z Strachotína, dceři téhož Václava a manželky Diviše z Tedražic, kdež jest týž Jan podle svrchu psaných osob slíbil témuž Václavovi Litochlebovi za túž summu věnnú, že též Anně ujištěna bude; ale toho se jest ještě až podnes nestalo. Actum feria IV. post conversionis Pauli [26. ledna 1519].

[Juxta:] Václav Lithochleb činí poručníka urozeného vladyku Thobiáše z Rybího na zisk i na ztrátu.

Stané právo feria V. die Elizabet [19. listopadu] anno 23.

R. IX. l. A. XIX a. — Půhon mřežován.

2868. *Václav týž* pohánie Linharta Výška z Dražovic. Viniti ho chce a podle něho Jana Malovce z Malovic, Vaňka z Čejkov a Brikcího z Tedražic jakožto rukojmí z neujištění sta kop gr. českých věnných Anny z Strachotína, dceři téhož Václava a manželky Diviše z Tedražic, kdež jest týž Linharth podle svrchu psaných osob slíbil témuž Václavovi za túž summu věnnú, že též Anně ujištěna bude, ale toho se jest ještě až podnes nestalo. Actum feria IV. post conversionis Pauli [26. ledna].

[Juxta:] Týž Václav činí poručníka ut supra.

Stané právo feria V. die Elizabet [19. listopadu] anno 23.

R. IX. na l. XIX. a. — Není mřežován.

2869. *Václav Litochleb z Strachotína* pohání Vaňka z Čejkov. Viniti ho chce a podle něho Jana Malovce z Malovic na Bělči, Linharta Výška z Dražovic a Brikcího z Tedražic jakožto rukojmí z neujištění sta kop gr. českých věnných Anny z Strachotína, dceři téhož Václava a manželky Diviše z Tedražic, kdež jest týž Vaněk podle svrchu psaných osob slíbil témuž Václavovi Litochlebovi za túž summu věnnú, že též Anně ujištěna bude, ale toho se jest ještě až podnes nestalo. Actum ut supra [26. ledna 1519].

[Juxta:] Týž Václav činí poručníka ut supra.

Anno 23. feria V. die Elizabet [19. listopadu 1523] stané právo.

R. IX. l. A. XIX. b. — Není mřežován.

2870. *Václav týž* pohání Brikcího z Tedražic. Viniti ho chce a podle něho Jana Malovce z Malovic na Bělči, Linharta Výška z Dražovic a Vaňka z Čejkov jakožto rukojmí z neujištění sta kop gr. českých věnných Anny z Strachotína, dceři téhož Václava a manželky Diviše z Tedražic, kdež jest týž Brikcí podle svrchu psaných osob slíbil témuž Václavovi Litochlebovi za túž summu věnnú, že též Anně ujištěna bude, ale toho se jest ještě až podnes nestalo. Actum ut supra [26. ledna 1519].

[Juxta:] Týž Václav činí poručníka ut supra.

Anno 23. feria V. die Elizabet [19. listopadu 1523] stané právo.

R. IX. l. A. XX. a. — Není mřežován.

2871. *Mareš Dobřenský z Dobřenic na Pašiněvsi* pohánie Jana Srníka ze Tří Dvoruov a z Polep. Viniti jej chce z pychu, protože jest Jana čeledína a šafáře téhož Marše Dobřenského obstavil právem městským v Kolíně pro téhož Marše při, an jemu týž Jan šafář jeho Marše Dobřenského nic vinen nebyl, a toho jest na svrchu psaného Marše Dobřenského póvoda podle práva a zřiezenie zemského neznesl ani jemu toho oznámil, a z toho obstavenie a práva městského téhož čeledína a šafáře jeho propustiti jest, jsa napomenut a podle práva žádán, nechtěl, a pro ten pych z Xti kop gr. českých. Actum feria V. post conversionis Pauli [27. ledna 1519].

[Juxta:] Mareš Dobřenský poroučí Janovi Žatecskému z Weykrštorfu na zisk i na ztrátu.

R. IX. l. A. XX. b. — Půhon mřežován.

2872. *Jan Vrchota z Vrchotic a na Janovicích* pohání Adama z Štítného. Viniti ho chce z toho, kdež jest mluvil, že by týž Jan Vrchota to pravil, že by týž Jan Vrchota se pány Karlíky, kteříž sú na Drachkově, dobře nebyl, by nebylo pro ten les jich Karlíkův, kdež jest v něm mnoho veveřic; a týž Jan Vrchota tomu odpierá a že jest toho nemluvil, a chce-li on Adam tu řeč za pravdomluvnú učiniti, aby to naň na Jana Vrchotu provedl. Actum sabato post conversionis sancti Pauli [29. ledna].

R. IX. l. A. XXI. a. — Půhon mřežován.

2873. *Martha z Chotayšan* pohánie Václava Borše z Dubu. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z desieti kop grošů českých, tu kdež jest zbil čeledína a schovanici Václava Slávka z Bořeňovic, člověka též Marty, jménem Katheřinu. Actum sabato ut supra [29. ledna].

R. IX. l. A. XXI. a. — Půhon mřežován.

2874. *Jan Žibřid z Mostku* pohánie Beneše Vojtěcha z Jivovice. Viniti ho chce z L kop gr. českých, kteréž jest k sobě přijal od Heřmana Hostakovského v Budějovicích v Moravských na místě paní Anny z Mostku, dcery téhož Žibřida, který jí za duom její tu v Budějovicích Moravských týž Heřman dlužen byl, k kteréžto summě, kterúž jest k sobě týž Beneš přijal a u sebe má, on Jan Žibřid po též paní Anně dceři své právo a spravedlnost má. Actum feria IV. purificacionis Marie [2. února].

R. IX. l. A. XXI. a. — Půhon mřežován.

2875. *Jan Žibřid z Mostku* pohání Honše Štítného z Štítného. Viniti jej chce ze dvú sukní, z jedné damaškové se prýmy kováničkovými a z druhé puolatlasové axamitem premované, z prstenu jednoho, kterýž u starého rychtáře v Sviních Trhových vzal, z pasu na zlaté tkanici stříbrem okovaného, kteréžto napřed jmeno-

vané věci byly jsú paní Anny z Mostku, dcery téhož Žibřida, a po týž dceři jeho naň na Žibřida přišly jsú, a těch jemu vydati nechtěl; i pokládá sobě toho nevydánie těch věcí LXXX kop gr. českých. Actum feria IV. ut supra [2. února 1519].

R. IX. l. A. XXI. b. — Půhon mřežován.

2876. *Jan Žibřid z Mostku* pohánie Lidmily z Roupova. Viniti ji chce z sedla ženského s třmeny i s popruhem a z postele z prkna dělané, kteréhož sedla i postele jí Lidmile puojčila paní Anna z Mostku, dcera téhož Žibřida, a téhož sedla i postele jemu Žibřidovi vrátiti nechtěla; i pokládá sobě toho všeho X kop grošuov českých. Actum feria IV. ut supra [2. února].

R. IX. l. A. XXII. a. — Půhon mřežován.

2877. *Markéta z Porce* pohání Jiříka z Hajdnhajmu. Viniti ho chce z svěřenie truhlice s klenoty, z cích taffatových na peřinu a na podušky, z polštáře a z prostěradl dvú taffatových, z koltr okolo postele taffatových, a těch věcí k sobě svěřených též Markétě vrátiti nechce, kdež sobě toho všeho pokládá LXXX kop gr. čes.

R. IX. l. A. XXII. a. — Půhon mřežován.

2878. *Václav Popele, měštěnín města Klatov,* pohánie Lva Žakavce z Lažan. Viniti ho chce z VI kop a VI gr. vše českých, tu kdež jest řekl před dobrými lidmi jemu Václavovi za proležané těch VI kop a VI gr. českých dáti, ale že tomu prodlévá až dosavad dosti učiniti. Actum feria IV. purificacionis Marie [2. února].

R. IX. l. A. XXII. b. — Půhon mřežován.

2879. *Brikcí z Tedražic* pohánie Zikmunda Fišara z Veveří. Viniti ho chce ze řčení takového, kdež jest řekl před dobrými lidmi rukú dániem: jsem-li dobrý člověk, žeť chci deset zlatých dáti, ale že tomu prodlévá dosti učiniti až posavad. Actum feria VI. ante Dorothee [4. února].

R. IX. l. A. XXII. b. — Půhon mřežován.

2880. *Brikcí týž* pohání téhož. Viniti ho chce z toho, kdež jest téhož Brikcí prosil, aby mu čepičky puojčil, že mu ji zase vrátiti chce, co se zase vrátí, a nevrátím-liť ji zase, žeť dám za ni deset kop, i toho se jest nestalo až dosavad. Actum feria VI. ut supra [4. února].

R. XI. l. A. XXIII. a. — Půhon mřežován.

2881. *Přibík Těmín z Těmic* pohánie Václava Nosákovce z Udlochovic. Viniti ho chce jakožto rukojmí za Ctibora ze Zhořie z X kop grošů českých, kteréž mu zanedbává dáti až podnes. Actum sabbato ante Dorothee [5. února].

R. XI. l. A. XXIII. a. — Půhon mřežován.

2882. *Jan z Paběnic a na Voračicích, Václav Přech z Olbramovic a na Podolí a Albrecht z Milhostic a na Křetěnovicích**) pohání Jana Běloucha z Radvanova. Viniti jej chtí z pychu a pro ten pych z Xti kop grošů českých, protože jest jim uručil Pavla rychtáře jich z Elbančic, aby se rozkázáním jich nezpravoval ani jich poslúchal a rozkázánie jich aby nečinil, jim naň na Pavla nic nežalovav. Actum feria III. post Dorothee [8. února 1519].

[Juxta:] Anno ɔc. XIX. sabbato ante Stanislai [7. května] Jan Bělouch vzal poklid místo hojemstvie do sv. Martina najprv příštího.

R. IX. l. A. XXIII. a. — Půhon mřežován. — *)Čti: v Křtěnovicích.

2883. *Jan z Paběnic a na Voračicích, Václav Přech z Olbramovic a na Podolí a Albrecht z Milhostic a na Křtěnovicích* pohání Jiříka Záleského. Viniti ho chtí z pychu a pro ten pych z Xti kop gr. čes., protože jest nedal rozkázánie jich lidem týchž Jana, Václava a Albrechta Vondřejovi a Matějovi z Elbančic činiti, i na Lukavec se s nimi veda, chtěje je sázeti a svú vuoli s nimi provoditi, na ně jim nic nežalovav. Actum feria III. ut supra [8. února].

R. IX. l. A. XXIII. b. — Půhon mřežován.

2884. *Jakub Šmuhař z Rochova* i na místě sirotkuov někdy Mikuláše Šmuhaře odtudž z Rochova, bratra téhož Jakuba, jakožto poručník nápadem týchž sirotkuov, pohánie Katheřiny z Libošína, manželky někdy téhož Mikuláše. Viniti ji chce z perel, kteréž jest k sobě přijala, ježto týmž sirotkóm po témž Mikulášovi otci jich náleží, a k tomu z šatství, kteréž se témuž někdy Mikulášovi dostalo po paní Hesteře Rybmanské z Černčic, kteréž týmž sirotkóm také náleží, kterýchžto perel a šatství pokládá sobě k ruce týmž sirotkóm L kop gr. čes. Actum sabbato ante Valentini [12. února].

[Juxta:] Poklid místo hojemství do sv. Martina najprv příštieho obě straně se svolily k léthu ɔc XIX.

R. IX. l. A. XXIV. a. — Půhon mřežován.

2885. *Buzek z Semtína* pohánie Petra Tuchořského z Tuchořic i na místě Fridricha a Jana, bratří vlastních a nedielných léth nemajících, jakožto dědicuov a nápadníkuov po nebožtíku Radslavovi z Tuchořic otci jich. Viniti ho i na místě jich chce z XV kop gr. čes. dluhu spravedlivě od téhož někdy otce jich jemu zuostalého. Actum feria II. Valentini [14. února].

R. IX. l. A. XXIV. a. — Půhon mřežován.

2886. *Buzek z Semtína* pohání Annu Škopkovu z Vonšova a na Kamberce. Viniti ji chce z LXXV kop gr. čes. za Kamberk zuostalých, za kteréž jest za túž

Annu k Zikmundovi Baršovi z Kamenice slíbil, a pro kterúžto summu jest také týž Buzek od téhož Barše do soudu komornieho pohnán. Actum feria II. ut supra [14. února 1519].

R. IX. l. A. XXIV. b. — Půhon mřežován.

2887. *Erazim Frey z Freunku* pohánie Václava Litovského z Svinař a na Lukovci. Viniti ho chce ze IV kop gr. čes., kteréž jest přiřekl témuž Erazimovi za pana Mikuláše z Něčic dáti, ale že tomu prodlévá učiniti dosti až dosavad. Actum feria III. post Valentini. [15. února.]

R. IX. na l. A. XXIV. b. — Půhon mřežován.

2888. *Jarohněv Vajhák z Kautuov* pohánie Václava z Zahrádky a v Radíči. Viniti ho chce z L kop gr. čes. pokuty jemu od téhož Václava podle zřiezenie zemského propadených, protože jest honil bez vuole jeho s tenaty zaječími v porostlinách jeho nad cestú, kteráž jde od Radíče k Jiřikovci. Actum feria V. post Valentini [17. února].

[Juxta:] Anno 1519 poklid místo hojemství do svatého Martina najprv příštieho s povolením obojí strany.

Anno ɔc 23. poklid na smlúvu do sv. Martina najprv příštieho.

Anno 1523 sabato post Martini [14. listopadu] poklid zhola na smlúvu do Svátosti najprv příští svolily se obě straně.

Anno 1524 feria II. ante Tiburcii [11. dubna] svolily se obě straně, učinily poklid na smlúvu do sv. Martina [11. listopadu t. r.].*)

Anno 1524 sabato post Martini [12. listopadu] stané právo.*)

Anno 1524 feria II. post Martini [14. listopadu] dána relací tohoto staného práva i pro škody Jarohněvovi, škod jmenoval XXX kop gr. českých.*)

R. IX. l. A. XXV. a. — Není mřežován. — Opsáno v R. VIII. l. C. III. b. s přípisy označenými *)

2889. *Albrecht Cipla z Kravska* na Šelmberce pohánie Jaroslava Kapouna z Svojkova z pychu a pro ten pych z desieti kop gr. čes., protože jest jemu Ambrože z Stanimiřic poddaného jeho zsekal a zranil ve vsi Radvanově, témuž Albrechtovi prve naň nic nežalovav. Actum feria VI. post Valentini [18. února].

R. IX. l. A. XXV. a. — Půhon mřežován.

2890. *Václav, Bohuslav a Diviš bratřie a strýc jich nedielní z Elkouše a na Libenicích* pohání Jana z Prachňan a na Horách Kutnách. Viniti ho chtie ze sta kop grošů českých, které jest k sobě přijal týž Jan s úrokem po smrti pana Jírka z Elkouše, otce nadepsaných Václava a Bohuslava, od pana Jiříka Háši z Újezda a na Malešově, kterýchžto sto kop gr. českých byli sou nadepsaného pana Jírka, po němžto nadepsaná summa těch sto kop gr. čes. jim Václavovi a Bohuslavovi jakožto

dědicóm po otci, a Divišovi jakožto strýci jich nedielnému náleží a na ně připadla jest, kdež pak týž Jan těch sto kop gr. českých maje jim Václavovi, Bohuslavovi a Divišovi dávno vydati a dáti, i toho podnes učiniti zanedbává. Actum feria II. ante kathedram Petri [21. února 1519].

[Juxta:] Jan z Prachňan pohnaný činí poručníky mocné té pře Jindřicha Loučenského z Kopidlna a Matiáše z Kosoře, oběma neb jednomu z nich na zisk i na ztrátu.

R. IX. l. A. XXV. b. — Půhon mřežován.

2891. *Martha vdova po nebožtíkovi někdy Martinovi Holcovi, měštka města Prahy*, pohání pana Haška Zvieřetického z Wartmberka a na Smidařích. Viniti jeho chce z XII kop gr. česk., tu kdež jest slíbil a připsal psaním svým za Reginu z Bydžova za dva sudy vína na čas určitý dáti a tomu prodlévá dosti učiniti až podnes, k kterémužto dluhu svrchu psaná Martha právo a spravedlnost má. Actum feria II. ut supra [21. února].

[Juxta:] Martha Holcová činí mocného poručníka té pře Pavla Klenovského ze Ptenie na zisk i na ztrátu a Jindřicha Loučenského z Kopidlna, oběma neb jednomu z nich.

Anno 1519 feria VI. ante Zofie [13. května] poklid místo hojemství, jestliže pře přijde, pakli nepřijde, tehdy zhola poklid do sv. Martina najprv příštieho obě se straně svolily.

Anno 23. feria V. die Elizabet [19. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti [8. dubna 1524].

Sabato post Tiburcii [16. dubna 1524] nález *).

R. IX. na l. A. XXVI. a. — Půhon není mřežován. Opis jeho v R. VIII. na l. C. III. b. s přípiskem *)

2892. *Martha též* pohání téhož pána ɔc. Viniti jeho chce z VII kop gr. čes. dluhu spravedlivého témuž někdy Martinovi Holcovi za sud vína pozuostalého, kterýžto sud vína nebožtík Martin na psaní žádostivé téhož pana Haška jemu poslal, a podnes jeho nezaplatil, k kterémužto dluhu nadepsaná Martha vdova právo a spravedlnost má. Actum feria II. ut supra [21. února].

[Juxta:] Martha Holcová činí mocného poručníka té pře Pavla Klenovského ze Ptenie na zisk i na ztrátu a Jindřicha Loučenského z Kopidlna, oběma neb jednomu z nich.

Anno 1519 feria VI. ante Zofie [13. května] poklid místo hojemství, jestliže pře přijde, pakli nepřijde, zhola poklid do sv. Martina najprv příštieho obě se straně svolily.

Anno 23 feria V. die Elizabet [19. listopadu] stané právo.

R. IX. l. A. XXVI. a. — Půhon není mřežován.

2893. Pan *Rynharth z Říčan, hajtman na Hradci,* pohánie pana Zikmunda Smiřického z Smiřic. Viniti ho chce ze XXX kop gr. českých dluhu jemu panu Rynhartovi od Václava z Chvojence listem na témž panu Zikmundovi Smiřickém daného. Actum feria IV. in vigilia sancti Mathie apostoli [23. února 1519].

R. IX. na l. A. XXVI. b. — Půhon mřežován.

2894. Pan *Petr Adršpach* ɔc *z Náchodu* pohánie pana Jana Špetli staršího z Janovic na Bezdězi. Viniti ho chce z dosti neučinění smlúvy té, kterúž mezi sebú mají, a to v tom, že jemu summy té, kterú jemu měl puojčiti na zboží Wisumburské podle té smlúvy IIIј tisíce kop gr. č., a té sumy úplně nevydal a nevyčetl, a zuostal ještě témuž panu Petrovi CXXXI kop gr. IX gr. českých, kdež sobě týž pan Petr toho nedodánie též summy pokládá tisíc kop grošuov českých. Actum feria II. ante translacionis Wenceslai [28. února].

[Juxta:] Anno 1519 feria III. post Stanislai [10. května] svolily obě straně poklid zhola do sv. Martina najprv příštieho na smlúvu. Anno 1523 feria VI. post Georgii [24. dubna] svolily obě straně poklid zhola do sv. Martina najprv příštieho na smlúvu.

Puovod non astitit.

R. IX. l. A. XXVI. b. — Půhon mřežován.

2895. Pan *Šebestian z Waythmile na Chomútově* pohání Katheřiny z Manstorfu z nezdrženie smlúvy panem Děpoltem Popelem z Lobkovic a na Bilíně mezi ním Šebestiánem a jí Katheřinú učiněné, a to v tom, že ona Katheřina nechce bráti peněz dvú seth kop gr. českých na tu smlúvu již dotčenú u desk zemských položených, ale právo vede a škody žene na rukojmě téhož Šebestiana tím práva vedením. Actum feria III. ante translacionis ut supra [1. března].

R. IX. l. A. XXVII. a. — Půhon mřežován.

2896. *Vratislav Haléř z Volšan* pohání Jana Jeníška z Oujezda a na Cvrčovci. Viniti ho chce z L kop gr. míšenských, kteréž jemu rozkázal dáti někdy Jan Jeníšek z Oujezda, otec nadepsaného Jana a děd jeho Vratislava, na smrtedlné posteli z statku svého, a on Jan maje jemu Vratislavovi tu summu L kop míšenských dáti, i podnes toho učiniti zanedbává. Actum feria III. ante translacionis Wenceslai [1. března].

[Juxta:] Anno ɔc XIX feria II. post Stanislai [9. května] poklid místo hojemstvie do svatého Martina najprv příštího s povolením obú stran.

R. IX. na l. A. XXVII. b. — Půhon mřežován.

2897. *Viktorin Vojislav z Kunšieho* pohání Beneše Vranovského z Vranova. Viniti ho chce z koně mimochodníku plesnivého, kteréhož jemu na jeho prosbu,

když do Moravy jel, puojčil, a toho jemu vrátiti až podnes nechce, za kterýžto kuoň dávali témuž Viktorinovi XII kop grošů českých, ale on sobě jej pokládá XXX kop gr. č. Actum feria V. ante translacionis Wenceslai [3. března 1519].

R. IX l. A. XXVII. b. — Půhon mřežován.

2898. *Mandelena z Lub* pohánie pana Jana z Roupova a na Roupově. Viniti jeho chce z toho, že jest pravil, že by ona Mandelena poháněla Břenka bratra svého z Ij kopy gr. českých, kteréž jest jí měl dávati každý rok od Anny Zdeňkovy dcery, kterúž jest táž Mandelena při sobě chovala, aby to provedl, neb jest ona Mandelena skrze to ke škodě přišla, kdež sobě toho pokládá XXX kop gr. českých. Actum feria IV. post Gregorii [16. března].

[Juxta:] Pan Jan z Roupova činí poručníka mocného na zisk i na ztrátu pana Jindřicha Loučenského z Kopidlna.

Anno 1523 feria V. die Elizabeth [19. listopadu] nález.

R. IX. na l. A. XXVIII. a. — Půhon mřežován.

2899. *Bohuslav z Radkovic* pohánie Katheřiny z Kádova. Viniti ji chce z LIII kopy gr. míšenských, za kterúžto summu táž Katheřina slíbila témuž Bohuslavovi za pana Jana z Ryzmbergka, manžela svého, a tu summu dal jest nadepsaný Bohuslav za pana Jana, manžela jejieho, Janovi z Strupin a Janovi Měsíčkovi z Výškova, kdež pak takovému slibu svému ona paní Katheřina podnes dosti neučinila. Actum feria V. Gedrudis [17. března].

R. IX. l. A. XXVIII. a. — Půhon mřežován.

2900. *Jan Donáth z Těchlovic* pohání Václava Donáta Přínského odtudž z Těchlovic. Viniti ho chce z Vj kop gr. českých, tu kdež jest jemu prodal kuoň valach za osm kop gr. českých, a za týž kuoň zuostal jemu ještě té Vj kopy gr. českých, kdež jemu dáti zanedbává až podnes. Actum f. VI. post Gregorii [18. března].

[Juxta:] Puovod non astitit.

R. IX. l. A. XXVIII. b. — Půhon mřežován.

2901. *Jaroslav z Koutuov a v Kvasejovicích* na místě Matěje v Kvasejovicích, člověka svého, pohánie Jana Novodvorského z Nového Dvoru a na Nedrahovicích jakožto držietele a nápadníka statku nebožtíka Bohuslava, otce jeho, z Nového Dvoru. Viniti jeho chce ze XL kop gr. českých širokých rázu pražského a z Xj kop míšenských, a podle toho z jiných svrchkuov, z krav, z sýruov, z plátna, z medu, másla, sádla z vepře, tak jakož kšaft též Marthy to v sobě všecko šíře ukazuje, kterýmžto kšaftem nebožka Martha manželka jeho jemu Matějovi člověku svrchu psaného Jaroslava tím kšaftem dala, jakož to týž kšaft plněji a šíře ukazuje; kteréžto

svrchky [sic] v tom kšaftu položení a zapsání on Jaroslav na místě člověka svého Matěje pokládá sobě sto kop gr. českých. Actum sabbato ante annuncciacionis beate Marie [19. března 1519].

R. IX. l. A. XXVIII. b. — Půhon mřežován.

2902. *Jaroslav z Koutuov a v Kvasejovicích* pohánie Martina z Hroznic a v Jetřichovicích. Viniti ho chce z deseti kop gr. míšenských, že mu jich zase navrátiti nechce, kterýchžto deset kop míšenských dal jest jemu týž Jaroslav za Korajzlíkova syna i s gruntem, ale týž Martin vzav od téhož Jaroslava těch deset kop míšenských. i toho grunthu postúpiti jemu ani zase těch deset kop gr. míšenských navrátiti nechtěl a podnes nechce, kterýžto Jaroslav již o týž grunth nestojí, než aby jemu jeho summa, kterúž jest za to dal, zase navrácena byla. Actum sabbato ante annuncciacionis beate Marie [19. března].

R. IX. na l. A. XXIX. a. — Půhon mřežován.

2903. *Heřman od Dubu* pohánie Ondřeje, Petra, Jana a Václava bratří vlastních a nedielných odtud od Dubu, bratří své. Viniti je chce z nezdrženie smlúvy mezi jím Heřmanem a jimi bratřími nadepsanými dobrými lidmi učiněné, a to v tom, že jsú oni bratři pátého dielu všech duochoduov a užitkuov ve vsech v Talině, v Selibově, v Maleticích a v Heřmani na jednom člověku, též také z rybníkuov, totižto z Maletického, z Talinského, z Úlehle, z Luhu, z Kukly a z Sádek, podle též smlúvy náležitě k sobě vybravše, jemu toho dáti a navrátiti zanedbávají, tak aby on toho svého dielu bráti a užívati mohl, kdež on Heřman sobě pokládá toho pět set kop gr. českých. Actum sabbato ante annuncciacionis beate Marie [19. března].

R. IX. l. A. XXIX. b. — Půhon mřežován.

2904. *Jiřík Ratiborský ze Chcebuze* pohánie Václava Hory z Vocelovic. Viniti ho chce z nezdrženie smlúvy, a to takové, že jest udělal smlúvu o člověka svého krčmáře v Libkovicích pro vypuštěnie člověka jeho Motle Černého pro mord, i měl za to věrtel vína ten člověk, kterého vypustil, dáti, i toho jest neučinil. Actum sabbato ut supra [19. března].

R. IX. l. A. XXX. a. — Půhon mřežován.

2905. *Voldřich z Čichalova* pohánie Thomáše, rychtáře v Menším městě Pražském. Viniti ho chce z toho, kdež jest vypustil Jaroše, kterýž jest na Újezdě ve Valeckého domě, z vězení z šatlavy, kdež týž Jaroš hnal voly z Prahy témuž Voldřichovi a prodal v Strašecím dva nějakému Honzovi za sedm kop a XXV gr., v Kolešovicích Kašparovi Krčmářovi prodal tři za třináct kop XV gr. míšenských, a do Bochova Jirkflašarovi a Selbrandrsovi čtyři za šestnáct kop XX gr., a ty peníze vybral a z těch témuž Voldřichovi zuostal osmnáct kop minus IX gr.; a když ho

páni Malostranští déle ve vazbě své držeti nechtěli, tu rozkázal týž rychtář Erazimovi Šnoblovi a Matesovi hospodáři v páně z Plavna domu, aby mi dali znáti, abych tu věc opatřil, že on jeho chce dodržeti, až se posel zase vrátí, i nesčekav, jakž posel v středu vyšel, tak ho on ve čtvrtek pustil, a posel se tepruov potom v sobotu vrátil. Actum sabbato ante annuncciacionis beate Marie [19. března 1519].

R. XI. l. A. XXX. b. — **Půhon mřežován.**

2906. *Adam Štítný z Štítného a na Zahrádce* pohánie Jana Vrchotu z Vrchotic na Janovicích. Viniti ho chce z toho, jakož jsú Staňka z Benešova, člověka pana Jiříka z Štermberka, zabili, totižto Václav Hodějovský s Vilémem Podolským, kdež týž Vrchota mluvil, že by oni Václav a Vilém téhož člověka jemu Adamovi k vuoli zabili, aby to týž Jan Vrchota, chce-li tu řeč pravdomluvnú učiniti, provedl, neb týž Adam tomu odpírá. Actum sabbato ut supra [19. března].

R. IX. l. B. I. a. — **Půhon mřežován.**

2907. *Žofka z Kasalic* pohání Kunky Kozlové z Púchobrad. Viniti ji chce z puol kopy grošů českých, kdež jest slíbila za též půl kopy gr. českých za Holou ševcovou z Bydžova, a té puol kopy gr. čes. měla za ni dávno a před časy minulými dáti, ale toho jest neučinila ani tomu slibu svému dosti učiniti chce až podnes. Actum v pondělí před hodem panny Marie zvěstovánie [21. března].

R. IX. l. B. I. b. — **Půhon mřežován.**

2908. *Mikuláš z Koňského trhu, měštěnín Nového města Pražského*, pohánie Jakuba z Závořic. Viniti ho chce ze XL kop gr. českých jemu Mikulášovi od téhož Jakuba zadržalých za dvuor Štěrboholy, kterúžto summu svrchu psanú dáti měl na svatý Havel již minulý, jakož smlúva mezi nimi učiněná pod pečetmi pána a jiných dobrých lidí to šíř ukazuje a zavírá, ale že tomu týž Jakub prodlévá dosti učiniti až posavad. Actum feria II. ut supra [21. března].

R. IX. l. B. I. b. — **Půhon mřežován.**

2909. *Mariana z Nevídkova* pohánie pana Jana Březenského z Wartmbergka a na Blanšteině. Viniti ho chce z toho a vedle něho Václava z Vřesovic a na Stoličkách, že přijavše k sobě mocně spolu při puohonnú mezi touž Marianú puovodem s jedné a Jakubem Hodkem z Čelevic pohnaným s strany druhé, i prodlévají též při mezi nimi konce učiniti a k místu přivésti, ježto táž Mariana pro takové prodlévání škody béře a toho sobě pokládá L kop gr. českých; protož jestliže by tomu mezi stranami svrchu psanými místa a konce neučinili konečně do Svátosti najprv příští, aby před najvyšším panem hofmistrem JMtí stáli a právi byli. Actum feria III. ante annuncciacionis beate Marie [22. března].

R. IX. l. B. II. a. — **Půhon mřežován.**

2910. *Mariana táž* pohánie Václava z Vřesovic a na Stoličkách. Viniti ho chce z toho a vedle něho pana Jana Březenského z Wartmbergka a na Blanšteině, že přijavše k sobě mocně spolu při puohonnú mezi touž Marianú puovodem s jedné, a Jakubem Hodkem z Čelevic pohnaným s strany druhé, i prodlévají též při mezi nimi konce učiniti a k místu přivésti, ježto táž Mariana pro takové prodlévání škody béře a toho sobě pokládá L kop gr. čes.; protož jestliže by tomu mezi stranami svrchu psanými místa a konce neučinili do Svátosti najprv příští, aby před najvyšším panem hofmistrem JMtí stáli a právi byli. Actum feria III. ante annuncciacionis beate Marie [22. března 1519].

R. IX. l. B. II. a. — Půhon mřežován.

2911. *Statečný Hynek Anděl z Ronovce na Frymburce* pohání pana Viléma Ilburka z Ronova. Viniti jej chce, že jemu řekl před dobrými lidmi dáti za Michala Sokolčieho XVII zlatých uherských, kdež témuž Andělovi týž Michal dlužen byl a tím prodlévá až dosavad. Actum feria III. ut supra [22. března].

R. IX. l. B. II. b. — Půhon mřežován.

2912. *Hynek tajž* pohánie Václava Vopršala z Her a na Čijovicích. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z X kop gr. českých, protože jemu zbil Jiříka Němce, služebnika jeho, a naň prve témuž Hynkovi nic nežalovav. Actum feria III. ut supra [22. března].

R. IX. l. B. II. b. — Půhon mřežován.

2913. *Hanzl kramář, měštěnín města Klatov,* pohání Jana Sádlu mladšieho z Kladrubec a v Hošticích. Viniti ho chce z LXX kop grošů míšenských dluhu jemu Hanzlovi od téhož Jana spravedlivě zuostalého. Actum feria III. ut supra [22. března].

[Juxta:] Hanzl kramář puovod poroučí Pavlovi Klenovskému ze Ptyně*) k zisku i k ztrátě.

R. IX. l. B. III. a. — Půhon mřežován. — *) Jinde se píše: ze Ptenie.

2914. *Pan Jan z Rabšteina a na Hostúni* pohánie Jindřicha Purkharta z Hořešovic a na Vidicích. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z desieti kop grošů, protože jest on Jindřich zbil člověka jeho jménem Michala z městečka Hostouně. Actum feria IV. ante annuncciacionis beate Marie [23. března].

R. IX. l. B. III. a. — Půhon mřežován.

2915. *Pan Sazema z Vrtby* pohánie pana Wolfa z Guthšteina a na Petršpurce. Viniti ho chce z toho, kdež jest pan Wolf Dobrohost vajpověď udělal za ten kuoň, kterýž jest témuž Sazemovi, když jest u téhož pana Wolfa sloužil, zhynul, aby mu dal zaň pan Wolf Guthštain XX kop míšenských na čas již minulý, ale tomu jest dosti neučinil i podnes. Actum feria IV. ante annuncciacionis beate Marie [23. března].

[Juxta:] Anno 23. feria V. die Elizabet [19. listopadu] hojemstvie do Svátosti. Sabbato post Tiburcii [16. dubna 1524] puovod non astitit *).

R. IX. l. B. III. a. — Půhon mřežován; avšak nad ním poznamenáno: „Nemá přetržen býti." Půhon opsán v R. VIII. na l. C. IV. a. s přípiskem *) a zde mřežován.

2916. *Pan Sazema týž* pohánie Jana Bohuchvala z Hrádku a ve Lštině. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z X kop gr. čes., protože jest jemu vzal na cestě psa lehavého, když jej vedl služebník téhož pana Sazemy od Jetřicha Zahořanského témuž panu Sazemovi. Actum feria IV. ut supra [23. března 1519].

R. IX. l. B. III. b. — Půhon mřežován.

2917. *Pan Klenovský ze Ptenie* pohánie Blažeje Štenrejtara z Muzluov. Viniti jej chce z XJ kop míšenských, kteréž za něho za kuoň dal na žádost a psanie jeho, a těch XJ kop že jemu navrátiti prodlévá; a toho nevrácení pokládá sobě XXXV kop míš. Actum feria V. ante annuncciacionis beate Marie [24. března].

R. IX. l. B. III. b. — Půhon mřežován.

2918. *Jan Tluxa z Vrábie a na Čimelicích* pohánie Marthy z Sulejovic, aby položila kšaft, kterýž jest učinila nebožka paní Elška z Harasova, mátie její a manželka někdy nebožtíka Kamaréta z Sulejovic, kterýž jesti jí položila paní Katheřina z Sulejovic, sestra její, neb praví se svrchu jmenovaný Jan v týmž kšaftu spravedlnost jmíti. Actum feria V. ante ut supra [24. března].

[Juxta:] Marta z Suleovic poroučí svú tuto při Markvartovi z Soběhrd na zisk i na ztrátu.

Puovod non astitit. R. IX. l. B. IV. a. — Půhon mřežován.

2919. *Jan Chlivec, měštěnín Pražský,* pohánie Jana Jeníška *) z Oujezda a na Cvrčovci. Viniti ho chce z L kop gr. míšenských, kteréž jemu rozkázal dáti někdy Jan Jeníšek *) z Oujezda, otec nadepsaného Jana a děd jeho Jana Chlivce, na smrtedlné posteli z statku svého, a on Jan maje jemu Janovi Chlivcovi tu summu L kop míš. dáti, i podnes toho učiniti zanedbává. Actum feria V. ante annuncciacionis beate Marie [24. března].

[Juxta:] Poklid místo hojemství do sv. Martina najprv přištieho obě straně se svolily k léthu ꝯc XIX.

R. IX. l. B. IV. a. — Půhon mřežován. — *) V rukopise psáno: Ženíška, Ženíšek.

2920. *Ladslav z Šternberka na Bechyni, najvyšší kancliéř královstvie Českého,* pohání Jana Hannykéře z Semína a na Horách Kutnách. Viniti ho chce ze rčenie, tu kdež jest řekl témuž pánu dáti XV hřiven střiebra a tomu dosti učiniti až podnes nechce, kdež sobě svrchu jmenovaný pan kancliéř pokládá těch XV hřiven střiebra pět set kop gr. českých.

[Juxta:] Jan Hanykéř z Semína poroučí Ctiborovi z Bukovky a Vavřincovi, služebníku svému, voběma neb jednomu z nich, na zisk i na ztrátu.

R. IX. na l. B. IV. b. — Půhon mřežován.

2921. *David Škrovad z Škrovady* pohánie Markéty z Keprlic. Viniti ji chce z toho, že jest témuž Davidovi Škrovadovi ve dvoře v Citově, v kterémž jest po smrti muže svého byla, vybíjela stavení a tím pálila: trámy, panty, hambalky a schody i jiné věci, kdež mohla co vybiti, kdež sobě týž David toho pokládá L kop gr. českých. Actum sabbato post annuncciacionis beate Marie [26. března 1519].

R. IX. na l. B. IV. b. — Půhon mřežován.

2922. *Zikmund Holec z Květnice* pohánie Václava Zimy z Novosedl. Viniti jeho chce z toho, kdež jest jemu Zikmundovi podpůrcí za Václava Mouřenína z Nebovid za věno k Baltazarovi Lhotovi z Dlúhé Vsi, otci Katheřiny, manželky Václava Mouřenína, podle jiných dobrých lidí za CCL kop grošuov míšenských, i po častém napomínání Václav Zima nadepsaný zanedbává jeho Zikmunda Holce, jsa jemu podpůrcí jeho, z toho rukojemství vypraviti až podnes. Actum sabbato ut supra [26. března].

R. IX. l. B. V. a. — Půhon mřežován.

2923. *Pavel Klenovský ze Ptenie* pohánie Blažeje Štenreytara z Muzluo. Viniti jej chce z toho, že jemu koně zaplatiti prodlévá, za kterýž jemu měl dáti XII kop míš. a II gr. míš., a toho sobě pokládá XL kop gr. čes. Actum feria II. post annuncciacionis beate Marie [28. března].

R. IX. l. B. V. a. — Půhon mřežován.

2924. *Pavel týž* pohánie téhož Blažeje Štenreytara ɔc. Viniti jej chce z toho, že jemu nevrátil koně, kteréhož jemu on Pavel puojčil, kterýžto kuoň jest od královského dolu jemu Pavlovi také puojčen byl z rozkázánie pana mincmajstra, a toho nevrácení pokládá sobě XX kop míš. Actum feria II. post annuncciacionis beate Marie [28. března].

R. IX. l. B. V. a. — Půhon mřežován.

2925. *Pan Jindřich z Žibergka a z Plané* pohánie Nikle z Raczisstaynu. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z X kop grošuov českých, protože jest zbil Nykle mlynáře, člověka jeho. Actum feria II. ut supra [28. března].

[Juxta:] Pan Jindřich z Žiberka ɔc poroučí Markvartovi z Soběhrd na zisk i na ztrátu. R. IX. l. B. V. b. — Půhon mřežován.

2926. *Pan Jiřík z Šternberka a na Konopišti* pohánie Jana z Jivovice, syna, dědice a držitele statku po někdy Jindřichovi odtudž z Jivovice, otci jeho. Viniti ho chce ze XXXV čberův kaprův, za kteréžto kapry byl jest zuostal dlužen někdy týž

Jindřich otec jeho Katheřině z Ekrcan, mateři téhož Jiříka, po kteréžto Kateřině týž pan Jiřík k těm XXXV čberuom kapruo právo má, kteréžto kapry pokládá sobě XXXVII kop XX grošů českých. Actum feria III. post annuncciacionis beate Marie [29. března 1519].

[Juxta:] Anno ꝛc XIX. feria V. ante Zofie [12. května] s povolením obú stran poklid místo hojemstvie do sv. Martina najprv příštího.

Feria V. die Elisabeth [19. listopadu] anno 1523 stané právo.

R. IX. l. B. V. b. — Půhon není mřežován.

2927. *Martha z Lieznice* pohánie Jana z Kopidlna, syna někdy Anny z Sekeřic, i na místě Petra, Hynka a Bernarda bratří téhož Jana a synuov též Anny mladších a léth nemajících. Viniti jeho i na místě týchž bratří chce jakožto držietele statku po někdy též Anně mateře [sic] jich z XI kop XVI grošů míšenských, kteréž jest jí Marthě někdy táž Anna dlužna zuostala. Actum feria III. post annuncciacionis beate Marie [29. března].

R. IX. l. B. VI. a. — Půhon mřežován.

2928. *Jindřich z Vojislavic a na Maršovicích* pohánie Václava Popela z Vestce a na Zásmucích. Viniti jeho chce jakožto držitele statku po nebožtíkovi Voldřichovi otci jeho téhož Václava ze sta kop grošuov českých, kterážto suma měla vyplněna a zaplacena býti na sv. Havla, když se psalo léta MDXVIII°, za statek Zásmuky, kterýž jest Voldřich Popel otec téhož Václava koupil, kdež jest se týž Václav Popel před dobrými lidmi podvolil tu sumu na čas již jmenovaný dáti, a tomu se jest dosti od něho nestalo až po dnes. Actum feria V. ante Ambrosii [31. března].

[Juxta:] Jindřich z Vojislavic ꝛc činí mocného poručníka Jana Žateckého z Weykrštorfu k té při na zisk i na ztrátu.

R. IX. l. B. VI. a. — Půhon mřežován.

2929. *Panna Mandelena z Lub* pohánie Jana z Bubnu. Viniti ho chce z toho, kdež jest pravil, že jest ho táž Mandelena za smlúvu žádala, když jest témuž Janovi košili měřila, aby to on Jan proved, a kdež jest k té smlúvě přikládal pečeth svú, že jest ho táž Mandelena za to nežádala a tý smlúvy přijíti nechtěla, neb jsú jí křivdu v té smlúvě učinili; a toho sobě táž Mandelena pokládá sto kop gr. českých. Actum feria V. ante Ambrosii [31. března].

[Juxta:] Anno 1519 feria VI. ante Zophie [13. května] poklid místo hojemstvie do sv. Martina najprv příštieho, obě se straně svolily. — Na tuto zavolati zítra. — Uručiti má.

Anno 23. feria VI. [20. listopadu] post Elisabeth proto přetržena, že jest neuručila.

R. IX. na l. B. VI. b. — Půhon mřežován.

2930. *Panna Mandelena táž* pohánie téhož. Viniti ho chce ze řčení, a to takového, kdež jest řekl tato slova: Ať mě požene, dám ji na ztravu. Actum feria V. ut supra [31. března 1519].

[Juxta:] Na tuto ráno zavolaj. — Uručiti má. — Neuručila, z té příčiny přetržen.

Anno 1519 feria VI. ante Zophie [13. května] poklid místo hojemství do sv. Martina najprv příštieho obě straně se svolily.

R. IX. l. B. VI. b. — Půhon mřežován.

2931. *Adam Rouzín ze Bzie* pohánie Přibíka ze Dvorce. Viniti ho chce ze VII kop grošuov českých za kuoň, kterýž od něho koupil, spravedlivě povinných. Actum feria VI. ante Ambrosii [1. dubna]. R. IX. l. B. VI. b. — Půhon mřežován.

2932. *Statečnî Zdeněk, Jan, Vilém a Mikuláš bratří vlastní a nedielní Trčkové z Lípy* pohánějí statečného Burjana Trčky odtudž z Lípy, podkomořieho královstvie Českého. Viniti ho chtí ze XIV set kop grošuov a V kop grošuov vše českých, dluhu pravého a spravedlivého jemu Burjanovi od nebožtíka pana Mikuláše Trčky z Lípy ꝛc, strýce jich, puojčeného, totižto summy I½ tisíce II½ sta III kop grošuov vše českých, tak jakož cedule řezané na to učiněné, Havlovú z Kamenice, písaře někdy pana Mikuláše téhož, rukú jeho psané, v sobě drží a ukazují, kdež nadepsaní bratři mají jednu, a týž Burjan druhú, a na kterýžto dluh a ceduli od něho Burjana jest vyplněno někdy témuž panu Mikulášovi Trčkovi ꝛc CCCXLVIII kop groš. vše českých, a ještě XIV set V kop gr. č. svrchu psaných zuostává týž Burjan [dlužen], k kterýmžto XIV stuom a V kopám groš. vše českých svrchu psaní bratři právo a spravedlnost mají. Actum feria II. Ambrosii [4. dubna].

R. IX. l. B. VII. a. — Půhon mřežován.

2933. *Statečnî Zdeněk, Jan, Vilém a Mikuláš bratří vlastní a nedielní Trčkové z Lípy* pohánějí statečného Burjana Trčky odtudž z Lípy, podkomořieho královstvie Českého. Viniti ho chtí z IX set kop gr. českých dluhu pravého a spravedlivého, kterýž týž nebožtík pan Mikuláš Trčka ꝛc, strýc jich, puojčil jemu Burjanovi, a on dále nebožtíkovi Mikulášovi Peczyngarovi z Bydžína, k kterémužto dluhu oni bratři právo a spravedlnost mají. Actum feria II. Ambrosii [4. dubna].

R. IX. l. B. VII. a. — Půhon mřežován.

2934. *Statečnî Zdeněk, Jan, Vilém a Mikuláš bratří vlastní a nedielní Trčkové z Lípy* pohánějí statečného Burjana Trčku odtudž z Lípy, podkomořieho královstvie Českého. Viniti ho chtí ze CC kop gr. českých dluhu pravého a spravedlivého, kterýchž jemu Burjanovi nebožtík pan Mikuláš Trčka puojčil na jízdu do Budína, k kterémužto dluhu oni bratři právo a spravedlnost mají. Actum feria II. ut supra [4. dubna]. R. IX. l. B. VII. b. — Půhon mřežován.

2935. *Stateční Zdeněk, Jan ↄc bratří vlastní ut supra* pohánějí téhož Burjana ut supra. Viniti ho chtí ze čtyř koflíkuov stříbrných a pozlacených, kterýchž jemu nebožtík pan Mikuláš Trčka z Lípy, strýc jich, puojčil, k kterýmžto koflíkuom oni bratři právo a spravedlnost mají, a též koflíky sobě pokládají CC kop grošů českých. Actum feria II. ut supra [4. dubna 1519].

R. IX. l. B. VII. b. — Půhon mřežován.

2936. *Václav Franěk z Liběchova, měštěnín Pražský,* poháníe Diviše Boharynského z Hrádku. Viniti jeho chce z VIIɉ kop VI gr. českých dluhu jemu za krámské věci zuostalých. Actum feria III. post Ambrosii [5. dubna].

[Juxta:] Václav Franěk činí mocné poručníky Václava Šlechtu z Pomberka a Mikuláše Dětského z Liboslavě těch všech pří, které tu pořád stojí, neb jednoho z nich, na zisk i na ztrátu.

R. IX. l. B. VIII. a. — Půhon mřežován.

2937. *Václav týž* pohání Bořka Boharynského z Hrádku. Viniti jeho chce z jedné kopy Vɉ gr. českých dluhu jemu za krámské věci zuostalých. Actum feria III. ut supra [5. dubna].

[Juxta:] Václav Franěk činí poručníky ut supra.

R. IX. l. B. VIII. a. — Půhon mřežován.

2938. *Václav týž* pohání Jana Boharynského z Hrádku. Viniti jeho chce z jedné kopy XIX gr. českých dluhu jemu za krámské věci zuostalých. Actum ut supra [5. dubna].

[Juxta:] Václav Franěk činí poručníky ut supra.

R. IX. l. B. VIII. a. — Půhon mřežován.

2939. *Václav Franěk z Liběchova ↄc* pohání pana Jana Drahobuzského Berku z Dubé. Viniti ho chce z VII kop XXII gr. českých jemu za krámské věci pozuostalých. Actum feria III. post Ambrosii [5. dubna].

[Juxta:] Pan Jan Drahobuzský Berka z Dubé činí mocného poručníka Jana Žateckého z Weykrštorfu na zisk i na ztrátu té pře. — Václav Franěk činí poručníky ut supra. R. IX. l. B. VIII. b. — Půhon mřežován.

2940. *Václav týž* pohání pana Zdeňka Dobrohosta z Ronšperku. Viniti ho chce z IXɉ kop XXVIII gr. českých jemu za krámské věci zuostalých. Actum feria III. ut supra [5. dubna].

[Juxta:] Václav Franěk činí poručníky ut supra. — Tento puohon jest vymazán, neb není dodán, ale zase k úřadu vrácen i strhán.

R. IX. l. B. VIII. b. — Půhon mřežován.

2941. *Václav tajž* pohání Vladislava, Zygmunda bratřie vlastních a nedielných Appolonuov z Žihobec a na místě Václava Appolona odtudž z Žihobec, bratra jich

mladšieho léth nemajícieho, jakožto držiteluov statku někdy Appolona z Žihobec, otce jich nedielného. Viniti je chce ze II kop grošů XXIX gr. vše českých, kteréž jest týž někdy Appolon otec jich jemu Václavovi Fraňkovi za krámské věci dlužen pozuostal. Actum ut supra [5. dubna 1519].

[Juxta:] Václav Franěk činí poručníky ut supra.

R. IX. l. B. VIII. b. — Půhon mřežován.

2942. *Václav týž* pohání pana Purkarta z Kolovrath a na Novém Hradě jakožto držitele statku po někdy paní Mandeleně z Walšteina, manželce jeho. Viniti jeho chce z VI½ kopy III½ gr. českých, kteréž jest táž paní Mandelena jemu Václavovi za krámské věci pozuostala. Actum feria III. ut supra [5. dubna].

[Juxta:] Václav Franěk činí poručníky ut supra.

Anno 1519 sabato ante Zofie [14. května] poklid místo hojemství do svatého Martina najprv přištieho obě se straně svolily.

R. IX. l. B. IX. a. — Půhon mřežován.

2943. *Václav týž* pohánie Markéty z Veselice, manželky někdy Beneše z Sendražic. Viniti ji chce z V½ kop gr. českých za krámské věci zuostalých. Actum ut supra [5. dubna].

[Juxta:] Václav Franěk činí poručníky ut supra.

Anno 1519 feria IV. ante Zofie [11. května] poklid místo hojemství do svatého Martina najprv přištieho obě se straně svolily.

R. IX. l. B. IX. a. — Půhon mřežován.

2944. *Václav týž* pohání pana Albrechta z Guttšteina na Mělníce jakožto držietele statku po někdy Kryštofovi z Guttšteina, otci svém nedielném. Viniti ho chce z XVII kop IV gr. vše českých, kteréž jest jemu Václavovi někdy týž pan Kryštof, otec jeho pana Albrechta, za krámské věci dlužen zuostal. Actum feria III. ut supra [5. dubna].

[Juxta:] Pan Albrecht z Guttšteina ɔc činí mocného poručníka Václava Šlechtu z Pomberka na zisk i na ztrátu té pře.

Václav Franěk činí poručníky ut supra.

Anno 1519 feria V. ante Zofie [12. května] poklid místo hojemství do sv. Martina najprv přištieho obě straně se svolily.

R. IX. na l. B. IX. a. — Půhon mřežován.

2945. *Ctibor Lhotský z Zásmuk* pohání statečného Pavla Choltického z Újezda na Cholticích. Viniti ho chce z L kop gr. českých z pokuty, v kterúž jest se sám dobrovolně podvolil, jestliže nedá témuž Ctiborovi úrokuov při sv. Havle již minulém neb dvě neděli potom jakožto rukojmie za Diviše Boubínského z Újezda, že témuž

Ctiborovi propadnúti chce těch L kop gr. českých svrchu psaných. Actum feria III. post Ambrosii [5. dubna 1519].

R. IX. l. B. IX. b. — Půhon mřežován.

2946. *Voldřich Malovec z Malovic na Borotíně* pohánie Heřmana Vojslavského z Vojslavic. Viniti ho chce z X kop gr. českých dluhu puojčeného, kterýž měl dávno dáti, i zanedbává tomu učiniti dosti až posavad. Actum feria IV. post Ambrosii [6. dubna].

R. IX. na l. B. IX. b. — Půhon mřežován.

2947. *Jan z Strašic* obeslal Mikuláše z Milhostic. Viniti ho chce, že jest jeho Jana nařekl chlapstvem, i aby nadepsaný Mikuláš stál a dostál v pátek na den Svátosti najprv příštie [6. května] před najvyšším panem hofmistrem JMtí královstvie Českého, a tu svrchu psanému Janovi aby práv byl. Actum f. IV. ut supra [6. dubna].

[Juxta:] Anno 23. feria VI. post Elisabeth [20. listopadu] hojemstvie do Svátosti [8. dubna 1524].

Anno 1524. sabbato post Tiburcii [16. dubna] svolily se obě straně, učinily poklid na smlúvu do sv. Martina.*)

R. IX. l. B. IX. b. — Půhon mřežován, opsán pak v R. VIII. l. C. IV. a. s přípiskem *) a opět mřežován.

2948. *Petr, Zikmund, Krištof a Jan bratřie vlastní a nedielní Vencelíkové z Vrchovišt a na Žirovnici* pohání Jana z Leskovce a na Kamenici. Viniti ho chtí z toho, že týž Jan právo ustál před pány úředníky menšími desk zemských na někdy Václavovi Vencelíkovi z Vrchovišt, otci jich, obeslav téhož Václava před nadepsané pány úředníky ze CC kop gr. českých ze škod útratních a nákladních po tom nestánie jeho Václava, kdež jest pohnal on Václav nadepsaného Jana do soudu komorního pro postavenie Vávry z Žirovnice, člověka jeho Václavova, před nadepsaným soudem, kdež ho viniti chtěl, že mu grunthu neosadil a dluhuov jemu Václavovi i lidem jeho nezaplatil. A k tomu puohonu jest on Václav puovod nestál. Kdež pak o týž puohon i o to obeslánie stal se jest mezi nimi oběma konec mocnú vajpovědí na mocném jich obú přestání skrze urozeného pána pana Ladslava z Šternberka a na Bechyni ɔc, najvyššího kancléře královstvie Českého, ježto přes to týž Václav na to se ubezpečiv, k tomu obeslání jest nestál, a on Jan přes tu mocnú vajpověď na něm Václavovi právo jest o nadepsané škody útratnie a nákladní CC kop gr. českých ustál, toho učiniti nemaje, a potom se na jeho Václava statek právem vedl pro sumu nadepsanú, ježto týž Václav jemu Janovi summu tu CC kop. gr. českých s náklady a škodami proto vzatými a vynaloženými dáti mu jest a zaplatiti musel, nejsa mu tiem povinen. Kdež oni nadepsaní bratřie jakožto dědicové po otci svém k nadepsané sumě CC kop gr. českých se škodami a náklady proto vynalože-

nými a vzatými právo a spravedlnost mají, a o to k němu Janovi hleděti a jej z toho viniti chtie, a toho sobě tisíc kop gr. českých pokládají. Actum feria V. post Ambrosii [7. dubna 1519].

[Juxta:] Anno ꝛc XIX. feria II. post Stanislai [9. května] svolily se obojé strany ku poklidu místo hojemstvie do sv. Martina najprv příštího.

Anno 1523 feria III. ante sancti Georgi [21. dubna] poklid na smlúvu do sv. Martina najprv příštího.

Anno 1523 sabbato post Martini [14. listopadu] poklid obě strany svolily se do Svátosti najprv příští.

Anno 1524 feria V. die Tiburcii [14. dubna] svolily se obě straně, učinily poklid na smlúvu do sv. Martina najprv příštího.*)

Anno 1524 sabbato post Martini [12. listopadu] stané právo.*)

Dána relací tohoto staného práva Petrovi, Zigmundovi, Kryštofovi a Janovi bratruom Vencelíkuom na Jana z Leskovce: po právu chtí jíti i pro škody útratní a nákladní, škod jmenovali CC kop gr. českých. Actum sabbato die Elizabet [19. listopadu] anno MDXXIV°.*)

R. IX. l. B. X. a. — Půhon není mřežován, opsán pak v R. VIII. na l. C. IV. a. s připisky *) a zde mřežován.

2949. *Bartholoměj z Velebudic* pohání Krystofa z Šejnova v Dolejším Litvínově. Viniti ho chce z pychu, a to takového, tu kdež jest týž Bartholoměj udělal přiekop a plot, aby jemu nemohli jezditi přes louky a škody činiti, ale on Krystof vyšel s pomocníky svými, ten přiekop zakopal a plot roztrhal a rozmetal, a pro ten pych z X kop gr. českých. Actum feria V. post Ambrosii [7. dubna].

R. IX. l. B. X. b. — Půhon mřežován.

2950. *Humprecht z Hrádku a na Řenčích* pohání pana Viléma Švihovského z Ryzmberka a na Rabí. Viniti ho chce z nevyvazení rukojemství, kdež jest slíbil panu Wolfovi z Gutthšteina za téhož pana Viléma za ujištění věna podle jiných pánuov a dobrých lidí za tisíc kop gr. českých věnných, kterýž jest jmenován po Anně z Gutthšteina, manželce téhož pana Viléma. Actum f. V. post Ambrosii [7. dubna].

[Juxta:] Humprecht poroučí Janovi Žateckému z Weykrštorfu na zisk i na ztrátu.

R. IX. l. B. XI. a. — Půhon mřežován.

2951. *Jan Měsíček z Vejškova a v Dolanech* pohání pana Viléma Švihovského z Ryzmberka a na Rabí. Viniti ho chce z nevyvazení rukojemstvie, kdež jest slíbil panu Wolfovi z Guthšteina za téhož pana Viléma za ujištění věna podle jiných pánuov a dobrých lidí za tisíc kop grošů českých věnných, kteréž jest jmenoval po Anně z Guthšteina, manželce téhož pana Viléma. Actum ut supra [7. dubna].

[Juxta:] Jan Měsíček poroučí Janovi Žateckému z Weykrštorfu na zisk i na ztrátu.

R. IX. l. B. XI. a. — Půhon mřežován.

2952. *Drslav Černín z Chuděnic a na Březině* pohání pana Viléma Švihovského z Ryzmberka a na Rabí. Viniti ho chce z nevyvazení rukojemství, kdež jest slíbil panu Wolfovi z Guthšteina za téhož pana Viléma za ujištění věna podle jiných pánuov a dobrých lidí za tisíc kop grošů českých věnných, kterýž jest jmenován po Anně z Guthšteina, manželce téhož pana Viléma. Actum feria V. post Ambrosii [7. dubna 1519].

[Juxta:] Drslav Černín poroučí Janovi Žateckému z Weykrštorfu na zisk i na ztrátu.

R. IX. l. B. XI. b. — Půhon mřežován.

2953. *Anna hospodyně z páně z Ryzmberka domu* pohání Petra Holého z Chrástu. Viniti jeho chce jakožto držietele statku Mikuláše Školy z Černčic z XXV kop grošů českých dluhu pozuostalého a odkázaného od Viléma nebožtíka Školy bratra téhož Mikuláše vlastního a nedielného, kteréhožto dluhu on Petr jí Anně plniti zanedbává. Actum feria V. post Ambrosii [7. dubna].

[Juxta:] Anna hospodyně činí poručníka urozeného vladyku Václava Kavana z Dědibab na zisk i na ztrátu té pře.

Puovod non astitit.

R. IX. l. B. XI. b. — Půhon mřežován.

2954. *Jan Zahrádka z Černé* pohánie Mikuláše Karlíka z Nežetic a v Holovúsích. Viniti jeho chce z toho, že jest rozkázal zamknúti v Mlázovicích na grunthu svém člověku jeho Janovi Valtovu synu zejména tyto svršky: kožich liščí hřbetový, tři peřiny, dva polštáře, dvě podušce, dvě prostěradle, čtyři truhlice, dvě skříně, hrnec másla, sud, v kterémžto sudu jsou šaty a přieze, kosíře čtyři, kotlík měděnný a jiné rozličné nádobí, a toho všeho vydati nechce on Mikuláš Karlík témuž člověku jeho Jana Zahrádky. Pokládá sobě toho nevydánie on Jan Zahrádka L kop grošů českých. Actum feria VI. post Ambrosii [8. dubna].

[Juxta:] Anno 1519 feria III. post Stanislai [10. května] poklid místo hojemství vzaly obě straně do sv. Martina najprv příštieho na smlúvu.

R. IX. l. B. XII. a. — Půhon mřežován.

2955. *Frydrych Šandorf z Hornšperku* pohánie statečného Mikuláše z Dražovic na Cerhenicích. Viniti jeho chce z úrokuov zadržalých ze sta kop gr. a XIV½ kop gr. vše českých, a to z těch sum, kteréž jest on Mikuláš měl vyplniti jemu Frydrychovi Šandorfovi podle listu hlavnieho, kterýž na něho a na rukojmie jeho má on Frydrych Šandorf, i toho zanedbává dosti učiniti. Actum feria VI. ut supra [8. dubna]. R. IX. l. B. XII. a. — Půhon mřežován.

2956. *Jan Slatinský z Nové Vsi* pohání Racka Cukra z Tanfeldu. Viniti jeho chce z L kop plodu dvúletého, kterýž jest sobě vymínil on Jan Slatinský, když

u něho Novú Ves on Racek Cukr kúpil, kteréhožto plodu jest jemu on Cukr nevydal podle smlúvy trhové; protož pokládá sobě toho nevydánie plodu on Jan Slatinský XV kop gr. českých. Actum feria VI. post Ambrosii [8. dubna 1519].

R. IX. l. B. XII. b. — Půhon mřežován.

2957. *Pan Krystofor z Švamberka a na Boru* oc pohání Jana Polomce z Polomi. Viniti ho chce z toho, že jemu povinovat za IV čbery ryb, každý čber po stu grošícħ míšenských, a měv jemu ten dluh dáti a zaplatiti před časem již dávno minulým, i toho že učiniti zanedbává. Actum feria VI. ut supra [8. dubna].

[Juxta:] Pan Krystofor poroučí Václavovi Šlechtovi z Pomberku na zisk i na ztrátu. Anno 23. feria VI. post Elizabeth [20. listopadu] stané právo.

R. IX. na l. B. XII. b. — Půhon není mřežován.

2958. *Mikuláš Kraselovský z Kraselova a v Hošticích* pohání pana Břetislava Švihovského z Ryzmberka a na Rabí, hofmistra dvoru krále JMti, aby postavil Pavla příjmí Hlávku řezníka z Horažďovic, člověka svého, před soudem komorniem, že ho viniti chce z pychu a pro ten pych z deseti kop gr. českých, že jest mu člověka jeho zbil a zranil Martina Petrova syna z Hoštic. Actum feria VI. ut supra [8. dubna]. R. IX. l. B. XII. b. — Půhon mřežován.

2959. *Pan Soběslav a Václav bratří vlastní a nedielní z Miletínka a z Pardubic* pohánějí statečného Matyáše Libáka z Radovesic a na Petce, prokurátora krále JMti. Viniti jeho chtí jakožto držietele statku Kovatče nebožtíka Zikmunda Číče z Nemyčevsi ze škod, z kterýchžto škod Jiřík Pardubský, otec jich, poháněl jest téhož Zikmunda za jeho živnosti, a to z těch škod, totižto z XI set kop gr. českých, a to z té příčiny, že nebožtík Václav Číč, nadepsaný otec téhož Zikmunda Číče, pobral jest již jmenovanému Jiříkovi Pardubskému, otci jejich, všecky svršky jeho a nábytky jeho na Pardubicích i v Pardubicích i u Pardubic, kdež sobě toho pokládají XI set kop gr. českých. Actum feria VI. post Ambrosii [8. dubna].

R. IX. l. B. XIII. a. — Půhon mřežován.

2960. *Paní Johanka z Tayna, vdova po někdy urozeným pánu panu Janovi z Janovic, tehdáž najvyšším purkrabí Pražským*, pohání pana Jana, pana Petra, pana Viléma, pana Jindřicha, pana Albrechta a pana Zikmunda bratří vlastních Křinecských z Ronova. Viniti je chce z XVIIIj kop gr. a XVIII gr. českých jí za sto kop XLI kop plodu zuostalých. Actum feria VI. post Ambrosii [8. dubna].

[Juxta:] Paní Johanka z Tayna poroučí Janovi Žateckému z Weykrštorfu na zisk i na ztrátu. R. IX. l. B. XIII. b. — Půhon mřežován.

2961. *Hanzl kramář, měštěnín města Klatov*, pohání pana Břetislava Švihovského z Ryzmberka a na Rabí, hofmistra dvoru krále JMti. Viniti ho chce z toho, kdež

jest v času dosti dávno minulém on Hanzl puojčil témuž pánu CCC zlatých rýnských, které jest mu brzo potom dáti měl vedle zapsánie svého, i nedal, než připsal mu z nich úrok dáti, nebude-li chtieti z nich bez úroku býti. Ježto on Hanzl z nich bez úroku býti nechce, a on pan Břetislav mu ho dáti zanedbává, z kteréhožto připsánie o týž úrok jeho pana Břetislava on Hanzl viniti chce, a toho sobě LXXX kop gr. českých pokládá. Actum sabbato post Ambrosii [9. dubna 1519].

[Juxta:] Hanzl kramář činí mocného poručníka té pře Mikuláše Dětského z Liboslavě na zisk i na ztrátu.

Anno ɔc 1523 feria II. ante Elizabet [16. listopadu] Mikuláš Dětský poručník mocný puovodu a Václav z Vrchlabí poručník pohnaného vzal poklid do pátku najprv příštího [20. listopadu].

Anno 23. feria VI. post Elizabet [20. listopadu] stané právo.

R. IX. l. B. XIII. b. — Není mřežován.

2962. *Anna z Doupova, manželka Krystofa Nedvědického z Račiněvsi*, pohání kněze Jana z Vrathu, obývajícieho v městě Pražském. Viniti ho chce ze řečení takového, že jest jí řekl Anně tomu všemu dosti učiniti, a dáti to, což jest jí nebožka panna Anežka z Doupova odkázala, zejména toto: věnec perlový, pentlík perlovaj, pás stříbrný pozlacený, kdež jest to táž nebožka panna Anežka v Litoměřicích u Jerolima Jenivy v V kopách gr. českých zastavila, a témuž knězi Janovi z Vrathu to vyplatiti a jí Anně z Doupova dáti rozkázala, ležéc na smrtedlné posteli, a též i tři peřiny prašné, jakož poručení o tom její nebožky Anežky to v sobě šíř ukazuje a zaviera, a on kněz Jan podnes tomu dosti učiniti zanedbává; kdež táž Anna z Doupova pokládá sobě toho L kop gr. českých. Actum sabbato ut supra [9. dubna].

R. IX. l. B. XIV. a. — Půhon mřežován.

2963. *Krystof z Račiněvsi a v Nedvědici* pohání Ješka z Solopisk a v Píšťanech. Viniti ho chce z toho, aby jeho z rukojemství vypravil, tu kdež jest zaň rukojmí vedle jiných za CL kop gr. míšenských za věno Johanky z Solopisk, sestry téhož Ješka, že zaň déle v tom rukojemství státi nechce. Actum sabato post Ambrosii [9. dubna].

[Juxta:] Anno 23. feria VI. post Elisabeth [20. listopadu] stané právo.

R. IX. l. B. XIV. b. — Půhon není mřežován.

2964. *Jan Vlk z Kvítkova a na Smědovicích* pohánie Adama Vlka z Kvítkova a na Čakovicích, bratra svého. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z X kop gr. českých, protože jest Jiříkovi z Škřešova,*) člověku jeho, koně na svém osení zajal a vydati jich zase nechtěl podle zřiezenie zemského. Actum sabbato ut supra [9. dubna].

R. XI. l. B. XIV. b. — Půhon mřežován. — *) Jest Skřešov neboli Křešov u Štětí.

2965. *Jan Doupovec z Doupova* pohání statečného Jiříka Kfeléře z Zakšova a na Dobré. Viniti ho chce z toho, že jest mu puojčil dvú tenat srních a on Jiřík témuž Janovi jich zase vrátiti zanedbává až dosavad, kdež tajž Jan pokládá sobě toho nevrácení V kop gr. českých. Actum ut supra [9. dubna 1519].

R. IX. l. B. XIII. b. — Půhon mřežován.

2966. *Jakub Bomberk z Kolína na Rajně* pohánie Katheřiny z Zahořan, někdy manželky Jana Pytlíka ze Zvoleněvsi, a spolu s ní Jana ze Zvoleněvsi, syna jejieho. Viniti je chce jakožto statku držietele po témž někdy Janovi Pytlíkovi ze Zvoleněvsi, manželu též Kateřiny a otci téhož Jana, ze CCCCXX zlatých vše rajnských dluhu jemu Jakubovi od téhož někdy Jana Pytlíka spravedlivě povinného a za službu jeho zuostalého za VII leth, za každý rok po LX zlatých rýnskajch počietajíce. Actum feria II. ante Tiburcii [11. dubna].

[Juxta:] Kateřina z Zahořan poroučí tuto při na zisk i na ztrátu Václavovi z Vrchlabí. R. IX. l. B. XIV. a. — Půhon mřežován.

2967. *Jakub tajž* pohání Jana ze Zvoliněvsi a spolu s ním Katheřiny z Zahořan, někdy manželky Jana Pytlíka ze Zvoleněvsi. Viniti je chce jakožto držietele statku po témž někdy Janovi Pytlíkovi ze Zvoleněvsi, otci téhož Jana a manželu též Katheřiny, ze IV set a XX zlatých vše rajnských dluhu jemu Jakubovi spravedlivě povinného a za službu jeho zuostalého za sedm leth, za každý rok po LX zlatých rýnských počítajíce. Actum ut supra [11. dubna].

[Juxta:] Katheřina z Zahořan poroučí tuto při na zisk i na ztrátu Václavovi z Vrchlabí.

R. IX. l. B. XIV. a. — Půhon mřežován.

2968. *Jakub Bombergk z Kolína na Rajně* pohání Katheřiny z Zahořan, někdy manželky Jana Pytlíka ze Zvoleněvsi, a spolu s ní Jana ze Zvoleněvsi, syna jejieho. Viniti je chce jakožto držietele statku po témž někdy Janovi Pytlíkovi ze Zvoleněvsi, manželu též Kateřiny a otci téhož Jana, ze CCC zlatých rýnských, kterúžto summu zlatých nadepsaných on Jakub, jsa jat v Francích na zámek Gasthauzen řečený, šacunku dáti jest musil, jsa služebníkem tehdáž jeho, téhož někdy Jana Pytlíka, a z toho vězenie tou summou a svými vlastními penězi sám se jest vypraviti musil. Actum feria II. ante Tiburcii [11. dubna].

[Juxta:] Kateřina z Zahořan poroučí tuto při na zisk i na ztrátu Václavovi z Vrchlabí.

R. IX. l. B. XIV. b. — Půhon mřežován.

2969. *Jakub tajž* pohání Jana Pytlíka ze Zvoliněvsi a spolu s ním Katheřiny z Zahořan, někdy manželky Jana Pytlíka ze Zvoleněvsi. Viniti je chce jakožto

držietele statku po témž někdy Janovi Pytlíkovi ze Zvoleněvsi, manželu též Kateřiny a otci téhož Jana, ze CCC zlatých rýnských, kterúžto summu zlatých nadepsaných on Jakub, jsa jat v Francích na zámek Gasthauzen řečený, šacunku dáti jest musil, jsa služebníkem tehdáž jeho, téhož někdy Jana Pytlíka, a z toho vězenie tou summou a svými vlastními penězi sám se jest vypraviti musil. Actum feria II. ut supra [11. dubna 1519].

[Juxta:] Katheřina z Zahořan porúčí tuto při Václavovi z Vrchlabí na zisk i na ztrátu.

R. IX. l. B. XIV. b. — Půhon mřežován.

2970. *Barbora z Jemníka ꝯc* pohání Václava z Štítného na Proseči. Viniti ho chce z toho, že jest duom jí náležitý prodal v Hradci Jindřichově, kterýž jest zuostal po nebožtíkovi Pavlovi z Jemníka, bratru jejím vlastním a nedílným, kterýž sobě duom ona pokládá D kop grošů českých. Actum ut supra [11. dubna].

[Juxta:] Smlúva.

R. IX. l. B. XV. a. — Půhon mřežován.

2971. *Mikuláš Karlík mladší z Nežetic* pohání statečného Jiříka Želenského z Sebuzína. Viniti ho chce z toho, že jest témuž Mikulášovi [konec schází].

R. IX. l. B. XV. b. — Půhon mřežován.

2972. *Zdeněk z Pitkovic* pohání Mikuláše odtudž z Pitkovic. Viniti ho chce ze rčení a to takového, že jest jemu řekl dáti sto pět kop gr. vše českých, aby odpor vložil proti zápisu, který jest zápis udělal a zapsal on Mikuláš Zigmundovi bratru svému na puol páta sta kop gr. českých na Stránčicích a na Brtnici, tak jakž týž zápis dskami ukazuje, a on Zdeněk to jest učinil a odpor proti tomu zápisu vložil. A on Mikuláš Pitkovský, obdrž to neb neobdrž, měl jest jemu dáti těch sto pět kop grošů vše českých, když se psalo létha ꝯc XVIII° na svatý Havel, a na to jest týž Mikuláš dal témuž Zdenkovi V kop gr. českých, a ostatek těch sto kop gr. plniti zanedbává. Actum feria II. ante Tiburcii [11. dubna].

R. IX. l. B. XV. b. — Půhon mřežován.

2973. *Zdeněk tajž* pohání téhož Mikuláše. Viniti ho chce z nezdržení smlúvy, a to v tom, že jest jemu měl přidati k dielu jeho sto kop grošuov českých a list na ně hned udělati hlavní na pargaméně s visutými pečethmi a dobrými rukojmiemi, v kterémžto listu plnění státi má témuž Zdenkovi na svatý Havel najprv příští L kop gr. českých, a ihned po tom svatém Havle v plném roce druhých L kop gr. českých vyplniti má a z Pitkovic zápis svésti, kterýž na tom Mládek z Prahy měl sto kop gr. českých, a u Šmuhaře zastúpiti jej má v L kopách gr. českých, a z Stránčic a Brtnice postúpiti jemu má k společnému požívání, aby toho v držení byl dotud,

dokudž by o diel Zikmunduov konce nebylo soudem neb smlúvú, tehdy ihned on Zdeněk postúpiti má jemu Mikulášovi, strýci svému, Stránčic i Brtnice, a sto kop gr. českých jemu zase navrátiti má. A on Mikuláš také ihned jemu Zdeňkovi Kuřího postúpiti má, a zápis ten očistiti má CCCL kopami míšenskými, a on Zdeněk má sobě srúbati VI kop dřev jedlových v lese, kterýž slove Jedlovec; a týž Zdeněk má jemu Mikulášovi raden i pomocen býti osobú svú, což se toho soudu o ten třetí diel Zigmunduov dotýče, bez nákladuov svých, než což by přijížděje do Prahy a stávaje k tomu utratil, to sám zaplatiti má. A jestliže ten díl obdrží se Zigmunduov soudem aneb smlúvú, te[n] při Mikulášovi Pitkovském zuostati má, na to jemu on Zdeněk sahati nemá; ale že tomu všemu on Mikuláš dosti učiniti zanedbává až dosavad. Actum feria II. ante Tiburcii [11. dubna 1519].

R. IX. l. B. XV. b. — Půhon mřežován.

2974. *Smil z Oudrče* pohání statečného rytieře Thymy z Pošky na Míkovicích. Viniti ho chce ze XXX kop grošů českých za některé svršky od glenotuov a šatstva i jiných věcí pozuostalých. Actum ut supra [11. dubna].

R. IX. l. B. XVI. b. — Půhon mřežován.

2975. *Matěj Vencelík z Vrchovišť a na Třešti* pohání Jindřicha, Petra, Zigmunda, Kristofa a Jana bratří Vencelíkuov z Vrchovišť a na Žirovnici. Viniti je chce z nezdržení smlúvy tisíce kop gr. českých, že udělavše s ním smlúvu svrchu psaným Matějem skrze dobré lidi, kde jsú se měli děliti o statek otce svého a rozdíl udělati ve čtyřech nedělích pořád zběhlých od smlúvy učiněných, jemu Matějovi každý z nich bratří zaplatiti měl na diel svuoj, co se dostane na každého [z] těch tisíc kop gr. českých; ale tomu se dosti nestalo od svrchu psaných bratří až podnes. Actum feria III. ante Tiburcii [12. dubna].

[Juxta:] Matěj Vencelík poroučí Markvartovi z Soběhrd na zisk i na ztrátu. Anno 23. feria VI. post Elizabeth [20. listopadu] hojemstvie do Svátosti [8. dubna 1524].

Na tuto zavolaj v pondělí ráno.*) — Odkládají do pondělího najprv přieštieho.*)

Feria III. ante Georgii [19. dubna] nález anno 1524.*)

Markvarth z Soběhrd slibuje za škody za Matěje Vencelíka.*)

R. IX. l. B. XVI. b. — Půhon není mřežován. — Opsán pak v R. VIII. l. C. IV. b. s přípisky *) a zde mřežován.

2976. *Zachař z Plotišť na Jenštaině, králové JMti úředník desk zemských,* obsílá Václava Donáta Přínského z Těchlovic. Viniti ho chce, že jest jeho Zachaře nařekl chlapstvem, i aby nadepsaný Václav Donát stál a dostál na den Svátosti najprv přiští před najvyšším pánem panem hofmistrem královstvie Českého, a tu svrchu psanému Zachařovi aby práv byl. Actum feria III. ante Tiburcii [12. dubna].

R. IX. l. B. XVII. a. — Půhon mřežován.

2977. *Paní Kateřina z Roztok a z Klinšteina a na Dřevčicích* pohání Bořivoje Boryně z Slabec. Viniti ho chce z toho, že jest k sobě přijav přirčení od pana Albrechta z Štermberka ꝛc podle kšaftu znění nebožtíka pana Jana Míčana, bratra též paní Katheřiny, kterýmžto kšaftem on nebožtík pan Jan rozkázal dáti pánu puol čtvrta sta kop gr. českých jí paní Katheřině svým kšaftem, a on Bořivoj přijav k sobě to přirčení od pana Albrechta podle téhož kšaftu znění, i prodlévá paní Katheřině těch CCCL kop gr. č. dáti. Actum f. III. ante Tiburcii [12. dubna 1519].

R. IX. l. B. XVII. b. — Půhon mřežován.

2978. *Paní Katheřina z Rakové* pohání Zigmunda Hostačovského z Petrovic a na Hostačovicích. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z Xti kop gr. českých, protože jest zbil Kubu čeledína Bartošova z Stuparovic, kterýžto Barthoš jest člověk též paní Katheřiny z Rakové. Actum feria III. ante Tiburcii [12. dubna].

[Juxta:] Táž Katheřina porúčí Václavovi Donátovi z Těchlovic na zisk i na ztrátu.

R. IX. l. B. XVII. b. — Půhon mřežován.

2979. *Jan Zahrádka z Černé* pohání Voldřicha Čecha z Prostiboře. Viniti ho chce z dluhu puol čtvrty kopy grošů českých a z jednoho zlatého uherského, kteréhožto dluhu jmenovaného zanedbává on Voldřich Čech jemu Janovi Zahrádkovi dáti. Actum feria IV. ante Tiburcii [13. dubna].

R. IX. l. B. XVIII. a. — Půhon mřežován.

2980. *Petr Suda z Řenec a na Janovicích* pohání Jana Cukra z Tanfeldu. Viniti ho chce z nezdržení smlúvy, a to takovým zpuosobem, že nadepsaný Jan Cukr měl jest zjednati list hlavní na D zlatých svědčící a naň dobrú vuoli učiniti manželce své paní Anně, mateři téhož Petra Sudy, kdež nápad měl svědčiti témuž Petrovi Sudovi po smrti mateře jeho, a tomu všemu on Jan dosti učiniti zanedbává, jakož táž smlúva svědčí, kteréžto smlúvy dosti neučinění pokládá sobě tisíc kop gr. českých. Actum feria V. Tiburcii [14. dubna].

R. IX. l. B. XVIII. a. — Půhon mřežován.

2981. *Vít Hanikéř z Semína* pohánie Zigmunda Anděla z Ronovce. Viniti ho chce z puol vosmnácty kopy gr. českých dluhu jemu puojčeného. Actum sabato post Tiburcii [16. dubna].

R. IX. l. B. XVIII. a. — Půhon mřežován.

2982. *Václav Zima z Novosedl* pohánie purgmistra a konšel města Žatce, tehdáž zejména těchto: Václava Bílka, Pavla Bicena, Jana Michalovic, Jiříka Hošťálka, Mathúše Záhorského, Jiříka Fiolku, Barthoše Burdy, Pavla Sejčka, Pavla Černobýle, Zigmunda krajčieho a Kašpara za kostelem, z toho: jakož jest on Václav po právu staném v komoře krále JMti jemu Václavovi na Klimentovi z Novosedl,

spoluměštěnínu a obyvateli města Žatce, daném, tu kdež jest on Václav jej Klimenta pohnal ze řčení pro nedání dvú seth kop grošů českých, a pro neplnění těch dvú seth kop gr. českých téhož Klimenta na grunthu jich v městě Žatci vedle práva zatekl, a oni Žatečští vedle znění téhož listu zatykacieho a podle práva a zřiezení zemského k témuž Klimentovi se nezachovali, že on Václav k nim Žateckým o těch dvě stě kop gr. českých hledí a je z toho viniti chce, pravě, že oni Žatečští jemu těmi dvěma sty kopami gr. českými podle téhož zřiezení zemského povinni jsú. Actum sabato post Tiburcii [16. dubna 1519].

[Juxta:] Anno 1523 feria VI. post Elizabeth [20. listopadu] hojemstvie do Svátosti [8. dubna 1524].

Sabato post Tiburcii [16. dubna 1524] nález.*)

R. IX. l. B. XVIII. b. — Půhon není mřežován; opsán pak v R. VIII. na l. C. V. a. s připiskem * * zde mřežován.

2983. *Jan Pikharth, měštěnín Pražský,* pohání Jana Krupého z Probluze. Viniti ho chce z sedmdesáti vosmi kop gr. XLII gr. vše českých, z kteréhožto dluhu něco z téhož dluhu jest témuž Janovi Pikhartovi za sukna dlužen zuostal a něco na se k zaplacení témuž Janovi Pikharthovi také z téhož dluhu od Erkuleše Trčky přijal, kterýchžto LXXVIII kop gr. XLII gr. vše českých témuž Janovi Pikhartovi dáti prodlévá až podnes. Actum sabato ut supra [16. dubna].

[Juxta:] Jan Pickharth činí mocného poručníka Václava Donáta z Těchlovic na zisk i na ztrátu té pře, též porúčí Hanušovi Hesovi písaři svému, oběma neb jednomu z nich, na zisk i na ztrátu, též činí poručníka mistra Václava z Ourazu na zisk i na ztrátu všem třem, oběma nebo jednomu z nich.

Na tuto ráno zavolaj, hoc est sabato post Elizabet [21. listopadu].

Anno 1523 sabato post Elizabet [21. listop.] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Sabato post Tiburcii [16. dubna 1524] nález.*)

R. IX. l. B. XIX. a. — Půhon není mřežován; opsán pak v R. VIII. na l. C. V. a. s připiskem *) a zde mřežován.

2984. *Hynek z Police* pohání Katheřiny z Kvietkova. Viniti ji chce z toho, že jest pobrala jemu věnec perlový, kříž střiebrný, peřinu labutí, střiebro z tesáku, čepce dva zlatá a penieze hotové, totiž XV kop gr. českých, a toho všeho sobě pokládá čtyřidceti kop gr. českých. Stalo se v pondělí den sv. Valeriana [18. dubna].

R. IX. l. B. XIX. a. — Půhon mřežován.

2985. *Paní Johanka Berčinka z Dubé, dcera pana Jiřího Berky odtudž z Dubé,* pohánie téhož pana Jiřího Berky z Dubé na Valečově. Viniti ho chce z toho, že jest túž paní Johanku věnem neopatřil, když jest ji vdával za statečného někdy

Václava z Kamena, tak jak jest druhú dceru svú paní Annu a sestru též Johanky, když ji vdával, opatřil, po kteréžto paní Anně jmenoval i zaručil D kop gr. českých a proti tomu i třetinú vajš túž paní Annu věnem opatřil, že jest totéž všecko jí paní Johance učiniti měl i neučinil a tolikéž po ní nejmenoval, ani po ni co dal, ani proti tomu jakého ujištěnie jí spuosobil podle práva věnného, takže táž paní Johanka téhož věna jako táž paní Anna, ani proti tomu třetinú vajš žádného věna ani jeho ujištěnie až podnes nemá. Actum feria II. s. Valeryani [18. dubna 1519].

[Juxta:] Jiný místo tohoto potom.

R. IX. 1. B. XIX. a. — Půhon mřežován.

2986. *Pan Jan a pan Prokop jinak Václav bratřie Sazemové z Oustí* pohání pana Krystofa a pana Prokopa bratřie vlastních z Wartmberka na Lipém, dědicuov a držieteluov statku někdy pana Zigmunda odtudž z Wartmberka, otce jich. Viniti je chtí ze tří set kop gr. českých, které jest nadepsaný pan Zigmund věnoval a dáti řekl po paní Katheřině z Wartmberka, dceři své a sestře nadepsaných pánuov, pana Krystofa a pana Prokopa, někdy panu Frydrychovi Sazemovi z Oustí bratru vlastniemu páně Janovu a páně Prokopovu, manželu svrchu psané paní Kateřiny, a nedal, a oni pan Krystof a pan Prokop, jakožto dědicové a držietelé statku po otci svém panu Zigmundovi, majíce tu summu věnnú, těch CCC kop gr. českých dáti a vyplniti jemu panu Janovi a panu Prokopovi Sazemovi jakožto bratróm páně Frydrychovým, i toho do dnes učiniti zanedbávají. Actum feria III. s. Valeriani [19. dubna].

[Juxta:] Anno 1519 feria VI. ante Zofie [13. května] poklid místo hojemství, jestliže ta pře přijde; pakli nepřijde, tehdy poklid zhola do sv. Martina najprv příštieho obě straně se svolily.

R. IX. 1. B. XIX. b. — Půhon mřežován.

2987. *Jakub Oplar apatekář* pohánie Václava Ciesaře z Hliníku. Viniti ho chce z VI kop gr. českých, kteréž jemu pozuostal od hojenie na nemoc franskú. Actum ut supra [19. dubna].

R. IX. 1. B. XX. a. — Půhon mřežován.

2988. *Kunka z Dobré* pohánie Jana a Diviše bratřie Krchlebských z Dobré a na Krchlebích, chtieci je viniti z puol třetího sta kop gr. českých jakožto nápadníky a držieteluov statku někdy Petra Barocha odtudž z Dobré a na Krchlebích, že týž Petr poručníkem též Kunky jsa, tehdáž jest jí věnem proti stem kopám grošů českých, kteréž jest po ni jmenoval, když se vdávala, podle práva neopatřil, kdež jest táž Kunka měla věna míti CCL kop gr. českých, a to až podnes jeho nemá skrze neopatření. Actum feria III. post s. Valeriani [19. dubna].

[Juxta:] Anno ꝛc 1519 feria VI. ante Zofie [13. května] poklid zhola, jestliže pře přijde, pakli nepřijde, aby mohli hojemství vzíti do sv. Martina najprv příštieho, obě straně se svolily.

R. IX. l. B. XX. a. — Půhon mřežován.

2989. *Jiřík Liška z Vysoké a v Běrunicích* pohání Alžběty z Barchova. Viniti ji chce z toho, že jest užívala statku jeho Jiříkova dědičného, jemu po otci jeho zuostalého, Běrunic, i s tiem, což k tomu příslušie, práva k němu nemajíci. A toho sobě on Jiřík pokládá dva tisíce kop gr. českých. Actum feria III. ut supra [19. dubna 1519].

[Juxta:] Jiřík Liška ꝛc porúčí Mikulášovi Dětskému z Liboslavě a Janovi Žateckému z Weykrštorfu na zisk i na ztrátu, oběma neb jednomu z nich.

[Přeškrtnuto a vedle toho psáno:] Jiřík Liška z Vysoké činí mocné poručníky této pře Jana Krupého staršího z Probluze a Petra Halíře z Jičiněvsi, oběma neb jednomu z nich, na zisk i na ztrátu, a poručníky, které prve sdělal, kázal vymazati.

Anno 1523 feria III. ante Elizabet [17. listopadu] vzali poklid místo hojemstvie do Svátosti najprv přieští [8. dubna 1524], obě straně svolily se.

Anno ꝛc 24. feria II. ante Tiburcii [11. dubna] za Jiříka Lišku z Vysoké za škody slíbil Jan Krupý starší z Probluze.*)

Feria II. ante Georgii [18. dubna 1524] nález.*)

R. IX. l. B. XX. b. — Půhon není mřežován, opsán pak v R. VIII. l. C. V. b. s přípisky *) a zde mřežován.

2990. *Katheřina a Lidmila sestry vlastní z Sulevic* pohánějí Marthu Vencelíkovu odtudž z Sulevic. Viniti ji chtějí z toho, že jest táž Martha kšaft nebožky Elšky z Harasova, mateře jich, jim ke škodě zmakulovala a pokazila a pečeti od něho odtrhala, kdež sobě toho kšaftu pokažení tyž sestry pokládají škod pět kop gr. českých. Actum feria III. ut supra [19. dubna].

[Juxta:] Marta Vencelíková z Sulevic poroučí tuto při Markvartovi z Soběhrd na zisk i na ztrátu.

R. IX. l. B. XX. b. — Půhon mřežován.

2991. *Katheřina a Lidmila sestry vlastní a nedielné* pohánějí paní Ofky z Bozkovic. Viniti ji chtí z L kop gr. českých jim spravedlivě náležících po někdy Elšce z Harasova, mateři vlastní svrchu psaných sestr ꝛc. Actum feria III. ut supra [19. dubna]. R. IX. l. B. XXI. a — Půhon mřežován.

2992. *Katheřina z Sulevic* pohánie Marthu Vencelíkovu z Sulevic. Viniti ji chce z pásu stříbrného jí Kateřině spravedlivě náležitého a odkázaného po někdy Elšce z Harasova, mateři vlastní svrchu psané Katheřiny, kdež sobě ten pás svrchu psaná Katheřina pokládá sto kop gr. českých. Actum feria III. ut supra [19. dubna].

R. IX. l. B. XXI. a. — Půhon mřežován.

2993. *Jan starší a Beneš bratřie vlastní a nedielní z Sendražic* pohánějí Jana mladšieho z Sendražic a vedle něho i spolu s nimi Mikuláše bratra jeho odtudž z Sendražic, jakožto dědicuov a držiteluov statku po někdy Benešovi staršiem z Sendražic, otci jich. Viniti je chtie ze CC kop gr. českých, a to z těch, kdež týž Beneš starší jsa v nedielu s svrchu psanými Janem a Benešem mladšiem, strýci svými, i přijal k sobě od purgmistra, konšel i všie obce města Jaroměře za dvuor Krystofovský čtyři sta kop gr. českých, a když jsou se dělili o statek, maje tu sumu CCCC kop gr. českých on Beneš starší na diel položiti, i nepoložil, než těch všech CCCC kop gr. českých za sebou jest nechal, kdež na jich diel na Jana staršího a Beneše mladšího, bratřie nadepsané, dvě stě kop gr. českých se dostane. Actum feria III. ante Georgii [19. dubna].

[Juxta:] Anno 1519 feria IV. ante Zofie [11. května] poklid místo hojemstvie do sv. Martina najprv příštieho, obě strany se svolily.

Anno 1523 feria V. post Martini [12. listopadu] vzaly strany mezi sebú poklid do pondělího najprv příštieho do nešporuo.

Anno 1523 feria II. ante Elizabet [16. listopadu] Mikuláš Dětský z Liboslavě poručník puovodu, a Václav z Vrchlabí, poručník, vzali poklid mezi sebou do Svátosti najprve příští [8. dubna 1524].

Anno 1524 feria IV. ante Tiburcii [13. dubna] svolily se obě straně, učinily poklid do sv. Martina najprv příštího.*)

Anno 1524 sabato die sancte Elizabet [19. listopadu] poklid do Svátosti najprv přieští [28. dubna 1525].*)

Anno ɔc 25. sabato post Reliquiarum [29. dubna] poklid na smlúvu obě straně svolily se do pondělího najprv příštího [1. května 1525].*)

R. IX. l. B. XXI. a. — Půhon není mřežován; opsán pak v R. VIII. l. C. V. b. s přípisky *), a zde je mřežován.

2994. *Statečný Hendrych Kuttnaur z Kuttnova* pohánie pana Jana a pana Albrechta strýce vlastní a nedielné z Walšteina a na Krupce, i na místě Jana mladšieho, leth nemajícího strýce páně Janova staršího a bratra páně Albrechtova. Viniti je chce z toho, že měvše mu summu dvě stě kop gr. českých, které jest mu odkázal někdy urozený pán pan Albrecht z Kolovrath, najvyšší kancléř království Českého, na časy dávno minulé dáti a vyplniti po staném právu, kdež jest tu summu CC kop grošů českých týž Hendrych staným právem obdržel na nadepsaném panu Janovi a někdy panu Bernartovi bratřích z Walšteina před mocnými ubrmany panem Jindřichem Tunklem z Brníčka ɔc a někdy panem Mikulášem Pecingarem z Bydžina, i nedali jsou a nevyplnili ke škodě nadepsanému Henrychovi, ježto týž Hendrych té summy CC kop gr. českých, kdyby mu od nich dána byla a vyplněna tak, jak by měli dáti po staném právu, užil by úroky na tu summu náležející,

z každých sta kop gr. českých úroku ročního X kop gr. českých vedle zřiezení zemského bera; ale že pro to jich nedánie a nevyplnění té summy užiti jest nemohl a podnes neužívá. A toho sobě týž Hendrych D kop gr. českých pokládá. Actum feria III. ante Georgii [19. dubna 1519].

[Juxta:] Anno ɔc 19. feria V. ante Zofie [12. května] Hendrych Kuttnaur poroučí Václavovi Šlechtovi z Pomberka na zisk i na ztrátu.

R. IX. l. B. XXII. a. — Půhon mřežován.

2995. *Samson z Hyršperku* pohání paní Anny z Kováně a v Lovosiciech, pana Jana a pana Albrechta strýce vlastní a nedielné z Walšteina a na Krupce, i na místě Jana mladšího leth nemajícího, strýce téhož pana Jana a bratra jeho pana Albrechta, jakožto držiteluov zboží a statku někdy pana Albrechta z Kolovrat ɔc, tehdáž najvyššího kancléře Českého. Viniti je chce jakožto držietele nadepsaného zboží a statku jeho pana Albrechta z devadesáti zlatých rýnských jemu Samsonovi za službu jeho od téhož pana Albrechta spravedlivě zuostalých. Actum feria III. ut supra [19. dubna].

R. IX. l. B. XXII. b. — Půhon mřežován.

2996. *Paní Johanka Berčinka z Dubé, dcera pana Jiřího odtudž z Dubé,* pohání téhož pana Jiřího Berky z Dubé na Valečově. Viniti ho chce, protože jest jí věnem neopatřil jako dcery své, kdež ona paní Johanka toho neopatření věna pokládá sobě III^{M} kop gr. českých. Actum feria III. ut supra [19. dubna].

R. IX. l. B. XXIII. a. — Půhon mřežován.

2997. *Paní Johanka táž ɔc* pohánie téhož pana Jiřího Berky ɔc. Viniti ho chce z zápony své, kterúž u sebe má a jí též zápony vrátiti až podnes nechce, kterúž sobě pět seth kop gr. českých pokládá. Actum feria III. ut supra [19. dubna].

R. IX. l. B. XXIII. a. — Půhon mřežován.

2998. *Pan Sixt Kafunk z Chlumu* pohání Předbora z Radešína. Viniti ho chce ze rčení takového, že když by týž pan Sixt jemu Předborovi puol sedma sta kop míšenských gr. dal, že jest jemu řekl statečku Smolotel postúpiti, ale že toho podle téhož přirčení až podnes učiniti nechtěl a nechce. Actum feria IV. ante Georgii [20. dubna].

[Juxta:] Pan Sixt Kafunk z Chlumu puovod i s pohnaným svolili se a učinili poklid místo hojemstvie až do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524] anno 1523 feria V die Elizabet [19. listopadu 1523].

Feria II. ante Georgii [18. dubna 1524] nález. *)

R. IX. l. B. XXIII. a. — Půhon není mřežován, opsán pak v R. VIII. l. C. V. b. s přípiskem *) a zde je mřežován.

2999. *Anna Cukrmanka měštka Pražská* pohánie Bernartha Rachemberka z Rachemberku a v Jenči. Viniti ho chce ze II kop XX gr. miešenských za krámské věci jí zuostalých. Actum feria IV. ante Georgii [20. dubna 1519].

[Juxta:] Anna Cukrmanka činí poručníka k těmto ke všem přem třem Tobiáše z Rybího a pannu Appolonu z Štičího na zisk i na ztrátu.

R. IX. l. B. XXIII. b. — Půhon mřežován.

3000. *Anna táž* pohání Václava Donátha z Těchlovic. Viniti ho chce ze II kop X gr. míšenských za krámské věci jí zuostalých. Actum ut supra [20. dubna].

R. IX. l. B. XXIII. b. — Půhon mřežován.

3001. *Anna táž* pohání panny Alžběty Pakoměřické z Viecemilic z LXXXVI gr. míšenských za krámské věci jí zuostalých. Actum feria IV. ut supra [20. dubna].

R. IX. l. B. XXIII. b. — Půhon mřežován.

3002. *Andres Weinczirle z Kompolcze**) pohánie pana Krystofa Fluka z Rabšteina na Goczově**) z pychu a pro ten pych z desieti kop gr. českých, tu kdež jest zajal dobytek pychem svým člověku jeho Nyklovi Meglerovi z Kompolce, šest krav, a těch šest krav tak zajatých zanedbává témuž člověku zase vrátiti až podnes. Actum feria IV. ut supra [20. dubna].

R. IX. l. B. XXIII. b. — Půhon mřežován. — *) Ves Kumpolec, něm. Gumplitz. — **) Rozuměj *Kocov*, něm. Gotschau.

3003. *Andres Weinczirle tajž* pohání pana Krystofa téhož. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z X kop gr. českých, kdež jest zajal člověku jeho jménem Mertlovi Rorrerovi dvě krávě, a jich zanedbává zase vrátiti až podnes. Actum feria IV. ut supra [20. dubna].

R. IX. l. B. XXIV. a. — Půhon mřežován.

3004. *Andres tajž* pohání téhož. Viniti ho chce z pychu, a pro ten pych z X kop gr. českých, kdež jest zajal člověku jeho Wenczlovi z Kompolce jednu jalovici a ji zanedbává zase vrátiti až podnes. Actum feria IV. ut supra [20. dubna].

R. IX. l. B. XXIV. a. — Půhon mřežován.

3005. *Andres tajž* pohání téhož. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z X kop gr. českých, kdež jest zajal člověku jeho Jakubovi z Kompolce jednu krávu a ji zanedbává zase vrátiti až podnes. Actum feria IV. ut supra [20. dubna].

R. IX. l. B. XXIV. a. — Půhon mřežován.

3006. *Andres Weinczirle z Kompolce* pohání pana Krystofa Fluka z Rabšteina na Goczově. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z X kop gr., kdež jest zajal člověku jeho jménem Jiříkovi Prunnerovi z Kompolce pět krav a jich zanedbává vrátiti zase až podnes. Actum feria IV. ante Georgii [20. dubna].

R. IX. l. B. XXIV. b. — Půhon mřežován.

3007. *Markvarth z Soběhrd* pohání Zdeňka z Pitkovic z toho, kdež jest zaň slíbil k Janovi a k Petrovi bratřím Markéty z Petrovic za věno též Markéty z Petrovic, manželky téhož Zdeňka, vedle jiných za LXIIj kopy gr. českých, aby jej z toho rukojemstvie podle zřiezenie zemského týž Zdeněk vypravil. Actum feria IV. ut supra [20. dubna 1519].

R. IX. l. B. XXIV. b. — Půhon mřežován.

3008. *Mikuláš z Pitkovic* pohání Zdeňka z Pitkovic z toho, kdež jest zaň slíbil k Janovi a k Petrovi bratřím Markéty z Petrovic za věno též Markéty z Petrovic, manželky téhož Zdeňka, vedle jiných za LXIIj kopy gr. českých, aby jej z toho rukojemství podle zřiezenie zemského týž Zdeněk vypravil. Actum feria IV. ut supra [20. dubna].

R. IX. l. B. XXIV. b. — Půhon mřežován.

3009. *Markvarth z Soběhrd* pohání Václava toho, kterýž jest byl čeledínem u někdy mistra Barthoše, děkana Vyšehradského. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z X kop gr. českých, protože jest střielel z ručnice k čeledi jeho. Actum feria IV. ut supra [20. dubna].

R. IX. l. B. XXV. a. — Půhon mřežován.

3010. *Paní Johanka Berčinka z Dubé* pohání Blažka Kopáče z Dráčova. Viniti ho chce z toho, že jest jí zápisem neopatřil tím, kterýž jest na se učinil pan Jiří Berka z Dubé oc nebožtíkovi Václavovi Kamencovi z Kamene, manželu jejiemu, na dluh spravedlivý CL kop gr. českých, aby táž paní Johanka vedle téhož Václava Kamence, manžela svého, k týmž CL kopám gr. českých spravedlnost měla jako on Václav Kamenec, a toho jest tak vedle vuole nebožtíka neučinil a zápisem jí neopatřil, to k sobě přijav, kdež ona sobě toho neopatření pokládá D kop gr. českých. Actum feria V. ante Georgii [21. dubna].

R. IX. l. B. XXV. a. — Půhon mřežován.

(Další registra soudu komorního budou tištěna v některém díle pozdějším.)

D. XXI.

KNÍŽKY NÁLEZŮ SOUDU ZEMSKÉHO A KOMORNÍHO

z první polovice XVI. století.

Vydává **Jaromír Čelakovský.**

V úřadě desk zemských, při kterém se také chovala registra soudu komorního, bylo třeba činiti opatření, aby úředníci desk mohli zjednati sobě známost a přehled všeho právního materiálu v knihách deskových zapsaného a aby stranám mohli čísti desky a dávati naučem o věcech právních. Jak známo, byly nálezy vyšších soudů praejudikáty, jichž se mohly strany dovolávati a k nimž soudcové měli přihlížeti, a kromě toho právních těchto pramenů bylo užíváno v rozsáhlé míře od XIV. do XVII. století při sepisování právních knih a při kodifikacích zemského práva.[1])

Takovéto i jiné okolnosti vedly k tomu, že v úřadě deskovém asi záhy, zejména pak v době králů Vladislava,[2]) Ludvíka a Ferdinanda I., sestavovaly a chovaly se rejstříky důležitějších nálezův a zápisův deskových, aby se usnadnilo hledání v deskách, a že časem podle těchto rejstříkův některý úředník buď soudu zemského neb desk pořizoval obšírnější pomůcky a návody za tím účelem, aby nalezené právo zemské, jak bylo v knihách vyšších soudů obsaženo, v té neb oné formě mohlo se státi lidem přístupnější.

Nehledě k starším knihám právním a k slavnému dílu Všehrdovu, byly posud známy a uveřejněny hlavně dvě takovéto sbírky nálezů vyšších soudů našich. Jednak *místosudího království Českého Albrechta Ojíře z Očedělic „Registrum na dávní zřízení zemské“* asi z r. 1494,[3]) jednak *„Nálezové práv zemských tohoto slavného království Českého“*, jež r. 1536 tiskem byli vydáni.[4]) V obou těchto spisech zachovala se nám značná část důležitějších nálezů soudu zemského a komorního, jež odjinud nebyla by známa, a nálezy v nich byly seřaďovány mechanicky podle jistých hesel.

V novější době dostala se nám do rukou *třetí* toho druhu vzácná památka právní, jež sama sebe nazývá *„knížky z nálezóv desk zemských“*, v *první části* obsahujíc nálezy soudu zemského

---

[1]) Srovn. naše Povšechné české dějiny právní (druhé vydání) str. 14 násl.

[2]) Srovn. předmluvu Ojíře z Očedělic k jeho Registrum v Jirečkově Codex juris boh. III 2 str. 181.

[3]) Jireček, Codex jur. bohemici III 2 str. 179.

[4]) Po druhé otištěni v Právníku 1861 str. 155 násl.

v abecedním pořádku, a v *druhé části* pak v témže pořádku sestavené „*nálezy k soudu komornímu příležející*".

Tuto sbírku nálezů před zhořením desk zemských r. 1541 sestavenou a proto stejně důležitou, jako obě zmíněné sbírky, s nimiž ovšem má značnou část nálezů společnou, získala nedávno koupí knihovna Českého Musea, a šťastnou náhodou podařilo se nám ještě na dvou jiných místech nalézti přepisy této právní památky, kterými znění její dá se v některém obledu popraviti neb doplniti a také provenience její poněkud objasniti.

A) Za základ vydání našeho klademe zde zmíněný *rukopis musejní* (*A*), jenž dle písma pochází z doby krále Ferdinanda I. a jenž také poměrně nejsprávnější text obsahuje Za účelem snadnějšího užívání rozdělili jsme jej na XXXI kapitol a každou kapitolu na články. Rukopis začíná úvodem, převzatým z Registrum Ojíře z Očedělic, a rejstříkem, jejž ku konci sbírky uveřejňujeme.

V *první části,* jež obsahuje v kap. I—XVIII větším dílem výpisy z desk zemských, uvádějí se při nálezích obyčejně kvaterny deskové, v kterých byly tyto nálezy zapsány, a takovým způsobem řada kvaternů desk trhových, větších a menších zápisných, památných a půhonných, jak je stanovil zvěčnělý náš přítel *Josef Emler* ve spise „*O zbytcích desk zemských v r. 1541 pohořelých*" na str. 26, dá se v naší památce opětně prokázati a také doplniti:

1. *Trhové desky.* — Citují se: V prvních Zdislavových, Primo Zdislai (1320—1336) III 71, VI 10, VII 14, 15 a XVIII 113; v druhých Zdislavových, secundo Zdislai (1337—1347) III 5, 76, V 8, X 9 a XIV 1; v třetích Zdislavových (1347—1355) XII 8, XIV 99 a XVI 38; primus Priznakonis (1356—1361) XIV 122 a;

secundo Daczicz (1366—1370) VII 6; v prvních Prokopových (1380—1384) X 28, XI 55, XII 206, 207, XIV 19, 82, XV 5, 7, XVIII 79 d, 88; v druhých Václavových, secundo Wenceslai (1389—1391) I 20, III 74, X 25, XII 218, XIV 34, XVII 36, 38 a 45 a;

v prvních Mikulášových (1391—1396) XI 50, XVI 35; v druhých Mikulášových (1396 až 1399) III 24, X 27, XII 78, XIV 106, XVI 3, XVII 45 a 49, XVIII 79, 79 a. a 105;

v prvních Štěpánových, primo Stefani (1400—1404) VI 11, VII 20, 23, IX 15, 20, 32, 36, X 7, XI 22, 149, XVI 33, XVIII 110 a 118;

v prvních Mauriciových (1404—1406) VII 19, 35, IX 1, X 3, 42, XII 15, 36, 181, 183, XIV 4, 68, XVII 1, 31, 32 a, 44 b, 45 a, b, 53, XVIII 77, 114; v druhých Mauricii (1406—1408) III 19, XII 52, 53, 143, 152, 220, XIV 93, XVII 43, 44, XVIII 28;

v třetích Václavových (1408—1410) V 1, VII 20, IX 28, X 15, 16, 42, XII 23, 50, 73, 219, XIV 69, 123, XV 6, 9, XVI 6, 13 a 70, XVII 44 a, 70 a; v čtvrtých Václavových, quarto Wenceslai (1411—1413) XI 10, 53, XII 74, XVII 14 b;

v prvních Matějových, primo Mathei (1414—1415) X 39, XI 48, 61, XII 48, 150, XIV 5, 20, 33; v čtvrtých Matějových, quarto Mathie (1437—*1438*)[5]) I 37, II, 51, 52, III 22, 78, IV 3, V 2, VII 18, 20, 22, 27, 30, VIII 1, 8, 9, 24, 33, 52, IX 2, 15 b, 21, 26, X 38, XII 109, 119, 132—134, 151, 153, XIII 5, XIV 2, 26, 70, 119, 158, XVI 1, 17, XVII 10, 34 a, 37, 39, 46, 71, XVIII 98;

v prvních Doupovcových (1450—1452) XV 8; v druhých Doupovcových neb Jana Doupovce (1453—1454) I 32, III 4 (*1467*), 25, 30, 54, VII 8, 26, IX 14. X 6, XI 54, XII 1 (*1458*), 16, 57, 156, 202, XIV 66, XVI 11, 30 (*1476*); Wenceslai Andreae (1454—*1458*),

[5]) Roky ležatými doplňují se údaje Emlerovy.

II 63, III 34, VIII 51, X 26, XI 49, XII 4, 83, 89, 102, XIV 23, 29, 31, 35, 110, XVII 34 a, 66, XVIII 79 b, 80, 83, 84, 91 a. a 99;

v prvních Jana Plany (1457—1458) III 63, 86 (*1454*), VIII 25, X 20, 31, XII 161 (*1490*); v druhých Planových, secundo Johannis Plana (1459—1461) X 14, XII 13, 80, 137, XIII 22, XIV 27, 28, 88, 167, XVIII 24, 91; v třetích Planových, tertio Plana (1461—*1465*) I 1, 21, III 10, 21 (*1485*), 87, VII 4, 5, 20, 21, XI 28, XII 82, 168, 169, 199, XIII 19, XIV 89, 121, 132, XVI 18, XVIII 25, 89, 90; v čtvrtých Planových, quarto Johannis Plana (1463—*1466*) III 12, 13, 39, 40, V 4, VIII 27, 31, 32, 44, IX 22, X 49, XII 162, XIII 37, XIV 109, 166, XV 3, 10, XVIII 46, 112; v pátých Planových, quinto Plana (1466—1470) I 15, 33, II 58, III 4, 43 (*1462*), IV 4, V 3, VII 31, VIII 13, XIV 104 (*1465*), XVII 68, XVIII 104; v sedmých Plánových, septimo Plana (1474—1477) VII 46;

v druhých Ondřejových (Ondráčka z Tišnova), secundo Andree (1481—1485) I 7, IV 1, VII 37, 45, VIII 3, 47, X 13, XII 163, XIV 169, XVIII 108; v třetích Ondřejových, tertio Andree (*1485*—1488) I 28, II 58, III 53, 55 a 81, VI 6, VIII 17, 20, 48, IX 16, 17, 24, X 1, 2, 34, 35, 40, XI 16, 24, 26, 26 b, 27, XII 2, 42, 164, 166, 167, 184, 193, 200, 210, XIII 1, 2, 12, 13, 15, XIV 7, 94, 161, 162, XV 1, 11, XVI 19, XVII 20, 45 c, 61 a, XVIII 39, 56, 58, 78, 79 e—g, 81, 85, 86, 115; v čtvrtých Ondřejových, quarto Andree (1489 až 1492) II 53, 59, III 36, 48, 49, 62, 80, V 5, VIII 12, X 5, 10, XI 17, 23, 25, 26 a, 43 a, XII 18, 84, 195, XIV 17, 69 a, 101, 124, 159, XVII 28, 30, 65, XVIII 33, 38; v pátých (posledních) Ondřejových, quinto Andree (Emler jich nezná) XVI 29, XVIII 111;

v prvních Viktorinových, v deskách Viktorinových, primo Victorini (1493—1496) I 9, III 33, V 6, IX 18, 30, XI 29, 32, XIV 9, 113, 151, XVI 16, 26, 31, XVIII 76, 84;

v prvních Hyndrákových [Václava Hyndráka z Habrova] (1497—1500) I 11, II 17, III 67, VIII 6, 46, XI 33, XII 5, 77, 79, 106, 144, 165, XIII 30, XIV 136, XVI 27, 28, XVIII 34, 37, 42, 120; v druhých Hyndrákových (1500—1503) I 17, 23, II 60, III 60, VII 41, XI 41, XII 33, 117, XIII 17, 34, XIV 111, 114, 153—155, 157;

v prvních Václava z Chvojence (1504—1508) III 75, 93, VII 53, IX 12, XI 30, 37, 45, 46 (*1498*), XII 30, 31, 192, 197, XIII 7, XVIII 43; v druhých Václava z Chvojence (1508—1512) II 56, III 90, VII 38, 39, X 36, XII 69, 70, XIII 36, XIV 24, XVII 62, XVIII 97; v čtvrtých Václava z Chvojence (Emler necituje) XVII 8;

v druhých Robmhapových (1513—1515) XI 38; v třetích Václava Robmhapa z Suché (1516—1518) XII 115; *v trhových, v kvaternu trhovém* (*1515—1527*, nejspíše za místopísařství Robmhapova neb Hynka Krabice z Weitmile) I 12, 16, III 61, VII 44, VIII 26, XI 34, XII 23, 90, 111, 141, XIII 39, XIV 102, 143, XVII 51 a 52.

2. *Zápisné desky větší a menší.* Albo majorum antiquo (1401—1404) X 21; v červených větších zápisných (1445—1465) XIII 41; v žlutých (1515—1520) XIII 3; v kvaternu menších zápisných, v menším zápisném (1494—1524) II 5, 34, III 26, XI 56 a XIV 8.

3. *Desky památné* (Srv. Emler u. m. str. 25 a 27). V památných (1456, 1475, 1476, 1485—1526) I 18, 19, 36, II 3, 4, VI 1, 2, 7, 8, VII 3, 7, 13, 32, VIII 2, 7, 35, 42, 53, IX 10, 11, 18, 27, 35, X 50, XI 14, 18, 19, 21, 58, XII 3, 10, 19, 55 a, 85, 98, 113, 114, 128, 135, 145, 158, 198, 203, 204, 209, XIII 26, 27, 33, 38, XIV 3, 6, 78, 79, 105, 108, 131, 146, XVI 32, 39, XVII 57, XVIII 32, 87, 116 a 116 a;

v žlutých památných (1455—1499, též 1519) I 34, III 36, 37, VII 24, VIII 50, X 8, 41, XII 27, 76, 92, 154, XIV 117, XVII 25, XVIII 44;

ve lvových památných (1488, 1492, 1496—1506) I 35, II 27, 28, VII 50, 56, VIII 37, 43, IX 31, X 48, XII 49, 104, 105, 173, 179, 189, 190, XIII 40, XIV 44, 45, 128, XV 12, XVII 26 a 51;

v červených památných (1500—1506) VI 10, XI 3, 40, XII 12, 97, 100, 108, 118, XIII 6, XIV 139, 145, 155, 156, XVI 25; a v památných Štěpánových XII 14.

4. *Desky půhonné.* V červených půhonných (1402—1410) VII 28, X 43, XVIII 93; v bílých nových půhonných za času krále Václava IV (1406) III 16; v zelených půhonných, viridis citationum (1411—1413) VII 33, 34, VIII 38, XII 20, XVI 34, XVII 17;

knihy puohonné času Zikmunda císaře (1435—1437) VIII 11, 18, 19, 28, X 22 (*1418*), XII 136, 186, XIV 133, XVII 41, 47, XVIII 16;

v bílých půhonných (1452—1456, 1462—1465, 1485—1496) I 3—6, 10, 22, 30, II 1, 2, 6—10, 15, 16, 57, III 7, 18, 35, 42, 47, 51, 52, 56, 57, 64, 69, 73, 83, 85, VI 3—5, 9, VII 48, 49, VIII 4, 5, 14, 22, 23, 29, 36, 49, IX 4, 5, 7—9, 13, 19, 23, 29, X 7, 23, 24, 29, 32, 33, 36, 37, 44, 45, 47, XI 1, 2, 4, 5, 15, 42, 47, 59, XII 4 a, 17, 22, 23 a, 24—26, 37—41, 42 a, b, 43—46, 56, 72, 75, 81, 81 a, 87, 88, 122—124, 126, 127, 129, 138—141, 153 a, 157, 170, 171, 201, 205, 208, XIII 9, 11, 14, 18, 20, 24, 25, 31, XIV 11—16, 18, 22, 25, 56—65, 86—88, 92, 98, 103, 112, 137, 147, 147 a, 148, 152, 163—165, 165 a, 168, 170—174, XVI 2, 4, 9, 20—23, 35—37, XVII 2, 3, 4 a, 11, 14, 16, 33, 42, 48, 56, 67, 68 a, 69, XVIII 1—3, 5—7, 9, 11, 18—20, 29, 30, 40, 48—52, 54, 59, 61, 64, 70—72, 75, 94, 95, 101, 102, 107, 109, 119;

v modrých půhonných (1453—1466, 1488—1493, 1525) I 2, 8, II 50, III 1—3, 6, 8, 11, 15, 17, 38, 41, 50, 79, 84, 88, 89, IV 2, V 7, VII 47, VIII 15, 16, 21, 26, 26 a, 30, 39, X 4, 6 a, 17—19, 24 a, 30, 31, 46, XI 3, XII 4 b, 36, 55, 120, 121, 142, 185, 187, XIII 8, 10, 21, 28, 32, XIV 21, 25 a, 30, 32, 53—55, 57, 58, 84, 85, 90, 97, 120, 122, 132 a, 147 b, 150, XV 2, XVI 14, 15, XVII 9, 9 a, b, 12, 13, 15, 18, 27, 34, 40, 54, 55, 63, 64, XVIII 4, 9, 13, 15, 21—23, 26, 27, 41, 60, 61 a, 62, 63, 65—67, 69 a, 82, 100, 103, 106;

v lvových půhonných (*1492*—1508) II 24, 26, 54, III 29, 68, 82, VII 40, 54, XI 44, XII 68, 101, 131, 172, 180, 190, 191, 197, XIII 16, XIV 81, 126, 127, 129, 135, 140, XVI 24, XVII 5, 21—24, XVIII 45, 97;

v červených půhonných (1470, 1494, 1499—1523) I 13, 29, II 12, 13, 19, 23, 29—31, 40—43, 46—49, 55, 59, 70, 72, VII 1, 2, 3 a, 10—12, 29, 55, VIII 40, IX 6, X 23, XI 7—9, 60, XII 6, 7, 9, 35, 47, 47 a, 51, 54, 58, 59, 63, 71, 86, 116, 155, 177, 188, 211, XIII 4, XIV 115, 118, 144, XVII 19, XVIII 10, 92 a 121;

v černých půhonných (*1510—1517*) II 19, 23, 32, 55, III 32, VII 36, 51, XII 130, 159, 174, 182, XIV 46 a 91.

5. *Kvatern úterní* (1497—1518) II 61, III 58, 65, VII 16, 17, 42, 52, VIII 41, IX 33, 34, X 51, XI 39, XII 28, 61, 91, 95, 96, 99, 107, 110, XIII 35, XIV 80, 116, 142, XVII 6, 27, 58—61.

6. *Kvatern škodní* (1501—1518) X 11, 12, XI 57, XII 60, 64—67, 93, XIII 23, XIV 36—44, 47—50, 52, 71—77, 95 a 125.

7. *Kvatern relací z komory krále JMti* (1508—1510) III 94 a XV 13.

Kromě toho citují se nálezy z r. 1502 v *kvaternu Šlechta* (XII 62), *v dvorských deskách* v kraji Žateckém (XVIII 30, 35 a 36), *v registřích komorního soudu*, o nichž níže řeč bude, a články z *tištěného zřízení zemského z r. 1530* a sice *A* 9 (XIV 96 a 138), *C* 2 a 4 (III 7, 77 a I 24), *D* 1, 8, 10—12 (I 31, III 14) a *F* 1 a 2 (I 24—27 a III 45).

Kdežto nálezy v *první* části obsažené nesahají za *r. 1528,* [6]) dovolávání se zřízení zemského z r. 1530 ukazuje, že kompilace v té formě, jak ji máme v rukopisu musejním, mohla povstati *teprve r. 1530,* aneb nějaký rok později.

Pokud se *druhé* části našich knížek nálezů týče, v které jsou v kap. XIX—XXXI seřaděny *nálezy komorního soudu* v abecedním pořádku, jest při nich nápadno, že nálezy ty nejsou starší nežli z r. 1500, a že tedy sestavovatel neužil známých nám nejstarších register soudu komorního. Patrně zřízení zemské z r. 1500 bylo mu hranicí.

Velká většina nálezů pochází z l. 1500—1511, a kromě toho uvádějí se *nálezy z let 1512—1515* s poznámkou na jednom místě, že jsou zapsány *„v tenkých aksamitových [registrech]"*.

Citují se pak nálezy komorního soudu: *z r. 1512 k roku Svátosti* XXII 12, XXVII 75, XXIX 56 a *k roku sv. Martina* II 39, 45, XIX 23, XXII 3, 11, XXIII 2, 3, XXIV 15, XXVI 16, XXVII 28—30, 44, 48, 81, 96, XXIX 30, 31, 42, 44, 72, XXX 20—23, XXI 14 a 20.

Z r. 1513 k roku Svátosti I 33, II 44, XIX 11, 19, 25, 26, XXI 5, 11, XXII 10, XXIII 1, XXIV 11, XXVII 31—33, 44 - 47, 80, 82, XXIX 29, 57, XXX 12, XXXI 22, 23; a *k roku sv. Martina* XXVIII 12;

z r. 1514 k roku Svátosti XXIX 43 a z *r. 1515 k roku Svátosti* XXII 4 a XXVIII 5. Registra tato z l. 1512—1515 se nám nezachovala, a citované nálezy jsou posud známým jediným pozůstatkem z nich. Větší počet nálezů, jež jsme v tomto dílu Archivu Českého uveřejnili, cituje se dále *k roku sv. Martina l. 1515* a k *rokům Svátosti a sv. Martina l. 1518*; kdežto z let 1516 a 1517 žádné nálezy se neuvádějí. Zajímavé jsou také dva nálezy (II 14 a III 92) *„v registřích královských, kteráž sou za krále Vladislava ke dskám dána a u desk jsú"*, kterými se sporé zprávy o vedení register soudních při dvoře královském potvrzují a doplňují.

Četné jsou konečně citace register bez datum *„v černých koženných"* neb *„v posledních černých v kuoži"*. Jsou to známá nám už registra, jež se chovají v Českém museum pod sign. 3 J. (= R. VII) a mají nápis *„Registra půhonná koženná vejpovědí létha 1518 až do 1525"*. Odtud uveřejnili jsme na str. 333—372 tohoto dílu Archivu Českého nálezy *k roku sv. Martina l. 1518* (č. 2583—2648), a z těch přicházejí některé v našich knížkách nálezův. Jsou to: XXI 1, XXIII 4, 5, XXIX 32, 33, 45, 67, XXX 25 a XXXI 7.

Poslední nálezy komorního soudu, k nimž sestavovatel knížek ještě přihlížel, cituje listy, na nichž jsou v R. VII zapsány, jsou vyneseny *k roku Svátosti l. 1519;* a sice jsou to: XX 6, XXI 6, 7—10, XXIII 5, XXVI 15, XXVII 35, 51, 52, XXVIII 28, XXIX 3, 13, 34, 58, XXX 13, 16 a 24.

V knížkách uvádějí se též některé nálezy v *„červených koženných registrech"* (XIX 6, 27, XXII 13 a XXX 3); avšak jsou to nálezy vynesené o roku sv. Martina 1518 (č. 2589, 2597, 2598 a 2604) a o roku Svátosti 1519 (č. 2691) a zapsané tedy v rukop. R. VII. Citují se pak červená registra buď omylem místo černá, buď přepisy nálezů z l. 1518 a 1519 chovaly se pohromadě v černé a druhdy i červené kůži, nežli byly dány k vazbě. Musejní rukopis 3 J. (R. VII) obsahuje nálezy též z let 1523—1525; k těm ale sestavovatel sbírky nálezů komor-

---

[6]) *Nálezy z r. 1525* jsou: VII 44, 47, XI 34, 35, XIV 102, 143, XVII 52; *z r. 1526* VIII 26, XIV 48, 51, *z r. 1527* I 16, XII 178 a *z r. 1528* IX 25.

ního soudu více nepřihlížel.[7]) Jest to důkazem, že *brzo po r. 1519* byla druhá část knížek nálezů a sice soudu komorního sestavena.

Poněvadž pak v kompilaci, jak se nám zachovala, cituje se ojediněle v čl. XXV 4 nález *ze dne 21. března 1530,*[8]) zdá se, že původní sbírka z r. 1519 byla r. 1530 tímto přídavkem doplněna, a že přepis její teprve r. 1530 neb potom byl zhotoven, tedy v téže době jako sbírka nálezů soudu zemského v první části tohoto rukopisu zachovaná.

B) V literární pozůstalosti zvěčn. P. Gelasia Dobnera, jež se chová v bibliotéce řádu Piaristů v Praze, nalezl p. dr. Šimák *přepis* (= B) našich *knížek nálezů z druhé polovice XVIII. století* (*sign. N. 48*). Rukou Dobnerovou na listu 1 čte se připsáno: „Ex codice chartaceo anno 1540 scripto domini Thadaei Peithner. Ex his et ejusmodi praejudicatis postea compilatum jus provinciale et constitutiones regni. Magni vero haec praejudicata aestimanda, cum ante combustas tabulas regni compilata sint, atque ita se saepe ad veteres tabularum codices revocent." Sbírka začíná nápisem *„Nálezové soudu zemského.* O bratřích nedílných atd.", a ku konci má na l. 303 přípisek ze starší knížky: *„Finitum est feria tertia post sanctam Zofiam* [*18. května*] *anno domini 1540."* Kam se dostal rukopis z r. 1540, jenž náležel známému prof. horního práva Janu Tadeáši Peithnerovi rytíři z Lichtenfelsu, a z něhož tuto přepisováno, nepodařilo se nám vypátrati. Není totožný s rukopisem musejním *A*, neboť má některá lepší čtení, pokud z kopie dá se souditi; a také z některých odkazů vysvítá, že oba rukopisy měly starší společnou předlohu.[9]) Rok 1540 považuju proto za datum původního přepisu a zároveň za důkaz, že poslední redakce knížek stala se *před r. 1540* Bližší srovnání s Nálezy v Právníku 1861 uveřejněnými poučí tuším každého, že sestavovatel této Sbírky nálezů r. 1536 tištěné čerpal asi hojně také z našich knížek, takže dlužno dobu sepsání jich před r. 1536 položiti. Rukopis obsahuje obě části knížek nálezů jak soudu zemského tak i komorního, a u porovnání s rukopisem předcházejícím vykazuje toliko některá různočtení. Varianty z tohoto přepisu označujeme písmenou **B.** Úvod a rejstřík v přepisu schází.

C) Při hledání Peithnerova rukopisu, jež nemělo výsledku, podařilo se nám přece v knihovně kláštera Strahovského za ochotného přispění p. bibliotekáře dra. Zahradníka, jemuž tímto buďte vysloveny upřímné díky za ochotné přispění a pomoc, nalézti v rukopise nadepsaném *„Staré zřízení zemské"* (sign. Čes. II *A* 6) za Všehrdovou právní knihou (*Mistra Viktorina ze Všehrd gruntovní sepsání ze všech práv zemských království Českého*) podobnou sbírku nálezů za nápisem: *„Tuto zpráva krátce z nálezů a zřízení zemského po abecedě vybrána.* Bratr mladší nedílný nemuož atd." Sbírka ta končí takto: *„Finis exarationis in die divisionis appostolorum anno Christi 1535 regnante inclyto rege Ferdinando per Vitum Poll de Zittavia in Broda Bohemicali etc."*

Přepis nemá úvodu ani rejstříku a liší se obsahem od textu předcházejících dvou rukopisů předně tím, že obsahuje toliko nálezy zemského soudu a nikoli též komorního, a za

[7]) Toliko v *první* části XIV 134 mezi nálezy zemského soudu přichází jeden nález z r. 1524 s citací „v komorních zelených aksamitových" za knížete Karla Minsterberského.

[8]) V čl. XXVIII 25 a XXX 17 cituje se též zřízení zemské lit. *B* 7; avšak zmíněný nález přichází jak v *ZZ* 1500 čl. 110, tak i v *ZZ* 1530 čl. 109, a to na listech *D* 3, resp. 5, a tedy chybná citace neposkytuje důkazu, že myšleno zde na *ZZ* z r. 1530.

[9]) Na př. při nálezu (XIV 160) v obou rukopisech je odkaz: *Hledaj tuto napřed C. II;* avšak v rukop. A. je dotyčný nález přepsán na listu C. IX; a tak podobně i jiné odkazy ukazují k staršímu jakémus rukopisu.

druhé, že poslední datovaný v něm nález pochází z *r. 1501*, takže všechny novější nálezy z l. 1501—1528 a ovšem také články zřízení zemského z r. 1530 jsou v něm vynechány. Kromě toho články namnoze v jiném pořádku přicházejí a místy některé starší nálezy se uvádějí, jež sestavovatelé obou předcházejících sbírek vynechali. Jest to tedy *starší redakce první části našich „knížek nálezů“ brzo po r. 1501 pořízená* snad samým m. Viktorinem ze Všehrd [10]) nebo některým úředníkem v úřadě desk z výpisů deskových, jichž se mohlo též při kodifikaci zemského práva r. 1500 užiti.

Označujeme zde články, jež ve sbírce této přicházejí, **hvězdičkou**, a varianty odtud převzaté poznamenáváme písmenou **C.** Pokud jde o články, jež v prvních dvou rukopisech scházejí, označujeme je číslicemi nálezů předcházejících s dodatkem **a**, **b** atd.

Vydavatel.

Knížky z nálezóv desk zemských.

Král, najvyšší činitel pokoje, zpuosobil a stvořil sobě poddané v střízlivosti a skrovnosti; ale žádost jich jest v svých mezech nezavřiena a pokoje jsúc milovníci, ale nesvornost a ruoznice jsú rovně jako máté je rodiecí. A když by spravedlnost té rozpustilosti nepřemáhala, zajisté pokoj zemský až do končin světa byl by sňat a zapuzen. A protož práva se na to vydávají, aby taková žádost škodlivá prospěchu tak svobodného neměla, nebo skrze právo a naučení poctivé aby člověk živ jsa druhého škodou neurážel, ale aby jednomu každému to, což jeho jest, navrátil ɔc.[11])

[I.] O bratřích nedílných, strajcích a o sestrách.

*[1.] *Bratr mladší nedílný* nemuož prodávati bez bratra staršího, ani starší bez mladšího. To stojí v Třetích Planových B. V. v při, kdež Vaněk, syn Vokuov z Walštaina[1]), prodává léta božího MCCCLXI. — V týchž dskách Planových M. XIV. v při Hrdibora[2]) z Slavic a Jana Poláka z Sulislavě léta MCCCCLXV.[3])

[1]) z Walšteina B. — [2]) Hylibora AB. — [3]) MCCCCXV mají mylně AB.

*[2.] Bratr nedílný bez druhého bratra nemuož nic zavazovati. Nález na to v Modrých puohonných, kdež Elška z Skuhrova pohání Jana z Skuhrova léta MCCCCLXIV ve čtvrtek před sv. Řehořem [8. března 1464].

*[3.] Bratry nedílné let došlé[1]) kto by měl, nemuož sám bez nich poháněti. Nález o tom v Bílých puohonných, kdež Jindřich ze Strpí Jiříka Kořenského pohání léta MCCCCXCV v středu po[2]) suchých dnech letničních [17. června 1495].

List B. I. — [1]) *nedošlé* C. — [2]) *o* má C.

*[4.] Bratra najstaršího ktož by nepohnal vedle bratří mladších nedílných, bude jemu ten puohon zdvižen. Nález o tom v Bílých puohonných, kdež Šimon

---

[10]) Srvn. na př. čl. XII 8 a 9, jichž se dovolával Všehrd proti snahám Rendlovým atd. vydati zřízení zemské.

[11]) Úvod tento převzat je z části předmluvy, kterou Albrecht Ojíř z Očedělic opatřil své „Registrum na dávné zřízení zemské“ (Jireček, Corpus j. boh. III. 2. str. 180). V BC úvod tento schází.

z Mostku pohání Přibíka a Voldřicha bratří z Těmic z dědietví léta božího MCCCCLXXXV.

*[5.] Bratří všech nedílných, kdož pohání, má pohnati. Nález o tom v Bílých puohonných, kdež Šimon z Mostku pohání Přibíka a Voldřicha bratří z Těmic léta MCCCCLXXXV.

*[6.] Bratři nedílní mají všickni spuolu pohnati[1]). O tom nález v Bílých puohonných, kdež Vítek z Tuněchod a z Poběžovic pohání Zikmunda Šárovce z dědictví léta MCCCCLXXXVI v středu po sv. Remigii [4. října 1486].

[1]) poháněti C.

*[7.] Bratři majíce sestru nedílnú, nemohli sú statku od ní odciziti, nic jí neodkázavše, a ten kšaft zdvihli. Nález o tom v Druhých Ondřejových L. XXVII. v při mezi Mandelenú, dcerou někdy Václava Vlčka z Minic, s jedné, a Bohuslavem Litovským[1]) z Svinař léta božieho MCCCCLXXXV v pondělí po svatém Bonifacii [6. června 1485].

[1]) *Litevským* mají AB.

*[8.] Bratr sestře své nedílné muož dáti, co chce, a statek rozdati, komuž chce, a strýc též. Nález o tom v Modrých puohonných, kdež Václav z Čilčic pohání Erazima z Michnic.[1])

[1]) z *Minic* má C.

[9.] Bratr starší maje mladší bratry let nemající, muože nad nimi poručníka neb[1]) poručníky i nad statkem jich dělati. A to se stalo. O tom v Viktorinových dskách K. XXIII, kdež Joannes de Wa[r]tmbergka ꝛc.

[1]) *poručníka neb* schází v B.

*[10.] Bratři dva když sou nedílní, a jeden nechá po sobě syna a druhý dceru:[1]) tehdy ten syn jest pravý dědic všeho statku, a dcera ta nemá s ním[2]) tu dílu pravého, než muože ji odbyti jako dceru svú. Než jestliže by syn umřel prve, nežli by jí odbyl: tehdy ta dcera ostane pravá dědička toho všeho statku. O tom v Bílých puohonných léta MCCCCXCVI k Letnicím [25. května 1496]: „Alžběta z Jablonné pohání Václava ꝛc".

List B. II. — [1]) *dcery* B. — [2]) *s ním* schází v B.

[11.] Bratr který kdyby maje sestru neodbytú zapsal by někomu zápisem nápadním statek, že to žádné moci nemá proti sestře neodbyté, než sestra obdrží. O tom v Prvních Hyndrákových C. XXVIII mezi Kateřinú z Řípu a Dorotú z Hostúně.

[12.] Bratr jest povinen sestře své dáti, kteráž léta má a toho na něm požádá, díl ze všeho statku, kterýž by spuolu měli odkázaný od kohož koli jiného, kromě z otcovského statku, toho nic. O tom v Kvaternu trhovém léta MDXVIII: „Mandelena z Walštaina kšaft učinila". Tu jest při témž kšaftu juxta: „O tom a o takové věci".

[13.] Bratři když se dělí o statek, mohou sobě, což chtí, v nedílu pozuostaviti. O tom v Červených puohonných léta MDXI k roku sv. Jeronyma [30. září 1511]: „Štěpán Anděl s Pavlem Choltickým ꝛc“.

[14.] Bratří nedílných by pak kto všech pohnal a nepohnal při nich strajce jich nedílného, jestliže by kterého nedílného měli: bude puohon zdvižen. O tom v komorních registřích léta MDXIII k Svátosti [8. dubna 1513], kdež Dorota z Ilkanoše pohání Václava a Bohuslava ꝛc.

[15.] Bratři neb sestry majíce léta, by pak někteří mladší byli let nemajíce,[1] mohou dědictví to prodati, však toliko díly své, než mladších dílóv prodávati nemohou; pakli prodadí, když mladší k letóm přijdou, obdrží své díly. O tom Quinto Plana A. V: „In causa Anne filie ꝛc“.

[1]) *let nemajíce* schází v B.

[16.] Bratr maje sestru nedílnú muože statek svuoj prodati. O tom v Trhových léta MDXXVII v středu po sv. Františku [9. října 1527] v při mezi Voršilou z Lubec a Bernartem z Baršova[1]) ꝛc.

[1]) *z Krašova* má B.

[17.] Bratr bratru druhému, jsa obeslán vedle zřízení zemského, když by dílu nedal, a bratr ten, kterémuž by díl dán nebyl, uvázal by se v statek ten vedle zřízení zemského: že svój díl potom muože zapsati, komuž se jemu zdáti bude. O tom v Druhých Hyndrákových M. XXVIII mezi Vilémem Čejkovským s jedné, a Vilémem Švihovským.

List B. III.

[18.] Bratři nebo strýci nebo jiní nedílní, majíce zámky anebo tvrze a že by se na ně rozsadili a potom že by se měli rozděliti o ně: není žádný z nich[1]) tomu, kterýž by měl děliti, povinen zámku nebo zámkóv postupovati a ho jich zmocniti, než má toliko jej na ně k ohledání pustiti, a všecky duochody a užitky jemu dopustiti vyhledávati při písařích i při všech úředníních. O tom v Památných léta božieho MDXXVI v pátek před sv. Marcellem[2]) [1. června 1526] mezi Mikulášem Trčkou z Lípy a Zdeňkem Trčkou, bratrem jeho.

[1]) *z nich* schází v B. — [2]) *Havlem* má B.

[19.] O témž v Památných léta MDXVIII v úterý před sv. Marcellem [1. června 1518] mezi Divišem z Elkonoše a Václavem odtudž: „Pilný nález o rozdílu“.

[20.] Bratři dva nebo více mohou spuolu soudce zemští býti a v soudu po jednú seděti. O tom Secundo Wenceslai O. IX. O témž v týchž L. XIX.

[21.] Bratr nedílný kdyby co prodal, a bratr druhý tomu trhu odpor vložil a pohnal toho, ktož jest koupil: obdrží. Nález v Třetích Planových B. III: „In causa“ ꝛc.

[22.] Bratr jeden když by držal nějaké zboží, a druhý bratr také nějaké zboží: tím se díl nepokáže. O tom v Bílých puohonných, kdež Mikuláš z Volečic pohání Mikuláše Haška.

[23.] Bratr který, strýc neb společník trhu aneb zápisu když který co zapisuje a neodpírá: tehdy se tudy díl nachází. O tom v Druhých Hyndrákových C. XXIX mezi Havlem synem Ondřejovým z Jenkova a Mikšem ɔc.[1])

[1]) *V zřízení zemském tištěném* dodáno v B.

[24.] Bratři nedílní kdyby se rozdělili, z těch závad, co by v nedílu zavadili: pro takové závady mají všickni pohánini býti. V zřízení tištěném[1]) C. IV.

[1]) *V týchž* má B. — Srov. zřízení zemské z r. 1530 (vydání Jirečkovo = ZZ) čl. 63.

[25.] Bratr mladší, maje léta spravedlivá, chce-li díl míti od staršího, má list od úřadu desk zemských ke XIIti nedělím[1]) vzíti, aby jemu díl dán byl. Idem[2]) F. I.[0]

[1]) *nedělóm* B. — [2]) *V týchž* B. — Srov. ZZ. 1530 čl. 167.

[26.] Bratr starší chtěl-li by se od mladšího odděliti, má cedule dílčí klásti. Idem[1]) F. II.

[1]) *V týchž* B. — Srov. ZZ. 1530 čl. 167.

[27.] Bratří kolikž by koli bylo, a chtěli koho oč poháněti neb právo vésti, nemají toliko než ode dvú platiti. V týchž[1]) F. II.

List. B. IV. — [1]) Schází v A. — Srov. ZZ. 1530 čl. 168.

O braní s komorníkem.

*[28.] Braní s komorníkem bývá na zmatek, když kto držení a požívání okáže.[1]) O tom nález v Třetích Ondřejových D. XIII v při mezi Tomášem z Dobrošovic s jedné a mistry koleje Karlovy učení Pražského léta MCCCCLXXXVI v pondělí[2]) po sv. Diviši[3]) [16. října 1486].

[1]) *neokáže* má C. — [2]) Schází v B. — [3]) *den sv. Diviše* C.

[29.] Bral-li by kto s komorníkem Pražským podle zápisu svého nebo trhu pro plat komorní, a že by ten, na čímž se kruntu béře, doma nebyl, a žena jeho nebo z čeledi někto nebo z poddaných toho, čîž ti kruntové jsú, že by bránil bráti nebo zajímati komorníku: že proto odboj to není, ani ten, na čîchž se kruntech béře, pokutú na odboj uloženú povinen nebude, poněvadž jest doma nebyl. O tom v Červených puohonných léta božieho MDXXIII, kdež Ludvík král ɔc., Jaroslav z Šelmberka ɔc a jiní úředníci vyš[š]í i nižší pohánějí Jakuba z Vřesovic a na Valči z odboje ɔc v pátek den sv. Bonifacia [5. června 1523].

*[30.] Braní s komorníkem pro úrok ktož nečiní, když sou dsky zavříny, tím nic neztratí. Nález o tom v Bílých puohonných, kdež Léva z Mašťova[1]) pohání Jana Běškovce ze škod léta MCCCCXCIII[2]) v pondělí po sv. Bonifacii [10. června 1493].

[1]) z Maštova *místo království Českého* C. — [2]) *MCCCCLXXXIII* má C.

[31.] V Zřízení zemském tištěném: Bráti pro úrok dskami zapsaný kto chce, má pod L kop grošóv určiti. D. VIII.[1])

Bráti každý má pro úrok a komorní plat po sv. Jiří aneb[2]) po sv. Havle; pakli by ten čas propustil, již potom bráti nemuož. D. X.[3])

Bráti kdož by nedal a odboj právu učinil, má hned ten odbojník pohnán býti od krále i ode všech úředníkóv najvyš[š]ích i menších. D. XI.[3])

Bráti nemuož, komuž braní listem svědčilo by, duokudž listu ve dsky nevloží. D. XII.[4])

List B. V. — [1]) Srov. ZZ. 1530 čl. 113. — [2]) *a* má B. — [3]) ZZ. 1530 čl. 116. — [4]) ZZ. 1530 čl. 121.

O berni.

*[32.] Berně a pomoci král na zemi nemá žádati věčně. To stojí v Druhých Doupovcových Q. XIII: „Ladislav" ɔc. Stalo se léta božieho MCCCCLIV v středu po rozeslání svatých apoštoluov [17. července 1454].

*[33.] O témž také jest v Pátých[1]) Planových G.[2]) VI: „Najjasnější" ɔc léta MCCCCLXVII ve čtvrtek po sv. Matúši [24. září 1467].

[1]) *Památných* B. — [2]) *S* má B.

[34.] Ktož mají na listech, ješto nemají vuole dáti pro summu věděti, nemají pomoci králi dáti, než ktož jináče na úrocích mají peníze, ti mají dáti. O tom v Žlutých památných K. XV.

[35.] *„Budoucí,"* to slovo že se vztahuje na držitele potomní. O tom v Lvových léta MCCCCXCIX k Letničným [22. května 1499]: Prokop z Holohlav a z Jeřic[1]) žaluje na Václava Zárubu.

[1]) *Ječic* B.

*[36.] K bitvě z soudu podáni proto, že oba na pruovodích sešla. O tom v Památných A. XI: „Páni ɔc".

*[37.] Boření tvrze nebo dvoru při postupování býti nemá. Nález o tom v Čtvrtých Matějových A. X v při Anny zuostalé po Petrovi z Konojed.

List B. VI.

[II.] O čeledínech a lidech, o pohánění a vydávání jich.

*[1.] Z člověka neb z čeledína ktož chce pohnati, má prve k tomu pánu, ktož mu jej drží, poslati, aby mu jej vydal a vrátil, a tak teprv, nevrátí-li, pohnati: jinak ztratí puohon. Nález o tom v Bílých puohonných, kdež Jan a Bohuslav bratří Muchkové z Bukova[1]) pohánějí Bořivoje z Donína léta MCCCCXCIII[2]) v středu o suchých dnech letničných [29. května 1493].

[1]) *z Ukova* mylně mají AB. — [2]) *MCCCCXCIV* má C.

*[2.] Člověka svého žádný mocí od žádného bráti nemá, když práva jdou

než má o něj právem neb puohonem hleděti. Nález o tom v Bílých puohonných, kdež Václav Hulmata z Ptěnic[1]) Bořivoje z Donína pohání léta MCCCCLXXXVII.

[1]) z *Žitenic* nejspíš správně má C.

* [3.] O člověka zběhlého nebo o čeledína nemá přísaha nalezena býti; než ktož provede, má jemu hned i s pokutú vydán býti. To stojí v Památných K. XVII: „Páni na plném[1]) ɔc“ léta MCCCCLXXXVII v úterý před sv. Benediktem [20. března 1487]. List C I. — [1]) *na plném* schází v A.

* [4.] Člověka přisouzeného kto by vydati nechtěl, má vždy pro něj poháněti, duokudž jemu vydán nebude, a pokutu bráti, jakož jest Hendrich z Švamberka učinil Táborským. Nález o tom v Památných léta božieho MDI.

* [5.] Člověka ktož žene s kruntu a káže se mu vyprodati, nemá z něho poháněti žádného, a z čeledína též[1]). To stojí v kvaternu Menších zápisných[2]) léta MCCCCXCIV v středu o suchých dnech adventních [17. prosince 1494] v při, kdež Jan Čeček z Pakoměřic s spuolupóvodem pohánějí Duška z Cítova.

[1]) *týž* A. — [2]) Schází v B.

* [6.] O témž také jest nález v Bílých puohonných, kdež Václav z Lobkovic pohání Bohuslava Břekovce léta MCCCCXCI.

* [7.] Člověk platný pána svého někdajšího, když by pod ním nebyl, nemuož poháněti. Nález o tom v Červených puohonných, kdež Martin z Litovic[1]) pohání Viléma z Žďáru; a v Bílých puohonných, kdež Michal Švarcl[2]) Tiemu[3]) z Koldic pohání léta MCCCCXCV o sv. Vítu [15. června 1495].

[1]) z *Zletovic* mají chybně AB. — [2]) Švarcl z *Krupky* má C. — [3]) *Tuomu* AB.

* [8.] O člověka neb o čeledína pro skutek neslušný v kázeň vzatého nemá pohánĕno býti. Nález o tom v Bílých puohonných, kdež Burjan z Švamberka ɔc pohání Zygonu z Otmberka[1]) léta MCCCCXCIII v úterý po suchých dnech postních [5. března 1493].

[1]) *Zygonu z Otmberka* schází v A a B.

* [9.] Čeledína promlčí, ktož věda, kde jest, a nepohání z něho, až léta zemská projdou. Nález o tom v Bílých puohonných, kdež Dorota z Chlumu pohání Marklétu z Hořic léta božieho MCCCCLXXXIX[1]) v středu o suchých dnech postních [11. března 1489].

[1]) *MCCCCXC* má C.

[10.] O člověka ktož by k komu poslal, a on mu ho nevydal, až by jej puohon zastihl: není povinen jeho potom přijíti, než muože se svého puohonu držeti. O tom v Bílých puohonných léta MCCCCXCI k postním suchým dnuom [23. února 1491] Burjan z Javoru pohání Jana z Chřenovic.

[11.] Člověk mladý, let nemající, pro mord neb z hlavy muože pohnán býti k soudu, než z jiného nic.[1]) List C. III. — [1]) nic *nemuože* má B.

[12.] Od člověka mladého, nemajícího let XXti, ktož by statek přijal jakžkoli buď trhem neb smlúvou: nemá to žádné moci. O tom v Červených puohonných léta MDVIII k roku sv. Jeronyma [30. září 1508] v při[1]) mezi Václavem a Bartošem.

[1]) Schází v A.

[13.] Člověka panského a rytířského stavu žádný nemá přinutiti žádného, aby uručil, aby před jeho neb před jich právem stál. O tom v Červených puohonných léta buožího MDVIII k roku sv. Jeronyma [30. září 1508]: „Viktorin z Kocova pohání Pražan Novoměstských."

[14.] Člověk rytířský, maje duom v městě, nemuože kšaftovati právem městským o hotových penězích a klénotech, neb hotoví penízi a klénoti pod šos neslušejí. O tom v Registřích královských, kteráž sou za krále Vladislava ke dskám dána a u desk jsú. Nález o tom v týchž Registřích na XXXIV listu „Mezi Petrem Haléřem a Bohounkem".

[15.] Člověka ktož vysoudí, že mu i s statkem vydán býti má, kterýž jest tam s sebú přivezl, přinesl aneb přihnal. O tom v Bílých puohonných léta MCCCCXCII k Letnicím [13. června 1492]: „Bořivoj z Donína pohání Zdeňka z Švamberka."

[16.] Člověka svého neb úředníka neb čeledína ktož by zastihl na čích kruntech, buď i kromě vsi, a žádal vydání, že každý takového má vydati a klajtem žádným že ho zastírati nemá; pakli toho neučiní, pokutu, bude-li pohnán, dáti musí. O tom v Bílých puohonných léta MCCCCXCIII k suchým dnuom[1]) adventním [18. pros. 1493]: „Bořivoj z Donína pohání Zikmunda Mléčka[2])."

[1]) Schází v A. — [2]) *Jana Mlíčku* má B.

[17.] Člověk žádný, maje pána dědičného, nemuože se obdarováním královským, kdyby mu král erb dáti ráčil, tím erbem od pána svého dědičného vyhostiti a z člověčenství vytáhnúti: než užívaj erbu pánu svému bez škody. O tom v Prvních Hyndrákových K. XX. mezi Mikulášem starším Trčkou a Eliášem.

[18.] O člověka ktož by k komu poslal, aby mu ho[1]) vydal, a ten, k komuž by posláno bylo, jmenoval by toho den některý, že ho vydati chce, a když by po toho člověka přišli na ten den a nenalezli by toho, ktož by měl vydávati, doma, že proto mají ten den vyčekati. Pakli by nevyčkali a pohnali by z pokuty: neobdrží. O tom v Černých puohonných k roku sv. Jeronyma léta MDXI [30. září 1511], kdež[2]) „Jarohněv Vyhnák s puovodem Ondřejem z Křekovic" ɔc.

List. C. III. — [1]) Schází v A. — [2]) Schází v A.

[19.] Člověka z nevydání ktož by koho pohnal z pokuty a právo ustál, že člověka také ustojí a obdrží ho právem staným. O tom v Červených puohonných léta MDXVII: „Johanka z Tandorfu, abatyše kláštera Tajneckého, pohání s puovodem Wolfa z Kukštaina."

[20.] O témž téhož léta MDXVII,[1]) kdež Albrecht Cipla z Kravska pohání Mikuláše Řísnického. [1]) Schází v A.

[21.] Člověk poplatný sedlský nevyhoštěný žádný nemuože nic dáti ani odkázati bez povolení pána svého. O tom nález v komorním soudu mezi Ondřejem a bratrem jeho Víthy ze Rzavého s jedné a Janem Čabelickým z Soutic a na Týně lidmi z strany druhé o pych.[1]) [1]) *o pych* schází v B.

[22.] O témž najdeš téhož léta a dne, jakož nahoře, mezi purgmistrem a konšely i vší obcí města Hradiště hory Tábor s jedné a Kateřinú z Pacova z strany druhé.[1])

[1]) Schází v A.

[23.] O člověka ktož by k komu poslal, a ten, k komu by o toho člověka posláno bylo, nevydal jeho, než pravil, že má nějakú spravedlnost k tomu člověku, a nepravil, že ten člověk jeho není, by pak jeho nebyl, ani na jeho kruntu seděl, bude-li pro nevydání z pokuty pohnán: bude na něm pokuta přisouzena. O tom v Černých[1]) puohonných léta MDXIII k adventním suchým dnóm [14. pros. 1513].

[1]) *Červených* B.

[24.] Člověka pro postavení ktož jest pohnán k puohonu a k při postavení, a v puohonu není žádán, aby jeho do té pře dodržal a do skonání dochoval, a byl potom někde utracen na některé popravě: že není dále povinen jeho ku právu stavěti.[1]) O tom v Lvových puohonných léta MCCCCXCVIII k Letnicím [6. června 1498],[2]) kdež Kristofor Náz pohání purgmistra a konšeluov i vší obce[3]) Čáslavských.

[1]) *jeho ku právu stavěti* schází v A. — [2]) *k suchým dnóm letničním* B. — [3]) místo *a konšeluov i vší obce* čte se v A purgmistra ꝯc Čáslavských.

[25.] O témž[1]) v komorních registřích léta božieho MDIV mezi Litvínem z Zahrádky [23. dubna 1504].[2])

[1]) *O tom nález* B. — [2]) Srov. nález č. 1325 v AČ. XIII. str. 70, kdež stojí 23. listopadu mylně místo 23. dubna.

[26.] O člověka vydání ktož k komu pošle, a on odpoví, když to provede, že jeho jest, že mu ho chce vydati: není ten povinen toho provozovati jemu, než muože pohnati z pokuty, a provede-li před soudem, že jest jeho, obdrží. O tom v Lvových puohonných[1]) léta buožího MDI k Letnicím[2]) [2. června 1501]: „Jan z Dubec pohání Bořivoje z Donína."

List C. IV. — [1]) Schází v A. — [2]) Schází v B.

[27.] Člověka neb čeledína ktož žádá na kom, aby mu vydán byl, a při tom mluví takto, aby mu ho vydal aneb se jím ujistil: sám sobě zmatek učiní a pokuty neobdrží. O tom v Lvových léta božího MCCCCXCVI k roku sv. Jeronyma [30. září 1496], kdež[1]) Zdeněk z Bušic žaluje na Kateřinu ꝯc.

[1]) Schází v A.

[28.] O člověka neb o čeledína vydání ktož k komu sám osobně jde s někým a žádá na něm vydání, a nebude-li mu vydán, a požene-li z pokuty: neobdrží jí,

poněvadž zřízení zemské okazuje, že má poslati a ne sám jíti. O tom v Lvových léta MCCCCXCIX k roku sv. Jeronyma [30. září 1499]: „Zikmund z Pivovic měštěnín žaluje na Jiříka z Hrádku mincmajstra“ ɔc.

[29.] O člověka pro nevydání ktož by byl pohnán z pokuty i dal na sobě právo ustáti, že jest povinen toho člověka vydati i s pokutú. Pakli by toho neučinil a byl podruhé pohnán pro nevydání z druhé pokuty a že by se teprv chtěl brániti něčím, než má a povinen jest toho člověka vydati i s pokutú. O tom v Červených puohonných léta MDXVII k suchým dnuom[1]) adventním [16. prosince 1517], kdež[2]) „Albrecht Cipla pohání Mikuláše.“

[1]) Schází v A. — [2]) Schází v A.

[30.] O čeledína pro vydání ktož by k komu poslal, a ten pravil, že mu se nehodí jeho vydati, a práva jemu poddal, že z toho jest duovod, že jest ten čeledín u něho byl: bude pokuta na něm přisouzena. O tom nález[1]) v Červených puohonných léta buožího MDXVIII k postním [24. února 1518]: „Petr Suda z Řenic pohání Přibíka Koocze.“[2])

[1]) Schází v A. — [2]) *Koczie* B.

[31.] O člověka vydání neb čeledína ktož by poslal k komu, má jej zejména jmenovati. Pakli by nejmenoval a pohnal z pokuty: neobdrží. O tom nález[1]) v Červených puohonných[2]) léta MDXVII k suchým dnuom[3]) adventním [16. prosince 1517]: „Panna Dorota z Doupova převora ɔc pohání Albrechta.“

[1]) až [3]) schází v A.

[32.] Člověka svého aby postavil, ktož by koho pohnal, že jeho chce viniti z mordu, i když jej při vyhlášení puohonu postaví, tehdy jest puohonu dosti učinil pohnaný a více jemu ho není povinen stavěti; než chce-li, aby ten člověk k soudu dostál, má žádati, když při vyhlášení puohonu postaven bude, aby byl vsazen neb na rukojmie dán, aby ku právu[1]) dostál. O tom v Černých puohonných léta božieho MDXI k suchým dnóm[2]) postním [12. března 1511]: „Pavel Choltický z Oujezda pohání Štěpána Anděla, aby postavil člověka ɔc.“

List C. V. — [1]) a [2]) Schází v A.

[33.] Od člověka jakéhožkoli ktož by se poddal všecko spravedlivé učiniti na svém právě, a druhý toho nepřijal aneb přijíti nechtěl[1]) a pohnal přes to: ostane křiv. O tom léta MDXI k adventním [17. prosince 1511], kdež Jan Vratislav z Mitrovic pohání kněze Stanislava.

[1]) *aneb přijíti nechtěl* schází v A.

[34.] Z čeledína pro nevydání jednou[1]) muože z pokuty pohnati, a toliko pokutu povinen[2]) jest dáti, než čeledína není povinen vydati. O tom v kvaternu menším zápisném léta MDXXIV v středu o suchých dnech postních [17. února 1524] mezi Zikmundem Vyšehněvským z Sedlce a Johankú z Radonic. Nález z naučení panského jest tu napsán, než stranám není čten, protože sou se byly smluvily.

[1]) Schází v B. — [2]) *vinen* B.

[35.] Člověk sedlský maje pána, pohnal-li by koho, bude puohon zdvižen, než pán jeho má pohnati. O tom nález v komorních registřích léta MDIX mezi Janem z Kounic a Alšem Zručským k sv. Martinu [14. listopadu 1509].[1])

[1]) Srov. nález č. 1529 v AČ. XIII str. 201.

[36.] Člověka neb služebníka čího ktož by bez příčiny vsadil: učiní pych. O tom nález mezi Janem Vratislavem a Děpoltem z Lobkovic v Komorních registřích k Svátosti léta MDX [12. dubna 1510].

[37.] Člověk maje pána vrchního a někomu by jinému s něčeho plat platil; ješto by ten plat dědičný ani s volí pána dědičného nebyl, a ten člověk poplatní od vrchního pána propuštěn byl, a plat onomu ten že by sešel, a pro sjití toho platu onen že by pohnal pána vrchního: nic neobdrží. O tom nález v Komorních registřích mezi Mikulášem mladším Trčkou z Lípy a Albrechtem a Janem bratřími z Skalky k Svátosti léta MDI [27. dubna 1501].[1])

[1]) Srov. nálezy č. 1020 a 1054 v AČ. XI. 527, 548.

[38.] Člověka cizího ktož by vízil neb na rukojmích měl, a ten, čí by to člověk byl, poddával by se k tomu, že od něho spravedlivé chce učiniti, žádaje toho, aby propuštěn byl, a ten toho učiniti nechtěl: muože pohnán býti z pychu a obdrží pych i propuštění. O tom nález v Komorních registřích mezi purgmistrem ɔc Píseckými a Václavem Adamem léta MDIX [12. listopadu 1509].[1])

[1]) Srov. nález č. 1515 v AČ. XIII. 190.

[39.] Člověka čího dal-li by kto vsaditi pro dosti neučinění nějakého závazku. O to pohnal, číž to člověk byl, z pychu toho, ktož ho vsadil: obdržal pych. Nález v Komorních registřích: „Jiřík z Walštaina pohání Petra Škorni léta božieho MDXII k sv. Martinu [11. listopadu 1512]. List C. VI.

[40.] Člověka čího neb služebníka kto by jal pro jakoužkoli věc, pošle-li pán jeho proň, aby jemu vydán byl, že chce od něho spravedlivé učiniti, má jemu ho vydati, a dá-li jej zmučiti na své popravě, musí jemu dáti L kop grošuov. O tom v Červených puohonných léta MDVII: „Jan Svadba z Otradovic pohání Alše Zrutského z Chřenovic."

[41.] Člověk čí když by k některému právu o něco přistoupil, a jsa odsouzen, byl by pro tu při do vězení vzat, a pán toho člověka poslal by oň vedle práva a zřízení zemského, aby jemu vydán byl, není ho povinen z toho práva vydati; a požene-li pán ten jeho z pokuty, nic neobdrží. O tom v Červených puohonných léta MDVII k Letničným [26. května 1507]: „Mikuláš z Drašovic a na Crhonicích[1]) pohání Nymburských".

[1]) *Chřenicích* B.

[42.] Člověk žádný neerbovní, kterýž pána má, nemuože z ničehuož žádného pána ani člověka rytířského pohnati, ale pán jeho má pohnati. O tom v Červených

puohonných léta MDVIII k Letničným [14. června 1508]: „Václav Holík z Strašic pohání Mandelenu z Vrtby ɔc“.

[43.] O témž najdeš v týchž puohonných léta MDIX k roku suchých dní postních [28. února 1509]: „Vávra příjmím Klivaň pohnal Jana Vratislava.“

[44.] Člověka čího ktož by pro posekání lesu s vozem a s koňmi vzal a k tomu jej uručil, a ten, čí by člověk byl, pohnal by z pychu: obdrží. Nález v Komorních registřích léta MDXIII mezi Jindřichem Kornhauzským a Jiříkem Bezdružickým.

[45.] Člověka přikázaného ktož by komu vsadil proto, pravě, že by byl člověk jeho, učiní pych tomu, komu by byl přikázán. O tom v Komorních registřích nález, kdež Zikmund Bareš pohání Václava Mutrplosa léta božieho MDXII k roku sv. Martina [11. listopadu 1512].

[46.] Člověk komuž by byl zamordován, nemuože pro plat, kterýž jest ten člověk platil, pán toho kruntu hleděti, poněvadž toho kruntu v držení jest; než chce-li o mord pohnati, to muože učiniti. O tom v Červených puohonných l. MDIX ad Jeronimi [30. září 1509]: „Apolon z Želeč[1]) pohání Jindřicha“ ɔc.

List C. VII. — [1]) Měleč B.

[47.] Člověka pro postavení, kterýž by pych učinil, ktož by byl pohnán, a že by ten pán pohnaný po vyhlášení puohonu k té při sám poručníka udělal, a ten poručník hojemství bral, a ne ten člověk, kterýž měl postaven býti, by pak k rozsudku ten člověk nestál: tehdy pych na tom pánu, kterýž jest jeho postaviti měl, přisouzen bude, poněvadž jest poručníka sám udělal, a ne ten člověk, že jest tudy tu při na se přejal.[1]) O tom v Červených puohonných léta MDX k roku[2]) sv. Jeronyma [30. září 1510]: „Petr Adršpach pohnal Beneše z Sendražic.“

[1]) *přijal* B. — [2]) Schází v A.

[48.] Člověka kterého ktož obstaví kde právem, není to za pych počteno. O tom v Červených puohonných léta MDVIII k roku sv. Jeronyma [30. září 1508]: „Kamarét Pešík z Komárova pohání Václava z Lobkovic.“ Než má ten po právu jíti, ale nepoháněti.[1])

[1]) *pohnati* B.

[49.] Člověčenství ktož by komu slíbil nedobrovolně, nemá to moci žádné. O tom v Červených puohonných léta božieho MDXVII k postním[1]) [4. března 1517]: „Zikmund Bareš z Kamenice pohání Václava Mutrplosa.“

[1]) Schází v B.

O chlebenie.

*[50.] Chlebí-li mátě s dětmi, věno její při dětech zuostává, když by ho žádnému nezapsala a umřela. Nález o tom v Modrých puohonných, kdež Sezema ze Mšenné[1]) pohání Jana Řitky léta MCCCCLVI ve čtvrtek o Středopostí [4. března 1456].

[1]) ze *Všenor* má C.

*[51.] O chlebení s dětmi kdyby ruoznice byla, dosti jest k ukázání chlebení na jednom pánu neb zemanu, kterýž k té vdově najblíž přísedí; a tomu má bez přísahy věřeno býti, aneb hajtmanu kraje anebo popravci: a na tom dosti jest svědomí dětem jejím. Nález o tom v Čtvrtých Matějových A. VI. v při Jana z Oustí a Jana Zajimače.

List C. VIII.

O clu a cestě.

*[52.) Cla nová a přičiněná mají minúti. Nález o tom v Čtvrtých Matějových A. III: „Najjasnější".

*[53.] Clo nové odsoudili od XVIII let. Nález o tom v Čtvrtých Ondřejových A. XXX v při mezi Zděnkem z Švamberka[1]) léta MCCCCLXXXIX.

[1]) *a Buškem z Zíberka* dodává C.

[54.] Clo komuž král ráčí dáti, a[1]) on jeho v držení a užívání jest pokojně do tří let a XVIII neděl, má jeho užiti. O tom v Lvových puohonných léta MDIII k adventním [20. prosince 1503]: „Zděnek Lev z Rožmitála pohání Jana Vratislava".

[1]) Schází v A.

[55.] Clo nové ktož by bral, a někdo nedada letóm projíti, poháněl z toho, tehdy ten, ktož pohání, obrání se tomu clu; než jiní, ktož nepohánějí, musejí dáti. O tom v Černých[1]) puohonných léta MDXII k Letničným (2. června 1512): „Voldřich Freymut pohání Hrabí" ꝛc.

[1]) *Červených* B.

[56.] Clo ktož kolivěk drží, buď páni, rytířstvo, Pražané neb města, mají z práva cesty opravovati; pakli by neopravili, mohou od toho, ktož tou cestou pracuje, napomenuti býti, a jestliže by po napomenutí neopravil, muož pohnán býti z desíti hřiven stříbra bez lotu před menší úředníky. O tom v Druhých Václava z Chvojence K. XXIV: „Rozsudek královský" ꝛc.

*[57.] Cesty a silnice na cizí krunty nemá žádný obracovati svévolně. Nález o tom v Bílých puohonných, kdež Václav Valkoun z Adlaru pohání Jiříka a Viktorina bratří z Ronova.[1])

[1]) Hledaj víc folio Silnice ꝛc dodává C.

O cizozemcích.

*[58.] Cizozemci úřaduov ani zámkóv v Čechách držeti nemají. Nález o tom v Pátých Planových G.[1]) VI: „Najjasnější" ꝛc.

A v Třetích Ondřejových B I. „Najjasnější",[2]) a v týchž dskách, že cizozemcóm v Čechách zámkuov prodávati žádný nemá.

[1]) *S* má B, a *B* má C. — [2]) Schází v C.

*[59.] Cizozemcuom právo nemá puštěno býti v Čechách proti tomu, komuž se prve v jich zemích spravedlivé nestane.[1]) Nález o tom v Čtvrtých Ondřejových B. I: „Najjasnější" ɔc a A. XXVI v při mezi Joštem Fayczlarem z Felcze[2]) a Jindřichem z Plavna léta MCCCCLXXXIX v úterý u vigiljí zvěstování panny Marie [24. března 1489].

List C. IX. — [1]) *spravedlivě nestalo* C. — [2]) *z Fulcze* A a B.

*[60.] *Cedulemi řezanými* bez pečetí nebývá díl dostatečný, než listy. O tom v Druhých Hyndrákových M. XXXIX mezi Vilémem z Čejkova a Vilémem z Ryzmberka. Výminka při tom.

[61.] Cedulemi rozdíl že muože býti. O tom v Kvaternu úterním k roku po suchých dnech postních léta MDX [26. února 1510] mezi Annú z Vesce a Heřmanem a Jindřichem z Vojislavic.[1]) Tu v témž nálezu najdeš, že spolek listem býti nemuože, než osobně podle zřízení zemského.

[1]) *z Voslavic* A.

*[62.] *Chlapstvem* ktož by koho nařekl, má o to hofmistr nebo maršálek slyšeti; pakli se svolí před purkrabí Pražského a neprovede-li, má jemu narčenému zaplatiti, což na to naložil, a má říci[1]) tomu, žes selhal. Nález o tom v Třetích Václavových S. II: „Barones".[2])

[1]) *má jemu nářčený řéci* C. — [2]) Schází v A a B.

*[63.] Chromý má přísahati sedě neb leže. O tom nález Wenceslai Andree R. XXVI: „Páni ɔc" léta MCCCCLVIII o suchých dnech adventních [20. prosince 1458].

*[64.] Což prodáš, z toho puohonu neber. Hledaj folio XLI:[1]) „Puohonu neber ɔc".

List C. X. — [1]) Schází v C.

[III.] O kladení do desk.

*[1.] *Ktož klade do desk a ve dskách* sám nemaje, a kupující věda o tom i přijímá: jsú oba v kázeň vzata. Nález o tom v Modrých Puohonných, kdež Votík z Tlučné pohání Jana Žida z Vetlý[1]) léta božieho MCCCCLXIII ve čtvrtek před sv. Řehořem [10. března 1463]. [1]) *Wetky* B.

*[2.] Dskami ktož klade, sám ve dskách nemaje, hrdlo i statek ztratí. Nález o tom v Modrých puohonných, kdež Bohuslav z Prahy pohání Václava Skuhrovského léta MCCCCLVI v pondělí před sv. Havlem [11. října 1456).

*[3.] A v týchž puohonných, kdež Mikuláš Čapek z Dalkovic pohání Zikmunda Kojkovce[1]) z Ostrova léta MCCCCLXI v sobotu po sv. Bonifacii [6. června 1461].

[1]) *Krykovce* má B.

*[4.] Do desk klásti pánuom a rytířstvu měšťané a sedláci mohou dědictví své svobodné bez povolení královského, než měšťanuom a sedlákóm dědictví svobodného

žádný ve desky klásti nemá bez povolení královského, ani osobám duchovním. Nález o tom v Druhých Doupovcových J. II: „Páni ɔc“ léta MCCCCLXVII[1]) a v Pátých Planových A. neb G.[2]) VI: „Najjasnější ɔc“ léta MCCCCLXVII.

List D I. — [1]) Zde končí B. — [2]) *neb G* schází v C.

*[5.] Do desk kladení ne vedle práva, takové dědictví na krále přichází. Nález o tom v druhých Zdislavových K. neb[1]) R. XVI. Pře mezi Jindřichem[2]) z Mančic[3]) a Jeníšem a Bětkou.

[1]) *K neb* schází v C. — [2]) *Jiříkem* B; *Jetřichem* C. — [3]) *z Munčic* mylně v A i B.

*[6.] Do desk když jeden klásti chce, a druhý přijíti nechce: ten druhý, ktož přijíti nechtěl, jest odsouzen. Nález v Modrých puohonných, kdež Votík z Tlučné pohání Jana řečeného Žida z Vetlý léta MCCCCLXIII ve čtvrtek před sv. Řehořem [10. března 1463].

*[7.] Do desk což se zejména neklade: to není prodáno. O tom nález v Bílých puohonných, kdež Zikmund z Rozn'hajnu pohání Viléma Ilburka ze Mšenné léta MCCCCLXXXVII. Víc hledaj folio LXII.:[1]) „V trhu co zejména nestojí[2]) ɔc“, víc folio XII:[3]) „Zejména ɔc“.

[1]) a [3]) schází v C. — [2]) Zde končí B.

*[8.] Do desk dvorských dědin svobodných nemá kladeno býti, ani manských dědin[1]) do desk zemských. O tom v Modrých puohonných léta MCCCCLIV: „Anežka z Kovařova pohání Jana Calty z Kamenné Hory.“

[1]) Schází v C.

*[9.] Do desk ktož klade královské, knížetské[1]) nebo cizí dědictví nebo duchovní[2]): v pokutu upadá panskou. Nález o tom v Druhých Doupovcových[3]) P. XXIX: „Páni ɔc“.

[1]) *kněžské* C. — [2]) Schází v C. — [3]) *Doupovských* B.

[10.] Dskami ktož komu moc dá, aby mohl trhem klásti jeho dědiny, to na ten spuosob, jakž moc jeho ukazuje, každý muože učiniti. O tom v Třetích Planových A. XXX[1]) mezi Janem z Rožmberka a Kateřinú.

[1]) XXXI. má B.

[11.] Do desk když kto klade dědictví, a bratr jeho[1]) nebo strýc tomu neodpírá do let ɔc: tím se rozdíl pokáže. O tom v Modrých puohonných: „Václav Ysrle z Drahonic pohání Jana Caltu.“

[1]) Schází v A.

[12.] O témž najdeš v Čtvrtých Planových M. XIV mezi Závišem z Sekyřic a Martou.

[13.] O témž v týchž M. XVI mezi Benešem z Dřevenice a Janem Košmberským.

[14.] Do desk žádný nemuož nic bez osobního přiznání u desk klásti; než ktož chce bez přítomnosti klásti, přiznaj se prve a vezmi rekognicí.[1]) V zřízení D. I.[2])

List D. II. — [1]) Zde končí B. — [2]) Zz. 1530 čl. 98.

O dskách zemských.

*[15.] Proti dskám listové ani svědomí moci nemají. O tom nález v Modrých puohonných, kdež Ofka z Častolovic pohání Jiříka z Kunstatu léta MCCCCLV v sobotu před sv. Havlem [11. října 1455].

*[16.] A v Bílých nových puohonných času Václava krále, kdež Jan z Sovojevic[1]) pohání Jaroše z Opočna léta MCCCCVI o suchých dnech postních [3. břez. 1406].

[1]) *z Svojevic* AB.

*[17.] O témž v Modrých puohonných, kdež Pechanec Ojíř z Očedělic pohání Mikuláše Mentlara[1]) léta božieho MCCCCLIV o suchých dnech letničných [12. června 1454].

[1]) *Wentlara* C.

*[18.] Též v Bílých puohonných, kdež Mandelena z Tachova pohání Beneše z Kolovrat a z Libšteina.[1])

[1]) *z Klinštaina* mají mylně A a B.

*[19.] Desk žádný přesvědčiti nemuože. Nález v Druhých Mauricii O. XI neb XII. v při Jana z Přétočna řečeného Kobyla a Jaroslava z Opočna ꝛc.

*[20.] Proti dskám svědomí moci nemá. Hledaj folio L[1]) na zad.

[1]) *folio L* schází v B a C.

*[21.] Dsky starší proti poslednějším zuostaly. To stojí[1]) v Třetích Planových R.[2]) XI v při Zikmunda děkana Boleslavského a Jana Hyklíka[3]) léta božieho MCCCCLXXXV.

[1]) *O tom* má B. — [2]) *Y* má C. — [3]) *Herlika ze Záp* C.

*[22.] Dsky proti listuom odsouzeny, protože sou byli listové starší nežli dsky. O tom v Čtvrtých Matějových A. XXX: Vedle té pře, kdež Zdeslav Vlk pohání léta MCCCCXXXVIII[1]) v úterý po Božím těle [17. června 1438].

[1]) *MCCCCXXXVII* má C.

*[23.] Dsky bez držení, a zvláště staré věci, nic nejsú. O tom tuto hledaj napřed B. V:[1]) O braní s komorníkem na zmatek.

[1]) Schází v C.

[24.] Dsky mohou přesvědčeny býti. O tom Secundo Nicolai B.[1]) II. v při Purkharta z Janovic.

[1]) *K* má v B.

*[25.] Dsky staré nemají vyhledávány býti. O tom nález v Druhých Doupovcových P. XXIX juxta: „A mnozí vyhledávají ꝛc“.

*[26.] Dsky všecky mají česky psány býti. To psáno v kvaternu Menších zápisných léta MCCCCXCV v pondělí před sv. Kedrutú [16. března 1495]: „Páni ͻc“.

*[27.] Dsky zuostaly proti listu, kdež zapsal dskami jedněm a potom listem druhým. Hledaj folio LXXII:[1]) „Zapsal statek dskami ͻc“.[2])

[1]) Schází v C. — [2]) Celý tento zápis schází v B.

[28.] Najdeš víc o dskách, kterak šermují[1]) s listy a listové s nimi, L. III° a IV.°

List D. III. — [1]) *zacházejí* B.

O dědictví.

[29.] Dědictví ktož by komu prodal, a ten trh cedulemi smluvními byl by dokonán, a těmi cedulemi že by se zavázal na najprvnější suché dni příští ve dsky klásti, a od kupujícího peníze nebo jistotu na summu neb na díl té summy přijal, a v tom, než by ty suché dni přišly, že by umřel, požene-li přítel najbližší prodávajícího z toho statku, chtě po příbuzenství právo míti: neobdrží nic, a trh ten má před se jíti. O tom v Lvových puohonných léta MDIV k Letnicím [29. května 1504]: „Jan z Sulevic pohání Václava Solského“.

*[30.] Dědictví svobodného měšťané na zemi kupovati nemají. Nález na to v Druhých Doupovcových J. II: „Páni ͻc“. Stalo se léta MCCCCLIV.°

[31.] Dědictví svobodné s povolením královským ani bez povolení ani nikterakž nemuože do žádných kněh městských a nemá vloženo býti. O tom v Černých koženných mezi Jaroslavem z Sebuzic a Žateckými k adventním.

*[32.] Dědictví věnné dokud má držáno býti, hledaj folio LVIII:[1]) „Věnné dědictví ͻc“; „Dědictví držitel věno muož splatiti;“ folio LX:[2]) „Věno muož splatiti ͻc“.

[1]) a [2]) Schází v B a C.

*[33.] *Dání a milosti královské* mají každému bez škody a ujmy na jeho spravedlnosti býti. Nález o tom v Prvních Viktorinových B. XVI: „V té při, kteráž jest vznikla[1]) mezi Ctiborem Tovačovským, Nymburskými a Bradáčem.“ Stalo se ve čtvrtek po sv. Diviši.

[1]) Schází v A a B.

*[34.] Dáním královským nemá býti saháno na dědiny žádného, leč to prve soudem rozeznáno bude. O tom Wenceslai Andree J. XXIX v při Prokopa Apatykáře z Prahy.

List D. IV.

O dílu a rozdílu.

*[35.] Díl trojím obyčejem bývá: dskami, listy a přátely. Nález v Bílých puohonných, kdež Vilém z Rožmberka pohání Jana z Švamberka, mistra převorství Českého[1]) a po Čechách, léta MCCCCLXXXV.

[1]) Schází v A a C.

*[36.] Díl otec synuom svým[1]) má dáti, když[2]) za své živnosti mezi své syny statek dělí, rovný, nic méně a více jednomu mimo druhého, než jednostajně; nýbrž jestliže by po smrti otce kterému z jeho synuov se zdálo, že by se dělením otce jeho jemu ukrátilo, tehdy jiní bratří jsú povinni všecek statek zase děliti podle práva. O tom v Památných žlutých S. XXVIII. v při, kdež Jan a Hynek Kordulové oc.

[1]) Schází v A a C. — [2]) **když** *toho na něm požádá z statku svého, jakžkoli a po komžkoli dobytého, a týž syn, pokudž jest v nedílnosti s otcem, též se rozděliti má s jinými dětmi jeho na rovný díl o všecek statek jakžkoli a po komžkoli dobytý, krom po ženě. Nález o tom v čtvrtých Ondřejových A. XVII. v při mezi Janem z Kolovrath a Albrechtem odtudž z Kolovrath léta božího 1489 v outerý po sv. Longinu [17. března]* — tak v C.

[37.] O tom šíře a kruntovněji v týchž Památných T. VI.

*[38.] Dílnosti zápis okazuje bez odporóv i bez povolení ve dsky kladení. Nález v Modrých puohonných, kdež Jan mladší z Děčína pohání Děpolta z Ryzmberka a Kateřinu, manželku jeho, léta MCCCCLVII v pondělí po sv. Vítu [20. června 1457].

*[39.] Dílnost se poznává, když kto ve dsky kladení i přijímání nepovoluje ani odpírá. O tom v Čtvrtých Planových M. XIV v při Záviše z Sekyřic[1]) a Markéty dcery někdy Jana z Sekyřic.

[1]) Zde končí A a B.

* [40.] V týchž Planových M. XVI v při Beneše z Dřevenice a Jana Košmberského z Chlumu.

*[41.] Dílu duovod odpoŕóv kladení trhuom, věnuom a zápisuom. Nález v Modrých puohonných, kdež Václav Ysrle z Drahonic pohání Jana Calty z Kamenné Hory léta MCCCCLX v úterý po sv. Kedrutě [18. března 1460].

* [42.] Dílu odsazením[1]) nad zbožím není dostatečný duovod. O tom v Bílých puohonných, kdež Mikuláš z Velečic pohání Mikuláše Haška odtudž léta MCCCCLXXXVIII[2]) k adventním suchým dnuom [17. prosince 1488].

[1]) *odsouzením* B. — [2]) *MCCCCLXXXVII.* má C.

*[43.] Díl svój každá sestra muože prodati léta mající, než dílu sestry let nemající nemuož prodati. Nález o tom v Pátých Planových A. V v při Anny z Hradenína a Mikuláše Daksa léta MCCCCLXII[1]) v pondělí po sv. Františku [11. října 1462].

List D V. — [1]) *MCCCCL nebo LV* má C.

[44.] Víc o dílu bratří najdeš tuto napřed B. III. a IV., víc N. VII., R. VI.[1])

[1]) *napřed a víc v zřízení tištěném* B.

[45.] Dílu nechtěl[i-]li by buď bratří neb strýci komu dskami stvrditi, rozebravše dílčí cedule, mají k tomu listem obranním aneb zatykacím připraveni býti. V Zřízení[1]) F. II.

[1]) *V týchž* B. — Srov. Zz. 1530 čl. 167.

O držení a držitelech.

*[46.] Držení dědictví za tři léta a za XVIII nedělí bez odporu má každý užiti, a to moc má. Nález o tom v Modrých puohonných, kdež Anna z Milevska pohání Máchy z Hor léta MCCCCIV o suchých dnech letničných[1]) [21. května 1404].

[1]) *o Letnicích* B.

*[47.] Držení dsky i kšaft odsoudilo. Nález v Bílých puohonných, kdež Markléta z Tarmarku pohání Smila z Běškovic.

*[48.] Držení bez odporu[1]) zuostává proti dskám i proti listóm. Nález v Čtvrtých Ondřejových A. XXVIII v při mezi Čeňkem Vyšehněvským z Barchova a Petrem z Nemyčevsi léta MCCCCLXXXIX v pátek[2]) po zvěstování panny Marie [27. března 1489].

[1]) *bez odporuov* C. — [2]) v *pondělí* C.

*[49.] V týchž Ondřejových J. XXI v při mezi Lvíkem z Prahy a Elškú z Sobětic léta MCCCCXCI[1]) v sobotu o suchých dnech adventních [16. prosince 1491].

[1]) *MCCCCXVI* mají AB.

*[50.] Držení dsky odsuzuje. Nález v Modrých puohonných, kdež Jan Šteker[1]) z Mirovic pohání Štěpánka z Sochovic léta MCCCCLV v sobotu po sv. Havlu [18. října 1455].

[1]) *Štěkar* má C.

*[51.] O témž také nález jest v Bílých puohonných, kdež Jan Heralt z Kunstatu pohání Heřmana Krušinu[1]) z Lichtmburka léta MCCCCLXXXVI v pátek o suchých dnech letničných [19. května 1486].

[1]) *Krušinu hejtmana* C.

*[52.] V týchž puohonných, že držení dsky i kšaft odsuzuje, kdež Markléta z Tarmarku pohání Smila z Běškovic léta MCCCCLXXXV [1485].

*[53.] A v Třetích[1]) Ondřejových A. XXII mezi Johankú z Horšic[2]) a Petrem Kořenským z Terešova léta MCCCCLXXXV v pátek po svatém Tomáši apoštolu božím [23. prosince 1485].

[1]) Schází v A a B. — [2]) *z Horošic* AB.

*[54.] Držení proti dskám moc má. Nález v Druhých Jana Doupovce Q. VI.

*[55.] Držení staré věci ktož okázati nemuož, by pak i dsky měl, nic neobdrží. O tom v Třetích Ondřejových D. XIII mezi Tomášem z Dobrošovic a mistry koleje Karlovy učení Pražského[1]) léta božieho MCCCCLXXXVI v pátek [sic] den sv. Diviše [9. října 1486].

List D. VI. — [1]) Schází v A a B.

*[56.] Držitel statku sirotčího není povinen rukojmí vyvaditi,[1]) když poručníkem není. Nález o tom v Bílých puohonných, kdež Petr z Dobrošovic pohání Annu z Žrnosek[2]) léta MCCCCLXV.

[1]) *vydávati* C. — [2]) *z Únošek* A a B.

*[57.] Držitelé statku mají všickni poháněti.[1]) Nález v Bílých puohonných, kdež Voldřich Šatava z Újezda pohání Petra Kořenského z Terešova.

[1]) *poháněni býti* C.

[58.] Držitel statku ktož by byl čího jakžkoli, ješto by ten, číž statek jest byl, byl[1]) některé ženě příjemce věna jejího tehdáž, když jest ten statek držal: muože ta žena k držiteli toho statku o to věno hleděti a obdrží. O tom v kvaternu Úterním léta MDVIII k Letničním [14. června 1508]: „Markléta z Libčic s Václavem Popelem z Lobkovic."

[1]) Schází v B.

O dědinách.

[59.] Dědiny jaké ktož by vysoudil, a prve, než by jemu byly po nálezu aneb po právu vedení po témž nálezu postoupeny, že by ze škod neb z užívání těch dědin obeslal neb pohnal: že tím puohonem nic nevezme. O tom v Červených puohonných léta MDVI k adventním [16. prosince 1506]: „Albrecht Rendl pohání Hendricha Šlejnice".[1])

[1]) *Šlejmice* A.

[60.] Dědin v držení byli Nymburští v Havrani více nežli zemská léta pokojně, než v dskách neměli jich, a knížata měli ty dědiny v dskách. I vedl se Jindřich Chvalovský na ně po právu staném, kteréž jest měl na knížatech: i dáno jemu za právo, že jest se mohl vésti na ty dědiny pro knížata, poněvadž sú oni knížata a ne Nymburští ve dskách měli. O tom v Druhých Hyndrákových N. XXIV mezi Jindřichem Chvalovským z Ledec a purgmistrem ɔc Nymburskými.

[61.] Dědiny zápisné dskami zapsané ktož by měl, bude jich odsouzen proti tomu, ktož na ně majestáty nebo listy má. O tom v Trhových léta MDXXVI v středu po sv. Matěji [28. února 1526] mezi Janem Šmohařem z Rochova a poručníky dětí Chotkuov.

List D. VII.

[62.] Dědiny jaké ktož by obdržal nálezem, a někto by mu v tom překážku činil, platy neb duochody z těch dědin vybíral:[1]) jest mu povinen tomu, ktož ty dědiny nálezem obdržal, všecko zase navrátiti. O tom nález Quarto Andree K. XXII: „In causa Petri Drahobuzsky".

[1]) *vybral* B.

O duchovních dědinách a o platích.

*[63.] Duchovní dědiny na krále nepřipadají. Nález v Prvních Jana Plany[1]) G. V v při mezi Marklétú převoryší kláštera sv. Anny a Jindřichem Míčanem z Roztok.

[1]) *Plánových* B.

*[64.] Duchovní se promlčí, když dskám[1]) žádný neodpírá. Nález o tom v Bílých puohonných, kdež Jindřich Berka z Dubé pohání Ješka Svojanovského z Boskovic léta MCCCCLXXXVII[2]) v pondělí po sv. Primu [11. června 1487].

[1]) *dskami* AB. — [2]) *MCCCCLXXXI* má C.

[65.] Duchovní plat nadaný a ne koupený se promlčal. O tom v kvaternu Úterním léta MD, kdež kněz Matyáš, opat kláštera Slovanského, obeslal purgmistra ꝛc Nymburské.

[66.] O témž, že plat ne koupený než nadaný se nepromlčal, léta MDXXII v středu na zajtří sv. Jeronyma [1. října 1522], kdež purgmistr a konšelé Litomyšlští pohnali Majtských.

[67.] Duchovní právo se nepromlčí, a aktami právo ukázavši proti držení opat práv zuostal. O tom v Prvních Hyndrákových J. XXVI mezi knězem Bartolomějem opatem ꝛc.

[68.] Dědictví konvent odsouzen, kteréž bylo trhem kladeno konventu, poněvadž dali zemským létóm projíti. O tom v Lvových puohonných léta MCCCCXCVIII: „Kněz Jiřík probošt ꝛc žaluje na Puotu z Ryzmbergka“.

[69.] Z dědictví pohnal kaplan jednoho oltáře k tomu oltáři příslušejícího a koupené trhem; však poněvadž jest od jiných bývalo potom prodáváno, a trhem jedni druhým je kladli, a žádný kaplan toho oltáře těm trhóm nikdá neodpíral, až léta zemská prošla: i jest odsouzen kaplan toho dědictví. O tom v Bílých puohonných léta MCCCCXCI k letničným [25. května 1491]: „Martinus plebanus sancte Katerine in Welwar pohnal Hendricha a Radslava z Šebířova“.

List D. VIII.

[70.] Dáno neb nadáno což jest k kterému klášteru neb oltáři ꝛc, to se nepromlčí. O tom v Červených puohonných léta MDVI k adventním [16. prosince 1506]: „Martin převor od sv. Tuomy pohání Jindřicha.“ — Najdeš víc K. VI, VII, víc P. XXIII, XXIV.

O dcerách a dětech.

*[71.] Dcera po otci dědí, když sama po jeho smrti zuostane,[1]) aneb kdyby syny od sebe oddělil, a dcera sama neodbytá při otci zuostala by. O tom v Prvních Zdislavových K. XLVII: „Jan boží milostí.“

[1]) Zde končí C.

[72.] Dceru svú kdyby kto vdal a po ní věno jmenoval, by pak i nedal a při tom tu výminku udělal, že jí tím neodbývá, a nechal by po sobě syna neodděleného, a ten syn že by umřel a nechal po sobě dětí: že to dítě obdrží statek, ale ne ta, kteráž byla vdána, poněvadž jest jí na tu výminku nic nezapsal ani od-

kázal, moha to učiniti. O tom v Červených puohonných léta MDVIII: „Kateřina z Kněžic pohání Dorotu odtudž".

[73.] Děti let nemající maje ten, ktož umře, a má[1]) u sebe sestru neodbytú, tehdy ta sestra spravovati má statek bratra svého až do let najstarš[š]ího syna, a žádný jiný, duokudž se nevdá. Než kdyby se vdala, tehdy toho statku hned více spravovati nemá, než bratr toho umrlého dílný, ač jest-li který; pakli bratra žádného není, tehdy najbližší přítel. Pakli se nevdá dotud, až najstarší syn bratra jejího let dojde: tehdy, kdyby se vdala, má ji odbýti tak jako otec jeho.[2]) O tom v Bílých puohonných léta božieho MCCCCXCIII k postním suchým dnóm [27. února 1493]: „Barbora z Vrchlabí pohání Čeňka bratra svého".

[1]) *maje* B. — [2]) *její* B.

[74.] Dcera když má nějakú spravedlnost k nějakému dědictví po někom nápadem neb jináč, by je pak otec její neb ktožkoli jiný držal, a ona jsúci již vdaná,[1]) nehleděla k tomu a[2]) o to dědictví podle práva: až by léta prošla, sama se o to připraví. O tom v Druhých Václavových N. II mezi Alenú z Kozojedu a Janem Kunšem bratřími Řepy[3]) z Neveklova.

List D. IX. — [1]) *vdova* B. — [2]) a [3]) Schází v B.

[75.] Dětem čím když by se po někom jiným nežli po otci jich statek dostal, a děti dojdúce let spravedlivých a rozumných, zapsaly by dobrovolně bez mušení a přinucení ten statek otci svému, že to má moc. O tom v Prvních Václava z Chvojence G. VIII mezi Jindřichem z Hradce a Johankou z Krajku.

* [76.] Dědicové řádně poslí na svět dědí v statku otce svého. Nález v Druhých Zdislavových K. XVI v při mezi Jetřichem z Mančic.[1])

[1]) *V zřízení tištěném* dokládá B.

[77.] Dětem některým kto by odkázal statek, by jej pak otec držal, nemá z něho pohánín býti; pakli by byl pohnán, ten puohon bude zdvižen, leč by děti let neměly, tu otec muož býti pohnán. V Zřízení C. II.[1])

[1]) ZZ. 1530 čl. 59.

* [78]. *Dobrá vuole* má býti dělána na pargkameně s visutými pečetmi. To stojí v Čtvrtých Matějových A. XXVII: „Najjasnější ꝛc".

* [79.] Dobrá vuole odsouzena, že nebyla vedle řádu učiněna. Nález v Modrých puohonných, kdež Markvart z Ulitic[1]) pohání Viléma léta MCCCCLXII.

[1]) *z Ulic* má lépe C.

* [80.] Dobrovolné podvolení všeliké[1]) právo láme. O tom v Čtvrtých Ondřejových G. XV v při mezi Janem Přebožským z Zásmuk a Marklétú z Chřenovic léta MCCCCXC[2]) v středu po sv. Matěji apoštolu [3. března 1490].

[1]) *všecko* B. — [2]) *MCCCCXCI* má C.

* [81.] Dobrovolně ktož by se komu zapsal pro něco pod pokutou s komor-

níkem uvázání neb braní na týchž dědinách, a ten se uvázal, a ten, ktož se jest zapsal, že by tomu odpor učinil: učiní ten odpor na zmatek. O tom v Třetích Ondřejových A. XXVIII.

[82.] *Dobytek* ktož by zajal na škodě, mají na tom právě, kdež zajat jest, lidi voliti s obú stran, a což škod provede, zaplatiti. O tom v Lvových puohonných léta božieho MCCCCXCVII k adventním [20. prosince 1497]: „Jiřík Oděradský z Hrušova pohání Mikuláše Převozského“.[1])

[1]) *Převorského* B.

* [83.] Drábi neb služební komuž škodu učiní,[1]) má býti ten vinín před soudem, ktož je na koho pošle, a ne drábi. Nález o tom v Bílých puohonných, kdež Mikuláš z Chvalkova[2]) pohání Přibíka Tluxu z Čechtic léta MCCCCLXXXVII. Hledaj víc L. VI[3]) folio: „Služební ɔc“.

List D. X. — [1]) *by učinili* B. — [2]) *z Valkova* má C. — [3]) Schází v C.

* [84.] Dokládá-li se kdo čeho a toho neprovodí, v zmatek upadá. Nález v Modrých pouhonných, kdež Jan z Zvířnice[1]) pohání Alše z Klinštaina léta MCCCCLXIII v úterý po sv. Řehoři [15. března 1463].

[1]) *ze Zvěznice* má C.

* [85.] O témž také jest nález v Bílých puohonných, kdež Václav Kopanský z Vraního pohání Zikmunda Barše léta MCCCCXCIII. Hledaj víc folio LXVI[1]): „V žalobě ktož se čeho dokládá ɔc“.

[1]) Schází v B a C.

* [86.] Dluhy a závady nápadník má platiti. Nález v Prvních Jana Plany C. IV mezi Jindřichem z Michalovic, najvyš[š]ím komorníkem království Českého, léta MCCCCLIV.[1])

[1]) *MCCCCLVII v pondělí po sv. Vítu* [20. června 1457] má C.

* [87.] Dluh sirotku[1]) povinný má poručníku téhož sirotka plnín býti. Nález o tom v Třetích Planových L. XVII mezi Janem z Stupist[2]) a sirotky někdy ɔc.

[1]) *sirotčí* má C. — [2]) z *Strpist* má C; nejspíš dlužno čísti: z Trpist.

* [88.] Dvěma práva svědčícího, jeden sám z těchto dvou nemuož všeho zapsati. Nález v Modrých puohonných, kdež Bohuslav z Dobrošovic pohání Bohuslava z Švábinova léta MCCCCLVII v pondělí před sv. Vítem [13. června 1457].

* [89.] V týchž puohonných, kdež Kateřina z Prahy pohání Matěje[1]) z Žatce léta MCCCCLVII[2]) v středu před sv. Havlem [12. října 1457].

[1]) *Jana* B. — [2]) *1456* má C.

[90.] Dva když by které věci odpírali a byli sebe dílní, tehdy má každý obvláštně poháněti k odporu i pohánín býti zvláštním puohonem, a ne jedním, sic bude zdvižen. O tom v Druhých Václava z Chvojence K. XXI. mezi Tomášem z Dobrošovic a Václavem Votíkem.

*[91.] Do šraňkuov, když páni soudí, nemá žádný vstupovati všetečně. Hledaj folio[1]) XLVII. [1]) *F* má B; *folio „Soudí-li ɔc“* C.

[92.] Desátku z pustého dvora neosedlého není žádný povinen dáti. O tom v Registřích královských G. nález mezi Mikulášem Trčkou z Lípy a Jindřichem Zrutským.

[93.] *Duom* v kterém městě když by kto z stavu panského neb rytířského koupil: mají jemu měšťané toho města příti a ten duom zapsati. O tom v Prvních Václava z Chvojence K. XXII: Rozsudek královský mezi stavy.

[94.] Víc v kvaternu relací z komory krále JMti léta MDVIII feria VI. post Briccii [17. listopadu 1508] mezi Divišem Boharyňským z Hrádku a Hradeckými.

List D XI.

[IV.] O falši.

*[1.] *Faleš pro jedno slovo k* smlouvě přičiněné jest nalezena, a základ, kterýž jest byl propaden, kdyby toho slova nebylo přičiněno, měl dán býti, jest zdvižen a obráněn. Nález o tom v Druhých Ondřejových L. XXIX. mezi Janem Černčickým z Kácova a Albrechtem z Ryzmburka.

*[2.] Falšem narčený list že by bez vuole jistce přišel, poněvadž jest to jinak provedeno, že jest s volí jistce přišel: tudy jest pohnaný očištěn. Nález v Modrých puohonných, kdež panna Bětka abatyše kláštera ɔc pohání Jindřicha Míčana z Roztok léta MCCCCLV v sobotu [sic] den sv. Diviše [9. října 1455].

*[3.] Falešníci nemají na rukojmie dáváni býti. O tom v Čtvrtých Matějových A. II: „Páni ɔc.“

*[4.] Frajzychar[1]) má se tak při opatrování mince zachovati, královský i zemský, jakož list krále Václava svědčí, bez pohoršení a ujmy práv, kteráž by páni a zemané k tomu z starodávna měli. O tom v Pátých Planových G. VI[2]) juxta: „A o frajzychara, probéř dicitur česky.“

List F. I. — [1]) Frzuchar C. — [2]) zde končí B i C.

[V.] O glejtu.

*[1.] *Glejt ktož má, nemá naň* žalováno býti, ani on na jiné před soudem. Nález o tom v Třetích Václavových A. neb[1]) R. XII:[2]) „Barones ɔc.“

[1]) *A neb* schází v C. — [2]) *VI* má B.

*[2.] Glejt nemá žádnému před soudem dáván býti. Nález o tom v Čtvrtých Matějových S. XXIII: „Páni ɔc“.

*[3.] *Groš český* na to zrno má dělán býti, aby zlatý uherský nebo dukát mohl za XXV grošóv českých koupen býti, a aby těch XXV grošóv českých spra-

vedlivě stálo, a zlatý také za XXV grošóv, ale to bez pohoršení práv starodávních království tohoto Českého. To stojí v Pátých Planových G.[1]) VI juxta, že „JMt ráčí kázati groše dělati ɔc".[2]) To za krále Jiřího[3]) slavné paměti stalo se. Víc o minci tuto nazad M. IV^0.[4])

[1]) *S* má B. — [2]) od *juxta* až *ɔc* schází v B. — [3]) *Jiříka* C. — [4]) Schází v B.

*[4.] Zejména což se ve dsky nezapíše, nemuož obdržáno býti. Nález v Čtvrtých Planových M. XXI v při Plzeňských a Jiříka Pabiánka léta MCCCCLXVI[1]) v pátek před sv. Janem křtitelem božím [20. června 1466]. Hledaj víc folio VII[2]) „Do desk ɔc". List G. I. — [1]) *1465* má C. — [2]) schází v C.

*[5.] Zejména což v vajprose a v dání královském nestojí, jest odsouzeno. Nález v Čtvrtých Ondřejových A. XXIX[1]) v při mezi Zdeňkem z Mnichovic[2]) a Zdeňkem z Švamberka léta MCCCCLXXXIX v pondělí po zvěstování panny Marie [30. března 1489].

[1]) *XXVIII* má C. — [2]) *Mtihavy* C.

*[6.] Zejména čehož v uodporu nepoložíš, toho neobdržíš. Nález v Prvních Viktorinových B. XV, kdež Heřman Krušina z Lichtmburka pohání k odporu Jana z Limburka[1]) léta MCCCCXCIII v středu den sv. Diviše [9. října 1493].

[1]) *z Lemburgka* C.

*[7.] Gruntu ktož neobdrží, nepoháněj ze škod, jinak v zmatek upadneš. Nález o tom v Bílých puohonných, kdež Racek z Kotúně pohání s synem svým Jana z Jindřichovic léta MCCCCLXIII.

[8.] Jeden nedal sobě ve dsky klásti vedle práva, i z té příčiny ten statek připadl na krále. Nález Secundo Zdislai K. XVI.
List G. II.

[VI.] O hojemství.

*[1.] Hojemství a pruotah póvodovi žádnému dáno býti nemá. To psáno v Památných A. XI „Páni ɔc."

*[2.] Hojemství po právu staném v komoře žádnému dáno býti nemá na soudu zemském. To psáno v Památných N. XX: „Najjasnější."[1])

[1]) Schází v A a B.

*[3.] Hojemství o čest toliko jedno jest dopuštěno. Nález v Bílých puohonných, kdež Kateřina z Kalenic pohání Arnošta.

*[4.] Hojemství ktož vezme, již[1]) jest tím vzetím hojemství k soudu přistoupil a má odpoviedati; nebude-li odpoviedati, ztratí. Nález v Bílých puohonných, kdež Hynek z Pravětic pohání Jana Bohounka z Mutic. A tu také stojí, že úředníci na naučení nesedí ani na radě při dskách.[2])

[1]) *čist* B. — [2]) Celá tato věta schází v C.

*[5.] Hojemství dali puovodovi do třetího dne proto, že jest na zemi nic neměl, a rukojmie za sebe na zemi majícího postaviti nemohl. A že jest tomu v těch třech dnech dosti neučinil: nalezeno, že jest ten puohon na zmatek učinil. Nález o tom v Bílých puohonných, kdež Aleš z Ryzmberka[1]) pohání Jana z Černic.[2])

List H. I. — [1]) *z Rozmberka* B.; *z Ryzemburka* nejspíš správné C. — [2]) *z Černčic* C.

O hanění.

*[6.] Jest na to pokuta, odprošení a více.[1]) Nález o tom v Třetích Ondřejových A. XVIII: „Najjasnější ꝯc“ léta božieho MCCCCLXXXV v úterý před[2]) sv. Tomášem [20. prosince 1485].

[1]) *věže* C. — [2]) *u vigilii* C.

*[7.] Hanění soudce[1]) zemského a neprovedení na něj, pokuta jest na to: hrdlo stratiti, a provedení na soudce[2]) zemského též. O tom v Památných L. XII: „Jakož jest Jeník z Mečkova na Jakuba[3]) neprovedl“ léta MCCCCLXXXVII.

[1]) a [2]) *soudci* A. — [3]) místo *na Jakuba* má C *nařekl a.* — [4]) Schází v B; *v pondělí den sv. Diviše* C.

*[8.] Hanění úředníkóv menších a neprovedení jest pokuta: hrdlo stratiti. To psáno v Památných Q. XX mezi Ondřejem z Tišnova, místopísařem desk zemských.

[9.] Zhaněn ktož jest a on sám zase haní a k tomu odhání se a požene: nebývá mu to napraveno. V Bílých puohonných: „Daniel ze Všebořic pohání z nářku cti.“

*[10.] *Hřivna* jedna počítá se za I kopu grošóv a za IV groše české, a za I lot počítá se VIII grošóv českých, a tak dostane se za XX hřiven stříbra bez lotu suma XXI kop XII[1]) grošóv českých vše dobrých stříbrných. O tom v Červených památných Y. XII.[2])

[1]) *XXII* má B. — [2]) Místo článku toho stojí v C: *Hřivna platí LXIV grošuov českých. To psáno v Prvních Zdislavových B. XLV.*

*[11.] Holdy, šacuňky, stráže[1]) ꝯc mají minouti, když práva jdou. O tom v Prvních Štěpánových K. XVIII léta MCCCCLXVI v sobotu o[2]) suchých dnech postních [1. března 1466].

List H. II. — [1]) *staré* C. — [2]) *po* A a B.

[VII.] O králi.

*[1.] *Král Václav z odboje* poháněl. O tom v Červených puohonných, kdež Václav král Český s většími úředníky a s Pražskými úředníky a s Otú z Beřkova[1]) pohánějí Petra z Kosti.

[1]) Schází v A a B; čti: z Bergova.

*[2.] Král Václav osobně stál na svědčení puohonu, a dáno JMti za právo. Dal památné. To stojí v Červených puohonných, kdež Václav král Český ꝯc pohání Puotu z Březnice.

*[3.] Král Český má ku právu státi, pohnán jsa, též jako jiný obyvatel zemský. O tom v Památných J. VIII: „Najjasnější ꝛc,“ kdež zuostání, což se Šlikuov dotýče, léta MCCCCLXXXVI v pátek před přenesením[1]) sv. Václava [3. března 1486].

[1]) *po přenesení* má B.

*[3a.] Král komorníkem poháněl. V Červených puohonných, kdež Václav Český král pohání Puotu z Březnice.[1])

[1]) Schází celá věta tato v AB.

[4.] Král Jiří se soudil, odsouzen jsa puovodem. O tom v Třetích Planových B. IV.

[5.] Král Jiří odsouzen. V týchž Planových o tom N. XXVI.[1])

List K. I. — [1]) *XXVII* B.

*[5a.] Král soudu zemského odložil. Hledaj folio.[1])

[1]) Schází v AB.

[6.] Která města, země, zámky císař Karel k České zemi a k Českému království dobyl a připojil. O tom Secundo Daczicz O. XII.

*[7.] Král pánóm moc dává do času o mnohých věcech zemských. O tom v Památných P. XXX: „Najjasnější ꝛc[1]) Vladislav ꝛc“. [1]) Schází v A.

*[8.] Královského a knížetského[1]) zboží žádný ve dsky neklaď bez povolení královského. O tom v Druhých Doupovcových P. XXIX: „Páni ꝛc“ léta MCCCCLIV ve čtvrtek dèn sv. Prokopa [4. července 1454].

[1]) *kněžského* C.

*[9.] Pakli by kto kladl, má vedle práva a řádu zemského kázán[1]) býti.

[1]) *kárán* má AB.

*[10.] K[1]) královské potřebě ktož jest kde, by naň právo stané dáno bylo, má zdviženo býti. Nález o tom v Červených puohonných, kdež Kateřina z Prahy pohání Smila z Sulejovic. [1]) *Po* B.

*[11.] V týchž, kdež Hašek z Prahy s spuolupóvodem pohánějí Michálka z Osvračína léta MCCCCXCIX.[1]) [1]) *1399* má C.

*[12.] V týchž Puohonných, kdež Jan z Michalovic pohání Jaroslava z Heřmanova Městce.

[13.] Král jestliže jest kterú summu zapsal nebo život ꝛc komu majestátem svým na kterémkoli statku královském po dání majestátu, — kterýž jest nám dáti ráčil v Prešpurce stavuom, že nemá připisovati takových věcí ꝛc, kteréhož datum léta MCCCCXCIX v úterý po sv. Martinu [12. listopadu 1499]: — že ten každý majestát jest jalový a nemá žádné moci, a bude odsouzen. O tom v Památných léta MDXIX v úterý před sv. Tiburcím [12. dubna 1519]: „Podle toho ꝛc.“

[14.] Král muože dáti zboží na JMt připadlé, komuž ráčí. O tom Primo Zdislai B. III, kdež Boleslav ꝛc.

[15.] Tu o témž najdeš v týchž A. XXXVIII.

[16.] Král když by dal komu výplatu, a v tom majestátu že by stálo, když to vyplatí, že od něho nemá vyplaceno býti ɔc, a ten že by toho zboží nevyplatil, než dal ten majestát té výplaty držiteli toho zboží: že ten majestát není platen tomu držiteli, ale muože ten držitel splacován býti; a ta výminka v tom majestátu jemu nic platna není. O tom v kvaternu Úterním léta MDXIV: „Jan a Bernart bratří z Walštajna ɔc obeslali."

[17.] Král maje právo k něčemu, když by dal to právo pryč, a ten, komuž by dáno bylo, že by práva svého nedovedl, a ten, ktož by byl z toho narčen, pokázal, že jest toho v držení pokojném byl zemská léta: obdrží. O tom v kvaternu Úterním léta MDV k letničným [14. května 1505], kdež Jindřich z Vřesovic s Matesem. List K. II.

[18.] Král nemuože manství svoboditi bez povolení panského. O tom v Čtvrtých Matějových A. XXV: „In causa Johannis de Smylkow."

[19.] O témž také najdeš Primo Mauricii P. XIII⁰.

[20.] *Královna Česká věno* své na čem je má míti. Najdeš Primo Steffani L. XIII. — O témž Tercio Wenceslai B. II. — O témž Quarto Mathie B.[1]) XXI. — O témž Tercio Plana J. XIV. [1]) *K* má B.

[21.] Královna Česká má hned svého věna užívati za živnosti krále. O tom Tercio Plana J. XIV.

[22.] O témž, že jí má hned postoupeno býti. Quarto Mathie B. XXI.

[23.] Královna hned muože svého podkomořího saditi a míti, a podkomoří královský nemá nic jejím městuom rozkazovati. O tom Primo Steffani L. XIII.

[24.] Královna Česká nemuože věna svého ani právo své věnné žádnému zapisovati, aby jeho kto po její smrti měl užívati, než sama jeho má užiti do své smrti, a potom žádný. O tom v Žlutých Památných mezi knížetem Hynkem a Zdeňkem z Rožmberka s jedné, a najjasnějším knížetem a králem Vladislavem z strany druhé. List K. III.

O komornících.

*[25.] Komorníky mají všickni obyvatelé království Českého poháněni býti. Hledaj folio XLI[1]): „Poháněni ɔc." [1]) Schází v C.

*[26.] Komorník má povědíti, z čeho pohání, tomu, koho pohání. Nález o tom v Druhých Doupovcových P. XXX: „Páni ɔc" léta MCCCCLIV ve čtvrtek den sv. Prokopa [4. července 1454].

*[27.] Komorník má každému vydán býti bez odporu, když práva jdou, na všecko. Nález o tom v Čtvrtých Matějových E.[1]) XXII: „Najjasnější". [1]) *B* má B.

* [28.] Komorníci dva poháněli. Nález v Červených puohonných, kdež Jan z Mokře a z Krašovic pohání Elšku z Želče[1]) léta MCCCCII.

[1]) *z Ledče* B.

* [29.] V týchž puohonných, kdež Mikuláš z Újezda Elšky z Czalronova[1]) pohání. [1]) *z Calnova* B; *z Čakanova* C.

* [30.] Na komorníky neb na úřad ktož by sáhl a bil: ztratí hrdlo i statek. O tom v Čtvrtých Matějových K. XXII: In causa camerariorum.[1])

[1]) *Komorníka, kteréhož neuctili, Petr Polák s hrdlem i statkem odsouzen jest. Nález o tom v Čtvrtých Matějových E. XXII v při komorníkuov léta božího 1407 po Božím Těle* [po 26. května] C.

[31.] Komorníkem ktož není pohnán tu, kdež chlebí: bude puohon zdvižen. O tom v Pátých[1]) Planových M. XX mezi Janem Pardusem z Drahoňovic a Mikšem.[2])

[1]) *v Památných* má B. — [2]) V rukop. C ještě stojí: *K veřejóm má komorník poslán býti, když se folio.*

* [32.] Komorní platové mají na český groš placeni býti. To stojí v Památných I. XXVIII: „Najjasnější" léta božieho MCCCCLXXXVI v úterý po sv. Františku[1]) [10. října 1486].

[1]) Schází v AB.

* [33.] *Kněží* na svobodném majíce, odpoviedati[1]) mají před soudem zemským, ale o jiné nic. Nález v Zelených puohonných, kdež Albrecht z Konopiště pohání kněze Víta z Černic.[2])

[1]) *odpierati* C. — [2]) *Vítka z Černčic* C.

* [34.] Kletba ani list klecí právu zemskému nic neškodí. Nález v Zelených puohonných, kdež Albrecht z Konopiště pohání kněze Víta z Černic.[1]) [1]) *Vítka z Černčic* C.

* [35.] Kupovati žádný nemá toho, což jest válkou dobytého anebo zlodějstvem. Nález v Prvních Mauriciových E. XIII juxta: „Také páni nalezli". List K. IV.

O kšaftích.

[36.] Kšaftu pro položení ktož by byl pohnán, že chce k němu mluviti, když položen bude před soudem: má ležeti tu i s mocným listem do tří let a XVIII neděl, jestliže by kto chtěl jemu odpírati a k němu mluviti, aby to mohl učiniti. O tom v Černých[1]) puohonných léta MDX k letničným [22. května 1510]: „Jan Assystenský [sic] z Lobkovic pohání Václava Popela.

[1]) *v Červených* B.

[37.] K kšaftu čímu ktož by se znal a potom přel, nemá ku přísaze připuštěn býti. O tom v Druhých Ondřejových N. X mezi Mikulášem Tulešickým a Mikulášem Trčkou.

[38.] Kšaft leže v nemoci ktož by udělal a psal někomu, za to jeho prose, aby k němu přijel a svú pečet s sebú vzal a ji k tomu kšaftu přiložil, a pakli by nemohl přijeti, ale aby mu svú pečet poslal, a ten by byl nemocen a pro nemoc

že by nepřijel, než pečet že by jemu poslal: že takový kšaft má moc míti. O tom v Druhých Václava z Chvojence E. XXIII mezi Václavem Adamem z Slavkova a Vlčkovským.[1])

[1]) *Vlkovským* B.

[39.] Kšaftem ktož by čí manželce co odkázal, a že by muž její také k tomu kšaftu pečet svú na svědomí vedle jiných přiložil: není to nic ke škodě, a kšaft má moc. O tom v témž nálezu jakož nahoře.

[40.] Kšaft, kterýž do desk nevšel, byl[1]) odsouzen. O tom v Lvových puohonných léta MCCCCXCVII k roku sv. Jeronyma [30. září 1497], kdež Alena z Radonic pohání Viléma a Jarohněva z Koutuov.

[1]) *jest* B.

[41.] Kšaft ktož udělá a toho nezruší, udělá druhý, nemá poslední moci. V Druhých Hyndrákových F. XII mezi Zikmundem z Nemyčevsi a Václavem Pehmem.

[42.] Kšaft, při kterémž není než jedna pečet, není dostatečný. O tom v Kvaternu Úterním léta MDIX k postním [28. února 1509]: „Salomena a Elška z Hustiřan s Benešem Sendražským“.

[43.] Kšaft když kto na mocný královský list udělá o svém statku, a v tom kšaftu že by sobě moc a výminku pozuostavil, jestliže by ještě co více zřídil neb rozkázal dáti, a zřídil to listem pod svou pečetí ꝛc: takový list má a muože vedle kšaftu do desk vložen býti beze všeho povolení královského i panského. Jakož se jest to stalo léta božieho MDXXI při času sv. Mikuláše [6. prosince 1521], kdež kšaft někdy[1]) Jana Zaječického z Kunšího jest vložen do desk; tu při tom druhý list a zřízení jeho, ješto bylo na papíru, jest vložen do desk z naučení panóv soudcí zemských. List K. V. — [1]) *nějakého* B.

[44.] Kšaftem ktož by komu co dal, a někto chtě k tomu statku danému spravedlnost míti, jestliže tomu kšaftu odporu neučiní vedle práva, až léta zemská projdou: promlčí své právo. O tom v Trhových léta MDXXV v středu před sv. Janem Křtitelem božím [21. června 1525] mezi Zikmundem a Řehořem bratřími z Blatna a Martinem z Chrámec.

* [45.] Kšaft po smrti psaný a pečetěný jest neřádný. Nález o tom v Druhých Ondřejových L. XXVII mezi Mandelenú z Minčic[1]) a Bohuslavem ꝛc léta MCCCCLXXXV v pondělí po sv. Bonifacii [6. června 1485]. — Tu také jest, že bratr maje sestru nedílnou, nemuože statku žádnému kšaftovati ani zapisovati, než ostane sestře.[2])

[1]) *z Minic* správně C. — [2]) Věta tato schází v C.

[46.] Kšaft podle práva na list mocný královský učiněný, ve dsky vložený, král zase s pány vyzdvihli a odvolali, protože jest byl po smrti pečetín. O tom nález Septimo Plana D. XXX, kdež Jošt z Eynsydle[1]) kšaft dělá.[2])

[1]) *Kynczydle* A. — [2]) *dělal* B.

O jiných nálezích pořád při liteře K.[1])

[47.] O kmetičnu muože anebo pro člověka pohnati z pokuty netoliko třikrát, ale duokudž mu nebude vydán, vždy muože pohnati,[2]) než o sirotka toliko třikrát. O tom v Modrých puohonných léta MDXXV k letničným suchým dnóm [7. června 1525], kdež Kateřina Pytlíková z Zahořan pohání Kateřinu z Radíče.[3])

[1]) Nadpis tento schází v B. — [2]) *poháněti* B. — [3]) *z Hradiče* B.

[48.] V kostele kterém jestliže by služba boží se nedála tak, jakž nadání ukazuje, pro to když zprávce toho kostela požene z platu nedaného: má ten plat vydán býti. O tom v Bílých puohonných léta božieho MCCCCXC k adventním suchým dnuom [15. prosince 1490]: „Blasius custos pohání Štuksu“. List K. VI.

[49.] Ktož by držal dědiny, na kterýchž by plat kněžský kostelní byl,[1]) a že by ten plat od správce toho kostela vysouzen byl na něm: že má všecky úroky zadržalé dáti také. O tom v Bílých puohonných léta MCCCCXCIII: „Blasius de Plana pohání Jana Štuksy“.

[1]) byl *a* kostelní B.

[50.] Ktož se pod kým nerodil ani pod ním s otcem svým byl: nemuože se po otci naň tahnúti. O tom v Lvových léta MCCCCXCVIII k postním [7. března 1498]: „Jeronym z Skuhrova pohání Jetřicha Bezdružického“.

[51.] Ktož by k komu poslal aneb jemu o to psal, dotazuje se o něčem, s jeho-li volí se to děje čili nic ɔc, a on mu toho neoznámil, že ne s jeho volí, a na jiného neukáže: muože ten z toho pohnán býti, k komuž jest posláno. O tom v Černých puohonných léta MDXII: „Václav z Lobkovic pohání Bohuslava Břekovce z Ostromeče“.

[52.] Ktož by koho obeslal z něčeho, chtě k tomu spravedlnost míti, nepokáže-li toho, by obeslaný byl toho v držení: bude obeslání zdviženo. O tom v kvaternu Úterním léta MDV k letničným [14. května 1505], kdež kněz Matyáš opat Slovanský s Malostranskými.

[53.] *Krčma nevajsadní od králuov* anebo[1]) která není držána pokojně bez překážky XXXII létě, nemá býti držána. O tom v Prvních Václava z Chvojence K. XXIII rozsudek královský mezi stavy.

[1]) *a* B.

[54.] Když by kto komu řekl, to že jest učinil, že jest učiniti neměl: jest nářek cti, a má nápravu učiniti, a zvlášť když by tomu, ktož ho nařekl, nic neučinil. O tom v Lvových puohonných léta božieho MCCCCXCIX k letničným [22. května 1499]: „Prokop z Hadřiny [sic], písař menších desk zemských, pohání Severina“.

[55.] Ktož by na koho co před soudem vedl buď řečí neb svědomím, oč pře není, druhé straně k lehkosti: bude kárán. O tom v Červených puohonných léta

MDVII k adventním [15. prosince 1507], kdež Lidmila ɔc sestry pohánějí Václava z Doubravice.

[56.] Krunty ktož by komu zapověděl, a vzal jemu po zápovědi služebníky s koňmi: není to moc, ale ostane ten, ktož pobral, práv, a škody mají jemu napraveny býti. O tom v Lvových léta MDV k roku sv. Jeronyma [30. září 1505]: „Johanka z Tajnce pohání Jana z Svojevic". List K. VII.

[VIII.] O leženie.

*[1.] *Ležení má býti vedle řádu* a obyčeje starodávního, aby sám druhý ležal se dvěma koňmi anebo místo sebe poslal. A když[1]) rukojmě vlehnú, tehdy věřitel nemá ležeti, a nemá protráveno býti než XV grošóv[2]) přes[3]) den a přes[4]) noc, a více tráviti nemají, a škody vajše bráti[5]) nemají než summa ani nad jistinu, a neřádně nemá upomínati žádný. To psáno v Čtvrtých Matějových A. XXII: „Najjasnější ɔc"

[1]) Schází v B. — [2]) *grošóv českých* C. — [3]) a [4]) *za* B. — [5]) *vyšší býti* C.

*[2.] Ležákuov nemá žádný chovati. Nález v Památných Q. XXI juxta.

*[3.] Lichevní úroci a sedlání zastaveni sou, a pokuta na to: puojčených peněz ztracení. Nález o tom v Druhých Ondřejových N. XI:[1]) „Vladislav" léta božieho MCCCCLXXXV v úterý po sv. Diviši [11. října 1485]

[1]) *XXI* B.

*[4.] Ladislav král Český z odboje poháněl. To stojí v Bílých puohonných. List L. I.

O lidech zběhlých.

*[5.] O lidi zběhlé města mají odpoviedati, kteréž v svých vesnicech mají. Nález v Bílých puohonných, kdež Petr z Šternberka s spuolupóvodem pohání Táborských léta MCCCCXCV v středu[1]) o suchých dnech letničných [10. června 1495].

[1]) Schází v AB.

*[6.] Lidi zběhlé města mají vydávati,[1]) kteříž by méně XVIII let mezi nimi byli od datum té výpovědi královské, kteráž se jest u Hory stala léta MCCCCXCVI neb VII mezi pány, rytířstvem a městy. O tom v Prvních Hyndrákových T. XVII.

[1]) *vypoviedati* C.

*[7.] Lidí zběhlých a čeledi města sú prve nevracovali, duokudž sou se k tomu nepodvolili. Nález o tom v Památných N. I: „Vladislav" léta MCCCCLXXXVIII ve čtvrtek před sv. Divišem [2. října 1488].

O listech a promlčenie jich.

*[8.] Listy všecky purkrabie súditi má, jako od starodávna bylo. A listy mají upomínati, let nepropouštějíc od roku plnění. Pakli by kto léta propustil:

tehdy ti listové žádné moci nemají. Nález o tom v Čtvrtých Matějových A. XXVII: „Najjasnější ɔc“.

*[8a.] Listovní škody nemají býti větší summy jistinné. Hledaj folio škody ɔc.[1])

[1]) Schází v AB.

*[9.] Listy neřádně dobytými ktož by upomínal, má trestán býti, a upomínání takové má osvědčeno býti konšelóm v tom městě, kdež ležení svědčí. Nález v Čtvrtých Matějových A. II. léta MCCCCXXXVIII v pondělí před Hromnicemi [27. ledna 1438].

*[10.] Listy ktož by nařekl, že by neřádní byli, má uručiti.

*[11.] Listuom[1]) se moc dává. Nález o tom v knihách Puohonných času Zikmunda císaře, kdež Jan z Lobkovic pohání Jana z Roupova léta MCCCCXXXVI v sobotu před sv. Stanislavem [5. května 1436].

List L. II. — [1]) *Pakli neuručí, listóm* má C.

*[12.] List za podezřený odsouzen, že dobrá vuole byla starší nežli list. Nález v Čtvrtých Ondřejových C. IX, kdež Kateřina z Moravěvsi[1]) pohání Elšku z Hořan léta MCCCCLXXXIX v sobotu po sv. Vítu [20. června 1489].

[1]) *z Moraněvsi* AB.

*[13.] List neřádný okazují tyto tři věci: rasura neb strouhání, písma ne těch, ktož sú tehdáž v kanceláři byli, a neregistrování a nevpsání jeho do registr. Nález v Pátých Planových A. VI.

*[14.] Listem jednou zaplaceným podruhé neupomínaj, aby za podvodníka[1]) nebyl odsouzen. Nález o tom v Bílých puohonných, kdež Mikuláš Hrzek[2]) z Ryzmberka pohání Jiříka Pardubského léta MCCCCLXXXVI.

[1]) *odpovědníka* C. — [2]) *Licek* C; správně Licek z Ryzmburka.

*[15.] List bez vuole jistce přišlý pokutu nese, a zase ktož by nařekl a neneprovedl, též. Nález v Modrých Puohonných, kdež panna Bětka abatyše pohání Jindřicha Mičana z Roztok léta MCCCCLV v sobotu den sv. Františka [4. října 1455].

*[16.] List starší drží proti listu poslednímu. Nález v Modrých puohonných, kdež Mikuláš z Minic pohání Petra Puškáře léta MCCCCLIV o suchých dnech sv. Jeronyma[1]) [18. září 1454].

[1]) *o sv. Jeronymu* B.

*[17.] List mnohým svědčící: má rovně a jednostajně zaplaceno[1]) býti všem, i škody i náklady. Nález v Třetích Ondřejových D. XV mezi Johankú a Dorotú sestrami a Kateřinú léta MCCCCLXXXVI v úterý po sv. Diviši [10. října 1486].

[1]) *zaplacen* C.

*[18.] List v zástavě starší desk[1]) drží proti dskám potomnějším. Nález v knihách Puohonných času Zikmunda císaře, kdež Jiřík z Poděbrad pohání Petra z Michalovic léta MCCCCXXXVII o suchých dnech sv. Jeronyma [18. září 1437].

[1]) *v zástavě za starších desk* B.

* [19.] Listové proti dskám obdrželi dědictví. Nález v knihách Puohonných za císaře Zikmunda, kdež Zdislav z Újezda a Ondřej z Slatiny pohánějí Václava ze Zvíkovce[1]) a Hodoně[2]) z Plzně.

[1]) *ze Zvěřince* C. — [2]) *Hrdoně* C.

* [20.] Listové starší desk odsoudili dsky, ale z té příčiny, že dskami odpíral. Nález v Třetích Ondřejových K.[1]) II mezi Janem Žlebem z Střížkova, synem někdy Ondřeje Žleba, a Kateřinú z Okoře léta božieho MCCCCLXXXVII.

List L. III. — [1]) *L* má B, *B* má C.

* [21.] List starší desk proti dskám odsouzen proto, že jest neodpíral dskám tím listem. Nález v Modrých puohonných, kdež Ctibor z Stakor pohání Anežku z Sobětic léta MCCCCLXVI[1]) v úterý po sv. Bonifacii [10. června 1466].

[1]) *1463* C.

* [22.] List starší desk zuostal proti dskám, neb držení listem bylo, a odsoudil dsky. Nález v Bílých puohonných, kdež Jan Heralt z Kunstatu pohání Krušinu z Lichtmburka léta MCCCCLXXXVI v pátek[1]) o suchých dnech letničných. [19. května 1486].

[1]) Schází v B.

* [23.] List starší desk o věno proti dskám zuostal, že sou byli rukojmě zemřeli. Nález v Bílých puohonných, kdež Anna z Nestrašovic pohání Kašpara z Suché léta MCCCCLXXXVII v pátek[1]) o suchých dnech postních [9. března 1487].

[1]) Schází v B.

* [24.] List starší než dsky obdržal proti dskám. Nález v Čtvrtých Matějových A. XI v při Elšky a Jana Čapka.[1])

[1]) Citát tento schází v C.

* [25.] Listové starší než dsky proti dskám zuostali. Nález v Prvních Jana Plany D. XXIII. mezi Mikulášem Zajícem z Hazmburka a Janem Hovadem z Hrádku.

* [26.] List proti dskám ani svědomí žádné moci nemají. Nález v Modrých puohonných, kdež Ofka z Častalovic pohání Jiříka[1]) z Kunstatu léta MCCCCLV v sobotu před sv. Havlem [11. října 1455].

[1]) *Jindřicha* B, *Jiřího* C.

* [26 a.] List ve dsky neměl vložen býti bez dědice, když jest živ, a proto kázeň se stala, že jest bez dědice kladen. Nález v Modrých puohonných, kdež Pertolt Filibert z Tachova pohání Hynka z Sedlce.[1])

[1]) Schází v AB.

* [27.] List má ve dsky kladen býti s přiznáním rukojmie, let nepropouštějíc. Nález v Čtvrtých Planových K. XVIII mezi Děpoltem z Ryzmburka[1]) a Vilémem z Běšin.

[1]) Z *Ryzmberka* C.

* [28.] List smluvní má držán býti. Nález v knihách Puohonných času Zikmunda císaře, kdež Lidmila z Tachova[1]) pohání Ješka z Strážnice léta MCCCCXXXVII ve čtvrtek po sv. Havlu [17. října 1437].

[1]) Z *Těhlovic* C.

*[29.] *Listové promlčení* a prošlí moci nemají. Nález v Bílých puohonných, kdež Aleš a Albrecht bratří z Ryzmburka[1]) pohánějí Jana Karlíka z Nežetic léta MCCCCXCII ve čtvrtek po sv. Benediktu [22. března 1492].

[1]) mylně *z Ryzmberka* A.

*[30.] List promlčal se, že jím není upomínáno od let XLVI, až léta zemská prošla. Nález v Modrých puohonných, kdež Přibík z Klenového pohání Jaroslava Plichtu z Žerotína[1]) léta MCCCCLXII v sobotu po sv. Františku [9. října 1462].

List L. IV. — [1]) *Žirotína* A.

[31.] List který, jakýžkoli, když do desk nevejde do tří lét a XVIII neděl: nemá moci a promlčí se. O tom Quarto Plana K. XVIII v při Děpolta z Ryzmberka s Vilémem.

[32.] O témž v týchž Planových K. XXIX mezi Hendrichem z Stráže a Elškou.

[33.] List hlavní, když se jím neupomíná do tří let a do XVIII neděl, promlčí se jako jiné dědictví; než jestliže se úroci platí, tehdy se nepromlčí. O tom v Čtvrtých Matějových A. XXVII: „Najjasnější ͻc.“

[34.] O listu planovaném a pečetech: nález v Trhových léta MDXXVI v sobotu po sv. Františku [6. října 1526] mezi Jiříkem[1]) Samuelem z Hrádku a Wolfem Dobrohostem z Ronšperku.

[1]) *Jindřichem* B.

O listu zatykacím.

*[35.] List zatykací má na toho dán býti, ktož na svobodných dědinách nebo zápisných nemá. O tom v Památných Q. XVIII: „Knížata ͻc“ léta MCCCCLXXXIX v středu před sv. Benediktem [18. března 1489].

*[36.] List zatykací na zmatek, ktož jej vezme na toho, ješto na dědinách svobodných nebo zápisných má, jako Hlavsa z Prahy učinil: nález v Nových bílých puohonných, kdež Jan Hlavsa z Prahy pohání Albrechta Rendle z Aušavy léta MCCCCXCVI.[1])

[1]) *1496 nebo 1497* má C.

*[36 a.] V zřízení tištěném o listu zatykacím změněno jest.[1])

[1]) Schází věta ta v A a B.

[37.] List zatykací ktož by komu dal na jeho služebníka ͻc ne doma než jinde, a ten služebník, kterýž by měl zatčen býti, s ním by tu nebyl: není povinen listu zatykacího přijíti naň tu. O tom v Lvových léta MCCCCXCVII k adventním [20. prosince 1497]: „Václav z Kolovrat a z Bedružic žaluje na Bořivoje“.

*[38.] List klecí před soudem[1]) žádné moci nemá. Nález v Zelených puohonných, kdež Albrecht z Konopiště pohání kněze Víta z Černic.[2])

[1]) soudem *zemským* C. — [2]) *Vítka z Černčic* BC.

O listu obranním.

* [39.] List obranní jest vrch práva, a má dán býti po uvázání s komorníkem od úřadu desk zemských purkrabí. Nález v Modrých puohonných léta MCCCCLIV[1]), kdež Fridrich z Donína pohání Burjana z Gutštajna.[2])

[1]) *1453* má C. — [2]) *Kukštajna* AB.

* [40.] List obranní po nálezu dán jest na dědictví listem přisouzené, a nebylo jest potřebí žádného práva jiného dále vésti. Nález v Červených puohonných, kdež Elška z Citolině[1]) pohání Annu odtudž léta božieho MCCCCII o suchých dnech postních [15. února 1402]. List L. V. — [1]) Z *Citolivě* C.

[41.] *List obselací* aneb registra kdyby se s dskami nesrovnaly, bude zdvižení puohonu. O tom v kvaternu Úterním léta MDXIX, kdež Delfín Húgvic ꝛc.

[42.] List, kterýž v sobě drží pokutu s komorníkem uvázání, má býti do desk vložen bez strany druhé. O tom v Památných léta MDXVII ve čtvrtek po sv. Vavřinci [13. srpna 1517] mezi Janem a Zdeňkem bratřími Malovci ꝛc: „Smlúva jest“.

[43.] Z listuov nějakých ktož by pohnal k své při pravě, že by jimi chtěl a měl svú spravedlnost pokázati: má jemu odloženo býti, a úředníci mají psáti tomu, ktož jest z těch listuov pohnán, aby je položil. O tom v Lvových léta MD: „Jan z Bysně a z Malikovic pohání Zikmunda Pětipeského“.

[44.] Listy dva erbovní zapsány do desk. O tom Quarto Johannis Plana H. XVII: „Wladislaus rex ꝛc“.

[45.] List mocný král ráčil jest dáti i na to, aby mohl osobám kterýmžkoli, buď světským anebo i duchovním, statek svój dáti aneb odkázati. O tom léta MDXXI v pátek před sv. Blažejem [1. února 1521]: „Vladislav ꝛc“.

[46.] O témž a takovýž list najdeš v Prvních Hyndrákových G.[1]) V: „Wladislaus Buškovi Milešovskému z Sulevic ꝛc“. [1]) *S* má B.

[47.] O témž a takovýž list najdeš Secundo Andree K. IV: „Wladislaus Janovi Mandelíkovi z Chrástu“.

[48.] Témuž podobný list najdeš Tercio Andree J. XXII: „Wladislaus Petrovi“.

[49.] *List věnný* se nepromlčí, by pak všichni rukojmie zemřeli, když ten list svědčí na nějaký statek jí. O tom v Bílých puohonných léta MCCCCLXXXVIII k roku suchých dní postních [26. února 1488]: „Anna z Nestrašovic pohání Kašpara Robmhappa z Suché“.

[50.] Na listech ktož mají[1]), ješto vuole nemají dáti pro summu věděti, nemají pomoci králi dáti, než ktož jináče na úrocích mají peníze, ti mají dáti. O tom v Žlutých památných K. XV. [1]) *List ktož nemají* B.

*[51.] Landfridní[1]) list má držán býti a zachován. Nález o tom Wenceslai Andree J. XIII mezi Zdeňkem z Šternbergka a z Konopiště, najvyšším purkrabí Pražským, a Zdeňkem Kostkú[2]) z Postupic.

List L. VI. — [1]) *Londfojdní* AB. — [2]) Schází AB.

*[52.] Lání a hanění pro neplnění peněz býti nemá neobyčejné. Nález v Čtvrtých Matějových A. XXVII: „Najjasnější etc".

*[53.] Levláři z Bavor v soud[1]) přijati. To stojí v Památných P. XX: „Páni Jich Mt" léta MCCCCXC v středu po sv. Tomáši apoštolu [22. prosince 1490].

List L. VII. — [1]) v *šuc* C.

*[53a.] Luk nemá žádný jeden druhému bahniti. Nález v Bílých puohonných, kdež Václav Valkoun z Adlaru pohání Jiřího a Viktorina bratří z Ronova.[1])

[1]) Věta ta schází v AB.

[IX.] O manství.

*[1.) *Manství král svoboditi nemá* sám bez pánuov. Nález v Prvních Mauricii B. V v při Tulehy[1]) léta MCCCCVI dominica Reminiscere [7. března 1406].

[1]) *Eulelie* C.

*[2.] O témž v Čtvrtých Matějových A. XXV ten nález tvrdí[1]) v při Jana z Smilkova.

[1]) *ten nález tvrdí* schází v AB.

*[3.] Manství učiněno z svobodného. Nález v Modrých puohonných, kdež Arnošt z Herštajna[1]) pohání Jana z Kolovrat léta MCCCCLXV[2]) ve čtvrtek po sv. Františku [10. října 1465].

[1]) z *Hernšteina* BC. — [2]) *1462* C.

*[4.] Manové ze škod mají před soud dvorský poháněni býti, ne před soud zemský. Nález v Bílých puohonných, kdež Hynek z Walštajna pohání Alše z Šanova léta božieho MCCCCLXXXVIII před sv. Řehořem[1]) [před 12. březnem 1488].

[1]) Schází v AB.

*[5.] Manové Zvíkovští mají se u soudu dvorského súditi. Nález v Bílých puohonných, kdež Elška z Železtavy[1]) pohání Bohuslava z Švamberka léta MCCCCLXXXV ve čtvrtek po sv. Tomášovi [22. prosince 1485].

[1]) z *Letov* C.

[6.] Z manské věci ktož by pohnal k soudu zemskému, by jemu pak to bylo od krále k dědictví dáno: bude puohon zdvižen. O tom v Červených puohonných léta MDV k sv. Jeronymu [30. září 1505]: „Jindřich z Rožmberka pohání Svojši".

*[7.] *Města kterého ktož chce pohnati* nebo rady, má purgmistra a konšeluov pohnati všech, ne jednoho samého. Nález v Bílých puohonných, kdež Gerunk z Lomu pohání Samuele z Hrádku a Jana oc léta MCCCCLXXXVII v středu před sv. Vítem [13. června 1487].

* [8.] Města kterého chce-li kto z čeho pohnati, té rady požeň, za kteréž se jest to stalo. Nález v Bílých puohonných, kdež Gerunk z Lomu pohání purgmistra Pražského a Samuele z Hrádku a Václava ꝯc staré rady léta MCCCCLXXXVIII v úterý[1]) po přenesení sv. Václava [11. března 1488].

List M. I. — [1]) Schází v AB.

[9.] Města v kaple Všech Svatých též s očistníky přísahati mají jako jiní, když by jich kto pohnal. Nález o tom v Bílých puohonných, kdež Heřman z Stěžova[1]) pohání purgmistra a konšel i vší obce města Žatce.

[1]) mylně *z Těžova* C.

* [10.] Městuom k uobci ani měšťanuom nemá ve dsky kladeno býti bez krále a pánóv na plném soudu povolení k tomu dání. O tom v Památných A. XXI: „Nejjasnější ꝯc" léta MCCCCLXXXIX v pátek po sv. Kedrutě [20. března 1489].

* [11.] Město když na dobrého člověka sáhne mocí a dadí jej katu, jako Malostranští Buřenického, upadnou v kázeň panskou. Nález v Památných S. I v při, kdež Jan Buřenický.[1])

[1]) Po straně v C: *S psími mravy.*

[12.] Měštěnín ani město žádný nemá držeti žádného zboží dědičného listy pod pokutou. O tom v Prvních Václava z Chvojence K. XXV nález královský.

* [13.] Měštěnín měštěnína nemá k soudu poháněti k zemskému o městskú věc. Nález v Bílých puohonných: Dorota z Sabenic pohání Šimka rychtáře z Mostu léta MCCCCXCI v středu o suchých dnech postních [23. února 1491].

* [14.] Měšťané zboží svobodných na zemi kupovati nemají, ani jim má ve dsky kladeno býti. Nález v Druhých Doupovcových J. II: „Páni ꝯc" léta MCCCCLIV v středu po zvěstování panny Marie [27. března 1454]. List M. II.

O moci.

* [15.] Moc všecka má přestati a zastavena býti, když práva jdou, aby žádný mocí jeden na druhého nesahal, než aby sebe všickni právem hleděli pod ztracením zboží. Nález v Prvních Štěpánových K. XIX juxta: „Také páni nalezli".

* [15a.] Mocí žádný jeden na druhého nesahaj, když práva jdú. Nález v Čtvrtých Matějových A. V: „Páni" léta božího MCCCCXXXVII.[1])

[1]) Nález tento schází v AB.

* [16.] Moci sluší mocí odepříti. Nález v Třetích Ondřejových B. V. mezi Ctiborem z Walštajna a Sezemú z Slavic léta MCCCCLXXXVI[1]) ve čtvrtek po na stolici vsazenie svatého Petra [23. února 1486].

[1]) Zde končí AB.

* [17.] Moci ktož se brání. Sluší se brániti, když naň počnou, a cti nic neškodí. Nález v Třetích Ondřejových B. V. mezi týmiž, jakož nahoře, a téhož léta.

* [18.] Mocí v své se nesluší uvazovati žádnému, leč se prve smluví neb závazku dosti stane. Nález v Prvních Viktorinových A. neb[1]) F. III mezi Bořivojem z Donína a Václavem z Payru léta MCCCCXCV v úterý po sv. Kedrutě (24. března 1495].

[1]) *A neb* schází v BC.

* [18a.] Moc král pánuom dává o všech věcech do času. O povolení ve dsky kladení kšaftuom, listuom[1]) ɔc v Památných P. XXX: „Vladislav ɔc."

[1]) *kladení kšaftuov, listuov, sedlákuov* C.

[19.] Z moci ktož pohnán jest, má sám osobně státi. O tom v Bílých puohonných, kdež Jindřich Opozdil ze Strhař pohání Ctibora z Walštajna.

[20.] O moci páni nalezli v Prvních Štěpánových K. XVIII a XIX.

[21.] O témž v Čtvrtých Matějových najdeš A. V: „Páni ɔc."

[22.] O témž v Čtvrtých Planových F. XVI: „Georgius" mezi Albrechtem z Dubé o Tolštajna dobývání.

* [23.] Mstí-li se kto sám a opravuje sobě, opravú práva stracuje. Nález v Bílých puohonných, kdež Jindřich z Drahobuze pohání Petra z Černic[1]) léta MCCCCXC v pátek po sv. Bonifacii[2]) [11. června 1490]. A v týchž Póhonných, kdež Daniel ze Všebořic.

List M. III. — [1]) z *Řenec* C. — [2]) Zde končí AB.

* [24.] *Mordu a pomsty nemá učiniti* žádný, by se i počátek jaký všetečný naň jemu bez škody stal, když muož bez škody ujíti a práva dojíti; než[1]) jiné jest, kdyby nemohl bez škody ujíti: tu se muože brániti. A proto jest Sezema odsouzen a v kázeň vzat a škody napravoval.[2]) Nález v Třetích Ondřejových B. V. mezi Ctiborem z Walštajna a Sezemú z Slavic léta MCCCCLXXXVI.

[1]) *ač A.* — [2]) *opravoval* C.

[25.] Mordéře a zloděje muože vzíti a dáti ku popravě najvyš[š]í. O tom nález před pány hajtmany stal se léta MDXXVIII mezi Burjanem z Votic a Janem z Koutóv.

O minci.

* [26.] Mince nemá býti jinde dělána než u Hory. O tom v Čtvrtých Matějových A. III: „Najjasnější[1]) jest[2]) o minci ɔc."

[1]) Zde končí B. — [2]) *Item* má C.

* [27.] Mince jak má býti dělána a na jaké zrno. Tak, že má býti dělán groš, a proti tomu groši VII peněz rovných, a k tomu haléři mají děláni býti, aby jich bylo XIV za groš, a grošóv za zlatý uherský XXVII a za rýnský XXI½ groše českého. A k tomu karlických peněz žádných bráti se nemá, než kladská se mince

nezapovídá. O tom v Památných H. XXVII: Stalo se obecné svolení léta MCCCCLXXXV ve čtvrtek před sv. Havlem [13. října 1485] za krále Jiřího [sic] slavné paměti.[1])

[1]) *slavné paměti* schází v AB. — Srov. Sternberg, Umrisse einer Gesch. d. böhm. Bergwerke I. 2. str. 130. — Smolík, Pražské groše, v Rozpravách Č. Akad. 1894 str. 44.

* [28.] Mazání z[1]) desk, ač král dopustil,[2]) zdvihli. To stojí v Třetích Václavových G. XX: „Barones" v při Roháčka. [1]) Schází v B. — [2]) *rozkázal* v C.

* [29.] K měření míle má úředník menší od desk vyslán býti. Nález v Bílých puohonných, kdež purgmistr ɔc města Chomútova pohání Jindřicha z Nečestovic,[1]) že ze vsi městečko udělal, léta MCCCCXCII. [1]) z *Vřesovic* C.

* [30.] Most králem dopuštěný dělati, též se králem zdvihá, poněvadž by byl jiným ke škodě a proti právu. Nález v Prvních Viktorinových B. XVI v té při a ruoznici,[1]) kteráž jest vznikla[2]) mezi panem Ctiborem Tovačovským, Nymburskými, Bradáčem a mezi panem Smiřickým. [1]) a [2]) Schází v AB.

[31.] *Mateř* ktož má řádu panského a otce pána, jest lepší než ten, ktož má otce pána a mateř stavu rytířského, tím toliko, že jest měl i mateř z stavu panského. O tom v Lvových léta MCCCCXCVI k sv. Jeronymu [30. září 1496]: „Petr Adršpach z Dubé a z Náchoda pohání Jana Černčického". List M. IV.

[32.] Manžel má právo k manželce své i k statku jejímu. O tom Primo Steffani K. XVIII: „Barones in causa filii Tuczmanni[1]) de Praga".

[1]) *Turzmanii* B.

[33.] Majestát ktož by měl, a že by svědčil jemu samému toliko na výplatu a ne jeho dědicóm, neudělá-li dobré vuole naň dědicóm svým: tehdy dědicové toho majestátu neuživou. O tom v kvaternu Úterním léta MDVIII: „Václav Bezdružický z Kolovrat obsílá Pavla Chotka o Záběhlice".

[34.] O témž v témž kvaternu léta MDX k postním [20. února 1510]: „Vilém z Pernšteina s Slavatou".

[35.] Manželka žádná nemuože statku svého odciziti, duokudž muž její živ jest, bez příčiny slušné. O tom v Památných léta MDXXIII v středu den sv. Kalixta [14. října 1523]: „Jakož sou páni ɔc rozkázali Korduli z Sloupna obeslati."

[36.] O témž také Primo Steffani K. XVIII: „Barones in causa filii ɔc." List M. V.

[X.] Najprve a přede všemi

* [1.] *v zápisu když stojí, tehdy* ti, kteříž najprve mají, prodadí-li nebo zapíší, a ti, kteříž po nich mají, tomu neodeprou, až léta projdou: tehdy své právo ztratí. Nález o tom v Třetích Ondřejových B. VI v při mezi Slavatou z Chlumu a Mikulášem mladším Trčkou z Lipy léta božieho MCCCCLXXXVI post Reminiscere [po 19. únoru 1486].

*[2.] „Najprve a přede všemi:“ co ta slova v sobě nesou, a jak se v tom další nápadník má míti, když ti zemrou, kterýmž najprve a přede všemi stojí zápis, ale ne všickni. Jeden zuostane-li a bude-li[1]) zápisy dělati ten zuostalý, tehdy potomní zápisníci tomu odpírati mají, chtí-li práva svého neztratiti. Nález v Třetích Ondřejových B. VI mezi týmiž téhož léta ut supra [po 19. únoru 1486]. O tomto najdeš šíře tuto nazad Z. V.[2])

[1]) všickni, *než jeden zuostane.* Bude-li C. — [2]) Schází v BC.

O nálezích.

*[3.] Náležové panští mají držáni býti a před se jíti. O tom Primo Mauricii E. XIII: „Páni ꝛc.“ List N. I.

*[4.] Na nález panský zvláštní nebo obecní muož se táhnúti, ktož chce, a jej na soudu ku potřebě své okázati. Nález v Modrých puohonných léta božieho MCCCCLIV, kdež Anežka z Kovářova pohání Jana[1]) Caltu. [1]) *pana* B.

*[5.] Nálezu pevného[1]) muož užívati ku potřebě své, ktož chce. O tom v Čtvrtých Ondřejových K. VII mezi Divišem Boharynským z Hrádku léta MCCCCXCII v pondělí po zvěstování panny Marie [26. března 1492].

[1]) *prvního* C.

*[6.] Přes nález panský žádný nemá na žádné dědiny sahati, leč by kto chtěl v pokutu panskú[1]) upadnúti. Nález v Druhých Jana Doupovce Q. X: „Barones in causa Johannis de Stezowa“.

[1]) chtěl *do vězenie panského vzat býti a v kázeň* panskú C.

*[6a.] Nález první páni tvrdí. V Modrých Póhonných, kdež Dorotha ze Skalice Kunše ze Skalice pohání. Stalo se létha božího MCCCCLXIII ve čtvrtek před sv. Řehořem[1]) [10. března 1463].

[1]) Schází v AB.

*[7.] Nálezu panskému ktož dosti neučiní, zvednúť jej[1]) od úřadu. To psáno v Prvních Štěpánových K. XX: „Po panském nálezu zvod“. Též v Bílých puohonných, kdež Markléta někdy Mikuláše dcera z Libře[2]) pohání Marklétu z Malšína, mateř svú, vedle nálezu léta MCCCCLXXXIX v pondělí po svatém Longinu[3]) [16. března 1489].

[1]) *zvod naň jde* C. — [2]) *z Libče* B, *z Libčic* C. — [3]) Den schází v AB.

*[8.] Nálezu panskému ktož dosti neučiní, má náklady všecky k ouřadu dané na zvod i na všecka práva vedení navrátiti. Nález v Památných žlutých[1]) dskách O. XIX: „Páni ꝛc“ léta MCCCCXCIII ve čtvrtek po svatém Benediktu[2]) [28. března 1493].

[1]) Schází v C. — [2]) Den schází v AB.

*[9.] Nález se dovodí na dědictví zvodem a úmluvou. O tom v Druhých Zdislavových B. IV,[1]) když pan Dětolt oc.

[1]) Zde končí AB.

*[10.] Nález o dluh učiněný muož k odhádání dědictví[1]) býti. O tom v Čtvrtých Ondřejových L. II mezi Ondřejem z Tišňova[2]) a synem jeho léta MCCCCXCII v sobotu po sv. Vítu [16. června 1492].

[1]) *k odhádání dědicky (dědičky?) vedeno býti* AC. — [2]) *z Těšinova* C.

[11.] V nálezu, v kterémž stojí: „Dal památné“, a že té straně, kteráž památné dala, se něco přisoudí: muože ta strana ze škod viniti. O tom v kvaternu Škodním léta MDXVII k roku sv. Fabiana [20. ledna 1517].

[12.] Nálezem kterým když se komu dává za právo, a při tom že by k pruovodu týmž nálezem byl před menší úředníky podán, by pak před týmiž úředníky nic neprovedl: proto muože po nálezu pánóv JMtí a vladyk soudu zemského ze škod obeslati druhú stranu, toliko suchým dnóm aby projíti nedal, aby najprv útok před suchými dny vložil. O tom v kvaternu Škodním léta MDXVIII k roku sv. Fabiana [20. ledna 1518], kdež Adam Rouzim ze Bzí obeslal purgmistra, konšely i všecku obec města Budějovic. List N. II.

[13.] V kterémž by nálezu bylo co jedné straně přisouzeno, a že by v témž nálezu stálo takto: „Chce-li pak odsouzený toho, komuž se přisuzuje, z čeho viniti, že mu má práv býti“, i dokudž by odsouzený neučinil nálezu dosti: není povinen odsouzenému práv býti. O tom v Druhých Ondřejových N. X mezi Mikulášem Tulešickým.

[14.] Nález o tom Secundo Johannis Plana G. IV, že otci jedněch nějaký klenot dán jest schovati k víře oc. Páni o tom rozkázali takto: „A poněvadž ona Elška viní Annu, že by ona o tom s synem svým věděla, že jest dala Arnoštovi Leskovci schovati VII hřiven zlata: to ona Elška napřed sprav, a ona Anna také s synem svým spravte, že o tom nic nevědí“.

O nápadích.

*[15.] Nápad na krále jde, ktož co drží bez odporu a umře a žádnému nic nezapíše. O tom v Třetích Václavových R. XII: „Páni nalezli“.

*[16.] Nápad pro účinek neslušný když na krále přijde, na zemské dobré má obráceno býti s radou panskou. Nález v Třetích Václavových J. XI v při Hyncíka.

*[17.] Nápadník za sirotka[1]) odpoviedati nemá, když poručníkem není. Nález v Modrých, kdež Jan z Stežova pohání Jana z Tečiněvsi[2]) léta MCCCCLX v sobotu po sv. Jeronymu [4. října 1460].

[1]) *sirotky* B. — [2]) mylně *z Točiněvsi* AB.

* [18.] Nápadník za sirotky, poručním[1]) otcem nejsa, odpoviedati není povinen. Nález v Modrých puohonných, kdež Jan Teženský[2]) z Čečelic pohání Jana z Stežova ze škod léta MCCCCLXIII[3]) v středu před svatú Kedrutú [16. března 1463].

[1]) *poručníkem alias* poručním otcem C. — [2]) správně *Tečínský* C. — [3]) Zde končí AB.

* [19.] Nápadník nemuož z sirotčího poháněti. Nález v Modrých puohonných,[1]) kdež Jan Teženský[2]) z Čečelic pohání Kristinu z Prahy ze škod léta MCCCCLXI[3]) v sobotu před svatým Vítem [13. června 1461].

List N. III. — [1]) Schází v A. — [2]) *Tečínský* C. — [3]) Zde končí AB.

* [20.] Nápadník dluhy a závady platiti má za toho, čížstatek drží. O tom v Prvních Jana Plany E. IV mezi Jindřichem z Michalovic, najvyšším komorníkem království Českého, léta MCCCCLVII v pondělí po sv. Vítu [20. června 1457].

[21.] Nápadní zápis když by komu svědčil a jeho dědicóm, a ten, komuž by svědčil, že by se, když by nápad přišel, neuvázal s komorníkem, že by dsky zavřeny byly, a v tom umřel, že dědicové jeho potom, když by dsky byly otevřeny, mohou komorníka vzíti, a má jim dán býti na uvázání; a promlčení není na překážku. O tom in Albo majorum antiquo O. V. inter Elsskam et Benessium. — O témž víc tuto nazad[1]) V. IX a též také Z. V.

[1]) Zde končí B.

O nemoci.

* [22.] Za nemocnú se položila a od úředníkóv desk zemských chodící nalezena na to vyslaných; ačkoli o holi chodila, dáno proti ní za právo. Nález v knihách Puohonných času Zikmunda císaře, kdež Herbort z Kocova[1]) pohání Marklétu z Smilovic léta MCCCCXVIII.[2]) O témž v Bílých puohonných léta MCCCCXCIII: „Mikuláš Stříbrný pohání“.

[1]) *z Krocova* C. — [2]) Zde končí C.

* [23.] Za nemocného ktož by koho kladl, a v tom že by ten přišel neb[1]) přijel: pokuta na to jaká jest,[2]) o tom v Červených puohonných, kdež Věník z Sloupna pohání Václava odtudž.

[1]) *přišel neb* schází v B. — [2]) *Za nemocna, před soudem stoje, kázal se položiti, a dali proti němu za za právo stané, o tom* C.

* [24.] Za nemocna k soudu nemaje poručníka položen. Nález v Bílých puohonných léta MCCCCXCIII v středu den sv. Bonifacia [5. června 1493], kdež Mikuláš Stříbrný[1]) pohání ɔc.

[1]) Schází v AB.

* [24a.] Nepravost před soudem shledaná trestána jest. Nález o tom v Modrých Póhonných, kdež Pertolt Filibeř z Tachova pohání Hynka z Sedlce létha MCCCCLXII v středu před svatým Havlem[1]) [13. října 1462].

[1]) Schází v AB. — Srov. též VIII. 26a.

O nesprávě.

* [25.] Nespráva[1]) na jistce najprv jde a potom na spuolusprávce. Nález v Druhých Václavových H. XXV: „Páni ꝯc“ léta božieho MCCCCXVI[2]) v pátek po suchých dnech postních [20. března 1416].

[1]) *Nezpráva* C. — [2]) *1391* má C.

* [26.] O nesprávu má najprv k jistci hledíno býti a potom k těm, ktož vedle něho spravují. Nález Wenceslai Andree Q. XXIII mezi Voldřichem Medkem z Waldeka léta MCCCCLVI v pondělí po sv. Bonifacii [7. června 1456].

* [27.] Nespráva na jistce najprv, a mají jí spuolusprávce zaň ukázati. Nález v Druhých Mikulášových E. XXII v při Smila z Rychmburka[1]) léta MCCCCXCVII v pátek[2]) o suchých dnech adventních [22. pros. 1497].

List N. IV. — [1]) *Rychmberka* B. — [2]) Schází v AB.

* [28.] Nespráva za koho jest zašla, ten ji vyveď.[1]) Nález v Prvních Prokopových O. XXX v při, kteráž jest byla mezi Mertlínem[2]) Stachem.[3]) Víc o zprávě Z. X.[4]) — Také o nesprávě v zřízení tištěném A. X.

[1]) *vyvaď* C. —[2]) *Merlínem* B; *Merklínem* C. — [3]) Zde končí C. — [4]) Zde končí B.

O neodpíránie.

* [29.] Neodpíráním spolek se promlčí. Nález v Bílých puohonných, kdež Zbyněk z Želeč[1]) pohání Přibíka z Radova z sirotka, společníka a nápadníka léta MCCCCLXXXVIII.

[1]) *z Žobec a z Ohrazenina* C.

* [30.] Neodpírav ve dsky kladení ztratil své právo. Nález v Modrých puohonných, kdež Jan Malovec z Pacova pohání Veselú z Mitrovic[1]) léta MCCCCLIV na zajtří sv. Jeronyma [1. října 1454].

[1]) *z Vitanovic* C.

* [31.] A v týchž Modrých puohonných, kdež Ctibor Šteker[1]) pohání Anežku z Sobětic léta MCCCCLXIII[2]) v středu po sv. Bonifacii [8. června 1463].

[1]) *ze Stakor* C. — [2]) *1464* B.

* [32.] A v Bílých puohonných, kdež Jan z Nemyčevsi pohání Prokopa syna Kunšova z Litovic léta MCCCCLXXXVI v pátek[1]) o suchých dnech postních [17. února 1486].

[1]) Schází v AB.

* [33.] A v týchž Bílých, kdež Markléta z Tarmarku pohání Smila z Běškovic z dědictví léta MCCCCLXXXV.

* [34.] Neodpíráním proti trhuom a zápisóm ztratil. Nález v Třetích Ondřejových A. XX mezi Janem Vlašimským z Cimburku[1]) a Václavem Vlčkem léta MCCCCLXXXV[2]) v středu den sv. Thomáše apoštola [21. prosince 1485].

[1]) *z Timburka* C. — [2]) Zde končí AB.

* [35.] V týchž Ondřejových B. II mezi Slavatú z Chlumu a Mikulášem mladším Trčkou z Lípy léta MCCCCLXXXV feria V post Reminiscere [3. března 1485].

* [36.] Neodpíráním z zápisného bude svobodné. Nález v Bílých puohonných, kdež Jindřich Berka z Dubé pohání Ješka Svojanovského z Bozkovic léta MCCCCLXXXVII v pondělí po sv. Primu [11. června 1487].

* [37.] Nesrovnala se[1]) žaloba s svědomím, i dali pohnanému za právo. Nález v Bílých puohonných, kdež Mikuláš z Budětic pohání Václava a Zdenka Medky z Waldeka léta MCCCCXCIII. [1]) *Nesrovná-li* se C.

* [38.] Nestáním vedle rozkázání panského na den určitý, protože sou nestáli, ztratili, a druhé straně, kteráž stála, dali za právo stané. Nález v Čtvrtých Matějových A. XX v při Eufemie.

* [39.] Němý muož ve dsky klásti rukú svú ukázáním dědiny své. Nález o tom v Prvních Matějových G.[1]) XIV: „Barones super quodam homine muto invenerunt". List N. II. — [1]) *S* má B; *J* má C.

* [40.] Němci se nemají v Čechách saditi. Nález o tom v Třetích Ondřejových B. I: „Najjasnější".

[41.] Náklady všecky na právo vedení naložené mají býti navráceny. V Žlutých památných dskách O. XIX: „Páni ꝛc."

* [42.] Nemaje víc[1]) na zemi[2]) nad X hřiven, žádného poháněti nemuože, leč by mu od koho zboží jeho mocí odjato bylo. Nález v Prvních Mauricii B. V a v Třetích Václavových J. XI.[3]) Hledaj víc folio škody.

[1]) *nic* C. — [2]) Schází v AB. — [3]) Zde končí AB.

* [42a.] Na zemi ktož má a v zemi nenie, pohnán má býti tu, kdež má. Hledaj folio: Pohnán má býti.[1])

[1]) Schází v AB.

* [42b.] Neuvázání pro nepokoj nic ku škodě nenie aniž se promlčí. Hledaj folio: Uvázáním že ꝛc.[1]) [1]) Schází v AB.

* [42c.] Na zmatek puohon nese. Hledaj folio: Puohon na zmatek nese.[1])

[1]) Schází v AB.

* [43.] Nebezpečenství ktož se bojí, aby nestáním nestratil, po puohonu hned úředníky Pražské obeslati má, aby jemu bezpečenství opatřili: tehdy on nestáním nic nestratí. O tom v Červených puohonných, kdež Václav král Český pohání Puotu z Březnice. Tu páni na plném soudu léta MCCCCX feria VI. o Suchých dnech letničných[1]) [16. května 1410].

[1]) *k letničným* AB.

* [44.] Napomenutí rukojmie k ležení. Když rukojmie napomínají, nemá jistec napomínati, než vlehnúti. O tom v Bílých puohonných: Vilém z Račína a mistr Václav Koranda pohánějí Puoty z Paběnic ze škod z X hřiven stříbra léta MCCCCLXIV:

O narčení.

*[45.] Nárok[1]) na cti skrze slyšení není ke škodě tomu, ktož to slyšal a že provede. Nález v Bílých puohonných, kdež Zikmund Bareš z Kamenice pohání Václava Čejku[2]) z Olbramovic léta MCCCCXCV.

[1]) *Nářek* B. — [2]) Schází v AB.

*[46.] Nařknutí soudci zemského a neprovedení: pokuta jest hrdlo ztratiti. Nález v Modrých, kdež Aleš pohání Litvína z Stodúně[1]) léta MCCCCXCIII v pátek před sv. Havlem [11. října 1493].

[1]) *z Stodně* C; čti: z Todně. — V C čte se dále: *Nárok Albrechta Ojíře z Očedělic soudce zemského od Jeníka z Mečkova, ale neprovedl naň ɔc. Hledaj o tom folio: Haněnie soudce.*

*[47]. Narčení ktož sám mstí skutkem nebo slovem: opravu práva ztracuje. O tom nález v Bílých puohonných, kdež Jindřich z Drahobuze pohání Petra z Řenec[1]) léta MCCCCXCIII. — A řečí ktož sebe hanějícího zase haní: v Bílých puohonných, kdež Daniel ze Všebořic[2]) pohání ɔc. [1]) *z Řenic* AB. — [2]) *ze Všehořic* C.

[48.] Pro nájemníka nemuože z pokuty pro nevydání poháněti, tak jako pro čeledína neb pro člověka. O tom v Lvových léta MCCCCLXXXVIII k Letnicím [28. května 1488]: „Štěpán Anděl z Ronovce žaluje na Jana z Sekyřic.“

List N. VI.

O nedílných.

[49.] Nedílný proti nedílnému nemuože nic odkázati ani zapisovati. O tom v Čtvrtých Planových M. XIV mezi Hyliborem z Slavic a Janem Polákem.

[50.] O témž v Památných léta MDXVIII ve čtvrtek po sv. Vítu [17. června 1518] mezi poručníky Chotka a Annou.

[51.] V nedílu kto chce s kým býti, neodcizuoj zápisem statku svého od toho, s kým by se pravil býti nedílný; pakli odcizíš, přijdeš o tu spravedlnost, a díl se tudy najde. O tom v kvaternu Úterním léta MDXII k postním [3. března 1512]: „Mikuláš Malovec z Pacova s Kateřinú odtudž.“ — O nedílných víc najdeš R. VI.[1])

List N. VII. — [1]) *dále* místo *R. VI.* má B.

[XI.] O očistnících.

*[1.] *Očistníków neopověděl,* nejmenoval ani zapsal a do kaply vstoupil: i ztratil při. Nález o tom v Bílých puohonných, kdež Jan Kapoun z Svojkova pohání Petra Mikašku[1]) z Nemyčevsi léta MCCCCLXXXVIII v pondělí před[2]) sv. Markletú [7. července 1488].

[1]) *Makaška* C. — [2]) *v úterý na zajtří* C.

*[2.] Očistníków nejmenoval ani postavil: dáno puovodu za právo. Nález v Bílých puohonných, kdež Jan Hlaváč z Třibřich, ofrychtýř ɔc, pohání Zděnka

Kostku z Postupic léta MCCCCLXXXVII v sobotu před[1]) sv. Markletú [7. července 1487].

[1]) *na zajtří* C.

* [3.] Očistníkóv ktož před kaplú neopoví a jich nemá: ztratí svú při. Nález v Modrých puohonných, kdež Petr z Herčinic[1]) pohání Mikuláše odtudž léta MCCCCLXXXVIII v pondělí na zajtří sv. Fabiana[2]) [21. ledna 1488].

[1]) *Prokop z Hraznic* C. — [2]) léta *1463 v úterý po sv. Fabianu* [25. ledna 1463] C.

* [4.] Očistníka ktož postaví na zápisném toliko majícího: ztratí při. Nález v Bílých puohonných, kdež Aleš z Rysmburka pohání Beneše a Zdeslava léta MCCCCLXXXVIII[1]) v pondělí na zajtří sv. Fabiana [21. ledna 1488].

[1]) Zde končí AB.

* [5.] Očistníkem služebník pánu svému býti nemuož. O tom v Bílých puohonných, kdež Hynek z Raškovic pohání Slavatu z Chlumu.

[6.] Očistník má býti člověk dobrý urozením i zachováním na cti; má míti na dědictví svobodném, má býti člověk nenarčený, ne psanec, ne cizozemec, ne lehký člověk, ne služebník toho, kohož čistiti má svú přísahou, ne přítel toho dílný ani nedílný přítel, ne svědek jeho a ješto by prve od pohnaného při v soudu vedl. A k tomu podobného bude-li co při něm, nebude přijat.[1]) — O přísaze očistníkóv P. XX.

[1]) Zde končí B.

O odboji.

* [7.] Z odboje král Václav poháněl. O tom v Červených puohonných, kdež Václav král Český s většími úředníky a s Pražskými úředníky a s Ottú z Bergova[1]) ɔc pohánějí Petra z Kosti.

List O. I. — [1]) Schází v AB.

* [8.] Z odboje puohon muož svědčen býti před samým písařem desk zemských, a nejsú k němu zavázáni státi král ani úředníci najvyš[š]í. Nález v Červených puohonných, kdež Václav Český král s většími úředníky pohánějí Petra z Kosti.

* [9.] Odbojové mají souzeni býti též jako jiní puohonové. O tom v Červených puohonných v témž nálezu, jakož nahoře.

* [10.] Odbojníci k smlúvě mají poddáni býti. Nález v Čtvrtých Václavových C. XVI: „Barones invenerunt."

O odhádánie.

[11.] Odhádání že není vrch práva. O tom mezi Jaroslavem z Šelmberka a Jiříkem z Walštaina v Trhovém léta MDXIX v středu před sv. Janem Křtitelem [22. června 1519].

[12.] O témž v Zřízení zemském, tu kdež jest o platích komorních. O odhádání na konci o tom.

[13.] O témž v Červených památných P. XI nález mezi Albrechtem Rendlem.

* [14.] Odhádání má býti tímto řádem: najprve mají odhádány býti plat,[1]) dědiny, lúky, lesy, rybníky, potoky, a najposléz dvuor, tvrz, zámek. O tom v Památných D. VIII: „Páni“ léta MCCCCLXXXVIII[2]) v pondělí po sv. Bonifacii [9. června 1488].

[1]) Schází v C. — [2]) Zde končí AB.

* [15.] Odhádání pro dluh má býti bez třetiny vajš. Nález v Bílých puohonných, kdež Jan Mandelík z Chrástu pohání Václava z Jilmanic[1]) léta MCCCCLXXXVIII[2]) u vigilií svaté Kateřiny [24. listopadu 1488].

[1]) z Jilmanic *a Vladislav z boží milosti* C. — [2]) Zde končí AB.

* [16.] Odhádání stalo se pro dluh a pro věno bez třetiny, než s náklady. Nález v Třetích Ondřejových A. VII léta MCCCCLXXXV na den sv. Ondřeje[1]) [30. listopadu 1485]. Albrecht Ojíř z Očedělic, místokomorník královstvie Českého.[2])

List O. II. — [1]) Zde končí AB. — [2]) Schází v AB.

* [17.] Odhádání muož vedeno býti pro dluh k dědictví po nálezu panském. Nález v Čtvrtých Ondřejových L. II mezi Ondřejem z Tišňova[1]) a synem jeho léta MCCCCXCII v sobotu po sv. Vítu [16. června 1492].

[1]) *z Těšnova* C.

* [18.] Odhádání po nálezu ktož se dopustí, má útraty, škody i náklady navrátiti. O tom v Památných Q. XIX léta MCCCCXCII v pondělí po sv. Bernartu[1]) [27. srpna 1492].

[1]) *v úterý po sv. Benediktu* [24. března 1492] C.

* [19.] Odhádání muož býti na zápisném i na duchovním. O tom v Památných P. VII léta MCCCCXC v úterý [sic] den sv. Ketruty [17. března 1490]: Vladislav.[1])

[1]) Schází v AB.

* [20.] Odhádání ktož neodpírá, sám sobě zmatek učiní. Nález v Bílých[1]) Puohonných, kdež Václav Kopanský z Vraního pohání kapitoly kostela Pražského.

[1]) *v knihách* AB.

[21.] K odhádání ktož by nebyl s lidmi svými, jsa obeslán od místokomorníka, podle práva na těch dědinách jeho, kteréž by se podle práva odhádati měly, aneb že by odhadovati svých dědin nedal: tehdy ten, komuž by se mělo odhádání státi, má vzíti list obranní od úřadu desk zemských a uvázati se ve všecky dědiny ve zvodu jmenované, a dáti sobě odhádati vedle práva za svú summu, a což mimo jeho summu ostane dědin, má zase postúpiti tomu, číž sou. O tom v Památných léta MDXXIII[1]) v sobotu po přenesení sv. Václava [7. března 1523]: „Jakož jest Jan z Roupova“.

[1]) *1522* má B.

[22.] V čem kopa platu, strych žita, strych ovsa, pšenice i jiné věci se odhadovati mají: o tom v Štěpánových X. XXX.[1])

[1]) *R. XX.* má B.

O odpořích.

*[23.] Odpor má kladen býti vedle trhu a zápisu, a jinde nic. A jestliže odpor jinde zapíšeš nežli při tom, čemuž[1]) odpíráš, bude zdvižen a v nic obrácen.[2]) O tom Quarto Andree L. VIII mezi Hynkem z Mečkova a Zdeslavem ɔc.[3]) Stalo se léta MCCCCXCII v pátek před sv. Janem Křtitelem [22. června 1492].

List. O. III. — [1]) *o čemž* B. — [2]) Věta tato schází v C. — [3]) Zde končí AB.

*[24.] Odpor ktož vloží a bude k tomu odporu pohnán, má ten odpor svój vésti, a ne póvod puohon svój.[1]) O tom v Třetích Ondřejových H. XX mezi Elškou z Střížkova a Alexandrem z Ratěnic léta MCCCCLXXXVII[2]) v úterý na sv. Diviše [9. října 1487].

[1]) vloží, *má jej před se vésti* C. — [2]) *1488* mají AB.

*[25.] Odpor na zmatek, že nálezu dosti neučinil a zvodu po nálezu odpíral: jest mu nalezen zmatek. O tom v Čtvrtých Ondřejových K. VIII mezi Zdeňkem Mtihávským z Koněprus léta MCCCCLXXXIX v pátek po zvěstování panny Marie[1]) [27. března 1489].

[1]) *1492 v pátek po sv. Vítu* má C.

*[26.] Odpor na zmatek. Ktož by komu prodal dědiny své neb zapsal dskami, a potom odpor pro ty dědiny někomu učinil a k němu pohnal: na zmatek to učiní. O tom v Třetích Ondřejových, kdež Jan z Vovesné Lhoty pohání Zdeňka Krykovského k odporu.

*[26a.] Odpor na zmatek, že zapsav se rukojmí pod uvázáním, po tom uvázání odpieral. Nález v Čtvrtých Ondřejových A. XXVIII v při, kteráž mezi Čeňkem Vyšehněvským z Barchova. Stalo se léta MCCCCLXXXIX feria VI. post annunccia- cionis Marie Virginis[1]) [29. března 1499].

[1]) Nález ten schází v AB.

*[26b.] O témž nález jest v Třetích Ondřejových B. IV v při mezi Ofkú z Švabínova. Stalo se léta MCCCCLXXXVI feria III. ante Petri kathedram[1]) [21. února 1486].

[1]) Nález tento schází v AB.

*[27.] O témž[1]) v týchž dskách D. XIV mezi Petrem Řešítkem z Čabele a Jiříkem Mihulí.

[1]) Místo o témž má C: *Odpor na zmatek, ktož prodada, potom odpírá.*

*[28.] Odpor po právu staném na zmatek jest, ktož dá[1]) na sobě právo ustáti a po právu staném odpírá.[2]) O tom v Třetích Planových B. IV mezi Petrem z Dobrošovic léta MCCCCLXI v sobotu před sv. Vítem [13. června 1461].

[1]) *dada* C. — [2]) ustáti *a potom* odpírá C.

[29.] V odporu ktož čeho zejména nepoloží a nejmenuje, toho neobdrží. O tom Primo Victorini P. XV in causa, kdež Heřman Krušina z Lichtmburka pohání k odporu Jana ɔc léta MCCCCXCIII v středu den sv. Diviše [9. října 1493].

[30.] V odporu svém ktož čím odpírá a toho před soudem nepokáže: bude odpor zdvižen. O tom v Prvních Václava z Chvojence K. XII mezi Jiříkem z Šternberka a Vilémem z Ryzmberka.

*[31.] Odporu[1]) když kto práva vedení neodpírá, svú spravedlnost stracuje. Nález v prvních Jana Plany D. IX mezi Hendrichem z Plavna[2]) a Fremutem z Krásné Hory.[3])

[1]) Odporu *moc* C. — [2]) *z Splavna* AB. — [3]) Schází v AB.

[32.] Odpor uvázání i puohon k odporu páni zdvihli pro mor. O tom Primo Victorini H. XV.

[33.] Odporem když kto zápisu neodpírá podle práva, až léta zemská projdou, že potom žádným svědomím nic neobdrží a dědiny prosoudí. O tom v Prvních Hyndrákových C. XXVIII mezi Dorotou Otepkovou a Janem z Walštaina z druhé.

List O. IV.

[34.] K odporu ktož pohání a nepohání držitele statku, bude odsouzen, a bude pohnanému dáno za právo. O tom v Trhových léta MDXXV v středu po sv. Řehoři [15. března 1525], kdež Petr z Březí pohání Hrocha z Mezilesic.

[35.] Odpíral-li by kto čemu sám jaké spravedlnosti bez jiných, kteříž by tu také nějakú spravedlnost měli, a ne pro samý svój díl: bude puohon i s odporem zdvižen. O tom léta MDXXV v středu před sv. Janem Křtitelem božím [21. června 1525] mezi Šebestiánem z Polenc a Lidmilú.

[36.] Odpírá-li kto jako poručník, a potom nepohání jako poručník k tomu odporu, než sám od své osoby: bude puohon zdvižen. O tom v Druhých Václava z Chvojence N. II.

[37.] Odpíral-li by kto komu, a někto jiný, ne ten, komuž se odpírá, že by pohnal k cizímu odporu: ostane křiv. O tom v Prvních Václava z Chvojence K. XI mezi Jetřichem z Kolovrat a Veronikou.

[38.] Odporu klásti nemuože ten po nálezu panském, na kohož nález padne, a udělá-li odpor a bude k němu pohnán, nemuože hojemství bráti a bude odsouzen. O tom v Druhých Robmhapových D. XXIV mezi Janem Černčickým[1]) a Petrem Haléřem. — Také o odporu P. IV: „Právo po staném“.

[1]) *Černickým* B.

O otci a synech.

[39.] Otec žádný nemuože syna svého žádného zavázati, aby od svého bratra dílu žádati nemohl. O tom v kvaternu Úterním léta MDXV po Letnicích [30. května 1515]: „Vilém Kornhauzský z Kolovrat s Jindřichem odtudž.“

[40.] S otce svého volí ktož se vožení a s radou, má otec jeho věno klásti manželce jeho na svém statku, a živností slušnú s radú strýcóv a přátel opatřiti. O tom v Červených památných A. XIII: „Jakož jest Jindřich ɔc.“ List O. V.

[41.] Otci a dětem když by statek svědčil, a otec by statek prodal: tehdy by pak děti, majíce i léta, jsúce v moci otce svého, odporu vedle práva ve třech letech a v XVIII nedělech že by neudělaly, že tím nic nepromlčí ani ztratí, a po smrti otce svého mohou odpírati a obdrží; než když by v moci otce svého nebyly: to jest rozdíl. O tom v Druhých Hyndrákových N. XXVI mezi Bartolomějem Bahnem ze Všebořic a Janem z Bysně.

* [42.] Otec má pohánín býti z toho, což syn jeho nedílný učiní, jako: moc, braní, lapkování nebo co jiného. Nález v Bílých puohonných, kdež Zdeněk Mtihavský s spolupóvodem pohánějí Burjana z Gutštajna[1]) ze škod z Xti hřiven stříbra.

[1]) *z Kukšteina* AB.

* [43.] A též lidé kterého pána kdyby komu co udělali, má z toho pán vinen býti a ne lidé.

* [43a.] Otec synu má díl dáti, když k létóm přijda, toho na něm požádá, a zase též syn otci dáti má díl z statku svého, nabuď ho odkudžkoli: „Krám po ženě.“ Nález o tom v Čtvrtých Ondřejových A. XVII v při mezi Janem z Kolovrat. Stalo se léta MCCCCLXXXIX v úterý po sv. Longinu[1]) [17. března 1489].

[1]) Nález schází v AB.

[44.] Otec maje syna let nemajícího, chce-li jaké peníze synu jeho odkázané anebo od kohokoli jiného jemu přišlé vyzdvihnúti: má je ujistiti, aby syn jeho, dojda let, věděl je kde vzíti a najíti. O tom v Lvových puohonných léta MDVIII k adventním suchým dnuom [20. prosince 1508], kdež Alžběta z Vetlý pohání Václava Pambergka.

[45.] O témž v Prvních Václava z Chvojence A. III, kdež páni oc léta dávají.

[46.] Otec když komu škodu udělá a umře, že muože syn jeho nedílný, drže statek otce svého, z toho pohnán býti, a škodu musí zaplatiti. V týchž léta MCCCCXCVIII k postním [7. března 1498], kdež Brikcí a Jan bratří z Strpčic žalují na Hendrycha z Plavna.[1])

[1]) *z Splavna* AB.

[47.] Otce živého maje syn, není-li jemu od otce statek postúpen, nemuože pro statek otce svého poháněti; požene-li, bude zdvižení puohonu. O tom v Bílých puohonných léta božieho MCCCCXCI, kdež Jiřík Bradáč pohání Jana Zápského. List O. VI.

O odúmrti.

[48.] Odúmrt král komuž dá, má to kázati provolati v najbližším městě, k kterémuž ta výprosa přileží; a vezma komorníka Pražského, má tu výprosu oznámiti tomu, ktož ji drží, a pakli by toho doma nebylo, ale úředníku jeho nebo čeledi jeho má to vždy oznámiti, že to zboží jest provoláno; a jestliže má lepší právo než král, aby odpor mohl vložiti. Nález o tom v Prvních Matějových G. XV.

* [49.] Odúmrt ktož drží za tři léta a za XVIII nedělí, má jí užíti. Nález Wenceslai Andree O. V: „Páni“.

* [50.] Odúmrt muož král dáti dskami zemskými. Nález v Prvních Mikulášových O. IX: „Václav král ɔc“.

* [51.] Odúmrti král Jiří nechtěl dáti. To stojí v Pátých Planových G. VI.

* [52.] Odúmrt dal[1]) JMt, kázal zapsati léta MCCCCLXVII ve čtvrtek po sv. Matěji [26. února 1467]. [1]) Odúmrtek C.

* [53.] Odúmrt všech dědictví na krále připadá, když kto drže nezapíše a v tom umře. Nález v Čtvrtých[1]) Václavových R. XV: „Nalezli ɔc“.

[1]) v Třetích C.

* [54.] Odúmrt ktož vyprosí a na zemi nic nemá, má určiti pro škody. O tom v Druhých Doupovcových P. XXIV: „Ktož jest odúmrt na KMti vyprosil“.

* [55.] Odúmrt koupenú zprávce mrtvého spravovati mají vedle desk tomuto, ktož ji koupil.[1]) Nález v Prvních Prokopových V. XXVI léta božieho MCCCLXXXIII[2]) o suchých dnech letničných [13. května 1383].

List O. VII. — [1]) kúpí C. — [2]) Zde končí AB.

[56.] *Obeslán ktož by byl před* dvěma nedělmi o jakúžkoli věc, nepožene-li k své při hned v tom času také svědkóv, by pak žádal té pře za odložení pro svědky, chtěje výmluvu míti, že jest nedávno obeslán: nebude jemu odloženo, poněvadž jest svědkóv nepohnal. O tom v kvaternu Menším zápisném léta MDXIX ad Jeronimi [30. září 1514]: Petr Suda z Řenic s Janem Škorní.

[57.] Obeslaný když by za to spravil, že mu puohon není dodán, není škodami povinen. O tom v kvaternu Škodním léta MDX k roku na zajtří sv. Fabiana [21. ledna 1510]: „Beneš z Sendražic obeslal Jaromířské“.

[58.] Obdrží-li kto to, což mu král ráčil dáti, buď soudem neb smluvou, má na vrch práva dovésti do prvních, druhých neb konečně do třetích suchých dní; nedovede-li, ztratí to právo neb dání a výsluhu, a král bude moci to jinému dáti. O tom v Památných S.[1]) XXI. [1]) G má B.

* [59]. Odpoviedati ktož nechce před soudem: ztratí při. Nález v Bílých puohonných, kdež Hynek z Pravětic pohání Jana[1]) Bohuňka z Mutic[2]) léta božieho MCCCCXCII[3]) v středu o suchých dnech letničných [13. června 1492].

[1]) Schází v AB. — [2]) z Mrtic C. — [3]) Zde končí AB.

* [60.] Ohrazení práva: Ktož sobě neohradí a odpovídá před soudem, ztratí při. Nález v Červených puohonných, kdež Václav Vintíř[1]) ɔc pohání Michálka.[2])

[1]) a [2]) Schází v AB.

* [61.] Odvolati se muož ktož chce z soudu dvorského na zemský soud. Nález v Prvních Matějových G.[1]) XV. List O. VIII. — [1]) S má B.

[XII.] O pánech.

*[1.] *Pány do soudu zemského* král volí i sadí. O tom v Druhych Doupovcových F. XVII léta MCCCCLVIII[1]) v pátek o suchých dnech postních [22. února 1458].

[1]) *1454* má C.

[2.] Pány a vladyky do soudu zemského král JMt má voliti, a žádný jiný. O tom Tertio Andree F. VIII: „Ve jméno božie ꝛc“.

*[3.] Pánóm se moc dává od krále k rozličným věcem, duokudž do země nepřijede. O tom v Památných P. XXX: „Vladislav.“ Stalo se léta MCCCCXCI.[1])

[1]) Schází v AB.

*[4.] Páni k počtu z sebe dva vydali z lavic k vyslyšení stran a k konci učinění. O tom nález Wenceslai Andree J. III mezi Kateřinou a Anežkou sestrami z Lamperka[1]) léta MCCCCLV v sobotu před sv. Františkem [27. září 1455].

[1]) *z Lamberka* BC

*[4a.] Pán, ne lidé, má pohnán býti, když komu co lidé jeho učiní. Nález o tom v Bílých Póhonných, kdež purkmistr a konšelé Kadanští pohánějí rychtáře a konšeluov i vší obce Klášterce z obchoduov a požitkuov proti výsadám jich města. Tu léta MCCCCXCIII o suchých dnech postních [27. února 1493]. Opět též v Bílých Póhonných, kdež Zdeněk Mtihavský s spolupóvodem pohánějí Jana z Gutšteina. A otec to zastati má, co syn jeho nedílný rozkáže.[1])

[1]) Schází tento nález v AB.

*[4b.] Panna vdaná nebo ušlá bez vuole přátelské, jestliže ji z toho žádný neviní z přátel jejich, má právo dílu svého užiti. Nález v Modrých Póhonných, kdež Anna z Holejšova pohání Machnu Lapáčkovu z Řemovic. Stalo se léta MCCCCLV ve čtvrtek den sv. Havla [16. října 1455]. Item v týchž Póhonných, kdež Mikuláš Novovesský pohání Jiříka z Púchobrad. Stalo se léta MCCCCLXII v pátek po sv. Františku[1]) [8. října 1462].

[1]) Nález tento schází v AB.

[5.] Páni nález jiný na plném soudu z omylu učiněný zase napravili, odsouzeného zase práva učinili a škody při tom také zdvihli. O tom v Prvních Hyndrákových A. XXII: „Páni ꝛc“ mezi Alexandrem z Ratěnic a Marklétou Plhákovou.

*[6.] Pankhart nedědí v statku otce svého. Nález v Červených puohonných, kdež Hynek z Wismburka pohání Jana z Wismburka léta MCCCCXCIX.[1])

List P. I. — [1]) *1398* má C.

*[7.] Pankhartstvím narčenému nemá býti odpovídáno před soudem, leč se prve vyvede. O tom v Červených, kdež Hereš z Březova[1]) pohání Albrechta z Březova.[2])

[1]) a [2]) lépe *z Březové* C.

*[8.] *Práva země České k věčnosti* jsú ustanovena. O tom v Třetích Zdislavových B. XVII léta MCCCXLVIII[1]) v pondělí po suchých dnech postních [17. března 1348].

[1]) *1498* má B.

*[9.] Práva starodávní mají držána býti a zachována nepohnutě beze vší proměny. O tom v Červených puohonných, kdež Václav král Český s většími úředníky pohání Petra z Kosti ꝛc.

*[10.] Právu[1]) ktož odpírá a k soudóm stávati nechce svévolně, jako Kolda Náchodský: statek ztratí. Psáno v Památných A. XV: „Jiří z Kunstatu“ léta MCCCCLVI v středu po sv. Bonifacii [9. června 1456].

[1]) *Právuom* B.

*[11.] Právu a soudu zemskému žádný nemuož žádnými svobodami a obdarováním císařským[1]) vyňat býti. O tom léta MCCCCLXXXVI o[2]) přenesení sv. Václava [4. března 1486].

[1]) *obdarováními císařskými* BC. — [2]) *ve čtvrtek před* C.

[12.] Práva pro obhajování anebo pro moc když by pan purkrabie najvyš[š]í obeslal zemi: má každý osobú svú vší svú mocí táhnúti neb místo sebe člověka dobrého jednoho vyslati, však když by sám bezelstně nemohl. A tu bezelstnost má provésti na najprvnější soud zemský anebo zpraviti vedle práva. Než úředníci od desk nemají táhnúti, než mají místo sebe poslati,[1]) a úředníci na zámcích též nemají táhnúti, než mají místo sebe poslati. O tom v Památných Červených N. XXIV.

List P. II. — [1]) Vedlejší věta tato schází v A.

O práva vedení.

*[13.] Práva k vedení muož poručník udělán býti dskami. Nález v Druhých Planových O.[1]) XXVIII v při Zdeňka Kostky z Postupic mincmajstra ꝛc léta MCCCCLX v pondělí po sv. Františku [6. října 1460] při konci toho nálezu, kdež takto stojí: „Ceterum ibidem per[2]) prefatos barones[3]) pro jure fuit inventum ꝛc“.

[1]) *G* má C. — [2]) *pro* AB. — [3]) Zde končí AB.

*[14.] Práva vedení po nálezu panském jest zvod. O tom v Památných Štěpánových K. IX: „Po panském nálezu ꝛc“.

*[15.] Práva vedení pro nesprávu na jistce najprv, potom na správce jíti má. O tom v Prvních Mauricii B. V: „Barones invenerunt“.

[16.] Právo vésti ktož chce, má vyhledati všecko, aby nechybil. O tom v Druhých Doupovcových Q. X v při Bohuslava z Košína.

*[17.] Práva vedení k odhádání pro dluh jak,[1]) a jak pro nesprávu má se zachovati? Tak, že pro dluh bez třetiny vajš s náklady, a pro nesprávu třetinú vajš nebo bez třetiny, jakž dsky káží, a bez nákladóv má k odhádání vedeno býti. Nález v Bílých puohonných, kdež Jan Mandelík z Chrástu pohání Václava z Jilmanic, při konci nálezu, kdež takto stojí: „Vladislav ꝛc“.

[1]) Schází v C.

*[18.] Právo vésti k odhádání pro dluh, nálezem panským přisouzený, muož, ktož chce, dědicky nebo k dědictví. Nález v Čtvrtých Ondřejových L. II mezi Ondřejem z Tišňova[1]) a synem jeho léta MCCCCXCII v sobotu po sv. Vítu [16. června 1492].

[1]) *z Těšínova* C.

*[19.] Práva vedení k odhádání na zápisné a na duchovní zboží muož vedeno býti. O tom v Památných P. VII: „Vladislav" léta MCCCCXC feria IV[1]) na svatú Kedrutu [17. března 1490].

[1]) Schází v AB.

*[20.] Práva ktož nevede po právu staném, až léta projdou, své právo promlčí,[1]) a vina se na to od strany klade. Nález v Zelených puohonných, kdež Petr z Tajnce pohání Kačku z Moravan léta MCCCCXI.

[1]) Zde končí věta v AB.

*[21.] Práva staného listem poselacím aby dáno nebylo, nemuož žádný zastaviti. Nález v Modrých[1]) puohonných času krále Václava, kdež Jan z Opočna pohání Alše[2]) z Vřešťova léta MCCCCVII v úterý po sv. Františku [11. října 1407].

[1]) *v Nových* C. — [2]) *Tasa a* Alše C.

[22.] Práva ktož nedoveda kteréhožkoli, potom o touž věc znova pohání: zmatek jest. O tom v Bílých puohonných, kdež Albrecht z Zásmuk pohání Mikuláše Popela z Vesce léta MCCCCLXXXVI. List P. III.

*[23.] Právo stané proti vězni dané moci nemá, než má zdviženo býti. Jako se jest stalo v Třetích Václavových N. XV v při Bočka z Poděbrad léta božieho MCCCCX[1]) ve čtvrtek o suchých dnech Letničných [15. května 1410].

[1]) Zde končí AB.

*[23a.] Práva ktož nedovede kteréhožkoli, potom o touž věc znova pohání, zmatek jest. Nález o tom v Bílých Puohonných, kdež Albrecht ze Zásmuk pohání Mikuláše Popela z Vesce. Stalo se léta MCCCCLXXXVI o suchých dnech postních [15. února 1486]. Hledaj folio: Zmatek, že ustáv právo.[1])

[1]) Schází tento článek v AB.

*[24]. Práva ktož nevede, a dá purkrabí peníze a potom se smluví, má jemu purkrabie peníze jeho zase vrátiti. Nález v Bílých puohonných, kdež Jan Kapoun z Svojkova pohání Petra Mikašku[1]) z Nemyčevsi léta MCCCCLXXXVIII[2]) v středu o suchých dnech letničních [28. května 1488].

[1]) *Makušku* C. — [2]) *1489* mají AB a zde končí.

*[25.] Práva k zvodu ani k odhádání purkrabie Pražský vésti nemá, než úředníci menší. Nález v Bílých puohonných, kdež Jan Mandelík z Chrástu pohání Václava z Jilmanic při konci toho nálezu léta MCCCCLXXXVIII v úterý před svatú Kateřinú [18. listopadu 1488].

*[26.] Práva ktož v žalobě nežádá, pruovodu nemaje, nebude mu nalezena přísaha, než puohon se zdvihá. Nález v Bílých puohonných, kdež Zikmund Bareš z Kamenice pohání Václava Čejku z Olbramovic léta MCCCCXCIII.

[27.] Právo na koho ktož by nepořádně[1]) vedl, a ten, na kohož by se vedlo, vedl by dále na svého správci pro nesprávu: že to právo vedení bude zdviženo, a bude moci ten, komuž zdviženo bude to právo vedení, k tomu hleděti, ktož jest na něho právo pro nesprávu vedl. O tom v kvaternu Žlutým památným léta MDXIX v sobotu po zvěstování panny Marie [26. března 1519]: „Jakož jest na pány vzneseno jménem Viléma z Pernšteina ꝛc“.

[1]) *pořádně* B.

[28.] Právo po staném právu ktož by vedl neb po nálezu, a tomu vedení že by někto odpor učinil, a ten, ktož by právo vedl, pohnal by k tomu odporu toho, ktož odpírá: že jemu právo, jestliže by je chtěl dále vésti, dopuštěno býti nemá po takovém puohonu, poněvadž se jest již tím puohonem v soud a ve při dal, než má najprv ten puohon a tu při vykonati. O tom v kvaternu Úterním léta MD ad Jeronimi [30. září 1500]: „Kněz opat kláštera sv. Prokopa obeslal Kolínské“.

[29.] Práva na vrch ktož dá dovésti, a teprv dá na úmluvu správci svému, není jemu správú povinen. O tom v kvaternu Trhovém léta MDXXIII o suchých dnech postních [25. února 1523] mezi Racslavem Beřkovským z Šebířova a Zdeslavem Kapléřem z Sulejovic při odporu ꝛc. List P. IV.

[30.] Právo své po nálezu ktož by komu zapsal a prve nedal na úmluvu a zvodu že by neučinil: nemá ten zápis žádné moci. A provede-li právo ten, komuž jest zapsáno, stane-li se tomu právu vedení odpor: bude to právo vedení zdvižené. O tom v Prvních Václava z Chvojence I. VI mezi Viktorinem ze Všehrd a Bohuslavem.

[31.] Prodal-li by kto statek svój prve, nežli by ho puohon zastihl, nemuože na ten statek práva vésti. O tom v Prvních Václava z Chvojence G. VII mezi Melicharem Elponarem z Mostu a Rackem doktorem.

[32.] Panování čtvrté, které se děje po odhádání ve dvú nedělech: to slove vrch práva. O tom v Zřízení zemském tu v tom artykuli, který se počíná takto: „Toto jest za právo, ktož se chce pro nesprávu vésti ꝛc“. Na samém konci o tom najdeš. — Také o právu vedení P. IX.

O puohonech.

[33.] Pohnal-li by kto koho z čeho, a po tom puohonu že by pohnaný statek svój zapsal někomu anebo summu na témž statku: že ten, ktož tím puohonem co vysoudí, muože právo před se vésti na ten statek, a zápis ten není jemu ke

škodě ani na překážku. O tom v Druhých Hyndrákových K. VIII mezi Ctiborem z Chřenovic a Jindřichem.

*[34.] Pohnán má býti, ktož v zemi není a na zemi má, tu, kdež má na zemi. Nález v Modrých puohonných, kdež Václav z Valečova Hanuše[1]) z Swídnice pohání léta MCCCCLVI ve čtvrtek před sv. Řehořem [11. března 1456].

[1]) Hanuše *Segemle* C.

*[35.] Pohání-li kto z víc, než sám má neb měl, neuručí-li pro škody, zdvihnú mu ten puohon. O tom v Červených puohonných, kdež Oldřich z Kostelce pohání Puotu z Opočna ze škod z X tisíc[1]) hřiven stříbra léta MCCCCXCIV,[2]) a v Třetích Václavových Q. II: „Barones". Hledaj folio: Uručiti musí.

[1]) *z deseti* v AB. — [2]) *1397* má C, a AB zde končí.

*[36.] Poháněti ze škod, ktož na zemi nemá, nemuož vajš nad X hřiven. O tom v Prvních Mauricii B. V.

*[37.] Pohnal-li by kto jednoho samého z toho, což s druhým spuolu má, zdvihnú jemu puohon. Nález v Bílých puohonných, kdež Gerunk z Lomu pohání Ctibora z Solšic. List P. V.

*[38.] Pohání-li kto ze dvojího spuolu, z dluhu a ze škod: takový se puohon zdvihá. Nález v Bílých puohonných, kdež Jan Vlašimský z Cimburku pohání Samuele z Hrádku, podkomořího královstvie Českého, léta božieho MCCCCLXXXV v advent [14. prosince 1485].

*[39.] Pohání-li kto z jistiny a ze škod spuolu: ten puohon bude zdvižen. Nález v Bílých puohonných, kdež Jan Špán z Braštajna[1]) pohání Jana z Volyně léta MCCCCLXXXVII v pátek po sv. Longinu [16. března 1487].

[1]) *z Barštajna* C.

*[40.] Puohon smíšen ze dvojího zdvihá se. Nález v Bílých puohonných, kdež Přibík Tluxa z Čechtic s spuolupóvodem pohánějí Jana Špána z Braštajna[1]) ze škod. [1]) *z Barštajna* C.

*[41.] Puohon smíšený ze dvojích škod v hromadu zdvihli. Nález v Bílých puohonných, kdež Petr Lhotský z Zásmuk pohání Rynarta Húsku z Vřesné ze škod léta MCCCCLXXXVII.

*[42.] Pohnav nic neprovedl, a proto jemu zmatek nalezen není. O tom v Třetích Ondřejových N. XXIII vedle pře, kdež Mikuláš Kavka z Říčan oc léta MCCCCLXXXVIII u vigiljí sv. Tomáše [20. prosince 1488].

*[42a.] Pohnal do komory, tu konce nevzal, pohnal k súdu zemskému, zdvihli mu puohon. Nález v Bílých póhonných, kdež Jan Přebořský z Zásmuk pohání Václava Kladivo z Eystebna.[1])

[1]) Nález schází v AB.

* [43.] Puohon s pohnaným i s poručníkem umírá. Nález v Bílých puohonných, kdež Jindřich z Vřesovic pohání Jaroše z Vřesovic[1]) léta MCCCCLXXXVIII ve čtvrtek po přenesení sv. Václava [6. března 1488]. [1]) Schází v AB.

* [44.] Prve[1]) pohnali, než moc měli: zdvihli jím puohon. V Bílých puohonných, kdež Mikuláš z Czaksova[2]) a Jiří Henkar[3]) poručníci někdy[4]) sirotka Zikmunda Falknauera[5]) pohánějí Jaroslava z Šternberka léta MCCCCLXXXV.

[1]) *Poručníci* prve C. — [2]) Mikuláš *Kfelěř z Zaksova* C. — [3]) *Henygar* C. — [4]) *měli* A. — [5]) ɔc AB.

* [45.] Pohnaný když k žalobě nestojí, ztratí při, a bude proti němu dáno za právo stané. Nález v knihách puohonných času Zikmunda císaře a v Bílých puohonných léta MCCCCLXXXIX,[1]) kdež Petr Kučera pohání Tomáše Horňateckého.

[1]) Schází v AB.

* [46.] Puohonu z toho nebeř, což prodáš neb zapíšeš, jinak by v zmatek upadl. Nález v Bílých puohonných, kdež Anna z Kuněvic pohání Oldřicha z Kramolína léta MCCCCLVI v pátek po sv. Urbanu [28. května 1456].

* [47.] Pohání-li kto koho jinde nežli tu, kdež pohnaný bytem s ženú svú jest a chlebí:[1]) musí znova pohnati. O tom v Červených puohonných, kdež Lukáš z Prahy pohání Lacka z Čečetic.[2])

List P. VI. — [1]) Schází v C. — [2]) *Licka z Zažetic* C.

* [47a.] Pohnán kdo by byl ne svým vlastním jménem, nenie povinen k tomu puohonu státi a nic tiem neztratí. Nález v Červených póhonných, kdež Petřík z Smikas pohání Petra z Přiběnic.[1]) [1]) Schází tento nález v AB.

* [47b.] Puohon kohož v zemi zastihne, a potom ven z země jede, ztratí při. Nález v Červených póhonných, kdež Eulelia pohání Filipa.[1])

[1]) Nález schází v AB.

[48.] Puohon aby nebyl o zemskú věc ku právu duchovnímu. Nález v Prvních Matějových C. XVI.

[49.] Pohnati z čeho má kto koho před který soud. O tom v Památných Lvových M. I.

[50.] A v Třetích Václavových C. II: „Páni ɔc.“

[51.] Pohnán kto by nebyl vlastním a pravým jménem: bude puohon zdvižen, a není povinen k tomu puohonu státi. O tom v Červených léta MDX k postním [20. února 1510]: „Jan Rochlovec z Rochlova pohání Jana z Rabštajna.“

* [52.] Puohon kohož v zemi a doma zastihne,[1]) by do Říma na pouť jel aneb po poselství pána svého: právo žalobníku před se jdi. O tom Secundo Mauricii O. XI: „In causa Eulelie“.

[1]) v zemi zastihne, *nemuož ničímž vymluven býti, ani službú královskú, ani poutí k božímu hrobu.* To psáno v Druhých Mauricových O. XI v při Eulelie, *a v týchž Mauricových druhých O. XI Zbyněk arcibiskup Pražský* C.

[53.] A v týchž Mauriciových: Když by stranám obojím byl rok položen do kaply ku přísaze, a oba dva k tomu roku složenému nestála: tehdy ten, ktož žaluje, muož znova pohnati, chce-li mu se ɔc.

*[54.] Poháněni mají býti komorníky všickni obyvatelé království Českého, kromě čtyř najvyš[š]ích úředníkóv, to jest: najvyš[š]ího purkrabí Pražského, najvyš[š]ího komorníka, najvyš[š]ího sudího a najvyš[š]ího písaře království Českého. Ti čtyři mají kmety zemskými, pánem neb vladykou, z soudu zemského poháněni býti. A nestál-li by který, má komorníkem dohnán býti.[1]) Nález v Červených puohonných, kdež Jaroslav z Heřmanova Městce pohání Jana z Michalovic léta MCCCCLXX v pátek[2]) v suchých dnech postních [16. března 1470].

[1]) Věta ta schází v AB. — [2]) Schází v AB.

*[55.] Pohnán byl kmetem zemským Zdeněk z Šternberka a z Konopiště, najvyš[š]í purkrabie Pražský, a nepřijal puohonu. Potom jest komorníkem dohnán. O tom v Modrých puohonných, kdež Markléta z Michalovic pohání Zdeňka z Šternberka ɔc.

*[55a.] Puohon o člověka nebo čeledína má býti po poslánie dvú dobrých a zachovalých lidí z X hřiven stříbra bez lotu, nebo s spolupuovodem z XX hřiven bez lotu. Ktož by vydati nechtěl, tepruv má ho pohnati. To psáno v Památných K. XVII: „Páni“. Stalo se léta MCCCCLXXXVII v úterý před svatým Benediktem [20. března 1487]. Hledaj folio o čeledína.[1])

[1]) Nález schází v AB.

[56.] O témž najdeš v Bílých puohonných, kdež Tristram z Kocova pohání Puotu z Ryzmberka, najvyš[š]ího sudího ɔc.

*[57.] Puohon na zmatek nese pokutu:[1]) dvě neděli seděti u věži, deset kop grošóv pohnanému dáti a škod zaplacení témuž pohnanému. O tom v Druhých Doupovcových P. XXIX: „Páni ɔc.“

List P. VII. — [1]) Schází v AB.

[58.] Pohání-li kto z jakého dědictví, má je v puohonu zejména jmenovati, sic bude zdvižení.[1]) O tom v Červených puohonných léta MDVIII ad Jeronimi [30. září 1508]: „Markléta z Libčic pohání Václava z Ruostek“ [sic].

[1]) *zdvižen* B.

[59.] Pohnal-li by kto dvě osobě jedním puohonem spuolu pro něco, a nežli by ta pře k slyšení přišla, že by jeden z nich umřel: není druhý sám povinen z té věci tím puohonem odpoviedati, a bude puohon zdvižen. O tom v Červených puohonných léta MDVI ad Jeronimi [30. září 1506]: „Johanka z Tajnce pohání Jetřicha“.

[60.] Pohánějí-li dva nebo tři nedílní koho, mají také všickni ze škod obeslati, sic bude zdvižení. O tom v kvaternu Škodním léta MDVI k roku středy po Próvodní neděli [22. dubna 1506]: „Prokop z Jičiněvsi obeslal Prokopa z Hlohova“.

[61.] Pohnán ktož by nebyl jako poručník čích[1]) dětí pro sirotčí věc a jsa poručníkem: má býti pohnán jako poručník, sic zdvižení bude. O tom v kvaternu Úterním léta MDXI k postním [12. března 1511]: „Barbora z Harasova s Janem".

[1]) *jich* B.

[62.] Puohon neb obeslání když se nevztahuje na purgmistra a na konšely i na všicku obec, než toliko na samého purgmistra a na konšely bez obce: tehdy mají purgmistr i konšelé i ti všickni zejména jmenováni býti v puohonu neb v uobeslání, a to proto, že se osoby mění při úřadech, a na obec se nevztahuje ta věc, sic zdvižení bude. O tom v kvaternu Šlechta léta MDII: „Nymburští viní Anežku ɔc."

[63.] Purgmistra a konšel ktož pohání, kteříž ty chvíle na radě byli, a nejmenuje jich zejména: bude puohon zdvižen. O tom v Červených puohonných léta MDVI ad Jeronimi [30. září 1506]: „Václav nožíř měštěnín pohání purgmistra ɔc." O puohonu měst napřed M. I.

[64.] Pohnanému když by nalezena byla přísaha před soudem zemským za to, z čeho jest pohnán, a že by puovod pohnaného z přísahy propustil: nemuož puovod ze škod viniti. O tom v kvaternu Škodním léta MDXII[1]) ku próvodní středě [14. dubna 1512]: „Jan a Václav bratří z Chlumu."

[1]) *1511* má B.

[65.] Puohon ktož přijme, jsa nějakým tytulem pohnán z hlavní pře, a tomu tytuli při té při neodepře, a potom že by ze škod jiným tytulem obsílal: bude jemu obeslání zdviženo. O tom v kvaternu Škodním léta MDIX k roku sv. Fabiana [20. ledna 1509]: „Anna z Peerze obsílá Mikuláše."

List P. VIII.

[66.] Puohon když komu zdvihnú, když z městské věci požene, má hned ve dvú nedělí škody před menšími úředníky provésti: pakli ve dvú nedělí neprovede, při[j]de o ty škody; a obešle-li po těch dvú nedělí z těch škod: bude to obeslání zdviženo. O tom v kvaternu Škodním léta MDXI k roku sv. Fabiana [20. ledna 1511]: „Václav Vencelík z Vrchovišť obsílá Jiříka Rambouzka."

[67.] Puohonóv ktož má víc než jeden, že mají býti též škody rozdělené na ně. O tom v kvaternu Škodním léta MDI k roku sv. Markléty [13. července 1501]: „Ondřej Předbor z Radešína s Petrem Holickým."

[68.] Pohání-li kto neb kteří z uobce neb z osady koho jménem svým a jménem té obce neb osady ɔc, a zmatek nalezen bude: tehdy by pak někto jiný z té osady stál k rozsudku nežli ti, kteříž se v puohonu jmenují: má ten pokutu věže trpěti. O tom v Lvových puohonných léta MCCCCXCVIII k letničným [6. června 1498]: „Jiřík Pelech, Jan a osadní sv. Michala pohnali Pavla z Hrádku."

[69.] Puohon kohož zastihne na kterém statku prve, nežli by ten statek do desk vložen byl jinému: muože ten, ktož jest pohnal, právo na ten statek vésti, by

pak po puohonu byl jinému zapsán. O tom v Druhých Václava z Chvojence K. XXIII mezi Erazimem a Nymburskými oc.

[70.] Pohnán ktož by byl, maje dvojí statek, a potom po puohonu že by jeden z těch statkóv prodal a druhého nic: že ten, ktož jest pohánēl, má najprve právo vésti na ten statek, kterýž ještě má; pakli na ten, kterýž jest prodal, povede, bude práva vedení zdvižené; než nedostalo-li by se v tom statku, kterýž ještě má, tehdy teprv bude moci vésti na ten, kterýž jest prodal. O tom v Druhých Václava z Chvojence E. XXII mezi Jiříkem z Košíkova a Václavem Hášú.

[71.] Pohnal-li by kto z manské věci k soudu zemskému, by jemu pak to bylo od krále k dědictví dáno: bude puohon zdvižen. O tom v Červených puohonných léta božieho MDV ad Jeronimi [30. září 1505]: „Jindřich z Ryzmberka pohání Svojši oc.“

[72.] Pohání-li kto a žaloby nevloží: bude jemu puohon zdvižen. O tom v Bílých puohonných: „Diviš Cholník[1]) pohání Zdeňka a Václava z Waldeka.“

List P. IX. — [1]) *Chotník* B.

[73.] Páni nalezli, aby žádný z vyšších úředníkóv žádného nemohl pohnati, leč by prve třikrát před pány přivolal, kteříž v soudu sedí. O tom Tercio Wenceslai N. XV.

[74.] Nalezli za právo, aby nebývalo puohonóv o věc zemskou ku právu duchovnímu. O tom Quarto Wenceslai C. XVI: „Barones“.

[75.] Pohnaný nestojí-li, jsa třikrát volán, prve nežli páni z soudu vstanou: bude naň právo stané dáno. O tom v Bílých puohonných: „Mikuláš z Kolovrat pohání Burjana z Kukštajna“. O tom také za císaře Zikmunda, kdež Jan z Vrabí pohání Viléma z Jankova. — Také o puohonu lidí P. XXVIII. — Víc také napřed C. I, II, III pořád.[1])

[1]) V rukop. B následuje za tím znění tohoto důhonu: *Důhon pro smrt.* Úředníci P. M. D. Z. (práva menšího desk zemských) urozenému vladyce panu Fridrichovi Chrástskému z Chrástu a na Lásku službu svú vzkazujem. Jakož jste pohnaný od urozeného vladyky pana Jana Dlúhoveského z Dlouhé Vsi, abyste postavili Vavřince syna nebožtíka Jana jinak Jeníčka ze vsi N., člověka poddaného svého, proti komukoli a kdyby mu koli toho potřeba byla a kdekoli pro smrt k svědomí, i že ste ho po témž puohonu nepostavili; protož my vás podle zřízení zemského k tomu napomínáme, abyste témuž panu Janovi Dlúhoveskýmu dotčeného Vavřince ve čtvrtek po provodní neděli najprve příští ráno při úřadě desk zemských na hradě Pražském postavili; pakli byste toho neučinili, vězte, že týž pan Jan z takového vašeho nepostavení sobě pokuty dle dot. 33 gr. č. pokládá. Dán u desk zemských na hradě Pražském pod pečetí Albrechta N. z K. a na J. M. K. C. létha božího 1514 v outerý po družebné neděli [28. března].

O poručnících.

[76.] Poručník z užívání dvoru poplužního, z dobytkóv, dědin, luk, nábytkóv a z jiného všelikterého hospodářství, kterýmž se dobytci[1]) a čeleď chová, ješto bez umenšení těch věcí se dobytek a čeleď chovati nemuože: z toho poručník žádný

není povinen počtu činiti. O tom v Žlutých památných S. XX: „Domini barones". Tu juxta a nález mezi Voldřichem z Holedče.

[1]) *dobytky* B.

* [77.] O témž[1]) v Prvních Hyndrákových C. XX mezi Longinem[2]) a Fridrichem z Donína.

[1]) *Poručník nenie povinen z svrchkuov a nábytku počtu sirotku činiti. To psáno* v Prvních atd. C. — [2]) *Bořivojem* C.

* [78.] Poručník otcovský[1]) muože statek sirotčí prodati, zapsati[2]) a odciziti tak jako sám otec neb sirotek, a jakkoli jej zapíše, tak má moc. O tom v Druhých[3]) Mikulášových B. II mezi Soběhrdým.[4])

[1]) *Poruční otec* C. — [2]) Zde končí věta v C. — [3]) *v Prvních* C. — [4]) Schází v C.

[79.] O témž najdeš v Prvních Hyndrákových C. XX mezi Bořivojem z Donína.

*[80.] Poručník každý králem daný neb otcovský má za sirotky odpoviedati, a též zase muože sirotčí věci právem dobývati puohonem a soudem, a povinen jest všemu dosti činiti za sirotky.[1]) O tom v Druhých Planových G. XXIV: „Najjasnější oc" léta MCCCCLX v středu po zvěstování panny Marie [26. března 1460].

List P. X. — [1]) Nález zní v C takto: *Poručník sirotčí povinen jest všemu dosti za sirotky činiti k súdu o jich věci stávati, odpoviedati i poháněti z sirotčího.*

*[81.] Poručník králem daný neb po příbuzenství nemá statku sirotčího prodávati žádnému, zvláště tomu, ktož jest zaň v tom poručenství rukojmí, aby statku neumenšoval. O tom v Bílých puohonných, kdež Vavřinec z Tábora pohání Kateřiny z Řečice[1]) léta božieho MCCCCLXXXVII v pondělí[2]) po sv. Vítu [18. června 1487].

[1]) *z Řebře* C. — [2]) Schází v AB.

*[81a.] Poručník otcovský muož statek sirotčí utratiti, a není škodami povinen ani počtem. Nález v Bílých póhonných, kdež Markéta dcera někdy Mikuláše z Libčic pohání Markétu z Malšína mateř svú vedle puohonu. Tu léta MCCCCLXXXIX v středu po sv. Longinu[1]) [18. března 1489].

[1]) Nález schází v AB.

*[82.] Poručníkóv když jest víc než jeden, že jeden poručník bez druhého nemá nic učiniti, bráti ani rozdati[1]) bez druhého vuole. O tom v Třetích Planových B. I v při Zachaře z Říčan.

[1]) *rozdávati* B.

*[83.] Poručníkem sirotku strajc z práva má býti, když by otec o svých dětech nezřídil a umřel.[1]) O tom Wenceslai Andree R. VII mezi Bořkem Duhalickým [sic] z Hrádku a Divišem Boharyňským.[2])

[1]) Schází v AB. — [2]) *Nález o tom Wenceslai Andree M. VII. v při mezi Zbynkem z Soběšína. Stalo se léta MCCCCLVI po přenesení sv. Václava* [po 4. březnu 1456] C.

* [84.] Poručník otcovský má sirotku statku postúpiti, když toho sirotek, přijda k letóm, na něm požádá, a nepostoupí-li, má jemu užitky od toho času zaplatiti. O tom v Čtvrtých Ondřejových L. X, kdež Jan, syn někdy Hynkuov

z Walštajna, pohání Anny z Kováni léta MCCCCXCII u vigiljí sv. Jana křtitele [23. června 1492].

*[85.] K poručenství sirotków sestra bližší než teta. O tom v Památných J. VI: „Najjasnější ɔc“ léta MCCCCLXXXVI ve čtvrtek u vigiljí sv. Matěje [23. února 1486].

*[85a.] Poručníkem jsa, trhu učiněnému od sirotkuov neodpíral. Folio, že byl poručníkem.[1])

[1]) Schází nález v AB.

*[86.] Poručník má před soudem odpoviedati za toho, od kohož poručníkem jest, a nechce-li odpoviedati: ztratí při. Nález v Červených puohonných, kdež Keruše z Koldemburka[1]) pohání Jana z Koldemburka.

[1]) Zde končí AB.

*[87.] A v Bílých puohonných, kdež Sdeslav z Šternbergka pohání Ješka Svojanovského z Bozkovic z dědictví léta MCCCCLXXXVIII.

[88.] Poručenství přirozený přítel obdrží proti tomu, komuž by král neb páni to poručenství dali. O tom v Bílých puohonných, kdež Barbora z Vrchlabí pohání.

[89.] O témž najdeš Wenceslai Andree M. VII mezi Hynkem z Soběšína. List P. XI.

[90.] Poručník mocný otcovský muože nad těmi sirotky a statkem, nad kterýmž poručníkem jest, jiné poručníky dělati na tu moc jemu prvním poručenstvím danú, než sic nic. O tom v kvaternu Trhovém léta MDXV[1]) na čtvrtek před sv. Václavem [27. září 1515]. Tu najdeš i zápis i jiného také k sobě v poručenství přijití. Jakož jest učinila Anna z Kováni, že jest k sobě v poručenství přijala kněze Hynka, v poručenství dětí a statku někdy Hynka Hradišťského. A to jest i soudem stvrzeno.

[1]) *1512* má B.

[91.] Poručník má dluhy platiti z důchodóv sirotčích. O tom v kvaternu Úterním k roku po suchých dnech postních léta MDIX [6. března 1509]: „Salomena z Hustiřan obsílá Beneše z Sendražic.“

[92.] Poručník, kterýž by přijal zápis od sirotka dskami na jeho statek, že se tudy poručenství zbaví. A byla-li by děvečka a pojala sobě muže, a muž ten že by s volí její se uvázal v statek její, že tím nic proti své cti neučiní. O tom v Žlutých památných U. VII mezi Markletú z Kňovic.

[93.] Poručníka sirotci když by poháněli neb obeslali prve, nežli by poručenství prázden byl, a nežli by mu se poděkování z poručenství stalo od nich: bude zdvižení. O tom v kvaternu Škodním léta MDX.

[94.] Poručníci když by prodali statek sirotčí s povolením panským ɔc, by pak někto měl k tomu statku právo, že proto dědictví nevysoudí: než trh má před se jíti; než peníze mají tomu, ktož k dědictví právo měl, dány býti.

[95.] Když se žádný přítel po meči neohlásí, tehdy příteli po přeslici mají sirotci i statek postoupen býti. O tom v kvaternu Úterním léta MDVIII po suchých dnech postních [21. března 1508]: „Kateřina z Moklošovic s Vilémem z Buzic."

[96.] Poručník má počet sirotkóm udělati. O tom v kvaternu Úterním léta MDIX k postním [6. března 1509], kdež Salomena a Elška z Hustiřan s Benešem Sendražským. Tu při tom nálezu jest o tom.

List P. XII.

[97.] Poručníka uvedli v statek sirotčí úředníci přítele najbližšího toho sirotka z rozkázání panského soudu zemského beze všeho rozsudku, puohonu i obeslání, poněvadž poručenství toho sirotka naň přišlo podle práva. O tom v Červených památných O. XXI: „Markvart z Cetně a Václav ɔc."

[98.] O témž v Památných[1]) léta MDXXI v sobotu po sv. Řehoři [16. března 1521]: „Václav Robmhapp z Suché, místopísař království Českého ɔc, uvedl."

[1]) Schází v B.

[99.] Poděkování duokudž neučiní sirotek poručníku z poručenství, duotud poručník poručenství prázden není. O tom v kvaternu Úterním léta MDX k roku na zajtří sv. Fabiana [21. ledna 1510]: „Panna Lidmila a panna Markléta sestry z Klinštaina s Václavem."

[100.] Poručníka úředníci Pražští menší ɔc mohou zapsati přítele najbližšího některého sirotka, když toho ten přítel požádá na úřadu za poručníka i rukojmie jeho, kterýmž statek urukuje sirotku, a to bez zvláštního relatora soudu zemského. O tom v Památných Červených G. V: „Páni ɔc."

[101.] Poručenství připadá na přítele příbuzného. O tom v Lvových puohonných léta božieho MCCCCXCVIII k letničným [6. června 1498]: „Jiřík z Ouderče pohání Dorotu ɔc".

[102.] Poručníci sirotčí když by zemřeli, tehdy na najbližšího přítele sirotčího poručenství spadne,[1]) ale tu na přítele poručníka, než má statek určiti. O tom Wenceslai Andree M. VII mezi Zbyňkem z Soběšína.

[1]) *připadá* B.

[103.] Poručník když sirotku statku sstoupí, nestojí-li sirotek o počet z užívání tehdáž podle práva a zanechá toho: nebude jemu potom tím povinen. O tom v Lvových léta MCCCCXCIX k letničným [22. května 1499]: „Jan z Dubče[1]) a z Próhonic pohání Jindřicha Míčana.

[1]) chybně *z Dubé* B.

[104.] Poručník mocný otcovský cožkoli sirotku učiní, to má sirotek od něho přijíti. O tom v Lvových léta MCCCCXCVI ad Jeronimi [30. září 1496]: „Václav z Bíliny žaluje na Václava Vencelíka z Vrchovišť“. List P. XIII.

[105.] Poručníka když by kto udělal svého úředníka nebo písaře nad dětmi a statkem svým mocným otcovským (sic), že není povinen počtu činiti sirotku; než nechce-li mu sirotek toho věřiti, by jemu všeho statku sstoupil, má za to spraviti, že více sirotčího statku u ~~sebe, nemá toho, kterýž by za živnosti~~ otce toho sirotka k sobě přijal. O tom v Prvních Hyndrákových E.[1]) VII mezi Jindřichem a Janem bratřími ɔc. [1]) *G* má B

[106.] Poručník poručníku neb jiným poručníkóm, by pak otcovští byli, jest povinen jeden druhému počet činiti. O tom v kvaternu Úterním léta MDIII po Letnicích [7. června 1503]: „Jeronym z Skuhrova a Bohuslav s Elškou z Běšic ɔc“.

[107.] Poručníka panna která když by měla a že by při mateři byla, a poručník rozuměje tomu, že již léta má, žádal by, aby mátě její jemu ji vydala jakožto poručníku: není povinna vydati ji, poněvadž léta má, než muože při mateři býti. O tom v Červených památných K. XI o Tuomovi Firšicovi. A poručník jí má počet činiti a statku postúpiti. Ale proto se vdáti nemá bez rady přátel. O tom v Červených památných K. XXIX: „Páni a vladyky“.

[108.) Poručníky ktož dělá, muože je každý zase změniti a jiné zdělati, když chce a kohož chce, bez vuole prvních poručníkóv. O tom Quarto Mathie G. V.: „In causa Mikssonis“.

[109.] Poručníka sirotčího ktož by z čeho pro sirotčí statek poháněl neb obeslal, a prve, než by ta pře k slyšení přišla, že by ten poručník tomu sirotku statku stoupil: že proto má poručník póvodovi z té pře odpoviedati, poněvadž jest puohonem na témž statku zastižen; než má toho sirotka listem od úřadu desk zemských obeslati, aby jeho v tom soudu zastoupil; pakli nezastoupí, má sám odpoviedati k té při. O tom v kvaternu Úterním léta božieho MDIX k suchým dnóm postním [28. února 1509] mezi Oldřichem Malovcem z Chýnova a Johankou a Kateřinou.

[110.] Panna která nebo kto jiný kdyby se komu poručil s statkem svým, a ten od něho přijal zápis dskami na statek, že ten zápis nemá moci žádné. O tom v Trhovém léta MDXIX v pondělí před sv. Janem Křtitelem [20. června 1519] mezi Annú a Albrechtem z Šternbergka: „Vedle toho vznesení na pány ɔc.“ List P. XIV.

[111.] Poručník když počet činí sirotku, což na počtu zuostane, má dáti sirotku ve dvú nedělech; pakli nedá, muože se sirotek s komorníkem Pražským uvázati v dědiny jeho a rukojmie jeho a potom i listem obranním, a to držeti a užívati dotud, dokudž by jemu to, což mu jest na počtu pozuostáno, dáno a zaplaceno nebylo i s náklady všecko.[1]) [1]) Schází v A.

[112.] Páni a vladyky rozkázali obeslati listem od úřadu desk zemských držitely statku Hynka Badrzského[1]) z Újezda a Herše z Hustiřan, kteřížto Hynek a Hereš byli sú poručníci dětí a statku někdy Zachaře z Říčan, aby před úřadem desk zemských stáli a synóm téhož někdy Zachaře peníze okázali, kteréž tíž někdy Hynek a Hereš poručníci a statek sirotčí vzali i jiné peníze hotové a k tomu svrchky i nábytky. O tom v Památných léta MDXVII v pondělí před sv. Šimonišem a Judou [26. října 1517]: „Páni ɔc." [1]) chybně *Budrzského* v AB; slul Baderský.

[113.] Poručník když co sirotku ke škodě jedná a smlúvá anebo jakžkoli puosobí: bude zbaven poručenství, když se taková věc na pány soudu zemského vznese anebo[1]) skrze přátely vznáší; a jest-li děvečka, a zamlúvá ji k vdaní škodně: nemá moci. O tom v Památných léta MDXVIII v pondělí po sv. Urbanu [31. května 1518]: „Jakož jest Petr z Vojslavic ɔc."

[1]) *vznese anebo* schází v A.

[114.] Poručníku, když urukuje statek sirotčí, anebo i tomu, kterýž by byl mocným poručníkem, ješto neurukuje, toho statku sirotčího když by kto postúpiti nechtěl: má býti listem obranním v ten statek sirotčí uveden. O tom v Třetích Václava Robmhappa z Suché, kdež Bohuslav Štěhlavský urukuje, tu list obranní vyšel a dán jemu.

[115.] Poručník, by pak byl mocný otcovský, jestliže peníze hotové sirotčí, když se v poručenství uvazuje, k sobě přijme, jest povinen to sirotku ukázati, že jest je v dluzích nebo po potřebách sirotčích vydal; neprovedé-li toho, musí je vrátiti sirotku. O tom v Červených puohonných léta božieho MDVIII k letničným [14. června 1508]: „Zikmund z Lestkova pohání Jakuba ɔc." List P. XV.

[116.] Poručník když by se soudil na místě sirotkóv, a bylo na něm co přisouzeno, že nemá na jeho statek vedeno býti, než na sirotčí. O tom v Druhých Hyndrákových C. II, kdež Zdeněk Míčan ɔc odpírají.

[117.] Páni Janovi Svadbovi a jiným poručníkóm sirotkóv a statku Smíškových od Hory dali naučení: Poněvadž se někdy týž Smíšek, ač jest na zemi měl, ale poněvadž jsa měšťanínem na Horách Kutnách a zjednav sobě erb, na zemi se vysadil a v tom umřel, že dcery mají rovný díl s bratřími v statku městském, než z statku pozemského aby oni poručníci nebo bratří odbyli jich věnem neb věny. O tom v Památných Červených P. III.

[118.] Poručníkem pravil se býti jeden listem sirotčím, a druhý pravil se býti společníkem týchž sirotkóv. Páni slyševše list, že při něm pečeti společníka není, a společník okázal spolek dskami: i dali mu páni za právo, nebo list proti dskám nic není. Nález Quarto Mathie A. XXX. — O poručnících také S. XV.[1]) — A napřed také D. IX.[2]) [1]) a [2]) Poznámky ty scházejí v B.

* [119.] *Poručník pře muože* puohon propustiti a též i stané právo muože poručník propustiti. O tom v Modrých puohonných, kdež Burjan mladší z Gutštaina[1]) pohání Jana z Kolovrat léta MCCCCLVI.[2])

[1]) *z Kukštajna* AB. — [2]) *1462 v sobotu po sv. Františku* [9. října] C.

[120.] Poručník má za svého puovoda neb pohnaného nésti pokutu, však jestliže puovoda neb pohnaného jeho tu při soudu není, a v témdni že by jeho před soudem nepostavil.[1]) O tom v Modrých puohonných, kdež Hedvika z Hořiněvsi pohání Smila odtudž léta MCCCCLIV v středu před sv. Havlem [9. října 1454].

List P. XVI. — [1]) *Poručník pře má pokutu panskú trpěti za toho, od kohož jest poručníkem.* C.

* [121.] Poručník ku přísaze v kaple nemuož státi. O tom v Bílých puohonných, kdež Jan Sokol z Kamenice[1]) pohání Voldřicha Bradáče z Toušova.[2])

[1]) *z Běškovce* C. — [2]) *z Tůšené* C.

* [122.] Poručníka v při o moc žádný učiniti nemá, než každý sám osobně státi má vedle nového nálezu. Než prve jest mohl každý sobě poručníka udělati též jako v jiné při. O tom v Bílých puohonných, kdež Jindřich Opozdil ze Strhař pohání Ctibora z Walštajna léta MCCCCXCV v pátek o suchých dnech postních [13. března 1495].

* [123.] Poručník pře nemuože jiného poručníka udělati; pakli udělá a sám poručník jsa, nestane to, než ten jiný poručník ztratí při. O tom v Bílých puohonných, kdež Jan Lukavický[1]) z Lukavce pohání kněze Viktorina a Bočka z Kunstatu léta MCCCCXCII k letničným suchým dnóm[2]) [15. června 1492].

[1]) Schází v AB. — [2]) *v pátek o suchých dnech letničných* C.

[124.] Poručník muože k soudu státi, vizy klásti, hojemství bráti, poklidy dělati, smlúvati se, právo stané i puohon propustiti, po nálezu nebo po právu staném na úmluvu dáti, zvod vzíti, panování činiti, k odhádání úředníky vésti a na vrch práva dovésti, než vše jménem toho, od kohož jest poručníkem, a ne svým.

[125.] Poručníka k té při, kteréž ještě nemá, žádný nemuož udělati bez milosti zvláštní královské nebo panské. O tom v Bílých puohonných: „Jiřík z Dubé a z Kuřích Vod pohání Humbergka.“ [1])

List P. XVII. — [1]) *Humburku* B.

O pruovodu.

* [126.] Pruovodu kto nemá na slib, najdou mu přísahu. O tom v Bílých puohonných, kdež Mikuláš z Běšin pohání Hergku ze škod léta božieho MCCCCLXII.

[127.] Pruovodu když jest nebylo, nalezeno, aby také provozoval. V Památných A. XI: „Páni ɔc.“

[128.] Podvolí-li se kto před soudem co provésti, a potom by chtěl svú při něčím jiným, než tím, což jest řekl, provésti: nebude jemu platno a bude odsouzen.

O tom v Bílých puohonných léta MCCCCXCI k letničným suchým dnóm [25. května 1491]: „Bořivoj Donínský z Donína pohání Jana Běškovce".

[129.] Provozovati toho povinen není, ktož komu vedle práva svědomí dává, co jest svědčil. O tom v Černých[1]) puohonných léta MDXV k adventním suchým dnóm [19. prosince 1515] mezi Jiříkem Cebivským a Janem.

[1]) *v Červených* B.

[130.] Provozuje-li kto co jedním svědkem toliko, má při tom zpraviti v kaple: pakli nespraví, neužive toho svědomí. O tom v Lvových puohonných léta MCCCCXCVII ad Jeronimi [30. září 1497]: „Anna z Vonšova pohání Mikuláše Trčku".

[131.] Z pobrání peněz kteráž by žena koho vinila a neměla pruovodu: má se pohnaný z toho správú očistiti a má za to spraviti. O tom v Čtvrtých Matějových A. XIII: „In causa Margarethe." List P. XVIII.

O přísahách.

*[132.] Přísaha stará má před se jíti. O tom v Čtvrtých Matějových A. III: „Páni ꝯc" léta MCCCCXXXVII v úterý před Hromnicemi [29. ledna 1437].

*[133.] Přísahati křivému nemá dopuštěno býti, než má takový od přísahy zdvižen býti. Nález v Čtvrtých Matějových A. III ut supra.

*[134]. Přísaha o člověka nebo o čeledína nemá nalezena býti, než provede-li, má jemu hned i s pokutú vydán býti. O tom v Památných L. IX: „Vladislav ꝯc" léta MCCCCLXXXVII v středu[1]) před sv. Františkem [3. října 1487].

[1]) Schází v AB.

*[135.] Přísahati v kaple[1]) ktož nechce, ztratí při svú. Nález v knihách Puohonných času Zikmunda císaře, kdež Albrecht z Bíliny pohání Beneše z Paběnic.

[1]) Schází v AB.

[136.] O témž, v kaple ktož přísahati nechce, v Druhých Planových G.[1]) XXIV: „In causa Purkhardi Kamareth et Katerinam ꝯc."

[1]) *S* má B.

*[137.] K přísaze v kaple ktož nestojí, ztratí při svú. O tom v Bílých puohonných, kdež Jan Sokol z Leskovce pohání Voldřicha[1]) Bradáče z Toušova.[2])

[1]) *Jindřicha* B. — [2]) z *Túšeně* C.

*[138.] Poručník v kaple ku přísaze státi nemá[1]) a nemuože. O tom v týchž Bílých mezi týmiž ut supra,[2]) než každý sám osobně státi má.

[1]) Schází v AC. — [2]) Zde končí AB.

*[139a.] K přísaze za nemoc v kaple kdo nestojí, ztratí při. Nález v Bílých puohonných, kdež Vilém z Talemberka pohání Petra Zmrzlíka ze Svojšova.[1])

[1]) Nález tento schází v AB. Čti: ze Svojšína.

*[140.] Přísahu za nemoc zdvihli a přísahati nemocné nedali, že sou sami úředníci nemocnú přinesenú v kaple viděli. O tom v Bílých puohonných, kdež Markléta dcera někdy Mikuláše pohání mateř[1]) svú.

[1]) *dceru* B; *Margétu z Malšína mateř svú ze škod* C.

*[141.] Přísahu našli, že oba na pruovodech sešli,[1]) póvod i pohnaný. O tom v Bílých puohonných, kdež Mikuláš z Běšin pohání Hergku ze škod ze dvú set hřiven stříbra léta božieho MCCCCLXII.

[1]) *sešla* C.

[142.] Ku přísaze na roky uložené ktož by nestál ani poslal, má naň právo stané dáno býti. O tom v Modrých puohonných: „Václav z Talmbergka pohání Petra Zmrzlíka z Svojšína". List P. XIX.

[143.] Ku přísaze když by byl oběma stranám rok a den jmenován, a obě straně nestály: žalobník znova požeň. O tom Secundo Mauricii Q. XI: „Páni nalezli ɔc".

[144.] Přísaha se stala v šrancích pro očištění mordu: „Wolštorfar přísahal". V Prvních Hyndrákových B. X.[1])

[1]) *B. I* má B.

[145.] *Přísaha za nemoc k soudu.* O tom v Památných Z. XXXIII: Na tom přísahám, že sem k soudu k při své, kterúž mám s Janem z N., ani na koni, ani na voze, ani nikterakž přijeti ani přijíti ani se vypraviti pro svú nemoc beze vší lsti a fortelóv nemohl. Tak mi Buoh pomáhaj i všickni světí.

[146.] *Přísaha pohnaného nezdativá:*[1]) Na tom přísahám, jímž mě Pavel viní, tím sem jemu ničímž nevinen. Tak mi Buoh pomáhaj a všickni světí.

[1]) *neztrativá* B.

[147.] *Přísaha puovodova.* Juramentum actorum z účinku: Na tom přísahám, jímž já Petr z Suché viním jej Pavla z Lomu v této žalobě, tím mi jest vším vinen. Tak mi Buoh pomáhaj a všickni světí.

[148.] *Podle póvoda ktož přísahá.* Juramentum coactoris: Na tom přísahám, jímž Petr z Suché viní Pavla v této žalobě, tím jemu jest vším vinen. Tak mi Buoh pomáhaj i všickni světí.

[149.] *Přísaha očistníkóv:*[1]) Na tom přísahám, že ta přísaha, ješto jest Jan z Cítova přisáhl proti Jindřichovi z Kolovrat, jest pravá, ne křivá. Tak mi Buoh pomáhaj i všickni světí.

[1]) Schází v B.

[150.] *Přísahy ktož neprovede* a ji změte: Petře! Poněvadž si přísahy neprovedl a ji změtl: páni úředníci dávají Pavlovi za právo. List P. XX.

[151.] *Přísaha za nemoc na vyhlášení:* Na tom přísahám, jakož jest mne pohnal Petr z Suché z pychu takového ɔc, že sem nemohl státi na svém roce

na se hnaném proti Petrovi z Suché pro nemoc. Tak mi Buoh pomáhaj i všickni světí. Primo Mathei [sic] G. XIV: „Páni ꝯc“.

[151a.] *Přísaha se zmatkem* v Čtvrtých Matějových A. III: Na tom přísahám, jímž mě Kouba viní v této žalobě, tím sem jemu ničímž nevinen. Tak mi Buoh pomáhaj i všickni světí.

[152.] Přísaha o škody útratní a nákladní, ktož by ji učiniti chtěl, každá má býti se zmatkem. O tom v Červených Památných.

*[153.] *Přísaha popravcóm a kmetuom* v kaple takto má vydána[1]) býti, že má položiti ruku na prsech svých a má říci: „Beru to na svú přísahu, kterú sem k popravě učinil, z čehož mi jest nyní vinu dal N. z N., tím sem jemu nevinen. Tak mi Buoh pomáhaj i všickni světí.“ O tom v Čtvrtých Matějových A. XXVII v při Petra[2]) Svojšína a Hanuše z Kolovrat.

[1]) Schází v AB. — [2]) Zde končí AB.

*[153a.] Přísaha od soudu menšího pokládá se v najprvnější svědčenie puohonu z dědictvie na zajtřie svaté Margéty. Nález v Bílých póhonných, kdež Hynek z Raškovic pohání Slavatu z Chlumu. Tu rok přísaze ze škod.[1])

[1]) Nález schází v AB.

[154.] *O přísaze v Památných žlutých E. IX.* Uložení rokóv pro nemoc k přísahám po vysvědčení neb vyhlášení puohonóv: Item. Po nazejtří sv. Jeronyma rok první jest to ten den po sv. Martinu, druhý první po sv. Ondřeji, třetí den na suché dni postní, to jest v pátek po suchých dnech postních, po vyhlášení.

Item. Po suchých dnech postních první den jest v středu po Próvodní neděli, druhý den ve čtyřech nedělech potom, třetí den neb rok v pátek o suchých dnech letničných po vyhlášení.

Item. Po suchých dnech letničných první rok jest ten den po sv. Marklétě, druhý rok ten den po sv. Vavřinci, třetí rok na zajtří sv. Jeronyma po vyhlášení. List P. XXI.

O puovodech.[1])

[155.] *Puovod* maje státi ku přísaze, kterúž pohnaný učiniti má za nemoc podle práva v kaple, když by opovědín nebyl před kaplú křestným jménem, že jemu to ke škodě není. O tom v Červených puohonných léta božieho MDXVIII k letničným [26. května 1518], kdež Burjan Trčka z Lípy pohání Zdeňka odtudž.

[1]) Schází v A.

*[156.] Puovod přísahati má napřed o škody, a pohnaný po něm, puokudž by mu se zdálo, že jest nevinen a zač chce. O tom v Druhých Doupovcových P. XXIX: „Jakož mnozí puohoní[1]) ꝯc“ léta MCCCCLIV[2]) ve čtvrtek svatého Prokopa [4. července 1454].

[1]) *pohání* B. — [2]) Zde končí AB.

*[157.] Puovodóv deset pohánělo jednoho. To stojí v Bílých puohonných, kdež Alexander pohání Kunku z Rožďalovic.

[158.] Póvod má se všemi potřebami hotov býti. O tom v Památných A. XI: „Páni ꝛc“.

[159.] Puovod svědkóv když by pohnal a nedožena jich a moha, a v tom že by zemřeli, i chtěl, aby tudy opatřen byl, a že jemu ke škodě to býti nemá, že žaloby své neprovozuje: nebude tím vymluven, než má pohnanému dáno býti za právo, poněvadž jest svých svědkóv nedohnal[1]) moha. O tom v Černých[2]) puohonných léta MDXI ad Jeronimi [30. září 1511]: „Václav z Řepnic pohání Jana Litvína.“

[1]) *nepohnal* B. — [2]) *v Červených* B.

*[160.] Chromý má přísahati sedě, neb ꝛc. Napřed tuto o tom C. X. List P. XXII.

O pečetech.

*[161.] Ktož by pravil, že pečet jeho jest k listu bez jeho vuole přitištěna, a chtěl za to spraviti,[1]) má od přísahy zdvižen býti. O tom Primo Johannis Plana K.[2]) XVI mezi Janem z Obřiství léta MCCCCXC.[3])

[1]) Zde končí věta v B. V C věta zní až sem takto: *Pečet k listu přitištěná bez vědomie, kto by chtěl za to přísahati,* má od přísahy atd. — [2]) *E* má C. — [3]) *1467 ve čtvrtek [sic] na sv. Jana Křtitele* [24. června] má C.

[162.] Pečet k listu přitištěná když se jest s jinými pečetmi nesrovnala prve i potom přitištěnými: ten list jest odsouzen za nepravý. Nález v Čtvrtých Jana Plany K. XX mezi Jindřichem z Michalovic.

*[163.] Pečeti ktož pří, má za to zpraviti sám sedm, jakž by mu byla nalezeno vedle práva. Nález v Druhých Ondřejových N. XII léta MCCCCLXXXV[1]) v úterý po svatém Diviši [11. října 1485].

[1]) Zde končí AB.

O platích.

[164.] Platy komorní ktož má trhem nebo zápisem zapsané, a toho nepokáže, že jeho v držení a užívání jest byl, nic jemu dsky jeho platné nejsú. O tom v Třetích Ondřejových D. XIII mezi Tomášem z Dobrošovic a mistry koleje ꝛc.

[165.] Plat ktož komu prodá nebo zapíše na svém statku, a výplatu sobě pozuostavuje, že to neslove komorní plat; a jestliže takový plat byl prve placen na míšenský groš, že potom není povinen dávati na česko. O tom v Prvních Hyndrákových E. XIV, kdež Ctibor Braum[1]) z Chomutovic odpírá ꝛc.

[1]) *Braun* B.

[166.] Platy komorní ktož okáže registry, kdež se zapisují, že mu byl plat kladen: bývá při něm zachován. O tom v Třetích Ondřejových D. XIV mezi Voldřichem z Ertína a mistry ꝛc.

[167.] Plat ktož by měl zapsaný pod pokutú braní na dvojím statku: má na obojím bráti, sic bude chyba. V týchž F. XIII mezi Hynkem z Raškovic a Alšem. List P. XXIII.

[168.] Plat duchovní jest aktami vysouzen proti dávnímu a starému držení. O tom v Třetích Planových mezi Václavem z Valečova a Janem Smiřickým.

[169.] Plat kněžský jest vysouzen od děkana, a děkanóv zápis starší měl moc proti novějšímu, kterýmž on Jan ten plat držel. V týchž J. XI mezi knězem Zikmundem děkanem a Janem Hehlíkem.[1])

[1]) *Hohlíkem* B.

[170.] Jestliže by služba boží se v kterém kostele nedála, tak jakž nadání ukazuje, proto když správce toho kostela požene z platu nedaného,[1]) má ten plat vydán býti. O tom v Bílých puohonných léta MCCCCXCI k adventním [14. prosince 1491]: „Blasius custos pohání Jana Štuksy“.

[1]) *nadaného* B.

[171.] Ktož by držal dědiny, na kterýchž by plat kněžský kostelní byl, a že by ten plat od správce toho kostela vysouzen byl na něm, že má všecky úroky zadržalé dáti také. O tom v Bílých puohonných léta MCCCCXCIII: „Blasius de Plana pohání Jana Štuksy.“

[172.] Jiřík probošt ꝛc. z Kladska pohnal Puotu z Ryzmbergka a na Švihově o nějaké zboží duchovní. Nalezli, že ta věc má státi do arcibiskupa. O tom v Lvovych puohonných k suchým dnóm letničným léta MCCCCXCVIII [6. června 1498]: „Jiřík probošt ꝛc.“

[173.] Ktož pokáže co platu, kterýž jest nadán a ne koupen[1]) k kostelu, a byl-li toho platu prve v užívání: obdrží jej. O tom v Lvových léta MD k letničným [10. června 1500]. Nález jest mezi Matyášem opatem Slovanským a Bernartem Rachmberkem. List P. XXIV.

[1]) *nakoupen* B.

O pychu.

[174.] O pych kdyžby kto k komu poslal, aby mu napraven byl, a ten, k komu by posláno bylo, poddal by se k tomu, jestliže se pych stal, že chce dobrými lidmi rovnán býti, a ten ktož by o pych poslal, toho by nepřijal a přes to pohnal: neobdrží toho. O tom v Černých puohonných léta MDXII k postním [3. března 1512]: „Václav z Ouberovic pohání Michala Slavatu ꝛc.“

[175.] Když by dva člověky neb více udělali komu pych spuolu, a že by toliko jeden byl viněn neb pohnán: bude puohon zdvižen. O tom nález léta MDXII

v pátek den sv. Alžběty [19. listopadu 1512] mezi Zikmundem Baršem z Kamenice a Václavem Mutrplosem z Tedražic.

[176.] Pych dva člověky neb více když by udělali komu spuolu, a že by byl jeden z toho pychu pohnán, a ten pych byl na tom jednom přisouzen: bude-li druhý neb třetí z toho pychu pohnán, bude ten puohon zdvižen, poněvadž jest již pro tu věc na tom jednom pych obdržal. O tom nález léta MDXII v pátek den sv. Alžběty (19. listopadu 1512] mezi Táborskými a Kateřinú z Pacova.

[177.] O pych ktož by k komu poslal, aby mu napravil, buď od sebe neb od svých lidí,[1]) a on jemu za odpověď dal, že chce o to s svými lidmi rozmluviti a jemu na to odpověď dáti aneb napraviti ten pych ve dvú nedělí: neučiní-li toho, muože pohnán býti. O tom v Červených puohonných léta božieho MDX ad Jeronimi [30. září 1510]: „Petr Adršpach z Náchodu pohání Beneše z Sendražic.“

[1]) lidí *jiných* B.

[178.] Přes zápověď ktož by komu na jeho kruntech pásl, a ten, čiž by krunt byl, chtěl by dáti dobytek ten zajíti, a ten, číž by dobytek byl, bránil by toho zajímání a nedal zajímati: učiní tím bráněním pych, a pokuta na něm bude přisouzena, to jest X kop grošóv českých. O tom rozsudek v Registřích komorních mezi Jindřichem Diblíčkem z Přívor a Zdeňkem z Bezna léta MDXXVII v pondělí před sv. Stanislavem [6. května 1527].

[179.] V podací kostelní ktož by se komu uvázal, práva k tomu nemaje: učiní pych ɔc, dáti musí X kop grošóv českých. O tom v Lvových léta MDVI k letničným [3. června 1506]: „Jan z Želevce a v Krašovicích pohání Jetřicha z Kolovrat.“ List P. XXV.

[180.] Ktož na koho z úmysla nejede, nestojí ani jde, než někoho v puotce řečí hanlivých dobuda zraní,[1]) tak že umře: že proto jemu to jeho cti nic neškodí, než v kázeň proto vzat bude. O tom v Lvových puohonných k adventním léta božieho MCCCCXCII [19. prosince 1492]: „Hendrich z Švambergka pohání Václava z Kestřan“.

[1]) *zbraní* B.

O příjemci.

*[181.] Příjemce to nese v českém[1]) právě, co správce. To psáno v Prvních Mauriciových B. V: „Nalezli ɔc“.

[1]) *v zemském* C.

*[182.] Příjemce za věno trpí škodu, když se věnu dědictví[1]) věnujícího nedostane. O tom v Černých[2]) puohonných, kdež Eulelia Filipa z Kostelce pohání. — O příjemci napřed také D. VII: „Držitel statku“.[3])

[1]) *věna na dědictvie* C. — [2]) *v Červených* BC. — [3]) Scházejí tyto poznámky v C.

O převedení věn.

*[183.] Převedení věna toto jest, a jak[1]) má býti dobýváno převedené věno. Tak, že muož s jedněch dědin svobodných na svobodné nebo na manské převedeno býti, a má takto dobýváno býti: Což se nedostane na dědinách věnujícího, o tu summu ku příjemci hleděti, a nedostalo-li by se co na příjemci, o to se má k věnu[2]) prvniemu hleděti. A jest dán zvod na příjemce a potom na věno staré. O tom v Prvních Mauricii B. XV vedle pře Eulelie s Filipem Lonth[3]) léta božieho MCCCCVI post[4]) dominicam Reminiscere [po 7. březnu 1406].

[1]) *tak* B. — [2]) Schází v B. — [3]) *řečeným Lapth* C. — [4]) Schází v C.

*[184.] Přívod[1]) věna tak má zachován býti, jakž věno svědčí, by pak toho v přívodu[2]) nestálo, když v prvnějším věně stojí takto: „V témž plném právě, jakož dsky její věnné svědčí.“ Nález v Třetích Ondřejových A. XI v při mezi Dorotú z Dubé léta MCCCCLXXXV,[3]) v pátek o suchých dnech adventních [16. prosince 1485].

List P. XXVI. — [1]) *Převod* C. — [2]) *v převodu* C. — [3]) Zde končí AB.

*[185.] Přijal jeden druhému za puohon i za svědčení. Nález v Modrých puohonných, kdež Protivec z Rochlova[1]) pohání Zbyňka z Dubé léta MCCCCLXV ve čtvrtek po sv. Vítu [20. června 1465].

[1]) *z Rochova* C.

[186.] *Přijíti* za úmluvu jeden druhému muož za zvod i za odhádání, jako by u něho komorník byl. Nález v knihách Puohonných času Zikmunda císaře vedle puohonu, kdež Albrecht z Bíliny pohání Beneše z Paběnic.

*[187.] Přijíti za odhádání[1]) jeden druhému muož též i za panování. Nález v Modrých puohonných léta MCCCCIX, kdež Jaroslav Plichta z Žirotína pohání Plichtu z Žirotína a z Lipna[2]) ze škod.

[1]) *za úmluvu* C. — [2]) Schází v AB.

*[188.] Podpuorce za věno přes rukojmie za též věno odpoviedali. O tom v Červených puohonných: „Anna z Vyšehořic[1]) pohání Zikmunda z Prahy z pokuty“.[2])

[1]) *z Vyšehorovic* C; dlužno čísti nejspíš: z Vyšehořovic. — [2]) Schází v AC.

O pokutách.

[189.] Z pokuty propadené ktož by pohnal pro kladení cizích dědin do desk. Nemuože z té pokuty pohnati prve, leč by se tomu trhu odpor stal, aneb že by o to puohon a[1]) nález byl, a že by bylo nalezeno, že jest těch dědin klásti neměl. O tom v Lvových léta MCCCCXCII k adventním [19. prosince 1492]: „Václav z Kolovrat pohání Racka“.

[1]) *aneb* B.

[190.] A v témž nálezu najdeš: ktož z takové věci pohání, a pokuty že nenaříká pohnaného, a není jemu nápravú povinen.

[191.] Z pokuty propadené ktož by koho pohnal, že jest všecek statek pro něco ꝛc propadl králi ꝛc; by pak toho propadení neprovedl, není povinen nic napravovati, a není to počteno za nářek. O tom v Lvových puohonných léta MDIII k adventním [20. prosince 1503]: „Jan Rašín z Rysmburka[1]) a Václav Záruba pohání Prokopa Otmara“.

[1]) mylně *z Rysmberka* B.

[192.] Pokutu ktož má s komorníkem uvázání a neuvíže se a jinému zapíše, že ten zápis jest jalový, nebo čeho sám ještě nemá, to zapsal. O tom v Prvních Václava z Chvojence G. VI mezi Bartolomějem Bahnem ze Všebořic a Hynkem a Janem. List P. XXVII.

[193.] Počátek neb útok ktož by na koho udělal a chtěl jej bíti neb škodu mu udělati, a on ušel neb ujel a sebral se a jel hned zase na ty, ktož sú svévolně naň přijeli, a dohoně se jich, že by je zbil neb zranil: nic neučiní proti své cti, než proto bude v kázeň vzat, že jest v pokojné zemi to za řádu a práva učinil, moha je právem z toho viniti, toho jest zanedbal; a o škody se musí umluviti. O tom v Třetích Ondřejových B. V mezi Ctiborem z Walštajna a Sezemú ꝛc.

[194.] *Přítel* najbližší, když by kto umřel a dětí neměl ani zřízení neučinil, muože jeho dluhy vyupomínati, buď listy neb zápisy, by pak neměl dobré vuole anebo jináč zapsáno. O tom v Zřízení zemském: „Nalezli: Ktož by komu listu kšaftu svěřil“.[1])

[1]) *svědčil* B.

[195.] Pardubský kázal se pohnati z veliké summy a k tomu puohonu nestál, aby tudy svým rukojmím, kteří zaň z víry slíbili, nic nedal: i jest odsouzen hrdla i statku. O tom Quarto Andree G. III: „Inter Georgium de Milnyka[1]) et de Pardubicz et Zdeslav Genyk.“

[1]) de *Mělník* B.

[196.] Při jakú ktož obdrží, nemuož toho práva svého obdržaného zapsati jinému, leč najprve dá na úmluvu a učiní zvod. Pakli zapíše, jest jalové. O tom v Prvních Václava z Chvojence J. VII mezi Viktorinem ze Všehrd a Bohuslavem Břekovcem.

[197.] Peněz ktož by komu řekl puojčiti na list, má rukojmie postaviti v tom listu na schválení purgkrabie hradu Pražského. O tom v Lvových puohonných léta MD k postním [11. března 1500]: „Jan z Bezdědic pohání Matúše Zlatníka.“

* [198.] Peněz Karlických*) žádný bráti nemá. O tom v Památných H. XXVIII: „Stalo se obecné svolení léta MCCCCLXXXIV[1]) ve čtvrtek před sv. Havlem“ [14. října 1484].

[1]) *1489* má B; *1486* C. — *) Rozuměj Gerlických, Zhořeleckých,

[199.] Na purkrechtu na čím ktož sedí a platí s něho plat, že jest povinen se zachovati k tomu, číž purkrecht jest, jako člověk úroční. O tom v Třetích Planových L. XXIII mezi Václavem z Mutic a Velkem. List P. XXVIII.

[200.] Pro postavení lidí neb čeledi ktož by byl pohnán, že je někto z nějaké škody neb loupeže na vyznání něčí chce viniti, a on pravil, že jich bezelstně postaviti nemohl: má za to zpraviti v kaple, že jich bezelstně postaviti nemohl neb míti. A jestliže by se to vyznání vztahovalo na toho, ktož by byl pro postavení těch lidí pohnán: má při tom také zpraviti za to, že jest o té škodě ani loupeži skutkem a vědomím ani radou ani rozkázáním nevěděl, ani žádným jiným užíváním toho neužil. O tom v Třetích Ondřejových mezi měšťany Starého města Pražského a Mojžíšem a Janem Škvoreckým.

O Pražanech a soudu Pražském.

*[201.] Pražský soud má najprv před Pražany hledín býti. Pakli by se od nich spravedlivé nestalo: tehdy mají před soudem zemským viněni[1]) býti. Nález v Bílých puohonných, kdež Ofka z Petrovic pohání Hrabaně a Duchka postřihače z pobrání klénotóv léta MCCCCLXXXVII.

[1]) *nevinění* B.

*[202.] Pražané k zemskému právu nebo soudu přistoupili o dědiny svobodné. O tom v Druhých Doupovcových Q. IX: „Přech z Budkovic purgmistr a Václav ꝛc.“ Stalo se léta MCCCCLIV v pondělí[1]) před svatú Marklétú [8. červencem 1454].

[1]) Schází v AB.

*[203.] Pražanóm právo zemské a dsky byly zastaveny. O tom v Památných K. XV: „Najjasnější“ léta MCCCCLXXXVII ve čtvrtek den sv. Longina [15. bř. 1487].

*[204.] Pražanóm dsky propustili, kteréž sú byli jim zavřeli. O tom v Památných O. XXIV: „Vladislav ꝛc.“ List P. XXIX.

*[205.] Pražané Starého města mají najprv před právem[1]) jich viněni býti, a nechtěli-li by spravedlnosti dopomoci, tehdy před soudem a právem zemským. Nález v Bílých puohonných, kdež Gerunk z Lomu pohání Jana Zajíčka ꝛc staré rady léta MCCCCLXXXIX ve čtvrtek po zvěstování panny Marie [26. března 1489].

[1]) *soudem* B.

*[206.] *Písaře zemského najvyš[š]ího* páni usadili. To psáno v Prvních Prokopových S. XIX léta MCCCLXXXIII[1]) v pátek o suchých dnech letničných [13. května 1383].

[1]) *MCCCCLXXXIII* mají mylně AB.

*[207.] Písař najvyš[š]í s menšími úředníky stání a nestání a jiné zmatky súditi mají. O tom v Prvních Prokopových S. XIX léta ut supra.[1])

[1]) *léta 1383 v pátek o suchých dnech letničných* C.

*[208.] Písař zemský najvyš[š]í že nebyl kmetem zemským pohnán: zdvihli puovodu puohon. Nález v Bílých puohonných, kdež Jan Vlašimský z Cimburgku pohání Jana z Roupova, najvyš[š]ího písaře království Českého ꝛc.

*[209.] *Piv vaření ve vsech sedlákóm* jest zapovědíno k šenku i k prodaji, a to v míli od každého města královského i panského, leč by na to kteří vajsady měli. O tom v Památných E, XI: „Jiří z božie milosti ɔc." Item „Také sedláci ɔc."

*[210.] „Prodal" i „doprodal", ta slova toto v sobě nesou: Když kto prodá, spravuje sám a druhý vedle něho, a potom doprodá, tehdy na správce vedle prodání nemuož sáháno býti, než má na doprodané vedeno býti. A teprv nedostane-li se tu na doprodaném, má na dědiny správce saženo býti. Nález v Třetích Ondřejových F. XIII mezi Alšem z Rysmburka a Petrem z Nemyčevsi léta MCCCCLXXXVII v pátek po sv. Benediktu [23. března 1487].

*[211.] Prodá-li co žena za živnosti muže svého, to jejímu věnu nic neškodí. O tom v Červených puohonných, kdež Příba z Bynic pohání Kateřiny z Plaňas léta MCCCCX.

*[212.] Pro povodeň kto by nemohl dostačiti k vyhlášení puohonu ɔc, hledaj folio XLVIII[1]): „Práva staného aby ɔc."

[1]) Schází v C.

*[213.] Pro nepokoj ktož uvázání neučiní, tím nic neztratí aniž se nepromlčí. Hledaj folio LXIV[1]): „Uvázání že neučinil ɔc."

[1]) LXVII má B; v C schází.

*[214.] Přes zápis učiněný ktož jiný učiní zápis, a dědictví své zápisné drží ɔc. Hledaj víc folio LXVII[1]): „Zápis učiněný přes jiný ɔc."

[1]) Schází v C.

*[215.] Přes nález panský ktož pohání, jest zmatek. Hledaj folio LXIX[1]): „Zmatek, ktož přes nález ɔc."

List P. XXX. — [1]) Schází v C.

*[216.] Puovodu[1]) puohon zdvižen, že sou se puovodu na jiném dědictví škody dály[2]) a staly, nežli jest v žalobě položil. Hledaj folio LXXIII[3]): „Zdvižen puohon, že sou se puovodu ɔc."

[1]) Schází v C. — [2]) Schází v A. — [3]) Schází v C.

*[217.] Purkrabie Pražský zvoditi nemá, než úředníci menší. Hledaj folio LXXV[1]): „Zvoditi purkrabie Pražský nemá ɔc."

[1]) Schází v C.

[218.] Pamětí aby žádných nepřijímali nad dsky než to, což dskami jest zapsáno. Nález v Druhých Václavových A. IX.

[219.] *Potok,* ješto ve dsky nebyl vložen a nejmenoval se v při Jana z Rožmitála s jedné a Zachaře řečeného Žeškovce z strany druhé, poněvadž potok se zejména ve dskách nejmenuje: má Janovi z Rožmitála při jeho dědictví zuostati. Nález Tercio Wenceslai N. IV, Q. III.

[220.] Podkomoří aby kázal po městech královských provolati, aby žádný zlodějských věcí nekupoval ani přijímal. Nález Secundo Mauricii G. XIII.

List P. XXXI.

[XIII.] O relátořích a relací.

[1.] *Relátorem žádný nemuože* býti, leč jest rada přísežná královská nebo kmetem nebo úředníkem zemským neb dvorským. O tom Tercio Andree F. VIII.

[2.] Relátorové ke dskám mají zejména napsáni býti při relací. Jestli relátor pán, bude zapsán jako pán, pakli vladyka, též. O tom Tercio Andree F. VIII.

[3.] Relátora když by král JMt koho udělal ke dskám na to, aby některé obci mělo něco kladeno býti do desk neb měštěnínu, nemá kladeno býti, leč by páni a vladyky z plného soudu také k tomu dali povolení. O tom v Žlutých N. XXI: „Serenissimus princeps[1]) ɔc.“

[1]) *rex* B.

*[4.] Relací místopísař desk zemských činil. O tom v Červených puohonných vedle puohonu, kdež Václav Český král pohání Petra z Kosti.

*[5.] Relací první král odvolává a jinému činí po jiném relátoru. O tom v Čtvrtých Matějových G. XVI: „Najjasnější ɔc.“ List R. I.

[6.] Relací má býti přijata ke dskám o věc královskú po radě přísežné královské bez listu z kanceláři. O tom v Památných dskách červených T. XXIII list od krále Vladislava ɔc.

[7.] Rada královská ktož by byl, a král když by psal list té osobě, aby byl relátorem ke dskám: má taková relací přijata býti, a list královský ten se muože také do desk vepsati, jestliže ten relátor toho žádá. O tom v Prvních Václava z Chvojence L. X, kdež Vladislav král k koleji ɔc.

[8.] Relací udělali ke dskám místokomorník a místopísař. O tom v Modrých puohonných: „Václav z Valečova pohání Hanuši z Svídnice“.

O rukojemství.[1])

*[9.] Rukojmí ktož by byl komu za muže které ženy, má od ženy jeho vyvazen býti po smrti jeho. Nález v Bílých puohonných, kdež Jan Slatina z Prahy pohání Annu z Ruostek léta božieho MCCCCLXV v úterý po sv. Kedrutě [19. března 1465].

[1]) *O rukojmích* B.

*[10.] Rukojmie za otce nevyvazený má od dědicóv jeho vyvazen býti. Nález v Modrých puohonných, kdež Adam z Loutkova pohání Kateřinu a Anežku sestry z Lamberka[1]) léta MCCCCLXIII po přenesení sv. Václava [po 4. březnu 1463].

[1]) *z Kamberka* A.

*[11.] Rukojmie když co dědictví pro nevyvazení ujmou, a jiní to prve dskami mají: tehdy ti obdrží, a ne rukojmie. Nález v Bílých puohonných, kdež Jiřík Zajíček z Chřenovic[1]) pohání Jana Vojslavského[2]) ɔc léta MCCCCLXXXVI v pátek po sv. Františku [6. října 1486].

[1]) *z Chřenic* C. — [2]) *Vojkovského* C.

*[12.] Rukojmie mají vyvazeni býti, když za koho na jeho statek slibují, a zvláště majíc zápis dskami, že mají vyvazeni býti. Nález v Třetích Oudřejových H. XXI v při, kteráž jest mezi Mikulášem Stříbrným z Křešihlav[1]) a Johankú z Horušic[2]) léta božieho MCCCCLXXXVII v středu po sv. Divišovi [10. října 1487].

List R. II. — [1]) Schází v AB. — [2]) *z Horšic* C.

*[13.] Rukojemství nevyvazené, by bylo provedeno, bylo by přisouzeno, ač dskami zápisu nebylo. O tom v Třetích Ondřejových N. XXIII vedle pře, kdež Mikuláš Kavka z Říčan léta MCCCCLXXXVIII u vigilji sv. Tomáše [20. prosince 1488].

*[14.] Rukojmí napomenutí. Ktož rukojmie napomene, dosti činí své povinnosti a práva nestratí. Nález v Bílých puohonných, kdež Vilém z Račiněvsi a mistr Václav Koranda pôvod pohánějí Puotu z Paběnic ze škod.

[15.] Rukojmie ktož by za koho byl, a ten, za kohož by slíbil, umřel, a on hleděl k statku pro ten slib, nedada zaň nic: darmo pohání; než kdyby co dal, teprv k statku hleděti mohl by. O tom v Třetích Ondřejových N. XXIII mezi Mikulášem Kavkou z Říčan a Janem Běškovcem.

[16.] Rukojmí ktož jest za koho a bude pro to rukojemství pohnán, nestane-li rukojmie a dá na sobě právo ustáti: není jemu jistec povinen to, což by zaň dal, navrátiti. O tom v Lvových puohonných léta MCCCCXCVII ad Jeronimi [30. září 1497]: „Jiřík z Kopidlna žaluje na Gerunka".

[17.] Rukojmím kterým ktož by zapsal statek svój, že jiní rukojmie, kterýmž zápis nesvědčí, mohou odpory klásti tomu zápisu, a zápisníci mají je též vyvaditi s sebú z toho rukojemství. O tom v Druhých Hyndrákových K. VIII mezi Jindřichem Amchú z Borovnice a Mikulášem. List R. III.

O ření.

* [18.] Ření svému každý má[1]) dosti učiniti. Nález v Bílých puohonných, kdež Šťastný z Kolovrat a z Nového Hradu žaluje[2]) na Jana staršího z Bysně[3]) ze ření léta božieho MCCCCXCV.

[1]) *musí* C. — [2]) *pohání a* žaluje B. — [3]) Schází v AB.

*[19.] Ření a slib má býti držáno. To psáno v Třetích Planových E. XXIII: „Najjasnější" oc v při mezi Janem a Alšem z Maštějova[1]) a Janem Lapkou.

[1]) *z Vřešťova* C.

*[20.] Ření ženy k vuoli muže jejího když se stane, nemá plněno[1]) býti. Nález v Bílých puohonných: „Jindřich Opozdil z Strhař[2]) pohání Dorotu z Hostúně[3]) ze ření".

[1]) *držáno* B. — [2]) *z Strhař* AB. — [3]) *z Hostimic* AB.

*[21.] Rčení bez pruovodu. Doloživ se pruovodu, potom neprovedl nic: nalezen mu zmatek. O tom v Modrých puohonných, kdež Jan ze Zvířnice[1]) pohání Alše z Klinštajna léta MCCCCLXIII[2]) v úterý po sv. Řehoři [15. března 1463].

[1]) *z Zvičnic* B; *ze Zvěřnice* C. — [2]) *1462* má B.

*[22.] Rčení neprovedl i jest odsouzen. Nález v Druhých Planových G.[1]) XIX: „Najjasnější ɔc“ v při Kateřiny a Anežky sestr ɔc.

[1]) *S* má B.

[23.] Řečí svú ktož z jiného viní, nežli puohon neb obeslání ukazuje: bude zdvižení. O tom v kvaternu Škodním léta MDIII: „Petr Talinský z Říčan a Mikuláš odtudž obsílají Annu z Předborovic.“ O rčení viz K. VII.

*[24.] *Rybníkem strženým škody* učiněné jsú zaplaceny. Nález v Bílých puohonných, kdež Marta z Nelžejovic pohání Děpolta ɔc bratří z Lobkovic léta MCCCCLXXXVIII: „Páni ɔc“.

*[25.] Rybníkem na cizí žádný nemá topiti, ani vodu přívalnú, aby dlúho stála, držeti. Nález v Bílých puohonných, kdež Mikuláš starší Trčka z Lípy pohání Arnošta z Věžník ze škod léta MCCCCLXXX.

*[26.] Rybnikáři na rybnících dělajíce, kdyby v loupežech postiženi byli nebo v mordích: mají beze všeho odporu, ktož by toho žádal, ku popravám vydáváni býti. O tom v Památných Q. XXI juxta: „Páni a vladyky ɔc.“

*[27.] Rukou má dovedeno býti, co pruovody nemuož. O tom nález v Památných A. X: „Barones.“ List R. IV.

*[28.] Raněný když nestojí na svědčení puohonu: nic nestratí. Nález v Modrých puohonných, kdež Barbora z Kamenice pohání Jana odtudž ɔc.

*[29.] Rozvodnění vod bylo-li by komu ku překážce tak, že by k vyhlášení puohonóv státi nemohl: hledaj folio XLVIII[1]): Staného práva aby ɔc.

[1]) Schází v C.

[30.] *Rod který když učiní jaké zřízení* mezi sebou, a král to stvrdí, že jich dědicové jsú je povinni držeti a nemohou se žádným zřízením zemským proti tomu brániti. O tom v Prvních Hyndrákových H. XIII mezi Buškem a Kapléři z Sulejovic.

[31.] Řádem a právem v který statek ktož by nevšel, nežli nějak jináč, a propustil člověka: to propuštění moci nemá. O tom v Bílých puohonných léta MCCCCXCI k letničným [25. května 1491]: „Bořivoj z Donína pohání Zdeňka z Švambergka.“

O rozdílu a nedílných.

[32.] Rozdělen ktož není dokonale podle práva a řádu dskami nebo listy: žádný nemuože žádnému nic zapisovati; pakli zapíše, nemá moci. O tom v Modrých puohonných léta MCCCCLVII, kdež Elška z Skuhrova pohání Jana z Krkové.

[33.] Rozdíl když se stane mezi kterými osobami listy: mohou páni z soudu zemského rozkázati listem od úřadu desk zemských, aby sobě ty díly ve dsky zemské vložily. O tom v Památných léta MDXVIII v pátek před sv. Bonifacii [4. června 1518]: „Jakož jest Vilém Kornhauzský ɔc."

[34.] Řezanými cedulemi bez pečetí nebývá díl dostatečný, než listy. O tom v Druhých Hyndrákových M. XXIX mezi Vilémem[1]) z Čejkova a Vilémem z Ryzmberka. Výminka při tom.

[1]) *Vykanem* B.

[35.] Rozdíl muože býti cedulemi. O tom v kvaternu Úterním k roku po suchých dnech postních léta božieho MDX [po 20. únoru 1510] mezi Annú z Vesce a Jindřichem z Vojslavic. List R. V.

[36.] Nedílný žádný nemuože proti nedílnému nic dáti, odkázati, prodati ani zapsati. O tom v Druhých Václava z Chvojence K. XXI mezi Havlem z Braslavic a Matějem.

[37.] O témž v Čtvrtých Planových M. XIV mezi Hyliborem z Slavic a Janem Polákem.

[38.] O témž v Památných léta MDXVIII ve čtvrtek po sv. Vítu [17. června 1518] mezi poručníky Chotka a Annú.

[39.] Nedílná sestra není povinna dáti bratřím svým ani žádnému jinému nedílnému dílu z toho,[1]) když by jí kto co z lásky dal. Nález v Trhových dskách mezi Bohuslavem Litevským z Svinař a Annú odtudž léta MDXXV. Odporní nález.

[1]) *třetiho* B.

[40.] Když by jeden bratr neb strýc co koupil a sobě samému klásti dal dskami anebo ženě věnoval na svém statku, však jestliže se jest to stalo před zřízením zemským o rozdílech učiněném, kteréž zní, že nemuože rozdíl než dskami neb listy pokázán býti. O tom v Lvových léta MCCCCXCIX: „Jan z Ryzmberka pohání Jindřicha Vajzeka".

[41.] O témž najdeš v Červených větších zápisných H. XX mezi Martú pozuostalú Jana z Kralovic s jedné a Jindřichem ɔc. — O nedílných napřed také N. VII. List R. VI.

[XIV.] O soudu zemském.

*[1.] *Soud zemský držán jest* v klášteře v Praze. To stojí v Druhých Zdislavových G.[1]) VIII v při, kteráž byla mezi knězem Bohuslavem opatem[2]) kláštera ɔc.

[1]) *B* má C. — [2]) Schází v AB.

[2.] V soudu zemském kterak sedati mají. O tom v Čtvrtých Matějových A. II.

*[3.] Soudu zemského král odložil. To stojí v Památných P. XIII: „Vladislav z boží milosti" léta MCCCCXC v úterý před sv. Marcellem [12. ledna 1490].

[4.] Soudcí jiných žádný nemuože sobě k své při a soudu voliti po své vuoli, když jest prvních soudcí dosti. O tom Primo Mauricii P. XII: „Barones."

[5.] Z soudu dvorského muože se, ktož chce, na soud vyš[š]í zemský odvolati. O tom v Prvních Matějových G. IX: „Páni nalezli ɔc."

[6.] Soud zemský nemá odložen býti na rozkázání královské a psaní, ani jiní soudové bez obecního sněmu a svolení. O tom v Památných léta MDXV v středu před hodem Ducha svatého jinak před sv. Urbanem [23. května 1515]: „Najjasnější ɔc."
List S. I.

[7.] V soudu dvorském též dva z pánóv a jeden z vladyk mají potaz vynésti. O tom v Třetích Ondřejových F. VIII.

* [8.] Soudí-li páni, tehdáž žádný do šraňkóv všetečně nevstupuoj. Nález v kvaternu Menších zápisných léta MCCCCXCV v pondělí před svatú Kedrutú [16. března 1495]: „Stalo se ɔc."

O staném právu.

*[9.] Stané právo před soudem zemským proto se dává, když pohnaný k soudu nestojí i k odporu. Nález v Prvních Viktorinových v při, kdež Zikmund Mléčko z Sebuzína[1]) ɔc léta MCCCCXCIII v pátek po sv. Bonifacii [7. června 1493].

[1]) z *Sebičina* B.

*[10.] Stané právo aby nebylo dáno, žádný toho listem poselacím zastaviti nemuož. Hledaj folio XXXV[1]): „Práva staného listem ɔc."

[1]) Schází v C.

*[11.] Stané právo zdviženo jest, ješto byl po zemské a královské potřebě ten, na komž bylo ustáno. Nález v Bílých puohonných, kdež Jana[1]) Nádherná z Klatov pohání Václava Pátého léta božieho MCCCCXCIII v sobotu před sv. Řehořem [9. března 1493]. — A v týchž póhonných, kdež Jiřík z Záduba[2]) pohání Beneše z Kolovrat ɔc.

[1]) *Anna* C. — [2]) Schází v AB.

* [12.] K stanému právu ktož nestojí, aby mu dáno bylo za právo stané: ztratí puohon a bude jemu zdvižen. Nález v Bílých puohonných, kdež Jiřík z Kasalic pohání Jana Kozla z Sušína léta MCCCCXC v středu den sv. Kedruty [17. března 1490].
List S. II.

*[13.] Stané právo zdvihli proto, že pohnaný umřel dříve, než jest puovod staného práva dovedl. Nález v Bílých puohonných vedle puohonu, kdež Martin z Dřítně[1]) pohání Jana[2]) Ilburka z Vřesovic[3]) léta MCCCCLXXXVI.

[1]) z *Drzenie* C. — [2]) a [3]) Schází v AB.

*[14.] Stané právo ktož obdrží, má ho právem dovésti, ne znova poháněti. Nález v Bílých puohonných, kdež Marta z Tachova dcera Jana Graubara[1]) pohání Jana Hošťálka z dluhu léta MCCCCLXXXVIII v pátek po sv. Diviši [10. října 1488].

[1]) Schází v AB.

*[15.] A v týchž puohonných, kdež Václav Polánecký[1]) s spuolupóvodem žaluje na Václava z Roupova léta božieho MCCCCXCVI o suchých dnech letničných [25. května 1496].

[1]) *Polácký* C.

*[16.] Stané právo aby nebylo dáno, voda překazí, když kto pro rozvodnění vod dojeti nemóž, aby k puohonu stál. Nález v Bílých puohonných, kdež Václav Kopanský z Vraního pohání Zdeslava Jeníka z Mečkova ze škod po právu staném před purkrabí.

*[17.] Stané právo oukladně obdržal Jeník na Pardubském a proto jest hrdla odsouzen. Nález v Čtvrtých Ondřejových D. III v při, která jest mezi Jiříkem z Miletína[1]) a z Pardubic a Zdeslavem Jeníkem z Mečkova léta MCCCCLXXXIX v středu po sv. Františku [7. října 1489].

[1]) *z Miletínka* C.

[18.] Stané právo ktož na kom na vyhlášení puohonu ustójí, a potom po soudu, když staná práva dávají, do šraňków nevstoupí: ztratí to stané právo. O tom v Bílých puohonných léta MCCCCXC v středu na svatú Kedrutu [17. března 1490]: „Jiřík z Kasalic ut supra". — O staném právu napřed P. III.

List S. III.

O spolku.

*[19.] Spolek nemuože býti jinde než před soudem zemským plným anebo kromě soudu před králem JMtí s Jich Mtí povolením.[1]) O tom v Prvních Prokopových S. XIX léta MCCCCLXXXIII[2]) o suchých dnech letničných [13. května 1383]: „Item nalezli za právo."

[1]) Spolek *nemuož než před králem býti anebo před pány na plném soudě* C. — [2]) ABC mají omylem *MCCCCLXXXIII*, a AB zde končí.

[20.] Na spolek ktož koho k sobě přijímá, umře-li ten, ktož přijímá, tehdy jeho statek spadne na toho, ktož jest na spolek přijat; ale zase ne tak,[1]) neb umře-li ten, ktož jest přijat, a ten, ktož jest jej přijal, toho přebude: tehdy ten muože statek svój zapsati, komuž chce. O tom Primo Mathie G. XIV: „Páni nalezli ɔc."

[1]) *umře-li zase* ne tak B.

[21.] Společníci jeden bez druhého nemá nic zapisovati, prodávati ani nikterakž zavazovati, ani věn neb dluhu zapisovati bez zvláštní výminky v tom spolku nebo bez povolení druhého společníka. Pakli který to učiní, a druhý mlčí, až léta projdou: spolek skrze to mezi nimi mijí a spolkové se tudy zdvihají. O tom v Modrých puohonných, kdež Dorota z Ulitic pohání Bořka[1]) z Sundorfu ɔc.

[1]) *Bočka* B; srv. str. 564 č. 25a.

[22.] Když dědicové společníków po smrti otców svých jedni zboží svá ve dsky kladou, věnují[1]) neb jinak zapisují, a druzí tomu neodpírají, až léta projdou: ten spolek otci jich učiněný mijí a promlčí se. O tom v Bílých puohonných: „Zbyněk z Jobec pohání Přibíka z Radova."

[1]) *vymieňují* B. — Srv. str. 564 č. 25.

[23.] Společník jeden když umře, a druhý se společník v jeho zboží uvazuje, že správce toho mrtvého společníka mají jeho zboží spravovati společníku živému, tak jakž země za právo má. O tom Wenceslai Andree M. VII: „Páni na plném soudu ɔc.“

[24.] Společníci dva nebo více když by byli, a jeden jiného neb jiné že by propustil z spolku, a on jeho nic: umře-li ten, ktož jest propustil druhého, spadne statek na toho propuštěného, ale zase nic. O tom v Druhých Václava z Chvojence N. VI mezi Jiříkem Pardubským z Miletína a Divišem.

*[25.] Spolek se promlčí. Nález v Bílých puohonných, kdež Zbyněk z Jobec[1]) pohání Přibíka z Radova[2]) z sirotka společníka a nápadníka léta božieho MCCCCLXXXVIII.

List S. IV. — [1]) *z Žebec* C. — [2]) Schází v B; *z Kádova* C.

*[25a.] Spolkové pro neřád a pro nezachovánie při nich vedle práva mezi společníky míjejí. Nález v Modrých póhonných, kdež Dorotha z Úlibic Bočka z Smidar pohánie. Stalo se léta božieho MCCCCLXIII ve čtvrtek před svatým Řehořem[1]) [10. března 1463].

[1]) Nález schází v AB.

*[26.] Spolek dskami učiněný zuostal proti listu. Nález v Čtvrtých Matějových A. XXV[1]) v při Václava z Frymburka léta MCCCCXXXVII v pátek před sv. Havlem [11. října 1437].

[1]) *A. 30* má C.

*[27.] Spolek s sirotkem když jest, tehdy společník statku sirotčího nemá utráceti. Nález v Druhých Planových G. XX: „Najjasnější ɔc“ léta MCCCCLX.

*[28.] Spolek nemá se děliti, než má se z desk propustiti. Nález o tom v týchž Planových G. XX: „Najjasnější ɔc.“

*[29.] Spolku rozum, že po smrti jednoho společníka přichází na druhého, ale prve nic, aniž se oni děliti mají. Nález o tom Wenceslai Andree M. VIII: „Páni ɔc“ léta MCCCCLVI v pátek po přenesení sv. Václava [5. března 1456].

*[30.] Z spolku propuštění od jedné strany není dokonalé. Nález v Modrých puohonných léta MCCCCLIII: „Kateřina z Nestanic pohání Jana Malovce“.

*[31.] Spolku s sirotky nemá sobě žádný uprošovati, aniž jich má král komu dávati. Nález Wenceslai Andree M. VII[1]) v při mezi Zbyňkem z Běšína[2]) léta[3]) božieho MCCCCVI v pondělí po přenesení svatého Václava [8. března 1406].

[1]) *M. 53* má C. — [2]) *z Soběšína* C. — [3]) Zde končí AB.

*[32.] Společník bez společníka druhého nic zapisovati nemá. Nález v Modrých puohonných, kdež Dorota z Ulitic pohání Bořka[1]) léta MCCCCLXIII ut supra.

[1]) *Bočka* C; srv. co do věci str. 563 č. 21, co do jmen str. 564 č. 25a.

*[33.] Společník po smrti společníka dědictví jeho obdržeti má. Nález v Prvních Matějových G. XIII neb XIV: „Barones invenerunt ɔc.“

* [34.] Společník k dědictví mrtvého společníka jest najbližší a najspravedlivější. O tom v Druhých Václavových A. VIII: „Páni ɔc.“

* [35.] Společníku živému správce mrtvého spravují. Nález o tom Wenceslai Andree M. VII ut supra. List S. V.

O škodách.

[36.] Z škod ktož[1]) by po nálezu obeslal listem, a v tom listu že by stálo, že po právu staném ze škod chce viniti: sám se zmrhá a o škody při[j]de. A též zase nazpátek. O tom v kvaternu Škodním léta MDVI k roku sv. Markléty [13. července 1506]: „Děpolt z Lobkovic obeslal Jakuba ɔc.“ [1]) *leč* B.

[37.] Z škod útratních mohou lidé poddaní sami obeslati, když není o při hlavní. O tom v kvaternu Škodním léta božieho MDIX k roku sv. Fabiana [20. ledna 1509]: „Janek rychtář a Šafránek ɔc obeslali“.

[38.] Suchým dnóm po rozsudku nebo po právu staném ktož by dal projíti, a potom teprv ze škod obeslal: bude obeslání zdviženo. O tom v kvaternu Škodním léta MDII k roku sv. Fabiana [20. ledna 1502]: „Václav Bezdružický obeslal Jana Turka“.

[39.] Škod chtěje se uvarovati dalších, když by kto jsa odsouzen, poslal by k druhé straně o to, že mu chce náklady a škody ɔc zase navrátiti: druhá strana má vuoli to od něho přijíti aneb ze škod obeslati. O tom v kvaternu Škodním léta MDXVI k roku sv. Fabiana [20. ledna 1516] mezi Janem z Vratu, Danielem Roušem a Václavem. List S. VI.

[40.] V kterém nálezu stojí „Dal památné“, a že té straně, kteráž památné dala, se něco přisoudí: muože ta strana ze škod viniti. O tom v kvaternu Škodním léta MDXIV k roku sv. Fabiana [20. ledna 1514].

[41.] Strana kteráž by byla podána od soudu zemského většího k pruovodu před menší úředníky, a že by před menšími úředníky nic neprovedla, a že by v nálezu menších úředníkóv stálo: „Poněvadž ɔc nic vedle práva neprovedla, tehdy že strana druhá tím ɔc povinna není ɔc. Dal památné“, že proto ta strana, kteráž tak památné dá, nemuože ze škod viniti tím, že v nálezu stojí „Dal památné“. O tom v kvaternu Škodním léta MDXIX, kdež purgmistr a konšelé ɔc Budějovští obsílají Adama Rouzima ze Bzí ɔc.

[42.] Když komu kterým nálezem dává se za právo, a při tom že by k pruovodu týmž nálezem byl před menší úředníky podán, by pak před týmiž úředníky nic neprovedl, proto muože po nálezu pánóv JMtí a vladyk soudu zemského ze škod obeslati druhú stranu, toliko suchým dnóm aby projíti nedal, aby najprv útok před suchými dny vložil. O tom v kvaternu Škodním léta MDXVIII k roku sv. Fabiana

[20. ledna 1518], kdež Adam Rouzim ze Bzí obeslal purgmistra a konšely i všicku obec města Budějovic.

[43.] Po staném právu nebo po nálezu svém když by kto dobře žádal listu ze škod, a to se tak našlo v registřích starosty komorničí,[1]) že jest dobře útok vložil: by pak list zle byl napsán, není to puovodovi ke škodě. O tom v kvaternu Škodním léta MDXVIII k roku sv. Markléty [13. července 1518]: „Jan Drha z Radkovic obeslal Písecké."

[1]) v registřích *komorních* B.

[44.] Škody útratní sou přisouzené na jednoho svědka hospodyni. O tom v Lvových léta MCCCCXCVIII k postním [7. března 1498]: „Jan Krisostom z Hostúně pohání Jana Hlaváče."

[45.] Z škod útratních a nákladních muože spolupóvod sám poháněti neb obsílati bez svého póvoda. O tom v Lvových léta MCCCCXCVIII ad Jeronimi [30. září 1498], kdež Zdeněk Loučeňský z Kopidlna žaluje na Jana Bohmického ɔc.

List S. VII.

[46.] Škoda jaká neb věc kdyby se komu dála od koho, a nemaje naň někto dostatečného pruovodu, poslal by k tomu, dotazuje se toho na něm, s jeho-li volí a rozkázání se to dálo čili nic: nedá-li mu o tom kruntovní odpovědi, muože k němu o to hleděti. O tom v Černých[1]) puohonných léta MDXII k postním [3. března 1512]: „Václav z Lobkovic pohání Bohuslava Břekovce."

[1]) v *Červených* B.

[47.] Ze škod po staném právu ktož by koho obeslal útratních a nákladních, a obeslaný že by to vzal na svú přísahu a pod zatracením duše své, že jest jemu puohon ten, po kterémž jest stané právo dáno, dodán nebyl a není, a puovod toho také ničímž neprovedl, by byl ten puohon dodán: bude těch škod obeslaný prázden, a to jestliže by komorník s tím puohonem nejezdil. O tom v kvaternu Škodním, kdež Beneš z Sendražic obsílá purgmistra ɔc Jaromířské ɔc léta MDX.

[48.] Když by kteří nedílní měli činiti o rozdíl statku jich, a v tom by nějaký rozsudek neb vajpověď mezi stranami se stala: že se strany nemají ze škod útratních a nákladních obsílati. O tom v kvaternu Škodním léta MDXXVI k roku na zajtří sv. panny Markléty [14. července 1526], kdež Mikuláš Trčka z Lípy obsílá Zdeňka Trčku odtudž.

[49.] Ze škod purgmistr, konšelé i všecka obec Starého města Pražského byli pohnáni neb obesláni od Horníkóv, a Kateřina Zubová, jsúci z též obce Starého města Pražského, davši svědomí Horníkóm proti Pražanóm, ačkoli se ta pře též na ni vztahovala, však proto to svědomí její bylo přijato, a to tudy, poněvadž jest ne sobě, než proti sobě svědomí dala. O tom v kvaternu Škodním léta MDVI k roku na zajtří sv. Fabiana [21. ledna 1506]: „Šefmistři ɔc."

[50.] Přisoudí-li se co nálezem oběma stranoma: ty strany se nemají ze škod viniti. O tom v kvaternu Škodním léta božieho MDX k roku sv. Fabiana [20. ledna 1510]: „Jan Drahobuzský z Dubé obsílá purgmistra ɔc Brodských."

[51.] Za právo komu bývá dáno nálezem, a také že by týmž nálezem byl podán na pruovod před úředníky, muože hned po týmž nálezu nečekaje pruovodu a má obeslati ze škod, nechce-li o škody přijíti. O tom léta MDXXVI k roku sv. Fabiana [20. ledna 1526] mezi Václavem ɔc bratřími Žampachy a Přibíkem.

List S. VIII.

[52.] Rozsudków někto maje více nežli jeden, i obeslal by ze škod toliko po jedné při, a svědomí vedl pro škody pro všecky: bude obeslání zdviženo. O tom v kvaternu Škodním léta MDXV k roku na zajtří sv. Markléty [14. července 1515]: „Jan Drahobuzský z Kastel[1]) obeslal Václava".

[1]) Schází v B.

*[53.] Z škod k listu pohnal a listu neokázal: jest odsouzen. Nález v Modrých puohonných, kdež Jindřich z Sluh pohání Hartle[1]) z Hoholic léta božieho MCCCCLXIII v sobotu o suchých dnech postních [5. března 1463].

[1]) *Harta* C.

*[54.] A v týchž puohonných, kdež Elška z Sobětic pohání Kunše ɔc[1]) bratří z Slavkova.

[1]) *Odolena* C.

*[55.] Z škod cizích puohon jest odsouzen. Nález v Modrých[1]) puohonných, kdež Jiřík z Púchobrad[2]) pohání Soběslava Mrzáka z Miletína[3]) léta MCCCCLXIII v úterý před svatú Kedrutú [15. března 1463].

[1]) *v Bílých* B. — [2]) *z Buchobrad* B., *z Pachobrad* C. — [3]) *z Miletínka* C.

*[56.] Z škod cizích ktož pohání: zmatek míti bude. Nález v Bílých puohonných, kdež Anna z Nelžejovic pohání Děpolta z Lobkovic léta MCCCCLXXXVIII o suchých dnech letničných [28. května 1488].

*[57.] Z škod žádný nemá poháněti, není-li[1]) těch dědin v držení, na kterýchž se jest ta škoda stala. Nález v Modrých puohonných, kdež Mikuláš z Lobkovic pohání Jana z Třebošnic léta MCCCCLXII v pátek o suchých dnech letničných [11. června 1462].

[1]) *nemaje* C.

*[58.] V týchž puohonných, kdež Prokop z Tušnice[1]) pohání Votíka z Měcholup léta *MCCCCLVII den božího Těla [16. června 1457], a v Bílých póhonných, kdež Jiřík z Hrušova pohání Heřmana z Sulic léta*[2]) MCCCCXCIII v úterý na zajtří sv. Jeronyma [1. října 1493].

[1]) *z Těšnice* C. — [2]) Ležatá slova scházejí v AB.

*[59.] Z škod pro rčení přišlých, rčení neprovedl, pohnav:[1]) zdvihli jemu puohon. Nález v Bílých puohonných, kdež Ctibor Duhlík[2]) pohání Jiříka Pardubského léta MCCCCXCV v středu o suchých dnech letničných [10. června 1495].

[1]) pohnav *z rčení* B. — [2]) *Rohlík* C.

* [60.] Z škod ne pokaždé přísluší pohnati, a zvláště kdež se konec ne rozsudkem, než nějakým prostředkem stane. O tom v Bílých puohonných, kdež Jan Heralt z Kunstatu pohání Dorotu Miletickú z Lanštajna léta MCCCCLXXXVII v středu den sv. Benedikta [21. března 1487].

* [61.] Škod listovních úředníci súditi nechtěli,[1]) než ten puohon zdvihli. Nález v Bílých puohonných, kdež Jan Kumpán z Nové Plzně pohání Ondřeje Oremusa z Prahy léta MCCCCLXXXVII v úterý po sv. Remigii[2]) [2. října 1487].

List S. IX. — [1]) *nemají a* nechtěli B. — [2]) *v středu den sv. Benedikta* [21. března] B.

* [62.] Z škod dvojích spuolu smíšených nemá žádný poháněti. Nález v Bílých puohonných, kdež Petr Lhotský z Zásmuku pohání Rynarta Housku z Vřesné ze škod léta MCCCCLXXXVII.

* [63.] A v týchž puohonných, kdež Jiřík[1]) Tluxa z Čechtic pohání Jana Špána z Barštajna[2]) ze škod.

List S. IX. — [1]) *Přibík* C. — [2]) Schází v AB.

* [63a.] Z škod po nálezu, ješto se obránil, puohon zdvihli. Nález v Bílých póhonných, kdež Petr Kaplíř z Sulevic pohání Prachatických ze škod.[1])

[1]) Nález schází v AB.

* [64.] Z škod nejsa práv, po zdvižení puohonu právo bratřím svým k novému puohonu zapsal, a oni pohnali: i zdvihli jim puohon. Nález v Bílých puohonných, kdež Zikmund a Mikuláš bratří z Poběžovic pohánějí Zikmunda Šárovce a Viktorina ɔc léta MCCCCLXXXVIII v středu den sv. Řehoře [12. března 1488].

* [65.] Z škod ktož chce pohnati, kteréž se jemu na kruntech dějí, má to prve vznésti na toho, ktož mu škodu dělá, a sousedy obvésti nebo komorníkem. Nález v Bílých puohonných, kdež Jan Leydych z Čečelic pohání Petra Mikharta[1]) léta MCCCCXCII.

[1]) *Wikhorta* C.

* [66.] Z škod, ktož na zemi nemá nic, nemuož vajš nad X hřiven pohnati, leč by byl od koho zahuben. O tom v Druhých Doupovcových P. XXIX.

* [67.] Item. Jakož mnozí pohání z veliké summy z úmyslu ɔc, léta MCCCCLIV ve čtvrtek den sv. Prokopa [4. července 1454].

* [68.] A v Prvních Mauricii B. V: „Domini barones generaliter invenerunt." Hledaj folio[1]) XXV, víc XL.

[1]) Zde končí C.

* [69.] Z škod, víc než sám má, žádný poháněti nemuož.[1]) O tom v Třetích Václavových J. XI[2]): „Barones communiter invenerunt."

[1]) *nemá* B. — [2]) *Q. 2* má C.

* [69a.] Svévolně kdo požíne, tomu škody zdvihají. Nález v Čtvrtých Ondřejových A. XXVI v při, kteráž jest mezi Joštem Faylczarem z Felcze při konci toho nálezu. Stalo se léta božího MCCCCLXXXIX v úterý u vigilií zvěstovánie panně Marii[1]) [24. března 1489].

[1]) Nález schází v AB.

* [70.] Škody listovní nemají býti větší summy jistinné. O tom v Čtvrtých Matějových A. XXVII: „Najjasnější ɔc“ léta MCCCCXXXVII v pátek ante Lucie[1]) [6. prosince 1437].

[1]) *ante Letare* C.

[71.] Straně dvě když by podány byly od soudu zemského[1]) nebo od jiného soudu na pruovod před úředníky menší, a póvod maje k pruovodu státi a provozovati, i nestál: že proto druhá strana, pohnaný, nemuože póvoda ze škod útratních a nákladních viniti. O tom v kvaternu Škodním léta MDVI k roku na zajtří sv. Fabiana [21. ledna 1506], kdež Jiřík Hroš z Kadaně obeslal Jakuba ɔc.

[1]) z soudu *panského* B.

[72.] O témž najdeš léta MDII, kdež Anna z Chrástu obsílá Jana z Šanova.

[73.] V kterém nálezu nestojí „Dali mu za právo“ aneb „Dal památné“, nemají se strany ze škod viniti. O tom v kvaternu Škodním léta MDVI k roku na zajtří sv. Fabiana [21. ledna 1506]: „Václav Vencelík z Vrchovišť obeslal Mikuláše ɔc.“

List S. X.

[74.] Obeslaný když by za to zpravil, že mu puohon není dodán: není škodami povinen. O tom v kvaternu Škodním léta MDX k roku na zajtří sv. Fabiana [21. ledna 1510]: „Beneš z Sendražic obeslal Jaromířské.“

O svědcích a svědomí.

[75.] Svědkové když nesvědčí, že pro tu při ty útraty vedl: nejsú ke škodě ti svědkové. O tom v kvaternu Škodním léta MDVI k roku sv. Fabiana [20. ledna 1506]: „Jan Holého z Krchtína[1]) obeslal Jana Žibřida.“

[1]) z *Krtína* B.

[76.] Svědkové o škodách mají vyznati, při kterém času se ta útrata dála. O tom v kvaternu Škodním léta MDI: „Purgmistr a konšelé města Tachova viní Jana Šnoble.“

[77.] Svědkové když svědčí, že jezdíce strana k puohonu, že tolik jest utraceno, a že jest puohonu nebylo, než obeslání nějaké listem: nebude to svědomí přijato. O tom v kvaternu Škodním k roku sv. Fabiana: „Salomena a Elška obeslali Beneše.“

[78.] K svědomí ktož by koho pohnal, nemaje s ním žádné pře, a na něm toho žádal, oč by ani s jiným pře neměl: muože na soud zemský vznésti, a páni pohnanému X kop grošóv českých přisoudí. O tom v Památných léta MDXVIII v středu po sv. Františku [6. října 1518] mezi Albrechtem Rendlem a Janem Malovcem ɔc.

List S. XI.

[79.] O témž hned tu mezi Zikmundem Baršem z Kamenice a týmž Janem Malovcem.

[80.] Svědky ktož by vyslyšal strany sobě odporné, a chtěl potom svědky vésti a zapisovati, by je pak prve pohnal byl: nebude jemu to dopuštěno. O tom

v kvaternu Úterním léta MDXIX, kdež Petr Suda z Řenic obeslal dvěma listy, jedním Filipa a druhým Jakuba ɔc.

[81.] Svědka která by strana neměla než jednoho, má druhá strana spraviti přísahou. O tom v Lvových puohonných léta MCCCCXCVII ad Jeronimi [30. září 1497]: „Anna z Onšova pohání Mikuláše Trčku ɔc.“

*[82.] Svědek neosedlý[1]) a na zemi svobodného nemaje, nebyl přijat. To psáno v Prvních Prokopových S. I. v sobotu o suchých dnech postních léta MCCCCLXXXIII [čti 14. února 1383]. [1]) *neusedlý* C.

*[83.] Sedlákóv v svědomí o dědictví páni na soudu zemském nepřijímají. Nález v Modrých puohonných: Šlejbor[1]) a Vilém bratří z Chlumu poháněji Mikše Pancíře z Sloupna léta MCCCCLIV o suchých dnech letničných [12. června 1454].

[1]) *Šlaybor, Věněk* a Vilém C.

*[84.] Svědomí listovní páni neslyší ani nepřijímají na soudu zemském. Nález v Modrých puohonných, kdež Burjan z Gutštaina[1]) pohání Hynka Krušinu z Švamberka.[2]) Než umrlého svědomí listovní to se na soudu přijímá.

[1]) *z Kukštajna* AB. — [2]) ɔc AB.

[85.] Svědčí-li kto jinak, nežli jeho registra purkrabská neb zápis ukazuje a svědčí: statek i hrdlo ztratí. O tom v Bílých puohonných, kdež Zdeslav Jeník z Mečkova pohnal Jiříka Pardubského ze škod léta božieho MCCCCLXXXVI.

*[86.] Svědci když pohnáni jsúce nesvědčí, odkládá se té pře. Nález v Bílých puohonných, kdež Markléta, dcera někdy Mikuláše z Lipčic, pohání Marklétu z Malšína, mateř svú, léta MCCCCLXXXVIII.

*[87.] A v týchž puohonných, kdež Václav Popel z Lobkovic pohání Děpolta bratra svého odtudž léta MCCCCXC.

*[88a.] Svědčiti sám sobě a ženě své nemuož žádný. To psáno v Druhých Planových G. XXV v při mezi Purkhartem z Kopidlna léta božího MCCCCLX.[1])

[1]) Nález schází v AB.

*[89.] Svědčili úředníci menší. To psáno v Třetích Planových E. XXIII: „Najjasnější ɔc“.

*[90.] Svědomí proti dskám moci nemá. O tom v Modrých puohonných, kdež Ofka z Častolovic pohání Jiříka z Kunstatu léta MCCCCLV. List S. XII.

[91.] Svědomí ktož komu podle práva dává, není povinen toho, což jest svědčil, provozovati. O tom v Černých[1]) puohonných léta MDXV k adventním suchým dnóm [19. prosince 1515] mezi Jiříkem Cebivským a Janem.

[1]) *v Červených* B.

*[92.] Svědomí proti dskám moci nemá. O tom v Bílých puohonných, kdež Mandelena z Tetova pohání Beneše z Kolovrat a z Libštajna[1]) z dědictví věnného.

[1]) *z Klinštajna* B.

*[93]. O témž v Druhých Mauriciových O. XI: „Desk žádný přesvědčiti nemuož“ v při Jana z Přítočna[1]) řečeného Kobyla[2]) a Jaroslava z Opočna.

[1]) *z Přetočna* A. — [2]) Schází v AB.

*[94.] Svědomí když se nesrovnává, nedělá se na to nález, než bývá přísaha. Nález o tom v Třetích Ondřejových H. XX mezi Dorotou Rubášovou z Prahy léta MCCCCLXXXVII v úterý den sv. Diviše [9. října 1487].

[95.] Svědky ktož by vedl na nějakú věc, chtě ji provésti, a když by k té při přišlo, že by těch svědkuov čísti nedal, než toliko registřík od nich dal k úřadu, a čísti jich nedal neb nekázal: sám sobě škodu učiní, nebo úředníci toho, což ti svědkové vyznávají, nebudou vážiti. O tom v kvaternu Škodním léta božieho MDXI k roku sv. Fabiana [20. ledna 1511]: „Kunata Pešík z Komárova obsílá Václava Popela.“

[96.] Svědomí ústního žádný dávati nemá před soudem zemským, než učině přísahu, má písař jeho svědomí zapsati a potom čísti, leč by se strany dobrovolně svolily ꝛc. V Zřízení tištěném A. IX.[1])

List S. XIII. — [1]) ZZ. 1530 čl. 15.

O otci, synech, strýcech[1]) a o sestrách.

*[97.] Syn otce svého nedílný po smrti otce svého má zmatky vyvaditi a škody zaplatiti. O tom v Modrých puohonných, kdež Jošt z Tupadl pohání Jana ze Strhač léta MCCCCLVI v středu po sv. Františku [6. října 1456].

[1]) Schází v B.

*[98.] Syn nedílný živého otce maje, když ho statku nezmocní, nemuože poháněti o ten statek. Nález v Bílých puohonných, kdež Jiřík Bradáč z Túšeně[1]) pohání Jana ze Záp léta MCCCCXCI[2]) v sobotu před sv. Řehořem [5. března 1491].

[1]) *z Tušně* AB. — [2]) *1493* má C.

*[98a.] Syn s otcem nedílný, má se s ním a s jinými dětmi jeho o všecko, což jest dobyl ꝛc, sděliti. Hledaj folio: Otec synu má díl ꝛc.[1])

[1]) Schází v AB.

*[99.] Syn otce svého nedílný nemá z ničehuož pohánín býti ani odpoviedatí o dědictví. O tom v Třetích Zdislavových B. XVII: „Král se pány ꝛc.“

[100.] A také žádný otec z synových závad není povinen statkem svým za něho platiti, duokudž jest živ otec.[1])

[1]) Celá tato věta schází v *B*.

[101.] Syn maje otce chudého, ješto by měl s jinú ženú děti, by pak ten syn mnoho nabyl statku, jest povinen otci i těm dětem, bratřím svým polovičným, díl dáti spravedlivý. O tom v Čtvrtých Ondřejových A. XVII, kdež Jan z Kolovrat pohání ꝛc.

[102.] Sestra nebo sestry majíce bratra nebo bratry, bude-li které co od koho dáno, není povinna toho na díl bratru nebo bratřím dáti. O tom v Trhových léta MDXXV v středu před sv. Vítem [14. června 1525) mezi Bohuslavem Litevským z Svinař a Annú z Svinař.

[103.] Sestra neodbytá obdrží statek, by pak vdaná byla. O tom v Nových puohonných, kdež Mikuláš z Nové Vsi pohání Jiříka léta MCCCCXCII ad Jeronimi [30. září 1493].

*[104.] Sestra každá díl svój muože prodati. Nález v Pátých Planových A. V. v při Anny z Hradenína léta MCCCCLXV v pondělí po sv. Františku [7. října 1465].

*[105.] Sestra bližší k poručenství,[1]) než teta. O tom v Památných J. VI: „Najjasnější ɔc“ léta MCCCCLXXXVI v pátek (sic) u vigiljí sv. Matěje [23. února 1486].

[1]) *poručenie* C.

*[106.] Sestře jedné což dadí, když ji vdávají, to mají po všech jiných dáti. Nález v Druhých Mikulášových B. II v při Anny, manželky Ondřeje z Dubé.

[107.] Syn maje otce živého, není-li jemu od otce statek postúpen, nemuože pro statek otce svého poháněti: požene-li, bude zdvižení. O tom ut supra.

List S. XIV.

[108.] Strýc strýcóm svým dílným mladším let nemajícím když jest statku v několika letech na rozkázání panské neuručil: dali páni léta sirotkóm mladším, a strýc starší musil jim statku jich sstúpiti a počet učiniti. O tom v Památných léta MDXIX v úterý po sv. Benediktu [22. března 1519].

O sirotcích.[1])

[109.] Sirotci když nejsú mužského pohlaví, nežli ženského, tehdy když která žena let duojde, má jí statek sstúpen býti. O tom v Čtvrtých Planových N. XXX mezi pannú Bonuší, dcerú Calty.

[1]) *a o příbuzenství* dokládá B.

[110.] Tu také najdeš o příbuzném poručenství, že každý ten poručník po příbuzenství má statek uručiti. O tom Wenceslai Andre[e] M. VII mezi Hynkem z Soběšína.

[111.] Sirotek který když by měl poručníka a prve, nežli by let došil, že by statek jeho jakžkoli buď trhem neb zápisem neb jakžkoli jináč odcizen byl, a potom dojda let, že nebude moci tomu trhu neb zápisu odpírati ani z toho statku poháněti, než má o to hleděti k svému poručníku, jestliže jest mu poděkování z poručenství neučinil; pakli mu poděkování učinil, sám se zmrhal. O tom v Druhých Hyndrákových C. II, kdež Kateřina z Hustiřan odpírá.

[112.] Sirotek když léta má[1]) spravedlivá a na poručníku svém otcovském nežádá sstoupení statku, a potom že mu se v tom na jeho statku škoda stane: není poručník jemu těmi škodami povinen. O tom v Bílých puohonných, kdež Markléta z Libčic pohání Marklétu z Malšína. [1]) nemá B.

[113.] Sirotkóm léta dána bývají dvojím spuosobem: jedna jsú věčná, a ta trvají před se do let spravedlivých a přirozených; a druhá do času, ta se dávají pro potřebu, aby mohl statek svój nebo díl statku svého klásti do desk, anebo pro jiné nějaké potřeby, a jak tu potřebu zděje, tak ta léta minou. A taková se léta dávají některému sirotku třikrát, čtyřikrát. O tom najdeš v Viktorinových, že sou Janovi z Vrchotic třikrát dána i jiným sirotkóm. List S. XV.

[114.] Sirotčí statek ktož by pobral, a sirotek by let neměl, by pak sirotek tomu neodpíral několikuácte let, nic ke škodě to není sirotku; než když by k letóm přišel, aby odpor učinil trhu tomu, nedada létóm projíti. Tu také najdeš, že dání královské jest v nic obráceno, že jest sirotčí statek pryč dal, když jest sirotek odpor učinil. O tom v Druhých Hyndrákových J. III, kdež Petr z Malšína pohání Apolona.[1]) [1]) Apolonu B.

[115.] Sirotek který kdyby komu sliboval člověčenství, nemaje let dospělých: že to nic není. O tom v Červených puohonných léta MDXVII k postním [4. března 1517]: „Zikmund Bareš z Kamenice pohání Václava Mutrplosa."

[116.] Sirotek který když léta má, by pak které bratry měl let nemající: má se jemu statku všeho sstúpiti a počet činiti. O tom v kvaternu Úterním léta MDXI: „Jan Tuněchotský z Poběžovic s Mikulášem Brlohem."

[117.] O sirotčí statek ktož by se soudil a vysoudil, že nemuože právo vésti, než na ty dědiny a statek, kterýž v nálezu jmenují. O tom v Žlutým památným léta MDXIX v úterý po zvěstování panny Marie [29. března 1519].

[118.] O sirotka jednoho ktož by třikrát pohnal, více nemuože pohnati z pokuty. O tom v Červených puohonných léta MDXIII k letničným [18. května 1513] mezi Hendrychem z Švamberka a Táborskými.

*[119.] Sirotek pachole let duojda, má svým vládnúti. Nález v Čtvrtých Matějových A. XXX v při: „Jakož jest Jan z Rožmberka[1]) ɔc."

[1]) z Ryzmburku C.

*[120.] Sirotek let nemaje ani poručníkóv, nehyne v své spravedlnosti pro léta prošlá. Nález v Modrých puohonných, kdež Anna z Hořepníka pohání Jana Caltu z Kamenné Hory léta MCCCCLV v pátek po XI tisíc panen [24. října 1455].

*[121.] Sirotci let nemající ani poručníkóv nepromlčí dědictví svého. Nález v Třetích Jana Plany L. VIII mezi Petrem z Snětu a sirotky někdy Petra z Zálesí léta MCCCCLXIII.

* [122.] Sirotka let nemajícího nebo toho, ktož poručníkem sirotkóm není, ktož pohání: zdvihnú mu puohon. O tom v Modrých puohonných: „Václav Zrutský[1]) pohání Doroty“ léta MCCCCLXI.

List S. XVI. — [1]) *Václav z Pecky* C.

* [122a.] Sirotčí dědictvie společník muož pro dluhy jich prodati. Prziznaconis A. XIV: Hostek a Lintek z Mnichového Hradiště.[1])

[1]) Nález schází v AB.

* [123.] Sirotek neb syn mateřiny viny ani otcovy účasten býti nemá. O tom v Třetích Václavových I. XI v při Hyncíka Pluha.[1])

[1]) *Pliha* A; *Plycha* B.

[124.] Sirotek který když let duojde, že jemu má poručník statku sstúpiti. O tom v Čtvrtých Ondřejových L. X, kdež Jan Hynków z Walštajna pohání Annu z Kováni.

[125.] Sirotci když by poháněli neb obeslali poručníka prve, nežli by poručenství prázden byl a nežli by mu se poděkování z poručenství stalo od nich: bude zdvižení. O tom v kvaternu Škodním léta MDX.

O smlúvách.

[126.] Smlúvou ktož se k čemu podvolí dobrovolně o jaké kruntovní věci, že držitel potomní těch kruntóv jest povinen tomu všemu dosti učiniti. O tom v Lvových puohonných léta MD k roku sv. Jeronyma [30. září 1500]: „Jan a Václav z Chlumu pohání Václava a Ladslava.“

[127.] V smlúvě kteréž stojí, že mají sobě strany tu smlúvu do desk vložiti v určitém času, a to se nestane, že se ta smlúva promlčí a nemá moci žádné. O tom v Lvových puohonných léta MCCCCXCIX k letničným [22. května 1499]: „Prokop z Holohlav a z Jeřic žaluje na Václava Zárubu.“

[128.] Z smlúvy nezdržení ktož by pohnal a nepoložil, v čem mu jest nezdržal, též také o rčení, a právo že by ustál: nemá jemu právo puštěno býti. O tom v Lvových léta MCCCCXCVIII ad Jeronimi [30. září 1498]: „Zdeněk Loučenský z Kopidlna žaluje na Stráníka.“

[129.] Straně dvě když by na kom oč přestaly, a ten, na komž přestáno, že by výpověd učinil mezi těmi stranami o túž věc, a v též výpovědi že by nějakú pokutu položil, kteráž by strana jí dosti neučinila, aby jí druhé straně propadla: není strana žádná povinna té pokuty nésti. O tom v Lvových puohonných léta MDII k letničným [18. května 1502]: „Zdeněk Chvalkovský z Hustiřan pohání Václava Zárubu.“ List S. XVII.

[130.] K smlúvě ktož by se oč na které přátely podal, a oni toho nesmluvili ani toho slyšeli, a v tom že by strana pohnala z té věci, a po puohonu že by strany mezi sebú poklid zdělaly dskami, že se potom pohnaný neobrání tím, že jest na přátelích přestáno, poněvadž jest poklid učinil dskami. O tom léta MDXIX v středu den sv. Víta [15. června 1519]: „Johanka z Chřenovic pohání Václava z Hodějova z X hřiven stříbra.“ [1])

[1]) schází v A.

(131.] Smlúva neb list pod pečetmi, kteráž v sobě drží pokutu s komorníkem uvázání, když jedna strana toho žádá na úřadu, má vložena býti do desk, by pak strana druhá toho nežádala anebo tu nebyla. O tom naučení panské v Památných B. III: „O listech“ léta MDXVII mezi Janem a Zdeňkem bratřími Malovci. Smlúva v zřízení zemském.

* [132.] Smlúva se ruší dosti neučiněním a schází. Nález o tom v Třetích Jana Plany L. XXI mezi Marklétú z Soslavic[1]) léta božieho MCCCCLXIII.

[1]) lépe z *Seslavic* C.

* [132a.] Smlúva dskami hýbe. To psáno v Modrých póhonných, kdež Prokop z Prahy a z Obřiestvie pohání Mikuláše z Lobkovic. Stalo se léta božieho MCCCCLIV.[1])

[1]) Nález tento schází v AB.

* [133.] Z smlúvy nezdržení ktož pohání a toho nezdržení jest sám příčina ten puohon jest na zmatek. Nález v Bílých puohonných času Zikmunda císaře, kdež Lidmila z Těchlovic pohání Ješka z Tužnice[1]) léta MCCCCXXXVI.[2]) — Hledaj folio LXX[3]): „Zmatek, že pohnal z nezdržení smlúvy ͻc.“

[1]) z *Truznice* C; nejspíš Truzenice u Žatce. — [2]) *1437* má lépe C. — [3]) Schází v C.

* [133a.] Služba královská ani pouť k božiemu hrobu ͻc. Hledaj folio: „Puohon kohož v zemi.“ [1])

[1]) Schází v AB.

* [134.] Smlúvy potvrzeno skrze přijetí peněz na smlúvu smlúvcemi[1]) vypověděnú toliko a ne sepsanú. Nález v Komorních zelených aksamitových E. XVIII v sobotu den sv. Alžběty léta MDXXIV [19. listopadu 1524] mezi Janem Sádlú z Kladrubec a Annú z Chotětic pohnanú za času knížete Karla JMti.

[1]) Zde končí věta v AB.

[135.] Když by strana jedna proti druhé ukázala a neprovedla smlúvu, a druhá strana že by smlúvě té odpírala a pravila, že jest k smlúvě té povolení nedala, a poddala by se k tomu, že chce za to zpraviti: má k tomu připuštěna býti, a když spraví, obdrží. O tom v Lvových puohonných léta MCCCCXCVII k adventním [20. prosince 1497]: „Beneš a Jan bratří, synové ͻc, pohánějí Brodských.“

List S. XVIII.

[136.] Páni podali stran na smlúvy přátelské, ješto nebylo o čest, než o statek. O tom v Prvních Hyndrákových K. X mezi Eliškou z Strajcovic a Žibřidem.

[137.] O soudci zemském ktož by mluvil, že jest jej smlúval bez jeho vuole a vědomí, a ten soudce to poví na svú přísahu, že jest to učinil s jeho volí: bude v kázeň vzat. O tom v Bílých puohonných léta MCCCCLXXXIX: „Aleš Roubík z Hlavatec.“

[138.] Nalezli vuobec za právo páni a vladyky, že žádného, ktož se před soudem zemským soudí, na přátely podávati nemají, leč by se cti dotýkalo; a toho každého mají na přátely podávati ɔc. Zřízení zemské o tom A. IX.[1])

[1]) Věta celá schází v B.

[139.] *Statek pod svěřením* ktož by přijal, má tázán býti od pánóv. O tom v Červených památných O. XXVII: „Páni ɔc.“

[140.] Statek svój ktož by komu řekl zapsati[1]) a nejmenoval s místem ani bez místa: má vuoli zapsati s místem nebo bez místa. O tom v Lvových puohonných léta MCCCCXCVIII k adventním [19. prosince 1498]: „Jindřich z Roztok žaluje na Jana ɔc.“

[1]) *dáti* a zapsati B.

[141.] Statek ktož komu zapíše a po toho smrti jinému druhému a jeho dědicóm, a zápisu toho nezruší, že by ty dědiny prodal někomu, by je pak ten podle trhu svého držal let několiko mnoho: že proto dědicové po smrti otce svého mohú se uvázati s komorníkem a obdrží je. A to se nepromlčí, když jediné létóm zemským od smrti otce svého nedadí projíti. O tom v Trhovým léta MDXIX v středu po zvěstování panny Marie [30. března 1519] mezi Mikulášem a Janem ɔc bratřími z Milhostic a Zdeňkem ɔc Trčky.[1])

[1]) *Trčkou* B.

[142.] K statku zápisnému pro věno žádná nemuože hleděti vznesením, než k summě, kterúž na tom statku zápisném má ten, ktož jest ji vdával. O tom v kvaternu Úterním léta MDXVIII k roku po suchých dnech postních [po 24. únoru 1518]: „Ofka z Lípy obsílá Jana jinak Hanuši.“ List S. XIX.

[143.] Statek ktož by komu smlúvou prodal, a než by jej tomu ve dsky kladl a nežli by smlúva ve dsky vešla, že by ten jinému statek ten zapsal, a ten, ktož by smlúvu a trh o ten statek měl, že by tomu zápisu odpíral: bude jemu ten odpor i s puohonem zdvižen, poněvadž by ta smlúva ve dskách nebyla, než z nezdržení té smlúvy muože pohnati. O tom v Trhových léta MDXXV v středu den sv. Františka [4. října 1525] mezi Děpoltem z Lobkovic a Jaroslavem z Vřesovic.

[144.] Statek svój ktož komu zápisem dskami zapíše bez místa, nemaje XX let, a nedada XXti letóm projíti, požene: ten obdrží proti tomu zápisu. O tom v Červených puohonných léta MDIX ad Jeronimi [30. září 1509]: „Anna Bohuslavova dcera pohání Jakuba[1]) kotláře.“

[1]) *Jana* B.

[145.] Šestinedělka žádná, když toho času ku právu nestojí, nic neztratí. O tom v Červených památných K. V: „Páni ɔc.“

* [146.] *Splacování věn na groše*, na zlaté rýnské nebo uherské má tak býti, jakž tehdáž zlatý platil. Nález na to v Památných G. V: „Vladislav“ léta božieho MCCCCLXXV [1]) v středu před sv. Řehořem [8. března 1475].

[1]) *1485* má B.

* [147.] Stav vdovský mění se skrze zapsání věna. Nález o tom v Bílých nových puohonných času Václava krále Českého, kdež Albrecht z Konopiště pohání Anežku z Uhlířských[1]) Janovic.

[1]) *Uherských* AB.

* [147a.] Stavení nové proti svobodám zbořili Písečtí. Nález v Bílých póhonných, kdež Jan Radkovec z Mirovic pohání purgmistra i vší obce města Písku. Tu léta božího MCCCCLXXXVII v pondělí po sv. Primu[1]) [11. června 1487].

[1]) Nález schází v AB.

* [147b.] Starodávní věci a práva mají před se jíti. To psáno v Červených póhonných, kdež Václav král Český s většími úředníky a s Pražskými úředníky a s Ottú z Bergova pohánějí Petra z Kosti.[1])

[1]) Nález schází v AB.

* [148.] *Služebník* v vazbě sedě šacovati se nemá bez vuole pána svého, leč by o něj pán jeho státi nechtěl. Nález v Bílých puohonných, kdež Ofka z Milenovic pohání Jindřicha z Rabštajna z summy léta MCCCCLXXXVII.

* [149.] Slúžiti proti zemi nemá žádný pod těžkými pokutami. Nález o tom v Prvních Štěpánových K. XVIII: „Páni ɔc“.

* [150.] Služební nebo drábi udělají-li komu škodu, i číž sou anebo odkud sjedou,[1]) ten to má zaplatiti a ten má pohnán býti, ne drábi. O tom v Modrých puohonných, kdež Rynart Húska z Vratišova[2]) pohání Petra Lhotského z Zásmuku ze škod léta MCCCCLXXXVIII.[3]) A v týchž póhonných, kdež Mikuláš z Chvalkova pohání Přibíka Tluxu z Čechtic ze škod.

List S. XX. — [1]) *sejdou* B. — [2]) *Houska* AB. — [3]) Zde končí AB.

[151.] Služebník každý muože od pána svého listem odpuštění bráti. O tom v Viktorinových F. III mezi Bořivojem z Donína a Václavem z Payru.

[152.] Služebníka přikázaného, když není čeledín náchlební a není poplatní, není povinen žádný vydati. O tom v Bílých puohonných léta MCCCCXCIII k adventním [18. prosince 1493]: „Jan Juona z Miličína pohání Ondřeje Předbora[1]) z Radešína.“

[1]) *Přebora* B.

O stavích.

[153.] Forma, když koho stav panský do svého stavu přijímá. Tu Václav Zmrzlík přijat jest. O tom v Druhých Hyndrákových B. XVIII.

[154.] V týchž o témž B. XIV:[1]) „Aurea corona; zřízení, kterak se má kto zachovati, ktož v panský stav přijat bude k starým pánóm."

[1]) *XIX* má B.

[155.] Tu také najdeš, že žádný nemá přijat býti do stavu panského, leč jest od čtvrtého kolena vladyka. O tom v Památných červených B. XXVI léta božieho MDI v úterý po sv. Marku [27. dubna 1501].

[156.] Stavové zapsali se jeden druhému, právo obhajovati zemská i městská [sic]. O tom v Červených Památných E. VI: „Pražané ɔc".

[157.] Zapsati kterak se má, ktož bývá přijat v stav panský, a jaký má slib učiniti. O tom v Druhých Hyndrákových K. II: „Páni ráčili ɔc."

O silnici.

*[158.] Silnice mají čištěny býti. Nález v Čtvrtých Matějových A. III: „Item o silnice, aby šly ɔc."

*[159.] Silnice staré mají před se jíti a jinam obracovány býti nemají. O tom v Čtvrtých Ondřejových A. XXX v při mezi purgmistrem a[1]) konšely i vší obcí města Písku léta MCCCCLXXXIX v pondělí po zvěstování panny Marie [30. března 1489].

[1]) ɔc AB.

*[160.] Silnice na cizí nemá obracována býti svévolně. Hledaj tuto napřed C. II.[1])

List S. XXI. — [1]) *Cesty a silnice* C.

[161.] Ktož by koho vinil, že je mu škodu učinil na silnici ɔc, a on vedl k vejvodu svědky nějaké, a ti se nesrovnali: má za to zprávu učiniti. O tom v Třetích Ondřejových H. XX mezi Dorotou Bartošovou z Prahy a Jindřichem Chybou.

*[162.] *Slibu zločincóm slíbeného* žádný nemá dosti činiti. Nález v Třetích Ondřejových C. XVII: „Najjasnější ɔc" léta MCCCCLXXXVI v pondělí po svatém Urbanu [29. května 1486].

*[163.] Z slibu ktož pohání a schází na pruovodích, nalezá se přísaha. Nález v Bílých puohonných, kdež Mikuláš z Běšin pohání Herku[1]) ze škod léta MCCCCLXII.

[1]) *Hergku* AB.

*[164.] A v týchž puohonných, kdež Václav z Oslova pohání Chvala z Lub ze škod z X hřiven stříbra a[1]) Apolonu ženu jeho léta MCCCCLXXXVII.

[1]) *za* C.

*[165.] Starší zápis, nežli trh, obdrží proti trhu. Nález v Bílých puohonných, kdež Jan Hlaváč z Třibřich, ofrychtýř, pohání Zikmunda Mléčko z Sebuzína léta MCCCCLXXXVII v pátek o suchých dnech postních [9. března 1487].

*[165a.] Zápisné [zboží] v dědictvie se obrací, když ve dsky vejde a žádný tomu neodpírá. Nález v Bílých póhonných z desk dvorských, kdež Jindřich Berka

z Dubé pohání Ješka Svojanovského. Tu léta božieho MCCCCLXXXVII v pondělí po svatém Primu[1]) [11. června 1487].

[1]) Nález schází v AB.

[166.] Svrchky a nábytky všecky, když kto přidává ženě své nad věno, by jich pak nejmenoval, má je bráti. O tom v Čtvrtých Planových K. IX neb XIV mezi Anežkú z Waldeku a Janem z Vřesovic.

*[167.] Z schování puohon byl bez pruovodu, i nalezena jest správa. O tom v Druhých Planových G. IV v při Elšky z Letína léta MCCCCLX.

*[168.] Staré rady pohnati musíš, když chceš kterých konšel poháněti, za kterýchž se ta věc stala, pro kterú poháněti chceš. Nález v Bílých puohonných, kdež Gerunk z Lomu pohání purgmistra Staroměstského a Samuele z Hrádku a z Valečova,[1]) staré rady.

[1]) *a z Valečova* schází v AB.

*[169.] Sedlání šubami[1]) a jinými věcmi jest zastaveno pod pokutou na to uloženou, to jest pod ztracením cti a peněz puojčených. O tom v Druhých Ondřejových N. XI: „Vladislav boží milostí ɔc“.

List S. XXII. — [1]) *čubami* AB.

*[170.] *Spolupóvod nestál k žalobě* i ztratil puovodu X hřiven stříbra. Nález v Bílých puohonných, kdež Daniel z Křivé Vsi s puovodem pohání Jana z Přezletic.[1])

[1]) *z Přelotic* AB.

*[171.] A v týchž puohonných, kdež Jan Kapoun z Svojkova pohání Petra Mikašku[1]) z Nemyčevsi léta MCCCCLXXXVIII v středu o suchých dnech letničných [28. května 1488].

[1]) *Makušku* C.

*[172.] Spolupuovod nestáním ztratí puohon a ne při. Nález v Bílých puohonných, kdež Václav Hulmata z Žitenic puovod a Martin z Držení[1]) spolupóvod pohánějí Bořivoje z Donína ze škod léta MCCCCLXXXVII pro vzetí sirotka.

[1]) *z Drzynie* C.

*[173.] A v týchž puohonných: „Umře-li potom póvod, z toho nemuož pohnati“ léta MCCCCLXXXVIII.

*[174.] Spolupóvod, když jeho pře není, a zmatek se najde: jest zmatku prázden. O tom v Bílých puohonných, kdež Erhart z Doupova póvod pohání Jana z Svojkova léta MCCCCLXXXIX ve čtvrtek o suchých dnech postních [12. března 1489].

List S. XXIII.

[XV.] O trhu.

*[1.] *Trhem dva prodávajíce* a zpravujíce prodaj svój, když nespráva přijde, a jeden nic nemá a druhý má: celá správa přichází na toho, kterýž má. Pakli by se doptal statku druhého správce: tehdy druhá polovice má přijíti na druhého správci.

Nález v Třetích Ondřejových B. III mezi Ctiborem z Bukovky[1]) a Janem Boharyňským z Hrádku léta božieho MCCCCLXXXVI v pondělí před sv. Petra stolováním [20. února 1486]. [1]) *z Bukový* AB.

*[2.] Trhem prodada, nemuož zapisovati potom. Nález v Modrých puohonných, kdež Bohuněk z Klinštaina pohání Mikuláše z Píšťan léta MCCCCLIV v pátek o suchých dnech postních [15. března 1454].

*[3.] V trhu což zejména nestojí, toho[1]) neprodává, a v zápisu též. Nález v Čtvrtých Planových M. XVII v při Zikmunda a Jana, synóv Václavových z Račiněvsi, léta MCCCCLXV v úterý po sv. Vítu [18. června 1465].

[1]) *to se* C.

[4.] Hledaj víc folio VII[1]): „Do desk ɔc," a napřed D. II.[2]) Víc folio XII[3]): „Zejména co se ɔc". List T. I. — [1]) až [3]) schází v C.

*[5.] Trhem žádný nespolčí, neb díl mrtvého spadá na krále. Nález v Prvních Prokopových U. XIII: „Barones invenerunt".[1]) Léta božieho MCCCCXCIII v pátek po sv. Jeronymu [4. října 1493]. [1]) Zde končí AB.

[6.] Trh svědčil muži a manželce jeho, jim ze spolka. O tom Tercio Wenceslai Q. X mezi Machničkou a Mikulášem mužem jejím.

[7.] Trh když dvěma nebo více osobám svědčí, tím trhem nejsú společníci; a umře-li který bez zřízení, jeho díl spadne na najbližšího přítele. O tom v Prvních Prokopových U. XIII: „Páni nalezli ɔc".

[8.] Trh anebo zápis muože se státi před jedním úředníkem Pražským desk zemských, když páni soudce zemští pospolu jsúce povolení k tomu dadí. O tom v Prvních Doupovcových J. XXV, kdež Oldřich z Rožmberka prodal zámek Lipnici Mikulášovi Trčkovi.

[9.] V trhu neb zápisu což se zejména nejmenuje, jakožto potok neb jiné věci: toho bude odsouzen. O tom Tercio Wenceslai Q. III: „Barones in causa Johannis de Rozmital ex una et Zacharie ɔc."

[10.] O témž Quarto Johannis Plana M. XVIII: „Barones inter Zigismundum et Johannem Dlask ɔc."

[11.] Trhu věno kdež jest předešlejší, nemuože se tu, kdež věno jest, pro nesprávu vésti, leč by věno ssul. O tom Tercio Andree B. III mezi Kundrátem Štosem a Jindřichem Haléřem.

[12.] *Trh v městečku ktož má* vysazený a svobodný jeden den v témdni, na tom trhu toho dne vysazeného nemuože pán toho městečka nižádnému brániti prodávati, než jiný den krom toho dne trhového vysazeného pán toho městečka muože brániti a nedati prodávati. O tom v Lvových léta MDIII: „Petr Holický z Šternberka pohání Jiříka odtudž."

[13.] Trhy mají býti svobodní každému, a žádnému nemá vzato býti nic na trhu bez jeho vuole, ani dokudž ti klobouci vystrčeni sou. O tom v kvaternu relací z komory krále JMti léta MDX feria IV ante Anthonii [16. ledna 1510] mezi rytířstvem a městy ɔc. List T. II.

[XVI.] O úřednících.

*[1.] *Úředníky větší i menší* král sadí. O tom v Čtvrtých[1]) Mauriciových[2]) A. II léta MCCCCXXXVII feria II ante purificacionem Marie [28. ledna 1437].

[1]) *v Třetích* B. — [2]) *Matějových* C.

*[1a.] Úředníci najvyšší když koho pohnati chtí, má prve předjíti troje přivolánie před soud zemský toho, kohož pohnati chtí. Nález v Třetích Václavových N. XV: „Nalezli".[1])

[1]) Nález schází v AB.

*[1b.] Úředníci najvyšší, to jest purkrabě, komorník, sudí, písař: ti nemají tak poháněti[1]) komorníkem, jako jiní, kohož poháněti chtějí, než mají třikrát před pány do soudu listem toho obeslati. Nález v Třetích Václavových N. XV: „Barones".[2])

[1]) *poháněni* C. — [2]) Nález schází v AB.

*[1c.] Úředníci najvyšší čtyři mají kmetem zemským poháněni býti, pánem nebo vladykou, v lavicích. Jiní obyvatelé všickni komorníkem. Hledaj folio: Poháněni mají býti komorníkem ɔc. Víc folio: Písař zemský najvyšší. Víc folio: Pohnán byl Zdeněk ɔc.[1])

[1]) Nález schází v AB.

[2.] Úředníci při dskách na radě nesedí, a na učení. O tom v Bílých puohonných, kdež Hynek z Pravětic pohání Bohunka z Mutic.

[3.] Úředníkóv desk páni ani rytířstvo přesvědčiti nemohou, a to pro tu příčinu, že sou přísahu k zemi učinili. — Nález v Druhých Mikulášových B. II.

[4.] Úředníci nemají svědčiti nebo svědomí dávati. O tom v Bílých puohonných léta MCCCCLXXXV ad Jeronimi [30. září 1485], kdež Jan z Zásmuk pohnal Jiříka z Želetavy.

[5.] Úředníci vyšší jak mají býti pohnáni P. VII.

*[6.] Úředníci Pražští menší byli obžalováni. O tom v Třetích Václavových B. XII: „Barones in pleno judicio" léta MCCCCX k adventním suchým dnóm [17. prosince 1410]. List U. I.

*[7.] Úředníky Pražské menší ktož by nařekl, hledaj folio XIV:[1]) „Hanění úředníkóv menších a neprovedení ɔc."

[1]) Schází v C.

*[8.] Úředníci menší a písař zemský stání i nestání i jiné zmatky súditi mají. Hledaj folio XXXVII:[1]) „Písař najvyš[š]í s menšími ɔc".

[1]) Schází v C.

* [9.] Úředníci menší v pochybnosti potaz berú od krále a od pánóv na plném soudu zemském. Nález o tom v Bílých puohonných, kdež Petr z Dobrošovic pohání Annu z Ruostek[1]) ze škod z X hřiven stříbra léta MCCCCLV.[2])

[1]) *z Žernosek* C. — [2]) *1465* má C.

* [10.] Úředník místokomorník vyslán byl na ohledání nemoci a zdraví. Hledaj folio XXVI:[1]) „Za nemocnú se položila".

[1]) Schází v C.

* [11.] Úředník menší, když co koupí na zemi, má to vohlásiti na soudu zemském. O tom v Druhých Doupovcových P. XXIX: „Item. Ktožkoli z úředníkóv menších od dnešního dne koupil by co na zemi ɔc.[1])" Stalo se léta MCCCCLIII ve čtvrtek (sic) svatého Prokopa [4. července 1453].

[1]) Zde končí AB.

* [12.] Úředníci desk zemských i dvorských výprosy mohou a mají činiti. Hledaj folio LXI:[1]) „Výprosy úředníci ɔc."

[1]) *56* má B; schází v C.

[13.] Úředníci nevložili ve dsky proto, že jim práva jich nedala k úřadu. Nález Tercio Wenceslai N. IV v při Marklėty z Jankova: „Páni na plném soudu ɔc."

* [14.] Úředník čí výboj učině někomu neb něco jiného: nemá on pohnán býti, než pán jeho, jinak zmatek bude. O tom v Modrých puohonných, kdež Otík z Tlučné pohání Jana Holotu[1]) léta MCCCCLXIV v úterý po sv. Urbanu [29. května 1464].

[1]) *Hoholta* C.

* [15.] Úředníka nevyčteného samého za jeho živnosti každý má viniti, a ne k synóm o to hleděti, zvláště k mladšímu. Nález v Modrých puohonných, kdež Soběslav z Miletínka[1]) pohání Jana Bělečka léta božieho MCCCCLXIII ve čtvrtek před svatú Kedrutú [10. března 1463].

List U. II. — [1]) *z Miletína* B; *Nuzák* z Miletínka C.

O uvázání s komorníkem.

* [16.] Uvázání s komorníkem na zmatek, že nedočkav panského rozsudku, uvázal se. O tom v Prvních Viktorinových B. XV v při Václava z Svojšína[1]) léta MCCCCXCIII v úterý [sic] den sv. Diviše [9. října 1493].

[1]) *z Hněvšína* C.

* [17.] Uvázání že neučinil pro nepokoj, to nic neškodí.[1]) Nález v Čtvrtých Matějových A. XXV vedle zápisu, kdež Mareš z Braškova zapisuje.

[1]) *to nic ke škodě nenie, aniž se nepromlčí* C.

* [18.] Uvázání léta propuštěná sirotkóm[1]) bez odporu ke škodě nejsú. O tom v Třetích Planových L. VIII v při Petra z Snětu léta MCCCCLXIII.

[1]) *sirotkem* C.

* [19.] Uvázati se muož s komorníkem na odkázání kšaftu vedle moci sobě ve dskách pozuostavené, by pak toho kšaftu do desk neuvedl. Nález v Třetích Ondřejových B. II v při Slavaty z Chlumu a Mikuláše mladšího Trčky z Lípy léta MCCCCLXXXVI feria II. post Reminiscere [20. února 1486].

[20.] Uvázal-li by se kto komu več bezprávně, bude do kázně vzat a musí postúpiti zase. O tom v Bílých puohonných léta MCCCCLXXXVIII k adventním suchým dnóm [17. prosince 1488]: „Bořivoj z Donína pohání Jana Mráza z Radimovic.“

[21.] Ktož má pokutu s komorníkem uvázání neb braní, a té se nedrží, než pohání: bude zdvižení. O tom v Bílých puohonných, kdež Ctibor Bukovský pohání Bočka.

[22.] O témž v týchž puohonných, kdež Martin z Dření pohání Ondřeje Kafunka.

[23.] Ktož by maje zápis s pokutú s komorníkem uvázání pohnal, na zmatek požene. O tom v Bílých puohonných: „Martin z Dření pohání Ondřeje Kafunka.“

[24.] Ktož by se komorníkem uvázal v jaké dědiny, by pak po uvázání žádného tu nenechal[1]) na svém místě, tím své spravedlnosti neztratí, ale muože potom, komuž chce, poručiti, aby tu byl, nechce-li tu sám býti. O tom v Lvových puohonných léta MDII k roku sv. Jeronyma [30. září 1502]: „Jan Žibřid z Mostku pohání Jana Holubara.“

List U. III. — [1]) *neměl a* nenechal B.

[25.] Na uvázání komorníka ktož by vzal, pravě se býti nápadníkem toho zápisu, a nápadník bližší se nalezl, že ten komorník bude vzat na zmatek. O tom v Památných červených S. XXII: „Jakož jest Václav z Chmelic.“

[26.] Uvázání odpor i puohon k odporu páni zdvihli pro mor. O tom Primo Victorini H. XV.

[27.] Komorník vzat byl na uvázání před válkou v dědiny, a po válce po druhé komorník vzat, a nebyl ke škodě. O tom v Prvních Hyndrákových J. XXVI mezi knězem Matúšem a královskými kněžími.

[28.] *Odsouzení* cti i hrdla Dalibora, že jest cizí lidi v uobranu přijal. V Prvních Hyndrákových K. V: Nález mezi Václavem Adamem z Drahonic a Daliborem.

*[29.] *Útok ktož vloží a nedožene,* bude v kázeň[1]) vzat. O tom Quinto Andree L. III mezi Bořivojem z Donína a Václavem Hulmatú.[2])

[1]) Útok *učiniv, a to jistně toliko, a nedohnal,* v kázeň C. — [2]) *Hulňatou* B; *Halmatú z Žitenic. Stalo se léta božího MCCCCXCII v sobotu po sv. Vítě* [16. června 1492] C.

*[30.] Útok ktož vloží, má dohnati pod pokutou. Nález v Druhých Doupovcových P. XXIX léta MCCCCLXXVI v sobotu den sv. Víta [15. června 1476].

O úmluvě.

*[31.] Úmluvy nedav správcím, soudil se bez nich, a prosoudiv, teprv úmluvu[1]) dával, i zklamal se a správu ztratil. O tom v Prvních Viktorinových A. XXIII v při, kdež Dobrohost z Ronšperka pohání Jetřicha Škorni z Malenic[2]) léta MCCCCXCIII v pátek po sv. Bonifacii [7. června 1493]. — Hledaj víc folio L. XXII: „Zprávce maje ɔc.“[3])

[1]) *na* úmluvu B. — [2]) *z Malonic* C. — [3]) Dodatek ten schází v C.

[32.] Úmluva jest také právo vedení. O tom v Památných léta MDXVIII v sobotu den sv. Diviše [9. října 1518].

[33.] Po úmluvě[1]) zvod má puštěn býti ve dvú nedělí. O tom Primo Steffani K. XIX, kdež Anežka z Bezmíře[2]) ɔc.

List U. IV. — [1]) Po *uvázání* B. — [2]) *z Beznice* B.

*[34.] Určiti musí, ktož z víc pohání, než sám má. Nález v Zelených puohonných, kdež Petr z Žitína[1]) pohání z dědictví pěti set hřiven stříbra. Neurčí-li, zmatek míti bude. [1]) *z Žitavy* C.

*[35.] A v Bílých puohonných, kdež Albrecht z Rysmburka pohání Jana[1]) z Černožic léta MCCCCLXXXV na zajtří sv. Jeronyma [1. října 1485].

[1]) *Petra* Jana B.

O úrocích.

*[36.] Úroky ktož sobě zadržovati dopouští, moha bráti a nebeře, sám sebú vinen jest, a nemuož z nich potom ani poháněti ani pro ně bráti. Nález v Bílých puohonných, kdež Ctibor z Bukovky[1]) pohání Bočka[2]) a Jiříka poručníky léta MCCCCXC v středu před sv. Marcellem[3]) [13. ledna 1490]. A v týchž póhonných, kdež Jiřík z Hustiřan Čeňka Vyšehněvského pohání.

[1]) *z Bukové* AB. — [2]) *Bořka* C. — [3]) Zde končí AB.

*[37.] Úrokóv ktož nebéře, když by dsky byly zavříny, to nic neškodí. Nález o tom v Bílých puohonných, kdež Léva z Maštkova,[1]) místosudí království Českého, pohání Jana Běškovce ze škod léta MCCCCXCIII v pondělí po sv. Bonifacii [10. června 1493]. [1]) Čti: z Maštova.

*[38.] Úrok z X kop grošóv jedna kopa grošóv aby šla, stálá věc jest v Čechách. To psáno v Třetích Zdislavových D. XI v při mezi Ondřejem z Dubé, soudcí zemským.

*[39.] Úroci mají na český groš placeni býti. To psáno v Památných G. XVIII: „Vladislav král Český“ léta MCCCCLXXVI[1]) v sobotu den sv. Víta [15. června 1476].

List U. V. — [1]) *1486* má B.

[XVII.] O položení ven z země.

*[1.] *Ven z země ktož jest položen* a jest pohnán, má míti hojemství do XVIIIti nedělí, a potom má k svému právu státi anebo na místě svém poslati. Pakli nestane ani nepošle na místě svém,[1]) ztratí,[2]) a má naň dáno býti právo stané, leč by takový pro královskú neb zemskú potřebu ven z země byl. O tom Primo Mauricii B. V. léta božího MCCCCIV[3]) mezi Janem z Herštajna a Fridrichem.

[1]) *na místě svém* schází v AB. — [2]) Zde končí věta v C. — [3]) Datum schází v AB.

[2.] Po vyhlášení puohonu k soudu žádný nemá ven z země položen býti. O tom v Bílých puohonných: „Beneš z Waytmille pohání Elenu z Čečetic a Kateřinu.“

* [3.] Ven z země ktož jest, má položen býti od někoho, že v zemi není Nález v Modrých puohonných, kdež Jan z Hořepníka Jana z Kunstatu pohání. A nestojí-li v kaple Všech Svatých: ztratí. Nález v Bílých puohonných, kdež Jindřich Vajrek z Ryzmburka[1]) pohání Břeňka z Ronšperka[2]) léta MCCCCLXXXIX v pondělí po sv. Prokopu [6. července 1489].

[1]) *Výrek z Ryzmberka* C. — [2]) Schází v AB.

* [4.] Ven z země ktož jest, a má v zemi, pohnán má býti ꝛc. Napřed tuto P. V. List V. I.

* [4a.] K veřejím má komorník poslán býti, když žádný po provolánie dědin neodpírá. V Bílých póhonných nález z dvorských desk: „Domini barones in judicio curie regalis noviter invenerunt ꝛc“.[1]) [1]) Nález schází v AB.

O vdovách, o věnech a o manželkách.

[5.] Vdova která neb žena když má věno na kterém statku, a potom bude učiněna poručnicí nad tím statkem, nezbaví-li se po smrti muže svého toho poručenství a sedí předse v něm, že jest povinna počet sirotku činiti. A duokudž počtu neudělá, nemuože z svého věna upomínati. A když sirotku počet udělá, tehdy sirotek jí má věno dáti teprv ve dvú nedělí po počtu a prve nic; pakli nedá, muože se v ně uvázati podle práva. O tom v Lvových puohonných léta MCCCCXCIX k roku sv. Jeronyma [30. září 1499]: „Alena z Radonic pohání Petra a Přibíka bratří z Březí.“

[6.] Pro věno nemuože žádný hleděti k statku zápisnému vznesením, než k summě, kterúž na tom statku zápisném má ten, ktož ji vdával jest. O tom v kvaternu Úterním léta MDXVIII[1]) k roku po suchých dnech postních [2. března 1518]: „Ofka z Lípy obsílá Jana jinak Hanuši ꝛc.“

[1]) mylně *1418* má B.

[7.] Vdova trojím obyčejem stav svój proměňuje: najprve vdáním, když sobě jiného muže pojme, druhé když po jednom roce od smrti muže svého dítě porodí, třetí když věno své někomu jinému zapíše než dětem.

[8.] Vdovu má najvyš[š]í purkrabie Pražský uvoditi u věno, a což by koli užitkuov jejích v jejím vdovství neb úrokóv s jejích dědin věnných bylo vybráno, to jí má navráceno býti. O tom v Čtvrtých Václava z Chvojence N. XX: „Páni nalezli ꝛc.“

* [9.] Věno muože splaceno býti netoliko od dědice, ale i od toho, ktož právo od dědice má.[1]) O tom v Modrých puohonných, kdež Anna z Holejšova pohání Machnu[2]) Lapáčkovú z Římovic. Stalo se léta božího MCCCCLV ve čtvrtek den sv. Havla [16. října 1455].

[1]) Věno *muož splatiti držitel dědictvie.* C. — [2]) Zde končí AB.

*[9a.] Věna žádná žena zavaditi nemuož, než po smrti muže svého. Nález v Modrých póhonných, kdež Václav z Koněprus pohání Elšku z Třebska léta božího MCCCCLV ve čtvrtek po jedenácti tisíc panen[1]) [23. října 1455].

[1]) Nález schází v AB.

*[9b.] Věna vznešení: Kteráž vznešenie provede, má toho užíti. Nález o tom v Modrých póhonných, kdež Katheřina z Sekyřic pohání Mikuláše Čapka ze Zaličan. Stalo se léta božieho MCCCCLVI na zajtří sv. Jeronyma[1]) [1. října 1456].

[1]) Nález pozměněný v následujícím čl. 13 v AB.

[10.] O témž najdeš v Čtvrtých Matějových E. XXII v při mezi Petrem Drahobuzským a Zmrzlíkem. List V. II.

[11.] Vdova, kteráž se v své věno neuvíže podle práva, anebo jeho neužívá, až léta zemská projdou, též se promlčí, jako i dědictví. O tom v Bílých puohonných L. XXVI mezi Kačkou z Kozolep.

[12.] Vdova, kteráž s svými dětmi chlebí a věna svého žádnému nezapíše a umře: věno její při dětech zuostává a na děti spadne. O tom v Modrých puohonných: „Sezema ze Mšenné pohání Jana Řitky."

*[13.] Vdova, která chce pohnati pro věno své vzneseним, nemuože toho učiniti listem obranním, než má a musí pohnati toho, ktož ty dědiny, na kteréž jest vznesena, drží. O tom v Modrých puohonných: „Kateřina z Sekyřic pohání Mikuláše Čapka".

*[14.] O témž, že musí a má pohnati, v Bílých puohonných: „Markléta z Rolochos[1]) pohání Heřmana[2]) Krušiny z Lichtenburku[3]) z dědictví věnného vzneseného".

[1]) *z Robus* C. — [2]) *Haymana* BC. — [3]) Schází v AB.

*[14a.] Vdovský stav mění se skrze zapsání věna. Hledaj folio: „Stav vdovský." [1])

[1]) Nález ten schází v AB.

*[14b.] Vdova, kteráž věna neužívá pro nepostúpenie od držiteluo, mají jí úroci i požitci, když v to purkrabím uvedena bude, navráceni býti. Nález v Čtvrtých Václavových N. XX: „Barones in pleno judicio." [1])

[1]) Nález ten schází v AB.

[15.] Věno mají poručníci nebo nápadníci statku umrlého po jeho ženě smluvené a jmenované ujistiti. O tom v Modrých puohonných: „Elška z Kováni pohání Jana z Hazmburka."

[16.] Věno, kteráž žena má na kterém dědictví zapsané, a potom muž že by to dědictví prodal, proto ona muože pro své věno sáhnúti na to dědictví. O tom v Bílých puohonných za císaře Zikmunda: „Hynek z Dubé pohání Jeníka z Skal."

[17.] O témž najdeš v Zelených puohonných: „Petr z Drahobuze pohání Bohunka a Beneše z Píčině."

[18.] Věno své kteráž by žena za živnosti muže svého neb právo své věnné komužkoli zapsala, prodala aneb jakkoli odcizila: žádné to moci nemá po smrti muže jejího. O tom v Modrých puohonných: „Václav z Koněprus pohání Elšku z Stříbska."

[19.] Vdova cožkoli v svém vdovství zapíše neb prodá, to jest povinna držeti a tomu všemu dosti učiniti. O tom v Červených puohonných: „Příba z Bynic pohání Kateřinu z Plaňas." [1])

[1]) *z Plaňan* B.

[20.] Věno která má žena zapsané na kterém dědictví, a potom to věno jinam převedeno bude, jestliže jí co v přívodu jest ujato, a že by tak všelikterak a ve všem nebyla opatřena jako v věnném[1]) prvním zápisu: muože toho všeho postíhati na příjemci nebo na tom dědictví, na kteréž se první zápis její věnný vztahuje. O tom v Třetích Ondřejových K. XI: „Dorota z Dubé pohání Jindřicha Zrutského z Chřenovic."

List V. III. — [1]) jako *věnem* B.

[21.] Věno kteráž žena má ujištěné od muže, a po smrti jeho to přijme, že se tudy díl mezi ní a otcem, bratrem nebo strýcem jejím nachází, aniž se nedílem muože navrátiti k dědictví proti jiným přátelóm, nemá-li zvláštní jistoty. O tom v Lvových puohonných léta MCCCCXCVIII k suchým dnóm postním [7. března 1498]: „Anna z Vranova pohání Jana z Vranova."

[22.] Věnné peníze své která by žena vysoudila, že muože také z neužívání věna svého poháněti, a od smrti muže svého až do nálezu každý rok sobě muože počísti, a bude jí přisouzeno z každého sta kop grošóv českých X kop grošóv, jedno ať požene podle toho nálezu, kterýž se jest stal mezi Alenú z Radonic a Kateřinou z Koutóv. O tom v Lvových puohonných léta božieho MDIII.

[23.] Když by která ovdověla a muže druhého sobě potom pojala, a prodala dědiny své věnné aneb jiné věci, kteréž by po prvním svém muži držela u věně, majíci již muže druhého, aneb muž její druhý že by to prodal s volí její: má ten trh moc míti, a nemá se ona ničímž vymlúvati. O tom v Lvových puohonných léta MDVIII k roku sv. Jeronyma [30. září 1508]: „Albrecht z Jablonné pohání Bohuslava Chotka."

[24.] Vdova kteráž pohání o své věno stojécí,[1]) by pak odsouzena byla a dáno bylo proti ní za právo stané: není škodami povinna. V týchž Lvových léta MCCCCXCVII k letničným [17. května 1497]: „Ofka Záchrastská[2]) z Březiny pohání kněze Balthazara."

[1]) *stojíce* A. — [2]) *Elška Zahradská* B.

[25.] Věno jest převedeno z Čech do Rakous, a to s povolením královským. O tom v Žlutých památných H. XIV: „Wladislaus rex."

[26.] Král ɔc se pány ɔc rozkázali držiteli dědin Mikuláše Štěpty, na kteréž jest byla Elška manželka jeho vznesena, poněvadž jest věnem nebyla jináč opatřena, aby jí věno její dali ve dvú nedělí; pakli toho neučiní, aby ji úředníci bez puohonu

zvedli na ty dědiny, na kteréž jest vznesena. O tom v Lvových O. X: „Regia Majestas.“ List V. IV.

[27.] Věnovati nemuože vajše na statku manském nad X kop grošův bez povolení. O tom v Modrých[1]) puohonných léta MCCCCLIV: „Anežka z Kovářova pohání Jana Caltu.“ [1]) v *druhých* B.

[28.] O témž v Čtvrtých Ondřejových A. XXX: „Barones in causa Katrusse relicte olim Johannis Smetana.“

[29.] Nač která na které dědictví jest vznesena, muože na tom dědictví svého věna postihnúti. O tom v kvaternu Úterním léta MDIII ad Jeronimi [30. září 1503]: „Anna z Krašovic obsílá Matesa Ysrli.“

[30.] Věna díl muože také převedeno býti, jako i celé věno. O tom Quarto Andree L. XXII: „Henricus de Rychnov převedl věno Mandaleně z Šanova, toliko díl z toho věna.“

[31.] S věnem svým když by která manželka byla převedena z dědictví svého, na kterémž by věno měla, na dědiny manské bez povolení královského, že se má navrátiti pro své věno na svého příjemci; a jestliže by na příjemci svého statku věna postihnúti nemohla, tehdy se muože navrátiti na ty první dědiny své věnné, na kterýchž jest měla věno své zapsané. O tom Primo Mauricii P. XIII: „In causa Eulelie“ pod tím.

[32.] O přívodu věn tuto[1]) P. XXVI. [1]) *napřed* B.

*[32a.] Válkami dobytého žádný nekupuoj. Nález v Prvních Mauriciových G. XIII. Juxta: Také páni nalezli ꝛc.[1])

[1]) Nález schází v AB.

*[33.] Vdaná neb ušlá bez vuole přátelské, když o to přátelé její nemluví, nemá v svých spravedlnostech od jiných hynúti. Nález v Bílých puohonných, kdež Anna z Holejšova pohání Annu[1]) Lapáčkovú z Římovic léta božieho MCCCCLV ve čtvrtek den sv. Havla [16. října 1455]. [1]) *Machnu* C.

*[34.] Vdaná proto práva svého neztratí, že jest vdána a ne hned jest odbyta, že jest vdána. Nález v Modrých puohonných, kdež Mikuláš z Nové Vsi pohání Jiříka z Púchobrad[1]) léta MCCCCXCII v pátek po sv. Františku [5. října 1492].

[1]) Schází v AB.

*[34a.] Věnné dědictvie má dotud držáno býti, dokudž by splaceno nebylo. Nález v Čtvrtých Matějových C. XXII v při Petra Drahobuzského a Petra Zmrzlíka. Item Wenceslai Andree A. XXIII v při Anny.[1])

[1]) Nález schází v AB.

*[35.] Vdova má věna svého takto užívati: Platy na lidech a všecky duochody vybírajíci, lidmi má vládnúti, má je súditi, opravy od nich přijímati, a lidé

mají svobodu míti a zvuoli, i všecky věci podle znění desk. O tom v Prvních Mikulášových A. VIII v při, kteráž byla mezi Elškou léta božieho MCCCCXVI v sobotu o suchých dnech adventních [16. prosince 1416]. List V. v.

*[36.] Věno dskami zapsáno proti společnému zuostání.[1]) Nález v Druhých Václavových A. VIII: „Páni na plném soudu zemském v při, kteráž byla před pány a z zvláštního rozkázání najjasnějšího knížete a pána, pana Václava krále Českého“ léta MCCCLXXXIX v sobotu o suchých dnech adventních [18. prosince 1389].

[1]) *zuostává* C.

*[37.] A v Čtvrtých Matějových A. X v při Anny, manželky někdy Petra z Lovoček.[1])

[1]) *z Konojed* C.

*[38.] Věno bez povolení společníka vložené na dědinách v spolku jmenovaných hyne na póli. O tom v Druhých Václavových D. XIV v při, kteráž jest byla před pány léta božího MCCCLXXXIX o suchých dnech adventních[1]) [15. prosince 1389].

[1]) léta *ut supra* AB.

*[39.] Věno po spolku vložené ve dsky má moc míti. Nález v Čtvrtých Matějových A. X v při Anny manželky Petra z Lovoček.[1])

[1]) *z Konojed* C.

*[40.] Věno kdež kto vloží, nemuož toho dědictví zastaviti, leč věno svede. Nález v Modrých puohoných, kdež Petr z Hodkova pohání Mikuláše Fikuliše[1]) z Hrádku léta božieho MCCCCLX ve čtvrtek po zvěstování panny Marie [27. března 1460].

[1]) *Firkuliše* B.

*[41.] Věno dskami učiněné proti listu a rukojmím věnujícího zuostává. Nález v knihách Puohonných času Zikmunda císaře, kdež Dorota z Milošic[1]) pohání Bohunka z Bohdánče: „Páni puohon[2]) ꝛc“.

[1]) *z Milovic* B. — [2]) *prvnie* puohon *z věna* C.

*[42.] Věno dskami ukázané nepropuštěné má zaplaceno býti, by pak svědci proti tomu byli. O tom v Bílých puohonných, kdež Mandelena z Tetova pohání Beneše z Kolovrat a z Libšteina z dědictví věnného ꝛc.

*[43.] Věno klásti i jeho přidávati, ktož jest dědiny[1]) své již zapsal, muož, když v držení těch dědin jest. Nález v Druhých Mauriciových O. XI v při Kateřiny z Kostomlat a s Erhartem.[2])

[1]) *dědictví* C. — [2]) Schází v AB.

*[44.] Věno přes zápis muož dědic klásti, jsa v držení dědin na témž dědictví, kteréž by zapsal. Nález v Druhých Mauricii O. XI v při Kateřiny z Kostomlat s Erhartem ut supra.

*[44a.] Věno se promlčí též jako jiná dědictvie. To psáno v Třetích Václavových K. XXVI v při, kteráž jest byla mezi Kačkou z Kozolup a Hynkem bratrem jejím odtudž.[1])

[1]) Nález schází v AB.

*[44b.] Věno na manstvie muož kladeno býti. To psáno v Prvních Mauricových B. V. v při Eulelie.[1])

[1]) Nález schází v AB.

*[45.] Věna tolikéž po jiných sestrách po všech má dáno býti, což jest po jedné první dáno. O tom v Druhých Mikulášových B. II v při Anny[1]) manželky Ondřeje z Dubé za Václava krále Českého.

List V. VI. — [1]) Zde končí AB.

*[45a.] Věno jak má se převésti a jak má dobýváno býti: Tak, že zvod má býti na příjemci, a což by se na něm nedostalo, tehdy má se na věno předešlé navrátiti. Nález v Prvních Mauricových B. V vedle pře Eulelie manželky někdy Chvala z Kostelce léta božieho MCCCCVI dominico Reminiscere[1]) [7. března 1406].

[1]) Nález ten schází v AB. Srv. předcházející čl. 31.

*[45b.] Věna převod když jest nedostatečný, má k příjemci hledíno býti, ne soudem ani puohonem, než zvodem. Nález v Prvních Mauricových B. V: Tu také.[1])

[1]) Nález ten schází v AB.

*[45c.] Věno převedené na jiné dědictvie má tak zachováno býti, jakž první věno zní, by pak to v přívodu nebylo položeno, což v věně stojí. Nález v Třetích Ondřejových A. XI v při, kteráž jest mezi Dorothú z Dubé. Stalo se léta božieho MCCCCLXXXV v pátek o suchých dnech adventních[1]) [16. prosince 1485].

[1]) Nález ten schází v AB.

[45d.] V věno má purkrabie Pražský uvoditi listem obranním, a uvedené vdovy brániti proti každému násilnému. Nález v Druhých Václavových K. XIII: „Páni nalezli". Stalo se léta božího MCCCXCI.[1])

[1]) Nález ten schází v AB.

[46.] Věno měla jedna na manství. Nález v Čtvrtých Matějových A. XXX: v při Katruše a Calty: „Páni nalezli, že Katruše má věna svého užiti podle desk svých."

*[47.] Věna cizího žádný nemuož zavoditi[1]) vedle dědictví svého. Nález v knihách Puohonných času Zikmunda císaře: „Hynek z Dubé a z Benešova pohání Hynka z Skal z dědictví věnného."

[1]) *zavaditi* C.

*[48.] Věnu učiněnému na dědictví potom prodaném, ten prodaj věnu nic neškodí, než má na tom věno nalezeno býti, a kupující hleď k správci o zastání. Nález v Bílých puohonných, kdež Petr z Drahobuze pohání Beneše a Bohunka z Píčiny léta MCCCCXX o suchých dnech postních [28. února 1420].

[49.] Věno převedl, a zápis není z desk propuštěn ani vymazán: z té příčiny zápis moc měl. Nález Secundo Nicolai O. XI v při Kateřiny ɔc.

[50.] Věno kdyby někto jiný po některé vdané jmenoval a dal, nežli otec nebo bratr, a že by jí věno ne z otcovského statku, než odjinud dáno bylo: nemuož bratr toho statku zapisovati nižádnému; pakli zapíše a umře, spadne na ni.

O tom v Lvových léta MDI ad Jeronimi [30. září 1501]: „Zdeněk z Běšic žaluje na Kateřinu.“

[51.] Na vrch práva ktož dá dovésti a teprv dá na úmluvu správci svému, není jemu správú povinen. O tom v kvaternu Trhovým léta MDXVIII o suchých dnech postních [24. února 1518] mezi Raclavem[1]) Beřkovským z Šebířova a Zdeslavem Kapléřem oc při odporu.

[1]) *Václavem* B.

[52.] O témž léta MDXXV v Trhových v středu po sv. Diviši [11. října 1525] mezi Janem Bílským z Skarýšova[1]) a Racslavem Beřkovským.

List V. VII. — [1]) *z Skerýšová* AB.

O vajprosách a výplatách.

*[53.] Vajprosy jak mají zachovány býti vedle práva, najdeš Primo Mauricii E. XV: „Barones communiter invenerunt“[1]) léta božího MCCCCXIV v úterý po sv. Jeronimu [2. října 1414].

[1]) Zde končí AB.

*[54]. Výprose když neodpírá, a ktož k odporu nestojí: oba ztratí. Nález v Modrých puohonných, kdež Jan Šlechtic z Mrdic pohání Zdeňka Kostku z Postupic léta MCCCCLXII v pondělí po sv. Františku [11. října 1462].

*[55.] Výprose že neodepřel ten, kohož se dotýkalo, z té příčiny, že jest v zemi nebyl: byl potom k odporu připuštěn. Nález v Modrých puohonných, kdež Mikuláš Wentlar[1]) z Kadaně pohání Jana Mládě.[2])

[1]) *Wentler* C. — [2]) oc AB.

*[56.] Vajprosy ktož neobdrží, jest škodami vedle starého nálezu vinen. Nález v Bílých puohonných, kdež Jan z Falknauru pohání Václava Zlatského[1]) ze Zvíkovce léta MCCCCLXXXV v pátek o suchých dnech postních [23. února 1485].

[1]) Schází v AB.

*[57.] Výprosy úředníci desk zemských i dvorských mohou činiti. O tom v Památných O. XI v při Václava Vlčka.

[58.] Vajplatu když by král dal komu na vesnice zápisné duchovní, a ten, ktož by je držel, že by teprv po dání královském té výplaty smlúvu učinil o ty vesnice s tím opatem neb konventem, číž by ty vesnice kruntovní byly, že je má před se držeti, a tou smlúvou že by se tomu, ktož by k výplatě obeslal držitele, bránil, že jich není povinen postúpiti:[1]) neobrání toho, poněvadž ta smlúva byla poslednější, než dání královské té výplaty. O tom v kvaternu Úterním léta MDX po Letnicech [28. května 1510], kdež Hynek Bořita z Martinic s Slánskými pře jest oc.

[1]) *pustiti* B.

[59.] K výplatě ktož koho obsílá, má provésti, že obeslaný jest těch dědin, z kterýchž obsílá, v držení, sic bude obeslání zdviženo. O tom v kvaternu Úterním léta MDVII k letnicím [26. května 1507]: „Zdeslav Kapléř s Mandelenú z Vrtba.“

[60.] O témž v témž kvaternu léta MDX ad Jeronimi [30. září 1510]: „Kněz Václav, probošt Rokycanský, s Annú z Kováni.“ List V. VIII.

[61.] K výplatě ktož by komu dal rok neb puol léta napřed věděti podle majestátu znění, že chce vyplatiti ꝛc, a v tom roku neb polouletí prve, nežli by vyšlo, že by peněz ke dskám nepoložil, než teprv po vyjití toho roku ꝛc že by ty peníze položil: není ten, komuž je dáno věděti, povinen přijíti ani dědin postúpiti, než musí dáti znovu rok neb puol léta napřed věděti. O tom v kvaternu Úterním éta MDII k roku Jeronimi [30. září 1502], kdež kněz Kliment, opat kláštera sv. panny Markléty, obsílá Jetřicha ꝛc.

*[61a.] Vajplata s polouletím, když nevyplatí po dánie puol léta napřed věděti, neprostojí se. To stojí v Třetích Ondřejových B. III v při osvíceného Jindřicha staršího knížete Minstrberského ꝛc léta božího MCCCCLXXXVI v úterý před sv. Petra na stolici vsazení[1]) [21. února 1486].

[1]) Nález schází v AB.

[62.] Když by který člověk rytířský sešel smrtí, a zřízení o svém statku neučinil, a neměl žádného přítele erbovního, kterýž by stavu rytířského užíval, než jiného neb jiné přátely, buď městské neb jiné neerbovní jestliže by měl: na toho žádného nápad nejde, neb se milost královská nevztahuje než na stav panský a rytířský. O tom rozsudek v Druhých Václava z Chvojence J. XXX mezi purgmistrem a radou Starého města Pražského a Veronikou z Sluštic.

[63.] Když kto udělá zápis nápadní několika osobám, když ten statek na ně přijde, každý z nich jeden muože svój díl zapsati a učiniti jako z svého vlastního dědictví, než jiných dílóv nic. Pakli by kto z nich maje jeden díl, i zapsal by více díluov, nežli ten jeden svój, a ten, komuž by prodal neb zapsal, pohnal by z toho dílu: bude puohon na zmatek. O tom v Modrých puohonných, kdež Kateřina z Prahy pohání Matěje z Žatce.

[64.] O témž tu najdeš v týchž Modrých puohonných: „Bohuslav z Dobrošovic pohání Beneše z Švabínova.“

*[65.] V výprose což zejména nestojí, toho neobdrží. O tom Quarto Andree A. XXVIII: „In causa inter Zdenkonem de Mtihava“ [1]) léta MCCCCLXXXIX feria VI post anunciacionem Marie [27. března 1489].

[1]) *v při, kteráž jest mezi Zdeňkem Mitihavským z Mitihavy* C.

[66.] Když by jaké dědiny připadly na krále JMt spravedlivě, a že by je kto držal tři léta a XVIII nedělí bez nároku, že ten toho má užiti. O tom Wenceslai Andree O. V. juxta: „Jest ꝛc“. — Víc tuto o vajplatách K. II.
List V. IX.

*[67.] *Vstoupení* ktož nežádá do kaply k přísaze, ten ztratí. O tom v Bílých puohonných, kdež Regina z Sázavy pohání osvíceného knížete Jindřicha Minstrber-

ského ze tří set hřiven stříbra věnných léta MCCCCXCII v sobotu po sv. Vítu [16. června 1492].

*[68.] Na vojnu[1]) král země nutiti nemá. To psáno v Pátých Planových G. VI juxta: „Item o vojnách. Též že JMt k žádným vojnám 2c".

[1]) *K vojně* C.

*[68a.] Vody rozvodněnie nestánie k puohonu vymlouvá. Nález v Bílých póhonných, kdež Václav Kopanský z Vraního Zdeslava Jeníka z Mečkova pohání ze škod po právu staném před purkrabí.[1])

[1]) Nález schází v AB.

*[69.] Vodu vésti po svých gruntích každý muož, kam chce, a zase ji pustiti.[1]) Nález v Bílých puohonných, kdež Tobiáš z Sulevic pohání Jana z Libčic[2]) ze škod léta MCCCCXCV.

[1]) *puštěti* C. — [2]) *Libčického* AC.

[70.] Vajpisuov z desk aby žádnému více nevydávali k duchovnímu právu aneb soudu; než dsky mají býti čteny žádajícím. O tom v Třetích Václavových Q. X: „Páni nalezli 2c."

*[70a.] Vajpisy z desk nemají žádnému bezděčně dávány býti. Nález v Třetích Václavových N. XV: „Barones communiter invenerunt."[1])

[1]) Nález schází v AB.

[71.] V Čtvrtých Matějových A. XIV: „Páni nalezli, co se paní Markléty tkne, kteráž žalovala, že jí ukradli CCX kop, a oni jí toho přeli, a ona řekla: ‚Poněvadž příte, zpravtež mi to', a oni chtěli, aby svědomím provodila: i jest jim to pány rozkázáno, aby svú nevinu na kříži zpravili vedle práva" 2c.

List V. X.

[XVIII.] O žalobách.

*[1.] *Žaloba když se s líčením pře* a s puohonem nesrovná, zdvihnú takový puohon. Nález v Bílých puohonných nových, kdež Markléta z Huorek pohání Ješka Svojanovského z Bozkovic z dědictví léta MCCCCLXXXVII v středu den sv. Benedikta [21. března 1487].

*[2.] V týchž puohonných, kdež Racek z Chotúně s synem[1]) pohání Jana z Jindřichovic ze škod z X hřiven stříbra léta božieho MCCCCLXV.

[1]) Schází v AB.

*[3.] V týchž puohonných, kdež Jaroš z Miešova[1]) pohání Linharta z Hrádku léta MCCCCLXXXVIII v středu[2]) o suchých dnech postních [27. února 1488].

[1]) správně *z Něšova* C. — [2]) *v sobotu* B.

*[4.] Žaloba nezřízená puohon zdvihá, když se v ní víc dědin klade, než se ve dskách okáže. Nález v Modrých puohonných, kdež Václav Rožeň z Nelžejovic pohání Jana Sedláčka léta MCCCCLXII v sobotu po sv. Františku [9. října 1462].

*[5.] Žaloba když se s registry královskými nesrovná, jest puohon zmatečný.

Nález v Bílých puohonných, kdež Gerunk z Lomu pohání Duobru z Solšic. Tu léta božieho MCCCCXC v sobotu po sv. Řehoři [13. března 1490]. List Z. I.

* [6.] Žaloba když se s svědomím nesrovná: bude pohnanému dáno za právo. Jako se stalo v Bílých puohonných, kdež Mikuláš z Budětic pohání Václava a Zdeňka Medky z Waldeka z XXX osmi kop grošóv dluhu léta MCCCCXCIII[1]) v sobotu po sv. Řehoři [16. března 1493]. [1]) Zde končí C.

* [7.] Žaloby ktož sobě ve dsky nevloží: zdvihnú jemu puohon. Nález v Bílých puohonných, kdež Ofka z Petrovic pohání Beneše Wajtmillara z Wajtmille.

* [8.] A v Modrých puohonných, kdež Václav z Skuhrova pohání Marklétu z Prahy léta MCCCCLXIII.

* [9.] A v nových Bílých puohonných, kdež Mikuláš z Kácova[1]) pohání Pavla z Jenštaina léta MCCCCXCIII. [1]) z *Křičova* C.

* [10.] Žalobě dvě proti jednomu puohonu mohou býti, jako když z hlavy kto a z peněz příhlavních pohání. Nález o tom v Červených puohonných vedle puohonu, kdež Keruše z Koldemburka pohání Jana odtudž: „Tu pan Prokop markrabie Moravský ɔc.“

* [11.] V žalobě ktož se čeho dokládá a toho neukáže: zmatek míti bude. Nález v Bílých puohonných, kdež Mikuláš z Běšin pohání Hergku léta MCCCCLXII.[1])

[1]) *1442* mají AB.

* [12.] Víc hledaj folio VIII[1]): „Dokládá-li se kto čeho ɔc.“

[1]) Schází v C.

* [13.] V žalobě ktož práva nežádá, nebude jemu nalezena přísaha. O tom v Modrých[1]) puohonných, kdež Mikuláš z Běšin pohání Hergku léta MCCCCLXII.

[1]) v *Bílých* C.

* [14.] Víc hledaj folio XXXVI[1]): „Práva v žalobě ktož nežádá ɔc.“

[1]) Schází v C.

* [15.] Žalobu ktož jinak řečí promění, než psána jest, v zmatek upadne. Nález v Modrých puohonných, kdež Mikuláš z Lobkovic pohání Jakuba z Vřesovic léta MCCCCLIV v pátek o suchých dnech postních [15. března 1454].

* [16.] K žalobě pohnaný když nestojí, dává se proti němu za právo, a ztratí při. Nález v knihách Puohonných času Zikmunda císaře, kdež Jan z Robic[1]) pohání Viléma z Jankova ɔc. [1]) z *Rabí* C.

* [17.] Víc hledaj folio XLI[1]): „Pohnaný když k žalobě nestojí[2]) ɔc.“

[1]) Schází v C. — [2]) Schází v AC.

* [18.] S žalobou ktož hotov není před soudem, zdvihnú jemu puohon. Nález v Bílých nových puohonných, kdež Václav Kopanský z Vraního pohání Tomáše Horňateckého léta MCCCCXCIII.[1]) List Z. II. — [1]) 1493 *nebo 1494* má C.

[19.] Žaloby ktož nevloží a pohání: bude jemu puohon zdvižen. O tom v Bílých puohonných: „Diviš Cholník pohání Zdeňka a Václava z Waldeka."

[20.] V žalobě ktož se čeho dokládá a toho tím před soudem neokáže: bude jemu puohon zdvižen. O tom v Bílých puohonných léta MCCCCXCIII: „Václav z Vraního pohání Zikmunda Barše."

[21.] O témž v Modrých: „Jan z Zvířnice pohání oc."

[22.] O témž v týchž mezi týmiž: „Ktož se čeho v žalobě nedokládá, že toho před soudem okazovati nebude moci."

[23.] Povedeš-li jináč při aneb jiné před soudem budeš-li mluviti, nežli si prožaloval: bude puohon zdvižen. O tom v Modrých puohonných: „Beneš z Buřenic pohání Dorotu z Otic".

O zápisech.

*[24.] Zapsal dskami statek jedněm a potom listem zapsal druhým: dsky zuostaly proti listu. Nález v Druhých Planových G. XIII: „Najjasnější oc." Stalo se léta božieho MCCCCLX.

*[25.] Zápis svěřený jest, když kto maje děti a někomu jinému statek zapíše po své a po jich smrti. O tom v Třetích Planových L. XVI v při Bořka[1]) z Hrádku.

List Z. III. — [1]) *Bočka* BC.

*[26.] Zápis svěřený po tomto[1]) se poznává, když v zápisu stojí, aby po smrti zápisníka dědictví zase na zapisujícího spadlo,[2]) když otec synu svému a vedle něho jinému cizímu zapisuje. Nález v Modrých puohonných, kdež Rumprecht[3]) z Tasňovic pohání Jana z Zvířnice[4]) ze škod léta MCCCCLX v pondělí den sv. Kedruty [17. března 1460].

[1]) *tom* A. — [2]) *připadlo* C. — [3]) *Humprecht* C. — [4]) ze *Zvěřince* C.

*[27.] Zápis několika učiněný a zapsaný, díl svój každý zápisník muož sám zapsati, komuž chce. Nález v Modrých puohonných, kdež Kateřina z Prahy, dcera někdy Avíkova,[1]) pohání Matěje z Žatce léta MCCCCLVI[2]) v středu před sv. Havlem [13. října 1456].

[1]) Schází v AB. — [2]) 1466 má C.

*[28.] Zápis ktož jiný[1]) učiní přes zápis učiněný a dědictví své zápisné[2]) drží, muož proto ženě své věnovati i věna přidati, a zvláště ktož by tomu zápisu neodepřel. Nález v Druhých Mauricii O. XI v při Kateřiny z Kostomlat.

[1]) Schází v B. — [2]) *zapsané* C.

*[29.] Zápis starší nepropuštěný proti poslednímu drží a moc má. Nález v Bílých puohonných, kdež Martin z Držení pohání Ondřeje Kafunka léta MCCCCLXXXV.

*[30.] Zápisné se v dědictví[1]) obrátí, když ve dsky vejde[2]) a žádný tomu neodpírá. Nález v Bílých puohonných z desk dvorských, kdež Jindřich Berka z Dubé pohání Ješka Svojanovského léta božieho MCCCCLXXXVII.

[1]) v *dědičné* C. — [2]) Zde končí C.

*[31.] O témž hledaj folio LVI[1]): „Zápisné v dědictví se obrátí[2]) 2c."

[1]) Schází v C. — [2]) Schází v A.

*[32.] Zápisné a duchovní dědiny mohou odhadovány býti vedle práva tak jako jiné, bez umenšení však pána kruntovního a dědičného. O tom v Památných P. VII: „Vladislav 2c" léta MCCCCXC v středu den sv. Kedruty [17. března 1490].

[33.] Zápis nápadní když komu a jeho dědicóm svědčí, by pak ten, komuž svědčí, umřel prve nežli zapisující, když zápis propuštěn není, tehdy když zapisující umře, mohou dědicové toho, komuž zápis svědčí zejména, s komorníkem se uvázati a obdrží. O tom v Čtvrtých Ondřejových A. XXVIII: „In causa Johannis Pelhrzim."

[34.] Zápis ktož má na koho, že mu má summu jeho v jeho moc položiti, a toho neučiní, než položí ji u desk: přijde-li k jaké škodě, že mu jí v moc nepoložil, sám sebú vinen jest, neb není ji povinen bráti u desk. O tom v Prvních Hyndrákových J. XXVI mezi Erhartem z Doupova. List Z. IV.

[35.] Zápis nápadní ktož má s uvázáním v jaký statek, když ten nápad při[j]de, a on se neuváže a prodá neb zapíše někomu své právo, ztratí to své právo; neb ktož drží které zboží zápisem a svědčí jemu uvázání, neuváže-li se, nemuože toho žádnému dskami ani kšaftem odkázati ani zavázati. O tom v Dvorských dskách v Žateckém kraji o Chotělice, kdež pře mezi Albrechtem z Kolovrat.

[36.] A v týchž dskách v témž kraji o Třebivlice mezi Jindřichem z Duban.

[37.] Zápisem nápadním ktož komu statek zapisuje a toho nezruší, a zápis jest bez výminky: nemóž statku toho prodati; pakli prodá, muože se ten, komuž zápis svědčí nápadní, s komorníkem uvázati. O tom v Prvních Hyndrákových E. XIV, kdež Burjan Trčka odpírá.

[38.] V zápisu což zejména nestojí, nemuož obdržáno býti. Nález v Čtvrtých Ondřejových A. XXVIII v při mezi Zdeňkem Mtihavským léta božieho MCCCCLXXXIX v pondělí po zvěstování panny Marie [30. března 1489].

[39.] Ktož zapisuje někomu a jeho dědicóm „najprve a přede všemi", pakli by bez dědicóv nebo i s dědici umřel, tehdy a prve nic Janovi z N. a Petrovi z N., že ten již, by pak i dědicóv neměl, komuž jest přede všemi zapsáno, anebo maje dědice, že by zemřeli, nemuože toho zápisu žádnému dáti ani zavazovati přes ty jiné, kterýmž také zápis posléze svědčí. Než oni, když ten, komuž najprve zápis svědčí, umře, mají se komorníkem uvázati v to dědictví podle toho zápisu, ač by takto stálo: „Janovi a jeho dědicóm najprve a přede všemi; pakli by on i s dědici umřel a o dědictví v zápisu položeném jinak nezřídili, tehdy a prve nic Petrovi 2c." Na takovú výminku muože ten, komuž zápis svědčí, jinému zapsati a obrátiti bez překážky toho, komuž posléze svědčí. O tom v Třetích Ondřejových B. VI mezi Slavatú z Chlumu a Mikulášem mladším z Lípy. List Z. V.

[40.] Ktož zapíše komu statek nemaje dětí s místem, a potom že by děti měl a umřel, že děti let dojdouce mohou na prázdné místo doložiti a zápis ten propustiti, a že jest takový zápis svěřený, a ty děti buďte mužského neb ženského pohlaví. O tom v Bílých puohonných, kdež Kateřina z Chocov pohání Jana Mráza

[41.] Že zápisové proti držení tří let a XVIII neděl nebo dsky nic není. O tom v Modrých puohonných, kdež Jan z[1]) Šteker pohání Štěpánka z Sochovic.

[1]) Schází v A.

[42.] Zápis ktož udělá ve stu kopách grošóv neb v jiné jakéžkoli zejména summě, a moc sobě v témž zápisu pozuostaví, že bude moci dáti a odkázati do summy, puokudž se jemu zdáti a líbiti bude: na tu věc muože každý větší summu. nežli v jaké jest summě zapisoval, dáti a odkázati. O tom v Prvních Hyndrákových léta MCCCCXCVII mezi Marklétú z Waldeka a Janem z Soutic, kdež týž Jan túž Marklétu pohání k odporu.

[43.] Obdrží-li kto jakú při, nemuož toho práva svého obdržaného zapsati jinému, leč najprv dá na úmluvu a učiní zvod. Pakli zapíše, jest jalové. O tom v Prvních Václava z Chvojence J. VII mezi Viktorinem ze Všehrd a Bohuslavem Břekovcem.[1])

[1]) *Břekovým* B.

[44.] Zápis nápadní ktož komu udělá, a moc sobě pozuostaví odkázati do summy ɔc, že svrchek na tom dědictví, jakožto les k stavení na nějakú opravu, muože odkázati. O tom v Památných Žlutých U. XXII mezi Bavorem.

[45.] Zapsati statek svój ktož by komu řekl, a nejmenoval s místem ani bez místa. O tom v Lvových puohonných léta MCCCCXCVIII k adventním [19. prosince 1498]: „Jindřich z Roztok žaluje na Jana.“

[46.] Zapsal statek dskami bez svrchkóv ɔc. Nález v Čtvrtých Jana Plany K. VIII neb IX. Páni o tom takto rozkázali: „Poněvadž on Jan toho neprovedl jest, by jemu Bukovna svrchky zapsal, ale ona Anežka to jest dskami provedla, že muž její jí ty svrchky zapsal a přidal k věnu jejímu podle desk: dáno jí za právo.“

[47.] Zápis neb trh před kým má býti. O tom napřed tuto T. II. — Víc o zápisech také S. XIX. List. Z. VI.

O zmatku a zdvižení.

* [48.] Zmatek, že opustiv právo stané i pohnal znovu. Nález o tom v Bílých puohonných, kdež Markléta z Tachova, dcera Jana Graubara,[1]) pohání Jana Hošťálka z dluhu léta MCCCCLXXXVIII v pátek po sv. Diviši [10. října 1488].

[1]) *ɔc* AB.

* [49.] V týchž puohonných, kdež Václav Polacký[1]) s spolupóvodem žaluje na Václava z Roupova léta MCCCCXCVI o Letnicech [25. května 1496].

[1]) *Polický* AB.

*[50.] Zmatek, že po nálezu pohnal podruhé o touž věc. Nález v Bílých puohonných, kdež Otík z Tlučné pohání Jana Žida z Vetlý léta MCCCCLXIII.

*[51.] V týchž puohonných, kdež Dorota z Skalice pohání Kunše z Skalice léta MCCCCLXIII ve čtvrtek před sv. Řehořem [10. března 1463].

*[52.] Zmatek, že pohnán jsa ze škod, po zdvižení puohonu bratřím své[1]) právo zapsal k novému puohonu, nejsa prve z těch škod práv. Nález v Bílých puohonných, kdež Zikmund a Mikuláš bratří z Poběžovic pohánějí Zikmunda Šárovce a Viktorina léta MCCCCLXXXVIII v středu den sv. Řehoře [12. března 1488].

List Z. VII. — [1]) *svým* B.

*[53.] Zmatek, že se dokládal svědomí v žalobě a žádného nevedl svědka. Hledaj o tom folio VIII[1]): „Dokládá-li se kto čeho a toho ɔc.“ [1]) Schází v C.

*[54.] Zmatek, že z čeho pohāněl a nač se jest táhl, toho jest ani listem ani svědomím neprovedl a neokázal. Nález v Bílých puohonných, kdež Jan z Zvířnice[1]) pohání Alše z Klinštaina. [1]) z *Zvěřnice* B, z *Zvěřince* C.

*[55.] Zmatek nalezen není, že pohnav a nic neprovedl. Folio XL[1]): „Pohnav nic neprovedl ɔc.“ [1]) Schází v C.

*[56.] Na zmatek odpor, že tím ani jiným neprovedla, čehož se dokládala. O tom v Třetích Ondřejových B. VIII v při, kteráž jest mezi Ofkou z Švabínova.[1]) — Víc folio XXXI[2]): „Odpor na zmatek ɔc.“

[1]) z *Švorbinova* A. — [2]) Schází v C.

*[57.] Na zmatek braní s komorníkem, když držení okázati a požívání nemuož. Folio II[1]): „Braní s komorníkem na zmatek.“ [1]) Schází v C.

*[58.] Zmatek, že zapsav dědiny pryč, nic sobě nepozuostaviv i pohnal k odporu. Nález v Třetích Ondřejových H. XXI v při, kdež Jan starý rychtář z Ovesné Lhoty odpírá léta božieho MCCCCLXXXVII v středu po sv. Divišovi [10. října 1487], — Víc folio XXXI[1]): „Odpor na zmatek, ktož prodada ɔc.“ — Víc folio XLI[2]): „Puohonu z toho neber, což prodáš ɔc.“

[1]) a [2]) Schází v C.

*[59.] Zmatek, ktož přes nález panský pohání. Nález v Bílých puohonných, kdež Beneš z Kolovrat pohání Fridricha z Walštaina léta MCCCCLIV o suchých dnech postních [13. března 1454]. — Víc folio LXVII[1]): „Zmatek, že po nálezu podruhé pohnal[2]) ɔc.“ [1]) Schází v C. — [2]) Schází v AC.

*[60.] Zmatek, že chtěla víc míti, než jí svědčilo. Nález v Modrých puohonných, kdež Kateřina z Prahy, Avíkova dcera,[1]) pohání Matěje z Žatce léta MCCCCLVI v středu před sv. Havlem [13. října 1456]. [1]) Schází v AB.

*[61.] Zmatek, že maje pokutu, sám přes to pohāněl. Nález v Bílých puohonných, kdež Martin z Držení pohání Ondřeje Kafunka léta MCCCCLXXXV.

*[62.] Zmatek, že jsúci odbytá, před spolčením na spolek se táhla. Nález v Modrých puohonných, kdež Hedvika z Hořiněvsi pohání Smila. List Z. VIII.

*[63.] Zmatek, že přes smlúvu pohnala. Nález v Modrých puohonných, kdež Markléta z Želevic pohání Kateřinu[1]) odtudž léta božieho MCCCCLV.

[1]) *Baltazaru* C.

*[64.] Zmatek, že přes smlúvu vymluvení[1]) pohnal, ale tu smlúvu otec jeho učinil, a také prosil, aby tu smlúvu okázal, a on nechtěl. Nález v Bílých puohonných, kdež Jan z Šumburka pohání Otíka z Studeněvsi léta MCCCCLXXXVIII ve čtvrtek den sv. Diviše [9. října 1888].

[1]) *vymluvení* C.

*[65.] Zmatek, že pohánět ubrmana ze škod, že nestál k srovnání, a zápis o tom byl dskami učiněný: „Nestál-li by který ubrman, aby strana jiného postavila.“ Nález v Modrých puohonných, kdež Mikuláš Wentlar z Radíče[1]) pohání Jana Pitokassa[2]) léta MCCCCLXII v úterý po[3]) sv. Havle [19. října 1462].

[1]) *z Kadaně* C. — [2]) *Pitrkafu* C. — [3]) *před* C.

*[66.] Zmatek, že úředníka pohnal z odboje práva, maje pána jeho pohnati, poněvadž jest k ruce pána svého a ne k své to učinil. Nález v Modrých puohonných, kdež Otík z Tlučné pohání Jana z Vojkova[1]) léta MCCCCLXIV v úterý po sv. Urbanu [29. května 1464].

[1]) Jana *Hoholla z Výškova* C.

*[67.] Zmatek, že pohánět z dědictví jako nedílný, trhu a věnu strýce a bratra neodpírav. Nález v Modrých puohonných, kdež Václav Ysrle z Drahoňovic[1]) pohání Jana Caltu z Kamenné Hory léta MCCCCLX v úterý po sv. Kedrutě [18. března 1460].

[1]) *Hysrle z Drahovic* C.

*[68.] Zmatek, z cizích škod že pohnala Anna ɔc, folio LIV[1]): „Z škod cizích ktož pohání.“

[1]) Schází v C.

*[69.] Zmatku prázden spolupóvod, by se pak zmatek našel. Folio LIII[1]) „Spolupóvod, když jeho pře není ɔc“.

[1]) Schází v C.

*[69a.] Že byv poručníkem a trhu učiněnému od sirotkuov neodpírav ani škody vzal, a teprv po smrti sirotka pohánět. Nález o tom v Bílých póhonných, kdež Gerunk z Lomu Vácslava z Stěžova pohání léta božího MCCCCLXXXVIII o suchých dnech letničných [28. května 1488].[1])

[1]) Nález schází v AB.

*[70.] Zmatek, že pohnal z nezdržení smlúvy, a sám sa toho příčina, že se smlúva nedrží. Nález v Bílých puohonných, kdež Jiřík z Miletínka pohání Jindřicha staršího knížete Minstrberského. Hledaj folio LVI:[1]) „Z smlúvy nezdržení ktož pohání ɔc.“

[1]) Schází v C.

*[71.] Zmatek, že pohnav ze škod pro základ, a základu neobdržav. Nález v Bílých puohonných, kdež Jan z Zásmuk pohání Mikuláše Popela z Vesce léta MCCCCLXXXVI o suchých dnech postních [15. února 1486].

*[72.] Zmatek, že ustáv právo před purkrabí a na to jsa zveden, toho práva nedokonav, přes to pohnal k soudu zemskému. Nález v Bílých puohonných, kdež Jan Mandelík z Chrástu pohání Václava z Jilmanic léta MCCCCLXXXVIII[1]) feria II. ante festum Katherine ɔc [24. listopadu 1488].

List Z. IX. — [1]) *1487* má B.

*[72a.] Víc hledaj folio XXXV:[1]) „Práva ktož nedovede kteréhožkoli ɔc."

[1]) Schází v C.

*[73.] Na zmatek ktož požene, hledaj folio XLII:[1]) „Puohon na zmatek co nese."

[1]) Schází v C.

[74.] A napřed tuto P. VII o zmatku najdeš.[1])

[1]) Věta ta schází v C.

*[75.] Zdvižen puohon, že sou se puovodu na jiném dědictví škody staly, nežli jest v žalobě položil. Nález v Bílých[1]) puohonných, kdež Jindřich Bavor[2]) z Švamberka pohání Bohuslava odtudž léta MCCCCLVI v středu po sv. Bonifacii [9. června 1456].

[1]) *v Modrých* C. — [2]) Schází v AB.

O zástavě.

[76.] Zastavil-li by kto co komu, a v té zástavě že by stálo: „Což by na stavení naložil, že jemu býti má navráceno, a dokudž by jemu to nebylo navráceno, že nemá postupovati": jestliže toho aneb náklad ten prve nedáš a nevrátíš, a uvížeš se jináč než právem, uděláš proti právu a řádu moc. O tom v Viktorinových F. II mezi Bořivojem z Donína a Václavem z Payru.

O zprávě.

*[77.] Zprávcí víc ktož má, než jednoho, má najprve na jistce vésti.[1]) O tom Primo Mauricii B. V: „Páni nalezli."

[1]) Věta tato schází v C.

*[78.] O témž najdeš Tercio Andree F. XIII mezi Alšem z Ryzmberka.[1])

List Z. X. — [1]) správně *z Rysmburgku* C.

*[79.] Zprávce mají dědiny jistcovy ukázati.[1]) Tu o témž najdeš Secundo Nicolai D. XXIII mezi Smilem z Rychmbergka.[2])

[1]) Věta ta schází v AB. — [2]) *z Rysmberka* B.

*[79a.] Zpráva na jistce najprv a potom na spolusprávce jde. Nález v Druhých Mikulášových D. XXII v při Smila z Rychmburgka.[1])

[1]) Nález tento schází v AB. — Č. 79 a 79a. snad se týkají Smila Flašky z *Richmburka*, jinak z Pardubic.

*[79b.] Zprávce poručník jednomu zpravuje i druhému. Nález Wenceslai Andree M. VII: „Páni". Zprávce zapisujícího zpravují i tomu, komuž zapíše, když v zápisu stojí: „tak a v témž plném právě". Nález Wenceslai Andree M. VII: „Páni".[1])

* [79c.] Zpráva společníka mrtvého přichází na zuostalého živého.[2])

* [79d.] Zprávce dědin na krále přišlajch odúmrtí mají zpravovati kupujícímu. To psáno v Prvních Prokopových V. XXVI léta božího MCCCLXXXIII o suchých dnech letničných[3]) [13. května 1383].

* [79e.] Zpráva jde najprv na dědiny jistcovy a prodávajícího a potom na spoluzprávce, což by se tu nedostalo. Nález v Třetích Ondřejových F. XIII v při, kteráž jest mezi Alšem z Rysmburka léta božího MCCCCLXXXVII.[4])

* [79f.] Zprávce má a povinen jest, když zvodu odpírá, jistcovy nebo prodávajícího dědiny okázati, chce-li práva vedenie s svých dědin svésti. Nález v Třetích Ondřejových F. XIII v při mezi Václavem Hrzaněm z Harasova léta božího MCCCCLXXXVI v úterý po svatém Diviši [16. října 1386]. Hledaj folio: Zprávce dva kladúc ve dsky spolu.[5])

* [79g.] Zpráva přes věno starší nežli jest trh nejde, leč by ten, ktož se pro nezprávu vede, věno ssul; tehdy se muož vésti. Nález v Třetích Ondřejových B. III v při mezi Stiborem z Bukovky léta božího MCCCCLXXXVI ante cathedram Petri [21. února 1486].[6])

* [79h.] Zprávce maje, tehdy prve jim úmluvu daj, než k soudu přistoupíš ɔc. Hledaj folio: Úmluvy nedav správcím, soudil se bez nich.[7])

[1]) až [7]) Zápisy 79a.—79h. buď v AB scházejí nebo pozměněny přicházejí.

[80.] O témž Wenceslai Andree Q. XXII: „In causa inter Ulricum Medek“.

* [81.] Když dva nebo více spuolu prodávají a spolu spravují, a jeden nebo více že by nic neměli, a druhý neb jiný že by měli: že všecka správa na tom neb na těch, kteříž mají, zuostává, a na toho neb na ty muože saženo býti pro nesprávu.[1]) O tom Tercio Andree B. III v při, kdež Ctibor z Bukovky[2]) léta božího MCCCCLXXXVI ante cathedram Petri [21. února 1486].

[1]) Nález tento zní v C takto: *Zprávce dva ve dsky kladúc spolu a spolu spravujíc, když jeden má a druhý nemá, celá zpráva zuostává na tom, kterýž má, ledby druhého správce a prodávajícího dědiny okázal, tehdy by polovice zprávy toliko na něm zuostalo.* Srov. též předcházející nález č. 79f. — [2]) Zde končí AB.

[82.] Zprávce ktož mají a dá na sobě právo ustáti, nemuože na svého správci sáhnúti. O tom v Modrých puohonných, kdež Otík z Krašovic pohání Ctibora Sekyrky.

* [83.] V zápisu nestojí-li ta slova: „v témž plném právě, jakož jest ty dědiny sám měl a držal,“ tehdy správce předešlí jsú správy prázdni.[1]) O tom Wenceslai Andree M. VII: „Páni na plném soudu ɔc.“

[1]) *Zprávce zapisujícího zpravují i tomu, komuž zapíše, když v zápisu stojí: tak a* v témž plném právě C.

[84.] O společnících v témž nálezu máš, kterak jim kto spravuje. Tu o témž najdeš o správě: Primo Procopii U. XXVI.

[85.] Zprávci ktož má a nedá jemu na úmluvu a soudí se: potratí správu. O tom v Viktorinových A. XXIV mezi Dobrohostem z Ronšperku[1]) a Bedřichem.

[1]) chybně *z Ramšpergka* A.

[85a.] Ktož nevěda jistcových dědin, vedl by se pro nesprávu na jiné správce, a ti správce že by zvodóm odpírali pravíce, že vědí jistcovy dědiny: že mají tomu, ktož pro nesprávu vede, z práva dědiny jistcovy okázati a jeho na ně vésti, a jestliže okáží, že má najprve na jistcovy dědiny vedeno býti; pakli neokáží aneb že by se již jeho dědin nedostalo, má na správce vésti před se pro ostatek. O tom Tercio Andree D. XIV mezi Václavem Hrzanem a Čeňkem.

[86.] Věno, kdež jest předešlejší trhu, nemuože se tu, kdež věno jest, pro nesprávu vésti, leč by věno ssul. O tom Tercio Andree B. III mezi Kundrátem Štosem a Jindřichem Haléřem.

[87.] Zvod nemuože a právo vedeno býti na zápisné a duchovní [zboží] pro nesprávu bez povolení královského, než po nálezu a po právu staném. O tom v Památných P. VII: „Vladislav boží milostí ꝛc.“ List Z. XI.

[88.] Zboží, které ktož vyprosí a obdrží, že správce toho mrtvého, po komž to zboží vyprosil, má to zboží spravovati tomu, ktož jest je vyprosil aneb ktož jest tu odúmrt koupil. O tom v Prvních Prokopových U. XXVI neb XXII.

[89.] Ktož by za koho slíbil aneb zaň správce byl a jeho z té správy nevyvadil, a že by musil statkem svým se z té správy vyvaditi: má jemu všecken statek jeho, kterýž by měl na hotových penězích, na listech neb na čemžkoli, vydán býti v jeho moc. O tom v Třetích Planových A. XIV mezi Václavem Kurkou a Marklétou.

*[90.] Zpráva bez výminky když jest, ta se na všecko vztahuje: na dědictví i na věnné. O tom v Třetích Jana Plany J. VII mezi Kunšem z Hacek léta MCCCCLXII[1]) v pondělí před svatým Havlem [11. října 1462].

[1]) Zde končí AB.

*[91.] Zpráva se promlčí. Nález v Druhých Planových G. XXVIII mezi Zdeňkem Kostkou z Postupic při konci toho nálezu léta MCCCCLX v pátek po sv. Ambroži [11. dubna 1460]. List Z. XII.

*[91a.) Zpráva před platem komorním a na týž plat očistí. Nález Wenceslai Andree K. I v při Častolara z Piečiny léta božího MCCCC v pondělí [sic] den sv. Šimona Judy[1]) [28. října 1400].

[1]) Nález schází v AB.

O ženách.

*[92.] Žena muže majíci, ze škod poháněti nemuože. O tom v Červených puohonných, kdež Markléta z Ujkovic[1]) pohání Albrechta z Ledec ze škod z X hřiven stříbra.

[1]) z *Rojkovic* C.

* [93.] Žena což prodá za živnosti muže svého, to jí na jejím věně nic škoditi nemá, než což prodá v svém vdovství, to spraviti má. Nález v Červených puohonných, kdež Příba z Bynic pohání Kateřinu odtudž léta MCCCCX.

* [94.] Žena muže majíci a z jeho přinucení k něčemu se zavážíc rčením, má toho býti prázdna, když to z přinucení muže svého učiní. Nález v Bílých puohonných, kdež Jindřich Opozdil ze Strhař pohání Dorotu z Hostúně ze rčení léta božieho MCCCCXCV v sobotu o suchých dnech letničných [13. června 1495].

* [95.] Žena kde a v čem jest vězněm muže svého: Tu kdež se jí věna jejího dotýče, a závazek její moc má tehdáž, když ona drží[c][1]) statek muže svého, závazek jakýžkoli na něm udělá. Nález v Bílých puohonných, kdež Jan Slatina z Prahy pohání Annu z Ruostek léta MCCCCLXV v úterý po sv. Kedrutě [19. března 1465].

[1]) *držéci* C.

[96.] Žena která by pravila, že jí muž peníze neb klénoty dal, má za to zpraviti v kaple. O tom v Lvových puohonných léta MCCCCXCVII k adventním [20. prosince 1497]: „Hynek Bořita z Martinic pohání Elšku z Kolovrat."

[97.] Žena, kteráž z přinucení muže svého a z mušení muže svého muži svému statek svój zapisuje: nemá moci. O tom v Druhých Václava z Chvojence E. neb K. XIX mezi Apolonem z Želeč a Mikulášem Kavkou z Říčan ɔc.

[98.] Žena kteráž by vinila koho z pobrání peněz, a oni přeli, a ona že by neměla pruovodu, mají se narčení správou očistiti. O tom Quarto Mathie A. XIV: „in causa Margarethe". — O tom také Zřízení zemské.

List Z. XIII.

O zvodu.

* [99.] Zvod zle učiněný má z desk propuštěn býti. Nález Wenceslai Andree Q. XXIII v při mezi Voldřichem Medkem z Waldeku a Jaroslavem Plichtou léta božieho MCCCCLVI v pondělí po sv. Diviši [11. října 1456].

* [100.] Zvod po právu staném má jíti. Nález v Modrých puohonných, kdež Jan z Wartmberka pohání Ondřeje syna Kunšova.

* [101.] A v Bílých puohonných, kdež Mikuláš z Hodějova a z Chotajřiny[1]) pohání Jana Malovce ze škod ɔc léta MCCCCXC.

[1]) Schází v AB.

* [102.] A v týchž Bílých, kdež Zdeslav Jeník z Mečkova a z Uherska[1]) pohání Jiříka Pardubského ze škod léta MCCCCLXXXVI.

[1]) Schází v AB.

* [103.] Zvod po nálezu pro nepostúpení dědin. Nález v Modrých puohonných, kdež Arnošt z Herštaina pohání Jana z Kolovrat.

* [104.] Zvod i král má bráti po nálezu. O tom v Pátých Planových A. VI léta MCCCCLXV.

*[105.] O témž v Druhých Mikulášových B. II.

*[106.] Zvod na manství, duokudž jest bylo svobodné, učiněný má doveden býti. Nález v Modrých puohonných vedle puohonu, kdež Anežka z Ouberovic[1]) pohání Jana z Hodmburka z Vrbce[2]) léta MCCCCLXV v pátek po sv. Janu Křtiteli [28. června 1465].

[1]) *z Alberovic* C. — [2]) Schází v AB.

*[107.] Zvod po nálezu pro dluh i odhádání jde. Nález v Bílých puohonných vedle puohonu, kdež Markléta, dcera někdy Mikuláše z Libčic, pohání Markléta z Malšína, mateř svú, léta MCCCCLXXXIX v středu po sv. Longinu [18. března 1489].

*[108.] Zvoditi purkrabie Pražský nemá, než úředníci menší. Nález v Druhých Ondřejových N. XVII v při mezi Jiříkem Tunklem starším léta MCCCCLXXXV v pátek před sv. Havlem [14. října 1485].

*[109.] O témž v Bílých puohonných, kdež Jan Mandelík z Chrástu pohání Václava z Jilmanic léta MCCCCLXXXVIII v pátek [sic] u vigiljí sv. Kateřiny [24. listopadu 1488].

[110.] Zvod po úmluvě má puštěn býti ve dvú nedělí. O tom Primo Steffani K. XIX, kdež Anežka z Bezmíře ɔc.

[111.] Zvod, který se pro dluh děje, jest také k dědictví. O tom v Posledních Ondřejových L. II v při mezi Ondráčkem ɔc. List Z. XIV.

[112.] O témž najdeš Quarto Plana A. II: „Bořivoj z Donína."

[113.] *Zboží taková připadají* na krále: ktož by učinil proti králi anebo moc proti právu, by pak syny měl. O tom v Prvních Zdislavových A. XXVIII: „Jan z boží milosti ɔc."

[114.] Zboží které když se vyvolává podle práva manského neb dvorského, chce-li kto lepší právo k němu míti, jeď a odporuoj u dvorských desk, nechceš-li zmeškati. O tom Primo Mauricii G. XV: „Páni vuobec nalezli ɔc."

*[114a.] Zboží od sedlákuov nebo od měšťan kúpené pánóm a rytieřstvu bez povolenie královského muož kladeno býti ɔc. Hledaj folio: „Do desk klásti pánóm a rytířstvu".[1])

[1]) Nález schází v AB.

* [115.] *Zámków a zboží nemá* žádný cizozemcóm prodávati, a Němci v Čechách nemají se saditi.[1]) Nález v Třetích Ondřejových E. I: „Najjasnější ɔc."

[1]) *súditi* C.

*[116.] Židé kradené věci u nich optané mají bez ouplatku vracovati. To psáno v Památných Q. XXI: „Juxta ɔc."

*[116a.] Židé na základy toliko mají pójčovati, ne na listy. V Památných Q. XXI: „Juxta".[1])

[1]) Nález schází v AB.

*[117.] Zločincóm slibu slíbeného žádný nemá dosti učiniti. Hledaj folio L[1]): „Slibu zločincóm slíbeného.“

[1]) Schází v C.

*[118.] Zhoubcí zemských a těch, ktož proti zemi slouží, žádný jich přijímati nemá ani jich přechovávati. Nález v Prvních Štěpánových K. XVIII: „Také sú páni nalezli.“

*[119.] Žoldnéře nebo drábv ktož na koho pošle, má sám ty škody zaplatiti. Nález v Bílých puohonných, kdež Rynart Houska z Vratišova pohání Petra Lhotského z Zásmuku ze škod ze sta hřiven stříbra léta božieho MCCCCLXXXVIII.

[120.] Žádné péče že jest naň neměl, ktož k komu mluví tak neb píše: tu najdeš, kterak má to váženo býti, v Prvních Hyndrákových C. XXI v při mezi Puotú z Ryzmburka[1]) a Václavem ɔc.

List Z. XV. — [1]) z Risenberka?

[121.] *Zmučiti* ktož by koho dal z nějakého domnění pro nějaké pohruožky z podezření toliko, nemaje toho konečný duovod, a ten zmučený že by se nepoznal nic na mučení: muož býti pohnán z L kop grošóv českých a obdrží je. O tom v Červených puohonných léta MDIX k adventním [19. prosince 1509]: „Anna Hubenková v Novém městě Pražském pohání Petra Amchu z Borovnice.“ [1])

[1]) Rukopis C končí za č. 119 takto: „Ze škod pohnal pro základ, základu neobdržav. O tom folio: Zmatek, že pohnav ze škod pro základ ɔc. *Finis exarationis in die divisionis apostolorum anno Christi 1535, regnante inclyto rege Ferdinando, per Vitum Poll de Zittavia in Broda Bohemicali ɔc.*

Nálezové tito k soudu komornímu přiležejí.

O soudu komorním najdeš v Památných M. I.

Soud komorní má držán býti dvě neděli pořád. O tom v Památných Q. XVIII: „Páni a vládyky na sněmu obecním.“ [1])

[1]) Rukopis B začíná nálezem komorního soudu ze dne 26. května 1497 v plném znění, jejž sme v Archivu Českém X. str. 472 č. 842 uveřejnili.

[XIX.] D.

[1.] **Držitele statku ktož by toliko** *jednoho pohnal, a jich bylo* více, bude puohon zdvižen. O tom nález, kdež Alena z Normberka pohání Dorotu odtudž k roku Svátosti léta božieho MDX [16. dubna 1510].[1])

[1]) Srv. nález č. 1653 v Archivu Č. XIII. str. 305.

[2.] Jako držitele statku po někom ktož by někoho pohnal, má to napřed provésti, že jest ten pohnaný téhož statku držitel, jináč ten puohon zdvihnú. O tom nález mezi Samsonem z Hyršperku[1]) a Annú z Kováni léta MDXVIII při svatém Martině [12. listopadu 1518].[2])

[1]) z *Kynšpergku* AB. — [2]) Srv. nález č. 2584 v AČ. XIX. 335.

[3.] Držitelóv statku umrlého když kto nepohání všech pro dluhy neb závady toho umrlého, bude puohon zdvižen; než má všech pohnati, kteříž jsou jeho statek

k sobě přijali. O tom v registřích soudu komorního léta MDX k Svátosti [10. dubna 1510] mezi Pavlem z Jemníku a Mání z Lukavce.[1]) [1]) Srv. nález č. 1626 v AČ. XIII. 285.

[4.] O témž v týchž registřích téhož léta a roku mezi Alenú z Normberka a Dorotú odtudž ut supra.[1]) [1]) Srv. nález č. 1653 v AČ. XIII. 305.

O duotklivých slovích.

[5.] Nález kdež Albrecht Cipla pohání Martina Lišky k svatému Martinu léta MDX [16. listopadu 1510].[1]) [1]) Srv. nález č. 1774 v AČ. XIII. 399.

[6.] Z duotklivých slov pohání Jindřich Radimovský z Polče[1]) Jana Bílského. A v tom pravil, že by byl on Jindřich udělal lotrovsky ꝛc. I zdvihli mu puohon, neb se cti dotýče. O tom v Červených koženných B. XV.[2])

[1]) Čti: z Pálče. — [2]) Srv. nález č. 2589 v AČ. XIX. 340, 13. listopadu 1518.

[7.] *O dluhu na kupectví ktož by* komu puojčil, a druhá strana že by pravila, že zhola summy puojčil, a svědkové na obě straně svědčili a proti sobě, tu přísaha nalezena puovodovi. O tom nález mezi Benešem z Vranova a Zdislavem ze Žlunic[1]) k svatému Martinu léta MDIX [14. listopadu 1509].[2])

[1]) *Zdeslavem ze Zlomic* AB. — [2]) Srv. nález č. 1527 v AČ. XIII. 200.

[8.] O dluhu, ješto se kruntu dotýče, přisouzeném Dorotě z Bříšťan,[1]) kdež pohání Jiříka Voděradského k roku sv. Martina léta MDI [13. listopadu 1501].[2])

[1]) z *Břešan* AB. — [2]) Srv. nález c. 1056 v AČ. XI. 550.

[9.] Dluhu registry kupeckými pokázaného ktož by odpíral, má spraviti. Nález mezi Duchkem z Vlkanova a Dorotú z Košíně[1]) k roku Svátosti léta božieho MDIII (sic) [21. dubna 1502].[2]) [1]) z *Košinné* AB. — [2]) Srv. nález č. 1174 v AČ. XII. 536.

[10.] Z dluhu kto by pohnal jsa kupcem, a registr dostatečných na to že by nepokázal, a strana druhá holými slovy pravila, že jest ten dluh zaplacen, má to strana pohnaná spraviti, že jest zaplatila, neb zaplatiti. O tom nález mezi Janem Chynským[1]) a Kateřinou Sýkorovou k roku sv. Martina léta MDIX [12. list. 1509].[2])

[1]) čti: *Vchynským.* — [2]) Srv. nález č. 1508 v AČ. XIII. 185.

* [11.] Z dluhu jakého kto by koho vinil, a pohnaný pravil, že tak mnoho dlužen není a že jest na ten dluh něco zaplatil: i nalezeno, aby strany před úředníky stály, a pohnaný aby provedl, co jest na ten dluh dal. O tom nález, kdež Zebold pohnal Doroty ꝛc k roku Svátosti léta MDXIII [8. dubna 1513].

[12.] *Dřieví* ktož by roubal v lese. O tom nález mezi Dorotú z Košíně[1]) a Kateřinou odtudž k roku Svátosti léta božieho MDIII [1. května 1503].[2])

[1]) z *Košinné* AB. — [2]) Srv. nález č. 1182 v AČ. XII. 540.

[13.] Na *dsky* když by se obě straně táhly, má puohon zdvižen býti. O tom nález jeden i druhý mezi Duchkem Švábem a Tomášem Horňáteckým a Mikulášem Popelem k roku sv. Martina léta MDII [11. list. 1502].[1]) [1]) Srv. nález č. 1204 v AČ. XII. 556.

[14.] Na *dědinách* svobodných ktož by neměl a pohnal koho a ani škod neuručil, puohon jemu bude zdvižen. O tom nález, kdež Václav Zima pohnal Klimenta ɔc k roku sv. Martina léta MDXI [20. listopadu 1511].[1])

[1]) Srov. nález č. 2062 v AČ. XIX. 42.

*[15.] O dědiny a louky zvorání puohon zdvižen mezi Jindřichem Holickým ɔc a Přibíkem z Radíče k roku Svátosti léta MDII [8. dubna 1502].

[16.] O *desátku* nevydávání zdvihli puohon Jindřichovi z Běšin, kdež pohnal Jindřicha z Březí k roku Svátosti léta MDVI [27. dubna 1506]. — A hned potom druhý nález najdeš mezi týmiž ɔc.[1])

[1]) Srv. nálezy č. 1390 a 1391 v AČ. XIII. 111, 112.

[17.] Desátek přisouzený Janovi z Dubče na Václavovi Hyndrákovi ɔc z kruntóv svobodných. O tom nález k sv. Martinu léta MDIII [11. listopadu 1503].[1])

[1]) Srv. nález č. 1261 v AČ. XIII. 33.

[18.] *O dobytku zajetí* má prve vzneseno býti, jináč puohon zdvižen Janovi z Skalky, kdež pohání Mikuláše Trčku k sv. Martinu léta MDI [16. listopadu 1501].[1])

[1]) Srov. nález č. 1076 v AČ. XII. 467.

*[19.] Dobytkem ktož by v uobilí pásl a spásl někomu a zkazil, a ten, komuž spaseno a zkaženo, neprovedl: puohon o tom zdvižen, kdež pohnal Zdeněk z Klinštajna Brodských k Svátosti léta MDXIII [8. dubna 1513].

[20.] Dobytek ktož by komu ze dvora zajal a pravil, že jest jej na škodě zajal a zastihl, neobdrží, bude-li z takového zájmu pohnán. O tom nález, kdež Alžběta z Vícemilic pohání ɔc k Svátosti léta MDXVIII [20. dubna 1518].[1])

[1]) Srov. nález č. 2543 v AČ. XIX. 309.

[21.] *Dceru neb syna* ktož by komu vzal a potom z toho hnán byl, a při soudu pravil pohnaný, že se té dcery nikdy doptati nemuože anebo že jest umřela, a toho všeho že by dostatečně neprovedl: má to zpraviti. O tom nález mezi Marklétú z Markvartce a Smilem [ze Vliněvsi] ɔc k Svátosti léta MDIII [1. května 1503].[1])

[1]) Srov. nález č. 1186 v AČ. XII. 543.

[22.] *Dvuor* ktož by najal komu a o to smlúvu učinil, a té smlúvě se dosti nedálo při tom dvoru ɔc. Nález o tom mezi Petrem z Dřínova a Janem z Šelnberka k Svátosti léta božího MDII [14. dubna 1502].[1])

[1]) Srov. nález č. 1152 v AČ. XII. 521.

[23.] *Dílčí cedule* statku a dědin svobodných, a jeden od druhého dílčí cedule takové přijíti nechtěl: o tom nález, kdež Jindřich Myška pohnal Jana Přemyšlanského k sv. Martinu léta MCXII [11. listopadu 1512]. Takový pohnaný aby túž ceduli jednu vzal; než nebylo-li by na díl všecko položeno, aby pohnaný k póvodovi o to právem hleděl. O tom v Tenkých aksamitových.

[24.] Dělil-li by se kto s kým o statek a v cedulech dílčích jeden by se podvolil k svému dílu dluhy platiti: má tomu dosti učiniti. O tom nález mezi

Petrem z Pohnání a Janem odtudž k roku sv. Martina léta MDV [15. listopadu 1505].[1])

[1]) Srov. nález č. 1365 v AČ. XIII. 96.

[25.] *Dání* královského dluhu přisoudili Ladslavovi z Šternberka na Janovi Pytlíkovi k roku Svátosti léta MDXIII [8. dubna 1513].

[26.] Druhý o témž, kdež týž Ladslav pohnal Alzmana ɔc, a hned třetí, kdež pohnal Václava.

[27.] Dání listem královským odsouzeno Oldřichovi Homberkovi, kdež pohnal Vencelíków. V Červených kožených B. XV[1]) [7. května 1519].

[1]) Srov. půhon č. 2691 v AČ. XIX. 386.

[28.] *Dobrý.* Ktož by komu pravil, že jest tak jako ten, komuž by to mluvil: dáno puovodovi za právo stané, kdež Ladislav Malešický pohání Kristofa z Hermsdorfu. O tom nález léta božieho MDXV k roku sv. Martina [11. listopadu 1515].[1])

[1]) Srov. nález č. 2515 v AČ. XIX. 287.

[29.] *Dvoru městu* dali za právo. Straně[1]) druhé zdvihly puohon, protože tíž Dvorští slušejí pod právo manské Trutnovské.[2]) O tom nález, kdež Barbora z Vrchlabí pohnala téhož města k sv. Martinu léta MDV [14. listopadu 1505].[3])

[1]) *Strany* A. — [2]) *Trudnovské* AB. — [3]) Srov. nález č. 1360 v AČ. XIII. 93.

[XX.] G.

[1.] **O gruntích a břehu** *zdvižen puohon, kdež Apolona* z Dříní[1]) pohání Mikuláše apatykáře k roku sv. Martina léta MD [19. listopadu 1500].[2])

[1]) *z Říčení* AB. — [2]) Srov. nález č. 1000 v AČ. XI. 513.

[2.] Na gruntích rčení puohon zdvižen, kdež Alžběta z Barchova pohnala Jana Oděrada k Svátosti léta MDII [12. dubna 1502].[1])

[1]) Srov. nález č. 1121 v AČ. XII. 501.

[3.] Na gruntích pobráno seno. O tom nález, kdež Anna z Nelžejovic pohnala Anežky z Míkovic. Zuostala Anna práva k roku Svátosti léta MDIII [2. května 1503].[1])

[1]) Srv. nálezy č. 1122 a 1188 v AČ. XII. 502, 545.

[4.] Na gruntích čích kto by honil a neprovedl, aby jeho grunty byly, a také o grunty v komoře souzeno býti nemá. O tom zdvižen puohon mezi Děpoltem z Lobkovic a Václavem z Vrabí k roku sv. Martina léta MDVI [16. listop. 1506].[1])

[1]) Srv. nález č. 1424 v AČ. XIII. 133.

[5.] O gruntu zatopení zdvižen puohon Jiříkovi z Ronova, kdež pohnal Limburských k Svátosti léta MDVII [16. dubna 1507].

[6.] Z kruntóv, totiž dvoru poplužního užívání, pohnal Jan Kamenický z Smečna Jana Buštěhradského a obdržal. O tom nález v Černých kožených C. VI [14. května 1519].

[XXI.] H.

[1.] **O hrdlo že chtěl připraviti** *i o čest, pohnal Kristof z Hernšdorfu* Vrchotu. Zdvihli mu puohon. O tom v Černých koženných A. XVI, poněvadž se cti i hrdla dotýče.[1])

[1]) Srv. nález č. 2601 v AČ. XIX. 348.

[2.] Na hrdlo sažení nález. Alžběta Marková od Hory pohnala Jiříka odtudž. By byla provedla, že ji ku právu dal, vostala by byla práva. Puohon k Svátosti léta MDIII [15. dubna 1503].[1])

[1]) Srv. nález č. 1160 v AČ. XII. 526.

[3.] Na hrdlo sažení nález s zdvižením puohonu, kdež Anna Hubenková pohání Petra Amchu k roku sv. Martina léta MDX [16. listopadu 1510].[1])

[1]) Srv. nález č. 1776 v AČ. XIII. 400.

[4.] *O hanlivých slovích.* Kdež Bohuslav Chrt pohání Václava Donáta k Svátosti léta MDX [13. dubna 1510][1]). A bylo by to témuž Bohuslavovi přisouzeno, by byl v svých slovích nežádal na cti opatřen býti.

[1]) Srv. nález č. 1638 v AČ. XIII. 293.

[5.] Z hanlivých slov ktož by pohnal. Jako Aleš Zrutský pohnal Jana z Podvek, že o témž Alšovi mluvil, že lidi u vazbě své moří, a to naň uvedl: i nalezeno, že jemu Alšovi těmi slovy hanlivými podle puohonu povinen není, poněvadž naň to uvedl ɔc. K roku Svátosti léta božieho MDXIII [8. dubna 1513].[1])

[1]) Srv. svědomí č. 2297, 2298, 2373 a 2393 v AČ. 152—153, 188 a 199.

[6.] Z hanlivých slov pohnal Kristof z Hernsdorfu Bohuslava Vrchotu. A tu Bohuslav pravil, že jest to na přátelech, a puovod se k tomu neznal. I nalezeno, že puovod na své cti opatřen. O tom v Černých koženných B. XXIII [11. května 1519].

[7.] A hned druhý mezi týmiž z slov hanlivých o podvodu, ale ten zdvižen. [11. května 1519].

[8.] Třetí puohon mezi nimi zdvižen, že se cti dotýče; neb z toho byl pohnal, že se on Kristof všeho odvážil a za nic se nestydí ɔc. V týchž B. XXIV [11. května 1519].

[9.] A čtvrtý nález k tomu podobný hned potom [11. května 1519].

[10.] A v pátém nálezu opět z slov hanlivých pořád, že by týž Kristof čertu sloužil a jemu se přikázal a pána Boha se odvážil: tu jest na své cti Kristof opatřen. Nález ten v týchž B. XXIV [11. května 1519].[1])

[1]) Srv. půhony č. 2664—2668 v AČ. XIX. 378—379.

[11.] *Herka a hříbě,* ješto vzata byla, přisouzena jest k vrácení, aneb zač to stálo. Pruovod před úředníky ɔc, kdež pohání Ondřej ze Rzavého Jana Čabelického, aby postavil ɔc k Svátosti léta božieho MDXIII [8. dubna 1513].

[12.] *O honu zvěři veliké* pokuta přisouzena proto L kop grošuov č., kdež Burjan ɔc Kraselovští pohnali Václava Příška k roku Svátosti léta MDX [11. dubna 1510].[1])

[1]) Srv. nález č. 1631 v AČ. XIII. 289.

[13.] Pro *haltéř* na kruntech udělaný pohnal Pavel Samuel Jana z Šumburka. Zdvihli mu puohon proto, že se tu kruntóv dotýče, k Svátosti léta MD [1. května 1500].

[14.] *Hajným* ktož by byl u koho a z smýcení lesu počtu mu neudělal. O tom nález mezi Zdeňkem Loučenským a Mikulášem Trčkou k sv. Martinu léta MDVI [16. listopadu 1506].[1])

[1]) Srv. nález č. 1429 v AČ. XIII. 137.

[15.] *Žhárství.* Ktož by pohnal, o tom přísudek a nález, kdež Jindřich Míčan pohnal pánóv Sezimóv, aby postavili Jíru ɔc k roku sv. Martina léta božieho MDIII [11. listopadu 1503].[1])

[1]) Srov. nález č. 1304 v AČ. XIII. 56.

[XXII.] K. O kšaftích.

[1.] *Když by komu co kšaftem* bylo odkázáno, a z toho ze všeho že by nehnal, než z něčeho toliko: o tom puohon zdvižen, kdež Anna z Rabštajna pohání Jana odtudž k sv. Martinu léta MDX [16. listopadu 1510].[1])

[1]) Srov. nález č. 1777 v AČ. XIII. 401.

[2.] Kšaft poslední proti prvnímu obdržal. O tom nález mezi Petrem Mladějovským a Divišem Malovcem k Svátosti léta MDII [11. dubna 1502].[1])

[1]) Srov. nález č. 1115 v AČ. XII. 497.

[3.] Kšaftu a dluhu ktož by odpíral, a toho dluhu v listu kšaftním napsáno nebylo, a ten, kto by kšaftu měl dosti učiniti, byl pohnán z toho: o tom nalezena přísaha pohnanému, že toho dluhu povinovat nebyl, aby to zpravil. O tom nález, kdež Arnošt Chval ɔc pohání Mikuláše z Donína k sv. Martinu léta MDXII [11. listopadu 1512].

[4.] O kšaft městský a o věc městskú puohon zdvižen Janovi Kožmínovi, kdež pohání Doroty dcery Selíkovy k Svátosti léta MDXV vel ad Martini [20 dubna neb 11. listopadu 1515].

[5.] Kšaftu z dosti neučinění, ješto by se v tom kšaftu dotýkalo kruntóv, kto by z toho pohnal: o tom puohon zdvižen mezi Janem ɔc z Řečice a Janem Mrázem k Svátosti léta MDIII [6. května 1503].[1])

[1]) Srov. nález č. 1242 v AČ. XIII. 20.

[6.] *Kradenú věc* ktož by prodával, a ten, komuž jest ukradeno, přistihl své, má ten, ktož prodává, chce-li čist býti, soukupa postaviti. O tom nález, kdež Jan Hrabaně pohnal Václava Jankovského k sv. Martinu léta MDI [15. listopadu 1501].[1])

[1]) Srov. nález č. 1069 v AČ. XI. 559.

[7.] Kradeného kto by co od koho přijal, přisouzeno, aby vrátil, aneb, zač to stálo, aby to puovod před úředníky ꝛc provedl. Nález o tom, kdež Johanka z Krajku pohání pana sudího léta MDXV při sv. Martinu [12. listopadu 1515].[1])

[1]) Srov. nález č. 2501 v AČ. XIX. 273.

[8.] *Z křivdy, lehkosti* a z nepravosti kto by pohnal, a pohnaný nestál: má puovod opatřen býti na své cti. O tom nález, kdež Kašpar Korček pohnal Delfina k sv. Martinu léta božieho MDI [16. listopadu 1501].[1]) A tu hned též o nářek cti puohon ꝛc.

[1]) Srov. nález č. 1073 v AČ. XII. 465, kdež původ nazývá se: Kašpar *Kurcel*, v B. *Kurčák*.

[9.] Kšaftem ve dsky vloženým summa odkázaná přisouzena jest Jiříkovi Horynovi, kdež pohnal Kateřiny z Dobronína k roku Svátosti léta MDII [15. dubna 1502].[1])

[1]) Srov. nález č. 1166 v AČ. XII. 530.

[10.] *Křestným* a pravým jménem nepohnal-li by kto koho, by pak několik osob spuolu jedním puohonem pravým jménem pohnal a jednoho z nich nic, proto puohon zdvižen: kdež Alena z Radonic pohnala Jana ꝛc Karlíkóv k Svátosti léta MDXIII [8. dubna 1513].

[11.] *Z kvitancí.* Jestliže kto komu nechtěl by jí učiniti a dáti, i hnal by pro ni, musí prve puovod to provésti, že jest jemu pohnanému tu summu, nač táž kvitancí býti by měla, zaplatil, jináč ten puohon bude zdvižen. O tom nález, kdež Bernart Rachmberk pohnal Wolfa Rachmberka k sv. Martinu léta MDXII [11. listopadu 1512].

[12.] *Z kožichóv* jakých pohnal-li by kto a to sobě v summě jaké položil, ostane-li póvod práv, má pohnaný ty kožichy navrátiti, a nenavrátil-li by, tehdy strany mají před úředníky státi, a puovod, zač ti kožichové stáli, provésti; a což provede, to pohnaný daj. O tom nález mezi Barborou z Kouče a Marjanú ꝛc k Svátosti léta MDXII [23. dubna 1512].

[13.] *Z kvaltu* ktož by koho hnal a v tom puohonu položil, že ho zamordovati chtěl, o tom puohon nálezem zdvižen, kdež Jindřich Radimovský pohání Jana Bílského. O tom v Červených kožených A. XIV [16. listopadu 1518].[1])

[1]) Srov. nálezy č. 2597 a 2598 v AČ. XIX. 346.

[XXIII.] L. O listech.

[1.] *List svědčil na peníze a k tomu* na svrchky a na nájem, i byl o to puohon před purkrabský soud. A purkrabie ten puohon zdvihl. Potom pohnáno do komory; i nalezeno, aby týž purkrabie v soudu zemském o to naučení vzał, a jaké naučení vezme, to aby zase soudu komornímu oznámil; a bude-li soudu komornímu takový list náležeti, že stranám se konec stane před týmž komorním soudem. O tom

nález mezi Dorotú z Blahotic a Jiříkem Samuelem k Svátosti léta MDXIII [8. dubna 1513].

[2.] List hlavní obyčejný, ješto ho jeden druhému podle smlúvy neučinil a podle rčení, nalezeno, aby týž list pohnaný učinil, podle též smlúvy aby se k sobě zachovali. Nález o tom, kdež Jan z Waitmille pohání Johanku z Tajnu k sv. Martinu léta MDXII [11. listopadu 1512].

[3.] Listu kto by komu na peníze neudělal, až by čas záplatě minul, obdrží; o tom nález, kdež Michal Slavata pohnal Václava Říčanského k sv. Martinu léta MDXII [11. listopadu 1512].

[4.] Z listu nevrácení hlavního vyvazeného pohnal Fridrich Sekerka Barše ɔc. I jest mu puohon zdvižen, poněvadž se listu na peníze dotýče. O tom v Černých koženných A. XII [16. listopadu 1518].[1]

[1]) Srov. nález č. 2595 v AČ. XIX. 344.

[5.] Listem královským dání odsoudili Voldřichovi Homberkovi, kdež pohání Vencelíky v Černých koženných B. XV [7. května 1519].[1]

[1]) Srov. půhon č. 2691 v AČ. XIX. 386.

O ležení.

[6.] Ležal-li by kto u koho a na koho pro peníze, že by mu od toho ležení nezaplatil, a ten, u kohož ležáno, hnal by toho, ktož ležal, pro nezaplacení, obdrží. O tom nález, kdež Václav Čech z Hradce pohnal Bavora ɔc k Svátosti léta MDVI [28. dubna 1506].[1]

[1]) Srov. nález č. 1401 v AČ. XIII. 119.

[7.] *Les ktož komu* poseká, a on ty sekáče zjímá, a potom požene z toho sekání, bude odsouzen. O tom nález mezi Dorotú z Košíně[1]) a Kateřinú léta MDIII [1. května 1503].[2])

[1]) z *Košinné* AB. — [2]) Srov. nález č. 1182 v AČ. XII. 540.

[8.] O lesu smýcení bylo souzeno v komoře a nebylo puohonu zdvižení. O tom nález mezi Mikulášem Hrabaní a Mikulášem Popelem o Svátosti léta božieho MDII [11. dubna 1502].[1]

[1]) Srov. nález č. 1113 v AČ. XII. 496.

[9.] *Loupežníków* ktož by nehonil, jsa napomenut, musí škody platiti. O tom nález mezi Ondřejem Liškou a opatem Tepelským[1]) k sv. Martinu léta MD [18. listopadu 1500].[2])

[1]) *Teplickým* AB. — [2]) Srov. nález č. 999 v AČ. XI. 512.

[XXIV]. M. O majestátích.

[1.] *Majestátóv když se dotýče* v které při, zdvižen puohon Michalovi opatovi Oseckému, kdež pohání Buška z Sulevic[1]) k sv. Martinu léta MDIII [14. listopadu 1503].[2])

[1]) z *Sulovic* AB. — [2]) Srov. nález č. 1257 v AČ. XIII. 32.

[2.] Majestáty, listy, zápisy, puoněkud přisouzeny Jindřichovi z Kolovrat na Zbyňkovi[1]) odtudž k roku Svátosti léta MDIII [6. května 1503].[2])

[1]) *Hynkovi* AB. — [2]) Srov. nález č. 1235 v AČ. XIII. 16.

[3.] O majestáty a vajsady puohon zdvižen, kdež Jiřík Šalomún z Starého města pohnal mistra Václava k Svátosti léta MDX [19. dubna 1510].[1])

[1]) Srov. nález č. 1676 v AČ. XIII. 322.

[4.] Majestátem dání v minci zdviženo Ladslavovi z Šternberka, kdež pohnal Viléma Kostku jako mincmajstra. Nález léta MDXV po sv. Martině [13. listopadu 1515].[1])

[1]) Srov. nález č. 2503 v AČ. XIX. 275.

[5.] Pro majestátóv královských nevrácení a nevydání na některé zboží obdržal Václav Budovec na Rendlovi nálezem při sv. Martinu léta MDXV [14. listopadu 1515].[1])

[1]) Srov. nález č. 2510 v AČ. XIX. 283.

[6.] *K mordu* ktož by koho najal, a naň to bylo uvedeno, odsouzen hrdla. O tom nález, kdež Jan z Svárova[1]) vinil Dorotu mlynářku oc k Svátosti léta božieho MDII [11. dubna 1502].[2])

[1]) *z Svorova* A. — [2]) Srov. nález č. 1112 v AČ. XII. 495.

[7.] Pro mord lidé odsouzeni na smrt, kdež Vracka[1]) z Velhartic pohnala Jana z Svárova[2]) pro postavení lidí jeho k roku Svátosti léta MDII [11. dubna 1502].[3])

[1]) *Mračka* AB. — [2]) *z Svorova* AB. — [3]) Srov. nález č. 1117 v AČ. XII. 499.

O mocném přestání.

[8.] Přes mocné přestání nemá poháněno býti. O tom nález mezi Zdeňkem Loučenským a Zikmundem [sic] k Svátosti léta MDIII [3. května 1503].[1])

[1]) Srv. nález č. 1203 v AČ. XII. 555.

[9.] Mocné dvou osob přestání na někom. Nemají se ti, kteří sou mocně přestali, soudem viniti. O tom puohon zdvižen Zdeňkovi Chvalkovskému, kdež pohnal Václava Zárubu k sv. Martinu léta MD [11. listopadu 1500].

[10.] Přes mocné o některú při přestání puovod že by na pohnaném právo ustál mimo to přestání, a ten maje proto právo stané hnáti svého póvoda i hnal ubrmana, puohon zdvižen proto. Nález o tom, kdež Michal z Krucmburka pohání Víta z Radslavic při sv. Martině léta MDXV [13. listopadu 1515].[1])

[1]) Srv. nález č. 2504 v AČ. XIX. 277.

[11.] *Moci jaké* dotýkal-li by kto v svém puohonu, jako takto: že by kto hnal z slov duotklivých koho, a to takových dotýkaje, že by nad někým ten, ktož pohání, moc okazoval, a to že by pohnaný pravil: i takový puohon zdvižen proto, že se moci i cti dotýče. Kdež Aleš Zrutský pohnal Jana z Podvek k Svátosti léta MDXIII [8. dubna 1513].

[12.] *Manželky* pro nevydání muži. Puohon o tom, kdež Václav Mírek pohnal Jana Čabelického. Nález o tom k roku sv. Martina léta božieho MDVIII [13. listopadu 1508].[1])

[1]) Srov. nález č. 1465 v AČ. XIII. 158.

[13.] A druhý nález o témž mezi týmiž vostřejší k roku sv. Martina léta MDXI [19. listopadu 1511].[1])

[1]) Srov. nález č. 2056 v AČ. XIX. 36.

O mluvení.

[14.] Řekl[li] by kto komu: „Budu s tebú mluviti o to ɔc, když se s tebú v slušném místě shledám," a ten, kto by mluviti chtěl, od druhého byl pohnán, aby to před soudem mluvil, ješto jest to místo slušné, a potom týž pohnaný před soudem pravil, že jest nic nepokojného tu k němu, ješto by proti právu bylo, nemluvil, ani tím jakých pohruožek mimo právo že jest jemu nečinil ɔc, i na tu jeho takovú řeč nalezeno: Poněvadž tak praví, že jest tudy ten puohon mezi nimi minul. Jako mezi Václavem Robmhapem puovodem a Petrem Mladějovským pohnaným k roku sv. Martina léta MDX [15. listopadu 1510].[1])

[1]) Srov. nález č. 1773 v AČ. XIII. 398.

[15.] S *myslivostí* ktož by koho zastihl na kruntech svých i pobral jemu ptáky, lep, kalúsa, a toho myslivce i slibem zavázal, a ten, číž by to myslivec byl, pohnal z pychu, a ten by toho, ktož by byl pohnán, neodvedl, ale svými to svědky na se uvedl, že jest téhož myslivce na svých kruntech nalezl, a ti ptáci že sou na jeho tvrz neseni, a on sám že jest při tom byl ɔc: i má pohnaný zpraviti to, že se ten vzatek s jeho volí nestal. O tom nález, kdež Václav Anděl pohání Pavla Choltického k sv. Martinu léta MDXII [11. listopadu 1512].

[16.] *Mana kterého* ktož by pohnal z pychu, má mu puohon zdvižen býti. Nález o tom, kdež Petr z Janova pohání Jiříka z Milenovic k sv. Martinu léta MDVI [11. listopadu 1506].[1]]

[1]) Srov. nález č. 1271 v AČ. XIII. 39.

[XXV.] N. O nářku cti.

[1.] Kdež Anežka Flugková z Šumburgka pohnala Jindřicha z Kukštaina, aby se Kuňkou ɔc dobře ujistě jī postavil, že ji chce viniti z nářku cti: tu týž Hendrich též Kuňky nepostavil ani sám stál. I opatřili ji Anežku na její cti nálezem k roku Svátosti léta božieho MDI [30. dubna 1501][1]) a hned potom i druhým.

[1]) Srov. nález č. 1049 v AČ. XI. 545.

[2.] O nářek cti ktož by jsa pohnán i nestál: při tom jest opatření póvoda na jeho cti. O tom nález k sv. Martinu léta MDII [11. listopadu 1502], kdež Bohuněk Špína pohnal Vaňka Zámrského.

[3.] O nářek cti kto by byl pohnán a před soudem pravil, že na toho, od kohož jest pohnán, nic zlého neví, nic na něm přes to přisuzováno býti nemá. O tom

nález mezi Kateřinou Peřinovou a Annú z Sezemiček k roku sv. Martina léta MDIII [18. listopadu 1503].[1])

[1]) Srov. nález č. 1298 v AČ. XIII. 50.

[4.] Z nářku cti ktož by byl pohnán, a pohnaný že by před soudem pravil, že jeho nenařekl a nenaříká, a že ho nemá z čeho nařikati, a že ho má za dobrého: i není dále pokutou povinen ani škodami. O tom nález léta MDXXX v pondělí den svatého Benedikta [21. března 1530] mezi Pavlem Choltickým z Oujezda a Petrem Haléřem.

O nábytcích.

[5.] Z nábytków a svrchków ktož by koho pohnal a jich zejména v puohonu nepostavil, o tom puohon zdvižen Zikmundovi Škrhovi,[1]) kdež pohnal Annu z Ryzmburka[2]) k sv. Martinu léta MDXI [13. listopadu 1511].[3])

[1]) *Krchovi* B. — [2]) mylně z *Rosmberka* AB. — [3]) Srov. nález č. 2020 v AČ. XIX 8.

[6.] Nábytky, ktož by je komu na kruntích pobral. O tom nález, kdež Baltazar Mrzák pohání Polyxenu a zuostal práv k roku sv. Martina léta MDV [13. listopadu 1505].[1])

[1]) Srov. nález č. 1355 v AČ. XIII. 90.

[7.] Po *nápadu* po přeslici nad ty, ktož jsú po meči, ale z cizích zemí, obdržela Markléta z Filce,[1]) kdež pohnala Jindřicha[2]) z Donína. Nález při Svátosti léta MDXVIII [13. dubna 1518].[3])

[1]) z *Fulce* B; čti: z Fajlce.— [2]) správně *Fridricha* B. — [3]) Srov. nález č. 2537 v AČ. XIX. 302.

[8.] *Najal-li by* kto komu dvuor, a při tom nájmu že by jemu roboty i jiné věci k užívání přinajal, a potom se to nenašlo: nalezeno, aby to týž nájemník před úředníky provozoval, co mu toho schází ɔc; kdež Zdeněk z Šanova pohnal Anny Chodovské k sv. Martinu léta MDI [17. listopadu 1501].[1])

[1]) Srov. nález č. 1083 v AČ. XII. 473.

[9.] *Nepostavil-li by* kto lidí těch všech, z kterýchž by byl pohnán, kteréhož by koli nepostavil, dalo se právo stané proti tomu. O tom nález mezi Zdeňkem Malovcem a Janem Strakonickým k Svátosti léta božieho MDVIII [9. května 1508].[1])

[1]) Srov. nález č. 1463 v AČ. XIII. 157.

[XXVI.] O. O obstavení.

[1.] *Ktož by koho na právě městském* obstavil, a ten obstavený hnal by, že jest nespravedlivě obstaven: i nalezeno, aby to obstavení to právo soudilo, na kterémž jest obstaven. O tom nález mezi Janem Šubou a Ondřejem a Šimkem[1]) k roku sv. Martina léta MD [19. listopadu 1500].[2])

[1]) chybně *Smiškem* B. — [2]) Srov. nález č. 1005 v AČ. XI. 517.

[2.] O témž druhý mezi týmž Janem a Ezechielem k roku i létu ut supra [20. listopadu 1500].[1])

[1]) Srov. nález č. 1009 v AČ. XI. 519.

[3.] Obstavení člověka některého pána neb rytířského člověka s vozem a s koňmi. A nad to kto by takového člověka i do vazby vzal, nic prve pánu jeho nežaluje, takového obstavení i do vazby vsazení téhož člověka nemá žádný učiniti. O tom nález mezi Janem z Dubče a Vyšehradskými k roku Svátosti léta MDVI [25. dubna 1506].[1])

[1]) Srov. nález č. 1383 v AČ. XIII. 106.

[4.] Obstaviti koho ktož by na jiném právě chtěl, a tomu, čí by ten krunt byl, na kterémž by obstaviti chtěl, připsal neb přiřekl, že proto k žádné škodě nepřijde, a on přišel, a potom z toho hnal, obdrží. Nález o tom, kdež Jan z Koloděj pohání Jana Černčického léta MDXV při sv. Martinu [15. listopadu 1515].[1])

[1]) Srov. nález č. 2511 v AČ. XIX. 283.

[5.] Obstavil-li by kto komu jakého člověka a k tomu i vsaditi dal, a na žádné jeho rukojmie dáti a pustiti nechtěl, muož z pychu hnáti a obdrží. O tom nález, kdež Václav Sezema pohání Jana Svojanovského při Svátosti léta MDXVIII [19. května 1518].[1])

[1]) Srov. nález č. 2540 v AČ. XIX. 306.

[6.] *Orteli městskému* ktož by dosti neučinil, nalezeno, aby dosti učinil. O tom nález mezi Jakubem Humphufem a Jiříkem Hyršem k sv. Martinu léta MDIII [17. listopadu 1503].[1])

[1]) Srov. nález č. 1281 v AČ. XIII. 45.

[7.] Na ortel vyšší kto by se odvolal, o tom nález mezi Kunšem Waldunkem a Mostskými k roku Svátosti léta MDII [8. dubna 1502].[1])

[1]) Srov. nález č. 1099 v AČ. XII. 484.

[8.] Po orteli kto by vinil, nalezeno, chce-li strana k vyššímu právu doložiti, toho vuoli má. O tom nález, kdež Felix z Ficztum pohání Václava z Satanéř[1]) k roku sv. Martina léta božieho MD [16. listopadu 1500].[2])

[1]) mylně *Slataněř* A; *Slateněř* B. — [2]) Srov. nález č. 990 v AČ. XI. 506.

[9.] *Omylem* ktož by nález naříkal, o tom nález, kdež Bohuslav Vrchota pohání Jana Kostku k sv. Martinu léta MDVIII [16. listopadu 1508].[1])

[1]) Srov. nález č. 1486 v AČ. XIII. 170.

[10.] *Osep* obdržal nálezem, kdež Beneš Sendražský pohání Petra Víčka k roku sv. Martina léta MDI [sic] [14. listopadu 1508].[1])

[1]) Srov. nález č. 1467 v AČ. XIII. 159.

[11.] *Osob několik* když by koho pohnali, a k při té všickni že by nestáli aneb toliko jeden, zdvižen takový puohon. O tom mezi Jindřichem ꝯc bratřími Koczi a Janem z Švamberka ꝯc k Svátosti léta MDX [16. dubna 1510].[1])

[1]) Srov. nález č. 1661 v AČ. XIII. 311.

[12.] *Oheň* od kohož by vyšel, a škoda se jiným stala, není ten, od kohož se škoda stane, povinen jiným nahrazovati. O tom nález mezi Janem z Kestřan a Alžbětú Bavorovskú k sv. Martinu léta MDX [12. listopadu 1510].[1])

[1]) Srov. nález č. 1744 v AČ. XIII. 377.

[13.] *Odpoviedati* našli, že povinen není Jan Firšic, kdež ho pohnali Velvarští, ale zdvihli jim puohon k roku Svátosti léta MDII [sic] [20. listopadu 1500].[1])

[1]) Srov. nález č. 1017 v AČ. XI. 524.

[14.] Odpoviedati před soudem povinen že není, nalezeno pro nedostatečné provozování, kdež pohnal Voldřich Homberk Václava Vencelíka k sv. Martinu léta MDVI [14. listopadu 1506].[1])

[1]) Srov. nález č. 1420 v AČ. XIII. 132.

[15.] Odpovědníkem někto jsa, pohnal-li by proto prve, nežli by odpovědníkem byl, proto neobdrží, jako Jiřík z Říčan pohání Svojanovského. Nález v Černých koženných B. XVI [7. května 1519].

[16.] *Odkázal-li by* kto které panně neb ženě po smrti své, buď dceři své co, a táž dcera by se na své cti zmrhala po tom odkázání aneb po smrti otce svého, má toho odkázání užiti. O tom nález mezi Annú Dobržskú a Jindřichem ze Tmaně k roku sv. Martina léta MDXII [11. listopadu 1512].

[XXVII.] P. O puohonech.

[1.] *Puohon ktož by učinil z čeho* podle nynějšího zřízení zemského, jako o shonu ɔc, ještо by se ten shon stal před tím zřízením: nic neobdrží. O tom nález mezi Fridrichem z Donína a Janem Chvalinským k roku sv. Martina léta MDI [13. listopadu 1501].[1])

[1]) Srov. nález č. 1057 v AČ. XI. 551.

[2.] Pohnal-li by kto koho, aby mu postavil člověka, ještо by člověk takový rytířský byl: o tom puohon zdvižen mezi Jindřichem z Kolovrat a Jiříkem Bezdružickým k sv. Martinu léta MDX [14. listopadu 1510].[1])

[1]) Srov. nález č. 1758 v AČ. XIII. 387.

[3.] Z puohonu propuštění i při tom slibem zase se nenavracovati zapsáním: o tom nález, kdež Havel Hron pohnal Kateřinu k sv. Martinu léta MD [sic] [5. října 1501].[1])

[1]) Srov. nález č. 1050 v AČ. XI. 546.

[4.] Pohnal-li by kto purgmistra a konšel a nejmenoval jich zejména: o tom puohon zdvižen Janovi Hlavsovi, kdež pohnal Berúnských k Svátosti léta MDI [28. dubna 1501].[1])

[1]) Srov. nález č. 1032 v AČ. XI. 534.

[5.] Puohon z skutku neslušného kto by učinil a nejmenoval, v čem jest jej učinil: zdvižen puohon Janovi z Šumburka, kdež pohnal Kunáta Vlka k Svátosti léta MDI [29. dubna 1501].[1])

[1]) Srov. nález č. 1043 v AČ. XI. 541.

[6.] Puohon z něčeho a k tomu ze škod zdvižen Janovi z Dubče, kdež pohnal Staroměstských k Svátosti léta MDI [29. dubna 1501].[1])

[1]) Srov. nález č. 1044 v AČ. XI. 541.

[7.] Pohnal-li by kto z pokuty pro honění a položil v puohonu, že lovil a nehonil: bude puohon zdvižen a neobdrží pokuty. O tom nález mezi Kundrátem ɔc a Ondráčkem k roku sv. Martina léta MDV [14. listopadu 1505].[1])

[1]) Srov. nález č. 1361 v AČ. XIII. 94.

[8.] Pohnal-li by kto koho z čeho, a pohnaný by pravil, že to, z čeho pohání, jest obstaveno, a obstavení neprovedl by: má tím, z čehož pohnán jest, vinen býti. O tom nález mezi Johankú z Skalky a Lidmilú z Rysmburka k sv. Martinu léta MDVIII [18. listopadu 1508].[1])

[1]) Srov. nález č. 1501 v AČ XIII. 180.

[9.] Puohon na zmatek, kto by z čeho pohnal a toho ničímž neprovedl. O tom nález mezi Janem Laydychem a Janem Hrušovským k Svátosti léta božieho MDX [18. dubna 1510].[1])

[1]) Srov. nález č. 1672 v AČ. XIII. 320.

[10.] Pohnal-li by kto koho z čeho sám, a jiní by buď nápadníci ɔc podle něho také poháněti měli a nepohnali, a ten, kto by sám pohnal, toho neprovedl, by jiní také podle něho poháněti nechtěli: o tom puohon zdvižen Mandaleně z Walštaina, kdež pohnala Jindřicha odtudž k Svátosti léta MDIII [5. května 1503].[1])

[1]) Srov. nález č. 1226 v AČ. XIII. 11.

[11.] Puohon kto by přijal, ješto by na listu puohonném odjinud napsán byl, než se píše, jak se k sobě o škody mají zachovati strany, o tom nález mezi Mandalenú z Vrtba a Elškou Lešanskou k Svátosti léta MDVIII [8. května 1508].[1])

[1]) Srov. nález č. 1446 v AČ. XIII. 147.

[12.] Pohnal-li by kto koho z čeho, ješto by pohnaný přiřekl něčemu dosti učiniti a nejmenoval kdy a na který čas, a potom byl z toho hnán, proto má tomu dosti učiniti mezi časem, když se o tom nález stane, a časem soudu druhého najprv příštího. O tom nález mezi Mikulášem Trčkou mladším a Bernartem z Walštaina k roku sv. Martina léta MDX [12. listopadu 1510].[1])

[1]) Srov. nález č. 1746 v AČ. XIII. 379.

[13.] Pohnal-li by kto koho, aby postavil někoho, a u pohnaného ten, kto by měl postaven býti, nebyl zastižen puohonem, není pohnaný jeho povinen stavěti. O tom mezi Ondřejem Předborem a Raclavem Beřkovským k sv. Martinu léta MDI [13. listopadu 1501].[1])

[1]) Srov. nález č. 1059 v AČ. XI. 552.

[14.] Pohnal-li by kto též koho, aby postavil člověka svého, že ho chce viniti, že jest také člověka póvodova zbil a zranil, a před soudem to praveno bylo, že ti lidé póvoda i pohnaného mají smlúvu, a puovod pravil, že jest ta smlúva měla býti s jeho volí: i nalezeno tak, že sou se ti lidé neměli sami smlúvati, a to mezi Ondřejem Předborem a týmž Racslavem k sv. Martinu léta MDI [13. listop. 1501].[1])

[1]) Srov. nález č. 1060 v AČ. XI. 553.

[15.] Pohnala-li by která z summy věnné, aby po ní též jako po jiných sestrách dáno bylo, a sestra odporná to mluvila, že by to chtěla učiniti, když by

to věno podle práva ujištěno bylo, a potom po ní také aby dáno bylo jako po jiných sestrách: a to mezi Ofkou z Bozkovic a Jindřichem odtudž k roku Svátosti léta MDI [sic] [22. dubna 1504].[1]) [1]) Srov. nález č. 1317 v AČ. XIII. 65.

[16.] Puohon komu by nebyl dvě neděli před rokem uloženým dodán, zdvižen Oplovi z Fictum ɔc, kdež pohnal Kadaňských k Svátosti léta MDVIII [8. května 1508].[1]) — O témž a mezi týmiž několik pořád.

[1]) Srov. nález č. 1448 v AČ. XIII. 148.

[17.] Pohnal-li by který muž z věna manželky své, ješto by bylo po ní věnováno a rčeno dáti, a ten pohnaný by neodpíral tomu, jediné až by jí bylo proti tomu věno ujištěno: nalezeno jest, aby to, což po ní rčeno dáti, prve dáno bylo; a zase o ujištění aby právem pohnaný póvoda hleděl. Nález mezi Ondřejem z Dubu a Benešem Vojtěchem [z Jivovice] k Svátosti léta MDX [13. dubna 1510].[1])

[1]) Srov. nález č. 1640 v AČ. XIII. 295.

[18.] Puohon zdvižen proto, že na dvě neděli před rokem uloženým nebyl dodán, kdež Václav Bezdružický pohnal Racka doktora k Svátosti léta MDII [14. dubna 1502].[1]) [1]) Srov. nález č. 1158 v AČ. XII. 525.

[19.] Pohnal-li by kto koho z čeho a toho ničímž neprovedl, má dáno býti pohnanému za právo. O tom nález, kdež Václav Satanéř pohnal bratra svého k sv. Martinu léta MDIII [17. listopadu 1503].[1]) [1]) Srov. nález č. 1285 v AČ. XIII. 47.

[20.] Pohnali-li by někteří dva, majíce na někom buď dání královské neb něco jiného, z toho, a toliko by jeden k při stál a druhý nic, a že by ani poručníka neučinil: ten puohon zdvižen, kdež Václav Bezdružický pohnal a doktor Augustin Staroměstských pro žida k Svátosti léta božieho MDVI [28. dubna 1506].[1])

[1]) Srov. nález č. 1400 v AČ. XIII. 119.

[21.] Pohnal-li by kto koho, aby postavil člověka svého, že ho chce z něčeho viniti, a ten, kto by měl postaviti, i nepostavil, než sám stál: dáno za právo stané puovodovi. O tom nález, kdež Václav Přech pohnal Jindřicha Přecha ɔc k sv. Martinu léta MDVI [12. listopadu 1506]. [1]) Srov. nález č. 1406 v AČ. XIII. 123.

[22.] Pohnal-li by kto koho jakožto držitele statku, a toho neprovedl, aby držitel statku byl: ten puohon zdvižen, kdež Václav ɔc z Malejova pohnali Mikuláše Karlíka k sv. Martinu léta MDVI [13. listopadu 1506].[1])

[1]) Srov. nález č. 1411 v AČ. XIII. 126.

[23.] Pohnal-li by kto koho jakožto držitele statku, po někom, a ten pohnaný pravil, že více statku nemá než ten, kterýž jest v truhle na právě zapečetín: i má to týž pohnaný, že to tak jest, zpraviti; pakli by nespravil, tehdy puovod má spraviti, zač by to stálo, z čehož by pohnal. O tom nález mezi Václavem Jehňátkou a Mikulášem Světlíkem k roku Svátosti léta MDVIII [6. května 1508].[1])

[1]) Srov. nález č. 1442 v AČ. XIII. 144.

[24.] Pohnal-li by kto kterého města krom královského, ješto pána neb rytířského člověka měli by za pána, ten puohon zdvižen. O tom nález, kdež Vilém z Buzic pohání Prachatických k Svátosti léta MDX [13. dubna 1510].[1])

[1]) Srov. nález č. 1642 v AČ. XIII. 296.

[25.] Pohnal-li by kto kterých konšel, ješto by to, z čehož by pohnal, na rathouze leželo, a tíž konšelé pravili by, že jiní také k tomu, což na rathouze leží, praví se spravedlnost míti, a že jest to obstaveno oc: nalezeno, aby o to tíž konšelé póvodovi i těm, ktož sú to obstavili, konec spravedlivý ortelem svým učinili; pakli by neučinili, aby zase před soudem komorním stáli, že stranám o to konec učiněn bude. O tom nález, kdež Václav Jehňátko pohnal Staroměstských k Svátosti léta MDX [16. dubna 1510].

[1]) Srov. nález č. 1667 v AČ. XIII. 317.

[26.] Pohnal-li by kto koho z čeho, a týž póvod v svém pře líčení že by mluvil, že mu se cti dotýče v témž puohonu, ten puohon bude zdvižen. O tom nález, kdež Václav Bezdružický pohnal Heřmana Petrovského k sv. Martinu léta MDXI [18. listopadu 1511].[1])

[1]) Srov. nález č. 2048 v AČ. XIX. 30.

[27.] Pohnal-li by kto koho, aby jemu některé lidi postavil, a nedostavil toho, z čeho je viniti chce, a druhé, koho by hnal, nedostavil by toho jména v puohonu přímého, ani kde sedí, než odjinud než sedí: ten puohon zdvižen. kdež pohnal Václav Bezdružický Mikuláše Trčku k sv. Martinu léta MDXI [18. listop. 1511].[1])

[1]) Srov. nález č. 2049 v AČ. XIX. 31.

[28.] Pohnal-li by kto koho z jaké summy peněz jako držitele statku po někom, a ten pohnaný by pravil i provozoval, že statku po tom jistém žádného nedrží, než že jest jej koupil i zaplatil: i nalezeno, aby to před úředníky menšími provedl, že jest tu všicku summu, zač jest ten statek koupil, zaplatil i v dluhy dodal; pakli by toho nepokázal, aby to, z čehož pohnán, dal. O tom nález mezi Annú z Postúpic a Vilémem Kostkou odtudž k sv. Martinu léta božieho MDXII [11. listopadu 1512]. — A druhý i třetí nález mezi nimi k tomu podobný pořád.

[29.] Pohnal-li by kto koho, ješto by se v tom puohonu pohnanému poctivosti dotýkalo, a ten pohnaný nedočekaje na se ihned té první pře, i hnal zase toho, ktož ho pohnal, z nářku cti, a ta pře první naň prve přišla, a on se tím bránil, že jest jej pro touž při z nářku cti pohnal: i nalezeno, že té pře nesoudili první, ale tak jí při tom nechali. O tom nález, kdež Jindřich Kornhauzský pohnal Jana Královského k sv. Martinu léta MDXII [11. listopadu 1512].

[30.] A hned nález mezi týmiž druhý pořád o smluvní ceduli, že smluvivše je cedulemi a té cedule témuž Kornhauzskému nedali, a tudy že jest přišel o svój statek. I nalezeno a toho na soud zemský podáno, poněvadž se jim cti a dědictví dotýče.

[31.] Puohon komu by dodán nebyl, že by to pravil pohnaný, i má to puovod provésti, že mu ho dodal, jináč ten puohon bude zdvižen. O tom nález, kdež Jan Licek pohání Kapříka léta MDXIII.

[32.] Pohnal-li by kto koho z čeho, ješto to, z čehož pohnáno, na přátelech bylo: nalezeno, aby to ti přátelé ještě na se vzeli; pakli by konce neučinili na čas soudcemi uložený, aby zase na témž soudu stáli ɔc. O tom nález mezi Michalem Slavatou a Václavem Říčanským k Svátosti léta MDXIII [8. dubna 1513].

[33.] Pohnal-li by kto koho, aby lidi své postavil, že též lidi viniti chce ɔc, a k soudu by týž lidé postaveni nebyli, než bez postavení a bez jich k soudu stání učinili by listem téhož pána svého poručníka k též při: puovodovi dáno za právo, neb sú ti lidé poručníka činiti nemohli. Nález o tom, kdež Oldřich z Malovic pohání Petra z Záhořičí k Svátosti léta MDXIII [8. dubna 1513].

[34.] Pohnal-li by kto koho z jakého dluhu neb z čeho jiného, a pohnaný před soudem pravil, že jemu rád dáti chce, což před svými přátely aneb před úředníky menšími týž póvod provede: i nalezeno, aby póvod provozoval před přátely, a nebyl-li by před nimi konec, ale před úředníky. Nález o tom, kdež Heřman Rychnovský pohání Jana Zahrádky léta MDXV k sv. Martinu [16. listopadu 1515].[1])

[1]) Srov. nález č. 2513 v AČ. XIX. 285.

[35.] Puohonu kto by komu nedodal, a zvláště ten, kto by měl pohnán býti, to provedl, že mu puohon dodán není, uživе toho. O tom nález, kdež Pavel Samuel [z Hrádku] pohnal Václava [z Božejova] ɔc v Černých koženných C. II. [13. května 1519].

O pychu.

[36.] Z pychu ktož by prve pohnal, nežli by on poslal, zdvižen puohon mezi Dorotú z Sudomiře a Maruší z Neprochov k sv. Martinu léta MDIX [12. listopadu 1509].[1])

[1]) Srov. nález č. 1505 v AČ. XIII. 183.

[37.] Pych: kto by komu psa vzal. O tom nález, kdež Burjan Haléř pohání Ctibora Vozmického, a na něm pych obdržal k sv. Martinu léta božieho MDIII [24. listopadu 1503].[1])

[1]) Srov. nález č. 1305 v AČ. XIII. 57.

[38.] Za pych mordu a loupeže nepokládaj žádný. O tom nález, kdež Jindřich Donath pohání Václava k sv. Martinu léta MDIII [20. listopadu 1503].[1])

[1]) Srov. nález č. 1299 v AČ. XIII. 53.

[39.] Z pychu kto by několika osob jedním puohonem pohnal a každého z nich z zvláštní pokuty viniti chtěl, o tom puohon zdvižen mezi Hynkem z Walštaina a Jiříkem z Walštaina k sv. Martinu léta MDVIII [16. listopadu 1508].[1])

[1]) Srov. nález č. 1488 v AČ. XIII. 172.

[40.] O pych napravení kto by poslal k purgmistru ɔc, aby pych, ješto jej jich soused učinil, napravil, a potom z pychu toho souseda samého hnal: puohon

zdvižen Janovi ɔc Malovcóm, kdež pohání Martina Lichvici k sv. Martinu léta MDXI [20. listopadu 1511].¹) ¹) Srov. nález č. 2060 v AČ. XIX. 40.

[41.] Pychem kto by žida přikázaného zbil komu, o tom nalezena přísaha pohnanému, aby to zpravil, že jest téhož žida nezbil, poněvadž neodpíral tomu, aby ho nezbil. O tom nález mezi Mikulášem Trčkou a Janem Bajchorským k sv. Martinu léta MDIX [12. listopadu 1509].¹) ¹) Srov. nález č. 1509 v AČ. XIII. 186.

[42.] Z pychu hnal pro stětí člověka Štěpán Anděl Petra Sekerského a neobdržal k Svátosti léta MDIV [20. dubna 1504].¹)

¹) Srov. nález č. 1312 v AČ. XIII. 62.

[43.] Pych přisouzen, že jeden druhému člověka vsadil a pustiti nechtěl. Nález o tom, kdež Václav Roupovský pohnal Jiřího Berky k Svátosti léta MDIII [2. května 1503].¹) ¹) Srov. nález č. 1194 v AČ. XII. 549.

[44.] Z pychuov ze dvú pro jeden účinek poháněl Jiřík z Walštaina. Jedním pohání Petra Škorni a druhým Jana z Káně; první k sv. Martinu léta MDXII [11. listopadu 1512] a druhý k Svátosti léta MDXIII [8. dubna 1513]. První přisouzen a druhý pych zdvižen.

[45.] Z pychu kto by koho hnal, ješto by pohnaný puovodovi čeledína neb pacholka zbil, a pohnaný to zase provedl, že ho bíti musil, neb naň ten zbitý i tesáku dobýval a jinú svévolnost provozoval: i tudy pychu neprovedl puovod. O tom nález, kdež Hendrich z Encidle pohání Jindřicha Tuchorského¹) k Svátosti léta MDXIII [8. dubna 1513]. ¹) *Tuchodského* B.

[46.] Z pychu kto by hnal někoho, ješto by mu statek pobral, a druhého druhým puohonem z druhého pychu, ješto by týž statek odvezl: ten druhý pych zdvižen, kdež Táborští pohnali Kateřiny z Pacova k Svátosti léta MDXIII° [8. dubna 1513].

[47.] Pych přisouzen Petrovi z Pohnání na člověku Jana Čabelického, protože člověk téhož Čabelického maje kuši napatú, odtiskl od lovení ryb služebníky téhož Petra, k roku Svátosti léta MDXIII [8. dubna 1513].

[48.] O pych napravení ktož pošle a potom požene prve, než tomu poselství dvě neděle minou: o tom zdvižen puohon Vilémovi z Doubravské Hory, kdež pohání Děpolta z Lobkovic k sv. Martinu léta MDXII [11. listopadu 1512].

[49.] Z pychu pohnala Alžběta z Vícemilic Škrovadóv, aby postavili čeledína svého ɔc, že ho chce z téhož pychu viniti. A pohnaní pravili, že již u nich toho čeledína není, a než ten puohon k rozsudku přišel, až u nich dosloužil. I nalezli: poněvadž k nim prve o pych i o ujištění jeho posílala, tudy jí dáno za právo. Puohon léta MDXII v páně Vojtěchových, a nález léta božieho MDXVIII [20. dubna 1518].¹) ¹) Srov. nález č. 2541 v AČ. XIX. 307.

[50.] Z pychu ktož by hnal, ješto by od pohnaného zbit byl, a k tomu že by byl u pohnaného tehdáž, když zbit byl, čeledínem: tu pychu nepřisoudili. Nález o tom, když Jan Braum pohnal Jana Smečenského k sv. Martinu léta MDXV [12. listopadu 1515].[1])

[1]) Srov. nález č. 2500 v AČ. XIX. 272.

[51.] Z pychu pohnal-li by kto koho, a ten pohnaný že by se prve o to na přátely poddával, a ten toho přijíti nechtěl, ale přes to hnal: nic neobdrží. O tom nález, kdež Natanael Černín pohání Barbory ꝯc v Černých koženných B. XV.

[52.] O pych napravení: jsú-li bratří nedílní, ke všem pošli i všech požeň, jináčť bude puohon zdvižen, jako Kašparovi z Kaucze, kdež pohání Karla z Miliny. O tom v Černých koženných B. XVIII [10. května 1519].[1])

[1]) Srov. půhon č. 2681 v AČ. XIX. 382.

[53.] *Právo stané přes ręčení* před úředníky. Nález, kdež Ambrož Chodaur pohání Doroty Stříbrné. Vostal práv k sv. Martinu léta MD [sic] [20. listopadu 1503].[1])

[1]) Srov. nález č. 1298 v AČ. XIII. 52.

[54.] Ku právu dáti a práva žádati i na hrdlo sáhnúti. O tom nález, kdež Alžběta Marková od Hory pohání Jiříka odtudž k Svátosti léta MDIII (sic) [15. dubna 1502].[1])

[1]) Srov. nález č. 1160 v AČ. XII. 526.

[55.] Z práva nedopomožení pohnal kněz Tobiáš Staroměstských o bibli. Obdržal. O tom nález při Svátosti léta božieho MDII (sic) [3. května 1503].[1])

[1]) Srov. nález 1206 v AČ. XII. 557.

[56.] O témž mezi týmiž k roku sv. Martina léta MDX [11. listopadu 1510].

O platích.

[57.] O platu ročním zdvižen puohon. O tom nález mezi Ctiborem z Bukovky a opatem Slovanským k roku Svátosti léta MDX (sic).[1])

[1]) Srov. nález z r. 1506 č. 1435 v AČ. XIII. 140.

[58.] Z platu neb úroka komorního zdvižen puohon. O tom nález mezi Dorotú Stříbrnú a Zdeňkem Loučeňským k roku Svátosti léta MDIV [23. dubna 1504].[1])

[1]) Srov. nález č. 1820 v AČ. XIII. 67.

[59.] O platu nevydávání zdvihli puohon mezi Jindřichem z Hradce a Janem Křížkem k roku sv. Martina léta MDI [16. listopadu 1501].[1])

[1]) Srov. nález č. 1075 v AČ. XII. 466.

[60.] O platu dopomožení na lidech přisouzeno, kdež Jan Hroznata pohnal Všemiana (sic) k Svátosti léta MDIV [22. dubna 1504].[1])

[1]) Srov. nález č. 1315 v AČ. XIII. 64.

[61.] O plat podle smlúvy s jakéhokoli kruntu kto by hnal, že mu vydáván není, zdvižen puohon o tom Václavovi Košáteckému, kdež pohání Anny z Nového města k sv. Martinu léta MDXI [18. listopadu 1511].[1])

[1]) Srov. nález č. 2047 v AČ. XIX. 29.

[62.] Pro plat z kruntóv zdvihli puohon, kdež pohnali purgmistr ɔc Malostranští Viléma Mrackého při sv. Martinu. Nález léta MDXV [14. listopadu 1515].[1])

[1]) Srov. nález č. 2509 v AČ. XIX. 282.

[63.] Poplatní člověk sedlský nevyhoštěný žádný nemuož nic dáti ani odkázati bez povolení pána svého. O tom nález v komorním soudu mezi Ondřejem a bratrem jeho Víthy z Rzavého s jedné a Janem Čabelickým z Soutic a na Tajně lidmi s strany druhé o pych.[1])

[1]) Srov. svědomí z. r. 1511 č. 1933 v AČ. XIII. 510.

[64.] O témž najdeš téhož léta a dne, jakož nahoře, mezi purgmistrem a konšely i vší obcí města Hradiště hory Tábor s jedné a Kateřinú z Pacova.

O poručnících.

[65.] Poručníka ktož chce činiti k při listem, má sám, že vyznává týmž listem a ne jiný zaň, v témž listu napsati. O tom nález mezi Kateřinú z Sobětic a Václavem Hamerníkem k roku sv. Martina léta MDIII [18. listopadu 1503].[1])

[1]) Srov. nález č. 1292 v AČ. XIII. 50.

[66.] Poručníka lidé něčí, kdyby pán jich pohnán byl, aby je stavěl, nemají činiti; kdyby to v mocném listu postavili: „Jakož nás pohnal ɔc,“ i nebyli oni pohnáni, než pán jich ɔc. O tom nález mezi Jindřichem z Slatiny a Roupovskými k roku sv. Martina léta MDVI [16. listopadu 1506].[1])

[1]) Srov. nález č. 1425 v AČ. XIII. 134.

[67.] Poručník poručníka statku muož hnáti, kdyby jeden před druhým o statku co učinil. O tom nález, kdež Jan Sokol pohání Kateřinu Horynovu k sv. Martinu léta MD prvního [17. listopadu 1501].[1])

[1]) Srov. nález č. 1080 v AČ. XII. 470.

[68.] Poručníka ten, kto má k při postaven býti, prve učiniti nemuož, leč prve postaven bude k soudu. O tom nález, kdež Jan Leydych pohnal Jana z Hrušova k Svátosti léta MDVI [28. dubna 1506].[1])

[1]) Srov. nález č. 1397 v AČ. XIII. 117.

[69.] Poručníkóm kto by byl přidán jim k raddě, a ti k raddě přidaní pohnáni byli z čeho, jako by poručníci byli, a praví poručníci že by pohnáni nebyli: ten puohon má zdvižen býti. O tom nález mezi Petrem Gnínským[1]) a Kunatou[2]) Pešíkem k Svátosti léta MDX [10. dubna 1510].[3])

[1]) *Gdinským* AB. — [2]) *Kunátem* B. — [3]) Srov. nález č. 1628 v AČ. XIII. 286.

[70.] Poručníka kto by pohnal a jako poručníka z čeho, a ten poručník že by statku nedržel, ale sirotku léta majícímu statku že by postúpil: ten puohon má býti zdvižen. O tom nález mezi Petrem Gdinským a Kateřinú z Rakovníka k sv. Martinu léta božieho MDXI [19. listopadu 1511]. — O témž mezi týmiž najdeš víc pořád.[1])

[1]) Srov. nálezy č. 2053 a 2054 v AČ. XIX. 34 a 35.

[71.] Poručníka k při kto by učinil listem, a v tom listu sám že by nevyznával a pečeti své nepřitiskl aneb připrošení jiného nežádal, než v takovém listu neb v poručenství že by se vypsali purgmistr a konšelé některého města, že tento a tento činí poručníka k při oc: že to poručenství jest odsouzeno, kdež Václav Kulata[1]) pohnal Elšku Vorlovu z Přeštic, a tu tíž Přeštičtí seznávají, že ona Elška učinila poručníka té pře Raclava z Šebířova. Mezi týmž Václavem nález o tom a Elškú k Svátosti léta MDIV [23. dubna 1504].[2])

[1]) Chybně *Kubata* AB. — [2]) Srov. nález č. 1329 v AČ. XIII. 73.

[72.] *O plodu rybovém* nález, kdež Anna z Bukovky pohání Jindřicha Stráníka k Svátosti léta MDII [11. dubna 1502].[1])

[1]) Srov. nález č. 1110 v AČ. XII. 493.

[73.] *Pobrání sena* na louce. Nález, kdež Anna z Nelžejovic pohání Anežku z Míkovic. Anna práva zuostala k Svátosti léta MDIII [5. května 1503].[1])

[1]) Srov. nález č. 1219 v AČ. XIII. 7.

O pečeti.

[74.] Pečet kto by komu přiložiti řekl k kšaftu, a ten, komu by řekl, prve umřel, nežli by tu pečet přiložil, má i po smrti tomu dosti učiniti. O tom nález, kdež Barbora z Harasova pohání Jana Kamajka k sv. Martinu léta božieho MDXI [18. listopadu 1511].[1])

[1]) Srov. nález č. 2041 v AČ. XIX. 24.

[75.] Pečet kto by řekl komu k čemu přiložiti a toho neučinil, a ten by, komu řečeno, skrze to jakú škodu vzal: puovod obdrží. O tom nález, kdež Mikuláš Crhenický pohnal Ondřeje z Konic[1]) k Svátosti léta MDXII [23. dubna 1512].

[1]) z *Kúnic* B.

[76.] *Pastorka* svého žádný není povinen stavěti k soudu, než pastorek sám má pohnán býti. O tom nález mezi Kateřinú oc a Hendrichem z Splavna[1]) k Svátosti léta MDI [23. dubna 1501].[2])

[1]) Čti: z Plavna. — [2]) Srov. č. 1019 v AČ. XI. 526.

[77.] *Popravy* na kruntích manských nežádaj. O tom nález mezi Kristofem Hoffmanem a Šebestianem z Waytmille k roku sv. Martina léta božieho MDIX [11. listopadu 1509].[1])

[1]) Srov. nález ze dne 17. listop. 1503 č. 1275 v AČ. XIII. 41.

O počtu.

[78.] Počet z užívání statku přisoudili. O tom nález mezi Dorotú z Krbové a Václavem z Hořetic[1]) k Svátosti léta MDIII [4. května 1503].

[1]) Mylně z *Trojetic* AB. — [2]) Srov. nález č. 1208 v AČ. XII. 559.

[79.] Z počtu kto by koho, aby mu jej učinil, pohnal, a ten jeho nebyl, má to na úředníky menší podáno býti, však kdyby ten počtu neodpíral, ktož by jej

činiti měl. O tom nález mezi Zikmundem Číčem a Vítem z Hradce k sv. Martinu léta MDX [12. listopadu 1510].[1])

[1]) Srov. nález č. 1747 v AČ. XIII. 379.

[80.] Počet kto by komu řekl učiniti a neučinil, muož pohnán býti, a když obdrží pôvod, pohnaný má ten počet učiniti před úředníky menšími. Nález o tom, kdež Mandelena z Minic pohnala Jana Kunathu k Svátosti léta MDXIII [8. dubna 1513].

[81.] Z počtu kto by koho pohnal, že by mu jej učiniti řekl; nalezeno, aby jej před úředníky menšími učinil. Kdež Natanael Černín pohnal Bohunka Černína k sv. Martinu léta MDXII [11. listopadu 1512]. A též pôvodovi našli, aby pohnanému počet udělal.

[82.] Počet o užívání statku dědičného, nalezli, aby Bořek Duhalický [sic] Václavovi bratru svému, kdež ho pohnal, udělal před menšími úředníky k Svátosti léta božieho MDXIII [8. dubna 1513].

[83.] *Pán z svých* sirotkóv muož pohnati, kto by týchž sirotkóv statku něco za sebú měl. O tom nález mezi Janem Škorní a Mikulášem apatykářem k sv. Martinu léta MDVI [14. listopadu 1506].

[1]) Srov. nález č. 1417 v AČ. XIII. 130.

[84.] Z přikázaného člověka kto by hnal toho, komu se přikázal, aby jej postavil ɔc, že ho chce viniti ɔc, a ten přikázaný měl na dědinách svobodných: že má takový člověk, maje na dědinách svobodných, sám pohnán býti, ne aby jej kto stavěl; jináč ten puohon má zdvižen býti. O tom nález mezi Mikulášem Kavkou a Václavem z Drahonic k roku sv. Martina léta MD [18. listopadu 1500].[1])

[1]) Srov. nález č. 998 v AČ. XI. 512.

O penězích.

[85.] Peníze v zprávě položené u někoho do času uloženého, a ten, u koho by položeny byly, nevydal jich po témž času, jest povinen vydati. O tom nález mezi Mikulášem ɔc a Janem Smajkalem k Svátosti léta MDX [16. dubna 1510].[1])

[1]) Srov. nález č. 1663 v AČ. XIII. 313.

[86.] Peněz řekl-[l]i by kto komu puojčiti, a něco puojčil a něco nedopuojčil, a hnal by ten z nedopuojčení a při tom pravil, že jistotu na všicku summu i nedopuojčení dal věřiteli: nalezli, má-li na všecko jistotu, aby dopuojčil, pakli nemá, aby nedopuojčoval, zvlášť že pohnaný provedl, že od něho toho nedopuojčení nepřijal. Nález o tom, kdež Wolf z Kukštaina pohání Hendricha Loského k sv. Martinu léta MD prvního [11. listopadu 1501].

[87.] Na *přísahu* ktož by se poddal, ač maje toliko jednoho svědka, má k tomu puštěn býti i druhá strana, chce-li. O tom nález mezi Pavlem Snětu[1]) a Jetřichem z Kolovrat k roku Svátosti léta MDI [29. dubna 1501].[2])

[1]) Čti: z Snětu. — [2]) Srov. nález č. 1046 v AČ. XI. 542.

[88.] *Podpuorcí* ktož by za koho byl, nemuož prve hnáti z toho toho, za kohož jest podpuorcí, duokudž nic nedá za to. O tom nález mezi Petrem z Černého Blata a Pavlem z Mančic k sv. Martinu léta MDI [18. listopadu 1501].[1])

[1]) Srov. nález č. 1084 v AČ. XII. 473.

[89.] Podpuorce kto by komu byl krom hlavního práva, a ten nebyl vyvazen, komuž by podpuorcí byl, muož ten z toho hnáti. O tom nález mezi Petrem z Černého Blata a Martinem ɔc, lidmi Petra z Šternberka, k Svátosti léta MDIII [4. května 1503].[1])

[1]) Srov. nález č. 1216 v AČ. XIII. 5.

[90.] Podporú kto by komu byl a pohnán byl, puovod obdrží. Nález o tom, kdež Václav Štraboch pohání Borše při Svátosti léta MDXVIII [20. dubna 1518].[1])

[1]) Srov. nález č. 2547 v AČ. XIX. 313.

[91.] *Provedl-[l]i by* kto co před soudem toliko puoněkud, a strana druhá že by toho ničímž neodvedla, má ta strana, kteráž by neodvedla ničímž, zpraviti proti puovodu nedostatečnému. O tom nález mezi Rackem z Doubravy a Kunkou odtudž k Svátosti léta MDII [14. dubna 1502].[1])

[1]) Srov. nález č. 1153 v AČ. XII. 522.

O pokutě.

[92.] Z pokuty ktož by koho hnal prve, nežli jest právem ta věc uložena na to, pohnaný není povinovat ji dáti. O tom nález mezi Zikmundem z Bezdědic a Jindřichem z Hudova k sv. Martinu léta MDIX [13. listopadu 1509].[1])

[1]) Srov. nález č. 1523 v AČ. XIII. 196.

[93.] Přes pokutu s komorníkem uvázání pohnal Zikmund Bareš Alžběty z Barchova ze sta kop grošóv českých a proto obdržal, aby mu je ona dala k Svátosti léta MDIII [4. května 1503].[1])

[1]) Srov. nález č. 1218 v AČ. XIII. 7.

[94.] Pokutu měl-li by kto na kom takovú, kdyby mu co prodal, a ta pokuta byla, nezaplatil-li by mu za to, aby se v to zase, co prodal, uvázal, a potom by přes tu pokutu poháněl: ten puohon zdvihli. Nález, kdež Ondřej krajčí pohání Jiříka Halara léta božieho MDXV při sv. Martinu [13. listopadu 1515].[1])

[1]) Srov. nález č. 2505 v AČ. XIX. 278.

[95.] Z *pobrání* něčeho pohnal-li by kto, a toho neprovedl, aby ten pohnaný co bral, než někto jiný: zuostal práv. O tom nález, kdež Václav Polák pohnal Prokopa k sv. Martinu léta MDVI [14. listopadu 1506].[1])

[1]) Srov. nález č. 1421 v AČ. XIII. 132.

O puojčení.

[96.] Puojčil-li by kto co komu a potom k tomu, komuž by puojčil, poslal, aby mu zase vrátil, a on puoj[č]ce neodepřel a potom byl z toho pohnán: má zase

vrátiti. O tom nález: Natanael Černín pohání Bohuňka Černína k sv. Martinu léta MDXII [11. listopadu 1512].

[97.] Po příbuzenství po přeslici nad ty, kto byli po meči, ale z cizích zemí, obdrželi. Markléta z Falce[1]) pohání Fridricha z Donína. Nález při Svátosti léta MDXVIII [17. dubna 1518].[2])

[1]) z *Filce* A; z *Fulce* B; čti z Fajlce. — [2]) Srov. nález č. 2537 v AČ. XIX. 302.

[XXVIII.] R. O rčení.

[1.] *Řekl-[l]i by kto komu koláč dáti,* když by ten se uptal kradené věci, a doptaje se, není jemu tím koláčem vinen. O tom nález mezi Dorotú Stříbrnú a Ambrožem Chodaurem k Svátosti [sic] léta MDIII [20. listopadu 1503].[1])

[1]) Srov. nález č. 1298 v AČ. XIII. 52.

[2.] O rčení na kruntích puohon zdvižen, kdež Alžběta z Barchova pohání Jana Oděrada k Svátosti léta MDII [12. dubna 1502].[1])

[1]) Srov. nález č. 1121 v AČ. XII. 501.

[3.] O rčení. Kto by komu řekl, když by chtěl dědictví prodati, že má jeho oc pobíditi: přisouzeno póvodovi. O tom nález mezi Děpoltem z Lobkovic a Jakubem Humphaffem[1]) k Svátosti léta božieho MDVI [28. dubna 1506].[2])

[1]) Čti: Hupaufem. — [2]) Srov. nález č. 1393 v AČ XIII. 114.

[4.] Řekl-[l]i by kto komu summu jakú peněz dáti, má tomu dosti učiniti. O tom nález mezi Divišem z Poličan a Polyxenú k Svátosti [sic] léta MDVI [12. listopadu 1506].[1])

[1]) Srov. nález č. 1403 v AČ. XIII. 121.

[5.] Řekl-[l]i by kto koho komu k manželství dáti, a to provedl, má tomu dosti učiniti. O tom nález puoněkud mezi Jiříkem Osterským a Zbyňkem z Chyš k Svátosti [sic] léta MDV [18. listopadu 1505].[1])

[1]) Srov. nález č. 1376 v AČ. XIII. 193.

[6.] Rčení kto by učinil komu o summě jaké sedě v statku a z téhož statku dáti, a potom že by na tom statku nebyl a z takového rčení pohnán byl: jest mu rčením vinen. Nález o tom mezi Janem z Šontálu[1]) a Jetřichem z Kukštaina k sv. Martinu léta MDVI [14. listopadu 1506].[2])

[1]) z *Šentálu* AB. — [2]) Srov. nález č. 1415 v AČ. XIII. 129.

[7.] Rčení a slib za jednostajnú věc přisoudili Petrovi z Březí, kdež pohnal Petra z Šternberka, že jim slíbil, že věna Aleně z Radonic, o kteréž se soudí, nedadí, k Svátosti léta MDIII [4. května 1503].[1])

[1]) Srov. nález č. 1217 v AČ. XIII. 5.

[8.] Řekl-[l]i by kto komu statek dskami zapsati, má tomu dosti učiniti. O tom nález mezi Dorotú z Veletic a Annú z Ledče k sv. Martinu léta MD [18. listopadu 1500].[1])

[1]) Srov. nález č. 996 v AČ. XI. 510.

[9.] Rčení kto by dostatečně neprovedl, a pohnaný by ničímž neodvozoval: o tom nalezena přísaha pohnanému, že jest nic nepřiřkal, kdež Václav Bezdružický pohnal Václava Tvocha k Svátosti léta MDII [14. dubna 1502].[1])

[1]) Srov. nález č. 1156 v AČ. XII. 524.

[10.] Ze rčení poháněj toho, ktožť řekl za zdravého života; budeš-li z toho koho po smrti onoho jiného poháněti, bude puohon zdvižen, neb pohnanému dá se za právo. O tom nález, kdež Viktorin probošt pohnal Mandelenu z Strašnic k sv. Martinu léta MDVIII [13. listopadu 1508][1])

[1]) Srov. nález č. 1466 v AČ. XIII. 159.

[11.] Řekli-li by dva neb víc které panně co dáti aneb komu jinému, a jeden že by dal a druhý nic, že ten, ktož dal, muož sám druhého, aby také dal, pohnati. O tom nález, kdež Otík z Veselice pohání Viléma Koutského k sv. Martinu léta MDVIII [15. listopadu 1508].[1])

[1]) Srov. nález č. 1481 v AČ. XIII. 168.

[12.] Rčení umírá s člověkem. O tom nález, kdež Mikuláš Trčka pohání Anny z Kováni k sv. Martinu léta MDXIII [11. listopadu 1513].

[13.] Řekl-li by kto komu: „Neveď na mne práva, dámť náklady,“ a potom nedal, a ten, kto právo vedl, i hnal z toho rčení a práva nevedl, až by léta prošla, a k tomu rčení toho neprovedl: proto to promlčení let jemu ke škodě nebude. O tom nález v posledních Černých v kuoži A. V [13. listopadu 1518].[1])

[1]) Srv. nález č. 2586 v AČ. XIX. 337.

O rukojmích.

[14.] Rukojmie za věno ktož jsú, když se na ně uvede,[1]) aneb že se sami znají, mají svému slibu dosti učiniti. O tom nález, kdež Beneš Sendražský pohání Jindřicha Hložka k roku Svátosti léta MDII [12. dubna 1502].[2])

[1]) *vede* B. — [2]) Srov. nález č. 1123 v AČ. XII. 503.

[15.] Rukojmie kdyby slibu odpírali, mají to zpraviti. O tom nález mezi Kateřinú z Mansdorfu a Benešem Sekerkou k Svátosti léta božieho MDVI [27. dubna 1506].[1])

[1]) Srv. nález č. 1388 v AČ. XIII. 110.

[16.] Rukojmie že by za koho co dáti musili a zase jistce k soudu komornímu pohnali: takový puohon zdvižen Janovi Svadbovi oc proti Václavovi Kralickému k sv. Martinu léta MDI (sic) [20. listopadu 1500].[1])

[1]) Srov. nález č. 1013 v AČ. XI. 522.

[17.] Rukojmie kdyby slíbili za ujištění věna, mají tomu dosti učiniti. O tom nález mezi Janem a Jindřichem Penízky a Janem Ojířem k Svátosti léta MDIII [4. května 1503].[1])

[1]) Srov. nález č. 1212 v AČ. XIII. 2.

[18.] Na rukojmí za dluh obdržal Jan Žíchovec, totižto na Adamovi z Dubé, za summu peněz k roku sv. Martina léta MDIII [17. listopadu 1503].[1])

[1]) Srv. nález č. 1280 v AČ. XIII. 44.

[19.] Rukojmie za někoho pod základ kto by byl, aby ho postavil, a nepostavil-li, má základem vinen býti. O tom nález mezi Janem z Hrušova a Janem Laydychem k roku sv. Martina léta MDVI [13. listopadu 1506].[1])

[1]) Srov. nález č. 1408 v AČ. XII. 124.

[20.] Rukojmí jednoho kto by pohnal, a víc jich bylo, za věno, a v tom puohonu že by ani summy nejmenoval, co na jeho díl přijde dáti: o tom puohon zdvižen. Kdež Jan Černčický pohání Beneše Sendražského k Svátosti léta MDXI [2. května 1511].

[21.] Rukojmie za věno kdyby jinému nežli té ženě, které to věno náleží, slibovali, muož ta žena sama těch rukojmí poháněti. O tom nález mezi Marklétú z Byšic a Kašparem k roku Svátosti léta MDVI [28. dubna 1506].[1])

[1]) Srov. nález č. 1399 v AČ. XIII. 118.

[22.] Rukojmí k soudu kto by nepostavil, nemaje na dědinách svobodných, má jemu puohon zdvižen býti. O tom nález, kdež Petr Kučera pohnal Ladslava z Šternberka k sv. Martinu léta MDIII [15. listopadu 1503].[1])

[1]) Srov. nález č. 1264 v AČ. XIII. 36.

[23.] Z rukojemství kto by koho krom listovní věci nevypravil, přisouzeno, aby vypravil z toho rukojemství, kdež Václav Roztocký pohnal Václava z Tezova[1]) k sv. Martinu léta božieho MDVI [12. listopadu 1506].[2])

[1]) z *Stezova* AB; čti z Stěžova. — [2]) Srov. nález č. 1404 v AČ. XIII. 121.

[24.] Rukojmie jestliže by kto sám druhý buď za věno přijímal, a potom týchž rukojmí ten z těch toliko jeden hnal by, kterýž je sám druhý přijímal: puohon zdvižen, kdež Kuneš z Olbramovic pohání Pavla Samuele k sv. Martinu léta MDXI [11. listopadu 1511]. — A duole pořád o témž několik nálezuov.

[25.] Pro rukojemství za věno kteráž by vdova týchž rukojmí poháněla, a ti rukojmové odpírali by slibu za též věno pravíce, že sú za též věno neslibovali, aneb že by se v tom nepamatovali, aby jí slibovali, a také ta vdova že by toho rukojemství na ně neprovedla, a také ti rukojmové pohnaní by toho, aby rukojmiemi nebyli, odvedli svědomím: tehdy tíž rukojmové mají za to zpraviti. O tom zřízení zemské okazuje B. VII.[1])

[1]) Čl. 110 zřízení zemského z r. 1500 v Archivě Českém V. str. 57, v tištěném zřízení list D. 3, a čl. 109 ZZ. 1530 (Jirečkovo vydání str. 41) na l. D. V. Cituje se tedy patrně rukopis některý snad při dskách zemských chovaný.

O registřích kupeckých.

[26.] Registry kupeckými ktož by dluh pokázal, a strana druhá toliko toho holou řečí bránila: má spraviti táž strana. O tom nález mezi Duchkem z Vlkanova a Dorotú z Košíně[1]) k roku Svátosti léta MDII [21. dubna 1502].[2])

[1]) z Košinné AB. — [2]) Srov. nález č. 1174 v AČ. XII. 536.

[27.] Registry kupeckými nic provedeno není bez jiného svědomí a cedulí řezaných, ač strana odporná holými slovy toliko odpírala. O tom nález mezi Erazimem kupcem a Wolfem z Kukštaina k roku sv. Martina léta MD [11. listopadu 1500].

[28.] Na registra kupecká pro dluh a na jednoho svědka, ale týž svědek summy zejmena nevyznává, než toliko dluh, nalezena přísaha póvodovi za jeho dluh: kdež Barbora z Kolína pohání držitelóv statku po panu kancléřovi nebožtíkovi v Černých koženných B. XXVII [11. května 1519].[1])

[1]) Srv. půhon č. 2708 v AČ. XIX. 391.

[29.] Z *rozdílu* pohnal Jan z Pohnání Petra bratra svého a obdržal i to, aby mu počet udělal před úředníky menšími, k roku sv. Martina léta MDIII [17. listopadu 1503].[1])

[1]) Srv. nález č. 1279 v AČ. XIII. 43.

[30.] O *rybníka* skopání puohon zdvižen Janovi Chrustenskému, kdež pohnal Malostranských k roku sv. Martina léta božieho MDIII [18. listopadu 1503].[1])

[1]) Srv. nález č. 1296 v AČ. XIII. 51.

[31.] *Rozvazoval-li by* kto, kdyby se bili, a ten, kto by rozvazoval, uchytil některému braň anebo jej chytil, a v tom ten od druhého raněn byl a pohnal ten raněný toho, kto jej rozvazoval: o tom nález mezi Petrem Příským[1]) a Otíkem z Šlovic[2]) k Svátosti léta MDII [15. dubna 1502].[3])

[1]) Mylně *Přínským* AB. — [2]) z *Slavic* AB. — [3]) Srv. nález č. 1169 v AČ. XII. 532.

[32.] *Rytířský člověk* když by který jsa vězněm a byl přikázaným služebníkem něčího, že pán toho člověka rytířského, kterémuž se jest přikázal, muože od něho poháněti, poněvadž své svobody nemuože užiti. O tom v komorním soudu léta MD.

[XXIX.] S. O staném právu.

[1.] *Stané právo přes rčení* před úředníky. Nález o tom, kdež Ambrož Chodaur pohání Doroty Stříbrné. Zuostal práv k sv. Martinu léta MDV [15. listopadu 1505].[1])

[1]) Srv. nález č. 1368 v AČ. XIII. 98.

[2.] Stané právo kto by přijal mimo přestání na smlúvě, má mu zdviženo býti. O tom nález mezi Zikmundem Baršem a Zbyňkem Kornhauzským k Svátosti léta MDIII [1. května 1503].[1])

[1]) Srv. nález č. 1187 v AČ. XII. 544.

[3.] Stané právo měl-li by kto na kom, a po tom právu staném summy své že by dobyl, a ten, kto by dal na sobě právo ustáti a po něm summu zaplatil, i po tom zaplacení, dada létuom projíti, teprv zase svého póvoda poháněl, že by na něm právo stané omylně měl a že mu puohonu nedodal: již nic neobdrží. O tom nález, kdež Pavel z Adržpachu pohání Fraňka v Černých koženných B. XXVII [12. května 1519].[1])

[1]) Srv. půhon č. 2723 v AČ. XIX. 395.

[4.] O *slovích* duotklivých nález, kdež Albrecht Cipla pohání Martina Lišky: Cipla byl by práv zuostal k roku sv. Martina léta MDX [11. listopadu 1510].

[5.] Pro slova posměšná, pro lání a pro zbití pohnal Zivold Jana Čejky. Puohon zdvihli, protože z trojí věci hnal. Nález léta MDXV při sv. Martinu [16. listopadu 1515].[1])

[1]) Srv. nález č. 1774 v AČ. XIII. 399.

O svěření.

[6.] Svěřil-li by kto co víc osobám než jedné, z toho má ty všecky osoby viniti. O tom nález s zdvižením puohonu mezi Fabianem z Litoměřic a Marklétú Nadřencovú k Svátosti léta MDX [16. dubna 1510].[1])

[1]) Srv. nález č. 1660 v AČ. XIII. 311.

[7.] O svěření listu hlavního na díl summy: nález, kdež Adam Hložek pohnal Jana Bajchorského. Podány strany ku přísaze k roku sv. Martina léta MDXI [13. listopadu 1511].[1])

[1]) Srv. nález č. 2015 v AČ. XIX. 4.

[8.] Svěřenú věc kto by pravil, že by vrátil, a strana druhá žádala toho, aby to provedl, že jest vrátil: má pohnaný zpraviti to, že jest vrátil. O tom nález, kdež Jan z Doudleb pohnal Voldřicha Mezenského k sv. Martinu léta MDVI [16. listopadu 1506].[1])

[1]) Srv. nález č. 1427 v AČ. XIII. 135.

[9.] Svěřená věc komu by dána k schování byla, a jiný z toho pohnal toho, komu by svěřeno bylo, a tomu, ktož by pohnal, ta věc svěřená nenáležela, než někomu jinému: má to ten, komuž svěřeno, u desk zemských položiti ꝛc. O tom nález mezi Jakubem z Lestkova a Zikmundem odtudž k roku sv. Martina léta božieho MDIX [14. listopadu 1509].[1])

[1]) Srov. nález č. 1528 v AČ. XIII. 200.

[10.] O svěření listóv s dobrú volí pohnal Matěj Hádek z Žatce Čeňka[1]) z Sedčic. Přisouzeno témuž Hádkovi, aby mu takové listy aneb summa v nich zapsaná dány byly, k Svátosti léta MDIII [3. května 1503].[2])

[1]) Mylně *Zdeňka* AB. — [2]) Srov. nález č. 1199 v AČ. XII. 552.

[11.] O témž a mezi týmiž: než to že strana pohnaná pravila, že jest listy zase vrátil, i nalezena pohnanému přísaha k Svátosti léta MDIII [3. května 1503].[1])

[1]) Srov. nález č. 1200 v AČ. XII. 553.

[12.] Svěřil-li by kto komu summy peněz, aby jich někomu puojčil, má mu jich zase dopomoci. O tom nález, kdež Zikmund Bareš pohnal Albrechta Ciplu k Svátosti léta MDXVIII [19. dubna 1518].[1])

[1]) Srov. nález č. 2539 v AČ. XIX. 304.

[13.] Svěřil-li by kto komu jaké summy, tak aby mu dskami zapsána byla, ješto by snad tomu, kto by svěřil, ve dsky zapsáno býti nemohlo, a v tom svěření ten, komu svěřeno, umřel, a z takové summy svěřené chtěli by dědici po smrti toho z té summy napomínati, a ten, ktož svěřil, to by pokázal a provedl, že ta summa byla svěřena: i ti dědici toho umrlého neobdrží, ač i dsky na to majíce.

O tom nález, kdež Václav oc [z Oudoleně] pohání Chrudimských v Černých koženných B. XXVIII [12. května 1519].

[14.] *O spolku role* puohon zdvižen, kdež Bohouněk Špina pohání Vaňka Zámrského k Svátosti léta MDII [13. dubna 1502].[1])

[1]) Srov. nález č. 1137 v AČ. XII. 511.

O smluvách.

[15.] O smlouvy nezdržení, o krunt a duom šosní nález mezi Bartošem od Modré ruože a Jiříkem Berkou. Týž Bartoš ostal práv k roku Svátosti MDX [16. dubna 1510].[1])

[1]) Srov. nález č. 1654 v AČ. XIII. 306.

[16.] O smlúvy nezdržení a v té o zapsání dskami statku, o tom nález mezi Kašparem Robmhappem a Janem Bělohlavem. Přisoudili Robmhappovi k roku sv. Martina léta MDV [12. listopadu 1505].[1])

[1]) Srov. nález č. 1352 v AČ. XIII. 88.

[17.] Smlúvu o lidi zběhlé zdvihli Jindřichovi z Kolovrat, kdež pohnal Zbyňka odtudž k roku Svátosti léta MDIII [6. května 1503].[1])

[1]) Srov. nález č. 1234 v AČ. XIII. 16.

[18.] Smlúva o neosazení mlýna Jiříkovi Osterskému přisouzena na Petrovi mlynáři k roku Svátosti léta MDIII [6. května 1503]. — O témž druhý nález.[1])

[1]) Srov. nálezy č. 1238 a 1239 v AČ. XIII. 18 a 19.

[19.] Smlúvy nezdržení o vodu. Nalezeno, aby na to purkrabie vyjel, mezi Janem Dubeckým a Staroměstskými k Svátosti léta MDVIII [5. května 1508].

[20.] O smlúvy nezdržení, ješto se dotýče vody puštění. Nález o tom mezi Janem Dubeckým a Staroměstskými k sv. Martinu léta MDIII [15. listopadu 1503].[1])

[1]) Srov. nálezy č. 1260 a 2099 v AČ. XIII. 33, XIX. 55.

[21.] Smlúvy nezdržení o plat kněžský. Puohon zdvižen Janovi z Doupova, kdež pohnal Jakuba z Vřesovic k roku sv. Martina léta MDIII [17. listopadu 1503].[1])

[1]) Srov. nález č. 1288 v AČ. XIII. 46.

[22.] Z smlúvy nezdržení puohon, a nestojí v čem zdržána není. Proto přisouzeno Matyášovi postřihačovi na Apoloně k sv. Martinu léta božieho MDVIII [17. listopadu 1508].[1])

[1]) Srov. nález č. 1496 v AČ. XIII. 176.

[23.] Z smlúvy nezdržení kto by pohnal a k tomu z nějaké summy týmž puohonem: o tom puohon zdvižen, kdež Zikmund Bareš pohání Zbyňka Kornhauzského k Svátosti léta MD prvního [28. dubna 1501].[1])

[1]) Srov. nález č. 1036 v AČ. XI. 537.

[24.] Smlúvu kto by s kým oč učinil a v tom umřel, poručníci jsú povinni té smlúvě po jeho smrti dosti učiniti. O tom nález mezi Zdeňkem Loučeňským a Elškú z Běšin k Svátosti léta MD [sic, 15. dubna 1502].[1])

[1]) Srov. nález č. 1171 v AČ. XII. 534.

[25.] Z smlúvy nezdržení pohnal Václav Kopanský Zikmunda Holce a nepoložil, v čem mu té smlúvy nezdržal. Zdvihli puohon k roku Svátosti léta MDII [sic] [19. listopadu 1501].[1])

[1]) Srov. nález č. 1094 v AČ. XII. 481.

[26.] Z smlúvy nezdržení o rybník bylo by přisouzeno, kdyby jiné příčiny nebylo k zdvižení. O tom nález, kdež Vaněk Zámrský pohnal Bohuňka Špiny k roku Svátosti léta MDII [13. dubna 1502].[1])

[1]) Srov. nález č. 1144 v AČ. XII. 516.

[27.] Smlúvy nezdržení o nedodělání rybníka přisouzeno, kdež Václav Tvoch pohnal Václava Horňáteckého k Svátosti léta MDIV [23. dubna 1504].[1])

[1]) Srov. nález č. 1330 v AČ. XIII. 74.

[28.] Pro smlúvy nezdržení a v té smlúvě o braní platu úročního pohnal Vít pernikář Jakuba kotláře. A ten puohon zdvižen k sv. Martinu léta MDIX [16. listopadu 1509].[1])

[1]) Srov. nález č. 1547 v AČ. XIII. 215.

[29.] K smlúvě pečeti kto by přitisknúti nechtěl, by pak i o krunt bylo, muož hnáti z toho. O tom puohon, kdež Jan z Klenového pohání Jana z Velhartic k Svátosti léta MDXIII [8. dubna 1513].

[30.] Z smlúvy dosti neučinění hnal-li by kto, ješto by smlúva zrušena nebyla, a pohnaný by pravil, že toho kruntu, ješto se též smlúvy lidí na týchž kruntech dotýče, již v držení není: dáno proto póvodovi za právo, že smlúva neporušena byla. Nález, kdež Voldřich Popel hnal Jana Šlechtu k sv. Martinu léta MDXII [11. listopadu 1512].

[31.] Z smlúvy nezdržení ktož by pohnal, a v té smlúvě stálo: Jestliže by oč v též smlúvě strany s sebú uhoditi nemohly, aby podaly o to na rozeznání soudcí zemských: i nalezeno, aby to na též pány soudu zemského vznesli. O tom nález, kdež Voldřich Myška pohnal Jana ze Žlunic k sv. Martinu léta MDXII [11. listopadu 1512].

[32.] Z smlúvy nezdržení pohnal-li by kto, ješto by se statku v cizí zemi dotýkalo: takový puohon zdvižen, kdež Vilím Šumburk pohnal Václava Šumburka v Černých koženných A. XVII [17. listopadu 1518].[1])

[1]) Srov. nález č. 2603 v AČ. XIX. 349.

[33.] Smlúvy nezdržení o rybník přisouzeno by bylo, kdyby jiné příčiny nebylo; než že se kruntóv dotýká, proto nic přisouzeno není. O tom nález, kdež Václav Húgwic pohnal Jindřicha Špetli v Černých koženných A. XXV [20. listopadu 1518].[1])

[1]) Srov. nález č. 2611 v AČ. XIX. 355.

[34.] Z smlúvy nezdržení a v tom pro nezaplacení summy za krunt dědičný pohnal Petr Pašinka Jana Kapříka, a obdržal. O tom nález v Černých koženných B. XXX [13. května 1519].

O statcích.

[35.] O statku užívání kruntovního. Nález o tom: Kateřina z Jičínėvsi pohnala Jana Kapříka a zuostala práva, k Svátosti léta MDIII [1. května 1503].[1])

[1]) Srov. nález č. 1181 v AČ. XII. 540.

[36.] Statek kto by komu řekl zapsati aneb dáti, a kto to provedl, má tomu dosti učiniti. O tom nález mezi Dorotú z Veletic a Annú z Ledče k roku sv. Martina léta MD [18. listopadu 1500].[1])

[1]) Srov. nález č. 996 v AČ. XI. 510.

[37.] Z statku a k tomu z svrchkóv a nábytkóv kto by pohnal, má puohon zdvižen býti. O tom nález mezi Dorotú z Veletic a Annú z Ledče k roku Svátosti léta MDIV [23. dubna 1504].[1])

[1]) Srov. nález č. 1319 v AČ. XIII. 67.

[38.] Z statku vytištění puohon zdvihli Janovi Žibřidovi, kdež Jana Holuba hnal k Svátosti léta MDII [13. dubna 1502].[1])

[1]) Srov. nález č. 1142 v AČ. XII. 515.

[39.] Statku držitele z jaké summy ktož chce pohnati, má to provésti předkem, že jest držel statek ten, kohož pohání. O tom nález mezi Mandelenú z Třibřich a Barborou z Vostrova k roku sv. Martina léta MDVIII [16. listopadu 1508].[1])

[1]) Srov. nález č. 1490 v AČ. XIII. 173.

[40.] Statek po někom zuostalý ktož by brali, a někto na tom statku dluh měl a hnal by z toho jedné osoby toliko, která by ten statek také brala, a nehnal jiných, ješto by také ten statek brali: má puohon zdvižen býti. O tom nález mezi Pavlem z Jemníka a Mání z Lukavce k Svátosti léta božieho MDX [10. dubna 1510]. — O témž a mezi týmiž druhý pořád.[1])

[1]) Srov. nálezy č. 1626 a 1627 v AČ. XIII. 285, 286.

[41.] Pro statek zamčený pohnal Wolf z Kukštajna Krištofa odtudž, ale že nejmenoval jaký statek zejména: zdvihli puohon k roku sv. Martina léta MDIII [14. listopadu 1503].[1])

[1]) Srv. nález č. 1258 v AČ. XIII. 32.

[42.] Z statku jakého neb z svrchkóv, klenotóv, nábytkuov, z zlatých peněz kto by pohnal, a zejména nejmenoval zvlášť peněz a svrchkóv v tom puohonu: ten puohon bude zdvižen, kdež Izaiáš pohání Anny z Kováni k sv. Martinu léta MDXII [11. listopadu 1512].

[43.] Statek čí bral-li by kto po smrti, a někto jsa rukojmí za toho, čí to statek byl, i musil by své dáti, a potom hnal toho, ktož ten statek bral, a ten by pravil, že nebral než svój, což jeho bylo, a jiného nic: i má to spraviti, že jest toliko své bral. O tom nález, kdež Mikuláš ɔc pohání Johanku z Kopidlna k Svátosti léta MDXIV [28. dubna 1514].

[44.] Pro statek na kruntích svobodných pobraný člověku Táborských obdrželi na člověku Kateřiny z Pacova. Nález o tom k sv. Martinu léta MDXII [11. listopadu 1512].

[45.] Z statku kterého kto by komu povinen byl co dáti, a než by dal, že [1]) by ho pustil rukojmím anebo někomu jinému: proto ten, ktož prve ten statek držal a zvlášť při tom také držení že puohonem zastižen byl, povinen tomu dosti učiniti. O tom nález, kdež Vilém z Šebířova pohnal Jana z Svojanova v Černých koženných A. VII [13. listopadu 1518].[2])

[1]) *až* AB. — [2]) Srv. nález č. 2588 v AČ. XIX. 339.

[46.] *Soudem komuž by co bylo* přisouzeno, ješto by se summy peněžité nedotýkalo: má před úředníky provozováno býti, zač to stálo ɔc. O tom nález mezi Dorotú z Veletic a Zikmundem Baršem k sv. Martinu léta božieho MD druhého [11. listopadu 1502].

[47.] Soud komorní nemá rozsuzovati úřadóv zemských, zvláště toho, co kto od těch úřadóv béře. O tom nález, kdež Jan a Bernart Klášterští pohnali Bohuslava Chrta jakožto purkrabí k sv. Martinu [sic] léta MDX [20. dubna 1510].[1])

[1]) Srv. nález č. 1678 v AČ. XIII. 324.

[48.] O *stodoly zamčení* bylo by přisouzeno knězi Jiříkovi, faráři v Starém Kníně, na Janovi Dobešovi, by byl provedl to zamčení, k roku sv. Martina léta MDIII [17. listopadu 1503].[1])

[1]) Srv. nález č. 1276 v AČ. XIII. 42.

O svrchcích.

[49.] Svrchkóv pobrání z kruntóv přisouzeno Jindřichovi Loučenskému na Zdeňkovi bratru jeho k Svátosti léta MDVIII [9. května 1508].

[1]) Srv. nález č. 1457 v AČ. XIII. 153.

[50.] Svrchky a nábytky za statek položeny i přisouzeny. Nález mezi Pavlem z Snětu a Jetřichem z Kolovrat k Svátosti léta MDI [29. dubna 1501].[1])

[1]) Srv. nález č. 1046 v AČ. XI. 542.

[51.] Z svrchkóv a z hospodářských věcí kto by pohnal, nalezeno, aby před úředníky to provozoval. O tom nález mezi Petrem Kučerú a Jiříkem Bezdružickým k sv. Martinu léta MDVI [13. listopadu 1506].[1])

[1]) Srv. nález č. 1409 v AČ. XIII. 125.

[52.] Z svrchkóv a nábytkóv kto by pohnal neb z jiných věcí po něčí smrti, a týž póvod žádal za prodlení, nemaje pohotově svědkóv: pohnaný není povinovat tím puohonem nic dáti. O tom mezi Samuelem z Rysmburka a Oršilou jinak Ofkou z Hradce k Svátosti léta MDVIII [8. května 1508].[1])

[1]) Srv. nález č. 1453 v AČ. XIII. 151.

[53.] Z svrchkóv kto by pohnal a zejména jich nejmenoval, neobdrží. O tom nález, kdež Tomáš Horňatecký pohnal Mandeleny ɔc k roku Svátosti léta MDI [sic] [3. května 1503].[1]) [1]) Srov. nález č. 1205 v AČ. XII. 557.

[54.] Z svrchkóv a nábytkóv kto by koho hnal a jich zejména v puohonu nepostavil: o tom puohon zdvižen Zikmundovi Škruhovi,[1]) kdež pohnal Annu z Rysmburka k sv. Martinu léta božieho MDXI [11. listopadu 1511].

[1]) Čti: Škrhovi. Srv. svědomí č. 1686 a 1832 v AČ. XIII. 331 a 443.

[55.] Pro svrchky a nábytky kto by pohnán byl, ješto by je na kruntích pobral a ty krunty že by s týmiž svrchky a nábytky koupil: tu jest pohnanému dáno za právo. O tom nález: Vaněk z Hněvčevsi[1]) pohnal Otmara k sv. Martinu léta MDV [17. listopadu 1505].[2]) [1]) z *Nemyčevsi* AB. — [2]) Srov. nález č. 1374 v AČ. XIII. 102.

[56.] Z svrchkóv a nábytkóv pohnal-li by kto a provedl by: nalezeno, aby před úředníky menšími, zač sú ti svrchkové a nábytky stáli a co jich bylo ɔc, provozoval.[1]) Nález mezi Bartolomějem z Červeného Újezdce a Jiřím z Násilé k Svátosti léta MDXII [23. dubna 1512]. [1]) Schází v A.

[57.] O svrchkóv pobrání na tvrzi[1]) nalezeno Václavovi z Ouberovic, aby pan Slavata dal, a nedal-li by, aby Václav před menšími úředníky provozoval, k Svátosti léta MDXIII [13. dubna 1513]. [1]) Schází v B.

[58.] Z svrchkóv a nábytkóv pobrání na kruntích obdržal Jan Kamenický z Smečna na Janovi Buštěhradským v Černých koženných C. V [14. května 1519].

[59.] *O seno pobrání* na louce přisouzeno panu Jencovi na Stříbrném k roku Svátosti léta MDII [14. dubna 1502].[1]) [1]) Srov. nález č. 1147 v AČ. XII. 518.

[60.] Z *summy* pohnal-li by kto i z úrokóv, nemá jemu než summa přisouzena býti, ač provede-li ji. O tom nález mezi Janem z Radče[1]) a Zikmundem Čížem k roku sv. Martina léta MDIX [12. listopadu 1509].[2])

[1]) z *Radíče* AB. — [2]) Srov. nález č. 1506 v AČ. XIII. 184.

[61.] Z summy jaké kto by hnal a jí zejména nejmenoval: proto přisouzeno jest Janovi Ryšavému na Lidmile jinak Příbě k sv. Martinu léta MDXI [17. listopadu 1511].[1]) [1]) Srov. nález č. 2039 v AČ. XIX. 22.

[62.] Z summy peněz kto by pohnal větčí, než by pohnati měl, a strana druhá provedla, že jest menší summu dlužna, proto ta menší summa póvodovi má přisouzena býti. O tom nález mezi Matúšem a Děpoltem z Lobkovic k roku Svátosti léta MDIII [sic, 13. dubna 1502].[1])

[1]) Srov. nález č. 1143 v AČ. XII. 515.

[63.] Z summy zadržalé k oltáři v kostele pohnali Viktorin Cukrman ɔc držitelóv statkóv někdy Joštových a obdržali puohon k roku Svátosti léta MDII [11. dubna 1502].[1]) [1]) Srov. nález č. 1118 v AČ. XII. 499.

[64.] *Syna neb dceru* ktož by komu vzal a z toho potom pohnán byl, a při soudu pravil pohnaný, že se toho syna nikdy ꝛc doptati nemuož aneb že jest umřel, a toho všeho že by dostatečně neprovedl: má to spraviti. O tom nález mezi Marklétú z Markvartce a Smilem k Svátosti léta MDIII [1. května 1503].[1])

[1]) Srov. nález č. 1186 v AČ. XII. 543.

O slibu.

[65.] Slib a rčení za jednostajnú věc odsoudili Petrovi z Březí, kdež pohnal Petra z Šternberka k Svátosti léta MDIII [4. května 1503].[1])

[1]) Srov. nález č. 1217 v AČ. XIII. 5.

[66.] V slibu kto by se nepamatoval, tak pravě, a svědky jeho neodvedl: má to spraviti. O tom nález mezi Salomenú z Mečkova a Petrem Apolonem k Svátosti léta MDIV [24. dubna 1504].[1])

[1]) Srov. nález č. 1339 v AČ. XIII. 80.

[67.] Slíbil-li by kto komu co dáti, a v tom nežli by to, což slíbil, dal, do vězení vzat byl, a skrze to vězení to mu vzato bylo, což dáti slíbil: o tom puohon zdvižen, kdež Mandalena z Klinštajna pohnala Jana z Karlatu v Černých koženných A. XXI [18. listopadu 1518].[1])

[1]) Srov. nález č. 2605 v AČ. XIX. 351.

[68.] *Suol* kto by komu k ujmě měřil, má prve než požene, o to k tomu, ktož měří, poslati, aby to zastavil, jináč ten puohon bude zdvižen. O tom nález, kdež purgmistr ꝛc. Velvarští pohnali Elšky z Landštajna k sv. Martinu léta MDIII [17. listopadu 1503].

[69.] O témž druhý pořád mezi týmiž. A provedl a nejmenoval zejména toho.[1])

[1]) Srov. nálezy č. 1283 a 1284 v AČ. XIII. 46.

O svědcích.

[70.] Svědkové kdyby co svědčili k soudu, a ta věc byla na panu purkrabí hradu Pražského, aby vyjel, odložena, a tam před týmž panem purkrabí tíž svědkové jináč než při soudu svědčili: mají postaveni býti před soudem komorním. O tom nález, kdež Zbyněk Kornhauzský pohání Jana Malikovského k Svátosti léta MDII [11. dubna 1502].[1])

[1]) Srov. nález č. 1116 v AČ. XII. 498.

[71.] K svědomí než k při ktož by prve pohnal, má dáti pokuty X kop grošóv českých. O tom nález v Aksamitových tlustých v památných s zadu k roku sv. Martina léta MDVIII [15. listopadu 1508] mezi Vilémem Koutským a kněžnami.[1])

[1]) Srov. nález č. 1485 v AČ. XIII. 170.

[72.] *Služebník* člověk rytířský jsa u někoho přikázaný, a jestli by byl vězněm, že pán toho člověka rytířského, kterémuž se jest přikázal, muože od něho pohánětí,

poněvadž své svobody užiti nemuože. O tom nález mezi Zikmundem Baršem z Kamenice a Václavem Mutrplosem léta MDXII v pátek den sv. Alžběty [29. list. 1512].

[XXX.] U—V. O ubrmanech.

[1.] *Ubrmané mocní mají* konce činiti. O tom nález mezi Kundrátem z Najdperku[1]) a pánem z Splavna [čti: z Gutšteina] k roku Svátosti léta božieho MDI [29. dubna 1501].[2])

[1]) z *Najderku* AB. — [2]) Srov. nález č. 1040 v AČ. XI. 539.

[2.] Na ubrmanech mocných ktož přestává, a oni by konce neučinili, mohou pohnáni býti z toho, a bude jim nalezeno, aby tu výpověď mezi stranami učinili; a pakli by neučinili, a ten, ktož pohnal, položil by sobě toho summu peněžitú: i tu budú povinni jemu též ubrmané dáti. Nález o tom, kdež Vávra krajčí pohnal Řehoře a Hrona a jiných ꝯc k sv. Martinu léta MDXI [20. listopadu 1511].[1])

[1]) Srov. nález č. 2063 v AČ. XIX. 43.

[3.] Ubrmané pro nestání k mocné výpovědi komu by dali právo stané: nalezeno pro dosti neučinění téhož práva staného, aby jemu dosti učinil. Nález o tom, kdež pohnal Hendrich Kutnaur pánóv Klášterských v Červených koženných A. XIX [17. listopadu 1518].[1])

[1]) Srov. nález č. 2604 v AČ. XIX. 350.

O vězení.

[4.] V vězení kto by koho bez hodné příčiny držeQli: jest pychem vinen tím. O tom nález mezi Jírou Hošťálkem z Chvalenic a Janem Chvalenickým k roku Svátosti léta MDII [12. dubna 1502].[1])

[1]) Srov. nález č. 1129 v AČ. XII. 506.

[5.] Vízil-li by kto cizího člověka, a ten, kto by vízil, z toho pohnán byl, a někteří strýci téhož pohnaného byli nedílní, mají také pohnáni býti, jináč ten puohon zdvižen. O tom mezi Žibřidem Žďárským a Bohuslavem ꝯc Chotky k Svátosti [sic] léta MDI [sic, 13. listopadu 1506].[1])

[1]) Srov. nález č. 1410 v AČ. XIII. 125.

[6.] V vazbě držal-li by kto komu jaké lidi přes slušné poddávání, muož z pychu hnán býti, a obdrží se na něm pych. O tom nález, kdež Václav Solský pohnal Václava z Bohuslavic k sv. Martinu léta MDXI [19. listopadu 1511].[1])

[1]) Srov. nález č. 2055 v AČ. XIX. 36.

[7.] V vězení kto by držal čího člověka pro neslušnú pohruožku, ješto by pán jeho se jím ujistiti nechtěl, a týž pán hnal by toho, ktož jej u vězení má, z pychu pro to vězení téhož člověka: nic neobdrží. O tom nález, kdež Jindřich Hodějovský pohnal Votických k sv. Martinu léta MDXV [11. listopadu 1515].

[8.] Do vězení dal-li by kto koho na čím cizím právě, a to právo že by tomu, ktož by vsaditi dal, pověděli, aby k tomu zase ve dvú nedělí stál vedle práva, a on nestál, a vězeň by vydán byl pryč neb ušel: i nalezeno, že ten toho, ktož vsaditi

dal, ostal křiv, poněvadž ve dvú nedělí k tomu nestál. O tom nález, kdež Ondřej Hodinář pohnal Klášterských pro Krupecké k Svátosti léta MDXVIII [21. dubna 1518].[1])

[1]) Srov. nález č. 2550 v AČ. XIX. 316.

[9.] Z úrokóv pobrání na kruntích přisouzeno Janovi Zumrovi na Ambrožovi Mulfarovi[1]) k sv. Martinu léta MDI [15. listopadu 1501].[2])

[1]) *Mukfarovi* AB'. — [2]) Srov. nález č. 1068 v AČ. XI. 558.

[10.] O témž k Svátosti léta MDIII [5. května 1503], kdež Mandelena z Walštaina pohání Jindřicha odtudž.[1])

[1]) Srov. nález č. 1226 v AČ. XIX. 11.

O vajpovědi.

[11.] Vajpovědi smlúvčí kto by dosti neučinil, má to ohledáno býti těmi smlúvcemi, není-li čemu dosti učiněno; a nebylo-li by, aby zase k soudu stáli ꝛc. O tom nález, kdež Jan Kristof ꝛc z Oudimě pohání Jana z Kamenné Lhoty k Svátosti léta MDX [13. dubna 1510].[1]]

[1]) Srv. nález č. 1639 v AČ. XIII. 294.

[12.] Vajpovědi mocné která by strana dosti neučinila, a bylo-li by více osob než jedna s jedné strany, a druhá strana že by hnala pro dosti neučinění též výpovědi jednu osobu, a jiných z též strany nic: ten puohon zdvižen, kdež Jiřík z Kováního pohání Rynarta Pakostu k Svátosti léta MDXIII [8. dubna 1513].

[13.] Vajpovědi mocné kto by dosti neučinil, aby jí dosti učinil; kdež Jiřík z Kováni pohnal Rynarta [Pakostu z Libivě] v Černých kožených C. III [14. května 1519].

O věnách.

[14.] Za věno rukojmie nedostateční když by byli aneb nic neměli, o tom nalezeno, aby ta vdova ke dni úternímu toho obeslala, kto ten statek drží, kde je najprv vznesena, vezmúc list od úřadu komorničí k sv. Martinu léta MDV [13. listopadu 1505].[1])

[1]) Srov. nález č. 1356 v AČ. XIII. 90.

[15.] O vznesení něčí manželky na statek cizí, že ten, na čiž statek jest vznesena, a věna že by neměla ujištěného, muož pohnati toho manžela jejího, aby mu statek očistil a věno ženě své ujistil. O tom nález, kdež Wolf z Chrástu pohnal Delfína k roku sv. Martina léta MD [11. listopadu 1500].

[16.] Za věno které manželce kdyby kto slíbil za muže jejího, má tomu dosti učiniti. O tom nález, kdež Markléta Doubková [z Šertinku] pohnala Kristofa z Hernsdorfu v Černých kožených C. III [14. května 1519].

[17.] O věno která by vdova poháněla, že by jí kto byl za věno rukojmie, a ten pohnaný odpíral by tomu slibu právě, že jest jí za věno nesliboval, aneb se v tom nepamatoval, aby jí sliboval, a táž vdova toho také žádným svědomím neprovedla, ani pohnaný též toho odvedl svědomím: má pohnaný spraviti. O tom Zřízení zemské B. VII.

[18.] Pro *uvázání* dědin, porostlin, luk pohnala Johanka z Vlastislavě Žibřida ze Žďáru k Svátosti léta MDIII [1. května 1503]. Zdvižen jí puohon.[1])

[1]) Srv. nález č. 1185 v AČ. XII. 543.

[19.] Proti *vajsadám* kto by komu co učinil, nemuož k soudu komornímu z toho hnáti. O tom puohon zdvihli purgmistru ɔc Staroměstským, kdež pohnali Horníkóv k sv. Martinu léta MDV [17. listopadu 1505].[1])

[1]) Srov. nález č. 1372 v AČ. XIII. 100.

[20.] *Úplatek* kto by od koho zač míti chtěl, ješto by o to smlúvy, co má zač placeno býti, neučinil: není ten úplatkem žádným povinen. O tom nález mezi Rynartem Pakostou a Martinem Modliškovic[1]) k Svátosti léta MDIII [3. května 1503].[2])

[1]) z *Modlošovic* AB. — [2]) Srov. nález č. 1202 v AČ. XII. 555.

[21.] *Úředník* čí pohnal-li by koho z čeho, ješto by to, z čeho pohání, náleželo tomu, čí ten úředník jest: puohon zdvižen, kdež Abraham z Trojetic pohnal Kristofa z Kukštaina, jsa úředníkem klášterským, a to, z čeho pohání, k klášteru přísluší. K sv. Martinu léta MDXII [11. listopadu 1512].

[22.] Za *ujištění* kto by koho a pro někoho žádal, a nic jiného, než aby se jím ujistil, a ten, kto by měl ujištěn býti, potom někde seděl u vězení, a onen, kto se měl ujistiti jím, byl pohnán od toho, ktož za ujištění žádal: i ten puovod nezuostal práv. O tom nález: Markvart Fricek pohnal Jana z Svojanova k sv. Martinu léta božieho MDXII [11. listopadu 1512].

[23.] *K věrné ruce* ktož by komu co dal schovati, a ten, kto by to u sebe měl, tomu, ktož mu dal schovati, nějakých peněz puojčoval, potom před soudem pravil, že mu toho vydati nechce, což mu schovati dal, leč mu jeho dluh oplatí: i nalezeno, aby to, což mu svěřeno jest, vydáno bylo; než zase chce-li o svój dluh hleděti, právo se mu nezavírá. Nález o tom, kdež Ofka Přínská pohnala mistra špitálského k sv. Martinu léta MDXII [11. listopadu 1512].

[24.] *Z užívání* kruntóv, totiž dvoru ɔc, pohnal Jan Kamenický z Smečna Jana Buštěhradského v Černých kožených C. VI [14. května 1519].

[25.] *O valchu* na kruntích svobodných pohnal Václav Húgwic Jindřicha Špetli a obdržal. Nález o tom v Černých kožených A. XXVII [20. listopadu 1518].[1])

[1]) Srov. nález č. 2612 v AČ. XIX. 357.

[XXXI.] Z. O základu.

[1.] *Základ kto by s kým měl* o summu, o tom nález, kdež Blažek konvář pohání Blažka Štejn[r]ajtara. Tu týž konvář obdržal základ léta MDVIII [sic, 12. listopadu 1511].[1])

[1]) Srov. nález č. 2012 v AČ. XIX. 1.

[2.] O témž mezi Kateřinou Sýkorkou a Jeronymem kupcem k sv. Martinu [14. listopadu 1508].[1])

[1]) Srov. nález č. 1468 v AČ. XIII. 160.

[3.] Základ propadený obdržal Jan z Libochové na Jindřichovi z Újezda, že mu řekl propadnúti sto kop grošuov českých a dáti, bude-li hráti kdy přes X kop grošuov českých. Puohon k sv. Martinu léta MDXI [13. listopadu 1511].[1])

[1]) Srov. nález č. 2026 v AČ. XIX. 5.

[4.] Základ obdržal Václav Záruba na Prokopovi Otmarovi [z Holohlav], kdež ho pohnal k sv. Martinu léta MD [17. listopadu 1500].[1])

[1]) Srov. nález č. 994 v AČ. XI. 508.

[5.] *Zvěř* kto by honil velikú, o tom nález mezi Burjanem ꝯc Kraselovskými a Václavem Příškem. Dáno Kraselovským za pokutu L kop grošuov českých za právo k roku Svátosti léta MDX [11. dubna 1510].[1])

[1]) Srov. nález č. 1631 v AČ. XIII. 289.

[6.] Pro *zranění* v kázeň vzat Václav Útrata, kdež ho pohnal Jindřich z Nové Vsi k Svátosti léta MDIV [23. dubna 1504].[1])

[1]) Srv. nález č. 1324 v AČ. XIII. 70.

[7.] Zbil-li by kto koho v rozvadcích, a ten zbitý by proto hnal z pychu: nebude mu přisouzen pych. O tom nález, kdež Jindřich Hodějovský pohnal Petra z Doudleb v Černých koženných A. XXIII [18. listopadu 1518].[1])

[1]) Srov. nález č. 2607 v AČ. XIX. 353.

[8.] *Zločinec* kdyby komu z vazby bezelstně utekl, že tomu, ktož ho ku právu dal, nic vinen není: o tom nález mezi Janem Brázdimským[1]) a Adamem Tovačovským k Svátosti léta MDII [12. dubna 1502].[2])

[1]) *Brázdlínským* AB. — [2]) Srov. nález č. 1133 v AČ. XII. 509.

[9.] Po zločinci čeho by se kto doptal na kterém právě, ješto by ten zločinec na tom právě utracen byl, má tomu, komu se škoda stala, vydáno býti to, co by po něm nalezeno bylo. O tom nález mezi Janem Běrkou a Brodskými k sv. Martinu léta MDIX [16. listopadu 1509].[1])

[1]) Srov. nález č. 1543 v AČ. XIII. 212.

[10.] O zlodějství puohon souzen mezi Janem z Bezdězovic[1]) a Matějovým synem ꝯc k roku Svátosti léta MDIV [25. dubna 1504].[2])

[1]) Čti: z Bezejovic. — [2]) Srov. nález č. 1346 v AČ. XIII. 84.

[11.] Zhoubcí zemským kto by se neujistil a byl proto neujištění pohnán, a nekladl v tom puohonu žádné summy, jináč ten puohon bude zdvižen. O tom nález, kdež Václav Bradáč pohání Michala Slavatu k sv. Martinu léta MDIX [16. listopadu 1509].[1])

[1]) Srov. nález č. 1546 v AČ. XIII. 214.

[12.] *Zajatý dobytek* přes zápověď kto by zase odjal: pro to odjetí zase přisouzen pych, kdež Mikuláš Vančura pohnal Jana Stránovského k sv. Martinu léta MDI [17. listopadu 1501].[1])

[1]) Srov. nález č. 1081 v AČ. XII. 471.

[13.] *Ženu ktož by* komu odjal, muož z ní hnáti. O tom nález mezi Mikulášem Puchem a Václavem[1]) Firšicem k roku Svátosti léta božieho MDII [12. dubna 1502].[2])

[1]) *Janem* AB. — [2]) Srov. nález č. 1135 v AČ. XII. 510.

[14.] Ženu čí, ješto by muže měla, kto by pohnal, ješto by něco jinému na kruntích muže svého pobrala: o tom puohon zdvižen proto, že nebylo posláno k muži jejímu jakožto k držiteli toho statku, s volí-li jeho to se stalo. O tom nález, kdež Zikmund pohnal Marty Pechancové k sv. Martinu léta MD dvanádctého [11. listopadu 1512].

[15.] *Zápis* kdyby osobám více nežli jedné svědčil, a kto by zápisníka takového toliko jednoho pohnal, a jiných, ješto by léta měli, nic: ten puohon zdvižen Martě Selíkové, kdež pohnala Doroty z Normberka k Svátosti léta MDX [16. dubna 1510].[1])

[1]) Srov. nález č. 1664 v AČ. XIII. 315.

[16.] Zapsal-li by se kto neb dědice své k kterému zámku služby činiti, a po smrti jeho dědicové o to poháněni byli: puohon zdvižen, že se tu svobodství dotýče a kruntóv, kdež pohnal Zdeněk z Švamberka Balcara Widršperka[1]) k Svátosti léta božieho MDX [16. dubna 1510].[2])

[1]) *Budršperka* AB. — [2]) Srov. nález č. 1666 v AČ. XIII. 316.

[17.] *Zdvižení puohonu.* Komu by se stalo, ješto by svědkové puovodovi nalezeni a registrováni nebyli, jsúce zapsáni, a to žě by nepřišlo puovodem, ale písaři při komorním soudu, že to zdvižení toho puohonu má zase k nápravě přijíti. O tom nález, kdež Mikuláš Valchář pohání Jetřicha z Kukštajna k sv. Martinu léta MDXI [18. listopadu 1511].[1])

[1]) Srov. nález č. 2046 v AČ. XIX. 28.

[18.] Zmatek nalezen pro mord, kdež Václav Sataněř pohnal Felixa Fictuma k roku Svátosti léta MDI [27. dubna 1501].[1])

[1]) Srov. nález č. 1022 v AČ. XI. 527.

[19.] *O zatykači.* Že po zatknutí právo není dopomoženo: obdržal Václav Veselík, kdež pohání Novoměstských k sv. Martinu léta MDIII [13. listopadu 1503].[1])

[1]) Srov. nález č. 1251 v AČ. XIII. 28.

O zástavě.

[20.] Zastavil-li by kto komu co, tak že by se to prostálo, má to zase, když by summu jeho dáti chtěli, navrátiti, a nenavrátil-li by, tehdy ten má provésti, zač to zastavené stálo. A což provede před úředníky menšími, zač to stálo, má tomu, čížto, což zastaveno, dáti a zaplatiti; však což by té summy zbylo mimo ono, v čemž zastaveno bylo: o tom nález mezi Barborou z Budějovic a Janem Čabelickým k sv. Martinu léta MDXII [11. listopadu 1512].

[21.] Zastavil-li by kto komu co, ješto by to, co by zastavil, za více stálo: opatř se v tom, coť jest zastaveno, aby to potom mohl také provésti, co si na to puojčil, jináčť bude darmo; potom, coť zastaveno, vrátíš. Nález o tom, kdež Markléta z Leskovce pohání Doroty z Košíně[1]) při sv. Martinu léta MDXV [14. listopadu 1515].[2])

[1]) z *Košinné* AB. — [2]) Srov. nález č. 2508 v AČ. XIX. 281.

[22.] *Žid dal-li by komu* buď křesťanu jaké listy na dluhy své, a ten křesťan maje ten dluh židovský na kom, i hnal z něho do komory: O tom puohon zdvižen, kdež Jan z Waytmille pohání Jana z Lobkovic k Svátosti léta MDXIII [8. dubna 1513].

[23]. Základ obdržal Michal Strachota na Benešovi Vranovském k roku Svátosti léta božieho MDXIII [8. dubna 1513].

Registrum o tom, což tyto knížky z nálezóv desk zemských v sobě drží, počnúce od litery B.[1])

B [zde tištěno na stranách 482—486, 561].

C [na stranách 486—494].

[1]) Registrum toto, jež se týká pouze nálezů soudu zemského, přichází toliko v rukopise A, a jest zapsáno v něm na začátku po úvodu zde na str. 482 vytištěném.

D [na str. 484—485, 494—505, 507, 511, 515 a 518].

N [na str. 522—526, 596].

O [na str. 505, 526—532].

P [na str. 482, 483, 486-487, 491, 533-557, 593].

R [na str. 511, 558—561].

S [na str. 483, 531, 561—579].

T [na str. 579—581].

U [na str. 581—584].

V [na str. 505, 507, 508, 584—593].

Rejstřík písemností

obsažených v díle devatenáctém.

D. Výpisky právní a dějinné.

D. XIII. **Registra soudu komorního.** Vydává *Jaromír Čelakovský.* Na stranách 1—475.
(Zápisy z let 1488—1494, 1502—1519.)

Půhonové a nálezové k roku sv. Martina 1511:

Svědomí k roku Svátosti leta 1512:

Svědomí k roku Svátosti leta 1513:

Některá svědomí k letům 1488—1494:

Práva staná:

Půhony a nálezy k roku sv. Martina 1518:

D. XXI. Knížky nálezů soudu zemského a komorního z první pol. XVI. stol.

Vydává *Jar. Čelakovský.*

Rejstřík jmen osobních a místních.

C i Ch.

I.

J.

K.

L.

M.

R i Ř.

Š.

Ú.

Y.

Z.

Ž.

Rejstřík věcný.

Opravy.

Na str. 33 v regestu k č. 2052 místo ze Štěžova čti *ze Stěžova.*
„ „ 306 „ „ 2540 „ 19. května „ *19. dubna.*
„ „ 472 v posledním slově „ náležející „ *náležejícími.*

Svědomí tištěná na stranách 232—269 nenáležejí k soudu komornímu, nýbrž k *soudu dvorskému*, jakž oznámeno jest také v úvodě vydavatelově na str. VII. v poznámce 12.

